SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER COMMENTARE

LEXICOGRAPHI GRAECI

VOL. I

SVIDAE LEXICON

A–Ω · INDEX

EDIDIT

ADA ADLER

VERLAG B. G. TEUBNER STUTTGART

SVIDAE LEXICON

EDIDIT

ADA ADLER

PARS III

K–O. Ω

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIMAE (MCMXXXIII)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXVII

Ἀρ. Βιβλ. Ἐιδικ. 13183

Verlags-Nummer 4235

Alle Rechte, auch die der Übersetzung, des auszugsweisen Nachdruckes
und der fotomechanischen Wiedergabe, vorbehalten
© B. G. Teubner, Stuttgart 1967
Printed in Germany
Druck: Julius Beltz, Weinheim a. d. B.

MEMORIAE
GEORGII WENTZEL
D.

PRAEFATIO

De codicum quibus hoc in volumine utimur ratione iis quae vol. I p. IX sqq. exposui haec habeo quae addam.

A, Parisinus 2626. Pars eius vetusta incipit p. 173, 21 v. ἀνιόντες; folia perierunt duo p. 203, 19 (Κυανέμβο)λοι — 208, 27 ἀλληλους et p. 611, 15 ἔχει — 617, 3 Πυθαγορείοις complectentia, quas lacunas manus recens (s. XV) in novis foliis explevit. Manus vetusta multas glossas bonae notae omiserat, quarum amplissimam, Ω 183, altera manus saec. XV, eadem quae initium usque ad p. 173, 21 descripsit, ad calcem codicis adiecit. Tertia manus, ipsa quoque saec. XV, in parte vetusta glossas marginales adposuit. Has omnes tres manus recentes signavi A^r.

V in hoc volumine folia amiserat, in quibus p. 528, 2 κλῶθί — 589, 22 καὶ et gl. Ὀψώνιον totaque littera Ω exarata erant; his locis codice S usa sum, gemello eius C nonnusquam inspecto.

Glossas marginales quas cod. M in littera N solus praebet, Venetiis ter inspexi nec omnia expedire potui.

Codices D I O T paucissimis locis adhibui.

Ad glossam Ὅμηρος 1 codicis Vind. phil. 39, pp. 1—3 ad plagulas lucis ope expressas contuli.

In hoc volumine edendo easdem rationes quas in prioribus duobus secuta sum. In plagulis corrigendis mihi adfuerunt A. B. Drachmann et I. Kortegaard Pedersen.

Scribebam Hauniae mense Martio anni MCMXXXIII.

COMPENDIA QVIBVS EDITIONES SCRIPTORVM ALIIQVE LIBRI INDICANTVR

Aelian.	= Aelianus ed. Hercher II (1866 Bibl. Teubn.)
Ael. D.	= Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragmenta ed. Schwabe
Aeschin.	= Aeschines edd. Baiter et Sauppe
Aeschyl.	= Aeschylus ed. Wilamowitz; fragmenta ed. Nauck in Tragicorum Graecorum fragm.[2]
Agath.	= Agathias ed. Niebuhr Bonnae
Alc.	= Alcaeus in Poetis lyricis Graecis III ed. Bergk[4]
Alex. Aphr.	= Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Topica commentarii ed. Wallies
Ambr.	= Lexicon Ambrosianum ineditum (vid. I p. XVII)
Ammon.	= Ammonius de voc. differentia ed. Ammon 1787
Andoc.	= Andocides edd. Baiter et Sauppe
An. Ox.	= Anecdota Graeca e bibl. Oxon. ed. I. A. Cramer
An. Par.	= Anecdota Graeca e bibl. Paris. ed. I. A. Cramer
Anth.	= Anthologia Palatina V—VII ed. Stadtmueller, reliqui libri ex ed. Jacobsii
Antim.	= Antimachus in Poetis lyr. Graec. II ed. Bergk[4] et in Epicorum Graecorum fragm. ed. Kinkel, p. 273 sqq.
Antiph.	= Antiphon edd. Baiter et Sauppe
Antiphan.	= Antiphanes in Comicorum Att. fragm. ed. Kock II
An. Treu	= Script. orig. Constantinopol. ed. Preger, p. 151 sqq.
Apion	= Apionis gl. Homericae ed. Ludwich in Philol. 74, 209 sqq.; 75, 95 sqq.
Apost.	= Apostolis in Paroemiographis Gr. II 233 sqq. ed. Leutsch
App.	= Appianus ed. Mendelssohn
App. Prov.	= Appendix proverbiorum vid. Paroemiographi Gr. I 379 sqq. edd. Leutsch et Schneidewin
Ap. R.	= Apollonius Rhodius ed. Merkel
Ap. S.	= Apollonii Sophistae lexicon Homericum ed. Bekker
Ar.	= Aristophanes com. (versus sec. Dindorfium)
Ar. Byz. Epit.	= Aristophanis Byz. epitome hist. animal. Aristot. in Suppl. Aristotel. I 1 ed. Lambros
Aristot.	= Aristoteles ed. Acad. Berolinensis
Aristot. Ath. Pol.	= Aristotelis Πολιτεία Ἀθηναίων edd. Kaibel et Wilamowitz[3]
Arr.	= Arrianus ed. Roos; Exc. = Ab excessu Alexandri; Ind. = Indica; Parth. = Parthica
Artem.	= Artemidorus Daldianus ed. Hercher
Astramps.	= Astrampsychus ed. Opsopoeus in Oraculis metricis Iovis, Paris. 1507
Ath.	= Athenaei Dipnosophistae ed. Kaibel

Ba.	= Anecdota Graeca I ed. Bachmann
Babr.	= Babrius ed. Crusius (Fabulae dactylicae et iambicae p. 216 sqq.)
Bk.	= Anecdota Graeca I ed. Bekker
Boisson.	= Anecdota Graeca ed. Boissonade
BphW	= Berliner philologische Wochenschrift
Byz. Zt.	= Byzantinische Zeitschrift
Call.	= Callimachus; H = Hymni ed. Wilamowitz; fragmenta: S. = ed. Schneideri; K. = Hecale ed. Kapp
Callisth.	= Callisthenes, FGrHist 124
Cass. D.	= Cassius Dio ed. Boissevain
Cedren.	= Cedrenus ed. Bekker Bonnae
Choer. Epim. Ps.	= Choerobosci Epimerismi in Psalmos ed. Gaisford
Cobet	= Cobeti Collectanea critica
Cohn Z. d. P.	= L. Cohn, Zu den Paroemiographen, Bresl. phil. Abh. II 2
Crat.	= Cratinus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Cratet.	= Crates in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Cyr.	= Cyrilli lexicon, ineditum
Dam.	= Damascii vita Isidori, vid. Asmus, Byz. Zt. XVIII 478 sqq.; XIX 265 sqq.
Dan.	= Daniel propheta
Dem.	= Demosthenes edd. Baiter et Sauppe
Dex.	= Dexippus (FGrHist 100)
Dinarch.	= Dinarchus edd. Baiter et Sauppe
Diod. vel Diodor.	= Diodori bibliotheca ed. Dindorf
Diogen.	= Diogenianus in Paroemiographis Gr. I 177 sqq. edd. Leutsch et Schneidewin
Diogen. V.	= Diogenianus Vindobonensis in Paroemiographis Gr. II 1 sqq. ed. Leutsch
Dionys. Hal.	= Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanae ed. Jacoby; Opuscula edd. Usener et Radermacher
EI	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de insidiis ed. de Boor
EL	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de legationibus ed. de Boor
Ep.	= Epistolae
Epicharm.	= Epicharmus in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Erotian.	= Erotianus ed. Nachmanson
ES	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de sententiis ed. Boissevain
Et. Gen.	= Etymologicum Genuinum, partim in Milleri Mélanges, partim in Reitzensteinii Geschichte der griechischen Etymologika, partim e schedis Wentzelii
Et. Gud.	= Etymologicum Gudianum ed. de Stephani
Et. M.	= Etymologicum Magnum ed. Gaisford
Eup.	= Eupolis in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Eur.	= Euripides
Euseb.	= Eusebius Caesarensis; Praep. ev. = Praeparatio evangelica ed. Gifford; reliqua in ed. Acad. Berol.
Eust.	= Eustathius; I. et O. = Commentarii in Homerum, Lips. 1827; D. vel in Dionys. = Comm. in Dionysium Periegeten ed. Bernhardy
Eutrop.	= Eutropii Breviarium ed. Droysen in Monument. Germ. Hist. Antiq.

EV = Excerpta Const. Porphyrogeniti de virtutibus ed. Büttner-Wobst et Roos
Exc. = Excerpta Const. Porphyrogeniti
Exc. Plan. = Excerpta Planudea in Cass. D. ed. Boissevain I, CXI sqq.

FGrHist = Die Fragmente der griechischen Historiker ed. Jacoby
FHG = Fragmenta historicorum Graecorum ed. Mueller

Georg. = Georgii Monachi chronicon ed. de Boor
Gl. Dionys. = Glossae in Dionysium Areopagit. PG 4, 24 sqq.
Gl. Hdt. = Glossae in Herodotum ed. Stein II, Berol. 1871
Gramm. Gr. = Grammatici Graeci (Teubner)
Greg. Cor. = Gregorius Corinthius ed. Schaefer
Greg. Cypr. = Gregorius Cyprius in Paroemiographis Gr. edd. Leutsch et Schneidewin I 349 sqq.
Greg. Naz. = Gregorius Nazianzenus in PG 35 et 36

H = Hesychii Lexicon ed. Schmidt (ed. maior)
Harp. = Harpocratio ed. Dindorf
Hdt. = Herodotus ed. Hude[3]
Hecat. = Hecataeus, FGrHist 1
Hermipp. = Hermippus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Herod. Gr. = Herodianus Grammaticus in Gramm. Gr. III ed. Lentz
Herod. Hist. = Herodianus Historicus ed. Mendelssohn
Hes. = Hesychii Lexicon ed. Schmidt (ed. maior)
Hieron. vir. ill. = Hieronymus de viris inlustribus in griechischer Übersetzung (der sogenannte Sophronius) ed. v. Gebhardt TU XIV 1, 2
Hyper. = Hyperides ed. Blass

Iambl. = Iamblichi Babyloniaca in Scriptoribus eroticis ed. Hercher I 221 sqq. et II p. LXIV sqq.; fr.* in Actis Acad. Berl. 1875, 1—7 cf. Rohde, Griech. Roman p. 365, 1
Ies. = Iesaias
Io. Antioch. = Ioannes Antiochenus in FHG 4; Ἑλλ. = Νέος Ἑλληνομνήμων I
Io. Chrys. = Ioannes Chrysostomus in PG 48—63
Io. Dam. = Ioannes Damascenus; Can. = Canones iambici ed. Nauck in Bull. Ac. imp. Pétersbourg N. S. 4, 105 sqq. (1894); reliqua in PG 94—9
Ioh. = Ioannes Evangelista
Ios. = Iosephus ed. Niese (ed. maior); Ant. = Antiquitates; Bell. = Bellum Iudaicum
Isae. = Isaeus edd. Baiter et Sauppe
Isocr. = Isocrates edd. Baiter et Sauppe
Istr. = Istrus in FHG 1
Iul. = Iulianus Imp.; ep. = Iuliani epistulae edd. Bidez et Cumont; or. = Iuliani orationes ed. Hertlein

Jb. = Jahrbücher für classische Philologie

K. = Comicorum Atticorum fragmenta ed. Kock

L = Laurentianus 59, 16, ineditus
Laert. = Diogenes Laertius ed. Cobet
Lagarde = Onomastica sacra ed. Lagarde

Laur. vid. L
Lex. αἱμ. = Lexicon αἱμωδεῖν in Etymol. Gudiano ed. Sturz p. 617 sqq.
Lex. Cant. = Lexicon Cantabrigiense in Lex. Vindob. p. 329 sqq.
Lex. de spiritu = Lexicon ed. Valckenaer post Ammonium 1739
Lex. Patm. = Lexicon in Demosthenem ed. Sakkelion, Bull. corr. hell. I
Lex. Rhet. = vid. Aelii Dionysii et Pausaniae fragmenta ed. Schwabe (et in Et.)
Lex. Rom. Barocc. = Lexicon codicis Barocc. 50, f. 109[v]—110[v], ineditum
Liban. = Libanius ed. Förster
Luc. = Lucas Evangelista
Ludw. = A. Ludwich, Anecdota z. gr. Orthographie, Ind. Lect. Königsberg 1905—9
Lycophr. = Lycophronis Alexandra ed. Scheer
Lycurg. = Lycurgus edd. Baiter et Sauppe
Lys. = Lysias edd. Baiter et Sauppe

Macar. = Macarius in Paroemiographis Gr. II ed. Leutsch
Malal. = Io. Malalas ed. Dindorf Bonnae
Marc. = Marcus Antoninus ed. Schenkl
Marcell. = Marcellini vita Thucydidis in Thuc. ed. Hude
Marin. = Marini vita Procli in Laert. Diog. ed. Cobet
Matth. = Matthaeus Evangelista
Mc. = Marcus Evangelista
Men. com. = Menander comicus ed. Sudhaus; frgm. in Comicorum Att. fragm. ed. Kock III
Men. Prot. = Menander Protector in FHG 4
Metaphr. = Symeonis Metaphrastis vitae sanctorum in PG 114—116 cf. Bibl. hagiogr. Graec.[2]
Miller, Mél. = Miller, Mélanges de la Littérature Grecque
Moer. = Moeris ed. Bekker

Nicand. = Nicandrea ed. Schneider
Nic. Dam. = Nicolaus Damascenus, FGrHist 90
Nicephor. = Nicephori opuscula ed. de Boor
Nicet. = Nicetae rhytmi ed. Cohn, Jb. 133, 649 sqq.
N. Jb. = Neue Jahrbücher für classische Philologie

Oecum. = Oecumenius PG 118—119
Orion = Orionis Etymologicum ed. Sturz

P = Photii Lexicon ed. Porson et Anfang des Photios ed. Reitzenstein
Paroem. = Paroemiographi Graeci edd. Leutsch et Schneidewin
Paroem. ed. Gsf. = Paroemiographi Graeci ed. Gaisford
Paus. Att. = Pausanias in Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragm. ed. Schwabe
Paus. Per. = Pausanias Periegetes ed. Spiro
PG = Patrologia Graeca ed. Migne
Pherecr. = Pherecrates in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Philoch. = Philochorus in FHG 1
Philol. = Philologus
Philop. = Ioannes Philoponus in Aristotelis de anima ed. Hayduck
Philop. diff. = Io. Philoponi coll. vocum, quae pro diversa significatione accentum diversum accipiunt, ed. Egenolff; et Petschenig, Wiener Studien 3, 294 sqq.

Philostorg.	= Philostorgius ed. Bidez
Philostr.	= Philostrati vita Apollonii Tyanei ed. Kayser 1844
Philostr.vit. soph.	= Philostrati vitae sophistarum ed. Kayser 1844
Phil. Unt.	= Philologische Untersuchungen edd. Kiessling et Wilamowitz
Phot. Amphil.	vid. Hermes XXVI 243 sqq.
Phot. Bibl.	= Photii Bibliotheca ed. Bekker
Phot. Ep.	= Photii Epistolae ed. Valetta
Phryn.	= Phrynichi Praeparatio sophistica ed. Borries
Phryn. ecl.	= Phrynichi Ecloga ed. Lobeck
Pind.	= Pindarus ed. Schroeder (ed. maior)
Pisid.	= Georgius Pisides in PG 92, 1197 sqq.
Pl.	= Plato
Pl. com.	= Plato comicus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
PLG	= Poetae lyrici Graeci ed. Bergk^4
Plut.	= Plutarchus
Poll.	= Pollucis lexicon ed. Bekker
Polyb.	= Polybius edd. Büttner-Wobst
Porphyr.	= Porphyrii vita Plotini in Laert. Diog. ed. Cobet
Preger	= Scriptores originum Constantinopolitarum ed. Preger
Prisc.	= Priscus in FHG 4
Proc.	= Procopius ed. Haury; Bell. = de bellis; h. a. = Anecdota
Psell.	= Michael Psellus in PG 122
Ps. Herodian.	= Herodiani partitiones ed. Boissonade
Ps. Hesych.	= Hesychii Milesii de viris illustribus ed. Flach 1880
P-W	= Pauly-Wissowa, Realencyclopaedie der klassischen Altertumswissenschaft
Rhinton	in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Rh. Mus.	= Rheinisches Museum
Σ^a	= Lexici Segueriani Synagoge littera A etc. ed. Boysen; litterae Γ—X e collatione Cohnii
Sabb.	= Lexicon Sabbaiticum ed. Papadopulos — Kerameus in Journ. minist. de l'instruction de Russie 1892, vol. 280, April p. 39 sqq.
Schanz	= Schanz, Über den Platocodex
Sch.	= Scholia (Didymi) in Homerum ed. Cantabrig. 1689 et 1711 (D); Sch. ABT in Iliadem ed. Dindorf et Maas; Sch. A interl. ed. Dindorf II 299 sqq.; Sch. in Odysseam ed. Dindorf
Sch. Aeschin.	= Scholia in Aeschinem ed. Schultz
Sch. Ar.	= Scholia in Aristophanem ed. Duebner; in Lysistratam ed. Stein (Diss. Gott. 1891); in Aves ed. White
Sch. Dem.	= Scholia in Demosthenem edd. Baiter et Sauppe et ed. Paris. 1570
Sch. Greg.	= Scholia in Gregorium Nazianzenum; Ann. = ed. Piccolomini in Annali d. Univ. Toscane XVI; Cat. Bodl. = Clarke, Cat. Mss. Bodl. I; reliqua in PG 36
Sch. Eur.	= Scholia in Euripidem ed. Schwartz
Sch. Luc.	= Scholia in Lucianum ed. Rabe
Sch. Lyc.	= Scholia in Lycophronem ed. Scheer
Sch. Pind.	= Scholia in Pindarum ed. Drachmann
Sch. Pl.	= Scholia in Platonem ed. Hermann
Sch. Soph.	= Scholia in Sophoclem ed. Papageorgius
Sch. Theocr.	= Scholia in Theocritum ed. Wendel
Sch. Thuc.	= Scholia in Thucydidem ed. Hude
Schwabe	= Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragm. ed. Schwabe
Sext. Emp.	= Sextus Empiricus ed. Mutschmann

Socr.	= Socratis Historia ecclesiastica in PG 67
Soph.	= Sophocles ed. Dindorf
Sophr.	= Sophron in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Sophronius	vid. Hieron. vir. ill.
Soz.	= Sozomeni Historia ecclesiastica in PG 67
Steph. Byz.	= Stephanus Byzantius ed. Westermann
Stob.	= Stobaeus
Strab.	= Strabo ed. Meineke
Stud. An.	= Anecdota varia ed. Studemund I
Synax.	= Synaxarium Constantinop. ed. Delehaye in Act. sanct.
Synes.	= Synesius; ep. = epistulae (Epistologr. Gr. ed. Hercher); reliqua in PG 66
Synt. Gud.	= Lexicon syntacticum ed. Sturz in Et. Gud. 587 sqq. et sec. plagulas phototypicas
Synt. Laur.	= Lexicon syntacticum codicis Laur. 59, 16 f. 239 sqq.
Tact.	= Köchly u. Rüstow, Griech. Kriegsschriftsteller II 2, 217—233
Thdr.	= Theodoretus Cyrrhensis; Graec. aff. = Graecarum affectionum curatio ed. Raeder; h. e. = Historia ecclesiastica ed. Parmentier; in Ps. = Interpretatio Psalmorum in PG 80
Theocr.	= Theocritus in Bucolicis Graecis ed. Wilamowitz
Theognost.	vid. An. Ox. II 1 sqq.
Theophylact. Achr.	= Theophylactus Achridensis in PG 123—126
Th. Simoc.	= Theophylactus Simocatta ed. de Boor
Thom.	= Thomas Magister ed. Ritschl
Thuc.	= Thucydides ed. Hude
Tim.	= Timaei lexicon Platonicum ed. Koch
TU	= Texte u. Untersuchungen z. altchristl. Litt., herausg. von Gebhardt u. Harnack
Villois.	= Villoison, Anecdota Graeca
Vind.	= Lexicon Vindobonense ed. Nauck
Xen.	= Xenophon
Z	= Zonarae lexicon ed. Tittmann
Zen.	= Zenobius in Paroemiographis Gr. edd. Leutsch et Schneidewin I
Zon.	vid. Z
Zos.	= Zosimus ed. Mendelssohn

CONSPECTVS SIGLORVM MARGINALIVM

Anth. = Anthologia Palatina, vid. I p. XXII
Ar. = Aristophanes cum scholiis, vid. I p. XVIII
Call. = Callimachi Hecale cum scholiis, vid. I p. XXII
Δ = Lexici Ambrosiani fons, vid. I p. XVII
E = Excerpta Constantini Porphyrogenitae quae hodie non exstant, vid. I p. XIX
EL = Excerpta Constantini de legationibus, vid. I p. XIX
EV = Excerpta Constantini de virtutibus, vid. I p. XIX
Ecl. = Eclogae Etymologicae, vid. I p. XVIII
Etym. = Etymologica interpolata, vid. I p. XVI
Greg. = Scholia in Gregorium Nazianzenum, vid. I p. XVIII
Harp. = Harpocrationis Lexicon, vid. I p. XVII
Hdt. = Glossae in Herodotum, vid. I p. XVIII
Hesy. = Hesychii Milesii Onomatologus, vid. I p. XXI
Hesy.? = Vitae Comicorum Atticorum ex Athenaeo petitae, vid. I p. XXI
Hom. = Homerus cum scholiis, vid. I p. XVIII
Io. Dam. = Io. Damasceni canones c. glossis, interpol., vid. I p. XVI
Metaphr. = Symeonis Metaphrastae vitae sanctorum, interpol., vid. I p. XVI
On. = Astrampsychi Onirocritica, interpol., vid. I p. XVI
Phil. = Philosophica e Laertio Diogene, Alexandro Aphr., Io. Philopono cett. excerpta, vid. I p. XXI
Ps. = Glossae in Psalmos, interpol., vid. I p. XVI
Prov. = Proverbia, vid. I p. XIX
Rhet. = Quinti Lexici Bekkeriani fons alter, vid. I p. XVII
Σ = Συναγωγή c. additamentis, vid. I p. XVII
Soph. = Sophocles cum scholiis, vid. I p. XVIII
Suid. = Glossae e Suida ipso interpolatae, vid. I p. XVI
Synt. = Glossae syntacticae interpol., vid. I p. XVI
Tact. = Lexicon tacticum ex Aeliano excerptum, vid. I p. XVIII
Thdr. = Theodoreti interpretatio Psalmorum, vid. I p. XXII
Theocr. = Theocritus cum scholiis, interpol., vid. I p. XVI
Thuc. = Scholia in Thucydidem, vid. I p. XVIII
x = fons ignotus, vid. I p. XXIII

CONSPECTVS SIGLORVM QVIBVS IN APPARATV VTOR

A = Parisinorum 2625 et 2626 vetus manus
A^{2} = Parisini 2625 manus recentior
A^{r} = Parisini 2626 manus recentiores
A^{ac} = A ante correctionem
A^{ec} = A e correctione (item in ceteris codicibus)
B = Parisinus 2622
C = Oxoniensis Corporis Christi 76—77
D = Bodleyanus Auct. V 52
E = Bruxellensis 59
F = Laurentianus 55, 1
G = Parisinus 2623
I = Angelicanus 75
M = Marcianus 448
O = Bodleyanus Auct. V 53
S = Vaticanus 1296
T = Vaticanus 881
V = Vossianus Fol. 2

Bas. = ed. Basil. a. 1543
Bekk. = ed. Bekkeri a. 1854
Bhd. = ed. Bernhardyi a. 1834—1853
Gsf. = ed. Gaisfordii a. 1834
Gsf. (ms.) = notae ms. Gaisfordii in exemplari meo
Kust. = ed. Kusteri a. 1700
Port. = ed. Porti a. 1630
ed. pr. = ed. Chalcondylis a. 1499

B.-W. = Büttner-Wobst
Bekk. = I. Bekker
Dr. = Drachmann
Hemst. = Hemsterhuis
Mein. = Meineke
Pors. = Porson
Schweigh. = Schweighäuser
Valck. = Valckenaer
Vales. = H. Valesius
Wil. = Wilamowitz

cp. = compendium (si in omissa terminatione constat)

l. = lemma
lac. = lacuna etc.
mg. = in margine

ss. = supra scripto vel scriptis

Ordo antistoechicus:

α β γ δ αι ε ζ ει η ι θ κ λ μ ν ξ ο ω π ρ ς τ οι υ φ χ ψ

Consonantes geminae pro simplicibus habentur.

CORRIGENDA ET ADDENDA

Pag. 1 text. vs. 22 post ἄρτος spatium ponend.; vs. 23 mg. addend. Ar.; app. I in fine addend. Κάγχρυς οὖν sq. sch. Ar. Eq. 254

Pag. 44 app. II O 163] legend. O 63

„ 82 „ II 1156 cf. 2] legend. 1156 cf. 12

„ 146 text. vs. 5 mg. addend. E; app. I vs. 3 post 526, 16 addend. ὥςπερ sq. Eunap. fr. 47, FHG 4, 35a cf. Rev. de Phil. 1918, 52 sq.

Pag. 148 app. II πονηρός 2] legend. Π 2040

„ 178 text. vs. 18 post βουλγίδιον punctum et spatium ponend.; ad vs. 19 mg. add. Ar.; app. I vs. 3 in fine add. πλέγμα sq. sch. Ar. Lys. 1211

Pag. 193 app. I 2478 καὶ legend. κατὰ

„ 210 „ II Περικλῆς 1] legend. Π 1179

„ 223 „ I vs. 4 ante ἅμα addend. 2801

1 Καβάδης: ὄνομα κύριον. Δ

2 Καββαλίς: ὁ καταβαλών. οἷον ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων. κλίνεται δὲ καββαλῖνος. ἔγκειται δὲ ἡ κάπη καὶ τὸ ἅλις. περίττωμα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἀλόγων. Ecl.

3 Καββαλών: ὁ καταβαλών. Ἀμειψίας Μοιχοῖς· καὶ σὺ μὲν ἦλθες κάββαλες τριώβολον. Δ Suid.

4 Κάβαξ: πανοῦργος. Σ

5 Κάβαισος: ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον. Σ

6 Καβειρῶν πόλις. καὶ Κάβειροι, ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Δ

7 Καβησός: πόλις. καὶ Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως. Δ

8 Κάβος: εἶδος μέτρου. καὶ παροιμία, Κάβου κάβος. Δ

9 Καβύλη: χώρα τῆς Θρᾴκης, ἱδρυμένη πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θρᾴκης. Harp.

10 Κάγκανον: ξηρόν. Σ

11 Καγχάζει: ἀθρόως γελᾷ. Εὐνάπιος· οἱ δὲ Οὖννοι πλατὺ καγχάσαντες ᾤχοντο. καὶ Σοφοκλῆς· πάντων καγχαζόντων γλώσσαις. τουτέστι βλασφημούντων. ὁ δὲ κατὰ θυμὸν ἐνεκάγχασεν, ἠγανάκτει δὲ πρὸς τὸν ἀέρα καὶ συνεχῶς ἐβρυχᾶτο. καὶ Καγχασμός, ὁ ἔκχυτος γέλως. Σ E Soph. E Δ

12 Κάγχρυ: τὰς κριθάς. καὶ Καγχρυδίας ἄρτος. Κάγχρυς οὖν τὰς ἀληλεσμένας κριθάς. Δ

1 = Ambr. 62 2 — ἐσθίων = Et. M. 482, 18 cf. Kalitsunakis, Seminar. orient. Spr. 22, 127 3 — καταβαλών = Byz. Zt. 16, 63, 2 cf. H = sch. Ε 343 4 = P, Ba 265, 9. Et. M. 482, 26 5 = P cf. H, Et. M. 482, 21, Poll. 6, 43 6 — πόλις cf. Ambr. 269, L. Κάβειροι — ἔθνους = Ambr. 191, δαίμονας = Ambr. 38 cf. 47, P 7 — πόλις = Ambr. 264 cf. Et. M. 482, 25, H. Καβησόθεν = L, sch. N 363 8 — μέτρου cf. H 9 Harp. = P 10 = P, Σ^a cf. H, sch. Φ 364, Ba 265, 10, Orion 87, 15, Et. M. 482, 34 11 — γελᾷ = P, Ba 265, 11, H. v. καγχλάζει cf. L οἱ — ᾤχοντο Eunap. fr. 41, FHG 4, 31 πάντων — γλώσσαις Soph. Ai. 199 ὁ — ἐβρυχᾶτο Eunap. attr. Hemst., Aeliano vel Iambl. ego 12 Καγχρυδίας ἄρτος = L cf. Ambr. 36

2 Eust. O. 1406, 12 3 Ἀμειψίας sq. ex v. A 2142 10 Z 1158 12 cf. v. καχρύς

2 Καββαcαλίς V 5 ὁ ex F solo Ἀμειψίας — 6 τριώβολον om. FT 9 πίθον om. GIT 10 καὶ pr. — 12 πόλις om. F 12 Καβασόθεν et Καβασοῦ V 14 ἱδρυμένη — 15 Θρᾴκης om. F 11 post 183 FV mg. M 17 Κακχάζει cett. F cf. Hes. Οὖννοι] εὐνοῦχοι V 18 καὶ om. A 19 ἐνεκάκχαζεν F ἀνέκαγχασεν I 20 Κακχασμός F 22 Κάγχεως] Κάγχους F A^{1}F (GITVM)

Δ 13 Κάδης: ἁγιασμός. καὶ cυccείcει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
Harp. 14 Καδίcκος: ἀγγεῖόν τι, εἰc ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρύνιχος Μούcαιc· ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ coι, ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺc ὁδί.
Harp. 15 Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις.
Δ 16 Καδμεία γυνὴ καὶ Καδμεία νίκη, διὰ διφθόγγου· Καδμία δὲ χώρα διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουcι.
Σ 17 Καδμεία νίκη: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικώντων. οἱ μὲν λέγουcιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήcαντεc ὕcτερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθηcαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπουc τὸ αἴνιγμα λύcαc ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυcιτελῶν. ὡc δὲ αὐτὸc ὁ τὰ περὶ Θηβῶν cυντάξαc, ὅτι Κάδμοc ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα ἐθήτευcεν Ἄρεϊ ὀκτὼ ἔτη.
Prov. 18 Καδμεία νίκη: ἀποδιδόαcι τὴν ἐπὶ τῆc ἀλυcιτελοῦc νίκηc· ἐπεὶ Ἐτεοκλῆc καὶ Πολυνείκηc μονομαχήcαντεc ἀμφότεροι ἀπώλοντο. ἕτεροι δέ φαcιν αὐτὴν λέγεcθαι ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺc πολεμίουc, πλείοναc δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων.
Δ 19 Καδμεῖοc: ὁ Θηβαῖοc.
Δ 20 Καδμείωνοc.
21 Κάδμοc: ὁ Μιλήcιοc, εὑρετὴc τῶν γραμμάτων. ἐν ἐπιγράμματι Ζήνωνοc· εἰ δὲ πάτρα Φοίνιccα, τίc ὁ φθόνοc; ὃν καὶ ὁ Κάδμοc κεῖνοc, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἕλλὰc ἔχει cελίδα.
Hesy. 22 Κάδμοc, Πανδίονοc, Μιλήcιοc, ἱcτορικόc, ὃc πρῶτοc κατά τινας cυγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτεροc Ὀρφέωc. cυνέταξε
E δὲ κτίcιν Μιλήτου καὶ τῆc ὅληc Ἰωνίαc ἐν βιβλίοιc δ'. ὅτι τὸν Κάδμον φαcὶ πρῶτον εἰc τὴν Ἑλλάδα κομίcαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικεc ἐφεῦρον.
Hesy. 23 Κάδμοc, Ἀρχελάου, Μιλήcιοc, ἱcτορικὸc νεώτεροc. τινὲc δὲ Λυκῖνον Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴcωc οὖν ἐcτίν ἕτεροc. ἔγραφε δὲ ταῦτα· Λύcιν ἐρωτικῶν παθῶν ἐν βιβλίοιc δ', Ἀττικὰc ἱcτορίαc ιϛ'.

13 —ἁγιαcμός = Ambr. 7, An. Ox. 2, 459, 8, Lagarde 174, 89, Et. M. 483, 1. καὶ sq. Ps. 28, 8 14 Harp. = P; Phrynich. com. fr. 32 15 Harp. = P cf. Bk. 270, 19 16 — ι cf. Ambr. 286, L 17 = P (FHG 4, 657 b) 18 cf. Zen. IV 45, Paroem. ed. Gsf. 61 n. 517, H 19 l. = Ambr. 166 20 = Ambr. 119 21 Ζήνωνοc sq. Laert. 7, 30 = Anth. 7, 117, 5—6 22 ὅτι sq. Georg. 75, 16—18

22 ὅτι sq. fort. ex v. Γ 416

A²F(GIVM) 1 ἁγιαcμός] cp. AGIM ἁγία FV 2 ἐψηφόρουν F ἐψηφηφόρουν IM cf. Harp. 8 κακῶν V νικώντων] cυνόντων A 10 οἱ—13 ἔτη om. F 11 αὐτὸc] Λύκοc vet. coniectura 14 τῆc] τῇ F 15 ἕτεροι—17 ἀποβαλλόντων om. F 18 Θηβαῖοc] Ἀθημαῖοc sed deletum V 20 om. F 21 εἰ—22 cελίδα om. F 21 ὁ om. A 24 μικρῷ—27 ἐφεῦρον om. F 28 τινὲc—30 ιϛ' om. F 29 Λυκκῖνον GIVM Λυκίνου vel καὶ Λυκῖνον Bhd. Καλακτῖνον M. Schmidt Κάδμονοc V Κάδμον νέον (vel νεώτερον) Bhd. γέγραφε A ἔγραψε I 30 Ἄλυcιν temere Rohde, Gr. Rom. 347, 1 παθῶν ἐν ex A solo βιβλίοιc A: cp. V βιβλίων GIM

24 Κάδοc: μέτρον οἰνηρόν. τριccῶν οἰνοπέδων τριccοὺc ἱερώcατο τούcδε ἐμπλήcαc οἴνου πρωτοχύτοιο κάδουc. ἐν Ἐπιγράμμαcι. Anth.
25 Καδουῖαc: βαcιλεὺc Cκυθῶν. Suid.
26 Κάειρα: πόλιc καὶ ὄνομα κύριον. Δ
27 Κάϊν: ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελφός, ὃc πλεονέκτηc ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοcύνηc ἐπεμελεῖτο. καὶ ὁ Κάϊν κτείναc τὸν Ἄβελ ἔκρυψε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενοc. καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνωc E ἐβίω, ἅρπαξ καὶ πλεονέκτηc γενόμενοc μέτρα καὶ cτάθμια καὶ ὅρουc γῆc ἐπενόηcε, καὶ πόλιν κτίcαc εἰc ἓν cυνελθεῖν τοὺc οἰκείουc ἠνάγκαcε, καὶ οἱ ἐκ γένουc αὐτοῦ εἰc πολέμουc ἑαυτοὺc ἀπηcχόλουν. ὅτι εἴρηταί τιcιν, ὡc ὁ Κάϊν ἐκ τῆc τοῦ Διαβόλου cποράc ἐγένετο καὶ μιcήcαc τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴρηται δὲ περὶ τούτου καὶ χρῆcιc τοῦ κυρίου ἐν τοῖc εὐαγγελίοιc πρὸc τοὺc Ἰουδαίουc· ὑμεῖc τέκνα ἐcτὲ τοῦ Διαβόλου. ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆc ἀνθρωποκτόνοc ἐcτίν, ὡc καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. τί δηλοῖ E τό, πᾶc ὁ ἀποκτείναc Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύcει; τοιαύτην ἔχει τὴν λύcιν· ἕκαcτοc τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται· ὁ δὲ φόνου κατάρξαc καὶ τοῖc ἄλλοιc τοῦ ἁμαρτήματοc ὑφηγητὴc γενόμενοc ἑπταπλαcίωc τιμωρηθήcεται, τουτέcτι πολλαπλαcίωc. cύνηθεc γὰρ τῇ γραφῇ τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἀπροcδιορίcτωc κεχρῆcθαι, καί ἐcτιν ἀδιορίcτου πλήθουc cημαντικόν, ὡc τό, ἀπόδοc τοῖc γείτοcιν ἡμῶν ἑπταπλαcίονα. καί, ὅτι cτεῖρα ἔτεκεν ἑπτά. καί, οὐ λέγω coι ἕωc ἑπτάκιc, ἀλλ' ἕωc ἑβδομηκοντάκιc ἑπτά. τὸ μὲν γὰρ τελευτῆcαι τῶν ἐν βίῳ πονηρῶν ἐπάγει τὴν ἀνάπαυcιν, τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ καὶ λύπῃ μυρίουc ἐπάγει τοὺc ἐν cυναιcθήcει θανάτουc. τρέμων οὖν καὶ cτένων ὁ Κάϊν ὥcπερ δαίμονι κάτοχοc ἐν ἐπιληψίᾳ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ διῆγε, τοῦτο πρὸc τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπό τινοc λαβὼν τὸ cημεῖον. ἐκδικούμενα δέ, εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάϊν ἡμαρτημένα λέγοιc, εὑρήcειc ἑπτά· εἴτε παρὰ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτωc ἀποτεύξῃ τῆc ἐννοίαc. ἐν μὲν γὰρ τοῖc παρὰ τοῦ Κάϊν τετολμημένοιc πρῶτον ἁμάρτημα φθόνοc ἐπὶ τῇ προτιμήcει Ἄβελ. δεύτερον δόλοc, μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ εἰπών, διέλθωμεν εἰc τὸ πεδίον. τρίτον φόνοc, προcθήκη τοῦ κακοῦ. τέταρτον, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνοc. πέμπτον, ὅτι καὶ πρῶτοc φονεὺc πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπών. ἕκτον, ὅτι γονεῦcι πένθοc ἐνεποίηcεν. ἕβδομον, ὅτι θεὸν ἐψεύcατο εἰπών,

24 ὅτι—κάδουc Anth. 6, 44, 3—4 26 — πόλιc = Ambr. 265 27 vs. 7 καὶ—10. 11 ἀπηcχόλουν Georg. 7, 3—7 vs. 14 ὑμεῖc—15 αὐτοῦ Ioh. 8, 44 vs. 15 τί sq. Georg. 8, 9—10, 4

24 cf. v. Δ 1490 25 ex v. A 2130 27 init. cf. v. A 30

2 ἐμπλήcαc—3 Cκυθῶν om. F 3 Κουδουῖαc AGIM 5 Κάϊν] Κάϊν A²F(GIVM) add. GM 6 καὶ—p. 4, 13 αὐτόν om. F 10. 11 ἀπηcχόλουν] ὧ τῆc καινοτομίαc add. GIVM 13 χρῆcιν V τοῦ κυρίου om. V 15 τί] ἀπορία mg. add. AV mg. et textu GIM 16 παραλύcει] λύcιc add. AM mg. add. GIM 18 τοῦ ἁμαρτήματοc om. V 19 γὰρ om. V 21 πλήθοc V 22 ἑπτά] ἐρώτηcιc add. GIVM 29 παρὰ] τοῦ add. A

ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀδελφόν. αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. πρώτη κόλασις· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ. δευτέρα· ἐργᾷ τὴν γῆν. τρίτη· καὶ οὐ προσθήσει δοῦναί σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς. τετάρτη μετὰ τῆς πέμπτης συνεζευγμένη μάστιξ· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπεκάλυψεν ὁ Κάϊν εἰπών· εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν ἀπό σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βαρυτάτη κόλασις ὁ ἀπὸ τοῦ θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν. ἑβδόμη τὸ μὴ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκηρύχθαι διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. πᾶς οὖν, φησίν, ὁ νῦν τὸν κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολμήσας, κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλλάξας τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν· διό φησι· καὶ ἔθετο ὁ κύριος σημεῖον τῷ Κάϊν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

Σ 28 Καθαγιάζεται: ἀφιεροῦται.

Ar. 29 Καθαγίσω: καύσω, καθιερώσω.

E 30 Καθαλάμενος: καταπηδήσας. ὁ δὲ καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τὸ ξίφος ἑλκύσας παίει αὐτόν.

Prov. 31 Κάθαμμα λύεις: ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐκπεπτώκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε.

Σ Δ 32 Καθάπαξ: παντελῶς. συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαν.

E καθάπαν γε μὴν αὐτοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν.

Ar. 33 Καθαπτός: ἐνδεδυμένος. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. ὡς ταρακτός. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι.

Synt. 34 Καθαρίζω· αἰτιατικῇ.

Δ 35 Καθᾶραι.

E 36 Κάθαρμα: οὐ φθείρῃ κάθαρμα, εἶπε, καὶ ἐκποδὼν ἡμῖν ἄπει; Ἀριστοφάνης φησίν. ὑπερ δὲ καθαρμοῦ πόλεως ἀνήρουν ἐκτολισμένον

Ar. τινά, ὃν ἐκάλουν κάθαρμα. κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. διχῶς ἀναγινώσκεται· ὑφ' ἕν, καὶ πάλιν ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ, ἵνα ᾖ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. οἱ δὲ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκοντες

28 = P, Ba 265, 12 29 sch. Ar. Lys. 238 30 ὁ—ἵππου Xen. Hell. 4, 5, 7 31 cf. Zen. IV 46 32 — παντελῶς = P, Ba 265, 13, H συλλήβδην = H 33 Ar. Ran. 1211 c. sch. 34 = Synt. Laur. et Gud. 36 — ἄπει fort. Aelian. ὃν ἐκάλουν κάθαρμα cf. sch. Ar. Ran. 730 vs. 31 κᾆτ' sq. Ar. Ach. 687 c. sch.

28—30 Z 1167 32 Z 1179 33 Z 1141 36 cf. vv. φάρμακος et σκανδάληθρα

A^{r}F(GIVM) 2 πρῶτον cett. V 3 ἐργᾷ] ἐργάσαι σε ss. V 6 ἐκβάλῃς I, v. l. Georg. σου pr.] τῆς γῆς A cf. Gen. 4, 14 12 καὶ om. V ὁ om. IV, Georg. 16 Καθαλώμενος GI 18 λύεις] λύει F 19 λόγιον—21 ἔλυσε om. F 24 νευρῶν V νευρῷ GIM νεκρῶν F 34—5 om. F 29 φθείρει GVM 30 φησίν om. FV 31 ὃν—p. 5, 7 βάρη om. F κᾆτ'—p. 5, 7 βάρη del. ed. pr., Kust.

ἐξηγοῦνται οὕτως· ἡ μὲν λέξις πεποιήται παρὰ τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ὁ δὲ νοῦς· ἀνελκύσας ἐπὶ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς λόγων ἐρωτᾷ ἡμᾶς· οὕτω γὰρ τὸ ὑπερβατόν. εἶτ' ἀνελκύσας σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐρωτᾷ ἡμᾶς. σκανδάληθρα δὲ λέγεται τὰ ἐν τοῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια, εἰς ἃ ἐρείδει, ἅπερ Ἀρχίλοχος ῥόπτρον· ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

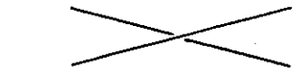
37 Καθαρῶς: ἀκριβῶς. σαφῶς. εἴ τι ἐν Πέρσαις καθαρὸν ἦν ξυγκαλέσας ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τούτων. Σ Δ EL

38 Καθάρσιον: ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστίχειν ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Harp.

39 Καθαρσιώτερα: λαμπρότερα. καθαρσιώτερα ταῦθ' ὑπάρχειν καὶ πολυτελέστερα. E

40 Κάθαρσις γυναικῶν μαινουσῶν· ζήτει ἐν τῷ Βάκις.

41 Καθ' αὑτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων. καθ' αὑτό δι' αὑτό Prov. Phil.

καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνεται αὐτῷ ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, ἡ δευτέρα δὲ ἐκ τῶν τελικῶν. οἷον καθ' αὑτὸ μὲν ἔχομεν τὸ ὁρᾶν· τὸν δὲ πλοῦτον οὐ καθ' αὑτό, ἀλλὰ δι' ἄλλο. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως. τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὑτὸ ἐπιτηδεύομεν καὶ οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα· κἂν γὰρ μὴ ᾖ ἀμοιβή, αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστί· τὴν μέντοι ἰσχὺν οὐ δι' αὑτὴν ἔχομεν, ἀλλ' ἑτέρου ἕνεκα. εἴ τι μὲν οὖν δι' αὑτό, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτό. οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὑτό, τοῦτο πάντως καὶ δι' αὑτό. οἷον δι' αὑτὸ τῇ ψυχῇ ἡ ἀρετή, καὶ ἔστι καθ' αὑτό· τὸ γὰρ ποιητικὸν αἴτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστι τῇ ψυχῇ· οὐ δεῖται γὰρ ἑτέρου ἔξωθεν εἰς κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὑτό ἐστιν ἡ ὑγεία ἀγαθόν· διὸ καὶ καθ' αὑτό. οὐ μὴν καὶ καθ' αὑτὸ πάντως καὶ δι' αὑτό. καθ' αὑτὸ μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ τὸ ὁρᾶν, οὐ μὴν δι' αὑτό, ἀλλὰ δι' ἀρετήν ἢ διὰ τὸ σῴζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἑτέρου

37 — ἀκριβῶς = P, H σαφῶς = H εἴ sq. Proc. Bell. 2, 3, 54 = EL 94, 17—8 38 Harp. = P 2 cf. Bk. 269, 16 = P 1 39 καθαρσιώτερα sq. Polyb. 11, 9, 5 41 — ἐπιφερόντων cf. Diogen. V 45 καθ' αὑτό sq. Philop. 111, 24—112, 33

37 Z 1179

5 σκανδάληθι V λέγεται V, sch.: cp. M λέγονται AG 8 σαφῶς — A^{r}F(GVM) 9 τούτων om. F 10 ἔθνος F 11 καὶ—13 ἑστίας om. F 40 om. F 18 καθ' αὑτὸ—19 δι' ἄλλο AGM: × om. V omnia om. F; ante ἑτερου ex vs. 20 αἰτίων, post ἄλλο ex vs. 20. 21 ἡ δευτέρα add. A 20 καὶ] γρ. τούτων ss. M 21 δὲ om. A 24 αὑτὴν F, Philop.: ἑαυτὴν rell. 26 οὐκ—28 αὑτό om. G, οὐκ—27 αὑτό sec. om. V 27 δι' αὑτὸ alt.] διὰ τὸ F 31 καθ' alt.] καὶ καθ' GM

ἕνεκεν· οὐκ ἔμπαλιν δέ. ὁ γὰρ πλοῦτος διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν ἢ διά τι τοιοῦτον, καὶ ἑτέρου δὲ ἕνεκέν ἐστι· τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν. τὸ μέντοι ὁρᾶν ἢ τὸ ὑγιαίνειν ἑτέρου μὲν ἕνεκεν, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο, ἀλλὰ καθ' αὑτό. ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὑτὸ τὸ δι' ἄλλο· τῷ δὲ δι' αὑτὸ τὸ ἑτέρου ἕνεκεν· ἐνδέχεται μέντοι τὸ καθ' αὑτὸ δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καθ' αὑτὸ μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δὲ δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός· οἷον διὰ τὸν ἰατρὸν τὸν ὑφελόμενον τοῦ σώματος τὸ λυμαῖνον. ὁ μὲν γὰρ τὰ βλάπτοντα κωλύει, ἡ δὲ φύσις τοῦ ὀχλοῦντος ἀπαλλαγεῖσα τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν ἐργάζεται. καὶ ἡ ἀρετή, αἱρετὸν οὖσα δι' αὑτό, γένοιτ' ἂν κατὰ συμβεβηκὸς τῆς εὐκλείας ἕνεκεν. καὶ εἴποι ἄν τις διὰ τὴν εὔκλειαν τὴν ἀρετὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὑτό· κατὰ συμβεβηκὸς δέ. ὁμοίως καὶ τὴν ὑγείαν, δι' αὐτὴν οὖσαν τῷ σώματι αἱρετόν, εἴποι ἄν τις ἑτέρου ἕνεκεν κατὰ συμβεβηκὸς εἶναι, τοῦ πράττειν τάδε ἢ τάδε.

Σ 42 Καθαιρήσετε: καθελεῖτε. καὶ Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

Σ 43 Καθαιρήσονται: καταλήψονται.

Synt. 44 Καθαίρω· αἰτιατικῇ.

ΔΣ 45 Καθεδεῖσθαι. καὶ Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται.

Σ 46 Καθέδρα: ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδῃ.

47 Καθεκάστην· Καθέκαστα δὲ ἐπίρρημα.

Harp. 48 Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἤτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι.

Synt. 49 Καθελῶ σε· αἰτιατικῇ.

Σ 50 Καθέντες: καταγαγόντες.

Σ 51 Καθέξει: κρατήσει.

Σ 52 Κάθες: χάλασον.

53 Καθεστάναι.

54 Καθεσταμένος: ἐπιτετραμμένος. καθεσταμένος ἐπὶ τῆς γάζης. τεταγμένος. καὶ αὖθις· καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν E ἠξίου. τουτέστι τῶν ἤδη τελεσθέντων.

42 = P; Thuc. 3, 13, 7 43 = P, Ba 265, 14 cf. H v. καθαιρεῖ 44 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 32 45 Καθεδεῖσθαι = L Καθεδοῦνται sq. = P, Ba 265, 15 46 = P; Thuc. 2, 18, 5 48 Harp. = P; Dem. 23, 53; Stesich. fr. 23; Soph. fr. 203 49 cf. Synt. Gud. 50 = P, Ba 265, 16 51 = P, Ba 265, 18, H 52 = P, Ba 265, 19, H 54 καὶ φυλάσσειν—ἠξίου Proc. h. a. 6, 21

42 Z 1164 43 Z 1165 48 Z 1165 51 Z 1164 52 cf. 63 et 75 54 Z 1165; Proc. cf. v. N 223

A²F(GVM) 5 τῷ] τὸ F 6 τὸ γὰρ—7 συμβεβηκός om. F 6 αὑτὸ alt.] ἑαυτὸ A 8 λυμᾶνον VM; καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπόδειξις mg. add. VM 13 ὑγείαν om. A δι' αὑτὴν AF: διὰ τὴν GVM 20 Καθεδοῦνται] καὶ add. F 47 om. F 28 Κάθε GVM 53 om. GFM 30 καθεσταμένος] nov. gl. F

55 Καθεστηκός· τὸ πᾶν θύελλα δὲ ἐγεγόνει, ὥστε τὸ καθεστηκὸς E νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

56 Καθεστώς. Δ

57 Καθεστῶτα: ἠρεμοῦντα. ἤρξαντο τὰ καθεστῶτα κινεῖν. E

58 Καθεστῶτι: ἡσύχῳ, ἀταράχῳ. ἐπηρμένῳ δὲ ἤστην ἄμφω ταῖς E ἐλπίσι, καὶ οἵῳ οὐκέτι ἐν τῷ καθεστῶτι βιοτεύειν τρόπῳ.

59 Καθεστώτων: νόμων τῶν ὡρισμένων. ἤδοντο γὰρ τῇ τῶν καθεστώτων κινήσει. φυλαττομένων. EL

60 Κάθετος: ὁ καθειμένος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός. οὕτως Λυσίας καὶ Harp. Μελίτων.

61 Καθεικέναι καὶ Καθεικώς: πέμψας. Δ

62 Καθεῖλον: κατέβαλον.

63 Καθειμένην: κεχαλασμένην. Δ

64 Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Ἀντισθένην φασὶ πρῶτον Σ πώγωνα καθεῖναι καὶ βάκτρῳ καὶ πήρᾳ χρήσασθαι.

65 Καθεῖντο: ἐκρέμαντο. Δ

66 Καθ' εἱρμόν.

67 Καθείς: ἐμβαλών, χαλάσας. καθείς τε τὴν χεῖρα ἐς τὴν πήραν Δ + E ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν.

68 Καθεῖσαι τὰς κόμας ἐθεοκλύτουν: ἀντὶ τοῦ καταβαλοῦσαι, E ἐξαπλώσασαι. καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐκάλουν ἥλιόν τε καὶ δίκην.

69 Καθεῖτο· Ἰώσηπος· ἔνθα καθεῖτό τις ὁπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα E τὴν ἐμβολήν.

70 Καθηγοῦμαι· δοτικῇ. καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα. Synt.

71 Καθηδυπαθῶ· γενικῇ. καθηδυπαθεῖν τοῦ βίου. αἰτιατικῇ δέ· τὸν τῆς Synt. ἐξουσίας καιρὸν καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.

72 Κάθῃ: καθέζῃ. Δ

73 Καθήγνισμαι: κεκάθαρμαι. Δ

74 Καθῆκαν: προεβάλοντο. οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων καθῆκαν E τὸν λόγον.

57 ἤρξαντο sq. Polyb. 2, 21, 3 cf. Byz. Zt. 23, 69 58 ἐπηρμένῳ sq. Agath. 1, 7 p. 30, 2 59 ἤδονται—κινήσει Agath. 1, 5 p. 23, 19 = EL 438, 21—2 60 Harp. = P; Lys. fr. 227 61 Καθεικώς sq. aliter Ambr. 404 62 cf. H 63 cf. L, Cyrill. 64 — ἀπολῦσαι = P, Ba 265, 17 cf. H Ἀντισθένην sq. Laert. 6, 13 67 καθείς sq. Eunap. fr. 52, FHG 4, 37 68 καθεῖσαι sq. Aelian. fr. 231 69 Ios. Bell. 5, 69 70 cf. Bk. 154, 12; Arr. Exc. fr. 6 71 — γενικῇ = Synt. Gud. καθηδυπαθῶν τοῦ βίου Basil. PG 31, 301 a 4. αἰτιατικῇ = Synt. Laur. 72 = Ambr. 382 cf. Bk. 100, 32

55 cf. v. Θ 533 et v. στρόβιλος 57 Z 1165 58 cf. v. H 605 59 Z 1165 63 cf. 52 et 75 65 Z 1165 66 cf. v. Εἰ 199 67 cf. v. A 2202 68 cf. v. I 627 74 Z 1166

1 δὲ om. A 56 om. F 6 καθεστηκότι AGM 7 ἤδοντο F, Agath. A²F(GVM) Exc.: ἤδοντα V ἤδονται AGM 9 καθημένος F ἀμνός om. F 11 καὶ om. G 62 om. F 66 om. FV 20 ἐθελοκλήτουν V 23 φορουσα GM 70—71 om. F, extra ord.

Δ 75 Καθῆκαν: ἐχάλασαν.

76 Καθῆκόν φασι πρῶτον ὠνομακέναι Ζήνωνα Κιτιέα καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι.

Phil. 77 Καθῆκον· ὅτι καθῆκόν φασιν εἶναι, ὃ προαχθὲν εὔλογόν τε ἴσχει ἀπολογισμόν, οἷον τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῷα διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ κἀπὶ τούτων καθήκοντα. κατά τινας εἴκειν τῆς προσονομασίας εἰλημμένης. ἐνέργημα δ' αὐτὸ εἶναι ταῖς κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκεῖον· τῶν γὰρ καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν καθήκοντα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθῆκον. καθήκοντα μὲν οὖν εἶναι ὅσα λόγῳ πρέπει ποιεῖν· ὡς ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πατρίδα, συμπεριφέρεσθαι φίλοις· παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα μὴ αἱρεῖ λόγος, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα· γονέων ἀμελεῖν, ἀδελφῶν ἀφροντιστεῖν, φίλοις μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος ὑπερορᾶν καὶ τὰ παραπλήσια. οὔτε καθήκοντα οὔτε παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα οὔτε αἱρεῖ λόγος πράττειν οὔτε ἀπαγορεύει· οἷον κάρφος ἀνελέσθαι, γραφεῖον κρατεῖν, στλεγγίδα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. καὶ τὰ μὲν εἶναι καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως, ὡς τάδε· ἀγνείας ἐπιμελεῖσθαι καὶ αἰσθητηρίων καὶ τὰ ὅμοια· κατὰ περίστασιν δὲ τὸ πηροῦν ἑαυτὸν καὶ τὴν κτῆσιν διαρριπτεῖν. ἀνὰ λόγον δὲ καὶ

E τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. Πολύβιος· τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος καὶ

Phil. ποιοῦσι παρὰ τὸ καθῆκον. ἔτι τῶν καθηκόντων τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει, τὰ δὲ οὐκ ἀεί. καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι καὶ περιπατεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον, ὡς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς.

Harp. 78 Καθήκοντα· Δημοσθένης ἐν ια' Φιλιππικῶν φησιν· ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα.

Σ 79 Καθηκόντως: δεόντως, πρεπόντως.

E 80 Καθηκούσαις: διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν· ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον.

Synt. 81 Καθήκω· γενικῆ.

Σ 82 Καθημαξευμένος: τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος. Αἰλιανός·

E γύναιον ἐκ Συρίας καὶ καθημαξευμένον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος.

75 = Ambr. 390 cf. H 76 Laert. 7, 25 cf. 108 77 — vs. 19 καθῆκον + vs. 20 ἔτι sq. Laert. 7, 107—110 vs. 19 τολμῶσι—20 καθῆκον Polyb. fr. 53 78 Harp. = P, An. Ox. 2, 496, 8; Dem. 10, 37 79 = P, Ba 265, 22, Et. M. 483, 41 80 ἐν sq. Xen. An. 4, 3, 11 82 — ἐγγεγυμνασμένος = Ba 273, 29, P v. κατημαξευμένος cf. Et. M. 497, 14, H v. κατημαξευμένα; l. cf. Ael. D. fr. 218 ap. Eust. O. 1387, 9; Eust. I. 1156, 19 γύναιον sq. Aelian. fr. 123

75 cf. 52 et 63 80 Z 1166

A[r]F(GVM) 76 non nov. gl. F 2 φησι F τὸν Ζήνωνα τὸν A 77 non nov. gl. AM 5 ἀπὸ λογισμῶν F 7. 8 κατὰ φύσιν om. G 13 οὔτε καθήκοντα om. F 14 λόγῳ FG[ac]V[ec]M[ac] ἀπαγορεύει A, Laert.: ἀπαγορεύειν rell. 15 γραφεῖ GVM; ζήτει ss. M στελεγγίδα V 19 Πολύβιος—20 καθῆκον om. F, del. Kust. 25 Φιλιππικῷ VM, Phot. 26 ἑαυτῶν F τὰ ex FV, Phot. cf. Harp. 29 τόπον] ποταμόν Xen. 32 καὶ ex AF solis

ἑταίρα γὰρ ἦν ἐμφανὴς καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις δι' ἀκολασίαν περιπαθεστέρα τοῖς τε φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὄψιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος, καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον, καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου, πρὸς συῴδη τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

83 Κάθημαι. Δ

84 Καθήμενον πεδίον: τὸ ὁμαλόν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον Δ πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο. E

85 Καθ' ἡμέραν.

86 Καθῆρει: τοῦ ἀξιώματος κατέσπα. ὁ δὲ Τραιανὸς οὔτε ἐφθόνει EV οὔτε καθῆρει τινά, ἀλλὰ πάνυ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα οὔτε ἐμίσει.

87 Καθῆρηντο τὰς γνώμας: ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον. οἱ E δὲ πλέονες καθῆρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέα ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο.

88 Καθῆσθαι· καὶ Καθῆστο, ἐκαθέζετο. Δ

89 Καθιγμένος: καθελών, φθάσας. ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος Σ καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. E

90 Καθιγνῦσαι: νεκροῖς θῦσαι. Σ

91 Κάθιδρως: κεκμηκώς. Δ + Σ

92 Καθίδρυσαν: ἀσφαλῶς κατῴκισαν. καὶ θύσαντες καθίδρυσαν τὰς E πόλεις. Τραιαναὶ μὲν δὴ ἐπώνυμος ἑκατέρα ἦν.

93 Καθιδρυνθέντες. Δ

94 Καθιδρύσασθαι: βεβαιῶσαι. ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβάσεως EL λόγους δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκὼς πρεσβευτάς.

95 Καθιεροῖ: θεῷ ἀνατίθησι. Σ

96 Καθίεσαν: κατῆλθον. Δ

97 Καθιζάνει: ἐγκάθηται. Δ

98 Καθίζεσθε: καταπήξατε. Σ

99 Καθίει: ἐνέβαλλεν, ἐπεχείρει λέγειν. ὁ δὲ καθίει πεῖραν ἐς τὸν E ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἔξειν κοινωνὸν ὧν ὥρμηται.

83 cf. Ambr. 385 84 — ὁμαλόν cf. H οἱ sq. Th. Simoc. 5, 10, 2 86 ὁ sq. Cass. D. 68, 6, 4 = EV 2, 365, 1—3 87 οἱ sq. [Polyb.] fr. 166 88 Καθῆσθαι cf. Ambr. 416. Καθῆστο sq. = Ambr. 383, P, Ba 265, 21, H, sch. A 569 89 — φθάσας cf. P = Σ[a], Ba 265, 24; H ὁ sq. Polyb. fr. 167 90 = P, Ba 265, 23 91 cf. P = Ba 265, 25, H; l. = L 94 ἐκπέμπει sq. Th. Simoc. 3, 15, 5 = EL 480, 29—30 95 = P, Ba 265, 26, H 98 = Ba 266, 3, P 99 ὁ sq. Aelian. fr. 364

92 Z 1166 94 Z 1166 95 Z 1164 96 Z 1166 98 Z 1166 99 Z 1167

1 ἑταίρα—6 Κάθημαι om. F 4 ὑῴδη V 85 om. F 14 πλείονες F A[r]F(GIVM) 15 βασιλέα GI: cp. AFM βασιλέας V τοῦ περι om. F 17 καθελών V, Phot. Ba Σ[a]: θέλων rell. 19 Καθιγνῦσαι] καθαγνίσαι add. GI ss. M mg. add. V coni. Hemst. 22 ἐπώνυμον A 98 om. F 24 βεβιῶσαι F ἐκπίπτει V 29 καταπήξαντες GIVM 30 ἐνέβαλεν AGIVM

Ar. 100 Καθίει: ἀντὶ τοῦ κατάφερε, ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ. ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτά.

E 101 Καθιείς: ἀντὶ τοῦ καταβαλών, ἐναρξάμενος. ὁ δὲ πεῖραν καθιεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξαι πανταχόθεν τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἀρνοῦ ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο.

E 102 Καθιείς: ἐπιπέμπων. ὁ δὲ ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς εἴθιζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

Synt. 103 Καθίζω· αἰτιατικῇ.

Σ 104 Καθίκετο: καθήψατο.

Σ 105 Καθικνεῖται· γενικῇ. ἅπτεται. ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος καθικνεῖται τἀδελφοῦ· καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο.

Σ+E 106 Καθικόμενοι: καθαψάμενοι. Πολύβιος· πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προαγορεύουσι καὶ συμμάχους κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι.

Δ 107 Καθίκωμαι: αὐθυπότακτον.

Synt. 108 Καθιλαρύνω· δοτικῇ.

Synt. 109 Καθιλατρεύομαι· γενικῇ.

Σ 110 Καθίμησε: κατήντλησε.

Σ 111 Καθιμῶσι: χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον, ἤ τι τοιοῦτον.

112 Καθιππάζεσθαι: συνελαύνειν, ἐρίζειν, συντρέχειν. ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας.

Hom. 113 Καθίστα: ἑτοίμαζε.

E 114 Καθιστάμενος: πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐς τὴν Ἀσίαν ἦλθε τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος.

E καὶ αὖθις· πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συγγενόμενος. φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

E 115 Καθίστατο: ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον.

Σ 116 Καθόδοις: ἀγωγαῖς, περιόδοις.

Δ 117 Καθολικῶς: καθόλου.

100 sch. Ar. Av. 387 101 ὁ sq. Aelian. fr. 67 102 ὁ sq. Arr. Parth. fr. 41 cf. Cass. D. III p. 209 103 = Synt. Laur. et Gud. 104 = P, Ba 265, 27, sch. α 342 cf. sch. Pl. Ax. 369e, H 105 γενικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. ἅπτεται = P, Σ^a cf. Ba 266, 1 ὁ sq. Aelian. fr. 274 106 πάντες sq. Polyb. 15, 24, 4 = ES 171, 7—11 108 = Synt. Gud. 109 cf. Synt. Laur. 110 = P, Ba 266, 2 111 = P, Ba 266, 4; — χαλῶσι = H 112 ὁ sq. Laert. 4, 47 113 sch. I 202 114 πολεμοῦντί sq. Crito FGrHist 200 fr. 8 116 = P, Ba 266, 6 cf. H

102 Z 1167. Arr. cf. v. προσκόπων 104 cf. 106 106 cf. 104. Z 1167. Polyb. cf. v. παραπόδας 110 cf. vv. I 331 et 359 112—4 Z 1167

A^rF(GIVM) 3 ἀντὶ τοῦ om. F 5 Λυδοῖς I: δυδοῖς rell. 12 Πολύβιος] πολλῷ F 16 ἀνθυπατικῶς V 19 κατήντησε V 21 Καθιπτάζεσθαι bis F 25 ὁ—28 Γετικοῖς om. F 27 περί] τὰ περὶ Bhd. 32 Καθολικός FGVM καθόλου om. in lac. F

118 Καθόρμια: περιθέματα. Σ

119 Καθοσιούμενος: ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα. E

120 Καθοσιωθεῖσαι: ἀνατεθεῖσαι. ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν αὐτὰς κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς ἔσεσθαι, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται πρὸς τὸν ὕπατον. E

121 Καθοσίωσις: δικαίωσις. κατάκρισις. Σ Δ

122 Καθοσίωσις: παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁσίου γίνεσθαι, ἤτοι τοῦ βασιλέως. ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἔγκλημα τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς προσκαταφεύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε. καὶ αὖθις περὶ τοῦ Χριστοῦ· τοῖς γὰρ νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν. E E

123 Καθόσον: ἐπίρρημα.

124 Καθωσιωμένος: ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος. Σ

125 Καθωσιωμένος: ἔννομος, κόσμιος, τίμιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς εὐσεβῆ γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καλανδίωνι. καὶ Καθωσιῶσθαι. Δ

126 Καθωραΐζεται: σεμνύνεται. Σ

127 Καθ' οἶμον: καθ' ὁδόν. Σ

128 Καθυβρίζω· αἰτιατικῇ. Synt.

129 Καθ' ὕδατος γράφειν: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Suid.

130 Καθυλακτῶ σου. Synt.

131 Καθύπαρ.

132 Καθυπερηκόντισαν: ὑπερεβάλοντο, ἐνίκησαν. Ar.

133 Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν. Σ

134 Καθυπέρτερον: μεῖζον. Σ

135 Καθυπουλεύω· αἰτιατικῇ. Synt.

136 Καθυφεῖντο: ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον. πολλοὶ E

118 = P, Ba 266, 8 cf. H 119 Herodian. hist. 7, 9, 3 120 ὑπὲρ sq. Dionys. Hal. 8, 43, 5 121 — δικαίωσις = P, Ba 266, 9 122 ὅτι—ἠξίωσε cf. Socr. h. e. 5, 14 περὶ sq. Io. Antioch. fr. 90, FHG 4, 574 = EV 1, 181, 16 + 21—2 124 = P, Ba 266, 15, Et. M. 483, 42 126 = P (p. 130), Σ^a 127 = P, Ba 266, 7 cf. H v. κάθομον 128 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 296, 10 130 cf. Synt. Gud., An. Ox. 4, 295, 20 132 sch. Ar. Av. 825 133 = P, Ba 266, 12, H cf. sch. B 754 = H 134 = P, Ba 266, 13 136 πολλοὶ sq. Polyb. 3, 60, 4

122 Io. Antioch. cf. v. N 254 125 cf. v. M 17 129 ex v. EI 326

1 παραθέματα F 3 τῇ om. V παραλύσει om. G 5 αὐτοὺς GM A^rF(GVM) 122 non nov. gl. F 123 om. F post 121 V 10 ὅτι—13 ἠξίωσε om. F 14 τοῦ ex F, Exc. 17 καὶ Καθοσιωμένος F Καθοσιωμένος V 125 non nov. gl. M 18 Καθοσιωμένος F cf. v. M 17 τίμιος om. F 19 ἀπέδωκε G 20 Καλανδινῶν F 128—131 om. F; 128, 130, 129, 132, 131 ordo in V; 131 mg. M 27 ὑπερεβάλλοντο F ὑπερεβάλοντοι M

δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων.

Σ 137 Καθυφῆκεν: ἐνδέδωκεν, ὑποκατέβη.

On. 138 Καθ' ὕπνους· λύσις ὀνείρων· ὄναρ καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε. θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα. γελῶν καθ' ὕπνους δυσφόρους ἕξεις τρόπους. κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρὴς πάντως ἔσῃ.

EV 139 Καθυφίεντο: ἀντηλλάττοντο, κατεπροδίδοσαν. οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.

Σ 140 Κακὰ κακῶν· Διοκλῆς Βάκχῃ· πλυνεῖτε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Δ? 141 Κακανδρία: δειλία. Σοφοκλῆς· τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ

Soph. κακανδρίᾳ σέ, φίλτατ' Αἶαν. Τεῦκρός φησι περὶ Αἴαντος τελευτῆς.

Δ 142 Κακεντρέχεια: ἡ πονηρία.

Σ 143 Κακεργέτησι: κακοεργοῖς.

Δ 144 Κακκείοντες: κατακοιμηθησόμενοι.

Suid. 145 Κακερουτίας· Ἀριστοφάνης· ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἡ λέξις.

Σ 146 Κάκη: κακία. οὕτως Πλάτων. Αἰλιανός· ὅστις τάξιν ἔλειπε,

E θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτόν, κάκῃ τὴν στάσιν, ἣν ἐτάχθη, προδόντα. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ· οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκῃ εἶξας προδοῦναι τὸν δεσπότην. καὶ αὖθις· ἀνάγκης καλούσης

E μὴ εἴκειν κάκῃ.

Ar. 147 Κάκκη: ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. ἡ ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ μὲν κάκκης ῥῖν' ἀπέχων.

Synt. 148 Κακηγορῶ· αἰτιατικῇ. καὶ Κακημορῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 149 Κακὴ μὲν ὄψις: κόμμα παροιμίας. κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες. Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Phil. 150 Κακία· ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μέν εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας· οἷον ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κακίαι. τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι· ἐπιγεννήματα

137 cf. P, Ba 266, 14, H 138 Astramps. 139 οἱ sq. Ios. Ant. 6, 33—4 = EV 1, 47, 16 + 21—2 140 = P; Diocl. fr. 2 (1, 766 K.) 141 τὸν sq. Soph. Ai. 1014—5 142 = Ambr. 282 143 = P, Ba 266, 25, gl. Dionys. PG 4, 26 144 = Ambr. 384, sch. A 606, Et. M. 485, 7 cf. H 146 — Πλάτων = P cf. Moer. 201, 5; — κακία = Tim. cf. Et. M. 484, 52, H ὅστις—προδόντα Aelian. fr. 152 οὐδεὶς—δεσπότην Aelian. fr. 8 ἀνάγκης sq. Aelian fr. 266 147 Ar. Pac. 162 c. sch. 148 — αἰτιατικῇ pr. = Synt. Laur. et Gud. 149 = P; Men. com. fr. 441 150 — ὅμοια Laert. 7, 93, 95

138 cf. 1710 et vv. Γ 113, Θ 43, O 326, ὕπνος 2 139 Z 1167 141—2 Z 1150 145 ex v. A 2568. Z 1171 146 extr. cf. v. Ε 3442

A[r]F(GIVM) 3 ἐνδέδωκεν GVM, Hes.: ἐνέδωκεν AFI ἐκδέδωκεν Phot. Ba 138 om. F 4 λύσις—6 ἔσῃ mg. A 6 κλαίων—ἔσῃ ante vs. 5 γελῶν V 7 καταπροεδίδοσαν A 9 Κάπχῃ F Βάκχαις coll. v. Δ 1155 Bhd. ἡμᾶς AM 12 Κακεντρέχεια—13 Κακεργέτησι om. V 145 om. F sed hab. Zon. 15. 16 ἐμετεωρίζου A 22 καθαρσία GIM 23 ἀπὸ τοῦ πάτμα V 24 Κακημορῶ] Κακημανῶ GI 25 παροιμία I, Phot.; cp. G 26 δειλαα F (sine acc.) Σικυννίῳ F 30 πράξεις om. in lac. F ἐπιγενήματα FVM[ac]

δὲ δυσθυμία, δυσφροσύνη, καὶ τὰ ὅμοια. ζήτει ἐν τῷ ἀρετή. Κακία δέ ἐστιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

151 Κακία: διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. ἡ ὄντως κακία, οἷον πορνεία, μοιχεία, πλεονεξία καὶ ἐπιορκία, καταλαλιά. λιμὸς δὲ καὶ λοιμός, θάνατοι καὶ νόσοι καὶ τἆλλα, οὐκ ἔστι κακά, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης· οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν.

152 Κακιζόμενοι: ταπεινούμενοι. Σ

153 Κακίζω· αἰτιατικῇ. Synt

154 Κάκιθος: ὁ κακιζόμενος. Δ

155 Κάκιονος: τοῦ χείρονος. Δ

156 Κακοδαίμων: ὁ θεῷ ἐπαχθής, καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Αἰλιανός· ἀνὴρ Εὐφρόνιος, κακοδαίμων ἀνήρ, καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἱρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι. Σ E

157 Κακοέπεια: βλασφημία. Σ

158 Κακοζηλία. Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς. Δ Hesy.

159 Κακοηθέστατα: ἐπὶ κλειδίων λέγεται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδαξε θριπηδέστατα. Ar.

160 Κακοήθεια: κακοτροπία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

161 Κακοήθης: κακότροπος. ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακληθείη. Σ

162 Κακόθρους: διάβολος· ἢ ζαμενὴς λόγος κακόθρους ἐκ Δαναῶν ἐπιβῇ. Soph.

163 Κακόνοι: ἐχθροί, καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν. καὶ αὖθις· κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τούτου ἐλαθῆναι. Ar. E

164 Κακοπάθεια: ἡ ταλαιπωρία. Δ

165 Κακοπινέστατον: τὸ πίνον ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας, ποτὲ δὲ Soph.

150 Ἀποστόλῳ e. g. Rom. 1, 29 151 cf. Io. Chrys. PG 49, 251 e; Amos 3, 6 152 = P, Ba 266, 26 cf. H 153 = Synt. Laur. et Gud. 154 cf. Et. M. 484, 55 155 l. = Ambr. 127 156 — ἐμπαθῆ = P, Ba 266, 27, Et. M. 484, 50, Bk. 268, 1 cf. H ἀνὴρ sq. Aelian. fr. 89 157 = P 159 Ar. Th. 421—7 160 cf. H (in Rom. 1, 29) 161 — κακότροπος = P, Σ[a] cf. Lex. Patm. 15 162 Soph. Ai. 137—8 c. sch. 163 — ἡμῖν Ar. Pac. 496 c. sch. κακονοῦν sq. Aelian. 164 l. = Ambr. 283; aliter H 165 — p. 14, 3 νοῦν sch. Soph. Ai. 381. ὡς sq. Soph. Ph. 945—9

150 extr. Z 1158 151 Z 1151 154 Z 1145 156 Aelian. cf. v. Εἰ 215 157 Z 1150 158 cf. 231 159 cf. v. Λ 64 160 Z 1158 162 cf. v. Ζ 16 165 Soph. Ph. cf. 346

5 κακία A 6 γίνονται G cp. M 10 Κάκιστος G καθιζόμενος AF 12 ἐπαχθεὶς FVM[ac] 22 ποιησαμέναις FV 31 τοῦτον A 33 πίνος AM[ac] A[r]F(GVM)

ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται. ἐνταῦθα οὖν τὸν κακοήθη σημαίνει. ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακοπινέστατον, ῥυπαρόν. πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρόν, ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. ὡς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει· οὐκ οἶδεν αἴρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἷλέ μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ. νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος· τί χρὴ ποιεῖν;

166 Κακορρήμων· καὶ οὐδετέρως τὸ κακορρῆμον.

Σ 167 Κακορραφίαι: κακοσυνθέσεις.

Ar. 168 Κακορροθεῖ: κακῶς ἀγορεύει. Ἀριστοφάνης· ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.

169 Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο οὗτος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος. ἐν-

E ετολμήσατο γὰρ ὁ παλαμναῖος κακὸν κακῷ μείζονι σβέσαι.

Harp. 170 Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

Prov. 171 Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν: ταύτην τὴν παροιμίαν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῴου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστιν οὔτε τὸ ᾠόν, ὃ ἔχει. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρῶτον διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὥς φασι, μαθητής, Τισίας ὄνομα, μισθὸν ἀπαιτούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν· εἰ μέν με νικήσειας, οὐδὲν μεμάθηκα· εἰ δὲ ἡττηθήσῃ, οὐ κομίσῃ τοὺς μισθούς. θαυμάσαντες οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου ἐπεφώνουν· κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

172 Κακοῦργοι: οἱ λῃσταί, οἱ ἐνεδρευταί. ὁ δὲ λαθὼν ἑαυτὸν

E παρῆλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τοὺς κατὰ τὴν ὁδόν.

Synt 173 Κακουργῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 174 Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα.

Δ 175 Κακόσχολος: ὁ πονηρός.

E 176 Κακῶν· ὅτι ἀναίτιος τῶν κακῶν ὁ θεός. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν φίλον τισίν· ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας ὑφ' ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι, οὐχ ὁ τἀναντία νομοθετήσας θεός.

167 = P, Σ^a cf. H, sch. O 16 168 Ar. Ach. 577 c. sch. 169 — χειμῶνος Synes. Ep. 130 p. 265 c ἐνετολμήσατο sq. Aelian. fr. 50 170 Harp. = P 2 cf. Bk. 268, 24 = P, sch. Pl. Leg. 936 d 171 = Zen. IV 82 172 ὁ sq. Aelian. fr. 275 174 = P, Ba 266, 29 cf. H, Et. M. 484, 48 175 aliter H 176 Georg. 85, 13—17

166 κακορρῆμον cf. v. A 4112 169 Aelian. cf. v. παλαμναῖος 171 cf. 2066

A^rF(GVM) 3 ἄνδρες F 5 μ' om. A οὐδ'] οὐκ F 6 ποεῖν AVM 166 om. F, extra ord. 14 ψευδομαρτυριῶν—15 ἐδίδοσαν om. F 15 παρεχομένου V 20 Τισίας ὄνομα om. FV 24. 25 ἑαυτὸν παρῆλθε] corrupta cens. Bhd. sed vid. Hertlein Herm. 9, 364

177 Κακῶν πανήγυρις: ἐπὶ μεγίστων. Πισίδης· καὶ πάντες Prov.?
ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει, ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.

178 Κακώσεως: δίκης ἐστὶν ὄνομα ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν Harp.
γεγαμηκότων καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν
5 ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης.

179 Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ Harp.
εἰρήνης.

180 Κάκτανε: καταφόνευσον. Δ

10 181 Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά· Ὄχος ὁ Πέρσης Αἴγυπτον ἠνδρα- E
ποδίσατο καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἆπιν καὶ κατέκοψε τὸν Μέμφιν, κακοῖς ἐπισωρεύων κακά.

182 Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην: ἐπὶ τῶν κατὰ Prov.
ἀξίαν τιμωρουμένων.

15 183 Κακύνειν τὸν πηλόν: τουτέστι τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν.

184 Κἄκχεζεν: Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει. Ar.

185 Κακχεῦσαι: καταβαλεῖν. Δ

186 Κᾶλα: τὰ ξύλα. Σ

187 Καλαβρία: χώρα. Δ

20 188 Καλαβρία: νῆσος πλησίον Τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Harp.
Εἰρήνη.

189 Καλάβροψ: βουκολικὴ ῥάβδος. βαρυτέρα οὖσα τῇ κεφαλῇ Δ
ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. εὐθύνειν τὸ θηρίον καλάβροπι (Φιλόστρατος)· ἣν ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὡς ἄγκυραν.

25 190 Καλὰ δὴ παταγεῖς: ἀντὶ τοῦ λέγεις. Σ

191 Κάλαϊς: ὄνομα κύριον. καὶ Καλάϊνον χρῶμα. Αἰσχύλος· Δ
ἐν ποικίλοις χρώμασιν. Ecl.

177 — μεγίστων aliter Greg. Cypr. L. II 43 καὶ sq. Pisid. fr. 109
178 Harp. = P 1, An. Ox. 2, 496, 13 cf. Bk. 269, 1, P 2; Dem. 24, 103; Lys. fr. 107; Hyper. fr. 187 179 Harp. = P, An. Ox. 2, 496, 11; Isocr. 8, 32
180 cf. H (in Z 164) 181 Aelian. (ad fr. 37) 182 = Diogen. V 99
184 sch. (plenior.) Ar. Ach. 82 187 l. cf. Ambr. 301 188 Harp. = P
189 — ῥάβδος = L, Et. M. 485, 37 cf. Ba 267, 1, H v. καλαύροπα, sch. Ψ 845, Ambr. 237, P v. καλαύρωψ ῥέπειν cf. sch. A in Ψ 845, Et. M. 485, 38 εὐθύνειν sq. Philostr. 2, 11 190 = P cf. H, sch. Pl. Eutbyd. 293 d
191 — κύριον Ambr. 49, H Καλάϊνον χρῶμα = L, Ambr. 343 cf. Et. M. 486, 50, H s. v. κάλλαια Αἰσχύλος (Ag. 923) sq. cf. Et. M. 486, 49

181 cf. v. A 3201 183 cf. 335. Z 1171 184 hinc 1150 185 Z 1171
186 cf. 195, 201, 211, 247 191 Αἰσχύλος sq. cf. 207

2 κακῷ V 3 κατὰ] μετὰ F ante 181 Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά. Κακοὶ A^rF(GVM) τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην add. FV 11 τὸν alt.] τὴν A 182 om. F cf. ad 181 15 τὸν alt. om. F post 183 seq. 11 in FV 184 ex FV solis 16 Κἄκχεζεν F: Κάγχαζεν V καὶ ex V solo 185 om. A mg. M 187 ex FV solis 19 Καλαυρία F 188—9 post 204 V 20 Καλαυρία FV, Harp. Phot. cf. II p. 45, 28 189 post 204 F 22 βουλικὴ F 23 καλαύροπι F, Philostr. 26 Καλλάϊνον GM, Ambr. Et. M. cf. p. 17, 2

192 Καλαμâται: τρυγᾷ τὰ ἀνώτερα τῶν ἐλαῶν, ἢ κατεσθίει.
Suid. 193 Καλαμητομίης· ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέρει δρέπανον.
Δ 194 Καλάμη: ὁ στάχυς τοῦ σίτου.
Ecl. 195 Καλάμη: ἀπὸ τοῦ κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.
Ar. 196 Καλαμίνθη: εἶδος βοτάνης, ἥτις καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη. Ἀριστοφάνης· σὺ δέ τ' ὄζοις καλαμίνθης. ὄφεως ἐλατική.
Rhet. 197 Καλαμίτης: ἢ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἢ κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου· ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς
Δ τῷ Καλαμίτῃ ἥρωϊ. καὶ θηλυκὸν ἡ Καλαμῖτις. διϲϲοὺϲ ἐϲ
Anth. λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν. ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.
Σ 198 Καλαμώμενος: σταχυολογῶν. Καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ
Δ σίτου. καὶ Καλαμῶνται, πλεονεκτοῦσι.
Δ 199 Καλαμῶνος.
Syn. 200 Καλαμῶνται· αἰτιατικῇ.
Call.? 201 Κâλα παλαίθετα: ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου. κâλον γὰρ τὸ ξύλον. ἐξ οὗ καὶ καλόπους, ὁ ξύλινος ποῦϲ.
Σ 202 Καλάϲιριϲ: χιτὼν πλατύς. οὕτωϲ Αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα
Δ κύριον.
203 Κάλανος, Ἰνδός, ἐκ τῶν Βραχμάνων. οὕτω δὲ πάντα ϲοφὸν οἱ Ἰνδοὶ προϲαγορεύουϲιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδροϲ ὁ Μακεδών, ἐπειδὴ ἐτελεύτηϲε παρόντοϲ αὐτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα ϲυντελέϲαϲ, καὶ ἀκρατοπότας ἁμιλληθῆναι παρεϲκεύαϲε διὰ τὴν παρ' Ἰνδοῖϲ φιλοινίαν. οὗτοϲ ἀπόκριϲιν ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ πρὸϲ πâϲαν ἐρώτηϲιν εὔϲτοχον.
Δ 204 Καλλάτιϲ: πόλιϲ.
Ar. 205 Κάλλαια: οἱ πώγωνεϲ τῶν ἀλεκτρυόνων. χ' ὥπωϲ τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξειϲ πάλιν.

192 — ἐλαῶν cf. H (Cyr.) 194 cf. sch. T 222; l. = L 195 = Et. Gud. 294, 30 196 Ar. Eccl. 648 c. sch. plenior. 197 ἐν—ἥρωϊ Dem. 18, 129 διϲϲοὺϲ—καλαμῖτιν Anth. 7, 198, 5 198 — σταχυολογῶν = P, Ba 266, 30 Καλαμῶνται sq. cf. L 199 = Ambr. 114 201 cf. Et. Gen. (An. Par. 4, 53, 17) = Et. Sym. ap. Et. M. 486, 36, Et. M. 486, 6; Call. (fr. 16 K., 66 c. S.) c. expl. 202 — Αἰγύπτιοι = P cf. sch. Ar. Av. 1294, Poll. 7, 71 ὄνομα κύριον = Ambr. 70 205 Ar. Eq. 497 c. sch.

193 ex v. A 1526 194 cf. 197—8 195 cf. 186, 201, 211, 247 197 cf. 194 et 198. Anth. cf. v. Ε 3926 198 cf. 194 et 197. Ζ 1171 201 cf. 186, 195, 211, 247 202 Ζ 1143

A[r]F(GVM) 192 non nov. gl. F 1 ἀνωτέρω AGM; μέρη add. Hes. ἐλαῶν] ἤγουν ἐλαίων ss. V (= Hes.) 193 om. F 6 ὄφις GM 7 Ἀριϲτοφάνηϲ—ἐλατική om. F ὄζειϲ A ἐλατική A: ἐλαϲτικόν GVM 8 ὄνομα κύριον F 9 ἐν alt. AF: καὶ GVM κλιϲίῳ A: κληϲίῳ F ἡλιϲίῳ GVM κλειϲίῳ Dem. 10 θηλυκῶϲ F καλαμίτηϲ F καμῆτιϲ V 11 καλαμίτην F καλαμῆτιν V 199 non nov. gl. F 16 ἀποτιθέντα F 203 post 201 F; extra ord. 20 Βραχμία F 204 om. A 26 Καλλάτοϲ F post 204 cf. ad 188—9 27 χ'] οὐχ V ὅπωϲ FV, v. l. Ar. ὥϲπερ A κάλλαι'] κεφάλαι' V 28 ἀποφυγὼν F

206 Κάλλαιϲχροϲ: ὄνομα κύριον. Δ
207 Κάλλη: τὰ πορφυρâ ἱμάτια. καὶ κέραμοϲ καλάϊνοϲ. Αἰϲχύλοϲ· Ecl.
ἐν ποικίλοιϲ κάλλεϲιν.
208 Καλήμεναι: καλεῖν. Δ
209 Καλλήϲιοϲ: ὄνομα κύριον. Δ
210 Καλητορίδηϲ. Δ
211 Καλιά: νοϲϲιά· ἢ οἶκοϲ ξύλινοϲ κυρίωϲ. κâλα γὰρ τὰ ξύλα. Σ
ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανός τ' ἠχήεϲϲα πιτυϲτέπτοιο Anth.
καλιή. μακρὸν τό ι.
212 Καλλιάνειρα. Δ
213 Καλλίαϲ, Ἀθηναῖοϲ, κωμικός, υἱὸϲ Λυϲιμάχου· ὅϲ ἐπεκλήθη Hesy.
Σχοινίων διὰ τὸ ϲχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα Αἰγύπτιοϲ, Ἀταλάντῃ, Κύκλωπεϲ, Πεδῆται, Βάτραχοι, Σχολάζοντεϲ. ζήτει περὶ Καλλίου ἐν τῷ Ἀριϲτείδηϲ.
214 Καλλίαϲ, ὁ Λακκόπλουτοϲ ἐπικληθείϲ, ϲτρατηγῶν πρὸϲ Ἀρταξέρξην τοὺϲ ἐπὶ Κίμωνοϲ τῶν ϲπονδῶν ἐβεβαίωϲεν ὅρουϲ· καθ' ὃν εἰϲβαλόντεϲ Λακεδαιμόνιοι, Πλειϲτοάνακτοϲ τοῦ Παυϲανίου βαϲιλεύοντοϲ, ἐδηώϲαντο τὴν Ἐλευϲῖνα καὶ τὸ Θριάϲιον πεδίον, ἔτι τῆϲ πεντηκονταετίαϲ οὔϲηϲ, ἥτιϲ ἦρχετο μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖϲ μάχην, ἔληγε δὲ εἰϲ ἅλωϲιν Σάμου καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκυραϊκῶν. ὅτι Καλλίαϲ ὁ EV Συρακούϲιοϲ δικαίωϲ καὶ προϲηκόντωϲ κατηγορίαϲ ἀξιωθείη· ἀναληφθεὶϲ γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέουϲ καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενοϲ τὴν προφῆτιν τῆϲ ἀληθείαϲ ἱϲτορίαν οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκωϲ ἐγκωμιάζων τὸν μιϲθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸϲ ἀϲεβείαϲ θεῶν καὶ παρανομίαϲ ἀνθρώπων, φηϲὶν ὁ ϲυγγραφεὺϲ αὐτὸν εὐϲεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺϲ ἄλλουϲ ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δέ, καθάπερ Ἀγαθοκλῆϲ ἀφαιρούμενοϲ τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ ϲυγγραφεῖ μηδὲν προϲήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον, οὕτωϲ ὁ θαυμαϲτὸϲ ἱϲτοριογράφοϲ ἐχαρίζετο διὰ τῆϲ γραφῆϲ ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάϲτῃ. ῥᾴδιον δ' ἦν, οἶμαι, πρὸϲ ἄμειψιν χάριτοϲ τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆϲ ἐκ τοῦ βαϲιλικοῦ γένουϲ δωροδοκίαϲ.
215 Καλλίαϲ πτεροῤῥυεῖ: κωμῳδεῖται Καλλίαϲ ὡϲ ἀπολέϲαϲ πάντα Ar.

207 cf. An. Ox. 2, 455, 4 (ubi extr. om. Cramer), ex quo Et. M. 486, 47; Aesch. Ag. 923 208 = Ambr. 407, sch. K 125, Et. M. 485, 50 209 = Ambr. 69 cf. L 210 = L 211 — ξύλα = P, Ba 267, 2 cf. sch. Ap. R. 1, 170, H, sch. Hesiod. O 409, Moer. 201, 2 Πανόϲ—καλίη Anth. 6, 253, 3 214 vs. 20 ὅτι sq. Diod. 21, 7, 14 = EV 1, 275, 18—30 215 — p. 18, 3 πόρνας Ar. Av. 285—6 c. sch.

207 cf. 191 211 cf. 186, 195, 201, 247. Anth. cf. v. πίτυϲ 215 extr. cf. v. Α 1053

2 καλλάϊνοϲ V cf. p. 15, 26 5 Καλήϲιοϲ AG, Laur. cf. Il. Ζ 18 Καλ- A[r]F(GVM)
λόϲιοϲ F 7 ἢ om. F 10 Καλλιάνειραϲ F 12 διὰ—14 Ἀριϲτείδηϲ om. F
13 ἢ Βάτραχοι Daub 15 ϲτρατηγῶν—31 δωροδοκίαϲ om. F 16 Κίμωνοϲ ed. pr.: Κήμωνοϲ GVM Κόνωνοϲ A ὅρουϲ] ὅρκουϲ ed. pr. ὃν A: ὧν rell. 17 εἰϲβάλλοντεϲ V 18. 19 πεντηετίαϲ V πεντηκοντούτιδοϲ Bhd.
20 ἀρχὴν τῶν A: ἀρχὸν τῶν V ἀρχόντων GM 25 ἑαυτὸν GM 32 πτερορροεῖ F

τὰ χρήματα. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται. αἵτε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. πένης γὰρ ἐγένετο τὰ
Rhet. πατρῷα καταναλώσας εἰς πόρνας. καὶ Καλλίου, πιθήκου. τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· ἀλλ', οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες. τουτέστι πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς Ἐριννύας Εὐμενίδας λέγουσιν.

216 Καλλιγόλας: οὕτως ἐκαλεῖτο Γάϊος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλλίγων οὖν Καλλι-
E γούλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἢ Καλλιγόλας ὁ Γάϊος, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι· ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

Hom. 217 Καλλιγύναικα: τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας.

Hdt. 218 Καλλιερεῖσθαι: ἐπὶ τοῦ θύειν ἔντομα. Ἡρόδοτος. καὶ

Σ Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.

Greg. 219 Καλλιερῶ: ῥῆμα. τὸ δεύτερον καλλιερεῖς· τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔστι δὲ ἕκαστον θῦμα θεῷ φίλον. καὶ Χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι, πνεῦμα γεγενημένοι συντετριμμένον καὶ καρδία τεταπεινωμένη. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου. καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ᾖ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

Δ 220 Καλλικέλαδος: εὔφωνος, εὐόμιλος.

Hom. 221 Καλλικολώνη: τόπος τῆς Ἴδης. Ὅμηρος· θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Suid. 222 Καλλικόμος: σοφός, ποιητής.

223 Καλλίκων: ὄνομα κύριον. Μιλήσιος τὸ γένος, διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ.

Suid. 224 Καλλικρατίδης: ὄνομα κύριον· ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα.

215 Καλλίου—εὐφημότερον (fr. com. ad. 69) cf. Bk. 275, 6; 190, 20, H. τὰς Ἐριννύας sq. cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 535 a 7; Dinarch. fr. VI 2 216 — ὠνόμασαν [Io. Antioch.] fr. 83, FHG 4, 572 (temere Aelian. fr. 24 insertum) vs. 12 Καλλιγόλας sq. Aelian. fr. 24 217 sch. B 683 218 — ἔντομα gl. Hdt. 7, 167 Καλλιέρημα sq. = P, Ba 267, 7, H cf. Et. M. 485, 17 219 sch. Greg. Ann. n. 79 = Et. M. 487, 19 cf. PG 36, 1249 a b, An. Ox. 2, 481, 24; l. = Ambr. 448 220 l. = L; cf. Analecta Bolland. 29, 143 221 = sch. A (Aristonic) in Υ 53 224 — κύριον cf. Ambr. 74, L

222 ex v. Δ 53 223 cf. 1610 224 ex v. Ε 1002

A[1]F (G V M) 1 ἅτε—3 πόρνας om. F 4. 5 προσφέρεσθαι F 5 Δείναρχος—7 πιθήκους om. F 9 Καλλιγούλας F 10 ἐπειδὴ—13 ἐναργειῶν om. F 11. 12 Καλλιγόλαν G 13 ἐνεργειῶν A ante 219 καλλιερεῖσθαι add. F 17 τὸ alt.—καλλιέρημα om. F 20 καρδία] cp. M καρδίαν sch., Et. τεταπεινωμένην FM, sch. 21 τινι A, sch., Et.: τι G M om. V 23 τὸ θῦμα] τῷ φῦμα F 25 Ὅμηρος ex F solo (fort. autoschediasma) 222 om. F 28 Μιλήσιος—30 κύριον om. A G M 224 om. F

225 Καλλικύριοι: οἱ ἀντὶ τῶν Γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, Σ πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ϛ', ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων εἵλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶν Ἠλαρόταις.
καὶ παροιμία· Καλλικυρίων πλείους. τοῦτο ἐλέγετο, εἴποτε Prov. πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

226 Καλλίμαχος, Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον εὑρέθη ἐπὶ δοράτων ἱστάμενος νεκρός.

227 Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμ- Hesy. ματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως, γραμματικοῦ· γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καί ἐστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὀκτακόσια· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἀργοῦς οἰκισμός, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἑλπίδες, σατυρικὰ δράματα, τραγῳδίαι, κωμῳδίαι, μέλη, Ἶβος (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβον, γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά)· Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, Πίναξ τῶν Δημοκράτους γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ

225 — Ἠλαρόταις = P cf. Lex. rhet. fr. 375 Schwabe ap. Eust. I. 295, 32, Poll. 3, 83; Tim. hist. fr. 56 FHG 1, 204 Aristot. fr. 544 Καλλικυρίων sq. cf. Zen. IV 54

225 cf. 1703 226 cf. v. I 545

2 ὡς—7 παροιμία om. F 5 ὅμοιος A cp. G V M 6 Ἠλαρόταις] Κλαρόταις A[1]F (G V M) Phot. cf. Κλαρῶται Poll. 7 καὶ om. V Καλλικυρίων] nov. gl. F V 8 ἐμφθῆναι V 9 ἐξέβαλλον F 12 Μεγατίμας coll. 228 temere Hemst. 13 τοῦ—p. 20, 2 συναγωγή om. F 14 Εὐφραίου Kaibel Herm. 22, 501 θυγατρὸς V 15 οὗτος Daub 19 συσταθῆναι Port. 21 ὀλυμπιάδι G cp. M δὲ om. V, Bhd. ρκζ'] ἑκατοστῆς ἑβδόμης A; vitium perspexit Bhd. ἧς del. Bhd. 24 Ἀρκαδίαι V M 25 Ἶβις cett. ed. pr. 26 τοῦ om. A 30 διδασκαλιῶν Pearson Δημοκράτους A G: Δημοκράτ V M Δημοκρίτου ed. pr.

οἰκουμένη ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

Hesy. 228 Καλλίμαχος, Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προτέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας, τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

Δ 229 Καλλιμένης.

Δ 230 Κάλλιμος: ὁ καλός.

Hesy. 231 Καλλίνικος, Γαΐου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθείς, σοφιστής· Σύρος, ὡς δέ τινες Ἀράβιος, τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον Περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, Προσφωνητικὸν Γαλιήνῳ, Πρὸς Κλεοπάτραν, Περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα, Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἱρέσεις, Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

Σ 232 Καλινδούμενοι: κυλιόμενοι.

Δ? 233 Καλλίνικος: ὁ Ἡρακλῆς.

Δ 234 Καλλιόπη: ὄνομα θεᾶς.

Δ 235 Κάλλιος: ὄνομα κύριον.

Hom. 236 Καλλιπάρῃος: ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

Hesy.? 237 Κάλλιππος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας· πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Σ 238 Καλλιρόην: κρήνην τήν...

Σ 239 Καλλίρροον: καλῶς ῥέοντα.

Hesy. 240 Καλλισθένης, Δημοτίμου, οἱ δὲ Καλλισθένους· Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν ἕπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν ἀνεῖλεν ἅμα Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί φασιν ἅμα Νεάρχῳ. εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος· καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης. περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.

230 = Ambr. 19, sch. λ 639 232 = P, Ba 267, 6 cf. Et. M. 486, 9, H 233 aliter Ambr. 43 234 cf. Ambr. 245 236 = H cf. sch. A 143 = Et. M. 487, 2 237 cf. Ath. 11, 508e f; Plut. Dio. 54 238 = P, Ba 267, 8 cf. H, sch. Pl. Ax. 364a 239 = P, Ba 267, 9 240 cf. Laert. 5, 4—5 extr. fr. com. ad. 280

231 cf. 158 233 cf. v. Ι 471 extr. 238 cf. v. Ε 1209 240 cf. v. Ν 218

A[r]F(GVM) 3 πρότερον GM 4 Στασίνορος AF 8 ὡς—12 λόγους om. F 9 Λοῦππον VM 9. 10 Προσφωνητικὴν V 10 Γαλιήνῳ Ionsius: Γαληΐνω A Γαλήνῳ G Γαλλήνῳ VM cf. v. Μ 1087 232—3 inverso ord. 17 Καλλιπάρειος FGVM[ac] 18 ὃς—20 προδότης om. F 20 Συρακουσίων V 21 Καλλιρρόην A τὴν om. Phot. Ba 22 Καλίροον GVM Καλίρρουν A 24 ἀνεψιδοῦς GVM 25 ὁ—32 πάνυ om. F 25 Νεάρχῳ] Νεόφρονι coll. v. Ν 218 Reinesius 26 διότι] αὐτῷ add. GVM 27 ἐπιβουλεύοντα] σὺν add. GVM

241 Καλλιστεῖα. τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριάπῳ νευρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην. Δ Anth.

242 Καλλίσφυρος: ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα. Hom.

243 Καλλιφάνης, ὁ Παραβρύκοντος. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο.

244 Καλοκαγαθία: ἀγαθότης. Σ

245 Καλόν: τὸ τελέως σύμμετρον. Phil.

246 Καλὸν πρᾶγμα· ὅτι καλεῖ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. εἶδη δὲ τοῦ καλοῦ τέσσαρα· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἴδη τέσσαρα· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον· ἑτέρως τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον· καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν, μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι. εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν καλὸν εἶναι, καὶ τὸ ἰσοδύναμον τὸ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἱρετὸν καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι. καλὸν δέ ἐστι τὸ δι' ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ. Phil.

247 Κᾶλον: τὸ ξύλον. τὸν Κάλω δὲ Ἀττικῶς. Δ Ar.

248 Καλοπόδιον: σκυτικὸν ἐργαλεῖον. Δ

249 Καλόπους: ἀπὸ μέρους καλή. Δ

250 Κάλλος: συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχήλου, χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχὺς αἱρετωτέρα τοῦ κάλλους· πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχύς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος· ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται, οἷον τὸ πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν· διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναιρεῖται δὲ ἀναιρουμένων.

241 l. = Ambr. 299 τοιγὰρ sq. Anth. 6, 292, 5—6 242 cf. sch. ε 333 243 Ath. 1, 4c 244 = P, Ba 267, 10, H, Ambr. 306 245 Laert. 7, 100 246 — vs. 21 ἐπιδέχεσθαι Laert. 7, 99—101 247 — ξύλον = Ambr. 352 Ἀττικῶς cf. Eust. O. 1534, 10 248 cf. Zon. 1159, Ambr. 371 249 = Ambr. 228 cf. 3 250 Alex. Aphr. 236, 14—21

241 cf. v. προχόῳ 244 Ζ 1150 246 cf. 252 247 cf. 186, 195, 201, 211, 255, 259

1 Πριαμῶν F 5 λόγων] πολλῶν add. A 5. 6 συγγραμμένων F A[r]F(GVM) 6 στίχους F 10 σύμμετρον F cf. vs. 9 16 λέγομεν F τὸν] τὸ F 17 λέγουσι—εἶναι pr. om. V εἶναι alt.—18 εἶναι om. F 19 τὸ pr.] τῷ AF 19 ἀγαθῷ—20 πᾶν om. V 21 δι' pr.] δὲ F 22 Κάλω] Κάλα F Κάλων Gsf. 31 συναναιρεῖται pr.] συναιρεῖται F συναναιρεῖται alt.] συναιρεῖ Alex. 32 δὲ] μὴ add. A

Σ 251 Καλὸς κἀγαθός: λέγεται κατὰ συναλοιφήν, οὐχὶ καλὸς καὶ
| E ἀγαθός. καὶ Καλός, ὁ ἐρώμενος. καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλη-
τος ὄνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας. τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώ-
Suid. ματι ὥρας, τὸ δὲ ἀγαθὸς ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ. ὅτι ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθὸς καλοκαγαθία, θεὸς καὶ ἐχθρὸς θεοεχθρία.
Phil. 252 Καλοῦ εἴδη τρία· δίκαιον, ἀνδρεῖον, ἐπιστημονικόν.
Ar. 253 Καλούμεθ' αὐτάς: ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν.
254 Καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς παρέσται· χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις.
Σ Ar. 255 Καλῴδιον: σχοινίον. καὶ Κάλως, κάλω Ἀττικῶς.
Suid. 256 Καλώνδας: ὄνομα κύριον.
Synt. 257 Καλλωπίζομαι· δοτικῇ.
Δ 258 Καλλώπισμα.
Δ 259 Κάλως: σχοινίον. καὶ παροιμία· πάντα κάλων κινεῖν. τροπι-
Ar. κῶς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ λέγει. ἁπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα· τουτέστι πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. καὶ Κάλως, κάλω, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· μία μέν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλως.
Thuc. 260 Καλῶς: ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως παρὰ Θουκυδίδῃ. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν. τουτέστι τὸ ληστεύειν. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλαυνόντων ἢ ἔκλεπτον νυκτὸς οὔτε μετὰ φόνων ἐποίουν τὴν ληστείαν.
Synt. 261 Καλῶ σε· αἰτιατικῇ.
Ar. 262 Καλῶς: τοῦτο ἐπὶ παραιτήσει καὶ ἀρνήσει χρῶνται. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδην, ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν· ἐπήγαγε, καλῶς· ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς. διὸ λέγει ὁ Διόνυσος· ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶς τε καὶ εὖ.

251 — ἀγαθός = P cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 529 b 32 καὶ ἦν—Τιμαγόρας Aelian. fr. 69 253 sch. Ar. Eccl. 865 254 Iul. or. 8, 250 c 255 — σχοινίον = P, Σ^a, Ambr. 369, Et. Gen., Et. M. 486, 15 cf. H, Poll. 7, 160 Κάλως, κάλω cf. sch. Ar. Ran. 121, Ambr. 28, sch. Ap. R. 1, 566 256 = L 257 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 295, 25 259 — σχοίνιον = Ambr. 28, Ps. Herodian. 190 cf. P = Σ^a παροιμία — vs. 16 αὐτοῦ sch. Ar. Eq. 756. vs. 16 Κάλως sq. Ar. Ran. 121 c. sch. 260 sch. Thuc. 1, 5, 2 261 = Synt. Laur. cf. Synt. Gud. 262 — vs. 27 καινόν Ar. Ran. 888—90 c. sch. cf. Phryn. 85, 7

251 Aelian. cf. v. M 497. ὅτι sq. ex v. A 2416 252 cf. 246 254 cf. 1798 et v. A 899 255 cf. 247 et 259 256 fort. ex v. A 3745 vel 4112 259 cf. 47, 255, vv. Θ 453 et N 602

$A^r F(GVM)$ 2 καὶ Καλός om. F τῷ μὲν om. F, qui ἐραστῇ—3 Τιμαγόρας post vs. 4 ψυχῇ transpos. 2. 3 Μέλιτος AGM cf. v. M 495 sq. 4 ὅτι—5 θεοεχθρία om. F 5 γίνεται V, v. A 2416: cp. M γίνονται AG 252 non nov. gl. V 7 αὐτάς] αὐτοῦ GM τοῦ om. V 10 καὶ—Ἀττικῶς ex FV solis 256—7 om. F; 256 post 258 V 259 post 250 FV 14 Κάλος F, Phot. Σ^a καὶ] ἡ add. V κάλον F κινεῖν] νικεῖν V 15 λέγεται F 16 κινῶν GVM γενέσθαι A 18 κάλω FV 260 post 258 F, non nov. gl.; post 256 V 24 εἰρηκότος—28 εὖ om. F

263 Καλπάζειν: τὸ ἁβρῶς βαδίζειν.
264 Κάλπις: ὑδρία. Δ + Σ
265 Καλοί· Ἀριστοφάνης· ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον· Ἀθηναίοις Ar.
καλός. ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν
5 τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός.
266 Καλυδῶνος: πόλις. καὶ Καλυδώνιος πορθμός. Δ
267 Κάλυκας: σύριγγας. ῥόδα κεκαλυμμένα. Σ |
268 Κάλυμνος: ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Ecl.
Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὡς ὁ Ἀπολλόδωρός
10 φησι λέγεσθαι καλύδνας, ὡς καλύβας.
269 Καλλύνων· χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου, καὶ τούτου Suid.
βάθρα καλλύνων καὶ τοὔδαφος κορεῖν.
270 Κάλυντρα: κόσμητρα. ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κάλυντρον φέ- Σ
ρων καὶ κόσκινον ἀντὶ τῆς ἀσπίδος καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ E
15 ὄνου καθήμενος.
271 Κάλυξ: ἄνθος ῥόδου μεμυκός. Σ
272 Καλύπτω· αἰτιατικῇ. Synt.
273 Καλυψώ: ὄνομα κύριον. ἡ μὴ ἁπλῆ, καλύπτουσα δὲ τὸ Δ
διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὅμηρος. Ecl.
20 274 Κάμαξ: χάραξ, ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. οἱ δὲ Σ |
Πάρθοι στέφουσιν ὀπίσω τοὺς ἵππους περὶ τοῖς αὐτῶν αὐχέσι τὰς E
κάμακας ἐλίξαντες. καὶ αὖθις· μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένη κάμα- Anth.
κας. οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἴχετο ἡ E
ναῦς, διακόπτουσι. ζήτει καὶ ἐν τῷ χιλιοστύς.
25 275 Καμάρινα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. καὶ Καμαριναῖος, Ar.
ὁ πολίτης. Δ
276 Καμάρινοι: ὄνομα ἔθνους. Δ
277 Καμασσηνός: ἐθνικόν. Δ

264 cf. sch. η 20; P = Ba 267, 11, H. l. = Ambr. 214 265 Ar. Ach. 144 c. sch. 266 Καλυδῶνος = L. πόλις = H cf. Ambr. 263 Καλυδώνιος πορθμός = L cf. Ambr. 167 267 — σύριγγας = P, Ba 267, 12 cf. sch. Σ 401 ῥόδα sq. cf. Et. Gud. 295, 28 268 = Seleuc. ap. Et. Gud., Et. M. 486, 25. Ἀπολλόδωρός FGrHist 244 fr. 173 270 — κόσμητρα = P, Σ^a, H, Ba 267, 13 cf. Ambr. 350 ἀντὶ sq. fort. Aelian. 271 = P, Ba 267, 14, Et. M. 486, 37 cf. H 272 = Synt. Gud. 273 ἡ sq. cf. An. Ox. 2, 454, 1 ex quo Et. M. 486, 23 274 — ξύλον = P, Ba 267, 15 cf. sch. Σ 563 vs. 20 οἱ—23 ἐλίξαντες fort. Arr. Parth. θηλυκῶς cf. Et. M. 487, 40 μυρία—κάμακας Anth. 6, 125, 4 275 — Σικελίας sch. Ar. Ach. 606 Καμαριναῖος cf. Ambr. 258 276 = Ambr. 259 277 cf. Ambr. 187

263 cf. Z 1171 265 cf. v. O 34 267 cf. 271 269 ex v. B 30 271 cf. 267 274 Z 1143 275 cf. v. Γ 105

2 ἱδρύα GVM; ἤγουν τὸ καρδάριον ss. V 3 ἔγραφον—5 τοίχοις om. F $A^r F(GIVM)$
sed ἔγραφον Ἀθηναίοις καλός post vs. 5 δένδρων add. F 3 Ἀθηναῖοι I, Ar.
5 δεῖνα] ὁ add. V ante 266 Καλυδών add. A 8 ὁ alt.—12 κορεῖν om. F
9 ὁ om. A 12 κορεῖν] ἤγουν φιλοκαλλεῖν ss. V 13 Κάλλυντρα cett. AGV
14 τῆς AV: τοῦ FGIM ἀσπίδα GIM ἀντὶ] τοῦ add. GI 18 τὸ om. GIM
21 στρέφουσιν Bas. 23 ἡ om. GIM

Ε 278 Καματηρούς: κεκοπιακότας. μήπως καματηροὺς καὶ πνευστιῶντας ἀκμῆσι παραδῷ τοῖς βαρβάροις.

Δ 279 Κάμεια: ὄνομα πόλεως.

280 Καμειραία ἰσχάς· Βάβριος· μικρὸν δ' ἐπισχὼν εὖτ' ἔσωθεν
Suid. ἐκκύψας ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας. ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ῥόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

281 Καμηλαύκιον: Ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθείη δ' ἂν καὶ Ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

Δ 282 Κάμηλος: τὸ ζῷον. Ἀριστοφάνης· πῶς ἄνευ καμήλου
Ar. Μῆδος ὢν ἐσέπτατο; ἐπεὶ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι ἐς τὴν
Δ Ἑλλάδα. καὶ Καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. Κάμιλος
Ar. δὲ τὸ παχὺ σχοινίον.

Δ 283 Κάμιλλος: ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. ζήτει ἐν τῷ
Suid. Ἀχίλλειος εὐχή.

Δ 284 Κάμινος.

Δ 285 Κάμιρος: ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως.

Greg. 286 Κάμνειν: ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. εἴδωλα καμόντων. προσλαβὼν δὲ τὴν ἀποπρόθεσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι· οἷον, ἀπέκαμον νουθετῶν· κάμνω παραινῶν.

Δ 287 Καμμονίη: ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη.

288 Καμόντων: τῶν νεκρῶν. εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι
Anth. καμόντων ὁλκάς.

Δ 289 Κάμμορος: ὁ ταλαίπωρος.

Δ 290 Καμπανία: χώρα.

Δ 291 Κάμπη.

Σ 292 Κάμπιος δρόμος: δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

293 Καμπιδήκτωρ.

Δ 294 Κάμπτω. ᾠδὰς ἔκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφεν.

278 μήπως sq. Arr. An. 5, 16, 1 279 = Ambr. 287 280 μικρὸν—Καμειραίας Babr. 108, 24—5 281 παρὰ sq. = Et. M. 487, 49 282 cf. Theophylact. adn. in Matth. 19, 24, PG 123, 356 d — ζῷον = Ambr. 224, Ps. Herodian. 176, Et. M. 487, 56 πῶς—Ἑλλάδα Ar. Av. 278 e. sch. Καμηλίτης βοῦς cf. Ambr. 22 Κάμιλος sq. sch. Ar. Vsp. 1035 283 — κύριον = L, Ps. Herodian. 176 cf. Ambr. 50 285 — κύριον = Ambr. 54. ὄνομα πόλεως = Et. M. 488, 7 286 sch. Greg. Ann. n. 97 cf. Et. M. 488, 17; λ 475 287 = Et. M. 488, 45 cf. L, sch. X 257; Ap. S. 94, 29 = H 288 εἰ sq. Anth. 7, 68, 3 289 = Ambr. 39 290 = Ambr. 309 292 = P, Zen. IV 47, H v. κάμπειος cf. sch. Ar. Pac. 904 294 ᾠδὰς sq. Philostr. 4, 39

280 ὅτι sq. ex v. A 1982 283 ὁ sq. ex v. A 4696 289 Z 1143 292 cf. v. A 795 294 cf. v. Λ 772

Ar F(G V M) 5 ὅτι — 6 ἦν om. F 8 τὸ] τὸ τὸ V 10 Μῆδος] ἤγουν Τοῦρκος ss. V ἐσέπτατο] ἐπέτασεν ss. V 13 ὁ — 15 Κάμινος om. F 18 καλαμόντων F προσλαβὸν A G M 20 κάμνων G V M 287—8 inverso ord. F V 291 om. F post 279 iterum V 293 om. F post 291 G M^{cc}

295 Κάμπτω σε· αἰτιατικῆ. ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχήν σου. Synt.

296 Καμπύλα τόξα· Ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον Hom.
τῷ κατὰ τῶν βελῶν. καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, τουτέστιν ἐπικαμπῆ· πεπτηότα δὲ ἄλλυδις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς χοΐνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ
5 μετρούμενον, καὶ κοτύλη ὁμοίως.

297 Καμπυλιάζειν: κάμπτειν καὶ στρέφειν. Σ

298 Καννάβη.

299 Καναστραῖα: κοῖλά τινα ἀγγεῖα.

300 Καναχηδόν: μετὰ κτύπου.

10 301 Κανδάκη: ἡ τῶν Αἰθιόπων βασίλισσα. καὶ ζήτει ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ. Suid.?

302 Κανδήλα: παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Ecl.?

303 Κάνδυλος: βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον· ὡς Σ
καὶ ἀβυρτάκη ἐρύκων βρῶμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀκρόδρυα.

304 Κάνδυς: χιτὼν Περσικός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν καὶ Σ
15 τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. E

305 Κάνναις καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν. E

306 Κάνεον: τὸ κανίσκιον. καὶ Κάνειον ὁμοίως. Δ

307 Κάνης: ὁ ψίαθος. καὶ κλίνεται κάνητος. Ar.

308 Κανηφόροι· Φιλόχορός φησιν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος Harp.
20 πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

309 Κάνθαρος, Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα Hesy.
Μήδεια, Τηρεύς, Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

25 310 Κάνθαρος: παρὰ τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον· καὶ παρὰ Ar.
τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται. ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει· καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῷον γίνεται. ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν
30 ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα, κάνθωρός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸν θορόν, ὃ

295 — αἰτιατικῆ = Synt. Gud. 296 = sch. A (Aristonic.) in Φ 502 297 = P; fr. com. ad. 1024 302 cf. Orion 178, 99 303 — βρῶμα = Et. Gen., Et. M. 488, 53 cf. Poll. 6, 69, H, P v. κάνδυτος 304 — Περσικός = P, Ba 267, 16, H, sch. Luc. 229, 23 cf. Poll. 7, 58 305 Livius 30, 3 contulit Bhd. fort. Polyb. 306 cf. L, Ambr. 364, sch. α 148 et κ 355, H 307 sch. Ar. Vsp. 394 cf. Et. M. 489, 7 308 Harp. = P cf. H 310 — p. 26, 3 ὄνος sch. Ar. Pac. 82 cf. Et. M. 489, 1. vs. 3 κάνθαρος—ποτηρίου sch. Ar. Pac. 144—5; εἶδος ποτηρίου = P cf. H

300 Z 1179 301 fort. ex v. A 1121 (p. 103, 4) 310 cf. vv. O 620 et N 28; p. 26, 4 ὅτι sq. ex v. O 366

295 om. F 2 λύγον A 3 τὰ om. G I 4 πεπτηγότα V πεπιότα F πεπτεῶτα sch. Ar F(G I V M) 298 om. F post 296 V 9 μετὰ] κατὰ F 301 om. F post 297 V 10 ζήτει] ἔστιν V 13 καὶ pr. om. F ἀρυτάκη V 16 καλάμοις Schneider τὴν om. F 21 ᾧ I V^{ac} M^{ac} Harp. Phot.: οἷς A G V^{cc} M^{cc} ὧν οἷς F ἀπέκειτο A 23 μνημονεύεται — 24 Ἀηδόνες om. F 24 Συμμαχία Pors. 25 τὸν pr.] τὸ G^{ac} I V M 26 τὸν] τὸ I V ὁ om. F I 30 κάνθαρος V κάθαρος F κάνθορος sch.

δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν παρὰ τὸν κάνθωνα· ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ὁ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. κάνθαρος δὲ τὸ ζῷον, καὶ ὄνομα λιμένος ἐν Ἀθήναις, καὶ
Suid. εἶδος ποτηρίου. ὅτι κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

Σ 311 Κανθάρου μελάντερος: παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ.
Prov. καὶ Κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

Δ 312 Κανθήλη: πόλις.

Σ Δ 313 Κανθήλιος: βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής. ἢ ὄνος μέγας. Ξε-
E νοφῶν λέγει· ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· οἳ δὴ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται,
E ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς. οὗ γενομένου, συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι τὸ πρόβλημα.

Σ 314 Κάνθων: ὄνος.

315 Κανόνιον: οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων ἢ στίχων ἤγουν παγινῶν. στίχον δὲ τὸ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιῶν ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Δ 316 Κανονίς: ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ
Anth. κανονὶδ' ὑπάτην.

Suid. 317 Κάννος καὶ Βύβλις: ὀνόματα κύρια· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες.

Σ 318 Κανοῦν: κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνη-
Ar. σιν αἱ εὐγενίδες γυναῖκες ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν. κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ κνεῖν. ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς κολαῖς καὶ τοῖς στέμμασιν. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα· Σοφοκλῆς. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι. χύτραις γὰρ ἵδρυον. οἱ δέ

311 — Θησαύρῳ = P; Men. com. fr. 239 Κανθάρου alt. sq. Zen. IV 65
313 — ἀφυής = P, Ba 267, 17 cf. sch. Pl. Conv. 221 e ὄνος μέγας cf. sch. Ar. Vsp. 170; ὄνος = H. μέγας = Ambr. 20 ὅτι—κανθήλιος Xen. Cyr. 7, 5, 11 ἐν sq. Polyb. 8, 38, 1 314 = P, Ba 267, 22 316 καὶ sq. Anth. 6, 62, 3
318 — κανίσκιον = P, Ba 267, 23, H, Et. M. 489, 12 παρὰ—ἐπίθεσαν sch. Ar. Ach. 242. vs. 27 κανοῦν—29 στέμμασιν sch. Ar. Pac. 948. vs. 29 κανοῦν sq. Ar. Av. 43—4 c. sch.

313 cf. v. O 409 et v. πλέθρον 315 cf. vv. σελίδιον et στίχος 317 ex v. B 586

A[r]F(GIVM) 1 παρὰ F, sch.: περὶ GM πρὸς A om. IV 2 ὁ om. FV, sch. κάθωνος V κάνθωρος G ὀρούων] cp. A ὀροῦ V 3 ἐν Ἀθήνηςι GIVM 4 ὅτι—5 γεννῶνται om. F 6 μελάντερον FV 11 ὑπὸ F, Xen.: ἀπὸ rell. 15 γενέσθαι FI: γενήσεσθαι AGVM 314 om. F 18 ἢ στίχων om. F 317 om. F post vs. 27 ἐτίθεσαν V 26 ἐκανοφόρουν F 27 δὲ] γὰρ GI 28 κολαῖς] ὁλαῖς sch. 29 κανοῦν—p. 27, 3 ἀποσοβεῖν om. F 29 ἔχοντες A 30 Σοφοκλῆς] Ἀριστοφάνης ed. pr.

φασιν, ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον· ἀντὶ ὅπλου μὲν κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

319 Κάνωβος: ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. Δ

320 Κάνωπος: ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. ποτέ, ὡς λόγος, Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον E θεόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες πανταχοῦ περιέφερον, ὥστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι, ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο, ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. τοῦτο ἀκούσας ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὑδρίαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀστράκιναι τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ ἱερεὺς τοῦ Κανώπου καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ, καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔστησεν ὡς θεόν, καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλήν, ὅπερ ἐλέγετο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθείς, ἥρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι, ἀνήφθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρός, δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διελύετο. τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρώσης, καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο. ὅτι ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὁ ἕνα ἐπί- Suid.
σης οὐκ εἰσὶν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. ζήτει σαφέστερον ἐν τῷ ἀμπλάκημα.

321 Κἄν τι σφαλῇτ' ἐξ ἀξίου γοῦν· Ἀριστοφάνης· ζήτει ἐν τῷ ἀπὸ καλοῦ Suid.
ξύλου.

322 Κἀξ αὐτοῦ.

323 Κάωνος. Δ

324 Κάππα διπλοῦν: ἀντὶ τοῦ κακά. τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη Suid.
καὶ Κιλικία.

325 Καππάδοξ: μόνον τῶν εἰς ωξ διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καὶ Καππαδόκης ἡ εὐθεῖα. καὶ Καππαδόκιον τέρας. Δ

326 Καπανῆται. Δ

319 — κύριον = Ambr. 71. πόλεως = Ambr. 266 320 — vs. 25 ἐτιμᾶτο Georg. 587, 3—588, 5 323 = Ambr. 115 325 — εὐθεῖα cf. Et. M. 490, 18, Theognost. An. Ox. 2, 40, 13 Καππαδόκιον τέρας = Ambr. 374

320 vs. 25 ὅτι sq. ex v. A 1654 321 ex v. A 3334 cf. v. A 2815 324 ex vv. Δ 1261—2 325 extr. Z 1159

1 ἀμυντήριον V 6 ὥστε—29 ξύλου om. F 15 καθαρώτερον I, Georg. A[r]F(GIVM)
23 ἐκβαλούσης GIM, v. l. Georg. 28 τι A: τις rell. ἀπὸ om. V
324 om. F 32 κακά] seq. 325 in V 34 ωξ] οξ IV

Δ 327 Κάππαρις: εἶδος βοτάνης. ἧς ὁ καρπὸς ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος. ὁ δὲ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ὕμνυε κάππαριν, καθάπερ Σωκράτης τὸν κύνα.

Ecl.? 328 Κάππαρις: παρὰ τὸ ἐκ τοῦ κάμπου αἴρεσθαι.

Δ 329 Καπετωλεῖον: τὸ ἱερόν. Καπιτώλιον δέ.

Σ 330 Κἄπειτα: καὶ ἔπειτα.

331 Κάπηθεν καὶ Καπίστριον.

Synt. 332 Καπηλεύω· αἰτιατικῇ.

ΣΔ 333 Καπηλείας: ἐμπορείας. καὶ Καπηλεῖον.

Ar. 334 Καπηλικῶς: ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ καπρόν. οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον.

Ar. 335 Καπηλίς: παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

Σ 336 Κάπηλος: μεταβολεύς, πραγματευτής. κάπηλος ἀσπίδων. ὁ

Ar. μετάβολος παντὸς πράγματος.

Ecl. 337 Κάπηλος: ἓν ἀνθ' ἑνός τινες οἴονται εἶναι· οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος ἐς τὸν πηλόν. ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκεστρίαις. ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καπηλεῖα καλεῖ· κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

338 Καπήρια: εἶδος πλακοῦντος· τὰ παρ' ἡμῖν καπύρια.

Ar. 339 Κἀπιδώσειν μοι δοκῶ τὸ χρῆμα μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

340 Καπίστριον: ἡ τοῦ ἵππου φορβεία. Κάπους γὰρ Ῥωμαϊκῶς ἡ κε-

Etym. φαλή· καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον.

341 Καπιτώλιον· ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ Παλάτιον ἔκτισε

327 — βοτάνης = Ambr. 229 ὁ δὲ sq. Laert. 7, 32 328 cf. Orus in Et. M. 490, 16 329 cf. Ambr. 372 et 365 330 = P, Ba 267, 25 332 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 296, 7 333 — ἐμπορείας = P Καπηλεῖον cf. Ambr. 363 334 — καπρόν sch. Ar. Pl. 1063 οἱ sq. cf. Ies. 1, 22, fort. Metaphr. 335 sch. Ar. Pl. 435 336 — πραγματευτής = P, Ba 267, 24 cf. Et. M. 490, 4 κάπηλος sq. sch. Ar. Pac. 447 337 = An. Ox. 2, 455, 28, ex quo Et. M. 490, 5; Soph. fr. 715; Sophron. fr. 1; Aeschyl. fr. 322 339 Ar. Lys. 660 c. sch. 340 — φόρβεια cf. H Κάπους—κεφαλή = Et. M. 490, 46 341 cf. Malal. p. 171, Chron. Pasq. p. 204

331 cf. 340 334 hinc v. O 366 extr., Eust. I. 1329, 14 335 cf. 188 340 cf. 331 et v. φορβεία

A[r]F(GVM) 328—9 inverso ord. V 330 ex FV solis 331—2 om. F post 334 V 10 Καπηλικῶς] καὶ Κ. F πανουργικῶς F, sch.: πανηγυρικῶς rell. θυλεύουσι G 11 οἱ—12 οἶνον om. FV 16 μεταβὸς F 18 Σοφοκλεῖ AG[cp]M[cp]: Σοφοκλέους F om. V πολὺς—οὖν ex F solo Σοφοκλῆς ex FV solis 20 οἰνοπάρχης F 22 Σώφρηνον V Ἀκιστρίαις G; ἤγουν θεραπείαις ss. V 23 καπηλεῖα] καπηλικὰ F κάπηλα] καὶ πηλικὰ F 338 om. F 26 σχήσειν] ποιήσειν F 340 om. F post 338 V 27 Κάπουτ Et., ed. pr.

καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὅ ἐστι κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ τὸ Παλλάδιον ἐπέθετο λαβὼν ἀπὸ πόλεως Σίλβης. Σατούρειον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαγοῦς.

342 Καπίτων, Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ βιβλία Hesy.
ὀκτώ, Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

343 Κάπνη: ἡ καπνοδόκη. Ἀριστοφάνης· τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη Ar.
σοφεῖ;

344 Καπνίας οἶνος· ὃς γίνεται ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας. καὶ Ar. + Σ
Καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα. λύσις ὀνείρου· Βενεβεντὸν λέγουσι On.
πνευμάτων βίαν. περὶ καπνιζομένων ζήτει ἐν τῷ θυμιᾶν.

345 Καπνίας: ποιητής, ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Σ

346 Καπνοῦ σκιά: ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. κοὐκ οἶδ' ἐναίρων Prov.?
νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἶλέ Soph.
με. λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἀμενηνός. καὶ παροιμία· καπνὸν εἶναι ἠγούμην. Suid
ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

347 Καπρίαι: αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανεστῶσαι σάρκες, ἃς τέμνουσιν, ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσιν.

348 Κάπρος: τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Ar.

349 Κάπρος Ἐρυμάνθιος· Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Suid.
Ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτε γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

350 Καπρῶντας: ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Σ

351 Καπύη: ὄνομα πόλεως μεγίστης. ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Suid.
Καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

352 Κάρ· Ἀριστοφάνης· εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες. Ar.

353 Κάραμβις: τόπος τίς. Δ

354 Καραδοκεῖ: προσδοκᾷ, κατασκοπεῖ. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν, Σ

343 Ar. Vsp. 143 c. sch. 344 — ἄμπελος sch. Ar. Vsp. 151 cf. Ath. 1, 31e Καπνία sq. = H Βενεβεντὸν—βίον Astramps. 345 cf. P, H 346 — ἰσχνῶν ad Phryn. 83, 4 supplendum adduxit Borries κοὐκ—με Soph. Ph. 946—8 347 Ar. Byz. Ep. 122, 10—13 348 cf. sch. Ar. Lys. 202 350 = P cf. sch. Ar. Pl. 1024, Ael. D. fr. 220 ap. Eust. I. 1183, 19 352 Ar. Av. 764—5 353 l. = L 354 — κατασκοπεῖ = P, Ba 267, 26 cf. H παρὰ sq. cf. An. Ox. 2, 455, 7, Et. M. 490, 33; Diphil. fr. 35

344 Astramps. cf. v. Β 238 346 cf. 165 346 λέγεται sq. ex v. Α 1551 349 ex v. Δ 1546 cf. v. Ε 3104 351 ex v. Β 120

2 ἀπέθετο F Σατούριον F Σατούρνιον ed. pr. 4 ἐν τῇ γῇ] ss. rec. A[r]F(GVM) in F 5 οὗτος—7 Παμφυλίας om. F 6 ὀκτώ] ιη′ coll. Steph. Byz. v. Ψίμαδα Pearson τοῦ ante Ῥωμαϊστὶ add. Daub 8 ἄρ'] ἂν F 10 Βενετῷ F 16 λέγεται—17 ἀξίων om. F 16 παροιμία A: παρὰ GVM 17 μηδενὸς GMV 19 ἐπαναστῶσαι AGM 21 Κάπρος] ζήτει παρακάτω add. V 349 om. F post 351 V 22 τὴν] τὸν GM 23 ἔφερον GM 351 om. F post 354 V 30 Κάραμβις A, Laur.: Κάραβις GVM, ordo poscit, Κάβαρις F 31 τὸ om. V

Ecl. ἤγουν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. μήποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. τινὲς δέ, ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν, παρατίθενται Δίφιλον λέγοντα· τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρανόμησεν.

E 355 Καραδοκήσοντα· Ἡρόδοτος. ὁ δὲ πέμπει εἰς Δελφοὺς Κάδμον καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ἢ πεσεῖται.

356 Κάρανος, εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἄδοξον οὖσαν τότε καὶ ἐβασίλευσε καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας ἔσχε παῖδας Ἀλέξανδρον, Περδίκκαν, Φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί. πολεμήσας δὲ Θηβαίοις ὅμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα Παμμένην ὄνομα ἐραστήν, ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, Παυσανίας φυγαδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων στρατηγῷ διατρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη συμμάχῳ, τὸν Παυσανίαν ἐκβάλλει. ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο· Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἕλληνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευον Ὀλύνθιοι. ὃς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων, ἐδωρήσατο ἀπατῶν αὐτούς. ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ' καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ χειμῶνι ἀπολεφθέντος, προδόντων δὲ τὴν Ὄλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ ἄλλας πόλεις εἶλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας πολίτας ἐποιήσαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θράκης πολεμῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει· Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον πέμπει βέλος. πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος· Ἀστέρα Φίλιππος, ἢν λάβῃ, κρεμήσεται. καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην ἐξήτησε καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. εἶλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην, Θρᾳκῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλόνησον ἔλαβε, καὶ ἄλλας πόλεις· μεθ' ἃ ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη.

Σ 357 Καρανούσθω: τελειούσθω.

358 Κάρας: ὄνομα ἔθνους.

355 Hdt. 7, 163, 2 356 init. cf. Syncell. p. 498 ed. Bonn. 357 = P, H

358 cf. 374

A^{x}F(GVM) 2 ἐκδεχόμενος V μήποτε] δὲ add. AG ss. M γὰρ] δὲ G 3 παρὰ τὸ βάλλειν G, Ecl. Et. 4 τὸ pr.] τοῦ AM^{ec} 6 Καραδομήσαντα F 9 ἄδοξον F: ἔνδοξον rell. καὶ alt.—34 συνέστη om. F 10 ὁ πατὴρ ὁ Φιλίππου V 16 Ἀθηναίῳ V 22 ὃς] οἷς Gsf. Ποτίδαιαν A: cp. GVM 24 χειμῶνος V ἀπολειφθέντος A 26 ἀνάστρατον VM πόλεις ex A solo 358 om. F post 356 V 36 Κᾶρες A Κᾶκας V

359 Καρατομεῖται: ἀποκεφαλίζεται. Σ

360 Καρβάσιναι: εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάσινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. Δ + Σ

361 Κάρβων, Κάρβωνος. λύσις ὀνείρου· ἄνθρακι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλαβήν. Δ On.

362 Κάρδαμα· ἐπισχετικὰ οὔρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι. Suid.

363 Καρδαμίς: εἶδος λαχάνου. Δ

364 Καρδία: πόλις Θράκης. καὶ Καρδιανοί, οἱ πολῖται. καὶ ὄνομα πελάγους. καὶ Ar. Δ

365 Καρδία· ὅτι τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμὸν συστέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος. καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἁφῇ τὴν ἔμψυξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρώτως τῆς ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζῴοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία, διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. ἐπιπολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον, ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγῳδοὶ ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα, καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς περὶ τὴν ἐκπνοήν. ὅτι καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη. Ecl.

366 Καρδία· ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. Suid.

367 Καρδιαλγίαι: λῦπαι καρδίας. Σ

368 Καρδιουλκία: τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. Σ

359 = P, Ba 267, 28 cf. H, Phryn. Ecl. 341 360 — ὑποδήματος cf. Ambr. 235, P et H v. καρβατίνη, Poll. 7, 85 ἐπειδὴ sq. Xen. An. 4, 5, 14 361 Κάρβων = Ambr. 84; Κάρβωνος = Ambr. 107 ἄνθρακι sq. Astramps. 363 cf. Ambr. 230 364 — πολῖται sch. Ar. Av. 1474 365 vs. 12 ὅσα—28 ἐκπνοήν Philop. 382,1—7, 25—30; 383, 29—384, 2 vs. 28 καρδία sq. = An. Ox. 2, 452, 24 367 = P, Ba 367, 27, H 368 = P, Ba 367, 29 cf. H

361 Astramps. cf. v. A 2522 362 ex v. στραγγουριῶ 364 cf. v. Ε 669 366 ex v. στόμαχος

4 λύσις—5 βλαβήν ex M^{mg} V (post 360) 362 om. F post 366 V A^{x}F(GVM) 363 post 371 FV 9 Καρδαμίς om. V 12 et 13 ἔχουσι V 15 συστέλλον F 16 καὶ—18 ἐργάζεται om. F 18. 19 πρῶτον F 20 οὖν om. F 21 ἔμψυχος F 24 εἰσπνεῖν F cf. vs. 25 28 περὶ] πρὸς A 366 om. F 32 τὰς] τὸ τὰς A

Σ 369 Καρδιοφύλαξ: παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου ἀλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας.

Rhet. 370 Καρδιωσάμενος: τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφῃροῦντο τὰς καρδίας, κἂν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἔμελλον ὁλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένῃ πιμελῇ καλύψαντες οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

Σ 371 Καρδιώττειν: τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιῶται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν. καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν.

Σ 372 Κάρδοπος: ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. μαγίς, ἐν ᾗ τοὺς
Ar. ἄρτους ἔματτον. ἢ σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. θηλυκῶς ἡ κάρδοπος. Ἀριστοφάνης. τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, ὥσπερ Κλεώνυμον. ἀρσενικῶς καλοῦσί τινες· γυναικώδης γὰρ ἦν.

E 373 Καρδοῦχοι: σφενδονῆται ἄριστοι.

374 Κᾶρες: ὄνομα ἔθνους.

Δ 375 Κάρεψ.

Δ 376 Καρήατος: τῆς κεφαλῆς.

Δ 377 Καρηβαρία: ἡ μέθη.

Σ 378 Καρηβαρῶν: τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Σ 379 Κάρηνα: ἀκρόπολις.

Δ 380 Καρηνός: ἐθνικόν.

Δ 381 Κάρης, Κάρητος.

Suid. 382 Καρηφαρίτης: ὁ χυδαῖος οἶνος, καὶ μὴ ἀνθοσμίας. ζήτει ἐν τῷ ἀνθοσμίας.

383 Καρθάγενα.

384 Κάρθαια: τόπος τις.

Δ Suid. 385 Καρία: τόπος. καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν· ὅθεν καὶ κέρατα.

Δ 386 Καριαθιαρείμ: τόπος. Ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις.

369 Polyb. 6, 23, 14 370 cf. Bk. 275, 10 = Et. M. 492, 12 371 = P cf. Poll. 2, 217, H, Erotian. 47, 16, Ael. D. fr. 223 ex Eust. O. 1508, 51; Epicharm. fr. 202; Xen. An. 4, 5, 7. 8 372 — ἀλεύρου = P, Ba 267, 30, Et. M. 490, 49 cf. sch. Pl. Phaed. 99b, H, sch. Luc. 192, 22 μαγὶς sq. sch. Ar. Nu. 669, 673—4 373 cf. Xen. An. 4, 2, 27—8 376 = Ambr. 215 cf. sch. X 205, H (in Ψ 44) 377 = Ambr. 312 cf. Poll. 2, 41 378 = P, Ba 268, 1 cf. H, Ael. D. fr. 221 ex Eust. O. 1461, 27 379 = P, Σ^a, Apion cf. Ba 268, 3, sch. B 117 381 cf. Et. M. 491, 19 384 — τόπος = Ambr. 257 385 — τόπος = Ambr. 308 386 l. = Ambr. 253

371 cf. v. B 440 374 cf. 358 382 ex v. A 2518 385 καὶ sq. ex v. A 804

$A^{r}F(GVM)$ 2 προετίθεντο A 2. 3 ἁλυσειδωτοὺς AVM cf. v. 4 ἱερείων τοῖς θεοῖς F 5 ὅλα om. F 8 ὃ—9 φησι] διὰ F 10 λιμοῦ] καὶ add. F λέγει GVM cp. F cf. vs. 11 11 πολλοὶ—λέγουσιν om. V 14 Ἀριστοφάνης—16 ἦν om. F 374 om. AF 379—80 om. F 382—4 om. F 383 mg. M post 392 V post 384 A, extra ord. 384 mg. M post 391 V, extra ord. 29 Καρίου F καὶ—κέρατα om. F κατὰ] μετὰ A

387 Καρίδας· ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν ἐς τὴν Suid.
γαστέρα ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος.

388 Καρικῇ Μούσῃ: τῇ θρηνώδει. δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί Σ
τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκου-
σαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. καὶ Prov.
παροιμία Καρικὸς αἶνος. ὅτι ἁλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύπους εἶπεν· εἰ μὴ κολυμβήσω, πεινήσω.

389 Καρικὸν θῦμα: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. οἱ Prov.
γὰρ Κᾶρες κύνα θύουσιν. Εὐνάπιος.

390 Καρίνη γυνή. Δ

391 Καρῖνος, Κάρου τοῦ βασιλέως υἱός, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ E
βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τοῖς πειραθεῖσι τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. παίδων μὲν γάρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν, ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσῴζετο· ὅπου γε πολλῆς οὔσης καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς, παρανηλίσκοντό τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες ἐς τὴν Καρίνου τρυφήν. μεμνῆσθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε, τῶν μὲν ὡς οὐκ ἐπήνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος, τῶν δέ, ὅτι λέγοντα, ὅτε ἦν μειράκιον, οὐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβούλετο· ἀπώλλυντο δέ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτε, καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημείας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. οὗτος ὁ Καρῖνος EV
βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος φέρον οὐδὲν εἰργάσατο· τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιητημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων, κατά τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι, καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμοῦ πράττοντος.

392 Καρκάδονα: τοῦτο λέγεται Χάροντος δάνειον, συναγόμενον ἐκ Σ
τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομά φασιν εἶναι.

388 — βαρβαρόφωνοι = P, sch. Pl. Leg. 800e Καρικὸς sq. cf. Macar. V 9, Diogen. praefat. p. 179, 14 389 — θύουσιν cf. Paroem. ed. Gsf. 62, n. 523 390 cf. Ambr. 218 391 — ὑπηκόοις Eunap. fr. 4, FHG 4, 14 vs. 24 οὗτος sq. Io. Antioch. fr. 162, FHG 4, 600 = EV 1, 195, 22—196, 2 392 = P

387 ex v. A 3207 cf. v. K 1649 391 Eunap. cf. vv. M 83, ὕβρις, Є 133, Δ 1205. Io. Ant. cf. v. παρανάλωμα

387 om. F post 388 V 1 Ῥωμαῖος] πολλὰς add. A, lac. in M 1. 2 ἐς $A^{r}F(GVM)$
τὴν γαστέρα om. A 2 Πίκιος VM 4 τινὲς δὲ—7 πεινήσω om. F 6 ὅτι—
7 πεινήσω hic transtuli, post 387 AV mg. GM 9 Εὐνάπιος om. A ss. M, ad 391 recte rettulit Kust. 12 ὥστε—13 τυραννίδα ex F solo cf. v. M 83; ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τοῖς πειραθεῖσι add. F 13 οὕτω—30 πράττοντος om. F
14 οἱ] εὖ Wolff, Casaub. 20 τροφὴν V τῶν pr.] αὐτῶν Bhd. 21 ἦν] τὸ add. GM 22 ἀπώλλοντο V 24 λύττα V 31 Χάριτος F Χάρτος V

Δ 393 Καρκαίρω: ἠχῶ. ζήτει ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα.

Hesy. 394 Καρκίνος, Ἀκραγαντῖνος, τραγικός. καὶ Καρκίνος, Θεοδέκτου ἢ Ξενοκλέους, Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν ρξ′, ἐνίκησε δὲ α′. ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ′ ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἡ

Harp. ἀρχή, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησίν, αἱ κύνες. καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι. Φερεκράτης· ὁπόταν σχολάζῃς, νῆψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ. λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν· ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται. εὑρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα.

Prov. 395 Καρκίνος λαγὼν αἱρεῖ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ar. 396 Καρκίνος, ποιητὴς Ἀττικός. σκώπτει δέ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως· ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάξαι. λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους, ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. γυλιαύχενας δέ, τουτέστι μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα ἐπίμηκες. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι αὐτοῖς τὸ ὅλον σῶμα, τὸν δὲ τράχηλον μακρόν, ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· ὡς μικροὺς οὖν καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δὲ ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἴννοι. ὀρχηστὰς δέ· εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς καὶ μικρούς. σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα, ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν· ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανόν φησιν. ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανικὰ

393 = L cf. sch. Υ 157, H 394 Ἀθήναιός 5, 189 d, 13, 559 f Λυσίας (fr. 154) sq. Harp. = P; Pherecr. fr. 20 · 395 cf. Cohn, Z. d. P. 78, n. 60, Diogen. V 96 396 Ar. Pac. 789—95 c. sch. cf. Jb. Suppl. 16, 733 sqq.

396 cf. vv. σφύραδες, Γ 475—6, N 26, I 385

A[r]F(GIVM) 2 καὶ—p. 35, 4 μύας om. F 2 Καρκίνος alt. ed. pr.: Μαρκῖνος omnes 5 Σεμέλη A, Ath.: Σεμέλητα GIVM ἢ]ἧς Ath. 9 νῖψονVales. 13 Καρκῖνος—τις om.V cf. ad vs. 16 σκώπτει—16 δὲ post finem glossae M 14 οὕτως om.V ss.M 15 καὶ] οὐ A 16 λέγει δὲ om. IV δὲ om. M; Καρκῖνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενὴς δὲ (vs. 17)—vs. 18 οἰκογενεῖς· ὄρτυγας διὰ (16)—17 ὄρτυγες sequitur in V cf. v. σφυράδες; ὄρτυγας—ὄρτυγες post 18 οἰκογενεῖς sed litteris αβ corr. M 20 αὐτοῖς om. V, v. σφυράδες, sch., ss. M 21 ὡς] εἰς VM[ac] cf. sch. οὖν om. V ss. M 22 πατρὶ VM[ac], v. σφυράδες, sch.: Πανὶ AIM[ec] πατρὶ πανί G 30 ὁ] φησίν V

εἰσέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε Μύας. παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθου. γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξαι, διότι αἱ γαλαῖ νυκτὸς πνίγουσι τοὺς μύας.

397 Καρκίνου ποιήματα: Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ. ἀντὶ τοῦ Σ αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην ἀπὸ Ἰλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

398 Κάρμηλος: τὸ ὄρος. καὶ Καρμήλιον ὄρος. Δ

399 Καρμητίς: πόλις οὕτω καλουμένη. Δ

400 Καρνεάδης, Λίβυς, ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, Hesy. ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

401 Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου. Hesy.

402 Κάστωρ, Ῥόδιος ἢ ὡς τινες Γαλάτης· ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώ- Suid. της· ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ Ἀναγραφήν . . . καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β′, Χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε′, Περὶ πειθοῦς δύο, Περὶ τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικήν, καὶ ἕτερα.

403 Καρνειῶνος. Δ

404 Κάρνιος: Ἀπόλλωνος. Δ

405 Καρρόθεν: ἀπὸ τοῦ κρείττονος.

406 Καρρόον: κατὰ τὸ ῥεῦμα. Δ

407 Κάρος: ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη καὶ παραφορά.

408 Καρωθείς: βαρηθείς τῇ κεφαλῇ. ὁ δὲ Δαβὶδ βάλλει ἐπὶ τὸν Σ Γολιὰθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διῆλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου· ὡς εὐθὺς E καρωθέντα πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν. καὶ Κεκαρωμένος· ὁ δὲ τὴν E καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἥδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν.

409 Κάρρων: Δωριστὶ ὁ κρείττων. καὶ Καρρόθεν, ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ Ἰσιδώρου· ὤμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην.

410 Καρπαλίμως: ταχέως. Δ

411 Καρπασινοί: κορτῖναι. Σ

397 = P; Men. com. fr. 525 398 — ὄρος pr. = Ambr. 179 cf. H 400 cf. Laert. 4, 62, 64 403 = Ambr. 177 404 cf. H, Stud. An. 267 406 = Ambr. 348, H cf. sch. M 33 = L, H 408 — κεφαλῇ = P, Ba 268, 14 cf. H vs. 25 ὁ—27 ὄψιν Ios. Ant. 6, 189 vs. 27 ὁ sq. Eunap. fr. 68, FHG 4, 44 409 — κρείττων cf. Phot. Bibl. 226 a 18—9, H v. καρρός ὤμην sq. Dam. fr. 8 410 = L, sch. A 359, Et. M. 492, 27 cf. H 411 = P, Ba 268, 4

402 ex 469 405 cf. 409 408 Eunap. cf. v. M 1436 409 cf. 405

4 τοὺς] τὰς V 5 ἀντὶ—7 ἀποκρινόμενον om. F 6 ἀπὸ] ὑπὸ Konst. A[r]F(GVM) Ἰλίου] ἡλίου Phot. Μενελάου Hemst. Ἀπόλλωνος Dobree ad 400 extr. ψεῦδος mg. add. VM 13 μαθητὴς—19 ἕτερα om. F 15 Διοτάρχου V 17 post Ἀναγραφὴν lac. in AM cf. 469 23 Καρρόεν V 25 βαρηνθείς F βάλλει om. F 27 Καρωμένος V ὁ—28 κεκαρώμενος om. F 28 εἰς τὴν ⟨ἐσχάτην⟩ ὁδὸν Bhd. 30 Δαμάσκιος—31 ἀφικόμην om. F

Σ 412 Καρπαία: εἶδος ὀρχήσεως. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Σ 413 Καρπίζουσιν: ποτίζουσιν, εὔκαρπα ποιοῦσιν.

Δ 414 Κάρπιμος τόπος.

Thdr. 415 Καρπός: ἡ ἐπικαρπία· καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. δύο γὰρ σημαίνει.

Phil. 416 Καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μέν ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες, περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος.

Σ 417 Καρποῦ δίκη: τῷ βλάψαντι καρποὺς δίκας ἐπετίθουν.

Σ 418 Καρποῦ δίκη: οἱ γ' ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ

Harp. Δημοσθένους ἐπιτροπῆς· εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὕτως σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.

Synt. 419 Καρποῦμαι· αἰτιατικῇ.

Synt. 420 Καρποφορῶ· δοτικῇ.

Σ 421 Κάρπωμα: θυσία, προσφορά.

Δ 422 Καρσίως: πλαγίως, καὶ Ἐγκαρσίως.

Σ 423 Κάρτα: λίαν, ἢ μεγάλως. λῃΐζεται γὰρ ἡ Κολχὶς κάρτα

E κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. ἐχήρευε γὰρ τοῦ στρατηγήσαντος.

424 Κάρτα ἐπαφρόδιτος.

Soph. 425 Κάρτα· ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον· τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθοις.

426 Κάρταλλος. ἀρχὰς ἄλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χριστῷ, κάρταλλον δὲ βοτρύων τῷ Παρακλήτῳ. κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω.

Phil. 427 Καρτερία: ἡ ἐπιστήμη ἢ ἕξις ὧν ἐμμενετέον καὶ μή, καὶ οὐδετέρων.

412 = P cf. H v. κάρπεα; Xen. An. 6, 1, 7 413 = P, Ba 268, 5, H 414 cf. Ambr. 21 415 cf. Thdr. in Ps. 127, 2; δύο sq. cf. Choer. Epim. Ps. 46, 21, ex quo Et. M. 492, 21 416 κεγχραμίδες sq. = Philop. 217, 33—5 417 cf. H 418 — καλεῖται = P cf. Bk. 190, 17 Λυσίας (fr. 72) sq. Harp. = P 419 = Synt. Gud. 420 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 295, 27 421 = P, Ba 268, 6 cf. H 423 — μεγάλως = P, Ba 268, 7, sch. Pl. Tim. 25 d, sch. Luc. 25, 13 cf. H λῃΐζεται sq. Th. Simoc. 3, 6, 8 425 Soph. Ai. 554—5 427 Laert. 7, 93

422 cf. v. Ε 75 425 cf. v. Ζ 61

A[r]F(GIVM) 7 ἐπικάρπιον A 8 ἐλαιῶν A, Philop.: ἐλαῶν rell. 9 αὐτῷ F 417 om. V 11 γ'] γῆς Phot. Gsf. 12. 13 παρὰ ἐπικάρπῳ F 13 καλεῖται] λέγεται F καὶ—19 δοτικῇ om. F 14 Δημοσθένην V ep. G 16 οὕτως V I[ac] M, Phot. Harp. ep.: οὕτω G οὕτος A I[ec], Harp. plen. 23 ἐχήρευε—24 ἐπαφρόδιτος om. F 23 στρατηγήσοντος I[ec], Bhd. Theophyl. 24 ἐπαφρόδιτος A: ἐπ' Ἀφροδίτης GIVM 25 Κάρτα] Κάρπατα V 30 ἡ om. F, Laert.

428 Καρτερός: ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν. ὁ δὲ ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ. καὶ αὖθις· τήν E τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἧστινος οἱ Νισιβηνοὶ καρτεροί εἰσιν, ἐνδώσοντες. καὶ αὖθις· καὶ αὐτὸς ἐγώ, ἐν ᾧ ἔτι Ἀρμενίας καρτερὸς ἦν.

5 καὶ μάχης καρτερᾶς διαγενομένης, διαφθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ τῷ Ἀντιόχῳ. πρὸς δοτικὴν ἡ σύνταξις.

429 Καρτερός: ὁ ἐγκρατής. ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν Δ γῇ, ἧς τινος Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροί εἰσιν. ἀντὶ τοῦ κύριοι, E ἐγκρατεῖς.

10 430 Καρτερῶ· δοτικῇ. Synt.

431 Καρτερώνυχας: ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Σ

432 Καρτερώτατος. Δ

433 Καρύα: τὸ δένδρον. Κάρυα δὲ ὁ καρπός. Δ

434 Καρυάνδα: πόλις Καρίας. Harp.

15 435 Καρυκεύων: ἀρτύων, ἡδύνων. Σ

436 Καρυκεία: ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Σ

437 Καρύκη: ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. βρῶμα Λύδιον ἐξ Σ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων· ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. καὶ Καρυκοποιεῖν, τὸ κοσμεῖν Ar.

20 ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. καρυκεύματα γὰρ τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ καρύκη, ἡ κοιλία, ἣν νῦν μονθυλευτὴν καλοῦσι. καὶ παροιμία· Μήτε Λυδῶν κάρυκας μήτε μαστίγων ψόφους. Prov.

438 Καρφαλέον: ξηρόν. καὶ καρχαλέον, κατάξηρον. Σ

439 Κάρφη: ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. διφθέρας εἶχον σκεπά- Δ

25 σματα ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου. εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων τὰς E διφθέρας, ὡς μὴ ἅπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ. λέγεται δὲ θηλυ- Δ κῶς. Ἀρριανός· καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι καὶ ἡ E ὄχθη πᾶσα πλήρης φαινομένη οὐκ εἶα ἡρεμεῖν τὸν Πόρον. λέγεται Δ καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος, τῷ κάρφει.

428 ὁ—βασιλεῖ Arr. Parth. fr. 97. τὴν—ἐνδώσοντες Arr. Parth. fr. 51. vs. 4 καὶ αὐτὸς—6 Ἀντιόχῳ Arr. Parth. fr. 97 429 — ἐγκρατής cf. H, sch. o 533 ὅπερ—εἰσιν Arr. Parth. fr. 97 430 = Synt. Laur. 431 = P, Σ[a], sch. Ε 329 432 = Ambr. 141 433 — δένδρον cf. L 434 Harp. = P 435 = P, Ba 268, 20 cf. H, Herodian. schem. Jb. 149, 344, n. 112 436 = P, Ba 268, 9, H cf. Moer. 200, 34 437 — φασί cf. Didym. ap. Et. Gen. et Et. M. 492, 51. — συγκείμενον = P, Σ[a] cf. Theognost. An. Ox. 2, 110, 12, Erotian. 49, 6. βρῶμα—φασί = H cf. Ba 268, 19, sch. Luc. 119, 2, Zen. V 3, Herodian. schem. Jb. 149, 344, 112 Καρυκοποιεῖν—καλοῦσι sch. Ar. Eq. 343 μήτε sq. cf. Zen. V 3 438 = P, Ba 268, 10 cf. Erotian. 48, 22, H; — ξηρόν = L, Zon. 1159 cf. sch. Φ 541, Ap. S. 95, 14 439 — χόρτος cf. H διφθέρας—ὕδωρ Xen. An. 1, 5, 10 θηλυκῶς = L vs. 27 καὶ pr.—28 Πόρον Arr. An. 5, 9, 3 κάρφος cf. H

438 cf. 440

1 ὁ pr.] καὶ ὁ AGIM 2 καὶ—6 σύνταξις om. F 3 Νισιβηνὸς A A[r]F(GIVM)
4 Ἀρμανίας A Ἀρμενία V 5 γενομένης I δὴ γενομένης Bhd. 432, 430—1, 434, 433 ordo in V 11 ἔχοντας ὄνυχας F 432 om. F 16 τῶν om. V
17 Καρύβη F 24 διφθέρας—28 Πόρον om. F 24 ἃς εἶχον Xen.
25 ἐπίμπλασαν V: ἐμπίπλασαν AGIM 28 Πῶρον Arr. 29 οὐδέτερον V

Δ 440 Καρχαλέος: ὁ ξηρός.

441 Καρχαρόδοντα: ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, ἀετίδες καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί.

Σ 442 Καρχαρόδους: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ κάρχαρον, τὸ τραχύ. καὶ κάρχαρόν τι μειδήσας, σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ, φησί, τῶν ἰατρειῶν, κεφαλὴν λυκείου φάρυγγος ἐξελεῖν σώαν. ἐν Μυθικοῖς.

Suid. 443 Κἀρχέδημος ὁ γλάμων· Ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ.

444 Καρχηδών, πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν οὖσα, ἥτις καὶ Βύρσα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ ἱστορίας. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανός.

445 Καρχηδών: ἡ Ἀφρική· ἐξ ἧς ὥρμᾶτο ὁ μέγας Κυπριανός. ταύτην Σκηπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος· ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν περιοίκων.

Ar. 446 Καταλβάδες: ἑταῖραι, τουτέστιν ἀεὶ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἑστῶσαι γυναῖκες, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς.

Ar. 447 Καταλβάς: πόρνη. κασάλβαι δὲ εἴρηνται, ἀφ' οὗ ποιοῦσι. καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.

Ar. 448 Καταλβάσω: λοιδορήσω. Ἀριστοφάνης· καταλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

Δ 449 Κασάνδρα.

Ar. 450 Κασαυρίοις ἢ Καταλβίοις: τουτέστι τοῖς πορνείοις. Ἀριστοφάνης· ἐν κασαυρίοις λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον.

Δ 451 Κασσία: ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ. καὶ Δαβίδ· σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία.

Σ 452 Κασίγνητος: ἀδελφὸς γνήσιος. Κασίγνητοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἀνεψιοὺς εἶπε κασιγνήτους. Ἕκτωρ δὲ κασίγνητος.

Hom.

Δ 453 Κασσιέπεια: ἡ καλλονή. καὶ ὄνομα κύριον.

440 = Ambr. 18 441 Ar. Byz. Epit. 2, 10—13 cf. Et. M. 493, 2 442 — τραχύ = P, Ba 268, 11 cf. sch. K 360, H, Ap. S. 95, 10, Et. M. 493, 8, Ambr. 16, sch. Luc. 229, 25 καὶ κάρχαρόν sq. Babr. 94, 6—8 446 sch. Ar. Eq. 355 447 sch. Ar. Eccl. 1106 cf. sch. Eq. 355, H, Et. M. 493, 32; — πόρνη = Ba 268, 15 448 Ar. Eq. 355 c. sch. 450 Ar. Eq. 1285 c. sch. cf. H 451 σμύρνα sq. Ps. 44, 9 452 — γνήσιος cf. P = Ba 268, 16; An. Ox. 1, 238, 16, ex quo Et. M. 493, 14; Ambr. 14, Apion, H Κασίγνητοι—καισγνήτους = sch. A (Aristonic.) in O 545 cf. sch. D. Ἕκτωρ sq. Z 430

440 cf. 438 443 ex v. Γ 277 444—5 cf. v. A 4648 448 cf. v. Θ 581 451 cf. v. Ι 471

A^{r}F(GVM) 440 om. G 5 καὶ—8 αὐτοῦ om. F 6 μειδιάσας A 7 ἐξελθεῖν GVM 11 καὶ—Ἀφρικανός om. F 13 Σκιπίων G; ἦγουν ῥάβδος ss. V 19 τὸ pr. om. G τὸ alt. om. F 449 om. F 23 Κασαυρίοις AGM Κασαλβρίοις F 24 κασσαυρίοις AGM 451—2 inverso ord. FV 25 et 27 Κασία F 28 Κασίγνητοι] nov. gl. F κοινότεροι F

454 Κάσιον ὄρος: πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. καὶ Κάσιος Ζεύς· ἔνθα Τραιανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοὸς παμμέγεθες κεχρυσωμένον, ἀκροθίνια τῆς κατὰ Γετῶν νίκης. καὶ ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδριανῷ πεποιημένα· Ζηνὶ τάδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα, κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων ἄνθετο.

E Anth.

ὅτι οἱ Κάσιοι Πηλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. καὶ Κασιώτῃ ἴσον ἄμματα, δεσμά. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορίας Ζεύς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.

Suid.

455 Κασσιώπη: ὄνομα κύριον. Δ

456 Κάσις: ἀδελφός. Σ

457 Κασσίτηρος. Δ

458 Κάσος· Ῥωμαίων γοῦν ὁ νικήσας τὴν μουνὰξ μάχην ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως· καὶ ἦν Κάσος ἄμαχος. φησὶν Αἰλιανός. E

459 Κασσωρίς: πόρνη, ἑταίρα. Δ

460 Κάσπια ὄρη· καὶ Κάσπιαι πύλαι. ὅτι ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς Κάσπιαι πύλαι καλοῦνται, τὸ δὲ λοιπὸν Ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν. Δ + E

461 Κασπίῳ λίθῳ· οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃν ὀξύτατόν τε φασὶ τρῶσαι καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον. E

462 Κασταλία: πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ· ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεύειν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ χρησμολογεῖν, αὔρας καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον.

Greg.

463 Καστανάια: πόλις. Δ

464 Καστάνειον. Δ

465 Καστόρειον μέλος: τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου. Δ

466 Καστορίδων: κυνῶν. σοὶ γὰρ Καστορίδων ὑλακὰ εὔαδε. x + Anth.

467 Καστόριον: εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης. Δ

468 Καστωλός: ὄνομα κύριον. Δ

454 — ἄνθετο Arr. Parth. fr. 36 vs. 4 ἐν—5 ἄνθετο Anth. 6, 332, 1—3 455 = L, Ambr. 242 456 = P, Ba 268, 17, Ambr. 37 cf. An. Ox. 1, 238, 16 ex quo Et. M. 493, 14 457 = L 458 Aelian. fr. 120 459 — πόρνη = L, Et. M. 493, 31 cf. H 460 Κάσπιαι πύλαι cf. Ambr. 325 ὅτι sq. si spuria ad FGrHist 151 referendum 462 cf. Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1045 b 463 = L cf. Et. M. 493, 25; l. = Ambr. 276 464 = L cf. Ambr. 362 465 l. = L 466 — κυνῶν cf. Poll. 5, 37 et 39, H. σοὶ sq. Anth. 6, 167, 3—4 467 aliter Ambr. 370, L 468 = Ambr. 81

454 vs. 6 ὅτι sq. ex v. A 1510 458 cf. v. M 1286 466 cf. v. τρίστομος

454 non nov. gl. F 1 τὸν Εὐφράτην F ἔνθα—8 θαλάμους om. F 3 κατὰ] τῶν add. V 4 τόδ' Anth. 6 ὅτι—8 θαλάμους post 453 V 6 δοκοὺς] πατέρους(?) ss. V 7 Κασίτῃ AG 7. 8 ἀθραύστοιο V 9 Κασιώπη FV, Ambr. 11 Κασίτηρος V 12 γοῦν] οὖν A 13 Κάσος] Κόσσος coll. v. O 453 temere Toup, κλέος Rasmus 15 ὅτι—18 ἔθνεσιν om. F 17 Ὑρκανίῳ V 19 ἀγχέματα F 20 ἰὸν om. F 20. 21 τὸ τραῦμα F 28 Κασττόριον F A^{r}F(GVM)

Hesy. 469 Κάστωρ, Ῥόδιος, ἢ ὥς τινες Γαλάτης, ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης· ῥήτωρ ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', Περὶ πειθοῦς β', Περὶ τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικήν· καὶ ἕτερα. ζήτει περὶ ἀγαλμάτων Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐν τῷ Διοσκουροι.

470 Καστρεύσαντες· καστρεύσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ παρακλήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

471 Κάστρον: κατὰ Ῥωμαίους παρεμβολὴ ἀσφαλής.

Σ 472 Κατά: κυρίως ἐξ, ἐπί, ἐκ, ἀπό. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα. κᾆτα ἐπειδὰν
E ὑπεκβάντες ποιήσωνται τὴν ὁρμήν, σοὶ δῆτα μελήσει. κᾆτα ἐσκήψατο
E? μεθύειν. ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη.

Synt. 473 Κατανδρίζομαι· γενικῆ.

Σ 474 Κατάβα: ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κατάβα
Ar. πανοῦργε. μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ κατάβηθι. καὶ Καταβαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλό-
Suid. μενος.

Σ 475 Κατάβαλε: οἷον ῥῖψον, ἄφες, κατάθου.

Synt. 476 Καταβάλλω· αἰτιατικῇ.

Synt. 477 Καταβαίνω σου· γενικῇ.

478 Καταβελεῖς: πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμεναι.

Synt. 479 Καταβλακεύω· αἰτιατικῇ.

480 Καταβοή: μέμψις, κατηγορία. ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐπιμέμφεται
EL αὐτῷ καὶ καταβοὴν πεποίηται τἀνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην.

Σ 481 Καταβολή: περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ. τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ
E καταβολῆς συνερεικάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον.

Harp. 482 Καταβολή· Δημοσθένης θ' Φιλιππικῷ· ὥσπερ περίοδος ἡ καταβολὴ πυρετοῦ. ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεταί τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προϊέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

483 Καταβολή: καινούργησις. ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι, πεντήκοντα δὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων. E
Πολύβιος. οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. λέγεται δὲ καὶ Σ
θυσία, περίοδος, τελετή.

484 Καταβοῶ: τὸ κατακραυγάζω. γενικῇ. Synt.

485 Καταβόστρυχος: ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος. Δ

486 Καταβραβευέτω· αἰτιατικῇ. καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, κατα- Σ
γωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι λέγει ὁ Ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι.

487 Κατὰ βραχύ. Suid.

488 Καταβροντῶ· γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Synt.

489 Καταβροχθίσας: ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως Ar.
ῥοφουμένων καὶ ἁπλήστως λέγεται τὸ καταβροχθίσας. ἐγὼ δ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

490 Κατάγελως· ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς; Ar
καὶ ἡ δοτικὴ τῷ καταγέλωτι. καὶ Καταγελῶ σου· γενικῇ. | Synt.

491 Καταγγέλλω· γενικῇ. μήποτέ σου καταγγείλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου. δοτικῇ Synt.
δέ· εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν νηστειῶν.

492 Καταγγέλτους· οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν E
καταγγέλτους τισίν, ὅτι πάρειμι, γενέσθαι.

493 Καταγέμων: δαψιλῶς ἔχων. ὁ δὲ λείας καταγέμων ἐπανῆλθεν E
εἰς τὴν πόλιν.

494 Καταγευσθείς: τῇ γεύσει νικηθείς. Σ

495 Κατάγειν· ἄνδρας ἐπιφανεῖς στεφηφορεῖν καὶ στεφάνους E
κατάγειν, τέκνων αὐτοῖς ἀπολωλότων. Κατάγειν καὶ τὸ τοὺς Σ?
πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο E
κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.

471 = Lex. Rom. Barocc. 472 — εἶτα = P; — ἀπὸ = Ba 268, 18 cf. Bk. 268, 5; εἶτα cf. H 474 — κατάβηθι = P κατάβα—κατάβηθι Ar. Ran. 35 c. sch. 475 = P cf. H 476 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 296, 5 480 κατηγορία cf. sch. Thuc. 1, 73, 1 ὁ sq. Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 216a = EL 185, 31—2 481 — πυρετοῦ Tim. = P cf. sch. Pl. Hipp. min. 372e τῶν sq. Polyb. fr. 168 482 Harp. = P; Dem. 9, 29

469 hinc 402 473 cf. 668 474 ἐνταῦθα sq. ex v. A 1941

A²F (GIVM) 1 ὡς—8 Διόσκουροι om. FI 2 ὃς—8 Διόσκουροι] καὶ ζήτει ἐπάνω G 3 συγκλητικοῦ] Γαλατικοῦ Wachsmuth cf. Gelzer Iul. Afr. 2, 70 4 γαμετῇ VM, 402: γυναικί A διέβαλλεν VM 4. 5 Βαβυλῶνος] βασιλέων Gutschmid 5 β' cett. plene scr. A 7 ζήτει AM: ὅτι V 9 Καστρατεύσαντες et καταστρατεύσαντες V παρὰ F 10 παράκλησιν F 11 παραβολὴ F 12 κᾆτ' F 13 δῆτα] δὴ τἆλλα Bhd. 16 Ἀριστοφάνης—17 κατάβηθι om. F 18 ἐνταῦθα—παραβαλλόμενος om. F 20 κατάθου om. AGIM 477 mg. M post 473 GI, post 489 FV 23 δεξάμενοι I δεξάμενος FGV 25 ὁ—26 ἐλαχίστην om. F 26 αὐτῶν GIM 481 om. G 28 καταβολῇ F μεταβολῆς Schweigh. cf. p. 41, 7 συνερισάντων AIM ἐγκλίναντες Bekk. 29 Φιλιππικῶν AGIM cf. Harp. et ad p. 44, 13

483 ἐκ—νεωρίων Polyb. fr. 168b. οἱ—ἀναχώρησιν Polyb. 21, 12 θυσία sq. cf. H, sch. Pl. Hipp. min. 372e 484 — κατακραυγάζω cf. H. γενικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 18 485 = Ambr. 9 486 αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud. καταλογιζέσθω—καταγωνιζέσθω = P, Ba 268, 23 cf. H Ἀπόστολος Col. 2, 18 488 cf. Synt. Laur. et Gud. 489 Ar. Eq. 356—8 c. sch. 357 490 — πλατύς Ar. Ach. 1126 Καταγελῶ sq. cf. Synt. Laur., Bk. 153, 15 491 — γενικῇ + δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. 493 ὁ sq. Polyb. attr. Bhd. 494 = P, Ba 268, 25 495 — ἀπολωλότων fort. Aelian. ὁ sq. Xen. An. 1, 1, 7

489 cf. v. H 404

3 χρωμάτων V 4 ἐκ—7 ἀναχώρησιν om. F 5 τῶν ὑπαρχουσῶν καθέλκειν A²F (G V M) Schweigh. 7 μεταβολῆς Schweigh. cf. p. 40, 28 καὶ om. V 484 om. F 487 om. F post 483 V 15 καὶ om. V 16 ἐκροφήσας—17 καταβροχθίσας om. A 17 ἐγὼ—18 ῥήτορας om. F 20 καὶ pr.—γενικῇ om. F 491 om. F post 492 V 28 στεφανηφορεῖν F

Δ + E 496 Κατάγαιον οἴκημα καὶ Κατάγειοι: ὑπὸ γῆν. αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι.

x + Prov. 497 Καταγηρᾶσαι Τιθωνοῦ βαθύτερον καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ Σαρδαναπάλου τρυφερώτερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ· δὶς παῖδες οἱ γέροντες: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγόμενον. ὁ δὲ Τιθωνὸς ὑπέργηρως γενόμενος κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα μετέβαλε· Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων· Σαρδανάπαλος δέ, Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς ἐτελεύτησεν.

Σ 498 Καταγιγαρτίσαι: συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ar. γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμηρίσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον· οὐ γὰρ διαπαντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀσπριώδη. Ἀριστοφάνης· εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα καταγιγαρτίσαι.

Hdt. 499 Καταγινέων: καταλύων. Ἡρόδοτος.

Synt. 500 Καταγινώσκω· γενικῆ. καταγινώσκω σου ῥαθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα.

Synt. 501 Καταγλυκαίνω· αἰτιατικῆ.

502 Κατὰ γλῶσσαν· ζήτει ἐν τῷ ἀκαριαῖον.

Σ 503 Καταγλωττίζειν: τὸ βλασφημεῖν. ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι· ψευδῆ καταγλώττιζέ μου.

Σ 504 Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα. καταπλάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, ἢ περιλαλήματα. ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολάκευμα.

Ar. Σ 505 Κάταγμα: ἐρίου κατάπασμα, ἢ μήρυμα.

Ar. 506 Καταγνῶναι καὶ ἐπιγνῶναι ταύτῃ διενηνοχέναι φασίν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι· γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν οἱονεὶ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

496 — κατάγειοι cf. Phryn. 81, 11; — οἴκημα cf. Ambr. 353—4 αἱ sq. Xen. An. 4, 5, 25 **497** cf. App. Prov. 4, 68; — γέροντες Iul. ep. 82 p. 107, 19—108, 2 **498** — συνουσιάσαι = P, sch. Ar. Ach. 275 ἀντὶ sq. Ar. Ach. 272—5 c. sch. **499** gl. Hdt. 6, 75 **500** — γενικῆ = Synt. Laur. cf. Gud. **503** = P, H; Ar. Ach. 380 **504** — φιλήματα = P, Σ^a, Ba 268, 26 cf. H εἶδος sq. sch. Ar. Nu. 51 **505** = Ba 268, 27, Σ^a, P cf. Tim., H, sch. Ar. Lys. 583 **506** sch. Ar. Eq. 46

496 cf. vv. A 1819, 2550, 2582 **497** cf. vv. Δ 1267, Σαρδαναπάλους, Τιθωνοῦ **498** cf. v. ὡρικῶς **503** cf. 911

$A^rF(GVM)$ **496** post **493** AGM, ordo poscit post **496** Κατάγαιον οἴκημα add. F; cf. porro ad **531** 3 Καταγηρᾶσαι F, Iul.: Καταγηράσαις AGM, v. Σαρδαναπάλους, Καταγηράσεις V βαρύτερον AF, v. l. Iul. Κημύρου F 4 τρυφερώτερον Iul.: τρυφερότερον F τρυφηλότερον rell., v. Σαρδαναπάλους 5 ἐπὶ σοὶ om. F 6 λεγομένων A γενομένων F ὁ—8 ἐτελεύτησεν om. F 7 μετέβαλλε GM 8 Φαρμάκης V διαφέρων A, v. Σαρδαναπάλους, Paroem.: cp. M διαφέρει GV 11 τῶν γιγάρτων F 11 τὸ—12 πεπλασμένον om. F 13 δὲ] γὰρ F 14 Ἀριστοφάνης—15 καταγιγαρτίσαι] λέγεται F **500** om. F post **503** V **501** ex V solo 22 καταπλάσματα F, Bhd.: καταπάσματα AGM cf. vs. 25; καταπάσματα V 25 μύρημα V, Phot^{ae} Σ^a

507 Καταγοητεύων· αἰτιατικῆ. ἀπατῶν. Σ

508 Κατάγονται: ξενοδοχοῦνται. καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον.

509 Καταγορεύω σου· γενικῆ. Synt.

510 Καταγωγή: παρὰ Ἡροδότῳ πανδοκεῖον. Hdt.

511 Καταγωγῆς: ἀναπαύλης, δεξιώσεως. ὁ δὲ εἴς τινος πανδοκέως ἐλθὼν ἠξίου τυχεῖν καταγωγῆς. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ἐξέκαυσεν. E

512 Καταγωνίζεσθαι· αἰτιατικῆ. νικᾶν. Σ

513 Κατάγραπτος: ποικίλος. Σ

514 Καταγράφων: προμηθούμενος, προξενῶν. Αἰλιανός· ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἦν ἀπόλοιτο αὐτή. E

515 Καταδακρύω σου· γενικῆ. Synt.

516 Καταδακτυλικός: ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. Ar.

517 Κατὰ δάκτυλον: εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικὸν ἢ ῥυθμοῦ, καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον· ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου. Ar.

518 Καταδαρθάνειν: κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθεῖν ἐστὶ τὸ ἐν δέρμασι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καταδάρθειν. καὶ Αἰλιανός· καὶ καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ καὶ ἓν τῶν ἐφεστώτων κακῶν φάρμακον. Ar. E

519 Καταδεδέσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκῳ. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου εἰσαγγελίᾳ. Harp.

520 Καταδεύσῃ: φυράσῃ, μαλάξῃ. Αἰλιανός· εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. Suid.

521 Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν: ἐμίσησε, κατεφρόνησεν. Ὅμηρος· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Σ

507 αἰτιατικῆ = Synt. Laur. et Gud. ἀπατῶν = P, Ba 268, 28, H **509** praeter σου = Synt. Laur. et Gud. **510** gl. Hdt. 1, 181 cf. H **511** ὁ sq. Aelian. fr. 81 **512** αἰτιατικῆ = Synt. Laur. et Gud., Bk. 154, 3 cf. Ambr. 489 νικᾶν = P, Ba 269, 2 cf. H **513** = P, Ba 269, 1, H **514** ὁ sq. Aelian. fr. 71 **515** praeter σου = Synt. Laur. et Gud. **516** sch. Ar. Eq. 1381 **517** sch. Ar. Nu. 651 **518** — κατακοιμίζεσθαι cf. P κυρίως—καταδαρθεῖν Ar. Pl. 527 c. sch. cf. H, Lex. Patm. 154 καὶ καταδαρθόντι sq. Aelian. fr. 89 **519** Harp. = P cf. An. Ox. 2, 496, 16; Dinarch. fr. VI 7 **521** — κατεφρόνησεν (praeter πολλήν) = P, H cf. sch. δ 258 κατὰ sq. δ 258

518 cf. **917** et **926** **520** cf. v. A 1851 ex quo Αἰλιανός sq.

2 Κατάγοντα: ξενοδοκοῦντα V αὐτοῦ F 10 προμυθούμενος I προθυμούμενος Bhd. $A^rF(GIVM)$ ὁ—13 γενικῇ om. F 14 τοῦ alt. A, sch.: τῶν rell. 20 Ἀριστοφάνης—24 φάρμακον om. F 23 λέγων M^{ee} 26 Δείναρχος—εἰσαγγελίᾳ om. F τῇ] τῷ V Πυθέου A, Harp. plen. 27 Καταδεύσει: φυράσει, μαλάξει A Αἰλιανός—30 ταινίαις om. F

Σ 522 Καταδείσας: φοβηθείς. καὶ Καταδεῖται, φοβεῖται.
Synt. 523 Καταδημαγωγῶ· αἰτιατικῇ.
Δ? 524 Καταδημοβορῆσαι: καταφαγεῖν.
Harp. 525 Κατὰ δήμους δικασταί: οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ′ καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, ὕστερον δὲ γεγόνασι μ′.
Σ 526 Καταδηοῦν: κατακόπτειν, καταπραιδεύειν.
EL 527 Καταδιαιτήσω: καταδικάσω, κατακρινῶ. εἰ δὲ γ᾽ ἐς τοὐναντίον ὀφθήσεται ἀδίκως ἐπεγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαιτήσω τοῦ Σαρακηνοῦ.
Δ? 528 Καταδιέλεσθε: μερίσατε.
Σ 529 Καταδιϊστᾶσι: καταχωρίζουσι.
Harp. 530 Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.
Harp. 531 Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν η′ Φιλιππικῷ· ἀντὶ τοῦ λῃΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλοιντο πλεῖν, ἀλλ᾽ εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν.
Synt. 532 Καταδικάζω σε· αἰτιατικῇ. γενικῇ δέ· αἱ δὲ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν.
Synt. 533 Καταδιώκω· αἰτιατικῇ.
Synt. 534 Καταδολεσχῶ· γενικῇ.
Σ 535 Κατάδουπος: καταρράκτης, ἢ ψόφος.
Σ 536 Καταδύεται· δοτικῇ. καταβυθίζεται, κρύπτεται. Συγκαλύπτειν
E μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι.
Synt. 537 Καταδυναστεύω· γενικῇ. οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυναστεύειν. αἰτιατικῇ δέ· καταδυναστεύειν τὸν πένητα· ὁ ἅγιος Βασίλειός φησιν.
Σ 538 Καταδύνοντα: κρύπτοντα.
Σ+E 539 Καταδύς: κατακρυβείς, κατακαλυφθείς· ὁ δὲ καταδὺς ἐς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν διεπέμπετο πρὸς Γαϊάναν.
Thuc. 540 Καταδύσαντες τὰς ναῦς: παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες.
Σ 541 Καταδύσεις: φωλεούς, ὑπονόμους, σπήλαια.

522 = P, Ba 269, 3 et 4 cf. H 523 = Synt. Laur. 524 aliter H, sch. Σ 301; l. cf. L 525 Harp. = P cf. Poll. 8, 100 526 = P, Ba 269, 5 cf. H 527 εἰ sq. Men. Prot. fr. 17, FHG 4, 224a = EL 448, 21—3 528 cf. Cyrill., H, An. Ox. 2, 459, 11 529 = P, Ba 269, 6 cf. H 530 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 496, 17; Isae. fr. 22 531 Harp. = P cf. Bk. 269, 20; Dem. 8, 9 532 cf. An. Ox. 4, 295, 7; — γενικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. 533 = Synt. Laur. et Gud. 534 = Synt. Laur. 535 = P, Ba 269, 8 cf. H 536 δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud. καταβυθίζεται, κρύπτεται = P, Σ^a cf. H, Ba 269, 7 537 cf. Synt. Gud. p. 591, Synt. Laur. 538 = P, Ba 269, 9 539 ὁ sq. Eunap. attr. Bhd. 540 sch. Thuc. 1, 54, 2 541 = P, Ba 269, 11

534 cf. 1043 539 cf. v. O 163

$A^{rc}F$(GIVM) 4 δικαστάς F, Harp. plen. 7 εἰ—10 καταχωρίζουσι om. F 9 Καταδιελέσθαι I, Hes. An. Ox. 12 Ἰσαῖος—18 γενικῇ om. F 531 post 530 V, Harp. Phot.: mg. ad 495 M post 495 AGI; extra ord. 13 Φιλιππικῶν AGIM, v. l. Harp. plen. cf. ad p. 40, 29 537 om. F 25 κατακρύπτοντα F 27 Γαϊνάν A

542 Κατὰ Ζυγόν· ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ᾽ ἄνδρα καὶ κατὰ E
ζυγόν, οἱονεὶ μονομαχικῆς τινος συνεστώσης φιλοτιμίας. Ζυγὸς Σ
γὰρ τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος.
543 Καταείνυον: ἐκάλυπτον. Δ
544 Καταείσατο: κατηνέχθη. Δ
545 Καταΐξ: καταιγίς. ἦδ᾽ ἀπὸ Μηρικοῖο θοὴ Βορέαο καταΐξ. ἤτοι Call.
ἀπὸ τῆς Θράκης.
546 Καταθαρρῶ σοῦ· γενικῇ. Synt.
547 Καταθέειν: κατατρέχειν. οἱ δὲ Γήπαιδες, ἐπεὶ οὔπω ὁ τῆς Σ
μάχης ἐνειστήκει καιρός, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν τῶν E
Ῥωμαίων χώραν, πάρεργον τῆς σφετέρας ἀκαιρίας πεποιημένοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν.
548 Καταθέλξας: ἐξαπατήσας. καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι τρόπου, ὡς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι.
549 Καταθεμένους: ἀποβαλόντας. μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν EL
εἰσόδου τυχεῖν ἢ καταθεμένους τὰ ὅπλα.
550 Καταθέω σε· αἰτιατικῇ. οὗτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον. Synt.
551 Καταθέω σου· γενικῇ. Synt.
552 Καταθεῷτο: βλέποιτο. Σ
553 Καταθέσει: καταπαύσει, καταλήξει. ἢ λήψονται αὐτὸν ἐπὶ E
καταθέσει τοῦ πολέμου.
554 Καταθεῖ: κατατρέχει. Σ?
555 Κατὰ θεῖον: τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ Ar.
θεῖον ὦφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μέν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν· ὁδὶ προσέρχεται ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.
556 Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι. Σ
557 Καταθλῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
558 Κατάθου.
559 Καταθρασύνω· γενικῇ. Synt.
560 Καταθρηνῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

542 — φιλοτιμίας Polyb. 1, 45, 9 543 = Ambr. 406 cf. sch. Ψ 135 = H, Ap. S. 97, 4, Et. M. 494, 54 544 sch. Λ 358 cf. Ambr. 375 545 Call. (fr. 12 K. an. 32 S.) c. sch. 546 cf. Synt. Gud. 547 — κατατρέχειν = P, Ba 269, 10 cf. H οἱ sq. Proc. Bell. 8, 18, 16 549 μὴ sq. Men. Prot. fr. 22, FHG 4, 230a = EL 453, 26—7 550 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. 551 cf. Synt. Gud. 552 = P, Ba 269, 12 cf. H 553 ἢ sq. Men. Prot. attr. Toup 554 cf. H; l. = Σ^a, Ba 269, 13 555 Ar. Eq. 146—7 c. sch. 556 = P, Ba 269, 15, H 557 = Synt. Laur. et Gud. 559 = Synt. Laur. et Gud. 560 = Synt. Laur. et Gud.

542 Ζυγὸς sq. cf. v. Z 187 548 cf. v. Θ 103 553 cf. 2518

1 καὶ ex F, Polyb. 2 μοναχικῆς V 10 τὴν om. F τῶν om. AVM $A^{rc}F$(GVM)
11 πάρεργον—12 ἐπιβουλήν om. F 13 αὐτὰς F 14 τρόπων AM^{ec}
16 καταθέμενος F 550—1 om. F 17 σε] δέ add. V κατέθει A χῶρον om. V 25 ἐπεὶ—27 ἀγοράν om. F 27 κατὰ] τὸ add. V 557—560 om. F
558 om. V

Σ 561 Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.

Δ 562 Καταθρώσκοντα: καταπηδῶντα. Ἡρόδοτος· καταθρώσκοντα
Ε δὲ τὴν αἱμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι.

Σ 563 Καταθύμιον: κατὰ ψυχήν, εὐάρεστον.

Hom. 564 Καταθύμιος θάνατος: παρ' Ὁμήρῳ οὐχ ὁ ἐπιθυμητικός, ἀλλ' ἐνθύμιος.

Σ 565 Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. λάκ-
Ε κος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδατος συναγωγήν, ἔχων τὴν μὲν κάθετον οὐκ ἐλάττω πλέθρου, τὴν δὲ διάμετρον πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων.

EV 566 Κατακαλῶν: ἐπιμελῶς ἐκζητῶν. Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας, καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδήν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγεν.

Call. 567 Κατακᾶσα: κατωφερής, ἢ ἀξία τοῦ κατακαυθῆναι. ἢ ὅτι
Ecl.? κάσον τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός. ὅθεν καὶ κασίγνητος.

Synt. 568 Κατακαυχῶμαι· γενικῇ.

Σ 569 Κατακαχρύσαι: ῥῆξαι, ψοφῆσαι ποιῆσαι. ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

Σ+E 570 Κατακαίνειν: ἀναιρεῖν, φονεύειν. ὁ δὲ τοξότης ἠφίει βέλος, εὔστοχος ὢν τοσούτους κατακαίνειν, ὅσα ἠφίει βέλη. Εὐνάπιός φησι.

Σ+E 571 Κατακαίνων: ἀναιρῶν, πλήττων. τοὺς μὲν κατακαίνων ἐν
E χερσί, τοὺς δὲ πλήττων, τοὺς δὲ φοβήσας. καὶ Ξενοφῶν· τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες.

Suid. 572 Κατακεκλίσθαι καὶ κατακεῖσθαι ἐπὶ τραπέζης, ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδριάντων.

Ar. 573 Κατακέλευσον: ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι, σιώπα λέγοντες, καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὦ τρισμάκαρ· ὦ κλεινότατε· ὦ σοφώτατε· ὦ γλαφυρώτατε. ἐπεὶ οὐκ ἤκουε, φησίν, ὦ κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι. καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι.

561 = P, Ba 269, 16 cf. H 562 — καταπηδῶντα = Cyrill. καταθρώσκοντα sq. Hdt. 6, 134, 2 563 = P, Ba 269, 17 cf. sch. D in K 383, H, Et. Gen. 564 cf. sch. A (Aristonic.) in K 383 565 — διαστήματα = P, Ba 269, 25 cf. gl. Dionys. PG 4, 26 566 ὁ sq. Polyb. 25, 3, 1—2 = EV 2, 175, 1—8 567 — κατακαυθῆναι cf. Et. M. 494, 38 et 493, 28, H (et ad Call. fr. 82 K.) 568 = Synt. Laur. et Gud. 569 = P cf. H, Et. M. 495, 10 570 — ἀναιρεῖν cf. P v. κατακάνειν (sec. Wentzel) ὁ—βέλη Eunap. fr. 3, FHG 4, 13 571 vs. 25 τοὺς tert. sq. Xen. An. 4, 2, 5 573 Ar. Av. 1272—3 c. sch.

566 cf. vv. Δ 444, Ε 840, Περσεύς 1 572 ex v. A 1898

A[x]F(GVM) 7 ὑπὸ V 9 δυοῖν F 10 Καταναλῶν V Πολύβιος—16 ἔφυγεν om. F 12 ἐπεβάλλετο V 17 καταθῆναι F 22 Κατακαίειν A 23 ἠφία F ἠφίη G βέλος V 24 τοὺς—27. 28 ἀνδριάντων om. F τοὺς—25 πλήττων om. V 29 οἱ—33 μοι om. F 33 λέγει A, sch.: λέγουσι GM λέγων V

574 Κατακερτομεῖν· αἰτιατικῇ. καταχλευάζειν. Σ

575 Κατακεχρημένης: παραλόγως καὶ ἀφειδῶς ἀπολαυούσης. τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένης.

576 Κατακηλοῦσαν· αἰτιατικῇ. θέλγουσαν, πραΰνουσαν. Σ

5 577 Κατακλείς, κατακλεῖδος: ἡ τοῦ τραχήλου. Δ

578 Κατακληρουχῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

579 Κατακλινής: ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος. ὁ δὲ ἔτυχε τότε κατακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

580 Κατάκλιτα: κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους. Σ

10 581 Κατακλῶθές τε βαρεῖαι: αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. καὶ Κατακλώθη, ἡ εἱμαρμένη. Hom. Δ

582 Κατάκλυζε: κατακλύζεσθαι ποίησον· ὅ ἐστι γέμισον ὕδατος. Ar.
Ἀριστοφάνης· καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

583 Κατακολουθῶ· δοτικῇ. Synt.

15 584 Κατακοντίζω σε: ἐπὶ πολέμου, μετὰ αἰτιατικῆς.

585 Κατακοντίζω· αἰτιατικῇ. Synt.

586 Κατακορής: ἄχρι κόρου ἐσθίων. σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορὴς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρῳ δακτύλῳ γευσάμενος ἀπηλλάττετο. E

587 Κατακορὴς ξυνουσία: ἐπιπλεονάζουσα. ἐν τῷ διάπλῳ Σ
20 τούτῳ κατακορὴς γενομένη τῷ πάθει. E

588 Κατὰ κόρρης παίει αὐτόν.

589 Κατακόρου: ἀπλήστου. ἅτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ EV
λάλου καὶ κατακόρου ὄντος.

590 Κατακούω· γενικῇ. Synt.

25 591 Κατακωκῦσαι: θρηνῆσαι. Σ

592 Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις. Σ

593 Κατακωμῳδῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

594 Κατακωχή: ἡ κατάσχεσις. καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας. καὶ αὖθις· τὴν δὲ εἶναι θείαν κατα- E
30 κωχὴν ἡρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα.

574 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. καταχλευάζειν = P, Ba 269, 26 cf. H 576 αἰτιατικῇ = Synt. Gud. et Laur. θέλγουσαν sq. = P, Ba 269, 27 cf. H 578 = Synt. Laur. et Gud. 579 ὁ sq. fort. Aelian. 580 = P, Ba 269, 28 581 — εἱμαρμένον sch. η 197 cf. Et. M. 495, 24 Κατακλώθη sq. cf. L 582 Ar. Pac. 843 c. sch. 583 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 28 584 Κατακοντίζω = Ambr. 520 585 = Synt. Laur. 586 σιτίοις sq. Proc. h. a. 13, 28 587 — ἐπιπλεονάζουσα = P ἐν sq. Proc. h. a. 1, 17 589 ἅτε sq. Polyb. 31, 26, 10 = EV 2, 191, 17—8 590 = Synt. Laur., Bk. 154, 9 cf. Synt. Gud. 591 = P, Ba 269, 31 cf. H 592 = P, Ba 269, 32 593 = Synt. Laur. et Gud. 594 τὴν sq. Dam. fr. 32 = Phot. Bibl. 337a 32—4

594 cf. v. Πρόκλος 4

5 κατακλεῖδος om. F 13 πτύελον FV 583 om. F 585 om. F post A[x]F(GVM) 582 V 16 Κατακοντίζω V: Κατακοντυλίζω rell. Κατακονδυλίζω Kust. 17 κατακορὴς ποτῷ F 19 συνουσία F 588 om. F post 586 V 22 τοῦ om. F 29 καὶ—30 ὄμματα ante 1081 iterum V; ζήτει τὴν χρῆσιν πλατύτερον ἐν τῷ κατισχνεῖ ἔμπροσθεν mg. V 30 ψυχῆς] διανοίας in iterat. V; τῆς διανοίας mg. add. M

595 Κατακωχή: ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή. τὴν βίβλον Πρόκλου τὴν Μητρῳακὴν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ.

E 596 Κατακωχή· εἷς ἀνήρ, ὅνπερ ἀνῆκεν ἡ ἐξ Ἄρεως κατακωχή, ἐμονομάχει.

597 Κατακώχιμοι· μένουσι χρόνον ὑπόκυχνον τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι. τουτέστιν ἅλωτοί.

E 598 Κατάκρας: ἐπίρρημα. Θουκυδίδης· ὁ δὲ Βρασίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν.

E καὶ αὖθις· ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχεσθαι κατάκρας παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὁλοκλήρου.

Δ 599 Κατάκρας: ἐπίρρημα. διόλου, παντελῶς. ὁ δὲ ἔλεγε μηδὲν

E ἔτι λείπεσθαι φυλακτήριον τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν. εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀκροπόλεως.

Suid. 600 Κατὰ κράτος.

Synt. 601 Κατακρατῶ σου· γενικῆ.

Synt. 602 Κατακραυγάζω σου· γενικῆ.

Δ 603 Κατακρῆθεν: κατὰ κεφαλῆς.

Synt. 604 Κατακρίνω· αἰτιατικῆ.

Synt. 605 Κατακροῶμαι· γενικῆ.

Σ 606 Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐπαινεῖ.

Rhet. 607 Καταλαβεῖν· εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν, ὁ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν. οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀντιφῶν· μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

608 Καταλαλιά: ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Synt. 609 Καταλαλῶ· γενικῇ ἐπὶ ἐμψύχων. καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καί, κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῆ. μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα.

Synt. 610 Καταλαμβάνω· αἰτιατικῆ.

Synt. 611 Καταλάμπω· αἰτιατικῆ.

Synt. 612 Καταλλάττω· αἰτιατικῆ.

Σ 613 Καταλεγέσθω· κατατάττεσθω.

Synt. 614 Καταλέγω· γενικῆ.

595 κατοχή = Cyrill. τὴν sq. Marin. c. 33 597 — κατακώχιμοι Synes. Dio PG 66, 1161c 598 ὁ—αὐτήν Thuc. 4, 112, 3 601 = Synt. Gud. cf. Laur. 602 cf. Synt. Gud. 603 = H, sch. Π 548 cf. Ambr. 555 604 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 296, 11 cf. Bk. 152, 31 605 = Synt. Gud. 606 = P, Ba 269, 30 cf. H 607 cf. Bk. 275, 12; Antiph. 2, 4, 11 608 Ἀποστόλῳ 2 Cor. 12, 20 609 — σου = An. Ox. 4, 295, 9; — γενικῇ = Synt. Laur. καθήμενος—κατελάλεις Ps. 49, 20; κατελάλησαν—εἶπον Ps. 77, 19 610 = Synt. Laur. cf. Gud. 611 = Synt. Laur. 612 = Synt. Laur. et Gud. cf. Bk. 151, 25 613 = P, Ba 270, 1 614 = Bk. 153, 33

A^{r}F(GVM) 595 post 1078 FV 2 εἴ—3 θεοῦ om. F 2 ὡς κἂν εὐθείας V 3 θεόν V 596 om. F post 1080 add. p. 47, 29 καὶ—30 ὄμματα V 8 ἐπίρρημα om. F 10 καὶ—11 ὁλοκλήρου om. F 11 ἀντὶ τοῦ om. G 12 ἐπίρρημα om. F ὁ—17 γενικῇ om. F 603 post vs. 13 πόλιν V 25 τινων] τινος G 609 om. F mg. M post 617 V 33 κατατττέσθω FV

615 Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι εἶπε Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. Σ

616 Καταλείβει: καταστάζει. Σ

617 Καταληΐζεται: διαρπάζει. Σ

618 Κατάλληλον: ἁρμόδιον. Σ

619 Καταλλήλως: ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. Σ

620 Καταληπτικός: προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι. Ar.

621 Καταληρῶ· γενικῆ. Synt.

622 Κατάληψις: γνῶσις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν. μουσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε. λέγουσι γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὰν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον. Ar.

623 Κατάληψις: τὸ εὑρίσκειν τέχνην. Δ

624 Καταλιμπάνω σε: ἀφίω σε. Δ

625 Καταλίπωμεν: αὐθυπότακτον. Δ

626 Καταλογάδην: τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Σ

627 Καταλογεύς: Ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἑπτακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἦσάν τινες οἱ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδείους καταλέξοντες· καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ καταλογεύς, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος. Σ

628 Καταλογίζομαι· αἰτιατικῆ. Synt.

629 Καταλογιεῖται: καταριθμήσει. Σ

630 Κατάλογος: ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἡ ἐξαρίθμησις. ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. Ἀριστοφάνης· ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλου σπουδήν. ὁ δὲ Τραιανὸς δύο στρατεύματα καὶ τοῦ μεγάλου καταλόγου, καὶ ξενικά. τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου ἐῶ νῦν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. Ar. E E

631 Καταλογῶ σου· γενικῆ. Synt.

632 Καταλούη: καταναλίσκεις. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ ὥσπερ τεθνεῶ- Ar.

615 = P cf. Bk. 269, 18 = Et. M. 495, 46; Dinarch. fr. VIII 3 616 = P, Ba 270, 2 617 = P, Ba 270, 3, H 618 = P, Σ^{a} cf. Ba 270, 8, H 619 = P, Ba 270, 9, H 620 sch. Ar. Eq. 1380 621 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 22 622 Ar. Nu. 318 c. sch. 623 l. = Ambr. 226 626 = P, Ba 270, 10, sch. Pl. Leg. 811e cf. H 627 P et Bk. 190, 24 contulit Wentzel 629 = P, Σ^{a}, H cf. Ambr. 514 630 — ἐξαρίθμησις = P, Ba 270, 11, H ὁ πίναξ—σπουδήν Ar. Eq. 1369—70 c. sch. vs. 27 ὁ—28. 29 ξενικά Arr. Parth. fr. 81 τὴν sq. Aelian. fr. 140 631 cf. Synt. Gud. 632 sch. Ar. Nu. 838

615 cf. v. Λ 344 630 Aelian. cf. v. Ε 358 631 cf. post litt. Ψ

1 καταλευσθῆναι] λιθοβολισθῆναι ss. F 14 τέχνας F 15 ἀφίημί ed. pr. A^{r}F(GVM) 19 τινες om. V 20 εἰκότως] εἰκὸς Bhd. 21 καὶ om. GVM 25 ὁ—31 γενικῇ om. F 25 ἐνεγράφη A 27 τοῦ om. VM 28 τοῦ A: τῶν GVM μεγάλου A: cp. GVM 32 Ἀριστοφάνης—p. 49, 5 καταφαγεῖν om. F

τος καταλούη μου τὸν βίον. ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ ἐκκομιςθῆναι τὸ
cῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεςθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. ἢ
εἰς τρυφὴν καταναλίςκεις. βίον δὲ τὴν περιουςίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς
τὰ λουτρὰ καταναλίςκεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τὴν δὲ κατὰ
πρόθεςιν ἐπιτατικῶς λαμβάνουςιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.
Tact. 633 Καταλοχίcαι: εἰς λόχους καταμερίcαι τὸ πλῆθος τοῦ cτρατοῦ.
Σ 634 Καταλοφάδια: κατὰ τοῦ τραχήλου.
Ar. 635 Καταλύειν τὸν δῆμον: ἀντὶ τοῦ βλάπτειν.
Σ 636 Καταλύcας: καταcτρέψας, ἀφανίcας, ἢ εὐωχηθείς. τάττεται δὲ
καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως. οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως
κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦcαι.
Thuc. 637 Καταλῦcαι: παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἅρματος.
κατάγειν δὲ ἐπὶ νηός.
638 Κατάλυcιc: ἡ οἰκία. Πολύβιος· τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν
E κατάλυcιν ἐπιγράψαντι τοῦτο θάνατον ὥριcεν Ἀννίβας τὴν ζημίαν.
Synt. 639 Καταλύω· αἰτιατικῇ.
Synt. 640 Καταλυττῶ· γενικῇ.
Synt. 641 Καταμαλάττω· αἰτιατικῇ.
Synt. 642 Καταμανθάνω· αἰτιατικῇ.
Synt. 643 Καταμαρτυρῶ cου· γενικῇ.
Synt. 644 Καταμάχομαι· αἰτιατικῇ.
Synt. 645 Καταμαίνομαί cου.
646 Καταμέροc: ἐπίρρημα.
Synt. 647 Καταμέμφομαι· δοτικῇ. καὶ τοῖc τοῦ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῇ
δέ· πολλὰ τὸν βαcιλέα Εὐμένη καταμεμψάμενοι.
E 648 Καταμειδιῶν· γενικῇ. καταφρονῶν. ὁ δὲ μηδὲν εἰπὼν τοῖc
ἐρευνῶcιν ἀνεcταυρώθη, τοῦ θανάτου καταμειδιῶν.
Ar. 649 Καταμηλῶcαι: λέγεται τὸ μήλην καθίζεcθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ
εἰc τὸν λαιμόν· ὡc ποιοῦcι καὶ οἱ ἐμοῦντες, τὸν δάκτυλον καθιέντες
εἰc τὸν λαιμόν.
Hom. 650 Κατὰ μῆρ' ἑκάη: κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀcτᾶ.
E 651 Καταμηcάμενοc: ἐπιβαλών, ἐπικαταχέας. Ἰώcηποc· ὁ δὲ περιρ-
ρήξας τὴν ἐcθῆτα καὶ καταμηcάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν.

633 Tact. 1 634 = P, Σ^a cf. sch. κ 169, H 635 sch. Ar. Eccl. 453 636 = P, Ba 270, 4 cf. H 637 sch. Thuc. 1, 136, 2 638 τῷ sq. Polyb. 8, 31, 5 639 = Synt. Laur. et Gud. 641 = Synt. Laur. et Gud. 642 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 296, 13 643 = Synt. Laur. cf. Gud. et An. Ox. 4, 295, 11 644 = Synt. Laur. et Gud. 647 — δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud. αἰτιατικῇ = Synt. Laur. πολλὰ sq. falso Polyb. fr. 169, veris. Cass. D. vel Diodor. 648 γενικῇ = Synt. Laur. et Gud. ὁ sq. Ios. Bell. 3, 321 649 sch. Ar. Eq. 1150 650 sch. A 464; — κατεκάη = Ambr. 403 651 ὁ sq. Ios. Bell. 2, 601

649 cf. 1518

$A^{r}F(GVM)$ 1 τὸ pr. om. V 3 καταναλίςκειν V 5 λαμβάνεται V 633—4 inverso ord., corr. M 10 ἀπαγμένου F κυρίως om. A 12 Καταλῦcαι om. A 638 post 647 V 14 Πολύβιος—25 καταμεμψάμενοι om. F 22 Καταμαί cου V 646—7 inverso ord., corr. M; 646 post 642 V 26 καταφρονῶν γενικῇ V 27 ἐcταυρώθη AGM 28 καθίεcθαι ed. pr., sch. 32. 33 παραρρήξας F

652 Καταμήλην: μηλῶcαι καλοῦcιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί Σ
που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων.
λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζηται κινούμενα.
653 Καταμνημονεύω· αἰτιατικῇ. Synt.
654 Καταμονάc. καὶ Καταμονομαχῶ· αἰτιατικῇ. Δ Synt.
655 Κατάμφω.
656 Καταμωκώμενόc μου: χλευαζόμενος. Δ
657 Καταμωλωπίζω. Δ
658 Καταμυθεύω· αἰτιατικῇ. Synt.
659 Καταμύουcι: κλείονται. Σ
660 Καταναγκάζω· αἰτιατικῇ. Synt.
661 Κατανάγκη.
662 Καταναλίcκω· αἰτιατικῇ. Synt.
663 Κατανάλωcε καὶ κατηνάλωcε, τὸ αὐτό.
664 Καταναρκῶ· γενικῇ. Synt.
665 Κατανακτάc· ὁ δὲ διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεcίας ἀπέπλευcε, κατ- E
αναcτὰc μιᾷ νηῒ παντὸc τοῦ τῶν ἐναντίων cτόλου. ἀντὶ τοῦ ὑπερ-
βαλών, ὑπερνικήcας.
666 Καταναυμαχῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
667 Κατὰ ναῦν: κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας· κατὰ Σ
ναῦν τὰ ἄρμενα.
668 Κατανδρίζεcθαι· γενικῇ. καταπαλαίειν. Σ
669 Καταναῖοc: ὁ ἀπὸ Κατάνης. Δ
670 Καταναιcχυντῶ· γενικῇ. Synt.
671 Κατανεανιεύεται: κατιcχύει, ἢ καυχᾶται. Σ
672 Κατανομιcτεύcαc: νόμιcμα ἐργαcάμενος. ὁ δὲ κατὰ cπάνιν E
ἤδη χρημάτων, ὅcον εἶχε κόcμον, κατανομιcτεύcαc Ἀντωνίῳ καὶ τοῖc
περὶ αὐτὸν ἔπεμψεν.
673 Κατὰ νοῦν: τουτέcτι θυμῆρεc. οἰόμενος, ὁπότερον γένοιτο, κατὰ
νοῦν αὐτῷ ἔcεcθαι.
674 Κατανωτίcαcθαι: ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν. μηδὲ τὴν Σ
τοῦ Πλουτάρχου κατανωτίcαcθαι κρίcιν, μηδὲ αὖ μείζω φρονεῖν τῆς
κοινωφελοῦc προαιρέcεωc. ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίcω ῥίπτειν.

652 = P cf. Poll. 4, 181, H 653 = Synt. Laur. et Gud. 656 l. cf. Ambr. 380, Synt. Gud. 658 = Synt. Gud. 659 = P, Σ^a cf. Ba 270, 13 660 = Synt. Gud. 662 = Synt. Laur. et Gud. 664 = Synt. Laur. et Gud. 665 — cτόλου Polyb. 1, 46, 12 666 = Synt. Laur. et Gud. 667 = P 668 καταπαλαίειν = P, Ba 270, 14 cf. H 669 cf. L 670 = Synt. Gud. 671 = P, Σ^a, Ba 270, 15 cf. H 672 ὁ sq. Ios. Bell. 1, 358 674 — φέρειν = P μηδὲ—προαιρέcεωc Dam. fr. 150 = Phot. Bibl. 346a 12—14

652 cf. v. M 940; hinc v. M 1059 656 cf. 945 663 cf. v. A 1940 668 γενικῇ cf. 473

1 Καταμήλην cett. G, Phot.: Καταμίλην cett. rell., ordo poscit 2 τὰ $A^{r}F(GVM)$ om. AF 3 λέγουcι V 5 καὶ—αἰτιατικῇ om. F Καταμοναχῶ V 655 ex V solo 660—4 om. F 661 post 666 V 27 ὅcον—28 ἔπεμψεν om. F 30 αὐτῶν F 31 μηδὲ—33 τοῦ] καὶ F

Σ 675 Κάταντα: κατωφερῆ.

EL 676 Καταντήσωσι: παραγένωνται. τότε ποιήσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν.

Synt. 677 Καταντλοῦμαι τοῖσδε, Καταντλῶ σου δὲ τάδε.

Σ 678 Κατανυγείς: λυπηθείς, μεταγνούς. καὶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Δαβίδ· ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. ἀντὶ τοῦ σιωπήσω.

Δ 679 Κατανυγῆς: αὐθυπότακτον.

680 Κατανυγῶ: ὁ μὲν γὰρ Χρυσόστομος ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ μεταβληθῶ, οὐ μὴ μεταστῶ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως. οὐκ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε· τὴν γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἕξιν τῆς ψυχῆς φησι, τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ κατανενυγμένος οὐκ ἂν εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ κατανυγεὶς οὐκ ἂν ῥᾳδίως μεταβάλοιτο. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ καταπλαγῶ, οὐ μὴ μεταστῶ.

681 Καταξάναι.

Ar. 682 Καταξαίνειν εἰς φοινικίδα· Ἀριστοφάνης· τί φειδόμεσθα τῶν λίθων οἱ δημόται, μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; οἷος αὖ μέλας τὶς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἐχρῶντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μέν, ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν, τοῦτο δέ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀποφορήματα δηλώσειεν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. θυμάλωψ δὲ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ.

E 683 Καταξαινόμενοι: μαστιζόμενοι. πληγαῖς καταξαινόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι τὴν ἑτοιμοτάτην τῶν βαρβάρων ἡροῦντο τελευτὴν πρὸ τῆς

675 = Ba 270, 17, H, sch. Ψ 116 cf. P 676 τότε sq. Diod. 29, 12 = EL 400, 18—20 678 — μεταγνούς = P, Ba 270, 16 cf. An. Ox. 2, 458, 28 ὅπως—κατανυγῶ Ps. 29, 13. σιωπήσω cf. Thdr. PG 80, 1076c 680 Χρυσόστομος PG 60, 584a. Ἀπόστολος Rom. 11, 8. Ἰσίδωρος Pelus. Ep. 4, 101, PG 78, 1168—9 682 sch. Ar. Ach. 320 cf. Et. M. 385, 24 683 πληγαῖς sq. fort. Eunap.

682 cf. vv. Θ 546 et φοινικίδα

A^{rc}F (GVM) 2 τότε—4 αὐτόν om. F 677 om. FV 678—9 inverso ord. F 7 Δαβίδ om. F 10 γὰρ om. AF καταβληθῶ F 11 μεταναστῶ V 13 φησι] δηλοῖ A 15 μετασταίη Bhd. 681 om. F post 684 V 18 φειδόμεσθα V, Ar.: φειδόμεθα rell. 19 οἱ] ὦ Ar. 20 οἷος—ἐπέζεσεν om. F οἷος V, v. φοινικίδα, v. l. Ar.: οἷς AGM αὖ] ἂν V ἐπέζεσεν—21 αἱμάσσειν om. V ἐπέζευσεν A 21 λίθοις om. F ἐκμάσσειν F αὐτοῦ] αὐτὸν GVM αὐτῷ sch. 23 ἐχρῶντο—25 καταφρονεῖν om. F 24 χρώματος A, v. φοινικίδα, sch.: σώματος GVM 26 ἂν om. F 27 ἐπεὶ F, v. φοινικίδα, sch.: ἐπὶ rell., V in v. φοινικίδα 30 καὶ—p. 53, 2 χρόνον om. F 31 ἑτοιμότητα GVM

ἐκθέσμου τε καὶ ἀσελγεστάτης παρατεινούσης τε καὶ τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον.

684 Καταξαίνων: κατατρίβων. καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βίον. Σ + x

685 Κατάξηροι ὄνειροι: οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς.

686 Καταξιοπιστεύεσθαι· ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως. E

687 Καταξιοῦντες: τιμῆς ἀξιοῦντες. οἱ δὲ οὐ καταξιοῦντες τὸν Τίμαρχον, διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν, οὐ προσεδέξαντο. E

688 Κατὰ ξυμφοράν: κατὰ συντυχίαν. Σ

689 Καταπαλαίω σε. καὶ Καταπανουργεύω· αἰτιατικῇ. Δ Synt.

690 Καταπαλαῖσαι.

691 Καταπάσω: καταποικιλῶ, πληρώσω. Ἀριστοφάνης· ἦν γάρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω. Ar.

692 Κατάπαστος: κατάμεστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἥξεις στεφάνοις κατάπαστος. Ar.

693 Κατὰ πατέρα καὶ μητέρα· ὁ δὲ Ὀνόουλφος ἔφυ ἐξ ἐθνῶν κατὰ πατέρα μὲν Θευρίγγων, τῶν δὲ Σκίρων κατὰ τὴν μητέρα. E

694 Καταπατῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

695 Καταπαύω· αἰτιατικῇ. Synt.

696 Κατάπαυσις: ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Δαβίδ· εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Thdr.

697 Κατάπαυσις: ἡ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἦν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία.

698 Καταπαίζω σου· γενικῇ. Synt.

699 Καταπέλτης: εἶδος κολαστηρίου. καὶ Καταπελτάσουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι, καταπολεμήσουσι· πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται· πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὴ ἔχουσα ἱμάντα. καὶ Καταπελταφέται, οἱ ταῦτα πέμποντες. ἵστη δὲ προμάχους, ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχεα κεκοδηρωμένα, ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν. Σ Ar. Suid.

684 — κατατρίβων cf. P, H 685 Artem. 1, 11 686 Polyb. 12, 17, 1 688 = P, Ba 270, 26 689 — σε cf. Synt. Gud., Bk. 152, 21 691 Ar. Eq. 99 c. sch. 692 Ar. Eq. 498—9 + 501—2 c. sch. 693 ὁ sq. Malcho attr. Bhd. 694 = Synt. Laur. et Gud. 696 Thdr. in Ps. 94, 11, PG 80, 1644c 697 Io. Chrys. PG 63, 53 extr. 698 praeter σου = Synt. Laur. et Gud. 699 — κολαστηρίου = P, Ba 270, 27 cf. H Καταπελτάσουσιν—ἱμάντα sch. Ar. Ach. 160

699 ἵστη—προσκολλᾶν ex v. A 4555

6 δὲ om. A 7 πράξεως F 11 καὶ—αἰτιατικῇ om. F καὶ om. G 690 om. F post 691 V 14 ταῦτα F 15. 16 πράξειας FV, Ar.: πράξας rell. 16 ἥξεις om. FV ss. M ἔλθοις Ar. κατάπαυστος V 17 ὁ—20 αἰτιατικῇ om. F 18 μὲν om. V ss. M Θουρίγγων G Σκίρρων G 24 καὶ καθ' ἣν AGM sed cf. Chrys. 31 ἵστη—p. 54, 2 ποδῶν om. F 32 ἐς V. v. A 4555: εἰς AGM A^{rc}F (GVM)

Metaphr. ὁ δὲ Λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ· δεσμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν.

Δ 700 Καταπέπτωκεν: ἐπτοήθη.

Σ 701 Καταπέρτερος.

Ar. 702 Καταπεσών: ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

703 Καταπέττει: καταταράττει, καταβάλλει.

Ar. 704 Καταπεφρόντικα: εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωκα, εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ θοιμάτιον ἀπώλεσας; ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα. πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης.

705 Καταπειθές: πειθήνιον. ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι καὶ οὐδαμῇ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις.

Synt. 706 Καταπειράζω· γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

E 707 Καταπῆγας: τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. ἐπεὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι, ὑφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέμενα.

Synt. 708 Καταπηδῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 709 Καταπημήνειε: καταβλάψειεν ἄν.

710 Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρείττω προκοπτόντων. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν, ὡς φάναι ἀτεχνῶς, ἄχρι τοῦ πανικοῦ δυστυχήματος.

Σ 711 Καταπίονα: λιπαρά.

Δ+E 712 Καταπλῆγες: κατεπτηχότες. τούτων δὲ γενομένων οἱ ἐναντίοι καταπλῆγες ἦσαν.

Harp. 713 Καταπλήξ: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος· ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει, ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Synt. 714 Καταπληστεύω· γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Synt. 715 Καταπλήττω· αἰτιατικῇ.

Σ 716 Κατὰ πόδα: παραυτά, κατὰ τάξιν.

Prov. 717 Κατὰ ποδὸς βάκιν: παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ κατὰ τέχνην καὶ μὴ ἀθρόως.

699 δεσμοῖς sq. Metaphr. PG 116, 553c 700 l. cf. L 701 cf. P 702 sch. Ar. Av. 89 704 Ar. Nu. 856—7 c. sch. 705 ἄλλως sq. Dam. fr. 285 706 — γενικῇ = Synt. Laur. cf. Gud. 708 = Synt. Laur. et Gud. 709 cf. P = Ba 270, 28, H 710 ὁ sq. Dam. fr. 166 711 = P, Ba 270, 29 cf. sch. A 40, H 712 — κατεπτηχότες cf. H v. καταπεπληγώς 713 Harp.; — πεπληγμένος = An. Ox. 2, 496, 21; Theopomp. com. fr. 59 (1, 749 K.) 715 = Synt. Laur. et Gud. 716 = P, Ba 270, 30, sch. Pl. Soph. 243d cf. H 717 = Cohn Z. d. P. 78, n. 59

710 cf. v. Ε 2307

A^{r}F(GVM) 3 ἐπτοήθη Hemst. et Valck.: ἐπτωήθη F ἐπτώθη AGVM 4 Καταπέντερος G Καταπέρπερος Phot. Port. 6 κατάραττει coll. 761 Bhd. cf. etiam v. Μ 1253 8 Ἀριστοφάνης—10 πρεσβύτης om. F 11 ἄλλως—13 αἰτιατικῇ om. F 14 ἐπεί—17 αἰτιατικῇ om. F 14 ἐπεί] ἐπὶ Gsf. 18 ἄν om. ed. pr., Phot., Ba, Hes. 19 ἐδίδου F 20 ὁ—21 δυστυχήματος om. F 20 ἀνεμποδίστως Bhd. 21 πανοικίου Toup, Hemst. post 716 Καταπειράζω· γενικῇ add.V cf. 706

718 Καταπολαύω· γενικῇ. Synt.

719 Καταπολεμῶ σε. Δ

720 Καταπολιτεύομαί σε. Καταπολιτεύω σοι δὲ δοτικῇ. Δ Synt.

721 Καταποντωθῆναι: κινδυνεῦσαι. Δ

722 Καταπορευθέντων: ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. Πολύβιος· ἣν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν, μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων. E

723 Καταπορνεύω· γενικῇ. Synt.

724 Κατὰ ποσόν: πλεονάκις. Σ

725 Καταπότης: λάρυγξ.

726 Καταπραγματεύω καὶ Καταπραγματεύομαι· γενικῇ. Synt.

727 Καταπρηςθῇ: κατακαυθῇ. κελεύσαντος Κύρου, ἵνα καταπρηςθῇ ζῶν.

728 Καταπροήςεται: καταπροδώσει. ὠμοςάτην ὅσοι δεινότατοι Χριστιανοῖς ὅρκοι ὀνομάζονται, μή ποτε ἀλλήλῳ καταπροήςεσθαι ἄχρι τῶν ἐς ὄλεθρον φερόντων. E

729 Καταπροΐεμαι· αἰτιατικῇ. Synt.

730 Καταπροΐξεται: καταψρονήσει, καταπροδώσει. οἷον προῖκα ἐκφύγοι. οὗτοι καταπροίξῃ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, ταυτὸ δρᾶν. Ἀριστοφάνης· οὗτοι, μὰ τὼ θεώ, cυ καταπροίξῃ λέγουca ταυτί. ἀντὶ τοῦ καταγελάςῃ μου χωρὶς ζημίας. προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. Σ Ar.

Ἡρόδοτος· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβηςόμενος καταπροΐξεται. E

731 Καταπροΐξεται: ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς παρά. προϊκνεῖcθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεcθαι, ὅ ἐcτι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἀρχίλοχος· εὖ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν Ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἵccω φηcί. καὶ Ἀρχίλοχος· προτείνω χεῖρα καὶ προΐccομαι. Hdt.

732 Καταπροΐξη: τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήςεις. πεποίηται δὲ παρὰ τὴν προῖκα· οἷον οὐ δωρεάν μοῦ ἐγχανῇ. Ar.

733 Καταπροθυμοῦμαι· αἰτιατικῇ. Synt.

718 = Synt. Laur. 719 Καταπολεμῶ = Ambr. 455 cf. Synt. Gud., Bk. 149, 30 720 cf. Synt. Gud., Bk. 149, 32 721 l. = L 722 ἣν sq. Polyb fr. 55 723 = Synt. Gud. 724 = P, Ba 271, 1, H 726 cf. Synt. Gud. et Bk. 152, 24 727 ad Croesum pertinere vid. Hemst. 728 — καταπροδώσει cf. Et. M. 495, 37 ὠμοςάτην sq. Proc. h. a. 2, 13 729 = Synt. Laur. et Gud. 730 — ἐκφύγοι = P, Ba 271, 2 cf. H, Bk. 275, 30, gl. Hdt. 3, 36 οὗτοι pr.—δρᾶν Ar. Vsp. 1366. οὗτοι alt.—ταυτί Ar. Th. 566. ἀντι—ζημίαν sch. Ar. Th. 566 sec. Wentzel οὐ sq. Hdt. 3, 156, 3 731 gl. Hdt. 3, 156 = Et. M. 689, 1 (partim ex Orione 133, 24) cf. 495, 32 et Miller, Mél. 179; sch. ρ 352; Archil. fr. 92 et 130; Herodian. gramm. I p. XXXII 732 sch. Ar. Eq. 435

728 cf. v. Δ 351 730 Ar. Vsp. cf. v. Ε 1803

3 Καταπολιτεύω—δοτικῇ om. F 8 Καταπορεύω G 725—6 om. F post 723 V 12 Καταπρηθῇ utrobique A Καταπρισθῇ F ἵνα καταπρηςθῇ] ἀνακαταπρισθῇ F 14 ὠμοςάτην G, Proc.: ὁμοςάτην FVM ὠμοτάτην A 15 ἀλλήλων F, mss. Proc. 19 οὗτοι—21 ζημίας] καὶ καταπροδώσει οἷον προῖκα ἐκφύγοι καὶ καταγελάς(η) deinde 732 F 22 οὐ—καταπροΐξεται om. F 24 εὖ] ἐμεῦ gl. Hdt., Et., om. F 25 Ἡρωδιανὸς—26 χεῖρα om. F 27 καταφρονήςῃς AFV 28 μου] μοι Bhd., om. F A^{r}F(GVM)

Σ 734 Κατὰ πρόcκλιcιν: καθ' ἑτεροβάρειαν, ἢ ἑτερομέρειαν.

Synt. 735 Καταπτύω cου· γενικῆ.

Σ 736 Καταπύγους: κιναίδους.

Σ 737 Καταπυγῶν: κατασελγαίνων.

Σ+Ar. 738 Καταπύγων: ὁ λάγνης. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ' οὐράν. ἡ γενικὴ δὲ καταπύγωνος· καὶ καταπύγωνα ἡ αἰτιατικὴ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὕρηνται. εὕρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων. καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη, τουτέστιν ἡ μαλακία.

Ar. 739 Καταπυγωνέcτερον: μαλακώτερον, πορνικώτερον. οὐκέτι δόξειέ τι ἄλλο τι καταπυγωνέστερον εἶναι.

Synt. 740 Καταπυνθάνομαι· γενικῆ.

E 741 Κατάπτυcτον: εὐτελές, μιςητόν. τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτόν τε ὂν καὶ ἀcθενές, ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κᾆτα ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεῖ καί φηcιν· ὦ κατάπτυcτόν τε καὶ ἐπίρρητον ῥάκος, οὐδὲ εἰc ταύτην μοι τὴν χρείαν ἐπιτήδειον ἐγένου. καὶ ῥίψαcα αὐτὸ ξίφει ἑαυτὴν διεχρήcατο.

E 742 Κατὰ πύcτιν· ναῦται δέ τινες κατὰ πύστιν ἐγχώριοι ἥκοντες, οὐκ ἐδύναντο κεκρυμμένον ἀνιχνεῦcαι· ἀποκέκρυπτο γάρ. Κατὰ πύcτιν οὖν κατὰ φήμην.

Σ 743 Κατὰ ῥάβδον ἔφραcε: κατερραψῴδηcεν, ἢ κατὰ cτίχον διῆλθεν.

Synt. 744 Καταρραθυμῶ· γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ.

E? 745 Καταρράκται: πέτραι ἐν τῷ Ἴcτρῳ ποταμῷ, ὄρουc τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἐπὶ παντὸc τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότος, οἷc ἅπαcιν ὁ ποταμὸc ἐμπίπτων μετὰ μεγίcτου πατάγου ἀνακόπτεται, καὶ καχλάζων περὶ ταῖc πέτραιc, ἔπειτα ὑπερφερόμενος ἑλιγμούc τε καὶ παλιρροίαc καὶ χαρύβδειc, κυκλουμένου τοῦ ῥεύματος, ἀποτελεῖ· καὶ τὸ cύμπαν, ὁ ποταμὸc κατὰ ταῦτα τὰ χωρία οὐ πολὺ ἀπέοικε τοῦ κατὰ Cικελίαν πορθμοῦ.

746 Καταράκτης: εἶδοc ὀρνέου θαλαccίου.

734 = P, Ba 271, 4 cf. H; in Pauli 1 Tim. 5, 21 735 = Synt. Laur. cf. Gud. et An. Ox. 4, 295, 21 736 = P, Ba 270, 19 cf. H 737 = P, Ba 270, 18 738 — καταπυγοσύνη = P, Σ^a, Ba 270, 20. ἡ μαλακία cf. sch. Ar. Nu. 1023 739 Ar. Lys. 776 c. sch. 740 = Synt. Laur. et Gud. 741 τὸ sq. Aelian. fr. 12 743 = P, sch. Pind. I. 4, 63d 745 Eunapio vel Men. Prot. attr. Kust.

738 Ar. cf. v. A 2684 741 cf. v. ταραντινίδιον 746 cf. v. H 302

$A^{\gamma}F$(GVM) 1 πρόκλησιν V, Phot. cf. Hes. 3 κιναίδου F 6 οὕτω F γενικῆ—8 πρᾶξις] δὲ F 6. 7 καταπύγονος cett. Phot. Σ^a Ba cf. Ambr. 130, Et. M. 512, 12 7 αἱ ex A, Phot. Σ^a Ba 8 καταπυγωσύνη FGVM. Ζήτει τὴν κλητικὴν εἴπερ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου mg. add. M 10 οὐκέτι—11 εἶναι om. F 741 extra ord. 13 τὸ—17 διεχρήσατο om. F 18 πτύστιν F ναῦται—20 οὖν om. F 19 ἀπεκέκρυπτο ed. pr. 22 καὶ om. V 25 ποταμὸς] ποτε FV 26 περὶ om. F ἔπειτα—29 πορθμοῦ om. F 30 Καταρράκτης G, v. H 302

747 Κατάρατος: κατάρας ἄξιος. οὕτω μὲν οὖν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει. E?

748 Καταρραψῳδήσει: φλυαρήσει. Σ

749 Καταργῶ· αἰτιατικῆ. Synt.

750 Κατάρδων: χέων ὑποσχέσεις καὶ καταβρέχων ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά. Ἀριστοφάνης οὐκ ἀπατῶν, οὐδέ τισι μισθοὺς διδούς, ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων. Ar.

751 Κατὰ ῥέθος: μέλος. ἧς ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν, ἔξεσεν. Suid.

752 Κατάρρησις: κατάγνωσις. Σ

753 Καταρητορεύω.

754 Καταριπόω. Suid.

755 Κατὰ ῥοῦν: κατὰ τρόπον, κατ' εὐθεῖαν. πλήρης τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγχανεν οὖσα, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης τῆς νυκτὸς κατιέναι κατὰ ῥοῦν. Σ E

756 Καταρῶμαι· αἰτιατικῆ. οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται. δοτικῇ δέ· οὐ γὰρ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι. Synt.

757 Καταρτίζω· αἰτιατικῆ. τελειῶ. Δ

758 Καταρτύσων: παρασκευάσων, εὐτρεπίσων. Σοφοκλῆς· ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν; καὶ Ὅμηρος· Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυεν. Soph.

759 Καταρχαί.

760 Κατάρχω cου· γενικῆ. Synt.

761 Καταcείει· αἰτιατικῆ. καταράττει, καταβάλλει. Σ

762 Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι. Σ

763 Κατασκαφεῖ: δοτική. Δ

764 Κατασκεδάζειν· γενικῆ. ἔθος ἦν Θρᾴκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. Σ E

747 οὕτω sq. ad Aelian. fr. 239 rettulit Bruhn, Rh. Mus. 45, 278; si interpolata Metaphr. 748 = P, Ba 271, 6 cf. H 749 = Synt. Laur. et Gud. 750 Ar. Ach. 658 c. sch. 657—8 752 = P, Ba 271, 7 755 — εὐθεῖαν = P, Σ^a πλήρης cf. Arr. p. 50 n. 184 R, sed non in fr. 756 οἱ—κεκατήρανται Numer. 24, 9. δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud. 757 — αἰτιατικῆ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 296, 9, Ambr. 513 758 Soph. OC 71 c. sch.; λ 438 760 = Synt. Laur. cf. Gud. 761 αἰτιατικῆ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 295, 30 καταράττει sq. = P, Σ^a cf. H 762 = P, Ba 271, 9 cf. H 764 γενικῆ = Synt. Laur. et Gud. ἔθος sq. = P cf. Ath. 4, 150f, 151d; 10, 432a; Xen. An. 7, 3, 32; Pl. Leg. 1, 637e

751 ex v. A 1683 754 ex 977 757 cf. 1060

1 οὕτω—2 ἐκήλει om. F 5 ἡμᾶς AGM 6 Ἀριστοφάνης—7 διδάσκων $A^{\gamma}F$(GVM) om. F 751 om. F post 755 V 8 μέλος om. G ss. VM ἧς] ἡ V 753—4 om. F, inverso ord. V 12 Καταριπόω ed. pr., 977: Καταρρυπόω A Καταριπώω GVM 13 τε om. V ss. F 14 οὐ om. F τῆς om. A 756 om. F post 751 V 16 αἰτιατικῇ] δοτικῇ· κατὰ αἰτιατικὴν δὲ, omissis δοτικῇ δὲ V 18 αἰτιατικῇ om. F 20 τί] τινα F 759—60 om. F 24 καταταράττει F cf. 703; nov. gl. GV 30 σκεδάζειν F οὕτως—p. 58, 3 κέρας om. F τοῦ om. A

μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθὺς συνέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.

Phil. 765 Κατασκευάζειν: παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον. μάλιστα γὰρ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ
EV καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται. ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς.

Synt. 766 Κατασκηνῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 767 Κατασκήψαντος: ἐμπεσόντος.

Σ 768 Κατασκιδναμένη: κατασκορπιζομένη.

Synt. 769 Κατασκιρτῶ· γενικῇ.

Synt. 770 Κατασκυθρωπῶ· γενικῇ.

Σ 771 Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

Synt. 772 Κατασοβαρεύομαι· γενικῇ.

Σ 773 Κατασοβεῖται: καταδιώκεται. καὶ Κατασοβήσονται, καταδιωχθήσονται.

Σ 774 Κατασοφισθεῖσα: χλευασθεῖσα.

Σ 775 Κατασοφισόμεθα· αἰτιατικῇ. τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώ-
Synt. σομεν. Κατασοφιστεύω δὲ γενικῇ.

Synt. 776 Κατασπάζομαι· αἰτιατικῇ.

Ar. 777 Κατασπᾶν: ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται. παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.

Synt. 778 Κατασπαταλῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 779 Κατασπέρχων: σπουδάζων.

E 780 Κατασπεύσαντα: κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευσάμενον. αἴτιον δὲ τούτων Εὐφήμιον, οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντα καὶ τοῖς τυραννοῦσι συμφραξάμενον.

Soph. 781 Κατασπείρας: ἀρχὴν κακῶν παρασχών. τὸ γὰρ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. Σοφοκλῆς.

Synt. 782 Κατασπείρω· τὸ φυτεύω. γενικῇ.

765 — λέγεται Alex. Aphr. 150, 1—3 ἀδικώτατον sq. Polyb. 8, 9, 3 = EV 2, 108, 28—109, 1 766 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 296, 1 767 = P, Ba 271, 12 768 cf. P = Ba 271, 13; H 769 = Synt. Laur. et Gud. 770 = Synt. Laur. et Gud. 771 = P, Ba 271, 14 772 = Synt. Laur. et Gud. 773 = P, Ba 271, 15, 16; — καταδιώκεται = H 774 = P, Σ^a cf. Ba 271, 18, H 775 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. τεχνασόμεθα—κακώσομεν = P, Ba 271, 19 cf. H 776 = Synt. Gud. 777 sch. Ar. Eq. 717 778 = Synt. Gud. 779 = P, Ba 271, 21 780 αἴτιον sq. Io. Antioch. coll. Theodor. Lect. 2, 12, PG 86, 1, 189a attr. de Boor, Herm. 52, 315 sq. 781 Soph. Ai. 1005 c. sch. 782 γενικῇ cf. Synt. Gud.

A^rF(GVM) 2 εὐθὺς Phot.: εὐθὴς V εὐθ in lac. AGM Σεύθης Xen. post 764 sed etiam suo loco 988 FV 4 κατασκευάζειν δὲ G 6 θεμένου F 6. 7 κακοπραγμονέστερον παρὰ F 13 δέον] καὶ δέον Bhd. 15. 16 διωχθήσονται F 19 Κατασοφιστεύω—γενικῇ om. F, nov. gl. AGV 19 δὲ om. VG 26 δὲ] γὰρ V εἰς alt. om. F 782 om. F

783 Κατὰ σπουδήν: μετὰ συντεταμένης προθυμίας. εἰποῦσα ταῦτα ἐδόκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀναδραμεῖν.

784 Κατασπώμενος: καθελκόμενος. Δ

785 Κατασταί: προβληθείς, προχειρισθείς. ὁ δὲ Ἑσδρίαυγος ὑπὲρ E
πάντων κατασταὶ ἔλεξεν ὧδε.

786 Καταστάζω· γενικῇ. Synt.

787 Κατασταιάζεσθαι· αἰτιατικῇ. παραβλάπτεσθαι. κατασταιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου. EL

788 Κατάστασις· ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ Harp.
κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ κατασταίει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὔπολίς φησιν· οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάσταιν τήνδε λαμβάνων ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν. ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

789 Κατασταί: Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ κατασταίν δόμων. ἀντὶ τοῦ εὐτρεπιστήν. Δ Soph.

790 Καταστέλλω· αἰτιατικῇ. Synt.

791 Καταστενάζω· γενικῇ. Synt.

792 Κατάστεψον πέδον: ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ. τὸ Soph.
πρῶτον ἵκου καὶ κατεστέψας πέδον. στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια. ᾧ στέμματα ξήνας' ἐπέκλωσεν θεά.

793 Καταστείλας: ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας. ὁ δὲ τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν ἔφη.

794 Κατασταί: ἀποδείξουσιν. ὅπως φύλαρχον τοῖς ὁμηρίταις E
καταστήσωνται τοῦτον.

795 Κατασταί: ἡ στολή. Σ

796 Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχήν. μεταφορικῶς. Σ

797 Καταστοχάζεται· γενικῇ. κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ Σ
βάλλει.

798 Καταστράπτω· γενικῇ. Synt.

799 Καταστρατεύω· γενικῇ. Synt.

800 Καταστρατηγῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

783 εἰποῦσα sq. Dam. fr. 94(?) 784 = Ambr. 388 786 = Synt. Gud. 787 αἰτιατικῇ = Synt. Gud. καταστασιάζεσθαι sq. Diod. 36, 15 = EL 408, 31—2 788 Harp. = P; Lys. 16, 6; Eup. fr. 268 789 ἄλλ' sq. Soph. El. 72 c. sch. 790 = Synt. Laur. et Gud. 791 = Synt. Laur. 792 Soph. OC 467 c. sch.; ᾧ sq. Eur. Or. 12 794 ὅπως sq. cf. Proc. Bell. 1, 20, 9 = EL 92, 3—4; Byz. Zt. 23, 45, 1 795 = P, Ba 271, 22 796 = P, Ba 271, 23, H, sch. O 389 797 γενικῇ = Synt. Laur. et Gud. κατὰ sq. = P, Ba 271, 24 cf. H 798 = Synt. Gud. 799 = Synt. Laur. cf. Gud. 800 = Synt. Laur. et Gud.

783 cf. v. B 569 785 cf. v. Ε 3122

1 μετὰ] κατὰ F συντετριμμένης GVM 2 τοῦ] τοὺς V ἀναδραμῶν F A^rF(GVM)
4 ὁ—6 γενικῇ om. F 8 περὶ F 9. 10 ὅπερ καταθέντες οἱ A
11 οὕτω—14 φύλαρχοι om. F 19 Κατάστρεψον V ἀντὶ—ἀφηγοῦ om. A
20 καὶ pr. om. V ss. M κατεστέψας GM 24 φύλαρχον sq.] ἦγουν ἔξαρχον ταῖς δούλαις ss. V 25 καταστήσονται FM 30 Καταστράπτω—p. 60, 1 γενικῇ om. F

Synt. 801 Καταστρατοπεδεύω· γενικῆ.
Synt. Σ 802 Καταστρέφω· αἰτιατικῆ. καὶ Καταστρέψαντες: τελευτήσαντες.
Synt. 803 Καταστρηνιῶ· γενικῆ.
Σ 804 Καταστροφή: τέλος.
Synt. 805 Κατατοιχειῶ· γενικῆ.
Σ 806 Κατὰ σφέας: καθ' ἑαυτούς.
E 807 Κατασχεδιάσω· γενικῆ. καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ θεοῦ. Ἰώσηπος.
Δ 808 Κατάσχῃ· αἰτιατικῆ. αὐθυπότακτον. καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς
Metaphr. παρελύθην τοὺς τόνους ἀθρόον τοῦ σώματος.
Ar. 809 Κατὰ σχολήν: ἀντὶ τοῦ μόλις, ἢ ἀψοφητί. κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
810 Κατάτασις: ἡ ἔπειξις, ἡ σφοδρότης. ὁ δὲ τούτους συλλα-
E βὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει.
E? 811 Καταταχῆσαι: προφθάσαι. μήτε καταταχῆσαι δυναμένην.
E 812 Καταταχήσων: τῷ τάχει ὑπερβαλών. Πολύβιος· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων, καταπροτερούμενος δὲ τῶν ἐπιβατικῶν ἀντὶ τοῦ νικώμενος ἐγένετο ὑποχείριος.
813 Κατατάχος.
E 814 Καταταχούμενοι: κατεπειγόμενοι. καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάσθησαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν.
Σ 815 Κατατεθήπεσαν: κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.
Hdt. 816 Κατατέλεα: παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.
Ar. 817 Κατατεμῶ σε τοῖς ἱππεῦσιν ἐς καττύματα· καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

801 = Synt. Laur. 802 αἰτιατικῆ cf. Synt. Gud. Καταστρέψαντες sq. = P, Σ^a cf. Ba 271, 26 803 = Synt. Laur. cf. Gud. 804 = P, Ba 271, 27 cf. Bk. 104, 22 805 = Synt. Laur. cf. Gud. 806 = P, Ba 271, 28, H, sch. B 366 807 γενικῆ = Synt. Laur. et Gud. ἐγὼ sq. Ios. Bell. 3, 402 808 αἰτιατικῆ cf. Synt. Gud. αὐθυπότακτον = Ambr. 542 καὶ sq. Nil. narr. PG 79, 677a 809 Ar. Eccl. 48 c. sch. 810 ὁ sq. Aelian. fr. 276 811 μήτε sq. Polyb. attr. Valck. 812 τὸ—ὑποχείριος Polyb. 1, 47, 8 814 καταταχούμενοι sq. Polyb. fr. 170 815 = P, Σ^a cf. Ba 271, 29, H 816 gl. Hdt. 1, 103 817 Ar. Ach. 300 c. sch.

807 Ios. cf. v. I 504 808 Nil. cf. v. O 861 810 Aelian. cf. v. Λ 840 817 cf. 1129

A^{r}F(G V M) 2 Καταστρέφω—καὶ om. F αἰτιατικῆ om. G post 807 Κατάσχωμεν οὐ κατασχῶμεν λέγομεν, ἐπειδὴ πᾶς ὑποτακτικὸς ἀόριστος μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν τῇ σύνθες(ει) φυλάττει· βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ. εἰ δὲ μὴ εἰς ς ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν ἀλλ' εἰς ν, οὐκ ἔχει τὸν αὐτὸν τόνον· οἷον σχῶ, κατάσχω καὶ κατάσχωμεν· σχὼν γὰρ ἡ μετοχή add. F cf. Herodian. Gramm. 1, 457, 25 sq. 9 καὶ—10 σώματος om. F 11 ἦ] καὶ A 13 Κατάστασις AF ὁ—14 κατατάσει om. F 14 κατατάσει v. Λ 840: κατασταίσει omnes 16 Πολύβιος—19 Κατατάχος om. F 20 καταταχούμενοι—21 ἐπίπλουν om. F 23 ἀνηλώματα V 24 ἀρχῇ F, gl. Hdt.: cp. V ἀρχαῖς AGM 25 Κατατεμῶ] αἰτιατικῆ ss. V

Σ 818 Κατατείνας ἐρῶ: ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. Πο-
E λιτείας δευτέρῳ· διὸ κατατείνας ἐρῶ. ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ
E κατατεινόμενος τἀληθῆ λέγει. καὶ αὖθις· καὶ κατατεινομένῳ ταῖς
E στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας. οἱ δὲ ἐμπρίσαντες
τοὺς ὀδόντας, τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γεγόναι κρείττους.
EL 819 Κατατείνουσαν: μακρότητα παρέχουσαν. χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι.
Harp. 820 Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: ἔοικε νόμος περὶ ὠνίων κεῖται, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησί· δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.
Synt. 821 Κατατίθημι· δοτικῆ.
Ar. 822 Κατατιλᾷ· ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοις χοροῖσιν ὑπᾴδων· κατετίλησε γὰρ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν ἀποσκώπτει· οὗτος γὰρ ᾄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης· ἢ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα καὶ κατετίλησεν αὐτήν· ἢ ἐπειδὴ ἠρυφίασε ποίημα γράψας εἰς Ἑκάτην. ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει. κατατιλᾶ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων.
Ar. 823 Κατὰ τὸ καρτερόν: ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. Ἀριστοφάνης· καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
824 Κατὰ τὸ καρτερόν: ἀντὶ τοῦ καρτερῶς. καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτερόν· οὐχ ἧττόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ.
Synt. 825 Κατατολμῶ· γενικῆ.
Harp. 826 Κατατομή· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ καθήμενος ὑποκάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.
Synt. 827 Κατατοξεύω· αἰτιατικῆ.
E 828 Κατὰ τὸ πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων καὶ Γαλατῶν Ῥωμαίων συνισταμένων.

818 — vs. 2 ἐρῶ = P cf. sch. Pl. Rep. 2, 367b Schanz; Pl. Rep. 2, 358d ὁ—λέγει Aelian. fr. 176 vs. 3 καὶ alt. sq. falso Dam. fr. 177 819 χαλεπὸν Proc. Bell. 1, 20, 12 = EL 92, 15—7 820 Harp. = P; Theophrast. fr. 98 821 = Bk. 151, 30 822 Ar. Ran. 366 –7 c. sch. 823 Ar. Ach. 621—2 c. sch. 824 καὶ sq. fort. Eunap. sec. Bhd. 825 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 17 826 Harp. = P; Hyper. 1, 9; Philoch. fr. 138 827 = Synt. Laur. cf. Gud.

818 Aelian. cf. v. στρεβλούμενος. Dam. cf. v. Ε 1052 822 cf. v. Πυρρίχη

A^{r}F(G I V M) 2 ἐρῶ om. V ὁ—7 ὁδὸν] ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι (= vs. 1) F 3—4 anacoluthiam perspexit Kust. 6 ἔδοξαν V 9 κεῖσθαι Harp. Phot. 10 Θεόφραστος—14 δοτικῇ om. F 11 δυεῖν A, v. l. Harp. 16 κατετίλησε γὰρ] κατατιλᾷ F 16 τοῦτο—22 καρτερόν om. F 18 δρᾶμα] την add. VM lac. AI ἐν δράματι sch. αὐτῆς A 20 κατατιλᾶ] nov. gl. omnes 22 πεζοῦσι GIVM 24 οὐχ—25 γενικῇ om. F 27 ὑποκάτω] κάτω Harp. Phot. Hyper. 30 ante Ῥωμαίων lac. in A, κατὰ suppl. Port.

Synt. 829 Κατατωθάζω· αἰτιατικῆ.

Δ 830 Κατατραυματίζω cε.

E 831 Κατατρεχόντων: λῃϊζομένων, πορθούντων. τῶν δὲ Οὔννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις κατατρεχόντων, πολλὰς παραστήcασθαι πόE λεις. καὶ πᾶcαν τὴν πόλιν πυρπολοῦντας καταδραμεῖν.

Synt. 832 Κατατρέχω· ἐπὶ μὲν ἐμψύχων γενικῆ· κατατρέχω νεβρῶν. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῆ· κατατρέχει Αἴγυπτον, λῃΐζεται Συρίαν.

E 833 Κατατρίψειν: καταδαπανήcειν, χρονιεῖν. οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνῃ πόλεων πραγματεύεcθαι, δεδοικότι μὴ κατατρίψειεν ἅπαντα τὸν τῆc ἀρχῆc χρόνον, οὐ πολὺν ὄντα, περὶ τὰc ἐλάττους ἀcχολούμενος πράξειc.

Synt. 834 Κατατροποῦμαι· αἰτιατικῆ.

Soph. 835 Κατατρυφή: καταφυγή. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατατρυφήν. ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

Synt. 836 Κατατρυφῶ· γενικῆ.

837 Κατατρύχειν: ἔλαττον πιέζειν. οὐκ ἔcτιν ἀνδρῶν κατατρύχειν ἑαυτοὺc μερίμναιc ταῖc κινδύνουc οὐκ ἐχούcαιc.

838 Καταυγάζω.

Synt. 839 Καταυθαδίζω· γενικῆ.

E? 840 Καταυλούμενοι· αἰτιατικῆ. χλευαζόμενοι. ἀφῃρέθηcαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν γελώμενοί τε καὶ καταυλούμενοι.

Δ 841 Κάταυχμον.

E ceωc ἁλωτὸν τοῖc πολέμιοιc. ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆc ὑδρεύ-

Ar. 842 Καταφαγεῖν, καταπιεῖν· φαγεῖν διαφέρει τοῦ καταφαγεῖν· φαγεῖν μὲν τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως. καταπιεῖν δὲ τὸ μήτε μαcώμενον ἐcθίειν.

Σ 843 Καταφάναι: κατειπεῖν.

844 Καταφαντὸν ἢ ἀποφαντόν· ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα.

Σ 845 Κατάφαcιc: πρόρρηcιc διὰ cυγκαθέceωc.

Σ 846 Καταφάcκει: προλέγει, ἐπινεύει.

Synt. 847 Καταφιλονεικῶ· αἰτιατικῆ.

Σ 848 Καταφιλοcοφῶν· γενικῆ. διὰ τῆc cιγῆc νικῶν.

Synt. 849 Καταφλυαρῶ· γενικῆ.

829 = Synt. Gud. 830 Κατατραυματίζω = Ambr. 518 832 cf. Synt. Laur., Synt. Gud. 591, Boisson. 2, 361 vs. 382, Bk. 152, 6 833 οὐ sq. Polyb. fr. 171 834 = Synt. Laur. et Gud. 835 ἀλλ' sq. Soph. OC 218 c. sch. (cf. Nauck Mél. gr. rom. 4, 235) 836 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 295, 15 841 ἦν sq. Th. Simoc. 5, 4, 1 842 sch. Ar. Pac. 6 843 = P, Ba 271, 30, H 845 = P, Ba 272, 1 846 = P, Ba 271, 31 847 = Synt. Gud. 848 γενικῆ = Synt. Laur. διὰ sq. = P, Ba 272, 2 cf. H 849 = Synt. Gud.

831 cf. 1006

A²F(GVM) 2 Κατατραυλίζω F 3 λῃϊζομένων—4 κατατρεχόντων om. F 832 om. F post 828 V 8 οὐ—12 αἰτιατικῆ om. F 13 καταφυγή] Καταὴν φυγή praemisso 836 V 14 ἀποφυγεῖν FGV 17 οὐκ om. V 838—9 om. F, 838 post 840 V 20 ἀφῃρέθηcαν—21 καταυλούμενοι om. F 21 Λακεδαιμόνιοι] Ἀθηναῖοι Mein. (Com. Gr. 2, 658; 4, 634); vv. B 442 et I 411 contulit Bhd. 22 τῶν καταύχμων F 24 φαγεῖν] δὲ add. F 26 μήτε] μηδὲ sch.

850 Καταφονεύω· αἰτιατικῆ. Synt.

851 Καταφορικῶc: cφοδρῶc. Σ

852 Καταφωνῶ· αἰτιατικῆ. Synt.

853 Καταφωρᾶν: ἐλέγχειν. Δ

854 Κατάφωροc: φανερός. Σ

855 Καταφωτίζω· αἰτιατικῆ. Synt.

856 Καταφρόνηcιν: ὁ Θουκυδίδης τὴν ὑπερφρόνηcίν φηcιν· ἐπίταcιν γὰρ ἡ κατὰ πρόθεcιc cημαίνει. οἷον οὐ δύναcθε εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεcίαν, μαλακίαν, ἀμέλειαν, οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνηcιν· ὅ ἐcτι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. καταφρόνηcιν γὰρ τὴν ἀφροcύνην λέγει. Thuc.

857 Καταφρονῶ· γενικῆ. Synt.

858 Καταφρυάττομαι· γενικῆ. Synt.

859 Καταχαλῶ cου· γενικῆ. Synt.

860 Καταχαίρων· Ἡρόδοτοc· πάρecτι δ' εἰκάζειν, εἴτ' εὐνοίᾳ ταῦτα ἐποίηcαc, εἴτε καὶ καταχαίρων. περὶ Δημαρήτου. E

861 Καταχέω cου· γενικῆ. Synt.

862 Κατὰ χεῖραc: εὐκόλωc. Σ

863 Κατὰ χειρὸc ὕδωρ λέγουcιν, οὐ κατὰ χειρῶν οὐδ' ἐπὶ χεῖραc, οὐδὲ ἄλλωc πωc. καὶ τὸ ῥᾷcτον πάντων καὶ εὐχερέcτατον, κατὰ χειρὸc ὕδωρ καλοῦcιν. οὕτωc Τηλεκλείδηc ἐν Ἀμφικτύοcιν· εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥcπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. φέρε, παῖ, στέφανον· κατὰ χειρὸc ὕδωρ φερέτω τίc. ὁ δὲ λέγει· δειπνήcειν μέλλομεν, ἤ τί. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖc εὐωχουμένοιc περιέκειντο cτέφανοι, καταψύχοντεc τὸ κρανίον ἀπὸ τῆc τοῦ οἴνου μέθηc καὶ θέρμηc. Σ Ar.

864 Καταχειροτονίαν: ἔθοc ἦν Ἀθήνηcι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν cυκοφαντῶν προβολὰc ἐν τῷ δήμῳ γίνεcθαι. εἰ δέ τιc καταχειροτονηθείη, οὗτοc εἰcήγετο εἰc δικαcτήριον. οὕτωc Δημοcθένηc καὶ Ὑπερίδηc καὶ Θεόφραcτοc. Harp.

865 Καταχειροτονῶ· γενικῆ. Synt.

866 Καταχεῖταί μου ἀήρ.

851 = P, Ba 272, 3 852 = Synt. Gud. 853 = Ambr. 413, sch. Thuc. 1, 82, 1 854 = P, Ba 272, 5, H aliter L; l. = Ambr. 27 855 = Synt. Laur. et Gud. 856 sch. Thuc. 1, 122, 4 857 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 295, 13 858 = Synt. Laur. 860 Hdt. 7, 239, 2 861 = Synt. Laur. cf. Gud. 862 = P, Σ^a cf. Ba 272, 6 863 — vs. 22 χειρός = P cf. Phryn. Ecl. Moer. 201, 30; Telecl. fr. 1, 2 (1, 209 K.) φέρε sq. Ar. Av. 463—4 c. sch. 864 Harp. cf. Bk. 268, 27, P; Dem. 21, 6; Hyper. fr. 218 865 = Synt. Laur. et Gud. 866 gl. comic. sec. Bhd.

863 Ar. cf. v. στέφανοc

852—5 mg. M 3 Καταφρονῶ G cf. vs. 12 4 Καταφοράν F 5 Κατάφορος F 856 post 851 F 7 φηcιν] δηλοῖ F 859 habent omnes 14 Καταλαλῶ V 16 καὶ ex F, Hdt. Δημαρίτου V Δημαράτου A Μαρήτου F 21 οὕτωc—25 θέρμηc om. F 31 ἀήρ] λῆροc coll. v. χάοc Bhd. post 866 861 iterum V A²F(GVM)

Ar. 867 Κατάχει τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ: Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει, ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα, διὰ τὴν ἔκλαμψιν. καὶ Ὅμηρος· ὅσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη κόρυθος ἀπολαμπομένης. εἶπες ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μάστιξι μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἐαρινοῖς καταχέεσθαι.

Ar. 868 Καταχήνη: κατάγελως. Ἀριστοφάνης· δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων.

Δ Synt. 869 Καταχλευάζω σε. γενικῇ δέ· καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιῶδεις.

Δ 870 Καταχορδῶ.

Synt. 871 Καταχορεύω· γενικῆ.

Synt. 872 Καταχωνεύω· αἰτιατικῇ.

Ar. 873 Καταχρεμψαμένη: καταπτύσασα.

Synt. 874 Καταχρῶμαι· δοτικῇ.

875 Καταχρωννῦσα.

Ar. 876 Κατάχυσμα: ζωμός, παρὰ τὸ χέεσθαι. οἷον κατάχυμα.

Σ 877 Καταχύσματα: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος καταχεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν.

Ar. 878 Καταχύσματα: ἔθος ἦν παρ' Ἀθηναίοις τῶν νεωνήτων δούλων τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει· φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου, καὶ τῆς κόρης. εὖ πάνυ λέγεις. σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων καὶ ἰσχάδων καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἰοὺς' εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα ὥσπερ νεωνήτοισιν ἄνδρασιν.

867 — vs. 7. 8 ἀπολαμπομένης Ar. Ach. 1128 c. sch.; N 340—1 868 — καταγέλως sch. Ar. Eccl. 631 = P cf. H, Poll. 2, 97. δημοτικὴ sq. Ar. Eccl. 631—2 869 γενικῇ sq. cf. Synt. Gud. 591 et Synt. Laur. 871 = Synt. Gud. 872 = Synt. Gud. 873 sch. Ar. Pac. 815 874 = Synt. Laur. et Gud. 876 sch. Ar. Av. 535 cf. H 877 = P 3 cf. Bk. 269, 9 878 Ar. Pl. 768—9 c. sch. cf. H; Harp. = P 2; Theopomp. com. fr. 14 (1, 736 K.)

873 cf. v. M 457

A[r]F (GVM) 1 Ἀριστοφάνης — 9 καταχέεσθαι om. F 8 εἶπεν GM 10 Ἀριστοφάνης — 11 ἐχόντων om. F 12 γενικῇ — 13 στασιώδεις om. F 869, 872, 874—5, 870—1, 873 ordo in V 874—5 om. F 876 ante 879 FV 24 καὶ pr. om. F ἐπὶ τῶν pr.] ἐπιόντων V 878 om. F 29 χατέχεον V, sch.: καταχέειν AGM εὐεκτηρίας V 30 τοῦ om. V

879 Καταψαίρουσι: κινοῦνται. Σ

880 Καταψευδομαρτυρησάμενος: ἀντὶ τοῦ παρασχὼν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Harp.

881 Καταψεύδομαι· γενικῆ. Synt.

882 Καταψήσας: τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Πολύβιος· τοὺς δὲ παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας θαρρεῖν ἐκέλευε. καὶ Φιλόστρατος· καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου τὰ ὦτα καὶ τὴν χαίτην. Ar. + E

883 Καταψηφίζεται· γενικῆ. κατακρίνει. Σ

884 Καταψήχω: τρίβω καὶ ὁμαλίζω. Δ

885 Καταψῶν: καταπραῦνων. Ἀριστοφάνης· καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον. ὥσπερ πῶλον καταψῶντες, ταῖς χερσὶν ὁμαλίζοντες. Ar.

886 Καταψύχω· αἰτιατικῆ. Synt.

887 Καταιβάτης: Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν. Ar.

888 Κατ' αἶγας ἀγρίας: παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρας. κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά. Σ

889 Καταιγίζω· αἰτιατικῇ· τὸ βρέχω. Δ

890 Καταιγίς: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη. ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα καταιγίδες. Σ

891 Καταιγίσας: κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μή τις ἅρῃ. Σ

892 Καταιδεῖ: καταισχύνει. Σ

893 Καταιθαλώσω: καταπρήσω, κατακαύσω. καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς. Ar.

894 Καταινέσαντος: συγκαταθεμένου. τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι κατίασιν ὑπόσπονδοι. καὶ Πολύβιος· ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ καταινέσαντες, οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον. λέγεται δὲ Καταινοῦντες ἀντὶ τοῦ συγκατατιθέμενοι. καὶ Σοφοκλῆς· καὶ καταίνεσον, μήποτε προδώσειν τάδ' ἐκών. Σ + E, Soph.

895 Καταιονῶσι: βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. ἔστι δὲ καὶ Σ

879 = P, Ba 272, 7, H 880 Harp. = P, An. Ox. 2, 496, 22; Dem. 45, 1 881 = Synt. Laur. et Gud. 882 τοὺς — ἐκέλευε Polyb. 10, 18, 3 vs. 7 καὶ τὸ sq. Philostr. 2, 11 883 κατακρίνει = P, Ba 272, 8, H 884 — τρίβω = Ambr. 410 cf. H 885 Ar. Pac. 75 c. sch. cf. Ambr. 376 886 = Synt. Gud. 887 sch. Ar. Pac. 42 888 cf. H 889 l. = L 890 — ζάλη = P, Ba 269, 18, H 891 = P cf. H 892 = P, Ba 269, 20 893 Ar. Av. 1248 c. sch. plenior. 894 — συγκαταθεμένου cf. H, P τοῦ — ὑπόσπονδοι Polyb. attr. Toup ὀλίγοι — ἀντέπιπτον Polyb. fr. 6 vs. 28 καὶ alt. sq. Soph. OC 1633—4 895 — ἀλείφουσιν = P, Ba 269, 24 cf. Et. M. 348, 24; 422, 54; 497, 11; Moer. 191, 16, Ambr. 377 et 465, L s. v. κατηονεῖται, H ἔστι sq. Ath. 1, 24 d—e

882 cf. 885; hinc 1030 883 cf. 1031 885 cf. 882 892 cf. 1042 894 Polyb. cf. v. A 1312

2 τοῦ om. V τὰ] κατα V 3 Δημοσθένης — 4 γενικῇ om. F 5 Πολύβιος — 6 Φιλόστρατος om. F 9 καὶ om. F 10 Ἀριστοφάνης — 12 αἰτιατικῇ om. F 13 Καταβάτης FG 14 ἢ — γυναικῶν om. F 16 τὰ om. V 23 Καταθαλώσω cett. F 25 Καταινέσαντες V[ac] τοῦ — 29 ἐκών om. F 26 καὶ om. V 28 καὶ pr. om. A 30 Καταιονοῦσι AGM A[r]F (GVM)

ἄλλος τρόπος καμάτων λύσεως, ἐκ τῶν κατὰ κεφαλὴν καταιονήσεων, ὅ ἐστι καταντλήσεων. αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς.

E 896 Καταιρεόμενος· ὡς δὲ φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι.

Σ 897 Καταίροντες: καταπλέοντες.

Hom. 898 Κατ' αἶσαν: κατὰ τὸ προσῆκον.

Synt. 899 Καταισχύνω· αἰτιατικῇ. καὶ Καταισχῦναι.

Synt. 900 Καταιτιῶμαι· αἰτιατικῇ.

Σ 901 Καταῖτυξ: εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον· κατωφανής.

ΔΣ 902 Κατεάγη. καὶ Κατεαγότα, κεκλασμένα.

903 Κατεαγότων· αὕτη τοίνυν ἡ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας ἐπὶ κωμῳδίᾳ ἐτράπη καὶ γέλωτα πολύν.

Σ 904 Κατεβαυκάλησε: κατεκοίμισεν.

Ar. 905 Κατεβλακευμένως: βραδέως καὶ τρυφερῶς. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μεθ' ὑπεροψίας ὁμιλία.

906 Κατεβόα: κατηγόρει, ἐμέμφετο. πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων κατεβόα.

Σ 907 Κατεβρόχθισε: κατέπιε.

E 908 Κατεγήρασαν: ἐχρονοτρίβησαν. καὶ αἵ γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀμφικνουμένων.

Synt. 909 Κατεγκαλῶ· γενικῇ.

Synt. 910 Κατεγκρατεύομαι· αἰτιατικῇ.

Σ 911 Κατεγλώττιζε: κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει.

Ar. 912 Κατεγλωττισμένον· Ἀριστοφάνης· θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον. ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα.

896 Hdt. 6, 29, 2 897 = P, Ba 269, 21, H cf. sch. Luc. 28, 11, An. Ox. 2, 457, 28 898 sch. Γ 59 cf. P = Σ[a]; Ba 269, 22, H v. κατ' αἶαν 900 = Synt. Laur. 901 = P, Σ[a], Et. Gen., Et. M. 494, 28 cf. Ba 269, 23, sch. K 258, L 902 Κατεάγη = L cf. Ambr. 409 Κατεαγότα sq. = P, Ba 272, 9 903 Dam. fr. 77 cf. Phot. Bibl. 341 b 14—16 904 = H, P 905 sch. Ar. Pl. 325 906 πολλὰ sq. Dam. fr. 73(?) 907 = P, Ba 272, 10, H cf. sch. Ar. Av. 503 908 καὶ sq. Aelian. fr. 47 909 = Synt. Laur. et Gud. 911 = P, Ba 272, 13 cf. H 912 — φίλημα Ar. Th. 131 c. sch.

897 cf. 1057 903 cf. vv. ὦτα et τὰ ὦτα 905 cf. v. B 317 911 cf. 503 912 Ar. cf. v. M 134. Philostr. cf. vv. Δ 519 et 1030, H 687, Θ 119, Λ 297 hinc v. A 426

A[r]F(GVM) 1 κεφαλῶν V κεφαλῆς Ath. 4 ἰσθμὸς F 899—900 om. F post 896 inverso ord. V 11 περικεφαλαίου F V[ec] κατώφαν AGM κατωφερής Phot. cf. Et. 903 non nov. gl. M 15 πολύν] Πολύβιος F 17 βλαυξ F 20 πολλὰ—21 κατεβόα om. F 22 Κατεβρόχθισε—23 καὶ om. G 23 Κατεγήρασεν, ἐχρονοτρίβησεν F καὶ—26 αἰτιατικῇ om. F 29 ἀντὶ—30 κατεγλωττισμένον om. F 30 καταγλωττισμένον V

καὶ Φιλόστρατος· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀθῖδα ἡγεῖτο· οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν οὔτε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους· ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καί, δοκεῖ μοι, καί, ποῖ φέρεσθε; καί, χρὴ εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι κύριά τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι· καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα.

913 Κατεγοήτευσεν. Δ

914 Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἐξηγέρθην. ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου· ναυμαχήσας κατέδησα ναῦς ιγ'· ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην· σκώπτων Διόνυσον, καὶ ἐγώ, φησίν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρων, δηλῶν, ὅτι ταῦτα ὄναρ ἔπραξεν. οἱ δὲ τὸν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο, καθὸ δηλούντων, ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. Ar

915 Κατέγραφον· πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρῖται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὡς ἀνθρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν. E

916 Κατεγγυᾶν: παραδιδόναι. καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐτῷ κατεγγυᾶν· αἱρεῖσθαι οὖν, ὃ βούλεται, συγγενείας τε καὶ δουλείας καὶ ῥᾳδίως τεύξεσθαι τοῦ νομισθέντος ἀμείνονος. Σ

917 Κατεδάρθη: κατεκοιμήθη. Σ

918 Κατεδαφίζω· αἰτιατικῇ. Synt.

919 Κατέδει: ἐδέσμει. Ἴωσηπος· καὶ κατέδει τοῦτον τοῖς κλήμασι κατὰ τὸ ἰσχυρότατον. E

920 Κατεδηδεσμένος: καταβεβρωμένος. Δ

921 Κατεδηδοκώς: καταβεβρωκώς. Σ

922 Κατεδιήτησε: κατεδίκασεν. Σ

923 Κατεδημαγώγησε: κατεστρατήγησε καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Ἀρριανός· τῷ τε στρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ πολεμοῦντι τοὺς περιοίκους. E

924 Κατεδόξαζον: ἀπείκαζον, ἐνόμιζον. τοὺς δὲ περισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισχιλίους.

912 vs. 1 ὁ sq. Philostr. 1, 17 913 cf. H 914 Ar. Ran. 51 c. sch. plenior. 915 Aelian. fr. 87 916 — παραδιδόναι = P, Ba 272, 11 917 = P, Ba 272, 12, H cf. sch. Pl. Ap. 40 d 919 καὶ sq. Jos. Ant. 5, 309 920 cf. Ambr. 405, H, sch. Pl. Phaed. 110 e 921 = P, Ba 272, 14, H (in Ar. Pac. 385) 922 = P, Σ[a] cf. Ba 272, 15, H 923 τῷ sq. Arr. Parth. vel Exc. fr. 18

914 cf. v. Ε 1714 915 cf. v. Ε 578 917 cf. 518 et 926

1 καὶ—9 θεμιστευόμενα om. F 12 ἐπὶ—15 λέγειν om. F 13 κατέδυσα A[r]F(GVM) ed. pr. 18 δὲ] γὰρ V 19 μὴ—20 θεῶν om. F 23 τεύξασθαι A 27 ἰσχυρότερον F 920 post 921 FV 28 καταβεβρωμένος] κατακερασμένος F 29 Κατεδηδωκώς GVM, Ba 922—3 ord. corr. M

Σ 925 Κατέδων: κατεσθίων.
Σ 926 Κατέδραθε: κατεκοιμήθη.
Synt. 927 Κατέδραμον· αἰτιατική.
E 928 Κατέδυ· ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέστρεψε καὶ ἐνταῦθα κατέδυ.
E 929 Κατέθεον: ἐξεπόρθουν, ἐληΐζοντο. οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.
Δ 930 Κατέθει: κατέτρεχεν.
Σ 931 Κατέθορε: κατεπήδησεν.
E 932 Κατεκάλει· ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισῳζομένους τῶν Ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.
933 Κατέκανεν: ἀνεῖλεν, ἐφόνευσε. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτον
E ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἔτι εἶχε, τέλος δὲ κατέκανε.
934 Κατ' ἐκεῖνο δὴ καιροῦ, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει.
Σ 935 Κατεκήλησαν: κατεπράϋναν.
Ar. 936 Κατεκλίνομεν: ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. οὕτως Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καθωσιώθη, κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν. ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά.
E 937 Κατέλαβε: προέλαβεν, ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς. καὶ σφέας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίῃ, χρήματα δοὺς πολλὰ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφεήν.
Ar. 938 Κατελάσας: συνουσιάσας. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων.
Σ 939 Κατέλεκτο: κατεκοιμήθη.
Σ 940 Κατέλευσαν: ἐλίθασαν.
Σ 941 Κατέληξε: κατέπαυσεν.
E 942 Κατέλυεν: ἔμενεν. εἰς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα.
Ar. 943 Κατεμελίτωσεν: ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Thdr. 944 Κατ' ἐμοῦ ὕμνυον: ὁ ποτὲ ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ὅρκος γέγονα τοῖς πάλαι θαυμάζουσι. κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν.

925 = P, Σ^a, H, sch. Z 202 926 = P, Σ^a, sch. Luc. 109, 4 cf. sch. η 285, H 927 = Synt. Laur. 931 = P, Σ^a, H 933 ὁ sq. Xen. An. 1, 9, 6 = EV 2, 63, 7—9 935 = P, Ba 272, 18 cf. H, Et. M. 510, 38, Herodian. schem. Jb. 149, 344 n. 113 936 Ar. Pl. 660—2 c. sch. 937 καὶ σφέας sq. Hdt. 5, 21, 2 938 — συνουσιάσας sch. Ar. Pac. 711 939 = P, Ba 272, 19, H (in l 658) 940 = P, Ba 272, 20 cf. H, Et. M. 497, 29 941 = P, Σ^a cf. Ba 272, 21, H 942 εἰς sq. Proc. h. a. 12, 26 (falso Aelian. fr. 81) 943 Ar. Av. 224 c. sch. 944 Thdr. in Ps. 101, 9, PG 80, 1677 c

926 cf. 518 et 917 929 cf. 1307

A^{r}F(GVM) 926—7 om. F inverso ord. V 4 ἐνταῦθα] τὸν βίον add. F 6 οἱ—7 Ἀλβανῶν om. F 8 κατέτρεχον V 10 Κατεκάλει—πανταχόθεν om. F 12 Ξενοφῶν—16 ἐτεθνήκει om. F 934 nov. gl. statuit Hemst. 17 Κατεκύλυσαν, κατεπράϋνον F 18 Ἀττικῶς GVM 19 πόπανα] πόμα F 20 ἀντὶ—23 Κατελάσας om. F 22 αὐτοῦ AGM 29 οἷον om. V ὅλην om. F

945 Κατεμωκῶντο: ἐχλεύαζον. οἱ δὲ τὴν ματαίαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν. Δ + E
946 Κατεμπορεύομαι· γενικῇ. Synt.
947 Κατενεμήσατο: κατέφαγε. Ps.
948 Κατέναντι. Suid.
949 Κατενήνεκται. Suid.
950 Κατενόπλιος: εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. ἢ ἐνόπλιος, ὁ ἀμφίμακρος· ὃς καὶ Κουρητικὸς καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτῳ τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι. Ar.
951 Κατενῶπα: εἰς πρόσωπον. Δ
952 Κατεντευκτήν: κατεντυγχάνουσαν. καὶ Κατεντευκτής, κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰώβ· ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτήν σου; οὐκ αὐτὸς κατὰ θεοῦ ἐνετύγχανε· μὴ γένοιτο. τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει, ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄνομά σου βλασφημεῖται; ἐδεδίει γὰρ τὴν παρὰ θεοῦ ἐγκατάλειψιν. Σ
953 Κατεντευχθέντα: κατεντυχηθέντα. Σ
954 Κατεντυγχάνω· δοτικῇ. Synt.
955 Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος: προμηθῶς βουλευσάμενοι. διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. E
956 Κατεξανιστάμενος· τούτους δὲ δωροφορῶν καὶ κατεξανιστάμενος τοῖς χορηγίοις ἑτοίμως παρεσκεύασε συναγωνιστάς. καὶ Κατεξανίσταμαι· γενικῇ. Metaphr.? Synt.
957 Κατεπαγγέλλω· δοτικῇ. Synt.
958 Κατεπάδουσα: πρὸς αὐτὸν αἰμύλως διομιλοῦσα. ἡ δὲ κατεπάδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος ἐς αὐτὸν εὔνοιαν, ταχὺ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λόγοις πατρὸς ἐς τὸν Ἰούλιον διάθεσιν ἐνέφυσε τῷ βασιλεῖ. καὶ μετὰ δοτικῆς. Synt.
959 Κατεπάλαισε: κατηγωνίσατο, κατεπολέμησε. Ar.
960 Κατεπάλμενος: ἐφορμήσας. δύο προθέσεις παρείληφεν Ὅμηρος, κατὰ καὶ ἐπί. Hom.
961 Κατεπαλύνω· αἰτιατικῇ. Synt.
962 Κατεπανίσταμαι· γενικῇ. Synt.

946 = Synt. Laur. 947 cf. An. Ox. 2, 459, 5, H 950 sch. Ar. Nu. 651 951 = Ambr. 552 cf. sch. O 320, H 952 — κατήγορος = P, Ba 272, 22 cf. H Ἰώβ 7, 20 953 = P, Σ^a 955 διὸ sq. Polyb. fr. 172 956 — συναγωνιστάς fort. Metaphr. Κατεξανίσταμαι sq. = Synt. Laur. 957 cf. Synt. Gud. 959 sch. Ar. Ach. 710 960 = sch. A (Aristonic.) et D in Λ 94 961 = Synt. Gud. 962 = Synt. Laur.

945 cf. 656

A^{r}F(GVM) 1 ματαίαν AF: μάζαν GVM 946—9 om. F; 946, 945, 947, 949, 948 ordo in V; ord. corr. M 8 Κουρητὸς V ἀπὸ—9 γίνεσθαι om. F 11 Κατεντευκτήν om. F Κατευτής F 13 κατὰ] καὶ F 13. 14 ἐτύγχανε GM 15 ἐγκατάληψιν FV 16 Κατεντεχθέντα F 18 προμηθῶς—19 μέλλοντος om. FG 956—7 om. F 22 δορυφορῶν Bhd. 23 ἑτοίμους Hemst. 26 τὴν—27 βασιλέα om. F 27 τὸν βασιλέα damn. anacoluthiam statuit Bhd. 27. 28 Ἰούλιον] υἱοῦ F 28 καὶ μετὰ δοτικῆς om. FV 29 κατεπολέμει F

Synt. 963 Κατεπαίρομαι· γενικῆ.

Σ 964 Κατεπερπερεύετο: ἐχαριεντίζετο. Πέρπερος γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.

Suid. 965 Κατεπίμπρατο.

Synt. 966 Κατεπλάγη· αἰτιατικῆ.

Σ 967 Κατεπτήχασι: συνεστάλησαν.

E 968 Κατεπίττωσαν: πίσσῃ ἔχρισαν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα.

Synt. 969 Κατεπιχειρῶ· γενικῆ.

Δ 970 Κατεπόθη: διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Thdr. 971 Κατέρραξας: κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μεταφορικὸς ὁ λόγος. ἐπάρας κατέρραξάς με.

Σ 972 Κατεργάσασθαι: ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. Θουκυδίδης.

E 973 Κατεργάζεται: ἀναιρεῖ, φονεύει. ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται.

Synt. 974 Κατερεύγομαι· γενικῆ.

Σ 975 Κατέρεψεν: ἐστέγασεν, ἢ ἐστεφάνωσε.

976 Κατερεῖν: διαλοιδορήσασθαι. ἢ μὴν συγκρύψειν τὸ πρῶτον, καὶ μὴ κατερεῖν, ἢν μὴ ἀρέσκῃ.

Δ 977 Κατερείπω· αἰτιατικῆ. Καταριπόω δέ.

Suid. 978 Κατερρυηκυιῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Ζήτει ἐν τῷ φενάκη.

E 979 Κατεριθευομένου· τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας.

Suid. 980 Κατερρικνωμένον: συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

Σ+Ar. 981 Κατερρινημένοις: εὐτελέσιν ἢ κατεξεσμένοις. ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελέσιν, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ ῥίνῃ. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου· ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρινημένον.

963 = Synt. Laur. et Gud. 964 — ἐχαριεντίζετο = P, Ba 272, 24, H. Πέρπερος sq. = P s. v., Ba 341, 18 967 = P, Ba 272, 25 968 ad Aelian. fr. 135 rettulit Hercher, SB Berlin 1875, 7 969 = Synt. Laur. et Gud. 970 cf. Ambr. 399, Et. M. 496, 15 971 Thdr. in Ps. 101, 11, PG 80, 1677 d sq. 972 = P; Thuc. 7, 21, 2 et 8, 53, 3 974 = Synt. Laur. cf. Gud. 975 = P, Ba 272, 26 977 — αἰτιατικῆ = Synt. Gud. 979 [Polyb.] fr. 173 981 — εὐτελέσιν = P, Ba 272, 27, H. κατεξεσμένοις sq. Ar. Ran. 902 c. sch.

964 cf. v. πέρπερος 973 cf. v. A 2012 977 cf. 754 978 ex v. φενάκη 980 ex v. Ε 2991 981 cf. vv. A 4234 et Λ 441

A[r]F(GVM) 965—6 om. F 5 Κατεπίπρατο GVM 8 τὰ—αὐτῶν om. G 11 διὰ—μικροῦ om. in lac. F 12 Κατέρραξας] Δαβὶδ add. G, signo ad λόγος posito mg. add. M 13 με ex AG solis 972—3 ord. corr. M 18 ἢ om. F 19 συγκρίψας G συγκύψειν Hermann καὶ om. V 978 om. F, extra ord. 22 διὰ—23 κόμης] ἦγουν τῆς διὰ τοῦ ἔξωθεν καλλωπισμοῦ ss. V 24 τὸ—25 ἀπεχομένου om. F 26 ἐπιμολῶς F διανοίαις] καὶ add. Bhd. 980 om. F non' nov. gl. A 30 εὐτελές F, sch. 31 Ἀριστοφάνης—κατερρινημένον om. F (et fort. delendum)

982 Κατεριπώσει: δοτική. ἡ εὐθεῖα κατερίπωσις. Δ

983 Κατερρύηκεν: ἐσάπη, ἠφάνισται. Σ

984 Κατέσβη: ἐσβέσθη, ἐπαύσατο. Σ

985 Κατέσειε: λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. καὶ Κατεσείσθη, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. Αἰλιανός· καὶ παραχρῆμα ἡ οἰκία κατεσείσθη πρηνής. Σ E

986 Κατεσήμαινεν: ἔλεγεν. ὁ δὲ τοῖς προσπλέουσι βαρβάροις κατεσήμαινεν, ἐς λόγους αὐτῶν ἐθέλειν ἰέναι. καί πού τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον. E E

987 Κατεσικέλιζε: κατήσθιε Σικελικὸν τυρόν. Ar.

988 Κατεσκελετευμένα: λελεπτυσμένα, ἐξησθενηκότα. Κατασκελετούμενα δὲ ὁ ἐνεστώς. Σ Δ

989 Κατεσκειρωμένη: πεπαλαιωμένη. Σ

990 Κατέσκηψε: κατέσχε. Σ

991 Κατεσκληκώς: κατεξηραμμένος. τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλοντο, ἀσκητήρια συστησάμενοι. Σ E

992 Κατεσκληκώς: ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος. Σ

993 Κατεσπάσθαι: κατενηνέχθαι. ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπάσθαι, ὡς μὴ ἂν αὐτοῦ ἕνεκα Ῥωμαίους καταλύσασθαι τόνδε τὸν πόλεμον. E

994 Κατέσπερχε: προετρέπετο, παρεκελεύετο, συνεβούλευε, συνώθει. λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς Τυρρηνούς, πολεμίων ἔφοδον μηδαμῇ μηδαμῶς ὑφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύειν. E

995 Κατεσπίλασεν: ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. ὁ δὲ ἀδοκήτως τοῖς βαρβάροις ἐωθινὸς κατεσπίλασε καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι. E

996 Κατεσπόδησε: κατέκοψεν. ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε. καὶ Κατεσπόδωσεν ὁμοίως. Ar. Δ

983 = P, Ba 272, 28 cf. H 984 = P, Σ[a] cf. Ba 272, 29 985 — κατασειόντων = P cf. Ath. 10, 431 c καὶ παραχρῆμα sq. Aelian. fr. 78 986 καὶ sq. Aelian. fr. 278 987 sch. Ar. Vsp. 911 988 — ἐξησθενηκότα cf. P = Ba 271, 10 (cf. FV ad 764) 989 = P, Σ[a], Ba 272, 30 cf. H 990 = P, Ba 273, 1 991 — κατεξηραμμένος = P, Ba 273, 2 τῷ sq. falso Dam. fr. 298 992 cf. P = Ba 272, 31 994 λογισμὸς sq. Aelian. fr. 281 995 ὁ sq. Th. Simoc. 2, 10, 10 996 — κατεσπόδησε Ar. Th. 560 c. sch.

991 cf. vv. A 2405 et Ε 813

985 om. F 5 σειόντων G καὶ om. G, nov. gl. 8 βαρβάροις om. F 9 ἐς—10 ἔχον om. F 9 αὐτὸν A αὐτοῖς Bhd. 10 ἔχων V 11 τυρόν F (ex Ar. Kust.): πυρόν rell. 988 iterum post 764 FV (cf. Plut. Ba) 12. 13 Κατασκελετούμενα — 13 ἐνεστώς om. FV[2]; mg. V[1], ὁ δὲ lac. κατασκελετούμενα textu V[1] 989—90 om. F 16 Κατεσκληκός F[ec] κατεξηραμμένως F[ac] 17 οὕτω] ὄντων F 18 περιεβάλλοντο GM cf. v. A 2405 ἀσκητήρια v. Ε 813, Bhd.: cp. omnes 21 ὁ—23 πόλεμον om. F 24 Κατέσπαρχε F 25 συνέσπερχεν V ἀνθρώπους—27 ῥᾳστωνεύειν om. F 25 φύσιν] φασὶν G; ὄντας add. Bhd. 29 κατεσπίλασας F A[r]F(GVM)

Σ 997 Κατεστιγμένον: πεποικιλμένον.
Σ 998 Κατεστόρεσε: κατέστρωσεν.
Σ 999 Κατεστρατοπέδευσε: κατέδραμε πολεμικῶς.
Σ 1000 Κατεστυγημένος: μεμισημένος.
Δ 1001 Κατεσχημένος: κάτοχος. στρατιώτης δὲ ἄρα τις ἐοικὼς
E κατεσχημένῳ εἰσεπήδησε καὶ ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν.
E 1002 Κατέσχον: προσωρμίσθησαν. Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσὶ καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην, ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον. λέγεται δὲ καὶ προσέσχον. προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ. ὁ αὐτὸς Πολύβιος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον.
1003 Κατετάχησε: κατέσπευσεν.
E 1004 Κατέτεινε: πλεῖστον ἠνία. καὶ οὐδὲν ἦν εἴς τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε ψυχήν.
E 1005 Κατέτεινε: σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε πρὸς πόνον. καὶ τοὺς μὲν ἐπήνει σφόδρα, τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσιν.
E 1006 Κατέτρεχεν: ἐπόρθει, ἐληΐζετο, ἐδήου. ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρᾳκῶν χώραν.
Σ 1007 Κάτευγμα: κατάρα.
E 1008 Κατευδοκήσας· ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμα ἐς τὸ Πέργαμον.
Σ 1009 Κατευθικτήσας: ἐπιτυχών.
1010 Κατεύθυνεν: ἐπέτυχεν. Δαβίδ· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ Κατευθύνθη.
Σ 1011 Κατευμαρίζων: κατευχειρίζων.
Σ 1012 Κατευμεγεθεῖν· γενικῆ. καταδυναστεύειν.
Σ 1013 Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.
Synt. 1014 Κατευωχοῦμαι· αἰτιατικῆ.
Σ 1015 Κατεύχεσθαι: τὸ καταρᾶσθαι. οὕτως Πλάτων. καὶ Σο-
Soph. φοκλῆς· κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε. ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι.
E καὶ Αἰλιανός· αἱ δὲ κατευξάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεῖνον Λακωνικῷ

997 = P, Ba 273, 3 cf. H 998 = P, Ba 273, 4, H 999 = P, Ba 273, 5 cf. H 1000 = P, Ba 273, 6 cf. H 1001 στρατιώτης sq. Aelian. fr. 209 1002 οἱ—ἔπλεον + προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ Polyb. 1, 25, 7—9. vs. 10 ὁ sq. Polyb. fr. 174 1003 ad Polyb. 3, 16, 6 (v. Δ 987) rettulit Toup 1004 καὶ sq. Aelian. fr. 60 1005 καὶ sq. Aelian. fr. 279 1007 = P, Ba 273, 7 1008 Polyb. 21, 33, 2 1009 = P, Ba 273, 8 (in 2 Macc. 14, 43) 1010 λαλῶν—μου Ps. 100, 7 1011 = P, Ba 273, 9 cf. H 1012 γενικῆ = Synt. Laur. et Gud. καταδυναστεύειν = P, Σ^a cf. H, Ba 273, 10 1013 = P, Ba 273, 11 cf. H, sch. Γ 448 1014 cf. Synt. Gud. 1015 — Πλάτων (Leg. 11, 934e) = P cf. Poll. 5, 129 κατεύχομαι—καταρῶμαι Soph. OT 246 c. sch. = H αἱ—p. 73, 1 ἀπέσφαξαν Aelian. fr. 77

1004 cf. v. Ε 955 1006 cf. 831

A^{r}F(GVM) 7 Πολύβιος—9 ἔπλεον om. F 9 ὁ—12 κατέσπευσεν om. F 14 τὴν ψυχήν A cf. v. Ε 955 19 Κατάτευγμα V 21 ἀπέλυε A ἐς] εἰς FV 24 καὶ Κατευθύνθη om. F 26 Κατευμεγέθη F γενικῆ om. Phot. Ba 31 καὶ—p. 73, 2 γενικῆ om. F

αἵματι ἐπικλυσθῆναι ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. Κατεύχομαι δὲ τὸ ὑπερεύχο- Synt.
μαι γενικῆ.
1016 Κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι· ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων E
αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν προσῆγεν ὡς ἐπὶ
τὸν πόλεμον.
1017 Κατεφοίνιξας: κατέβαψας. Σ
1018 Κατεφύγγανον: κατέφευγον. οἱ δὲ εἰς τὰς Θρᾳκίας πόλεις E
κατεφύγγανον.
1019 Κατεφύοντο: κατέτρεχον. Σ
1020 Κατέχει: κατέχεεν, ἐπέρρει. ὁ δὲ πολλὴν κατέχει τούτου
κουφολογίαν. ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. καὶ αὖθις· δήσαντες ὀπίσω τὰς | E
χεῖρας κατέχεον πολλοῦ τοῦ γάλακτος. πρὸς γενικὴν ἡ σύνταξις.
1021 Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. Σ
καταχειροτονία δ' καὶ ἀποχειροτονία διαφέρει. καταχειροτονία μὲν
γὰρ ἐγένετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν,
ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο
τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ
ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο
ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ,
ποῖαι πλείους εἰσί, πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή.
καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. ἔτι EL
τοίνυν παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν. ὁ δὲ οὔτε ἐψηφίζετο οὔτε κατεχειροτόνει καίπερ ἐπιστάτης ὤν.
1022 Κατεχλαίνωσε: χλαίναις ἐστόλισεν. ὁ δὲ Μηνᾶς ἡμφίασέ τε E
καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν· ἡ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ
τῶν χώρων κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια.
1023 Κατεχλεύαζεν: ὕβριζε διὰ λόγων, κατεγέλα. ἄλλα τε πολλὰ E
κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μάλιστα ἅπασιν
ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν.
1024 Κατεχόρδησεν: ἀνεῖλεν, ἐξηνάριξεν. εἶτα τῶν φρενῶν ἐξ- E
έπλευσε καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε.
1025 Κατεχόρευεν: ἐπέχαιρεν. ὁ δὲ κατεχόρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν E

1015 γενικῆ = Synt. Laur. cf. Gud. 1016 Polyb. 11, 11, 1—2 1017 = P, Ba 273, 12 cf. H 1019 = P, Ba 273, 13 cf. H v. κατεπιφύεται 1021 — ἐκράτει = P, Ba 273, 14, sch. Pl. Ax. 368d cf. Et. M. 481, 44; l. Dem. 21, 2 ἔτι—κατεχειροτόνουν Th. Simoc. 1, 15, 11 = EL 480, 10—11 1024 εἶτα sq. Aelian. fr. 280

1021 extr. cf. v. Ε 2658

4 γενέσθαι om. V 11 καὶ—12 σύνταξις om. F 15 ἐγίνετο A A^{r}F(GVM)
Μειδίας δοκεῖ] δοκεῖ ὁ δεῖνα F 16 ἀράτω F εἶτα] καὶ F τὰς χεῖρας om. F 17 πρῶτον om. F, Et. ἀποχειροτονία—18 Μειδίας] εἶθ' ὁ κῆρυξ πάλιν ὅτῳ μὴ ἀδικεῖν δοκεῖ ὁ δεῖνα F 18 τινες] ἕτεροι F 19 λοιπὸν—ἠρίθμουν] εἶτα ἠρίθμη πάσας F 19. 20 ἑώρα—ποῖαι] ὁποῖαι F 20 εἰσί—21 ἐκεῖ] ἦσαν ἐκείναις F 21 ἔτι—24 ὧν om. F ὁ—27 ἱμάτια om. F 25 ἡμφίεσέ V 28 διὰ—29 καὶ om. V 31 ἐξηνάριζεν FGVM

συμφορῶν καὶ τοσοῦτον ἐφυστέριζε τῶν διώξεων, ὅσον πειθῆσαι καὶ καταμαθεῖν, ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται.

Ar. 1026 Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμὰς πόλεις: λείπει ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

Synt. 1027 Κατέχω σε· αἰτιατικῇ.

E 1028 Κατέχρωζεν· ὁ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν.

1029 Κατεχρῶντο: ἀνήρουν, ἐφόνευον. ἄλλοι ἑαυτοὺς κατε-

E χρῶντο. αὐθέναι ἐγίνοντο.

Suid. 1030 Κατέψα: τῇ χειρὶ ὡμάλιζε.

Σ + x 1031 Κατεψηφίσατο: κατέκρινε, κατεδίκασεν. ὁ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φάγῃ.

1032 Κατειλημμένον: κατεχόμενον, κυκλωθέντα. ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατειλημμένον, γράφει ᾠδάς.

1033 Κατειλωτισμένος: καταδεδουλωμένος. ἐκ τοῦ εἴλως εἴλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον.

1034 Κατεῖπε· γενικῇ. κατηγόρησεν. οὐ δικαίως ὀργίζῃ τῇ γυναικί· οὐ γάρ σου κατεῖπεν, ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος. καὶ αὖθις· μαθόντα ὅτι κατείποι αὐτοῦ Ὀφέλλιος καὶ Βασίλειος πειστεῖη τοῖς λόγοις.

1035 Κατείπῃ· γενικῇ. κατηγορήσει. ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνή, μὴ κατείπῃ αὐτῆς.

Σ 1036 Κατειργάσατο: κατηγωνίσατο.

Σ 1037 Κατειρωνεύεται· γενικῇ. μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται. τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων καὶ κατειρωνευόμενος τῆς τῶν ἀπείρων ἀγνοίας. καὶ

EL αὖθις· ἐδόκει γὰρ κατειρωνευόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου.

Σ 1038 Κατηγορευκότα: κατειπόντα.

Phil. 1039 Κατηγόρημα· κατηγόρημά ἐστι τὸ κατά τινος ἀγορευόμενον ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περί τινος ἤ τινων. ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων τόπῳ τέτακται ὁ περὶ λεκτῶν αὐτοτελῶν, ἀξιωμάτων καὶ συλλογισμῶν λόγος· καὶ ὁ περὶ ἐλλιπῶν, κατηγορημάτων

1026 Ar. Av. 1316 c. sch. **1027** = Synt. Laur. et Gud. **1029** ἄλλοι sq. Cass. D. 66, 6, 3 **1032** ὡς sq. de Nerone **1033** — καταδεδουλωμένος cf. Ambr. 430 **1034** — γενικῇ = Synt. Laur. **1036** = P cf. H **1037** γενικῇ = Synt. Laur. et Gud. μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται cf. P = Ba 272, 16; H ἐδόκει sq. Th. Simoc. 8, 15, 7 = EL 227, 30. 31 **1038** = P, Ba 273, 27, H **1039** Laert. 7, 64 et 63

1028 cf. v. χρῴζω **1030** ex 882 **1031** cf. 883 **1033** cf. v. Εἱ 132

A[r]F(GVM) 1 καὶ pr.—2 λέλειπται om. F 1 πειστεῖν V πειστῆναι Bhd. πυθέσθαι Wolf 3 Κατέχωσι F **1030** om. F post **1031** V 15 αὐτὸν V **1033** om. FV 17 εἴλως GM: εἴλω A 19 οὐ—21 λόγοις om. F 20 πρι εἶπεν V 21 ὁ Φέλλιος V Βασίλειος V: cp. AM βασιλεὺς G 22 κατηγορήσῃ ed. pr. 26 τῆς—27 κατειρωνευόμενος om. AGM 26 ἀγνοίας V: ἀγνείας F καὶ alt.—27 Μαυρικίου om. F 27 ἀνέχεσθαι G 31 τόπῳ—ἀξιωμάτων om. V 32 λόγος om. G et in lac. M

καὶ ὀρθῶν καὶ ὑπτίων. λεκτέον δέ φασι τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μέν εἰσιν ἐλλιπῆ, οἷον γράφει, ἐπιζητοῦμεν γὰρ τίς; τὰ δὲ αὐτοτελῆ καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν τοῖς ἐλλιπέσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγορήματα, ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα.

1040 Κατηγορίας ἔχω: ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης Περὶ Σ τοῦ στεφάνου. κατηγορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγός, συκο- E φάντης. ἡ κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ Phil. γίνεται ἢ ἐπίσης, ἐπ' ἔλαττον δὲ οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μέν, ὅτε τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν μερικωτάτων. καθολικώτερα οὖν εἰσὶ τὰ ἐπάνω, μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δέ ἐστιν οἷον προσηγορία τις ἁπλῶς λεγομένη. εἰσὶ δὲ πᾶσαι δέκα, ἧγουν γενικώτατα γένη, ὑφ' ἃς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή· οὐσία, ποσόν, ποιόν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. τούτων ἡ μὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα ἐν ὑποκειμένῳ.

1041 Κατηγορῶ σου· γενικῇ. Κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνύω αἰτιατικῇ. λαγὼς Synt. κατηγορεῖ τὸν αὐτοῦ φωλεόν.

1042 Κατήδεσαν: κατήσχυναν. Σ

1043 Κατηδολέσχησά σου: ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα.

1044 Κατηθλημένων: ἐγγεγυμνασμένων. ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων E καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐντελῆ.

1045 Κατήκοε: ἀκροατά. ὦ μεγίστη θεῶν, καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι.

1046 Κατηκόντισε· τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισεν.

1047 Κατήλιφα: μεσόδμην. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς Σ + Ar. ἀνεπηδήσαμεν.

1048 Κατηλοημένη: συντετριμμένη. Δ

1049 Κατηλωκυῖα: κρατηθεῖσα. Δ

1040 — στεφάνου = P, Bk. 102, 11; Dem. 18, 240 ἡ κατηγορία sq. cf. Io. Dam. PG 94, 577bc, 601d, 604c **1041** — γενικῇ = Synt. Laur. cf. Gud., An. Ox. 4, 295, 24, Bk. 149, 28. αἰτιατικῇ = Synt. Laur. **1042** = P, Ba 273, 28 cf. H **1043** l. = Iul. ep. 32 (p. 40, 9) **1044** ἄγοντες sq. Dionys. Hal. 13, 12, 2 **1045** ὦ—θεραπόντων fort. Iambl. **1046** si interpol. Metaphr. **1047** — μεσόδμην cf. P, H, Poll. 7, 123, sch. Ar. Ran. 566. ἐπὶ sq. Ar. Ran. 566 **1048** cf. Ambr. 381, sch. Luc. 104, 11, H v. κατηλόκισται **1049** cf. Ambr. 386

1042 cf. 892 **1043** cf. 584

3 ἀπηρτισμένα F 4 λεκτοῖς ex FV, Laert. 8 Καλλίξεινος V 11 κατ- A[r]F(GVM) ηγορῶνται A 12 εἰσὶ om. F τὰ pr.] τῶν V μερικώτατα F καὶ κατηγορία F 16 ἐν ὑποκειμένῳ G: ἐν ὑποκείμεναι V ἐνυποκείμενα A (M legi nequit) ὑποκείμενα F **1041** om. F 23 τέσσαρα—24 ἐντελῆ om. F 26 καὶ—27 κατηκόντισεν om. F 27 τῆς] τοῦ V 30 τετριμμένη F

Δ + Anth. 1050 Κατήλυσιν: ἐπέλευσιν, κάθοδον. χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἐρημαίην ἦλθεν ὑπὸ σπιλάδα.

Δ 1051 Κατήλυσις: ἡ πόρνη.

Soph. 1052 Κατηναρισμένας: ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο Σοφοκλῆς. καὶ ἔστιν ἄκυρον· τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν· ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα, παρὰ τὸ ἀρηρέναι, καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοιοῦτον· ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶ σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν; Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείου δορᾶς· τὸ δὲ σκύλος ἀνδρὶ καλύπτρη γινόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

Δ 1053 Κατηονᾶτο: ἐλούετο.

E 1054 Κατηρράχθη: ἔπεσε, περιετράπη. ἐπιρρήγνυται βροντὴ βιαιοτάτη, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηρράχθη.

E 1055 Κατηργηκέναι: ἀνενέργητον εἶναι. τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς.

Hom. 1056 Κατήρεε: κατελάμβανεν.

Σ 1057 Κατῆρε: κατέπλευσεν.

Σ 1058 Κατηρεφέα: κατεστεγασμένα. μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθά σε
Soph. πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ὑμνήσεις κακά.

Ar. 1059 Κατηρέψασθε· Ἀριστοφάνης· ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς. τουτέστι νουνεχῶς ἐσκεπάσθητε.

Ps. 1060 Κατηρτίσω: ἐτελείωσας.

Suid 1061 Κατηρτυκότα· ὅτι γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον.

Δ 1062 Κάττης, κάττου: ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.

Δ 1063 Κατήσατο τῶν λόγων: ἐκ τοῦ ᾄδω.

Δ 1064 Κατησφαλίσθαι.

1065 Κατησχυμμένος.

E 1066 Κατηύχοντο: κατηρῶντο. κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ.

1050 — κάθοδον cf. Et. M. 497, 9, H χειμερίην sq. Anth. 6, 217, 1—2 **1051** l. = Ambr. 219 **1052** sch. Soph. Ai. 26 cf. H, sch. A (Aristonic.) in Φ 485; Φ 485, Call. fr. 142 S. **1053** cf. Ambr. 379 **1054** ἐπιρρήγνυται sq. Aelian. fr. 81 **1055** τὸν sq. Polyb. fr. 176 **1056** sch. Φ 327 = Et. M. 497, 15, sch. **1057** Tim. = P **1058** — κατεστεγασμένα = P, Ba 273, 30 cf. sch. Σ 589, H μέλλουσι sq. Soph. El. 379—382 **1059** Ar. Vsp. 1294 c. sch. **1060** = An. Ox. 2, 458, 30 cf. H **1066** κατηύχοντό sq. Aelian. fr. 77

1052 cf. v. Λ 356 **1057** cf. 897 **1060** cf. 757 **1061** ex v. A 59 **1062** cf. v. σπατάλη **1065** fort. ex v. Ε 835 **1066** cf. v. Ε 1982

A[r]F (GVM) 3 πόρνη] πορεία Kuehn 5 ὅτι in lac. om. GM 6 Ὁμήρου GVM 7 ἤτοι om. A ἀναίρειν F 9 τῆς] τῇ F 10 καλύπρι F 12 Κατηράχθη Bhd. βορτὴ F 21 Ἀριστοφάνης—κατηρέψασθε om. F **1060—1** om. F **1062—3** inverso ord. AGM 28 Κατησφαλίσθω V **1065** om. F post **1061** V 30 τε] τότε V δρῶντες V

1067 Κατήφεια: σκυθρωπότης. καὶ Κατηφής. Δ

1068 Κατηφόνες: στυγνοί, ἢ ἀναίσχυντοι. Σ

1069 Κατήχθη: ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε. κατήχθη τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμου περιφανοῦς καὶ πλούτου καὶ παῖδας ἔσχε καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὔποτμόν τε καὶ ἀξιόζηλον. E

1070 Κατηχθημένος: βεβαρημένος. Σ

1071 Κατηχῶν· αἰτιατικῇ. προτρεπόμενος, παραινῶν. Πισίδης· κρατῶν ἐν μάχαις καὶ κατηχῶν ἐν μάχαις. Κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἠχῶ, γενικῇ. κατηχεῖ τῶν πόρων. καί, κατήχησε τῆς οἰκίας. Synt.

1072 Κατ' ἰδίαν. Suid.

1073 Καττίδιος καὶ Καττιδιανός: ὀνόματα κύρια. Δ

1074 Κάτιμεν: κατερχόμεθα. Σ

1075 Κατ' ἴσον αὐτῷ μεμηνώς.

1076 Κατισχημένος: κεκρατημένος. Δ

1077 Κατισχύω· γενικῇ. Synt.

1078 Κατισχνώθη: ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη. Δ

1079 Κατισχνοῖ: καταλεπτύνει. Σ?

1080 Κατ' ἴχνος.

1081 Κατοδύρομαι· αἰτιατικῇ. Synt.

1082 Κατολιγωρῶ· γενικῇ. Synt.

1083 Κατολισθανόντων: κινουμένων, ἐμπιπτόντων. τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῷ πάθει. καὶ αὖθις· Κλεοπάτρα, εἰς ἣν κατολισθάνει τῶν Πτολεμαίων ἡ διαδοχή. E

1084 Κατομνύς: βεβαιῶν, ἐμπεδῶν. προσετίθει δὲ καὶ ὅρκον, τῆς ἐμῆς κατομνὺς κεφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει.

1085 Κατομόσαι· ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι.

1086 Κατ' ὄναρ οὐ χρὴ λέγειν· βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ ἐνύπνιον. Σ

1087 Κατόπιν: μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν ἰέναι. ἀλλὰ κατόπιν Σ

1067 cf. Et. M. 496, 53 aliter Ambr. 295, H **1068** = P, Ba 273, 31 cf. H (in Ω 253) **1069** κατήχθη sq. fort. Aelian. **1070** = Ba 273, 32 cf. P, H **1071** κρατῶν—μάχαις Pisid. fr. 111 γενικῇ = Synt. Laur. **1074** = P, Ba 274, 1; l. = Ambr. 422 **1075** fort. Metaphr. **1076** = Ambr. 391 **1077** = Synt. Laur., An. Ox. 4, 295, 23 **1078** — ἐξηράνθη = Ambr. 392 **1079** cf. P = Ba 274, 2; Et. M. 497, 22 **1081** = Synt. Gud. **1082** Synt. Laur. et Gud. **1083** τῶν—πάθει Aelian. fr. 120. Κλεοπάτρα sq. Aelian. fr. 55 **1085** Synes. Ep. 154 p. 291a **1086** = P cf. Phryn. Ecl. 421 **1087** — ἰέναι = P, sch. Luc. 235, 24; ταῦτα = Tim., Et. Gen., Et. M. 497, 27; ὄπισθεν cf. Ambr. 551, sch. Luc. 48, 26; H, Moer. 202, 2

1085 cf. vv. οἶσθα et φθάσειε

3 ἐς] εἰς FV 8 ἐν pr.] ἐνὶ Kust. Κατηχῶ — 11 κύρια A[r]F (GVM) om. F **1075** om. F post **1073** V 13 μεμηκώς V **1078—9** inverso ord. FV 16 Κατισχώθη F; post **1078** vid. ad **595—6** 17 Κατισχνεῖ FV **1080—1** om. F 21 Κατολισθαινόντων cett. G 22 τῷ πάθει] τὸ πάθος F 23 καὶ—διαδοχή om. F Πτολεμαίων A: πολεμίων GVM 24 προσετίθη F 26 ἀπὸ—κατομόσαι om. V 29 ἐνύπνιον V, Phot.: ἔνυπνον rell. 30 ἰέναι FV, Phot., sch. Luc.: εἶναι AGM

ἦκε τοῦ καιροῦ· οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλεον.
EL γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας εὐκλείας. διαγωνίζεσθαι καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα.
1088 Κατόπτης: ἐπιτηρητής. ἀλλά τις ἴτω κατόπτης ἀπαγγελίαν
E ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐνεστηκότων ποιησόμενος.
Σ 1089 Κατοργᾶν: ὑπερακμάζειν.
Δ 1090 Κατ᾽ ὄρεσφιν: ἐν τοῖς ὄρεσι.
Synt. 1091 Κατορθῶ· αἰτιατικῇ.
Σ 1092 Κατορώρυκται: κατακέχωσται.
Δ 1093 Κατορυκτὸς τόπος.
Synt. 1094 Κατορύττω· αἰτιατικῇ.
Σ 1095 Κατ᾽ ὀρφναίαν: τὴν σκοτεινήν.
Synt. 1096 Κατορχοῦμαι· γενικῇ.
Synt. 1097 Κατοσφραίνομαι· γενικῇ.
1098 Καττουδαίους· ζήτει ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.
1099 Κατουδέν.
Σ 1100 Κατ᾽ οὐράν: κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.
E 1101 Κατουρῶσαν: οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησάμενον. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἱστοὺς καὶ κατουρῶσαν ἀπεχώρει.
Synt. 1102 Κατοφρυῶ· γενικῇ.
Δ 1103 Κάτοχος: κεκρατημένος. κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ τούτῳ
E γεγενημένη καὶ διαφανὴς ἐρωτόληπτος οὖσα οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε.
Δ 1104 Κάτω: ἐπίρρημα τοπικόν.
Δ 1105 Κατώγειον: ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ
Suid. ω μεγάλου, ὁ ἀνώγεως καὶ ἡ ἀνώγεως. καὶ τὸ ἀνώγεων.
1106 Κατώγεων, κατώγειον δέ.
1107 Κάτωθε: χωρὶς τοῦ ν παρὰ Δωριεῦσι. καὶ Πίνδαρος ὁμοίως. ἀγρόθε γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.
Σ 1108 Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος.
Ar. 1109 Κατωκάρα: οἱ Ἀττικοὶ ὑφ᾽ ἓν ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης· εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτο. ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλῆς. τὸ ἐπὶ

1087 γίνεται—εὐκλείας Th. Simoc. 3, 15, 8 = EL 481, 5—6 1088 ἀλλὰ sq. Ios. Ant. 18, 320 1089 = P, H 1090 = Ambr. 556 (in Λ 493) 1091 = Synt. Laur. et Gud. 1092 = P, Ba 274, 7, H cf. Moer. 202, 4 1093 = Ambr. 24 1094 = Synt. Laur. et Gud. 1095 cf. P = Ba 274, 6; H v. κατορφνᾶται 1096 = Synt. Laur. et Gud. 1097 = Synt. Gud. 1100 = P, Ba 274, 8 cf. H 1101 τὸ sq. Polyb. 1, 61, 7 1103 l. = L κάτοχος sq. Proc. h. a. 1, 18 1105—6 cf. Ambr. 354 1107 — Δωριεῦσι cf. sch. Pind. P 4, 181; Pind. P 4, 181 1108 = P, Ba 274, 11, H 1109 — κεφαλῆς Ar. Ach. 945 c. sch. τὸ—p. 79, 2 δέδενται sch. Ar. Pac. 153; Pind. fr. 161

1102 cf. 1119 1105 καὶ τὸ ἀνώγεον ex v. A 2582

A²F(GVM) 1 ἐγίνετο F 5 ποιησόμενος F, Port. Ios.: ποιησάμενος rell. 6 Κατεργᾶν V 1092—4 om. G 9 Κατωρώρυκται F 10 Κατωρρυκτός F 12 ὀρφναίην F 1096—1099 om. F 19 ἀπεχώρησε V 21 τούτῳ om. F 24 Κατώγαιον F 25 καὶ τὸ ἀνώγεων om. F ἀνώγεω V 1106 om. F post 1107 V non nov. gl. G 27 Κάτωθεν FV 28 νέομαι AGM περὶ Χαρικοῦς F 30 Ἀριστοφάνης—31 κατωκάρα om., κρέμαιτο post κεφαλῆς posuit F 31 κρέματο AGM κεφαλήν V τὸ—p. 79, 5 λέγων om. F

κεφαλὴν πεσεῖν κατωκάρα λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς, οὐ διῃρημένως, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἕν. Πίνδαρος· οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται. Ἀγα- E
θίας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ πρανοῦς ὑποφερόμενοι καὶ ἐς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπίπτοντες ἀπώλλυντο. καὶ Ἀριστοφάνης· κατωκάρα ῥίψας Ar.
5 με βουκολήσεται. περὶ κανθάρου λέγων.
1110 Κατῳκοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα Harp.
καὶ ἀπέκτεινε.
1111 Κατώλισθον: κατέπεσον. Σ
1112 Κατωμαδόν: κατὰ τὸν ὦμων. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν Σ
10 ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φλιὰς κατωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων E
κατατίθησιν.
1113 Κάτων, στρατηγὸς Ῥωμαίων· ὃς νέος μὲν ἦν ἔτι πάμπαν, EV
αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος, συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων ἀριπρεπής, ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημο-
15 σθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἕλλησι ῥήτορα γενέσθαι Δημοσθένην. λέγεται Κάτωνα τὸν πρεσβύτην, ἐρομένου τινός, ἣν E
ἔχοι γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκιπίωνος, εἰπεῖν· οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
1114 Κατωνάκη: ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι Ar.
20 διφθέραν περιερραμμένον. δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ οἱ πολῖται. μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διῆκον. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἴσθ᾽ ὅθ᾽ ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ᾽
25 ἑταίρους Ἱππίᾳ καὶ ξυμμάχους. καὶ γὰρ καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἱππίᾳ.
1115 Κατωνάκης: δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. κατωνάκη τὸν Ar.
χοῖρον ἀποτετιλμένας. τὰς δούλας φησί.
1116 Κατώρης: ὄνομα κύριον. Δ
30 1117 Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν, ἔπαιξαν. Σ
1118 Κατωφαγᾶς: ὁ καταφαγᾶς. κωμῳδεῖται γοῦν ὡς πολυφάγος Ar.
ὁ Κλεώνυμος, ὅτι κάτω νεύων ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ ὄρνεόν ἐστιν

1109 οἱ—ἀπώλλυντο Agath. 2, 2 p. 68, 2 vs. 4 κατωκάρα—5 βουκολήσεται Ar. Pac. 153 1110 Harp. = P. An. Ox. 2, 496, 25; Isae. fr. 23 1111 = P, Ba 274, 12 1112 — ὤμων = P, Ba 274, 13, H, Ambr. 557, sch. O 352 cf. Et. M. 497, 29 ὁ sq. Ios. Ant. 5, 305 1113 — 16 Δημοσθένην App. Ib. 39 = EV 2, 225, 26—226, 2 λέγεται sq. cf. Polyb. 36, 8, 7; κ 495 1114 — πολῖται cf. H; — περιερραμένον sch. Ar. Eccl. 724 οὐκ sq. Ar. Lys. 1150—1153 c. sch. 1152 1115 Ar. Eccl. 724 c. sch. 1116 l. = L 1117 = P, Ba 274, 15 cf. H 1118 sch. Ar. Av. 288

1112 cf. v. Ε 1430 1113 extr. cf. v. A 691

3 πρανοῦς] ἤγουν κατωφεροῦς ss. V θάλασσαν V 9 Ἰώσηπος om. F A²F(GVM)
10 εἰς] ἐς FV 12 ὃς—18 ἀΐσσουσιν om. F 17. 18 Σκηπίωνος A
19 Κατωνάγκη GM 20 διφθέραν] διαφρέναν F τῶν—26 Ἱππίᾳ om. F
23 ἴσθ᾽ V, Ar.: οἶσθ᾽ AGM 25 Ἱππία A: Ἱππίαν GM Ἱππείαν V 27 Κατανάκης F 30 ἔπραξαν F 32 ὄρνευν] ὄνομα F

οὕτω καλούμενον, ὀρύσσων τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται, ἐστὶν ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν.

Synt. 1119 Κατωφρυῶσθαι· γενικῆ.

E 1120 Κατοικιδίους: τοὺς ἐπ' οἴκῳ ὄντας. κατοικιδίους δὲ καὶ σχολαίους καὶ ἧττον ὡμιληκότας πολέμοις.

Synt. 1121 Κατοικτείρω· αἰτιατικῆ.

E 1122 Κατοικτίζετο: οἰκτου τυχεῖν ἠξίου, ἐλέους κυρῆσαι. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων κατασταὰς κατοικτίζετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει.

E 1123 Κατοιμώξας: καταμεμψάμενος. Πολύβιος· καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄτταλον ὑποχείριον. ἢ καταιτιασάμενος, οἴμοι λέγων.

Σ 1124 Κατοιόμενος: ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

Soph. 1125 Κάτοισθα: γινώσκεις, ἐπίστασαι. Σοφοκλῆς· κάτοισθ', ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι; τουτέστιν οὐκ ἐν τούτῳ εἰμί, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν.

Σ 1126 Κατοιχομένου· νεκροῦ, τεθνεῶτος.

Ar. 1127 Καττύεται: ἀντὶ τοῦ συντίθεται, συρράπτεται. Ἀριστοφάνης· οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα ταῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

Σ 1128 Καττύει: εὐτρεπίζει. συρράπτει, κασσύει. τὸν δὲ Βαρὰμ
E τεσσαράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον. Καττύω γὰρ
Δ? τὸ δόλους ῥάπτω.

Σ 1129 Κάττυμα: ἀπάτη, δόλος. Ἀριστοφάνης· ὃν ἐγὼ κατατεμῶ
Ar. τοῖς ἱππεῦσιν εἰς καττύματα. καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

1130 Καυδώ: νῆσος πλησίον Κρήτης, ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.

Δ 1131 Καύθωνος: τοῦ μαλθακοῦ.

1132 Καυκίον παρ' ἡμῖν· κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς.

1120 κατοικιδίους sq. Dionys. Hal. 13, 12, 2 1121 = Synt. Laur. et Gud. 1122 ὁ pr.—κατοικτίζετο Hdt. 3, 156, 2 1123 καὶ—ὑποχείριον Polyb. 11, 7, 1 1124 = P, Ba 274, 3 cf. H (in Abacuc 2, 5) 1125 Soph. Ai. 589—90 c. sch. 1126 = P, Ba 274, 5 cf. H 1127 Ar. Eq. 314 c. sch. 1128 συρράπτει, κασσύει = Ba 274, 9, P cf. H τὸν—ἔλεγον Th. Simoc. 5, 9, 4 Καττύω sq. aliter Ambr. 431 1129 — δόλος = P, Ba 274, 10 cf. H ὃν sq. Ar. Ach. 300 c. sch.

1119 cf. 1102 1125 cf. v. O 999 1129 cf. 817

A[r]F(GVM) 1 ὀρύσσων GM 5 Κατοικίδιος F οἴκου F 17 τούτεστιν—20 θεῶν om. F 22 συντιθέντται M συρράπτονται GVM 25 Βαρὰμ] Ἀβραὰμ V cf. v. H 447 27 δούλους V 28 κατατεμῶ] καττυμῶ F 1132 om. F 34 Κακίον V

1133 Καύκωνες: ὄνομα ἔθνους. ἐγγὺς δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας Δ εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Λέλεγας Ὁμηρικούς· Πελασγοὺς δὲ οὐδαμοῦ E οὐδὲ Δίους. εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τόδε.

1134 Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Σ

1135 Καυλῶ: καυλήσω. Ἐκκεκαυληκότα: τῶν λαχάνων πάντα Δ ἐκκεκαυληκότα.

1136 Καυλωνία: χώρα. Δ

1137 Καυνάκης: ὁ ἀγών· ἢ εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦ- Ar.
σιν. οἱ δὲ σισύραν Θυμαιτίδα, ὅπερ ἔοικε Μορύχου σάγματι. σάγμα
δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου.

1138 Καύνιος ἔρως: ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν· Καῦνος Prov.
γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν.

1139 Καυσία: εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καυσίη, Σ
ἡ τὸ πάροιθεν Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ Anth.
κόρυς ἐν πολέμῳ.

1140 Καύσωνος: θέρμης. Δ

1141 Καυστειρός, Καυτηρὸς δέ. Δ

1142 Κάϋστρος: ποταμός. Δ

1143 Καυτηρός. Δ

1144 Καυτήν· ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετο δέρμα λέοντος Τεῦκρος Ἄραψ, καυτὴν Suid.
ἀγρότιν αἰγανέαν.

1145 Καυχᾷ: οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέ- Rhet.
γουσι· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ μαντειῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει. δεῖ δὲ τἄλλα ἐν δημοκρατίᾳ σοι εἰπεῖν· ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοι· κακῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς καυχᾷ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται.

1146 Καυχώμενος: μεγαληγορῶν. Δ

1147 Κάφος: τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. καὶ Ὅμηρος· κακῶς κεκαφηότα θυμόν. Etym.

1148 Καφώρης· τὸ τῆς καφώρης μίσηεον δολερὸν καὶ κερδῷον. λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.

1133 — ἔθνους = Ambr. 261 ἐγγὺς sq. Aelian. fr. 282 1134 = P, Σ[a] Ap. S. 97, 8, sch. N 162, Et. Gen., Et. M. 493, 57 cf. H 1136 = Ambr. 311 1137 Ar. Vsp. 1138 et 1142 c. sch. 1138 cf. Paroem. ed. Gsf. 67, n. 569 1139 — κεφαλῆς cf. P = Bk. 269, 19, Et. M. 493, 35 Καυσίη sq. Anth. 6, 335, 1—2 = Et. M. 487, 54 1140 cf. Ambr. 1; l. = Ambr. 102 1141 cf. L, Ambr. 6 1142 = Ambr. 171 1143 cf. Ambr. 6, L 1145 cf. Bk. 275, 4, unde Et. M. 494, 7; Bk. 102, 3; Lycurg. fr. 78 1146 l. cf. L 1147 — πνεῦμα = sch. D in Ε 698, Et. M. 499, 38 cf. sch. A et Hes., Ε 698 1148 ἀλώπεκα cf. Aelian. h. a. 7, 47

1137 cf. v. M 1266 et v. σάγμα 1138 cf. v. B 586 1139 Anth. cf. v. σκέπανον 1144 ex v. Al 18 cf. v. A 369

2 οὐδαμῶς F, Hermann οὐδαμῆ Bhd. 3 οὐδὲ] μὰ Δία Bhd. εἰρήσθαι A A[r]F(GVM) ἐν] τῷ add. F 1135—6 inverso ord. FV 8 Περίδα F 11 ἐπιθυμιῶν V 13 πίλου] σκιάδ(ιον) ss. V 14 Μακεδόσιν AFG, v. l. v. σκέπανον, Et. 15 κόρυς] ἤγουν περικεφαλαία ss. V 1141—2 inverso ord. AGM 17 Καυστειρός A, Ambr. Laur.: Καϋτειρός GVM Καϋτηρός F δέ om. F 1143 ex FV solis 1144 om. F 20 Καὐτήν] καὶ αὐτήν ss. V 24 δημοκρατίᾳ A: cp. GM δημοκράτει FV; orationem mancam esse perspexit Bhd. καλῶς V 1149, 1147, 1146, 1148 ordo in V 1147—48 om. F 28 μισητὸν V

Suid. 1149 Καφύη: ὄνομα πόλεως.
Suid. 1150 Κἄχεζεν: Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπεπάτει.
1151 Καχέκται· ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς καχέκται μεταβολῆς οἰκεῖοι.
Δ 1152 Καχεξία. καὶ Καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατεθει-
Ε μένοι, ἀσθενοῦντες. Πολύβιος· ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ, καθάπερ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν· ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐγγίζοι καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ.
Σ 1153 Καχλάζει: ταράττεται, φλεγμαίνει, βράττει.
Δ 1154 Κάχληκες: λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. ἠρεῖτο δὲ ὁπόσον
Ε κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι. καὶ Κάχληξ, εἶδος
Δ ζωϋφίου τινός.
Ar. 1155 Καχρύων· ἐσκίρτα, πεπόρδει, ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.
Ar. 1156 Κάχρυς: τὰς κριθάς. Ἀριστοφάνης· πίνονθ', ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. τουτέστι καθάπερ τινὰ γυναῖκα κριθὰς ἀλοῦσαν.
Σ 1157 Καχυπότοπος: καχύποπτος. τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.
Ar. 1158 Καχυποτοπεῖσθαι: τὸ τέλειον, κακὰ ὑπονοεῖσθαι. παρὰ Ἀριστοφάνει.
Σ 1159 Κάψα: κίστη, ἢ θήκη.
Δ 1160 Καί: σύνδεσμος συμπλεκτικός.
1161 Καιάδας: παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρά, καὶ Σικελιώταις. παρὰ δὲ Πέρσαις οἴκημα μεστὸν τέφρας. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν Καιάδαν εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ῥίπτειν.
Σ 1162 Καὶ δή: ἤδη.
Prov. 1163 Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία. θεῶν γὰρ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσῖνι.
Δ 1164 Καικίας: ὁ ἄνεμος.

1151 Polyb. attr. Bhd. fort. Dam. 1152 Καχεξία = Ambr. 317 ὁ sq. Polyb. 29, 17, 4 1153 = P, Ba 274, 16 cf. H 1154 — λίθακες cf. Ambr. 8, sch. Thuc. 4, 26, 1 ἠρεῖτο—ἐδάφεσι Ios. Ant. 5, 18 contulit Toup Κάχληξ sq. cf. L, Ambr. 8 1155 Ar. Vsp. 1305 1156 Ar. Nu. 1358 c. sch. 1157 = P 1158 sch. Ar. Ran. 958 1159 = P, Ba 274, 17 cf. H v. κάμψα 1160 = Ps. Herodian. 63, Et. M. 497, 36 1161 παρὰ tert.—ἐδέδεντο cf. Hdt. 3, 23, 4, Clem. Al. Paed. 2, 12, 122 (= fr. com. ad. 413). εἰς sq. cf. sch. Thuc. 1, 134, 4 1162 = P cf. H 1163 cf. Paroem. ed. Gsf. 62, n. 521 1164 = L, Ambr. 178 cf. P, H, sch. Ar. Eq. 437; Choer. An. Ox. 2, 228, 23, ex quo Et. M. 497, 50

1149 ex v. B 47 1150 ex 184 1154 cf. v. H 501 1155 cf. v. Ε 1309 et v. παροινικώτατος 1156 cf. 2 et 2753 1161 cf. v. B 100 1163 cf. v. Θ 210

$A^rF(GTVM)$ 1149—50 om. F 1150 om. V 5. 6 διατιθέμενοι FV 6 Πολύβιος—9 ψυχῇ om. F 6 προσαγόμενος] πρὸς add. V 8 ἐγγίζει AGM 1157—8 ord. corr. M 19 τέλεια A 23 Καιάδας om. V παρὰ Λάκωσι] παρακαλῶσι F Σικελιώταις T: cp. AG Σικελιώτης FVM; παρὰ desiderat Bhd.; oratio manca 24 παρὰ pr.] περὶ F 28 ἐπὶ—29 ἀγορὰ om. V

1165 Κεκίλιος, Σικελιώτης, Καλλατιανός· Κάλλαντις δὲ πόλις Σικε- Hesy.
λίας· ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὥς τινες ἱστορήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· Κατὰ Φρυγῶν δύο· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης· ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· Τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ· Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου· Περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι· Περὶ τῶν κατὰ ἱστορίαν ἢ παρὰ ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι· καὶ ἄλλα πλεῖστα. πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω· Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.
1166 Καῖκος: ὄνομα ποταμοῦ. Δ
1167 Καὶ μήν: ἀλλὰ μήν. Σ
1168 Καιναὶ πόλεις. Δ
1169 Καινεύς: ὄνομα κύριον. Δ
1170 Καινίζεται. καὶ Καινίζω σε· αἰτιατικῇ. Δ Synt.
1171 Καινόν: τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Κενὸν δὲ τὸ μάταιον, Δ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.
1172 Καινοπρεπές· μηχάνημά τι καινοπρεπὲς ἐτεκτήνατο λαθραίως, Ε γλύψας δοκῶν μεγάλων τὸ μῆκος καὶ ταύτας καθενώσας ἐνείς τε μίαν ἅλυσιν ταῖς γλυφαῖς, διήκουσαν ἐς πάσας, μολίβδῳ τὸ τούτων κένωμα ἔπλησε, ταχυεργῶς λίαν ἀποκλείει τὰς ὄχθας δι' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἑκατέρωθεν σκευάσας δαρείους· ἐν οἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν βαλὼν ἑστέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων.
1173 Καινός: ὁ νέος. Δ
1174 Καινός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει Harp.
πράγμασιν. οὕτως δὲ καὶ Ἔφορος.
1175 Καινὸς γνώμην: ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην εἰσηγούμενος. καινὸς Ar.
γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής.

1166 = Theognost. An. Ox. 2, 59, 33, H cf. Choer. An. Ox. 2, 228, 21 ex quo Et. M. 497, 49; Ambr. 170 1167 = P 1168 = Ambr. 251 1169 = Ambr. 57, Ps. Herodian. 63, Et. M. 497, 46 1170 Καινίζω sq. = Synt. Gud. Καινίζω = Ambr. 511 1171 cf. L. Κενὸν sq. cf. Ambr. 565 1173 = Et. M. 497, 43 cf. Ambr. 35, H 1174 Harp. = P; Isocr. 4, 8; Ephor. FGrHist 70 fr. 9 1175 Ar. Av. 256 c. sch.

1165 cf. 1238 et prooem. 1171 cf. 1316

1 Καικίλιος Ald., ordo posc it Καλατιανός V Καλλαντιανός A Καλακτῖνος $A^rF(GVM)$ Holsten. Κάλαντις FV^{ac} Καλάκτη coll. Ath. 6, 272 f. Holsten. 2 ῥήτωρ—12 Ἑλληνικά om. F 2. 3 καὶ ἕως Ἀδριανοῦ] vitium perspexit Kust. 5 ἔστι—στοιχεῖον del. Kust. 6 post λέξιν interpunxit, post καλλιρημοσύνης numerum librorum excidisse putat Brzoska PW III 1185 7 Σύγκρισιν AGM 12 τοῦτο om. A Ἰουδαῖος—Ἑλληνικά om. A 13 ποταμοῦ] τόπου F cf. vs. 24 17 καὶ—αἰτιατικῇ om. F 21 καὶ—25 ἀγωγίμων om. F 23 ἔπλησε] καὶ add. A 24 ποταμοῦ A: τόπου GVM cf. vs. 13 25 θαλάσσης GM 1174 om. V post 1175 AGM 27 ὃς] ὡς F 28 πρᾶγμα F οὗτος FM 29 γνώμην alt.] γνώμη V

Σ 1176 Κενοτάφια: τινά εἰσιν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθεν νεκρόν.

Σ 1177 Καινοτομεῖ· αἰτιατικῇ. καινουργεῖ. ὅτι τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ
Ar. τοῦ ἄρχειν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι.

Δ 1178 Καινοτομία.

Hdt. 1179 Καινοῦν: παρὰ Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρήσασθαι.

1180 Καινουργησμός: ἡ ἀνακαίνισις καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις.

Σ 1181 Καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί.

1182 Καινῶς: ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

Δ 1183 Καίνυτο: ἐνίκα.

Δ 1184 Καιόμενος: ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ φλέγω.

Synt. 1185 Καίω σε· αἰτιατικῇ.

Soph. 1186 Καίρια: τὰ συμφέροντα. τίνι γάρ ποτ', ὦ φιλία γενέθλα, πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος; τίνι φρονοῦντι καίρια; ἀντὶ τοῦ παρὰ τίνος ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα; οὕτως Σοφοκλῆς.

Σ 1187 Καίριον: εὔκαιρον. καὶ Καιρὸς λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεοῦ, καὶ προκαλούμενος
Soph. ἕως καιροῦ. Σοφοκλῆς· ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια; καὶ
EV αὖθις· καιρὸν δ' ἐφήκεις. ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως ἦκεις. ἐπελθεῖν εὔστοχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης.

Σ 1188 Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

Soph. 1189 Καιρός· Ἀριστοφάνης· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντὸς ἔστ' ἐπιστάτης. ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρός ἐστιν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται· ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον· ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ
E σωφροσύνης διαλέγοιτο. τὸ γὰρ καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον, οὐ καλόν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἰουστινιανός, εἴτε ὑπὸ γήρως τὰ καίρια οὐ φρονῶν, εἴτε ἄλλως ἔμελλε τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διακυκήσειν, εἰ μὴ ᾤχετο ἐξ ἀνθρώπων.

1176 — νεκροῦ = P, Ba 266, 16 **1177** αἰτιατικῇ = Synt. Gud., An. Ox. 4, 296, 3 καινουργεῖ = P, Ba 266, 18 ὅτι sq. Ar. Eccl. 586—7 **1178** = L cf. Ambr. 315, Ps. Herodian. 63 **1179** gl. Hdt. 2, 100 **1181** = P **1183** cf. sch. γ 282, Ap. S. 94, 8, H **1185** cf. Synt. Gud. **1186** Soph. El. 226—28 c. sch. **1187** — εὔκαιρον = P, Ba 266, 19, Et. M. 497, 56 vs. 18 ἢ — καίρια Soph. Ai. 120. καιρὸν — ἦκεις Soph. Ai. 34 c. sch. ἐπελθεῖν sq. Cass. D. 67, 6, 1 = EV 2, 364, 8—9 **1188** = P, Ba 266, 20, Σ^a, Et. Gen. cf. H v. καίρια **1189** — διαλέγοιτο Soph. El. 75—6 c. sch.

1176 cf. **1323** **1177** cf. v. A **2607** **1183** cf. v. A **2990** **1187** Cass. cf. v. Δ **344** **1189** Soph. cf. v. Ε **2615**; extr. cf. v. Ι **436**

A^rF(GVMB) 1 Καινοταφία Gsf., Phot. Ba τινά F, Phot. Ba: κενά rell. τύπῳ V ἤτοι—2 νεκρόν om. F 6 τὸ GM: τῷ AFV **1180** om. F 7 Καινουργισμός ed. pr. 11 ἀπὸ AGM: ἀντὶ V ἐκ F 13 φίλα A 14 περὶ F 21 ἐπικινδυνώτατα GMB, Phot. Σ^a 22 Ἀριστοφάνης] Σοφοκλῆς B ὥσπερ GVB om. F

1190 Καιρός· καιροὺς ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς. καὶ ἔσται ὁ Thdr.
καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου. ἀντὶ τοῦ . . .

1191 Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν Σ
ἀναζευγνύναι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μηδὲ καιροφυλακεῖν. E

1192 Καιροφυλάκιον. Σ

1193 Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον: εὖ Hom.
κεκαιρωμένων. καίρωμα δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον, ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας.

1194 Καίρωμα. Δ

1195 Καιρωστρίδες: αἱ ὑφάντριαι. καίρωσις γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ Hom.
μίτου.

1196 Καῖσαρ Ἰούλιος, ὁ πρῶτος μοναρχήσας. ἔγραψε μετάφρασιν Hesy.
τῶν Ἀράτου Φαινομένων, τέχνην γραμματικὴν Ῥωμαϊκῶς.

1197 Καῖσαρ Αὔγουστος, ὁ καὶ Σεβαστὸς καὶ Ὀκταβιανὸς ἐπι- Hesy.
κληθείς. ἔγραψε περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ'.

1198 Καῖσαρ Τιβέριος· ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν. Hesy.

1199 Καῖσαρ: οὕτως ὀνομάζονται οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, τοῦ μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτὸν καὶ οὕτως ἐκάλεσαν· κατὰ γὰρ τὴν Ῥωμαίων γλῶσσαν Καῖσαρ ἀνατομὴ λέγεται. ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν, αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστη Ῥωμαίοις τὰ πράγματα, ἐξέτι Καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀστασίαστα διετέλει τὰ κοινὰ ἄχρι ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον Ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ Κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης καὶ φιληδονίας ἥττων γενόμενος καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, ἐπαναστάσεις τε συνεχέσταται ἐγένοντο.

1200 Καισαρεύς. Δ

1201 Καισάρεια, ἡ μητρόπολις, ἀπὸ Καίσαρος Τιβερίου Ὀκταβίου· ἣν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον Μάζακα ἐπονομαζομένην, ἔπειτα Καισάρειαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ.

1190 — αἰῶνα Thdr. in Ps. 80, 16, PG 80, 1526cd, 1528a vs. 2 καιρὸς — 3 μου Gen. 6, 13 **1191** — ἐπιτηρῆσαι = P, Ba 266, 21, H **1192** = P, Ba 266, 22 **1193** η 107 c. sch. cf. H, Et. M. 498, 7, Ap. S. 94, 9. l. = Ambr. 34 **1194** = Ambr. 349 **1195** cf. Eust. in O. 1571, 57 c. Call. fr. 356, H sch. η 107 (ed. Dind.) **1199** — λέγεται cf. Et. M. 498, 26, Lyd. mens. 4, 102 (p. 142, 10 Wuensch) **1200** = L cf. Ps. Herodian. 63 **1201** cf. Eutrop. 123

1196—7 hinc v. Γ **10** **1201** cf. v. Β **150** et v. Τιβέριος 2

2 καιρὸς] nov. gl. F 3 ἐμοῦ A ἀντὶ τοῦ om. FG **1192** ex FV solis A^rF(GVM)
1193 non nov. gl. F post **1190** AGM, ordo poscit 7 ἔλαιον ex A solo
9 περὶ F **1194** ex F solo **1195** non nov. gl. F 14 Ῥωμαϊκήν F 15 ὁ καὶ] καὶ ὁ V 16 ἔγραψε post βίου transpos. F αὐτοῦ om. F 21 γὰρ om. F
22 τελευτὰ V 24 καὶ alt. — 29 ἐγένοντο om. F 25 Ῥωμαῖον V **1201** non nov. gl. F 33 τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ om. F

Hesy. 1202 Καισάριος, ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφός. ἔγραψε διάφορα, καὶ Κατὰ Ἑλλήνων.

Δ 1203 Καίσωνος: ὄνομα κύριον.

Δ 1204 Καίστωνος: ὄνομα κύριον.

Ar. 1205 Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις: ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

Prov. 1206 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος, ὥς φασιν, ὁ τύραννος, δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δὲ ἔσθ' ὅτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους ἤρετο αὐτόν, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δέδωκε· καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Σ 1207 Καὶ τάχα ἴμεν: καὶ ταχέως πορευόμεθα.

Σ 1208 Καίοιτο: ὑπάρχοιτο.

Σ 1209 Καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντα εἰπεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίνετ' ἄν;

Ar. 1210 Καί τοι σ' οὐκ ἐρῶ γ', ὡς οὐ φιλῶ: τουτέστιν οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

Σ 1211 Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις.

Suid. 1212 Κεάδαν· βάραθρόν ἐστι τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται Ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὥσπερ εἰς τὸν Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Ar. 1213 Κέαρ: τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐφ' ᾧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην.

Hom. 1214 Κέαται: κεῖνται.

Hesy. 1215 Κέβης, Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.

Harp. 1216 Κέβρινα, πόλις Τρῳάδος, Κυμαίων ἄποικος.

1202 cf. Phot. Bibl. c. 210 extr. 1203 cf. Ambr. 82; l. = Ambr. 109 1204 l. = Ambr. 109 ss. 1205 Ar. Ran. 704 c. sch. 1206 = Zen. IV 76 1207 Tim. = P 1208 = P v. κέοιτο, Ba 275, 21 1209 = P cf. sch. Pl. Phaedr. 272 c 1210 Ar. Lys. 905 c. sch. 1211 = P, Ba 266, 23, H 1212 Ar. Ach. 5 c. sch. 1214 sch. Λ 658 cf. Ambr. 730 = H 1215 cf. Laert. 2, 125 1206 Harp. = P

1205 cf. v. κῦμα 1206 cf. v. Σφακελισμός 2 1212 ex v. Β 100 1213 Z 1191

A[r]F(GTVM) 1 Καισάρειος F sed cf. I p. 541 et v. Ε 3428 2 καὶ om. F 1204 om. G 7 σφάκελλοι VM, Paroem. ed. Gsf. 67, n. 568 7. 8 φησιν FV 11 σφακέλλους FGVM, Paroem. 13 τὴν παροιμίαν F 1208 extra ord., corr. M 1209 non nov. gl. F 16 λύκου] λύκος F καὶ om. F 17 κύνα AV[ec]M[ec], Phot.: λύκαιναν GV[ac]M[ac] λύκυνα F τῶν] τὸν F 18 ἐγίνετ' F cf. Phot.: ἐγγίνετο V ἐγίγνετο AGM 19 οὐ pr. om. A 1212 om. F 22 ἐμβάλλονται V, v. Β 100: ἐμβάλλοντο GM ἐβάλλοντο A 26 κεῖται FG, Ambr. Hes. 29 καὶ] δὲ καὶ T, Hemst. 30 ἄποικος] ἦγουν μετανάστης ss. V

1217 Κέγκλος: εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Δ

1218 Κεγχραμίδες· τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαῶν οἱ πυρῆνες λέγονται κεγχραμίδες.

1219 Κεγχρέα. Δ

1220 Κεγχρεαί: ὄνομα τόπου. Δ

1221 Κεγχρεών· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· Harp. κἄπειτα ἔπειτε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον.

1222 Κεγχρήτισι· καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί. Anth.

1223 Κεγχρίνης: εἶδος ὀρνέου, ὃ λέγεται μηδ' ὅλως διψᾶν. ἢ εἶδος ὄφεως. Δ

1224 Κεδάζω: σκορπίζω. Δ

1225 Κεδίκιος: ὄνομα κύριον. Δ

1226 Κεδνός: συνετός, σώφρων, ἢ φρόνιμος. Αἴας· κἀγὼ γάρ, Σ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου . . . Soph. βροτῶν.

1227 Κεδρωσία: ὄνομα πόλεως. Δ

1228 Κέδροι: δένδρη ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· αἷς ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν Thdr. εἰδωλολατρίαν.

1229 Κέθη: ὄνομα κύριον. Δ

1230 Κέθηγος: ὄνομα κύριον. Δ

1231 Κεκαδησόμεθα: φροντίσομεν. Δ

1232 Κεκαθίσθαι: ἐκ τοῦ καθίζω. Δ

1233 Κεκασμένον: κεκοσμημένον. Σ

1234 Κεκαυτηριασμένος: μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν. Σ

1235 Κεκαινοπεποιημένοι· ἵνα μὴ ὦσιν ἔκδυψοι καὶ προεκλελυμένοι, ἀλλ' Suid. ἐκπαθεῖς κεκαινοπεποιημένοι. τουτέστιν ὑγιεῖς.

1236 Κεκαφηότα: ἐκπνεύσαντα. Δ

1218 cf. H 1219 cf. Ambr. 666, L 1220 cf. Ambr. 666 1221 Harp. = P; Dem. 37, 27 1222 Anth. 6, 231, 5 1223 — ὀρνέου cf. H v. κεγχρίς, Ambr. 580 εἶδος ὄφεως = Ambr. 571, Et. M. 498, 36 1224 = Et. M. 498, 55 cf. H, sch. O 328 1225 = L sub Και 1226 — φρόνιμος = P, Σ[a], Ba 274, 18 cf. Et. M. 498, 51, H, Ap. S. 97, 18, sch. Ω 730, α 428 κἀγὼ sq. Soph. Ai. 661—2, 664 1227 = Ambr. 667 1228 cf. Thdr. in Ps. 28, 5, PG 80, 1065 c; ἄκαρπα cf. H 1230 = Ambr. 583 1231 cf. sch. Θ 353 = Et. M. 499, 30; Ambr. 728, H v. κεκαδών 1232 cf. L v. κεκαθικώς 1233 = P, Ba 274, 21, sch. δ 725 cf. Et. Gen., H 1234 = P, Ba 274, 22 cf. H (in 1 Timoth. 4, 2) 1236 cf. Ambr. 727 = sch. Ε 698, Et. M. 499, 37, H

1217 cf. v. H 302 1218—9 Z 1188 1222 cf. v. ψαφαρῇ 1223 cf. v. Γ 53. Z 1181 1224 Z 1193 1228 Z 1188 1230 Z 1181 1231 Z 1195 1234 Z 1194 1235 ex v. Ε 552

1220 non nov. gl. F 7 τὸν] τὴν F 8 καθαρτήριον F 10 ἰσχάσιν A[r]F(GVM) om. F 12 ὄφεος AG 16 δυσμενέστατον F 17 βροτῶν om. FV; ante lac. in AM 19 δένδρα A δένδροι G Δαβὶδ om. G 23 φροντίσωμεν F 1235 om. F

Σ 1237 Κεκιβδήλευται: διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται.

Δ 1238 Κεκίλιος: ὄνομα κύριον. ζήτει τοῦτο πλατύτερον εἰς τὸ καὶ δίφθογγον ὀπίσω.

Δ 1239 Κεκινέαται: κεκίνηται.

Δ 1240 Κεκλάγξω. καὶ Κεκλάγξομαι ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω. ἐπὶ
Ar. τῶν κυνῶν.

Δ 1241 Κέκλεικα: ἠσφάλισα.

Δ 1242 Κεκλήατο: ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω.

Δ 1243 Κεκληγότες: κράζοντες.

Δ 1244 Κέκληκα: ἐκάλεσα.

Δ 1245 Κεκλίαται: ἐκ τοῦ κλίνω. καὶ Κέκλικα ὁμοίως.

Σ 1246 Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Hom. 1247 Κεκλόμενος: παρακελευόμενος.

1248 Κεκλοφέναι: κλέψαι, ὑφελέσθαι.

On. 1249 Κεκλωσμένα· λύσις ὀνείρου· νενησμένα κρατῶν δὲ προσδόκα λύπας.

Σ | 1250 Κεκμηκώς: κάμνων. καὶ χωρὶς τοῦ κ. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Anth. ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο Μούσαις, γήραϊ κεκμηκώς, ὄμματα καὶ παλάμας.

Anth. 1251 Κεκολουμένος: ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν. τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμῷ ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.
ἢ Κεκολουμένος, ἐκτετηγμένος.

Σ 1252 Κεκομψευμένος: σεμνός, ἢ ἀστεῖος, ἢ ἐκκαλλώπιστος.

Δ + E 1253 Κεκονιαμένοις: ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. οἶνος δὲ ἦν, ὃν ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν φησι.

Ar. 1254 Κεκονιμένος: σπουδάζων πάνυ, καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. ὃς ἂν μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους ἥκῃ κεκονιμένος. ἀντὶ
Anth. τοῦ ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ αὖθις· ἀλλὰ σιδηρείου κεκονιμένη ἐκ πολέμοιο. πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς

1237 = P, Ba 274, 24 (= Phryn. fr. 322?) 1238 — κύριον = Ambr. 587 1239 cf. L = Zon. 1195; Et. M. 499, 42 = Zon. 1197 1240 Κεγλάγξομαι sq. sch. Ar. Vsp. 930 (plenior.) 1241 cf. L 1242 cf. Ambr. 741, sch. K 195 1243 cf. sch. B 222, Et. M. 499, 56, H; aliter Ambr. 734 1245 cf. Et. M. 500, 16, Ambr. 740 1246 = P, Ba 274, 23 cf. sch. O 740, H 1247 sch. Π 525 cf. H; l. = L 1248 l. cf. L 1249 — νενησμένα cf. H; νενησμένα sq. Astramps. 1250 — κάμνων = P, Σ^a, Ba 274, 26 ἐνθάδε sq. Anth. 6, 66, 9—10 1251 τηξιμελεῖ—μαρτυρίην Anth. 7, 234, 3—4 1252 = P, Σ^a, Ba 274, 28 cf. H 1253 κεχρισμένοις cf. L, fort. in Matth. 23, 27 οἶνος sq. Xen. An. 4, 2, 22 1254 — ὄντος Ar. Eccl. 289—291 c. sch. ἀλλὰ—πολέμοιο Anth. 6, 124, 3

1239 Z 1195 1248 Z 1194 1249 cf. v. N 315 1251 Z 1194 1253 Z 1195 1254 Ar. cf. v. πρώ 2; extr. cf. 2041

A^rF(GVM) 3 ζήτει—4 ὀπίσω om. F post 1239 V 3 τοῦτον V 4 ὀπίσω] φησί add. V 6 Κεκλάξομαι A 14 Κεκλήμενος A 1249 om. F post 1247 V 16 λύσις—λύπας mg. A 24 κεχρισμένοις F cf. Laur.: κεχριμένοις G κεχρημένοις AVM 25 κονία F 27 ὃς] ὡς F 28 ἔτι τοῦ] ἐπὶ F νέφους A καὶ—p. 89, 2 κυλίεσθαι om. F 28 κεκονιαμένη VM κεκονιαμένου G

παῖδες κεκονῖσθαι τὴν τῶν ὀσπρίων. ἀντὶ τοῦ ἐνειθίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ κυλίεσθαι.

1255 Κεκονιμένων: σπευδόντων. ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περι- E
φερόντων. δύο νεανίσκων κεκονιμένων, τὴν ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.

1256 Κεκότητο: ὤργιστο. καὶ Κεκοτηότες. Δ

1257 Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ Σ
τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. Αριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν.

1258 Κεκωφῆσθαι: κωφὸν γεγονέναι. Σ

1259 Κεκραγμόν: τὴν βοὴν Ἀττικοί. χοῖρον αὐτίκα ἐκ τοῦ Σ
πύργου ἐπικρεμάσαντες τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. E
κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος ἠφίει· ᾧπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζεν.

1260 Κέκραθι: κράξον. Δ

1261 Κεκράκτης: μεγαλόφωνος. Ἀριστοφάνης· κυκλοβόρου φωνὴν Δ + Ar.
ἔχων. ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβόριος, χειμάρρους. τὴν κακοφωνίαν οὖν εἴκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. καὶ ἀλλαχοῦ· ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

1262 Κεκραμένον τρία καὶ δύο: τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, Ar.
οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις. Ἀριστοφάνης· ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον Suid.
τρία καὶ δύο· ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

1263 Κεκραμένη σπονδή: ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ, διότι ὥς φασι καὶ Suid.
ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

1264 Κεκράξομαι: οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου Thdr
καὶ σπουδαίας εὐχῆς. Δαβίδ· πρὸς σέ, κύριε, κεκράξομαι.

1265 Κεκραιπαληκώς: εὐφραμμένος. Σ

1266 Κεκρηγέναι ἢ Κεκραγέναι. Δ

1267 Κεκριγότες Ἰλλυριοί: Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν Ar.

1255 δύο sq. Aelian. fr. 355 1256 cf. H, Ambr. 736 1257 = P (= Phryn. fr. 323) cf. H, sch. Ar. Ran. 723; Ar. Lys. 485 1258 = P 1259 — βοὴν = P. Ἀττικοί = Moer. 201, 13 1260 = Ambr. 737 1261 — μεγαλόφωνος aliter L κυκλοβόρου sq. Ar. Eq. 137 c. sch. 1262 — κρᾶσις sch. Ar. Eq. 1187 1264 Thdr. in Ps. 27, 1, PG 80, 1956 c, 1057 a 1265 = P, Σ^a, Ba 274, 27 cf. H (in Ps. 77, 65) 1266 cf. Ambr. 715, L, Zon. 1197 1267 sch. Ar. Av. 1521

1257 cf. vv. A 947, Δ 907, E 546. Z 1194 1259 Z 1182 1260 Z 1193 1261 cf. 2648 1262 cf. v. πόμα, ex quo Ἀριστοφάνης sq. 1263 ex 2666 vel ex v. οἶμοι 1267 cf. 2415 et v. I 327. Z 1195

1 et 2 βεκονίσθαι V 1 ἐνειθίσθαι Bhd. 2 ἀντὶ τοῦ] τὸ ed. pr. A^rF(GVM)
4 τὴν] καὶ τὴν Kust. ἀπαγγελλόντων F 5 Κεκοτηότες] Κοτηότης F
7 Ἀριστοφάνης—8 ἐᾶν om. F 12 ἠφίει AM^{ac}: ἀφίει FGVM^{ec} 14 Κέκραχθι Port. 16 ποταμὸς—18 ἔχων om. F 16 ποταμὸς cett.] ποτὲ V Ἀττικῶς V Κυβόριος V 18 κράκτης V 19 δύω A^{ac}VM 20 οἴνου δὲ FV, v. πόμα, sch.: καὶ οἴνου A οἴνου καὶ GM Ἀριστοφάνης—24 δέχεται om. F
20 ἔχε om. V κεκραμένος GVM 21 δύω A 22 μέτρα AM: μέρη GV
24 καὶ alt. om. GV 25 καὶ om. G 26 κύριε om. F 27 Κεκραιπαλικώς V cf. Phot. 29 ἀντὶ τοῦ om. F

ἀποτελοῦντες. κεκριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός, τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.

1268 Κεκριμένον: ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον.

Δ 1269 Κεκροπίδης: ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

Harp. 1270 Κεκροπίς: μία τῶν ἐν Ἀθήνησι δέκα φυλῶν.

Σ + Ar. 1271 Κεκροπίς: Ἀθῆναι, ἀπὸ Κέκροπος. καὶ Κεκροπίδαι, οἱ Ἀθηναῖοι.

Ar. 1272 Κέκροψ, Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ᾤκησε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν καὶ Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρός, τὰ δὲ κάτω γυναικός· οἱ δὲ θηρίου. ἕτεροι δέ, ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δέ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μιγομένων ταῖς γυναιξί, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρός, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰκότως διφυὴς ἐκλήθη. καὶ ἐν

Anth. Ἐπιγράμμασι· τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον.

Σ 1273 Κεκρύφαλον: κεκρύφατον, σαβακάθιον, σουδάριον. ἐν Ἐπι-

Anth. γράμμασι· κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα· τήκομαι οἴστρῳ. καὶ αὖθις· φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα Φιλαινὶς βαπτὸν ἁλὸς πολιῆς

Δ ἄνθεσι κεκρύφαλον. κεφαλοδέσμιον. καὶ αὖθις· πορφύρεον χαίτας

Anth. ῥύτορα κεκρύφαλον.

Ar. 1274 Κεκτημένης: τῆς δεσποίνης. Ἀριστοφάνης· τὸν ἄνδρ' ὅπου ἐστὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

1275 Κεκοιευρῶεθαι: πεποικίλθαι.

Ar. 1276 Κεκυφότες· καὶ Κύψας· Ἀριστοφάνης περὶ κανθάρου φησίν· οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἁπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

Σ 1277 Κελαδεινή: κυνηγός. θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. καὶ

Δ Κελαδεινός, ὁ ἠχητικός.

1269 cf. L (Kapp in Call. fr. 93) 1270 Harp. = P 1271 — Ἀθῆναι P = Ba 274, 29 contulit Wentzel. ἀπὸ sq. cf. sch. rec. in Ar. Nu. 301, Jb. f. cl. Ph. Suppl. 16, 575 et sch. Ar. Pl. 773, H 1272 — vs. 16 ἐκλήθη sch. Ar. Pl. 773 τὸν sq. Anth. 7, 21, 2 1273 — σουδάριον = P, Ba 275, 1 cf. H, sch. X 469 κεκρύφαλοι—οἴστρῳ Anth. 5, 259, 1. vs. 20 φιλοπλέκτοιο—21 κεκρύφαλον Anth. 6, 206, 3–4 κεφαλοδέσμιον aliter Ambr. 578 πορφύρεον sq. Anth. 6, 207, 2 1274 Ar. Eccl. 1126 c. sch. cf. Bk. 102, 20, sch. Luc. 281, 5 1275 aliter H et Ambr. 743 1276 Κεκυφότες cf. H Κύψας sq. Ar. Pac. 33 c. sch. 1277 — ποιοῦσα = P, Ba 275, 3 cf. sch. Π 183, Et. M. 501, 31, H Κελαδεινός sq. = Ambr. 576

1273 Anth. 6, 207 cf. v. ῥύτορα. Z 1191

A^{r}F(GVM) 2 γενόμενος F 1268 om. F post 1269 1407 FV 8 ᾤκισε FVM 9 τινὲς—17 Κεκρόπιον om. F 14 φανερῶς om. V 19 καὶ—22 κεκρύφαλον om. F 21 χαίτρας A 23 Ἀριστοφάνης—24 κεκτημένης om. F 25 Κεκυσωρῶεθαι F 26 Ἀριστοφάνης—30 ἐσθίειν om. F

1278 Κελαδείτω. Ar.?

1279 Κελαδήματα: ἠχήματα. Ar.

1280 Κελάδησαν: ἐβόησαν. Σ

1281 Κελαδοῦσιν: ἠχοῦσι. σάλπιγξ ἄγκειμαι Τριτωνίδι κούρᾳ Σ

δῶρον, ἐριβρύχων παυσαμένη κελάδων. τουτέστι θορύβων. Anth. + Δ

1282 Κελαρύζει: μετὰ ἤχου ῥεῖ. ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ Σ

χιλοῦ. ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ E

πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ ἐκελάρυζεν.

1283 Κελαιναί: τόπος. μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. Δ Suid.

1284 Κελαινεφές: μελανοφές. Δ

1285 Κελαινόν: μέλαν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γραφικοῖο δοχεῖα Δ

κελαινοτάτοιο ῥεέθρου. Anth.

1286 Κελαινός: μέλας. Δ

1287 Κελαινοφαής: ἀντὶ τοῦ μέλαινα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Ar.

ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνη.

1288 Κελαινώπαν: οἷον οὐκ ἐν φανερῷ, ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπό- Soph.

μενον καὶ μέλανα καὶ οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνήρ. ἤτοι ὁ Αἴας.

1289 Κελέβη: κόγχη, ἢ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατὸν Call.

νίψασθαι πόδας. ἐκ δ' ἔχεεν κελέβη, μετὰ δ' αὖ κεράς ἠφύσατ' ἄλλο.

1290 Κέλεαι: κελεύεις. Δ

1291 Κελεζηνή: χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον Μελιτηνῆς, ἡ παρ' ἡμῖν Κελτζηνὴ ὀνομαζομένη.

1292 Κελεός: ὄνομα κύριον. Δ

1293 Κελεστικός: ὄνομα κύριον. Δ

1294 Κελευθήτηει: τουτέστιν ὁδοιπόροις. προίκιος ἀνθρώποισι Anth.

κελευθήτηειν ἀοιδός. ἐν Ἐπιγράμμασι.

1278 Ar. Th. 44 1279 sch. Ar. Nu. 283 1280 = P, Ba 274, 30 cf. sch. Θ 542 1281 — ἠχοῦσι = P, Σ^{a}, Ba 275, 5 cf. Ps. Herodian. 62, H v. κελάδησαν σάλπιγξ—κελάδων Anth. 6, 159, 3—4. θορύβων cf. Et. M. 501, 32, H 1282 — ῥεῖ = P, Ba 275, 6 cf. Et. M. 501, 38, Ps. Herodian. 62, H, sch. Λ 812, L ἡ sq. Iambl. fr. 15 1283 — τόπος cf. L 1284 = Ambr. 698, sch. B 412 cf. H = An. Ox. 1, 234, 24, ex quo Et. M. 501, 49 1285 — μέλαν = Ambr. 697, sch. A 303, Ap. S. 97, 27, Et. M. 501, 44 cf. H καὶ sq. Anth. 6, 63, 3 1286 = Theognost. An. Ox. 2, 66, 34 1287 Ar. Ran. 1331 c. sch. 1288 Soph. Ai. 954—5 c. sch. 1289 Call. (fr. 20 K. an. 34 S.) c. sch. 1290 = Ambr. 733, H, sch. A 74 cf. Et. M. 502, 8 1292 = Ambr. 590, Ps. Herodian. 63 1293 cf. Ambr. 586 1294 προίκιος—ἀοιδός Anth. 6, 120, 3

1281 Z 1196 1282 cf. v. B 393. Z 1196 1283 μεθόριον sq. ex v. A 2940 1287 cf. v. O 663 1289 cf. 1372 1294 cf. v. προίκιος

4 ἔγκειμαι G 6 ἡ—8 ἐπιφερομένου om. F 7 χειλοῦ G χυλοῦ VM ποτὸν τοῦ ποτοῦ] τοῦ ποταμοῦ Toup ποτὸν τοῦ ποταμοῦ verisimilius ἀκούσιος Toup 10 μεθόριον—Βοιωτῶν om. F 12 ἐν—13 ῥεέθρου om. F 18 μέλαινα V κελαινῶν VM κελαινοῖς G κελαινώπαν Soph. 19 Αἴας] Ὀδυσσεύς F 1289 post 1293 AGM 20 Κελέβη F: Κελεύη rell. 21 ἐκ—22 κελεύεις om. F 21 κελέβη ed. pr.: κελεύη omnes 24 ἡμῖν—27 τουτέστιν om. F 24 Κελζηνὴ GVM ὀνομάζεται A 27 πρίκις F; ἤγουν κατὰ χαρίν ss. V A^{r}F(GVM)

Thuc. 1295 Κελεύω· δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων.

Harp. 1296 Κελέοντες· κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰνόποδες· Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.

Σ? 1297 Κελευστής: τριήραρχος, πρωρεύς, κελευστής· καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος· ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς τῶν κωπηλατῶν· οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελευσταί. καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους δεόντως πέττωσι καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν ἐπιμελές· οἴνου, κρέως, ἐλαίου, πάντων τῶν τοιούτων, ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρείαν.

Ε Ἀρριανός· οἱ κελευσταὶ καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν.

Δ 1298 Κελευτιόων: παρακελευόμενος.

Ε 1299 Κέληρες· ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβῆναι ταῖς μακραῖς ναυσίν· οἱ δὲ κέληρες, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς.

Δ + Ar. + x 1300 Κέλης: ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σελλάριος. Συνωρὶς δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

Ar. 1301 Κέλης: εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασιν ὀρθαί. καὶ ἵππος δὲ κέλης, Soph. ὁ γυμνός. λέγει οὖν, ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμεναι. καὶ οὐχ Anth. ἁπλοῦν. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐκέτι Τιμάριον τὸ πρὶν γλαφυροῖο Δ κέλητος πῆγμα φέρει πλωτόν, Κύπριδος εἰρεσίην. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου. ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὁμήρου.

Hom. 1302 Κελητίζειν: κέλητα ἐλαύνειν. Ὅμηρος· ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ Δ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς. Κέλης, ὁ σελλάριος.

Thuc. 1303 Κελήτιον: μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται.

1295 οὐκ sq. sch. Thuc. 1. 42, 2 **1296** Harp. = P cf. Bk. 271, 17 = Et. M. 502, 13; Antiph. fr. 11 **1297** vs. 14 οἱ sq. Arr. Parth. fr. 61 **1298** cf. Ambr. 716, sch. N 125, Et. M. 502, 16 **1299** fort. Aelian. **1300** — ἵππος cf. sch. ε 371; sch. O 679 ex quo Et. M. 502, 36 et fort. L. ὁ γυμνός vid. ad **1301**. ὁ σελλάριος = Et. M. 502, 37 cf. Ambr. 563. Συνωρὶς sq. cf. H s. v. **1301** — ἐρχόμεναι Ar. Lys. 59—60 c. sch. καὶ οὐχ ἁπλοῦν sch. Soph. Ai. 954 οὐκέτι—εἰρεσίην Anth. 5, 203, 1—2 εἶδος πλοίου cf. Ambr. 582, H, Σ^a **1302** — εἰδώς O 679 c. sch. = Et. M. 502, 33; l. = Ambr. 751 Κέλης sq. cf. ad **1300** **1303** sch. Thuc. 1, 53, 1

1297 Arr. cf. v. Ε 1183 **1298** Z 1196 **1300** cf. v. συνωρίς **1301** εἶδος πλοίου cf. v. Ε 1938 **1303** Z 1191

$A^{1}F(GVM)$ 1 μόνον om. F **1296** post **1291** AG, ordo poscit mg. sed siglo ante **1292** posito M 3 καλοῦνται om. F cf. Harp. 4 τὸν om. G, Harp. 6 κελευστής alt. ex F V solis καὶ—15 ἐνέδοσαν om. F 11 τούτοις] ἔτι τ. Bhd. 14 οἱ κελευσταὶ ex V, v. Ε 1183 16 Κελευτιόνων F 17 ἔφη F 19 Συνωρεῖς F 20 δύο om. V συνζευγμένοι F 21 Ἀριστοφάνης—27 Κελητίζειν om. F 23. 24 καὶ οὐχ ἁπλοῦν ad p. 91, 18 recte rettulit Bhd. 27 Ὅμηρος—28 εἰδώς om. F 28 καὶ Κέλλης F; nov. gl. G

1304 Κέλωρ, Κέλωρος: ὄνομα κύριον. Δ

1305 Κελσῖνος, Εὐδώρου, Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε Συναγω- Hesy. γὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου· καὶ ἕτερα.

1306 Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον. πιεζομένων γὰρ Ε τῶν πεζῶν, παρακαταβάντες καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους πήξαντες πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους.

1307 Κελτοί: ὄνομα ἔθνους, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί· οἳ ἀμφὶ τὸν Ε Ῥῆνον ποταμόν εἰσιν, οἳ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν· οὓς καὶ Σήνωνας καλοῦσιν. περὶ τῶν Κελτῶν. ὅτι Κελτοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐστράτευσαν. ἀνὴρ δέ τις τῶν Κελτῶν ἡγεμονικός, τό τε σῶμα ἐκπρεπὴς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους ἐς μονομαχίαν προυκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. Βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα, καὶ θείᾳ δέ τινι μοίρᾳ κατὰ γνώμην ἀποβάντος ἔτυχε τοῦ βουλεύματος. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὁπλισάμενος, κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι· ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πολέμιον παρα- δέδωκεν, ὁμοῦ τήν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος· Κορβῖνος γὰρ δὴ τὸ ἐντεῦθεν ἐπεκλήθη· τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕνεκα παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει.

1308 Κέλυφος: τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. ὅτι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες Σ τὰ κελύφη ἔκαιον. Ε

1309 Κελύφει: τῇ περικεφαλαίᾳ. ἡ εὐθεῖα τὸ κέλυφος. κελύφη Δ δὲ θηλυκόν.

1310 Κεμάς, κεμάδος. ἔλαφος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς Δ Σ τις ὤν. εἴ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο Δᾶμιν, ἄνασσα, κήκ πενίης, Anth. θύσε χρυσόκερων κεμάδα.

1311 Κέμυρος: ὄνομα κύριον. Δ

1304 Κέλωρος = Ambr. 610, Ps. Herodian. 193 cf. 62 **1306** Polyb. fr. 163 **1307** ὅτι sq. Io. Antioch. fr. 49, FHG 4, 557 cf. Exc. Pl. 13 ap. Cass. D. I p. CXVII, Eutrop. 27 sq. **1308** — ᾠοῦ = Et. M. 502, 53, P, Ba 275, 10 cf. L, Ps. Herodian. 62 **1309** Κελύφει + κελύφη sq. cf. Ambr. 655 **1310** — κεμάδος cf. Ps. Herodian. 63, Ambr. 653 ἔλαφος—ὤν = P, Ba 275, 11 cf. Et. M. 503, 3 sq., H, sch. K 361 εἰ sq. Anth. 6, 231, 7—8 **1311** = Ambr. 597

1304 Z 1182 **1306** cf. v. Ι 112 **1307** init. cf. **929**; hinc v. Γ 198. Io. cf. v. A 1685

2 Κασταβασιλεύς FV ἔγραψε—3 ἕτερα om. F 5 περικαταβάντες F $A^{1}F(GVM)$
9 Ῥὴν F ποταμόν AF: ποτέ GVM εἰσιν] ὄντες F καταθέουσι F
10 περὶ τῶν Κελτῶν] mg. A 11 ἀνὴρ—23 τυγχάνει om. F 11 Κελτῶν om. V 13 Βαλέριος ed. pr.: Γαλέριος omnes cf. vs. 19 17 ἀντιπροσώπου V
19 Γαλερίῳ A cf. vs. 13 24 ὅτι—25 ἕκαιον om. F 27 θηλυκῶς F
28 κεμάδος] κεμάκεδος F 28. 29 κοιμάς τις] κοιμάστης F 29 εἰ—30 κεμάδα om. F 29 ἐρρύσατο V

Σ 1312 Κένανδρον: κενὸν ἄνδρα.
Δ 1313 Κενδεβαῖος: ὄνομα κύριον.
Ar. 1314 Κενεβρίων: θνησιμαίων. κενέβρια γὰρ τὰ νεκριμαῖα, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.
Σ 1315 Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.
Δ+Σ 1316 Κενεὸν καὶ Κενόν: μάταιον. πρὸς ταῦτα Ὀδυσσεὺς ἐν
Soph. κενοῖς ὑβριζέτω. καὶ αὖθις· οὐ δῆτα· μήπω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
Δ ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη. καὶ Κενεὸς ὁμοίως.
Σ Hom. 1317 Κενεών: ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος. κενὸς γάρ ἐστιν ὀστέων.
Soph. 1318 Κενῆς: ἐστερημένης, κεκενωμένης. μή τις ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἁναρπάσῃ. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρόν, ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γένωνται οἱ σκύμνοι.
Δ 1319 Κενινήτης: ἀπὸ τόπου.
Δ 1320 Κενθίππη.
1321 Κενοδοξία: ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις.
Soph. 1322 Κενόν: ἀνθρώπων ἔρημον. Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίπουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς, ξὺν ἀνδράσι κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν. ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
Σ 1323 Κενοτάφια: τινὰ εἰσὶν ἐλισσόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ. μὴ ἔχοντα ἔνδον νεκρόν.
1324 Κενότερος: ἐλαφρότερος, ὁ κουφότερος. τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας, τὸ θεραπευτικόν.
Synt. 1325 Κενοῦμαι· γενικῇ.
Σ 1326 Κενοφωνίας: ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἤγουν αἱρετικάς. καὶ
Δ Κενοφωνῶ.
1327 Κενοσπουδία: ματαία σπουδή. καὶ Κενόσπουδος, ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδαῖος.
Σ 1328 Κενῶν φάους: τυφλῶν.
Δ 1329 Κένσαι: ἐπιπλῆξαι.

1312 = P, Ba 275, 13 1313 cf. Ambr. 602 1314 sch. Ar. Av. 538 cf. Erotian. 49, 1, H, Ambr. 707 1315 = P, Ba 275, 15 cf. Ambr. 717 et 749, Zon. 1196, Et. M. 503, 32 1316 — μάταιον cf. H, Ambr. 565. Κενόν: μάταιον = P, Ba 275, 14 cf. Ps. Herodian. 62 πρὸς—ὑβριζέτω Soph. Ai. 971. οὐ—κούφη Soph. El. 403 c. sch. Κενεὸς sq. cf. Ambr. 565 1317 cf. Et. Gen. = Et. M. 503, 28; sch. Ε 284 et 857. — τόπος = P, Ba 275, 16 cf. H, Erotian. 52, 11 1318 Soph. Ai. 986—7 c. sch. 1319 cf. L 1320 cf. Ambr. 660, Et. M. 503, 33 1322 Soph. OT 54—7 c. sch. plenior. 55 1326 — αἱρετικάς = P, Ba 275, 17 cf. H (in 1 Tim. 6, 20, 2 Tim. 2, 16) 1328 = P, Ba 275, 20; fr. trag. ad. 219 1329 cf. sch. Ψ 337, L

1316 cf. 1171 1323 cf. 1176

A^{r}F(GVM) 1 Κένανδρος GVM 3 νεκριμαῖα] θνησιμαῖα F 4 τῶν ex A, sch. 7 καὶ αὖθις om. A εἴη GVM κενή A^{cc}G^{ac}M^{ac}: κενός A^{ac}FG^{cc}M^{cc} κενήσ V 8 κρύφη F 9 τὸν] τὴν A τόπον V 11 λακαίνης A 12 γίνονται ed. pr., sch. 16 Σοφοκλῆς—19 ἔσω om. F 20 μὴ—24 γενικῇ om. F 21 ἔνδον A cf. 1176: ἕνα GVM 22 ὁ om. A 1327—8 inverso ord. ante 1323 AGM

1330 Κενταυρικῶς: ἀγροίκως. ἀκόσμως, ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ Σ
Κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ar.
Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυρικῶς ἐνήλατο. καὶ
αὖθις· οἵους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας οὔτε EV
τοὺς Λαιστρυγόνας τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας.
1331 Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.
1332 Κεντηνάριον. Δ
1333 Κεντήματα. Δ
1334 Κεντιλίων σχολῆς: εἶδος ἀξιώματος.
1335 Κέντορος: τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος. Δ
1336 Κεντῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
1337 Κεντών, κεντῶνος: Ῥωμαϊστί. καὶ Κεντώνιον. Δ
1338 Κέντρα: τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. κέντρα διωξικέλευθα. ¡ Anth.
1339 Κεντρηνεκέες· καὶ Κεντρηνεκής, ὁ κέντρῳ πληττόμενος. Δ
1340 Κέντριον: τὸ βουκέντριον. Δ
1341 Κεντρίσας τὸν ἵππον.
1342 Κεντροτύπος: μοχθηρός. ἢ ὁ ἡνίοχος. παρὰ τὸ κεντρεῖν Σ
τοὺς ἵππους.
1343 Κ: τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ.
1344 Κέντρων: τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρικτός. καθὸ καὶ τοὺς Ar.
ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους τύπτοντας. ἢ κέντρων, ὁ ἐκ πολλῶν συνερραμμένος. ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας· ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἷά εἰσι τὰ Ὁμηρόκεντρα. οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν, οἷον κεντροτύπος. ἢ κέντρων, ὁ κλέπτης· διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα προσφέρεσθαι. Κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. διελάσας τὸν ἵππον καὶ τὰ κέντρα προσβαλὼν παρεῖναι διὰ ταχέων. E
1345 Κεντυρίων: ἑκατόνταρχος. Σ
1346 Κενοὶ κενὰ λογίζονται: παροιμία. Ἀρχίας γὰρ Κύπρον EV

1330 — ἀγροίκως = P cf. H ἀκόσμως—ἐνήλατο Ar. Ran. 38—9 c. sch. οἵους sq. Polyb. 8, 9, 13 = EV 2, 110, 2—4 1331 Greg. Naz. PG 36, 321b extr. 1332 = Ambr. 712 1333 cf. H 1334 gl. iuris 1335 cf. sch. Δ 391, Ambr. 572 1337 κεντῶνος = Ambr. 615 1338 κέντρα sq. Anth. 6, 246, 1 1339 Κεντρηνεκής sq. cf. Ambr. 569 1340 = Ambr. 709 1342 — μοχθηρός = P cf. H ἡνίοχος sq. cf. ad 1344 1344 — προσφέρεσθαι sch. Ar. Nu. 450 cf. Et. M. 503, 44 1345 = P, Ba 275, 19, H 1346 Ἀρχίας—p. 96, 4 προσαπώλεσε Polyb. 33, 5, 2—4 = EV 2, 200, 8—13

1338 cf. 1344. Anth. cf. 1519 et v. Δ 1245 1344 cf. 1338 1346 Polyb. cf. vv. A 4103 et 4434. Ar. cf. v. Ε 446

3 τυφλός V Ἀριστοφάνης—6 οἰκήσαντας om. F 4 ἐνήλατο] ἤγουν A^{r}F(GVM) ἐπήδησε ss. V 5 Πήλιον] ὄρος ss. V 6 Λαιστρυγόνας] ἔθνη ss. V 1334 om. F 11 κεντοῦντος F cf. sch.: κεντῶντος rell. 13 καὶ Κεντώνιον om. F 18 ὁ μοχθηρός AGVM κεντεῖν Kust. 1343 om. F mg. A 22 τοὺς] τοῦ F 23 πολλοῖς V 26 κεντροτύπον AGM 27 κέντρον F 28 Κέντρα—29 ταχέων om. F 31 παροιμία om. V

βουλόμενος προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθείς, καλῳδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι καὶ τὰ προϋπάρχοντα προσαπώλεσε. καὶ
Ar. αὖθις Ἀριστοφάνης· ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ ἔξει πλέᾳ. τουτέστιν ἐκ τῆς πόλεως.

Σ 1347 Κέπφος: εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. ὅτι κοῦφόν ἐστι καὶ
Ecl. ἐπιπλέον τοῖς κύμασιν. Ὦ κέπφε, ἀντὶ τοῦ ὦ εὐτελέστατε καὶ
Ar. λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἶτα ἐγγυτάτω, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσιν.

Σ 1348 Κεπφωθείς: ἐπαρθείς, ἐρεθισθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.

Hom. 1349 Κέρα ἀγλαέ: οὐ τὴν τρίχα ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος, ἐπὶ κέρατος τρόπον ἐμπλεκόμενος. ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὁμήρῳ· πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ· ἢ τῇ τριχώσει. κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν.

Ar. 1350 Κεραβάτης: ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

Σ 1351 Κεραΐζει: πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.

Prov. 1352 Κεραμέως πλοῦτος: ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

Ar. 1353 Κεραμεύειν: κοινῶς ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

Ar. 1354 Κεραμεικός: τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλιστράτης περὶ Ἀθηναίων συγγράμμασί φασιν οὕτως. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἔνθεν

1346 ἐσδραμὼν sq. Ar. Eq. 281 c. sch. 1347 — ὀξυτάτου = P, Ba 275, 22 cf. L, H, Ambr. 700 κοῦφόν—κύμασιν = Et. M. 504, 1 cf. H ὦ κέπφε sq. sch. Ar. Pl. 912 1348 = P, Ba 275, 24 cf. H (in Prov. 7, 22) 1349 — ἐσφήκωντο = sch. A in Λ 385 cf. H, An. S. 98, 11; P 52. καλλωπιζόμενος sq. = sch. D in Λ 385 1350 sch. Ar. Ran. 230 1351 = P, Ba 275, 26 cf. H, sch. Ε 557, Et. M. 504, 6 1352 = Cohn Z. d. P. 78 n. 61 cf. Diogen. V 97; fr. com. ad. 749 1353 sch. Ar. Eccl. 253 1354 — ἀπέθανεν sch. Ar. Av. 395

1347—8 Z 1183 1350 cf. 1415 1351 cf. v. Ε 416 1354 ὅτι sq. ex v. A 2130 cf. v. A 250

A[r]F(GVM) 1 Δημητρίῳ] μητρ' F καλῳδίων F 2 τῶν γὰρ ὄντων F 3 καὶ—6 πόλεως om. F 4 τάλαντα] μὴ add. VM προλήψεσθαι V 5 πρυτανεῖον] ἤγουν ἡ τοῦ κοινοῦ διοίκησις ss. V 6 πλέᾳ] γρ. ἐκεῖ πλέα add. AGVM ἐκθεῖ πλέα Gsf. 7 ὀξύτατος V 8 Ὦ om. F 10 θαλάσσιον A 13 λαμβανόμενος V 15 ἐμπλεκόμενον Kust. cp. V καὶ] οἱ F 16 πλοχοί F πλογμός V οἳ] ὃς GV ἐσφήκωτο F 17 καλλωπιζόμενε—τριχώσει post vs. 14 ψιλῶς F καλλωπιζόμενε F, sch.: καλλωπιζόμενος rell. κέρας—18 ἐκάλουν om. F 17 παλαιοὶ A, sch.: πεζοὶ GVM 19 Κερεβάτης V 22 ἐργάζεσθαι V 22. 23 κεραμέω F 23 κακῶς] κοινῶς F cf. vs. 22 26 ὡς—p. 97, 3 τροχόν om. F 26 Καλλίστρατος G, v. l. sch. Καλλικράτης ex Harp. corr. Dindorf 26. 27 συγγράματά G cp. M

καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης, φιλόσοφος, εὗρεν Suid.
ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν.

1355 Κεραμεικός: τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ar.
Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα. ὑπάρχειν δὲ ἐκεῖσε πύργον ὑψηλόν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν ἀφεθῶσιν, ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω.

1356 Κεραμεικοί: δύο ἦσαν Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, Harp.
ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.

1357 Κεραμεικοί: δύο τόποι Ἀθήνησιν. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ προειστήκειταν αἱ πόρναι. Ar.

1358 Κεράμειον: ἀγγεῖον. τὸ δὲ κύριον Κεράμιον, διὰ τοῦ ι, εἰ Δ
μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ Κεράμεια τεύχη.

1359 Κεραμικὴ μάστιξ: ὀστρακισμός. Σ

1360 Κεραμίς: δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Κεραμίς. Harp.
εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.

1361 Κεραμωτόν: τακτικὴ διάταξις· ὅπερ ἐποίουν Ῥωμαῖοι ἐν E
παιδιᾶς μέρει. λύσις ὀνείρου· βαίνων κεράμοις δυσμενῶν βλάβας φύγῃς. On.

1362 Κεραννύουσι: κιρνῶσιν. Ὑπερίδης. Σ

1363 Κεραόν: τέλειον. Σ

1364 Κεραοξόος: ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. ἐν Ἐπιγράμμασι· Δ
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων. Anth.

1365 Κέραρε. Δ

1366 Κέρας: τὸ τοῦ πολέμου μέρος, καὶ τοῦ τόξου. Σ

1367 Κέρας, κέρως, κέρᾳ: ἐπὶ τῆς παρατάξεως· Θουκυδίδης η'· Σ
τοῦ εὐωνύμου κέρως. ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

1368 Κέρας: ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν Thdr.
ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομένων.

1355 sch. Ar. Ran. 131 cf. Et. M. 504, 20 1356 Harp. = P cf. sch. Ar. Eq. 772, Tim.; H = sch. Pl. Parm. 127 c 1357 sch. Ar. Eq. 772 cf. Bk. 275, 19, H 1358 — ἀγγεῖον = Ambr. 701. Κεράμιον—ἀγγεῖον cf. L 1359 = P cf. H 1360 Harp. = P 1361 — μέρει Polyb. 28, 11, 3 βαίνων sq. Astramps. 1362 = P cf. Bk. 103, 5, H; Hyper. fr. 69 1363 = P, Ba 275, 27 cf. H (in Γ 24) 1364 — ἐργαζόμενος cf. Ambr. 574 (in Δ 110) νῦν sq. Anth. 6, 113, 3 1366 = P, Ba 275, 28 cf. H, sch. Thuc. 1, 48, 3 1367 = P; Thuc. 8, 42, 2 et 25, 3 1368 Thdr. in Ps. 111, 9, PG 80, 1784 c

1365 cf. 1394

1 τεθραμμένοις V 2 ὅτι—3 τροχόν del. Bhd. 7 ἀφῶσιν A ἑαυ- A[r]F(GVM)
τὸν F, sch.: αὐτὸν rell. 11 δὲ om. F 11. 12 εἱστήκεισαν AGM cf. Bk. 275, 19 13 κύριον] fort. ἁπλοῦν = Ambr. 704 εἰ om. F 14 καὶ—τεύχη om. F τεύχη] τέχνη ex Poll. 7, 161 Bhd. 16 ἡ—18 ἥρωϊ om. F κεράμους A φύγοις ed. pr. post 1363 μὴ κέρβον add. F 1367 non nov. gl. M

1369 Κέρας Ἀμαλθείας· ζήτει ἐν τῷ Ἀμαλθείας κέρας.

Thdr. 1370 Κέρας: ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον. Δαβίδ· ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Thdr. 1371 Κέρας τοῦ δικαίου: οὕτως ἐκάλεσε τὸ εὐσεβὲς φρόνημα. τουτέστι περίβλεπτος ἔσται.

Call. 1372 Κεράς: ἐπίρρημα, ἀντὶ κοῦ κεραστικῶς. μετὰ δ' αὖ κερὰς ἠφύσατ' ἄλλο. ὁ δὲ νοῦς· ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄλλο ἤντλησεν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, ἐν ᾧ ἦν.

1373 Κεράσαν· κεράσαι δέ.

Σ 1374 Κερασβόλα: τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.

Ε 1375 Κερασοῦς: πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποι-

Suid. κος. ὅτι Καρία ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κέρατα.

Σ 1376 Κερασφόρους: κερατοφόρους.

Phil. 1377 Κεραυνός: ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συστροφὴν πυρώ-

Ar. δους ἀέρος βιαίως καταφερομένην. οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλ' ἐπιφλέγει.

Δ 1378 Κεραύνια: ὄρη.

Δ 1379 Κεραυνός: ἡ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης· εἰ βάλλει

Ar. τοὺς ἐπιόρκους ὁ κεραυνός, πῶς οὐχὶ Σίμωνα καὶ Κλεώνυμον καὶ Θέωρον ἐνέπρησε; καίτοι σφόδρ' εἰσὶν ἐπίορκοι. τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Suid. 1380 Κεραυνοί: ἀστραπαί. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός; ἢ ποῦ φαέθων ἠέλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; οἷον οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

1370 Thdr. in Ps. 131, 17, PG 80, 1909 c 1371 Thdr. in Ps. 74, 11, PG 80, 1472 b 1372 Call. (fr. 20 K. an. 34 S.) c. sch. 1374 = P, Ba 276, 1 cf. sch. Pl. Leg. 853 d; Et. M. 505, 19 = Ps. Didym. Miller Mél. 404; Eust. I. 1154, 16 1375 — ἄποικος Xen. An. 5, 3, 2 1376 cf. P = Ba 276, 9, H 1377 — καταφερομένην Laert. 7, 154 οὐκ sq. sch. Ar. Nu. 396 1378 = Ambr. 713 1379 εἰ—ἐπίορκοι Ar. Nu. 399—400. vs. 26 τῶν sq. sch. Ar. Eq. 696 (= sch. ω 538) cf. Et. M. 819, 8

1372 cf. 1289 1375 ὅτι sq. ex v. A 804 1379 hinc 1380 init. Ar. cf. vv. Σίμων, ψολοκαμπία, A 3774 1380 ex 1379 et v. φαέθων

A[r]F(GVM) 6 ἐπίρρημα] vitium perspexit Bhd. 7 ἀπὸ] δὲ add. F. ἀπὸ τοῦ κεράσματος] κέρασμα Bhd. 1373 om. F 10 σκληροῖς] πύροις Phot. Ba, sch. 11 χροᾷ μέλαινα V 13 τοῦ et τὸ om. F; τοῦ κατὰ τὴν σπορὰν Port., τὸν ἄρατον Kust. 14 ἀντιπίπτειν G 15 φασί V 17 ὅτι—κέρατα om. F γλῶτταν A cp. M 1376 ex FV solis 19 πίπτουσιν F 1378 ante 1377 AGM, ordo poscit 24 Κεραυνός] δὲ add. F παροιμία—31 παρανομίαν om. F 29 ἥλιος AV cf. v. φαέθων 30 εἰ] οἱ A

1381 Κέρβερος. Δ

1382 Κερδαλέος: ποικίλος, πανοῦργος. κερδαλέη γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Σ καὶ Κερδώ. καὶ Κερδαλεώτερος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Δ

1383 Κερδαλεόφρων: δολιόβουλος, σκολιὰ βουλευόμενος. Σ

1384 Κερδᾶναι.

1385 Κερδάνη· αἰτιατικῇ. αὐθυπότακτον. Κερδανεῖ δέ. Δ

1386 Κέρδιον: κρεῖττον, ὠφελιμώτερον. Σ

1387 Κερδισός: ὄνομα πόλεως. Δ

1388 Κέρδιστος: πανουργότατος. Σ

1389 Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ Prov. δικαίως καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται· ματαίων Soph. δὲ τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν; τουτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττοντος;

1390 Κερδοσύνη: πανουργία. Σ

1391 Κερδώ: ὑποκοριστικῶς ἡ ἀλώπηξ. ὡς Εἰδοθέα, Εἰδώ, Ὑψιπύλη, Ecl. Ὑψώ.

1392 Κερδῷος θεός: ὁ Ἑρμῆς· ὡς κέρδους περιποιητικός, καὶ Greg. ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλῶπα. διὸ καὶ μάρσιπον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς, Greg. καὶ ἐμπολαῖον, ἤγουν κέρδους ἔφορον.

1393 Κεραία: τὸ πλάγιον τοῦ ἱστοῦ. Πολύβιος· καθελόμενος Σ τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας ἔζευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας. Ε

1394 Κέραιρε: κίρνα. Δ

1395 Κερεάλιος: ὄνομα κύριον. Δ

1396 Κερήνης: ὄνομα κύριον. Δ

1397 Κερρίς: ὄνομα ἰχθύος. Δ

1398 Κερκάσωρος: ὄνομα πόλεως. Δ

1399 Κερκίδας: εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων. Harp.

1381 cf. Ps. Herodian. 63 1382 — ἀλώπηξ = Σ[a], P, Ba 276, 11—2 cf. H, sch. Δ 339 et K 44, Ambr. 570, Ap. S. 98, 1 Κερδώ cf. Ambr. 651. Κερδαλεώτερος sq. cf. Ambr. 621 1383 = P, Ba 276, 13; gl. Hom. 1385 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. αὐθυπότακτον sq. cf. Ambr. 755 et 758 1386 = P, Ba 276, 10, sch. Ξ 23 cf. Et. M. 505, 44, H 1388 = P, Ba 276, 14 cf. H, Ap. S. 98, 2 1389 — ἄμεινον cf. Diogen. V 42 εἰ sq. Soph. OT 889—894 c. sch. 892 1390 = P, Ba 276, 15 cf. H, sch. δ 251, sch. Ar. Eq. 1068 1391 = An. Ox. 2, 454, 29, unde Et. M. 505, 34 cf. sch. Ar. Eq. 1068, H 1392 — κλῶπα + ἔφορον sq. cf. Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1033 b; — Ἑρμῆς cf. Ambr. 647 διὸ—βαστάζειν = Preger 155, 16—7 1393 — ἱστοῦ cf. P καθελόμενος sq. Polyb. 14, 10, 11 1394 sch. I 203 = Et. M. 504, 36 cf. Ambr. 731 1395 = Ambr. 589 1397 = Ambr. 568 1398 l. = L 1399 Harp. = P

1382 cf. 1391. Z 1184 1391 cf. 1382 1392 cf. v. Ε 3038 1394 cf. 1365

3 Κερώ A 1384 om. F post 1386 V 8 Κερδισσός A 11 ἕρξεται] ἕξεται F ἕξεται om. F 21 Πολύβιος—22 ἀλλήλας om. F 21 καθελκόμενος V 1396 om. V 26 Κερίς V 28 Κερκίδα F ἦν om. V A[r]F(GVM)

ΔΣ 1400 Κερκίδες. Κερκίς: ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ εἶδος
Anth. κυρίως φυτοῦ εὐαυξοῦς. κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα.
Δ 1401 Κερκόλυρα: ὄνομα τόπου.
Ecl. 1402 Κέρκος: ἡ τῶν ἑρπετῶν οὐρά, καὶ παντὸς ζώου. παρὰ τὸ
Ar. σκαίρειν καὶ ἕρπειν. Ἀριστοφάνης· ἰδού, δέχου κέρκον λαγῴ. τὴν
οὐρὰν τοῦ λαγῳοῦ. ἔστι δὲ ἁπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ
λαγῳοῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι, ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν·
τουτέστι καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν.
Σ 1403 Κέρκος: ἡ οὐρά. διεβίβαζε δὲ τοὺς ἱππεῖς, ἑκάστου τῶν
Ε ἱππέων ἐκ τῆς κέρκου πεζοῦ προσηρτημένου.
Hdt. Σ 1404 Κέρκουρος: νηὸς εἶδος. Κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ
Prov. λέμβοι εἴδη πλοίων. καὶ παροιμία· Καὶ κέρκουρος ἐν λαχά-
νοις. λάχανόν τι ἄγριον, εὐτελές, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.
Greg. 1405 Κέρκωπες· δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπι-
δεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος
οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ
Ἄκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε, μὴ περιτυχεῖν
Harp. Μελαμπύγῳ, τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας
εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακοήθειαν, καὶ τὰς Πιθηκούσας
ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδουλος
Prov. καὶ Ἄτλας. οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ὠκεανοῦ· οὓς φασιν
ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἁπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία,
Κερκωπίζειν· ἣν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν καινόντων τῇ κέρκῳ ζώων
φησὶ μετενηνέχθαι.
Σ 1406 Κέρκωπες: πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες· οἵ, καθάπερ
ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους φενακί-
ζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι, ψεύστας,
ἠπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας, ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ
γαῖαν ἰόντες ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἤματα πάντα.

1400 — ἐργαλεῖον cf. Ambr. 650 εἶδος + φυτοῦ = Et. M. 506, 5 cf. P κέρκιδα sq. Anth. 6, 174, 5 **1401** = Ambr. 665 **1402** — ἕρπειν cf. An. Ox. 2, 453, 14 ἰδοῦ sq. Ar. Eq. 909 c. sch. **1403** — οὐρά = P cf. H, Poll. 1, 90, Et. M. 506, 4, Bk. 103, 6 **1404** — εἶδος gl. Hdt. 7, 97 εἴδη πλοίων cf. P, H; Bk. 272, 30, unde Et. M. 506, 15 Καὶ κέρκουρος sq. cf. Zen. IV 57, sch. Ar. Vsp. 239 **1405** — Ἡρακλεῖ cf. Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1005 c d φησι—Ἄτλας Harp. = P cf. sch. Luc. 181, 6—8, Paroem. ed. Gsf. 64, n. 537 fin.; Xenagor. fr. 13, FHG 4, 528 οὗτοι—Δία cf. Zen. V 10 et I 5. Κερκωπίζειν sq. cf. Zen. IV 50 **1406** — λόγων = P, Ba 276, 16 cf. H, Et. M. 506, 40 ψεύστας sq. Hom. Cercop. fr. ap. Hom. ed. Allen V p. 160

1400 Anth. cf. v. M 1135 **1402** Ar. cf. v. περιψεῖν **1404** cf. **2133**, vv. Λ 245 et M **1420** **1405** extr. cf. **1407**

A^{r}F(GVM) **2** εὐουξοῦς A: εὐαξοῦς rell. **3** Κερκύλλυρα V **5** Ἀριστοφάνης— **10** προσηρτημένου om. F **7** περιψᾶν A **9** διεβήβασε V **10** πεζόν Bhd. **12** καὶ pr. om. F καὶ alt. om. V **13** τι] τε F **15** καὶ—**24** μετενηνέχθαι om. F **16** ἐλέγετο A: ἐγένετο GVM **18** φασὶ GVM **21** Ἄτηας V **28** ἠπεροπῆας] ἀπατεότητος ss. V ἀμήχανα—**29** πάντα om. F **28** ἔργ' ἐάσαντας] ἐργασιῶντας Bhd. corruptelam perspexit Kust. **29** ἰόντας GVM

1407 Κερκωπίζειν: ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσκαινόντων τῇ κέρκῳ Prov.
ζώων μετήνεγκται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπων, οὓς
περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.
1408 Κερκώπη. Δ
5 1409 Κερκωπίζοντες: χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὡς οἱ πίθηκοι. Σ
1410 Κέρκωψ, κέρκωπος: ἀπατεών. ἢ γένος πιθήκου. Κέκροψ δέ, Δ + Σ
Κέκροπος.
1411 Κερκυόνη. Δ
1412 Κερκυών: ὄνομα λῃστοῦ, ὅστις διῆγε περὶ τὴν Ἐλευσῖνα καὶ
10 τοὺς παρερχομένους ἠνάγκαζε παλαίειν αὐτῷ. ὅτι τὰ νῦν λεγόμενα
Κέρκυρα Φαιακία τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, χώρα τῶν Φαιάκων.
1413 Κέρμα: τὰ λεπτότατα. ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, Δ
τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον ι' καὶ ϲ' ὀβολούς, οὓς φόλεις καλοῦσιν, Ε
ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων,
15 αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆ-
ρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο, χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεμόμενος
μοῖραν.
1414 Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ Κατακερματιών- Σ
των, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν Δ + Ε
20 λεπτῶν κερματίων. καὶ Κατακερματίζει. ἐξήγαγεν ἐκ τῆς Δ
ζώνης τοὺς χρυσοῦς δαρεικούς, κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσασθαι Ε
τῷ πανδοκεῖ.
1415 Κεροβάτης: ὁ Πάν· ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου· διὸ Ar.
καὶ αἰγιβότης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ τὴν
25 βάσιν ἔχων κεράτινον· ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχων· ὥστε
ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων.
ἢ ὁ ἐπὶ κέρατα βαίνων. Καλαμοφθόγγῳ δὲ παίζων· διότι οἱ

1407 cf. Zen. IV 50 **1408** = Ambr. 661 **1409** = P, Ba 276, 20 **1410** cf. L v. Κέκροψ. ἀπατεών—πιθήκου = P, Ba 276, 22 cf. Ambr. 561—2, Et. M. 506, 40 **1411** = Ambr. 659 **1412** — αὐτῷ cf. sch. Pl. Leg. 796 a ὅτι sq. cf. FGrHist 4 fr. 77 e Steph. Byz. v. Φαίαξ; Bk. 275, 1 collato fonti rhetorico temere attr. Wentzel **1413** l. = Ambr. 699 ἐπὶ sq. Proc. h. a. 25, 12 **1414** — διαιρεῖ = P, Ba 276, 23 cf. H v. κέρματα 2, Phryn. 82, 2 Κατακερματιώντων—διακεκομμένων cf. Ambr. 526, H v. κατακερματίζει. vs. 19 καὶ— 20 κερματίων Iambl. fr. 9 ἐξήγαγεν sq. Aelian. fr. 81 **1415** — p. 102, 4 ἦσαν sch. Ar. Ran. 230—1 cf. P, H (ex Didymo)

1407 cf. **1405** **1412** ὅτι sq. hinc v. Φαιακία **1413** Proc. cf. vv. O 8 et φόλις **1414** Iambl. cf. **1441** et v. σκοταῖος **1415** cf. **1350**

1407 post **1269** FV; Κερκωπίζειν· ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Κερκωπίδης πλατύτερον A^{r}F(GVM) post **1406** add. V, K. ὅτι ἐν τῷ Κ. πλ. post **1408** add. F **1** προσαινόντων AFGV **2** Κεκρόπων F **6** κέρκωπος et Κέκροψ δὲ Κέκροπος om. F **9** καὶ— **11** Φαιάκων om. F **12** ἐπὶ—**13** ϲ'] ἤτοι F **13** φόλλεις A, s. v. φόλις **14** ὑπὲρ— **17** μοῖραν om. F **14** στατῆρος] ἤγουν νομίσματος ss. V **18** Κερματίζειν et διαιρεῖν F **18. 19** Κατακιρματιόντων F κατατερματιώντων G κατὰ τερματιώντων M κατατερματίων τῶν V **19** λεπτὰ] πολλὰ G καὶ— **22** πανδοκεῖ om. F **21** τοὺς] αὐτ^ A **23** τράγους V διὸ—p. **102, 4** κερουλκά om. F **27** ἢ—βαίνων om. A ὁ ex V solo

ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ᾄδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν· ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι
Ecl. ἦσαν. καὶ παροιμία· δὸς τόξα κερουλκά.

Δ 1416 Κερόεσσα: ἡ συμπλεκτική. καὶ Κερόεις, ὁ συμπλεκτικός.
Δ 1417 Κερουλκός: ὁ Ἀπόλλων.
Δ 1418 Κερωτή: μιτωτή.
Δ 1419 Κερωφόρος.
Δ 1420 Κέρσει: κόψει.
Harp. 1421 Κερσοβλέπτης: παῖς μὲν ἦν Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν
Suid. βασιλεὺς κατεστάθη Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ πατρός. ὅτι Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου, ἦλθε Φιλίππῳ συμμαχήσων εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον.
Σ 1422 Κερτόμιος: ἐρεθιστικός. πολλάκι δὲ κράξαca πολύθροον,
Anth. οἷά τις ἠχώ, κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν. ἐκέλευον
E ἐκκομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδουσῶν γυναικῶν.
Δ| 1423 Κερτομῶ: τὸ χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται. πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμουν ὡς γαστρίμαργον.
Σ 1424 Κερτομῶν: χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.
Δ 1425 Κεροίαξ.
Σ 1426 Κέσκος οὐκ ἦν: πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Ἄνους ὄνομα. διόπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.
Σ 1427 Κεστὸν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα. ᾧ πάντα ἐμυθεύετο ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια.
Σ 1428 Κεστός: ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντα-

1415 δὸς sq. = An. Ox. 2, 452, 26; Eur. Or. 268 **1416** — συμπλεκτική = Ambr. 649. Κερόεις sq. = Ambr. 573 **1417** cf. Ambr. 646 **1418** = Ambr. 648 **1419** = Ps. Herodian. 206 cf. L, Ambr. 579 **1420** = Ambr. 719 cf. H, sch. Ω 450 **1421** — πατρός Harp. = P **1422** — ἐρεθιστικός = P, Ba 276, 25 cf. sch. A 539, H; Et. Gen. = Et. M. 506, 36 πολλάκι—ἁρμονίαν Anth. 7, 191, 3—4 ἐκέλευον sq. Aelian. fr. 50 **1423** — χλευάζω cf. sch. π 87, H; l. = Ambr. 747 **1424** = P, Ba 276, 26 cf. sch. B 256 = Et. Gen., Et. M. 506, 37 **1426** = P cf. Paus. Att. fr. 229 ex Eust. O. 1392, 18, H, Zen. IV 51; fr. com. ad. 807 **1427** — ἱμάντα alt. = P, Ba 276, 27 cf. H τὰ sq. cf. sch. Ξ 215 **1428** — p. 103, 1 ἐνδύματα = P, Ba 276, 28, Σ^a cf. Et. M. 506, 46; Ap. S. 98, 17 ex quo H

1421 ὅτι sq. ex v. A **1461** **1422** Anth. cf. v. A **2757**. Aelian. cf. v. Δ **75** **1428** Anth. cf. v. M **26**

A^rF(GVM) 4 καὶ—κερουλκά ad **1417** rettulit Hemst. **1420—21, 1418—19** ordo in F, **1421, 1418—20** ordo in V **7** Καιρωτή coll. **1193** (et **1195**) Kust. **10** μὲν om. A ἦν] ἐν V **11** κατεστείθη F Θρᾴκης om. V ὅτι—12 πόλεμον om. F **12** κατὰ ex V, v. A **1461** **13** ἐρεθιστικός—16 γυναικῶν om. F **13** κεκράξαca V cf. v. A **2757** **17** συντάσσεται F: σύνταξιν rell. **22** Νοῦc coll. Eust. cett. Kust.; Ἄνους ποταμός mg. add. M **23** Κέστον FV cf. vs. 24 **26** διακεντημένος F, Σ^a **27** καὶ om. F τὰ om. GVM

κιώδη ἐνδύματα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώ- Anth.
τερα. ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὖθις· χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη ἥθεος ἁρμονίη κεστὸς ἔφυ Παφίης. ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανός, ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς.

1429 Κεστρᾶν τεμάχη· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς Ar.
κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυραίνας κέστρας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱ δὲ οὐ ταύτας, ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μέντοι κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεστρῶν, τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος, ἐπὶ πυρῶν οὐκέτι. καὶ παροιμία· Κεστρεὺς νηστεύει· ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων, ἧττον δὲ φερο- Σ
μένων διὰ τοῦτο αὐτό. καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρός ἐστι.
1430 Κεστρέαι: εἶδος ἰχθύων αἱ κεστρέαι. τὸ δὲ ἀρσενικὸν κεστρεύς, | Δ
κεστρέως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφύα. Suid.
1431 Κεστρεύς: ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος. Suid.
1432 Κεστρεῖς: νήστις ἐκάλουν καὶ κεχηνότας καὶ πεινῶντας· Σ
λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλύν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζῴων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλύν, καὶ ἧττόν τι φέρεται. ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος. Ar.
1433 Κεστρῖνος: εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως. Harp.
1434 Κέστρος· ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλε- E
μον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτο διπάλαιστον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ προβολῇ. τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο, τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. τούτων δυεῖν κάλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κάλων εὐλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν· ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κάλων, κατὰ τὴν ἄφεσιν

1428 καὶ κεστοῦ—μαγώτερα Anth. 5, 120, 3. χείλεα—Παφίης Anth. 5, 269, 7—8 **1429** — οὐκέτι sch. Ar. Nu. 339 καὶ—αὐτό = P cf. Zen. IV 52, Ath. 7, 307 c **1432** — φέρεται = P cf. Zen. IV 52, H, Ath. 7, 307 c; Aristot. h. a. 8, 4, 2 (p. 591) ὁ sq. sch. Ar. Nu. 339 **1433** Harp. = P **1434** Polyb. 27, 11

1429 Ar. cf. **1432** et v. τεμάχη **1430** ἔστι sq. ex v. A **4660** **1431** ex **1432** extr. **1432** Ar. cf. **1429**; hinc **1431**

1 καὶ pr.—4 κεστούς om. F 2 καὶ alt. om. GM 8 νῦν—13 ἐστι A^rF(GIVME) om. F; κέφαλοι ἰχθύες mg. add. VM 9 τέμαχος V τεμάχη s. v., sch. τιμίοις καὶ λαμπροῖς GIVM 10 πυρῶν] τυρῶν Bhd. 15 ἔστι—16 κέφαλος om. F 15 ἀφύων] ἤγουν θερινῶν ss. V 17 νήστεις ed. pr. 19 ὡς—21 ἰλύν om. F 20 ὅτι] τι add. V 22 κεστραῖος V, Phot. Harp. ep., om. in lac. GI 24 τοιοῦτον A διπάλαιστρον V 25 προσβολῇ AF^{ac}; ἤγουν συνάψει προσχρήμενον ss. V ξύλῳ F τῷ pr.—p. 104, 3 συγκυρήσαντας om. F 25 σπιθαμιαῖον IE, Gronov.: σπιθαμιαίαν rell. 27 τούτῳ A τοῦτο ed. pr. δυοῖν G 28 κάλων A: κάλω GVM κώλων Lipsius (et in seqq.)

ἐκπῖπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται καὶ προσπῖπτον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσαντας.

Σ 1435 Κεύθειν: κρύπτειν.

Σ 1436 Κευθήμων: φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων.

1437 Κευθῆνες: οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Σ 1438 Κευθμώνων: κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων.

Prov. 1439 Κευθωνύμου κλέος, ἢ αἶσχος: ἐπὶ τῶν αἴσχιον κλέος ἐχόντων· ἢ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα· ἢ δυσωνύμου.

1440 Κεφάλαια: τὰ χρήματα.

1441 Κεφάλαιον· ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς
E λεγομένοις. κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὖθις· μέγα
Suid. κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη΄, κεφάλαια τνε΄· ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μη΄, κεφάλαια λς΄· ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ΄, κεφάλαια τμη΄· καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιη΄, κεφάλαια σλβ΄.

Rhet. 1442 Κεφάλαιον· ἔνιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον· ὡς παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· δι' ἔνδειαν μὲν χρημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν· διὰ δὲ ἐννέα τάλαντα ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξελιλυθότων, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται. σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς ἑαυτοῦ χορηγεῖς καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ. παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον· ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τὰς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν.

Σ 1443 Κεφάλαιον: παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον.

Ar. 1444 Κεφαλαίῳ: ἀδρῷ. Ἀριστοφάνης· ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι θενὼν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. ἀντὶ τοῦ

1435 = P, Ba 277, 1 cf. sch. A 363 = H; Et. M. 506, 57 1436 = P, Σ^a cf. Ba 277, 2 1438 = P, Σ^a cf. H, sch. κ 283 1439 cf. Zen. IV 72, H 1440 Artem. 1, 17 (p. 21, 19) 1441 — λέγεται = Theophylact. Achr. in Hebr. 8, 1, PG 125, 285 d μέγα—κερματίων Iambl. fr. 9 1442 Aesch. 3, 240 et 104 1443 = P; Aesch. 3, 240 et 104; Dem. 27, 64 et 7 1444 — p. 105, 4 ῥαφανῖδα Ar. Ran. 854—5 c. sch.; Ar. Nu. 981—2

1441 Iambl. cf. 1414 et v. σκοταῖος. τίτλος sq. ex v. τίτλος 1444 Ar. Nu. cf. v. ῥαφανίς

A^{r}F(GVMB) 1 μολιβδὶς A, Hultsch 6 Κευθῦνες GV 7 κρυπτῶν] κρυπτόντων F 8 Κευθμωνύμου F τῶν] τὸν V 13 τίτλος—27 ἀπέδοσαν om. F cf. ad vs. 29 14 ξη΄—τίτλους alt. om. V 20 Θηβαίοις om. A 22 γένηται V 25 ὁ om. A 26 τὰς] τῆς ex Aesch. Kust. 28 ἐπὶ ἐπιγράμματος F, Phot. 29 Κτησιφῶντος] καὶ τόκον ἤνεγκαν add. F cf. vs. 25 31 Ἀριστοφάνης—p. 105, 2 ἁρπάζειν om. F 32 θενὼν ex Ar. Kust. θαίνων A: θέων GVM θείνων B, ms. A in Ar.

ἀδρῷ. καὶ ἐν Νεφέλαις· οὐδ' ἐδέσθαι δειπνοῦντα ἐξὴν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν. κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. ῥαφανίς, ἄνηθον.

5 1445 Κεφαλαίωσον: συντόμησον, συνάγαγε. Σ

1446 Κεφαλή: παρὰ τὸ κεκυφῶσθαι, ἤγουν κεκάμφθαι. καὶ οἱ ἰατροὶ Ecl. σκαφεῖον αὐτὸ καλοῦσι. καὶ ὁ Ἱπποκράτης δὲ κύβητον. Μακεδόνες δὲ κέβην, τὸ β ἀντὶ τοῦ φ λαμβάνοντες, ὡς ἐπὶ Φερενίκης, Βερενίκης.

10 1447 Κεφαλῆθεν: δῆμος Ἀκαμαντίδος ἡ Κεφαλή. Harp.

1448 Κεφαλήν, Κεφαλῆνος κλίνεται. καὶ Κεφαληνία, χώρα. Δ

1449 Κεφαλίων ἢ Κεφάλων, Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, Hesy. γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ΄, ἅ-
15 τινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ· Μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά.

1450 Κεφαλὶς βιβλίου: ὅπερ τινὲς εἴλημά φασιν. ἐν κεφαλίδι Thdr. βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

1451 Κεφαλισμός· κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης τοὺς τῶν πρώ- Phil.
20 των ἀριθμῶν τῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς εἴκοσι τεσσαράκοντα, καὶ ὁ εἰκοσάκις εἴκοσι τετρακόσια· καὶ ὁ διακοσιοντάκις εἴκοσι τετρακισχίλια, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

25 1452 Κέφαλος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος Hesy. προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας.

1453 Κέφαλος· οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἴνην. Suid.

1454 Κεφρήν: ὄνομα κύριον. Δ

1455 Κεχανδότα: χωροῦντα. Hom.

30 1456 Κεχαρηότα: χαίροντα. Δ

1457 Κεχαρισμένε: πεφιλημένε. ὁ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, Σ
κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγενημένου. E

1445 = P, Σ^a cf. H (in Sirac. 35, 8) 1446 = An. Ox. 2, 456, 27 1447 Harp. cf. P 1448 Κεφαλληνία, χώρα = Ambr. 668 1449 cf. Phot. Bibl. c. 68 1450 Thdr. in Ps. 39, 7, PG 80, 1157a 1451 Alex. Aphr. 586, 3—8 1454 = L cf. Ambr. 595 1455 sch. Ψ 268 = H, Et. M. 507, 33 1456 = Ambr. 721 cf. H (in H 312) 1457 — πεφιλημένε = P, Ba 277, 5; gl. Hom. ὁ sq. Aelian. fr. 67

1446 cf. 2596 1453 ex v. Οἰῆθεν

3 ἔτεμον FGVM, sch. 4 ῥαφανίς, ἄνηθον om. F 8 κέβλην Ecl. cf. Et. M. A^{r}F(GVM) 498, 41 τῶ φ om. F 10 δῆμος] Δημοσθένης F 12 ἢ—Γεργίθιος ad antiquiorem Cephalionem coll. Dionys. Hal. 1, 49 recte rettulit Voss Hist. Gr. 2 c. 12; cf. etiam Lobeck, Aglaoph. 995—7 12 Γεωργίθιος F 13 δι'—16 τινά om. F 15 ἐπιγράφει A: cp. VM ἐπιγράφουσι G ad 1450 Δαυὶδ mg. add. AGVM 20 τῶν ex F, Alex. διὰ—24 ὁμοίως om. F 23 ὁ pr.] καὶ A 26 προέθηκε Bhd. 1453 om. F 31 Κεχαρισμένος, πεφιλημένος F

Σ 1458 Κεχαρισμένως: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.
Δ 1459 Κεχαροίατο: χαρεῖεν.
Σ 1460 Κεχειρωμένοι: ἡττημένοι.
Ar. 1461 Κέχηνα: ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι.
Ar. 1462 Κεχήνατε: ἐξαπατᾶσθε, ἐννεοί ἐστε.
Ar. 1463 Κεχηναίων πόλις: ἡ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.
Ar. 1464 Κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας· Ἀριστοφάνης. ἐμποδίζων, ἀντὶ τοῦ μασώμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν.
Ar. 1465 Κεχήνη· ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσι, καὶ ἐστὶ συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχήναci. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἔτι νεοττῶν, τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. οἷον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου.
Σ 1466 Κεχηνότες: χαύνως ὁρῶντες.
Ar. 1467 Κεχηνότες: μωροί. μὴ περιπέτεσθε, ὦ μωροὶ κεχηνότες· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται. Ἀριστοφάνης· μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες.
Δ 1468 Κεχολώσεται: ὀργισθήσεται.
Δ 1469 Κεχωσμένος.
Synt. 1470 Κέχρηται· δοτικῇ.
Σ 1471 Κεχρησμῳδημένων: μεμαντευμένων.
Δ 1472 Κεῖθεν· καὶ Κεῖθι, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ Κεῖσε· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.
Suid. 1473 Κεῖμαι.
Ar. 1474 Κειμένους: κολαζομένους. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους.
Σ 1475 Κειμήλια: κτήματα, ἢ ἀποκείμενα χρήματα.

1458 = P, Σ^a cf. Ba 277, 6, H, Phryn. 77, 20 **1459** = Ambr. 723, H, sch. A 256 **1460** = P, Ba 277, 7 cf. H **1461** sch. Ar. Ach. 30 cf. H **1462** sch. Ar. Ach. 133 cf. H v. κεχηνότας **1463** sch. Ar. Eq. 1262 **1464** Ar. Eq. 755 c. sch. **1465** sch. Ar. Ach. 10 **1466** = P, Ba 277, 8 cf. H **1467** Ar. Av. 165 c. sch. **1468** = L, sch. A 139, H, Et. M. 507, 47 cf. Ambr. 724 **1469** = L **1471** = P, Ba 277, 9 cf. H **1472** cf. L, Ps. Herodian. 66, H **1474** Ar. Ran. 146 c. sch. **1475** = P, Σ^a, Ba 274, 19 cf. Ap. S. 97, 19 = Et. M. 508, 7, L; sch. Z 47, H; Ambr. 691 = Ps. Herodian. 66, sch. α 312

$A^{r}F(GVM)$ 1 αὐτῶν GV, Phot. Σ^a Ba: αὐτὸν F αὐτῷ AM ποιῶν A, Σ^a 2 χαροῖεν FGVM, Hes. 4 τῷ AG, sch.: τὸ FVM προσδέομαι ἢ δέχομαι A 5 ἐξατᾶσθε VM ἐξίστασθε G ἐννεοί VM, v. l. sch. εὐνεοί G **1463** non nov. gl. F 6 ληρούντων — 9 ὥσπερ om. F 7 ἔλαβε V, sch.: ἔλαβον AGM 9. 10 Ἀριστοφάνης. ἐμποδίζων om. F 10 μασώμενον F μασσώμενος G ad **1465** κα(νών) mg. add. VM 14 et 15 τῶν om. F 19 Ἀριστοφάνης — 20 κεχηνότες om. F 25 καὶ alt. om. FV, nov. gl. **1473** om. F 28 Ἀριστοφάνης — 29 κειμένους om. F 30 χρήματα] πράγματα G, Ba

1476 Κεῖος ἀνήρ: ἀπὸ τῆς Κέω. πολίτης. καὶ Κίος δὲ παραθαλάσσιος τόπος. καὶ Κιώτης, ὁ πολίτης. Δ
1477 Κεῖο: εὐκτικῶς. Κείω δὲ τὸ κοιμῶμαι. Δ
1478 Κείρει: ἐσθίει, κατεσθίει. Σ
1479 Κειρία: εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· οὐδ' ἂν χαμευνῇ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων. Κειρίον δὲ τὸ σχοινίον. Ar. Δ
1480 Κειρία: ἡ σπαργάνωσις. Δ
1481 Κειριάδης: Ἱπποθοωντίδος. Harp.
1482 Κειτούκειτος: Οὐλπιανός, εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός· καὶ εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος· σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν, κεῖται ἢ οὐ κεῖται. Suid.
1483 Κηδάρ: δεύτερος τοῦ Ἰσμαὴλ υἱός. οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τήμερον οὐ πόρρω τῆς Βαβυλῶνος ἐσκήνηνται. Thdr.
1484 Κήδεα: κακά. Δ
1485 Κηδεμονία: πρόνοια. καὶ Κηδεμών, φροντιστής, ἐπιμελητής, προνοητής. Σ + Hom.
1486 Κηδεός: ὁ νεκρός. Δ
1487 Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδούς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν. Σ Ar.
1488 Κήδεται· γενικῇ. φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται. Σ
1489 Κηδεύειν: φροντίζειν, ἢ θάπτειν. Αἰλιανός· καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανείς, ὡς ἤδη θεραπαίνῃ, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἠρίθμουν. καὶ οἵγε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ὠδύροντό τε αὐτὸν καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν. Σ E
1490 Κηδεία: ταφή, ἐκφορά. Σ

1476 cf. L; — πολίτης cf. Choer. An. Ox. 2, 232, 3 ex quo Et. M. 507, 51. — Κέω = Ambr. 564, Ps. Herodian. 66 cf. sch. Pl. Eryx. 398 c. Κιώτης sq. cf. Ambr. 863 et 914 **1477** Κείω sq. = Ambr. 720 **1478** = P, Ba 274, 20 cf. sch. Λ 559 **1479** — ἔχων Ar. Av. 816 c. sch. Κειρίον sq. = L, Ambr. 706 cf. Choer. An. Ox. 2, 230, 22 ex quo Et. M. 508, 13 **1480** aliter Et. M. 508, 12, L **1481** Harp. cf. P **1483** Thdr. in Ps. 119, 5, PG 80, 1877 a **1484** sch. A 445 cf. Ambr. 824 **1485** praeter ἐπιμελητής = P, Ba 277, 14 cf. Ps. Herodian. 65. φροντιστής = Ambr. 764 cf. H. ἐπιμελητής cf. sch. Ψ 674 **1486** = Ambr. 773 cf. Ψ 160 **1487** — πενθερός = P, Ba 277, 16 cf. Et. Gen. = Et. M. 509, 54; H οὐ μόνον sq. Ar. Th. 74 c. sch. **1488** γενικῇ cf. Synt. Laur. φροντίζει sq. = P, Ba 277, 17, H; φροντίζει = sch. B 27 cf. Apion, Ap. S. 98, 28, An. Ox. 2, 481, 8 **1489** — θάπτειν = P, Ba 277, 18 cf. H καὶ ἄλλως sq. Aelian. fr. 106 **1490** = P, Ba 277, 11 cf. H; l. = Ambr. 818

1479 cf. v. χαμεύνης **1482** cf. v. Δ 359, unde ἐκλήθη sq. **1488** cf. **1494**

1 καὶ — 2 πολίτης om. F 3 τὸ om. FV 6 Ἀριστοφάνης — 7 ἔχων $A^{r}F(GVM)$ om. F 10 ἐκλήθη — 14 οὐ κεῖται om. F 16 σήμερον A ἐσκήνωνται V, Thdr. ἐσκήνηντο F 22 χρὴ AGM 24 βοηθεῖ, φροντίζει G 25 καὶ — 28 Σάραπιν om. F 25 ἄλλος Hercher δειλαίως ἔκειτο Bhd. 26 παλλακίδι — θεραπαίνῃ] τῇ παλλακίδι (ἐπι)περιπλακείς. ὡς δὲ εἶδον οἱ θεραπευτῆρες Bhd.

Σ 1491 Κήδειν: κακοῦν, λυπεῖν.
Σ 1492 Κηδείους: οἰκείους, προσφιλεῖς.
Σ 1493 Κηδήσαντες: θεραπεύσαντες, ἢ λυπήσαντες.
Δ 1494 Κήδομαί σου: φροντίζω. Κήδω δὲ σέ, λυπῶ.
Σ Ecl. 1495 Κῆδος: ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους. καὶ ἡ
E λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις ξυνηλθέτην εὐθύς.
E καὶ αὖθις· Τισσαφέρνης δὲ κηδεύσας Ἀρταξέρξῃ καὶ τὴν σατραπείαν
λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ.
Δ 1496 Κηδωλός. ὁ φροντίζων καὶ κηδόμενος ὅλων.
Δ 1497 Κηδωνίδης, Κηδωνίδου. οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδ-
Harp. εραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ, ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος.
Δ 1498 Κῆεν: ἔκαιεν.
Δ 1499 Κηκάς: ὁ λοίδορος. καὶ Κηκασμός.
Ar. 1500 Κηκίδιος, διθυράμβων ποιητής, πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ
Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀρχαῖα καὶ Διιπολιώδη καὶ
τεττίγων ἀνάμεστα καὶ Κηκιδίου.
Δ Harp. 1501 Κηκίς: ὀξύτης. ἢ Κηκίς, βαμματικὸν στύμμα· ἢ καρπὸς
Δ τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως Κηκίδιον.
Hom. 1502 Κῆλα: βέλη. ὁτὲ δὲ σημεῖα.
Δ 1503 Κηλέῳ: καυστικῷ πυρί.
Δ 1504 Κηλέστης: ὁ ἀπατεών.
Δ Ecl. 1505 Κηληθμός: ἀπάτη. ἀπὸ τοῦ χαλῶ, χαληθμὸς καὶ τροπῇ
Δ κηληθμός. καὶ Κήλημα ὁμοίως.
Σ 1506 Κήλησις: πειθὼ μετὰ τέρψεως. ἡ διὰ λόγων ἡδονὴ κατα-
κλῶσα. καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ. ἀπὸ τοῦ χαλῶ.

1491 = P, Ba 277, 12 cf. H, sch. I 611 (615), Apion **1492** = P, Ba 277, 13 cf. H (in T 294) **1493** = P, Ba 277, 19 **1494** cf. H; — σου = Synt. Laur. φροντίζω cf. L = Et. M. 509, 46 et 53 **1495** — λύπη cf. sch. Pl. Rep. 605 d. — πένθους = P, Ba 277, 20 cf. Bk. 103, 32 πένθους sq. cf. An. Ox. 2, 456, 15, Et. M. 509, 38 ἐς — εὐθύς Proc. h. a. 4, 37 **1496** l. = Ambr. 783 **1497** — Κηδωνίδου cf. L = Ambr. 781 οὗτος sq. Harp. cf. P (= Harp. ep.) **1498** = L **1499** cf. L, Et. M. 510, 8, Ambr. 771 **1500** Ar. Nu. 984—5 c. sch. cf. P v. Κηδίδης **1501** — ὀξύτης cf. Ambr. 810 Κηκίς alt. — βαφήν Harp. cf. P; Bk. 271, 26, ex quo Et. M. 510, 53; Lex. Patm. 149, H οὐδετέρως sq. = L **1502** sch. A 53 = Et. M. 510, 21 cf. Ap. S. 99, 2, H, Apion **1503** cf. Et. M. 510, 27, Ambr. 828, Ap. S. 99, 7, sch. Θ 217, H **1504** = L cf. Ambr. 775 **1505** — ἀπάτη = Ambr. 766 ἀπὸ — κληθμός cf. Et. M. 510, 35, Herodiani schem. Jb. 149, 344 n. 113 Κήλημα sq. = Ambr. 825 **1506** — τέρψεως = P cf. L, sch. ν 2 ἡσυχία sq. cf. Et. M. 510, 31 (pertinet ad **1505**), sch. λ 333 et ν 2, H, Ap. S. 99, 1

1491 cf. **1494** **1494** cf. **1488** et **1491** **1497** cf. v. Α **4498**; hinc v. Θ **261** extr. **1500** cf. v. Δ **1045** **1502** cf. **1512**

A^{r}F(GVM) 1 καλοῦν GV 6 ἐς—8 θαλάσσῃ om. F 7 Τισαφέρνης AG 9 ὁ—ὅλων om. F 10 τεθρυλλημένος AV ἐπὶ—11 Θέρσανδρος om. F 11 ἀνυπερβλήτῳ] ἤγουν ἀκαταπλήστῳ ss. V Θέσανδρος GV, v. Θ **261** 14 μέμνηται—16 Κηκιδίου om. F 15 Διιπολίδη GVM 16 Κηδίου V 17 τύμμα V 18 τῆς δρυὸς om. F **1502** post **1510** FV, mg. signo ante **1503** posito M **1504—5** inverso ord. FV 22 χαληθμὸς G: χηληθμὸς rell. 24 διὰ] δὴ F 24. 25 κατακλῶσθαι V κατακηλοῦσα (cf. Laert. 7, 114) ed. pr. καταχαλῶσα coll. sch. Thuc. 1, 94, 2 Bhd.

1507 Κηλητήρια ἄσματα: θελκτικὰ μέλη. γράψαντας ἐς τοὺς E
ιβ′ θεοὺς χρῆναι ταῦτα ἄδεσθαι, οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν κηλη-
τήρια.
1508 Κηλήτης.
1509 Κηλίδα.
1510 Κηλιδωτόν: ἐρρυπωμένον. Δ
1511 Κηλίς, κηλῖδος. ῥύπος, μῶμος, χρῶμα, μορφή, ἕλκος, Δ
οὐλή. ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ Σ + x
τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψαντο. E
1512 Κῆλον: τὸ ξύλινον βέλος. Δ
1513 Κηλόνειον: τὸ γεράνιον. Δ
1514 Κηλούμενος: τερπόμενος, φλεγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυ- Σ
φωνίαις. Κηλῶ γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν ᾄδομαι.
1515 Κηλῶ: βλάπτω, ἀπατῶ. Δ
1516 Κήλων: ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. Δ
1517 Κηλώνιον: ὁ ἵππος. Δ
1518 Κημὸν καταμηλῶν· Ἀριστοφάνης· ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν Ar.
ἐξεμεῖν, ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου. καταμηλοῦν λέγουσι τὸ τὴν μήλην
καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν, ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες.
τὸ δὲ ὅλον βούλεται, ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ καταδικάζων
ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς.
1519 Κημός: εἶδος χαλινοῦ· ἢ φιμός. κέντρα διωξικέλευθα, φιλορ- Σ
ρώθωνά τε κημόν. Anth.
1520 Κημός: πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν Σ
ψῆφον εἰς τὸν κάδον. Ἀριστοφάνης· κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κη- Ar.
μοῖς. καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον προκόσμημα, Σ
καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί, καὶ κρίκου τι γένος, καὶ πόα τις, καὶ
ὄσπριόν τι παρὰ Θρᾳξίν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ἀμφίτρητον ὑπεικτὰν Anth.
κημόν. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα.

1507 γράψαντας sq. fort. Aelian. **1508** cf. L, Ps. Herodian. 181, Ambr. 765 **1510** cf. L **1511** — κηλῖδος cf. Ambr. 808 ῥύπος — οὐλή (praeter χρῶμα) = P, Ba 277, 21 cf. H, gl. Dionys. PG 4, 26; ῥύπος = L, Et. M. 510, 55 cf. Ambr. 808, sch. Eur. Hipp. 820 ὥσπερ sq. Aelian. fr. 89 **1512** = Et. M. 510, 45; βέλος = L, Ps. Herodian. 65 **1513** = Ambr. 834 cf. Et. M. 510, 50 **1514** — ἡδυφωνίαις = P, Ba 277, 22; τερπόμενος = Et. M. 510, 36 cf. H **1515** = Ambr. 840 **1516** = Et. M. 510, 51 cf. L v. κῆλος **1517** = Ambr. 836 cf. Ps. Herodian. 65, Et. M. 510, 51 **1518** Ar. Eq. 1147—9 c. sch. 1150 **1519** — φιμός = P, Ba 277, 24 cf. An. Ox. 2, 459, 6 (gl. Ps.), H; Ambr. 774 = Ps. Herodian. 65 κέντρα sq. Anth. 6, 246, 1 **1520** — κάδον + καὶ τὸ — Θρᾳξίν = P cf. H, Bk. 275, 25 (ex quo Et. M. 511, 5), Poll. 8, 17 et 123, Lex. Cant., sch. Ar. Eq. 1150 et Vsp. 99 κἀπισταίην — κημοῖς Ar. Vsp. 754 vs. 28 καὶ — κημόν Anth. 6, 233, 1—2

1511 Aelian. cf. vv. προσετρίψατο et Τιτανῶδες **1512** cf. **1502** **1514** cf. v. Ε **436** **1518** cf. **649** **1519** cf. **1338** et v. Δ **1245**

1 ἐς τοὺς FV, Port.: ἑαυτοὺς AGM **1508—9** om. F 7 κηλῖδος om. F, A^{r}F(GVM) Phot. Ba 11 γεράνειον FGV 17 Κημῶν F 22 διξικέλευθα GVM 28 ἀμφίτριτον AF 29 μηχανικόν — μηχάνημα] vitium latet

Δ 1521 Κηναῖος: ὁ Ζεύς.

Δ 1522 Κῆνσος: τὸ νόμισμα. ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω.

E 1523 Κῆνσος: οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ Ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσιν.

E 1524 Κήνσωρ: τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον.

Δ Hom. 1525 Κηώδης: ὁ τεθυμιαμένος. καὶ Κηώεντι, εὐώδει, τεθυμιαμένῳ. Anth. αἰεὶ κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν, καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι. καὶ Κηώεις.

Δ 1526 Κηπαία: ἡ ἐν τῷ κήπῳ παγίς.

Δ 1527 Κηπεύω· Κηπεία· Κηπίον δὲ οὐδετέρως.

Ar. 1528 Κῆπος: εἶδος κουρᾶς. δύο γάρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῷ, ὁ δὲ κῆπος τῷ προμετώπῳ κεκοσμῆσθαι. Ἀριστοφάνης· οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. σὺ δὲ κομψίων γε σκάφιον ἀποτετιλμένος.

Harp. 1529 Κῆπος: πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη.

Σ 1530 Κῆρ: ψυχή· καὶ θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θανατηφόροι Ecl. μοῖραι. ἤτοι αἱ καῆναι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν ᾍδου ποταμῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ· ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ φλέγειν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη εἰς αὐτὸν ῥεῖν, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ κωκυτῶν. κωκυτὸς δέ ἐστι φωνῆς μίμησις θρηνούντων. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντά τινα εἶναι ποταμόν· ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν, ἤγουν ἰκμάδα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. κῆρ δὲ ἡ ψυχή· ὅτι διάπυρος ἐστι. Anth. τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμόν, τοῦτο ψυχή. εἰμὶ δὲ κῆρ τυμβοῦλος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος.

1521 cf. L, Ambr. 805, Stud. An. 265 **1522** — νόμισμα = Ambr. 767, Ps. Herodian. 66 **1525** — τεθυμιαμένος + καὶ Κηώεις = Ambr. 776 cf. Et. M. 512, 34 Κηώεντι—τεθυμιαμένῳ Γ 382 c. sch. cf. Et. M. 512, 33, H αἰεὶ—κόμαι Anth. 7, 218, 9—10 **1526** = Ambr. 811 **1527** Κηπεία = Ambr. 817. Κηπίον sq. cf. Ambr. 837 **1528** Ar. Av. 804—6 c. sch. 806 cf. sch. Luc. 196, 9, sch. Eur. Tr. 1175, H, P **1529** Harp. = P **1530** — μοῖραι = P, Ba 277, 25 cf. sch. A 44 = Apion; Ap. S. 99, 12, Philop. diff., An. Ox. 1, 219, 19 et 2, 456, 17, Et. M. 511, 12 et 23, H, Ps. Herodian. 66, L ἤτοι—vs. 27 ψυχή = An. Ox. 2, 456, 17—26 ex quo Et. M. 511, 25 cf. Choer. Epim. Ps. 3, 8 et 22 εἶμι sq. Anth. 7, 154, 3

1524 cf. v. τιμητής **1525** Anth. cf. v. Θ 588 **1528** cf. 2207, v. M 1860, v. σκάφιον **1530** cf. v. A 1210

A F V (G V M) 1 Κηναῖς F 4 γλώττῃ A cp. M 9 τεθυμιασμένος F cf. sch. Κήνεντι F 14 εἶδος om. F 15 τῷ] τὸ A, v. l. sch. 16 Ἀριστοφάνης—17 ἀποτετιλμένος om. F 17 συγγεγραμμένῳ A: cp. M συγγεγραμένον V συγγέγραμμαι G κομψείων V ἀποτέτιλμαι M cp. G 18 Βοόσπορον F V 19 καὶ pr.] ἡ add. G V 20 καὶ—26 ἐστι om. F 23 κωκυτῶν A, Ecl.: κωκυτοῦ G V M 25 ἀλίβαντα] ὅτι τὸ ὄξος ἀλίβαντά φασιν mg. add. M 26 ὅτι alt. F G, Ecl.: διότι A V M διάπορος A 27 εἰμὶ—p. 110, 1 αὐτοὺς] εἰ F

1531 Κῆρας: θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας κῆρας πόλεών τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος γενναίου βίου καὶ σώφρονος.

1532 Κηρεσιφόρητος: ὁ τὸν θάνατον φέρων. Δ

1533 Κήριθος: πόλις. Δ

1534 Κήρινθος: ὄνομα κύριον. Δ

1535 Κήρινον ἐκμαγεῖον: ἡ φαντασία τοῦ νοός. καὶ Κήρινος. καὶ Ἐκηριώθην, ἀντὶ τοῦ ἐσκοτώθην, ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην. Suid.

1536 Κηρόθι: ἐκ ψυχῆς. Δ

1537 Κηροῦ εὐπλαστότερος: ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. τῷ Prov. δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς μουσικῆς· ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλαστότερα κηροῦ διετίθετο καὶ μετερρύθμιζεν ἐς ὅ τι ἠβούλετο, καὶ ἡ χρεία παρῆν· ὥστε καὶ ζώων ἁπάντων μιμεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις.

1538 Κηροφορεῖν: κηρία φέρειν. Δ

1538 Κηρωτή. Δ

1540 Κηρύκαινα: θήλεια. καὶ Κηρυκίνας ἐκάλουν Ἀλεξανδρεῖς Δ γυναῖκας, αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριοῦσαι καὶ τὰς συνοικίας, ἐφ' ᾧτε συναγείρειν τὰ μιάσματα καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν, ἅπερ ἐκάλουν φυλάκια.

1541 Κηρυκεύω· δοτικῇ. Synt.

1542 Κήρυκες: γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Harp. Ἑρμοῦ.

1543 Κηρυκεία: ὁ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν, ἐπὶ ταῖς γινομέναις Harp. πράξεσιν. οὕτως Ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέγεται Ecl.? καὶ οὐδετέρως κηρύκειον, ὁ ἐπὶ τῇ κηρύξει μισθός· ὃ παρ' ἡμῖν μήνυτρον λέγεται. καὶ Κηρύκειον, ὄρος Ἐφέσου. Δ

1544 Κηρύκειον· σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις, συναντᾶν E

1531 ἀξιῶν sq. Synes. Dio, PG 66, 1117 c—d **1532** cf. Ambr. 770; l. = L **1533** cf. Ambr. 816 **1534** = Ambr. 780 **1535** — νοός Dam.; — φαντασία = Phot. Bibl. 336 a 21 **1536** sch. I 300 = H, Et. Sym. ap. Gsf. ad v. κηφῆνες cf. Ambr. 846 **1537** — ποιούντων Greg. Cypr. M. IV 2 τῷ sq. Dam. fr. 127 **1538** cf. L, Ambr. 839 **1539** = Ambr. 806 **1540** Κηρυκίνας sq. Dam. cf. Phot. Bibl. 338 b 25 (Latte, Herm. 50, 385, 1) **1541** cf. Bk. 153, 10 **1542** Harp. = P cf. H **1543** — Ἰσαῖος (fr. 46) Harp. cf. Bk. 255, 2 σημαίνει—λέγεται cf. Et. M. 512, 1 Κηρύκειον sq. cf. H, Et. M. 511, 55, Ambr. 832 **1544** Polyb. 3, 52, 3 et 5

1531 cf. v. Β 86 **1535** Ἐκηριώθην sq. ex v. Ε 437 **1537** init. cf. v. πλάκις **1540** cf. v. φυλακία **1543** hinc sch. Dem. Bavar. 51, 13 **1544** cf. v. σύνθημα. hinc sch. Dem. Bavar. 51, 13

2 πόλεώς G 6 Κήρινθος Ambr., Bhd. 8 καὶ—9 ἐγενόμην om. F A F (G V M) 9 Ἐκκριώθην V 12 δὲ om. A εἰς om. V 13 αὐτὴν] ἑαυτὴν G 14 ἐς om. F 19 Ἀλεξανδρεῖς Bas. cf. v. φυλακία: cp. F M Ἀλεξανδρείας G cp V Ἀλεξάνδρου A 21 συνεγείρειν F 27 δὲ om. F 28 καὶ] δὲ καὶ F κηρύκιον A 29 Κηρύκιον A, Hes. 30 Κηρύκιον F

στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν.

1545 Κηρύκειον: σκῆπτρον. ἢ ἐφ' ὃ ἀναβὰς κηρύσσει.

Thuc. 1546 Κηρύκειον: ξύλον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τὸ δὲ παρ' ἑκάτερα εἶδος τῶν ὄφεων τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ.

Δ 1547 Κηρύκειος γραφή.

Δ 1548 Κηρυκίνη ῥάβδος: ἡ τοῦ Ἑρμοῦ.

Ar. 1549 Κηρύλος: ὁ ἄρρην ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, βάλε δέ, βάλε, κηρύλος εἶην· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κειρύλον. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. ὁ γὰρ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς· τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

1550 Κῆρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ.

1551 Κῆρυξ: ὁ ἀλεκτρυών. τρίτον δὲ ᾄδει.

Synt. 1552 Κηρύττω· αἰτιατικῇ.

Δ 1553 Κησιφῶν: ὄνομα κύριον.

Δ 1554 Κῆσος: ὄνομα ποταμοῦ.

1555 Κῆτος: θαλάσσιον θηρίον πολυειδές. ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαμος, πρῆστις, ἡ λεγομένη μάλλη, ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι· καὶ κριός, ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῷον.

Harp. 1556 Κῆττοι: δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Δ 1557 Κῆυξ: εἶδος ἱέρακος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Δ 1558 Κηφᾶς: ὄνομα κύριον.

Δ 1559 Κηφεύς: ὄνομα κύριον.

Δ 1560 Κηφηΐς γῆ: ἡ τοῦ Κηφέως.

1545 = H **1546** sch. Thuc. 1, 53, 1 **1548** cf. Ambr. 835; l. = Ambr. 809 **1549** sch. Ar. Av. 299 cf. P v. κείρυλοι; Pl. com. fr. 135 **1551** ad Marc. 14, 72 rettulit Toup **1552** = An. Ox. 4, 296, 14 **1555** — θαλάσσιον cf. H ἔστι sq. Aelian. h. a. 9, 49 **1556** Harp. cf. P **1557** κύριον = L **1558** = Ambr. 777, Ps. Herodian. 65 **1559** = Ambr. 782 **1560** praeter γῆ = Ambr. 815

1546 hinc sch. Dem. Bavar. 51, 13 **1549** cf. v. Σποργίλος

A^{r}F(GVM) 1 κηρύκιον FM 4 ἢ om. F 5 Κηρύκιον F 9 ἑκάτερον G cp. VM εἶδη F **1547—8** ante **1544** FV 11 γραφή] γραμματικός F 13 Κειρύλος V^{ec}M^{ec} 14 Εὐφρόνιός—18 τέγος om. F 15 κηρύλον G **1553—4** inverso ord. FV 22 Κηφισῶν Bhd. 23 ποταμοῦ] τόπου F 25 φύσαλος Kust. **1556** ante **1555** FV 27 δῆμος—28 Κῆυξ mg. M; ἤγουν φυλῆς ss. V 28 Κῆρυξ G cf. Ambr. 786 **1560—1** inverso ord. FV 31 γῆ] γυνή G

1561 Κηφήν: ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργός, ἄπρακτος, μετέωρος. ὅτι Δ Σ Βελισάριος ξὺν γέλωτι εἶπεν· οὐ δίκαιον τοὺς κηφῆνας μὲν ὑφ' ἑτέρων E πόνῳ μεγάλῳ ἀπόλλυσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μέλιτος οὐδεμιᾷ ταλαιπωρίᾳ ὀνίνασθαι. τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσων τὴν λείαν, ὅπως ἀξίως διανέμοιτο. καὶ Κηφήνεσι κουθούροισι, τοῖς καθεζομένοις καὶ φυ- Σ λάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὗροι γὰρ οἱ φύλακες. κούθουροι οὖν οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

1562 Κηφισίς, Κηφισίδος: ἡ λίμνη. Δ

1563 Κηφισόδημος, Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, Ar. ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ. Σκυθῶν δὲ ἐρημία, ἡ ἀγριότης, ὁ ὄλεθρος. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φέρονται οἱ Σκύθαι.

1564 Κηφισόδοτος· οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτο- Harp. νήθη καὶ κριθεὶς ἑάλω καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

1565 Κηφισόδωρος, Ἀθηναῖος, τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. Hesy. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλαΐς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ὑς.

1566 Κηφισόδωρος, ἄλλος μέν, ὃς κεκωμῴδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος Harp. δὲ ὁ ὕπαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν.

1567 Κηφισσός: ποταμός. Δ

1568 Κηφισοφῶν: ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· εὖ γ', ὦ Παλά- Δ μηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις, ταυτὶ δέ ποτ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν; Ar. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

1569 Κηφόν: ἀργύριον. Δ

1570 Κῆχος. Δ

1571 Κιανοί: οἱ τῆς Κίου· οὓς Προυσίας παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διά E τινας αἰτίας.

1572 Κίβαλος: ὁ λῃστής. Δ

1573 Κιβδηλία: ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. τουτέστι μοχθηρία καὶ Ar. ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κιβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ

1561 — μέλισσα = Ps. Herodian. 65 cf. sch. Pl. Leg. 901a, L, Ambr. 769 et 813 ἀργὸς—μετέωρος = P, Ba 277, 27 cf. H Βελισάριος—διανέμοιτο Proc. Bell. 6, 7, 34 Κηφήνεσι—φυλάσσοντες Tim. = P cf. sch. Pl. Leg. 901a. λέγεται sq. cf. sch. Pl. Rep. 8, 552b **1562** praeter Κηφισίδος = L, H **1563** sch. Ar. Ach. 703—5 **1564** Harp. = P **1566** Harp. = P **1567** = L, Ambr. 801, H **1568** l. cf. Ambr. 788 εὖ sq. Ar. Ran. 1451—3 **1570** cf. Ambr. 847 **1571** — Κίου cf. Et. M. 512, 39. οὓς sq. fort. Polyb. cf. 15, 21 **1573** Ar. Av. 158 c. sch.

2 ἑτέρῳ FV 3 πόλῳ F 4 ὀνίσασθαι F 7 καὶ] καὶ ὁ F A^{r}F(GVM) 9 Κηφισίλος V 11 ἀντιπολιτευόμενος—12 Σκύθαι om. F 11 ὁ] καὶ A 13 Ἀλωπεκόνησον AV^{ac} cf. Harp. 13. 14 ἐχειροτονήθη F 15 τραγικὸς—τραγῳδίας] κωμικὸς—κωμῳδίας coll. Ath. 11, 459 et Poll. 4, 173 Kust. ἀρχαίας] μέσης Capps Am. Journ. Phil. 21, 51 16 Ὑς] Ὑιός V 17 ἕτερος—19 ἀπέθανεν om. F 20 Κηφισός V, Ambr. Hes. ποταμός] πόλ(ις) F 21 Ἀριστοφάνης—23 Κηφισοφῶν om. F 26 Κίου] οἰκίου F 29 Κιβδηλεία AV^{ac}M^{ac} cf. sch. 30 νομίσματα] ὀνόματα V (propter ep. simill.)

Κίοις δεδομένον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

Σ 1574 Κιβδηλιῶντες: ὠχροί.

Σ 1575 Κίβδηλον: οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νόμισμα, καὶ παρακοπέν. Νόμων ἑνδεκάτῳ· ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν. καὶ Πισίδης· πραγμάτων πάντως δύο κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἷς, ὡς λόγος. Κίβδηλον μέν ἐστιν ὅταν ἔχῃ ἐπιφάνειαν ὡς Ecl.? ἀστεῖον, ᾗ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον, ἢ E παρὰ τὸ Χῖος καὶ τὸ βδελυκτόν· ἀπὸ ἱστορίας. ὁ Κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων. κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσίν, ἐν τῇ Κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη.

Δ 1576 Κίβησις: ἡ κιβωτός.

Δ 1577 Κίβος: κιβώτιον.

Σ 1578 Κιβωτός: λάρναξ, κίστη. κιβωτὸς καὶ κίστις διαφέρει. ὅτι Ar. ἡ μὲν κίστις εἰς ὑποδοχὴν ἐστιν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ κιβωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων.

1579 Κιγηλός: ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλουμένου. ἔστι δὲ ζῷον ἀσθενές, ὥστε μηδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά.

Prov. 1580 Κίγκαλος: εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ παροιμία· Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.

1581 Κιγκλιδάριοι: ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα E ἐπεφρόντιστο, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις εἰσιτητέα εἴη.

Ar. 1582 Κιγκλίδας: ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ἄστινας δικλίδας φασίν. ἢ κιγκλίς, ἡ ὀπή, δι' ἧς ἡ κλεὶς πέμπεται.

1574 cf. H, P 1575 — κιβδηλευθέν + vs. 7 Κίβδηλον—τρόπῳ = P, sch. Luc. 227, 6; ἀδόκιμον = Ambr. 963, H; Pl. Leg. 917 d πραγμάτων—λόγος Pisid. fr. 112 παρὰ alt. sq.—ἱστορίας cf. sch. Greg. Naz. PG 36, 1212 d sq. et An. Ox. 2, 325, 15 (unde Et. M. 512, 44) ὁ—περιστέλλων Aelian. fr. 67. κίβδηλον sq. Aelian. fr. 58 1576 = Ambr. 920 cf. Et. M. 512, 54 1577 aliter Ambr. 925 = Orus ap. Et. M. 512, 51 1578 — κίστη = P, Ba 277, 28 cf. H κιβωτὸς sec. sq. sch. Ar. Eq. 1211 1579 cf. Aelian. h. a. 12, 9 (Wellmann Herm. 51, 25) 1580 cf. Miller Mél. 354 1581 οἷς sq. Agath. 1, 19, p. 55, 13 1582 sch. Ar. Eq. 641

1580 cf. v. Λ 218 et v. πτωχοῦ

A^{r}F(G V M) 1 δεδήμενον F V cf. sch. 2 κιβδηλείαν A 1574 post 1575 V post 1576 F 4 τὸ] τὸν F V 5 Νόμων—12 ἀνεφάνη om. F 5 φορέσθω G V M 10 ταῖς—μένων] τοῖς περὶ αὐτὸν ἀκοαῖς πάντα νέμων Bhd. τοῖς περὶ αὐτὸν ἀ. ἐμμένων M. Schmidt Jb. 71, 798 15 κιβωτὸς] nov. gl. G V 16 κίστις—17 χρημάτων] κιβωτὸς—χρημάτων, ἡ δὲ κίστις εἰς ὑ. ἐδεσμάτων F 19 ὥστε] ὡς A μηδὲ] μὴ F 1580 cf. post 1630 23 ἀρχαῖα F 24 πεφρόντιστο A ἐπεφόρτιστο F πέρι] ἤγουν ἕνεκεν ss. V χύδην] ἤγουν ἀσυντακτικῶς τὸ πλῆθος ss. V 26 τινες V

1583 Κιγκλίδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ὁ κάγκελος, ἢ τοῦ Harp. ἱεροῦ οἴκου. Σ

1584 Κιγκλίζει: καλεύει, μοχλεύει, ἦχον ποιεῖ, κινεῖ. Σ

1585 Κίγκλος: ὄρνεον τὴν ὀσφῦν πολλὰ κινοῦν, ὅ τινες σεισοπυγίδα Σ καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καί, ἡ πτωχότερος κίγκλου· παροιμία, ᾗ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

1586 Κιγχάνειν: τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα. Σ

1587 Κιδαλίη: νῆσος. Δ

1588 Κίδαρις: περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἤτοι Σ εἶδος καμηλαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται· τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικράνιον πιλίον ἢ στέφανον ἢ φακιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν· ἢ τὸ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

1589 Κίδναται: σκορπίζεται. Σ

1590 Κιθάρα: λύρα. Δ

1591 Κιθαροιδότατος· παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους. Ar. πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον, τὸν κιθαροιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο. Ἀριστοφάνης φησί.

1592 Κιθαρός: ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στῆθος. Σ

1593 Κιθαιρών: ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. Σ

1594 Κικέρων: ὁ ῥήτωρ· περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ Φολουίας τῆς Ἀντωνίου γυναικός. ζήτει ἐν τῷ Φολουία.

1595 Κίκι: εἶδος ἐλαίου. ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες. Δ |

1596 Κικίλιος, Ἀργεῖος, ἐποποιός. Ἁλιευτικὰ γεγραφώς· καὶ Hesy. Νουμήνιος Ἡρακλεώτης, Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. καταλογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος.

1597 Κίκινος· ναὶ μὰ τὸν εὐέρωτα Τιμοῦς φιλέρωτα κίκινον. καὶ Anth. Ἀριστοφάνης· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν Ar. κικίννους νεανιῶν καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρωκτίαν.

1583 — θύραι Harp. = P cf. Poll. 8, 124, Herodian. schem. Jb. 149, 344, sch. Ar. Eq. 641 ὁ sq. = P, Ba 278, 1; κάγκελος cf. Ambr. 933, H v. κιγκλίς, sch. Luc. 167, 8, Bk. 271, 33, Lex. Patm. 147 1584 = P, Ba 277, 29 cf. H vv. κιγκλίζει et κιγκλίζειν (= Herodian. schem.) 1585 = P cf. sch. Luc. 167, 9, H, Et. Gen., Et. M. 513, 12, sch. Theocr. 5, 117, Herodian. schem. Jb. 149, 344, Erotian. 53, 19, Miller Mél. 354; Men. com. fr. 221 1586 cf. P 1587 cf. Ambr. 949 1588 = P, Ba 278, 3 cf. H, Et. Gen., Et. M. 513, 17, Ctesias ap. sch. Oribas. II 743 (Bussemaker) 1589 = P, Ba 278, 8 (in Ψ 227) cf. H 1591 Ar. Vsp. 1276—8 1592 = P cf. H 1593 = P, Ba 278, 9 1595 — ἐλαίου = Ambr. 960, Ps. Herodian. 236 1596 praeter ἐποποιός Ath. 1, 13 b c (text. plenior.) 1597 ναὶ—κίκιννον Anth. 5, 196, 1 ὡς sq. Ar. Vsp. 1067—70

1589 cf. v. Ε 2378 1594 cf. v. Φολουία 1597 Ar. cf. 2657

1 κάγκελλος V, Phot. (Lex. Patm.) 4 ὅ] οἵ V 9 παράθεμα F A^{r}F(G V M)
11 παρακράνιον F 1591—2 inverso ord. F V 15 χειροτεχνικώτατον G^{cp} V M^{cp}
16 τὸν om. F 18 ποιός] ἤγουν εἰδοποιημένος ss. V 23 γέγραφε F
24 Νουμίνιος A G M 25 Κίλιξ] nov. gl. F δὲ om. F 27 Κίκινος A ἔρωτα Τιμᾶς F κίκιννον G 29 κικίνους F καὶ alt. om. V

Δ 1598 Κίκις: ὄνομα κύριον. ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.
Σ 1599 Κικλήσκουσι: καλοῦσι.
Δ 1600 Κικονία χώρα.
Δ 1601 Κικόνιον ὄρνεον καὶ Κικόνιος οἶνος.
Δ 1602 Κῖκυς: ἀρσενικὸν ὁ ἀσθενής. Κῖκυς δὲ θηλυκὸν ἡ ἰσχύς.
Δ 1603 Κίλλης: ὄνομα κύριον.
Ar. 1604 Κιλλίβαντες: τρισκελῆ ἐστί τινα ξύλα, ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀριστοφάνης· τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
1605 Κιλίκια: τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφάσματα.
Prov. 1606 Κιλίκιος ὄλεθρος: οἱ γὰρ Κίλικες λῃστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.
1607 Κιλίκιος τράγος: ὁ δασύς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντιθέμενα Κιλίκια λέγονται.
Suid. ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικεύεται, ἀντὶ τοῦ κακοηθεύεται· ἐγκιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.
Σ 1608 Κιλικισμόν: Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παροινίας φόνον λέγει.
Σ 1609 Κιλίκων: ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προδέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν. παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης· ἀεί ποθ' ἡμῖν
Prov. ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί. εὔπορος δὲ ἦν, ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρῆσθαι· ἀγαθὰ Κιλίκων. λείπει τὸ ἔχει.
Ar. 1610 Κιλλικών· οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών. οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον. ὡσεὶ εἶπεν· οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ ἐτεθρύλλητο ὁ Κιλλικών, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τίνων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. καὶ ἔστι παροιμία· πάντα ἀγαθά, ὡς ἔφη Κιλλι-

1598 — κύριον = Ambr. 874. ὁ sq. = Et. M. 513, 32 **1599** = P, Ba 278, 10, sch. B 813 cf. H, Apion; Ps. Herodian. 65 et 247 = L; Et. M. 513, 38 **1601** — χώρα cf. L, Ambr. 956. Κικόνιος οἶνος = Ambr. 897 **1602** Κίκυς alt. sq. = L cf. Et. M. 513, 33, Ap. S. 99, 27 **1603** cf. Ambr. 868, L **1604** Ar. Ach. 1122 c. sch. **1605** = H v. Κιλίκιοι λόγοι cf. ad **1607** **1606** cf. Zen. IV 53; l. = P **1607** — λέγονται cf. Et. M. 513, 41, Diogen. V 54, P v. Κιγκιόπραγοι, H v. Κιλικιοι λόγοι; fr. com. ad. 806 **1608** = P; FGrHist 115 fr. 314 **1609** — vs. 23 θεοί = P cf. H; Pherecr. fr. 166 εὔπορος sq. cf. Zen. I 3 **1610** Ar. Pac. 363 c. sch.

1605 cf. **1607** **1607** cf. **1605**. ὅτι sq. ex v. Ε 97 **1609** init. hinc **1613**. extr. cf. v. A 108 **1610** cf. **223** et v. πόνηρος 1

A^{r}F(GVM) **1600** post vs. 4 ὄρνεον AGM 4 Κικόνεον AGVM 5 ἀρσενικῶς F εὐσθενής Port. δὲ om. A θηλυκῶς F 9 οἶσε—ἀσπίδος om. F οἶσε A, Ar.: οἶσα VM οἶδα G; ἦγουν ἑκόμισα ss. V 14 καὶ om. V 15 ὅτι—16 κακοηθίζεσθαι om. F 17 ὁ Θεόπομπος AGM 20 Κιλικίσσης A ὃς—24 ἔχει om. F 21 βασιλέα Phot.: cp. GVM βασιλέως A cf. Hes. στρατηγόν A 23 ἐκκιλικίζουσ' V, Phot. 26 ὡσεὶ—p. 117, 4 ἑτέραν om. F 27 ὁ om. A

κών. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα· κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει· προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν.
1611 Κίλιξ: ὄνομα κύριον. Δ
1612 Κίλιος: ὄνομα κύριον. Δ
1613 Κιλίσσης: τῆς τροφοῦ Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος. Suid.
1614 Κιμβέρινον ἐνδύσομαι: εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης· κιμβέρινον ἐνδύσομαι. Ar.
1615 Κίμβρος: ὁ λῃστής. καὶ Κίμβρων· ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως ἡμέρα γένηται, πολύχρυσα εἶναι δοκῶν. Δ E
1616 Κίμβικα: σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρολογία, ἢ διαστροφή. Σ
1617 Κιμμέριοι: οἱ Βοσπορηνοί. Ζήτει ἐν τῷ Γύγης. Δ
1618 Κιμωλία: λευκὴ γῆ. Ar.
1619 Κίμωλος: ὄνομα νήσου. Δ
1620 Κίμων, Μιλτιάδου, ἐπὶ τοὺς σὺν Θεμιστοκλεῖ κατελθόντας βαρβάρους ἐστρατήγησε καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν ἐπολέμησε καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις· ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασηλίδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν Μηδικὴν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου, μηδὲ ἵππου δρόμον ἡμέρας ἐντὸς ἐπὶ θάλατταν καταβαίνειν βασιλέας· αὐτονόμους τε εἶναι τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτίῳ δὲ τῆς Κύπρου τελευτᾷ.
1621 Κίμων, Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς τοὺς πολίτας καὶ διὰ τοῦτο ὠστρακίσθη πρὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικόν, βιβλίον θαυμάσιον. Hesy.?
1622 Κιμώνεια λείψανα. καὶ Κιμώνειον, ἱερὸν τοῦ Κίμωνος. Δ
1623 Κιννάβαρι, κινναβάρεως. Δ

1611 l. = L; aliter Ambr. 848 **1614** Ar. Lys. 52 c. sch. **1615** — λῃστής = Ambr. 851, Zon. 1208 ὁ δὲ sq. App. Celt. fr. 14 **1616** = P, Ba 278, 11, Σ^{a} cf. H v. κιμβία **1617** l. cf. Ambr. 908 **1618** sch. Ar. Ran. 712 **1619** = L **1622** Κιμώνεια cf. H. Κιμώνειον = L cf. Ambr. 900 **1623** cf. Ambr. 924

1613 ex **1609** **1615** cf. v. A 4725 **1618** cf. **1744** et **2640** **1621** init. cf. v. A 3563 et v. O 717; extr. cf. v. A 4739

1612 post **1607** FV **1613** om. V post **1609** F 7 τῆς] ἐκ τῆς F τοῦ] A^{r}F(GVM) καὶ τοῦ F 8 Κιμμέρινον cett. A **1615**—6 inverso ord., corr. M 11 ψαυστεῖν V ἡμέρας V 13 σφηκία F, Phot. Σ^{a} μελίσια F 14 Βοσπορηνοί scripsi: Βοσπορ^{οι} F Βοσπορ^{η} M Βοσπορ^{ρ} G Βοσπορήτ V Βοσπορηνοί A Ζήτει—Γύγης om. F 15 ἡ λευκὴ γῆ F 17 Μιλτιάδης GVM cp. F 18 καὶ pr.—24 τελευτᾷ om. F 20 τε] γε V 23 βασιλέα ed. pr.; cp. A 24 καὶ om. ed. pr. 25 οὗτος—27 θαυμάσιον om. F 27 οὗτος sq. ad Simonem, Xen. Hipp. 1, rettulit Pearson, v. τρίλλη contulit Reines. 28 Κιμώνια cett. F 29 Κιννάβαρ F cf. Zon. 1214

1624 Κινναβευμάτων· ζήτει ἐν τῷ ἀπακροφυσιολόγους.

Suid. 1625 Κίνναβος: τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ar. 1626 Κινάβρα: κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβόρα τις οὖσα. καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν, ἢ τῶν αἰγῶν.

Ar. 1627 Κιναβρώντων αἰγῶν: τῶν δυσοσμίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν.

Soph. 1628 Κίναδος: ἡ ἀλώπηξ. ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; Αἴας φησὶ περὶ Ὀδυσσέως.

Ar. 1629 Κίναδος: εἶδός τι θηρίου· ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδός ἐστι τἀνθρώπιον. πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος

Harp. ὡς ἀλώπηξ. ἰδίως δέ φασι Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Ecl.? 1630 Κιννάμωμον· Ἡρόδοτος λέγει, ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω.

Δ 1631 Κινδαψός: ὄρνις τις.

Σ 1632 Κινδυνεύει: ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ Κινδυνεύειν, τὸ πολέμου μετέχειν. ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ τὸ κινδυνεύειν ἔχωσιν, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὔσης τῆς ἐπιχειρήσεως. οὐκ ἀξιοῦντος ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν.

Σ 1633 Κίνδυνον ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Δ 1634 Κίναιδα· καὶ Κιναιδία: ἡ ἀναισχυντία. ὅτι ὁ τῆς Κλεοπάτρας

Suid. κίναιδος Χελιδὼν ἐκαλεῖτο.

Σ 1635 Κίναιδος: ἀσελγής, μαλακός. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς

Anth. μεγάλου κιναίδου.

Δ 1636 Κιναῖος: ὄνομα τόπου.

Σ 1637 Κινέας: εἷς ἦν τῶν προϊεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

Suid. 1638 Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσώδες τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσιν.

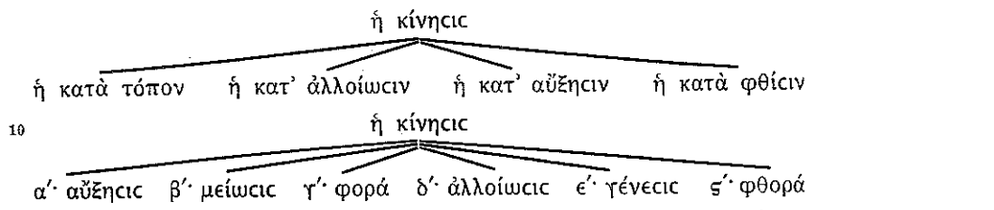
1626 sch. Ar. Pl. 293 **1627** sch. Ar. Pl. 294 **1628** Soph. Ai. 103 c. sch. **1629** — ἀλώπηξ sch. Ar. Nu. 448; Dem. 18, 242 cf. Harp. = P; porro H, Bk. 272, 3, Lex. Patm. 144 ἰδίως sq. Harp. = P **1630** = Et. M. 514, 2; l. = Ambr. 959, Hdt. 3, 111, 2 **1631** cf. H, L v. κίνδαλος **1632** — ἐγγίζει Tim. = P **1633** = P **1634** Κιναιδία, ἡ ἀναισχυντία = Ambr. 927 (954) **1635** — μαλακός = P cf. sch. Pl. Gorg. 494 e; ἀσελγής = Et. M. 514, 15, H ὡς sq. Anth. 5, 180, 6 **1637** cf. Dem. 18, 295

1624—5 ex v. A 2674 **1634** ὅτι sq. ex v. χελιδόνας **1638** ex v. A 1843

A[r]F(GVM) **1624**—5 om. F post **1622** V 1 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους Kust. 5 ἢ ex A, sch. 10 τοῦ om. FG 11 καὶ ex F, sch., Dem. 12 ἀξιοῦσι] ἤγουν βούλονται ss. V 15 ὄρνιθες φέρει F post **1630** Κίγκαλος. καὶ παροιμία· πτωχότερος λεβήριδος καὶ κιγκάλου add. V cf. **1580** 18 τὸ] ἀντὶ τοῦ F 19 ἔχουσιν A 20 ἀξιοῦντες ed. pr. 23 ὅτι—24 ἐκαλεῖτο om. F 25 καὶ om. F 27 Κιναίαος F α ss. M **1638** om. F

1639 Κινησίας: ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ Harp. διετεθρύλλητο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

1640 Κίνησις· ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις Phil. ὁ νοῦς αἴτιος· αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῷον· ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἴσθησις. ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον. τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσίν ἐστιν ἡ ὄρεξις, καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις.

ὅτι κινεῖσθαί ἐστι καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ὅτι τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτα. ἄλλως περὶ κινήσεως· Κίνησις· οὐκ ἔστι, φησί, τῇ βώλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω, οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν· ἀλλ' ἔξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἕστηκεν· αἱ γὰρ ὁλότητες ἑστάναι βούλονται ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι, διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις στάσις τίς ἐστι. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος· καὶ τόδε τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. ἐπειδὰν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γένηται, πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπολαβεῖν ζητοῦν· ὑπὸ γάρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τοῦ κατὰ φύσιν, κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ὁδῷ δὲ κινεῖται, ἅτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα· οὐκοῦν οὐ φύσει ἡ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινοῦντο γὰρ

1639 Harp. = P; — κύριον = Ambr. 869 **1640** — vs. 7 ἀλόγοις Philop. 229, 36—230, 3. vs. 8 ἡ κίνησις—9 φθίσιν Philop. 272, 17—18. vs. 10 ἡ κίνησις—11 φθορά aliter l. l. 98, 19—20. vs. 12 ὅτι—τόπου Alex. Aphr. 164, 32—165, 1. vs. 13 οὐκ—p. 120, 13 τοιαῦτα Philop. 65, 34—66, 28 (quaedam aliter). vs. 14 ὅτι—15 λέγει Philop. 71, 9—10; Pl. Leg. 10, 896 e. vs. 15 ὅτι—p. 121, 5 ἐστί Philop. 93, 31—2; 94, 1—95, 35. vs. 6 τῶν κινουμένων—15 βῶλος et 16 οὐρανία Philop. 97, 5—18; 98, 10—14

1639 cf. v. Φιλύρινος

1639 post **1636** F post **1637** V 1 οὗτος—2 διθυραμβοποιός om. F A[r]F(GVM)
2 διεθρύλητο GM διεθρυλεῖτο Phot. 4 γὰρ] δὲ F 6 κατὰ] τὸν add. AGVM 7 τοῖς A, Philop.: ταῖς rell. 8 ἡ—11 φθορά mg. superior. A, in textu sed seposita M, post p. 120, 2 φύσιν pr. G, qui ζήτει τὴν διαίρεσιν post vs. 13 κινήσεως add.; lineamenta om. FV 8 κίνησις] Κίνησις add. F 9 ἡ cett. F, Philop.: ἢ cett. rell. 10 ἡ κίνησις om. FV 11 numeralia α'—ς' posuerunt FV soli 12 ὅτι—13 ἄφθαρτα seposita M 12 ἐστι καὶ om. F καὶ om. V, Philop. 13 ἄλλως περὶ κινήσεως post vs. 9 φθίσιν FV post vs. 7 ἀλόγοις GM 15 πρὸς] εἰς F 17 ὁλότητι] ὀλιγότητι F 19 καὶ—p. 121, 16 μόρια om. F 19 κινουμένη] συνημμένη ss. M 22 ζητοῦντα ed. pr. 24 παρὰ] κατὰ ex Philop. Kust. cf. vs. 25 ὁδῷ] ὅσῳ ex Philop. Gsf. ᾧ δὴ Port. 26 φύσιν AG, Philop.: φύσει VM

ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτως μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν λέγεσθαι· ὥσπερ λεγόμενον καὶ τὴν ὑγίανσιν κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἷον νόσανσιν, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρώτως κινοῦν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. κινεῖ γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χείρ, οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος, ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρώτως κινοῦν ἀσώματον ᾖ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἕτερον κινεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινοῦν τὸ πᾶν ἀκίνητόν ἐστιν, ἑστῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινοῦν κινεῖται· ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος, πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινοῦν, οὐ κινεῖται· οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινοῦσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα· καὶ ἕτερα τοιαῦτα. ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχὴν οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ, ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τόδε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσίς τις· ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς οὐσίας γένεσις. διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστιν ἐνέργεια, ἡ δὲ ἐνέργεια ἀθρόα ἐστί· διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί εἰσι. ζητεῖται δέ, πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινοῦντι καὶ κινουμένῳ ἢ μία, καὶ τίνος ἂν εἴη ἡ κίνησις, τοῦ κινοῦντος ἢ τοῦ κινουμένου. καί φασιν, ὅτι τοῦ κινουμένου· ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων, οὐχ ὁ κινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ διδασκάλου· μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται· μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόαν, οὐδέ ἐστιν ἄνευ δυνάμεως. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν τούτοις καὶ χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα· διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπεράσματα, καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου, οὐδὲ πάντων ἅμα ὧν οἶδε τὴν προχείρησιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον τοῦ δὲ ὕστερον, καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ὁ Πλάτων ἀπένειμεν αὐτῇ τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην εἰπών, οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων. καὶ γὰρ οὔτε αὔξεται οὔτε μειοῦται οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικάς. κινεῖται δὲ ἡ

Ar(G V M) 3 λεγόμενον] λέγομεν ed. pr., Philop. 9 αὐτὴ V 10 καὶ pr.] τὴν add. V 22 ἡ om. G V 28 ἐστιν om. A 32 ψυχῇ om. V 34 προχείριcιν A 37 ἀκίνητον] αὐτοκίνητον V

ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν, ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ· πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ, δηλονότι αἱ σωματικαί· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι.

τῶν κινουμένων

τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἔχει τὴν κίνησιν. — τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός.

τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός

τὰ μὲν κινεῖται ὡς ἔχοντα ἰδίαν κίνησιν, ὥσπερ ὁ πλωτήρ· κινεῖται γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τῇ νηΐ κινουμένῃ, δυνάμενος καὶ αὐτὸς κινεῖσθαι. — τὰ δὲ ὡς καθ' αὑτὰ ἀκίνητα ὄντα κινεῖται κατὰ συμβεβηκός, ὡς οἱ ἐρέται.

τῶν καθ' αὑτὰ κινουμένων, τουτέστι κατ' οὐσίαν

τὰ μὲν cυνουcιωμένην ἔχει τὴν κίνησιν καὶ διὰ τοῦτο cυμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας ὡς τὰ οὐρανία. — τὰ δὲ οὐκ ἔχει cυνουcιωμένην τὴν κίνησιν οὐδὲ cυμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας· μετέχει δὲ τῆς κινήσεως, ὅταν παρῇ τὸ κινοῦν, ὡς ἡ βῶλος καὶ τἄλλα τῶν στοιχείων ἀποσπασθέντα μορία.

1641 Κίνησον τὸν ὀνόγυρον: ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγώδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ, ὅτι τὰς μάστιγας κίνησον. Prov.

1642 Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν, ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερά. Prov.

1643 Κίνιφος: ὁ ποικίλος. Δ

1644 Κινόμενος: κινούμενος. Δ

1645 Κινῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

1646 Κινώπετα: τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἑρπετά.

1647 Κινωπή. Δ

1648 Κινστέρνα· ὅτι τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος κτίζει.

1642 cf. sch. Pl. Leg. 739 a, 820 c, Paroem. ed. Gsf. 62, n. 522 1643 = Zon. 1210 cf. Ambr. 861 1644 cf. L = Ambr. 974; sch. K 280 = Et. M. 514, 17 1645 = Synt. Gud. et Laur. 1646 cf. Et. M. 513, 58, sch. Nicand.. Th. 27; ἑρπετά cf. Ambr. 962 1648 = Preger 245, 19

1642 cf. v. A 4613 et v. τὸν ἀφ' ἱ. 1646 cf. 1881 1648 cf. v. A 2077; hinc v. M 1317

2 μὴ] μηδὲ A 6 τῶν—16 μόρια mg. signo post vs. 5 ἐστι posito M, mg. Ar F(G V M) infer. A, mg. G om. V 6 τῶν—11 ἐρέται post vs. 16 μορία M 8 τῶν—συμβεβηκός om. G 9 τὰ μὲν—11 ἐρέται post vs. 16 μορία G 12 τῶν—οὐσίαν om. G 17 φυτοῦ λυγώδους F 19 τὸν] τ' F τῶν om. V 20 ναυτῶν] αὐτῶν F οἱ—22 ἱερά om. F 21 γὰρ om. V 23 Κίνηφος G Κίνυφος Ambr. 1647—9 om. F 1648—9 post 1650 A G M post 1651 V; ordinem corr. M 28 Μωκησίαν A κιστέρναν V

Suid. 1649 Κιντούροις· ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου κατανάλωσεν ἐς τὴν γαστέρα, ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων.

Σ 1650 Κινύρα: ὄργανον μουσικόν, ἢ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ
Ecl.? νεῦρα.

Δ 1651 Κινύρας: ὄνομα κύριον.

Σ 1652 Κινυρή: οἰκτρά, θρηνητική.

Ar. 1653 Κινυρόμεθα: θρηνοῦμεν.

Ar.+Anth. 1654 Κινυρομένη: ὀδυρομένη, θρηνοῦσα. καί σε κινυρομένων ὁπότ' ἀθρόος ἦθε δαΐζων, ἤριπεν ἐσχαρίου λαῦρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.

Δ 1655 Κινύφειος: ὄνομα ποταμοῦ.

Δ 1656 Κιονίς: μικρὰ κίων.

Δ 1657 Κιονόκρανον: τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Δ 1658 Κίος: ἐμπόριόν τι.

Harp. 1659 Κιρραῖον πεδίον· Κίρρα πόλις, ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ
Δ τῇ πόλει. καὶ Κιρραῖος, ὁ πολίτης.

Δ 1660 Κίρρις: ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ ἰχθὺς ποιός.

Δ 1661 Κιρκαῖον πεδίον: τῆς Κίρκης. καὶ Κιρκαῖος, τόπος.

Ecl. 1662 Κίρκη: ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. ἢ παρὰ τὴν κερκίδα· κερκὶς δὲ παρὰ τὸ κρέκω. τὰς δὲ παιπαλώσεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Σ 1663 Κίρκον: ἱέρακα, ἢ οὐράν, ἢ κωπηλάτην. κίρκον τ' εὐόλπαν
Anth. φιλοκαμπέα. ἐν Ἐπιγράμμασι. Νικηφόρου πατριάρχου· λύσις ὀνείρου·
On. κίρκους κατασχών, οὗ θέλεις πάντως τύχοις. καὶ ἄλλο· χειρὸς πετασθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

Synt. 1664 Κιρνῶ· δοτικῇ.

Σ 1665 Κιρρόν: πυρρόν. καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος πέττει ῥᾷον, ξηραντικὸς ὤν.

Δ 1666 Κίρρος: ὄνομα κύριον.

1650 — κιθάρα = P, Ba 278, 14, H **1651** cf. Ambr. 877 **1652** = P, Ba 278, 15; οἰκτρά = Ap. S. 99, 28; θρηνητική = L, sch. P 5, Et. M. 514, 19 **1653** sch. Ar. Eq. 11 **1654** καί sq. Anth. 7, 210, 5—6 **1655** = Ambr. 904 **1656** = Ambr. 926 **1657** = Ambr. 966 **1658** aliter Ambr. 907 **1659** — πόλει Harp. = P; Aeschin. 3, 107 Κιρραῖος cf. Ambr. 910 **1660** ἰχθὺς ποιός = H v. κιρρά cf. Et. M. 515, 14, Ambr. 853 **1661** cf. Et. M. 515, 9; — πέδιον = Ambr. 957 **1662** cf. Seleuc. ap. Et. Gud. (Reitzenstein Gesch. 163, 3) ex quo An. Ox. 1, 254, 18, Et. M. 515, 7 **1663** — κωπηλατήν = P, Ba 278, 17 cf. H, sch. P 757 κίρκον—φιλοκαμπέα Anth. 6, 294, 3 κίρκους sq. Astramps. **1664** = Synt. Laur., aliter Synt. Gud. **1665** — πυρρόν = Ba 278, 16, P, H καὶ sq. cf. Ath. 1, 32d **1666** = Ambr. 867 cf. Et. M. 475, 25

1649 ex v. A 3207 cf. v. K 387 **1662** cf. v. παιπαλῶδεις **1663** Astramps. cf. v. ι 155

A^{r}F(GVM) 8 καί—9 πυρός om. F 10 ποταμοῦ] τόπου F **1656**—7 inverso ord. FV 12 Κιόρανον FV 17 ποταμοῦ] τόπου F 20 κρέκω] κέρκω A παιπαλώσεις FVM: παιπαλώσας A(G) παιπαλῶδεις s. v. Et. An. Ox. 21 κίρκον—25 δοτικῇ om. F 22 Νικηφόρου πατριάρχου om. A Νικηφόρος V cp. GM λύσις ὀνείρου om. G 23 τύχῃς GVM καὶ ἄλλο om. G κίρκος] ἱέρακ ss. V 26. 27 ξαντικὸς V

1667 Κίς: ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ Σαούλ, τοῦ πρώτου βασιλέως Δ
Ἑβραίων.

1668 Κίς, κιός: ὁ σκώληξ. Δ

1669 Κισσῆς: ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ. Δ

1670 Κίσσηρις. αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον. καὶ αὖθις· Δ
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον. Anth.

1671 Κισσηροειδές. Δ

1672 Κισσηφερής. Δ

1673 Κισσία: χώρα. Δ

1674 Κισσιβίς. Δ

1675 Κίσσιρις: εἶδος ὀρνέου. Δ

1676 Κισθήνη: ὄρος τῆς Θρᾴκης. Harp.

1677 Κισσῶ: τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Δαβίδ· ἰδοὺ γὰρ ἐν Δ
ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

1678 Κίστη: ἡ θήκη. καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον. ἐν Ἐπι- Δ Anth.
γράμμασι. καὶ πληθυντικὸν κίσται. Δ

1679 Κίστη καὶ Κίστις: ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται ἢ ἱμάτιά Σ
τινα. τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ· κίσθη γάρ. οἱ δὲ τετραγώνους κίστας
ἐτεκτήναντο πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχήν. E

1680 Κίστις, τῇ κίστει. Κιστὶς δὲ ὀξυτόνως, κιστίδος, παρὰ Δ
Ἀριστοφάνει. Ar.

1681 Κιστοφόρος: ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ Harp.
ταῖν Θεαῖν.

1682 Κισσύβιον: ἐκ κισσουίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. ἐν Ἐπι- Σ
γράμμασι· κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος. Anth.

1683 Κίττα: ἡ κίσσα. ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτ- Δ
ταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον, Suid
οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια.

1667 — κύριον = Ambr. 880, L. ὁ—Σαούλ = L **1668** = L **1669** = L cf. Ambr. 937, sch. Z 299 **1670** l. cf. Ambr. 855 = Et. M. 515, 28 αὐχμηρὸν—λίθον pr. Anth. 6, 62, 4. τρηχαλέην sq. Anth. 6, 63, 5 **1671** = L **1673** = Ambr. 944 cf. 955 **1675** cf. H v. κίρνις **1676** Harp. = P **1677** — συλλαμβάνω = Ps. Herodian. 64 cf. Et. M. 515, 39, Ambr. 979 ἰδοὺ sq. Ps. 50, 7 **1678** — θήκη = L καὶ pr.—μελανδόκον Anth. 6, 65, 9 **1679** — τινα = P, Σ^{a} cf. H, Ap. S. 99, 24 **1680** — κίστει = L cf. Ambr. 931 Κιστὶς δὲ sq. sch. Ar. Ach. 1138 **1681** Harp. = P **1682** — κυρίως = P, Σ^{a}; — ποτήριον = Ba 278, 18, Ap. S. 99, 30, H cf. sch. ι 346, Ath. 11, 477a, L, Et. M. 515, 33, sch. Luc. 210, 2; 271, 14 κισσοῦ sq. Anth. 6, 154, 4 **1683** — κίσσα = Ambr. 928

1670 Anth. cf. v. Θ 386 **1677** cf. v. Ε 440 **1683** cf. **1686**. ὅτι sq. ex v. Γ 302

1 τοῦ pr. om. GVM **1670** post **1671** FV 5 καὶ—6 κόσμον om. F A^{r}F(GVM) **1672** om. F ante **1671** V 8 Κισσηρεφής Schneider **1674** om. A **1676** post **1669** FV 12 Κισσίνη A 13 Δαβὶδ om. F 16 πληθυντικῶς F 17 Κίστη] Κίσται FV cf. vs. 16 19 ὑποδοχῆ F 23 τῶν Θεῶν A cf. Harp. 24 κισσυβίνου Phot. Σ^{a} κισσίνου Ap. Hes. 25 δὲ om. F Βρομμίων F 26 ὅτι—28 ὅμοια om. F 26. 27 γλῶσσαν A 27 ταῖς AV, v. Γ 302: τὴν GM μιμεῖσθαι om. V τὴν διάλεκτον A

Δ 1684 Κιτιεύς: ἀπὸ τόπου. Κίτιον γὰρ πόλις Κύπρου· ἔνθεν
Thuc. καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς.
Δ 1685 Κίτιον.
Δ 1686 Κιττός: ὁ κισσός.
Harp. 1687 Κιττοφόρος: ἐνίοτε μετὰ τοῦ c γράφουσιν.
Ar. 1688 Κιττῶντες: ἐπιθυμοῦντες. μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν· καὶ ἐπειδὴ ἀδδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα καὶ περίεργον
Suid. εἰς ἐπιθυμίαν. οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν κανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Δ 1689 Κίτρον: ὁ καρπός.
Harp. 1690 Κίοι: νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν.
Ar. 1691 Κιφησοφῶν: δοῦλος ἦν οὗτος.
Hom. 1692 Κιχείω: καταλάβω.
Δ 1693 Κίχλα: εἶδος ὀρνέου.
Ar. 1694 Κιχλίζειν: τὸ λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκ-
Anth. τως. ἐν Ἐπιγράμμασι· κιχλίζων εἰς χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα.
Σ 1695 Κιχλισμός: ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.
Σ 1696 Κιχρᾷ: δανείζει.
Σ + x 1697 Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. καὶ Ἐνοπή, ἤχων ὀνόματα.
Σ 1698 Κλαγγηδόν: μετὰ κραυγῆς.
Ar. 1699 Κλάδεσι: κλάδοις. ἀπ' εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τέκος. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει. καὶ Κλαδὶ δοτική.
Suid. 1700 Κλαζομενάς τε ἐσέβαλλεν.
E 1701 Κλάειν: στυγνάζειν, ὀδύρεσθαι. ὁ δὲ θύσας Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγεν.
1702 Κλάειν ἐῶσι: καταφρονοῦσι, παρ' οὐδὲν λογίζονται.

1684 — τόπου cf. L Κίτιον sq. sch. Thuc. 1, 112, 3 cf. Ambr. 969 1685 cf. Ambr. 969 1686 = Ambr. 850 1687 Harp. = P 1688 — ἐπιθυμίαν sch. Ar. Pac. 497 1689 = Ambr. 958, Ps. Herodian. 64 1690 Harp. s. v. Κεῖοι = P; Lys. fr. 96 1691 sch. Ar. Ran. 944 1692 sch. A 26 = Ap. S. 99, 31 cf. Et. M. 515, 58, Apion, H, L 1693 cf. Ap. S. 99, 32, H, Ambr. 930 1694 — ἀτάκτως sch. Ar. Nu. 983 κιχλίζων sq. Anth. 5, 244, 1 1695 = P, Ba 278, 20, Ambr. 862 1696 = P cf. H, Ps. Herodian. 65; l. = Ba 278, 19, Σ^a 1697 — ὀρνέου = P, Ba 278, 21 cf. H (in Γ 2) 1698 = P, Ba 278, 22, H, Ambr. 1148 1699 — ἔχει Ar. Av. 238 c. sch. Κλαδὶ sq. sch. Ar. Lys. 632 1701 ὁ sq. Aelian. fr. 61

1686 cf. 1683 1688 οὕτω sq. ex v. χοιρίναι 1694 cf. v. ῥαφανίς 1700 ex v. Γ 472 1701 cf. v. Ε 2406 extr.

A^rF(GVM) 1685 om. G 6 ἡ μεταφορὰ ed. pr. δὲ om. F 8 οὕτω—περιελθεῖν om. F 13 Κιφησιφῶν F 14 καταβάλω F 15 Κίχλα] η ss. AVM cf. Ambr. 21 Ἐνωπ(ή) ἤχω F 23 κλαυγῆς F 25 δοτική Port.: δίδοται omnes 1700 om. F

1703 Κλαρόται: μέτοικοι· ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείᾳ καὶ Εἵλωτες Σ
ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Θετταλίᾳ Πενέσται καὶ Καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις.
1704 Κλασιβώλακα: τὸν τὰς βώλους λεαίνοντα. χαλκὸν ἀροτρήτην Anth.
κλασιβώλακα νειοτομῆα.
1705 Κλαστάσεις: πατήσεις, παλαίσεις, καταπονήσεις, ὑποτάξεις, Ar.
κλονήσεις, διασείσεις· οἱ δὲ κραυγάσεις· βέλτιον δὲ κλάσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης· βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.
1706 Κλάτιος: ὄνομα κύριον. Αἰλιανός· αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, Suid.
τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἶχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα.
1707 Κλαυδιανός, Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος· γέγονεν ἐπὶ Hesy.
τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.
1708 Κλαύδιος ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο τὴν μὲν ψυχὴν οὐ EV
φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο, ὥστε καὶ συγγράψαι τινά, τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης, ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φρονήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα ἐς τὸ συνέδριον ἐσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὥς γε πλήθει ἀναλέγεσθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, καθήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ δίφρῳ κατασταῖ πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον ὑπό τε τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἷς συνῆν, ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε ἐκ παίδων ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιπλέον τῆς ἀληθείας εὐήθειαν προσεποιεῖτο, ὅπερ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε, καὶ πολὺν μὲν χρόνον τῇ τιτθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς καὶ συνουσίαις γυναικῶν πλείοσι γενόμενος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἔν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι· πάνυ γὰρ ἁπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο, καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν, ὑφ' ἧς πολλάκις ἐκπληττόμενος οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο. ἐκεῖνόν τε γὰρ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο, καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὕτος οὖν τοιοῦτος ὤν, οὐκ ὀλίγα δεόντως ἔπραττεν, ὁσάκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο. ὅτι Κλαύδιος, ὁ βασιλεὺς E

1703 = P cf. Lex. rhet. fr. 375 ap. Eust. I. 295, 30, Poll. 3, 83, H 1704 χαλκὸν sq. Anth. 6, 41, 1 1705 Ar. Eq. 166 c. sch. 1708 — vs. 23 ἐκακύνετο Cass. D. 60, 2, 1—4 = EV 2, 335, 1—10 cf. Io. Antioch. fr. 85 = EV 1, 179, 15—19. vs. 23 περιφανέστατα—34 ἐγίνετο Io. Antioch. fr. 85, FHG 4, 573 = EV 1, 179, 20—180, 12 cf. Cass. D. EV 2, 335, 10—336, 3 (Byz. Zt. 23, 19) vs. 34 ὅτι—p. 126, 2 κελεύσεως + 5 ἀπηγορευσε—6 ἐλαύνειν = Cass. D. 60, 29, 7 i. e. Io. Antioch.

1703 cf. 225 1706 ex v. A 4537 1708 Cass. cf. v. φαῦλος 1

1 Κλαρώται ed. pr. 1704 om. F 6 πατήσεις—7 διασείσεις om. F A^rF(GVM)
9. 10 Ἀριστοφάνης—12 ὄνομα om. F 13 νεώτερος—14 βασιλέων om. F
15 τὴν—p. 126, 11 διεφθάρησαν om. F 18 φρονήματι V, Exc.: φωνήματι AGM
19 αὐτὸς] καὶ add. A 21 πρώτως V 22 τε om. A 28 αὐτὸ V 30 εἶπεν V

Ῥωμαίων, νόμον προὔθηκε, μὴ δύνασθαι βουλευτὴν ὑπὲρ ἑπτὰ σημείων τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δὲ καί τινες τοὺς δούλους ἀρρωστοῦντας οὐδεμιᾶς ἠξίουν θεραπείας, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἅρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν. ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ σταsiασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ Χριστιανῶν, ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον Φήλικα, κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων, λεγούσης, μεθιστάμεθα τῶν ἐντεῦθεν. καὶ τοῦτο γέγονε τρίτον· ἐξ οὗ πανωλεθρίᾳ διεφθάρησαν.

Ar. 1709 Κλαυσιᾷ: κυρίως τὸ ἠχεῖν αὐτοματὶ τὸ θύριον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

Δ 1710 Κλαίειν: θρηνεῖν. λύσις ὀνείρου· κλαίων καθ' ὕπνους παγχαρὴς On. πάντως ἔσῃ.

Hesy. 1711 Κλεάνθης, ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος, μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε· διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου, τοῦ Σολέως, καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν· ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά.

Δ 1712 Κλεανθίς: ὄνομα κύριον θηλυκόν.

Δ 1713 Κλεαρίς: φυλή.

Hesy. 1714 Κλέαρχος, Σολεύς· ἔγραψε διάφορα. καὶ Κλέαρχος ὁ
E Ποντικός, νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας διψῆν, ὀλίγα οἱ συγγενόμενος (ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός) ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναῖκά τινα, λέγουσαν πρὸς αὐτόν· ἄπιθι τῆς Ἀκαδημίας καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σὲ ἔχθιστον. ὧν ἀκούσας ἐπάνειsιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκπλεῖ τῆς οἴκοθεν καὶ φυγὰς ἀλώ-

1709 Ar. Pl. 1098—9 c. sch. **1710** κλαίων sq. Astramps. **1711** cf. Laert. 7, 168—9 **1712** = Ambr. 1089 **1713** = L; l. = Ambr. 1069 **1714** Κλέαρχος sec. sq. Aelian. fr. 86 cf. Memno ap. Phot. Bibl. c. 224 init., Plut. de fort. Alex. p. 338 b

1710 cf. **138** **1711** cf. v. φρέαντλης. Ps. Hesych. 42 **1714** cf. vv. **Ε 1994** et **3955**, v. **Α 1514**

A^{r}F(GVM) 1. 2 σημεῖα ed. pr. 7 Χριστιάνους GVM 8 Κλαύδιος Brotier 10 μεθιστώμεθα Scalig. 11 πανωλεθρίῃ V 14 καθ' AG: μεθ' VM 16 Κάσσιος] καὶ Ἄσσιος temere coll. e. gr. v. Σερῆνος (textus interpolati) Daub Rh. Mus. 35, 68 Φανίου om. F Ἄσσιος] correcturam verbi Κάσσιος sec. Bhd. 17 εἶτα—23 πολλὰ om. F 21 μισθοῦ Ps. Hesych., Bekk. 22 ἡμέρας V 24 κύριον ex F, Ambr. θηλυκῶς F 27 νέος—p. 127, 19 εἴρηται om. F 28 συγγινόμενος GM 30 ἐπαυρέσθαι] ἀπολαῦσαι ss. V 31 εἰς] πρὸς V 32 στρατείαν] Θρᾳκίαν vel (verisimilius) Ἡρακλείαν Hemst.; εἰς τὴν c. suo loco mota sec. Bhd. φθόνῳ] φόνῳ Bhd.

μενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην καὶ στρατοπεδευόμενος παρ' αὐτῷ ἐπηνεῖτο. οὐ μὴν μετὰ μακρὸν ἐκπίπτουσιν οἱ Ἡρακλεῶται εἰς στάσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβάσεις βουλόμενοι προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κλητὸς παρεγένετο, καταλύσας ἔν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ ὄναρ ὁρᾷ παλαιὸν Ἡρακλεωτῶν τύραννον, Εὐωπίονα ὄνομα, λέγοντα αὐτῷ, ὅτι δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος. προσέταττε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ὑπεμνήσθη καὶ τούτων τοίνυν ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος ὠμότατός τε ἦν καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει· προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἠξίου καὶ στολὰς ἤσθητο θεοῖς συνήθεις καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας· τόν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Κερaυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ δίκη, εἶτα δὲ ἡ χεὶρ ἡ Χιόνιδος· ὅσπερ οὖν ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἑστίας σπασάμενος ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνὼ δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφω καὶ τώδε ἄνδρε. ὅπως δὲ ἔδωκε δίκας ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

1715 Κλεαίνετος. Δ

1716 Κλέμματα· καθημέραν κλέμματα ποιούμενος. ἀντὶ τοῦ φωράματα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

1717 Κλεόβιος: ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

1718 Κλεοβουλίνη, Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ. ἔγραψεν Hesy. ἔπη, καὶ γρίφους, καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα.

1719 Κλεόβουλος, Εὐαγόρου, Λίνδιος, εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν. ἔλεγέ τε, τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως

1715 = Ambr. 1011 **1718** cf. Laert. 1, 89, Hiller, Rh. Mus. 33, 524, 3 **1719** Laert. 1, 89, 91, 93 cf. sch. Luc. 5, 9

2 Ἡρακλειῶται AG 3 βουλόμενος GVM 4 ἐπεὶ V κληθεὶς ed. pr. A^{r}F(GVM) 5 παρεγίνετο Bhd. 6 πάλαι GVM τὸν πάλαι Kust. Εὐώπιον V 8 τοίνυν om. V 10 εἰς om. G 11 δὲ om. V 13 ἐπιτρεπούσας V 15 ἡ om. A Χίωνος ed. pr. διήκουσεν] διήκουεν G; ἦγουν καθητεύθη ss. V 16 ἑστίας] οἰκίας ss. V σπασάμενος A: παυσάμενος GVM **1716** om. F post **1714** V 22 προστιθέμενος A 24 Κλεοβουλήνη F Κλεοβουλίνα V ἔγραψεν— 26. 27 τριάκοντα om. F 29 ῥώμῃ—p. 128, 4 πελαγία om. F 31 ἔγραψεν om. V 33 μέρος] μέτρον G δεῖ V

ἐπίσταςο φέρειν. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἔτη βιοὺς ο΄. ἀπεφήνατο· πάντων μέτρον ἄριστον. καὶ Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· πολλοί μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι, καὶ οἶκος πάντη· φαμὶ δ' ἐγὼ ποτνιωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. δαμοκρατεῖν μὲν οὖν, καὶ ἁ νᾶσος πελαγία.

Δ 1720 Κλεοδαῖος: ὄνομα κύριον.

Ar. 1721 Κλεόκριτος· οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ παρῆσαν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

Δ 1722 Κλεόμβροτος: ὄνομα κύριον.

EV 1723 Κλεομένης· οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοπάτορι ἐπιβουλὴν τεκτηνάμενος· ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὴς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τῇ φύσει. ἔστι περὶ τούτου ἐν τῷ ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζειν.

E? 1724 Κλεομήδης, Ἀστυπαλαιεύς, Κίκκον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ καὶ ἀφῃρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Ἀστυπάλαιαν. διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστάς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ΄, ἀνατρέπει τὸν κίονα, ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν κατέφυγεν ἐς ἱερὸν καὶ ἐμβὰς ἐς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος κάματον τοῖς Ἀστυπαλαιεῦσι παρεῖχε. τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὗρον.

Δ 1725 Κλεόνικος: ὄνομα κύριον.

Hesy.? 1726 Κλεόξενος καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρκῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξειργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις.

Δ 1727 Κλεόπας: ὄνομα κύριον.

Δ 1728 Κλεοπάτρα.

Σ 1729 Κλέος: δόξα.

Hesy. 1730 Κλεοφῶν, Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέστης, Λευκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

1720 cf. Ambr. 1021; l. = L 1721 sch. Ar. Av. 877 1722 cf. Ambr. 1039 1723 Polyb. 5, 39, 6 = EV 2, 101, 7—10 1724 Paus. Per. 6, 9, 6—7 1725 = Ambr. 1031, Ps. Herodian. 64 1726 cf. Polyb. 10, 45, 6, Byz. Zt. 23, 26 1727 = Ambr. 1017, Ps. Herodian. 64 1728 = Ambr. 1087 1729 = Ba 278, 25, Ps. Herodian. 63, Et. M. 517, 15 cf. Byz. Zt. 16, 63, Apion, sch. B 325, P

1721 cf. 2586—7 1726 cf. v. Αἰ 215 1730 cf. I 451 (sed cf. P-W 9, 1899 sq.)

A[r]F(GVM) 2 Σόλων A 3 φαμὶ] φημὶ G ss. V ποτνιωτάταν] μακαρίαν ss. V 4 τὰν] τὴν ss. V δαμοκρατεῖν] δημοκρατεῖν ss. V νᾶσος V: νῆσος AGM ἡ νῆσος ss. V 6. 7 καὶ ξένος om. F 7 καὶ Κυβέλης—9 παροιμία om. F 9 κιναίων A 11 Πτολεμαῖος V 12 ὃς—23 εὗρον om. F 14 τὴν φύσιν A ἔστι] an ζήτει; v. A 2345 falso citari monuit Bhd. 17 ἀφηρημένην V τὴν νίκην om. V 1726—8 om. F 25 ἔγραψε GM ep. V περσῶν AGM 31 αὐτοῦ om. V 32 Ἀμφιάρειος F

1731 Κλέων, ὁ Κλεαινέτου. ἐπὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν, χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπεστάλη, μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς· ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θρᾴκην ἀποσταλεὶς στρατηγὸς πολλὰς προσεκτήσατο πόλεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει, Βρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν. οὗ καὶ μαχόμενος ὑπὸ Μυρκινίου πελτασταῦ βληθεὶς ἀπέθανεν.

1732 Κλεωναί: ὄνομα τόπου, ἔνθα διέτριβεν ὁ λέων, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς.

1733 Κλεωναίου χάρωνος: τοῦ χαροποῦ λέοντος. Call.?

1734 Κλεώνη: ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν. Δ

1735 Κλεωνίδης: ὄνομα κύριον. Δ

1736 Κλεώνυμος: οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις πάσχει γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος. καὶ παροιμία· Κλεωνύμου δειλότερος. Ἀριστοφάνης· Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν ἰδοῦσαι ἔλαφοι ἐγένοντο. δειλὸς γὰρ ἦν. ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. Ar.

1737 Κλέπτειν· αἰτιατικῆ. τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι. Suid. + Synt.

1738 Κλέπτης: ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ κλέπτω, τὸ παραλογίζομαι. Ὅμηρος· μὴ κλέπτε νόῳ. κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ βλάψας. καὶ αὖθις· κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν. ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἴτε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι τὸ κλέπτειν. κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρῴδηται παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, σώφρων οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως. E

1739 Κλεπτόμενοι: ἀπατώμενοι. ἔπεμπεν αὐτῷ δῶρα γνοὺς Σ κλέπτην ὄντα καὶ καταδεέστερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πίστεως. E?

1731 cf. sch. Luc. 116, 14, Thuc. 5, 10, 9 1732 cf. Et. M. 517, 27; —τόπου cf. L, Ambr. 1092 1733 cf. Tzetz. Lyc. 458 = H v. χάρων, Et. M. 807, 30; fort. Call. (docti poetae frustum Bhd.) 1734 cf. Et. M. 517, 27; —τόπου = Ambr. 1091 1735 = Ambr. 1026 cf. 1008 1736 — vs. 14. 15 Κλεώνυμος Ar. Pac. 444—6 c. sch. cf. sch. Ar. Eq. 1372. Κλεώνυμον sq. Ar. Nu. 353—4 c. sch. 1737 αἰτιατικῆ = Synt. Laur. et Gud. λάθρα ἀφαιρεῖσθαι cf. Et. M. 517, 40 1738 — καλύπτειν cf. Et. M. 517, 39, sch. Soph. El. 56, sch. A 132, H, Erotian. 54, 2; A 132 vs. 24 κλέπτων—ὑπόνοιαν Aelian. fr. 283 ὅτι—vs. 27 κλέπτειν Ar. Pl. 566 c. sch. vs. 27 κλέπτης sq. Ar. Eq. 1252 c. sch. 1251; Eur. Alc. 181—182 1739 — ἀπατώμενοι = P, Ba 278, 26 ἔπεμπεν sq. Aeliani vel Metaphr.

1736 cf. v. ῥίψασπις 1737 partim ex 1738 1738 Ar. Eq. cf. v. Ο 983

1 ἐπὶ—7 ἀπέθανεν om. F 1 βακτηρίαν V 2 ὑωρσοδέψου V 8 Κλεοναί F 9 ὁ Ἡρακλῆς A 13 Ἀριστοφάνης—19. 20 παραλογίζεσθαι om. F 14 πάσχοι B, Ar. 15 Ἀριστοφάνης om. V 24 βλάψας] κλέψας B ἄρα om. F 25 ὅτι—29 ἴσως om. F 30 ἔπεμπεν—31 πίστεως om. F A[r]F(GVMB)

Ar. 1740 Κλέπτον οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει· οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.

1741 Κλεψιποτῶ: τὸ φειδομένως πίνω καὶ φενακίζω τὸν συμπότην. αὐτή γε μὴν κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα. E?

Ar. 1742 Κλεψύδρα: ἡ πηγή. διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

Σ 1743 Κλεψύδρα: ὄργανον ἀστρολογικόν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. καὶ ὄνομα ἑταίρας. καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα. καὶ ἀγ-

Ar. γεῖον, ἔχον μικροτάτην ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ

Δ? μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες. Κλεψυδροῦν, τὸ δικαστήριον.

Ar. 1744 Κλειγένης ὁ μικρός, ὁ πονηρότατος βαλανεύς· ὁπόσοι κρατοῦσι κυκνιτέφρου ψευδονίτρου τε κονίας, καὶ κιμωλίας γῆς. κυκνιτέφρου, κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει οὖν, ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὡς βαλανέα δὲ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

Δ 1745 Κλειδημίδης: ὄνομα κύριον. καὶ Κλείδημος, ὄνομα κύ-

On. ριον. λύσις ὀνείρου· κλεῖδας κρατεῖν δὲ σύνθεσιν δηλοῖ τρόπων.

Δ 1746 Κλειδίον.

Ar. 1747 Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων: ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας. Ὅμηρος· θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

Σ 1748 Κλείθροις: κλειδώμασιν.

Σ 1749 Κλείμαξ καὶ Κλειμακισμός: πάλαισμα ποιόν.

Δ 1750 Κλειμήδης: ὄνομα κύριον.

Δ Hesy. 1751 Κλεινίας: ὄνομα κύριον. ὅτι Κλεινίου παῖς ὁ Ἀλκιβιάδης.

Σ 1752 Κλεινός: ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.

Δ 1753 Κλείω· αἰτιατικῇ. τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀσφαλίζω. καὶ Ἀποκλείω.

Δ 1754 Κλειώ: ὄνομα κύριον θηλυκόν.

1740 ὡς sq. Ar. Vsp. 900—1 1741 αὐτή sq. Iambl. attr. Bruhn, Rh. Mus. 45, 282 1742 sch. Ar. Lys. 913 1743 — μετροῦνται = P, Ba 278, 27, Et. M. 517, 43 cf. H ὄνομα ἑταιρας cf. Ath. 13, 567 c d δικαστήριον—ῥήτορες sch. Ar. Ach. 693 cf. sch. Vsp. 93 1744 Ar. Ran. 709—712 c. sch. 1745 — Κλείδημος cf. L; — κύριον pr. = Ambr. 1037 κλεῖδας sq. Astramps. 1747 sch. Ar. Ach. 479; | 475 1748 = P, Ba 278, 23, gl. Dionys. PG 4, 26 1749 cf. ad v. Δ 583 1751 — κύριον = Ambr. 1040, Ps. Herodian. 67 1752 = P; — ἔνδοξος = Ba 278, 24, Ps. Herodian. 67, H cf. Ambr. 991, gl. Dionys. PG 4, 26 1753 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. τὸ δοξάζω = Zon. 1221, Ambr. 1127. ἀσφαλίζω = Ps. Herodian. 67 (et 249) cf. Apion

1744 cf. 1618 et 2040 1749 cf. v. Δ 583 1751 extr. cf. v. A 1280

A[2]F(GVM) 1 ὡς] ὡ F καὶ om. F 4 αὐτή—σωφρονοῦσα om. F 1742 om. FV 9 ἔχων F ἔχει V 10 Κλεψυδροῦν] nov. gl. G 11 δικαστήριον corruptum sec. Bhd. 11 τὸ om. F 12 ὁπόσοι—17 σῶμα om. F 13 ψευδομίθρου GVM 14 νίτρῳ] σαπονίᾳ ss. V 15 γῆς] τῆς γῆς V 18 Κλειδημόδης F καὶ— 19 τρόπων om. F 19 λύσις—τρόπων mg. A post 1744 GM 22 πυκνῶς FGVM 25 Κλειμήδης] Κλεινιάδης Hemst. 26 ὅτι om. F 27 ὁ ἔνδοξος F 1754 om. F

1755 Κλεῖς, κλειδός· καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς κλεῖς. Δ

1756 Κλεισθένην ὁρῶ· Ἀριστοφάνης. οὗτος ἀεὶ ἐξυρᾶτο. λέγεται Ar. οὖν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρωμένων. ἦν δὲ Σιβυρτίου· καὶ τοῦτο ἔπραττε διὰ τὸ νέος φαίνεσθαι ἀεί. τοῦτο ἔπραττε καὶ Στράτων. ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε, τοιόνδε δή, πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος; ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

1757 Κλεισθένης· Σοφοκλῆς· καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' εὔτακτος Ar. πόλις, ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν ἕστηκ' ἔχων, Κλεισθένης δὲ κερκίδα; ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης.

1758 Κλεισθένους ἀκρατέστερος: οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο Ar. καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος· ληρεῖς ἔχων· γράφων αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.

1759 Κλείσιον: τόπος, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες. Δ

1760 Κλεῖσον: κατάκλεισον. Δ

1761 Κλεισοῦραι: οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων E τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ.

1762 Κλείσοφος· ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε ᾄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κόρον, καὶ δεινοὺς γαστέρα δέ, φέρε καὶ ἡμεῖς καί τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ.

1763 Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης Ar. ἐν Δαναΐσι.

1764 Κλείταρχος. Δ

1765 Κλειτή: ἔνδοξος. σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικός, μιᾶς τῶν Δ + x Ἀμαζόνων.

1766 Κλειτόμαχος, Θηβαῖος, ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας E? καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐνίκησε καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστάς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγ-

1755 cf. Ambr. 1079 1756 Ar. Th. 235 et Ach. 119—122 c. sch.; Σιβυρτίου sch. Ar. Lys. 1092 1757 Ar. Av. 829—831 c. sch. 1758 sch. Ar. Nu. 355; Cratin. fr. 195 1759 cf. Ambr. 1117, Et. M. 520, 15 1761 Th. Simoc. 7, 14, 8 1762 Aelian. fr. 108 1763 sch. Ar. Lys. 1237 1765 — ἔνδοξος = Ambr. 1076 cf. sch. A 447. ὄνομα γυναικός = Ambr. 1083. μιᾶς sq. cf. Et. M. 517, 54 1766 Paus. Per. 6, 15, 3—5

1756 hinc v. Στράτων 3 1758 cf. v. Λ 468 1761 cf. v. O 1066 1762 cf. vv. Δ 340, H 288 1765 cf. 1768

1 καὶ—κλεῖς om. F, ante l. V 2 λέγεται—7 Στράτων om. F 8 Σοφο- A[2]F(GVM) κλῆς] Ἀριστοφάνης Port. 9 ἕστηκεν AGVM 10 Κλεισθένης—11 διεβέβλητο om. F 12 καὶ Κρατῖνος—13 κυβεύων om. F 12 ληρεῖ A αὐτὸν A: cp. GM αὐτῷ V αὖτ' ed. pr. 13 κυβεύων] ταυλίον παίξας ss. V 14 ἵσταντο FV 19 ἐσθίειν] ἢ ἐσθίειν ἔχοντας τέχνην praemisit G praemisso γρ. mg. add. VM 20 δὲ κατὰ γαστέρα Bhd. 22 μέμνηται—23 Δαναΐσι om. F 1764 ὄνομα κύριον add. F 25 καὶ] δὲ καὶ F 25. 26 μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων] Ἀμάζονος A 27 ἐν—p. 132, 10 νῖκαι om. F

κρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ, ἐπάλαισε καὶ Ἠλείῳ Κάπρῳ καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς. νικήσαντος δὲ Κάπρου, ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος, ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγκρατίου, κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου ὅμως ἐχρήσατο πρὸς τοὺς πύκτας ἐρρωμένως καὶ ἀκμῆτι τῷ σώματι καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἴληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον, ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον, ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος, ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους. ὥστε μετὰ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἱ νῖκαι.

Σ 1767 Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Ar. 1768 Κλεῖτος: ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. οἱ δὲ Ἱερώνυμόν φασι, τὸν διθυραμβοποιόν· ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός, περὶ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπτόητο. λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα· ὥσπερ οἱ Δ Κένταυροι τὸ τῶν ἵππων μέρος. Κλειτὸς δὲ ὁ ἔνδοξος.

Δ 1769 Κλήδην.

Σ 1770 Κληδών: φήμη, μαντεία. καὶ Κληδονισμοί, αἱ διὰ τῶν Ε λόγων παρατηρήσεις.

Δ 1771 Κλήθρη: ὄνομα δένδρου. καὶ Κλῆθρον, τὸ φυτόν.

Σ 1772 Κληῖδα: οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

Δ? 1773 Κληΐζω: καλῶ.

1774 Κληΐσατε: ὑμνήσατε.

Σ 1775 Κληΐσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι. καὶ κληῖδα οὕτως.

Ε 1776 Κλημακτήρων: δυσχερειῶν. χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτήρων οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐπιβαίνειν.

Δ 1777 Κληματίς: ἡ ἄμπελος. λύσις ὀνείρου· κλῆμα κρατήσας ἐγκα-
On. λεῖσθαι προσδόκα.

Hesy. 1778 Κλήμης, ἱστορικός· ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας· καὶ Πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων· καὶ ἄλλα.

Thdr. 1779 Κληρονομοῦσα: ἡ ἐκκλησία κοινῶς, ἰδικῶς δὲ ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχή.

1767 = P cf. Et. M. 519, 54, H, Poll. 2, 174 1768 — μέρος sch. Ar. Nu. 348 Κλειτὸς sq. = Ambr. 991, H 1769 cf. Ambr. 1147, H 1770 — μαντεία = P, Ps. Herodian. 67; — φήμη = Ambr. 1070, Lex. Patm. 153 cf. H, Et. M. 519, 37 κληδονισμοί sq. Georg. 237, 14 1771 — δένδρου = Ambr. 1078 cf. H, Ap. S. 100, 13, sch. ε 64. Κλῆθρον sq. = L 1772 = P cf. An. Ox. 1, 224, 23; 226, 6 1773 cf. Zon. 1221; aliter Ambr. 1130 (cf. Zon.), L; Et. M. 519, 31 1775 = P 1777 — ἄμπελος = Ambr. 1080 κλῆμα sq. Astramps. 1779 Thdr. in Ps. 5, 1, PG 80, 896 a

1767 cf. v. M 1462 1768 extr. cf. 1765 1772 cf. 1775 1775 cf. 1772 1776 cf. v. Ε 113

A²F(G V M) 1 Ἠλεία VM Ἠλίακα G 5 ὑπὸ] τοῦ add. V cf. Paus. 12 οἱ — 15 μέρος om. F 14 ὥσπερ A: ὡς καὶ G V M ὥστε sch. 17 διὰ] δὴ V 1771 extra ord. 23 οὐ] καὶ V 26 λύσις — 27 προσδόκα om. F mg. A post 1776 G M 29 καὶ pr. — 31 ψυχή om. F

1780 Κληρονομῶ: τὸ κατεξουσιάζω, τὸ κτῶμαι. τοσούτων Δ?
ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος. Ε

1781 Κληρονομῶ· ὅτε σημαίνει τὸ λαμβάνω καὶ μετέχω, γενικῇ· ὡς τό, ταύτης Synt.
γε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. καί, ὅς γε κεκληρονόμηκας τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ.
αἰτιατικῇ δέ· ὡς τό, μέχρι τίνος κληρονομήσετε τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου; καί, οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ εὑρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

1782 Κλῆρος: τόπος, κτῆμα.

1783 Κλῆρος: οὐσία, ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν Σ
διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία.

1784 Κλῆρος: μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς Σ
κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. φωσφόρος, ὦ σώτειρ', Anth.
ἐπὶ Παλλάδος ἔσταθι κλήρων, Ἄρτεμι. ὅτι Ἰακὼβ τοὺς ιβ' ἐσχη- Ε
κὼς υἱοὺς ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν καὶ εὑρὼν τὸν Λευὶ δέκατον τῷ θεῷ τοῦτον προσήγαγεν, ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτόν· πάντα ὅσα ἄν μοι δῷς, δεκάτην ἀποδεκατώσω σοι. διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λευὶ στολὴν ἱερατείας θυσίας προσήνεγκε τῷ θεῷ ἐν Βεθήλ. κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Λευῖται κέκληνται, οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς θείας χάριτος ἱερουργίαν κληρικοὶ προσηγορεύθησαν, διὰ τὸ γεγράφθαι· οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις κλῆρος ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλῆρος.

Κλήρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ, πλοῦτον Thdr.
καὶ πενίαν, δουλείαν καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

1785 Κλῆρος Ἑρμοῦ: συνηθείᾳ ἀρχαίᾳ ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς Σ
ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξῄρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

1786 Κληρωτήρια: αἱ κληρωτικαὶ ἀρχαί, αἱ κληρώτριδες. Ἀριστο- Ar.
φάνης· τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω

1780 l. = Ambr. 1136 τοσούτων sq. Th. Simoc. 2, 6, 11 1781 — αἰτιατικῇ cf. Bk. 150, 21, Synt. Laur. (et Gud.); ταύτης — κληρονομῶ Dem. 19, 320; ὅς — κηδεστοῦ Dem. 18, 312 1783 = P, Ba 279, 1 cf. sch. Pl. Leg. 630 e, Et. M. 519, 16, H 1784 — κατέχοντες = P, Ba 279, 3, Et. M. 519, 18 cf. sch. Pl. Leg. 630 e φωσφόρος — Ἄρτεμι Anth. 6, 267, 1—2 Ἰακὼβ — vs. 21 κλῆρος alt. Georg. 113, 7—19; Gen. 28, 22, Deut. 10, 9; 18, 2 Κλήρους sq. Thdr. in Ps. 30, 16, PG 80, 1081 c d, 1084 a 1785 = P; Eur. fr. 39 1786 Ar. Eccl. 681—692 c. sch. 681 et 685

1784 Anth. cf. v. σώτηρ 1786 cf. v. A 4539

A²F(G V M) 1 τοσοῦτον V 2 οἱ Ῥωμαῖοι om. V 1781 om. F 3 γενικῇ om. V 8 λαγχμός V, Phot. κλῆρος ss. V 9 κλῆρος] nov. gl. G 10 Κλῆρον FG, non nov. gl. F, Phot. Ba 11 φωσφόρος — 21 κλῆρος om. F 12 ἵσταθι A 16 ἀποδεκάτω V 17 τὸν om. A Βεθήλ] τόπος ss. V 22 Κλήρους] τούτεστιν τύχας ss. V 25 Ἑρμοῦ Bas., Phot. sch. Ar. Pac. 364, Hes. s. v.: ἐμοῦ omnes 26 καὶ — 28 τούτου om. F 26 ἐξῄρουν Kust., Phot.: ἐξῄρει omnes 27 τοῦτον V 29 κληρωταὶ FV, sch. αἱ alt. — p. 134, 10 Κληρουχήσαντες om. F 29 κληρότριδες A κληρώτιδες M

(κληρώτριδα)· κᾰ̓τα στήσαca παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώcω πάντας, ἕως ἂν εἰδὼc ὁ λαχὼν ἀπῆει χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ. καὶ κηρύξει τοὺc ἐκ τοῦ βῆτα ἐπὶ τὴν cτοὰν ἀκολουθεῖν τὴν βαcίλειον δειπνήcοντας. τὸ δὲ θῆτα εἰc τὴν παρὰ ταύτην. (θῆτας, θήτειον.) τοὺc δὲ τὸ κάππα εἰc τὴν cτοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν. ἵνα κάπτωcι; μὰ Δί'· ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶcιν, οὕτω δὲ τὸ γράμμα μὴ ἐξελκυcθῇ, καθὸ δειπνήcει, τούτους ἐξελῶcιν ἅπαντες; ἀλλ' οὐκ ἔcτι τοῦτο παρ' ἡμῖν· πᾶcι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, ὥcτε μεθυcθεὶc αὐτῷ cτεφάνῳ πᾶc τιc ἄπειcι τὴν δᾰ̓δα λαβών.

1787 Κληρουχήcαντεc.

Soph. 1788 Κληροῦχον: μέτοχον, κεκληρωμένην, κλῆρον ἐcχηκυῖαν. Σοφοκλῆc· αἴδεcαι δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. καὶ Ἀππιανός· Βολοῦcκοι δὲ τοῖc πταίcμαcι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντεc ἐcτράτευον ἐπὶ Ῥωμαίους καὶ ἐπολιόρκουν τοὺc αὐτῶν κληρούχουc.

Hdt. 1789 Κληρούχουc: γεωργούc. Ἡρόδοτοc.

Harp. 1790 Κληροῦχοι· κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓc Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰc πόλειc, ἃc ἐλάμβανον, κλήρουc ἑκάcτοιc διανεμοῦντας. οὕτωc Ἰcοκράτηc ἐν Πανηγυρικῷ. Δημοcθένηc δὲ ἐν τῷ Περὶ τῶν cυμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰc ἑτέραν χώραν ἥντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶc γάρ; οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνηcι τριηραρχεῖν.

Thdr. 1791 Κλῆροι: αἱ δύο διαθῆκαι. τὸ δέ, ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέcον τῶν κλήρων· τὸ διηνεκῶc αὐταῖc προcεδρεύειν.

Σ 1792 Κλητεύει: εἰc δικαcτήριον καλεῖ ἅμα μάρτυcι τοῖc τῆc παραγ-
Ar. γελίαc, οὓc κλήτοραc ὠνόμαζον. καὶ Ἀριcτοφάνηc Νεφέλαιc· ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα χρημάτων ἕλκω cε κλητεύcοντα. τουτέcτι μαρτυρήcοντα, ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰc δικαcτήριον.

Δ 1793 Κλητή: ἡ κεκαλεcμένη.

Ar. 1794 Κλητῆρα· προκαλοῦμαί c', ὅcτιc εἶ, πρὸc τοὺc ἀγορανόμουc βλάβηc τῶν φορτίων, κλητῆρ' ἔχουcα Χαιρεφῶντα τουτονί.

Σ 1795 Κλητῆρεc: μάρτυρεc. Κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰc τὸ

1788 — κληροῦχον Soph. Ai. 507—8 c. sch. Βολοῦcκοι sq. App. Ital. 1 1789 gl. Hdt. 5, 77 cf. H 1790 Harp. = P; Isocr. 4, 107; Dem. 14, 16 1791 Thdr. in Ps. 67, 14, PG 80, 1385 a 1792 — ὠνόμαζον = Σ^a, Ba 279, 6 cf. H ὅτε sq. Ar. Nu. 1217—8 c. sch. 1793 cf. L, Zon. 1218; l. = Ambr. 1084 1794 Ar. Vsp. 1406—8 1795 — μάρτυρεc = Ba 279, 8, H, Lex. Patm. 141 cf. Tim. Κλητὴρ — p. 135, 3 ἄγων Ar. Av. 1422 c. sch. κλητῆρι sq. Ar. Vsp. 1310

1792 cf. v. Ε 475

A^rF(GVM) 1 κληρώτριδα] nov. gl. V 5 κάππωcι V κάμπτωcι G 8 πάντα om. V 9 ἅπειcον V 12 καὶ — 14 κληρούχουc om. F 15 Ἡρόδοτοc ex FV solis 16 Κληροῦχοι om. V, Phot. 17 κλήρουc F, Harp. Phot.: κληρούχουc rell. ἑκάcτουc F οὕτωc — 21 τριηραρχεῖν om. F 18 ἐν pr.] ἐν τῷ A 20 μὴ ex V, Harp. Phot. 21 τριηραρχεῖν] τῶν γαλεῶν ἀρχεῖν ss. V 24 μάρτυc GVM τοῖc ex FV, Σ^a 25 καὶ — 27 δικαcτήριον om. F 26 τῶν A: τ' GVM ἐμαυτὸν V ἐμαυ GM cε A: cι GVM

δικαστήριον πάντας. cημαίνει δὲ ἡ λέξιc καὶ τὸν μάρτυρα. Ἀριcτο- Ar.
φάνηc Ὄρνιcι· κλητήρ εἰμι νηcιωτικόc. τουτέcτιν ὁ τοὺc τὰc νήcουc οἰκοῦντας cυκοφαντῶν καὶ εἰc δικαcτήριον ἄγων. καὶ αὖθιc· κλητῆρί τ' εἰc ἄχυρον ἀποδεδρακότι.

1796 Κλητῆρεc καὶ Κλητεύειν· κλητῆρεc, οἱ ἄνδρεc, δι' ὧν εἰc Harp.
τὰc δίκαc προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τιcιν· ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥcπερ μάρτυραc τῆc προκλήcεωc. κλητεῦcαι δέ ἐcτι τὸ κλητῆρα γενέcθαι, ὡc Ἰcαῖοc. λέγεται δὲ κλητεύεcθαι καὶ ἐκκλητεύεcθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούcωcι πρὸc τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαcτηρίῳ· καὶ ἔcτιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡc Ἰcαῖοc ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνοc ἀποcτακίου.

1797 Κλῆτοc: δόξα. Σ

1798 Κλητόc: ὁ κεκλημένοc, καὶ μὴ αὐθαίρετοc ἥκων. χρωμένοιc Λακεδαιμονίοιc περὶ πολέμου, καὶ κλητὸc ὁ θεὸc ἔφη καὶ ἄκλητοc ἥξειν· καὶ πολεμοῦcι κατὰ κράτοc νίκην ἔcεcθαι.

1799 Κλήτωρ. Κλητώριον, ἡ βαcιλικὴ τράπεζα. Δ

1800 Κλίβανοc: ἡ κάμινοc, ἑcτία. καὶ κλίβανοc ἔοικε γυναικὶ Δ διὰ τὸ δέχεcθαι τὰ πρὸc τὸν βίον εὔχρηcτα. πυρὸc δέ εἰcι δεκτικά.

1801 Κλίμα: τόποc. Δ

1802 Κλιμάζει· Δείναρχοc· ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺc Harp.
νόμουc. ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει. μήποτε δεῖ γράφειν βλιμάζει· ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται.

1803 Κλίμακεc: ξύλα ὀρθά. Διόδωροc· ἑξῆc δ' ἐκομίζοντο κλίμακεc Ε ω', παντευχίαc πολυτελεῖc ἔχουcαι. καὶ Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἄνθρωποι Ε κατέβαινον κατὰ κλίμακαc εἰc τὰc καταγείουc οἰκίαc.

1804 Κλιμακίζειν: μέμνηται Δείναρχοc ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰcχίνου εἰcη- Σ
γορίᾳ, λέγων· οὗτοc κλιμακίζει τοὺc νόμουc. ἔcτιν δὲ οἷον παράγει καὶ διαcτρέφει· ἴcωc ἀπὸ τῆc κλίμακοc εἰρημένου τοῦ ὀνόματοc, ἥτιc οὖcα ὄργανον βαcανιcτικὸν διαcτρέφει τὰ cώματα τῶν βαcανιζομένων. καὶ Ἀριcτοφάνηc· βαcάνιζε πάντα τρόπον· ἐν κλίμακι δήcαc, κρεμάcαc, ὑcτριχίδι μαcτιγῶν, δαίρων, cτρεβλῶν, ἔτι δ' ἐc τὰc Ar.

1796 Harp. = P cf. Bk. 268. 11, Lex. Cant.; Isae. fr. 88 et 119 1797 cf. P = Ba 279, 18 1798 — κεκλημένοc aliter L, Ambr. 996 1799 Κλήτωρ cf. Ambr. 989 et 1014. Κλητώριον + τράπεζα = Ps. Herodian. 67, Ambr. 1119 1800 — κάμινοc = Ambr. 997, Ps. Herodian. 67, Boisson. 4, 387 vs. 407 cf. Ael. D. fr. 238 ap. Eust. O. 1511, 13 καὶ sq. Artem. 2, 10 (p. 98, 10 sq.) 1801 aliter L (= Et. M. 520, 1) 1802 Harp. = P, An. Ox. 2, 496, 27; Dinarch. fr. IX 1 1803 ἑξῆc — ἔχουcαι Diod. fr. 32 οἱ sq. Xen. An. 4, 5, 25 1804 — βαcανιζομένων = P cf. Bk. 272, 15; Dinarch. fr. IX 1 βαcάνιζε sq. Ar. Ran. 616—22

1798 cf. 254 et v. A 899 1804 cf. vv. B 137, Γ 262, ὕcτριξ

1. 2 Ἀριcτοφάνηc — 4 ἀποδεδρακότι om. F 6 ἀποκαλοῦνται F ἔδει — (A²FGVM)
11 ἀποcτακίου om. F 19 τόπου F 20 Κλιμάζει] Κλιμακίζει A; Κλιμακίζει post 1800 add. V κλιμακίζῃ A 21 δεῖν F κλιμάζει V 24 ω'] ὡc F 26 Καμμακίζειν V 27 δὲ om. F 31 ὑcτριχίδων F

ρῖνας ὄξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τ' ἄλλα, πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.

Hom.? 1805 Κλιμακόεσσαν: κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

Δ 1806 Κλίμαξ: ἡ σκάλα.

Δ 1807 Κλίνη: τὸ κραββάτιον.

Δ 1808 Κλίνθη: ἐκλίθη.

Ar. 1809 Κλινίς: βάθριόν τι ἡ κλινὶς εἰστεταμένον, ἔγκυκλον. τουτὶ Δ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ Κλινίδιον ὑποκοριστικῶς.

1810 Κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον· ζήτει ἐν τῷ δαιτρός.

Σ 1811 Κλισία: ἡ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης. λέξομαι Call. ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

Δ 1812 Κλισία: ἡ καθέδρα.

Δ 1813 Κλίσια: τὰ κουβούκλεια.

Σ 1814 Κλισιάδες: θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί.

Δ 1815 Κλισίον: ὄνομα τόπου.

Tact. 1816 Κλίσις: ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Tact. 1817 Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις, ἐφ' ἕνα κλίσις ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις· ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶ καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Harp. 1818 Κλίσις: ἡ πρόκλισις, παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης.

Δ 1819 Κλισμός: ἡ καθέδρα.

Δ 1820 Κλιτόριον: πόλις Ἀρκαδίας.

Σ 1821 Κλίτος: μέρος. πλάγιον. πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου· ὁ Thdr. Ψαλμῳδός φησι.

Δ 1822 Κλίτωρ, Κλίτωρος: ὄνομα κύριον.

Δ 1823 Κλιτύς: τὸ ἀπόκλιμα· καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. καὶ Κλιτύες.

Δ 1824 Κλόνιος: ὄνομα κύριον.

Σ 1825 Κλόνος: θόρυβος, τάραχος. ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποίει

1805 cf. sch. B 729 1806 = Ambr. 1072, Ps. Herodian. 67, Et. M. 519, 55 1807 = Ps. Herodian. 66 cf. H 1808 cf. Ambr. 1124, H (in Ψ 232) 1809 — κλινίδος Ar. Th. 261 c. sch. Κλινίδιον sq. aliter Ambr. 1118 1811 — σκηνή = P, Ba 279, 10, Et. M. 520, 10, Ps. Herodian. 67, Ambr. 1077 et 1101, Ap. S. 100, 16, H cf. Apion, sch. A 329 ἐπὶ κλίνης cf. H. λέξομαι sq. Call. fr. 46 K. an. 35 S. (cf. Babr. p. 218) 1812 = Ambr. 1077 1814 = Ba 279, 9, P cf. H 1815 = Ambr. 1116 cf. Et. M. 520, 15 1816 Tact. 33 1817 Tact. 33 1818 Harp. = P; Dem. 23, 63 1819 = Ambr. 995, Ps. Herodian. 67 cf. sch. α 145 1820 cf. Ambr. 1114 1821 — μέρος = P, Ba 279, 11, Ps. Herodian. 67 cf. Ambr. 1107 πλάγιον sq. Thdr. in Ps. 90, 7, PG 80, 1612b 1823 cf. H, Ap. S. 100, 27 (ex quo Et. M. 519, 47), Ps. Herodian. 67, sch. Π 390, Ambr. 1068 1824 = Ambr. 1012 1825 — τάραχος = Σ^a, Ba 279, 13, P cf. sch. Ε 167, Ps. Herodian. 71, L, H

1809 cf. v. Ε 135. 1816—7 cf. post litt. Ψ

$A^{r}F(GVM)$ 5 κραββάτ V cf. Hes. 7 εἰστεταγμένον FG ἔγκυλον A 8 καὶ Κλινίδιον om. F ὑποδιωριστικῶς F 10 λέξομαι om. V 11 μυχάτῳ Bas.: μυχαιτάτῳ AGM μυχοτάτῳ F μυχωτάτῳ V μυχάντῳ ed. pr. 13 βουκόλια A 1816 om. F 18 ἡ — 20 Κλίσις om. F 20 οὕτως V 1822 om. FV

τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ Γερμανικὰ Ε κινήματα.

1826 Κλοπαί: παραλογισμοί. καὶ Κλαπέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατη- Σ θέντες. οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὄψει, Ε ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσιν.

1827 Κλοπιμαῖος. Δ

1828 Κλοποφορῶ: τὸ ἐν κλοπείᾳ φέρω. Δ

1829 Κλώδονες: αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ Μακεδόσιν· αἱ κληθεῖσαι ὕστερον Μιμαλόνες ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

1830 Κλῴζεται· κλῴζεται καὶ συρίττεται· ἔστι δὲ ὅπη καὶ λίθοις βάλλεται.

1831 Κλώθει: κατασπᾷ, ἐπιμερίζει. Σ

1832 Κλωθώ: ἡ μία τῶν Μοιρῶν. τρεῖς γάρ εἰσι, Κλωθώ, Λάχεσις, Ἄτροπος. οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἠδύνατο καὶ μεμαυῖα εὑρέμεναι Anth. Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα. Κλώθω δὲ τὸ νήθω. Δ

1833 Κλών, κλωνός: τοῦ δένδρου ὁ βλαστός. καὶ Ἐκλώνισε, Δ κλῶνας ἔκοψε.

1834 Κλωπᾶς: ὄνομα κύριον. Δ

1835 Κλωπεύω: κλέπτω. καὶ Κλωπεία ἐξ αὐτοῦ, καὶ Κλωπι- Δ τεύω. ἡ μὲν χεὶρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν. Ἀττικὴ Ar. γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. διαβάλλει δέ τινας ὁ Ἀριστοφάνης, ὡς λῃστὰς καὶ κλέπτας· λῃσταὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

1836 Κλωπιτεύω· Κλοτοπεύω δέ. Δ

1837 Κλωστήρ: ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα. Ar.

1838 Κλώψ: κλέπτης. Ξενοφῶν· εἰσὶ γυμνῆτες τῶν ἑφεπομένων Σ Ε ἡμῖν κλωπῶν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τόξῳ μὲν κλῶπας βάλε, σάου Anth. δὲ φίλους.

1826 — παραλογισμοί = P, Ba 279, 14 1827 cf. Ambr. 999, L 1828 l. = Ambr. 1135 1829 cf. Et. M. 521, 48, H; l. cf. Ambr. 1060 1830 Synes. de provid. PG 66, 1244a 1831 = P, Ba 279, 19 cf. H 1832 init. aliter Ambr. 1088, Ps. Herodian. 72 οὐδὲ — φονέα Anth. 7, 148, 3—4 Κλώθω sq. = Ambr. 1121 cf. Et. M. 495, 27, H 1833 — δένδρου = Ambr. 1043 cf. Ps. Herodian. 72 1834 = Ambr. 1016 1835 — κλωπιτεύω cf. L, Zon. 1222. Κλωπεία = Ambr. 1096 ἡ sq. Ar. Eq. 79 c. sch. plenior. 1836 cf. Zon. 1222, L 1837 sch. Ar. Ran. 1348 et Lys. 567 1838 — κλέπτης = P, Ba 279, 20, H, Ps. Herodian. 72 et 192, Et. M. 521, 24 cf. Ambr. 1000 εἰσὶ — κλωπῶν Xen. An. 4, 6, 17 τόξῳ sq. Anth. 6, 157, 2

1829 cf. vv. H 336 et M 1072 1832 Anth. cf. v. M 554 1833 Ἐκλώνισε sq. cf. v. Ε 484 1835 cf. v. Ε 486 1838 Anth. cf. v. σάου

1 μικροῦ F ἀνιστάμενος F 3 Κλοπιαί V 4 οἱ — 6 Κλοπιμαῖος om. F $A^{r}F(GVM)$ 7 Κλωποφορῶ A κλοπείᾳ G: κλωπείᾳ AM κλοπίᾳ F κλωπίᾳ V 1828—9 inverso ord. FV 8 Κλώδωνες AG 10 κλῴζεται om. A 15 Κλώθω — νήθω om. V 1833 om. F, vs. 16 post 1829 om. τοῦ — 17 ἔκοψε V 19 καὶ pr. om. V, nov. gl. ἐξ αὐτοῦ om. V 19. 20 Κλωπιτεύω] Κλωπιτεία V 20 ἡ — 22 Αἰτωλοί om. F 20 ἐν Αἰτωλοίς] ἦγουν εἰς τὸ Δυραχ⟨ιον⟩ ss. V Ἀττικὴ — 22 Αἰτωλοί om. V 1836 om. F post 1827 V; post vs. 19. 20 Κλωπιτεύω seq. in A Κλοτοπεύω δέ, deinde 1837 et 1838 usque ad κλωπῶν, tum Κλωπιτεύω. ἡ (vs. 20)—vs. 22 Αἰτωλοί, deinde Κλώψ· ἐν Ἐπιγράμμασι (vs. 26)—27 φίλους 25 εἰσὶ — 27 φίλους om. F 25 εἰσὶ] δὲ add. A 26 καὶ] Κλώψ A cf. supra

Σ 1839 Κλοιός: περιτραχήλιος δεσμός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς δ' ἴδ' Anth. ὁμοίην εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην, κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε, λέγων Λευκῶνι, κελεύειν τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

Σ 1840 Κλυδώνιον: κυκᾶ. καὶ κλύδωνα ἄμφω. Θουκυδίδης β'· καὶ Δ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. καὶ Κλυδώνισμα. καὶ Κλυδωνῶ ῥῆμα, καὶ Κλυδωνίζω.

Σ 1841 Κλύει: ἀκούει. καί πως ὁ κλύων τοῦ λέγοντος χαίρει Soph. μᾶλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοις. καὶ Σοφοκλῆς· ἦπου τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, ἥκει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

Σ 1842 Κλῦθι: ἐπάκουσον.

Call. 1843 Κλύμενος: οὕτω λέγεται ὁ Ἅδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται Anth. εἰς ἑαυτόν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα καὶ τὸν ἀμείλικτον θυμὸν ἔθελξε λύρᾳ. περὶ Ὀρφέως. καὶ αὖθις· ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμέ- νου πεπόταται, καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνης.

Δ 1844 Κλύω: μανθάνω.

1845 Κλυστήρ: τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. κλυστῆρα προσθέμενος ὑπεξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα.

Δ 1846 Κλυταιμνήστρα: ὄνομα κύριον.

Δ 1847 Κλυτίδης: ὄνομα κύριον.

Δ 1848 Κλύτιος.

Suid. 1849 Κλυτοτέχνης: ὁ Ἥφαιστος· ὡς ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν. ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς.

Anth. 1850 Κνᾶκον· ἐν Ἐπιγράμμασι· κνᾶκον ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

Δ+E 1851 Κνᾶν: κόπτειν, ξέειν. λαβὼν δελτίον δίπτυχον ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν. ἀντὶ τοῦ ξέειν.

Δ 1852 Κνάπτω. πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθών τις φιλοσοφῆσαι, μήτε γεωμετρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τοῦτον εἰπεῖν· παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται.

1839 — δεσμός = P, Ba 279, 12 cf. H, Ps. Herodian. 74 ὡς sq. Anth. 6, 175, 3—6 **1840** — ἀναφέρειν = P cf. H; — κυκᾶ = Ba 279, 15; Thuc. 2, 84, 3 Κλυδώνισμα = L cf. Ambr. 1109. Κλυδωνίζω = L **1841** — ἀκούει = P, Ba 279, 16 cf. Apion, H, Et. M. 520, 33 καὶ πως—ἁμάρτοις Soph. Ai. 151—5; ἦπου sq. l. l. 850—1 **1842** = P, Ba 279, 17, sch. A 37 cf. H = Ambr. 1128 et 1131 **1843** — ἀκουόμενος cf. Et. M. 521, 5; Sallust. in Call. (Reitz. Ind. Lect. Rost. 1891—2, 4); Call. fr. 97 K. 478 S. ὃς—λύρᾳ Anth. 7, 9, 7—8. ἤδη sq. Anth. 7, 189, 3—4 **1844** aliter L **1845** κλυστῆρα sq. Artem. 5, 79 **1846** = Ambr. 1082, Ps. Herodian. 74 et 225 **1850** Anth. 6, 32, 4 **1851** — κόπτειν cf. Ambr. 1204. λαβὼν—κνᾶν Hdt. 7, 239, 3—4 **1852** πρὸς sq. Laert. 4, 10

1843 Anth. 7, 9 cf. v. A 864 **1849** ex v. Al 109 **1850** cf. v. I 387

A[r]F(GVM) 2 ἔχον V 3 λεύγων Λευκῶν F πεῖσθαι F 4 κυκᾶ] κύμα Phot. Ba β'] ἐν δευτέρ(ῳ) V 5 τὰς] τοὺς V 6 καὶ Κλυδωνῶ—Κλυδωνίζω om. F 7 καί—10 πόλει om. F 10 ἥκει] εἶσι V 13 εἰς ἑαυτόν om. F ἐν— 17 μανθάνω om. F 14 ἀμείλικτον] ἀκήλητον ex v. A 864 Toup 15 καὶ— 16 Περσεφόνης om. V 18 προθέμενος AGVM **1848—9** om. FV 30. 31 τοῦτον εἰπεῖν om. F

1853 Κνάφος: ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς Σ βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιον δέ ἐστι κναφικῷ κτενί.

1854 Κνάφος: παρὰ Ἡροδότῳ ἄκανθα ἕλκουσα ἱμάτια. ὅτι τὸ Hdt. παλαιὸν οἱ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναπτον. Prov. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.

1855 Κναφεύς: παρὰ τὸ κνῶ, τὸ ξύω. Ὅμηρος· ἐπὶ δ' αἴγειον κνῇ Ar. τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν· ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανὸν καὶ λαμπρόν. καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν, τὸ δὲ διὰ τοῦ κ Ἀττικόν. καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι ποτέ.

1856 Κναιόμενον: καταπονούμενον. Σ

1857 Κναίω: κόπτω. Δ

1858 Κνέφαλον: τύλη. Σ

1859 Κνέφας: σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέφατος. ὁ δὲ διαφεὶς Σ Δ τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορίαν, κνέφατος ἄρτι γενομένου. Suid.

1860 Κνεφαῖος: σκοτεινός. ἀόρατος, ὀρθρία, ἑωθινή. Ἀριστοφά- Σ νης· κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην. καὶ Κνεφαῖος Ar. ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον. ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παρα- φυλάξας τοῦ ζεύγους τῶν βοῶν ἐπελάβετο. E

1861 Κνέφει: σκότει. ἀπὸ τῆς κνέφος εὐθείας. οὕτως Αἰλιανός. Δ οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλ' ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προ- Suid. λόγους διαφθερῶ.

1862 Κνῇ: κόπτει. καὶ Ὅμηρος· κνῇ τυρόν. Δ

1863 Κνηκίας: ὁ λύκος. Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς· ὁ δ' ἐκλυθεὶς Δ? πόνων τε κἀνίης πάσης, τὸν κνηκίαν χάσκωντα λακτίσας φεύγει. τουτέστι τὸν λύκον.

1853 Tim. = P **1854** — ἱμάτια gl. Hdt. 1, 92 cf. Et. M. 521, 37 **1855** — Ἀττικόν sch. Ar. Pl. 166; Λ 638—639. ἦν sq. Ar. Eccl. 415—7 **1856** = Ba 279, 21 cf. P, H v. κνεομένων **1857** cf. Ambr. 1194 **1858** = P, Ba 279, 23 cf. H, Moer. 201, 20 **1859** — νύξ = P, Ba 279, 24 cf. sch. A 475, H; Ambr. 1192 = Et. Gen., Et. M. 521, 52 **1860** — σκοτεινός = P, Σ^a, Ba 279, 22, Ambr. 1152 ἀόρατος, ὀρθρία sch. Ar. Lys. 327. ἑωθινή—ἀποδοίμην Ar. Ran. 1350 c. sch. ὁ sq. Aelian. fr. 81 **1861** Αἰλιανός fr. 153 **1862** cf. Ambr. 1195, sch. Pl. Ion. 538 c, Et. M. 522, 14, H, sch. Λ 639; Λ 638 **1863** ὁ—φεύγει Babr. 122, 11—2

1854 extr. cf. v. Ε 2396 **1855** cf. vv. Γ 328—9 et v. τετραστατηροῦ. hinc v. Γ 330 **1857** cf. **1862** **1859** Σ cf. **1861**. ὁ sq. ex v. Δ 822 **1860** init. cf. v. A 1474. Aelian. cf. v. τιμωροῦντος **1861** cf. **1859**. οὐ sq. ex v. Λ 436 **1862** cf. **1857**

1853 extra ord. 6 κνῶ, τὸ] κνάπτω, ὅ ἐστι F 8 καὶ pr.] τὸ V A[r]F(GVM) 9 διὰ om. A καὶ—11 ποτέ om. V 9 καὶ om. F 10 ἐπειδὰν—11 ποτέ om., sed ὅθεν καὶ ἄκναπτον Ἀττικῶς, ἄγναπτον δὲ κοινῶς add. F cf. Thom. 12, 14, Moer. 189, 4 12 Κναιόμενος, καταπονούμενος F 15 σκότος om. F κνέφαντος F ὁ—16 γενομένου om. FV 17 Ἀριστοφάνης—20 ἐπελάβετο om. F 19 ὁ—20 ἐπελάβετο om. V 21 ἀπὸ—23 διαφθερῶ om. V 21 οὕτως—23 διαφθερῶ om. F 22 οὐ—23 διαφθερῶ ad **1874** rettulit Port. 22 ῥῆμαμ' A τοὺς] τε καὶ GM 24 σκόπτει A 26 κάνίης] κανηγος A

Call. 1864 Κνηκίς: ἡ νεφελώδης ζώνη, τὸ μικρὸν νέφος. οὐδέ ποθι κνηκὶς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ.

Δ 1865 Κνήμη: τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

Δ 1866 Κνημίς: τὸ ὑπόδημα.

1867 Κνημοί: ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν. ὁππότε μιν κνημούς τε κατὰ
Anth. λασίους τε χαράδρας.

Σ 1868 Κνησείοντα: ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.

Δ 1869 Κνησθείην, Κνῆσμα καὶ Κνησμονὴ καὶ Κνησμός· ἐκ τοῦ κνήθω.

1870 Κνηστιῶντες τὰς ἀκοάς: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν.

Δ 1871 Κνῆστις: μάχαιρα. Ὅμηρος· κνήστι χαλκείῃ. καὶ ἐν Ἐπι-
Anth. γράμμασι· καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐΰγναπτόν τε κρεάγραν καὶ κνῆστιν.

1872 Κνήφην λοιμώδη γενέσθαι συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί.

Δ 1873 Κνίδη: βοτάνη. καὶ Κνίδειος καρπός, τῆς Κνίδου.

Σ 1874 Κνίζων· αἰτιατικῇ. λυπῶν, ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ
Ecl.? κόπτω. τοῦτο παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κινῶ. κνῶ, κνήθω, κνίζω, τὸ ἐξ
Anth. ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς ξύω. ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων.

1875 Κνίζων: Ἀκύλας ἐρευνῶν, Θεόδοτος χαράσσων, Σύμμαχος ἔχων ἢ συλλέγων.

1876 Κνῖσα: ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ
Δ Σ Κνισάριον, τὸ μικρὸν λίπος. καὶ Κνίσεσιν, ἀναθυμιάσεσιν.

Σ 1877 Κνίσης: λίπους, ἀναθυμιάσεως. τῆς δὲ κνίσης διαδοσίμου
Ε γενομένης καὶ προσπεσούσης, ἤτησε τοῦ κρέως.

1864 μικρὸν νέφος cf. H. οὐδέποθ' sq. Call. fr. 8 K. an. 36 S. **1865** cf. Ambr. 1179, H, Ps. Herodian. 68 **1866** = Ambr. 1180 **1867** ὅππστε sq. Anth. 6, 255, 3 **1868** = P, sch. Pl. Gorg. 494 c **1869** cf. Ambr. 1199, L, Ps. Herodian. 68 et 180, Zon. 1225 **1870** l. cf. Iul. ep. 111 (p. 172, 13) **1871** — μάχαιρα = Ambr. 1178, Ps. Herodian. 68 cf. sch. Λ 639 = Et. M. 522, 16. Λ 639 καὶ τὰν sq. Anth. 6, 305, 5—6 **1872** = Preger 153, 17—8 **1873** — βοτάνη = Ambr. 1177. Κνίδειος sq. cf. Ambr. 1171 **1874** — αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud. et Laur. λυπῶν ἢ τέμνων = P, Ba 279, 25 cf. H, L, Ambr. 1197 et 1205 τοῦτο—ξύω cf. Herodian. gr. ap. Eust. O. 1745, 64 et 1746, 12 (1, 266, 15 et 444, 23 Lentz); Et. M. 522, 21, Ambr. 1198, L ἀλλ' sq. Anth. 6, 238, 3 **1875** = Thdr. in Amos 7, 14, PG 81, 1700 b (vid. Field, Origen. Hexapl.) **1876** — εἰδώλοις fort. sch. Greg. Κνισάριον—λίπος = Ambr. 1193 Κνίσεσιν sq. = P, Σ^a, Ba 279, 26 **1877** — ἀναθυμιάσεως = P, Σ^a, Ba 279, 26 cf. H, An. Ox. 1, 242, 14, Porphyr. ap. sch. AD in A 317 (ex quo Et. M. 522, 29), Ap. S. 101, 27

1867 Anth. cf. v. χαράδρα **1871** cf. v. Ε 91 **1872** cf. v. Α 4653

A^{r}F(GVM) 1 οὐδέ—2 αἰθήρ om. V 1 ποθι] ποθ' ἡ A 2 πέπατο F 3 Κνῆσμα] nov. gl. F **1870**—1 inverso ord. FV 11 ἀκούειν om. F 12 Ὅμηρος—13 κνῆστιν om. F 12 καὶ ἐν—13 κνῆστιν om. V 14 συνέβη om. A 16 Κνίδου] κνίδης A 18 τὸ κινῶ. κνῶ om. A κινῶ GM: κενῶ FV κνήθω] κνήεω V ἐξ om. F 19 ἰσχυρῶς A 20 χαράσσω F 23 Κνίσσα AGVM 24 Κνισσάριον AGVM, An. Ox. 1, 242, 17, Eust. I. 134, 25 Κνίσεσιν F, Phot., Σ^a, Ba: Κνίσσησιν rell. 25 Κνίσσης cett. AGVM λίπους] ἢ add. F cf. Hes. ἀναδοσίμου V

1878 Κνίσματα: σπαράγματα. καὶ τὰ ποθεύντων κνίσματα, καὶ
Anth. μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

1879 Κνίψ: ζωΰφιον. ἡ γενικὴ τοῦ κνιπὸς μετέστη εἰς εὐθεῖαν, καὶ
Σ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

1880 Κνώδαλον: ζῷον μικρόν, θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον,
Σ ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ξίφη τὰ πολλῶν κνω-
Anth. δάλων λαιμητόμα.

1881 Κνώδαλον: τὸ θαλάσσιον τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενον ζῷον. κινώπετον δὲ τὸ χερσαῖον, τὸ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενον ἑρπετόν.

1882 Κνώδοντος: τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν.
Soph. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ ξίφος δηλοῖ. πῶς ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδε κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας;

1883 Κνώμενος: γαργαλιζόμενος. Δ

1884 Κνώσιος: ὄνομα κύριον, καὶ ὁ πολίτης. Κνωσὸς γὰρ πόλις Δ
ἐν τῇ Κρήτῃ.

1885 Κνώσσω: τὸ κοιμῶμαι. Λούκουλλος δὲ ὁ Ῥωμαῖος τὸν Δ
Μιθριδάτην καταστρεψάμενος καὶ προσσχὼν τῇ Τρῳάδι καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος ἤκουσε χρησμοῦ τοιοῦδε· τὶ κνώσσεις, μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη πλησίον ὁ βασιλεύς, ἐπιπεσὼν διαφθείρει αὐτόν.

1886 Κνώσσουσαν: κοιμωμένην. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὴν φύλακα Δ + Anth.
κνώσσουσαν ὑπέκφυγον.

1887 Κνυζηθμός: ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική. ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Σ

1888 Κνυζημάτων: παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τῶν γοερῶν ἀπο-
Hdt. φθεγμάτων.

1878 καὶ τὰ sq. Anth. 7, 219, 5—6 **1879** = P, Σ^a **1880** — χερσαῖον = P, Ba 279, 29, Σ^a cf. H = sch. Pl. Ax. 365 c; Aristarch. ap. sch. Nicand. Th. 760 (cf. 98); Apion ap. Ap. S. 101, 15; Et. M. 522, 38; sch. Ar. Lys. 477; sch. ρ 317; Ambr. 1189 ξίφη sq. Anth. 6, 101, 1 **1881** — ζῷον cf. Apion ap. Ap. S. 101, 15, Et. M. 522, 38; H = sch. Pl. Ax. 365 c, sch. Ar. Lys 477, sch. Nicand. Th. 98. κινώπετον sq. cf. Et. M. 513, 58, sch. Nicand. Th. 27 **1882** Soph. Ai. 1024—6 c. sch. cf. P **1883** = Ambr. 1201, Ps. Herodian. 72 **1884** — κύριον = Ambr. 1155. πολίτης cf. Ambr. 1174. Κνωσός, πόλις = Ambr. 1185, H **1885** — κοιμῶμαι = Ps. Herodian. 72 et 252 cf. Et. M. 522, 42 Λούκουλλος sq. fort. Io. Antioch. **1886** — κοιμωμένην cf. sch. δ 809, Ambr. 1203. τὴν sq. Anth. 5, 293, 11 **1887** ἡ ἀσαφὴς sq. cf. P = Ba 284, 20, H v. κυνζήθμος; Et. M. 522, 47 **1888** gl. Hdt. 2, 2 cf. H

1878 cf. v. Ζ 64 **1881** cf. 1646 **1885** cf. v. Λ 688 **1887** cf. 1889

1 ποθέντα F 3 τοῦ κνιπὸς om. sed τούτου κνιπὸς ante ἡ add. F A^{r}F(GVM)
5 θηρίον om. V 6 καὶ et ἐν Ἐπιγράμμασι om. V ξίφει FV 8 τὸ θαλάσσιον ex FV solis ζῷον post θαλάσσιον transpos. F 9 πεδίῳ ed. pr. cf. Et. 11 ἀπὸ—12 ἐξέπνευσας om. V 14 Κνώσσιος A cf. ad v. Ν 619 κύριον om. V Κνωσὸς AGM γὰρ om. FV, nov. gl. 16 Κνώσω F Λούκουλλος—20 αὐτόν om. F 17 προσσχὼν M, in v. Λ 688 Bhd.: προσχὼν rell. 18 παρὰ A: περὶ GVM cf. v. Λ 688 19 νευροὶ δέ τι V cf. v. Λ 688 21 ἐν—22 ὑπέκφυγον om. V 23 ὀδυρτική om. F σαφὴς F

Ecl.? 1889 Κνυζῶ: ἀπὸ τοῦ κόνυζα κονύζω, κνυζῶ. ἔνθεν καὶ κνυζηθμός, ὡς μυκῶ, μυκηθμός· ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική. καὶ αὖθις·
E κνύζοιέν τε οἱ κύνες, ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμενοι.
Σ 1890 Κνυζώμενον: στένοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.
E ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπάλξεως ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζωμένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν.
Hom. 1891 Κνυζώσω: ἀπρεπεῖς ποιήσω.
Ar. 1892 Κνῦμα: ὁ ἠρεμαῖος κνησμός. ὑποδουμένη ἤκουσά τοι τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.
Σ 1893 Κοάλεμος: ματαιόφρων. κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ἀνόητος.
Ar. Suid. 1894 Κοάλεμος: ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον·
Ar. καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην κοῶν κοάλεμος λέγεται. Κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ ἠλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες.
1895 Κοβαλεύειν: τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον.
Harp. 1896 Κοβαλεία: οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀτθίδος· οὐ γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ Ζώων ἱστορίας τὸν ὠτὸν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι.
Ar. + Σ 1897 Κόβαλος: ἀνελεύθερος, πανοῦργος. ὁ λῃστής, ἀπὸ τῆς κοπίδος. ἢ ὁ κακότεχνος· κόβαλα γάρ ἐστι τὰ κακά. καὶ Κοβα-
Rhet. λεία, ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. τοὺς αὐτοὺς καὶ
Ar. κορυνηφορεῖς Ἀριστοφάνης· ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ λῃστεύει. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.
Δ 1898 Κόβλεμος.

1889 — κυνῶν cf. Et. M. 522, 47 sqq., Herodian. ap. Eust. O. 1745, 64 (1, 444, 24 et 2, 286, 33 Lentz), H κνύζοιέν sq. fort. Aelian. **1890** — σκυλάκων = P cf. H **1891** sch. ν 401 **1892** Ar. Eccl. 35—6 c. sch. **1893** — αἰσθάνεσθαι Tim. cf. Ambr. 1223. ἠλίθιος sq. = H; Atticistis attr. Wentzel **1894** — λέγεται sch. Ar. Eq. 198 (Jb. Suppl. 16, 717) cf. Et. M. 524, 21. Κοάλεμοι sq. sch. Ar. Eq. 634 **1895** cf. Et. M. 524, 29 **1896** Harp. = P 2 cf. Bk. 272, 21 (ex quo Et. M. 524, 34), P 1; Philoch. fr. 24, FHG 1, 388; Aristot. h. a. 8 p. 597 b 23 **1897** — πανοῦργος cf. sch. Ar. Ran. 104 et 1015. πανοῦργος = Ba 280, 7 cf. P, H ὁ λῃστής—κακότεχνος = Et. Gud.; — κοπίδος = Et. M. 524, 27. ὁ λῃστής = L, Ambr. 1226 vs. 24. 25 Κοβαλεία—25 κολακεία = Bk. 272, 23, ex quo Et. M. 524, 36 (fontis rhet. sec. Wentzel) τοὺς sq. Ar. Eq. 270 c. sch. **1898** = Ambr. 1231

1889 cf. **1887** **1894** cf. v. Ε 523. ἤγουν τὸ μάταιον ex v. H 203 **1896** cf. v. Ω 266 **1897** extr. cf. v. ὑπέρχεται

A²F(GVM) **1889—90** inverso ord. F 2 ἡ—αὖθις om. V 3 ἐκνύζοιέν F 4 Κνυζόμενον A^ec, Phot.^ac 5 ἐπαλλάξεως ἀπεσκήρτα ss. ἤγουν ἠρέμα V 5. 6 κνυζομένων GV^ec 8 κνησμός V: κνυσμός AFM κνισμός G 10 κοεῖν Bas.: κοκεῖν omnes 12 ἤγουν τὸ μάταιον om. F, sch. ἤγουν] ἤτοι A 13 ὁ οὖν] τουτέστιν V καὶ] ὁ V κοῶν F cf. sch.: νοῶν rell.; δε add. V 14 Κοάλεμοι—15 νοοῦντες om. FV 18 ἔοικε—22 ἁλίσκεσθαι om. V 19 δευτέρῳ om. F; ζ' Harp. Phot. 24 καὶ—28 Κόβλεμος om. V

1899 Κόγχη: κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα. Σ
1900 Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι. καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς Σ + Prov.
ἄξιον. καὶ κόγχην διελεῖν, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. οἷον, ταὐτόν ἐστι τόδε τῷ κόγχην διελεῖν.
1901 Κογχύλαι· ὅτι ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ πεζῶν οἱ γῦπες καὶ Phil.
οἱ κύνες πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν δίοσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδατι τὴν δύναμιν ταύτην, πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. αἱ κογχύλαι γοῦν ὄψιν οὐκ ἔχουσαι φαίνονται δελέατι ἐφεπόμεναι, ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι τῶν κρεῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος κρεμαμένων ἐφέπονται αὐτοῖς.
1902 Κοδάλου χοίνιξ: παροιμία ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων. Prov.
1903 Κοδομήϊον: καμινευτικόν. Δ?
1904 Κοδράντης: τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Σ
1905 Κοδράτος, Ῥωμαῖος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Hesy.
Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε', ἐπιγραφὴν δὲ Χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος.
1906 Κοδρίτης ἄρτος. Δ
1907 Κοδρομήνη: ὄνομα τόπου. Δ
1908 Κόδροι: ἐθνικόν. Δ
1909 Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Ἀριστοφάνης· τίς ὁ Σ
κόθορνος τῆς ὁδοῦ; οἷον τί ὑποδησάμενος πάρει; οὕτως ἐκαλεῖτο Ar.
καὶ Θηραμένης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. οὕτος γὰρ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. ὅτι ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει. Ar. + Hesy Suid.
1910 Κόθουρος: ὁ κρύπτων. Δ
1911 Κοθωκίδης: ὄνομα κύριον. Δ

1899 = P, Σ^a **1900** — ῥᾳδίως = P. κόγχην διελεῖν—ποιούντων cf. H; Paroem. ed. Gsf. 65 n. 544, Teleclid. fr. 19 (1, 214 K.) ex Ath. 3, 87 a **1901** Philop. 391, 3—8 **1902** = Paroem. ed. Gsf. 67 n. 565 **1904** = P, Ba 280, 8 cf. H, Ambr. 1252 **1906** = Ambr. 1224 cf. Ath. 3, 114 e **1907** = Ambr. 1423 **1908** = Ambr. 1360 **1909** — ἀμφοτεροδέξιον = P, Ba 279, 31 cf. Ambr. 1227, H, An. Ox. 2, 480, 25 ex quo Et. M. 524, 39 τίς—πάρει Ar. Av. 994 c. sch. οὕτως—πλήθει cf. sch. Ar. Nu. 361 **1910** cf. Ambr. 1228 **1911** l. = L

1900 cf. v. Ω 239 **1909** cf. v. Θ 342. ὅτι sq. ex v. Δ 234

A²F(GVM) 1 κογχύλη—πορφύρα post **1900**, nov. gl. AGM **1900** non nov. gl. GM 3 καὶ—4 διελεῖν om. V 3 ποιούντων τι F 4 ταυτάν G 5 Κογχύλαι F: Κογχύλη V om. AGM cf. ad vs. 2 καὶ pr.] τῶν add. AGVM 6 ἐσμῶν ἀντιλαμβάνεται F 7. 8 τὴν δύναμιν om. V 8 αἱ—11 αὐτοῖς om. V 8 αἱ] καὶ αἱ AGM 9 ἐφεπόμενα F 10 ὑπὲρ F, Philop.: παρὰ A περὶ GM 15 Κοδράντις F 16 ἔγραψεν—18 Καίσαρος om. F 17 ἐπιγραφὴ V ἀπὸ] τὰ ἀπὸ Daub 21 ἐθνικοί V ὄνομα ἐθνικόν F 24 καὶ] κα A om. V μαθητὴς—27 ἁρμόττει om. F 25 γὰρ om. A 26 ὅτι—27 ἁρμόττει om. V

Δ 1912 Κοϊκοΐ.

Δ 1913 Κόϊντος: ὄνομα κύριον.

Hesy. Δ 1914 Κοκκιανός: ὁ Δίων. ὄνομα κύριον.

Hesy. 1915 Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς.

Δ 1916 Κόκκυ: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ.

Call. 1917 Κοκκύαι: αἱ πρόγονοι. ἀφ' ὑμέων κοκκύηϲι καθημένη ἀρχαίηϲι.

Δ Ar. 1918 Κοκκύζω: φωνῶ. Κοκκύcω, cύνθημα δώcω.

Δ 1919 Κοκύμηλα: εἶδος ὀπωρῶν. τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα.

Δ 1920 Κόκκυξ: εἶδος ὀρνέου· ὁ παρ' ἡμῖν κοῦκκος.

Suid. 1921 Κόκληc· ἐπηρώθη Ὡράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐπεκλήθη Κόκληc· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκολοὺμ καλοῦcι Ῥωμαῖοι.

Ar. 1922 Κόλα: ἡ γαστὴρ ταῖς κόλαις.

Δ 1923 Κόλλαβος: ὁ μικρὸς ψωμός.

Ar. 1924 Κολλάβους: τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας τὴν πλάcιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου ἢ ἄρτου Σ μικροῦ· παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεcθαι. Κόλλαβοι γὰρ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Σ + x 1925 Κολαβριcθείη: χλευαcθείη, ἐκτιναχθείη, ἀτιμαcθείη. κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομιcθείη.

Synt. 1926 Κολάζω· αἰτιατικῇ.

Synt. 1927 Κολακεύω· αἰτιατικῇ.

Δ 1928 Κολακεία: ἡ ἀπάτη.

Ar. 1929 Κολάκρετον· Ἀριστοφάνης· καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν ὅ τι βούλει coί, πλὴν τοῦ κολακρέτου γάλα πίνειν.

Δ 1930 Κόλαξ: ἀπατεών.

Δ 1931 Κολαccαεύς: ἀπὸ τόπου.

E 1932 Κολαccαεῖc: οἱ Ῥόδιοι· οἵ τινες ἀνέcτηcαν ἐν τῇ νήcῳ

1912 cf. Ambr. 1444, sch. Ar. Ach. 780 **1913** l. cf. L **1914** ὄνομα κύριον = L **1917** Call. fr. 135 K. an. 37 S. (cf. Babr. p. 220 c. sch. cf. H; Et. M. 524, 52 = Ambr. 1248 **1918** — φωνῶ cf. Ambr. 1497, H Κοκκύcω sq. Ar. Ran. 1380 **1919** — ὀπώρας = Ambr. 1460. τὰ sq. cf. sch. (M) Ar. Nu. 151, Jb. Suppl. 16, 574 **1920** — ὀρνέου cf. H, Et. M. 524, 50. κοῦκκος = Ambr. 1208 **1922** sch. Ar. Eq. 263 (plenior.) **1923** — μικρός = Ambr. 1263, L **1924** — κολλυβίζεcθαι sch. Ar. Ran. 507 Κόλλαβοι sq. Tim. = sch. Pl. Rep. 531 b cf. sch. Luc. 61, 2 **1925** — ἐκτιναχθείη cf. Zon. 1244. χλευαcθείη = Ba 280, 9 cf. H v. καλαβριcθείηcαν. κόλαβρος—χοῖρος cf. H οὐδενὸς sq. = Olympiodor. in Iob 5, 4, PG 93, 81 b **1926** = Synt. Laur. **1927** = Synt. Laur. et Gud. **1928** l. = Ambr. 1427 **1929** Ar. Vsp. 722—4 **1930** = Ambr. 1225 **1931** cf. Ambr. 1358 **1932** — p. 145, 2. 3 Μακέδονος Georg. 285, 15—16, 19—22

1914 cf. v. Δ 1239 **1921** ex v. Є 1610 **1922—3** cf. v. Є 525

A^{r}F(GVM) **1912** om. FV 4. 5 λόγους ῥητορικούς om. F 6 Κόκκω FGVM 7 ἀρχαίηcι ed. pr.: ἀρχαίηc omnes 8 φανῶ F Κοκκύcω nov. gl. F 9 Κοκκύμηλα AGM **1921** om. FV 12 ὀκολοὺμ G: ὀκαλοὺμ AM 13 κόλαιcι M **1923** om. FV 15 Κολάβους FVM^{ac} 17 παρὰ—18 ἐπιτόνια om. V 19 Κολαμβριcθείη: χλευαcθείη ἡ κολαμβριcθείη ἐκτ. F κόλαβος A κόλαμβρος F 20 ἀντὶ—22 αἰτιατικῇ om. V **1929** post **1932** FV 25 κωλακρέτου ex Ar. Kust. 28 Κολοccαεῖc A cf. Georg. ἀνέcτηcαc F

χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεcαν Κολοccόν, ἐπὶ Cελεύκου τοῦ Νικάνορος υἱοῦ, διαδόχου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακέδονος. ἐν Ἐπιγράμμαcι· αὐτῷ coι πρὸς Ὄλυμπον ἐμακύναντο Anth. Κολοccὸν τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, Ἀέλιε, χάλκεον, ἥνικα κῦμα κατευνάcαντες Ἐνυοῦc ἔcτεψαν πάτραν δυcμενέων ἐνάροις.

1933 Κολαινίc: ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος· ἀπὸ Κολαίνου τοῦ κτίcαντος Ar. τὸ ἱερόν· ἢ διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦcαι αὐτῇ κόλον. ἔcτι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίc.

1934 Κολεκτάριος· ἀργυραμοιβός, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλαccόμενος· Suid. τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης, κολεκτάριος.

1935 Κολεόπτερον: εἶδος ζωϋφίου πτηνοῦ. παρὰ τὸ ὡc ἐν κουλεῷ τὰ πτερὰ cυνέχειν τῷ ἐλύτρῳ. τῆς μηλολόνθου λεγομένου καὶ τοῦ καν- Suid. θάρου.

1936 Κολεός: ἡ ξιφοθήκη. Δ

1937 Κολετρῶcι: κατὰ τοῦ κόλου τύπτουcιν. Ἀριστοφάνης Νεφέ- Ar. λαις· τὸν δείλαιον κολετρῶcιν ἀεί. ἢ καταπατοῦcιν. ἀπὸ τῶν τὰc ἐλαίας καταπατούντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεcθαι τῇ κοιλίᾳ.

1938 Κόλλη, κολλήεντα. καὶ Κολλήειc, ὁ κολλιῶν. Δ

1939 Κολιάc: ἐπιθαλαccία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκ μεταφορᾶc τοῦ Harp. κόλου ὠνομαcμένη. καὶ ἔcτιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλιάδος.

1940 Κόλιξ: ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καὶ Ecl. πληθυντικῶc κόλικες, ἀρcενικῶc παρὰ Ἀριστοφάνει ἄρτοι. Δ + Ar.

1941 Κολοβόν: τὸ ἐλλεῖπον. καὶ Κολοβός, ὁ cιμός. Δ

1942 Κολοβόρριν: ὁ μικρόρριν. καὶ Κολοβώματα. Δ

1943 Κολοκτρυών: γένος τι Περcικὸν ἀττελέβοις ὅμοιόν ἐcτι. Ar.

1944 Κολόκυμα: τὸ κωφὸν κῦμα καὶ μὴ ἐπικαχλάζον. ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν. Ἀριστοφάνης. Ar.

1945 Κολοκύντη: μαρίκη. καὶ παροιμία· Κολοκύντης ὑγιέ- Σ cτερος.

1932 αὐτῷ sq. Anth. 6, 171, 1—4 **1933** sch. Ar. Av. 872 **1935** — πτηνοῦ aliter Ambr. 1452 **1936** = L, Et. M. 525, 12, Ba 280, 10 cf. Ambr. 1209, H, sch. A 194 et Θ 404 **1937** Ar. Nu. 552 c. sch. cf. H **1938** κολλήεντα O 389 cf. H. Κολλήειc sq. cf. Ambr. 1212 **1939** Harp. **1940** — κολοβόν = An. Ox. 2, 436, 26, Et. Gen., Et. M. 361, 8 κόλικες sq. cf. sch. Ar. Ran. 576 et Ach. 872, Erotian. 48, 18 **1941** — ἐλλεῖπον cf. Ambr. 1456 **1942** — μικρόρριν = Ambr. 1220. Κολοβώματα cf. Ambr. 1456 **1943** sch. Ar. Ran. 932 **1944** Ar. Eq. 692 c. sch. **1945** — μαρίκη = Ba 280, 11

1934 ex v. A 3787 **1935** τῆς sq. ex **1967** **1940** cf. v. Є 2428 **1945** cf. v. ὑγιέcτερος

1 ἀνδρίαντα] ἀντὶ F 2 ἐπὶ—5 ἐνάροις om. F 2 διαδόχου ex A solo A^{r}F(GVM) 4 Ἠέλιε V 7 τὸν om. A ἔcτι—8 κολαινίc om. V **1934** om. FV 11 παρὰ—ἐν om. F 12 τῆc—κανθάρου ex mg. VM 14. ἡ om. F, Ba 16 ἀπὸ—17 κοιλίᾳ om. V **1938** ex F solo 19 Κωλιάc Harp. plen. 20 ὀνομαcμένη F Κολιάδος V 21 Κόλλιξ A κουλλούριον GM καὶ alt.—22 ἄρτοι om. V; καὶ πληθυντικῶc om. F 22 κόλλικες A 23 cημός FV 24 Κολοβρώματα V 25 Κολοτρυών F ἀττελέβοις—ἐcτι om. V 26 ἐπιχλάζον M ὠθῶν—27 Ἀριστοφάνης om. V

Δ 1946 Κόλον: κενόν, μάταιον, κολοβόν. Ὅμηρος· πῆλ' αὕτως ἐν
Anth. χειρὶ κόλον δόρυ. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τοῦτο τὸ δίπηχυ κόλον
κέρας οὐμβρακιώτης βουμολγὸς ταύρου κλάσσας ἀτιμαγέλου.
1947 Κολοσσός: ἄγαλμα. ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος
καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ
τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν.
Δ Σ 1948 Κολοσύρτης. καὶ Κολοσυρτός, θόρυβος. μεγάλως
Ecl. αἱρομένης τῆς κόνεως καὶ εἰς ἠέρα ἱκνουμένης· τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώ-
σεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος
κονιορτός.
Σ 1949 Κολούεται: ἐμποδίζεται. καὶ παρεκάλει τὴν πατρίδα σῴζειν
E+Σ ὅπλα λαβόντας καὶ ὑβριστὴν δῆμον κολούειν. ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν.
Σ 1950 Κολούει: χρεοκοπεῖ, ἐλαττοῖ. ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτω-
E μένους, τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ δρῶντας ἀπῆρε, τοὺς μὲν
ἵνα ἐπιρρώσῃ, τοὺς δέ, κολούσηται.
Hesy. 1951 Κόλουθος, Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν
χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ἓξ
καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.
x+Ar. 1952 Κόλουρα: τὰ μὴ ἔχοντα κέρκον, ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα οὐράν·
ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γάρ, εἰ μὴ ἦν τέλειον
καὶ ὑγιές, οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός
ἐστιν αὐτὴν· κέρκον οὐκ ἔχει.
Call. 1953 Κολουραία πέτρα: κοίλη, κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη, παρὰ
Καλλιμάχῳ.
Ecl. 1954 Κολλούρια: τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ
ἄρτων καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται.
Σ 1955 Κολοφών: τὸ πέρας, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον.
λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

1946 κολοβόν cf. H, sch. Π 117, aliter Ambr. 1441. πῆλ'—δόρυ Π 117 τοῦτο sq. Anth. 6, 255, 1—2 **1947** —ἄγαλμα cf. H, aliter Ambr. 1222 = Ps. Herodian. 70, Et. M. 525, 16 **1948** Κολοσυρτός, θόρυβος = Ba 280, 13, L, Ps. Herodian. 70 cf. Ambr. 1211, H μεγάλως sq. = Neoptolem. in An. Ox. 2, 457, 18 ex quo Et. M. 525, 24. κονιορτός = H **1949** — ἐμποδίζεται = Ba 280, 15 cf. H, sch. Pl. Euthyd. 305 d καὶ παρεκάλει—κολούειν fort. Aelian. **1950** — ἐλαττοῖ = Σ^{a}, Ba 280, 14 cf. sch. θ 211, H **1952** ἐν sq. Ar. Ach. 785 c. sch. **1953** Καλλιμάχῳ fr. 72, 1 K. 66, 1 S. **1954** = Et. M. 526, 26 **1955** = Ba 280, 16 cf. H

1946 Anth. cf. vv. A 4362, B 445, O 915 **1947** cf. v. Σεβαστιανός **1952** cf. **1954** **1954** cf. **1952**

A^{r}F(GVM) 1 αὕτη F 2 χειρὶ FV: χερὶ GM χερσὶ A καὶ—3 ἀτιμαγέλου om. V 3 κλάσσας AG κλασσαῖς F 4 ὥσπερ—6 ἦν om. V 4 Ῥοδίω F 5 ἔστιν A, v. Σεβαστιανός: ἦν FGM Σεβαστειάνος AGM 7 μεγάλης A 8 αἱρομένως F ἀέρα A τὸ—10 κονιορτός om. V 9 βέλτιος F κώλων F, Ecl., κάλων coll. Eust. I. 896, 57 coni. Kust. 11 καὶ—12 ἐμποδίζειν om. V 13 χρεωκοπεῖ GM, Ba ὁρῶν—15 κολούσηται om. V 16 Κόλλουθος F γεγονὼς—18 Περσικά om. F 17 Καλυδωνιτικὰ G βίβλοις A 19 κέρκον om. A οὐράν] κέρκον A 20 καθόλου—22 ἔχει om. V 20 εἰ] ἐὰν F 21 Ἀριστοφάνης—22 ἔχει om. F 25 τὰς om. F τοῦτο—26 λέγεται om. V 25 καὶ om. F 26 τῶν ex F, Et.

1956 Κολοφώνιος: ὄνομα κύριον. Δ
1957 Κόλλοψ: ἡ χορδή. καὶ Κόλλοπας. Δ
1958 Κολλῶμαι· δοτικῇ. Synt.
1959 Κολλώμενος. Δ
1960 Κολωνάων καὶ Νησάων: παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος· Call.
οὐ γὰρ παράγεται ἀπὸ κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ.
1961 Κολωνέτας: οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτούς, ἐπειδὴ περὶ Harp.
τὸν κολωνὸν εἱστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς· ἔνθα τὸ Ἡφαι-
στεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκιόν ἐστιν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος
ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν·
οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων.
1962 Κολώνεια: ὄνομα τόπου. Δ
1963 Κολώνη: πόλις μεγάλη. ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἱδρύσας Σ
τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει. E
1964 Κολωνός: γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. Προκόπιος· ἐπειδὰν Σ
δὲ εἰς τὸν τοῦ ὄρους κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχάζοντας τὸ λοιπὸν E
διανυκτερεύειν. Ἀρριανός· καθεώρων κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ E
τοῦ ὄρους νενεμημένους, τοὺς μὲν μείζους, τοὺς δὲ ἐλάττους· οὓς
εἴκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνενηνέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον, οὐδὲ
εὔγειον τὸ πεδίον, ἀλλ' οἷον εἰκασθῆναι ἐκκακαθαρμένον.
1965 Κολῳός: θόρυβος. Δ
1966 Κολπίζω. Κόλπος, ἐπὶ θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· Δ
χεὶρ δὲ ἡ ἐνέργεια. ἵνα τι ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ Thdr.
κόλπου σου;
1967 Κολοιόπτερα ζῷα: ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη, καὶ εἴ τι
ἄλλο.
1968 Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἰζάνει: φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῷον Σ
καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων.
1969 Κολοιούς: ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν. Σ

1956 l. = L **1957** cf. Et. M. 525, 30. χορδή cf. Tim., sch. Pl. Rep. 531 b. Κόλλοπας cf. Bk. 102, 33 **1960** gl. in Call. fr. 40, 1 K., 428, 1 S. **1961** Harp.; — εἱστήκεσαν = An. Ox. 2, 496, 30 **1962** = Ambr. 1432 **1963** — μεγάλη = Ba 280, 20, H cf. Ap. S. 102, 5, L **1964** — ὑψηλός = Ba 280, 21 cf. H, Ap. S. 102, 3; Ambr. 1221 = Ps. Herodian. 70 et 213 ἐπειδὰν—διανυκτερεύειν Proc. Bell. 4, 12, 17 καθεώρων sq. Arr. fr. Parth. vel Exc. 19 **1965** = L, Ambr. 1211 (cf. 1229), Et. M. 525, 52 cf. sch. A 575, H **1966** Κολπίζω = Ambr. 1524 (= 1530) κόλπος sq. Thdr. in Ps. 73, 11, PG 80, 1460 a **1967** Ar. Byz. Epit. p. 4, 7 **1968** = sch. Pl. Rep. 329 a **1969** = Ba 280, 12 cf. Ambr. 1232, H

1964 Arr. cf. v. A 1223 **1965** cf. v. Ε 526 **1967** hinc **1935** fin.

2 Κόλοψ VM 6 κολώνης] κωλήνης F 7 οὕτως—8 εἱστήκεσαν om. F A^{r}F(GVM)
9 ἐκαλεῖτο—11 ἱππέων om. V 9 οὗτος om. F 10 ἦν—11 ἱππέων om. F
1962 post **1946** FV 12 Κολωνία F 13 ὁ—14 ἐσκόπει om. V 15 τόπος—
20 ἐκκεκαθαρμένον om. V; ἐπειδὰν—20 ἐκκεκαθαρμένον om. F 16 ἡσυχάζον-
τας Proc.: cp. GM ἡσυχάζοντα A 18 νενημένους Toup μείους G 22 Κόλ-
πος] nov. gl. F; Δαυῒδ add. post gl. F, ante ἵνα vs. 23 G mg. AM 25 Κο-
λοιόπτερα] Κυλεόπτερα ss. V μιλολόνθη V μηλολίνθη A μηλοκόνθη F 28 τοῖς
om. V 29 ὄνομα FV

Metaphr.? 1970 Κόλυβα: σῖτος ἑψητός.
Σ 1971 Κολυβιστής: τραπεζίτης.
Δ 1972 Κόλυθρον: εἶδος φυτοῦ.
1973 Κολυμβάδα· ζήτει ἐν τῷ γεργέριμον.
Δ 1974 Κολυμβήθρα: ὁ κόλυμβος.
Δ 1975 Κόλυμβος: ὁ τοῦ λουτροῦ.
Σ 1976 Κολύμβων: εἶδος νομίσματος.
Ar. 1977 Κολλύρα: εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις
Δ? διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ Κολλυρίζω, τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλούρια, τὰ λαλάγγια.
Δ 1978 Κολυτεύς· παρὰ Λουκιανῷ εἰς τὸ Τίμων ἢ Μισάνθρωπος.
Harp. Κολυτεὺς δὲ δῆμος τῆς Αἰγηΐδος.
Δ 1979 Κολχική: ἡ Λαζική.
Σ 1980 Κομᾷ: γαυριᾷ, μέγα φρονεῖ, στεφανοῦται, χλοηφορεῖ, τριχῶν
Ar. ὑπερβολῇ κοσμεῖται. ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. μὴ φθονεῖσθ' ὑμῖν κομῶσιν. ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.
Ar 1981 Κόμμα· Ἀριστοφάνης· ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων, ἐξ ὅλου χρυσίου ἀποκεκομμένου. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, φαύλου συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ὁ παρακεκομμένος ἄργυρος.
Δ 1982 Κομμαγηνή: ὄνομα τόπου. καὶ Κομμαγηνός, ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.
1983 Κόμανα: πόλις, ἔνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον.
Ar. 1984 Κομάρους: θηλυκῶς· ἀρσενικῶς δὲ κοτίνους. εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.
Harp. 1985 Κόμματα καὶ Κυρήβια· τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικε μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυϊ γενομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

1970 = Zon. 1240; fort. Metaphr. vita St. Theodori Tironis, Les légendes grecques des Saints militaires ed. Delehaye p. 150, 4 (cf. porro Ducange s. v.) 1971 = Σ^a, Ambr. 1244, Ba 280, 18, H 1972 cf. Ambr. 1446 = Zon. 1240 1974 = Ambr. 1380 1976 = Σ^a cf. Ba 280, 19 1977 — πλακοῦντος sch. Ar. Pac. 123 1978 l. = Ambr. 1294; Luc. Tim. 50 Κολυτεὺς alt. sq. Harp. 1979 cf. Agath. 2, 18 p. 103, 11; aliter L 1980 — κοσμεῖται = Σ^a cf. Ba 280, 23, H, sch. Ar. Vsp. 1317 περιουσίᾳ — μεγαλαυχεῖ fort. sch. Ar. Pl. 170. μὴ sq. Ar. Eq. 580 c. sch. 1981 Ar. Pl. 862 c. sch. 1982 — τόπου = Ambr. 1421. Κομμαγηνός sq. cf. Ambr. 1279 et 1357 1983 — πόλις cf. Ambr. 1459 1984 sch. Ar. Av. 620 1985 Harp. cf. Bk. 272, 24

1978 cf. 2250 1980 cf. v. Δ 572 1981 cf. v. πόνηρος 2 1985 cf. 2753

$A^rF(GVM)$ 1970 om. FV 1 σῖτα ἑψητά GM 1975—6 inverso ord. FV 7 Κολύμων F νομισμάτων V 8 ἢ — 9 καὶ] μικροῦ V 9 τὸ τὰς λαλάγγας om. V 10 ἐπιχωρίως om. V κουλλούρια V 12 Κολυπεὺς FGM, v. l. 2250 15 περιουσίᾳ — 18 κομᾶν] πλουτεῖ V 17 γαυριοῦσθαι FGM γαυροῦσθαι sch. 20 κεκομμένου V 21 ἀντὶ — 22 ἄργυρος om. V 26 θηλυκὸν· ἀρσενικὸν A

1986 Κομβέντον.
1987 Κόμβος· ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων, ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.
1988 Κομβώματα: τὰ καλλωπίσματα. Δ
1989 Κομενταρίσιος. Δ
1990 Κομεντίολος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα, καὶ Κομεντίολον ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησιν. Suid.
1991 Κομείτην: ἐπιμελείας ἠξίουν. Hom.
1992 Κόμη· ἐν Ἰὼβ ὁ κύριος· καὶ ἕσπερον τὸν ἀστέρα ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν. κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέγει καὶ τὴν εὐπρέπειαν.
1993 Κόμη: ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. Δ
1994 Κόμης: ὁ λαοῦ ἄρχων. καὶ κλίνεται κόμητος. Δ
1995 Κομήσῃς· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς. Ar.
ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς. παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχητιᾶν. εἰ καὶ ἀληθεύεις, φησί, μὴ μέγα φρονήσῃς· οὐδὲν γὰρ ἧττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι ἢ διὰ καρτερίαν ἢ διὰ σμικρολογίαν. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε. φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.
1996 Κομῆται: ἀστέρες, οἷον πωγωνίας καὶ λαμπαδίας πυρὰ ὑφεστῶτα παχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερώδη τόπον ἀνενεχθέντος. σέλας, πυρὸς ἀθρόου ἔξαψις, περιφερομένου ταχέως καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. ὅτι τῶν παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων· Greg.
κομήτης, οὗ τὸ κάτω λεπτότατόν ἐστι, τὸ δὲ ἄνω ἥπλωται, ὡς ἐπὶ κόμης· δοκίας, οὗ τὸ ὅλον λεπτόν, ὡς ἐπὶ δόρατος· πωγωνίας, οὗ τὸ κάτω μὲν ἥπλωται, τὸ δὲ ἄνω στενότερον· βόθυνος, ἡνίκα δοκεῖ βάθος ἔχειν, ὡς ὁ φαινόμενος ἀστήρ. καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὔ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα. οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται. Δ + Phil.

1988 aliter H 1989 cf. Ambr. 1266 1991 = Et. M. 526, 46 (in Θ 113) cf. H, An. Ox. 1, 228, 3 1992 Iob 38, 32 c. explic. 1993 = Ps. Herodian. 69 cf. H; Ambr. 1409 = Et. M. 527, 9 1994 cf. Ambr. 1246, Ps. Herodian. 69, Lex. Rom. Barocc. 1995 — πείσῃ Ar. Pl. 572 c. sch. ἐκόμων sq. Ar. Nu. 835—6 c. sch. 1996 — ἀστέρες cf. Ambr. 1213, H. πωγωνίας — ἐμφαίνοντος Laert. 7, 152—3 vs. 23 ὅτι — 27 ἀστήρ sch. Greg. Ann. n. 49 vs. 27 οὐδεὶς — ὄνομα Synes. Calv. PG 66, 1204c. vs. 30 οὐδεὶς sq. Synes. ep. 104, 244a

1987 cf. 2151 1990 ex v. A 3649 1996 sch. Greg. cf. v. Δ 1326; Synes. cf. v. O 821 et v. ψηνίζω

1 Κομβέτον V Κομβέντιον A om. F 1987 non nov. gl. AM 4 Κομβύματα A(G)M 1990 om. FV 1993 non nov. gl. A 1994—5 inverso ord. FV 15 εἰ — 16 πείσῃ om. V 16 οὐδὲ F 17 ἢ pr. — 19 Νεφέλαις om. V 18 ἐν om. F 21 παχέος ἀέρος om. GVM 22 ἔξαψιν G cf. Laert. 23 παρὰ — τέσσαρές] περὶ φύσεως ἀστέρες δ' F cf. sch. ἀστέρων om. F 24 ἐστι ex F, sch. δὲ om. V 26 μὲν om. V ἡνίκα] δὲ add. F 27 κομήταν A 30 ψηφίζεται FV $A^rF(GVM)$

Σ 1997 Κόμμι· κόμμι καὶ ὁ λιβανωτός, καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον.

Σ 1998 Κομιάτων: ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθῆναι.

Σ 1999 Κομιδῇ: λίαν, παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως.

Hdt. 2000 Κομιδή: ἡ ἀνάκωσις. Ἡρόδοτος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις, ἡ δίοδος. Πολύβιος· τῆς εἰς τοὔμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης
E ἐπιβολῆς ἀπέστη.

Σ 2001 Κομιδήν: ἐπιμέλειαν. καὶ τὸ ἀπολαβεῖν τι τῶν προσηκόν-
Rhet. των κομιδὴν ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες.

Δ 2002 Κομίδιον.

Σ 2003 Κόμιζε: ἐπιμελοῦ.

Soph. 2004 Κομίζεται· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἔχει. ἂν ᾖ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

Harp. 2005 Κομιστικὰ πλοῖα: οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ.

2006 Κόμοδα: δόσις ἐπὶ σειτομοῦ παρεχομένη.

EV 2007 Κόμοδος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ὑπό τινος τύχης ἐλαυνόμενος ἐς τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προὐχώρησεν, ὡς τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, Ἡρακλέα δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι· τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς προσηγορίας προσέταξεν οὕτως· Ἀμαζόνιος, Κόμοδος, Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων, Ἀνίκητος, Εὐσεβής, Εὐτυχής, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος. ἀποδυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα λεοντῆν ὑπεστρώννυτο καὶ ῥόπαλον ἐπεφέρετο· οὕτω τε θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, εὐστόχως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων καὶ παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὰν δὲ εἰς πολλὴν μιαιφονίαν ἐτράπη, πάντας ἀφειδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἄνδρας ἐς τὸ θέατρον συναγαγὼν δρακοντοειδῆ τέ τινα περιθεὶς ἐκ γονάτων φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθεύδων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν ἐς τὰς πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντώμενος ἐκ πάντων μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὥστε καὶ τὴν Μαρκίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμιωτάτην, καταγνῶναι αὐτοῦ καὶ ἀπαγορεῦσαι τὰ πραττόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱκέτευον αὐτὸν μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν.

1997 cf. sch. Pl. Rep. 373 c aliter L 1998 = Ba 280, 22, H 1999 = Ba 280, 27 cf. Phot. Amphil. Herm. 26, 259, Et. M. 527, 19, Bk. 267, 29, H, Ambr. 1539, Tim., sch. Pl. Conv. 215 d, An. Ox. 2, 481, 12 2000 — ἀνάκωσις gl. Hdt. 4, 134 τὴν sq. Polyb. fr. 56 2001 — ἐπιμέλειαν = Ba 280, 26, sch. Θ 186 cf. gl. Hdt. 4, 134, Ambr. 1392, H, Et. M. 527, 16 ἀπολαβεῖν cf. Et. M. 527, 22 2003 = Ba 280, 25 cf. sch. Z 490, H 2004 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud. ἀντὶ sq. Soph. OT 580 c. sch. 2005 Harp.; Hyper. fr. 195 2006 = Lex. Rom. Barocc. 2007 Io. Antioch. fr. 120 = FHG 4, 584 = EV 1, 189, 3—21

A[r]F(GVM) 1 κόμμι alt. ex FV solis 3 Κομιάτων om. F 6 δὲ om. F 7 ἡ δίοδος] Ἡσίοδος V Πολύβιος—8 ἀπέστη om. V 2002 om. F 13 ἂν—14 κομίζεται om. FV 19 τὴν]τε F 20 Ἡρακλέα—34 ποιεῖν om. F 23 ἀποδησάμενός GV 30 ἐς] πρὸς A

2008 Κομμονητόριον: ἐπιστολὴ προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς Σ
χώρας.

2009 Κομμός: περίεργος κόσμησις. ἠγεῖτο γυναικῶν μυρία πληθὺς Σ
μετὰ κομμοῦ καὶ ὀλολυγῆς. τουτέστι γόου καὶ ὀδυρμοῦ. EV

5 2010 Κομμοῦσθαι: καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. οὕτως Σ
Εὔπολις.

2011 Κομῶσα: ἀνθοῦσα. πλούτῳ κομῶντες. Σ|

2012 Κομμωτής: καλλωπιστής. Δ

2013 Κομμωτίζω: ἐπιμελοῦμαι. Δ

10 2014 Κομμωτική: ἀπὸ τοῦ κόμπου· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω. Κομ- Ecl.
μός, ὁ κεκομμένων τριχῶν κόσμος. Κομμωτικὸς δὲ ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. καὶ Κομμωτικὸν οὐδετέρως. Δ

2015 Κομμώτρια: ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Σ

2016 Κόμπαρος: ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινί, ὁμοίως τὴν
15 αὐτὴν ἐκτελῶν χρείαν.

2017 Κομπίνα.

2018 Κομπολακύθου: ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους. παραπεποιη- Ar.
μένον δέ ἐστι καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα. ἀπὸ τοῦ λακεῖν γὰρ ἐν παραγώγῳ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυΐζειν γὰρ τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ
20 ψοφεῖν· ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύκηται. πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου συντέθειται.

2019 Κόμπος: ἀλαζονεία, ἔπαρσις. πέφυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος Δ
βαρβαρικὸς καὶ ἔμφασις εὐτυχίας. E

25 2020 Κομποφακελορρήμονα: ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα, φάκελοι Ar.
γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων.

2021 Κόμπῳ: ἐπάρσει, κενοδοξίᾳ. ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττό- Δ + EL
μενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαντο.

2022 Κομψευόμενοι: ἀλαζονευόμενοι. πεφώρανται δὲ ὅμως τῇ E
30 πείρᾳ κομψευόμενοι τὴν ἐπωνυμίαν. περὶ ἱστοριογράφων ὁ λόγος.

2008 = Ba 281, 2; l. cf. Ambr. 1476 2009 — κόσμησις = Ba 281, 1 cf. H ἠγεῖτο—ὀλολυγῆς Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 68, 3 = EV 1, 346, 8—9 2010 Εὔπολις fr. 421 2011 — ἀνθοῦσα = Ba 281, 12 πλούτῳ sq. cf. Et. Gud. 2012 l. = Ambr. 1243 2013 = Ambr. 1529 2014 — κόπτω cf. Et. M. 526, 36, sch. Greg. Ann. 76; l. cf. Ambr. 1381 Κομμωτικὸς—κόσμος aliter Ambr. 1253 2015 = Σ*, Ba 281, 4, sch. Ar. Eccl. 737 cf. Et. M. 528, 1, H, Moer. 201, 34, Poll. 2, 31 2018 sch. Ar. Ach. 589 2019 ἔπαρσις = L, Philop. diff. 2020 sch. Ar. Ran. 839 2021 ἔστι sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227 a = EL 192, 29—31 2022 πεφώρανται sq. Agath. praef. p. 10, 2

2009 cf. 2014 2014 cf. 2009 2018 cf. v. Λ 440 2021 cf. v. ὑπαινιττόμενοι

A[r]F(GVM) 1 ἐπιστολικὴ F ἀποστελλομένης F 2 χεῖρας V 4 καὶ alt. om. F 7 πλούτῳ κομῶντες om. FV 10 Κομμωτικαί AGM cp. V 11. 12 περιουσίας V 12 κόσμος] κοσμῶν dubitanter coni. Bhd. καὶ—οὐδετέρως om. V 13 ἐμπέκτρια F 2017 om. FV 18 γὰρ om. F 20 καὶ αὐτὴ om. V 21 δὲ] ὁ V ἀπὸ—22 συντέθειται om. V 21 οὖν F, sch.: γοῦν AGM 25 βάκελοι F 27 ἔστι—28 ἐχρήσαντο om. V 29 πεφώρανται—30 λόγος om. V 29 πεφύρανται F

Ar. 2023 Κομψευριπικῶς: πανούργως, κατὰ Εὐριπίδην. Αἰλιανὸς
E περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδοθέντων φησί. καὶ Ἀριστοφάνης·
Ar. ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ;
Σ 2024 Κομψεία: ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία.
Σ 2025 Κομψόν: περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικόν,
E πιθανόν, τεχνικόν. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπουδαῖον. ὁ δὲ
τὸ τῶν ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομψὸν αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν Βαρὰμ
Ar. ἐξουθένησε γυναικείᾳ ἐσθῆτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρῶτον μὲν
εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ. τουτέστι πιθανὸν καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ
καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑτέρους κοινωνίᾳ. Ἀριστοφάνης· οὑμὸς δὲ Κλειτο-
φῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός. ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. Κλειτοφῶν δὲ
ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλε-
ται αὐτὸν ἀποδεῖξαι. διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς, ἐκ χρόνου
κομψῶς μεμεριμνημένον. καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δὶς λέγοι,
οὐκ ἂν φανείη κομψός, ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων. καὶ αὖθις· τὸ
Ar. πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
Σ 2026 Κόναβος: ψόφος, ἦχος. ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα
Anth. γένειον. περὶ Λακαίνης γυναικὸς ὁ λόγος.
Ar. 2027 Κοννᾶς: μέθυσος αὐλητής. καὶ παροιμία· Κοννᾶς στέφανον
μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμ-
μένος. ἢ ὅτι Ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ
κότινον ἔχων. ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος, πενιχρός, πολλάκις
στεφανωθείς· ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν· ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν,
ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλήσει. λέγει
δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέπω τετιμῆσθαι.
Σ 2028 Κόνδυ: ποτήριον.
E 2029 Κονδυλίσας: κονδύλοις πλήξας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς παῖδα νίπτρα
προσφέροντα οὐ καταθύμια κονδυλίσας ἀπέκτεινεν.

2023 — Εὐριπίδην sch. Ar. Eq. 18 Αἰλιανὸς fr. 154 ἐπὶ sq. Ar. Vsp. 1317 **2024** = Ba 281, 6 **2025** — σπουδαῖον = sch. Pl. Rep. 376 a cf. sch. Gorg. 493 a et sch. Clit. 409 d, Tim., H, Ba 281, 8; — τεχνικόν = Ba 281, 10; πανοῦργον cf. Et. M. 527, 50, Moer. 200, 8, Bk. 273, 12, sch. Greg. (ms. ap. Gsf.) ὁ—ἐσθῆτι Th. Simoc. 3, 8, 1 πρῶτον—κοινωνίᾳ Ar. Nu. 649 c. sch. οὑμὸς—ἀποδεῖξαι Ar. Ran. 967 c. sch. διελθὼν—μεμεριμνημένον Dam. fr. 109 τὸ πρᾶγμα sq. Ar. Th. 93 **2026** — ἦχος = Ba 281, 13 cf. H, sch. Luc. 228, 14; ἦχος = sch. κ 122, Et. M. 528, 10, Ambr. 1240, Ps. Herodian. 70 ἀφριόεν sq. Anth. 7, 531, 5 **2027** Ar. Eq. 534 c. sch.; Crat. fr. 317 **2028** = Ba 281, 14, L, Ps. Herodian. 70 cf. Ambr. 1449, H **2029** ὁ sq. Nic. Dam. vel Io. Antioch. attr. de Boor, Byz. Zt. 23, 90, 4

2026 Anth. cf. v. A 4649

A^{r}F(GVM) 1 Αἰλιανὸς—3 προσποιεῖ om. V; ad aliud voc. pertinere vidit Perizonius 3 προσποιῇ AGM 4 ἐλαφορία F 6 ὁ—16 τρόπου om. F 7 Βαρὰμ] βάρβαρον V 8 Ἀριστοφάνης—16 τρόπου om. V 8 πρῶτον—10 Ἀριστοφάνης om. A 15 καὶ om. A 17 ἀφριόεν—18 λόγος om. FV 19. 20 Κ. μὲν στέφανον A 20 ὃς—25 τετιμῆσθαι om. F 24 φιλοστέφανόν A φιλήσῃ A νικήσει sch. 27 κονδύλῳ F

2030 Κόνδυλον· τὸ ἐκολάφισαν αὐτόν, ὡς ἔοικεν, ἐντεῦθεν οἱ Σ
Ἀττικοὶ λέγουσιν. ὁ δὲ κόλαφός ἐστι παρ' Ἐπιχάρμῳ. Ἀριστοφά- Ar.
νης· ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν
τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν.
2031 Κονία: ὁ κονιορτός. νίτρον, ῥύπος. ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ Δ Ar.
κονίας. Ἀριστοφάνης. καὶ οὐδετέρως Κόνιον. καὶ Κονίῃσι. Δ
2032 Κονιορτοῦται· καὶ Κονιωμένους, κόνεως πεπληρωμένους. Δ
2033 Κονιαταί: οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες.
2034 Κόνιον: βοτάνη δηλητήριος. διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον Σ + Anth.
τοῦ στίχου. πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω· αὐτοὶ
δ' ἐξέπιον τοῦτο τεῷ στόματι.
2035 Κονιόπους: πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν Σ
πόδα, ἀλλὰ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἢ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς
χύσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ κόπτω· ἡ διακεκομμένη γῆ. γρά- Ecl.
φεται δὲ καὶ κονίποδα, τουτέστι στενὸν σανδάλιον, οὗ διὰ τὴν στενό- Ar.
τητα ὁ ποὺς ἐκονιορτοῦτο.
2036 Κονιορτός. ἀσκοὺς πλείστους ἐς ὅτι μάλιστα πληρώσας Δ
κονιορτοῦ φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί· καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς E
ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις.
2037 Κονιορτωσάμενον: κόνιν ἐπιβαλόμενον. κονιορτωσάμενος
καὶ τὸν ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα. E
2038 Κονίω: χρίω. Δ
2039 Κόνις, κόνεως, τῇ κόνει. Δ
2040 Κονίσαλος: κονιορτός. ἢ Κονίσαλος, δαίμων Πριαπώ- Σ Ar.
δης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ Κονισάλεος. Δ
2041 Κόνισαι: γυμνάσθητι. καὶ Κεκονῖσθαι, τὸ γυμνάζεσθαι. Ar. Δ?
2042 Κονίσσουσι: κόνιν ἐγείρουσιν. Σ

2030 — Ἐπιχάρμῳ (fr. 1) cf. Paus. Att. fr. 233 ex Eust. O. 1817, 52; Et. M. 525, 4 ἦν sq. sch. Ar. Pac. 123 **2031** — κονιορτός cf. H v. κόνις, aliter Ambr. 1391 νίτρον—κονίας Ar. Lys. 469—470 c. sch. Κονίῃσι cf. L, Ambr. 1486 **2032** Κονιωμένους sq. cf. L **2033** aliter H **2034** πρὸς sq. Anth. 7, 96, 3—4 = Laert. 2, 46 **2035** — χύσεως = Et. M. 529, 2 cf. H vs. 14 ἀπὸ—γῆ cf. Et. M. 528, 38, An. Ox. 1, 231, 31, Orion 89, 29 κονίποδα sq. Ar. Eccl. 848 c. sch. plenior. **2036** similia in v. A 3445 contulit et Byzant. aevo adscripsit Bhd. **2038** cf. Ambr. 1487, L, Lex. Patm. 11 **2039** — κόνεως cf. Ambr. 1390 **2040** — κονιορτός = Σ^{a}, Ambr. 1241, Ps. Herodian. 70; Ba 281, 15 = sch. Γ 13; H, Et. M. 528, 52 Κονίσαλος alt.—μίγνυσθαι sch. Ar. Lys. 982 Κονισαλέος cf. L, H **2041** — γυμνάσθητι sch. Ar. Eccl. 1177 **2042** = Σ^{a} cf. Ba 281, 16; sch. Ξ 145 = Ambr. 1490; H

2034 cf. 2275 **2036** cf. vv. Δ 791, Al 106, στεγανώτερον **2041** cf. 1254

1 τὸ-αὐτόν] corruptelam perspexit Bhd. 2 Ἀριστοφάνης—4 αἰτεῖν om. F A^{r}F(GVM)
7 καὶ Κονιορτοῦται A; gl. extra ord. **2033** om. FV 9 Κόνιον] supra v. add. F Κόνειον A; Κώνειον ss. GVM Κώνιον ss. A διὰ alt.—10 στίχου om. F 10 πρὸς γὰρ Ἀθηναίων om V 12 πολυσχεδὲς FV cf. Et. 13 καταπασόμενον F 17 Κονιορτός om. F πείστους A ἐσέτι V μάλιστα ex A solo 18 καὶ om. F; locum corruptum e v. Δ 791 supplevit Bhd. 20 ἐπιβαλλόμενον F κονιορτωσάμενος—21 ἐπιφαίνοντα om. V 20 κονιορτωσάμενον A 23 τῇ κόνει om. FV 25 ἐπὶ om. F καὶ Κονισάλεος om. FV 26 καὶ—γυμνάζεσθαι om. FV 27 ἐγεροῦσιν FV

Δ | 2043 Κονίστρα. οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῥίψαι τοὺς πόνους.

Δ 2044 Κονίστρα: παλαίστρα. ἢ κυλίστρα.

Prov. 2045 Κόνος ἀρτοξύῃ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

2046 Κονοσκογκόλορος: ὁ Ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος Σαρδανάπαλος· ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος κατελύθη ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ, ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἑκούσιον θάνατον καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις ἑαυτὸν κατακαῦσαι. ὁ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς Μήδους.

E 2047 Κόννους· ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα, τοῖς μὲν παισὶ κόννους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις δραμβὰς καὶ μαχαίρας. Πολυβιός φησι.

Ar. 2048 Κόννου ψῆφον: ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν, ὥς τινές φασιν, τῶν ἀφώνων· ὡς δέ τινες κιθαρῳδός.

Δ 2049 Κονῶ: τὸ ἀγωνιῶ.

Σ 2050 Κονσιστώριον: θεῖον συνέδριον.

Suid. 2051 Κονσούλους: αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες ὠνόμασαν οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύκασι. ζήτει ἐν τῷ ὕπατοι πλατύτερον.

Prov. 2052 Κόντῳ πλεῖν: παροιμία· οἷον προσηκόντως ζῆν.

2053 Κόξα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρους.

Δ? 2054 Κόορτις: Ῥωμαϊκὴ σπεῖρα. ἄθρους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς

E ἐπὶ τέτταρας κοόρτις.

Ar. 2055 Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κ στοιχεῖον, ὡς καμφόρας τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ c καὶ τὸ ν χαρασσόμενον κὰν ἔλεγον· αἱ δὲ χαράξεις αὗται ἔτι καὶ νῦν σῴζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις· συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ καὶ τοῦ c τὸ σχῆμα τοῦ ϛ΄ ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι, οὗ προηγεῖται τὸ κόππα· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματισταῖς

2043 οὐδ' sq. cf. Pisid. fr. 78 **2044** = Zon. 1236; παλαίστρα = Ps. Herodian. 70; κυλίστρα = Ambr. 1379 **2046** cf. Eusebii Chron. p. 32, 10—14 ed. Karst, Georg. Syncell. 1 p. 312 **2047** ἐδωρεῖτο—μαχαίρας Polyb. 10, 18, 6 **2048** sch. Ar. Vsp. 675 **2049** = Ambr. 1502 (= 1509) **2050** = Ba 281, 17 cf. Σ^a = H; Ambr. 1481 **2052** cf. Paroem. ed. Gsf. 65, n. 545, H **2054** ἄθρους sq. Polyb. 11, 33, 1 **2055** sch. Ar. Nu. 23 cf. H

2043 cf. v. Al 97 **2050** cf. 2282 **2051** ex v. ὕπατοι 2 **2055** cf. v. καμφόρας

$A^rF(GVM)$ 3 παροιμία mg. AGM 4 Κόνος κονκόλορος F Κονκόλερος Syncell. 5 ὃς—8 Μήδους om. F 8 εἰς Μήδους μετέθηκεν V 9 ἐδωρεῖτο A, Polyb.: ἐλοιδορεῖτο rell. τοῖς] ταῖς Polyb. 10 κόνους Polyb. ψέλια F 14 τὸ] τῷ A **2051** om. F post **2054** V 16 τὴν ex V et v. ὕπατοι πολιτείαν coll. v. ὕπατοι Kust.: πολιτ V πολῖται AGM 17 διοικοῦντες V, v. ὕπατοι: διοικοῦντας AGM 18 ὑπεροχὴν] τὸ ὕψος ss. V ζήτει—19 πλατύτερον om. V 21 Κοξ΄ F τὸ—μέρους om. in lac. F μέρος G 22 σπεῖρα. ἄθρους] κουστωδία πλῆθ πολλούς ss. V παρεμβολῆς] τοῦ στρατοπέδου ss. V 24 Κοππατίας bis F 25 ἐγκεχαραγμένους] τῶν ἵππων add. F 26 αἱ—p. 155, 1 ϛ΄ om. V 26 αἱ—ἵπποις om. F 28 κατανοεῖται F δύναται νοεῖσθαι sch. παρὰ—γραμματισταῖς om. F γὰρ ex GM solis

οὕτω διδάσκεται, καὶ καλεῖται κόππα τὸ ϛ΄. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος, οὐ δεόντως ὑποτιθέμενοι· οὐδὲ γὰρ βουκεφάλας καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι· οἷος οἶμαι καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἵππος ἦν, ᾧ τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.

2056 Κοπιοδόρπιον: τρύφος τι. Δ

2057 Κοπίς: ἡ μάχαιρα. οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδεσθεὶς ἔργον. περὶ βοὸς ὁ λόγος. Σ Anth. ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν ὡς οὐ βιωσόμενος εἶναι. E

2058 Κόπις: ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ. Δ

2059 Κοπρία: ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης· κοπροφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις. ἀντὶ τοῦ εἰ λαλήσεις, κόπρον σου καταφορήσω. τουτέστι κόπρου πληρώσω. Δ Ar.

2060 Κόπριος ἀνήρ: ὡς ἀπὸ δήμου· λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρός· παρὰ τὴν κόπρον. λύσις ὀνείρου· κόπρῳ καθεσθεὶς ζημίας ἕξεις τρόπους. ἰλὺν On. πεπλευκὼς τοῦ νοὸς νόει βλάβην. ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Said.

2061 Κόπτοντες· τὰ ὑποζύγια κόπτοντες οὕτω τῇ ἀπορίᾳ ἀντεῖχον. E ἀντὶ τοῦ χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν.

2062 Κόπτω· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ τοῦτο διέστειλε Μένανδρος ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν λέγων, κόψω τὴν θύραν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν· ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιών. εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους αὐτῶν δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. καὶ αὖθις· λάβετέ μου θοιμάτιον· κόψω βουπάλῳ τὸν ὀφθαλμόν. Ar.

2063 Κορακήσιον. Δ

2064 Κορακίας: μέλας. Δ

2065 Κορακῖνος: εἶδος ἰχθύος. Ar.

2056 cf. Ambr. 1461 **2057** — μάχαιρα cf. sch. Luc. 30, 14 οὐ φονίην—ἔργον Anth. 6, 228, 2—3 ὁ sq. fort. Iambl. vel Aelian. **2058** — λάλος = Ambr. 1239, Ps. Herodian. 70 cf. sch. Eur. Hec. 131, ex quo Et. M. 529, 27; ὁ ῥήτωρ = Tzetz. in Lyc. 1464 **2059** — πηλός = Ambr. 1378 κοπροφορήσω sq. Ar. Eq. 295 c. sch. **2060** κόπρῳ sq. Astramps. **2061** τὰ—ἀντεῖχων Xen. An. 2, 1, 6 contulit Gsf. **2062** — ἐξιών Ar. Nu. 132 c. sch. cf. Ammon., Hellad. ap. Phot. Bibl. 535b 27—31, Thom. 194, 14, sch. Luc. 40, 20; Men. com. Periceir. 64 (= fr. 860) et Epitrep. 453—4 (= fr. 861). vs. 24 εἰ sq. Ar. Lys. 360—1 c. sch. plenior; λάβετέ sq. Hipponact. fr. 83, 1 **2063** cf. Ambr. 1472, L **2064** cf. H **2065** sch. Ar. Eq. 1051

2057 Anth. cf. v. τετρυμένον **2060** — κόπρον ex v. A 2437. Astramps. cf. v. B 392 **2062** Ar. Lys. cf. v. B 452

1 διδάσκεται καί] γὰρ F κόππα] τὸ κ. A τινὲς—6 πόλιν om. F 1. 2 ἐξηγήσαντο] καλοῦσι V 2 τῇ ὁπλῇ V οὐ—6 πόλιν om. V 5 ἦν om. A 6 αὐτῷ ed. pr., sch.: ep. A αὐτοῦ GM 8 οὐ—10 εἶναι om. V 9 περὶ—10 εἶναι om. F 10 εἶναι] ἔτι Kust. (diutius vertit Port.); scriptoris nomen latere temere putat Bhd. **2060** om. FV 16 λύσις—17 ῥύπος mg. A 16 λύσις ὀνείρου om. G 22 ἔσωθεν] ἔνδωθεν F ἔνδοθεν Thom. 195, 3 22 ἱκανῶς—26 ὀφθαλμόν om. FV $A^rF(GVM)$

Σ? 2066 Κόραξ: εἶδος ὀρνέου. καὶ ὁ ῥήτωρ, ὁ τῆς ῥητορικῆς εὑρετής, περὶ οὗ καὶ τὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠὸν εἰρημένον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος.

Prov. 2067 Κόραξ ὑδρεύει: ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινων τυγχανόντων.

Σ 2068 Κοράττειν: τὸ ἄγαν προσμένειν, καὶ λιπαρεῖν. ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων.

Δ 2069 Κορβανᾶς: παρὰ Ἰουδαίοις ὁ ἱερὸς θησαυρός. Πιλᾶτος τὸν
E ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὴν ὑδάτων καταναλίσκων ταραχὴν ἐκίνησε. κατῆγε δὲ ἀπὸ υ′ σταδίων. καὶ παραστήσας στρατιώτας πολλοὺς ἀπέκτεινεν.

2070 Κορβῖνος: ὁ Βαλέριος. ἀπὸ τοῦ κόρακος· κορβοὺς γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρώζειν· ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραξε. καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀμύσσειν.

Σ+Δ 2071 Κορδακίζει: αἰσχρὰ ὀρχεῖται. Κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ Κορδακισμός.

Δ 2072 Κορδυαῖοι: ὄνομα ἔθνους.

Prov. 2073 Κορδύλη: πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ περὶ τὸν ὦμον δεσμός. καὶ παροιμία, Κορδύλης οὐκ ἄξιος.

Δ 2074 Κορέας: πόλις.

Anth. 2075 Κορείας: παρθενίας. ἐν Ἐπιγράμμασι· χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας.

Σ 2076 Κορεῖν: κοσμεῖν βίβλους, ἢ καίρειν.

Δ 2077 Κόρη: ἡ Περσεφόνη. Δηὼ δὲ ἡ Δημήτηρ.

Ecl.+Phil. 2078 Κόρη: ἡ παρθένος. παρὰ τὸ κορῶ, τὸ καθαίρω. καὶ κόρη, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ· δι' ἧς τὸ ὑγρὸν προβέβληται ὥστε δι' αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν. κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, χόρη τις οὖσα, καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τοῦ ῥαγοειδοῦς

2066 — ῥήτωρ cf. Alex. Aphr. 114, 10—11 **2067** = Paroem. ed. Gsf. 65 n. 546, H **2068** cf. H v. κοράξαι **2069** — θησαυρός cf. Ambr. 1254 = Ps. Herodian. 70 Πιλάτος sq. Ios. Bell. 2, 175—7 cf. Byz. Zt. 23, 84 **2070** κορβοὺς—κόρακας = Dionys. Hal. 15, 1, 4 **2071** — ὀρχεῖται = Ba 281, 18 cf. H. Κόρδαξ sq. cf. Bk. 267, 26 et 101, 16, Harp., sch. Ar. Nu. 540, sch. Luc. 9, 7, H, Ambr. 1258 **2072** l. cf. Ambr. 1364 = 1375 **2073** = Paroem. ed. Gsf. 62, n. 525 **2074** cf. L **2075** χρύσεος sq. Anth. 5, 216, 1 **2076** = Σ^a, Ba 281, 19 cf. H **2078** — ὀφθαλμοῦ + vs. 28 παρὰ — 29 κόρη pr. cf. sch. Theocr. 1, 47 a, ex quo Orion 80, 25, ex quo Et. M. 529, 32 et Et. Gud.; — ὀφθαλμοῦ cf. Ps. Herodian. 70, Ambr. 1399; — πάρθενος cf. H, Bk. 272, 31. vs. 26 δι' pr. — 28 χιτῶνι + vs. 29 κόρη alt. — p. 157, 4 ἀκούειν Philop. 366, 10—13 + 368, 2—7

2066 cf. 171 **2069** cf. v. Πιλᾶτος **2070** cf. 2112 et v. Ε 2841. Ζ 433 **2075** cf. v. Α 1510 **2076** cf. v. Ζ 9 **2077** cf. v. Δ 483 **2078** extr. hinc v. Ν 228 extr.

$A^rF(GVM)$ 6 θήρας F περιπεττομένων V παραπετωμένων F καὶ μὴ ἀποχωρούντων om. V 7 ὁ om. V 8 καταγωγὴν F, Ios.: καταγωγὰς rell. 9 περιστήσας A F 12 ἐπεὶ — 14 ἀμύσσειν om. F 13 καὶ — 14 ἀμύσσειν om. V 16 ὁ om. V post 2071 lac. parva in A M 18 περὶ F, Paroem.: παρὰ rell. 25 ἡ alt. om. F 27 τρίμμα F 29 τοῦ] τῆς A

καὶ τὸ διὰ τοῦ νεύρου προϊὸν ὀπτικὸν πνεῦμα· τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα κερατοειδὴς χιτών. ὅταν οὖν παχυνθῇ οὗτος ἢ ἀπὸ οὐλῶν τινῶν ἐκ τραυμάτων ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν· οὕτω καὶ ἡ μήνιγξ παθοῦσα τὸ μὴ ἀκούειν. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἅδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσε Κόρην· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσσοὶ κόρας ἐκάλουν. ταύτην ἐφίλησεν ὁ Πειρίθους καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἅδης ἔδησεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος Τρικέρβερον, καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίθουν διεχρήσατο· ἐξελθούσης δὲ τῆς κόρης πρὸς βοήθειαν καὶ αὐτὴν διεχρήσατο. περὶ ἧς φασιν, ὅτι ὁ Πλούτων αὐτὴν ἥρπασε. λέγεται δὲ Κόρη καὶ Κόρος, ὁ νεώτατος, ἀπὸ τοῦ κορῶ Σ τὸ ἐπιμελοῦμαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ οὐχ ὁ σαρῶν τὸν νεών, ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ.

2079 Κόρημα: τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον. μὴ Ἀκκόρει τὴν Ἑλλάδα. Ar. ἀντὶ τοῦ ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ καὶ ἁρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ Μένανδρός φησιν· ἐκκορηθείης σύ γε, βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημᾶναι.

2080 Κόρης, Κόρητος: ὄνομα κύριον. Δ

2081 Κόρης, κόρεως. ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. Ἀριστοφάνης. κόρις δὲ θηλυκῶς, κόριδος.

2082 Κορήσατε: ἐπιμελήθητε. Δ

2083 Κορησός: ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. καὶ Κορησία, πόλις. Δ

2084 Κοριαννοῖ. Φερεκράτης κέχρηται. Σ Suid.

2085 Κορρίδης: ὁ Σόλων ἐκέκλητο πατρωνυμικῶς.

2086 Κορικῶς: γυναικικῶς, ὡς κόρη. Σ

2087 Κορίννα, Ἀχελῳοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, Hesy. μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις

2078 vs. 11 ὅτι—ἥρπασε cf. Malal. p. 62, 7—63, 2, ex quo [Io. Antioch.] fr. 13, 2, FHG 4, 547 vs. 12 κορῶ sq. cf. Et. M. 600, 52 **2079** Ar. Pac. 59 c. sch.; — σάρον = Phryn. 22, 11, Et. M. 529, 45 cf. H, Phryn. Ecl. 83; Men. com. fr. 903 **2080** = Ambr. 1288 **2081** cf. Theodos. Gramm. Gr. 4, 1, 199, 25—27 (ex quo Et. Sym. ap. Gsf. ad 530, 3); Ar. Ran. 115 **2082** cf. Ambr. 1494, aliter sch. υ 149 **2083** — τόπου = Ambr. 1419 Κορησία = L **2086** = Ba 281, 22, H

2079 Men. cf. v. Ε 537 **2084** Φερεκράτης sq. ex v. Α 2782 vel v. τοῦ (similiter 2327, v. Μ 1443, v. Φερεκράτης) **2087** cf. v. Μ 1361

2 δέρμα om. F ὅταν — 11. 12 ἥρπασε om. F 3 ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ $A^rF(GVM)$ om. V 4 ὅτι] Κόρη: ἡ Περσεφόνη· ὅτι V 6 Κόρην] Περσεφόνην A, Malal. 9 σύναξιν V 12 δὲ] οὖν F 13 πολλῆς — 14 ὁμοίως om. F 14 ναιοκόρος F τὸν om. F 16 Ἀκκορεῖ] κόρρη F 18 ἐκκορησθείης F ἐκκορισθείης V 19 βουλόμενος τό F, sch.: ἀντὶ τοῦ reli. ἀπολέσθαι F, sch.: ἀπολεσθείης rell. σημᾶναι ex F (coni. Dindorf) cf. sch. 2081 om. F V 21 ἀρσενικὸν A 22 θηλυκόν A 24 Κορητός V τόπου ἢ ποταμοῦ] ποταμοῦ in πότου corr. V ἢ ποταμοῦ del. Bhd. καὶ—πόλις om. F V 2084 post 2090 V 25 Φερεκράτης κέχρηται om. F 2085 om. F V 26 Κοδρίδης Hemst. 2087 om. F 28 Παναγραία G M

ὡς λόγος Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία ε′, καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς.

Hesy. 2088 Κορίννα Θεσπία, λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικούς.

Hesy. 2089 Κορίννα νεωτέρα, Θηβαία, λυρική, ἡ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

Anth. 2090 Κορινθικόν· οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορινθικόν· οὔποτε πικρᾶς τῆς ἀφιλοσταχύου γευσαμένῳ πενίης. ζήτει περὶ Κορίνθου ἐν τῷ Διὸς Κόρινθος.

Hesy. 2091 Κόριννος, Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου, ὥς τισιν ἔδοξε· καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμηρον καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

Δ 2092 Κοριολάνοι: ἐθνικόν.

Σ 2093 Κόριον: κοράσιον μικρόν.

Σ 2094 Κορθύεται: κορυφοῦται, αὔξεται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. καὶ Κόρθυς, τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. ὁ δὲ ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν
E καὶ ἐξάρας τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ πολύ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρώσας, αὖθις τὸ δάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησεν.

Ar. 2095 Κορκορυγάς: βοάς, ταραχάς, θορύβους. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς, ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν. Ἀριστοφάνης· οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, τινὰ κορκορυγὴν ἐκύκων. ἀντὶ τοῦ ταραχὰς ἐκίνουν.

Σ 2096 Κορκορυγμοί: ταραχαί.

Δ 2097 Κορνηλία: ὄνομα κύριον. καὶ Κορνήλιος. ἐπίσκοπος, ὃς
Suid διεκρίθη Ναυάτου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ναυάτος.

E 2098 Κορνοῦτος· δύω συγγραφέε Ῥωμαίων ἤστην, Τῖτος Λίβιος, οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνοῦτος. πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς τούσδε τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ

2088 cf. Steph. Byz. v. Θέσπεια **2090** — πενίης Anth. 6, 40, 7—8 **2092** = Ambr. 1356 **2093** = Ba 281, 23 cf. H, Zon 1241, Phryn. Ecl. 73, Thom. 201, 4 **2094** — ἐπαίρεται = Σ^a, Ba 281, 20 cf. sch. I 7 = Et. M. 530, 1; Ambr. 1492, H Κόρθυς—ἀνάστημα aliter Et. M. 530, 3 **2095** — καλῶμεν Ar. Pac. 991—2 c. sch. 991 cf. H. οἱ sq. Ar. Lys. 490—1 c. sch. plenior. 491 **2096** = Ba 281, 24 **2097** — Κορνήλιος = Ambr. 1411 et 1275 **2098** — p. 159, 12 αὐτόν Aelian. fr. 83

2088—9 cf. v. M 1361 **2090** cf. v. A 1579 **2098** Aelian. cf. vv. Δ 728, σπουδαῖος, O 440 et 995

$A^{r}F(GVM)$ **2088** om. GV 3 Κορρίνα F **2089** ex 2087 ortam esse susp. Flach 5 νεωτέρα del. Welcker 6 μικρᾶς V 9 ὥς τισιν ἔδοξε om. V 10 ἔτι—11 δὲ om. V 11 καὶ—12 δὲ] οὗτος ἔγραψε V 11 Παλαμήδους alt.] Παλαμήδην GM 12 ἔγραψε—14 βιβλίοις om. F 13 ὡς—14 βιβλίοις] ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἀφορμὰς Ὅμηρος τῆς ποιήσεως V 17 καὶ om. V 20 ὁμαλὸν F 22 ἵνα—23 ἐκίνουν om. V 23 ἐκίνουν] ἐποίουν F 25 ἐπίσκοπος—27 Κορνοῦτος om. F; 25 ὃς—26 Ναυάτος om. V 27 δύω AG: δύο FM β′ V συγγραφέες V Ῥωμαίων om. V Ῥωμαίω ed. pr., 28 πλούσιον—p. 159, 12 αὐτόν om. F 29 δὲ] δ' ἐς Valck.

μὲν Κορνούτου παμπλείστους ἀκούειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν ἐλπίδι κληρονομίας· τοῦ γε μὴν Λιβίου ὀλίγους, ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι, μηδὲ μὴν ὀνειροπολοῦντες ἐκ κλήρου διαδοχήν, μήτ' ἄλλῳ τῳ αἰσχρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἁλισκόμενοι, τὸν μὲν ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά, τὸ τοῦ Ὁμήρου, τοῦτον τὸν Λίβιον· τοῦ δὲ πλουσίου καὶ μέντοι καὶ περιρρεομένου τοῖς χρήμασι λήθην κατεχέαντο τοῦ Κορνούτου. καὶ ἴσασιν ἤ τις ἢ οὐδεὶς αὐτόν. οὗτος ὁ Κορνοῦτος Λεπτίτης φιλόσοφος· Hesy.
Λεπτὶς δὲ πόλις Λιβύης· γεγονὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά.

2099 Κορακόσμια: τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα. Σ

2100 Κοροπλάθοι: οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ· Σ τουτέστι τὰ ζῷα πάντα. οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζῴων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδάρια εἴωθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται. Κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος ἢ κηροῦ Harp.
ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κούρους.

2101 Κόρος: ὄνομα κύριον. Δ

2102 Κόρομνα: πόλις. Δ

2103 Κορώνεως: ὡς φιάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ Ar.
κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

2104 Κορώνεια: τόπος. Δ

2105 Κορώνη: διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι.

2106 Κορώνην: τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ πλήρωσιν. Σ

2099 = Ba 281, 26 cf. H, Bk. 102, 7, Ambr. 1482 **2100** — γύψῳ Tim. vs. 17 οἱ—19 εἴωθεν cf. Bk. 275, 7 cf. An. Ox. 2, 454, 10, ex quo Et. M. 530, 11. vs. 19. 20 κοροπλάθος καλεῖται cf. Bk. 272, 32 Κοροπλάθους sq. Harp. = An. Ox. 2, 496, 33, Et. M. 530, 13 **2101** = Ambr. 1287 **2102** cf. L **2103** sch. Ar. Pac. 628 cf. Choerob. Gramm. Gr. 4, 1, 253, 35 et 38 **2104** cf. Ps. Herodian. 70; l. = Ambr. 1429 **2105** ἔδοξε sq. Artem. 5, 64 **2106** = Σ^a cf. Ba 282, 4; — τόξου = H, Apion cf. sch. Δ 111 (ex quo Et. M. 530, 26), Ap. S. 102, 25 (ex quo Et. M. 530, 24) cf. Et. M 530, 19 et 54, Ambr. 1396

2102 cf. **2494** **2103** cf. v. φίβαλις

4 τε om. V 6 μηδὲ] μήτε Hercher 7 μήτ'—8 ἁλισκόμενοι om. V $A^{r}F(GVM)$
8 καὶ ἐξεκάλυψαν om. V 11 κατεχέαν coll. vv. Ε 1015 et Λ 414 (fr. 47) Valck.
καὶ—12 αὐτόν om. V 12 φιλόσοφος post 13 Λιβύης transpos. Flach 14 Μουσωνίῳ F ἔγραψε δὲ GVM τε om. V 15 ῥητορικά] v. Λ 165 contulit Bhd.; del. Flach 18 πάντα om. V 19 οἷς—21 κούρους om. V 20 λέγουσι] δὲ λ. F 21 κόρακας ἢ κόρους F cf. Harp. 23 Κόρωμνα GVM, ordo poscit; **2494** contulit Hemst. 24 φιβάλεως e sch. Kust. ταύτην δὲ om. V
25 κοράκιον F 26 Κορώνια F 28 τετροχῶσθαι F 29 τὸ] καὶ τὸ F

Prov. 2107 Κορώνη τὸν σκορπίον: παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Σ 2108 Κορωνίς: ἀκρώρεια, ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα· στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

Δ 2109 Κορωνῶν: γαυριῶν. καὶ Ἐκορώνα, ἐγαυρία.

Σ 2110 Κόρσην: κρόταφον.

Harp. 2111 Κορσιαί: πόλις Βοιωτίας.

2112 Κόρβοι: παρὰ Ῥωμαίοις οἱ κόρακες. καὶ Κόρβιος ἐκλήθη ὁ Λεύκιος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκ τοῦ κόρακος.

Δ Σ 2113 Κόροιβος: ὄνομα κύριον. καὶ μωρός τις, μετρῶν τὰ κύματα. Καλλίμαχος· τὸν ὄγδοον ὥς τι Κόροιβον. ὅτι Βουταλίων Suid. καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης.

Ar. 2114 Κορύβαντες· ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς Κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς Σ δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν, ἄλλοι ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες. καὶ Κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς Κούρησιν, οἳ ἦσαν τροφεῖς τοῦ Διὸς καὶ διδάσκαλοι καὶ τῆς Ῥέας ὀπαδοί.

Σ + Anth. 2115 Κορυβαντείων: μαινομένων, ἐνθουσιώντων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ Κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων.

Σ 2116 Κορυβαντιᾷ: μαίνεται, ἢ ὀρχεῖται, ἢ δαιμονᾷ. καὶ Συγ- Σ + E κορυβαντιάσαντες, συμμανέντες. ὁ δὲ στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐς- Δ ήλαντο ἐς τὸν ποταμόν. καὶ Κορυβαντιῶν, ἐνθουσιῶν, μαινόμενος.

Δ 2117 Κορυδαλός: εἶδος ὀρνέου.

Σ 2118 Κόρυδοι: ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες.

Δ + Σ 2119 Κόρυζα. καὶ Κορυζῶν, μεμωραμένος· ἢ μυζώζων. καὶ Κορυζῶντα.

2107 = Paroem. ed. Gsf. 65, n. 551, H 2108 = Ba 282, 5 cf. Et. M. 530, 38, H, L 2109 — γαυριῶν cf. H v. κορωνιῶν, L v. κόρωνος 2110 = Ba 281, 27, sch. Δ 502 cf. H v. κόρσαι, L v. κόρσις 2111 Harp. 2112 — κόρακες cf. Zon. 1233 2113 μωρός—κύματα = Σ^{a} cf. Ba 281, 24, Et. Gud., Zon. 1233, sch. Luc. 162, 15; μωρός = Ps. Herodian. 70 cf. Ambr. 1238, H τὸν sq. Et. Sym. ap. Gsf. 824, 48; Call. fr. 307 S. 2114 — παῖδες sch. Ar. Lys. 558 cf. sch. Ar. Vsp. 9 Κορύβας sq. cf. sch. Pl. Symp. 215 e 2115 — ἐνθουσιώντων cf. sch. Pl. Symp. 215 e et ad 2116. καὶ sq. Anth. 6, 165, 3 2116 — δαιμονᾷ = Ba 281, 28 cf. Et. M. 531, 4, sch. Pl. Symp. 215 e, sch. Luc. 9, 22—3 Κορυβαντιῶν sq. cf. sch. Pl. Symp. 215 e, Tim.; μαινόμενος = Ambr. 1496 cf. L = Ps. Herodian. 70 2117 = L cf. H 2118 Tim. = sch. Pl. Euthyd. 291 b cf. Ambr. 1262 2119 Κόρυζα cf. ad 2120. Κορυζῶν—μυξάζων = Σ^{a}, Ba 281, 29 cf. sch. Pl. Rep. 343 a, sch. Luc. 229, 7, H Κορυζῶντα = Ambr. 1485, aliter L

2109 extr. cf. v. Є 540 2112 cf. 2070 et v. Є 2841 2113 ὅτι sq. ex v. B 468 2115 cf. v. I 72 2116 cf. v. συγκορυβαντιῶμεν 2117 cf. 2130

$A^{c}F(GVM)$ 1 κορώνην F παροιμία om. F 8 Κόροι FV^{ac} 11 τι] τε Kust. ὅτι—12 Ἀριστοφάνης om. FV 2114—5 inverso ord. FV 14 δὲ om. V 15 ἄλλοι] δὲ add. F ἦσαν—17 ὀπαδοί om. F 16 τοῦ om. V 20 καὶ—23. 24 μαινόμενος om. V 20. 21 Κορυβαντιάσαντες F 21 ὁ—23 ποταμόν om. F 23. 24 μαινόμενος, ἐνθουσιῶν F cf. 2115 25 εἶδος ὀρνέου om. F

2120 Κόρυζα παρ' Ἀττικοῖς ἡ μύξα λέγεται. Σ

2121 Κόρυθα: περικεφαλαίαν. Σ

2122 Κορυθαίολος. Δ

2123 Κόρυκος: ὁ θύλακος. ὅτι Ἀττήλας Μεδιόλανον πολυάνθρωπον Δ Suid. εὐρὼν πόλιν, ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζωγραφεῖν ἐπὶ θώκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κορύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν χέειν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

2124 Κόρυμβοι: κλῶνες· ἢ ἄκροι. ἐν Ἐπιγράμμασι· μᾶλλον ἐγὼ Σ κέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβους ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλι- Anth. κίης. κόμη τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην. E V

2125 Κορύνη: ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος, οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Σ

2126 Κορυνήτης: ὄνομα κύριον. Δ

2127 Κορυνηφόροι: οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἵποντο τῷ βασιλεῖ E ὄπισθεν.

2128 Κόρυς: ἡ περικεφαλαία. Δ

2129 Κορυστήν: ὁπλίτην. Σ

2130 Κορύφαλος: εἶδος ὄρνιθος. Δ

2131 Κορυφαῖος: ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν. Σ

2132 Κορυφοῦται: ὑψοῦται, ἐπαίρεται. Σ

2133 Κόρχορος: ἄγριον λάχανον εὐτελές. διὸ καὶ ἡ παροιμία· καὶ Ar. κόρχορος ἐν λαχάνοις. ἔνιοι ἰχθὺν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν, ὡς τὸν ἵππουρον, καὶ ὡς εὐτελὲς ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν Σ ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ ταπεινῶν, μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μείζονος.

2134 Κόσσας: δίκαιος ἀνήρ. καὶ παροιμία· τοὺς Κόσσα λόγους. Prov. Κόσσας γὰρ ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς

2120 cf. sch. Pl. Rep. 343 a; Tim. = Ba 281, 29, Ps. Herodian. 70; H, sch. Luc. 62, 27 2121 = Ba 282, 1, H cf. Ambr. 1382, sch. Γ 362 2122 = Ambr. 1309 2123 — θύλακος cf. H 2124 — ἄκροι = Ba 282, 2 μᾶλλον—ἡλικίης Anth. 5, 257, 3—4 κόμη sq. Nic. Dam. F Gr Hist 90 fr. 62 = E V 1, 343, 8—9 2125 = Ba 282, 3 cf. H, sch. H 141, Et. M. 531, 31, Ap. S. 102, 33 2126 H v. Μωλύχιον affert Reines., H 9 Gsf. cf. porro Ambr. 1270 2127 Hdt. 1, 59, 5 2128 = H, L, Et. M. 531, 35, Ambr. 1382 (in Ξ 420) 2129 = Σ^{a} cf. H, sch. Δ 457 2131 in Dem. 21, 60 sec. M. Schmidt 2132 = Σ^{a} cf. H (in Δ 426); falso Phryn. fr. 326 2133 — ἔδεσμα sch. Ar. Vsp. 239 cf. Zen. IV 57, sch. Nic. Th. 628, H s. v. et v. κόρκορος λέγεται sq. cf. Diogen. V 36 a 2134 = Paroem. ed. Gsf. 108, n. 878

2121 cf. 2128 2123 cf. 2301; ὅτι sq. ex v. M 405 2124 Nic. Dam. cf. v. M 21 et v. στρόφιον 2128 cf. 2121 2130 cf. 2117 2133 cf. 1404 2134 cf. v. τοὺς Κόσσα

2120 ex F solo 1 μίξα F 4 ὅτι—8 αὐτοῦ om. F 9 ἐν—10. 11 ἡλικίης $A^{c}F(GVM)$ om. V 11 κόμην vv. M 21 et στρόφιον, Exc. 21 καὶ alt. ex F, sch., Paroem. 24 ἡ παροιμία] μὲν F δὲ om. AF 27 ἐγίνετο F Πελληνευσὸς F οἱ—p. 162, 3 ἐπῆνουν om. F

χώρας. νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα cυμβουλεύοντος τοῦ Κόccου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λοιμῷ περιπεcόντες τοὺc Κόccου λόγους ἐπῆνουν.

2135 Κόccια· ζήτει ἐν τῷ ψαμμοκοcιογάργαρα.

Δ 2136 Κοcκινηδόν: δίκην κοcκίνου. καὶ παροιμία· Κοcκίνῳ ὕδωρ περιφέρειc, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Σ 2137 Κοcκυλμάτιον: τῶν βυρcῶν τὰ cμικρότατα περικόμματα.

Ar. 2138 Κοcκυλματίοιc· ἐθώπευεν, ἐξηπάτα κοcκυλματίοις τιcὶ τοιαυτὶ λέγων· ἔνθου, ῥόφηcον, ἔχε τριώβολον. βούλει παραθῶ coι δόρπον;

Suid. 2139 Κοcμᾶc: ὁ ἐξ Ἱεροcολύμων, cύγχρονοc Ἰωάννου τοῦ Δαμαcκηνοῦ. ζήτει ἐν τῷ Ἰωάννηc.

Σ 2140 Κοcμεῖ: διατάττει.

2141 Κόcμει: ἐπιμελοῦ. κόcμει ἣν ἔλαχεc Cπάρταν. κἀγώ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγαπήcειν τε καὶ κοcμήcειν τὴν αὐτὸc ἐμαυτοῦ, ἡγούμενοc ἀγώνιcμα τοῦτο προκεῖcθαι τῷ βίῳ καὶ βάcανον, εἰ μηδὲ ἀτυχοῦcαν ἀπολιμπάνω φιλοcοφίαν.

Δ 2142 Κοcμείτην: κοcμείτωcαν.

Σ 2143 Κοcμηcάμενοc: διαταξάμενοc.

Σ 2144 Κοcμήτορεc: διατάκται, ἡγεμόνεc.

Σ 2145 Κοcμιότηc: εὐταξία. κοcμιότηc καὶ cωφροcύνη οὐ μόνον εἰcὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέcειc τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοcμίας καὶ ἀκολαcίας, ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖc καὶ αὐτοθελεῖc. καὶ ἡ μὲν ἐπιcτρέφει τὰ χείρω ἐν ἡμῖν πρὸc τὰ κρείττω, ἡ δὲ ὅca πάθη ἐcτὶ τῆc ψυχῆc τάττουcα ταῦτα καὶ διακοcμοῦcα· ἐκγόνουc τε ἑαυτῶν ἀρετὰc ἐν ταῖc τῶν πληcιαζόντων ψυχαῖc ἀποτίκτουcαι.

Σ 2146 Κόcμοc: τάξιc. καὶ Ἡρόδοτοc· οἱ δὲ Πέρcαι ἡccηθέντεc E+Σ ἔφευγον οὐδενὶ κόcμῳ. τουτέcτι τάξει.

Ecl. 2147 Κόcμοc: τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆc καὶ τῶν ἐν μέcῳ cύcτημά τε Phil. καὶ cύγκριμα. ὃc πλήρωμά ἐcτι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθείρεcθαι, ἵνα μὴ ἀτελὲc ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ

2136 — κοcκίνου = Ambr. 1537 Κοcκίνῳ sq. cf. Boisson. 1, 395 et 398 2137 = Ba 282, 8 2138 Ar. Eq. 48—9, 51—2 2140 = Ba 282, 7 2141 κόcμει sq. Synes. Ep. 101 p. 239 d 2142 cf. Ambr. 1495 2143 = Ba 282, 10 (in B 806) cf. H = Ap. S. 103, 5, Et. M. 532, 26 2144 = Σ[a] cf. Ba 282, 11, sch. A 16, H 2145 — εὐταξία = Ba 282, 12, L cf. An. Ox. 2, 481, 21, Erotian. 47, 12 κοcμιότηc sq. Dam. fr. 22 2146 — τάξιc = Ba 282, 13 cf. H, Erotian. 47, 11, Apion, Ap. S. 103, 5, sch. Γ 1, ex quo Et. M. 532, 30 οἱ—κόcμῳ Hdt. 9, 65, 1 cf. Byz. Zt. 23, 107, 1 2147 — cύγκριμα = Et. M. 532, 14 (ex An. Ox. 2, 382, 25) cf. p. 163, 24—25 vs. 29 ὃc—p. 163, 14 ἀποδενδρωθῆναι Philop. 7, 11—27

2139 ex v. | 467 2140 cf. 2143 2143 cf. 2140

A[r]F(GVM) 1 cυμβουλεύcαντοc V 2135 om. F mg. M 5 καὶ—6 ἀδυνάτων om. FV 7 μικρότατα V 9 ἔχε F, Ar.: ἔcχε rell. 2139 om. FV 14 τὴν alt.—16 φιλοcοφίαν om. F 17 Κοcμήτην F κοcμήτωcαν FVM, ms. Ath. in Ambr. 2144 om. F 20 κοcμιότηc] nov. gl. F 22 ἀλλὰ ζωαὶ om. F 22. 23 ἀποcτρέφει V 24 ἀρετὰc] εὑρετὰc A 25 ἀποτίκτουcα ed. pr., oratio manca sec. Bhd. 29 cύγκριμα] cυγκέραcμα ss. V ὃc—p. 163, 17 εὐπρέπειαν om. F ἐπεὶ—30 εἰδῶν om. V

αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ, γενητά τε ὄντα καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆc ἀϊδιότητοc ὡc ἠδύνατο, διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆc τοῦ πρώτου ἀϊδιότητοc ὡc οἰκείαc ἀρχῆc καὶ μετέχει ταύτηc ἕκαcτον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ μέτρα. καὶ τοῦτό ἐcτι τὸ cκοπιμώτατον ἔργον τῆc φύcεωc, τὸ τῶν φυcικῶν ἕκαcτον γεννῆcαι ἄλλο, οἷόν ἐcτιν αὐτό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήcεωc, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμιc ἐν ὡριcμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆc αὐξήcεωc. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὔξηcιc διὰ τροφῆc γίνεται, τῆc θρεπτικῆc πάλιν δεόμεθα δυνάμεωc. διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν τῶν φυcικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖc καὶ τὰ ἄλογα. ὥcτε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰc δυνάμειc ταύταc, ὡc φυτὰ ἐνεργοῦμεν, ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡc ἄλογα ζῷα· ὡc ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν τότε, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ καὶ ἀcτείωc λίαν ὁ Πλωτῖνοc εἶπεν, ὡc ὅcοι ἐμμανῶc κατὰ τὰc θρεπτικὰc δυνάμειc ἐνεργοῦcιν, οὗτοι κινδυνεύουcιν ἀποδενδρωθῆναι. cημαίνει δὲ ὁ κόcμοc τέccαρα· εὐπρέπειαν, τόδε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλῆθοc παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανόc· ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάcατο E ἀcεβείαc ἐχόμενα, ἅ μοι cιγῶντι κόcμον φέρει. τουτέcτιν εὐπρέπειαν.

2148 Κόcμοc· ὅτι οἱ Cτωϊκοὶ τὸν κόcμον τριχῶc εἶναί λέγουcιν· Phil. αὐτόν τε τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐκ τῆc ἁπάcηc οὐcίαc ἰδιοποιόν· ὃc δὴ ἄφθαρτόc ἐcτι καὶ ἀγέννητοc, δημιουργὸc ὢν τῆc διακοcμήcεωc, κατὰ χρόνου ποιὰc περιόδουc ἀναλίcκων εἰc ἑαυτὸν τὴν ἅπαcαν οὐcίαν, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ γεννῶν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόcμηcιν τῶν ἀcτέρων κόcμον εἶναί λέγουcι· καὶ τρίτον τὸ cυνecτηκὸc ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἔcτι κόcμοc ὁ ἰδιοποιὸc τῆc τῶν ὅλων οὐcίαc· ἢ cύcτημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆc καὶ τῶν ἐν αὐτοῖc φύcεων· ἢ cύcτημα ἐκ cτοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκά του. τὸν δὴ κόcμον οἰκεῖcθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰc ἅπαν αὐτοῦ μέροc διήκοντοc τοῦ νοῦ, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆc ψυχῆc, δι' ὧν μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἧττον. δι' ὧν μὲν ὡc ἕξιc κεχώρηκεν, ὡc διὰ τῶν ὀcτῶν καὶ τῶν νεύρων· δι' ὧν δὲ ὡc νοῦc, ὡc διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὴ τὸν ὅλον κόcμον ὡc ζῷον ὄντα ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι καὶ διὰ τῶν ζῴων ἁπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν· καὶ ἕνα εἶναι τὸν κόcμον καὶ τοῦτον πεπεραcμένον cχῆμα ἔχοντα cφαιροειδέc· πρὸc γὰρ τὴν κίνηcιν ἁρμοδιώτατον τοῦτο. ἔξωθεν δ' αὐτοῦ τὸ κέντρον εἶναι περικεχυμένον, ἄπειρον, ὥcπερ ἀcώματον. ἀcώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχεcθαι ὑπὸ cωμάτων, οὐ κατεχόμενον. ἐν δὲ τῷ κόcμῳ μηδὲν εἶναι κενόν, ἀλλ' ἡνῶcθαι αὐτόν· τοῦτο γὰρ ἀναγκάζει τὴν τῶν οὐρανίων πρὸc τὰ ἐπίγεια cυντονίαν καὶ cύμπνοιαν.

2147 vs. 16 ἡ—17 φέρει Aelian. fr. 55 2148 Laert. 7, 137—8

4 μέτρου VM 5 ἄλλη V 8 τοῦτο] τοῦ A ταῦτα Philop. 10 κατὰ A[r]F(GVM) om. V 12 τότε om. V, Philop. 13 λίαν om. V 18 Ἄλλωc· Κόcμοc V 21 χρονοποιὰc V 22 καὶ pr.—38 cύμπνοιαν om. F 22 αὐτῶν V 24 ὁ om. V 33 πρὸc—34 τοῦτο om. V 34 κέντρον] κενὸν ex Laert. Kust. 35 ἀcώματον—36 κατεχόμενον om. V

2149 Κόccoc: τὸ ῥάπισμα.

Δ 2150 Κοστόβαρος: ὄνομα κύριον.

Σ+Δ 2151 Κόcυμβος καὶ Κοcύμβη: ἀνάδεσμος, ἢ χιτῶν κροσσωτός. ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

Σ 2152 Κοτταβίζει: οἶνον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ· ὃ ἐποίουν οἱ οἰνιζόμενοι.

Ar. 2153 Κοτταβίζειν: παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται λαταγεῖα, ἀνερρίπτουν ἐμβάλλοντές τι πόμα· καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. κότταβος δὲ λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λαταγάς. ἦν δὲ παίγνιον παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον· ῥάβδος μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς, κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου· εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πάντων παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου καὶ μήκοθεν ἱστάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ᾔδει, ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μάνης.

Ar. 2154 Κότταβος: λάταξ. χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν, ἐπὶ τῷ ψόφον ἀποτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπηνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· καὶ μεθυσοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι.

Δ 2155 Κόττας: ὄνομα κύριον. ὃς ἐχρήσατο τῷ ὅπλῳ, ὃ τραγόλας ἐλέ-
Suid. γετο· μεθ' οὗ οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

Δ 2156 Κοτεcάμενος: ὀργισθείς.

Δ 2157 Κοτίδειον: ὄνομα πόλεως.

2149 cf. Zon. 1234 2150 = Ambr. 1274 cf. 1233 2151 — κροσσωτός cf. H; praeter καὶ Κοσύμβη = Ba 282, 14 2152 = Ba 282, 16 cf. H 2153 sch. Ar. Pac. 343 2154 sch. Ar. Ach. 525 cf. An. Ox. 2, 459, 21 2156 = Ambr. 1488, sch. Ε 177 cf. H; Et. M. 533, 2 = sch. Γ 345 2157 = Ambr. 1464

2151 cf. 1987 2152—4 Stephanus, Comm. Aristot. Gr. 21, 2, 285, 18—25 2153 cf. v. Λ 142; hinc v. Μ 148 2154 cf. v. Μ 441 2155 ὃς sq. ex v. Τραγόλας

A^{r}F(GVM) 2149 om. FV 1 ῥάπτισμα M 2 Καιστόβαρος· ὄνομα τόπου καὶ ὄνομα κ. F 2152—3 inverso ord. F 5 οἱ om. F, Ba, Stephanus οἰονιζόμενοι F cf. Ba 8 λάττεια F λάταγες sch. καὶ—21 μάνης om F 11 μικρὰ A^{ac}G^{ac}VM^{ac} γῇ] χειρὶ A 12 κειμένη V 15 πάντων] πᾶς τῶν sch. 16 τὸν οἶνον post 17 σταγόνα A 23 εἶτα—26 ἐργαζόμενοι om. F 23 ἐμβάλλοντες AGM 27 ὃς—29 προσηλῶσαι om. F 27 ὃς] ὁ Κόττας V 31 Κοτιάειον Lobeck

2158 Κοτιεῖ: φθονεῖ, ζηλοῖ. Σ

2159 Κότινος: ἀγριέλαιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. ἐν Ἐπιγράμμαι· Σ
καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα, τάν ποτε τῆνος πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ Anth.
χειρὸς ἠκροβόλει.

2160 Κοτινοτράγα: κότινον ἐσθίοντα, τουτέστιν ἀγριέλαιον. Ar.

2161 Κοτίνου στεφάνῳ: οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο, ἀλλὰ Ar.
καλλιστεφάνῳ· ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γάρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά. ὁ δὲ ἐκφαυλίζων ἔφη κοτίνου. καὶ Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς· ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γάρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· περιψκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. καὶ αὖθις· ἀκούσας ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσοῦτον ὑφίστανται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἄν, εἶπεν, ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μάχοιντο;

2162 Κότος: ὀργή, ἢ φθόνος ἢ ὁ ἀδηφάγος. οὔκουν ἐδέχετο Σ
αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τοῦ θεοῦ μηνιῶντος αὐτοῖς. καὶ λιπαρούντων E
μαθεῖν καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὀψέ ποτε χρῆσαι.

2163 Κοτυάειον: μητρόπολις. Δ

2164 Κοτύλαι: τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα. Σ

2165 Κοτύλαιον: ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ· ἀπὸ Κοτύλου καλουμένου Harp
τοῦ κατασχόντος αὐτό.

2166 Κοτύλη: ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίεστον. παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι Ar. |
τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγείῳ τῷ ὑγρῷ, ὡς Hom.
χοΐνιξ. καὶ εἶδος μέτρου. καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ Σ

2158 = Σ^{a}, Ba, H 2159 — ἀγριέλαιος = Σ^{a}, Ba, Et. M. 532, 51, H cf. Ambr. 1218. ὄνομα βοτάνης = sch. Greg. An. Ox. 2, 481, 16 καὶ sq. Anth. 6, 106, 3—4 2160 sch. Ar. Av. 240 cf. L, Ambr. 1397 2161—vs. 17 στεφάνους sch. Ar. Pl. 586; Aristot. mirab. ausc. p. 834 a 12 ἀκούσας sq. cf. Hdt. 8, 26, 3 2162 — ἀδηφάγος = Σ^{a}, Ba 282, 15. ὀργὴ = L, Ps. Herodian. 70, Et. M. 532, 52 cf. H, sch. A 82 οὔκουν sq. Aelian. fr. 47 2163 cf. Ambr. 1465 2164 = Ba 282, 18 2165 Harp. 2166 — ἡμίεστον sch. Ar. Pl. 436 vs. 28 εἶδος—29 χοΐνιξ = sch. A (Aristonic.) in X 494 cf. sch. D, sch. A in Ψ 34, Apollodor. ap. Ath. 11, 479a, Et. M. 533, 10 v. 29 εἶδος—p. 166, 1 ἐνστρέφεται = Ba 282, 19 cf. H, Et. M. 533, 10, sch. Ar. Pl. 436

2162 cf. v. Ζ 10

1 ζηλοῖ, φθονεῖ F 3 κοτίνοις F cf. Anth. πὰν τότε A τῆνος] νῆς A^{r}F(GVM) ss. V πολλάκι—4 ἠκροβόλει om. F 6 στεφάνου A 8 ἀλλ' om. V 8 ὁ—19 μάχοιντο om. F 8 ὁ—14 ἐδίδοντο] ἦν ἐφύτευσεν Ἡρακλῆς V 12 εἰς] τοὺς add. M cf. sch. 16 ἀπὸ—17 αὖθις om. V 17 ὁ] δὲ ὁ V 18 πόνον ὑφίστανται V 19 ἐμάχοιντο V 20 ἡ ὀργή F ἀδηφάγος AF 20 οὔκουν—22 χρῆσαι om. V 21 καὶ—22 χρῆσαι om. F 25 ἀπὸ] τοῦ add. FG καλούμενον Harp. 29 ὀστέου] τοῦ μηροῦ add. V

τοῦ μηροῦ ἐνστρέφεται. καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, ἣν πρῶτος ἐφεῦρε Πρωταγόρας· φορμοφόρος γὰρ ἦν.

Δ 2167 Κοτυληδόν: ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ Κοτυληδονόφιν.

Σ 2168 Κοτυληδόνες: αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

Σ 2169 Κοτυλήρυτον: πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι, ὅ ἐστι κοίλῳ τινί.

E Δ 2170 Κοτύωρα: πόλις Ἑλληνίς, Σινωπέων ἄποικοι. καὶ οἱ πολῖται Κοτυωρικοί. ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς Κύτωρα λεγομένη.

2171 Κότυς: δαίμων, παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχρῶν. ὅθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι καὶ οἱ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ οἱ μὴ πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονήν. καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι τριχῶν πλάσται πάντες εἰσίν.

EV 2172 Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων, ἔτι δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θρᾷξ· καὶ γὰρ νήπτης ὑπῆρχε καὶ πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλεύθερον.

Harp. 2173 Κότυς· οὗτος ἄρξας Θρᾳκῆς ἔτη κδ΄, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν· αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενον.

2174 Κούβρικος: ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ κουκούβρικος. λεγόμενος. ζήτει ἐν τῷ Μάνης.

2175 Κ'οὐδείς με γ' ἂν πείσῃ τὸ οὐκ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνου. Σοφοκλέους ἡ διαίρεσις.

Ecl.? 2176 Κούθουρον: τὸν κούντουρον. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν. ἢ ὅτι ἄκεντροι.

Δ? 2177 Κουλλούριον: εἶδος μελιττούτης.

2178 Κοῦρε: Ῥωμαϊστὶ τρέχε· ἔνθεν καὶ κουρσῶρες.

Δ 2179 Κουρεώτης: ὁ κουρεύς. καὶ Κουρεῖς, πληθυντικῶς. Κου-
Σ ρεῶτις δὲ ἑορτή. τῶν Ἀπατουρίων ἡ τρίτη· ἐν ᾗ οἱ κοῦροι

2166 ἐφ' sq. Laert. 9, 53 2167 cf. Ambr. 1538, sch. ε 433 2168 = Ba 282, 21, H, sch. ε 433 2169 = Σ^a, Ba 282, 22 cf. sch. Ψ 34, H, Et. M. 533, 6; — ἀρύεσθαι cf. Aristarch. in sch. A in Ψ 34 = Ap. S. 103, 2, H; porro Apollodor. ap. Ath. 11, 479a 2170 — ἄποικοι Xen. An. 5, 5, 3 2171 ὅθεν sq. Synes. Calv. PG 66, 1204a 2172 Polyb. 27, 12 = EV 2, 176, 6—9 2173 Harp. 2176 cf. Et. M. 524, 41, sch. Pl. Leg. 901a 2179 — κουρεύς = Ambr. 1236. Κουρεῶτις ἑορτή = L, Et. M. 533, 41 τῶν — ἐγγράφονται cf. Et. M. 533, 51

2166 Laert. cf. v. φορμοφόρος 2171 cf. v. Θ 381 2178 cf. 2194

A^{r}F(GVM) 1 ἐνστρέφεται F, Ba: στρέφεται rell. ἧς FM: οἷς AGV 5 Κοτυλήρρυτον A, Ba 6 ἄποικος A sed cf. Xen. 7 Κοτυωρῖται (ο Xen. An. 5, 5, 7sqq.) ed. pr. cf. Ambr. 1280 παρὰ πολλοῖς om. V Κύτορα F 2171 post 2161 FV 8 Κότυς] κότος add. V 9 ὅθεν—12 εἰσίν om. F 10 καὶ—12 θηλυδρίαι om. V 12 πάντες om. V 14 δὲ καὶ κατὰ AGM τὴν om. F 15 πραότατος F 17 τὰ—20 ἀρξάμενον om. F 17 ἐν] καὶ A 19 καὶ pr.] εἰς add. V ἐξ—20 τέκνα om. V 20 ἀπὸ—ἀρξάμενον om. V 2174 om. F post 2176 V 21 λεγόμενος—22 Μάνης om. V 2175 ex F solo 25 τὸν] τὸ AF κόντουρον V 26 ἑαυτοῦ M om. F, Et. 27 μελιτούτης GM μελιττούσης F 28 Κοῦρρε V 29 πληθυντικόν A

ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. καὶ ζήτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ Ἀπατούρια.

2180 Κουρεῖα καὶ Κουρεῖον: τόπος, ἐν ᾧ κουρεύονται. καὶ Δ κουρειῶντα τὰς τρίχας.

5 2181 Κούρητας: νέους. Σ

2182 Κουρῆτες: ὄνομα ἔθνους. Σ

2183 Κουρήτων στόμα: ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι. οἱ δὲ Prov. θεσπιῳδὸν στόμα.

2184 Κουρίας: ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. καὶ Κουριάω, Δ
10 κουριῶ, τὸ κουρεύω.

2185 Κουρίδιον: τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον. ἀνεμιμνήσκετο, ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι. σὺν τῷ κουριδίῳ E γαμέτῃ εἰς Ἔφεσον ἦλθε. E

2186 Κουρίζουσα: νεάζουσα. καὶ Κουρίζων, νέος ὑπάρχων. ὁ Σ
15 δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβών, ἃ κουρίζων φορέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο E περικαλύπτει σῶμα. καὶ Κουρίζω, τὰ τῶν νέων φρονῶ. Δ

2187 Κουρίξ: ἐκπὰν τριχῶν. Δ

2188 Κουριόσσου· ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου· ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου Metaphr. τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει.

20 2189 Κουρίου: ὄνομα κύριον, ὃς ἦν πρωτίκτωρ.

2190 Κοῦρος: νέος. Σ

2191 Κουρόσυνον: τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον. ἐν Ἐπιγράμ- Σ?
μασι· καλῷ σὺν τέττιγι Χρισθένεος τρίχα τήνδε κουρόσυνον. Anth.

2192 Κουροτρόφος: παιδοτρόφος. Σ

25 2193 Κουροτρόφος γῆ: ταύτῃ δὲ θῦσαί φασι πρῶτον Ἐριχθόνιον Σ ἐν ἀκροπόλει καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι, χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων· καταστῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτῃ προθύειν.

2180 Κουρεῖα = L. Κουρεῖον—κουρεύονται cf. Ambr. 1463, L (aliter Et. M. 533, 36) 2181 = Ba 282, 24 cf. sch. T 193 2182 = Ba 282, 26, Ambr. 1359, Apion cf. Et. M. 534, 13 (in l 528), H 2183 = Zen. IV 61 cf. H; l. = fr. trag. ad. 580 2184 aliter L, Ambr. 1237 et 1493 2185 — μεμνηστευμένον cf. sch. Ε 414 σύν sq. Polybio attr. Toup 2186 — νεάζουσα cf. Ba 282, 27, H. Κουρίζων, νέος ὑπάρχων = Ba 282, 28, H cf. sch. χ 185 ὁ — σῶμα Aelian. Κουρίζω sq. = Ambr. 1527 2187 cf. Ambr. 1541, H; aliter Ap. S. 103, 10, sch. χ 188 2188 ἑλκόμενος sq. Sym. Metaphr., PG 114, 1172a 3 2190 = Ba 282, 25, H cf. sch. Δ 321, Apion 2191 καλῷ sq. Anth. 6, 156, 1—2 2192 = Ba 282, 29, H, cf. sch. ι 27 2193 Paus. Att. attribuerim

2180 καὶ κουρειῶντα sq. fort ex 2184 2185 extr. cf. v. Γ 47

1 καὶ—2 Ἀπατούρια om. FV 3 καὶ alt. — 4 τρίχας om. F ante gl. V A^{r}F(GVME)
4 κουριῶντα AV^{oc} τὰς om. V 2183 non nov. gl. M 9 Κουρειάω GV^{ac}M^{ac} 10 κουρειῶ GV^{ac}M^{ac} κουρεύω] ὡς τὸ καθαρεύω, καθαρειῶ (ss. ι) V 12 ἀνέλοι F: ἀνέλῃ rell. σὺν—13 ἦλθε om. V 14 Κορίζουσα A Κορίζων F 15 φερέεσκε GM 17 Κουρίγξ A 2188 om. FV 20 Κουρίων ed. pr. προτίκτωρ E προτέκτωρ ed. pr. 22 τὸ ed. pr.: τὸν omnes 23 Χρισθενέως G^{ec}V^{ac}M^{ac} Χρίσε νέος A, Χαρισθένεος Anth. 2193 non nov. gl. AGM 25 ταύτην G ταύτης V 27 καταστῆσαι—28 προθύειν om. V 27 νόμον F θεῶν F

2194 Κουρσῶρες: οἱ διατρέχοντες· κοῦρε γὰρ τὸ τρέχε.
Σ 2195 Κοῦστος: φύλαξ.
Σ 2196 Κουστωδία: τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα, σύστημα στρατιωτικόν, στῖφος.
Suid. 2197 Κουτριγούρους· ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτοῖς ἀπεκάλει τὴν ἐς Κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην.
Σ 2198 Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι: ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέ-
Phil. γεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον, οὐκ ἔστιν ἁπλῶς βαρύ· κοῦφον δέ ἐστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. λέγεται γὰρ κούφη γῆ τῷ εὐβαστακτοτέρα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρὺ τὸ ῥᾷον κάτω ἑπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως.
Soph. 2199 Κούφοις πνεύμασι βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων. τουτέστι κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται φέρειν, οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. ὁ Αἴας φησὶ
E πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. καὶ Ἐκκουφίσας, ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος, ἐκπλεύσας. Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ περαιτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκουφίσας ὠνεῖται κόρην Κόλχον, ἣν ἐληΐσαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων.
Σ 2200 Κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσθενέστερος.
Δ? 2201 Κόφινος: ἀγγεῖον πλεκτόν.
Δ? 2202 Κοχλιάριον: τὸ παρ' ἡμῖν.
2203 Κοχλίας: ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιηγμένη. κοχλίας αὐτομά-
EV τως βαδίζων προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ σίαλον ἀναπτύων.
Δ 2204 Κοχλίδιον: εἶδος ζωϋφίου.
Δ 2205 Κόψιχος: εἶδος ἰχθύος.
Δ 2206 Κόψιχος: ἐπὶ ὀρνέων· Κόκκυφος ἐπὶ ἰχθύων.

2195 = Ba 282, 30 **2196** = Σ^a cf. Ba 282, 31, H **2198** vs. 7. 8 λέγεται sq. cf. Alex. Aphr. p. XIII 1, 275, 8—12 **2199**—vs. 16 αὐτοῦ Soph. Ai. 558—9 c. sch. Διονύσιος sq. Aelian. fr. 71 **2201** aliter Ambr. 1210 **2202** aliter Ambr. 1469 **2203** κοχλίας sq. Polyb. 12, 13, 11 = EV 2, 130, 25—6 **2204** cf. Ambr. 1468 **2205** = Ambr. 1207, L **2206** cf. H, Moer. 200, 20, Ambr. 1207

2194 cf. 2178 **2197** ex v. A 3682 **2199** Soph. cf. v. A 4317; Aelian. cf. v. Δ 1337 **2203** cf. v. σίαλος

A^rF(GVM) 4 στρατιωτικῶν V **2197** om. FV 5 ἐς] τοὺς add. A 7 καλύπτοι ed. pr.: καλύπτῃ A καλύπτει FGVM 7.8 λέγεται—12 κυρίως om. V 10 τῷ] τὸ F cf. Philop. 14 τῶν om. F 15 ὁ] καὶ ὁ A 16 καὶ—20 βαρβάρων om. V 18 περαιτέρω F: πορρωτέρω AGM 19 ὠνεῖτο F Κόλχιν Bhd. 20 Μάχρυες A 21 καὶ] οἷον temere Bhd. **2202—3** inverso ord. FV; τὸ παρ' ἡμῖν χοχλιάριον post vs. 24 περιηγμένη temere transpos. Bhd., τὸ παρ' ἡμῖν potius ad **2201** referendum cf. Ambr. 1210 24 εἰς om. V 27 cett. Κόψυχος cett. F 28 ἐπὶ ἰχθύων om. V ἰθχύος F

2207 Κόψιχος: εἶδος ὀρνέου. σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀπο- Ar.
τετιλμένῳ. σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. ὅτι οἱ κόψιχες ψοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορυ-
ζῶσιν· ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσι.
2208 Κῶας: ἡ τοῦ προβάτου δορά.
2209 Κωβάλῳ: ἢ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει. Σ?
2210 Κωβῆτις: εἶδος ἀφύας. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφύα. Δ
2211 Κωβιός: ὁ ἰχθύς. Δ
2212 Κωδαλοῦχος: μέτρον γῆς. Δ
2213 Κωδεία: εἶδος φυτοῦ. ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης Δ
καὶ Ἀριστοφάνης. Harp.
2214 Κωδίκελλος: δέρμα προβάτου. Δ
2215 Κώδιξ, κώδικος. Δ
2216 Κῴδιον: προβάτειον δέρμα. Ἀριστοφάνης· εἰ μή σε μισῶ, Σ
γενοίμην ἐν προβάτου κῴδιον καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου Ar.
τραγῳδίαν. κῴδιόν ἐστι τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις σκευαζόμενον δέρμα. γενοίμην, φησίν, ἐς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κῴδιον, ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον, εἰ μή σε μισῶ. ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν, πάλιν ἀγωνίζεται καὶ γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτῃ· τὴν κωμῳδίαν ἐπλάσατο ὁ Κρατῖνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν καὶ κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν, φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμῳδεῖ μηκέτι μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν
δοκίμων ἄγαν. ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπιάδιν, ὁπότε ἥκιστα ὗοι, προελθὼν Suid.
ὑπὸ κῳδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι.

2207 — κουρᾶς Ar. Av. 806 c. sch. vs 2 οἱ κόψιχες sq. sch. Ar. Av. 1081 **2208** aliter L, H **2209** Ἀριστοφάνει, non in fragm. cf. H v. κῴβαλα **2210** — ἀφύας cf. H **2211** = L, Ps. Herodian. 71 et 173 cf. Ambr. 1981 **2212** = Ambr. 1978 cf. Zon. 1273 **2213** — κεφαλή cf. Et. M. 549, 57, sch. Ξ 499. τῆς sq. Harp., — κεφάλη cf. Ap. S. 106, 4, H v. κωδία, P v. κωδύαι; Hyper. fr. 280; Ar. fr. 117 **2214** cf. Ambr. 1962 **2215** cf. Ps. Herodian. 71 **2216**—δέρμα = P, Ba 286, 7 cf. Et. M. 550, 12, sch. I 657, Ambr. 2057, H εἰ — ἄγαν Ar. Eq. 399—400 c. sch.

2207 cf. 1528, v. M 1360, v. σκάφιον **2208** cf. v. N 21 **2216** Ar. cf. 2344 vs. 30 ὅτι sq. ex v. A 1981

2 κόψιχοι sch. ὠστοκοῦντες AGV 7 Κύνας V **2210** om. F post **2208** V A^rF(GVM)
9 Κωβῖτις v. A 4660 καὶ—ἀφύα om. V **2213** om. F 16 et 18 Κῴδειον F
16 προβάτου F 17 προβάτου] Κρατίνου ex Ar. ed. pr. 18 κῴδιόν — δέρμα ex F, sch. 19 μου] με V 20 εἰ—31 πεπραχέναι om. F 25 αὐτοῦ] αὐτῆς V αὐτῷ sch. 27 τὴν alt.] τὸν VM 29 κωμῳδίας πρεσβύτερος] κωμῳδὸς V τῶν—31 πεπράχεναι om. V cf. ad p. 170 vs. 2

Ecl.? 2217 Κώδων: παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν.

Σ 2218 Κωδωνίσαι: ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦν. καὶ ζήτει ἐν τῷ διακωδω-

Δ νίσαι. καὶ Κωδωνίζω, φημίζω. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀκωδώνιστον.

Ar. 2219 Κωδωνοφαλαροπώλους: κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους. οὐδ' ἐξέπληττεν αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

Ar. 2220 Κωδωνοφορεῖται: ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων

Soph. φρουρά. Κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Σοφο-

Suid. κλῆς· χαλκοστόμου κώδωνος. πολλὰ δέ εἰσιν εἴδη σαλπίγγων· Λιβυστι-

Soph. καί, Αἰγύπτιαι, Τυρρηνικαί. πρῶτος Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρρηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησὶ Τυρρηνικῆς.

Ar. 2221 Κωδωνοφορῶν: οἱ περίπολοι, οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτους ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀριστοφάνης· κωδωνοφορῶν περίτρεχε.

Δ 2222 Κώεα: τὰ δέρματα. καὶ Κώεσι.

Δ 2223 Κῶεν.

Δ 2224 Κῶθος: εἶδος ἰχθύος.

Σ 2225 Κώθων: εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου. δοκεῖ δὲ καὶ

E? στρατιωτικὸν εἶναι. καὶ ὄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. Ἀπ-

E πιανός· ἔφερε δὲ δᾷδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον (τεφρῶδες πῦρ) ἐν κώθωσι.

Ar. 2226 Κώθωνες: εἴδη ποτηρίων, ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται.

Σ ὀστράκινα· ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἤτοι Λακωνικοῦ καὶ στρατηγικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον.

Ar. τὴν εὐτέλειαν δὲ δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν τῶν τε στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον.

2218 — ψεφοῦν = P cf. H v. κωδωνίσω Κωδωνίζω = Ambr. 2073 2219 Ar. Ran. 962—3 c. sch. 2220 — φρουρά sch. Ar. Av. 1160 κώδων sq. Soph. Ai. 17 c. sch. 2221 Ar. Av. 843 c. sch. 2222 — δέρματα = Ambr. 2048 cf. sch. I 661 et γ 38. Κώεσι γ 38 2223 = Ambr. 2055 2224 = Ambr. 1976 2225 — ποτηρίου = P 1, Ba 286, 8, H, Et. M. 550, 28, sch. Ar. Pac. 1094. ποτηρίου—εἶναι cf. P 2, H, Ath. 11, 483 b ἔφερε sq. App. Lib. 125 2226 — στρατιῶται + vs. 29 τὴν sq. sch. Ar. Eq. 600

2220 Σοφοκλῆς — κώδωνος ex v. Ε 3793

A^{r}F(GVM) 2 ἵππων] τῶν δοκίμων ἄγαν add. V cf. ad p. 169 vs. 29 μετήνεκται AV οὕτω AGM 4 ψοφοῦντας Phot. ψοφοῦντες Kust. pro 2219 Κωδωνοφαλαραχρωμένους V 7 αὐτὰς AGM 10 Κώδων] nov. gl. V 10. 11 Σοφοκλῆς—14 Τυρρηνικῆς om. F; Σοφοκλῆς—κώδωνος om. V 12 Τυρρηνικαί GM Τυρηνικαί V 13 διὰ—14 Τυρρηνικῆς om. V 17 καὶ—18 περίτρεχε om. F 19 Κώεσι V 21 Κῶνος V 23 εἶναι ex FV solis καὶ—25 κώθωσι om. F 24 τεφρῶδες πῦρ om. A ss. M ante καὶ V τεφρῶδες G: ταφρῶδες V τε αφρῶδες M 27 ὃν—30 ἔφερον om. V 27 ἐρυσκὸν F ἔρικτον temere Bhd. 27. 28 στρατιωτικοῦ ed. pr.

2227 Κωθωνίδης: ὄνομα κύριον. Δ

2228 Κωθωνίσαι: μεθύσαι. ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' Σ EV ἡμέρας. ὅτι Ὅμηρος τῷ μὲν αἱμορραγοῦντι Πράμνειον παραδίδωσι, τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡδὺν πότον.

5 2229 Κώκαλος: ὄνομα κύριον. Δ

2230 Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ. ἢ θρῆνος· ὀδυρμός, κοπετός. Σ Ἀγαθίας· τούτων δὲ γεγονότων κωκυτὸς ἐπεῖχε μυρίος, οἰμωγαί τε E ἠκούοντο θαμιναί, καὶ φθέγμα θρηνῶδες καὶ διωλύγιον.

2231 Κῶλα: τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη. ῥινοῦ χερμαστῆρος Anth.

10 ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.

2232 Κῶλα: τὰ ὀστᾶ. ἡ δὲ κάμηλος ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν Δ ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα. καὶ αὖθις· ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις E πριονώδεσι κώλοις αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας. Anth.

2233 Κῶλα τοῦ ζεύγματος· συμβαίνει γὰρ τοὺς Σελευκεῖς κρατεῖν E

15 θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος.

2234 Κωλακρέται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς Σ θεοὺς ἀναλωμάτων. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέ- Ar. την, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.

2235 Κωλακρέτης· ὅτι νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας Ar.

20 τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἅ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαί.

2236 Κωλή: τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τοῦ λεγομένου κωλῆνος. Ar. ἔστι δὲ ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζῴων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οἵμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον. τὰς ἀγκύλας φησίν, αἳ ὀστώδεις εἰσί. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς θύοντας.

25 2237 Κωλῆνον: τὸ κωλίκιον. Δ

2238 Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἡ κόξα. καὶ Σ Κώληξ, ἡ ἰγνύη, τὸ ὀστοῦν. Δ

2227 = Ambr. 1991 2228 — μεθύσαι = P, Ba 286, 9, H cf. Ambr. 2074 ἐρῶν—ἡμέρας Polyb. 23, 5, 9 = EV 2, 170, 4—5 Ὅμηρος (Λ 638 et β 340) sq. Ath. 1, 10 a et d 2229 = Ambr. 1999 2230 — κοπετός = Σ^{a}, P cf. H; — θρῆνος = Ba 286, 11 cf. Et. M. 550, 29, sch. X 447 et κ 514, Ps. Herodian. 71; ὀδυρμός = L τούτων sq. Agath. 1, 12 p. 40 2231 ῥινοῦ sq. Anth. 7, 172, 3—4 2232 — ὀστᾶ cf. H; Ambr. 2049 = Ps. Herodian. 71 ἡ—στέρνα Iambl. fr. 12 ἄκρα sq. Anth. 7, 196, 3—4 2234 — ἀναλωμάτων Tim. = Lex. Cant. cf. P, sch. Ar. Vsp. 695, Ar. Byz. in sch. Av. 1541, Bk. 275, 22, H, Et. M. 525, 14, Ambr. 1973 σὺ sq. Ar. Vsp. 695 2235 sch. Ar. Vsp. 695 2236 Ar. Pl. 1128 c. sch. 2238 — κόξα = P, Ba 286, 13 Κώληξ, ἡ ἰγνύη cf. sch. Ψ 726, Ap. S. 106, 9, aliter L, Ambr. 1960 et 1985

2228 Polyb. cf. v. Δ 337 2231 cf. vv. A 3313, ῥινόν, χερμαστήρ 2234 Ar. cf. v. χασμᾷ 2235 cf. v. N 461

2 εὑρὼν F κωθωνιζόμενον F 3 ὅτι—4 πότον om. F 5 Κώλα- A^{r}F(GVM)
κος F 6 ποταμοῦ] τόπου F ὀδυρμός] ἢ ὁ. AGVM 10 ἄπωθε v. l. v. ῥινόν, Anth.: ἄπωθεν F ἄποθεν rell., v. A 3313 12 καὶ—13 λύρας om. V 15 τοῦ] τοῦδε F 17 Ἀριστοφάνης—18 λέληθεν om. FV 18 λέληθας GM 20 ἅ εἰσιν om. F 22 ἱερὸν F Ἀριστοφάνης—24 θύοντας om. F 24 οὖν] δὲ A 26 μέρους A 27 Κώληξ AVF cf. Laur.: Κώληψ GM, Ambr. 1960 et 1985

Call. 2239 Κωλιάδος κεραμῆες· Κωλιάς, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα σκεύη πλάττονται. λέγει οὖν, ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται (τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει), τουτέστιν ὅσαι πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδειαι πασῶν ἡ Κωλιάδος κρείσσων, ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς Ar. μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κωλιοί.

Ar. 2240 Κωλιάς: ναός ἐστι τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς ἁλοὺς ὑπὸ Τυρρηνῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων παραυτά, ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκείαν οὕτως ἐλευθερωθεὶς καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς σωτηρίας ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀφ' ἧς ἡρπάγη, ναὸν ἐκτίσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. οἱ δέ, ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς, ἱεραῖ ἐξήρπασε καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ Call. τόπῳ ἐκάθισεν. ὅθεν ὁ τόπος Κωλιὰς ἐκλήθη. μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

Δ 2241 Κωλιπαίγνιον.

2242 Κωλοβάθρου: τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολλοῖς.

Ecl.? 2243 Κῶλον: παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν. ἔνθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντίφρασιν.

2244 Κῶλον: μόριον λόγου ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον· τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων.

Δ Κῶλος οὖν ὁ ἀπηρτισμένην ἔχων ἔννοιαν στίχος.

Σ 2245 Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης. Βάβριος· σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου. καὶ Κω- Δ? λώτης, ὁ Διόνυσος.

Δ 2246 Κωλυβδαίνω.

Δ 2247 Κωλύδαινα.

Σ 2248 Κωλύμη: κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου.

Δ Synt. 2249 Κωλύω. αἰτιατικῇ. καὶ Κωλυσάμενος· ζήτει ἐν τῷ ἅπνους. καὶ Κωλυσανέμας· ζήτει ἐν τῷ Ἐμπεδοκλῆς.

2239 — μίλτου Call. (fr. 87 K. an. 38 S.) c. explic. ἔστι sq. sch. Ar. Lys. 2 cf. Steph. Byz., Bk. 275, 20 = P; Harp., H, Eust. D. 591; Et. gen. = Et. M. 550, 46 **2240** — vs. 15 ἐκλήθη sch. plenior. Ar. Nu. 52 cf. Et. M. 550, 41, Eust. D. 591 Καλλίμαχος fr. 87 K. 66 g S. **2241** = Ambr. 2061 **2244** Κῶλος sq. = Ambr. 1968 **2245** — ἀσκαλαβώτης = P, Ba 286, 16, Ambr. 1986 cf. H σοφῆς—τοίχου Babr. 204 Κωλώτης alt. sq. aliter Ambr. 2017 et 2020 = Stud. An. 268 **2246** = Ambr. 2066 **2247** = Ambr. 2039 **2248** = P, Ba 286, 14 cf. sch. Thuc. 1, 92, 1; κώλυσις = Ambr. 2021, sch. Patm. Thuc. 4, 27, 3 **2249** Κωλύω = Ambr. 2063 — αἰτιατικῇ = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 296, 21

A^{r}F(GVMB) 1 Κωλιάς] nov. gl. FGV 2 λέγει—16 Ἑκάλῃ om. F 3 τὸν] τό A 4 βλάπτεσθαι A 9 δεσμώταις V 11 οὕτως ἐλευθερωθεὶς om. V ἐπὶ] ἀπὸ A 14 ἐξήρπαξε GM ἥρπαζε V 15 μέμνηται—18 πολλοῖς om. V 19 ὅλον] τὸ ὅλον F 21 καὶ om. F 22 τέμνουσι] ⟨τῶν ὀνομάτων⟩ suppl. Dr. 23 στοῖχος F 29 κώλυσις] nov. gl. F 29. 30 Θουκυδίδειος A cp. FGV **2249** om. F 31 αἰτιατικῇ—32 Ἐμπεδοκλῆς om. V

2250 Κωλυπεύς: δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. Harp.

2251 Κῶμα: κοίμημα. Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου Σ ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρου οἱ πάντες οἱ φίλοι παρακληθείς. E

2252 Κωμάζει: κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει. Σ

2253 Κωμάρχης: ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι. Δ

2254 Κωμάσαι· ὁ δὲ Μάρκος, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ἐβούλετο E ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταλαβεῖν τὸν πόλεμον καὶ τὸ λεγόμενον ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι. καὶ αὖθις· ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· ψηφίσωμεν ὧδε ἑστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου Θησέως. ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισεν, ὁ δὲ οὔ. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδὲ ἔρως ἐς αὐτὸν εἰσεκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. καὶ αὖθις· ἐπὶ τῷ κωμᾶς καὶ κομψὸς Ar. εἶναι προσποιῇ;

2255 Κωμάσομαι: ἀσελγῶς διατεθήσομαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἢν γάρ Anth. με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.

2256 Κωμαστής: ὁ τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ἀσελγοῦς. Σ

2257 Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ Suid. θειλοπέδῳ.

2258 Κώμη: εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων ἀνιόντες· ἢ χώμη, Ecl. οἷον ἀνάχωμά τι· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ Κωμῆται, οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες. καὶ Ἐκώμασεν, ἀντὶ τοῦ παρεγένετο. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν, ἡ δὲ τάλαινα οὕπω γυνὴ καὶ νέκυς Anth. ἐβλέπετο. καὶ παροιμία· Ὑς ἐκώμασεν, ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι Prov. ποιούντων.

2250 Harp. **2251** — κοίμημα = P, Σ^{a}, sch. Ξ 359 cf. Ba 286, 17, H, Erotian. 47, 21 **2252** = P, Σ^{a} cf. H, Ba 286, 18, sch. Luc. 214, 28 **2253** — ἄρχων cf. Ambr. 1970. Xen. An. 4, 5, 10 **2254** — κωμάσαι Polyb. fr. 110 cf. 35, 2, 2 vs. 9 ὁ—13 μοίρας Philostr. 6, 3 vs. 13 ἐπὶ sq. Ar. Vsp. 1317 **2255** ἢν sq. Anth. 5, 64, 3—4 **2256** = P, Ba 286, 19, sch. Luc. 215, 1 cf. H **2258** — ἐδάφους = Et. Gud. Κωμῆται—οἰκήτορες aliter Ambr. 1966 θρῆνος—ἐβλέπετο Anth. 7, 186, 3—4 ὗς sq. = Paroem. ed. Gsf. 115 n. 919, H cf. Theognost. An. Ox. 2, 24, 6

2250 cf. **1978** **2251** cf. **2265** fin. **2254** Polyb. cf. v. A **2196**; Philostr. cf. vv. A **4330** et Τιμασίων **2257** ex v. Ε **4009** **2258** Anth. cf. v. Ε **548**; Paroem. cf. v. ὑπεκώμασε

1 Κολυπεύς V^{ec}M^{ec}, v. l. **1978** Κολυτεύς **1978**, Harp. 2 Ἀλέξανδρος—3 παρακληθείς ad **2265** rettulit Gsf. 3 οἱ—παρακληθείς om. F οἱ] καὶ Port. παρακληθέντες Port. παρεκλήθησαν Bhd. 7 ἀπολυθῆναι F καὶ—14 προσποιῇ om. F 10 εἰς A, v. l. v. Τιμασίων 12 εἰς A om. G, ἐπ' v. Τιμασίων, Philostr. ἑαυτὸν G 13 ἀτέγκου G ἀτέκτου V κωμᾶσαι V κομᾶς B, Ar. 15 ἀσεβῶς F ἐν—17 κωμάσομαι om. V **2257** om. F 21 ἐκρεμῶντο F ἀνιόντες] inc. A vetus manus 22 καὶ om. A 23 παρεγίνετο F 25 ἐβλέπτετο A A^{r} et AF(GVMB)

Σ 2259 Κώμην: οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν καὶ τὴν οἶον γειτνίασιν, οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι. καὶ κωμήτας, τοὺς δημότας ἐν τῇ πόλει καὶ οἷον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἴρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν α′· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.

Call. 2260 Κωμῆται: καὶ οἱ γείτονες· κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ· τοῦτο γὰρ αὐτὴν κωμῆται κάλεον περιαγέες. Βάβριος· ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον εἶχε κωμήτης.

Ar. 2261 Κωμῆται· κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἁθρόους, εἰ καὶ κρημνώδη κατανίφοι.

Δ 2262 Κωμηδόν: πᾶσα πόλις.

Ar. 2263 Κωμῆτις: θηλυκῶς ἡ γείτων. κῶμα γὰρ τὰ ἄμφοδα. ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης· πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. ὡς Λυσίστρατος φησί.

Δ 2264 Κωμικός: ὁ ποιητής. καὶ Κωμικὸν δορυφόρημα.

Δ 2265 Κῶμος: ἡ μέθη. καὶ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ στενὸς τόπος.

Greg. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοίμημα.

Ecl. 2266 Κῶμός ἐστι μεθυστικὸς αὐλός, ἐγχρονίζοντος οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν καὶ θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. καὶ αὖθις· ὃς εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους. ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχων. Φιλόστρατος.

Σ 2267 Κωμῳδεῖν· αἰτιατικῇ. σκώπτειν.

2259 = P cf. An. Ox. 2, 360, 21 (ex quo Et. M. 311, 26); Ar. Lys. 5; Thuc. 1, 10 **2260** — περιαγέες Call. (fr. 2 K. 66 b S.) c. sch. ὄνῳ sq. Babr. 163, 1 **2261** Ar. Nu. 965 c. sch. **2262** cf. Ambr. 2076 **2263** Ar. Lys. 5 c. sch. = P cf. H, An. Ox. 2, 360, 21 (ex quo Et. M. 311, 26), Poll. 9, 36 **2264** — ποιητής = Ambr. 1964 cf. Ps. Herodian. 71 **2265** — μέθη = L, Ps. Herodian. 71 (et sch. Greg. in nota) sch. Luc. 214, 27, ὀρχησμός cf. ad **2272** ὁ στενὸς τόπος cf. Ambr. 1972 τὸ κοίμημα sch. Greg. ap. Ps. Herodian. 71, 1 cf. Orion. 84, 18, Et. M. 551, 9 **2266** — δαιτυμόνας cf. Et. M. 550, 50 ὃς—vs. 23 κώμους Babr. 22, 4 ἐπὶ sq. Philostr. 4, 39 **2267** αἰτιατικῇ aliter Synt. Laur. σκώπτειν Tim. = P

2261 cf. **2389** **2265** cf. **2272**; fin. cf. **2251**

A (G F V M) 3 τῇ pr. om. A καὶ pr. — 6 οἰκηθεῖσα om. V 8 Ἑκάλῃ A M: ἑκάλει G F V αὐτὴν Hemst. Ruhnken: αὐτῆς A αὐτῇ G V M αὐτοὶ F περιηγέες Toup 9 περιθεὶς V ξόανον εἶχε κωμήτης] καὶ τὰ ἑξῆς F **2261** ex A F solis **2262** mg. ante **2259** M ante **2259** G; mg. add. A^r 13 Κωμηδόνα A Κωμήδιον A^r 14 Κωμῆτις] καὶ K. G M κῶμα] nov. gl. omisso γὰρ A, κῶμαι sch. 16 Λυσιστράτη Port. Jungermann 17 δωρηφόρημα F 18 καὶ pr.] ὁ add. G V M ὀρχηθμός Kust. στενὸς τόπος] στενοπὸς F στενωπὸς Ambr. cf. vs. 1 **2266** ante **2259** V, non nov. gl. M 20 ἐστι om. A; κῶμός ἐστι F τοῦ οἴνου G V M 23 ἔρωτα A F 24 ἐγροίκως A

2268 Κωμῳδίαι: ὕβρεις, διασυρμοί, ἐμπαίγματα. καὶ Κωμῳδός, Σ
ἡ κωμῳδία. Δ

2269 Κωμῳδιοποιός: ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κατά τινος.

2270 Κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί· Ἀριστο- Ar.
φάνης.

2271 Κωμῶν: τῶν χωρίων. ἡ εὐθεῖα κώμη. Δ

2272 Κῶμοι: ᾠδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Σ

2273 Κωμύδριον: τὸ μικρὸν χωρίον. Δ

2274 Κώμυθα: δέσμην χόρτου. οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλάμους Σ
καλῳδίοις τε καὶ τολύπαις κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο. ἡ εὐθεῖα E
ὁ κώμυθος. Δ

2275 Κωνειαζομέναις: θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. Κώνειον Σ
γὰρ θανάσιμον δηλητήριον.

2276 Κωνῆσαι πίθον. Δ

2277 Κωνοειδές: σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδές. καὶ ἐν Σ
Ἐπιγράμμασι· κὲν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἑστήκε. Anth.

2278 Κῶνον: καὶ οἶνον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κῶνον ἀνεκεράννυ Ar.
γλυκύτατον.

2279 Κωνοφόροι: θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβίλου καρπός, ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τῷ σχήματι τὸν κῶνον τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ, ἐπιστάτην δέ φασιν Ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον. οἰκείῳ οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν. καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα. Anth.

2280 Κωνώπη: ὄνομα πόλεως. Δ

2281 Κώνωψ: θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. εἶδος μυίας. Ar.

2282 Κωνιστώριον: παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα, ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται.

2283 Κῶνος: ὄνομα κύριον. Δ

2268 — ἐμπαίγματα = P, Σ^a, Ba 286, 21, sch. Luc. 215, 2 **2270** Ar. Vsp. 1318 **2272** = P, Ba 286, 20, sch. Pl. Rep. 573 c cf. sch. Luc. 214, 27, H **2273** l. = Ambr. 2058 **2274** — χόρτου = H, P, sch. Luc. 215, 2 cf. Ambr. 1969 = Et. M. 532, 6 οἱ—ἀπειργάσαντο Agath. 5, 21 p. 325, 21 κώμυθος cf. Ambr. 1969 et 1996 **2275** = P, Ba 286, 22—3. Κώνειον sq. cf. H **2276** cf. Ambr. 2064 **2277** — στροβιλοειδές = P, Ba 286, 24 cf. H, Et. M. 551, 43, Ps. Herodian. 71 κὲν sq. Anth. 5, 12, 3—4 **2278** Ar. Ran. 511 c. sch. cf. Et. M. 551, 26 **2279** vs. 24 καὶ sq. Anth. 6, 165, 4 **2280** = Ambr. 2032 **2281** sch. Ar. Pl. 538, aliter Ambr. 2011

2272 cf. **2265** **2274** cf. v. τολυπεύειν **2275** cf. **2034** **2277** cf. v. Λ 768 **2279** Anth. cf. v. Θ 618 **2282** cf. **2050**

2 ἡ] καὶ Bhd. 3 Κωμῳδοποιός F V Κωμῳδιοπός G M **2270**—1 inverso A (G F V M) ord. V 4 Κωμῳδολογχων A^{ec} Κωμῳδολειχῶν V cf. Ar. 4 5 κ' Ἀριστοφάνης A 6 εὐθεῖα] ἡ add. F 7 ἢ om. G V M 9 Κώμυθον A^{ec} G (V^{ec}) M^{ec} cf. Ambr. 10 κωμύθους G^{ac} M^{ec} 15 σχῆμα—16 ἕστηκε om. V; καὶ—16 ἕστηκε om. F 16 κώνεια A cf. v. Λ 766 17 Βατράχοις om. F 22 Ἕλληνες om. V 23 καρδίας om. V 27 Κωνιστόριον F V

2284 Κωνσταντῖνος ὁ μέγας· οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ κατά τινας γνωρίμους τρόπους· ὃς κατά τινα τύχην ἔγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν, ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμῆσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνστάντιον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρεττανίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρας υἱεῖς καταλιπών, ἰδὼν αὐτὸν εὖ ἔχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ξ′ καὶ τ′ ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι.

2285 Κωνσταντῖνος, ὁ μέγας βασιλεύς. περὶ οὗ ἔγραψεν Εὐνάπιος φληνάφους καὶ παρῆκα αὐτὰ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.

EV 2286 Κωνσταντῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ λέοντος ἀνεφύη ποικιλότροπος πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος, ἐκ Δὰν Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν τε καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὡς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαί τινα τῶν θεραπόντων κυρίου τοπαράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων εὑρισκόμενα διαπτύεσθαι καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλείσθω τις πρεσβείαν· οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι· μηδ' αὖ πάλιν θεοτόκος αὕτη ὀνομαζέσθω. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου καὶ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο, τίνος ἄξιόν ἐστι, τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον πάλιν ἤρετο, τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν οὐδενός. οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία· οὐ γὰρ θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθεος ἠξίου. ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν αὐτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν· ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ Σαρακηνοπίστου καὶ Ἰουδαιόφρονος. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐτίμα καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως, ἔνθα τῆς ἁγίας Μαύρας ναός· ὅνπερ ἐκδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παῖδας κατέσφαττε. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν

2284 — σώματος cf. Herm. 20, 322 sqq. vs. 7 δύο sq. = Hesych. ap. Preger 1, 3—7 2285 Εὐνάπιος cf. de Boor, Byz. Zt. 23. 31; non in FHG 2286 Georg. 750, 15—752, 11 = EV 1, 154, 22—155, 20

2284 extr. cf. 2287

A(GFVM) 1 τίκτεται om. V 2 γνωρισθεὶς—9 ἀνίστησι om. F 7 υἱοὺς A 8 μονομαχίας A 2285—6 inverso ord. A 10 ἔγραψεν F: ἔγρα A γράφει GM γρά V 11 αὐτὰ AF: αὐτὸν GVM 13 ἐκ pr.—p. 177, 2 ἐποίησεν om. F 13 ἀνεφάνη V 15 τε ex A, Exc. 16. 17 ἐπιτηδεύμασι πονηροῖς A τοιούτοις ἐ. V 18 καὶ pr.—177, 2 ἐποίησεν in brevius contr. V 20 τῶν] τὸν A 33 ἐδαφίσας GM

Σουφλαμίου παιδάριον, ὅπερ ἐν παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ, τοῦτο ὁ θεὸς ἔκδηλον ἐποίησεν.

2287 Κωνσταντινούπολις· ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ· ἧς τὸ δευτέραν τετάχθαι μακρῷ βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι. ὅτι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν ἐνιαυτοὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμένων Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην. ἀπὸ δὲ κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Πορφυρογεννήτων ἔτη . . .

2288 Κωνστάντιος καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος, οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

2289 Κῶνοι: στρόβιλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς. Σ

2290 Κῶος πρὸς Χῖον: ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἔνδον, ὁ δὲ Κῶος ἔξω. Prov.

2291 Κῶπα καὶ Κώπαια: ὁ περιτραχήλιος κόσμος. Δ

2292 Κωπαΐς: ἡ ἔγχελυς. Σ

2293 Κωπαΐς: λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ar.

2294 Κωπάς: πόλις. Δ

2295 Κώπη: ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη. καὶ Κωπῆεν καὶ Κωπήεις, κωπήεντος, ἀπὸ τῆς κώπης. καὶ Ecl. Δ

2296 Κωπηλασία καὶ Κωπηλατῶ. Δ

2297 Κωπῆρες πλοῖον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ′. ἡ δοτικὴ τῷ κωπήρει. καὶ Σ Δ

2298 Κωπώνιος: ὄνομα κύριον. Δ

2287 — νομίζεσθαι Iul. or. 1 p. 8c vs. 6 τριακόσιοι—10 Ῥώμην = Hesych. Patria, Preger 1, 3—7 2288 = Leo Gramm. p. 90, 3 cf. Georg. 490, 14—15 2289 — στρόβιλοι = P, Ba 286, 25, H cf. Ambr. 1980, Et. M. 551, 43. ἀποσκίασμα cf. v. A 2507 2290 cf. Zen. IV 74, Paroem. ed. Gsf. 67, n. 566, H 2291 = Ambr. 2022 2292 cf. P 2293 sch. Ar. Pac. 1005 et Ach. 880 2294 = Ambr. 2031 cf. sch. B 502 2295 — δυναμένη = An. Ox. 2, 455, 27, ex quo Et. M. 551, 37; — ξίφους = Ambr. 2025, Ps. Herodian. 71 cf. H, sch. A 219, Apion Κωπῆεν cf. Ambr. 2051. Κωπήεις sq. cf. Ambr. 1983 2296 Κωπηλατῶ = Ps. Herodian. 71 2297 — δ′ = P; Thuc. 4, 118, 5 2298 = Ambr. 2002

2287 cf. 2284 2295 cf. v. Ε 2411

3 ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις AF: αὕτη GVM 4 ἁπασῶν A, Iul.: ἐστὶν ἁπασῶν F ἐστὶν ἁπασῶν πόλεων GVM ἐλαττοῦται V, om. δοκεῖ—6 νομίζεσθαι ἧς—12 ἔτη om. F 7 μοναρχίας om. V ἐνιαυτοὶ om. χρόνοι post ἑξήκοντα addito GVM 8 ἤδη πρὸς πέρας A, Hesych.: εἰς τέλος GVM 9 Κωνσταντίου] Κωνσταντίνου V ἐπιλαβόμενος—10 Ῥώμην ἀνίστησιν GVM 10 δὲ] τῆς add. GM 2288 post 2286 GVM 13 οἱ ex A solo 15 Κῶνος, στρόβιλος V, Ambr. 16—17 ἔνδον et ἔξω] ἔν et ἔξ Bas., e Paroem. et Hes. Schottus 23 λαβὶς V, sch. A ἡ alt.—δυναμένη om. V, sch. 24 καὶ κωπήεντος GVM τῆς om. GVM A(GFVM)

Σ 2299 Κωρυκαῖος: θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον, ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν λῃστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμοῦντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· τοῦ δ' ἆρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διώξιππος Θησαυρῷ· μὴ κατακούσειεν δέμας ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου. ὁ δὲ Ἔφορος ἐν γ', ὑπ' ἄκρᾳ, φησίν, ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυοννήσῳ. τοῖς οὖν ὁρμῶσιν ἐμπόροις προσῄεσαν, ὡς ἐωνούμενοι ⟨ἢ⟩ σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον. κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς, ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

Δ 2300 Κωρύκιον.

Σ 2301 Κώρυκος: θυλάκιον. τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον· ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

2302 Κῶς: ἡ νῆσος, ὅθεν ἦν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

Δ? 2303 Κωτίλη: ἡ λόγοις ἀπατῶσα, καὶ Κωτίλος, πανοῦργος, ἢ
Σ κόλαξ, ἀπατεών. ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ' ἀοιδὰς
Anth. ψαλμός. καὶ Δαβὶδ κωτίλοις κέχρηται λόγοις φενακίσαι πειρώμενος·
Thdr. φησὶ γάρ· τῷ στόματι αὐτῶν ηὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

Δ + Σ 2304 Κωτίλλω: πανουργεύομαι, λαλῶ. Βάβριος· τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιΐνην ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.

2299 = P cf. Zen. IV 75, H; Paus. Att. iure attr. Wentzel; Men. com. fr. 150; Dioxipp. fr. 2 (3, 358 K.); FGrHist. 70 fr. 27 2300 cf. Ambr. 2060 2301 — θυλάκιον = P, Ba 286, 26, H cf. Ambr. 1979; sch. ϵ 267 = Ap. S. 106, 11 2302 — νῆσος cf. Ps. Herodian. 71, H 2303 — ἀπατῶσα aliter Ambr. 2028, H Κωτίλος — ἀπατεών = P, Ba 286, 27 cf. Et. M. 551, 55; πανοῦργος = Ambr. 1967, H ἐσβέσθη — ψαλμός Anth. 7, 221, 3—4 κωτίλοις sq. Thdr. in Ps. 61, 5 PG 80, 1332a 2304 λαλῶ = P, Ba 286, 28 cf. Et. M. 551, 57, H. v. κώτιλος τοιαῦτα sq. Babr. 95, 87—8

2299 cf. v. τοῦ δ' ἄρα 2301 cf. 2123 et v. σάκος 2302 hinc v. M 644 extr. 2303 Anth. cf. v. Λ 106 2304 cf. v. A 4681

A(GFVM) 2299 post 2307 V 2 Κώρυκος—16 λύτρων om. F 4 τὴν] ἐπὶ τὴν GVM 5 ὁρμοῦντας Port. Phot. cf. vs. 13 6 ἀπήγγελον AV cf. vs. 14. 15 7 καὶ om. VM ἆρ' Gef. ἠκροάσατο Bhd. 8 Διάξιππος A Δέξιππος V 9 μὴ om. V 13 ὁρμοῦσιν Kust. cf. vs. 5 ὡς ὠνούμενοι Bas. ὡς ἢ ὢν. Dobree ὡσεὶ ὢν. Bhd. ⟨ἢ⟩ suppl. Bas. 14 Μυονησίοις A, Phot. 14. 15 ἀπήγγελον AV cf. vs. 6 2300 om. V 2301 non nov. gl. FM 18 παρ' ἡμῖν om. V 19 ἄρτου GVM 20 ἦν om. GVM 23 ἢ ἀπατεών A μετὰ τοῦ οἰδὰς A 24 ψαλμός A^{ac}F, Anth.: ψαλμῳδός A^{ec}GVM κωτίλοις GM, Thdr.: κωτίλων FV κωτίλλων A 25 εὐλόγουν F, Thdr. Ps. καὶ τῇ A cf. Thdr.: τῇ δὲ rell. αὐτῶν om. GVM

2305 Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη: ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα. Soph.

2306 Κωφήν, Κωφῆνος: ὄνομα ποταμοῦ. Δ

2307 Κωφῆς· Δαβίδ· ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς. οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης, ἀλλὰ βυούσης τὰ ὦτα καὶ ἀπωθουμένης τὴν ἐπῳδήν. Thdr.

2308 Κωφόν: ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἀφήν. Σ Hom.

2309 Κωφότερος κίχλης· παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης. Σ

2310 Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος: περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις κωφὸς λιμήν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον ἐν Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. Παρὰ κωφῷ πέρδεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Σ Prov.

2311 Κώχ: ὄνομα κύριον. Μένανδρος· ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐκτείνας ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κώχ. Suid.

2312 Κωχεύει: συνουσιάζει. Δ

2313 Κράββατος. Suid.

2314 Κραδαίνων: σείων, δονῶν, σαλεύων. Σ

2315 Κράδη: συκῆ. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. ἤσθιον δὲ τὰς κράδας οἱ Λακεδαιμόνιοι. τουτέστι κατέκοπτον. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἐπὶ τῶν κραδῶν ἕνα μήν' ἢ δύο ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον. ἀπὸ ἑνὸς δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει. Σ Ar.

2316 Κράζω· δοτικῇ. Synt.

2317 Κράθις: ὄνομα ποταμοῦ. Δ

2318 Κράμβη: κοράμβλη τις οὖσα, ἡ ἀμβλύνουσα τὸ διορατικόν. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίοις δίδοται καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ Ecl.

2305 Soph. OT 290 c. sch. 2306 = Ambr. 2009 2307 Thdr. in Ps. 57, 5, PG 80, 1297c 2308 — ἀμβλύ = P, Ba 286, 29 cf. sch. Pl. Leg. 832a, sch. D in Λ 390, H v. κωφός κωφὸν alt. sq. Λ 390 c. sch. A (Aristonic.) 2309 = P cf. Zen. IV 66; Eubul. fr. 29 (2, 174 K.) 2310 — λιμήν = P vs. 12 ἐν— vs. 14 ἦχον = Zen. IV 68 2312 cf. Ambr. 2065 2313 = L 2314 = Ba 283, 1; —σείων = sch. Ar. Ach. 965 cf. L; sch. P 524 = H; sch. H 213, Et. M. 534, 35 2315 — συκῆ = Ba 283, 2, L, H, Et. M. 534, 39, cf. sch. Ar. Pac. 627 ἔστι—κατέκοπτον Ar. Pac. 627 c. sch. vs. 21 οἱ alt. sq. Ar. Av. 39—41 c. sch. 39 2316 = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 296, 16 2317 = Ambr. 1624 2318 — φυτεύεται cf. An. Ox. 2, 455, 1, ex quo Et. M. 534, 45 Αἰγύπτιοι— p. 180, 1 ἤσθιον Ath. 1, 34c (fort. sch. Ar. Eq. 539)

2310 extr. cf. v. Π 371 2311 ex v. A 4378

1 τὰ ex A, sch. 3 ὄνομα ποταμοῦ AF: ποταμός GVM 4 κωφῆς] καὶ τὰ ἑξῆς add. F 5 ὠθουμένης GVM 8 Διονύσῳ F 10 Τορωνέος V, Phot.: Τορωνέως F Τορωναι ss. έ A Τορωνέου ss. αι M Τορωναίου G, Zen. παρὰ F 12 ἐν] ὁ ἐν GM 14 Παρὰ—ἀδυνάτων ex mg. A^{r}M; signo post 2313 posito M 2311 om. AF; —κύριον mg. A^{r} 2313 om. AF 21 οἱ pr. ex A solo γὰρ om. GM οὖν om. A 22 ἐπὶ τῶν κραδῶν om. A post δύο Ar. 27 κοράμβη F, Et. 28 συμποσίῳ A A(GFVM)

τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι
Ar. οἴνῳ. φησὶ δὲ Ἀλκείδας· ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων
ἀστειοτάτας ἐπινοίας. οἷον ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ὅτι ἡ ἄμπελος
κράμβῃ μόνῃ οὐ περιπλέκεται.
Ar. 2319 Κραμβοτάτου: ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης
ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας· αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα
Κράτης. ἢ τὸ καπυρόν· ἢ τὸ χρηστότατον.
Ar. 2320 Κραναῶν: τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον, ἢ
ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. καὶ Κραναῶν πετρῶν, τῶν τραχέ-
Ar. ων. Ἀριστοφάνης· ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
Suid. καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.
Δ 2321 Κρανέα: εἶδος φυτοῦ.
Anth. 2322 Κράνεια: ἐκ κρανείας δόρυ. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔσταθι τῇδε
κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον
δαΐδων.
2323 Κρανείας καρπός.
Δ 2324 Κράνειον: φυτόν. καὶ τὸ γυμνάσιον. καὶ Κράνειος καρπός.
Κρανίον δὲ τόπος· καὶ ἡ κεφαλή.
Σ 2325 Κράνος: οὐδέτερον· περικεφαλαία. ἡ δοτικὴ τῷ κράνει, καὶ
Δ τὸ πληθυντικὸν κράνη.
Anth. 2326 Κράντορες: ἡγεμόνες. βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίης.
Suid. 2327 Κραπατάλλοις Φερεκράτης λέγει.
Σ 2328 Κρασί: κεφαλαῖς.
2329 Κρᾶσις: μίξις οἴνου καὶ θερμοῦ· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶν-
E τος. Αἰλιανός· καὶ πιεῖν ἐδίδου κράσει δικαίᾳ μὴ κιρνῶν· ὥρεγε δὲ
μὴ αἰτοῦντι καὶ φιλοφρονούμενος ἀκαίρως καὶ περιττὰ δεῖπνα παρατίθηci.

2318 vs. 2 ἀπὸ—ξηροτάτου Ar. Eq. 539 c. sch. vs. 3 ἄμπελος sq. Artem. 1, 67 (p. 62, 3) 2319 sch. Ar. Eq. 539 2320 — βασιλέως sch. Ar. Av. 123 cf. sch. Ach. 75 = H τραχέων cf. Ap. S. 103, 27, sch. Γ 201 (ex quo Et. M. 534, 51), sch. α 247, H ἔπειτα—πόλιν Ar. Av. 123 2321 cf. Ambr. 1641 2322—δόρυ aliter Ambr. 1666. ἔσταθι sq. Anth. 6, 123, 1—2 2324 — φυτόν aliter L τὸ γυμνάσιον = Ambr. 1689, H, cf. Tim., Laert. 6, 77 Κράνειος καρπός = Ambr. 1617. Κράνιον, τόπος = Ambr. 1695 cf. 1690. ἡ κεφαλή = Ps. Herodian. 236, Ambr. 1693 2325 περικεφαλαία = Ba 283, 6, H 2326 βουχίλου sq. Anth. 6, 108, 2 2328 = Ba 283, 7, H, sch. K 152 2329 καὶ πιεῖν sq. Aelian. fr. 182

2320 vs. 11 καὶ sq. ex v. A 788 2326 cf. v. B 479 2327 ex v. A 383 vel simil. cf. ad 2084

A(GIFVM) 2 φησὶ—4 περιπλέκεται om. FV sed cf. ad 6; σημαίνει παρὰ τοῦ μὴ μεθύσκεσθαι mg. add. IVM δὲ καὶ Ἀλκείδας GIM; corruptelam statuit Bhd. 3 ὅτι—4 περιπλέκεται om. G mg. IM cf. ad vs. 2 4 παραπλέκεται IM 5 Κραμβοτάτη cett. GV cp. M ἔπαιξε—7 χρηστότατον om.V 6 ἐπινοίας] οἷον ἡδυτάτου, ξηροτάτου add. F cf. ad vs. 2 7 Κράτος F cp. A τὸ alt. om. GM 8 Ἀθηνῶν v. l. sch. βραχὺ F 11 καὶ—ἀκαλήφας om. AF mg. VM 14 κρανανεία VM 15 δαΐων Kust. δηΐων Anth. 17 καὶ pr.] ἢ V Κράνιος F 19 οὐδέτερον om. AF ἡ περικεφαλαία A ἡ—20 κράνη om. V; ἡ—κράνει post vs. 17 καρπός, καὶ—20 κράνη omissis G 20 τὸ om. A, add. A^r τὰ κράνη F 2327 om. AF mg. A^r post 2325 V 22 Κραπατάλλοις G λέγει GM: φησὶ A^r 24 καὶ alt.—26 παρατίθηci om. V 26 μὴ] μοι GM καὶ pr. del. Kust. Bhd. περιτίθηciν F

2330 Κράσπεδα ὄρους: οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. Σ?
2331 Κράσπεδον: τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον
ἐγγίζειν.
2332 Κράστης: ἡ πόα. Harp.
5 2333 Κραταιός: ἰσχυρός. Δ
2334 Κραταίπεδον. Δ
2335 Κρατερός, ὁ Μακεδών· ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ E
πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ, τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, καὶ
παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἔσταλτο πλὴν τοῦ διαδήματος·
10 καὶ τοῖς συγγινομένοις οἷος σὺν ἐπιεικείᾳ καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος
φιλοφρονέστατος δόξαι καὶ πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων, ὡς
συμβάλλουσι τῇ τε σμικρότητι τοῦ Ἀντιπάτρου σώματος καὶ τῇ φαυ-
λότητι, ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίκτῳ καὶ ἀνημέρῳ ἐς τοὺς ὑπηκόους·
⟨ὥστε⟩ θεραπεύειν τὸν Κρατερὸν κατὰ βασιλέα, καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγον-
15 τας κατὰ τὸ εἰκός, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμότατον καὶ τῶν
πολεμικῶν ἔργων συνετώτατον, δεύτερον τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέ-
ξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. κίνησίς τε δὴ οὖν ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς
στρατιᾶς συμπάσης, Κρατερὸν μὲν οἷα βασιλέα ἐς τὸ ἐπιφανὲς
θεραπευούσης, καὶ ἑκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τετάχθαι,
20 Ἀντιπάτρῳ δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. Εὐμένης δὲ κατὰ τὸν
πόλεμον εὑρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν καταπηδῆσαί
τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι, ἐπιμαρτυρόμενος
ἀνδρείαν τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἴλεων τοῦ τρόπου
καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλούτου
25 ἀνέραστον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον· κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος,
ὅτου τὰ ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνῳ ξυμφωνούσης
ἔχει. ἐντίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκήδευσεν. ἔχει
μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατερῷ ἀγαθὴν δόξαν, πεπίστευται δὲ σωφρονέ-
στατος γενέσθαι καὶ πραότατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος,
30 οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.
2336 Κράτεια: ὄνομα πόλεως. Δ

2330 l. cf. Xen. Hell. 4, 6, 8 2331 παρὰ sq. cf. Et. M. 534, 55; fort. in Matth. 9, 20 2332 Harp. 2333 cf. H, sch. Ε 83 2334 cf. Ambr. 1683 vel sch. ψ 46 2335 — vs. 20 πείθεσθαι Arr. Exc. fr. 19; Εὐμένης sq. Arr. Exc. fr. 26. ambo Dexippo attr. Köhler 2336 cf. Ambr. 1661

2335 cf. v. σκεύη; hinc v. O 22

2334 post 2331 V 11 πιθανότερος V 12 συμβάλλουσι] συμβαλεῖν Roos A(GVM)
13 ἐς] εἰς A 14 ⟨ὥστε⟩ suppl. Bhd. 17 δὴ οὖν A: οὖν δὴ GVM τοῦτο V 18 βασιλέως V cp. A 19 ἑκάστης V^{ec} ἑκατέρων G 21 et 23 Καρτεροῦ A cf. v. σκεύη 22 τε om. V λέγεται αὐτὸν om.V; αὐτὸν post κατολοφύρασθαι transpos. Köhler κατολοφύρεσθαι A^{ac} ἐπιμαρτυρόμενος A^{ac} ἐπιμαρτυρόμενος—27 ἔχει om. V ἐπιμαρτυρόμενος G, Roos: ἐπιμαρτυρόμενον A ἐπιμαρτύρομαι M 23 ἀνδρίαν A^{ac}M 26 ὅπου M τὰ] τῆς add. ed. pr. τῶν ἐπαίνων ξυμφώνησιν Bhd. 27 δὲ] τε M ἐκήδευσεν—29 γενέσθαι] κηδεῦσαι σωφρονέστατος δὲ V 29 φιλίας—βεβαιότατος] φίλος ἦν βέβαιος V 30 οἷα—ἐπιτηδεύσας om. V

2337 Κρατεῖν: νικᾶν. τὸν δὲ λαγῳὸν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων.

Σ 2338 Κρατήρ: τρεῖς κρατῆρας ἵσταςαν ἐν τῷ δείπνῳ· α′ Ἑρμῇ, β′ Χαρισίῳ, γ′ Διῒ Σωτῆρι. καὶ παροιμία· Κρατὴρ δικῶν, ἀντὶ τοῦ δοχεῖον κακῶν.

Hesy. 2339 Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰςιν ζ′· Γείτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

Hesy. 2340 Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία, Θησαυρός, Ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Hesy. 2341 Κράτης, Ἀσκώνδου, Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητὴς Διογένους καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ· ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισὶν αὐτοῖς. γήμας δὲ Ἱππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ′ Ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντός, οὗπερ ἠβούλετο, οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν· ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης. ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν· ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος· ἂν δὲ μηδὲ τούτῳ δύνασαι, βρόχος. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.

Hesy. 2342 Κράτης, Τιμοκράτους, Μαλλώτης, φιλόσοφος Στωϊκός· ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς καὶ Κριτικός, διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικοὺς καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίςταςιν· σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωςιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυςςείας βιβλίοις θ′· καὶ ἄλλα.

Δ 2343 Κρατήτειος: ὁ τοῦ Κράτητος.

2338 Κρατὴρ δικῶν sq. cf. Ar. Ach. 937 2339 cf. Kaibel, fr. com. p. 7, 28 2340 cf. Körte P-W 11, 1624 2341 — vs. 18 οἶκον cf. Laert. 6, 85—88 vs. 20 ἔρωτα—βρόχος Laert. 6, 86 = Anth. 9, 497 οὗτος—οὐσίαν Philostr. 1, 13 2343 l. = Ambr. 1616

2341 cf. vv. I 517, Θ 19 et 606

A (GVM) 3 ἱστᾶσιν G (ss. Aʳ) 7 εἶσιν A: ἐστιν GVM 8 Σάμιοι ⟨Τόλμαι⟩ Jungermann (ob ζ′) Πεδῆται] Παιδίαι Körte P-W 11, 1624; Calliae fabula sec. Mein. ἔγραψε—τινά ad alium rettulit Mein. 12 Βρίσωνος GM 14 αὐτοῖς A: αὐτοῦ GM om. V (hic licentissime) 15 Μαρωνῖτιν AV 17 διὰ] δὲ add. A ἐπεισιέναι A: εἰσέρχεσθαι GVM 20 ἔγραψε φιλόσοφα om. V 21 ἂν A: εἰ GVM μηδὲ—δύνασαι om. V μηδὲ A, Anth.: μὴ GM τοῦτο GM κατεπόντισε A 27 ἐπὶ A: ἐπὶ τοῦ GVM διόρθωσιν Bas.: δὲ ὄρθωσιν omnes 28 βιβλία G, Bhd.

2344 Κρατῖνος, Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος, κωμικός· λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα′, ἐνίκησε δὲ θ′. Hesy. Ar. Hesy.

2345 Κράτιστα: ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον, ἢ βέλτιον. Ar.?

2346 Κρατῶ· ἐπὶ τοῦ κυριεύω γενικῇ· αἰτιατικῇ δέ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας. Synt.

2347 Κρατύναι.

2348 Κρατυντήρια ἔγραψε Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης βιβλίον, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

2349 Κραυαλλίδαι ἢ Κραγαλλίδαι: ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα. Harp.

2350 Κραυγή: ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία. Thdr.

2351 Κραυγὴ Σοδόμων· ἡ μυσαρωτάτη καὶ λυσσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη, ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κυρίου Σαβαώθ. καὶ ὁ μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν ἔφασκε, κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με. E

2352 Κραῦρα: νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. τρία δέ ἐστι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάρροια. καὶ ζήτει ἐν τῷ διάρροια.

2353 Κραῦρον: ξηρόν, καπυρόν· εὔθραυστον. Σ

2354 Κραίνουσι: τελειοῦσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, κυριεύουσι. Σ

2355 Κραιπαλᾶν: ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι. τὸν δὲ Σέσωστριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν, ὥστε ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον λίθους τε τιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς. EL

2356 Κραιπαλαίκωμος: μετωνυμικῶς ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. Ar.

2344 cf. Kaibel fr. com. p. 7, 27. φιλοπότης cf. sch. Ar. Pac. 702 ἦν—κωμῳδίας sch. Ar. Eq. 400 2345 ad Ar. Eq. 30 rettulit Gsf. 2346 — γενικῇ cf. Synt. Laur. αἰτιατικῇ sq. cf. Bk. 151, 4. καὶ sq. fort. Dem. 19, 264 2348 Laert. 9, 47 2349 Harp. = P 2350 Thdr. in Ps. 5, 3, PG 80, 896 c 2351 Georg. 645, 14—646, 4 2352 cf. P; verisim. Ar. Byz. Epit. cf. Studi italiani 12, 444 2353 — καπυρόν = Σᵃ cf. P, Ba 283, 8, H. εὔθραυστον cf. Tim., P 2354 = Ba 283, 3 cf. H, Erotian. 53, 21; τελειοῦσι = sch. Luc. 35, 28 cf. Ps. Herodian. 64, sch. θ 391, Et. M. 536, 1 2355 τὸν sq. Th. Simoc. 6, 11, 11 = EL 224, 26—30 2356 sch. Ar. Ran. 216

2344 Ar. cf. 2216

2 φιλοποτίας V 2345—7 om. V 2346 om. AF, mg. Aʳ 5 ἐπὶ αἰτιατικὴν Aʳ 2347 om. AF 8 Ἀβδηρίτου F 9 προγραφέντων M cf. Laert. 10 Κραυαλλίδαι (G)M, Harp. Phot.: Κραβαλλίδαι AFV 2350 om. V 18 ἐπάξειν F 19 Γομόρας AF, v. Γ 371 sed vid. v. Σόδομα ad 2352 νόσος χοιρεία mg. add. VM 23 εὔθραστον AV 24 καὶ κυριεύουσι GVM A(GFVM)

Σ 2357 Κραιπάλη: ὁ ἐκ πολλῆς οἰώσεως παλμός. καὶ Κραιπα-
Ar. λῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα. ἀπὸ τοῦ κάρα
Σ Ar. πάλλειν τοὺς μεθύοντας. ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων.

E 2358 Κραιπαλώδης· τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπίσταντο, εἴτε κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος εἴτε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον.

Δ 2359 Κραιπνός: ταχύς.

Ar. 2360 Κρεάγρα· τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν, ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονί, ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν; ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν.

Ar. 2361 Κρεάγρα: μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὁμοῦ
Anth. κρεάγρᾳ τῇ σιδηροδακτύλῳ. ὅτι ὁ Ἑρμῆς δειλακρίων ἐλέγετο ὡς λίχνος·
Suid. κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατήρχετο αὐτίκα.

Ar. 2362 Κρέας: οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί. εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νεναυμάχηκε.

Σ 2363 Κρέας: καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ ὀρνίθων ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· κρέα τ' ὀρνίθεια.

2364 Κρέα χελώνης· ζήτει ἐν τῷ ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

Call. 2365 Κρέκα: τὴν τρίχα. πορφυρέην ἤμησε κρέκα. ἀντὶ τοῦ ἔκοψε.

2366 Κρέκειν. καὶ Κρεκόντων, κρουόντων τὴν κιθάραν, ἐγγιζόντων.

Ar. 2367 Κρέκουσα: αὐλοῦσα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκους' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς. κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν
Anth. κρούειν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Ζηνοφίλα, λιγὺ κρέκεις τι μέλος.

Δ Anth. 2368 Κρέκω: τὸ ἠχῶ. ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε
Ar. χέλυς. καὶ Ἀριστοφάνης· τοιάδε κύκνοι συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ κρέκοντες ἴαχον.

Suid. 2369 Κρέμ, ἄρχων Βουλγάρων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βούλγαροι.

2357 — παλμός = Ba 283, 5 cf. gl. Dionys. PG 4, 26 Κραιπαλῶν—μεθύοντα sch. Ar. Pl. 298 cf. Ambr. 1710, Tim., H ἀπὸ pr.—μεθύοντας cf. Bk. 273, 31, Et. M. 536, 18 ἀπὸ alt. sq. sch. Ar. Pl. 298 2358 Aelian. fr. 284 2359 = L, Ambr. 1553; Ps. Herodian. 64, Et. M. 536, 10 cf. sch. Z 505, H 2360 τί sq. Ar. Eccl. 1002—4 c. sch. plenior. 2361 — ἐργαλεῖον sch. Ar. Eq. 772 ὁμοῦ—σιδηροδακτύλῳ Anth. 6, 101, 6 2362 Ar. Ran. 191 c. sch. 2363 κρέα sq. Ar. Nu. 339 2365 Call. (fr. 82 K. an. 39 S.) c. sch. cf. H v. κρέξ 2366 cf. H v. κρέκει, sch. Ap. Rh. 4, 909 (ex quo Et. M. 536, 34) Ambr. 1707 2367—κρούειν Ar. Av. 682—3 c. sch. Ζηνοφίλα sq. Anth. 5, 138, 2 2368 — ἠχῶ cf. sch. Ar. Av. 772; l. = Ambr. 1716 ἀλλ'—χέλυς Anth. 6, 54, 4 τοιάδε sq. Ar. Av. 769—772

2360 cf. v. Ε 1800 2368 cf. v. Ε 603 2369 ex v. Β 423

A(GFVM) 1. 2 Κραιπαλῶντα ed. pr., sch. 2 ἀτακτῶν, μεθύων A 3 καρίων FV 8 ἐξὸν AF, v. Ε 1800: ἐξ ὧν GVM 12 ὅτι—13 αὐτίκα om. AF mg. A^r V 12 ὅτι om. V 2363 om. V 16 ὄρνιθος GM cp. A 19 πορφυρίην A 20 Κρέκεν F 23 δὲ] γὰρ A 24 λιγὺ] λιγὰρ V cf. Anth. 26 καὶ—27 ἴαχον om. F 2369 om. AF 28 καὶ—Βούλγαροι om. V Βούλγαρος G cp. M

2370 Κρεμάθρα: μετέωρόν τι κατασκεύασμα, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ Ar.
περιττεύοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον γελοίου χάριν, ὡς μετεωρολέσχην.

5 2371 Κρεμόω: κρεμάσω. κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι· ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Δ Ar.

2372 Κρέξ: ὄρνεον δυσοιώνιστον γαμοῦσιν. ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος Hdt. Ar.
καὶ πριονῶδες ἔχον. Κρεκὸς κλίνεται. Δ

2373 Κρεωδαισία: ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ Κρεωδαίτης καὶ Δ
10 Κρεωδότης. καὶ Κρεωδόχον ἀγγεῖον. | Suid.

2374 Κρεώδης ἱερουργία: ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί· ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. καὶ Κρεωθοινία. Soph.

2375 Κρεωφαγία. καὶ Κρεωπώλης. Δ

2376 Κρεώφυλος, Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ Hesy.
15 αὐτὸν ἱστόρησαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὁμήρου λέγουσι καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

2377 Κρεσφόντης· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πανοῦργος. καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν Suid.
εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ δραπέτης
20 κλῆρος.

2378 Κρεῖον: τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ κρέας, κρέον, καὶ Δ
κρεῖον, καὶ κρεῖος. Ecl.

2379 Κρείττονος: τοῦ θεοῦ. προνοίᾳ δὲ δή τινι τοῦ κρείττονος E
στοχαζόμενος τοῦ συνοίσοντος τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ Καῖσαρ.

25 2380 Κρείων: βασιλεύς. ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως. Σ

2381 Κρείσσων δόξης ἀτίμου εὐτέλεια εὐκλεὴς καὶ μικροπρεποῦς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος.

2370 sch. Ar. Nu. 218 2371 — κρεμάσω = L, Ambr. 1701, sch. H 83 cf. Et. M. 536, 42 κρεμάσαι sq. Ar. Ach. 58 c. sch. 2372 — γαμοῦσιν gl. Hdt. 2, 76 cf. H, Tzetz. in Lyc. 513 (= Call. fr. 100 c 9 S.) ὀξὺ—ἔχον sch. Ar. Av. 1138 2373 — μερισμὸς = Ambr. 1668 2374 Κρέων—σεαυτῷ Soph. OT 379 c. sch. plenior. Κρεωθοινία = Ambr. 1673 2375 Κρεωφαγία = L cf. Ambr. 1667 Κρεωπώλης cf. Ambr. 1648 2376 cf. sch. Pl. Rep. 600 b, P 2377 — κύριον = Ambr. 1587 2378 — ἀγγεῖον = Ambr. 1691, sch. D et Aristonic. in sch. A in I 206 (= Et. M. 536, 57), Apion, Ap. S. 103, 35 cf. H παρὰ sq. cf. Et. M. 536, 54, Eust. I. 747, 26 (cf. Paus. Att. fr. 237) 2380 = P, Ba 283, 10 cf. H; — βασιλεύς = sch. B 100, Ambr. 1558, Ps. Herodian. 69, Et. M. 537, 7 cf. Apion, Ap. S. 103, 35; κρατῶν μεγαλῶς = sch. A 285 cf. An. Ox. 1, 230, 23 ex quo Et. M. 537, 10 2381 Dam. fr. 73 sed cf. Brinkmann, Rh. Mus. 65, 622, 1

2373 Κρεωδόχον ἀγγεῖον ex 2378 2374 Soph. cf. v. πῆμα 2375 hinc fort. 2411 2377 ex v. Δ 1504 2378 hinc 2373 fin., Eust. O. 1899, 4

7 τοῖς γαμοῦσιν gl. Hdt., Hes. ῥέγχος V 8 καὶ κλίνεται κρεκός F A(GFVM)
9 καὶ pr.—19 ἀγγεῖον om. AF 12 καὶ Κρεωθοινία om. AF 13 καὶ Κρεωπώλης om. AFV 14 τινὲς—17 ἅλωσιν om. F 2377 om. AF post 2380 V
19 καὶ—20 κλῆρος om. V 21 κρέον καὶ om. G 22 καὶ κρεῖος om. F, Et. 2379 om. V post 2380 GM, extra ord. 27 μελοφυὴς A

Σ Ecl. 2382 Κρήγυον: ἀληθές, ἀγαθόν. καλογήρυον. γῆρυς γὰρ ἡ φωνή.
Σ 2383 Κρήδεμνον: κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.
Δ 2384 Κρηθεύς: ὄνομα κύριον. καὶ Κρηθηΐς, νύμφη.
Δ 2385 Κρήμνη: ῥηματικόν, ἐκ τοῦ κρήμνημι· ὡς ἵστη.
Δ 2386 Κρημνίσαι· αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κρημνίζω.
Σ + Ar. 2387 Κρημνοκοπεῖν: κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι· μεγάλας λέξεις ποιεῖν.
Δ 2388 Κρημνός: φάραγξ. Ἀριστοφάνης· κρημνοὺς ἐρείδων. τουτ-
Ar. έστι κρημνοὺς ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων. ἀπὸ τοῦ ἐλαςίμβροτα εἴληφε,
καὶ ταῦτα ὑπέρογκα. Ὅμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει· ἐπειδὴ
On. πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. λύσις ὀνείρου· κρημνοῦ πεςόντα δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.
Ar. + Δ 2389 Κρημνώδη κατανίφει: εἰ μὲν διὰ τοῦ η ἀντὶ τοῦ μεγάλα, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι κρίμνα εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἡ παιπάλη γίνεται, τουτέστι τὸ ἄλευρον· καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν. Ὅμηρος· ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.
Σ 2390 Κρημνοί: ἐξέχοντες τόποι. καὶ Κρημνοποιόν φησιν Ἀρι-
Ar. στοφάνης τὸν Αἰσχύλον, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.
Anth. 2391 Κρῆναι· ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ ἐγγυάλιξον κρῆναι εὐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην.
Δ Suid. 2392 Κρηναῖον ὕδωρ. καὶ Κρηναῖος ποτός.
Ecl. 2393 Κρήνη: ἡ πηγή. κάρα, καρήνη, κρήνη. κορυφὴ γὰρ τοῦ ῥεύματος ἢ κόρη τοῦ νάματος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτάς φασι.
Δ 2394 Κρηνίς.

2382 — ἀγαθόν = P, Ba 283, 9 Et. Gen., Et. M. 537, 23 cf. sch. DA in. A 106, Erotian. 56, 6 Hellad. ap. Phot. Bild. 532a 25, 28. ἀληθές = Ps. Herodian. 69, L cf. An. Ox. 2, 454, 13, Ambr. 1681; ἀγαθόν cf. H καλογήρυον sq. cf. An. Ox. 2, 454, 13 2383 = P, Ba 283, 11; —κεφαλοδέσμιον = Ambr. 1680, Ps. Herodian. 69, Et. Gen., Et. M. 537, 28 cf. sch. X 470, H, Eust. I. 1280, 61 2384 — κύριον = Ambr. 1570. Κρηθηΐς sq. cf. Ps. Herodian. 69, Ambr. 1651 2385 cf. Et. M. 537, 35, L, Ambr. 1705 2386 αἰτιατικῇ = Synt. Gud. ἐκ sq. = Ambr. 1709 2387 — ἀλαζονεύεσθαι = P μεγάλας sq. cf. ad 2390 2388 — φάραγξ aliter Ambr. 1565, H κρημνοὺς — κρημνοί Ar. Eq. 628 c. sch. cf. sch. Φ 26; Φ 244 κρημνοῦ sq. Astramps. 2389 praeter εἰ μὲν—η + εἰ δὲ—ι sch. Ar. Nu. 965; rell. cf. L; ὅτε sq. K 7 2390 — τόποι = P, Σ^a cf. Ba 283, 12 (in M 54) Κρημνοποιόν sq. sch. Ar. Nu. 1367 2391 Anth. 6, 332, 7—8 2392 — ὕδωρ = Ambr. 1686 cf. Ps. Herodian. 68 Κρηναῖος ποτός = Ambr. 1567, Soph. Tr. 14 2393 cf. An. Ox. 2, 453, 31, Et. Gud.; —πηγή = Ambr. 1635, Ps. Herodian. 68, Et. M. 537, 43 cf. H (gl. Hom.)

2382 cf. vv. Γ 252 et 256 2387 cf. 2390 2388 cf. v. O 1047 2389 cf. 2261 et v. Π 120 2390 cf. 2387 2392 καὶ sq. ex v. Γ 142

A(GFVM) 3 Κρηθεύς] Κρηθές A 8 φάραξ AFV 10 Ὅμηρος] ὅμως A cf. p. 188, 1 13 Κριμνώδη M^{sc} μεγάλου GM cp. FV 14 post ι lac. in V Κρήμνα V παςπάλη V 15 Ὅμηρος om. F 18 τὸν om. F 20 Ἀρχαιμενίην GM 21 καὶ—ποτός om. AFV

2395 Κρηπιδούμενος: ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. ἤρετο E
πρῶτον τὸν Λεχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος.
2396 Κρηπίς: θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα. ἡ τοὺς Σ
πόδας κρατοῦσα.
5 2397 Κρῆσσα: ἡ Κρητικὴ γυνή. καὶ Κρής. καὶ Κρησσαῖα θάλασσα. Δ
Κρισαῖος δὲ κόλπος. Suid.
2398 Κρησέρα: τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διερρωγός. Ar.
Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα. τοῦτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.
10 2399 Κρήσιος: Κρητικός. τοὺς Κᾶρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται Δ
μετὰ Μίνω τὸν Κρήσιον. E
2400 Κρησσός.
2401 Κρηστωνία.
2402 Κρηστωρεύς. Δ
15 2403 Κρησφύγετα: τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενά, καὶ ὀχυρώματα, Σ + Hdt.
καὶ καταφυγή. οἱ δέ φασιν, ὅτι Κρηταιεῖς τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνῳ τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντες ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα. ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.
2404 Κρῆτα: τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης. Δ
20 2405 Κρηταιεύς· καὶ Κρηταιεῖς ἀπὸ εὐθείας τῆς Κρηταιεύς. Δ
2406 Κρήτη: νῆσος. Δ
2407 Κρητίζειν: τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ Σ
τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι τὸν ἄριστον αὑτῷ ἐξείλετο. καὶ Prov.
ἑτέρα παροιμία· Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας. ἐπειδὴ ψεῦσται καὶ
25 ἀπατεῶνές εἰσι.
2408 Κρητικόν: εἶδος χιτῶνος. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν Ar.
ἀπόδυθι ταχέως.
2409 Κρητικόν: τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης. Δ
2410 Κρητικός: ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. Ἀριστοφάνης· Ar.
30 ὑπανακινεῖν Κρητικῶς τὼ πόδε.
2411 Κρητῖνος. καὶ Κρηφαγία. Δ

2395 ἤρετο sq. fort. Aelian cf. v. Λ 311 2396 — ὑποβάθρα = P, Ba 283, 13, gl. Greg. in An. Ox. 2, 481, 11 cf. H, Ambr. 1644, sch. Luc. 48, 20 2397—γυνή = Ambr. 1638 cf. H Κρής cf. L, Ps. Herodian. 68 2398 Ar. Eccl. 991 c. sch. (cf. Zacher, Bursians Jahresb. 71—2 p. 76 sq.) 2399 — Κρητικός cf. H 2401 cf. Ambr. 1676 2403 praeter καὶ καταφυγή = P, Ba 283, 14, sch. Luc. 236, 27 cf. H, Et. M. 538, 1. ὀχυρώματα καὶ καταφυγή cf. gl. Hdt. 5, 124; Ambr. 1678 = Ps. Herodian. 68 2405 Κρηταιεύς = Ambr. 1577. Κρηταιεῖς cf. L v. Κρηταιέων 2406 = Ambr. 1658, Ps. Herodian. 68 2407 — ἐξείλετο = P Κρητίζειν alt. sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 65, n. 554, H 2408 Ar. Th. 730—1 c. sch. 2410 Ar. Eccl. 1165 c. sch. 2411 Κρητῖνος cf. L Κρηφαγία = L cf. Ambr. 1667

2397 Κρής fort. ex v. Ε 2471. Κρησσαῖα sq. ex 2442 2407 cf. v. πρὸς Κρῆτα 2410 cf. v. Μ 536 2411 cf. 2375

3 ὑποβάθρα post κρατοῦσα GVM 5 καὶ pr.—6 κόλπος om. AF Κρη- A(GFVM)
σσαῖα V cf. ad 2442 2400—1 om. AF 2402 om. F 16 καὶ—φασιν om. F Κρησαιεῖς A Κρῆτες Phot. Κρῆτας Ba 16. 17 τῶν βασιλ F 17 θαλαττοκρατοῦντες A. καὶ πῶς ἡττηθέντες ἔφυγον mg. add. M 22 τὸν] τῶν V om. G 2409 mg. V 28 τὸ om. GVM 29 ῥαθυμός A 2411 post 2412 FV 31 καὶ Κρηφαγία om. AF mg. V

Δ 2412 Κρῖ: ἡ κριθή. καὶ Ὅμηρος· κρῖ λευκόν.

Σ 2413 Κρίβανον: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριθῶν βαῦνον, τουτέστι κάμι-
Ar. νον. καὶ Ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. κρί-
βανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος· ὅ ἐστι κάμινος. καὶ Ἀριστοφά-
νης· εἶτα ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν βοῦς κριβανίτας. Ἀρριανός·
E οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύννους ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς.

Δ 2414 Κρίβανος: ὁ φοῦρνος. καὶ παροιμία· Ἄννος κρίβανον. ἐπὶ τῶν
Suid. καινόν τι ἐφευρηκότων· Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν
ἐπενόησε τὸν κρίβανον.

Ar. 2415 Κρίγη: ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.
καὶ Ἀριστοφάνης· ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες.

Ar. 2416 Κριθή: τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον, τὸ δὲ γυναικεῖον μύρτον.

Δ καὶ Κριθίδιον ὑποκοριστικῶς.

Harp. 2417 Κριθότη: πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθη-
ναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

Ar. 2418 Κριθοτράγων: κριθοφάγων.

Δ 2419 Κρίκε: συνεσχέθη.

Δ 2420 Κρίκος: τὸ κρικέλιον.

2421 Κρῖμα.

Thdr. 2422 Κρίματα: αἱ οἰκονομίαι. Δαβίδ· γινώσκεται κύριος κρίματα
ποιῶν. τουτέστι δικαίως οἰκονομῶν. καὶ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα θαύ-
ματα. ζήτει ἐν τῷ δικαιώματα.

Δ 2423 Κριμισός: ὄνομα ποταμοῦ.

Δ 2424 Κρίμνον: διὰ τοῦ ι ἡ κριθή. παρ' Ὁμήρῳ κατὰ ἀποκοπὴν
λέγεται κρῖ· ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι. καὶ Πολύκριμνος, ἡ
Anth. πολύκριθος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἅλα
καὶ δύο κρίμνα. καὶ Βάβριος· ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,

2412 cf. Et. M. 538, 12 (partim ex Choer. Orth. An. Ox. 2, 226, 28); —κριθή cf. H, Aristarch. ap. Ap. S. 104, 22, sch. Є 196, L. Є 196 2413 — κάμινον = P, Ael. D. fr. 238 ap. Eust. O. 1511, 12 cf. H; L = Ps. Herodian. 68 Ἄρτος—ὠπτημένος sch. Ar. Ach. 86. κρίβανος—κάμινος sch. Ar. Pl. 765 = Choer. Orth. An. Ox. 2, 226, 25, ex quo Et. M. 538, 17 cf. Orion 90, 11. εἶτα sq. Ar. Ach. 85—6 vs. 6 οἱ sq. Arr. Ind. 28, 1 (in sch. Ar. Ach. 86 interpol.) 2414 — φοῦρνος = Ambr. 1556 2415 Ar. Av. 1521 c. sch. 2416 — μύρτον sch. Ar. Pac. 965 cf. H Κριθίδιον = Ambr. 1699 2417 Harp. = P 2418 sch. Ar. Av. 231 2419 = Ambr. 1703 2420 = Ambr. 1548, Ps. Herodian. 68, Et. M. 538, 41 2422 — οἰκονομῶν Thdr. in Ps. 9, 17, PG 80, 929a 2423 = Ambr. 1627b cf. L 2424 — κρίθη + Πολύκριμνος cf. L; — κριθή cf. Ambr. 1564 = H. — κρῖ cf. Choer. An. Ox. 2, 226, 28, sch. AD in Є 196, Et. M. 538, 13; Є 196 αὐτάρκης—κρίμνα Anth. 6, 302, 3 ἐγὼ—τρώγω Babr. 108, 31—2

2412 cf. 2424 2413 Arr. cf. v. πέμματα 2414 καὶ sq. ex v. A 2570 2415 cf. 1267 2424 cf. 2412

A (GFVM) 1 καὶ om. F Ὅμηρος] ὅμως A cf. p. 186, 10 7 Κρίβανος] κρίβανος δὲ F καὶ—9 κρίβανον om. AF mg. A^r V 7 καὶ om. A^r ἐπὶ—9 κρίβανον om. V 13 ὑποκοριστικόν FGVM 2417—8 inverso ord. GM 14 Κριθούτη A Κριθώτη GM, Harp. plen. 2418—9 om. F 17 συνεχέθη A 18 Κρίκα V κρικέλλιον GVM, Et. 2421 om. AF mg. A^r M post vs. 20 οἰκονομίαι V 23 Κριμνισός A Κριμησός FV^ac M^ac cf. Laur. 24 παρ'—25 ἐρεπτόμενοι om. F 26 καὶ—p. 189, 1 τρώγω om. F

ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω. Κρίμνον δὲ τὸ παχὺ Δ
τοῦ ἀλεύρου.

2425 Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος. Hom.

2426 Κρῖνε: δίκαζε.

5 2427 Κρίνεσι στεφανοῖς: τουτέστιν αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ Ar.
στέφανοί μοί εἰσιν ἐκ κρίνων. κέκλιται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ κρίνος, ὡς τὸ
τεῖχος. οἱ δέ φασι μεταπλασμὸν εἶναι.

2428 Κρίνις: ἱερεὺς Ἀπόλλωνος. Δ

2429 Κρίνον: τὸ ἄνθος. ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ τὰ τῆς διακρί- Ecl.
10 σεως λέγεται κρίνον εὐμάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον. διὸ καὶ ἡ
κολόκυνθα κρίνον λέγεται, καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὴ
δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα.

2430 Κρῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. Κρίνω
δὲ τὸ δικάζω. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

15 2431 Κρινωνιά: ὁ τῶν κρίνων λειμών. Δ

2432 Κριοκοπεῖν: τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. οἱ E
δὲ τοὺς πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν.

2433 Κριός: δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ Κριόθεν, ἐπίρρημα. ἢ Δ
Κριῆθεν.

20 2434 Κριός: τὸ μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως, E?
ὅτι προσπίπτει τε ῥύμῃ καὶ πάλιν ἐπανέρχεται καὶ τοῦτο συνεχῶς
ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ κεραία μεγάλη κριοειδὴς καὶ αὐτῆς
τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολύ, ὥστε μήτε ἀποκαυλί-
ζεσθαι μήτε ἐμπίπρασθαι. ὅτι προτομὴ λέγεται τὸ πρόσθεν μέρος. E
25 ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης ἱστῷ νηὸς
παραπλησία· ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον, ἐς κριοῦ προτο-
μήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσοις
ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑκατέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις
ὑπεστηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν ἐς τὸ κατόπιν,
30 τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως ἐς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ
τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ
περίβολος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε·
τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τείχη.

2424 Κρίμνον sq. = Et. M. 538, 14 2425 sch. I 517 cf. H 2426 cf. H 2427 sch. Ar. Nu. 911 plenior. 2428 = Ps. Herodian. 68 cf. sch. A 39, L 2429 = Et. Gud. 347, 46 cf. H; — ἄνθος cf. Ambr. 1677 2430 — ἐπορεύθην Ps. 25, 1 Κρίνω — δικάζω cf. H. Κρίνοντες sq. Matth. 19, 28 2431 l. = Ambr. 1672 2432 οἱ sq. cf. Polyb. 1, 42, 9, Byz. Zt. 23, 67, 1 2433 cf. sch. Ar. Av. 645 2434 vs. 25 δοκὸς—33 ἐπιμονῆς Ios. Bell. 3, 214—7

2431 cf. v. I 493 2433 cf. 2439 2434 vs. 24 ὅτι sq. cf. v. προτομή

2426 om. AFV mg. A^r 4 Κρῖνε G, Hes.: Κρῖναι A^r M cf. Hes. 5 αἱ A (GFVM) παρὰ σοῦ] ἐπί σοι F 11 κρίνον—12 κολόκυνθα om. FV 2430 om. F 13 Κρίνω—14 Ἰσραήλ om. AV mg. A^r 14 δὲ om. A^r δικάζω] καταδικάζω ὥστε A^r 24 ὅτι—33 τείχη om. V mg. M; περὶ κριοῦ μηχανικοῦ mg. praemisit M add. A^r cf. v. προτομή 25 ἔστι—33 τείχη om. F 25 νηὸς] ἑοικὼς A

Ecl. 2435 Κριός: ὁ τὸ κάρα ἱέμενος. ὡς ὁ κρύπτων ἤλαυν᾽ ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται.

Prov (Σ) 2436 Κριὸς ἀκελγόκερως: τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀκελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

Prov. 2437 Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους, ὅ ἐστι πλήττειν.

Σ 2438 Κριοῦ διακονία: παρὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα· κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

Harp. 2439 Κριωεύς· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα.

Δ 2440 Κρίσσα: ὄνομα πόλεως. καὶ ἰχθύς.

Σ 2441 Κρίσαμις, Κῷος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγχελυν τὸ [γὰρ] κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενῆ ἀπολέσθαι.

Δ 2442 Κριτσαία θάλασσα καὶ Κριτσαῖος κόλπος.

Σ 2443 Κρίσεως: δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Αἰλιανός· κρίσεως δ᾽ ὡς
E ἐν ἀκολάστοις εὐθείας οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος· σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος ποικίλως ἤσκητο τὴν εὐαπάτη-
E τον παιδείαν. καὶ αὖθις· τοσοῦτον προέλαβε τῇ φυγῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην.

Σ 2444 Κρίσις: ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. ὅτι φασὶν οἱ ἕξω, ἡ κρίσις
Suid. τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω. καὶ ζήτει τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀμφισβήτησις.

Δ 2445 Κρίσκης: ὄνομα κύριον.

E 2446 Κρίσκος, ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃν κατακτείνει ἄκριτον, ἤδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς, ἐς

2435 = An. Ox. 2, 454, 24, Et. Gud. 347, 17 2436 cf. Paroem. ed. Gsf. 66 n. 555, H, Ba 151, 5; Pl. com. fr. 210 2437 cf. Zen. IV 63, P, H; l. = Men. com. fr. 905 2438 = P 2439 Harp. = P 2440 — πόλεως = Ambr. 1654 cf. H 2441 = P, H, Zen. IV 64 2442 cf. Ps. Herodian. 68, Nicet. p. 656. Κριτσαῖος κόλπος = Ambr. 1566 2443 = ἀκολουθίας = P, Ba 283, 21 cf. H κρίσεως alt.—παιδείαν Aelian. fr. 123 2444 — βάσανος = P, Ba 283, 23 2445 = L, Ambr. 1569 2446 — p. 191, 6 νεκράν Zos. 2, 29 (non ap. de Boor. Byz. Zt. 23, 100)

2436 cf. v. A 4140 2439 cf. 2433 2442 hinc 2397 2444 ὅτι sq. ex v. A 1766 2446 cf. v. Πρίσκος 2

A(GFVM) 5 τὸ] καὶ F 8 κηρύττειν τοὺς θιδεψαμένους F cf. Phot. v. κριοῦ διακονία 10 περὶ A 12 Κριῶα] Κριώας A om. F 13 καὶ ἰχθύς om. AF 14 Κρίσσαμις VM, Phot. cf. Zen. Κρίσσαμι F τούτῳ—17 ἀπολέσθαι om. F 15 ἔγγελυν AV ἐγχελυνθῆ GM ἐγγελυνθῆ ss. ἔγχε M [γὰρ] del. Gsf. (καὶ τὸ ed. pr.) 17 τῷ G δὲ μὴ φροντίσαντι G 18 Κρησαία θ. κ. Κρισαῖος κ. δέ V Κρισαῖος κόλπος, Κρισαία (Κρησαία M) δὲ θάλασσα GM cf. ad 2397 19 Αἰλιανός—23 μάχην om. V; κρίσεως—23 μάχην om. F 21. 22 εὐαπάτηλον Jacobs 24 ὅτι—25 ἀμφισβήτησις om. AFV mg. A^r 25 τὰ λοιπὰ om. A^r 2446 om. A mg. A^r non nov. gl. M; ad vs. 26 Κρίσκης siglo apposito Πρίσκος θέλει καὶ ζήτει εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμ(ίου) mg. add. M cf. Philostorg. p. 14 27 Κρίσκος F: Πρίσκος rell. Κρίσπος Zos. cf. Bidez, Philostorg. p. 14, 15 τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου A^r ὃν—p. 191, 7 ἐποίησεν om. F

ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστῃ τῇ μητρυιᾷ συνεῖναι, τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραινούσης παραμυθούμενος αὐτὴν ὥσπερ ὁ Κωνσταντῖνος κακῷ τὸ κακὸν ἰάσατο μείζονι· βαλα-
5 νεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαύσταν ἐναποθέμενος ἐξήγαγε νεκράν. ζητητέον δὲ εἰ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι αὐτὸν τοῦτο ἐποίησεν.

2447 Κριτικόν: τὸ κρίσιμον. Δ

2448 Κρίτιος· τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ Θηρα- Suid.
10 μένης τῆς τελευτῆς, Κριτίου κρίναντος αὐτόν.

2449 Κριτός: ὁ κρινόμενος. Δ

2450 Κριτός: ἐπίλεκτος. καὶ ὁ κρινόμενος. Κριτὴς δὲ ὁ κρίνων. Σ Δ

2451 Κρίτων, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής· ὃς καὶ Hesy.
γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδί-
15 δου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν.

2452 Κρίτων ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς. Suid.

2453 Κρίτων, Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία), Hesy.
ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικά, Σικελιακά, Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

20 2454 Κρίτων, Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀκταετηρίδα· ἣν Εὐδοξίου Hesy.
φασί.

2455 Κρόβυζοι: ὄνομα ἔθνους. Δ

2456 Κροβύζου ζεῦγος: ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ σπενδο- Prov.
μένων δύο. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο
25 ἔχοντος ἑταίρας ἐπ᾽ ὀλέθρῳ πολλῶν. κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῷ δύο ὁμονοούντων, οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασὶν ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι.

2457 Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων, ἢ ἐπιθυμῶν. Σ

2458 Κρόκη: ῥοδάνη. καὶ Κροκύφαντος· ὅτι διὰ κρόκης ὑπο- Σ
30 φαίνεται. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρύφαλον αὐτό φασιν, ὅτι κρύπτει τὸ Ar.
φάλον· ὅ ἐστιν ἐξοχὴ κεφαλῆς. ἡ αἰτιατικὴ τὴν κρόκα.

2450 — ἐπίλεκτος = P, Ba 283, 22 cf. H, sch. θ 258; in H 434 2451 cf. Laert. 2, 121 2455 = L 2457 = P, Ba 283, 25, H cf. Ap. S. 104, 13, sch. Z 507 2458 — ῥοδάνη = P, Ba 283, 24 cf. H, sch. Ar. Vsp. 1144 Κροκύφαντος—κεφαλῆς = Et. M. 539, 45; —ὑποφαίνεται sch. Ar. Vsp. 1144

2448 ex v. Δ 234 2452 fort. ex v. A 4035 cf. v. Γ 208 2456 cf. 2490 2458 extr. ex v. I 482

6 ζητητέον δὲ] καὶ ζήτει (ep.) A^r 7 τοῦτο ἐποίησεν] ταῦτα γέγονεν A^r A(GFVM)
2448 om. AFV 9 Κριτίας Bas. ἐπαξίου G 12 Κριτός AFV: καὶ ὁ GM καὶ ὁ κρινόμενος om. GM; καὶ ὁ om. F 2452 om. AFV 16 Κρίτων om. G ἐν M: καὶ ἐν G 17 πόλεως AF δὲ AFV: οὖν G om. M ἐστὶν om. G 18 ἱστορικός—19 Μακεδόνων om. F 18 Παλληνικά GM Συρακουσῶν κτίσιν et Σικελιακά—19 περιήγησιν alii Critoni attrib. Gutschmid Σικελικά GM om. V 20 ἱστορικός] ἀστρολόγος Gutschmid Εὐδόξου Hemst. 23. 24 σπενδομένων] συνδυαζομένων Bhd. 24 δύο pr. om. GM, Bhd.; post τοῦτο FV τοῦτο δὲ GM 26 τοῦ pr.] τὸ A 29 κρόκης Et. sch.: cp. V κρόκος A κρόκου GFM 29. 30 ὑφαίνεται Et. sch. 30 τὸ] τὸν Et. 31 τῆς κεφαλῆς V, Et. ἡ—κρόκα om. AFV mg. A^r

Δ 2459 Κροκόδειλος: εἶδος ζῴου.

Ar. 2460 Κροκωτός: ἱμάτιον Διονυσιακόν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσοβεῖν τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτὸν καὶ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἦν φόρεμα τῷ Ἡρακλεῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν, ἵνα φοβερὸς ᾖ. καὶ παροιμία· Τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ.

2461 Κροκωτός: εἶδος χιτῶνος. ὁ δὲ ἤσθητο κροκωτὸν χιτῶνα,

E ὑπὲρ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ὅτι ὁ μὲν κροκωτὸς ἔνδυμά

Suid. ἐστι, τὸ δὲ ἔγκυκλον ἱμάτιον. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἔγκυκλον.

Δ 2462 Κροκύλεια: ὄνομα πόλεως.

Δ 2463 Κρομμωνία.

2464 Κρόμμυα ἐσθίειν: ἴσον τῷ κλαίειν· Ἀλυάττῃ γὰρ πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφόν, ἵνα θᾶττον παρ' αὐτὸν ἥκοι, ἐγώ, φησίν,

Ar. Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ. ἀντὶ τοῦ κλαύσῃ καὶ χωρὶς κρομμύων· ἀντὶ τοῦ δακρύσεις καὶ χωρὶς κρομμύωνος. καὶ ἑτέρα παροιμία· κρομμύων ὀσφραίνεσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

Ar. 2465 Κρομμυοξυρεγμίας: ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας· δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτων δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδε.

Σ 2466 Κρόνια: ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ καὶ μητρὶ τῶν θεῶν.

Prov. 2467 Κρονικαὶ λῆμαι: παροιμία· ὥσπερ τό, χύτραις λημῶν καὶ

Ar. κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. κρονικαῖς γνώμαις λημῶν τὴν φρένα, ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένε τὸ φρονεῖν, τουτέστιν

2459 cf. Ambr. 1552, Ps. Herodian. 72 **2460** — vs. 6 ᾖ Ar. Ran. 45—6 c. sch.; —ἱμάτιον = Ps. Herodian. 212 **2462** = Ambr. 1665, Et. Sym. ap. Gsf. ad Et. M. 539, 47 **2464** — ἐσθίειν Laert. 1, 83 κρόμμυόν—16 κρομμύων Ar. Lys. 798 c. sch.; κρομμύων ὀσφραίνεσθαι Ar. Ran. 654 **2465** sch. Ar. Pac. 529 **2466** cf. P, Lex. Patm. 147, Ambr. 1700, H **2467** — ἀμβλυωπούντων = Paroem. ed. Gsf. 66 n. 557 cf. H, sch. Ar. Pl. 581 Κρονικαῖς sq. sch. Ar. Pl. 581 cf. sch. Nu. 327

2460 Ar. cf. v. Ο 991; extr. cf. v. Γ 35 **2461** cf. v. Η 592 ὅτι sq. ex v. Ε 135 **2467** cf. v. Λ 447

A(GFVM) 2 Ἀριστοφάνης—7 γαλῆ om. F 4 ἐφόρει—5 Ἡρακλεῖ om. G 4 καὶ alt. ex A solo 6 δὲ] γὰρ A καὶ—7 γαλῆ om. AV 8 ἤσθητο] ἐνεδέδυτο ss. V 9 ὅτι—10 ἔγκυκλον om. AFV mg. A^{r} 12 Κρομμυνία Ambr. 1671, Κρομμυωνία coni. Bhd. **2464** non nov. gl. AV 13 Κρόμυα AF τῷ] τοῦ F Ἀλυάττῃ—18 κλαιόντων om. F 13 Ἀλυάτῃ A 14 ἐγὼ] ἔγωγε V 15 Ἀλυάτῃ AV κρόμυα A κρόμυον cett. AV cf. Ar. τ' ἄρ'] γὰρ G 16 ἀντὶ τοῦ δακρύσεις om. G 17 καὶ χωρὶς κρομμύωνος ex A, sch. 19 Κρομυοξυρεγμίας AFVM 21 συντέθηκε F συντέθειξε A ταύτην F γὰρ—24 ὄδωδε om. F 22 τούτων AV: τούτου G τοῦ M 23 ὀξύδος GV 28 ἐσκοτισμέναις G

ἀμβλυωπῶν. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένε τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες.

2468 Κρονικώτερα: ἀρχαιότερα, μωρότερα. καὶ Ἀριστοφάνης· Σ

5 καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους τὸν νοῦν, διορχησόμενος Ar. ὀλίγον ὕστερον.

2469 Κρόνιον ὄμμα: τοῦ Κρόνου. Δ

2470 Κρονίων ὄζων· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ πῶς, ὦ μῶρε σύ, Ar. Κρονίων ὄζων; τουτέστιν ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἤτοι ὅτι

10 ἑορτή τις παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ πάντα καὶ εὐήθη Κρόνια ἐκάλουν. καὶ Κρόνους, τοὺς λήρους.

2471 Κρόνιππος: ὁ μέγας λῆρος. κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ Ar. ἵππου. σὺ δ' εἶ κρόνιππος· ἢ ὑβριστής, τρυφητής, πόρνος.

2472 Κρόνου πυγή: τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας. Prov.

15 2473 Κρόσσαι: κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀποδίδωσι Σ τὰς τῶν ἐπάλξεων στεφάνας, οἱονεὶ κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ ναυ- Hom. στάθμου κλίμακας.

2474 Κροσσός, ὁ μαλλός. Δ

2475 Κροσσωτοῖς χρυσοῖς: τοῖς διαφόροις χαρίσμασι τῶν τὴν Thdr.

20 ἐκκλησίαν κοσμούντων ἱερῶν ἀνδρῶν. διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοὶ καὶ πάλιν ἥνωνται.

2476 Κρόταλον: ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος καὶ κατασκευαζόμενος Ar. ἐπίτηδες ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ καθάπερ κρόταλον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν ἔσῃ, φησί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, καθά-

25 περ τὰ κρόταλα· ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος, εὔστομος.

2477 Κρόταλος: ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος, καὶ εὔστομος, ὡς Ar. τὰ κρόταλα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανὴς καὶ Anth. νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. ἔστι δὲ κάλαμος ἐσχισμένος.

2478 Κρόταφος: τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τοῦ βιβλίου τὸ Δ

30 ὄπισθεν μέρος. κατὰ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβαλόντες

2468 — μωρότερα = P cf. H, sch. Pl. Lys. 205 c, sch. Ar. Vsp. 1480 καὶ τοὺς sq. Ar. Vsp. 1480—1 **2469** l. = Ambr. 1697 **2470** — ἐκάλουν Ar. Nu. 398 c. sch. plenior. cf. Phryn. 79, 73 et 80, 16. Κρόνους sq. sch. Ar. Vsp. 1480 **2471** Ar. Nu. 1070 c. sch. plenior. **2472** = Diogen. V 64, H **2473** — κλιμακίδας = P, Ba 283, 26 cf. H ἐν μὲν sq. cf. sch. A in M 258 (partim Aristonic.) et Ξ 35, Philoxen. ap. Et. M. 540, 40 (et σχόλιον 540, 50), Ap. S. 104, 14 ex quo H **2474** = Ambr. 1544 **2475** Thdr. in Ps. 44, 14, PG 80, 1196 c **2476** sch. Ar. Nu. 260 **2477** — κρόταλα cf. sch. Ar. Nu. 260 καὶ νῦν — κρόταλον Anth. 5, 18, 1—2 **2478** — σώματος = Ambr. 1557 καὶ τὸν sq. fort. Aelian.

2477 Anth. cf. v. Δ 1268

5 διορχησόμενον F 12 κατ'] καὶ κατ' F 14 πηγή F 18 ὁ μαλλός] A(GFVM) ὁμαλός FV 19 χρώμασι F 22 μετασκευαζόμενος GVM 23 εἰ—25 κρόταλα] εἴρηται δὲ F 23 δοίη V κρόταλον] κρότον sch., Port. 24 τραγὸς V 25 εὔγλωττος] εὐγλωττότατος καὶ F **2477** om. F 27 καὶ ἐν— 28 ἐσχισμένος om. V 27 καὶ tert. A, v. Δ 1268; Anth.: ἡ GM 30 κατὰ — p. 194, 2 γραφόντων om. F κατὰ AV: καὶ GM

E? ἐκμαρτύριον, διά τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων.

Σ 2479 Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσί. νενικηκότων γὰρ ὁ Thdr. κρότος.

2480 Κροτοθορύβου· Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἷου κροτο- 5
θορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας, ἀναγνόντι σοι τὸ ἐπιστόλιον.

Δ 2481 Κροτωνιάτης: τοῦ Κρότωνος.

Σ 2482 Κρότωνος ὑγιέστερος: τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου δέχεσθαι· τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν, ἀλλ' εἶναι λίαν ὁμαλῶς· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν, ὑγιέστερος Κρότω- 10
Prov. νος. κρότων δέ ἐστι ζῷον, τὸ ἐν τοῖς βουσὶ καὶ κυσὶ γενόμενον.

Σ 2483 Κροτώνων: κυνείων φθειρῶν.

Δ 2484 Κρουνηδόν.

Ar. 2485 Κρουνοχυτρολήραιον εἶ: ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ· κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον, λῆρον δὲ τὸ μάταιον. 15
συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ χύτρας, ἀναισθήτου οὔσης· ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον.

Ar. 2486 Κρουσιδημῶν: κατακρούων τῇ βοῇ· ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. ἔστι δὲ παρακρουσόμενον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. 20

Ar. 2487 Κροῦσις: ἤτοι δοκιμασία· ἐπεὶ τὰ καθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα δοκιμάζεται· ἡ ἁρπαγή.

Σ 2488 Κρωβύλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. καὶ ὁ πλόκαμος, ὃν διέβαλλον οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες, ἀνάδημα, κόσμος, ὁ τῶν
Anth. τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἅλικες αἵ τε κόμαι 25
καὶ ὁ κρωβύλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ πέξατο μολπαστᾷ κῶμος ὁ τετρα-
E ἑτης. Ξενοφῶν· εἶχον δὲ κράνη σκύτινα οἷά περ τὰ Παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ. Κρωβύλος
Harp. κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστι κατὰ Θουκυδίδην.

2479 — χερσί = P, Ba 283, 27, H νενικηκότων sq. cf. Thdr. in Ps. 46, 2, PG 80, 1208 a 2480 Laert. 10, 5 (= Epicurea ed. Us. p. 146) 2481 cf. Ambr. 1575 2482 — vs. 10. 11 Κρότωνος = P κρότων sq. = Paroem. ed. Gsf. 66, n. 559 cf. H 2483 = P, Σ^a, Ba 283, 28 2484 cf. Ambr. 1730 2485 sch. Ar. Eq. 89 2486 sch. Ar. Eq. 859 2487 sch. Ar. Nu. 318 2488 — παιδίων = P, Σ^a, Ba 283, 31, H ἅλικες—τετραέτης Anth. 6, 155, 1—2 εἶχον—τιαροειδῆ Xen. An. 5, 4, 13 vs. 28 Κρωβύλος sq. Harp. = P, An. Ox. 2, 497, 4 cf. Et. Gen. = Et. M. 541, 33; Ba 283, 31, sch. Ar. Vsp. 1267, L

2482 cf. v. ὑγιέστερος Κρότωνος 2488 Xen. cf. v. σκύτινος

A(GFVM) 1 ἐκμαρτύριον] ἐκμαγεῖον Hercher Herm. 11, 223 10 ὁμαλόν Phot. 15 δὲ] γὰρ GM 21 καθρῶα A 23 Κρώβυλλος A 24 διέβαλον F^{ac}VM διέλαβον Kust. ὁ] ὁ ἐκ ed. pr. τῶν et vs. 25 κόσμος del. Bhd. 25 ἐν—29 Θουκυδίδην om. F 25 ἅλικ' A ἅλικες V 26 πλέξατο V μελπαστᾷ A 28 Κρωβύλος—29 Θουκυδίδην om. V, nov. gl. GM

2489 Κρωβύλος: πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο Σ ἐπ' ἀνδρῶν, κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι. ἢ κρωβύλον, παρ' Ἀθηναίοις τὸ Suid. πρὸς κεφαλῆς προσείλημα.

5 2490 Κρωβύλου ζεῦγος.

2491 Κρωγμός: ἡ βοή. Δ

2492 Κρώζει: ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. ἥδε δ' αὖ κρώζει Σ πάλιν. εἰς τοὐπίσω ἄπελθε. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. πάλιν γὰρ τὸ εἰς Ar. τοὐπίσω· παλίντονα τόξα τιταίνων. καὶ αὖθις· οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις.
10 ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὗ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν. καὶ αὖθις· τοῦτο μέν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων.

2493 Κρώζουσιν: ἐπὶ ἀψύχων βοῶσι. Δ

15 2494 Κρώμνα: ὄνομα πόλεως. Δ

2495 Κρῶσσος: ὄνομα κύριον. Δ

2496 Κρωσσός: ἡ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ Κρώσσιον, Σ? ἡ στάμνος. Δ

2497 Κροῖσος Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος E
20 δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγήν, τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες ἦσαν Ἕλληνες ἐλεύθεροι. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὸν πρεσβύτερον, οὐ κατατροφὴ ἐγένετο
25 τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή.

2498 Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεύς, υἱὸς Ἀλυάττου· ὃς τὸ πρότερον EV ἄρχειν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θήβης πεδίου· στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν περιήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτατος
30 παίδων. ὁ δέ, ὥς φασιν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν καί πως

2489 — ἀναδούμενοι = P; —παίδων = sch. Thuc. 1, 6, 3 2491 = Ambr. 1547 2492 — κράζει = P, Ba 284, 3 cf. H ἥδε—τιταίνων Ar. Av. 2 c. sch. plenior; Θ 266. vs. 9 οὐκ—μεταλαβεῖν Ar. Pl. 369—70 c. sch. vs. 12 τοῦτο sq. Ar. Lys. 506 c. sch. 2493 cf. Ambr. 1704 2494 = Ambr. 1653 cf. H 2495 = Ambr. 1572 2496 — ὑδροφορικόν cf. Orion. 84, 14, ex quo Et. M. 541, 30; ὑδρία = Paus. Att. fr. 240 ex Eust. I. 976, 29 cf. H; ἀγγεῖον cf. Ambr. 1546 Κρώσσιον sq. = Ambr. 1696 2497 Hdt. 1, 6, 1—3 2498 Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 65 = EV 1, 344, 9—345, 8

2489 cf. v. Ε 1257 vs. 3 ἢ sq. ex v. Ε 86 2490 cf. 2456 2492 cf. v. O 899 2494 cf. 2102 2498 cf. v. A 1423

2489 post 2496 F, iterat V 1 δὲ—2 ἀνδρῶν AF: δὲ ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω GVM 2 κόρυβος FV καὶ—4 προσείλημα om. V^a 3 ἢ—4 προσείλημα om. AFV^b 2490 om. A mg. V post 2487 F 5 Κροβύλου F 2492—3 inverso ord. GVM 8 Ἀριστοφάνης—13 δυσοιωνίστων om. V; Ἀριστοφάνης—12 κρώξαις om. F 14 ἐπὶ ἀψύχων om. AF 23 ἦσαν Ϝ. ἐλεύθεροι A: Ϝ. ἐλ. ἦσαν GVM Ϝ. ἦσαν ἐλ. Hdt. 25 ἐξ om. V 29 πρεσβύτατος Exc.: cp. A πρεσβύτερος GVM A(GFVM)

διεβέβλητο πρὸc τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύcacθαι τὰc αἰτίας καὶ ἀπορῶν ὁπόθεν μιcθώcαιτο ἐπικούρους, μιcθωτοῖc γὰρ ἐχρῶντο, ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον πλουcιώτατον Λυδῶν ὄντα, δανείζecθαι βουλόμενος. ὁ δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἀναμένειν ἐκέλευce πρὸ τῶν θυρῶν, ἄχρι λούcηται· μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται, ὅτι πολλοὶ παῖδεc εἶεν Ἀλυάττῃ, οἷc πᾶcιν εἰ δεήcοι ἂν τὸ ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέcει, οὔκουν δοῦναι δεομένῳ. Κροῖcον δὲ ἀποτυχόντα τἀνθρώπου ἐc Ἔφecον ἀφικέcθαι κατὰ ζήτηcιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὔξacθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ βαcιλεύceιε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶcαι τοῦ ἐμπόρου. ἦν δέ τιc Κροίcῳ φίλοc Ἰωνόνος, υἱὸc Θεοχαρίδου, εὖ μάλα εὐπόρου. οὗτοc ἐδεήθη τοῦ πατρὸc χρυcίου καὶ τυχὼν δίδωcι Κροίcῳ. ὁ δὲ ὕcτερον βαcιλεὺc γενόμενοc ἅμαξαν αὐτῷ ἔδωκεν μecτὴν χρυcίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωce.

2499 Κροῖcoc, Λυδῶν βαcιλεύc, νομίζων ἑαυτὸν πλουcιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέcτατον, μεταπεμψάμενοc Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα coφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺc θηcαυροὺc καὶ τἆλλα τοῦ πλούτου καὶ ἠρώτηcεν αὐτόν, τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικαc; ὁ δὲ ἔφη Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήcαντα εὐτυχῶc καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆc πατρίδοc μαχόμενον. πυνθανομένου δὲ αὐτοῦ, τίνα οὖν μετὰ Τέλλον; ὁ δὲ ἔφη Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, τὸ γένοc Ἀργείουc, οἵτινεc τῆc μητρὸc αὐτῶν Θεανοῦc ἦ Κυδίππηc ἱερωμένηc καὶ μελλούcηc πομπεύειν τῇ πατρίῳ ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνηc μέχρι τεμένουc τῆc Ἥρac, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποθέντεc τοὺc ἰδίουc αὐχένac οἱ παῖδεc τὴν ἀπήνην εἵλκυcαν καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενοc. εὐξαμένηc δὲ ἐκείνηc τῇ Ἥρᾳ γενέcθαι αὐτῆc τοῖc παιcὶν ὅ τι κάλλιcτον ἀνθρώποιc, τῇ ἐπιούcῃ νυκτὶ εὑρέθηcαν ἀμφότεροι τετελευτηκότεc.

Suid. ὅτι Αἰλιανὸc περὶ Κροίcου ἔφη· ὁ δὲ ἀνηνέγκατο ἅρα cτενάξαc καὶ ἐc τρὶc ἐκάλεcε τὸν Σόλωνα.

2500 Κροῖcoc· ὅτι Κροῖcoc, βαcιλεὺc Λυδῶν, καταδυναcτεύcαc τῆc Ἀcίαc ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺc βαcιλεῖc τῶν Ἀccυρίων καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βαcιλεῖ τῶν Ἀccυρίων οὕτωc· ἐπιτρέπομέν coι παραχωρῆcαι τῆc βαcιλείαc, ἡμετέραc τε οὔcηc ἐξ ἀρχῆc καὶ τοῖc ἡμῖν διαφερούcηc ὅροιc. οὐ γὰρ ὑποcτήcῃ ἐπανicταμένων ἡμῖν κατὰ coῦ, οὐδὲ πρὸc τὴν τοcαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν

2499 fort. ex eodem excerpto Herodoteo quo vv. Βοῦλιc, Ξέρξηc, Σπέρχιc 2500 cf. Malal. p. 153—6; oracula = Hdt. 1, 47, 3

2499 vs. 28 ὅτι sq. ex v. A 2418

A(GVM) 1 δὲ om. V 2 τὰc] τῆc A ὁπόθεν A, Exc.: ὅθεν GVM ἐπικούροιc GV 2. 3 μιcθωτοῖc γὰρ ἐχρῶντο om. V 3 ἐχρῆτο GM 4 πρῶτον μὲν αὐτὸν GVM 9 βαcιλεύceιαν A 10 Κροῖcoc V Ἰωνόνος A: Ἰώνονοc GVM Ἴων ὄνομα Exc. 13 ἔδωκεν αὐτῷ GVM 15 Κροῖcoc—p. 197, 12 οὕτωc om. V 19 ὑπὲρ A: περὶ GM 20 αὐτόν ed. pr. 27 ἀνθρώποιc Kust.: ἀνθρώπων AGM 28 ὅτι 29 Σόλωνα om. A mg. A^rGM 33 παραχωρῆcαι] παραχωρῶ· γενικῇ mg. add. M

ἀνθέξῃ. ὁ δὲ Κῦροc ἀντέγραψεν οὕτωc· εἰ μὲν ὁ πᾶc κόcμοc οὐκ ἀρκεῖ coι τοcαύτην ἔχοντι φανταcίαν, καλῶc ἡμῖν ταῦτα λέγειc· εἰ δὲ τοcαύτηc γῆc δεcπόζων καὶ τῆc ἡμετέραc ἐρᾷc, οὐκ ἄν coι πρὸc τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἡ τῆc τύχηc εὔροια διαμείνοι. καὶ ταῦτα γράψαc Κῦροc ἐβούλετο πρὸc τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίcου. ἀλλ' ἡ τούτου γυνὴ Βαρδάνη ἑωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον εἶπεν αὐτῷ ζητῆcαι τὸν Δανιὴλ τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προφητεύcαντα πολλάκιc καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν, τί δεῖ πράξαι πρὸc τὸν Κροίcου πόλεμον. ὅπερ ἀκούcαc ὁ Κῦροc μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα καὶ μεμαθηκὼc παρ' αὐτοῦ, ὡc νικήcει τὸν Κροῖcον, τοῦτο μαθὼν τὰ πρὸc τὸν πόλεμον παρεcκεύαζεν. ὁμοίωc δὲ καὶ Κροῖcoc εἰc τὸ μαντεῖον ἔπεμψε καὶ ἐχρηcμοδοτήθη οὕτωc· οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάccηc καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντοc ἀκούω. ὀδμή μ' ἐc φρένας ἦλθε κρατερίνοιο χελώνηc, ἑψομένηc ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοιc κρέαcιν, ἦ χαλκὸc μὲν ὑπέρκειται, χαλκὸc δ' ὑπόκειται. γνοὺc δέ, ὡc ἐνεπαίχθη, πάλιν cτέλλει, καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία· Κροῖcoc Ἅλυν διαβὰc ποταμὸν μεγάλην ἀρχὴν καταλύcει. καὶ κατέλυce τὴν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Κῦροc τοὺc αἰχμαλώτουc τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυce καὶ κτίζει τὴν Ἱερουcαλήμ.

2501 Κρύβδην: λαθραίωc. Σ

2502 Κρυμόc: ψύξιc. εἰc δὲ c', ἄνacca, τοίην χὼ νιφόειc κρυμὸc ὀπωροφορεῖ. Δ Anth.

2503 Κρυόecca: φρικώδηc. Δ

2504 Κρύοc, κρύουc, κρύει.

2505 Κρυπτεία. Δ

2506 Κρύcταλλοc. Suid.

2507 Κρυφαίωc: ἀντὶ τοῦ κρύφα. Δ

2508 Κρύφιοι: οἱ πονηροὶ λογιcμοί. Δαβίδ· ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάριcόν με. καὶ κρύφιον. Thdr.

2509 Κρυψίνουc: δόλιοc, πανοῦργοc. ἦν δὲ ἐχέμυθοc καὶ κρυψίνουc. Σ

2501 = P, Ba 283, 29, Ps. Herodian. 75 cf. H; l. = Ambr. 1727 2502 — ψύξιc = Ambr. 1545 cf. Ps. Herodian. 74 εἰc sq. Anth. 6, 252, 5—6 2503 = Ambr. 1642 (in Ε 740), Cyrill. 2505 = Ambr. 1663 2507 l. = Ambr. 1729 2508 — με Thdr. in Ps. 18, 13, PG 80, 997 b 2509 — πανοῦργοc = P, Ba 283, 30, H ἦν sq. Dam. fr. 28

2502 cf. v. N 439 2509 cf. vv. Ε 3988 et I 122

4 διαμείναι Bhd. 5 ἠβούλετο G, Malal. 9 ὁ Κῦροc ἀκούcαc GM cf. Malal. 154, 14 11 τοῦτο μαθὼν del. ed. pr. 13 οἶδα—17 Πυθία post vs. 19 Ἱερουcαλήμ praemisso χρηcμὸc Κροίcου V 17 ἀναβὰc V ποταμὸν om. A sed cf. Malal. 155, 22 2504 om. AFV mg. A^r 2506 om. AF mg. A^r 26 Κρύcταλοc VM 28 Δαβίδ om. AFV 29 καὶ κρύφιον om. AFV A(GFVM)

Phil. 2510 Κρύψις: μέθοδος, δι' ἧς οἷόν τε λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. χρηστέον δὲ προτάσεσι τὸν κρυπτικῶς ἐρωτῶντα, ὥστε ἠρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων, δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἐρωτημένοις ἑπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥηθέντος ἄδηλον ὂν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις.

Δ 2511 Κτέαρ: κτῆμα.

Δ 2512 Κτεάτισσα: ἐκτησάμην.

Call. + Anth. 2513 Κτένα: τὸ πύξινον κάλυντρον τῶν τριχῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Δ ἠδὲ τῶν τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα. καὶ οὐδετέρως Κτένιον.

Hom. 2514 Κτεριοῦσι: θάψουσι.

Call. Anth. 2515 Κτείς: τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλυντρον. Καλλίμαχος· οὐδ' οἷσιν ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι. καὶ αὖθις· καὶ κτένα κοσμοκόμην.

Δ 2516 Κτείνω· αἰτιατικῇ. τὸ φονεύω.

Σ 2517 Κτηδόνες: τριόδοντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια, καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Σ 2518 Κτηματίτην: τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὕτως Λυκοῦργος. καὶ Κτῆμα ἐπὶ οἰκέτου. ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ καὶ ἠξίου κτῆμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα, πᾶν ὅ τι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι.

Δ 2519 Κτῆνος: τὸ ζῷον.

Δ 2520 Κτησείδιον: τὸ μικρὸν κτῆμα.

Hesy. 2521 Κτησίας, Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός· ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ γ'.

Δ 2522 Κτήσιος: ὁ Ζεύς.

Harp. 2523 Κτησίου Διός: τὸν Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἱδρύοντο

2510 Alex. Aphr. 526, 1—2, 14—18 2511 = Ambr. 1746 cf. H; sch. Z 426 = Et. M. 542, 8 2512 = sch. Π 57, Ambr. 1752 cf. H 2513 — τριχῶν cf. 2515 ἠδὲ—κτένα Anth. 6, 211, 4—5 οὐδετέρως sq. cf. Ambr. 1747 2514 sch. Λ 455 cf. H, Ambr. 1758 2515 — ἔθειραι Call. (fr. 136 K. 308 S.) c. sch. cf. Et. M. 542, 18 καὶ κτένα sq. Anth, 6, 247, 3 2516 — αἰτιατικῇ = Synt. Gud., An. Ox. 4, 296, 19 τὸ φονεύω = Ps. Herodian. 69 et 246, cf. H, sch. α 39 2517 = P, Ba 284, 4 cf. sch. Oribas. Π 743 (Bussemaker) 2518 — Λυκοῦργος (fr. 93) = P cf. Bk. 274, 5 2519 = Ambr. 1748 2520 = Ambr. 1750 cf. Ps. Herodian. 239 2521 cf. Phot. Bibl. c. 72 imit. 2522 cf. Ambr. 1740 = Stud. An. 265 2523 Harp. = P

2518 extr. cf. 553 2523 cf. v. Z 40

A(G F V M) 1 λαμβάνειν V 8 Κτεάτισα GFVM, Ambr. ἐκτισάμην GF, Ambr. 9 κάλλυντρον GM^{ac} 2515 post 2516 GM ordo poscit; ante vs. 16 τὸ V 13 κάλλυντρον G(V)M 17 θηρία V 19 Κτημαμήν F 21 κατάρεσιν V 25 ἰάτρευσεν] ἐστράτευσεν F 26 Ἀρταξέρξη F Μνήμονα Bas.: ἀμείνονα GFM ἀμείνονι A ἄμεινα V κληθέντι A 29 ταμιείοις G, Harp. plen., v. Z 40

Harp. 2524 Κτησιφῶν: εἷς τῶν δέκα πρέσβεων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει, καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ.

Δ 2525 Κτιδέη: ἡ περικεφαλαία.

Σ 2526 Κτίλος: ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Δ 2527 Κτιννύω: φονεύω.

Δ 2528 Κτίσις: τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω.

Synt. 2529 Κτῶμαι· αἰτιατικῇ.

Δ 2530 Κτώμενος: συνάγων.

Δ 2531 Κτυπεῖ: κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ. ὁ δὲ τῇ διηγήσει κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησίν· ἀγνοεῖς, ὦ πάτερ, τῆς ἐρημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον, τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον.

Δ 2532 Κοίας: ὁ στρογγύλος λίθος.

Δ EL 2533 Κοιαίστωρ. τὴν τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν, ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις.

Ar. 2534 Κοικύλλεις: περιβλέπεις, ἢ κακοτεχνεῖς. τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων; περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς.

Σ 2535 Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

Thdr. 2536 Κοιλάδα κλαυθμῶνος: ἐν ᾧ φανεὶς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος.

Thdr. 2537 Κοιλάδα σκηνῶν: τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην καὶ ποιμενικὰς τηνικαῦτα σκηνὰς δεξαμένην.

2538 Κοιλᾶναι.

Δ 2539 Κοιλάς: τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος.

Tact. 2540 Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

2524 Harp. = P 2525 = Ambr. 1741 cf. H (in K 335) 2526 = P, Ba 284, 6, Et. Gen. cf. Et. M. 542, 33, An. Ox. 1, 237, 20; Ap. S. 104, 30 ex quo H (in Γ 196) 2527 = Ambr. 1753, Ps. Herodian. 69 2528 aliter Ambr. 1743 2529 = Synt. Gud. et Laur. 2530 = Ambr. 1751 2532 = Ambr. 1255, Ps. Herodian. 74 cf. Theognost. An. Ox. 2, 21, 25, H 2533 l. = L cf. Ambr. 1216 τὴν sq. Men. Prot. fr. 39, FHG 4, 241 = EL 198, 27—29 2534 Ar. Th. 852 c. sch. cf. H 2535 cf. H vv. κοικύλλειν et κύλα, P s. κυ-, sch. Theocr. 1, 38 2536 Thdr. in Ps. 83, 7, PG 80, 1541 b 2537 Thdr. in Ps. 59, 8, PG 80, 1320 a b 2539 τὸ βάθος = Ambr. 1377 cf. Ps. Herodian. 74, H 2540 Tact. 54

2526 cf. v. Ε 651 2535 cf. 2674 2540 cf. post litt. Ψ

1 δώδεκα GVM 2 παρὰ GM 3 τοῦ om. GVM 11 ὁ—13 ἄπορον A(G F V M) om. V 13 τῷ om. GM; locus corruptus sec. Bhd. 14 λίθος ex F, Ambr. Ps. Herodian.: om. rell. Theognost. 15 κοιαίστορος F, Exc. sed cf. Ambr. 1328 17 περιβλέπῃ GVM 2538 om. AFV 27 πλῆθος] πεδίον coll. H v. κοιλάδες Kust. πλάτος coll. 2791 Bos

ΔΣ EV 2541 Κοιλία. Κοῖλον, βαθύ. οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτὸς ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι.

Δ? 2542 Κοιλόσυρτος: ὁ χωλός.

Soph. 2543 Κοίλου κρατῆρος: τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς· κοίλου πέλας κρατῆρος.

Δ? Anth. 2544 Κοιλῶπις: βαθεῖα. ἴδρις ἀνὴρ κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτραν.

Suid. 2545 Κοιλιδιᾶν: οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν. Θεόκριτος· δηθὰ κοιλοιδιόωντο.

Σ 2546 Κοιμίσαι τὸν λύχνον· Νικοφῶν Πανδώρᾳ.

Soph. 2547 Κοιμίσαι: ἐπὶ θανάτου Σοφοκλῆς· Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. καὶ Ὅμηρος· κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Δ 2548 Κοιμῶ: τὸ ὑπνῶ. Κοιμίζω δέ· αἰτιατικῇ· τὸ καταπαύω.

Σ 2549 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων: Τίμαιός φησιν ἐν τῷ θ′ ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. οὐ δήπου τὰ χρήματα λέγων μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν.

Prov. 2550 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων: φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία.

Phil. 2551 Κοιναὶ ἔννοιαι· ὅτι εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' οὐ καθ' αὑτήν, ἀλλὰ τῷ νῷ συμπλακεῖσα, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμᾶς. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι, ἰνδάλματα τοῦ νοῦ εἰσιν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν, ᾧτινι τὰ νοητὰ γινώσκομεν. ὅτι ἡ

2541 Κοῖλον, βαθύ = P, Ba 280, 1, Ambr. 1442, Ps. Herodian. 74 οὕτω sq. Io. Antioch. fr. 168, FHG 4, 602 b = EV 1, 197, 5—8 2543 Soph. OC 1593 c. sch. 2544 ἴδρις sq. Anth. 6, 219, 5 2545 Theocr. 1, 38 c. sch. 2546 — λύχνον cf. Phryn. com. fr. 24 (1, 377 K.) e Poll. 7, 178 et Ath. 15, 700 f., Phryn. 80, 11; Νικοφῶν fr. 7 (1, 776 K.) 2547 Soph. Ai. 832 c. sch.; Λ 241 2548 Κοιμῶ et Κοιμίζω cf. Ambr. 1520 et 1526 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. 2549 — Ἀδελφοῖς = P cf. sch. Pl. Phaedr. 279 c; Timaei fr. 77, FHG 1, 211; Men. com. fr. 9 οὐ sq. Iul. or. 8, 245 b 2550 cf Zen. IV 79 2551 Philop. 3, 13—17, 24—25; 4, 3—4; 30—5, 5; 17—20

2541 cf. v. Παῦπερ 2545 cf. 2674 2551 Harp. = P cf. Bk. 272, 27

A(GFVM) 1 Κοιλία om. V Κοῖλον] nov. gl. GM 3 Κοιλοσυρτός, ὄχλος coni. Kust. 6 πέλας FV, Soph.: πέρας A πτέλας GM 2545 om. AF 9 Κυλοιδιᾶν Mᵉᵉ 9. 10 κοιλοιδιόωντο GM: cp. V 11 Κοιμῆσαι AFV Πανδώρᾳ coll. v. N 496, Poll., Ath. Kust.: Πανδώρῳ omnes, Πανδαρῳ ed. pr. 2547 non nov. gl. GVM 12 Κοιμῆσαι AF 13 κοιμῆσαι F Ὅμηρος] ὅμως A cf. p. 188, 1 2549—50 inverso ord. A 17 ἀνέπειθε] ἀνέσπειρε V 18 λέγων A: λέγει rell. 26 ἀλλ'—27 ἔννοιαι om. A sed mg. Aʳ 28 ἰνδάλματα—p. 201, 12 εἰδέναι om. V 28 ἀρχῆς A 29 ὅτι—p. 201, 2 ἑαυτῇ om. F

λογικὴ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ, διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν τῇ ὕλῃ οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα, ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ οὖν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ εὐθὺς ἀναλάμπει, καὶ οὐχ ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων. οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι, ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην ἐκφαίνειν. καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα· πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔρτον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι.

2552 Κοινεῖον: πορνεῖον. Σ

2553 Κοινοδημεί: τὸ δημόσιον. Δ

2554 Κοινοδήμιον: τὸ τῷ δήμῳ κοινόν. Δ

2555 Κοινολεχής: ὁ μοιχός. Soph.?

2556 Κοινολογία: ἡ κοινὴ διάλεκτος. Κοινῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ, μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ. ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος. Σ Ar.

2557 Κοινολογῶ· δοτικῇ. Synt.

2558 Κοινόν: τὸ ἀκάθαρτον. ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, αἵ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀήρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα διόλου. γῆ τε καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος, καὶ πᾶσα ἡ μεταλλικὴ φύσις καὶ δρυοτομικὴ ὕλη κοινὰ μέν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία δὲ καὶ ἁγαμία καὶ ἱερωσύνη καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεοῦ τοιουτότροπα χαρίσματα οὔτε κοινὰ οὔτ' αὖ μεριστά. οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν.

2552 = P, H; l. = Ambr. 1466 2553 cf. Ambr. 1470 H v. κοινοδήμιον 2555 in Soph. El. 97 2556 — διάλεκτος = P, Ba 280, 4 κοινῇ sq. Ar. Th. 179 c. sch. plenior. 2557 = Synt. Laur. 2558 — ἀκάθαρτον = Zon. 1240 cf. H vs. 21 Κοινὸν — 26 κήρυκος cf. Io. Dam. PG 94, 657 d, 659, unde Zon. 1239

2556 cf. v. coῦ

2 ἑαυτῷ M cp. G 3 ὥσπερ—4 σπινθὴρ om. F 8 ἐνφαίνειν A ἐμφαίνει F 15 δήμῳ AFV: δημοσίῳ GM 17 ἡ om. F, Phot. Ba 18 ἀνθρωπίνῃ] καὶ add. F συμφορᾷ GFM cf. v. coῦ 21 Κοινὸν nov. gl. GM; ἡ τοῦ κοινοῦ mg. add. F δὲ ex AF solis 24 τόπος om. V 29 τε pr.] δὲ Bhd. τε alt. om. A 30 ἡ ex AF solis 31 δὲ post ἁγαμία transpos. GVM A(GFVM)

Harp. 2559 Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

Prov. 2560 Κοινὸς Ἑρμῆς: φασὶν ὅτι κλεπτίστατος γενόμενος ὁ Ἑρμῆς κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς κοινοὺς διανέμεσθαι. οἱ δέ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ.

Σ 2561 Κοινῶνας: κοινωνούς. Ξενοφῶν· ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ
E τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, οὕσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν
E καταπεπραγμένων. καὶ αὖθις· τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄξειν, καὶ ὅσοι
κοινῶνες αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο.

Harp. 2562 Κοινωνικόν· Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τριηράρχην οὐκ ἐξήρκουν. τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἑκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

Δ 2563 Κοινωφελής: ὁ πάντας ὠφελῶν.

Δ 2564 Κοινοῖ: μιαίνει.

Δ 2565 Κοιόλης: ὁ ἱερεύς.

Ecl. 2566 Κοῖος: ὁ πατὴρ Λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι. ἤγουν ὁ συνετός.

Σ 2567 Κοίρανος: βασιλεύς, ἄρχων.

Ar. 2568 Κοισύρα: γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενὴς καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους. καὶ Λάμαχος. Ἀλκμαίωνος γαμετῆς. ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διαβε-
Σ βόητο. καὶ Κοισυροῦται, κοσμεῖται ἢ τὰ τῆς Κοισύρας φρονεῖ.

Δ 2569 Κοίτη· καὶ Κοιταῖος, ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχό-
E μενος. ὁ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους.

2559 Harp. = P cf. Bk. 272, 27 2560 = Athous, Miller, Mél. p. 351, I 22 cf. Diogen. V, 38 2561 — Κοινωνούς = H; l. = Ba 280, 3 ἀκροθίνια—καταπεπραγμένων Xen. Cyr. 7, 5, 35 τὴν sq. fort. Iambl. vel Aelian. 2562 Harp. = P; Dem. 14, 16 2563 = Ambr. 1215 2564 cf. Ambr. 1506; in Matth. 15, 11 2565 = H cf. Theognost. An. Ox. 2, 21, 25 2566 = An. Ox. 2, 453, 18, ex quo Et. M. 523, 47 2567 = P, Ba 280, 5 cf. sch. B 404, H, Et. M. 523, 54; Ambr. 1212 = Ps. Herodian. 74 2568 — διαβεβοήτο sch. Ar. Ach. 614 (plenior.) Κοισυροῦται sq. cf. ad v. Ε 87 2569 ὁ δὲ sq. Polyb. fr. 177

2568 cf. v. Ε 87, ex quo Ἀλκμαίωνος γαμέτης

A(GFVM) 2 εἰς alt. F, Harp. Phot.: οἱ εἰς AGVM cf. Harp. plen. καὶ—3 ἐγγραφόμενοι AF, Harp. Phot.: οἱ δὲ εἰς τοὺς δήμους ἐ. τὸ ληξιαρχικόν GVM 6 εἶναι om. F κοινωνοὺς Hemst. Toup, Athous 7 ὁ Ἑρμῆς κοινωνικὸν A 15 τριηραρχεῖν Harp. plen. περὶ] ἡ περὶ A 24 γυνὴ—25. 26 διαβεβόητο] ὄνομα κύριον F 24. 25 Μεγακλέους] Κοισύρας coll. Ar. Ach. 614 add. Gsf. 25 Ἀλκμαίωνος γαμετῆς om. A, add. manus rec. Ἀλκμήνωνος V 26 Κοισυροῦται] καὶ add. A^rGVM

Ecl. 2570 Κοῖτις: ἡ μικρὰ κίστη, Ἀττικῶς. τὴν γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.

Δ 2571 Κοιτίλας: ἐκ τοῦ κοίτη.

Σ 2572 Κοῖτος: κοίμημα.

Δ 2573 Κοιτών, κοιτῶνος.

Σ 2574 Κύαθος: ἀντλητήριον, μέτρον ὑγροῦ οὐγγιῶν β'. ἢ κοχλιάριον. Ἀριστοφάνης· κύαθον αἰτήσεις τάχα. ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις· οὕτως ὑπωπιεσθήσῃ καὶ τυφθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ Ar. κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύουσι.

Ecl. Κύαθος οὖν παρὰ τὸ χύω, χύαθος, καὶ κύαθος.

Σ 2575 Κυαμεῦσαι: κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Δ 2576 Κύαμος: εἶδος ὀσπρίου.

Ar 2577 Κυάμους τρώγων: δικάζων· ἢ ἵνα μὴ κοιμηθῇς· γέρων γὰρ εἶ. Ar.

2578 Κυαμοτρώξ: ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων· πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον. καὶ αὖθις· κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ Ἀττικός.

Ar. 2579 Κυανέμβολοι: αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους· ὡς μιλτοπάρῃοι αἱ μεμιλτωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι θάλασσαν· κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.

Σ 2580 Κυάνεοι: μέλανες. κυαναυγῆ πετάσματα ὑποβαλλόμεναι, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὖσιν.
E

Σ 2581 Κυανοχαίτης: μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

Δ 2582 Κυανώτατος: μελανώτατος.

Δ 2583 Κυάρας: ὄνομα κύριον.

Ar. 2584 Κύβδα· ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα. ἀντὶ τοῦ κύφοντα.

Σ 2585 Κύβεθρον: θήκην μελισσῶν.

Ar. 2586 Κυβέλη: ἡ Ῥέα. παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· ὀρεία γὰρ ἡ θεός· διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου παρ'

2570 = An. Ox. 2, 456, 7, ex quo Et. M. 524, 15 cf. sch. Luc. 233, 4, H, P v. λεκάνεις 1 2571 cf. L 2572 = P, Ba 280, 6 cf. sch. η 138 2573 = Ps. Herodian. 74. κοιτῶνος = Ambr. 1325 2574 — β' = P, Ba 284, 7 cf. H, Et. M. 542, 47, Phryn. 48, 17 (sed falso fr. 327) vs. 7 κύαθον—θεραπεύουσι Ar. Lys. 444 c. sch. 2575 Tim. = P 2576 cf. H 2577 sch. Ar. Lys. 537 2578 Ar. Eq. 41 c. sch. cf. H 2579 sch. Ar. Eq. 554 2580 — μέλανες = P, Ba 284, 8, sch. Λ 26 cf. H, Ambr. 1768 et 1905 (= Ps. Herodian., Apion), Et. M. 542, 49 2581 = P, Ba 284, 10 cf. H; in Υ 144 2582 cf. L, Ambr. 1851; l. = Ambr. 1811 2583 = Ambr. 1784 2584 Ar. Eq. 365 c. sch. 2585 = Ba 284, 9, P cf. H 2586 sch. Ar. Av. 876

2586—7 cf. 1721

2570—1 inverso ord. GM, ordo poscit 1 μικρὴ A κίστις V κίστιν A et A^rF(GVM) GV κοίτην F 6 οὐγγιῶν β' om. F 8 ὑποπιεσθήσῃ GFVM cf. sch. et v. ὑπωπιάζω extr. 2577—8 inverso ord. GM, ordo poscit 13 μὴ om. F 18 Ἀττικῶς V 19 in Κυανέμβολοι propter fol. deperd. desinit A, inc. A^r 22 περιπετάσματα Port. 28 Κύβερον F 29 τὰ] τὸ V 30 διὸ—p. 203, 5 παροιμία om. F 30 μῆτερ Kust. sch.: μέρος GVM μέλος A παρ'] καθ' A

ὑπόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισιν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

Ar. 2587 Κυβέλης υἱός: ὁ Κλεόκριτος, ὃς ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος.

2588 Κυβελίοις: τοῖς τῆς Ῥέας. Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα. Γαλαίῳ
Anth. | Κυβέλης ὀλολύγματι. Κύβελα γὰρ ὄρη Φρυγίας, ἔνθα ἐτιμᾶτο.

2589 Κυβερνήτης: ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών.

Synt. 2590 Κυβερνῶ· αἰτιατικῇ.

E 2591 Κυβεύειν: κύβον ῥίπτειν, εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. μὴ παραβάλλεσθαι κυβεύειν τῷ βίῳ.

Σ 2592 Κυβεία: πανουργία.

Δ 2593 Κύβειρος: ὁ ἀναιδής.

Δ + Ecl. 2594 Κυβήβη: ἡ θεῶν μήτηρ. καὶ Κυβιστᾶν κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν. Ὅμηρος· κύμβαχος ἐν κονίῃσιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν.

Σ 2595 Κυβηλίσαι: πελεκῆσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. καὶ Ἀγερσικύβηλις, ὁ θύτης. Κρατῖνος Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστήν.

Ecl. 2596 Κύβητος.

Δ 2597 Κυβίοις: κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.

Suid. 2598 Κυβιστᾶν.

Δ 2599 Κυβίστησις: ἡ συστροφή. καὶ Κυβιστήσειν.

2587 sch. Ar. Av. 876 **2588** Γαλαίῳ—ὀλολύγματι Anth. 6, 173, 3 Κύβελα sq. cf. Et. M. 542. 54, H **2589** aliter Ambr. 1760 **2590** = Synt. Gud. **2591** μὴ sq. Polyb. fr. 6 **2592** = P cf. Ba 284, 11; l. = Ambr. 1883 (in Ephes. 4, 14) **2593** = Ambr. 1777 **2594** praeter ἡ—κυβιστᾶν = An. Ox. 2, 453, 22, ex quo Et. M. 543, 11; Ε 586. ἡ θεῶν μήτηρ cf. H. Κυβιστᾶν cf. Et. M. 543, 21, Ambr. 1946 **2595** cf. P v. ἀγερσικύβηλιν = Ba 21, 17; H v. ἀγερσικύβηλις Et. Gen., Et. M. 8, 9. —πέλεκος = P, H; κύβηλις—πέλεκυς = L, Ambr. 1770, Et. M. 543, 1; Crat. fr. 62 **2597** cf. Ambr. 1926 **2599** — συστροφή = Zon. 1266; l. = Ambr. 1845

2588 Anth. cf. v. Γ 23 **2591** cf. **2602** et vv. A 1312 et 2273 **2594** hinc **2598** **2596** cf. **1446** **2598** ex **2594**

A[r]F(G V M) 1 στρουθόπαιδα A στρουθοπέδα V 2 μεγαλόποδα A κίναιδος καὶ om. V ss. M sed κύναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς post δυσγενὴς add. V cf. vs. 7 καὶ ξένος om. A 6 ὁ—7 κίναιδος] ὄνομα κύριον F 8 Κυβελείοις Kust.; Synes. Calv. PG 66, 1204 d contulit Toup 10 ὁ τοῦ] ὅτι V 12 κύβον—13 κυβεύειν om. F 12. 13 παραβάλλεσθαι] μὴ δέ add. A καὶ **2602**, A 1312 et 2273 16 καὶ om. G, nov. gl. 17 Ὅμηρος—20 θεῶν om. F 21 πελεκίσαι A κύβηλης F κύβαλις G 22 Δραπέτισιν Et. M.: Δραπέτησιν omnes, Hes. τὸν] τὴν F **2598** om. AFV mg. M

2600 Κυβιστητήρ: ὀρχησμός. καὶ Κυβιστητία, ἡ ὄρχησις. Δ

2601 Κύβον· τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναρρίψαι πολέμου τοσοῦτον. E

2602 Κύβος: πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων. Σ

5 Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κάμψαντα Ecl.?
κυβισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ Anth.
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς. καὶ Ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι, τὸ ῥιψοκινδύνως τι πράττειν καὶ ἐπιλέγειν, ἐρρίφθω κύβος. Πολύβιος· οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ E
10 παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι παραλόγως τι πράττειν καὶ ῥιψοκινδύνως.

2603 Κυδάζεται: λοιδορεῖ, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Soph.
Ἀμύκῳ· Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι τὸν πρεσβύτατον ἀδελφόν. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ· οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ
15 κύδος περὶ τῆς ὕβρεως. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

2604 Κυδαθηναιεύς: δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος. καὶ Harp.
Κυδαθηναίων, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς.

2605 Κυδάλιμον: ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.

2606 Κυδαντίδης· δῆμος τῆς Αἰγηΐδος Κυδαντίδαι. Harp.

20 2607 Κύδας· ὁ δὲ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης ἦν· ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Suid.
Ἀλήτης.

2608 Κυδιάνειρα: ἔνδοξος. Δ

2609 Κύδιμος: ἔνδοξος. Δ

2610 Κυδιόων: γαυριῶν. Δ

25 2611 Κύδιστος: ἔνδοξος. Σ

2612 Κύδνιον ῥεῦμα. Δ

2613 Κύδνος: ὄνομα ποταμοῦ. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ ⟨Κύδνος⟩, Δ
ᾧ παρακάθηνται οἱ Ταρσεῖς, καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι, μεθύοντες τῷ ὕδατι.

2600 — ὀρχησμός cf. Zon. 1266, L aliter Ambr. 1765, sch. Σ 604. Κυβιστητία = L cf. Ambr. 1889 = L, Zon. 1266 **2602** — τετράγωνον = P, Ba 284, 13 cf. Et. M. 543, 19 Κύβος alt. — ἔλεγον cf. Et. M. 543, 18 οἶδ'—ἐμῆς Anth. 5, 25. 3—4 vs. 9 οἱ—βίῳ Polyb. fr. 6 **2603** Soph. Ai. 722 c. sch. cf. sch. Ap. R. 1, 1337 ex quo Et. M. 325, 3; Epicharm. fr. 6. Aeschyl. fr. 94 **2604** Harp. cf. P, H, sch. Pl. Conv. 173 b, sch. Ar. Vsp. 895 **2605** = P, Ba 284, 15 cf. H; —ἔνδοξον cf. Ambr. 1766 = Et. M. 543, 32; sch. Δ 100 **2606** Harp. = P cf. Steph. Byz., H **2608** = Ambr. 1843 cf. sch. A 490, H **2610** = Ambr. 1934 cf. sch. B 579 **2611** = P, Ba 284, 17 cf. sch. A 122, H **2612** cf. Ambr. 1918 **2613** — ποταμοῦ = Ambr. 1824 ποταμός sq. Philostr. 1, 7

2601 cf. v. A 537 **2602** cf. **2591**, vv. A 1312 et 2273, Ε 2310; hinc v. Ε 3013 **2603** cf. **2615** **2607** ex v. B 47 **2613** cf. v. Ε 3504

1 Κυβιστήρ F ὄρχησις—2 ἔχοντος om. F 4 Κύβος alt.] nov. gl. FG sed cf. Et. et Zon. 1263 5 Ἀπολλόδωρος—11 ῥιψοκινδύνως om. V 5 κάμψαντα ex F solo, κύψαντα Et. 6 ἔλεγον κυβριστῆσαι A 7 κύβον] ἐπὶ add. A 12 λοιδορεῖται sch., Et. Zon. 1271 13 Ἀκύμῳ F πρεσβύτατον F: πρεσβύτην AGVM πρεσβύτερον sch. 14 ἀρσενικὸν AGM 15 παρὰ F ἐπὶ sch. τῆς] τοῖς F 16 τῆς om. V 19 Αἰγηΐδος] τὸ πληθυντικὸν add. F **2607** om. F mg. V 23 ὁ ἔνδοξος F **2613** non nov. gl. A 27 ⟨Κύδνος⟩ ex Philostr. suppl. Kust. 28 παρεκάθηντο F A[r]F(G V M)

Σ 2614 Κῦδος: γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.
Σ 2615 Κύδος: λοιδορία, ἀρσενικῶς. καὶ παροιμία· κύδου δίκην ὀφείλειν. συκοφαντησάντων.
Δ 2616 Κυδωνιάτης καὶ Κυδωνίτης: ἀπὸ τόπου.
Δ 2617 Κυδώνιον: εἶδος ὀπώρας.
Δ 2618 Κύδωνος.
E 2619 Κυδρούμενον· ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τοῦ καιροῦ πομπεύοντα ἁβρὸν καὶ κυδρούμενον καὶ θρυπτόμενον.
Ar. 2620 Κυδοιδοπᾶν: συνταράττειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πράττειν· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾶν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὀρθῶς· ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Δ 2621 Κυδοίμεον: ἐθορύβουν. καὶ Κυδοιμήσων ὁμοίως.
Σ 2622 Κυδοιμός: θόρυβος, τάραχος.
Σ 2623 Κύει: γεννᾷ· ἢ ἐν γαστρὶ ἔχει.
2624 Κυηρῖνος: οὕτως Ἰούλιός τις Πρόκλος ἐπλάσατο κεκλῆσθαι ἀκηκοέναι Ῥωμύλον.
E 2625 Κύϊνδα: ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγετο δὲ καὶ Διοκαισάρεια. καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἀνάζαρβα.
Δ 2626 Κυΐσκω: γεννῶ.
Prov. 2627 Κυζικηνοὶ στατῆρες: διεβεβόηντο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴ λέοντος.
Σ 2628 Κυθέρεια: οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδός φησιν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησι· διὰ
Anth. γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν φασί, τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μνηστῆρες ἀγαυοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος.
Δ 3629 Κύθηρα: ὄνομα πόλεως.

2614 = P, Ba 284, 18 cf. H; Ps. Herodian. 73 = Et. M. 543, 25; sch. Γ 373 2615 = P cf. Zen. IV 70, H 2616 Κυδωνιάτης cf. Ambr. 1828. Κυδωνίτης sq. cf. L 2617 = Ambr. 1923 cf. Ps. Herodian. 73 2618 = Ambr. 1805 2619 Aelian. fr. 66 2620 Ar. Nu. 616 c. sch. cf. H 2621 — ἐθορύβουν = Ambr. 1930 cf. sch. Λ 324, Et. M. 543, 33 Κυδοιμήσων O 136 2622 = P, Ba 284, 16 cf. H, Et. M. 543, 34 sch. Ε 593, Ambr. 1763, Ps. Herodian. 73 2623 — γεννᾷ = P, Ba 284, 19 cf. H. ἐν sq. cf. H, P 2624 κεκλῆσθαι sq. cf. Io. Antioch. fr. 32, FHG 4, 553 = EI 60, 34 et 61, 2—3 2626 = Ambr. 1935, Ps. Herodian. 73 2627 = Zen. IV 71 2628 — δύναμιν = P cf. H, sch. θ 288 Dindorf, Orion. 79, 23, Et. M. 543, 40 τὴν θνητὴν sq. Anth. 7, 218, 5—6 2629 = Ambr. 1866

2614 cf. v. Ε 2425 2615 cf. 2603 2618 cf. v. A 642 2619 cf. v. B 109 2625 cf. vv. A 1866 et Δ 1154 2628 cf. 2738

A[r]F(GVME) 3 ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων ed. pr. 2618 om. F post vs. 5 Κυδώνιον V 7 τῷ καιρῷ F 8 ἁβροὶ V 9 συνταράσσειν AM[ac] τὸ] τοῦτο F 15 Κυηρῖνος F, ordo poscit: Κυρῖνος, Κυηρῖνος GM Κυρῖνος AV, Κυιρῖνος Io. Antioch. 18 καὶ alt. ex GM: om. A Ἀνάζαρβος E 2627 extra ord. 20 Κυζηκινοὶ FV, Phot. Κυζηκηνοὶ GM διεβεβώωντο F 22 Κυθέρια F, Phot. ὅτι] ἔτι F 25 ᾗ] ἡμῖν A

2630 Κυθήρηθεν: ἀπὸ τῶν Κυθήρων. Δ
2631 Κυθήριος· Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος. Harp.
2632 Κυθνείδης: ὄνομα κύριον. Δ
2633 Κύθνιοι· Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων. Harp.
5 2634 Κυθνώδης συμφορά: οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά. οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος. Prov.
2635 Κυκᾷ: ταράττει. καὶ Κυκήσω, ἀντὶ τοῦ ταράξω, θορυβήσω. ἐν Ἐπιγράμμασι· μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους. Σ + Δ Anth.
10 2636 Κυκαίνω. Δ
2637 Κυκεών: πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον. Σ
2638 Κυκειῶ: ἐκ τοῦ κυκάω, κυκῶ. Δ
2639 Κυκήθρα: ταραχή, συμφορά, σκυθρωπότης.
2640 Κυκησιτέφρου: ταραττούσης τὴν τέφραν. Ἀριστοφάνης· Ar.
15 Κλειγένης ὁ μικρός, ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδολίτρου τε κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς. τῆς κυκώσης τέφραν, μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει δέ, ὅτι πονηρός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας, τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.
20 2641 Κύκλα: τροχούς. Σ
2642 Κυκλάμινος. Δ
2643 Κυκλεύς, Κυκλέως: ὄνομα κύριον. Δ
2644 Κυκλήσωμεν: ἀναζεύξωμεν. Σ
2645 Κύκλια: τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ar.
25 Ἀριστοφάνης· κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά. τουτέστι μέλη, ὕμνους, παιᾶνας, προσῳδία, παρθένια.
2646 Κυκλιοδιδάσκαλος· πρῶτος Λάγος ὁ Ἑρμηνεὺς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε. Ar.

2630 = Ambr. 1955 2631 Harp. = P 2632 cf. Ambr. 1798 2633 Harp. = P 2634 cf. Zen. IV 83, H v. κυθνώλης, Hellad. ap. Phot. Bibl. 533 a, 16 2635 — ταράττει = P, Ba 284, 21 cf. Erotian. 49, 18, Lex. Patm. 142, H; L = sch. Λ 129 μυριόπουν sq. Anth. 6, 222, 1—2 2637 = P, Ba 284, 22 cf. H, sch. Λ 623, sch. Luc. 104, 26, Ps. Herodian. 73 2639 = P, Σ[a] cf. H 2640 Ar. Ran. 709—712 c. sch. (plenior.) 2641 = P, Ba 284, 23, Et. M. 544, 21 cf. Ap. S. 104, 35, sch. Ε 722 et H 332, Hes. 2642 cf. L, Zon. 1263, P, H 2644 = Σ[a] cf. P = Ba 284, 24 (in H 332); H 2645 Ar. Av. 918 c. sch. 918—9 2646 sch. Ar. Av. 1403

2635 cf. 2658 et v. Ε 698; Anth. cf. v. Ε 37 2640 cf. 1618 et 1744 2643 cf. v. A 3886 2645 cf. v. παρθενεῖα 2646 cf. v. Λ 139

1 Κυθήραθεν A 2 Κύθηρον] Κυθήριον F nov. gl. G 4 Κύθνιοι A[r]F(GVM) om. F Κύθνος] nov. gl. omnes 6 διετίθεσαν V 8 μυριόπλουν F 14 τέφραν] φρέναν F Ἀριστοφάνης—19 τοιαύτης om. F 16 ψευδονίτρου A, v. l. Ar. cf. 1744 κονίας A, 1744, Ar.: κονίην GM κοινίην V 18 γῆς] τῆς γῆς V 2642—3 om. F 23 Κυκλήσομεν GVM, Phot. Ba Hes. 26 παρθενία AF: cp. rell. παρθενεῖα sch. 27 Λάγος] Λάκος Bas. (et in sch. Gelenius) Ἑρμιονεὺς Bos., v. Λ 139, sch.

Ar. 2647 Κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφορὰν τῆς μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων, εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτο ἢ κάμψειέ τινα καμπήν, οἵας οἱ νῦν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται· νόθαι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί. ἢ τοὺς περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον αἰνίττεται, ὄντας διθυραμβοποιούς. σοφιστὰς δὲ εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἁρμονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ἃς οἱ μουσικοὶ καλοῦσι στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδούς. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνειστήκει τὰ χορικά.

Ar. 2648 Κυκλοβόρος: ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμάρρους. ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος, διὰ δὲ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης· ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Δ 2649 Κυκλόθεν.

Σ 2650 Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται.

Synt. 2651 Κυκλῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 2652 Κύκλωπες: ἄγριοι ἄνθρωποι. καὶ Κυκλώπειον βλέμμα. Δ σημαίνει δὲ καὶ ὄρος.

2653 Κύκλωσις: παρατάξεως εἶδος. δείξαντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ E ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας, παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδειξάμενος.

Phil. 2654 Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ πέντε· Ἀρκτικός, ὁ ἀεὶ φαινόμενος, Χειμερινός, Τροπικὸς θερινός, Ἰσημερινός, Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους· γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, ὡς αἴτιος Harp. τοῖς παραλλήλοις. Κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

2647 Ar. Nu. 333 c. sch.; Ar. Nu. 970—972; Call. fr. 279 **2648** sch. Ar. Eq. 137 **2649** cf. L, Ambr. 1958 **2650** = P, Σ^a, Ba 284, 25 cf. H **2651** = Synt. Gud. et Laur. **2652** — ἄνθρωποι = P, Ba 284, 26 Κυκλώπειον βλέμμα cf. Ambr. 1916. ὄρος cf. Choer. An. Ox. 2, 231, 25, unde Et. M. 544, 10 **2654** — vs. 29 παραλλήλοις Laert. 7, 155 vs. 29 Κύκλοι sq. Harp. = P

2647 cf. vv. B 488 et Δ 1650 **2648** cf. 1261 **2653** cf. v. περιέπτυξαν

A et A^1 F (G V M) **2647** non nov. gl. G V M 2 διαφθορὰν Kust., sch. ἡγοῦνται A 3 καὶ — 13 χορικά om. F 7 ἢ] ἤγουν V 8 σοφιστὰς — 9 διθυραμβοποιούς om. G 9 τῶν — 10 διδάσκαλοι hic om. sed post vs. 2 διθυράμβους add. διθυραμβοποιοὶ γὰρ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐγκυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι, ἤγουν περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον V 10 αὐτῷ A 14 Κυκλόωρος V 16 κεκράκτης] κράτης F **2649** om. F V 20 κλέμμα A G M 24 ἐνδειξάμενοι Port.; locus corruptus 27 συνεύουσιν F^{ac} G V γράφονται] inc. A, vetus manus 28 τὸ ex A F solis κέντρον om. (propter comp.) F V 29 Κύκλοι] nov. gl. F 30 περιεστάναι] περιεπάται A

2655 Κύκνειον: τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Δ

2656 Κύκνος: ὄρνεον φιλῳδόν. κύκνον τὸν Μουσῶν ἄξια μελῳδ- Δ μενον. Anth.

2657 Κύκνου πολιώτεροι δὴ οἶδ' ἐπανθοῦσι τρίχας. ἀλλὰ κἀκ τῶν Ar. λειψάνων καὶ τῶνδε γνώμην νεανικὴν ἔχειν· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι, ἢ πολλῶν κίκιννους νεανιῶν καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρωκτίαν.

2658 Κυκώμενος: ταραττόμενος. Σ

2659 Κύλλαρος: ἵππος Κάστορος. παρὰ τὸ κέλλειν. ὁ ταχύς. Στη- Ecl. σίχορός φησι τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας καὶ Κύλλαρον.

2660 Κυλλήνη: ὄνομα πόλεως. καὶ Κυλλήνιος, ὁ Ἑρμῆς. Δ

2661 Κυλίνη: ἡ ἄκαρπος κράμβη. Δ

2662 Κυλικεῖον: ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Δ

2663 Κυλίνδει: κυλίει, ἐπιφέρει. Σ

2664 Κύλινδρος. Δ

2665 Κύλιξ: φιάλη, ποτήριον. λέγεται καὶ κυλίκειον, χεῖλος ἀπο- Σ Ar. κεκρουσμένον, κεκλασμένον. καὶ Ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις. οἷα δὴ ἐν στιβάδι καὶ κύλικι ἐς τὸ ἀβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιπεσὼν ἔκτεινε. καὶ αὖθις· καὶ σταγόνα σπονδῖτιν, ἀεὶ θέεσσιν ὀπηδόν, τὴν Anth. κύλικος βαιῷ πυθμένι κευθομένην.

2666 Κύλιξ ῥοπαλωτή: τὸ παρὰ πολλοῖς διακλύστηρον. Κόμοδος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ καμών, κύλικι ῥοπαλωτῇ EV παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστὶ ἔπιεν. ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν, ζήσειας. καὶ αὖθις· οἶμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. Ar. τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεσθαι. ἔστι

2655 = Ambr. 1917 **2656** — ὄρνεον = H κύκνον sq. Anth. 7, 19, 2 **2657** Ar. Vsp. 1064—70 **2658** = P, Ba 284, 27, Ambr. 1939, sch. Φ 235 cf. H **2659** = An. Ox. 2, 456, 11, unde Et. M. 544, 54; Stesich. fr. 1 **2660** — πόλεως = Ambr. 1867 et 1874 cf. sch. Ar. Eq. 1081, et sch. B 603, ex quo Et. M. 544, 43. Κυλλήνιος sq. cf. Ambr. 1840 = Stud. An. 268 **2661** = Ambr. 1853, Boisson. 4, 383 vs. 325 **2662** cf. Ambr. 1919, L **2663** = P, Ba 284, 28, H cf. sch. α 162, Ps. Herodian. 73, Ambr. 1932, sch. Λ 347 **2665** — ποτήριον = P, Ba 284, 29 cf. H; Et. M. 544, 35 = L; Ambr. 1856, Ps. Herodian. 73 λέγεται — κεκλασμένον Ar. Ach. 459 c. sch. Ἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις Laert. 4, 42 οἷα — ἔκτεινε fort. Aelian. καὶ σταγόνα sq. Anth. 6, 190, 9—10 **2666** Κόμοδος — ζήσειας Cass. D. 72, 18, 2 = EV 2, 378, 23—379, 3 οἶμοι — δέχεσθαι Ar. Pl. 1132 c. sch. οὐ δέποθ' sq. Ar. Lys. 226—235

2656 cf. v. ὑμεναίων **2657** cf. 1597 **2658** cf. 2635 **2665** Ar. cf. v. A 3343. Anth. cf. v. σπονδή **2666** Cass. cf. v. A 1687. Ar. Pl. cf. v. οἶμοι 2, hinc 1263. Ar. Lys. cf. vv. H 426, προσκινήσομαι, τυροκνήστις

1 Κύκλειον et κύκλου V 2 φιλῳδόν A **2657** non nov. gl. F 4 δὴ] A (G F V M) δὲ F 6 εὐρυπρακτίαν G V M 8. 9 Στασίχορός A 10 τέκνον G M Ποδάργας G **2660**—1 post **2664** G M ὁ om. G F 12 Κυλίνη G M^{ec}, Ambr. Boiss., epimerismi lege cum **2660** coniuncto perspexit Bhd.: Κυλίβη A F V M^{ac}, ordo poscit 16 καὶ A F: δὲ καὶ G V M κυλίκιον G V M 18 ἐπικεκλιμένοις A 19 καὶ αὖθις—20 κευθομένην om. F 19 καὶ alt. om. A τὴν A: τῆς G V M cf. Anth. 23 ἐφ'—p. 210, 5 κύλιξ om. F 24 εἰωθὸς om. A 27 καὶ — δέχεσθαι ex A solo

δὲ καὶ ὅρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος οὗτος· οὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τοὐμῷ πείσομαι· εἰ δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι· οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀντενῶ τὰ Περσικά· οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί· εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.

Δ 2667 Κυλίω.

Ar. 2668 Κυλίχνιον: ἔκπωμα· ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα.

Δ 2669 Κυλλοπόδιον: ἐπὶ κλητικῆς.

2670 Κυλλός: ὁ πεπηρωμένος. Κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν· ὁμοίως καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις· ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. λέγεται καὶ Κύλλου πήρα, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔστι δὲ καὶ κρήνη, ἀφ' ἧς τὰς στερίφας πίνειν γυναῖκας, ἵνα συλλαμβάνωσι.

Prov.

Σ 2671 Κυλλός: ὁ πεπηρωμένος οὐ μόνον πόδα, ἀλλὰ καὶ χεῖρα ὁμοίως. καὶ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. οἱ δὲ Κύλλου ἀναγινώσκουσιν ὡς Κύκνου. τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔταccον, ὡς ὁ ποιητής· ὄρσεο Κυλλοπόδιον. τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις· ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα, οὐ λέγεις. ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφῳ, πόδα τιθείς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Prov. Ar.

Σ 2672 Κυλλοῦ Πήραν: ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς Καλλίαν αὐτήν φησιν, οἱ δὲ Κυλλουπήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν Ε βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἑστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προΰτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλόν, ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων, οἷα ἐπεπόνθει.

Σ Ε

Δ 2673 Κυλώνειον ἄγος: ἀπὸ Κύλωνος. ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλέα τὸν Ἀθηναῖον ἀπέκτειναν.

2667 = Ambr. 1933 2668 sch. Ar. Eq. 906 2669 in Φ 331 2670 Κυλλοὺς sq. cf. Miller Mél. 362 n. 37, Paroem. ed. Gsf. 67 n. 571; Eup. fr. 247 cf. 343, Poll. 4, 188 2671 vs. 16 χωλὸς—χειρός cf. Lex. rhet. fr. 448 Schwabe ap. Eust. I. 206, 43 vs. 16 οἱ—17 Κύκνου = Miller Mél. 362 n. 37 vs. 17 τὸ sq. sch. Ar. Av. 1379; Φ 331; Eup. fr. 343 2672 — ἐπιτεχνήσεως = P cf. H; Crat. fr. 102 vs. 26 ὁ sq. Aelian. fr. 98 2673 — Κύλωνος cf. Ambr. 1920

2670—1 cf. v. χωλός 2673 cf. v. Περικλῆς 1

A(GFVM) 1 ὁ om. G ante ὅρκος M ἀνδρὶ GVM 2 πείσομαι A βιάζεται GM 2. 3 προσκυνήσομαι GVM 6 Κυλίω] κυλίνδω add. F 11 ἐπὶ τῶν om. A 2671 om. F 15 Κυλλός—17 μὲν] τινὲς τὸ V 16 καὶ pr. A: δὲ GM Κύλλου GM, Athous: κύκλου A (corr. in κύλλου A^{r}) κύλλον ed. pr. 17 Κύκνου] κύκνον ed. pr. τὸ A: καὶ τὸ GM ἔταccον A, sch.: τάττουσιν GVM 18 Κυλλοποδίων G^{ac}M^{ac} Κυλοποδιόνων V τῆς om. GVM 19 χεῖρ' A 25 Κολλοπήραν Phot.

2674 Κυλοιδιόων: τὰ κοῖλα οἰδῶν· ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος· δηθὰ κυλοιδιόωντα. Σ

2675 Κῦμα· Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις. ὅτι τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἴγες λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω. Ar. Suid.

2676 Κυμάτια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Σ

2677 Κυματίας: ὁ κυματώδης. Δ

2678 Κυματωγή. Ἀγαθίας· νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι μετεώρους εἶχον τὰς ἀκάτους, καὶ ἀμφ' αὐτὰ ἤδη που τὰ καρχήσια τῶν ἱστῶν ἀνιμηθείσας. οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μηδὲ ἴχνος ἔμελλε συμβαίνειν. Δ E

2679 Κύματος ἄκρον ἄωτον: ὁ ἀφρός. Call.

2680 Κύμβαλα: θυμελικὰ παίγνια. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα, κοιλοχείλεα. Anth.

2681 Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας. Σ

2682 Κυμβία: τὰ μαζία τῶν χρυσίων. Δ

2683 Κύμβιον: εἶδός τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενόν, καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβιον. Harp.

2684 Κυμαίνει: ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. αἶψα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην. Αἰλιανός· ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου κυμαίνεται αὐτῷ καὶ φλέγεται καὶ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ἦν. Σ Call. E

2685 Κυμαῖος: ἀπὸ τῆς Κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κύμη δὲ ὄνομα πόλεως. Δ

2686 Κυμίνδιος: ὁ ἀετός. καὶ Κύμινδος. Δ

2674 cf. sch. Ar. Lys. 472 — ὀφθαλμούς = Σ^{a}, Ba 285, 1 cf. P, sch. Theocr. 1, 38, sch. ω 1, An. Ox. 2, 437, 8, Poll. 2, 66, Tim. δηθὰ sq. Theocr. 1, 38 2675 — ἀνάγκαις Ar. Ran. 704 c. sch. 2676 = P, Σ^{a}, Ba 285, 4 cf. H 2677 cf. Ambr. 1779 et 1825 2678 l. = L cf. Ambr. 1852 νῆες—ἀνιμηθείσας Agath. 3, 21 p. 185 οἱ sq. fort. Iambl. 2679 Call. (fr. 64, 4 K. an. 40 S.) c. sch. 2680 καὶ sq. Anth. 6, 94, 2 2681 = P, Ba 285, 6 cf. H, sch. Ε 586, Apion 2682 = Ambr. 1927 2683 Harp. = P cf. Et. M. 545, 31, H 2684 — ταράσσει = P, Ba 285, 3 cf. H = Zon. 1271; L = Ps. Herodian. 73 αἶψα sq. Call. fr. 25 K., an. 41 S. ὅμως sq. Aelian. fr. 50 2685 — Κύμης cf. Ambr. 1829, Ps. Herodian. 73, L. ὄνομα κύριον = Ambr. 1786. Κύμη sq. = Ambr. 1864, Ps. Herodian. 73 2686 — ἀετός = Zon. 1264 cf. Eust. I. 986, 32; H = L, Et. M. 545, 17

2674 cf. 2635 et 2545 2675 Ar. cf. 1205. ὅτι sq. ex v. Al 28 2684 Aelian. cf. vv. A 968 et Ε 3129

1 κοῖλα AF, Σ^{a} Ba Phot.: κύλα GVM ἔστι δὲ] ὅ ἐστι A 2 Θεόκριτος· δηθὰ κυλοιδιόωντα om. A; Κυλοιδιᾶν· τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν ante Θεόκριτος add. F cf. 2545 4 ἀνάγκαις] ἀγκάλαις F ὅτι—5 πνέω om. AFV mg. A^{r} 5 λέγονται A^{r}G 9 θαλάσσης F ep. A ἐφορμοῦσαι F 10 μετεώρους—13. 14 συμβαίνειν om. F 11 ἀνεμηθείσας A 15 θεμελικὰ V 2679 ante 2678 GM, ordo poscit; non nov. gl. F 17 πόδας] ἔχων add. GVM 18 τοῦ χρυσίου Coray 22 Αἰλιανός—23 ἦν om. F ὅμως om. V 23 πόθου κ. αὐτῷ A: πόθου αὐτοῦ κ. G π. αὐτῆς κ. V π. αὐτ' κ. M αὐτῷ om. GVM ἦν om. G et in lac. M 24 ἀπὸ] ὁ ἀπὸ F σημαίνει δὲ om. F A(GFVM)

Δ 2687 Κύμινον: εἶδος βοτάνης.

Ar. 2688 Κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον· Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ ὑίδιον τηρεῖ με, καί τι δύσκολον κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

2689 Κυμοδόκη καὶ Κυμοθόη: ὀνόματα θεῶν ἐναλίων.

E 2690 Κυμοτόμος: περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον τὸ ὀξὺ ἔχον ἔμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι, ὃ δὴ οἱ μηχανοποιοὶ κυμοτόμον καλοῦσιν, ἐμβόλῳ νηὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος ἐτεκτήνατο γεφυρώσας τὸν ποταμὸν καὶ ἐς τὴν περὶ Δαρδανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν.

Ar. 2691 Κύνα δέρειν δεδαρμένην: τὸ τοῦ Φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία.

Ar. 2692 Κύννα καὶ Σαλαβακχώ: ὀνόματα θαυμαζομένων παρ' Ἀθήνησιν ἑταιρῶν. Ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον· ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλήν. περὶ Κλεώνός φησι.

Hom. 2693 Κυνάμυια: ἀναιδεστάτη. παρεσχημάτικε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

Soph. 2694 Κυνασβοτῆρας: ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ.

2695 Κυναίγειρος, Ἀθηναῖος, Εὐφορίωνος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νηὸς τῶν Περσῶν ἤδη φευγούσης καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεὶς ἐπέβαλε τὴν ἀριστεράν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης ἐτελεύτα πεσών.

Δ 2696 Κυναῖος: ὁ ἀναιδής.

Σ 2697 Κυνέας: τὰς περικεφαλαίας. ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γιγνομένας, ἢ ἀπὸ Κυνός τινος, κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς σιωπὰς ἔχοντες.

2687 = Ps. Herodian. 73, Ambr. 1908 2688 Ar. Vsp. 1356—57 2689 in Hesiod. Th. 252 et 245 2690 Men. Prot. coll. fr. 63 attr. Bhd. 2691 sch. Ar. Lys. 158; Pherecr. fr. 179 2692 Ar. Pac. 754—7 c. sch. 755 cf. sch. Eq. 765 2693 cf. Et. M. 545, 47; —ἀναιδεστάτη cf. Ambr. 1848, Ap. S. 105, 12, H. παρεσχημάτικε sq. = sch. A (Aristonic.) in Φ 394 2694 sch. Soph. Ai. 297 2695 cf. Hdt. 2696 = H, Ambr. 1764 2697 = P; —πρῶτον = Bk. 274, 9 cf. Et. M. 545, 37, H; Dem. 59, 84

2691 cf. v. Ε 384 2693 cf. 2716

A(GFVM) 5 Κυμοτόμον A^{ec} περὶ] τὸ παρὰ in lac. F 6 ἔχων F μηχανοποιοὶ] κυματοποιοὶ V^{ac} μηχανοποιοὶ κυματοποιοὶ GM 8. 9 Βαρδανίαν A 11 εἰς om. F 13 Κύνα AGF θαυμαζόμενα V παρ' del. ed. pr. 14 πρῶτον V, Ar.: πρῶτα rell. 15 Κύννην A 16 κολάζων V 18 τοῦ] τῆς F 22 Εὐφορῖνος GVM 24 ἀριστείαν V 26 ὁ om. F 28 γινομένας FV, Bk. 29 σιωπὰς] Βοιωτίας ex Dem. Kust.

2698 Κυνέη: περικεφαλαία. τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο. Σ Ar.

2699 Κύνειος δορά. Δ

2700 Κύνειρον. Δ

2701 Κυνῆ· Ἀριστοφάνης· πλοῖον ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. πλοῖον μέν, καθὸ ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι· κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς, ἄγγελος ὤν. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι δὲ κυνῆν τὸν πέτασόν φασι. Ar.

2702 Κυνήγιον· ὅτι ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐρριπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι· ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στῆλαι. καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος, θαύμαζε, ἔφη, ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐστίν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, Μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὸ πραχθέν, ἀπιστούντων πάντων, ὅρκοις τούτους ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καί τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτῶμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρός, τὸ πτῶμα τῆς στήλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης δέ τις φιλόσοφος ἔφη, ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζῳδίου ἔνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον. ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς τοῦτο τὸ ζῴδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε.

2703 Κυνηγός· ζήτει ἐν τῷ Ἄρατος.

2704 Κυνηδόν· ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

2705 Κυνηδόν: ὡς κύων. ἡ δὲ ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμφῦσα εἰς τὸ σκέλος, εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντα χωλὸν εἰργάσατο. Σ E

2706 Κυνήειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος, ὃν ἱδρύσατο Κύννις, Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ιβ'· θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι. τοῦ κυνζηθμοῦ Σ

2698 — περικεφαλαία = P, Ba 285, 7 cf. Ambr. 1842, sch. Ε 845, sch. Ar. Nu. 268 τῶν sq. sch. Ar. Nu. 268 2699 cf. Ambr. 1892 2700 cf. Theognost. An. Ox. 2, 21, 23 2701 Ar. Av. 1203 c. sch. plenior. 2702 = Preger 163, 1—19 2705 — κύων = P, H (in Ar. Nu. 491) cf. Ambr. 1954 2706 = P; —Ἀπόλλων cf. H; Socrat. FHG 4, 499

2701 cf. v. πλοῖον

2700 om. F 6 ἐπταίρωνται F ἐπαίρονται V 8 Πελοποννήσιοι F, sch. Kust.: Πέλοπες rell. τὸν G: τὴν rell. 10 ἐριπτοῦντο F ἐριποῦντο V 11 ἦσαν— 24 ἐκέλευσε om. F 16 δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ A, Preger: κροῦσαι τὸν Ἱμέριον GVM 18 τούτους A: τοῦτο GVM αὐτοὺς Preger 20 et 21 πῶμα V 27 ἡ—29 εἰργάσατο om. F 30 οὕτω GFM δν—p. 214, 7 καλούμενον om. F 32 ante θεμένης lac. statuit Hemst. A(GFVM)

γὰρ αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήειον ἐστὶν Ἀπόλλωνος Κυνηείου, τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον. τοῦτο δέ ἐστι τὸ θυννεῖον ἁλήσιον· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη. ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηείῳ Ἁλῆσι, οὗ Δημήτριος ὁ βασιλεύς.

Harp. 2707 Κυνίδαι: γένος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

2708 Κυνίδιον: τὸ μικρὸν κυνάριον.

2709 Κυνικὴ φιλοσοφία· ζήτει ἐν τῷ Ἀντισθένης.

Ar. 2710 Κυνίσκας: τὰς κύνας· ὥσπερ φιαλίσκας.

Phil. 2711 Κυνισμός: εὔτονος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καί, κυνιεῖν δεῖν τοῖς σπουδαίοις.

Phil. 2712 Κυνισμός: αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ ὁρισμὸς αὐτοῦ σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρεσκε δ' αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν, αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις, πλούτου καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ ἐχρῶντο σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πίθοις καὶ ἔφασκον θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι, τῶν δὲ θεῷ ὁμοίων τὸ ὀλίγων χρῄζειν. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι καὶ ἀναπόβλητον.

Anth. 2713 Κυνθιάδες· ἐν Ἐπιγράμμασι· Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι. καὶ

Ar. Κυνθίαν· Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ar. 2714 Κυνοκέφαλος: ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ. ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον· ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς. Χρυσάωρ ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα. τουτέστιν ἰταμὸς καὶ ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικός.

Ar. 2715 Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον: ἀντὶ τοῦ τυπτήσω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ οἷον κυνείῳ δέρματί σε παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον. οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον.

Δ 2716 Κυνόμυια: ἡ ἀναιδής.

2707 Harp. = P cf. H, Bk. 274, 16 (ex quo Et. M. 545, 51) 2708 in Ar. Ach. 542; aliter Ambr. 1924 2710 sch. Ar. Ran. 1360 2711 cf. Laert. 7, 121 et 6, 104, Iul. or. 7, 225 c 2712 vs. 13 ὁ sq. Laert. 6, 104—5 2713 — Ἀρτέμιδι Anth. 6, 121, 1—2 Κυνθίαν alt. — πέτραν Ar. Nu. 596—7 2714 sch. Ar. Eq. 416; Hesiod Th. 287 2715 Ar. Eq. 289 c. sch. 2716 = sch. Φ 394, H cf. Ambr. 1895

2716 cf. 2693

A(GFVM) 1 αἰσθομένας A 3 οὕτως V 4 ἁλήσιον] Ἁλῆσι Phot. 6 Ἁλῆσι οὖ Dobree: Ἁλησίου omnes, Phot. βασιλεύς] Μάγνης Pors. 10 τὰς om. GM 11 ἐπ'] πρὸς G καὶ om. F 11. 12 δεῖ τοὺς σπουδαίους ed. pr. 13 αὐτοῦ] αὐτῶν F cp. A 15 βιοῦν] βιῶναι V 18 εἶναι om. GM 19 τῶν] τῷ V 21 τὰ — 23 Νεφέλαις om. F 23 Κυνθίαν pr.] Ἀριστοφάνης add. GVM Ἀριστοφάνης Νεφέλαις om. V 24 καλεῖται A 25 ὁποῖος — 26. 27 ἁρπακτικός om. F 25 Χρυσάορ GVM 28 τὸ] τὸν F, v. l. Ar. 29 γὰρ] δὲ V 31 τὸ] τὸν F 32 Κυνάμυια F Κυνάμβα V

2717 Κυνόπιδα. Σ?

2718 Κυνοραΐσται: κρότωνες. οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Σ

2719 Κυνοραιστέων: ῥῆμα. Δ

2720 Κυνόσαργες· ἕν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες. Harp.

2721 Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην. Δίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἴς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο, οἱ μήτε πρὸς πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πολῖται. Σ

2722 Κυνὸς σῆμα: Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τούτοις πολέμῳ καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινοῦσαν λίθων βολαῖς ἀνεῖλε καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

2723 Κυνόσημον. χωρίον τῆς Χερρονήσου, ἔνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον, κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον.

2724 Κυνοσουρία. Δ

2725 Κυνοῦχος: ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κῶλπαν ἀστλέγγιστον ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον. Anth.

2726 Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς ἐμβλέπει. λύσις ὀνείρου· κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Σ On.

2727 Κυνώπιδος: ἀναιδοῦς. Σ

2728 Κύων ἐπὶ δεσμά: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. ὁμοία τῇ, καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ κύον. Prov.

2717 cf. P 2718 = P, Σ[a], Ba 285, 9 cf. sch. ρ 300, Ap. S. 105, 14, Et. M. 546, 10 H, L 2719 cf. Ambr. 1937 (in ρ 300) 2720 Harp. = P cf. Bk. 274, 21 2721 = P, Σ[a] cf. Ba 285, 11, H, Bk. 274, 21, sch. Dem. 24, 114; — τόπος = Ambr. 1906 2722 cf. Hypothes. in Od., sch. ed. Dindorf. 1 p. 4 (Philol. Suppl. 6, 489), Cedren. 232, 3 ed. Bonn 2724 = Ambr. 1890 2725 κῶλπαν sq. Anth. 6, 298, 3 2726 — ἐμβλέπει = P, H cf. Phryn. 84, 3 κυνῶν sq. Astramps. 2727 = Ba 285, 20, H cf. P, sch. Γ 180, Ambr. 1857 2728 — δεσμά alt. = Parosm. ed. Gsf. 66, n. 564, Zen. IV 73, H ὦ κύον cf. Ambr. 1772

2717 cf. 2727 2721 cf. vv. Ε 3160 et Εἰ 290 2727 cf. 2717

2717 om. A 1 Κυνώπιδα M[ec] 2719 om. G 3 καὶ Κυνοραιστέω F 7 κατ' — 13 πολῖται om. F Δίδυμος] Δίομος Meursius ἐν om. V 8 ἀπέθετο A, Phot. Σ[a] Ba: ἀπελθὼν add. ἀπέθετο post τινα τόπον GVM 12 ἐκεῖ οἱ νόθοι] οἱ νόθοι ἐκεῖ A μήτε pr.] μήποτε V 14 Ὀδυσσεὺς — 19 σῆμα] τόπος Μαρωνείας F 18 παρὰ AM: περὶ GV 20 Χερονήσου V 24 κύνα] μύλον A κόλπαν A 26 βλέπει A 30 καὶ ἡ — κύον om. AF mg. V; καὶ ἡ κλητικὴ om. V A(GFVM)

Σ 2729 Κύων ἐπὶ φάτνην: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων.

2730 Κύων Μολοττικός· ὅπου τὰ ποιήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμποεῖν Μολοττικός.

Σ 2731 Κύων παρ' ἑντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα.

EV 2732 Κύντιος Κικιννάτος δικτάτωρ· οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθληςε στρατιαῖς, πολλάκις κεκοσμημένος. οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργὸν ἀγαπᾶν τε βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸ ἑστιάσεως τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος ἐπάνειςιν ἑνδεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ περιστάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον.

2733 Κύπαccις: κόσμος γυναικεῖος. ἐνδεδυμένος κύπασςιν φοινι-
E κοῦν ποδήρη. εὐθύςανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασςιν
Anth. Ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν.

Harp. 2734 Κύπαccις· οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασι τὸν κύπασςιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου.

Σ 2735 Κύπελλον: ποτήριον, κισσύβιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ταῦτα
Anth. βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα ἄγκειται, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

Δ 2736 Κύπειρον: εἶδος βοτάνης.

Σ 2737 Κυπριάζουσαι: ἀνθοῦσαι.

Hom. 2738 Κύπρις: ἐπίθετον Ἀφροδίτης· κυόπορίς τις οὖσα. ἢ αὐτὴ λέ-
Ecl. γεται καὶ Κυθέρεια. παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. ὅτι οἱ Κύπριοι

2729 = P cf. Bk. 276, 6 2730 ὅπου sq. Laert. 4, 20 2731 = P; — παρακειμένων = Bk. 276, 8, H cf. Diogen. V 67 a 2732 Io. Antioch. fr. 48, FHG 4, 556 = EV 1, 169, 11—170, 4 2733 — γυναικεῖος cf. P εὐθύςανον sq. Anth. 6, 202, 1—2 2734 Harp. cf. H 2735 — κισσύβιον = Σ^a, P, Ba 285, 21; ποτήριον cf. H, sch. A 596, Ap. S. 105, 24, Ambr. 1907 καὶ sq. Anth. 6, 170, 3—4 2736 cf. Ambr. 1912, sch. Ar. Ran. 244, sch. δ 603 2737 cf. P = Ba 285, 22, H 2738 — Κυθέρεια cf. sch. Ε 422 ex quo Et. M. 546, 17; — Ἀφροδίτης = Ambr. 1900, Stud. An. 269 παρὰ — ἔρωτας cf. Et. M. 543, 40 (ex Orion.)

2729 cf. v. H 187 2732 cf. v. Λ 846 2733 cf. v. Θ 615 2735 cf. v. Λ 483 2738 cf. 2628. ὅτι sq. ex v. B 462

A (GFVM) 1 ἐπὶ alt. om. A 4 συμποεῖν F, Laert. 2732 om. F; ordinem corr. M 12 ἔτυχε om. V 19 ἐνδεδυμένος — 21 θυρῶν om. F 20 εὐθύςανον A, v. Θ 615, Anth.: εὐθύζωνον V εὐθύνον GM 22 οἱ — χιτῶνος om. F τὸν] τὴν GM 23 γυναικεῖον et ἀνδρεῖον F 25 ἄγκυται V ἄγκητα F ἔγκειται G 2736 ante 2735 GM 26 Κύπαιρον A^{ac} GV^{ac} M^{ac} Κύταιρον F 29 κεύθειν] κυθεύειν F ὅτι — p. 217, 2 ςωρῷ om. AFV mg. A^r

βόες ἀναίσθητοι τῶν ἄλλων· φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. καὶ ζήτει τὴν Suid.
παροιμίαν ἐν τῷ βοῦς ἐπὶ ςωρῷ.

2739 Κυπρόθεμις: ὄνομα κύριον· ὃν κατέςτηςε Τιγράνης φρούραρ- Harp.
χον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχος.

2740 Κυπτάζειν: διατρίβειν, στραγεύειν, ἀναβάλλειν. ὁ δὲ ἐς ἅμαξαν Ar. + E
χόρτου πλήρη ἐκρύφη καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄστυ ἐςεκομίςθη, ἅτε μηδενὸς ἐλπίςαντος ἐνταῦθα τινὰ κυπτάζειν. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν Ar.
θύραν; περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ τὸ περί τι πονεῖςθαι.

2741 Κυρβαcίαν: κεφαλὴν ἀλέκτορος. Σ

2742 Κύρβαcις: ἔνιοι μὲν τιάρα, ἣ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν Σ
ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένῃ. καὶ περικεφαλαίας εἶδος, καὶ πίλου.

2743 Κύρβας, Κύρβαντος: ἐθνικόν. Δ

2744 Κύρβεις: τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι Σ
ἐγγεγραμμένοι ἦςαν καὶ πολιτικοί. καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι. ἄξονες καὶ Suid.
κύρβεις διαφέρουσι. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμέ- Harp.
νους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖςθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶςθαι κύρβεις· ὥςπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φηςιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ἀναγράψαντας δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔςτηςαν ἐν τῇ ςτοᾷ τῇ βασιλίδι.

2745 Κύρβεις: αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι· κρύβιές τινες οὖσαι, Ecl.
ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. Ἀςκληπιάδης, ὅτι ἀπὸ Κύρβεως τοῦ τὰς οὐσίας ὁρίςαντος, ὡς φηςι Φανίας ὁ Ἐφέςιος. ἀπὸ

2739 Harp. = P 2740 — στραγεύειν cf. sch. Ar. Nu. 509 et Lys. 17, H, Ammon., P ὁ — κυπτάζειν Iambl. vel Aelian. τί — Ἀττικῶς Ar. Nu. 509 c. sch. τὸ περὶ sq. sch. Ar. Lys. 17 2741 = P, Ba 285, 23 cf. H 2742 — τιάρα cf. Σ^a, Ba 285, 25, gl. Hdt. 7, 64; τιάραν sq. = P cf. H, Erotian. 55, 7, sch. Ar. Av. 487 2744 — vs. 17 τετράγωνοι = P 3 cf. sch. Pl. Politic. 298 d, P 2, Bk. 274, 24, Lex. Patm. 150, Poll. 8, 128, H, Tim. vs. 18 τοὺς sq. Harp. = P 1 cf. sch. Ar. Av. 1354, sch. Ap. R. 4, 280; FGrHist 244 fr. 107, Aristot. Ath. Pol. 7, 1 2745 — vs. p. 218, 7 ἀναγινωσκόντων = An. Ox. 2, 455, 15 ex quo Et. M. 547, 45 cf. An. Ox. 1, 221, 5; Φανίας fr. 4, FHG 2, 294; Eratosth. fr. 12 Bhd., Ar. Byz. fr. 76 Nauck

2744 init. hinc v. N 485, extr., ἄξονες alt. — διαφέρουσι ex v. A 2833

1 ἀναίσθητότεροι ed. pr. 1. 2 τὴν παροιμίαν om. A^r 2 ἐπὶ ςωρῷ] A (GFVM)
Κύπριος Kust. 5 τραγεύειν G στρατεύειν V cf. v. I 744 et sch. Ar. Lys., om. F στραγγεύειν ed. pr. ὁ — 9 πονεῖςθαι om. F 6 ἐκρύφθη GM 7 ἐλπίζοντος GVM 9 περί τι om. V 2742 om. V post 2743 GM, ordo posuit 11 τιάραν GM μὲν om. F 14 ⟨Κύρβ⟩ας ss. A 16 καὶ alt. — 24 βασιλίδι om. F 17 ἔχοντες om. V ἄξονες — 18 διαφέρουσι om. A V post vs. 26 εἶναι G mg. M 18 διαφέρουσι M: διαφέρει ante ἄξονες G 20 πετάςεως V 23. 24 ἀναγράψαντες Phot. Harp. vlen., Aristot. 25 κύβριές A, Et. 26 Ἀςκληπιάδης — p. 218, 9 παροιμία om. F; Ἀςκληπιάδης — p. 218, 3 ὅτι om. et οἱ — p. 218, 6 ἀναγινωσκόντων post gl. transpos. V 27 οὐσίας] θυσίας An. Ox. 1, Gale, Salmas. Ἐρέσιος Meursius; v. Φανίας contulit Hemst.

τούτου ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναί φησι τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους, αἱ δὲ κύρβεις οὐσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον· πλινθίον τι μέγα, ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα, τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα καὶ γραμμάτων πλήρεις· ἑκατέρωθεν δὲ κνώδακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ μεταστρέφεσθαι
Prov. ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία· Κύρβεις κακῶν. κανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐποίουν. ἐπὶ τοίνυν τῶν
Ar. σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία. Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένα. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Ar. 2746 Κύρβις: περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν· ἕνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον εἰς τὰς κύρβιας. ἦν δὲ κανίς, ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως· ἡδέως ἂν ὁτιοῦν ὑπομείναιμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι.

Σ 2747 Κυρεῖ: τυγχάνει.

Δ 2748 Κυρεία: ἡ ἐξουσία.

Harp. 2749 Κύρειον στράτευμα· Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ φησιν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Δ 2750 Κύρειος θρόνος: ὁ τοῦ Κύρου.

Ar. 2751 Κυρηβάσει: κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις γίνεται. ἢ αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης· εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρί, πρὸς σκέλος κυρηβάσει. ἂν πρὸς τὸ σκέλος μαχεῖται. ἢ διαπεσεῖται, ἐὰν ὑποσταλῇ, ἢ φύγῃ.

Δ 2752 Κυρηβάσιος.

Σ 2753 Κυρήβια: πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα· τὰ ἄχυρα,
Ar. ἢ τῶν πυρῶν. ἢ ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δὲ εἰσὶν αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί.

Δ + Harp. 2754 Κυρηβίων καὶ Κυρηβίωνος: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

2745 vs. 7 Κύρβεις—10 παροιμία = Zen. IV 77 vs. 10 Κύρβεις sq. sch. Ar. Av. 1354 cf. P 2; FGrHist 244 fr. 107 2746 sch. Ar. Nu 448 cf. H, Tim. 2747 = P, Ba 285, 24 cf. H, sch. Ψ 821 2748 = Ambr. 1881 2749 Harp. = P; Isocr. 4, 144 2750 = L cf. Ambr. 1814 2751 Ar. Eq. 272 c. sch. 2752 = Ambr. 1782 2753 — ἀποβρέγματα = P cf. H, sch. Ar. Eq. 254, Erotian. 55, 15; Et. M. 548, 4 = An. Ox. 2, 496, 32. τὰ ἄχυρα—πυρῶν Atticistae fonti attr. Wentzel ἔνθα sq. sch. Ar. Eq. 254 2754 praeter καὶ Κυρηβίωνος Harp. = P Κυρηβίωνος = Ambr. 1808

2753 cf. 12, 1156, 1985, v. τὰς ὁδούς 2754 cf. v. Ε 2417

A (G F V M) 2 φασι A 3 θυσίας An. Ox. 1, Kust. 4 τοιοῦτο A 10 Κύρβις F 11 ἀνατεταμένας GM ἀνατεταμμένη F cf. sch. γὰρ om. V cf. sch. 13 Κύρβιος F 20 Ἀρταξέρξην Harp. Phot., e Xen. Kust. 24 ἐκκλίνοι A ἐνκλίνει V ἂν] ἀντὶ τοῦ ed. pr. ἄλλως sch. 28 κάγχρυς bis F 2754—5 inverso ord. GM, ordo poscit

2755 Κυρήβιος: ἀπὸ τόπου.

2756 Κύρημα: ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον. Σ

2757 Κυρηναῖος: ἀπὸ Κυρήνης. Δ

2758 Κυρηνήτης: ἀπὸ τόπου. ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ Δ
Ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο. Suid.

2759 Κυρία: ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία, ἡ ὡρισμένη Σ
καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες E
τοῖς ἡγεμόσι πάντας ἀπέκτειναν. καὶ Κυριώτατον, τὸ τελεώτατον. E
ὁ Πολύβιος· κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

2760 Κυρία ἐκκλησίας: οἱ πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν Harp.
δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν ὀκημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας· καὶ τῆς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

2761 Κυριακὴ μεγάλη· ζήτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτή.

2762 Κυριεύω· γενικῇ. Synt.

2763 Κύριος: κυρίως ὁ κεκριμένος, καὶ βέβαιος.

2764 Κύριλλος, διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ· ὃς E
ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἴδωλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες τοῦ ἥπατος ἀπεγεύσαντο.

2765 Κυρῖνος: ὄνομα κύριον, ὁ σοφιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσα ταμιείου, ἣν Suid.
ἔσχεν ἐκ βασιλέως.

2766 Κυρίως: τὸ ἀναγκαίως. καὶ κυρίως καὶ τὸ ἁπλῶς ταὐτὸν Δ
σημαίνειν· ὁ γὰρ λέγων ἁπλῶς τὸν γηρῶντα πολιοῦσθαι ἢ πάντα Phil.
ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. καὶ Κυριώτατον, τὸ ἀναγκαιότατον. Δ

2767 Κυρίσσει: κέρατι τύπτει. καὶ Κυρίττει. Σ Suid.

2756 = P, Ba 285, 26 2757 cf. Zon. 1264, L, Ambr. 1831 2759 — ἡμέρα = P, Ba 285, 27 cf. H v. κυρίας, Bk. 274, 6 κυριώτατον alt. sq. Polyb. fr. 45 2760 Harp. = P cf. Lex. Cant. 2762 = Synt. Laur. et Gud. 2763 βέβαιος cf. H v. κυρίως 2764 Thdr. h. e. 3, 7 2766 Κυρίως alt.—εἶπε cf. Alex. Aphr. 179, 14—18 Κυριώτατον cf. Ambr. 1810 2767 — τύπτει = P, Ba 285, 29, Et. M. 548, 1 cf. H

2756 cf. 2772 2758 ὅτι sq. ex v. A 3908 2759 Κυριώτατον cf. 2766; Polyb. cf. v. Ε 3102 2765 ex v. Γ 298 2766 Alex. cf. v. A 1827. Κυριώτατον cf. 2759

2 ἐπίταγμα F 3 ἀπὸ] ὁ ἀπὸ F 4 Κυρηνίτης ed. pr., Steph. Byz. A (G F V M)
ὅτι—5 ἤρξατο om. AF mg. A[r]V 4 ἡ om. V 2759 post 2755 A 7 ἀθρόον—9. 10 Μακεδονίας om. F 9 ὁ ex A solo 2759, 2764, 2766, 2760, 2763, 2768, 2767 ordo in V 11 ἐκκλησία GM, Harp. plen., cp. V 12 ᾖ—16 ἐποιοῦντο om. F 12 ᾖ A, Harp. Phot.: ἦν GVM 15 τῆς tert.] τὰς Harp. Phot. 2761—2 om. AFV 2763 om. F 20 κεκρύμμενος GVM 2764 post 2762 GM, ordo poscit 21 διάκονος—23 ἀπεγεύσαντο] ὄνομα κύριον F = Ambr. 1789 27 σημαίνειν A: cp. GVM σημαίνει ed. pr. 28 καὶ om. F, nov. gl. 30 καὶ Κυρίττει ex GM solis

Metaphr. 2768 Κυρικίκης: ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Δ 2769 Κυρίτων: ὄνομα κύριον.

Harp. 2770 Κυρσίλος: ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὐτρέπετο.

Ar. 2771 Κυρκανᾶν: ταράττειν, κινεῖν. ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ, ὄλεθρόν τινα κυρκανᾶν ἀμωσγέπως.

Ar. 2772 Κύρμα: ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν· ἢ ἔντευγμα καὶ σπάραγμα τοῦ νοῦ.

Δ 2773 Κύρνος: ὄνομα κύριον.

Soph. 2774 Κῦρος: ἐπιτυχία. Σοφοκλῆς· πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν. ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία.

Σ 2775 Κῦρος: ἐξουσία.

Hesy. 2776 Κῦρος, Πανοπολίτης, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως. οὗτος κτίζει τὸν νάον τῆς θεοτόκου τὸν λεγόμενον τὰ Κύρου.

EV 2777 Κῦρος, ὁ βασιλεύς, πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι Καμβύσεω Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσειδῶν γένους, οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληΐζονται· μητρὸς δὲ Μανδάνης. ἦν δὲ ἡ Μανδάνη Ἀστυάγους θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι. οὗτος ὁ Κῦρος EV φιλοσοφίας, εἰ καί τις ἄλλος, ἔμπειρος ἦν, ἥντινα παρὰ τοῖς μάγοις

2768 Metaphr. PG 116, 473 c 2770 Harp. = P 2771 Ar. Th. 428—9 c. sch. cf. P, H, Erotian. 55, 1 2772 sch. Ar. Av. 430 cf. Et. M. 548, 45, sch. Є 488, Ap. S. 105, 26, H 2773 cf. L 2774 Soph. El. 919 c. sch. 2775 = P, Σ^a, Ba 285, 30, Ps. Herodian. 73, H 2776 — vs. 20 βασιλέως cf. Chron. Pasq. 588 = [Prisc. fr. 3a] FHG 4, 73 2777 — vs. 28 ἕνεκα Xen. Cyr. 1, 2, 1 = EV 2, 46, 8—15 vs. 29 ὁ—p. 221, 2 ἀρίστοις Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 67 = EV 1, 345, 14—17

2772 cf. 2756 2776 cf. v. Θ 145

A(GFVM) 2768 om. AF post 2763 V 2770 post 2780 GM, ordo poscit, sed Κυρθίλος Harp. ep. 4 προὐτρέπετο] κατέθετο V 5 τοῦτο AF 6 ἀμωσγέπως] διόλου ss. V 7 ἐπίταγμα A 11 ἐπιτακτικὴ A Κῦρος δὲ ἡ ἐξουσία, ἐξ οὗ καὶ ἀκυρότατος mg. add. V 14 πόλεως V: cp. A πόλεων GM 20 οὗτος—Κύρου om. V mg. A 23 κληΐζονται om. V. 23. 24 ἦν δὲ ἡ A: ἡ δὲ add. ἦν post Ἀστυάγους GVM 29 διαπραττόμενον A ὁ Κῦρος ex A solo

ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη, κατὰ δή τινας πατρίους νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις. ὅτι Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεύς, οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδα λεγομένῃ παιδιᾷ κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων.

5 2778 Κῦρος· ὅτι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ὡς EV Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ. ὁ μέν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πρήγματα· ὁ δὲ χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δέ, ὅτι ἤπιός τε καὶ ἀγαθά σφι τὰ ἐμηχανήσατο.

2779 Κυρωνίδαι: γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον Harp.
10 ἀδελφὸν εἶναί φασι τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς καὶ Περιθύδας.

2780 Κυρσάνιε: νεανία, ἔφηβε. ἢ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς Ar.
λάχανον. Κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ
15 τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

2781 Κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις, καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοὐπίσω τε Tact.
καὶ πρόσω, ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτοῦ γίνεται ἕξ, ἐκ τῆς τῶν τριῶν ἢ εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ
20 εἰς τὸ πρόσω.

2782 Κύρτωμα: ἡ λεγομένη καμάρα. κύρτωμα γὰρ τοῖς πάλαι E
ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς δεξαμενῆς σκιᾶς ἕνεκα ἐπεποίητο.

2783 Κυροῖ· κάνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτε. τὸ κυρῶ Soph.
περισπωμένως ἡ συνήθεια καὶ Ἀττικοί. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύ-
25 νουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ, κύροι λέγοντες, ἀντὶ τοῦ κυροίη. κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

2784 Κύσον με: φίλησόν με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κύσον με καὶ Ar.
τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις εἰώθασιν. ὑπὲρ οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν, ὁ πρεσβύτης
30 ταύτην ἄξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν.

2785 Κύστιν: οὐρήθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον. τὴν κοιλίαν, τὴν Σ
φῦσαν. εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι. Ar.

2778 Hdt. 3, 89, 3 = EV 2, 10, 19—22 2779 Harp. = P 2780 — λάχανον sch. Ar. Lys. 983. Κυρσανίους sq. sch. Ar. Lys. 1247 cf. H, P 2781 Tact. 60 2782 κύρτωμα γὰρ sq. Proc. Bell. 6, 27, 7 2783 Soph. Ai. 314 c. sch. 2784 Ar. Nu. 81 c. sch., φίλησόν cf. sch. Ω 478, Apion 2785 — ὑπογάστριον = P, Ba 286, 2 τὴν κοιλίαν sq. sch. Ar. Nu. 405; φῦσαν cf. H = Ambr. 1844; sch. Є 67, ex quo Et. M. 548, 56

2781 cf. post litt. Ψ

2 ὅτι—4 ἡλίκων ex GM solis 2777—8 inverso ord. V 5 ὅτι om. GM A(GFVM)
10 φασι—εἶναι om. A 2781 om. F 19 αὐτοῦ] cp. G αὐτῆς Kust., post litt. Ψ, Coisl. ἐκ τῆς] ἑκάστης post litt. Ψ, Coisl. 21 παλαιοῖς F 23 κάνείρετ' AFV 29 οὖν] αὖ V

Ar. 2786 Κύτταρος: τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλα-
Σ νος. ἡ τῆς βαλάνου πυελίς, ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς, ἢ ἡ ἐν
Ar. τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις. ἢ τὸ ὑψηλότατον
τοῦ οὐρανοῦ· λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανόν, ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ
τὴν λεπίδα. τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον.

Ar. 2787 Κύτταρος: αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις. Θεόφρα-
στος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἥτις
ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦ-
ται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδές φησι κύτταρον οὐρανοῦ. ὁ
αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον,
στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Δ 2788 Κυταία: πόλις. καὶ Κυταιῖδος.

Δ 2789 Κύταιον: τόπος τις.

Δ 2790 Κύτη: ὄνομα πόλεως.

Σ 2791 Κύτος: ὄγκος, χώρημα, βάθος. πλάτος. καὶ Περικυτώ-
Δ Ε σαντες. τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κοντοῖς κατεστόρεσε πρὸς
εὐμαρῆ στάσιν τῶν ἵππων.

Δ 2792 Κυτωρίς: τόπος παραθαλάσσιος.

Ε 2793 Κυτώσαντες: τὸ κύτος περικαλύψαντες. βοείῳ δέρματι περι-
κυτώσαντες.

Anth. 2794 Κυφαλέα· ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ πολυκαμπὴς ἰξὺς κεἰς ἀΐδαν ᾤχετο
Δ κυφαλέα. κεκυρτωμένος.

Δ 2795 Κυφαλέος: ὁ κεκυρτωμένος.

Ar. 2796 Κυφανισμός: ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.

2797 Κῦφι: τοῦτο Μάνεθως ὁ Αἰγύπτιος κατεσκεύαζε· ζήτει δὲ τίς
ἡ κατασκευασία αὐτοῦ.

Σ 2798 Κυφόν: κεκυμμένον. Ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν
Prov. γένοιτο· ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ.

2786 — βάλανος sch. Ar. Th. 516 vs. 2 ἡ τῆς — κατάτρησις = P 1 τὸ ὑψηλότατον sq. sch. Ar. Pac. 199 2787 — vs. 9 οὐρανοῦ sch. Ar. Pac. 199 cf. P 2; Theophr. hist. pl. 3, 3, 8. πόσθιον sq. Ar. Th. 515—6 2788 = Ambr. 1873 et 1863 cf. Et. M. 548, 57 2789 = Ambr. 1904 2790 cf. Ambr. 1862, Et. M. 549, 1 2791 — βάθος = P, Ba 286, 1, H πλάτος = Ambr. 1903, Ps. Herodian. 73 2792 cf. L 2794 ἐπεὶ — κυφαλέα Anth. 6, 297, 7—8 2796 sch. Ar. Pl. 476 2798 — κεκυμμένον = P, Ba 286, 3 ἐκ sq. cf. Zen. IV 7

2787 extr. cf. v. Λ 271 2793 cf. v. τύμπανα 1 2796 cf. 2800 2797 cf. v. Μ 142 2798 cf. v. Ε 555

A(GFVM) 12 Κυτταία et Κυτταΐδος G 15 πλάτος ex GM solis 15. 16 καὶ Περικυτώσαντες ad 2793 rettulit Gronov., del. Bhd. 18 Κύρωτις F 19 παρακαλύψαντες GF 22 κεκυρτωμένη Bas. damnat Bhd. 2795—7 om. F; 2795 post 2796 V 25 ζήτει — 26 αὐτοῦ om. V; εὗροι ὁ θεὸς mg. add. AM

2799 Κυφός: κεκυρτωμένος. καὶ Πάγκυφος ἐλαία, ἡ κατακεκυμ- Σ
μένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κυφὰς καρίδας· ἀριθμήσει δέ σοι Anth.
αὐτός.

2800 Κύφωνες: ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν κατα- Ar.
δίκων, ἵνα μὴ εὔρωσιν ἀνακύψαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὦ τύμπανα
καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν
κλοιόν, οἱ δὲ καλιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος
κύφων. τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφα-
νισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.
εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ E
τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν
κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν κ', ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ
γάλακτι, ἵνα ᾖ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. τοῦ δὲ χρόνου διελθόν-
τος, κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικείαν περιβαλόντας.

2801 Κυψέλη: οἰνηρὸν σκεῦος. ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις Metaphr.?
συγκομιζόμενος.

2802 Κυψέλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὁπλὴ τοῦ Σ
ὠτός. αἱ δὲ μέλιτται ἐκπεφωλεύκεισαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ· E
τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν.

2803 Κυψέλη ἑξμέδιμνος: ἐξ μεδίμνους χωροῦσα. κυψέλη δὲ Ar.
σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι
αὐτοῦ τὴν ἕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα,
ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. Ἀριστοφάνης· ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
βαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

2804 Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ: Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Σ
παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήματος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑστάθη κολοσ-
σός· ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν. Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα, ὡς
Ἀγακλυτὸς ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας πα-
λαιός, ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλείων. ἔνεστι δὲ ἐν

2799 — κατακεκυμμένη = P; — κεκυρτώμενος = Ba 286, 4, sch. β 16 cf. Erotian. 54, 1. Πάγκυφος sq. = P s. v.; π. ἐλαία Ar. fr. 727 ex Poll. 6, 163 καὶ κυφὰς sq. Anth. 5, 184, 3 2800 — vs. 10 κύφειν Ar. Pl. 476 c. sch.; Archil. fr. 178 ἐὰν sq. Aelian. fr. 39 ἅμα sq. fort. Metaphr. 2802 — ὠτός = P, Ba 286, 5 cf. H αἱ sq. Iambl. fr. 6 2803 Ar. Pac. 630—1 c. sch.; κυψελίδα — ῥύπος cf. H, Bk. 276, 3, Et. M. 549, 24, sch. Luc. 190, 18 et 24, Ambr. 1850, Ps. Herodian. 73 2804 = P; Boetho attr. Cohn; Pl. Phaedr. 236 b; Didym. p. 404 Schmidt; Theophrast. fr. 128

2800 Ar. cf. 2796; Aelian. cf. v. Ε 2405

2 καὶ pr. om. A; Κύφωμα: τὸ κύρτωμα, ὅπερ καὶ λόρδωμα λέγεται mg. A(GFVM)
add. A^{r} 9 Ἀρχίλοχος — ὀλέθριος om. V 10 εἴρηται κύφων A: κύφων εἴρηται VM κ. δὲ εἰρ. G cf. sch. ἐὰν — 14 περιβαλόντας om. V 13 γάλακτος A 14 κατὰ GM: καὶ A 2801 om. AF 16 συγκομίζομαι M 17 ὁπλὴ] ὀπὴ Phot. Ba Kust. 18 ἐμπεφωλεύκεισαν Hemst. 21 δεκτικῶν AG 26 σφυρήλατος Phot. cf. p. 224, 4 28 ἐν — Ὀλυμπιάδι om. V

αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν. Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ Περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους. καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β′ λέγει οὕτως· ἕτεροι δ' εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατιὰς ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ᾤετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὑτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. ἐοίκασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσὸς καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. φέρεται δέ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά. ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προφέρεται· εἰμὶ ἐγὼ Νάξιος, παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

Δ 2805 Κυψελόβυστον: τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον.

2805 = Ambr. 1910

A(GVM) 1 χρυσὸς AV 7 β′ A: δύο GVM, Phot. 14 χρυσοῦς om. A 16 Νάξιος εἰμὶ ἐγὼ Port. **2805** post 223, 27 Κυψελιδῶν V

1 Λᾶας: λίθος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου. Δ Anth.

2 Λᾶας: λίθος. καὶ Λάου, λίθου. ἀπὸ τῆς λᾶος εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος. λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. λέχριός γ' ἔπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας. Δ Soph.

3 Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. Λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος, ἤτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας· ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι· ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ὧν κατέρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. τουτέστιν ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν. ὅτι Βαγῶας ὁ Αἰγύπτιος ἔσφαξεν Ὦχον τὸν Πέρσην καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε, τὰ δὲ ὀστέα μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβάς. καὶ αὖθις· λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική. Σ E Soph.

4 Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι. Σ

5 Λάβῃ: αὐθυπότακτον. Δ

6 Λαβίνιος: ὄνομα κύριον. Δ

7 Λαβραγόρην: σφοδρῶς δημηγοροῦντα. Σ

8 Λάβραξ: εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία· λάβρακας Μιλησίους. τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι. Μίλητος δὲ πόλις Ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις. Ar.

9 Λαβρότατος: σφοδρότατος. Δ

1 — λίθος = An. Ox. 2, 459, 32, Apion cf. sch. B 319 = Γ 12, H, An. Ox. 1, 258, 4 (et 2, 388, 31), ex quo Et. M. 552, 30 πολυτρήτου sq. Anth. 6, 67, 3—4 2 — λίθος cf. ad 1 Λάου pr. sq. Soph. OC 195—6 c. sch. cf. Et. M. 552, 50; M 462 3 — μέμψεσι = P, Ba 287, 1 cf. sch. Luc. 240, 4, Et. M. 554, 10, H Λάβας δὲ — κεφαλήν Soph. OC 473 c. sch. ὅτι — vs. 12 λάβας ad Io. Antioch. fr. 38 rettulit FHG 4, 554 sed cf. Aelian. fr. 37 (ex v. A **3201**) λαβαὶ sq. Laert. 4, 10 4 = P, Ba 287, 7 5 cf. Ambr. 231 6 cf. Ambr. 80 7 = P, Ba 287, 4 cf. H; aliter sch. Ψ 479 8 sch. Ar. Eq. 361 9 = H; l. = Ambr. 42

3 λᾶος] λᾶας A 4 λᾶος ὑπαὶ — 5 ὀκλάσας om. F 4 λέχρεος GM A(GFVM) λέγχρεος V 10 ὅτι — 12 λαβάς om. F 4 om. V 17 σφοδρὸν A 26 σφοδρότατος ex F, Hes.

Δ 10 Λαβρώνιον: εἶδος ἐκπώματος. καὶ Λαβρώνιος.
Σ 11 Λαβύρινθος: κοχλιοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων.
Ecl. | παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς λόγων κύκλους κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀντριάδων Νυμφῶν ἀνάθημα.
Anth. εἰν ἁλὶ λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ᾽ ἀνέθηκεν ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὐράμενος;
Σ | 12 Λάγανα: πλακουντάρια, ὡς καπυρώδη. παρὰ τὸ λαγαρύ.
Ar. καί, λαγαριζόμενον καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν. καὶ Δαβὶδ θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε κολλουρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λαγανιστὸν καὶ μερίδα θύματος.
Δ 13 Λαγαρόν: ὑπόκενον. ἐμηχανῶντο δέ, ὅσα λαγαρότητι ἢ
E ἀπαλότητι πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ
Anth. λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται. καὶ αὖθις· σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν ποπάνευμα πρόκειται.
Ar. 14 Λαγαριζόμενον· Ἀριστοφάνης· ὡς ἥσθηνται τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.
Δ 15 Λάγειον αἷμα: τὸ τοῦ λαγωοῦ.
Δ 16 Λαγίδης: ὁ τοῦ λαγωοῦ.
Harp. 17 Λαγίσκα: ἑταίρα τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει.
Δ 18 Λαγνεία: πορνεία.
Δ 19 Λάγνης: ἄρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ὁ λάγνος.
Σ 20 Λάγνος: πόρνος, αἰσχρός, κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.
Δ 21 Λαγόβαρδος: ἐθνικόν.
Δ 22 Λαγόβιος: ὄνομα κύριον.
Δ 23 Λαγόνος.
Δ 24 Λαγορία: ὄνομα πόλεως.
Δ 25 Λάγος: ὄνομα κύριον. ὃς Ἀρσινόην ἔγημε τὴν Πτολεμαίου

10 ἐκπώματος = Ambr. 211 cf. Ath. 11, 484 c. Λαβρώνιος = Ambr. 86
11 — φλυάρων = P, Ba 287, 5, H cf. Et. Sorb. ap. Gsf. ad 554, 27, Zon. 1280 παρὰ alt.—κεχρῆσθαι = H (aliter An. Ox. 2, 385, 31 ex quo Et. M. 554, 31) Ἀντριάδων sq. Anth. 6, 224, 1—3 12 — καπυρώδη = Σ^{a} cf. Ba 287, 8, P, H παρὰ τὸ λαγαρύ cf. Et. M. 554, 11 λαγαριζόμενον—μηδέν Ar. Vsp. 674 καὶ Δαβὶδ cf. 2 Reg. 6, 19 13 — ὑπόκενον aliter H καὶ λαγαρὸν—περικρεμᾶται Anth. 5, 263, 6. σοὶ sq. Anth. 6, 231, 3 14 Ar. Vsp. 673—4 15 cf. Ambr. 203, Zon. 1288 16 = Ambr. 53 17 Harp. = P cf. Ath. 13, 586 e; Lys. fr. 155 18 l. = Ambr. 168 19 cf. H, Ambr. 56 20 = P, Σ^{a}; — αἰσχρός = Ba 287, 9 cf. Ambr. 56; κατωφερὴς sq. cf. H v. λάγνης 21 cf. Ambr. 125 22 cf. Ambr. 94 23 = Ambr. 179 24 = Ambr. 155 25 ὃς sq. Aelian. fr. 285

11 Anth. cf. v. A 346 12 Ar. cf. 14, vv. H 589 et τραγαλίζοντα 14 cf. 12, v. H 589, v. τραγαλίζοντα 21 cf. 642 25 cf. vv. A 963 et 965

A(GFVM) 1 καὶ Λαβρώνιος om. A 2 κοχλοειδὴς AV, Phot^{ee} 3 πολλοῖς λ. κύκλοις ed. pr., Hes. 7 λαγαρόν Kust., Et. 8 λαγαριζόμενον F, v. H 589 cf. vv. Λ 14 et τραγαλίζοντα: λαγυριζόμενον AGVM 9 δέδωκε F 10 κολλουρία δ᾽ ἄρτου G 11. 12 ἢ ἀπαλότητι om. F 12 ἀντήρκει] ἀντισήκεις F 15 Λαγαρυζόμενον bis AGM, v. l. v. τραγαλίζοντα, cf. v. H 589, ordo poscit 16 κιθαρίου AGM, v. τραγαλίζοντα 18 Λαγιδεύς Nauck et Bhd., temere λαγωοῦ] Λαγοῦ in Zon. 1279 Tittmann 19 ἧς om. A 21 ὁ om. A 22 iterum post 27 V, Λαγώβιος Ambr. 23 om. F

τοῦ Σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον οὐδέν οἱ προσήκοντα E
ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος ἐπ᾽ ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐκ
Μακεδονίας, ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα
καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα, καὶ
5 ὅτε ὕοι, τὸν πολὺν ὑετόν· τούς γε μὴν ἀγελαίους φοβεῖν ὄρνιθας,
διασπᾶν δὲ ὄρτυγας καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα.
26 Λαγωβολεῖον: ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι. Δ
27 Λαγῴδιον. Δ
28 Λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα: παροιμία πρὸς Prov.
10 τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους. λύσις ὀνείρου· φανεὶς On.
λαγωὸς δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.
29 Λαγὼς καθεύδων: ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται Prov. + Σ
καὶ λαγωός, λαγωοῦ. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα Anth.
συναρπασθέντα τεκούσης ἄρτι μ᾽ ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγωόν.
15 30 Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν: παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ Σ
λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους
ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. παροιμία δέ τις ἐστίν, ὁ λαγὼς τὴν περὶ τῶν
κρεῶν τρέχει. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο
καρτερῶς ἀγωνιζομένων ταττομένη. καὶ παροιμία· ὁ Καρπάθιος Prov.
20 τὸν λαγώ. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων· οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον
οἰκοῦντες καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες ἐπηγάγοντο· οἳ πολλοὶ γενόμενοι
ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.
31 Λαγῴοις: τοῖς τοῦ λαγωοῦ κρέασιν. Ἀριστοφάνης· ἐξ ὧν δύο Ar.
μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις καὶ στεφάνοις παντοδαποῖσι.
25 32 Λάγυνος: ὁ πανδεκτικός. Δ
33 Λάγυνος· Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον, κα- Anth.
σιγνήτη νεκταρέης κύλικος βακχείας, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς
ἑΐσης, στειναύχην, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ, θνητοῖς αὐτοδίδακτε
διήκονε, μύστι φιλούντων ἡδίστη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον.
30 34 Λάδωνος: ποταμὸς Ἀρκαδίας. Δ
35 Λάειν: βλέπειν. καὶ ἀλαός, ὁ τυφλός. Suid.
36 Λάειος φόνος: ὁ τοῦ Λαΐου. Δ
37 Λάϊγγες: οἱ μικροὶ λίθοι. Δ

26 cf. Ambr. 205 27 = Ambr. 209 28 φανεὶς sq. Astramps.
29 — κατεύθειν = Zen. IV 84, H cf. P. λαγωὸς cf. P τὸν sq. Anth. 7, 207, 1—2
30 — ταττομένη = P, Zen. IV 85 ὁ Καρπάθιος sq. cf. Miller, Mél. 358 n. 80
31 Ar. Vsp. 709—10 c. sch. 32 = Ambr. 141 33 Κύπριδι sq. Anth. 6, 248, 6
34 cf. H; — ποταμὸς = Ambr. 98; l. = Ps. Herodian. 196 36 l. = Ambr. 122
37 cf. H, Ambr. 140, sch. ε 433

30 cf. v. O 105 et v. Οἰνόη τὴν χ. 31 cf. v. πυρίνῳ 35 ex v. A 1071

2 δὲ AV: δὲ ὁ GM 3 ὑπερτείνοντα coni. Kust. 6 δὲ om. V A(GFVM)
9 πλακοῦν A εἰς σῦκα damnat Bhd. παροιμία om. A 14 λαγών Anth. 16 γὰρ om. GM 23 ἐξ ὧν] ἔζων ante ἐν Ar., v. πυρίνῳ 24 μυριάδων V 25 πανδετικός F 33 om. F 35 om. AF post 33 V

Hom. 38 Λάϊνον ἔςο χιτῶνα: λιθόλευστος ἐγεγόνεις.
39 Λαῖος: ὁ Θηβῶν βασιλεύς· ζήτει ἐν τῷ Οἰδίπους.
40 Λαΐς, Λαΐδος: ἡ ἑταιρίς. ζήτει ἐν τῷ χελώνη.
41 Λάθε βιώσας· τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.
Hom. 42 Λαθικηδέα μαζόν: λήθην λύπης τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα.
Δ 43 Λαθικηδής: ὁ λήθην κακῶν ποιῶν.
Synt. 44 Λάθωμαι· γενικῆ.
Δ 45 Λαθραίως καὶ Λαθρηδὰ καὶ Λαθρηδόν: ἀντὶ τοῦ κρύφα.
Ar. 46 Λακάνη: τὸ μὲν κοινὸν λακάνη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνειν· πλατὺ γάρ· τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.
Soph. 47 Λάκαινα κύων· Σοφοκλῆς· κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
Δ 48 Λάκαιον ὕδωρ: τὸ ἀπὸ λακαίνης.
Δ 49 Λακεδαίμονος. καὶ Λακεδαιμόνιοι· ζήτει ἐν τῷ Δάτις καὶ Ἀρταφέρνης.
Δ 50 Λακέρεια: ὄνομα πόλεως.
Σ 51 Λακέρυζα κορώνη: ἡ μεγάλα κράζουσα.
Σ 52 Λακερύζεσθαι: λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.
Ar. 53 Λακίδας πεπλωμάτων: τὰ διερρωγότα ἱμάτια, παρὰ Ἀριστοφάνει.
54 Λακιδέας· ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λακιδέας περίφευγε.
Δ 55 Λακίνιον: ὄρος Κρότωνος. καὶ Λακινία, τόπος.
Σ 56 Λάκισμα: σχίσμα. εὗρον τὸν χιτῶνα ἠμαγμένον καὶ λελακισ-
EV + Σ μένον. ἀντὶ τοῦ ἐσχισμένον.

38 Γ 57 c. sch.; l. cf. Ambr. 64 41 Dam. fr. 22 42 sch. X 83 (ex quo Et. M. 555, 8) cf. H 43 = Ambr. 62 44 = Synt. Gud. 45 Λαθρηδὰ sq. cf. Ambr. 235 46 sch. Ar. Av. 1143 47 κυνὸς sq. Soph. Ai. 8 48 cf. Ambr. 192 49 l. = Ambr. 177 50 = Ambr. 164 cf. Choer. An. Ox. 2, 236, 32 51 = P, Ba 287, 19 cf. H, Et. M. 555, 29, sch. Pl. Rep. 607 b 52 = P cf. H 53 sch. Ar. Ach. 421 cf. H, Aristarch. in Hesiod. ap. Orion. 96, 27 (ex quo Et. M. 555, 40) 54 ἀσπίδα sq. Synes. ep. 127 init. 55 — Κρότωνος = Et. M. 555, 16 cf. Eust. D. 371, Ambr. 212. Λακινία, τόπος = Ambr. 156 56 — σχίσμα = P, Ba 287, 20 cf. H, sch. Eur. Tr. 496 εὗρον—λελακισμένον Ios. Ant. 2, 36 = EV 1, 18, 3—4

41 cf. v. Σαραπίων 2 46 hinc 230 54 cf. 854 et v. Φρῦνος

A(GFVM) 1 ἔςω F ἔςco Hom. cf. sch. A 39 om. AF post 36 V 2 ζήτει—Οἰδίπους om. V 40 om. AF mg. A^{r} post 41 V 3 ἡ—χελώνη om. A^{r}V 4 τοῦ τε] τοῦτο GM, cod. A in v. Σαραπίων 5 τότε om. V 7 λέγω] τόν add. A 8 λύπης AF: δίκης GVM κήδους Bas. 46 om. GM 12 Λεκάνη FV 14 ὥς] ὅς A 49 non nov. gl. VM 16 καὶ pr. — 17 Ἀρταφέρνης om. AFV 50 post 52 V 19 μέγα G, sch. Pl. κράζουσα F, Phot. Ba Hes. Et. sch.: κρώζουσα rell. 23 Λακιδέας alt.] Λαδικέας F, 854, G in v. Φρῦνος, Synes. 24 παράφευγε F (et in 854) 26 τὸν om. F

57 Λακίσματα μελῶν: τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα. καὶ αὖθις· Greg.
εἶτα οἱ Τοῦρκοι περιέφερον τὸ φυλλῶδες τοῦ Λιβάνου τῇ φλογὶ EL
λακιζόμενον.
58 Λακκόπλουτον: Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας Σ
τοιαύτης· Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ
Ἀθηνῶν, ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου καὶ
τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν
φυγὴν ποιησαμένων ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν
εἰς λάκκον, ἐλπίζοντος ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. οὐ μὴν
γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.
59 Λακκόπρωκτος· Ἀριστοφάνης· ὦ λακκόπρωκτε. πάττε, πάττε Ar.
πολλοῖς τοῖς ῥόδοις, ἆρ' οἶδ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
60 Λάκκος· Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν Σ
γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα καὶ ταῦτα
κονιῶντες οἶνον ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους
ἐκάλουν.
61 Λάκκος: ὁ θάνατος· ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως ὁ τάφος ὀρύτ- Thdr.
τεται. Δαβίδ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ
τοὺς μεγάλους κινδύνους οὕτως ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ
ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας. λύσις ὀνείρου· λάκκῳ καθεῖναι On.
σαυτὸν οὐ καλὸν τόδε.
62 Λακωνίζω: τὰ τῶν Λακώνων φρονῶ. οἱ μὲν ἠττικίκασιν, οἱ Δ + Σ
δὲ λελακωνίκασι. Λακωνίζειν δὲ παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης E
Θεσμοφοριαζούσαις β'. Σ
63 Λακωνικαί: ἀνδρεῖα ὑποδήματα. ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Ar.
Λακωνικαί; Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν Ἐπιγράμ-
μασι· τοί τε Λάκωνες εὔπεπλοι. Anth.
64 Λακωνικαὶ κλεῖδες· ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· περιβόητοι δέ εἰσιν Ar.
αὗται. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
Λακωνίκα ἅττα, ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι
τὴν θύραν ποιησαμέναις δακτύλιον τριωβόλου· νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς

57 — ἀποσχίσματα sch. Greg. cf. Byz. Zt. 26, 10 εἶτα sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227 b = EL 193, 5 58 = P cf. Ath. 12, 536 f sq. 59 Ar. Nu. 1330 et 1329 60 = P 61 — λάκκον Thdr. in Ps. 27, 1, PG 80, 1057 a. καὶ τοὺς—ταλαιπωρίας Thdr. in Ps. 39, 3, PG 80, 1152—3 λάκκῳ sq. Astramps. 62 — φρονῶ cf. Lex. Patm. 148, Phryn. 19, 4; l. = Ambr. 225; — λελακωνίκασιν falso Phryn. fr. 329 Λακωνίζειν sq. = P cf. H; Ar. fr. 338 63 — Θεσμοφοριαζούσαις sch. Ar. Vsp. 1158 cf. sch. Ar. Th. 142, P, H; Ar. Th. 142 τοι sq. Anth. 6, 292, 1—2 64 Ar. Th. 421—8 c. sch. 423; Men. com. fr. 343

59 cf. v. Μ 1025 63 Ar. cf. v. Π 987; Anth. cf. v. Α 1857 et v. Μ 1136 64 cf. v. Κ 159

ad 57 Θεόλογος add. m. rec. in E 4 Λακόπλουτον AFVM 5 ἐξ] A(GFVME) ἐς A 11 Ἀριστοφάνης—12 κακά] ὄνομα κύριον F 11 πάττε semel. V, Ar. 15 ὑποδέχονται F, Phot.: ὑπέδεχοντο rell. 18 Δαβίδ om. F 30 ὑποῖξε A 31 οὕτως αὐτὸς V

ἐδίδαξε θριπηδέστατ' ἔχειν σφραγῖδα ἐξαψαμένους. τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φησιν εἶναι. Μένανδρος Μισουμέναις· Λακωνικὴ κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ μοι, περιοιστέα, φησίν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου ἢ τινος τοιούτου· ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.

65 Λακωνικὴ τάξις: ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ. εἰς πεντηκοστύας καὶ ἐνωμοτίας καὶ μοίρας διηροῦντο αἱ τάξεις· καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας ἀνδρῶν ε′ καὶ κ′.

Σ 66 Λακωνικὸν τρόπον: περαίνειν, ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες.

Σ | 67 Λακωνικός: ὁ στερρός, ὁ ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. καὶ ἐπίρρημα. καὶ Λακωνικὸν πνέων, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ
Ar. τὰ Λακώνων φρονῶν.

68 Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω: ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες.

Suid. 69 Λακωνισμός: ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης· ὥσπερ Ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικούς.

Ar. 70 Λακρατίδης: οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης· παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται. ὅ ἐστι διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θᾶττον βαδίζειν.

Call. 71 Λάκτιν: τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν. εὐεργέα λάκτιν.

Hesy. 72 Λακύδης, Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ Περὶ φύσεως.

Anth. 73 Λαλαγεῦσαν: ἐμμελῶς φωνοῦσαν. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχώ, πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.

74 Λαλάγημα: τὸ ἀναφώνημα, τὸ ἦχημα. ἰρήν σοι θαλάμην,
Anth. ζωάγρια καὶ λαλάγημα ἀντίθεμαι.

Δ 75 Λαλέοντος: λαλοῦντος.

65 cf. ad v. Ε 1408 66 = P cf. H 67 — ἀνδρεῖος = P, Ba 287, 21, H Λακωνικὸν sq. sch. Ar. Lys. 276 68 l. Iul. ep. 82 (p. 107, 8 Bidez) 70 Ar. Ach. 220 c. sch. cf. P 71 Call. (fr. 27 K. 178 S.) c. explic. cf. Et. M. 555, 18, sch. Nic. Th. 109 72 cf. Laert. 4, 59 73 τὰν sq. Anth. 6, 54, 9—10 74 ἰρήν sq. Anth. 6, 220, 15—6

74 cf. v. Θ 6

A(GFVM) 6 πρόσθε FVM μόρας coni. Bhd. 9 περιραίνειν V ἑαυτοὺς F 11 ὁ alt. A: καὶ F om. GVM 12 ἐπίρρημα ad 68 rettulit Gronov. del. Bhd. καὶ alt. del. Gsf. 69 om. AFV mg. A^{r} 18 οὗτος — 22 βαδίζειν] ὄνομα κύριον F 24 εὐαργέα F 25 ὃς — 26 φύσεως om. F 26 δὲ ex A solo 27 φρονοῦσαν V 28 ἄλγεσιν V 30 ἀναφώνημα M^{ec}: ᾱφώνημα AM^{ac} α^{ov}ἀναφώνημα G πρῶτον φώνημα FV 31 ἀντίθεμα V

76 Λαλητέος· ἅπας' Ἀχαιΐς μνῆμα σόν, Εὐριπίδη· οὔκουν ἄφωνος, Anth.
ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

77 Λαλιά: ἡ δημηγορία. ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαΔ
στατικὸς τῶν ὀνομάτων καὶ παρρησιαστὴς ἱκανῶς.

78 Λαλίστατον: τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος Σ
καὶ ὁ εὐφωνότατος.

79 Λαλίστερον: φλυαρώτερον, ἀδολεσχέστερον. | Σ

80 Λαλῶ· δοτικῇ. Synt.

81 Λαμάχων· Λάμαχος, Ἀθηναίων στρατηγὸς ῥιψοκίνδυνος· ὅν, ὅτε Ar.
εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου. ἦν δὲ καὶ φιλοπόλεμος. Ἀριστοφάνης· σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον.

82 Λαμβάνω· γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ· καὶ κόσμον ἡ πρὶν ἀκοσμία λαμβάνει. Synt.

83 Λάμεχ· δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μέμνηται, ἑνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Κάϊν, E
ἑνὸς δὲ τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. γεγέννηται γὰρ Νῶε διὰ Λάμεχ οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάϊν, τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα, καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκὼς καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας εἰληφὼς Ἔλδὰν καὶ Σελλάν· ἑαυτοῦ καταμέμφεται ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ Κάϊν, φησίν, ἐκδεδίκηται ἑπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. κολάζεται μειζόνως, διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνὼχ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε τοῦ πίστει διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ὁ Ἐνὼχ ἐκ τοῦ δικαίου Σήθ, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λουκᾶ. ἐσπούδαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων ἐξᾶραι τὸ γένος, ἐπειδὴ γὰρ βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ τὸ σπέρμα τοῦ μὲν Κάϊν κατηράθη, τοῦ δὲ Σὴθ εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς ἐπιμιξίαν γενέσθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες, δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλθὼν πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος εὑρηται δίκαιος Νῶε ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ. διὸ καὶ ἐφυλάχθη.

84 Λαμία: ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦριν ἐν β′ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα Σ

76 Anth. 7, 47 77 l. = L ἦν sq. Laert. 4, 33 78 = P, Ba 287, 23 cf. H 79 ἀδολεσχέστερον = P, H cf. Ba 287, 22 80 = Synt. Gud. et Laur. 81 Ar. Ach. 268—271 c. sch. 82 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur., Bk. 155, 6 83 Georg. 45, 22—47, 5 84 = P cf. sch. Ar. Vsp. 1035, Pac. 758; FGrHist 76 fr. 17, Men. com. fr. 52

A(GFVM) 1 Ἀχαΐς GFM 3 ὁ] καὶ F 6 ὁ om. A 9 Λάμαχος — 13 ἥδιον] ὄνομα κύριον F 82 om. AFV; cf. ad 402 16 ἑνὸς] ἑτέρου F 16 γεγέννηται — 33 ἐφυλάχθη om. F 16 γὰρ A, Georg.: δὲ GVM 17 καὶ pr. ex A solo τε om. V 19 Σελάν GVM, v. l. Georg. 24 ὁ ex A solo, qui mg. ἀπόκρυφον add. 27 γὰρ pr. ex A, Georg. 28 τὸ ex A solo 32 ἐλθών — ἀπώλεσε om. V 33 εὑρηται — καὶ A, Georg.: δὲ (Νῶε add. V) δίκαιος εὑρεθεὶς ἐν τῇ γ. ἀ. (ὁ Νῶε add. G) GVM

καλὴν γενέσθαι, μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διός, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδροτύνῳ· πλήσας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Ar. 85 Λάμια: θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν, λαίμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης· φώκης δ' εἶχεν ὀσμήν, λαμίας ὄρχεις ἀπολύτους. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δέ τινας ὄρχεις λαμίας· θῆλυ γάρ. καὶ Λάμος, πόλις Λαιστρυγόνων.

Harp. 86 Λαμπάδιον: ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων.

Ar. 87 Λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν: οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν, οἱ δὲ τὰ ἔμματα. Ἀριστοφάνης· λαμπάδα περὶ τὸ σφυρόν·
E ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον. ὅτι Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευεν. ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια
Suid. αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. ὅτι ἡ διὰ τῶν δᾳδῶν γινομένη ἐν πολέμοις λαμπὰς φρυκτὸς καλεῖται.

Harp. 88 Λαμπάδος. καὶ λαμπάσι. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίοις, Ἡφαιστίοις καὶ Προμηθίοις. Ἴστρος δέ φησι, λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Δ 89 Λαμπετόωντι: λάμποντι.

Δ 90 Λαμπηδόνος.

Σ 91 Λαμπήνη: ἅμαξα βασιλική· ἧρδιον περιφανές, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

85 — θῆλυ γάρ Ar. Vsp. 1035 c. sch. = Pac. 758 c. sch. Λάμος sq. sch. Ar. Pac. 758 86 Harp. = P 1; Dinarch. fr. VI 9, Pl. Rep. 328a 87 — τάφρον Ar. Ach. 1177—8 c. sch. cf. P 2, H ὅτι Τραιανὸς—πᾶσαν Cass. D. 68, 8, 2 88 Harp. = P cf. Bk. 277, 22; Istr. fr. 4, FHG 1, 418 89 = Ambr. 217, H cf. sch. A 104 90 = Ambr. 178 91 = Σ[a], P v. λαμπιστίνη cf. Ba 287, 26, H, P

87 vs. 20 ὅτι sq. ex v. φρυκτός 1 91 cf. 116 et v. H 486

A(GFVM) 1 δὲ om. A Ζηλοτυπουμένης Apostolii (X 44) ed. Plantin. 6 Μένανδρος] δὲ add. A 8 μέγα FV 9 Ἀριστοφάνης—10 γάρ om. F 9 φώκης] κώφης A ὄρχεις—10 λαμίας om. V 9. 10 δρατικοὶ A 11 καὶ ex AV solis: nov. gl. rell., Λάμος π. Λαιστρ. iterum post 84 V 86 om. F ante 85 V 12 ὃ—καλοῦσιν AM[mg], Harp. Phot.: ἡ λαμπὰς GV et in textu M 12. 13 καὶ Πλάτων om. V 16 τὸ σφυρόν pr.] τῷ σφυρῷ F Ἀριστοφάνης—21 καλεῖται om. F 17 ἀνὴρ τέτρωται] ἀνήρτηται· τέτρωκε V ἴσως ἀνήρτηται mg. add. A ss. M 20 κατέτεμνε V ὅτι—21 καλεῖται om. A mg. A[r] cf. ad vs. 16 20 ἐν πολέμοις ex A[r], v. φρυκτός 22 καὶ λαμπάσι om. AF, Harp. Phot. 25 διδάξας A 28 Λαπήνη V Λαπίνη F, 116 cf. Phot. Σ[a] ῥήδιον Kust.

92 Λαμπιτώ· ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἴω Λαμπιτώ. ἀντὶ τοῦ ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ Λαμπιτώ. Ar.

93 Λάμπων ὄμνυσι τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τινά: πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, χρησμολόγος καὶ μάντις· ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιάπτουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνός, ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά. Ar. ὅτι Σύβαρις ἀποικία Ἀθηναίων.

94 Λαμπρειμονῶ: ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ.

95 Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν. Σ

96 Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε Πίνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Hesy.

97 Λαμπροείμων: λαμπροφορῶν. Σ

98 Λαμπροφόροι· Ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Ar.

99 Λαμπρόψυχος: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Σ

100 Λαμπρῶς: τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· Σ καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις· καὶ τὴν ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἔλυε. EL

101 Λαμπρύνομαι· δοτικῇ. Synt.

102 Λαμπρυνομένων: ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. Ar.

103 Λαμπτῆρες: οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον. Soph.

104 Λαμπτρίς· Λαμπραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. δύο δέ εἰσι Λαμπραί, αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Harp.

92 Ar. Lys. 998 c. sch. 93 — vs. 9 τινά Ar. Av. 521 c. sch. 94 λευχειμονῶ = Ambr. 390 95 = P 97 = P, Ba 287, 28 98 sch. plenior. Ar. Lys. 1003 99 = P cf. Bk. 106, 6 100 — παλαιοῖς = P cf. sch. Thuc. 2, 7, 1; Thuc. 2, 7, 1 καὶ τὴν sq. Proc. Bell. 2, 5, 1 = EL 95, 3 101 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 296, 27 102 sch. Ar. Eq. 556 103 Soph. Ai. 285—6 c. sch. 104 Harp. = P

98 cf. v. A 3344 100 Procop. cf. v. A 3035 103 cf. v. A 957

3 χῆν] ἰχθύν F ἐξαπατᾷ—4 ἐπετήδευσαν om. V 3 ἐξαπα A 4 Σωκρατικῶν F οὕτως] οὗτοι F Ῥαδάμανθυς—9 τινά] οὐ γὰρ κατὰ θεοῦ ὤμνυον, ἀλλὰ κατὰ χηνὸς καὶ κυνὸς καὶ κριοῦ καὶ τῶν ὁμοίων F 5 ὅρκος mg. add. M 9 ὅτι—Ἀθηναίων ex mg. GM 94 om. AF 10 λευχειμονῶ V 12 Πλουτάρχου—14 ἱστορίας] ὄνομα κύριον F qui gl. post 97 iterat 12 Πλούταρχος GM 13 ὧν ed. pr.: ὃν omnes 15 Λαμπροείμων: λαμπροφορῶ F 20 καὶ—23 ἔλυε om. F 22 ἀπέραντον V, Proc. Exc.: ἀπέρατον AGM cf. v. A 3035 28 ᾖθον] ἦλθον FV 29 Λαμπρίς FV Λαμπραὶ—30 καθύπερθεν mg. M et siglo ante 94 posito V, post p. 232, 17 τάφρον G, nov. gl. F A(GFVM)

105 Λαμψακηνῶν· ζήτει περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ Ἀναξιμένης.

Σ 106 Λαμυρόν: εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικόν, τερπνόν. ἐν Anth. Ἐπιγράμμαει· βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλει καὶ λαμυροῖς ὄμμαει πικρὰ γελᾷ. καὶ αὖθις· ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. καὶ Λαμυρώτερον.

Synt. 107 Λανθάνω· αἰτιατικῇ.

Σ 108 Λὰξ ἐντείνων: λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.

Σ 109 Λαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

Hdt. 110 Λᾶξιν: μίξιν, μερισμόν, κλῆρον. Ἡρόδοτος.

Σ 111 Λὰξ ποδὶ κινήσας: τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Σ 112 Λαοσσόος: ἡ τοὺς λαοὺς σῴζουσα.

E 113 Λαμπαδεύεσθαι· Ἀριστογένης οὖν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Σ 114 Λάπαθον: ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. Ὅμηρος· νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Δ 115 Λαπίθης: ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίθαι, τὸ πληθυντικόν.

Δ 116 Λαπίνη: ἡ ἄμαξα.

Σ 117 Λαπιστής: ψεύστης, προπετής.

Σ 118 Λαπίστρια: μετεωριζομένη, ῥεμβομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

Δ 119 Λάπτειν: τὸ ἐκκενοῦν. καὶ Λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες. ζήτει περὶ τῶν λαψάντων τὰς γλώσσας ἐν τῷ Γεδέων.

Σ 120 Λαρινεύειν: τὸ κιτεύειν.

Σ 121 Λαρινοὶ βόες: οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Δωδωναίῳ Διί· Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ τὸ κιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· ζητῶ τι λαρι- Ar.
νὸν ἔπος, ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. ἀντὶ τοῦ μέγα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν' ᾖ λαρινούς, τοὺς μεγαλορρίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

122 Λαρινός: ὁ ἡδύς. Δ

123 Λάρισσα: ὄνομα πόλεως. Δ

124 Λάρκος: πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται Ar.
ἄνθρακες. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία. ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. Λάρκος οὖν ὁ φορμός, ὁ Σ
κόφινος.

125 Λάρναξ: σορός, ἢ κιβωτός. Πρῖμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Σ
Ῥωμαίων ἐσέβαλον πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν δι' E
ἀγγέλων τινῶν καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἐχούσας ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

126 Λαρόν: χλιαρόν, προσηνές, ἡδύ. καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ Σ
δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. Anth.

127 Λάρος κεχηνώς: ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ Ar.
ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

128 Λάρος ἐν ἕλει: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. Σ

129 Λαρότερος: ἡδύτερος. Σ

130 Λαρυγγίζειν: τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν Harp.

106 — τερπνόν = P, Ba 288, 1 cf. H, Thom. 226, 16 sqq. βροτολοιγὸς—γελᾷ Anth. 5, 179, 1—2. ἐσβέσθη—προπόσεις Anth. 7, 221, 3—4 Λαμυρώτερον cf. Ambr. 117 107 = Synt. Laur. et Gud. 108 = P, Σ^a cf. Ba 288, 4, H 109 = P, Ba 288, 6 110 gl. Hdt. 4, 21 111 = P, Ba 288, 5 cf. Ap. S. 106, 33, ex quo H; L; aliter sch. K 158, ex quo Et. M. 556, 15 112 = P, Ba 286, 8, Apion ap. Ap. S. 107, 3, H, sch. N 128 cf. Ambr. 71, Et. M. 556, 34 113 Aelian. fr. 286 114 = P cf. Et. M. 556, 35, Ath. 8, 362 f, Erotian. 56, 16, sch. E 166, H; Λ 503 115 — κύριον = Ambr. 78 116 = Ambr. 137 117 = P, Ba 288, 9 118 = P, Ba 288, 10, H 119 cf. Et. M. 556, 52; — ἐκκενοῦν cf. Cyrill.; Λάπτοντες—πίνοντες cf. H 120 = P 121 — p. 235, 3 κιτεύειν = P cf. sch. Ar. Pac. 925, Ath. 9, 376 b c; Λύκος fr. 2 FHG 2, 370; Πρόξενος fr. 1 FHG 2, 462; FGrHist 244 fr. 287

106 Anth. 7 cf. v. K 2303 113 cf. v. Π 587 114 cf. v. A 1074 116 cf. 91 119 cf. 172

A(GFVM) 105 ex GM solis 6 καὶ om. A, nov. gl. 13 ὁ τ. λ. σῴζων G^{ac}, Ambr. 113 mg. ad 87, signo post 85 posito M, post 85 G, ordo poscit 14 Λαπαδεύεσθαι utrob. A, ordo poscit Ἀριστογένης—15 μέρη om. F; Ἀριστοφά(νης) praemisit V 16 ὄρυγμα om. A 18 ἐκίνου A ἐκείνου Phot. 115 ante 114 GVM^{ae} 24 ζήτει—Γεδέων ex mg. A^rM ζήτει om. A^r λαμψάντων M τὰς γλώσσας om. M 27 ὁ om. A Γηρυόνους GM Προύνους V

121 ζητῶ — βοῶν Ar. Av. 465—6 c. sch. 465. vs. 5 ἀπὸ sq. sch. Ar. Pac. 925; Herodian. 1, 184, 16 122 = Ambr. 65 123 = Ambr. 153 cf. Ps. Herodian. 225, Et. M. 557, 3, H 124 — ἐμός Ar. Ach. 333 c. sch. cf. H. ὑπὸ—θηρῶσι Ar. Ach. 350—1 c. sch. vs. 19 Λάρκος — φόρμος cf. Harp. = P; H; Atticistis attr. Wentzel 125 — κιβωτός = P, Σ^a, Ba 288, 12 cf. H, Ap. S. 107, 7, sch. Σ 413 Πρῖμος sq. Cass. D. 65, 18, 2 126 — ἡδύ = P, Ba 288, 14 cf. Ap. S. 107, 5, H, sch. P 572 et T 316, Et. M. 557, 6 καὶ sq. Anth. 7, 24, 9—10 127 sch. Ar. Eq. 956 cf. sch. Luc. 111, 19 128 = P 129 l. cf. Ambr. 118 130 — p. 236, 2 Κτησιφῶντος Harp. = P; — χρῆσθαι = Et. M. 558, 15; Dem. 18, 291

124 cf. vv. E 2095 et M 196 126 cf. 129 et v. Γ 192 129 cf. 126

2 αὖ τοὺς ed. pr.: αὐτοὺς omnes τοὺς Phot. 14 ὁ—19 θηρῶσι om. F A(GFVM) 14 ὑπὸ—19 θηρῶσι om. V 15 μαρίλης A: μαρίων GM 21 ωρός GVM, Phot. Σ^a Ba Πρῖμος καὶ et 22 ἐσέβαλον Bas. cf. Cass.: Πρίαμος ὁ et ἐσέβαλεν omnes 23 ἀρρίχους] καλαθ ss. V 25 τέγγει A, Anth. 26 ἔπνεον GVM 28 ἀδηφαγόν F

φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ Λαρυγγίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ κόρακες περιιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι.

Ar. 131 Λαρυγγιῶ: καταβοήσομαι, φησί, τῶν ἄλλων ῥητόρων· ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐεσθαι.

Suid. 132 Λάρυγξ, λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί.

Ar. 133 Λάσανα: οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

Σ 134 Λάσια: δασέα.

Σ 135 Λασιόκωφος: ὁ λίαν κωφός· οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Σ 136 Λάσιοι: πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

Soph. 137 Λασίοις· περὶ Φιλοκτήτου ὁ λόγος· οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος, πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται, μοῦνος ἀπ' ἄλλων, στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρίων.

E 138 Λάσθη· Αἰλιανός· λέγουσι δέ, ὅτι οὐδὲ προσθέτους οὐδὲ ἐπακτοὺς κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρείαν παρελάμβανεν, ἀλλὰ ἃς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τοῦ Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν.

Hesy. 139 Λάσος, Χαρβίνου, Ἑρμιονεύς, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν νη΄ Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ΄ σοφοῖς, ἀντὶ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους.

140 Λασταυροκάκκαβον: βρῶμά τι ἐστι παρὰ Χρυσίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ Περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς· ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργοτέρας.

130 οἱ sq. Iambl. fr. 10 131 sch. Ar. Eq. 358 133 sch. Ar. Pac. 893 cf. H, Bk. 106, 30 134 = P, Ba 288, 13, H cf. Et. M. 557, 20 = Ambr. 4; sch. Ω 125 135 = P (in Pl. Phaedr. 253 e) 136 = P, Σ^{a}, Et. M. 557, 28 cf. H, sch. Ω 125 137 Soph. Ph. 180—5 138 λέγουσι—ἐκτείνων Aelian. fr. 155 οἱ sq. Aelian. fr. 287 139 cf. Laert. 1, 42 (ex Hermippo, Wil. Pindar 112, 4) 140 Ath. 1, 9 c textu pleniori (cf. Kaibel, Herm. 22, 332, 1)

130 Iambl. cf. v. A 4140 132 ex v. φάρυγξ 138 cf. v. B 325 139 cf. v. K 2646

A(GFVMBE) 1 φθέγγεσθαι] δέχεσθαι F 3 κόρακες damnat Bhd. 4 κεγγραγότες A 132 om. AFV mg. A^{r} 8 φάρυγξ—πολλοί GM: οἱ πολλοὶ δὲ φάρυξ φάρυγος γράφουσιν A^{r} 12 λάγια V 16 οἴκων] ἥκων E 138 om. F post 133 A post 136 V 18 Αἰλιανός A^{cp}: αἷμα GVM 19 κώμας V 20 ἐκτείνων] κτενίζων coni. Hemst. διετέλει suppl. Bhd. 21. 22 πρῶτα τοῦ] ἰθωμάτου Bhd. 22 διέσπειρεν GVM διέσπαρον Bhd. 23 Χαβρίνου ex Laert. Flach, Χαρίνου Bhd. Ἑρμηνεὺς BE, v. K 2646 24 νη΄] η΄ V

141 Λάσταυρος: πόρνος, δασὺς τὸν ὄρρον, λασιόταυρός τις ὤν· ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἑταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

142 Λαταγεῖα· καὶ θηλυκῶς λάταγας.

143 Λάταξ: ἡ μεγάλη σταγών. ἐν Ἐπιγράμμασι· τοὺς δὲ μεθυστὰς καλλείψω, λατάγων πλέγμασι τερπομένους.

144 Λατῖνοι· οἱ νῦν Ῥωμαῖοι· Τήλεφος γὰρ υἱὸς Ἡρακλέους, ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετωνόμασε τοὺς πάλαι Κητίους λεγομένους Λατίνους. Ἰταλοὶ δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν ἔκ τινος Ἰταλοῦ δυναστεύσαντος τῆς χώρας· Αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν ἐκλήθησαν Αἰνεάδαι· μεθ' ὧν Ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

145 Λατρεύω: τὸ τιμῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ θύω· ὡς τό, λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

146 Λατρεία: δουλεία ἐπὶ μισθῷ. Σοφοκλῆς Αἴας· λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.

147 Λάτρης, λάτρου. θηλυκῶς δὲ Λάτρις, θεράπαινα, δούλη, προσαῖτις. δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν· ὃς τάδ' ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

148 Λάτρις: τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η, ἐν συνθέσει.

149 Λάτρον: ὁ μισθός. λατρεία γὰρ δουλεία ἐπὶ μισθῷ. λάτρις δὲ διὰ τοῦ ι. λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῆϊ.

150 Λατύπη: λιθουργική. ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

151 Λαυκανίη: ὁ λαιμός.

141 — ὄρρον cf. H. λασιόταυρος cf. P = Ba 288, 17 εἴ sq. Polyb. 8, 9, 6 = EV 2, 109, 8—10 (= Theopomp. hist. ap. Ath. 4, 167 b) 142 cf. sch. Ar. Pac. 343 143 — σταγών cf. Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 319, 16, ex quo Et. M. 557, 56 τοὺς sq. Anth. 5, 295, 5—6 144 cf. Malal. 162, 4, Georg. 41, 5—8 145 οὐκ—κτίσαντα cf. Ep. Rom. 1, 25. δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 296, 25. λατρεύειν sq. Ep. Hebr. 9, 14 146 — μισθῷ cf. Et. M. 557, 35 et 39; — δουλεία = H; l. = Ambr. 167 Αἴας sq. Soph. Ai. 503 147 Λάτρις—προσαῖτις = P, Ba 288, 15 cf. H, Et. M. 557, 40 δείσας sq. Anth. 6, 217, 9—10 149 — μισθῷ cf. An. Ox. 2, 362, 5 (ex quo Et. M. 557, 39) λάτριν sq. Call. fr. 88 K. an. 42 S. (Babr. p. 219) 150 = P, Ba 288, 16 cf. H 151 cf. Ap. S. 107, 8, Et. M. 558, 32, H, sch. X 325; l. cf. L

142 cf. v. K 2153 146 cf. 149; Soph. cf. v. Z 56 147 Anth. cf. v. O 541 149 cf. 146 151 cf. 315

A(GFVMBE) 1 ὄρρον ex Hes. Bhd.: ταῦρον omnes 2 τὸν om. V τοῖς alt. om. A 4 καὶ om. A θηλυκὸν GVM cp. A 6 καλύψω F 7 Ἡρακλέος V ὁ VM: καὶ A 9 Ἰταλοῦ] Ἰταλίου A; Ῥωμαῖοι πόθεν mg. add. M 145 om. AF mg. A^{r} et (praeter Λατρεύω τό τι) M post 148 V 13 τὸ pr.—15 θεῷ] δοτικῇ· τὸ σεύομαι. (l. σέβομαι) λατρεύω δὲ τὸ τιμῶ αἰτ. ὡς τὸ οὐκ ἐ. τὴν κτίσιν V 13 ὡς—14 θύω] λατρεύειν δὲ δοτικῇ A^{r} 16 Αἴας] οἷας ex Soph. B 147 om. A 18 Λάτρης F: Λάτρις GVM θηλυκὸν GVM δὲ] ἡ add. V 22 συνθέσει] συναγωγῇ V 23 γάρ] δὲ FV 24 κεραμῆϊ] κεραμῆ ἰῶτα V

Σ 152 Λαύρα: δημόσιος στενωπός, ἄμφοδος, ῥύμη· δι' ἧς οἱ λαοὶ
Ar. ῥέουσιν. ἢ Λαύρα, ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία. ἢ ὁ
ῥυπαρὸς τόπος. καὶ Λαύρα, ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. καὶ ζήτει
ἐν τῷ οὐδὸς ἐς λαύρην. λαύρα οὖν παρὰ τὸ ῥέειν ἐν αὐτῇ τοὺς λαούς.
Δ 153 Λαυρέντεια: ὄνομα πόλεως.
Σ 154 Λαύρειον: τόπος Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλον.
Suid. 155 Λαφρία· βαθείᾳ τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολιᾷ. πλοῦτον εἶναι τὴν
Λαφρίαν Ἄρτεμιν.
Ar. 156 Λαφυγμός: ἡ ἀδηφαγία, καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια·
τουτέστιν ἐκδεδιητημένη, πολυτελὴς τρυφή. τὸ ἁπλήστως ἐσθίειν.
Εὔπολις ἐν Κόλαξι· λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ. Ὅμηρος·
καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
Σ 157 Λαφύξας: διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. Αἰλιανός·
E οὗτοι οἱ ἀετοὶ λαφύξουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα. δείξας τὰς
σημαίας. οἱ δὲ Πέρσαι φρέασι περιτυχόντες λαφύττουσιν ἀπλητό-
E τερον καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόᾳ
τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδα-
τος τὴν ἀντίληψιν.
Σ 158 Λάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ
τῶν τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.
Δ 159 Λαφύστιος: ὁ λαίμαργος.
Δ 160 Λαχανεία.
Δ 161 Λαχανηρόν.
Σ 162 Λαχανίζεσθαι: ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλίζεσθαι καὶ
φρυγανίζεσθαι.
Δ 163 Λαχάνωνος.
Ar. 164 Λαχάνοις: τοῖς λαχανοπωλίοις. ὅτι πολλοὶ εὐορκίαν ἐπιδεικνύ-
μενοι πρὸς λάχανα ὀμνύουσι, μὰ τὰ λάχανα καὶ μὰ τὰ καλὰ λέγοντες.

152 — ῥέουσιν = P v. λάβρα, Ba 288, 18, H cf. Et. M. 557, 47, Lex. rhet. fr. 406 ex Eust. O. 1921, 56, sch. χ 128 (ex quo Et. M. 557, 44), gl. Hdt. 1, 180, Moer. 202, 35 vs. 2 Λαύρα — 3 τόπος sch. Ar. Pac. 99 153 = Ambr. 170 154 cf. P, H, sch. Ar. Eq. 362 et Av. 1106 156 sch. Ar. Nu. 52; Eup. fr. 148; Λ 176 157 — θοινησάμενος = P, Ba 288, 21, H οὗτοι—σπλάγχνα Aelian. fr. 156 οἱ sq. Th. Simoc. 2, 5, 6 158 = P, Σ^a, H, Ba 288, 19 159 = Ambr. 58 160 = Ambr. 169 161 cf. Ambr. 186 162 = P cf. Et. M. 558, 14 163 = Ambr. 102 164 — λαχανοπωλίοις sch. Ar. Lys. 556

152 vs. 3 Λαύρα sq. cf. v. O 827 155 ex v. B 26 158 cf. v. σκῦλα 164 ὅτι sq. cf. v. M 277

A(GFVM) 2 ἢ om. et Λαύρα — 3 τόπος post 154 transpos. V 3 καὶ pr. — 4 λαούς om. AFV 5 Λαυρεντία (A)V cf. Ambr. 175 6 Ἀττικὸς GVM cp. A μέταλλα ed. pr. 155 ex GM solis 10 τρυφή AM: τροφή GV cf. sch. 11 Κόραξι G Κόλασσι V Ὅμηρος] καὶ Ὅ. GVM 14 λαφύζουσι V 14. 15 δείξας τὰς σημαίας] haec ad orationem ducis Romani rettulit Bhd. 18 ἀντίτασιν V 20 λέγονται F cp. A 161 non nov. gl. AF 162 non nov. gl. F 163 ex AV solis 27 ὅτι — 28 λέγοντες om. AFV mg. A^r 27 πολλὴν ed. pr. cp. A^r 28 καλὰ A^r, v. M 277: κακὰ GM

165 Λαχάρης, Λαχάρους, Ἀθηναῖος, σοφιστής· μαθητὴς Ἡρακλέωνος Hesy.
Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δὲ Εὐστεφίου καὶ Νικο-
λάου καὶ Ἀστερίου· ἀκμάσας ἐπί τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν
βασιλέων. ἔγραψε Περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, Διαλέξεις,
Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, Ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.
ὅτι ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους,
καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν· πρὸς ἀρετὴν φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι
μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν, ὅς γε τὰς
ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.
166 Λάχεια γῆ: βραχεῖα.
167 Λαχεῖν δίκην: δικάσασθαι. Σ
168 Λάχνη: τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός. Σ
169 Λαχνήεντα: δασέα, τετριχωμένα. καὶ Λαχνήεις, ὁ δα- Σ Δ
σύς. καὶ Λάχνος, ὁ δασύς. Σ
170 Λάχος: μοῖρα. ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος. λέ- | E
γεται δὲ καὶ Πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·
τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος (μέρος) οἶσομαι. καὶ αὖθις· σφαῖρα x + Σ
δὲ λάχος κονίης ἐμίχθη.
171 Λαχών: κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης· πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ Σ
κατεσθίεις. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὸ Ar.
διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόν-
των πρὸ διανομῆς.
172 Λάψαι: τῇ γλώττῃ πιεῖν. Σ
173 Λάψοντες: ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν· οἱ γὰρ αἵματος Hom.
ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ
παράστημα. ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ ἀπολάψεις.
174 Λαιά: ἀριστερά, ἢ κολοβά. Σ
175 Λαιδρός: ὁ θρασύς. Δ
176 Λαίεται: καταλύεται. Δ

165 vs. 6 ὅτι sq. Dam. fr. 84 166 aliter sch. ι 116 167 = P, Ba 288, 22 cf. H 168 = P, Ba 288, 24 cf. H; — τρίχωσις = L; An. Ox. 1, 256, 31 unde Et. M. 558, 18 169 — τετριχωμένα = P, Ba 288, 23 cf. H, sch. Σ 415 Λαχνήεις, ὁ δασύς = Ambr. 67 Λάχνος sq. = P, Ba 288, 26 170 ἐν — λάχος sec. Iambl. fr. 4* τοῦτο—οἶσομαι (praeter μέρος) Babr. p. 216. μέρος cf. P, H 171 — κληρωσάμενος = Σ^a, Ba 288, 27, H, sch. ε 40 πρὶν sq. Ar. Eq. 258 c. sch. 172 = P, Ba 288, 28, H 173 οἱ—παράστημα = Aristonic. ap. sch. A in Π 161 174 = P, Ba 287, 10 cf. H, Et. M. 558, 47 175 = Ambr. 57, Et. M. 558, 36 cf. H, sch. Nic. Th. 689 176 = Zon. 1290 cf. H, Theognost. An. Ox. 2, 9, 10

165 Dam. cf. v. Σουπριανός 172 cf. 119 174 cf. 193

1 Λαχάρους GM: Λάχους V om. A 2 δὲ alt.] τε Rohde 4 ἔγραψε] A(GFVM)
δὲ add. V 5 τὴν] Τέχνην Daub 8 ἐπεὶ—ἀνὴρ hic A, v. Σουπριανός: post ἀνεκτήσατο GVM ἀνὴρ ἦν A, v. Σουπριανός: ἦν ἀνὴρ V (et in v. Σουπ.) ἦν ὁ ἀνὴρ GM 10 γῆ ad explicat. omnes 13 καὶ om. GVM, nov. gl. 14 καὶ—δασύς om. A 17 μέρος del. ed. pr.; Pl. Leg. 745 d contulit Ruhnken Tim. p. 173 σφαῖρας Kust. 18 κονίησιν ed. pr. 27 κολωβά V κολόβιον Phot. Ba

Δ 177 Λαιετόν: τὸ ἀρχαῖον.

Δ 178 Λαίθαργος: λατροδήκτης. καίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαί-
Ar. θαργος εἶ. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβου-
λευόντων δὲ λάθρα.

Δ 179 Λαιθυράζω: χλευάζω.

Δ 180 Λαικάζω: ἀπατῶ.

Δ 181 Λαικαστής: ὁ πόρνος. Ἀριστοφάνης· λαικαστάς τε καὶ
Ar. καταπύγονας. τουτέστι τοὺς πόρνους. ὁ αὐτός· κάμπτει δὲ νέας
ἀψῖδας ἐπῶν, τὸ δὲ τορείη καὶ γογγυλίζει καὶ λαικάζει. καὶ Λαι-
Δ κάστρια, ἡ πόρνη.

Δ 182 Λαίλας: ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Σ 183 Λαῖλαψ: μετ' ἀνέμων ὄμβρος, καὶ σκότος. ὁ δὲ οἷά τις
E λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε.
Anth. καὶ αὖθις· λαίλαπι βορραίῃ κλασθὲν ἐπεῖδε κέρας. τῇ ἐκ τοῦ βορρᾶ.
καὶ θηλυκῶς. λαίλαψ ἐπεισπεσοῦσα δεινή.

Δ 184 Λαίλιος: ὄνομα κύριον.

Ar. 185 Λαῖμα: τὸ αἷμα. παραπεποίηται δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. οἱ δὲ
λαῖμα, τουτέστιν ὄρμημα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ
τῶν ἀναιδῶν καὶ ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·
κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου, Χαιρεφῶν
ἡ νυκτερίς.

Δ 186 Λαῖμα: τὸ ἱερόν, θῦμα.

Σ 187 Λαιμαργία: ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Δ 188 Λαιμάσσω: ἀμέτρως ἐσθίω.

189 Λαιμοπέδη: δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ
Anth. τὰν εὐρῖνον λαιμοπέδαν σκυλάκων.

Δ 190 Λαιμωδῶ: δραπετεύω.

Δ 191 Λαιμώρη: ἡ λαμυρίς.

178 — λαθροδήκτης cf. Sueton. ap. Miller, Mél. 417 et Eust. O. 1493, 34, Ambr. 63, Et. M. 558, 37, H καίνεις sq. sch. Ar. Eq. 1031 cf. 1068; Soph. fr. 800 179 = Ambr. 214, Zon. 1292 180 = Ambr. 215, Zon. 1292, Ps. Herodian. 76 181 λαικαστάς—λαικάζει Ar. Ach. 79 c. sch., Ar. Th. 53—4, 56—7 Λαικάστρια sq. = L, Ps. Herodian. 76 (= sch. Ar. Ach. 79) 182 = Zon. 1281, Theognost. An. Ox. 2, 9, 12; — γένους = Ambr. 73; — τύραννος cf. H 183 — σκότος = P, Σ^a, Ba 287, 11 cf. H, sch. Δ 278, Erotian. 57, 12 ὁ—ἐπεφοίτησε Th. Simoc. 2, 7, 1 λαίλαπι—κέρας Anth. 6, 245, 2 λαίλαψ sq. fort. Metaphr. 184 = Ambr. 79 185 Ar. Av. 1562—4 c. sch. 1563 186 = Zon. 1288 v. λαῖγμα cf. H v. λαίγματα; — ἱερόν = Ambr. 198 cf. Theognost. 9, 13; θῦμα cf. P 187 = P, Ba 287, 12; l. = Ambr. 174 188 cf. H 189 καὶ sq. Anth. 6, 35, 6 190 cf. Theognost. 9, 23 191 = Theognost. 9, 17; l. = Ambr. 145

178 cf. 410 et v. καίνεσθαι 181 cf. v. Δ 1547 183 Th. cf. v. σκηπτός; Anth. cf. v. B 390

A(GFVM) 3 παροιμία ante καίνεις transtulit F cf. sch. 9 τὸ] τὰ v. Δ 1547, Ar. τορνεύει v. Δ 1547, Ar. καὶ pr.] τὸ add. F 13 ἐπιθαλάττιος] ἐπὶ θαλάττης A 14 καὶ—15 δεινή om. F 15 καὶ—δεινή om. AV 17 πεποίηται F 20 λαῖτμα A, v. l. Ar. τοῦ] τῆς Ar.

192 Λαίνιλλα. Δ

193 Λαιόν: τὸ ἀριστερόν. Δ

194 Λαιπάνης. Δ

195 Λαισήϊον: μικρὰ ἀσπίς. Δ

196 Λαισίνη: πόλις, καὶ κύριον ὄνομα. Δ

197 Λαίσθη: αἰσχύνη. Δ

198 Λαίσκαπρος: ὁ λάγνος. Δ

199 Λαισκίδης. Δ

200 Λαισποδίας τὴν φύσιν: ἀντὶ τοῦ τὴν κνήμην ἔχει σαπράν· Ar.
Λαισποδίας γὰρ καὶ Δαμασίας ὡς κακόκνημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ
τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἦν δὲ
καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς· διὸ καὶ
κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς Ἰξίων ἐν ταῖς λέξεσιν ὁ ἀκρα-
τὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ κτήνη σποδεῖν.

201 Λαιστόν: τὸ ἀχθεινόν. Δ

202 Λαιστρόν: πρυτανεῖον. Δ

203 Λαιστρυγονία: πόλις. Δ

204 Λαιστρυγόνος: ὄνομα πόλεως. Δ

205 Λαῖτμα: κῦμα. καὶ βάθος. Δ Hom.

206 Λαιφάνεια: ὄνομα πόλεως. Δ

207 Λαίφη: θηλυκῶς ἡ χλανίς. διερὴν ἀπεσείσατο λαίφην. Call.

208 Λαῖφος: ἄρμενον, ἱστίον, ἱμάτιον· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λαίφει. Δ

209 Λαίφυρον: τὸ ἀσθενές. Δ

210 Λαιψηρόν: ταχύ, ἐλαφρόν. Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον. Σ

211 Λεάντειραν: τὴν λεαίνουσαν. καρκίνα τε σπειροῦχα λεάντειράν Anth.
τε κίσηριν.

192 = Ambr. 150 193 = Ambr. 196, Ba 287, 13 cf. Ps. Herodian. 76 et 163, H, P 194 cf. Ambr. 88 195 = Ambr. 206 cf. sch. Ε 453, Et. M. 558, 42 196 — πόλις = Theognost. 9, 14, Zon. 1284 197 = Ambr. 146 198 = L, Et. M. 558, 39 cf. Ambr. 87 199 = Ambr. 89 cf. Theognost. 9, 17, Zon. 1281 v. λαισκέδης 200 sch. Ar. Av. 1569; Thuc. 8, 86, 9 201 = Ambr. 189 202 = Ambr. 201 cf. Theognost. 9, 16 = Zon. 1288 v. λαιτρόν 203 cf. Ambr. 173 204 cf. Ambr. 180 et 109 205 — κῦμα = Ambr. 188, Ps. Herodian. 76 cf. Zon. 1290, H βάθος sch. δ 504 206 = Ambr. 166 207 — χλανίς cf. Theognost. 9, 12 = Zon. 1288 v. λαῖφος. διερήν sq. Call. fr. 7 K. 245 S. = Et. M. 274, 1 208 — ἄρμενον = Ps. Herodian. 76, Et. M. 558, 49, Ambr. 191. ἱστίον = H, Ap. S. 106, 31. ἱμάτιον = sch. ν 399, P, Ba 287, 16, Ambr. 191 209 = Ambr. 194, Zon. 1290 cf. Theognost. 9, 9 210 = P, Ba 287, 17; — ταχύ = H, Ps. Herodian. 76 cf. sch. K 358, Ambr. 55, Et. Gen. 211 κάρκινα sq. Anth. 6, 295, 5

193 cf. 174

3 Λαιπάνις V om. F 5 κύριον ὄνομα AGM: ὄνομα κύριον FV 7 Λαί- A(GFVM)
σκαπρος] λαίκαπρος add. F 9 φύσαν F τὴν alt. om. AG ἔχειν GVM ἔχεις Gsf. σαπράν AF, sch.: σαθράν reli. 10 Δαμασέας GVM τοῦτον—14 σποδεῖν om. F 10 τοῦτον] τοιοῦτον V 11 τῇ A: cp. M τῷ GV 202 non nov. gl. A 18 Λαιστρυγόνος] Λαίτρινα tanquam nov. gl. coll. Zon. 1287 (Ambr. 161) add. Cohn Jb. 133, 659 21 χλανίς] χλαμύς ed. pr. 22 ἱμάτιον om. F

Δ 212 Λέαρχος.

Δ 213 Λεβάδεια: πόλις.

Δ 214 Λεβηναῖον: ἱερόν.

215 Λεββαῖος: ὄνομα κύριον. ὁ ἀπόστολος.

Δ 216 Λέβεδος: πόλις.

Suid. 217 Λέβερνοι: πλοῖα πολεμικά, τριήρεις, νῆες.

Σ 218 Λεβηρίς: τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. καὶ παροιμία·
Prov. Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου
Suid. ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ γυμνότερος. καὶ ἑτέρα παροιμία·
Prov. Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρὶς πένης ἐγένετο·
ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

Δ? 219 Λέβης: σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. παρὰ δὲ
Thdr. τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται. καὶ Ἰεζεκιὴλ λέβητα ἐκάλεσε τὴν Ἱερουσαλήμ, κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας, πῦρ δὲ τὸν Βαβυλώνιον, ζωμὸν δὲ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν, οὗ ἐπιλελοιπότος κατεκαίετο τὰ κρέα.

Metaphr. 220 Λεβητωνάριον: χιτὼν μοναχικός, ἐκ τριχῶν συντεθειμένος· κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν Προυσαέων.

221 Λεγεντία: κατὰ Ῥωμαίους ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις.

222 Λεγεών: παρὰ Ῥωμαίοις ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

Soph. 223 Λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί· ὁ νοῦς· σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

Ar. 224 Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοᾶν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ ἀναγγέλλεις μοι χαρᾶς ἄξιον, ὥστε βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

225 Λέγω: τὸ λαλῶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρῶ καὶ τὸ κοιμῶμαι καὶ τὸ συλλέγω καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ οὖν τοῦ λέξω μέλλοντος λέξω
Suid. ἐνεστώς, ἔνθεν λέξετο· καὶ ὄρσω, ὄρσεο. Λέγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. καὶ διαλέγουσαν, διοικοδομοῦσαν. καὶ διαλέγουσι, διορύττουσι. Θουκυδίδης.

212 ad Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 50 rettulit Gsf. ms. 213 cf. P, H, Harp. plen., Ambr. 342 214 = Ambr. 368 215 in Matth. 10, 3 218 — ὄφις = P, Ba 288, 29 cf. H, Et. M. 559, 1, Erotian. 58, 15, Ambr. 329 219 — μαγειρικόν cf. Apion κάδος sq. Thdr. in Ps. 59, 10, PG 80, 1321 a 220 Metaphr. PG 116, 45 a b 221 = Lex. Rom. Barocc. 222 aliter Ambr. 243 223 Soph. OT 545—6 c. sch. 224 Ar. Pl. 637 c. sch. 225 — λαγχάνω = Zon. 1300 cf. Et. M. 559, 14

213 cf. 485 217 ex v. τριήρεις 218 cf. v. Γ 491 ex quo καὶ ἑτέρα—vs. 10 λεβήριδος, v. K 1580, v. τυφλότερος 223 cf. v. Δ 343 225 vs. 28 Λέγω sq. ex v. Δ 625

A (G F V M) 212 om. F 2 Λεβάδεια] καὶ Λεβαδεία δοτικὴ add. G M 214 ante 218 G M, ordo poscit 215 om. A F 4 Λεβαῖος V ἀπόστολος G M: ἀπὸ πόλεως V 217 om. A F post 221 V 6 πολιτικὰ G νῆες om. V, v. τριήρεις 9 γυμνότερον A^{ec} F καὶ ἑτέρα — 10 λεβηρίδος om. A F post 217 omissis, καὶ ἑτέρα V 11 ἡ om. G M 13 ὁ λέβης om. F 220 om. A F post 225 V 17 Λεβητονάριον V 18 γλῶσσαν om. G 21 σοῦ] σεῦ V 22. 23 ἐγὼ δὲ om. A 25 ἀναγγέλεις A V ὥστε] ὥσπερ A 28 Λέγω — 29 Θουκυδίδης om. A F V

226 Λέαινα: ζῷον, θηρίον. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδι. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ Ar.
ἑταιρικόν. τυροκνῆστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες λέοντες ἐγλύφοντο. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ὀκλάζοντες δὲ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο.

227 Λεαίνω καὶ Λεάνας καὶ Λεήνας· αἰτιατικῇ. Synt. + Δ

228 Λεηλασία: αἰχμαλωσία. Σ

229 Λεηλατῆσαι: ἐκπορθῆσαι. καὶ Λεηλατεῖ, ληστεύει, ἁρπάζει. Δ Σ

230 Λεκάνη· τὸ μὲν κοινὸν λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνειν· Suid.
πλατὺ γάρ. τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

231 Λεκάνια: λεκανίδια. Σ

232 Λεκάνια καὶ Λεκανίδες: τὰ μείζονα τῶν ὀξεοβάφων καὶ ἐκ- Ar.
πέταλα. καί μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγῴων κρεῶν. καὶ Ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην. ἰδοῦ, χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην, ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμήσω· χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

233 Λέκτραις: κοίταις. καὶ Λέκτρον, κοίτη. Σ

234 Λεκτός: ἐπίλεκτος. οἱ δέ τ' ἠϊθέων λεκτοί. Σοφοκλῆς. Δ Soph.

235 Λεκιθοπώλης: ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η, θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι· Δ
γυνὴ πωλοῦσα ᾠά.

236 Λέκιθος: εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πισσός, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν Ar.
χρόαν λεκίθῳ ᾠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν τῇ Λυσιστράτῃ· νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.

237 Λέλακας: ἀντὶ τοῦ κέκραγας· ληκεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔστι δὲ Ar.
καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς. καί, λάκε δ' ὀστέα. καί, δεινὸν λελακυῖα.

238 Λελάχωσι: θάψωσι. Δ

239 Λέλεγες: ἔθνος. Δ

226 — θηρίον aliter Ambr. 335 οὐ στήσομαι sq. Ar. Lys. 231 c. sch. cf. P, H 227 Λεαίνω et αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. Λεήνας cf. Ambr. 386 228 = P, Ba 288, 30, Ps. Herodian. 75 cf. H; l. = L 229 — ἐκπορθῆσαι cf. Ambr. 383, H Λεηλατεῖ sq. cf. Ba 288, 31, P, Et. M. 559, 42 231 cf. P = Ba 289, 10 232 — κρεῶν Ar. Ach. 1110 c. sch. cf. P v. λεκάνεις 2. δότε sq. Ar. Nu. 907 c. sch. 233 = Σ^{a}, P; — κοίταις = H, sch. θ 337; Λέκτρον sq. = Ap. S. 108, 5 (in θ 292) 234 οἱ sq. Soph. OT 18—9 235 — ἀρσενικὸν cf. Ambr. 260. γυνὴ sq. = Ambr. 330 236 sch. Ar. Pl. 427; Ar. Lys. 561—2 237 sch. Ar. Ach. 410; Υ 277, N 616, μ 85 238 cf. H (in H 80) 239 = Ambr. 314

226 cf. v. τυρόκνηστις 230 ex 46 232 cf. v. Δ 1408 237 cf. 432

4 ἐλεφάντινοι e sch. Gsf. ep. A 5 τυροκνήστιδι G F V M 7 Λεαίνω καὶ et αἰτιατικῇ om. A F V A (G F V M) 230 om. A F V 232 non nov. gl. G F M 14 καὶ alt. —17 αὐτοῦ om. F 15 ἰδοῦ—λεκάνην om. V κακόν] ὁ αὐτός add. G M 233—4 extra ord., corr. M 18 Λέκτραις F: Λέκταις rell. ordo poscit Λέκτροις Σ^{a} Phot. 19 τ' G M: θ' A F V 20 ἀρσενικῶς et θηλυκῶς F ep. A δὲ om. A 23 ὀσπριοπώλειν A ὀσπριόπωλον F 25 ἐμβαλόμενον A 27 λακεῖν sch.

Σ 240 Λελειουργημένα: κεκαλλωπισμένα.
Δ 241 Λελῆσθαι: ἐπιλελῆσθαι.
Δ 242 Λελιημένος: προθυμούμενος.
Σ Δ 243 Λέλογχεν: ἔτυχεν, ἀπήλαυσε. καὶ Λελογχώς, λαχών.
Σ 244 Λέμμα: λέπισμα.
Σ E 245 Λέμβον: μικρὸν πλοῖον. ἑτέρους δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ
E λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις· πλεῖν δὲ λέμβοις λ΄ καὶ πολεμεῖν
Δ τοῖς Αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ τῷ λέμβει.
Δ 246 Λέμωνος.
Δ 247 Λέντιον: τὸ παρ' ἡμῖν.
Δ 248 Λεξείδιον.
E 249 Λεοννάτος, στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων Φιλίππου μητρί, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τό τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν καί τις ἁβρότης Περσικὴ κατά τε τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ἐς τὴν τῶν πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὑτὸν πρὸς τὰ βασιλικὰ τῷ τε ἀφέτῳ καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἣ οὐ πρόσω τοῦ Περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. ἵπποι τε Νισαῖοι, οἱ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσοχάλινοι σύμπαντες, προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασιν. ἐπήγνυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα, εἵπετο καὶ τὸ τῶν ἑταίρων ἄγημα.
Σ 250 Λέοντα ξυρᾷς: παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιOn. χειρούντων. λύσις ὀνείρου· λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. ζήτει περὶ λέοντος ἐν τῷ φριξότριχα.
251 Λεοντεία δορά. ὁ δὲ τὴν λεοντείαν αὐτίκα περιεβάλετο.
Δ 252 Λεοντείδης καὶ Λεόντειον βρύχημα.

240 = P, Σ^a 241 = Ambr. 385 242 = Ambr. 382, Et. M. 560, 2, sch. Δ 465 cf. H 243 — ἀπήλαυσε = P, Ba 289, 11 Λελογχώς sq. = Ambr. 384 244 = P, Ba 289, 13 cf. sch. Pl. Tim. 76a, H, Moer. 202, 11 245 — πλοῖον = P, Ba 289, 12 cf. Ambr. 261, Ps. Herodian. 75, H, Paus. Att. fr. 245 ap. Eust. O. 1761, 14 πλεῖν—θάλατταν Polyb. 4, 29, 7 247 = Ambr. 375 248 = Ps. Herodian. 239 cf. Ambr. 377 249 Arr. Exc. fr. 12 (= FGrHist 156 fr. 178) 250 — ἐπιχειρούντων = P, Paus. Att. fr. 80 ap. Eust. I. 787, 8 cf. sch. Pl. Rep. 341 c λέοντας—μάχας Astramps. 251 — δορά cf. Ambr. 360, H ὁ sq. fort. Metaphr. 252 Λεοντείδης cf. Ambr. 294. Λεόντειον βρύχημα = L

245 cf. v. K 1404

A(GFVMB) 4 Λέλοχεν GF Λελοχώς GF, Ambr. 246 mg. V 248 mg. V post 245 A; λογίθριον add. F 12 Μακεδόνων Roos cp. AV προσήκων] τῇ add. Koehler 16 τε A: γε GVM 17 τῶν om. V 19 τὰ βασιλικὰ] τὰ βς A τὸν βασιλέα Roos 21 Φάσιδες GVM 22 προεπετάχατο A ἐκτρέποντες V 23 ὅπλα] ἡμπείχετο suppl. Bhd. 24 εἵπετο καί] καὶ εἵπετο Bhd. 25 λεγομένη om. A τὰ om. F 26 ζήτει — 27 φριξότριχα ex $M^{mg}B$ 251 ex G (post vs. 25. 26 ἐπιχειρούντων), M 29 καὶ om. A, nov. gl.

253 Λεοντῆ: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. Σ
254 Λεόντιος, Τριπόλεως τῆς Λυδίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος E
τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ κατῳκημένων, οὓς ἀγχεμάχους Ὅμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσεταιρίζεται ὁ κακόφρων Φιλοστόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. ὃς παῖδα ἕνα ἐσχηκώς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδεν, εὐξάμενος, ὥς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν· κάλλιστον ἡγησάμενος τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας καὶ παρρησιαστικός. καί ποτε συνόδου γενομένης, Εὐσεβίας τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον αὐτὴν τιθέμενος οἴκοι ἔμενεν. ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς καὶ τὴν γνώμην φλεγμήναca πέμπει πρὸς αὐτόν, αἰτιωμένη καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρός με. ὁ δὲ ἀντεδήλωσε· τούτων μὲν εἴ τι βουληθείης τελέσασθαι, ὦ βασίλεια, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ἴσθι χαριουμένη. εἰ δὲ θελήσειας ὡς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, ὡς τῆς ἐπισκόποις πρεπούσης αἰδοῦς φυλαχθησομένης, ἵν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοὶ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχοις ταῖς ἐμαῖς χερσίν, εὐλογιῶν ἀξιουμένη· κἄπειτα καθεσθείην μὲν αὖ ἐγώ, σὺ δ' ἀνεστήκοις αἰδουμένη, ὁπόταν δὲ κελεύσαιμι καθεδουμένη, ἥνικα δοίην τὸ σύνθημα. εἰ οὕτως αἱρήσῃ, ἀφικοίμην παρὰ σέ· εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὡς ἡμᾶς, τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀναπίμπραται τὴν ψυχήν, οὐκ ἀνασχετὸν ποιουμένη πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηναμένη καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας καὶ τἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπήνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης καὶ τὴν γυναῖκα παρήνεγκε τῆς ὀργῆς καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων καὶ ἄρχειν καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν

253 = P, Ba 289, 15 254 Philostorg. p. 84—5

254 cf. vv. οἴδημα et ὑποθερμανθεῖσα

4 τὸν—5 κακοφροσύνης ex A solo 6 ὃς A: οὗτος GVM 8 κάλλιστον— A(GVM) 9 γενόμενον om. V 12 Κωνσταντίνου GV 19 σαυτοῦ A: σῇ GVM χαριζομένη G ὡς] ἡμᾶς Loofs οὕτως vel καὶ vel καμ' Bidez, del. ed. pr. 20 τῆς] τοῖς V 23 αὖ om. V 24 καθευδουμένη A 26 πολλὰ bis V ὡς—28 θεσμόν om. V 28 ψυχὴν A: γνώμην GVM οὐκ—29 λόγους om. V 29 ποιουμένη A: ἡγουμένη GM 32 ἐλεύθερον V 33 παρήνεγκε— καὶ om. V 35 καὶ alt. ex A solo

ὅ τι φήσειεν ἐκρότουν καὶ ἐθαύμαζον, ἄριστα εἰρῆσθαι διοριζόμενοι· ὁ δὲ ἐσιώπα. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷ μόνος τῶν πάντων; θαυμάζω, ἔφη, ὅτι εἰς ἕτερα διέπειν ταχθεὶς ἑτέροις ἐπιχειρεῖς, στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκώς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα παύσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος.

255 Λεόντιος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἑαυτὸν ἐξέτεμε· καὶ ἦν καὶ τἆλλα βέβηλος· καὶ Ἀέτιος ὁ Εὐνομίου διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύξησεν.

256 Λεόντιος· καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε δὲ κατ' αὐτοῦ Φώτιος πατριάρχης. οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρωδήματα.

257 Λεόντιος μοναχός· οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν· προφητικῇ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων παρ' αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, οὐ δεῖ ξενίζεσθαι, ἔλεγεν, ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρ' ἀνθρώπου ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ἠρημένου, ὁπότε καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ θεοῦ βασιλεύσας Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου διεχρήσατο μαχαίρᾳ. διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἰομένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξαί τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων· οὐ μεταβέβληται, ἔφη, τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐνδέδεικται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἴλλου ἡσυχασθεῖσαν. ἀναγινωσκομένης δὲ βίβλου Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως καὶ φθάσαντος χωρίον ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἑταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, ἆρά γέ ἐστι τις τοῦ βασιλέως ἄτερ, ὁ τὰς τρίχας βάπτων καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις; ὑποτυχών, ἄλλος, ἔφη, μοναχός· ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου διηπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μήν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλ' εὐτρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μετεγγράφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν πλεῖστοι ἀπεστράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μέν ἐστιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις· ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρόν

255 cf. Thdr. h. e. 2, 24 257 extr. cf. Plut. Apopht. p. 178 f

A(GFVM) 1 καὶ ἐθαύμαζον om. V 2 σιωπᾷς G M 2. 3 μόνος τῶν πάντων om. V 3 ὅτι εἰς A: ὅπως G V M 4 στρατιωτικῶν — 7 ἐλευθέριος] καὶ οὕτως ἔπειτεν ἀπέχειν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων V 8 καὶ alt. om. F 13 Φλαυιανὸν A 16 παρ' AV: πρὸς G M 19 θεοῦ om. G M Ἀβιμέλεχ] πρὸ βιμέλεχ V 22 τὸ ss. A πρᾶξαί—καὶ] ἄξια πρᾶξαί τε καί τινα Bhd. 24 εὐδαίμονα V 26 χωρίου Dr. 29 κυφούμενος A 30 διηπορήσαμεν A: ὅλως ἠπορήσαμεν G V M 32 ποιεῖν om. V 33 τὴν pr. om. G M ἀνθρώπων] ἀνδρῶν Bekk. 34 οἱ πλεῖστοι G V M

τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς τὸν πώγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν εἰπών, τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ μὴ νομίζειν ἐν πράγμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

258 Λεοντίσκος· ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, Ἀκροχερσίτης οὕτω καλούμενος· λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ κατέκλα καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύαντος. οὗτος δὲ καὶ ἐπάλαιεν. Suid.

259 Λεωγόρας: ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πατὴρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. Δ Ar.

260 Λεωδάμας: ὄνομα κύριον. Suid.

261 Λεωκόριον: τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. Thuc.

262 Λεωκόριον: ἡρῷον ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ. Σ

263 Λεωκράτης· καὶ κλίνεται εἰς ους. Δ

264 Λεώκριτος. εἴ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ, αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα. ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας κωμῳδεῖται καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν, ὅτι, εἰ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκρίτῳ Κινησίαν περιβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους. Δ Ar.

265 Λέων, Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ', Τευθραντικόν, Περὶ Βηcαίου, Τὸν ἱερὸν πόλεμον, Περὶ στάσεων, Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτά τε Hesy.

259 — κύριον = Ambr. 291 ὃς sq. sch. Ar. Nu. 109 260 = Ambr. 273 261 sch. Thuc. 1, 20, 2 cf. L 262 = P 2 cf. H, Lex. Patm. 148, P 1; Bk. 277, 13 = Et. M. 560, 34; Aelian. v. h. 12, 28 263 = Ambr. 269 264 l. cf. Ambr. 272 εἴ sq. Ar. Ran. 1437—8 c. sch. 265 — Πλάτωνος cf. Philostr. vit. soph. 1, 2; cf. porro Daub, Rh. Mus. 35, 61 vs. 31 οὗτος — παχύς Ath. 12, 550 f. καὶ πρεσβεύσας — p. 248, 6 καιρῷ Philostr. vit. soph. 1, 2

258 ex v. A 1023 260 ex v. Τίμαρχος

2. 3 νομίζειν A, Plut.: νόμιζεν V νόμιζε G M 258 om. A F mg. A^{r} A(GFVM) 4 Μεσσήνιος v. A 1023: Μεσήνιος ed. pr. Μεσή V Μες in lac. G M om. A^{r} 5 λαμβανόμενος—6 ἀπαγορεύσαντος om. A^{r} 8 ὃς—ῥήτορος om. F 260 om. A F V 15 ἡρῷον om. F ὁ om. V 22 τῶν om. V 29 βιβλίοις ζ' om. V Τεθραντικόν V Τεθραυντικόν G M 29. 30 Βηcαίου] Βηρικάδου Bhd. 30 Περὶ στάσεων ex 266 iteratum perspex. Bhd. et Gutschmid Ἀλεξάνδρου V ep. A 31 τε ex A solo

ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος, τί, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δὲ οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος, σαφῶς ἐπιχεδιάσαντος τῷ καιρῷ.

E? οὗτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως· εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὁπόσα με ἠτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον. ταῦτα ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν ἦγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δείλαιος.

Hesy. 266 Λέων, Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β', Τέχνην, Περὶ στάσεων, Τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

E 267 Λέων, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης· ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων εὐτυχέστατος εἶναι καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν, ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε δόξαν. ἐγὼ δέ, φησὶ Μάλχος, εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκοφάντας ἐς τοῦτο καὶ κατηγορῶν αὐτός, ὅτε μὴ ἄλλον ἀνηύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο, ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις ἥσπερ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον. ὅς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσε καί ποτε καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν· εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης. ζήτει καὶ περὶ δαπάνης αὐτοῦ ἐν τῷ κεχειρικότες.

265 vs. 7 οὗτος sq. fort. Aelian. 267 — vs. 31. 32 παρέχεσθαι vel ad vs. 27 καταγώγιον Malch. fr. 2 a, FHG 4, 114

267 vs. 32 ἐπὶ sq. cf. v. A 783

A(GVM) 5 καὶ—10 Βυζάντιον] ὅρα ὅτι ὁ Φίλιππος ἀποκρουόμενος παρὰ τοῦ Λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς Βυζαντίους γράψας, ὅτι εἰ χρήμασιν ἤθελον ἑλεῖν τὸ Βυζάντιον ὁπόσα με Λέων ἠτεῖτο ἐκ πρώτου ἀνέλαβον V 6 σοφῶς ed. pr., Philostr. (praeter ms. R) 7 ὁ A: δὲ ὁ GM 9 με] μὲν G 11 ἐπισυστήσαντος V πως ex A solo 12 παρ' αὐτῶν ex A solo 14 ἔγραψε—16 Βοιωτῶν post vs. 19 αὐτῶν transpos. V 15 ἐν βιβλίοις β' om. V Τὸν] Τῶν V 20 καὶ τοιαύτην μὲν ἐν τοῖς Bhd. τὴν δόξαν ed. pr. 27 ἀπισχυρίζετο GVM 28 καὶ tert. ex A solo 30 προσήκει GVM 32 ζήτει—33 κεχειρικότες ex mg. M 33 κεχειρικότες coll. v. χειρίζω scripsi: κεχειρικότι M

268 Λέων· οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου E κατὰ τῶν βαρβάρων, εὔκολος ὢν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν καὶ πλείονα πίνειν ἢ ὅσα πάντες ἄνθρωποι πίνουσι.

269 Λεωνᾶς, σοφιστής, Ἴσαυρος τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων· ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου.

270 Λεωνίδεω δῶρα. Anth.

271 Λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν: ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. τά τ' ἄλλα ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον. Ar.

272 Λεωνίδης, Λακεδαιμονίων βασιλεύς, Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλέους κ' βασιλεύς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας ἀπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται· θαρρῶμεν, ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιᾷ μαχησόμεθα. ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε, ἔφη, ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες. ἐπελθόντος δὲ τοῦ βασιλέως, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος εὐλαβηθέντες ἔφυγον, Θηβαῖοι δὲ ηὐτομόλησαν· οὓς λαβὼν ἔστιξε βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου ἐπίγραμμα· ὦ ξεῖν', ἄγγελλε Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. οὗτος ὁ Λεωνίδης περὶ Σφακτηρίαν ἅμα τριακοσίοις ἀντέστη Ξέρξῃ. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος Πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀπῶν ὁδόν. ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα E ἢ Καλλίμαχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν ὑπήσθετο, ἤρετο, εἰ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἴη νενικηκός.

268 Eunap. fr. 76, FHG 4, 48 269 Marin. c. 8 270 Anth. 6, 191, 2 271 Ar. Th. 514—6 c. sch. 272 — vs. 30 ὁδόν cf. Hdt. 7, 204, 226, 228 cett.; Anth. 7, 249 vs. 30 ὁ sq. Th. Simoc. 2, 6, 6

268 cf. v. E 3636 271 cf. v. K 2787 et v. πόσθιον

2 ὢν om. V cf. v. E 3636 3 συνηναγκασμένον GM^{cp}: συνηγκασμένον A συναναγκασμένος V 6 δοκιμῶν V 271 post 269 V post 268 GM 17 Λακεδαιμονίας GM cp. V Ἀναξανδρίδης G cp. V 20 Λεωνίδης ed. pr.: cp. omnes 21 σκιᾷ A, Stob. 3, 7, 45: σκιὰν GVM 22 ἀριστοποιουμένων V 28 Σφακτηρίαν] Θερμοπύλας Bas. Θερμοπύλας φυλακτήριον Hermann 30 ὀπῶν] ὀρῶν ed. pr. 31 Ῥωμαίων VM 32 τὸν λόγον τὸν ἰατρικὸν ὑπόσθετο V 32 εἰ] εἰς A 33 νενικηκός] νεανικός V A(GVM)

Σ 273 Λεωπετρία: λεῖος λίθος. δυνατόν ἐστιν ἀπό τινος λεωπε-
Ε τρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν Χερρόνησον κατὰ
νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων.
Σ? 274 Λεωργός· Αἰσχύλος· πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμά-
σαι. περὶ Προμηθέως. τουτέστιν ὁ πάντολμος, ὁ ὑπὲρ τοῦ λεῶ ἀπο-
θνήσκων.
Σ 275 Λεώς: ὁ λαός, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.
Ε 276 Λεωσθένης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς
τοὺς Μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμο-
τέρᾳ καὶ τῇ παραπεσούσῃ εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξιὼν τήν
τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.
Δ 277 Λεώστρατος: ὄνομα κύριον.
Ar. 278 Λεωτροφίδης· οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτός, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι,
ὡς Κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν· καὶ κοῦφος ἦν διθυραμβοποιὸς ὁ
Λεωτροφίδης. Ἕρμιππος· ἀνάπηρά σοι θύουσι βοΐδια, Λεωτροφίδου
λεπτότερα καὶ Θουμαντίδος.
Δ 279 Λεωτυχίδης: ὁ τοῦ Λεωτύχου.
Σ 280 Λεωφόρος: ὁδὸς δημοσία.
Δ 281 Λεωχάρης, Λεωχάρους.
Σ Ar. 282 Λέπαδνα: οἱ μαχαλιστῆρες τῶν ἵππων. ἢ στηθιαῖοι λῶροι.
283 Λέπαργε· ζήτει ἐν τῷ ἀνά σοι τάδε πάντα λέπαργε.
Δ 284 Λέπας: ἀκρωτήριον. Λεπὰς δὲ κογχυλίου εἶδος, ὃ ταῖς
Ar. πέτραις προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον, ἐπειδάν τις αὐτοῦ βου-
ληθείη λαβεῖν. εὐεπίφορος δὲ ἐστὶ τῷ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης. παρ'
ὑπόνοιαν, ὥσπερ λεπὰς πέτρᾳ, οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειρακίῳ. λεπὰς δὲ
Anth. εἶδος ἰχθύος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅς τόδε ναίεις εὐστιβὲς αἰθυίαις
Δ ἰχθυβόλοισι λέπας. τουτέστιν ἀκρωτήριον.
Ar. 285 Λεπαστής: εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. Ἀριστο-
φάνης· φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λεπαστήν.
286 Λεπιδωτοὶ ἰχθύες: πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, ἔξω τῶν
σελαχίων.

273 — λίθος = P, Ba 289, 27, H 274 πέτραις—ὀχμάσαι Aesch. Prom. 4—5 275 = P, Σ^{a} cf. H, Ba 289, 28, Et. M. 560, 30; Ambr. 251 = Ps. Herodian. 75, 163, 191 276 Arr. Exc. fr. 17 278 sch. Ar. Av. 1406; Hermipp. fr. 35 (1, 233 K.) 279 l. = Ambr. 284 280 cf. P (post Λεο-), Ba 289, 29, H 281 = Ambr. 286 282 — ἵππων = P, Ba 289, 16 cf. Et. M. 560, 38, sch. T 393 στηθιαῖοι λῶροι sch. Ar. Eq. 768 cf. Ap. S. 108, 11, P v. λέπατνα 284 — ἀκρωτήριον = L cf. H Λεπὰς — ἰχθύος sch. Ar. Pl. 1096 cf. sch. Vsp. 104 ὃς — λέπας Anth. 6, 23, 1—2 285 Ar. Pac. 916 c. sch. cf. Ath. 11, 485 a sqq. (Ar. Byz. fr. 220 Nauck) 286 Ar. Byz. Epit. 3, 8; l. cf. Ambr. 242

284 Anth. cf. vv. A 4240 et B 365

A(GFVM) 2 Χερόννησον AV 4 τὸν] τὸν γὰρ F ὀγμάσαι V 10 περιπεσού-
σῃ A 17 λεπτότερος GM 23 κογχύλου F 25 εὐεπίφορος—26 μειρακίῳ
om. F 27 καὶ—28 ἀκρωτήριον om. F 31 Λεπιδατοὶ A

287 Λέπρα: εἶδος νόσου. Μάλχος· λέπρα δὲ ἐπήνθει τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ. E
288 Λέπρεον: τῆς Τριφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος Σ
ὄρους. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρήσασθαι λέπρᾳ.
οὐδετέρως τὸ Λέπρεον. Ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε· τὸν Ar.
Ἠλεῖον Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ τὸν τῆς Ἤλιδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ
τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας
γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους ὁμοίας τὰς
ὄψεις λεπριῶσιν.
289 Λέπρεος· Ἀριστοφάνης· βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Με- Ar.
λανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν
δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀψοφάγος καὶ λάλος. νὴ τὸν θεόν, ὃς οὐκ
ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
290 Λεπρίνης: ὄνομα κύριον. Δ
291 Λεπρός· ζήτει ἐν τῷ ἀγορανομίας.
292 Λεπτὰ ξαίνεις: ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον. Prov.
293 Λεπτὰ πλοῖα: τὰ μικρά. ἡ Θουκυδίδης. Σ
294 Λεπτὴν πλέκει: λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον ἀκριβῆ, Σ
στενήν, ἀσθενῆ. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καὶ Ar.
σχάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.
τουτέστιν ἐρεύνα.
295 Λεπτή τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων Ar.
εἴρηται ἡ παροιμία.
296 Λεπτόγεα: κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρά. καὶ Λεπ- Σ
τόγεως. Δ
297 Λεπτολογία. οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου οὐδὲ διῆγε τοὺς Δ
λόγους. περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος. Ἕρμιπ-
πος Δημόταις. λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. Σ
ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμοῦ δὲ Ar.
χάριν τῶν φιλοσόφων ὡς ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα. σύ τε λεπτο-
τάτων λήρων. τουτέστιν συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

287 λέπρα δὲ sq. Malch. fr. 21, FHG 4, 132 288 — vs. 4 λέπρᾳ = P cf. H οὐδετέρως sq. sch. Ar. Av. 149 289 Ar. Av. 150—1 c. sch. 290 = Ambr. 280 293 = P; Thuc. 7, 40, 5 294 — ἀσθενῆ = P cf. Paroem. ed. Gsf. 70 n. 594, H ἔνθεν sq. Ar. Nu. 740—1 c. sch. 295 — ὀχούμεθα Ar. Eq. 1244 296 — λιπαρά = Ba 289, 17, P cf. H λεπτόγεως cf. L 297 l. = Ambr. 344 οὐδὲ— λόγους Philostr. 1, 17 Ἕρμιππος Δημόταις (fr. 22; 1, 230 K.) = P, Bk. 106, 26 cf. Poll. 2, 123 λεπτολογεῖν — ζητήματα Ar. Nu. 320 c. sch. σύ sq. l. l. 359

289 cf. v. B 206 294 Ar. cf. v. Π 1344 297 Philostr. cf. vv. Δ 519 et K 912. Ar. cf. v. στενολεσχεῖν

3 Τριφυλλίας omnes 4 τοῦ om. V 6 τὸν om. AF ante 292 παροιμία A(GFVM)
add. V mg. M 17 Λεπρὰ V ἡ Θουκυδίδης om. V; ἡ om. F 18 παροιμία
add. ante gl. V post l. GM 294 post 295 GM post vs. 27 λόγους V
24 κακὸς] λεπτὸς V 28 ζητῶν A

Σ 298 Λεπτόμιτον φᾶρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.
299 Λεπτύνω καὶ Λεπτύναι.
Tact. 300 Λεπτυσμός· λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις′ ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.
301 Λεπυρόν: ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα.
Σ 302 Λέρνη θεατῶν: ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν Ὕδραν, οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσοιώνιστα ἐκεῖ
Prov. ῥίπτειν. οἱ δὲ Λέρνη κακῶν.
Δ 303 Λερόν: τὸ λεῖον.
Δ 304 Λέσβιος: ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.
Σ 305 Λεσβίων ἄξια: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.
Σ 306 Λεσβίζαι: μολῦναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο. ἐπὶ
Ar. αἰσχρότητι. Ἀριστοφάνης· μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.
Hesy. 307 Λεσβώναξ, Μιτυληναῖος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.
Harp. 308 Λέσχαι· λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος· οὐ θέλεις εὖδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών, ἠέ που ἐς λέσχην. Κλεάνθης δέ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ
Hesy. τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις Λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. Λέσχαι καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, μέτρῳ Φαλαικίῳ ἤτοι Σαπφικῷ γραφέντα.
Σ 309 Λέσχη: πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο.
E οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α′ Φιλοσοφουμένων. Ἡρόδοτος· καίτοι
Anth. γενομένης λέσχης, ὃς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος. ἐμνήσθην, ὁσάκις ἀμφότεροι ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που, ξεῖν'

298 = P, Ba 289, 18, H (in Eur. Andr. 831) 300 Tact. 63 302 — ῥίπτειν = P, cf. H, Zen. IV 86; Cratin. fr. 347 Λέρνη κακῶν cf. H, Zen. IV 86 303 cf. Orion. 91, 13, ex quo Et. M. 361, 52; sch. Lyc. 159 304 cf. H; l. = Ambr. 311 305 = P cf. Zen. IV 88, H 306 — διεβάλλοντο = P cf. Ael. D. fr. 246 ap. Eust. I. 741, 14 ἐπὶ sq. Ar. Vsp. 1346 c. sch. 308 — ἐπικαλεῖσθαι Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 6; c 327—8 309 — Φιλοσοφουμένων = P, Ba 289, 19 cf. H, Ap. S. 108, 15, Ps. Herodian. 75, Byz. Zt. 16, 63, 17; Hierocl. fr. 2 καίτοι—ἄριστος Hdt. 9, 71, 3 ἐμνήσθην—p. 253, 1 ἀηδόνες Anth. 7, 80, 2—5, Call. ap. Laert. 9, 17

300 cf. post litt. Ψ 308 extr. cf. v. H 463

A(GFVM) 1 Λεπτόμιτι V 299 om. AFV 4 ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ F ἀν A γίνονται GFM 5 τὸ pr. om. A 7 κακὸν G cf. Phot. 9 ὁ γὰρ] οἷον F 16 Ἀριστοφάνης—ξυμπότας om. F συμπότας V 24 Ἡρακλείδου ed. pr.: Ἡρακλείου omnes cf. v. H 463 Φαλαικείῳ GV^{ac}M^{ac} 27 εἰώθασιν F, Ba 28 α′ A, Phot.: πρῶτω GVM, Ba 29 γινομένης GVM

Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδίη· αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. Λέσχη Δ
δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος.
310 Λεσχηνεία: ὕβρις. καὶ Λεσχηνώτης, ὁ ὑβριστής. Δ
311 Λεσχίδης, ἐπῶν ποιητής· ὃς συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ βασιλεῖ· E
ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ἰατρός.
312 Λευγαλέας: ὀλεθρίους, χαλεπάς. ὥς σε μετ' εὐχωλαῖς ἐκαλέσ- Δ + Anth.
σατο λευγαλέας τοι κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων. καὶ Δ
Λευγαλέος, ὁ χαλεπός.
313 Λευί: ὄνομα κύριον. οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. Δ |
καὶ Λευίτης, ὁ ἱερεύς. Δ
314 Λευιαθάν: δράκων. νοῦς δέ· μέγας Ἀσσύριος, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι οἷά τινι σκώληκι.
315 Λευκανία: ὁ λαιμός. Δ
316 Λευκαρίωνος: ὄνομα κύριον. Δ
317 Λευκάς: νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη. Harp.
318 Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι, ἢ λαμπραί· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἥμεροι. Σ
319 Λεύκη· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς ἐστεφανω- Harp.
μένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν, χθόνιον δὲ καὶ τὸ τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φησὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὁμήρῳ.
320 Λεύκη: παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Hdt.
321 Λευκὴ ἀκτή: πλειόνων ὄντων Λευκῶν, Λυσίας τῆς ἐν Προ- Harp.
ποντίδι μνημονεύει.
322 Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθή, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξιν. Σ
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος τῇ λευκοπόλῳ φέγγος ἡμέρᾳ Soph.
φλέγειν.

309 vs. 1 Λέσχη sq. cf. Ambr. 334; Hesiod. O. 493 310 — ὕβρις = Ambr. 341. Λεσχηνώτης sq. = Ambr. 245 cf. Theognost. 44, 34 312 — ὀλεθρίους cf. Apion, Et. M. 561, 31, H v. λευγαλέοιο = sch. N 97. χαλεπάς cf. infra ὥς—λοχίων Anth. 6, 270, 3—4 Λευγαλέος sq. = Ambr. 248 cf. 369; sch. Φ 281 = Et. M. 561, 30; H 313 — κύριον = Ambr. 282 Λευίτης sq. aliter Ambr. 240 = Zon. 1293 314 Olympiodor. in Iob. 40 (PG 93, 421a) contulit Bos 315 = Ambr. 320 cf. 345; sch. X 325 = Et. M. 561, 56 316 l. = Ambr. 300 317 Harp. = P 318 = H cf. P (in Pind. P. 4, 194), Phryn. 86, 15 319 Harp. = P; Dem. 18, 260; N 389 320 gl. Hdt. 1, 138 cf. H 321 Harp. = P; Lys. fr. 9 322 — Κόλαξιν = P cf. Bk. 106, 33, H; Eup. fr. 174 ἐξίσταται sq. Soph. Ai. 672—3

310 cf. v. O 343 315 cf. 151

1 Ἀλικαρνασεῦ GVM, Laert. σπονδίη V 3 Λεσχηνώτης Bhd., Ambr. A(GFVM)
Theognost.: Λεσχηνότης A Λεσχηνίτης rell. ὁ ὑβριστής om. A; ὁ om. GM
5 συνῆν—6 ἰατρός om. F 5 Μένανδρος] μέγας V 12 δὲ post 13 καρδία transtulit Bhd. 16 Λευκαρίων GVM 20 μαράθῳ Harp. Phot. Dem. Bk. 279, 26 22 τὸ AV, Phot.: τὸν GM, Harp. 29 φλέγειν] φθέγγειν F

Prov. 323 Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθή. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης τῶν εἰς φαρέτραν. Φύλαρχος γάρ φησι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν, εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀποτεθνηκότα. ὅθεν ἡ παροιμία.

Σ 324 Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι: παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Σ 325 Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κιδαλίωνι· τοῖς μὲν λόγοις τοῖς
Prov. σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. στάθμη δέ ἐστι σπάρτος τεκτονική.

Ar. 326 Λευκή τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικίᾳ: οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

Prov. 327 Λευκὴ ψῆφος: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

328 Λευκήνη πέτρα.

EV 329 Λεύκιος, Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε πιστεύων αὑτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἕξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ διά τινας ἀφορμάς, ἔχων γυναῖκα χρησίμην τά τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυᾶ συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἁρμόσας τῷ προεστῶτι μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίστεως παρ' αὐτῷ. χρόνου δὲ προϊόντος ἐς τοῦτο ἦλθε παραδοχῆς ὥστε συνοικεῖν καὶ συγχειρίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἑκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο χάριν, ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνειργάσατο καὶ φήμην ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε.

323 cf. Zen. VI 13; FGrHist 81 fr. 83 324 = P, H 325 — vs. 13 στάθμη = P, sch. Pl. Charm. 154b cf. Paus. Att. fr. 247 ap. Eust. I. 1022, 64, Zen. IV 89; Soph. fr. 307 ἐν sq. cf. Zen. IV 89, H 326 Ar. Eccl. 428 c. sch. 327 = Paroem. ed. Gsf. 71 n. 598, H 328 = Ambr. 328 329 Polyb. 6, 11a 7 = EV 2, 102, 1—17

323 cf. v. τῶν εἰς τὴν φ.

A(G(F)VM) 8 φυρῶ σοι] φυρῶσι V 11 Κηδαλίωνι sch. Pl. cf. v. O 400 12 λευκῆι στάθμηι A(F) 17 εὐδαιμόνων AFV 328 om. V 18 Λευκήνη F, Ambr.: Λευκίνη AGM 22 εὐφυᾶ GM: εὐφυῶ AV εὐφυῆ Exc. 25 ἐπιδεξιότητος V 26 ἀναγωγήν GVM ἀποδοχῆς om. A 27 αὐτῷ A, Exc.: cp. M αὐτοῦ GV 28 Μακαρίῳ GM

330 Λεύκιος Αἰμίλιος, ὁ Περσέα νικήσας, κύριος γενόμενος τῆς EV Μακεδόνων βασιλείας, ἐν ᾗ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς καὶ χορηγίας ἐν αὐτοῖς εὑρέθη τοῖς θησαυροῖς ἀργυρίου καὶ χρυσίου πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων, οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τούτων τινός, ἀλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι, δι' ἑτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν ἐποιήσατο τῶν προειρημένων, καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ' ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοί, Πόπλιος Σκιπίων καὶ Κόϊντος Μάξιμος, ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνήν, ἤγουν προῖκα, κ' τάλαντα καὶ ε', ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὡς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ τὴν ἐνδουχίαν ἀπέδοντο καὶ τὰ σώματα καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων. κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὑτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν Ῥώμην μετενηνοχώς, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν Μακεδονίᾳ τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν ἴδιον βίον ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγείων τινὰς προσαπέδοτο κτήσεων.

331 Λευκοθέη: ὄνομα κύριον. Δ

332 Λευκόν· ὅτι καὶ τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ Phil. μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς τὸ ποιεῖν· λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ ἡ εὐήκοος· εὐήκοος δέ ἐστιν ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δεικνύοιτ' ἂν ὁμώνυμον.

333 Λευκόνιον: ὄνομα τόπου. Δ

334 Λευκονοιεύς· δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λευκόνοι. Harp.

335 Λευκοπύγους: δειλούς, ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους. Σ

336 Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα. Σ

337 Λευκόχρως: λευκὸν τὸ σῶμα ἔχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· Δάφνις Δ
ὁ λευκόχρως, ὁ καλὴ σύριγγι μελίσδων. Anth.

338 Λευκώλενος: λευκοβραχίων. Σ

339 Λεύκωμα: τοῖχος γύψῳ ἀλειμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν Σ πραγμάτων ἐπιτήδειος.

330 — vs. 12 κτήσεων Polyb. 18, 35, 4—6 = EV 2, 160, 21—161, 7. κάλλιστον sq. Polyb. 31, 22, 1, 3—4 = EV 2, 186, 11—12, 15—20 331 = Ambr. 338 332 Alex. Aphr. 106, 16—20 333 = Ambr. 379 334 Harp. = P 335 = P cf. H, Eust. I. 455, 38 (fr. 248 Schwabe) et 863, 29 336 Eur. fr. 1007 337 — ἔχων cf. Ambr. 264—5 Δάφνις sq. Anth. 6, 177, 1 338 = P, Ba 289, 23, sch. A 55 cf. H 339 = P, Bk. 277, 15

330 vs. 10 ἤγουν προῖκα ex v. φερνὴ 336 cf. 529

1 Λεύκιος—2 βασιλείας post p. 254, 23 συνεργόν V 1 Περσία GVM A(GFVM)
5 τῶν χειρισμῶν V 7 ἐλλεῖπον V 9 Πούπλιος GVM Σκηπίων A^{ac} cf. vv. Πόπλιος 3 et 4 10 ἤγουν προῖκα om. A 15 κατενηνοχώς GVM
16 ἴδιον om. A 20 καὶ om. GM ὥσπερ] καὶ add. F 26 Λευκονιεύς FV
336 non nov. gl. VM 28 μέγαλα F 29 τὸ ex A solo

Hesy. 340 Λεύκων, Ἀγνώς, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

Harp. 341 Λεῦκτρα: χωρίον Βοιώτιον περὶ Θεσπιάς.

342 Λευρά.

Hom. 343 Λεύσετε: ὁράτε, βλέπετε.

Δ 344 Λευστήρ. ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος ἤτησεν
E+Σ ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχής. ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ Αἰλιανός· ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι.

Δ+Σ 345 Λευχείμων: συστέλλει. λευκοφόρος.

Prov. 346 Λευχηπατίας: δειλός· συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἦπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Harp. 347 Λέχαιον: ἐπίνειον Κορινθίων.

Δ 348 Λεχεποίην: λέχη ποιοῦντα, ἤτοι ψιάθους.

ΣΔ 349 Λέχος: συνουσία, κοίτη, μίξις. ἡ δοτικὴ τῷ λέχει.

Σ 350 Λεχώ: ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὔνεκά οἱ πρηεῖα
Anth. λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες χεῖρας ἄτερ τόξου, πότνια, νισομένη.

Anth. 351 Λεχώϊα: τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβαίνοντα. ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι, θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Δ Anth. 352 Λέχριος: πλάγιος. καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Thuc. 353 Λεῖα: παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λιτά, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων.

Δ 354 Λεία: ὁμαλὴ ὁδός, καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Δ 355 Λειανέω: λεῖον ποιήσω.

Σ 356 Λείας: παῖδας ἀπὸ πολεμίων. καὶ Λείας, τὰ ποίμνια, τὰ
Soph. βοσκήματα, παρὰ Σοφοκλεῖ· ἔνθεν καὶ ληστὴς κατὰ τὸ κύριον. Ὅμηρος·

341 Harp. = P 343 sch. A 120 = H cf. Et. M. 562, 8, Apion 344 l. cf. Ambr. 253 ὁ δὲ—Εὐτυχὴς Aelian. fr. 53. vs. 7 ὁ—λιθοβοληθῆναι cf. H. ἵνα sq. Aelian. fr. 115 345 συστέλλει = Ambr. 301 cf. Et. M. 810, 8. λευκοφόρος = P, Ba 289, 24 346 cf. Zen. IV 87 347 Harp. = P cf. H 348 cf. sch. Δ 383 = Et. M. 561, 22; l. cf. Ambr. 262 349 — μίξις = P, Ba 289, 25 cf. H. κοίτη = L, Ps. Herodian. 75, Et. M. 561, 19, sch. A 31 350 — ἀρτίτοκος = P, Ba 289, 26 οὔνεκα sq. Anth. 6, 271, 3—4 351 ἀλλὰ sq. Anth. 7, 166, 5—6 352 — πλάγιος cf. H καὶ sq. Anth. 5, 293, 10 353 sch. Thuc. 2, 97, 3 354 — λαφυραγωγία = Zon. 1296 cf. Ambr. 343 et 327. ὄνομα κύριον = Ambr. 339 355 = Ambr. 387 cf. sch. O 261 = H 356 — πολεμίων = P cf. Ba 289, 1, Et. M. 563, 17 Λείας sec. — p. 257, 2 ἀπάσας Soph. Ai. 25—6 c. sch.; Λ 676

344 cf. v. K 615 352 cf. 731 356 Soph. cf. v. K 1052

A(GFVM) 1 Ἄγνωνος Toup Ἀγνούσιος Wolf 2 Φρατέρες coll. Ath. 8, 343 c Bhd. 3 παρὰ F 342 ex GM solis 7 κατασκευασθῆναι G 8 καὶ Αἰλιανός om. V ἵνα] καὶ F 10 συστέλλει om. F 11 σημαίνει V παρὰ F 16 ἡ—λέχει F: τῷ λέχει ἡ δοτικὴ GVM λέχει δοτική A 28 Ὅμηρος — p. 257, 7 ἐτελεύτησε om. F 28 καὶ Ὅμηρος GVM

ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνηλάσαμεν ἤλιθα πολλήν. ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας. καὶ αὖθις· πολλὰ μὲν E
λάφυρα, πολλὴν δὲ λείαν περιεβάλλοντο. καὶ Ληΐζω, τὸ πραιδεύω. Δ
καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος· ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα. καὶ
αὖθις· Σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν καὶ πολλὴν λείαν E
παρασυράντων, ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς ὀργισθεὶς καὶ βοήσας μειζόνως ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἴτια καὶ ἐτελεύτησε.

357 Λείβεται τοῖς δακρύοις: διάβροχος γίνεται. Ἀριστοφάνης· Ar.
ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος. οὗτος ὁ Ἱππόδαμος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀνῆκε. πικρῶς οὖν λέγει πρὸς Κλέωνα, ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνούστατος τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δακρύοις ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

358 Λείβει· αἰτιατικῇ. βάλλει, στάζει. ὁ δὲ φθειρσὶν ἐκζέσας, ἐσθι- Σ
όμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει. E

359 Λείβηθρα: ὄνομα πόλεως. Λείβηθρον δὲ ὀχετὸς ὑδραγωγικός. Δ Σ

360 Λεῖκνον: κόσμος Βακχικός. ἠδὲ φορηθὲν πολλάκι μιτροδέτου Anth.
λείκνον ὕπερθε κόμης. ἐν Ἐπιγράμμασι.

361 Λεῖκνον: τὸ πτύον. Δ

362 Λεῖμμα: τὸ κατάλειμμα. Δ

363 Λείμαξ, λείμακος. ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος. καὶ Λειμα- Δ
κέστεροι, οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδενδροι τόποι.

364 Λειμών, λειμῶνος: ἀνθηρὸς τόπος. Δ+Σ

365 Λειμωνήρης: βοτάνη ἡ ἐν τῷ λειμῶνι. Δ

366 Λειμωνία: βοτάνη. καὶ Λειμωνῖτις. Δ

367 Λεῖξαι: οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο δ' ἦν τὸ γένος E?
τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων, ὃ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον οὔτε χιλιάρχου λόγον οὔτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο διὰ τὸ

356 Ληΐζω, τὸ πραιδεύω = Et. M. 563, 22; Ληΐζω = Ambr. 454. ληϊστοὶ—μῆλα I 406 cf. Et. M. 563, 28 357 Ar. Eq. 327 c. sch. plenior. 358 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud. et Laur. βάλλει, στάζει = P, Σ^a cf. H, sch. Π 231 ὁ sq. Aelian. fr. 53 359 — πόλεως cf. sch. Lyc. 409, Ambr. 371 Λείβηθρον sq. = P, Lex. rhet. fr. 244 ap. Eust. I. 1235, 59 cf. H 360 ἠδὲ — κόμης Anth. 6, 165, 5—6 361 cf. Zon. 1296 v. λείκη, Et. M. 562, 43 362 = L cf. Ps. Herodian. 78, Ambr. 367 363 — λείμακος + ὁ κῆπος = Ps. Herodian. 78; l. cf. Ambr. 246. σύμφυτος τόπος cf. Ba 289, 2 Λειμακέστεροι sq. cf. Erotian. 57, 18 364 — λειμῶνος = Ambr. 296 cf. Ps. Herodian. 78 ἀνθηρὸς τόπος = P, Σ^a cf. Ba 289, 2, H 365 = Ambr. 333 cf. 254 366 cf. Ambr. 355 et 322 367 Polyb. temere attr. Ursin.

359 cf. v. O 654 361 cf. 535 362 cf. 400

1 ἐφθαρμένας — 2 ἁπάσας om. V post p. 256, 28 Σοφοκλεῖ GM 2 καὶ A(GFVM)
κατηναρισμένας om. AV καὶ αὖθις—3 πραιδεύω ex A solo 3 περιεβάλοντο coll. v. Π 1111 Bhd. 4 Ὅμηρος ex A solo 9 Ἱππόδαμος GVM cf. Ar. θυόμενος A^{ac} 14 ὁ—15 ἀποθνήσκει om. V 16. 17 ὑδραγωγός F, Eust. 362, 361, 364, 363 ordo in V 22 καὶ — 23 τόποι om. AF post 366 V 25 ἡ om. GM λειμνῷ AF

μὴ γινώσκεσθαι τῷ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπαστον ὂν πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δ' ὑπάρχον οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβολὰς οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὑτῶν διὰ τὸ μήθ' ὅπλα μήτε πίστιν ἔχειν ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίχνοι, καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ραδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξούρα.

368 Λειξούρα.

Δ 369 Λειόβατος: ὁ ὁμαλὸς τόπος.

370 Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες.

Anth. 371 Λειομίτου· ἐν Ἐπιγράμμασι· Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτου κάμακος.

Ar. 372 Λεῖον: πρᾶον. Ἀριστοφάνης· μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς, ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοις· εἶτα μᾶλλον ἄξεις καὶ φυλάξεις, ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

Δ 373 Λειόφυλον: φυτὸν ὁμαλόδερμον.

Δ 374 Λειώδης: ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον.

Δ 375 Λειώκριτος: ὄνομα κύριον.

Σ 376 Λειώσας: διακόψας.

377 Λειπανδρεῖν· βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην.

E 378 Λείπεσθαι: ἡττῆσθαι. Πολύβιος· πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ροπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων.

Δ 379 Λειποθυμία.

Δ 380 Λειπόκρεως: ὁ ἰσχνότατος.

Σ 381 Λειπομαρτυρίου δίκη: τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν πεπραγμένων καὶ μαρτυρήσειν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀπο-

368 = Ambr. 326 cf. H 369 cf. Ambr. 250, Zon. 1294 370 Λειοκυμονοῦσιν cf. Ambr. 303 371 Πάλλαδος sq. Anth. 6, 247, 2 372 Ar. Ran. 998—1003 c. sch. plenior. 1003 373 cf. Ambr. 364 374 — ὁμαλός cf. Ambr. 249. ὄνομα κύριον = Ambr. 283, Et. M. 562, 21, Choer. An. Ox. 2, 237, 17 375 cf. Ambr. 272 376 = P, Ba 289, 9 377 Laert. 2, 26 378 πάντων sq. Polyb. fr. 58 379 = Ambr. 349 (= 351) 380 cf. Ps. Herodian. 78 381 = P cf. Bk. 191, 3

372 cf. v. I 692 378 cf. 383

A(GFVM) 1 γινώσκεσθαι] συγγινώσκεσθαι Bhd.; εἰ μὴ add. Toup, lac. statuit Dr. 4 ἐπιβουλὰς GVM ἑαυτὸν V 5 ἀναγκάζεσθαι V 6 προσλαβεῖν V^{cp} 7 καὶ pr.—φόνων] εἰς κέρδη καὶ φόνους V 9 καὶ πονηρίας om. V λειξουρία F, „luxuria" vertit Reines. 368 om. AFV 370 post 371 GVM 13 Λειοτιμήτου F 18 Λειόφυλλον GM Λειόφυτον V Λειόφλοιον Ambr., Port. 22 Λειπανδρεῖον GM Λειπανοδρεῖον V 24 ἑτέρας A, Laert.: ἑταίρας rell. 25 Πολύβιος – 27 ἀγωνιζομένων om. V 25 Πολύβιος A^{cp}GM: Πολλῷ F 379 om. AF 31 μαρτυρήσεις F

φυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· κἂν μὲν ἥλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμή.

382 Λείπομαι· γενικῇ καὶ δοτικῇ. Synt.

383 Λειπόμεθα: ἡττήμεθα. ἅμα τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις, ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διατροπήν. καὶ σύνταξις· ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι λείποντες διακοσίων. E E

384 Λειποναῦται. ἐδογματοποιήσαντο δὲ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειποναύτας γεγονότας ἀναζητῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων. Δ E

385 Λειπόνεως, λειπόνεω κλίνεται. Δ

386 Λειποτάκτης: ὁ φυγάς. καὶ Λειποτακτῶ, τὴν τάξιν καταλιμπάνω. Δ

387 Λειποταξίου· καὶ Λειποτάκτης, ὁ φυγοπόλεμος. Ἀγαθίας· ὁ δὲ αἰσχρόν τι ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές, εἰ πολέμου ξυνεστηκότος, αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν λειποταξίου ἁλοίεν. ὅτι Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. E

388 Λειποσιτῶ. Δ

389 Λειποστράτιον: τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ Λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιμπάνων. Thuc. Δ

390 Λειποψυχῶ. Δ

391 Λειπώδινος: γίνεται ἐκ τοῦ ὠδίς, ὠδῖνος. Δ

392 Λείρια: τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα. ἡ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη. Σ Anth.

393 Λείριον: καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Σ

394 Λειριόεντα: ἁπαλά. παρὰ τὴν λειότητα. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος προσηνῆ, τερπνά, ἡδέα. Σ

382 cf. Synt. Laur.; δοτικῇ = Synt. Gud., Bk. 155, 23 383 ἅμα—διατροπήν Polyb. 3, 85, 8 384 l. cf. Ambr. 259 385 cf. Ambr. 247 386 — φυγάς = Ambr. 238 Λειποτακτῶ = Ambr. 392 387 ὁ—ἁλοῖεν Agath. 2, 7, p. 79, 11. ὅτι sq. Th. Simoc. 2, 18, 26 389 — στρατεύεσθαι sch. Thuc. 1, 99, 1 Λειποστράτιος sq. cf. Ambr. 239 390 = Ambr. 394 391 cf. Ambr. 266 392 — κρίνα = P, Ba 289, 3, H cf. Ps. Herodian. 78; Et. M. 562, 33 = Ambr. 376 ἡ sq. Anth. 7, 219, 2 393 = P s. λι cf. Niger ap. Erotian. 59, 1 394 = P, Σ^{a} cf. Ap. S. 107, 24, ex quo H; Ba 289, 4, Et. M. 562, 36, sch. Γ 152

383 cf. 378 386 cf. 591 387 Th. cf. v. Π 1689 392 hinc 595

1 ἐπετιμῶντο V 386—7 extra ord. 12 φυγάς] ὁ λειποπόλεμος add. G A(GFVM) ss. M cf. ad vs. 14 14 καὶ—φυγοπόλεμος om. GM cf. ad vs. 12 φιλοπόλεμος V 15 ἡγεῖτο καὶ ἀγεννές A, Agath.: κ. ἀ. ἡ. GVM συνεστηκότος GVM 16 τε AV, Agath.: γε GM 17 βασιλεὺς V, v. πλανήτης: στρατηγὸς AGM om. Th. 21 στρατιὰν G, Ambr.: cp. AM στρατείαν FV καταλιμπάνων A: καταλιπών rell. λιμπάνων Ambr. 23 Λειπώδινος] οὐκ ἔστιν εὐθεῖα, ἀλλὰ γενικὴ add. GM 393 om. A post 394 GM, ordo poscit 28 περὶ A

Δ 395 Λειριόεσσα: ἐπιθυμητική.
Δ 396 Λειρόφθαλμος: ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.
Σ 397 Λειτουργίας: ὑπηρεσίας.
Σ 398 Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατική, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική. Λειτουργία κυρίως ἡ δημοσία ὑπηρεσία. παρὰ τὸ λήϊτον καὶ τὸ ἔργον. Πισίδης· ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων
Synt. ἅπασαν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν. καὶ Λειτουργῶ· δοτικῇ.
Δ 399 Λειχήν: λειχῆνος. εἶδος ψώρας.
Δ 400 Λείψανον: τὸ κατάλειμμα.
Δ 401 Λειψυδρία: ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος.
Synt. 402 Λήβω: τὸ λαμβάνω. ὅτι τὸ λήβω ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ παθητικῶν γενικῇ.
403 Ληγατάριος: εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ Ληγάτον,
Suid. τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ Ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε.
Σ 404 Λῆγε· γενικῇ. παύου.
Ar. 405 Ληδάριον: θέριστρον. ἄλλως· εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης· καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
406 Λήδας υἱέε: Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.
Δ 407 Λήδη: ὄνομα κύριον.
Δ 408 Λήδιον: τὸ τριβώνιον.
Δ 409 Λήθαργος: ἐπιλήσμων.
Prov. 410 Λήθαργος κύων: ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροὶ λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.
Δ 411 Ληθεδανός.
Δ 412 Ληθεδόνος: ὄνομα πηγῆς.

395 = Ambr. 324 cf. sch. Γ 152, Et. M. 562, 36 396 cf. Et. M. 562, 37, Ambr. 241 397 = P, Σ^a, Ba 289, 6 cf. H 398 — δουλική = P, Zon. 1297 Λειτουργία = Ambr. 348. παρὰ—ἔργον cf. Choer. An. Ox. 2, 237, 5, unde Et. M. 562, 54 ὅπως—λειτουργίαν Pisid. Hexaem. 1480—1, 1485 (= fr. 114) Λειτουργῶ· δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud., Bh. 155, 26, An. Ox. 4, 296, 28 399 cf. Ambr. 336 400 cf. Ps. Herodian. 78, Et. M. 563, 5 401 = Zon. 1297 cf. Et. M. 563, 11; — λεῖψις = Ambr. 350 402 — λαμβάνω = L; αἰτιατικῇ = Synt. Gud. 403 — ἄρχοντος et λιμπανόμενον = Lex. Rom. Barocc. 404 cf. Ambr. 450, Ps. Herodian. 244, Synt. Gud.; γενικῇ = An. Ox. 4, 296, 30 cf. Synt. Laur. παύου = P, Ba 289, 30, H cf. sch. A 210, Ps. Herodian. 77 405 Ar. Av. 715 c. sch. cf. Ambr. 447 = Et. M. 563, 34 407 cf. Ambr. 427, Ps. Herodian. 77—8 408 = Ambr. 445 cf. H, P, Ba 290, 1 409 = Ambr. 402, Zon. 1302 cf. H, Phryn. Ecl. 416 410 cf. H, Zen. IV 90 412 aliter Ambr. 437

398 Pisid. cf. v. Ε 2123 400 cf. 362 403 Ἐληγάτευσεν sq. ex v. Ε 829 410 cf. 178

A(GFVM) 5 Λειτουργία] nov. gl. G 6 ὑφέξῃ GFVM cf. v. Ε 2123 7 καὶ GM: om. V 402 om. AF mg. ad 76 A^r, pro 82 V 11 Λήβω—λήβω] ὅτι τὸ λίβω τὸ λαμβάνω V; ὅτι τὸ λήβω om. A^r καταλαμβάνω G μὲν et 12 συντάσσεται—γενικῇ om A^r 12 συντάσσεται om. V γενικῇ GM: δοτικῇ V 14 καὶ—15 ἀπένειμε om. AFV 18 καὶ om. F 409—420 extra ord. antistoech. 410 post 411 A post 512 FV sed Λήθαργος κύων post 414 add. V 23 Λίθαργος F προσαίνων FV 411—2 inverso ord. V

413 Ληθεδών: λήθη. Λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν Δ Phil.
Ἐπιγράμμασι· ἔργα δὲ φώτων ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα. Anth.
414 Λήθη. ὁ δὲ τοὺς θείους ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς, Δ
εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων
5 ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος.
415 Λήθην κυνῶν: λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων. τῶν τετολμη- Σ
μένων σφίσι λήθην καταχέαντες. ἀντὶ τοῦ τολμητίαι γενόμενοι. E
416 Λήθης πεδίον· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
417 Λῆθος: ὄνομα κύριον. Δ
10 418 Ληθότης: ἡ ἐπιλησμοσύνη. Δ
419 Λήθω: λανθάνω. καὶ Λήσομεν ὁμοίως. Δ
420 Λήθωσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκῳ Suid.
σπαρῇ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. καὶ ζήτει ἐν τῷ διέξοδοι.
421 Λήϊα: σιτοφόρα πεδία, χωράφια. Σ
15 422 Ληϊβότειρα καὶ Ληϊβοτείρης. Ληϊβοτὴρ δὲ ὁ ἄγριος σῦς. Δ
423 Ληΐδα: τὴν λαφυραγωγίαν. Δ
424 Ληΐζεται· αἰτιατικῇ. αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. Σ
ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται.
425 Λήϊναν: ὠμάλισαν. Δ
20 426 Ληΐνιος. Δ
427 Λήϊον: εὐτελὲς κολόβιον. Σ
428 Ληΐσατο: ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησε. Σ
429 Ληϊσθείς: ληστευθείς. καὶ Ληστικόν, τάγμα καὶ πλῆθος, λη- Σ
στρικὸν δὲ κτῆμα.
25 430 Ληϊστός: ὁ κτητός. Δ
431 Ληΐτις, ληΐτιδος. Λήϊτος δὲ, Ληΐτου. Δ
432 Ληκεῖν: τὸ φωνεῖν. Ar.

413 — λήθη pr. cf. Ambr. 437, H Λήθη alt.—ἐπιστήμης Alex. Aphr. 535, 20—1 ἔργα sq. Anth. 7, 17, 3—4 414 ὁ sq. Dam. fr. 146 cf. Phot. Bibl. 345 b 38—40; Pl. Phaedr. 276 d 415 — φαρμάκων = P cf Zon. 1305 v. ληθεδανόν τῶν—καταχέαντες Aelian. fr. 47 417 = Ambr. 404, Zon. 1302 418 = Ambr. 421 419 — λανθάνω = L, H, Ps. Herodian. 77 et 245, sch. A 561 421 = P, Σ^a cf. Zon. 1305, H, Ba 290, 2; — σιτοφόρα cf. sch. B 147 = Ap. S. 108, 19, Ambr. 444, Et. M. 563, 12, H v. λήϊον 422 Ληϊβοτείρης cf. Ambr. 422 = sch. c 29; H. Ληϊβοτὴρ sq. = Ambr. 400 423 = L cf. Ambr. 423, sch. I 138 424 — αἰτιατικῇ = Bk. 155, 11 cf. Synt. Laur. et Gud. αἰχμαλωτίζει sq. = P, Σ^a, Ba 290, 4 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 481, 30, H, Ps. Herodian. 77 425 cf. sch. θ 260, Ambr. 386 426 Zon. 1302 Λήϊνος (= L) contulit Bhd. 427 = Ba 290, 3 cf. H v. λήδιον 428 = P, Ba 290, 6 cf. H, sch. Σ 28 429 — ληστευθείς = P. Ληστικόν sq. cf. P = sch. Thuc. 1, 4 430 = Ambr. 399 cf. Zon. 1302; H et Et. M. 563, 21 (in I 406) 431 Λήϊτος = Ambr. 405 432 sch. Ar. Ach. 410

415 Aelian. cf. v. Ε 1015 416 cf. v. Α 1998 420 ex v. Δ 932 429 cf. 474 432 cf. 237

1 Ληθεδών om. F 416 om. AFV 420 om. AFV 12 διέξοδος G A(GFVM)
15 ὁ om. FV 19 Λήηναν M^{ec}; λείηναν θ 260 contulit Hemst. 426 om. F
21 ἀτελὲς F 23 Ληστρικόν A post 429 Ληστρικός add. V 26 δὲ om. A, nov. gl.

Δ 433 Λήκινδα.

Ar. 434 Ληκώμεθα: κινώμεθα. Ἀριστοφάνης· μάλιcθ' ὅταν ὑπό του ληκώμεθα τὴν νύχθ' ὅλην.

Said. 435 Ληκτεύω: κατὰ Ῥωμαίους διορθοῦμαι.

Δ 436 Ληκύθιον: ἀγγεῖον. εἶχε δὲ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτη-
Ε μένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάcιμον. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐ
Ar. κατ' ἔπος γέ cου κνίcω τὸ ῥῆμἄκαστον, ἀλλ' ἀπὸ ληκυθίου cου τοὺc προλόγουc διαφθερῶ. μικροπρεπῶc γὰρ ἔλεγον κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον.

Σ 437 Ληκυθιστής: ὁ μικρόφωνος. οὕτωc Cοφοκλῆc. καὶ Ληκυ-
Δ θιcμός. περιενεγκεῖν εὐcτρόφωc καὶ κεκλαcμένωc τὸν ληκυθιcμὸν τῶν αἰcχρῶν καὶ γελοίων ᾀcμάτων. τουτέcτι τὴν εὐφωνίαν.

Σ 438 Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦcιν ἀλάβαcτρον· ἀρκενι-
Ar. κῶc δὲ τὸν ἀλάβαcτρον εἶπεν Ἡρόδοτοc. τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουcι. καὶ αὖθιc· ἔλαιον οὐκ ἔνεcτιν ἐν τῷ ληκύθῳ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα. Ἀριστοφάνης Ὄρνιcι. Ζήνων ὁ Κιτιεὺc ποιήcαc κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμιcμα, λύcιν ἕτοιμον τῶν ἀναγκαίων, ἵν' ἔχοι κράτοc.

Ar. 439 Λήκυθοc: θηλυκῶc παρὰ Ἀριcτοφάνει. ὃc τοῖc νεκροῖc ζω-
γραφεῖ τὰc ληκύθουc. ὁ τῶν γραφέων ἄριcτοc. τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖc μνήμαcιν ἔγραφον. καὶ αὖθιc· καὶ παράθου τὰc ληκύθουc.

Ar. 440 Ληκυΐζειν: τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν.

Hdt. + Σ 441 Λῆμα: ἀξία καὶ ἀνδρεία. φρόνημα, κέρδοc. τοιοῦτον γὰρ ὁ

433 cf. Ambr. 425 434 Ar. Th. 493—4 c. sch. plenior. 436 — ἀγγεῖον cf. L, Ambr. 420 εἶχε—θανάcιμον Iambl. fr. 3* οὐ sq Ar Ran. 1198—1200 c. sch. 1203 437 — Cοφοκλῆc (fr. 960) = P 438 — Ἡρόδοτοc (3, 20, 1) = P cf. sch. Pl. Hipp. min. 368 c vs. 14 τὰ—15 γέμουcι Ar. Pl. 810—1 c. sch. cf. sch. Ζ 79; Et. M. 563, 36 = Ambr. 420; Ps. Herodian. 78. ἔλαιον—πειθόμεθα Ar. Av. 1589 c. sch. plenior. Ζήνων sq. Laert. 7, 12 439 θηλυκῶc cf. Ambr. 420. ὃc—ἔγραφον Ar. Eccl. 996 c. sch. plenior. καὶ παράθου sq. Ar. Eccl. 1032 440 sch. Ar. Ach. 589 441 — ἀνδρεία gl. Hdt. 5, 72 cf. H, sch. Luc. 38, 2 φρόνημα κέρδοc = P v. λῆμμα, Σ^a cf. Ba 290, 7—8, sch. Pl. Leg. 906 b et 920 c, H; φρόνημα = sch. Ar. Nu. 457 et Th. 459 cf. H, Ambr. 439; κέρδοc = Bk. 276, 14, Et. M. 563, 46

435 ex v. Ε 832 436 Ar. hinc v. Κ 1861 439 cf. v. Γ 436 440 cf. v. Κ 2018 441 init. cf. 445; Ar. Eq. cf. v. Θ 419; Ar. Ran. 898 sq. cf. vv. Α 1233, 4234, 4516, Κ 981

4

A (G F V M) 1 Λήκινδα Ambr., Apoll. Dysc. Gramm. Gr. 2, 1, 152, 11: Λήκινθα δ supra θ scr. A Λικινθάδ VM Λικινθάδον G^{cp} Λικινθάδιος ed. pr. om. F 2 νικώμεθα V 3 ληκώμεcθα GM 435 om. AF mg. A^r post 436 V 7 γε AF, v. Κ 1861, Ar.: δὲ GVM 8 κνωδάριον A 10 οὕτω GFM 11 ληκυcμὸν V 13. 14 ἀρcενικῶc F, Phot., sch.: cp. A ἀρcενικὸν GVM 14 τὸν AF: τὸ GVM 19 κράτοc] Κράτης ex Laert. Kust. 20 θηλυκὸν V cp. A 21 τὰc] τοὺc V 22 ἔγραφον] cp. A ἔγραψε F καὶ alt. ex A, Ar. 23 ψοφεῖν καὶ βοᾶν F 24 καὶ om. GM

παῖc ὅδε λῆμα φαείνει. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαιc· λῆμα μὲν Ar.
πάρεcτι τῷδέ γ' οὐκ ἄτολμον. τουτέcτι τολμηρόν. καὶ αὖθιc· λῆμα θούριον. τουτέcτι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθιc· ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε. καὶ αὖθιc· παρέξομ'
5 αὐτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα καὶ βλέποντ' ὀρίγανον. ἀντὶ τοῦ βλέποντα δριμύ. Ἡρόδοτοc· ἡ δὲ Ἀρτεμιcία ὑπὸ λήματοc καὶ ἀνδρῄης ἐcτρα- E
τεύετο, οὐδεμιῆc ἐούcηc ἀναγκαίηc. περὶ δὲ Εὐριπίδου καὶ Αἰcχύλου· Ar.
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένεc. προcδοκᾶν οὖν εἰκόc ἐcτι, τὸν μὲν Εὐριπίδην ἀcτεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρινημένον·
10 Αἰcχύλον τὸν δ' ἀναcπῶντ' αὐτοπρέμνοιc τοῖc λόγοιc ἐμπεcόντα cuckeδᾶν πολλὰc ἁλινδήθραc ἐπῶν. τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ γραφό- Phil.
μενον λῆμμα, αἱ προτάcειc παρὰ Ἀριcτοτέλει, τουτέcτιν ἡ ἐρώτηcιc. ἡ γὰρ ἐρώτηcιc αἰτία τῆc ἀποκρίcεωc, ἥτιc ἐcτίν, ἐξ ἧc ὁ cυλλογιcμόc· ἦν καὶ λῆμμα λέγουcι. καὶ μονολήμματοc πρόταcιc· οἷον, ἀναπνεῖc·
15 ζῇc ἄρα. πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τό, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῇ. τοιαῦτά εἰcι καὶ τὰ ἐνθυμήματα, οὗτοι κολάcεωc ἄξιοι· ἱερόcυλοι γάρ. παρεῖται γὰρ τό, τοὺc ἱεροcύλουc ἀξίουc εἶναι κολάcεωc.

442 Λημαλέοc. Δ

443 Λήματα: προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείαc καρδίαc Σ
20 ἀποφθέγματα.

444 Λημάτια: τὰ βουλεύματα. Σ

445 Ληματιᾶc: λῆμά ἐcτι τὸ φρόνημα· λημάτιᾶc οὖν, μέγα φρονεῖc Ar.
λέγεται δὲ καὶ χωρὶc τοῦ ι λημάτιαc, ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰcχυρόc.

446 Λημάτιαc: φρονηματίαc, γεννάδαc. Σ

25 447 Λήμη: λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖc cυναγόμενον καὶ ἀμβλυώττειν Σ
παρακευάζον. παρὰ τὸ λεύω, τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. Ἀριcτο- Ecl.?
φάνης· ἀλλ' ὦ Κρονικαῖc γνώμαιc ὄντωc λημῶντεc τὰc φρένας, ἤγουν Ar.
ἀρχαίαιc μωρίαιc ἐcκοτιcμένοι τὰc φρένας· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. λήμη δ' ἐcτὶ πεπηγὸc δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον

441 vs. 1 λῆμα—2 τολμηρόν Ar. Nu. 457—8 c. sch. 458. vs. 2 λῆμα—3 πολεμικόν Ar. Eq. 757 c. sch. ἕτερον—ἀναπέφηνε Ar. Th. 459—60. παρέξομ'—δριμύ Ar. Ran. 601—3 c. sch. vs. 6 ἡ—7 ἀναγκαίηc Hdt. 7, 99, 1 vs. 8 λῆμα—11 ἐπῶν Ar. Ran. 898—904 vs. 12 λῆμμα sq. Alex. Aphr. 23, 21; 36, 18—9; 574, 12—15 443 = P, Ba 290, 9 cf. Thdr. in 4 Regg. PG 80, 768 b 444 = P, Σ^a cf. H 445 sch. Ar. Ran. 494 446 = P; — φρονηματίαc = Σ^a, Ba 290, 11 cf. H 447 — παρακευάζον = P, Ba 290, 12, Et. M. 563, 47 cf. sch. Luc. 103, 29, H, sch. Greg. An. Ox. 2, 481, 31 παρὰ—μή cf. Et. M. 563, 49 ἀλλ'—p. 264, 3 ὄψειc Ar. Pl. 581 c. sch.

445 cf. 441 init. 447 cf. v. Κ 2467

1 καὶ—11 ἐπῶν om. F 3 τούτεcτι A: τουτὶ GVM 2 λῆμα—3 αὖθιc A (G F V M)
om. V 4 ἀπέφηνε A 7 περὶ GM: παρὰ AV 9 ἀcτεῖόν—10 τοῖc om. A mg. A^r 10 Αἰcχύλου A^rG 12 λήμματα GM, Alex. 15 τὸ tert. om. V, Alex. 16 εἰcι AF: ἐcτι GVM, Alex. καὶ om. GVM 17 τό om. F, Alex. 442 om. F 19 Λήμματα Phot. Ba 22 οὖν] ἀντὶ τοῦ add. A 23 δὲ om. F 27 ἤγουν—28 φρένας om. V

βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένε τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιώντων ἐμποδίζονται τὰς
Δ ὄψεις. καὶ Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. καὶ Λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς.

Σ 448 Λημνία δίκη: ἡ κακίστη.

Σ 449 Λήμνιον πῦρ: ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.

Prov. 450 Λημνίᾳ χειρί: ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. ἀπὸ τῆς ἱστορίας· φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν αἰτιωμένας, ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο.

Σ 451 Λήμνιον κακὸν βλέπων: πυρῶδες. καὶ παροιμία· Λήμνιον κακόν. ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξίν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται.

Δ 452 Λήμνιος ἀνήρ: ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου.

Δ 453 Λημνόθεν. ἐπίρρημα ἐκ τόπου· ἀπὸ τῆς Λήμνου.

Δ 454 Ληναΐζω.

Ar. 455 Ληναῖτης: χορὸς ὁ τῶν Ληναίων.

456 Λήναια: ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις.

457 Ληναῖος: ὄνομα Διονύσου.

Δ 458 Ληναιών, Ληναιῶνος: ὄνομα μηνός.

Δ Etym. 459 Ληνίς, ληνίδος. ἡ βάκχη. παρὰ τὴν ληνόν.

Thdr.? 460 Ληνοβάται: οἱ ἱερεῖς.

Thdr. 461 Ληνὸς καὶ προλήνιον: αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ Δαβίδ. καὶ
Suid. Ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς.

Σ 462 Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

447 Λημῶ sq. cf. L; — ἀμβλυώττω = Et. M. 563, 47 448 = P 449 = P (in Ar. Lys. 299) 450 — ἱστορίας cf. Zen. IV 91, H 451 = P; — πυρῶδες cf. Paroem. ed. Gsf. 71, n. 601, H; FGrHist 38 fr. 2 452 l. cf. Ambr. 418 454 cf. Ambr. 453 455 sch. plenior. Ar. Eq. 547 456 cf. H 457 cf. L (= Studem. An. 268), Ambr. 416, H 458 cf. Ambr. 410, H 459 — ληνίδος = Ambr. 424 ἡ sq. cf. Et. M. 564, 4 460 cf. Thdr. in Ps. 8, 1, PG 80, 913b extr., aliter Ambr. 401 461 — Δαβίδ Thdr. in Ps. 8, 1, PG 80, 913a b 462 = P cf. Bk. 191, 7

455 cf. v. Ε 1530 457 cf. 563 459 cf. 565 461 καὶ ληνοβάται sq. ex 460

A(GFVM) 1 τετυφλωμένας F τετυφλωμένον V ep. M 449 extra ord. 7 τῆς om GFV 10 καὶ—17 λέγεται om. F 15 τὸν] τὸν τῆς G Καύκαλος coll. Ath. 10, 412b Reines. 16 κακά om. V 17 λέγονται G ep. A 19 ἐπίρρημα—Λήμνου om. AV mg A^{r}; ἐπίρρημα ἐκ τόπου et τῆς om. F; ἀπὸ τῆς Λήμνου om. A^{r} 454 om. F 22 ἑορτῶν A 457 om. AFV mg. M 458—9 inverso ord. V 25 ἡ—ληνόν om. AFV mg. A^{r} 26 οἱ om. F 27 καὶ—28 ἱερεῖς om. AF 30 ἀνεγράφετο F

463 Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. παρὸ καὶ τοὔνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆξις, τὸ ἔγκλημα, καθ' οἷον λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν
5 δίκην. Harp.

464 Λῆξιν δίκης· καὶ Λαχεῖν δίκην, τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί· τὸ δ' ἀντικαλέσαι ἀντιλαχεῖν, τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα διαλαχεῖν. Σ

465 Λῆξις: παῦσις, ἢ μερίς, κληρονομία. Αἰλιανός· καὶ θάπτει τὸν Σ
10 νεκρόν, τοῖς καταχθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. E
καὶ αὖθις· λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου τὰ Αἰγυπτίων κακὰ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ. ὅτι παῦσίς Suid.
ἐστι κληρονομία, λῆξις δὲ μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῷ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.

15 466 Ληουΐας. Δ

467 Ληρεῖς: φλυαρεῖς. Ἀριστοφάνης· τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' Ar.
ὄνου καταπεσών; λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις· λῆρον ληρεῖς. ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τό, μανίαν μαίνῃ. ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα
20 ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τό, ὕβριν ὑβρίζεις, καί, φυγὴν φεύγεις.

468 Ληρεῖς ἔχων: παρέλκει τὸ ἔχων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ληρῶν Ar.
οἱ χρύσεοι κάλαμοι. Anth.

469 Λῆρος: φλύαρος, ματαιόφρημος. πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ Σ
25 μειρακίων ἐδόκει λῆροί τε καὶ φλήναφοι. E

470 Λῆρος· ὅτι ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς οὐκ αὐτὸς Phil.
εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ· τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν δι' ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου πάθος

463 Harp. = P cf. H 464 = P cf. Bk. 184, 29; 186, 21; Psell. PG 122, 1012d, Poll. 8, 28—9 465 — κληρονομία = P, Ba 290, 14 cf. H, Ps. Herodian. 77 καὶ θάπτει—ἤδη Aelian. fr. 241 λήξει—Ῥώμῃ Aelian. fr. 288 467 — φλυαρεῖς sch. Ar. Pl. 517. τί—νοῦ Ar. Nu. 1273 c. sch. plenior. λῆρον sq. Ar. Pl. 517 c. sch. 468 — ἔχων alt. Ar. Ran. 512 c. sch. καὶ sq. Anth. 6, 292. 2 469 — ματαιόφημος = P, Σ^{a} cf. H, Ba 290, 15, Ambr. 403 πολλὰ sq. Aelian. fr. 27 (falso Dam. fr. 77) 470 — p. 266, 4 ἀργόν cf. Philop. 161, 4—15. vs. 4 τὸ—12 ὁρᾶν Philop. 161, 19—26

465 cf. v. M 875 porro v. A 3356, unde ὅτι παῦσις sq. Aelian. fr. 288 cf. v. Ε 80 467 init. cf. v. A 3459 468 cf. v. K 1758 470 extr. cf. 596

1. 2 τελειωθέντες GF 4 Λῆξις] nov. gl. GFV, Harp. plen. 6 Λῆξιν—δίκην om. A mg. A^{r} δίκήν A^{r}F, Phot.: δίκης GVM 7 ἀντιλαχεῖν] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν AV 9 Αἰλιανός om. GM 10 χθονίοις GFVM 11 καὶ—12 Ῥώμῃ om. F 12 τῇ sec.] τῆς V ὅτι—14 ὤκνησε om. AF mg. A^{r} post 466 V 12 ὅτι ex A^{r} solo 14 ἀποκληρῶσαι—ὤκνησε om. A^{r} 466 om. F 24 πολλὰ] πάλαι Hercher ταῦτα] τοιαῦτα Bhd. 25 ἐδόκει post ταῦτα transpos. Hercher 27 ἐδέξατο F ἵνα καὶ] ἵνα FV 28 δι' AF: διὰ τὴν GVM 28. 29 ἐπιτηδειότητα V A(GFVM)

ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημῶντος ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής· τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθὲς ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν τὸ μηδὲ ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὲ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γενομένων καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης πάσχει τε καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ, οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ μόνον, ἀλλὰ κἂν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατειληφότων. ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ παραφροσύνη λέγεται, ἡ δὲ μέση λῆρος,
Δ ἡ δὲ ὑφειμένη παράληρος. Λιρὸς δὲ ὁ ἀναιδής· παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· διὰ τοῦ ι.

Ar. 471 Λήσεις: ἀγνοήσεις· λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τέλεον ἀπολέσας.

Σ 472 Λήσομαι: ἐπιλάθωμαι.

Δ 473 Λήσταρχος: ἀρχηγὸς λῃστῶν.

474 Λῃσταί· Πισίδης· ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδίμου μάχης γίνεσθε λῃσταί. ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν λῃστήν. καὶ Λῃστὴς μὲν ὁ ἐν
Thuc. ἠπείρῳ, πειρατὴς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ. καὶ Λῃστικὸν σύστημα, λῃστρι-
E κὸν δὲ χρῆμα, ἡ κτῆμα. Κοστόβων τὸ λῃστικὸν τὴν Ἑλλάδα ἐπ-
E έδραμεν. ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν λῃστικὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν συνέστησε.

Δ 475 Λῃστεία.

Δ 476 Λῆστις: ἡ λήθη. Σοφοκλῆς· καὶ τὰ λοίσθ' αὐτῇ τοῦ βίου, τὰ
Soph. δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἔχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ. ἢ τοῦ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.

470 Λιρὸς sq. = Et. M. 562, 40 (partim ex Orione 93, 4) cf. Ambr. 460, L, H 471 Ar. Pac. 63 c. sch. 472 = P, Σ^a; Ba 290, 16, sch. α 308 cf. H 473 cf. H 474 ἐν τῷ—λῃσταί Pisid. fr. 116 Λῃστικὸν—κτῆμα sch. Thuc. 1, 4 cf. P ὁ sq. cf. Cass. D. 76, 10, 1 (Byz. Zt. 23, 100, 1) 475 = Ambr. 432 476 καὶ τὰ sq. Soph. OC 583—4 c. sch.

471 cf. v. Ε 524 474 cf. 429 et v. Π 1454

A(GFVM) 2 τῷ] τὸ F 5 τὸ—6 δύναμιν om. F 6 τὸ εἶναι om. V 8 γινομένων V 9 τε] δὲ F 14 μόνῳ GVM κἂν] καὶ F καὶ ἐν ed. pr. 15 φρενητικῶν FV ὅτι—18 τοῦ ι post vs. 1 νοῦ et suo loco in brevius contracta V 16 λέγεται] γίνεται A 19 ἑαυτοῦ F 21 ἐπιλάθομαι GVM, Phot. Σ^a 24 μιμούμενοι—25 καὶ om. A sed Λῃστης—θαλάσσῃ mg. add. A^r 26 δὲ om. GVM 475 om. F 30 Σοφοκλῆς—p. 267, 2. 3 γηροβοσκήσεις om. F 30 λοίσθ' A: λοίσθια GVM

τουτέστι διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσει. προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφεληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα με γηροβοσκήσεις.

477 Λητώ: ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

478 Ληφθῆναι: κρατηθῆναι. Δ

479 Λίαν: πάνυ. Δ

480 Λιαρόν: θερμόν. Δ

481 Λιασθείς: ἐκκλίνας. Hom.

482 Λιαστής. Δ

483 Λιβάδα: σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον. ἐν Ἐπιγράμμασι· Σ
καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτηρικὰ κύπελλα. Anth.

484 Λιβάς, λιβάδος: ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων. Δ

485 Λιβαδία: πόλις τῆς Βοιωτίας. Harp.

486 Λιβάνιος, σοφιστής, Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως Hesy.
χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φασγανίου πατρός, μαθητὴς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα· ἐν οἷς Ἐγκώμιον εἰς Κωνστάντιον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, Μελέτας ῥητορικάς, καὶ ἐπιστολάς. οὗτος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκὼς τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασε, τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δέ, ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ ῥητορικὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τοὐσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις. E

487 Λίβανος: ὄνομα ὄρους. Δ

488 Λιβανωτίς: πόα. Δ

489 Λιβανωτός: ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου, λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ φυτόν. Ar.

490 Λίβερνα: εἶδος πλοίου. καράβια. πηξάμενος δρομάδας τριακοντήρεις Λιβερνίδων τύπῳ. Δ Σ E

491 Λίβερνος: ὄνομα τόπου· ἀπό τινος ἱστορίας. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ὑπατεύοντος Κοΐντου τοῦ Σερβιλίου χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν δια-

477 aliter Ambr. 428 479 cf. sch. Ε 361, H 480 = L cf. sch. Λ 477, H 481 sch. Υ 418 cf. H, L 483 —τόπον = P, Ba 290, 18 cf. H καὶ λιβάδες sq. Anth. 6, 170, 3 484 —σταλαγμὸς = Ambr. 512, Ps. Herodian 76 485 Harp. = P 486 vs. 19 ὁ pr. sq. Eunap. fr. 25, FHG 4, 24 (abiudicavit Bhd.) 487 = Ps. Herodian. 76 cf. H, Ambr. 546 489 sch. Ar. Pl. 703 cf. H 490 καράβια = P, Ba 290, 19 πηξάμενος sq. Eunap. attr. Boisson. 491 cf. Exc. Plan. ap. Cass. D. 1 p. CXVI, fort. Io. Antioch.

483 cf. vv. Β 405 et Κ 2735 485 cf. 213 486 extr. cf. v. Α 784

2 ὅταν] ἅπαν V με om. V 2. 3 χηροβοσκήσεις V 482 om. FV 484 extra ord. 13 Λιβαδεία AGVM 15 πρεσβυτέρου ex Eudoc. Bhd. sed A(GFVM) v. N 394 contulit Daub Stud. 67 16 Ἐγκώμιον post 17 βασιλέα transpos. GVM 18 οὗτος A: οὗτος καὶ GVM τοῦ μεγάλου et 18. 19 τοῦ θεολόγου ex A solo 24 ἐπεγκάλουν et διεμμένοντο V 31 ὄνομα τόπου] ὁ τόπος A 32 τοῦ ex A solo

στάσης τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων, ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἣν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυσόν, οἱ δὲ ἄργυρον, οἱ δὲ καρπούς, οἱ δὲ ὅτι μάλιστα τιμιώτατον εἶναι, καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δ' οὐδέν τι μεῖον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνὴρ ὀφθῆναί τε κάλλιστος καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ τοῦτο εἰπὼν τά τε ὅπλα περιέθετο καὶ τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀτρέπτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἡρωϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν τόν τε τόπον Λίβερνον ἐπεκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· ἐξ οὗ δὴ καὶ Βεργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.

Δ 492 Λιβερτῖνοι: ὄνομα ἔθνους.

Δ 493 Λιβύη: χώρα.

Prov. 494 Λιβυκὸν θηρίον: οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα πότον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῷα.

Prov. 495 Λιβυκὸν ὄρνεον: ἀντὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

E 496 Λιβυρνικαί: νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηρικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ ληστρικώτεραι χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραὶ καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τάχος ἄπιστον.

497 Λίβυσσα ὄρνις: ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν Μυθικοῖς· ἀλλὰ Λίβυσσα στρουθὸς ἁλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

Σ 498 Λίγδην: οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Σ Δ 499 Λιγαίνων: κηρύσσων. ὑμνῶν.

Δ 500 Λιγέως: ὀξέως. καὶ Λιγείως, ὁμοίως.

Δ| 501 Λίγγις: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος.

Σ 502 Λιγνύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Ἀριστοφάνης· λιγνὺς δὲ

Ar. σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσει Λικυμνίαισι βολαῖς. οὗτος

493 = Ambr. 516, Ps. Herodian. 77 494 cf. Paroem. ed. Gsf. 71, n. 602 497 ἀλλὰ sq. Babr. p. 221 498 = P, Ba 290, 21 cf. H, sch. χ 278 499 — κηρύσσων = P, Σ^{a} cf. Ba 290, 20 = Et. Gen., sch. Λ 684, H ὑμνῶν cf. Ambr. 548 = Ps. Herodian. 242; H 500 cf. Ambr. 571, sch. Γ 214, H 501 — κύριον = Ambr. 480 502 — καπνοῦ = P, Ba 290, 22 cf. Et. Gen. = Et. M. 565, 24, sch. Ap. Rh. 4, 1188, H, sch. Nic. Al. 50 λιγνὺς δὲ sq. Ar. Av. 1241—2 c. sch.

501 ἣν sq. cf. v. B 279

A (G F V M) 4 μάλιστα] ⟨ἐδόκει⟩ add. Dr. εἶναι ex A solo 4. 5 τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερέων λεγομένοις Wolf (τοῖς E^{ec}) 8 ἀρετὴ A 13 Λίβερον GVM 14 Βιργίλιος $G^{sc}M^{ec}$ 15 ὄνομα ἔθνους] ἔθνος A 19 πότον AFV: τόπον M 23 τριηρατικὸν GVM 25 ἄπιστοι Bhd. 33 καταιθαλώσειν κυμνίαισι A

ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισέ τινων οἰκίας. καὶ δραμά ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος.

503 Λιγόκρυτον. Δ

504 Λιγότερος: ὀξύτερος. Δ

505 Λιγύμοχθος: ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον. Ar.

506 Λιγυρώτατον: λιγύκροτον. Δ

507 Λιγὺς καὶ Λιγυρός: ἡδύς, ὀξύς. Σ + Δ

508 Λιγυστικὸν πέλαγος. καὶ Λιγυστικός, τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀθέατος. Δ Suid.

509 Λιγυφθόγγοις: ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις. οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα. Hom. Anth.

510 Λιγύφωνος: ἡδύφωνος. Σ

511 Λιαινούσης: πραϋνούσης. Σ

512 Λιθάζω· αἰτιατικῇ. καὶ τὸ ὀπωσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. Ἀρριανός· κελεύσαντος δὲ Τατίου, τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἔστε τιτρωσκομένη κατεχώσθη. E

513 Λιθείας: πολυτελείας, τὰς λιθέας λεγομένας. Δ

514 Λίθειος πύλη· Λίθιος δὲ θῶκος. Δ

515 Λίθιναι ὑδρίαι· διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται, λίθινος, λιθίνη καὶ λίθινον.

516 Λιθοδικτῶ: ἐκ τοῦ δίκω, τὸ βάλλω. Δ

517 Λιθοκοπία: ἡ ἐκ λίθων βολή. Δ

518 Λιθόλευστος: λιθοβόλητος. Σ

519 Λιθολόγοι: οἰκοδόμοι. Σ

520 Λιθομυλία ὅτι Ἄππιος, Ῥωμαῖος τιμητής, λιθομυλίᾳ τὴν Ῥώμην κατέστρωσε καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε. Suid.

504 cf. Ambr. 488 505 sch. Ar. Av. 1381 506 l. cf. Ambr. 485 507 praeter καὶ Λιγυρός = P, Ba 290, 23, H cf. sch. A 248, unde Et. M. 564, 56; L, Apion. Λιγυρός sq. cf. sch. Ε 526, H v. λιγυρῶς, sch. Luc. 6, 21, Et. M. 565, 3 508 — πέλαγος cf. Ambr. 540 509 — ἡδυφώνοις sch. B 50 οὐκέτι sq. Anth. 7, 192, 1—2 510 = P, Ba 290, 24 511 = P, Ba 290, 17 512 — αἰτιατικῇ = Synt. Gud. cf. Laur. κελεύσαντος sq App. Bas. fr. 4 cf. Byz. Zt. 21, 417 513 — πολυτελείας cf. Ambr. 522 514 Λίθειος cf. Ambr. 495; Λίθιος sq. cf. L 515 in Ev. Io. 2, 6 516 = Ambr. 564 518 = P, Σ^{a}, Ba 290, 25 cf. H (in Soph. Ai. 254) 519 Tim. = P, H cf. sch. Pl. Leg. 858 b

504 cf. 507 507 cf. 504 508 Λιγυστικός sq. ex v. A 711 512 App. cf. v. Ε 3204 520 ex v. A 3199

503—4 inverso ord. V 3 Λιγόκρυπτος F; λιγύκροτον add. GVM 4 λιγύκροτον add. F cf. ad vs. 7 5 Λιγύμογδος F Λιγόμοχθος V 6 ἡδυτάτης F αὐτῆς] αὐτοῦ A^{sc} 506 non nov. gl. M 7 λιγύκροτον A: om. GFVM, cf. ad vs. 3 et 4; e duplici scriptura 503 ortum esse perspexit Kust. 9 καὶ pr.—10 ἀθέατος om. AF mg. A^{r} 9 καὶ pr. om. A^{r} καὶ alt.—10 ἀθέατος om. V 16 Ἀππιανὸς Kust. cf. v. φυλάξαντες 17 κατεχώσθαι V post 512 seq. 411 in FV 513—4 post 517 V 515 om. AF mg. A^{r} post 521 V 520 om. AF mg. A^{r} post 515 V 26 Ῥώμην V: cp. A^{r} Ῥωμαίων GM A (G F V M)

Prov. 521 Λίθον ἕψεις: ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων.
Σ οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.
Δ? 522 Λίθος: θηλυκὸν ἡ λίθος. οἱ δὲ Ἄβαροι χρυσόν τε καὶ ἄργυρον
E καὶ λίθων τὰς ἐριτίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν.
Harp. 523 Λίθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῶν οὕτωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐοίκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσι.
Σ 524 Λιθουλκῆσαι: τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.
Σ 525 Λιθουργός: λιθογλύπτης.
Rhet. 526 Λιθουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργική, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους, ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες καὶ κοσμοῦντες τοὺς λίθους ὥστ' ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου· ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι.
Ar. 527 Λίθῳ: τῷ βήματι. Ἀριστοφάνης· τονθορύζοντες δὲ τῷ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν.
Σ 528 Λίθων ποτίμων: μήποτε τῶν πώρων λέγει, οἳ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.
Σ 529 Λίθων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα.
Δ 530 Λικίνιος.
Δ 531 Λικμητήρ: ὁ τὸ πτύον κατέχων.
Δ+Σ 532 Λικμήσονται· Λικμῶ διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἅλω. Λιχμήσονται δὲ διὰ τοῦ χ, ἀντὶ τοῦ λείξουσι.
Δ 533 Λικμᾶν: τὸ σῖτον καθαίρειν. Δηοῖ Λικμαίᾳ καὶ ἐναυλακο-

521 — πειρωμένων cf. Paroem. ed. Gsf. 72, n. 605 ἀδυνάτων sq. cf. P, sch. Ar. Vsp. 279, sch. Pl. Eryx. 405b 523 Harp. = P; Dem. 54, 26; Aristot. Ath. Pol. 55, 5; Philoch. fr. 65, FHG 1, 394 524 = P 525 = P, Ba 290, 26 cf. H 526 — εὐπρέπειαν cf. Bk. 277, 33; Lys. fr. 186 527 Ar. Ach. 683 c. sch. 528 = P (in Pl. Leg. 12, 947d Gsf. ms.) 529 = P, Paroem. ed. Gsf. 72, n. 606; Eur. fr. 1007 530 = Ambr. 475, Ps. Herodian. 77 531 cf. Ambr. 461 (in N 590?) 532 Λικμῶ = Ambr. 562 Λιχμήσονται—λείξουσι cf. H s. v.; λείξουσι cf. P = Ba 290, 27, H v. λικμήσονται; L, Et. M. 568, 8 533 — καθαίρειν cf. H, sch. Ε 499 Δηοῖ sq. Anth. 6, 98, 1—3

529 cf. 336 532 cf. 632 533 Anth. cf. v. O 153

A(G F V M) 1 κατεργάσασθαι F 2 ἀδυνάτῳ Phot. 3 θηλυκῶς F cp. A 4 λίθον V ἐντίμους A 523 om. F 525 post 526 GM, ordo poscit 13 ἐστιν om. V 19 πόρων A οἳ] οἷον A 22 γὰρ om. V 23 λευκοὺς] ἀργυροῦς V μέγαν V 530 om. F 531 post vs. 28 καθαίρειν GM; extra ord. 26 Λικμήσονται om. F 27 δὲ om. GVM ἀντὶ τοῦ om. GV 28 Λικμᾶν A: Λικμᾶν δέ, non nov. gl. rell., ordo poscit τὸ] τὸν F Δηοῖ — p. 271, 2 τε om. F, post 530 praemisso Λικμαία GM

φοίτισιν Ὥραις Ἡρώναξ πενιχρῶν καὶ ἐξ ὀλιγηροσίης μοῖραν ἁλοεῖται Anth.
στάχυος πάνσπερμά τε.
534 Λικμώντων. Λικμῶ, τὸ κοσκινεύω, διασκορπίζω. πτυάζω. Δ Σ Δ
535 Λίκνον: κόσκινον, ἤτοι πτύον. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γρά- Σ Ecl.
φουσιν. ἡ δὲ ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον E
ἔθει. καὶ Λικνοειδής, ὁ ῥυπαρός. Δ
536 Λικνοφόρος: τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπι- Harp.
τήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγεται.
537 Λικριφίς: εἰς πλάγιον. Δ
538 Λίλαια: πόλις. καὶ Λίλαιον, τόπος. Δ
539 Λιλαίομαι: προθυμοῦμαι. Δ
540 Λιμαγχονῶ: πνίγω. καὶ Λιμάσσω. Δ
541 Λιμβρός: ἡ νύξ. ἡ σκοτεινή. Δ Etym.
542 Λιμένειον: ὄνομα τόπου.
543 Λιμενίοχος: ὁ τὸν λιμένα ἔχων. Δ
544 Λιμενῆτιν· ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμε- Suid.
νῆτιν, Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.
545 Λιμήν· Σοφοκλῆς· τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν. Soph.
ἵν' ᾖ τῆς ἑταιρείας φιλία.
546 Λιμηρά. ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ προσεχών. Δ
ἀντὶ τοῦ πενιχρᾷ. E
547 Λιμηράν: λιμώττουσαν. ἔνθεν τοι καὶ λιμηρὰν τὴν Ἐπιδαυρίαν
συκοφαντοῦντες ἐκάλουν.
548 Λιμηρῆς· ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης. Anth.
εἶπε δέ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε.
549 Λιμιταναῖοι. οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις Δ
πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρα- E
τιωτῶν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς καὶ

534 Λικμώντων cf. Ambr. 553 Λικμῶ—διασκορπίζω = P, Σ^a, Ba 290, 28 πτυάζω cf. H v. λικμῶ 535 — πτύον = P, Σ^a οἱ—γράφουσιν cf. Choer. An. Ox. 2, 236, 28, Et. M. 562, 44 ἡ—ἔθει fort. Aelian. Λικνοειδής sq. = Zon. 1308 536 Harp. = P 537 = Ambr. 569 cf. sch. Ξ 463, H, Ap. S. 108, 25; Orion 94, 12 unde Et. M. 565, 52 538 — πόλις = L, H cf. sch. B 523. Λίλαιον τόπος cf. Ambr. 530 539 cf. Ambr. 549, Ap. S. 108, 27, sch. Γ 133 (unde Et. M. 566, 1), H, Ps. Herodian. 77 540 Λιμαγχονῶ = Ambr. 561. Λιμάσσω cf. Ambr. 554 541 cf. Et. M. 564, 52. — νύξ cf. Ambr. 511 543 = Ambr. 455 545 Soph. Ai. 682—3 c. sch. 546 l. = Ambr. 519 547 aliter sch. Tuc. 4, 56, 2 548 ἄνθεμα sq. Anth. 6, 47, 2—3 549 l. cf. Ambr. 506 οἱ—p. 272, 7 χαρίζεσθαι Proc. h. a. 24, 12—3

535 cf. 361 540 hinc v. A 2870 extr. 544 ex v. A 2523 545 cf. v. A 655

A(G F V M) 1 ἁλωεῖται GVM^{ac}, Anth. 2 στάχυας V πάνσπερμά τε] πανσπερμάταια V 534 non nov. gl. V 3 διασκορπίζω — 4 δὲ om. F 535 om. A mg. A^r 4 Λεῖκνον G^{ec}VM^{ec} οἱ — 6 ἔθει om. A^r 4. 5 γράφουσιν om. F 5 ἀναστρέψασα Wakefield λεῖκνον G^{ec}FVM^{ec} ἐπὶ — 7 λίκνον om. F 12 Λιμώσσω Port. 13 ἡ σκοτεινή om. AFV, add. A^r 542 om. AF post 543 V 15 Λιμενήοχος Bhd. 544 om. AFV l. mg. A^r, ord. corr. M 20 προσεχών M, coll. An. Ox. 1, 121, 17 Bhd.: προσχών rell. 547 om. F 26 Λιμηταναῖοι VM^{ac} Λιμηταιναῖοι F; παρ' ἡμῖν δὲ Λιμητανέων ss. ι M cf. Ambr. 506 Ῥωμαῖοι GVM 27 πάμπολυ — p. 272, 7 χαρίζεσθαι om. F

κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους Περσῶν τὲ καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὕςπερ λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις Ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε δ' ἢ ε' αὐτοῖς ἐνιαυτῶν τῶν cυντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὰν δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρcαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας cυντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοcίῳ χαρίζεcθαι. cημείωcαι ὅτι λιμίτατος ἀγρός ἐcτι κατὰ Ῥωμαίους ὁ ἀπὸ πολεμίων ληφθείc.

Δ 550 Λιμνάζω.

551 Λίμνη: ἡ θάλαcca παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί· ὥcτε γενικὸν ὄνομά ἐcτι.

Δ 552 Λιμνήτης ἰχθύc: ὁ ἀπὸ τῆc θαλάccης.

Δ 553 Λίμνοc: ὄνομα κύριον. cημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλάccαν.

Δ 554 Λιμνώρεια.

Σ 555 Λιμοδωριεῖc: Πελοποννηcίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήcαντες εἰc Ῥόδον καὶ Κνίδον.

Δ Call. 556 Λιμός. γαcτέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆc ἀλκτήρια λιμοῦ.

Ar. 557 Λιμὸc Μηλιαῖοc: ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖc Πελοποννηcιακοῖc κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντεc Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοcοῦτον ἐπολιόρκηcαν αὐτοὺc ὥcτε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίαc Μῆλον παρecτήcατο οὐ μόνον μηχανῶν προcαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποcτῆναι αὐτῶν, πρήγην ὑποτελῆ οὖcαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίcτῳ. Μῆλοc δὲ πόλιc Θεccαλίαc. οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Σ Ἀθηναίων ἐπείcθηcαν καὶ προδεδώκαcιν ἑαυτούc. καὶ Λιμῷ Μηλίῳ, παροιμία. ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωcαν Μηλίουc πολιορκοῦντεc λιμῷ. ὡc Θουκυδίδηc ἐν τῇ πέμπτῃ.

Ε 558 Λιμόψωροc· ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχουc καὶ τῆc ἀνηλειψίαc καὶ τῆc ταλαιπωρίαc ἐπεγεγόνει cχεδὸν ἅπαcι τοῖc ἵπποιc, ὁμοίωc δὲ καὶ τοῖc ἀνδράcιν ὁ λεγόμενοc λιμόψωροc καὶ τοιαύτη καχεξία.

Δ 559 Λιμώττω: λιμώccω.

Δ 560 Λιμπάνω: καταλιμπάνω.

Suid. 561 Λίνα: τὰ δίκτυα.

Δ| 562 Λίνδιοc: ὄνομα κύριον. καὶ Λίνδοc ἡ Ῥόδοc.

550 cf. Ambr. 554 551 — ὠκεανός cf. Ap. S. 108, 28, Et. M. 566, 19. 20, Apion, H, sch. Soph. Tr. 636, sch. γ 1, P. οἱ ποταμοί cf. sch. Ε 709 552 l. = Ambr. 459 554 = Ambr. 520 555 = P cf. H 556 Call. fr. 34 K. an. 43 S. (cf. Babr. p. 217) 557 vs. 18 ἐν—24 ἑαυτούc sch. Ar. Av. 186 24 Λιμῷ sq. = P, Zen. IV 94, H; Thuc. 5, 116 558 Polyb. 3, 87, 2 559 aliter Ambr. 555 560 cf. Ambr. 547, Ps. Herodian. 276 562 — κύριον = Ambr. 473 Λίνδοc sq. cf. H, Ambr. 517

556 cf. v. A 1297 561 ex 572

A(GFVM) 2 λιμηταναίουc GM^{ec}, Proc. 7 cημείωcαι—8 ληφθείc om. AF mg. A^{r}GM 8 ἀπὸ] ἀπὸ τῶν V 550 ex AF solis 13 δὲ om. FV τὴν ex A solo 15 Λιμνοδωριεῖc AV 17 καλῆc F ἀλεκτήρια GVM 18 ἐν—24. 25 Μηλίῳ om. F 22 αὐτῶν om. A 561 om. AFV mg. A^{r} 33 καὶ—Ῥόδοc om. AFV mg. A^{r} καὶ om. A^{r} Λίνδιοc A^{r}

563 Λίναιοc: ὁ Διόνυcοc. Δ

564 Λίνειοc μίτοc. Δ

565 Λινίc: ἡ Βάκχη. Δ

566 Λίνον λίνῳ cυνάπτειc: ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπαιτούντων. Στράττιc Ποταμοῖc. Prov. + Σ

567 Λινοπλῆγοc: φρενοπλῆγοc. ἡ εὐθεῖα Λινοπλήξ. Σ Δ

568 Λίνοc, Χαλκιδεύc, Ἀπόλλωνοc καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίαc, οἱ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίαc. λέγεται δὲ πρῶτοc οὗτοc ἀπὸ Φοινίκηc γράμματα εἰc Ἕλληναc ἀγαγεῖν, γενέcθαι δὲ καὶ Ἡρακλέουc διδάcκαλοc γραμμάτων καὶ τῆc λυρικῆc μούcηc πρῶτοc γενέcθαι ἡγεμών. Hesy.

569 Λίνοc ἕτεροc, Θηβαῖοc, νεώτεροc. Hesy.

570 Λίνοc: εἶδοc ὕμνου. Ὅμηροc· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. οὐ διὰ τὸ τὰc χορδὰc ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδοc ὕμνου ἦδον, ὡc παῖανα. ἢ λύραc χορδή. Hom. Hdt.

571 Λινοπτωμένη: λίνον ἁλιέωc ψυχόμενον ἐποπτεύουcα.

572 Λίνοc: τὸ δίκτυον. Λίνοc δὲ παρὰ Θηβαίοιc φιλόcοφοc. Δ|

573 Λιούτωρ: παρὰ Ῥωμαίοιc βοηθόc.

574 Λίπα: λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν. Θουκυδίδηc· λίπα γὰρ ἀλείψεcθαι ὅπωc μὴ ἀδικῶνται. καὶ Αἰλιανόc· ὁπόταν δὲ προcίωcι κινδυνεύcοντεc, λίπα ἀλείφονται. Δ E E

575 Λιπαρά: ἡ ἀφύη. Ἀριcτοφάνηc· εἰ τιc ὑμᾶc ὑποθωπεύcαc λιπαρὰc καλέcειε τὰc Ἀθήναc, εὗρε τὸ πᾶν ἄν, ἀφύων τιμὴν περιάψαc. καὶ αὖθιc· λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆc πόλεωc. τουτέcτι πλουcία. Ar.

576 Λιπάρα: μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήcων. περὶ τὴν Cικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. Harp.

563 cf. Ambr. 477 566 aliter Zen. IV 96 = H; P, sch. Pl. Euthyd. 298 c; Stratt. fr. 38 (1, 722 K.) 567 — φρενοπλῆγοc = P, Ba 290, 29, H Λινοπλήξ = Ambr. 457 568—9 cf. Paus. Per. 9, 29, 9 570 — ὕμνου pr. = H, sch. A in Σ 570. Λίνον—ἄειδεν Σ 570. οὐ—παῖανα = Aristarch. ap. sch. A (Aristonic.) in Σ 570 λύραc χορδή gl. Hdt. 2, 79 571 aliter sch. Ar. Pac. 1178 572 — δίκτυον = Ps. Herodian. 76 573 = Lex. Rom. Barocc. 574 — ἀποκοπήν = Et. M. 566, 47 cf. H, sch. K 577 λίπα γὰρ—ἀδικῶνται Thuc. 4, 68, 5 ὁπόταν sq. Aelian. fr. 157 575 — περιάψαc Ar. Ach. 639—40 c. sch. λιπαρὸν sq. Ar. Av. 826 c. sch. plenior.; πλουcία cf. Apion 576 Harp. = P

563 cf. 457 565 cf. 459 566 cf. v. O 904 572 hinc 561 575 cf. vv. A 4660 et Θ 433

563 om. GM 1 ὁ Διόνυcοc AF: ὄνομα Διονύcου V cf. 457 564 non A(GFVM) nov. gl. F 565 om. GM 4 τῶν om. A ἐπιγνύντων AF (corr. A^{r}); τῶν add. F 5 ἀπατώντων ed. pr.; ad 572 καὶ παρὰ (i. e. παροιμία) λίνον λίνῳ cυνάπτει, ἐπὶ τῶν τῷ λόγῳ προcτιθεμένων λέγεται mg. add. A^{r} Ποταμίοιc sch. Pl., Hemst. 6 Λινοπλήξ AF, Ambr.: Φρενοπλήξ GVM 7 οἱ—12 νεώτεροc om. F 15 παιᾶνοc GVM 571 post 567 G, ordo poscit; mg., signo post 567 add. M 17 δὲ om. V, nov. gl. 18 Αἰούτωρ Barocc., Nunnes. 19 Θουκυδίδηc—21 ἀλείφονται om. F 21 κινδυνεύοντεc V 22 ἡμᾶc GVM 24 καὶ—πλουcία om. F λιπαρὸν τὸ χρῆμα A, Ar.: τὸ χρῆμα λιπαρὸν GVM post 575 Λιπαρόν, τὸ λι μακρόν add. GM; cf. 579

Δ 577 Λιπαραῖοι.

Ar. 578 Λιπαρές: τὸ προσεχές. ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης· εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. ἢ οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

Σ 579 Λιπαρεῖ: παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν. γλίσχρος, προσαιτῶν

Ar. λιπαρῶν τ' Εὐριπίδη.

x + Ecl. 580 Λιπαρεῖν: τὸ καθικετεύειν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Σ 581 Λιπαρεῖτε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

Soph. 582 Λιπαρεῖ χειρί: ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς, καὶ συνεχῶς. καὶ Λιπαρεῖ, πλουσίᾳ ἀφθόνῳ. Σοφοκλῆς· Ἄπολλον, ἥ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν

Soph. ἔχοιμι λιπαρεῖ προΰστην χερί. νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω, αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων καὶ δεῖξον ἀνθρώποις τἀπιτίμια.

E 583 Λιπαρής· πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔκθυμος ὥσθ' ἅμα

E αὐτῷ προιέναι. καὶ αὖθις· τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρὴς τῶν σπονδῶν.

Δ 584 Λιπαρία: ἡ προσεδρεία. ἐχλεύαζεν αὐτούς, ὡς ἐκ τῆς λιπα-

E ρίας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δὲ ἐτώθαζε τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας λέγων ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν.

Δ 585 Λιπαροκρήδεμνος: ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα. ἢ λι-

Anth. παροκρήδεμνος, ἵν' εἴπωμεν καθ' Ὅμηρον, χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

Ar. 586 Λιπαρός: ἀνθηρός, παρὰ τὸ λίπος· στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλιμμένος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου.

Δ 587 Λιπαρῶς: ἐπιμόνως. πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως

E ὑπήκουσε.

577 cf. Ambr. 508 578 Ar. Lys. 672—3 c. sch. 579 — παρακαλεῖ = P, Ba 290, 30 cf. H, Ps. Herodian. 77; Et. M. 566, 46 τὸ sq. Ar. Ach. 452 c. sch. 580 παρὰ sq. = Orion 93, 6, unde Et. M. 566, 46 581 = P, Σ^a cf. Ba 291, 2 (in Hdt. 9, 45, 2) 582 — συνεχῶς sch. Soph. El. 1378 Ἄπολλον sq. Soph. El. 1377—82 583 l. cf. Ambr. 513 πρὸς—προιέναι Aelian. fr. 61 584 l. = L ἐχλεύαζεν sq. Aelian. fr. 61. ὁ sq. Aelian. 585 — ἔχουσα cf. Ambr. 514 (in Σ 382) ἢ sq. Anth. 6, 61, 5—6 586 Ar. Pl. 616 c. sch. cf. Apion 587 ἐπιμόνως aliter H, sch. δ 210

578 cf. v. χειρουργίας 579 cf. v. Γ 289 582 cf. v. τἀπιτίμια

A(GFVM) 1 καὶ Λιπαραῖοι GM om. F 2 Ἀριστοφάνης—5 γυναῖκες om. FV 6 γλίσχρως A 7 Εὐριπίδη v. Γ 289, v. l. Ar.: Εὐριπίδης F cp. rell. 580 non nov. gl. A 581 om. V, non nov. gl. GM 12 Σοφοκλῆς—15 τἀπιτίμια om. F 13 χειρί GV 14 προπιτνῶ—17 αὐτῷ om. sed 16 πρὸς—ἔκθυμος post 583 add. V προσπιτνῶ A 16 δὲ] γὰρ V 17 ἦν] καὶ add. V 19 προσεδρία FM ἐχλεύαζεν—21 οὐδέν om. V 19 ὡς om. F 20 ἔχειν] ἔχοντας Bhd. ὁ—21 οὐδέν om. GF 22 ἔχους' GVM 23 σε] τε GM 28 αὐτῶν] λιπαρῶς coll. Ios. Ant. 1, 56 cett. Toup

588 Λιπερνῆτις: ἡ πτωχή. παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι Ecl. φυτῶν.

589 Λιπερνοῦντας: πενιχρούς. Σ

590 Λίπος, καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λίπει. Δ

5 591 Λιποτάκτης: φυγάς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ Λειποτακτήσας, καταλείψας, φυγών. Σ

592 Λιπῶσι: λιπαρῶσι. Σ

593 Λίπτω: τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ Λελίφθαι, ὁμοίως· ἐξ οὗ καὶ τὸ Δ λελιημένος.

10 594 Λίποιμι: καταλείψαιμι. Δ

595 Λίριον: καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν Ἀττικοί. Suid.

596 Λιρός: ὁ ἀναιδής. καὶ Λιρόφθαλμος. Δ

597 Λιρότερον. Δ

598 Λίς: ὁ λέων. μῦθος· ἐς βίοτον κοινὸς ὄνῳ γένετ' ὠμο- Δ

15 βόρος λίς.

599 Λισσάδας πέτρας: λείας καὶ ὁμαλάς, τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς E τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς ὥσπερ ἀνόρμους καὶ λισσάδας πέτρας ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

600 Λισσή: ἡ ὁμαλή. Δ

20 601 Λίσσεσθαι: λιτανεύειν. Δ

602 Λίσσομαι: ἱκετεύω. Σ

603 Λίσπη: τῷ τόνῳ ὡς κίστη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. Ar. ἡ τετριμμένη καὶ λεία. οἱ δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα. καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρίφους

25 ἀστραγάλους. καὶ Λισπόπυγοι. οἱ λεῖοι τὴν πυγήν. Σ

604 Λίσποι: οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετρημένοι. Σ καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι

588 = Et. M. 566, 51 cf. Call. fr. 38 K. 66 e S. 589 = P cf. Ba 290, 1 = Σ^a 591 — καταλιπών = P, Σ^a cf. Ba 291, 4, H, Bk. 277, 1. Λειποτακτήσας sq. cf. P = rec. in Ba 291, 6 592 = P, Ba 291, 8 cf. Ambr. 550, Zon. 1313 593 — ἐπιθυμῶ = Ambr. 551, Ps. Herodian. 77 et 248; Orion 94, 21 unde Et. M. 566, 57 cf. sch. Ap. Rh. 4, 813. λελιημένος cf. Ambr. 397 596 cf. Ambr. 460, Et. M. 562, 37, L, H 597 cf. Ambr. 491 598 — λέων = An. Ox. 2, 459, 30; Orion 91, 28, unde Et. M. 567, 4; sch. P 109; Ap. S. 108, 31, unde H cf. Ambr. 464 ἐς sq. Babr. p. 216, fr. 5 599 — ὁμαλάς cf. sch. ε 412 600 cf. Ambr. 510, sch. Ap. Rh. 2, 382, sch. ε 412, Et. M. 567, 13 601 cf. sch. A 174, H 602 = P, Ba 291, 9 cf. H (in A 174 cett.) 603 — ἀστραγάλους sch. Ar. Ran. 826 Λισπόπυγοι sq. cf. Poll. 2, 184, Phryn. 86, 11 604 = P cf. sch. Pl. Conv. 193a, H, Tim.

591 cf. 386 595 ex 393 596 cf. 470

4 καὶ ἡ εἰ τῷ om. A 591 om. A 5 Λειποτάκτης $G^{ac}F^{ac}VM^{ec}$ 592—3 in- A(GFVM verso ord. A 7 λιπαριῶσι GM 9 λελιμμένος F λελιομένος V 595 om. AGF 11 Λείριον VM^{ec} 12 Λειρόφθαλμος M^{ec} 597 om FV 14 κοινωνὸς Reines. γένοιτ' F 14. 15 ὠμοβόρος ed. pr.: ἀμοβόρος omnes 16 τοῖς— 18 σκάφη om. F 601 ante 600 GM, ordo poscit 23 σφόδρα] λίσποι add. GM 24 ὑφ'] παρ' F 604 non nov. gl. GVM 26 διαπετρισμένοι $G^{ec}FM^{ec}$ 27 καὶ alt. om. F

ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας, ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους εἶναι. ἐν ᾧ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι.

Δ 605 Λιστραίνω: τὸ σκάπτω.

Δ 606 Λίστροισι: τοῖς ξύλοις.

Δ 607 Λίσφοιτα: τὰ ἰσχία.

Σ 608 Λίσχρος: φειδωλός.

Δ 609 Λῖτα: καταπετάσματα. ἄνθετο δοιὰ λῖτα πολυδαίδαλα καὶ
Anth. βοὸς οὖρον ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

Σ 610 Λιτάζομαι: παρακαλῶ, δέομαι.

Σ 611 Λιτανεύει· δοτικῇ. εὔχεται.

Δ 612 Λιτανεία: ἡ παράκλησις.

Suid. 613 Λιταργισμοὺς τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν.

Δ 614 Λίταργος: ὁ ἀργός.

Ar. 615 Λιταργοῦμεν: συντόμως δραμούμεθα. πρὸς τὸ λίαν ἀργόν· τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης· εἶθ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία.

Δ 616 Λιτεύεσθαι: παρακαλεῖσθαι.

Σ 617 Λιτή: παράκλησις.

Harp. 618 Λιτή: τῆς Μακεδονίας· ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει.

Δ 619 Λιτόεις: ὄνομα κύριον.

Anth. 620 Λιτός: εὐτελής. ἐν Ἐπιγράμμασι· λιτὸς ἐγὼ τ' ἀτυχής, ὦ δεσπότι· φημὶ δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπερκύπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης. καὶ αὖθις· λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει. τὸ λι

606 = Ambr. 536, aliter sch. χ 455, Et. M. 567, 18 607 cf. Et. M. 567, 20 608 = P, Ba 291, 10 cf. H 609 — καταπετάσματα cf. sch. Θ 441 ἄνθετο sq. Anth. 6, 332, 3—4 610 = P, Ba 290, 11, H cf. Ps. Herodian. 76 611 εὔχεται = P, Ba 290, 14 cf. H 612 l. = Ambr. 525 614 = Ambr. 463 615 Ar. Pac. 562 c. sch. cf. Choer. An. Ox. 2, 236, 25, unde Et. M. 567, 38 617 = P, Ba 291, 15, Ps. Herodian. 76 618 Harp. = P; Hyper. fr. 87 619 = Ambr. 472 620 λιτὸς ἐγὼ—κραδίης Anth. 6, 250, 1—2. λιτὸς ὁ—ἔχει Anth. 7, 18, 1—2

608 cf. v. Γ 288 609 Anth. cf. v. Ο 955 613 ex v. Α 3399 616 cf. 624 620 Aelian. cf. vv. Ε 1388 et 1675

A(GFVM) 1 ἐπιτατικῶς A ἕνεκα—8 ἐπονομάζεσθαι om. F 2 ἐν ᾧ] ἔνιοι Bas., adversativam copulam desideravit Bhd. 4 ἐπικαθεσθέντα Gsf., Phot. 5 παρὰ τῆς] περὶ τοῦ V 11 Λίσφοι coll. Et. Pierson 13 καταπέτασμα GM ἄνθετο—14 κέρας om. F 14 βοὸς] βῶς A 16 δοτικῇ om. AFV; Λιτανεύειν δοτικῇ mg. add. A^{r} 613 om. AF post 615 V 18 Λιταρμούς V 616 om. V 618—9 inverso ord. V 27 Λιτόης F 28 ἀτυχῶς AVM^{ac} 29 ὄλβιον GVM

μακρόν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν τὸ ἔργον οἷα δήπου Ε
λιτόν. καὶ αὖθις· λιτὸς θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών. Suid.

621 Λιτότερος. Δ

622 Λιτότης: ἡ ἁπλότης. Δ

623 Λίτρα: ὁ σταθμός. Δ

624 Λιτοίμην: παρακαλέσαιμι. Δ

625 Λιτοῖς: ὀλίγοις, ψιλοῖς, εὐτελέσι. Πολύβιος· μαθὼν δ' ἐξ Χ + Σ
αὐτομόλου διασαφήσαντος, ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον καὶ τοῖς σιτίοις Ε
λιτοῖς χρῶνται διὰ σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει.

626 Λιτυέρσης: εἶδος ᾠδῆς. Μένανδρος Χαλκηδονίων· ᾄδοντα Λι- Σ
τυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως. οἱ δὲ αὐλήσεως γένος. Μίδου δὲ ἦν ὁ
Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς
τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνεθέτη.

627 Λιφαιμεῖ: αἱμορροεῖ. λείπει τῷ αἵματι. Ἀππιανός· ὁ δὲ Σ
Κελτὸς ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν ἐδίωκε τὸν Βαλέριον, συγκαταπεσεῖν Ε
ἐπειγόμενος· ὑπὸ δὲ τοὺς πόδας ἀναχωροῦντος ἀεὶ τοῦ Βαλερίου κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς
ἐμεγαλαύχουν οἱ Ῥωμαῖοι.

628 Λιφερνῶν. Δ

629 Λιχανός: ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος· διὰ τοῦ ι. λείχω, Δ
λιχανός· οἰκτείρω, οἰκτιρμός· οἶκτος, οἶτος.

630 Λιχνεύουσα: λίχνως ζητοῦσα. Σ

631 Λιχνεία: πύκνωσις. Σ

632 Λιχμήσονται: διὰ τοῦ χ, λείξουσιν. εἶτα περιλιχμησάμενοι οἱ Δ + Σ Metaphr.
λέοντες τὰ τῶν ἁγίων σώματα. Λικμῶ δὲ διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἄλω. Δ

633 Λίχνος: προαπτόμενος τῶν ὄψων, κατεπιθυμῶν, λιμβός, λαί- Σ

620 vs. 1 οἱ—λιτόν Aelian. fr. 254 621 cf. Ambr. 489 622 aliter Ps. Herodian. 77; l. = L 623 cf. P; H = Bk. 105, 32 624 = Ambr. 552 aliter sch. ξ 406 625 ψιλοῖς, εὐτέλεσι = P, Ba 291, 16, H cf. Et. M. 567, 42 μαθὼν sq. Polyb. 8, 37, 2 626 = P cf. H; Men. com. fr. 264 627 — αἵματι = P, Ba 291, 17, H ὁ δὲ sq. App. Celt. 10 629 — δάκτυλος cf. H, Ps. Herodian. 77, Ambr. 458 λείχω sq. = Choer Epim. Ps. 27, 27, unde Et. M. 568, 30 630 = P, Ba 291, 22 631 = P, Ba 291, 23, sch. Luc. 231, 14 632 cf. ad 532 εἶτα—σώματα Metaphr. vita Eustathii, Anal. Bolland. 3, 108, vs. 6 633 — λαίμαργος = P, Ba 291, 24 cf. sch. Luc. 231, 14, H, Ps. Herodian. 77

620 λιτός θ' sq. ex v. Α 1648 624 cf. 616 632 cf. 532

1 καὶ—2 λιτόν om. F 2 καὶ—ἀμπελεών om. AFV 621 om. F A(GFVM)
7 Πολύβιος—9 ἐπολιόρκει om. FV 626 om. F 10 Χαλκηδονίων—11 δὲ alt. om. A 10 Χαλκηδονίῳ Phot. Καρχηδονίῳ Hemst. 12 δὲ ex A, Phot. 16 Λειφαιμεῖ cett. VM^{ec} Ἀππιανός—20 Ῥωμαῖοι om. F 18 τοὺς ex A solo 19 τοῦτον V 20 οἱ ex A solo 628 ex A solo 22 διὰ] μετὰ F λείχω] nov. gl AV 23 οἰκτείρω om. A 632 post 629 GM, ordo posceit 26 εἶτα—27 σώματα om. AFV mg. A^{r} 633 ante 630 V 28 Λίχνος] ὁ add. A ὄψων] ψόφων FV ἐπιθυμῶν A, Hes.

Ε μαργος. Αἰλιανός· ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἑστιάσει τὰ τῆς Φερεκράττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν.

Σ 634 Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. καὶ τὰ ἄκρα πάντα· καὶ τοῦ
Δ ἥπατος. κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ
Ecl. κυάμου. καὶ ἐν θυτικῇ σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν Λώβη, ἡ διὰ τῶν ὤτων τιμωρία, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ Λωβός, ὁ βεβλαμμένος.

Δ? 635 Λογάδες: οἱ ὀφθαλμοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἰνδῴη δ' ὑάκιν-
Anth. θος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πουλύ γ' ἀφαυροτέρην.

Σ 636 Λογάδην: ἐπιλέκτως. Θουκυδίδης· ειδήρια λιθουργικὰ οὐκ
Ε ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους ξυνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι
Ε ξυμβαίνοι. καὶ Λογάδες λίθοι. ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

Δ 637 Λογάνιον.

Σ 638 Λογάρια: οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλων λογάρια προοίμιά τινα καὶ προνόμια.

Δ 639 Λογεῖον: τὸ μαντεῖον. ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ' λίθοι. καὶ Λογεῖον, τὸ δικαστήριον.

Thuc. 640 Λόγια: τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην· χρησμοὶ δὲ οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

641 Λογία· ὅτι ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων· περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.

642 Λογγίβαρδος.

Σ 643 Λογίαι: ἐκλογαί, καρποφορίαι. καὶ Λόγιον, ἡ ὑπόσχεσις ἡ
Thdr.? θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. καὶ Λόγος. Δαβίδ· ὑπέμεινεν ἡ
Δ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. Λόγιος δὲ ὁ φρόνιμος.

633 ἀνὴρ sq. Aelian. fr. 43 634 — ὠτίου = P, Ba 291, 26, Ps. Herodian. 78 cf. Ambr. 578; Ap. S. 109, 2 = Et. M. 569, 12, sch. Ξ 182 τὰ ἄκρα πάντα = H. τοῦ ἥπατος = Ambr. 578 cf. Ps. Herodian. 78 κυρίως—ἥπατι cf. An. Ox. 2, 387, 8, unde Et. M. 569, 9 et 13; H, Soran. ap. Orion 92, 14, sch. Nic. Th. 536. ἔνθεν Λώβη cf. Orion ap. Et. M. 570, 37 Λωβός sq. aliter Ambr. 715 635 — ὀφθαλμοί cf. H = Orion. 92, 7; Et. M. 572, 36, sch. Nic. Th. 292 Ἰνδῴη sq. Anth. 5, 269, 5—6 636 — ἐπιλέκτως = P, Ba 291, 27, H ειδήρια—ξυμβαίνοι Thuc. 4, 4, 2 ἐκ—ἐκτισμένος Th. Simoc. 5, 1, 11 638 Ἀριστοφάνης fr. 810 οὐ sq. Synes. Enc. calv. PG 66, 1173 c 639 — μαντεῖον = Ambr. 625, Ps. Herodian. 268 640 sch. Thuc. 2, 8, 2 641 περὶ sq. Io. Chrys. in 1 Cor. 16, 1—2, PG 51, 262 c 643 — καρποφορίαι = P, Ba 291, 28 cf. H (in 1 Cor. 16, 1) Λόγιον, ἡ ὑπόσχεσις cf. Thdr. in Ps. 118, 116 et 123, PG 80, 1857 b et 1860 b. ὑπέμεινεν—σου Ps. 129, 4

633 Aelian. cf. v. Π 1560 637 cf. 725 638 Synes. cf. v. Δ 1461 642 cf. 21

A(G F V M) 1 Αιλιανός—2 ὤν om. V 2 Φερεκράτης A^{ac} G^{ac} M Φερεφάττης v. Π 1560 4 τοῦ ἐρεβίνθου A 5 Λώβη] λόβῳ F 6 καὶ—βεβλαμμένος om. A F Λωβός G M: Λωτός V 7 Ἰνδῴη A, Anth.: ἦν δώη rell. 8 πολύ F V 10 παρὰ Θουκυδίδη G V M 12 συμβαίνοι F V ἐκτισμένοι V 637 om. F V; Λογάριον Port. Λωγάνιον Ambr. 727 18 ἐνκεκολαμμένοι A 641 om. A F V mg. A^{r} 21 Λογία om. A^{r} ὅτι et θεῖος ex A^{r} solo τῆς A^{r} M: τῇ G 22 δὲ om. G 642 ex M; mg. A^{r} 27 Λόγιος A F: Λόκος G V M

644 Λογίζω: σκέπτομαι. καὶ Λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω. Δ καὶ Λογιοῦμαι, ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. καὶ Λογῶ, τὸ νομίζω. ὡς τό, ἐλογίσατο αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

645 Λογγῖνος, ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ Hesy. φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους Ζηνοβίᾳ τῇ Ὀδυμνάθου γυναικί. ἔγραψε Περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου, Ἀπορήματα Ὁμηρικά, Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, Προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', Τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β', εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον, Λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος· καὶ ἄλλα πολλά.

646 Λογγῖνος· οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ Ε βασιλέως. οἳ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως οἷον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιάγων ἀνθρώποις, ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους, οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμαστοῦ καὶ δίφρων ἐπισήμων ἐξηπάτουν, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος καὶ σύστημα ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπῳ τοιῷδε. ἐπὶ δείπνῳ ἐνδιαιτώμενος ταῖς κληϊζομέναις πηγαῖς ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὡς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους, εἶτα χιτῶνας ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν, ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων· δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοϊέρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν ἐς ἄγραν τῶν θηλειῶν. καὶ ἀνιὼν ἐν τῷ σεμνείῳ πολλὰς τούτων πει-

644 — σκέπτομαι aliter Ambr. 633. ἀναριθμήσω cf. sch. Luc. 49, 19; 99, 15. Λογιοῦμαι—ψηφίσω cf. H vv. λογιούμενοι et λογίζομαι 1. ἐλογίσατο sq. Rom. 4, 3 646 cf. Euagr. h. e. 3, 29 et 35; Malcho attr. Bhd.

644 cf. 647 et 650 645 cf. prooem. 646 cf. v. Γ 497 et v. Π 1436

2 Λογῶ] Λογιῶ vel Λογίζω Kust., ὡς ἀνοίκειος ἡ χρῆσις mg. add. M A(G F V M) 3 ἐλογίσατο] ἐλογήσατο A; γρ. ἐλογίσθη mg. add. A ss. M = Rom. 4, 3 αὐτῷ] αὐτὸ V 4 ὁ—p. 280, 4 οὗτος] ὄνομα κύριον F = Ambr. 591 4 ὁ] ὁ καὶ Daub sed cf. prooem. 6. 7 Ὀδυμνάθου A: Ὀδυμνάμου G M Ὀγυμνάθου V Ὀδηνάθου Ruhnken Ὀδαινάθου lapides 7 τοῦ] λόγου suppl. Port. ὄντος suppl. Pearson φύσιν βίου M. Schmidt (cf. Croenert, Kolotes 61 et 179): Φυβίου omnes Φειδίου ed. pr. 8 ἐν—12 πολλά om. V 9 παρὰ G M: περὶ A 10 λέξεων] καὶ add. A 11 καὶ] κατὰ Hemst. Ἡρακλέωνος] Κλέωνος Langbaen. 14 οἷον post 15 ἀλλοτρίοις transtulit Bhd.; lac. statuit Dr. 15 κρατήμασιν G 17 ἀεὶ—21 κομίσαντες om. V 20 ἐξηπάτων ed. pr. 21 κοσμήσαντες A οὕτω G δὲ om. V 22 ἐπὶ δείπνῳ Bhd.: ἐπιδειπνῶς A ἐπισύχνως G V M ἐνδιαιτωμέναις A 23 προαγωγευόντων A ἐκπρεπεῖς A 24 ἔπεμψαν V 25 ἄλλα—26 φόβων om. V 25 ἀποστροφῆς Port. 27 ἄκραν A

θανάγκη κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλευθέραις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἀωρίᾳ ἐπιπίπτειν καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην. ἐν προόδῳ δὲ σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια ἐρρίπτει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ Λογγῖνος οὗτος.

Δ 647 Λόγιαι: σκέψαι.

Δ? E 648 Λογισμός: ἡ ἔκτισις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐληΐσατο λογισμοὺς δῆθεν
Rhet. τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἢ ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός.
E ὁ δὲ πλοῦς λογισμῷ τοῦ πρόσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς. ἀντὶ
τοῦ ἀπαριθμήσει. Λογισμὸς καὶ ἡ ἀπαρίθμησις. ὁ δὲ λογισμὸν
E τοῦ πλήθους ἐποιήσατο. καὶ Εὐριπίδης· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει
Soph. λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.
Harp. 649 Λογισμός: ἡ λογιστικὴ τέχνη· ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι. ὅτι
Phil.? συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα· ὁ γὰρ λογισμὸς
ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος.

Σ 650 Λογισταί: οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι. καὶ Λογίσομαι, ἀνα-
Δ ψηφίσομαι, ἀναριθμήσω.

Harp. 651 Λογισταὶ καὶ Λογιστήρια· ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν ι'· οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ', ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι.

652 Λογιστεῦσαι: ἀπαριθμήσασθαι, ἀναμετρῆσαι. οὐ δυνάμενος
Thdr. ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα.

Σ 653 Λογιστής: κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής.

Σ 654 Λογογράφος: ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. καὶ Λογο-
Synt. γραφῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 655 Λόγον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικῶν α'.

Harp. 656 Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων.

Σ 657 Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς.

647 = Ambr. 628 648 vs. 7 ἐξέτασις—λογισμός cf. Ba 291, 29; fonti rhetorico attr. Wentzel vs. 10 τὸ γὰρ sq. Soph El. 466—7 c. sch. 649 — Βουσίριδι Harp. = P; Isocr 11, 23 650 — περίψηφοι = P, Ba 291, 30 651 Harp. = P cf. Aristot. Ath. Pol. 48, 3, Lex. Cant.; Bk. 276, 17, unde Et. M. 569, 32; Dinarch. fr. VII 1, Andoc. 1, 78 652 οὐ pr. sq. Thdr. in Ps. 35, 3, PG 80, 1121 a 653 = P, Ba 292, 1, H 654 — γράφων = P, Ba 292, 2 cf. H, sch. Pl. Phaedr. 257 c, Ammon. p 171, Thom. 224, 6 Λογογραφῶ sq. = Synt. Laur., An. Ox. 4, 297, 3 655 = P cf. Bk. 107, 4; FGrHist 115 fr. 37 656 — Ἡρόδοτος Harp. = P; Isocr. 11, 37; Hdt. 2, 134, 3 657 = P, Ba 292, 3 cf. H, Thom. 224, 12

647 cf. 644 650 cf. 644

A(GFVM) 1. 2 καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ om. A 2. 3 καὶ πάντα δρᾶν ἀνέδην om. V 3 ἀνέδην M: ἀναίδην AG 648—9 inverso ord. GVM 6 κόσμος V 8 δὲ] γὰρ V 9 ὁ] οἱ GM 10 ἐποιήσαντο GM Εὐριπίδης] vitium detexit Toup 15. 16 ψηφίσομαι F 26 δικανικὰς V 28 α'] πρώτῳ FV, Phot. 30 ὅς—ἀποκριμάτων om. AFV 31 πράττων F

658 Λόγος· λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. Phil.
λόγος δὲ σημαίνει ς'. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος· λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται ὡς βλίτυρι, λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί, λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε'· Ἑλληνισμός, σαφήνεια, συντομία, πρέπον, ἀποσκευή. Λόγος καὶ ἡ Ar.
ὑπόθεσις. Ἀριστοφάνης· Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ. ζήτει λόγους ἀπορρήτους Χρυσίππου ἐν τῷ Χρυσίππος.

659 Λογοτόπος: παρὰ φιλοσόφοις τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον· Phil.
οἷον, εἰ ζῇ Πλάτων, ἀναπνεῖ Πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λογοτόπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον.

660 Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Harp.
Κτησιφῶντος.

661 Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται: ὁ Ἑρμόδωρος, ἀκροα- Prov.
τὴς γενόμενος Πλάτωνι, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει.

662 Λογγῶνος: τοῦ λίθου κλιμένος. Δ

663 Λογχάσθην: εἶδος ὅπλου. καὶ Λογχαῖος, μετὰ τῆς λόγχης. Δ

664 Λόγχη: ἕκαστον σύστημα ἑνικῶς λέγουσιν, ὡς εἴ τις ἐπὶ πολ- Soph.
λῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον. Λόγχη οὖν σιδήρειον ἀκόντιον. Δ

665 Λογχωτόν· ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο τὸ λογχω- Anth.
τὸν καὶ τὸ περισφύριον.

666 Λοεσσάμενος: λουσάμενος. Hom.

667 Λοκρὸς ὁ Αἴας· οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος. καὶ Λοκρίς, πόλις. Δ

668 Λοκρῷ ξυνθήματα: παροιμία. τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουο- Σ
μένων.

669 Λόλλαι, τῶν Λολλῶν: ὄνομα τόπου. Δ

670 Λολλιανός, Ἐφέσιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου· Hesy.
γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

658 — vs. 6 ἀποσκευή Laert. 7, 56—59 vs. 6 Λόγος — γένῃ Ar. Pac. 146—7 c. sch. = Bk. 277, 26 cf. H 659 Laert. 7, 77 660 Harp. = P; Dem. 18, 13 661 cf. Zen. V 6 662 — λίθου = Ambr. 597 cf. Et. M. 569, 42; gl. com. Kaibel 30 663 Λογχαῖος sq. cf. L 664 — ἵππον sch. Soph. OC 1311 665 Anth. 6, 172, 1—2 666 sch. α 310 cf. H, Ambr. 629 667 — Αἴας = Ambr. 573 668 = P cf. Zen. IV 97, H 670 cf. Philostr. vit. soph. 1, 23

665 cf. vv. A 2220 et Π 1316

2 δὲ om. A 5 δὲ om. A 6 ἡ om. GVM 9 Λογοτρόπος Laert. A(GFVM)
15 ἀντὶ τοῦ om. F κατὰ] ὑπὲρ Maussac 661—2 inverso ord. 20 λίθου κλιμένος A: λιθοκλιμένος GM λίθου ἠλιμμένος F λίθου V, Ambr. λιθολιμένος Hemst.; in κλιμένος latere vid. β' λιμένος cf. Et. 21 Λογχάδην F 23 ἀκόντιον σιδήριον F 27 καὶ Λοκρὶς πόλις om. AFV 28 ξυνθήματα GF, Phot.: cp. reli. ξυνθήματι ed. pr. 31 Ἰσσαίου GVM

Σ 671 Λοξά: σκολιά, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

Tact. 672 Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Anth. δερκομένη λοξαῖς οἷα Λάκαινα κόραις.

Ar. 673 Λοξίας: ὁ Ἀπόλλων, ὁ λοξὴν ἵα ἀποπέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο· Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ἢ ὁ

E λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. σιγᾶν δὲ χρή, μὴ λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ, κατὰ Πίνδαρον.

Σ? 674 Λοπάς: παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον· παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἡ σορός, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλ-

Ar. λάδι γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ μὲν οὖν ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον μικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Δ 675 Λοπάς: ἡ κύθρα.

Σ 676 Λοπᾶσι: κλέπταις.

Σ 677 Λόπος: ἡ παρακειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν.

Σ 678 Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

Σ 679 Λορδός: ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

E+Σ 680 Λορδουμένη· φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδώρας τῆς Ἰουστινιανοῦ γαμετῆς· ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ εἱστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντῶσα. οἷον κεκαμμένη.

Ar. 681 Λορδουμένων: κινουμένων. ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. Ἀριστοφάνης· λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

671 = P, Ba 292, 8, gl. Dionys. PG 4, 26 672 — vs. 5 λαιόν Tact. 43 δερκομένη sq. Anth. 7, 531, 6 673 — ἡλίῳ sch. plenior. Ar. Pl. 8 cf. Orion 93, 9, unde Et. M. 569, 46; sch. Luc. 68, 11 σιγᾶν sq. Aelian. fr. 337; Πίνδαρον O. 8, 73 674 — λίθος cf. Lex. Cyrill. ms. Hafniensis, H, P vv. λοπὰς et λοπάδα, Ath. 6, 229a b; Theopomp. com. fr. 92 (1, 755 K.) (falso FGrHist 115, fr. 408) ἐγὼ sq. Ar. Vsp. 508—11 675 = Ambr. 612, Ps. Herodian. 78 676 = P, Ba 292, 9 677 = P, Ba 292, 12 (in τ 233) cf. sch. Luc. 228, 27, Erotian. 58, 1 678 = P, Ba 292, 14; — ὑπόκυρτον = H. λορδότατον sq. = Erotian. 58, 8 679 = P, Ba 292, 17 cf. H v. λορδόν 680 ἀποδυσαμένη — ἀποκοντῶσα Proc. h. a. 9, 23. κεκαμμένη cf. ad 679 681 Ar. Eccl. 10 c. sch.

672 cf. post litt. Ψ 674 cf. v. O 818

2 ἕτερον κέρας A, post litt. Ψ: κέρας ἕτερον rell. 2. 3 προείρηται GVM, A(GFVM) v. l. post litt. Ψ 7 ἵα] ἵαν sch., Et. 8 Κροῖσος — 17 πεπνιγμένον om. F 10 ὄμμασιν ἰδὼν A: ἰδὼν ὄ. GVM βάλῃ ed. pr.: βάλει omnes 12 Θεοπόμπῳ] ἐν Ἀδμήτῳ add. Cyr. 13. 14 Ἑλλάδι] ἁλλάδη Cyr.; voc. corrupt. 18 χύτρα ed. pr., Ambr. 20 κρομμύου G, Phot. 21 φλοός A 23 καὶ pr. om. GM 24 συγκεκυμμένος F ad 678 στίχ⟨ος⟩· λόρδωμα καὶ κύφωμα ταὐτόν τι λέγω mg. add. Ar 26 ἐν A: ἐν τοῖς GVM

682 Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους πγ', κεφάλαια τμη'. Suid.

683 Λουκιανός, Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος ἢ δύσφημος, Hesy. ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος

5 Τραιανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τοπρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον κα-

10 θάπτεται τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.

684 Λουκιανὸς ἕτερος, κόμης τῆς ἑῴας, ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασι- E

λέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφεστάναι

15 πᾶσι τοῖς τῆς ἑῴας ἐπαρχίας ἰθύνουσι καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις διαβόητος ἦν, οὔτε προσώπων διαφορὰν οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγό-

20 ρευεν. ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτοῦντά τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιούτῳ τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ἠκίσατο κατὰ τοῦ

25 τένοντος.

685 Λουκιανὸς ὁ μάρτυς· οὗτος ἐκ Σαμοσατῶν τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν εὖ γεγονότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τοὔνομα συγγενόμενος τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅ τι κάλλιστον ἔφερε περὶ τοῦτον ἐκεῖνος ἐν οὐ

30 πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρός τε τὸν μοναύλιον ἀπέκλινε βίον καὶ εἰς ἅπαν ἀρετῆς ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. προῦβη δὲ καὶ εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Αντιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον

683 τελευτῆσαι sq. Hesychio abiudicavit Flach 684 Zos. 5, 2, 2—4 685 — p. 284, 11.12 φυλαττομένην Vita Luciani mart. ed. Bidez, Philostorg. p. 184—7

685 cf. v. N 447

682 om. AV mg. Ar 3 ἢ — μᾶλλον om. AV mg. ArM; οὐαὶ αὐτῷ, ὅτι A(GVM) ἀσπαστὸν τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρετράπη τῆς εὐθείας καὶ βασιλικῆς ὁδοῦ mg. add. ArGM; pro εὐθείας—ὁδοῦ εὐσεβείας Ar εἶναι del. Flach 5 Τραιανοῦ] vitium perspexit Rhode Kl. Schr. 1, 129 10 τῆς] Περεγρίνου add. V 11 μετὰ τοῦ Σατανᾶ om. V 13 ἕτερος om. A ante gl. V κόμης V, Zos.: κώμης AGM 17 δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης V 18 κατακοσμεῖν G περιβόητος Aac 20 τι ex A solo 24 ἠκίσατο] τιμώρησε ss. V 25 τένοντος] ἤγουν ἀστραγάλου ss. V 28 Ἔδεσσα VG οἰκοῦντα V 29 ἔφερε] ἐφεῦρε GM 31 ἅπαν om. V

μέγα ἐκεῖ συνεστήσατο, ἑκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συνεχοῦς ἄφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος αὐτὰς ἐπανενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων παρὰ τούτῳ τις ἂν μάλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ἐπ' ἄκρον εὕροι φυλαττομένην. ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φωράσαι τις ἂν εὖ μάλα ῥᾳδίως, ἣν ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θείων ἔσχε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας.

EV 686 Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος, ἀνὴρ γένους μὲν ὢν ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν, τολμητής τε καὶ μεγαλοπράγμων καὶ τὸ ἦθος ποικίλος, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν ἐς τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐνδησάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος, εἶτε καταγοητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι καὶ μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ ἄρα τὸν Κατιλῖνον ἐς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας βάρη τε ὀφλημάτων νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πράξεων. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ἀριστίλλης διέφθειρε· δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπηλάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώραν αἱρεθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων εἰπεῖν τε δεινὸς ὢν καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανὸς γνῶναί τε τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας ἐξήλασε τῆς πόλεως.

685 ἐξέθετο sq. cf. Hieron. vir. ill. 77 686 Io. Antioch. fr. 71, FHG 4, 563 = EV 1, 173, 27—174, 18

A (GVM) 1. 2 ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἄλλων GVM 3 τε A, v. N 447 (ɔ: Metaphrast.): γε τοῦ GVM 5 τινων] τινα V 6 καὶ — 7 ἐνσκευασαμένων om. V 8 ἐπανεσώσατο GVM; μετάφρασις ἀπὸ τῆς Ἑβραΐδος εἰς Ἑλληνίδα γλῶσσαν τῆς θείας γραφῆς mg. add. M ἠκριβωκὼς post ἦν transpos. GVM 9 πόνον — 14 Μαξιμιανοῦ] ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐμαρτύρησεν V 12 γὰρ AM: γὰρ δὴ G 15. 16 ἐπιφανέστατος A 19 ἐνδυσάμενος GVM 21 τε om. V εἴτε — 25 μηχανώμενος om. V 22 ὅρκῳ] τρόπῳ ss. ὅρκῳ A 25 ἄρα ex A, Exc. ταύτας — 26 ἐννοίας A, Exc.: τὰς τοιαύτας ἀτοπίας GVM 27 καὶ pr. — πράξεων om. V 28 Ἀριστίλλης] Ἀρεστίλλης Exc. Ὀρεστίλλης Bas. 30 ἐβάλλετο V 31 οὐδὲ — γνώμην om. V

687 Λουκούλλειον: τὸ τοῦ Λουκούλλου. Δ

688 Λούκουλλος· ὅτι Λούκουλλος, ὁ ὕπατος, Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει καὶ προσχὼν Τρῳάδι καὶ σκηνῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος ἔδοξε τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσάν οἱ τόδε εἰπεῖν· τί κνώσσεις, μεγάθυμε λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη πλησίον ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ διαφθείρει πάντας καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον πόλεις τε εἶλε πλείστας ὅσας καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο, ὡς εἰ μὲν πρεσβευταί, πολλοὶ πάρεισιν, εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως ἐς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος γοῦν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον· Στράβων δὲ οὕτως ἀκονιτί φησι τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι τοὺς Ῥωμαίους φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι τοσόνδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι· εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων.

689 Λουκρίτιος: ὄνομα κύριον. Δ

690 Λούω σε· αἰτιατική. Synt.

691 Λούπερκος, Βηρύτιος, γραμματικός, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε Περὶ τοῦ ἂν γ', Περὶ τοῦ ταώς, Περὶ τῆς καρίδος, Περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος, Κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, Τέχνην γραμματικήν, Περὶ γενῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία ιγ'· ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ. Hesy.

692 Λουτρά· οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρόκμητα καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑπερχεόμενα, μεθ' ἡδονῆς πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ E

687 cf. L 688 fort. Io. Antioch., vs. 15 Ἀντίοχος sq. cf. Plut. Lucull. 28, 8; FGrHist 91 fr. 9; Livii perioche 98 689 = Ambr. 584 690 = Synt. Laur. cf. Gud., An. Ox. 4, 297, 1 692 Aelian.

688 cf. v. K 1885 691 cf. prooem.

3 καὶ pr. ex A solo προσχὼν Bhd. cf. v. K 1885: προσχὼν omnes παρὰ A: περὶ GVM cf. v. K 1885 4 τέμενος A, v. K 1885: ἱερόν GVM Ἀφροδίτην — 5 τόδε] νύκτων ἐπιστ. τὴν Ἀφρ. V 5 νεβροί] νευροὶ V τοι A: τι GVM cf. v. K 1885 6 πλησίον A, v. K 1885: ἐγγὺς GVM 9 βασιλέα G: cp. AM βασιλείαν V 13 εἰ bis] οἱ bis V 15 γοῦν A: οὖν GVM 17 δὲ GVM, Plut.: τε A 20 τοσόνδε Kust. cf. Plut.: τοσῶνδε omnes 26 ἂν — 27 ταώς] Ἀντιφῶντος ἐν τῷ Περὶ ταῶν coll. Harp. v. Πυριλάμπης Toup 27 παρὰ om. V 28 Κτίσιν Kust.: Κτῆσιν omnes 29 ἀρσενικῶν GM 30 κατευδοκιμεῖ] Καταδοκιμῶ σου mg. add. M 32 χειρότμητα GVM τεχνασμένα V 32. 33 ἀναβλύοντα Valck.

A (GVM)

τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς.

Ar. 693 Λοῦτρον: τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρόν, τὸ ἀπόλουτρον. κἀκ τῶν
E βαλανείων πίεται τὸ λοῦτρον. Προκόπιος· τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ ἐκέλευε γενέσθαι· λοῦσθαι γάρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλο-
Suid. μένῳ εἶναι. ὅτι Ἑλλάδιος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μικρὸν ἔγραψεν Ἔκφρασιν τοῦ λούτρου Κωνσταντιανῶν.

Harp. 694 Λουτροφόρος καὶ Λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακόρου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης.

Harp. 695 Λουσία, ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. καὶ Λουσιεύς· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος.

Σ 696 Λοφάδια: κατὰ τοῦ αὐχένος.

Ar. 697 Λοφεῖον: ἡ τοῦ κατόπτρου θήκη, ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὴς δὲ αὕτη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον. ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου.

Δ 698 Λοφεῖον, Λόφιον δέ.

Δ 699 Λοφιή.

Σ 700 Λοφίας: ὁ τράχηλος.

Δ 701 Λοφνῆσι: ταῖς λαμπάσι.

Σ 702 Λοφοπωλεῖν: ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς.

693 — vs. 4 λοῦτρον Ar. Eq. 1401 c. sch. cf. H τὸ βαλανεῖον—εἶναι Proc. Bell. 1, 13, 17 **694** Harp. = P cf. Bk. 276, 23 et 27 **695** Harp. cf. P **696** = P, Σ^{a}, Ap. S. 109, 7 cf. H, sch. κ 169, Ba 292, 18 **697** — στρογγύλον Ar. Nu. 750—1 c. sch. cf Ambr. 623. ἐὰν μὲν sq. sch. Ar. Ach. 1109 **698** cf. Ambr. 623 et L **699** (in τ 446) cf. Ambr. 621 **700** = Σ, Ba 292, 19 **701** cf. Et. M. 570, 9, H **702** = P cf. H

693 vs. 6 ὅτι sq. ex v. Ε 732

A(GIFVM) 1 post ἑαυτὸν lacunam statuit Bhd. **693**—4 inverso ord. V 3 Λοῦτρον ante **694** transpos V τὸ ἀπόλουτρον—6 εἶναι om. FV 5 λοῦσθαι A Proc.: λούσασθαι GM 6 ὅτι—7 Κωνσταντιανῶν om. AFV mg. A^{r} 9 τοῦ ex G, Harp. Phot. 13 Ἐννεακρούνου I^{ec}, Harp. Phot. 14 Καλλιρρόης GM; τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρόν add. V cf. vs. 3 **695** post **691** GM, ordo poscit, sed post **694** Harp. 17 Λοφόδια F Λοφάρια V **699** om. FV post **700** GM, ordo poscit 27 Λοφνίσι Port. cf. Et., Hes. 30 ἀβρόχοις FV

703 Λόφος: γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία. καὶ παῖδας εἶχε Σ
λῃΐου κόμῃ θρέψας, λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους. περὶ κορυδαλοῦ φησι.

704 Λόφος: τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. ὅτι φαλοὶ Σ
τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια, λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Suid.

705 Λόφωνος. Δ

706 Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς, ταξιάρχαις. Σ

707 Λοχαῖοι δίφροι: οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες.

708 Λοχεύει: ἐνεδρεύει. Σ

709 Λοχεύονται: γεννῶσι. καὶ Αὐτολόχευτος, αὐτογέννητος, ὁ θεὸς Σ
ὁ ἀγέννητος. Suid.

710 Λοχεία: ἐπὶ γυναικός, Λοχία δὲ διὰ τοῦ ι ἐπὶ τῆς ἐνέδρας. Δ

711 Λόχησις: ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω. Δ

712 Λοχίτης: ὁ ἐνεδρεύων. Δ

713 Λόχμας: συμφύτους τόπους. Ἀριστοφάνης· ἔχω τὰς μασχάλας Ar.
λόχμης δασυτέρας, ὥσπερ ἦν ξυγκείμενον. ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καί, ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

714 Λοχμαία μοῦσα: ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς Ar.
λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

715 Λόχμη· παροιμία· λόχμην πολλὴν φορεῖς. ἀντὶ τιλθήσῃ. οὗτος Ar.
δὲ ὁ Φορμίων τριχώδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

716 Λόχμη: δασὺς τόπος. πλαγία, σύμφυτος, καὶ λοχμώδης. Δ Σ
τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχμην τινὰ εἰσδύντες Ε
ἐκαιροφυλάκουν.

717 Λόχμιος. ἐν Ἐπιγράμμασι· λόχμιον ὑλοβάτᾳ. τουτέστι δασύν. Δ Anth. + Δ

718 Λόχος: ἐνέδρα, τάξις. Ἀριστοφάνης· γνώσεσθ', ὅτι καὶ παρ' Σ
ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. διότι καὶ Ar.
παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς.

703 — περικεφαλαία = P, Ba 292, 20 καὶ παῖδας sq. Babr. 88, 3—4 **704** — ἄκρον = P, Ba 292, 21 cf. H, Ap. S. 109, 7, Et. M. 570, 2 et 5, Ambr. 574, sch. Γ 337 et Ψ 508 **705** = Ambr. 593 **706** = P, Ba 292, 22 cf. H v. λοχαγεῖς **707** Artem. 5, 73 **708** = P, Ba 292, 23 cf. H v. λοχεύοντες **709** — γεννῶσι = P, Ba 292, 24 cf. H v. λοχευόμενων **710** — γυναικός cf. Ambr. 615. Λοχία sq. = Ambr. 617 **711** — ἐνέδρα = Ambr. 610. Λοχῶ sq. = Ambr. 630 **712** = Ambr. 577, Et. M. 570, 22 cf. H **713** — τόπους cf. sch. Ar. Eccl. 61 et Av. 202, Ap. S. 109, 10 (in τ 439), H. ἔχω sq. Ar. Eccl. 60—61, 63—64 c. sch. 60 et 64 **714** sch. Ar. Av. 737 **715** Ar. Lys. 800 c. sch. 800 et 804 **716** — δασὺς cf. L πλαγία—λοχμώδης = P cf. Ba 292, 25 τῶν sq. fort. Aelian. **717** λόχμιον ὑλοβάτᾳ Anth. 6, 32, 2 **718** — τάξις = P, Ba 292, 26 cf. H; — ἐνέδρα = L, Ps. Herodian. 78, Ap. S. 109, 8, Apion, Et. M. 570, 17 cf. sch. A 227 γνώσεσθ' sq. Ar. Lys. 452—7 c. sch.

704 cf. **745**. ὅτι sq. ex v. φαλοί **708** cf. **711** et **721** **709** καὶ sq. ex v. A **4506** **711** cf. **708** et **721** **713** cf. **716** **716** cf. **713** **717** cf. v. l **387**

4 ὅτι—5 τριχώσεις om. AF mg. A^{r} post **705** V 4 ὅτι om. V 5 κεφα- A(GFVM)
λαιῶν V 6 Λόφωνες V 8 τεκεῖν ὀψὲ] ἀποτεκεῖν coll. Artem. (v. l.) Kust.
10 καὶ—11 ἀγέννητος om. AFV mg. omisso καὶ A^{r} 21 ἀντὶ] τοῦ add. G
τιλφήσῃ AV 24 γυναικείων A μειράκων GM ἐσδύντες A

Tact. 719 Λόχος: σύστημα ἐξ ἀνδρῶν η′, οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν ιβ′, οἱ δὲ ις′· ὃ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγός, πρωτοστατής, ἡγεμών, ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Δ 720 Λοχῶ, λοχήσω· δοτικῇ· ἁπλοῦν. καὶ Ἐλόχησα.

Σ 721 Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.

Σ 722 Λωβᾶται: βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

ΣΔ 723 Λωβητῆρα: ὑβριστήν. καὶ Λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός. βο-

Anth. τρύων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

Δ 724 Λῶβος: εἶδος νόσου.

Δ 725 Λωγάνιος: ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος.

Δ 726 Λώϊον: κρεῖσσον. καὶ Λωΐτερος, κρείττων. λωΐτερος κύκνου

Δ + Anth. μικρὸς θρόος ἠὲ κολοιῶν κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Δ 727 Λῶμα: τὸ κράσπεδον.

Σ 728 Λώϊον: βέλτιον.

Δ 729 Λῴονος: τοῦ κρείττονος λόγου.

730 Λῷος: ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Αὔγουστος.

Σ 731 Λώπην: ἱμάτιον, περίβλημα. ἐν Ἐπιγράμμασι· φρυκτοὺς

Anth. αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης ἔσβεσα καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Δ 732 Λωπίζω: τὸ ἐκδύω.

733 Λώπιον: τὸ εὐτελὲς λαῖφος. δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυ-

Anth. τιλίης ἀρτήσειν ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις εὔξατο.

Σ 734 Λωποδύτης: ἱματίων κλέπτης. ἢ Λωποδύτης, ὁ νεκροὺς

Δ ἐκδύων. καὶ Λωποδυτεῖν, τὸ ἱμάτια κλέπτειν. οἱ δὲ τῶν Περσῶν

Ε τεθνεώντων λωποδυτούμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες τοῖς θηρίοις ἑστίασις ἦν αὐτοσχέδιος.

Σ 735 Λῶπος: ἱμάτιον.

Δ 736 Λῶρος.

719 Tact. 2 721 = P, Ba 292, 27 722 = P, Σ^a; — βλάπτει = Ba 293, 19. λυμαίνεται = H. ὑβρίζει cf. Ambr. 731 723 — ὑβριστήν = P, Ba 293, 21, sch. B 275 cf. H Λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός cf. H v. λωβητῆρα, Boisson 4, 391 vs. 483 βοτρύων sq. Anth. 6, 168, 1 724 aliter Ambr. 715 725 στῆθος cf. sch. Luc. 193, 20, Ambr. 727 726 — κρεῖσσον = Ps. Herodian. 79 cf. Ambr. 726, Et. Gen. λωΐτερος κύκνου sq. Anth. 7, 713, 7—8 728 = P, Ba 293, 22 cf. Et. Gen., H 729 cf. Ambr. 721 731 — περίβλημα = P, Ba 293, 24 cf. H, sch. ν 224, Ap. S. 109, 17; Ambr. 722 = Ps. Herodian. 79 φρυκτοὺς sq. Anth. 5, 293, 9—10 732 = Ambr. 732 cf. H, sch. Soph. Tr. 925 733 δέσποτα sq. Anth. 6, 245, 3—6 734 — κλέπτης = P, Σ^a cf. Bk. 276, 13, Ps. Herodian. 79 Λωποδύτης alt.—ἐκδύων = Ambr. 713 cf. Bk. 276, 13, H. Λωποδυτεῖν—κλέπτειν cf. sch. Ar. Pl. 165 οἱ sq. Th. Simoc. 3, 7, 19 735 = P, Σ^a, H, Et. Gen, Et. M. 571, 1 cf. Lex. rhet. fr. 379 ap. Eust. O. 1739, 50, sch. Soph. Tr. 925 736 cf. Ambr. 716

719 cf. post litt. Ψ 721 cf. 708, 711, v. Ε 905 722 cf. v. Ε 886 723 Anth. cf. v. Α 790 725 cf. 637 731 cf. 352

A(GFVM) 3 πρῶτος—λόχου post 1 ις′ V 10 Λογάνιος AFV σημαίνει—στῆθος om. AF 727 post 728 GM, ordo poscit 15 κρεῖσσονος GM, Ambr. 730 om. AF mg. A^r 16 Μακεδόνων V 25. 26 ἑστίασιν A

737 Λώπτω: τὸ πηδῶ. Δ

738 Λῷστος: βέλτιστος. καὶ ὄνομα κύριον. Σ Δ

739 Λώτ· οὗτος ἀνεψιὸς ἦν Ἀβραάμ. ἀπῆσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν Λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδόμοις γενόμενοι ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λώτ. οἱ δὲ Σοδομῖται ἀποσπᾶν αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροΐσχοντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις, ὁ δὲ ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο· ἥτις μεταστραφεῖσα μετεβλήθη ὡς στήλην ἁλός. ὁ δὲ Λὼτ εἰς Σηγὼρ διασωθεὶς τῇ τε πόλει παραίτιος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, τῶν δὲ λοιπῶν δ′ διαφθαρεισῶν καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς ταῖς θυγατράσι συνῆλθε τεκνοί τε τὸν Μωὰβ καὶ τὸν Ἄμμών. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τῷ Βεελφεγώρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. Μωϋσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας· καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν Ἰσραηλίτην, ὄνομα Ζαμβρί, συμπεπλεγμένον Μαδιανίτιδι, ᾗ ὄνομα Χασβίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ.

740 Λωτεῦντα: ἀνθοῦντα. Δ

741 Λωτίη: στέφανος ἐκ λωτῶν. Δ

742 Λωτός: βοτάνη εὐώδης· ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι. καὶ Σ

Λωτοί, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλοί. λωτοὶ ἄχευν, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις· διδύμους τε λωτοὺς Anth.

κερωβόας, ἐφ' οἷς ποτε ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλίσας. καὶ αὖθις· ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν λωτοί. καὶ αὖθις· ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει λωτός, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

743 Λωτοφάγος. Δ

744 Λωφήσαντος: ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος. Σ

745 Λωφῆσαι· ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοι- Ε

738 — βέλτιστος = P, Ba 293, 23, H ὄνομα κύριον = Ambr. 718 740 = Ambr. 729, sch. M 283, Et. M. 571, 2, H cf. Ap. S. 109, 21 741 cf. Ambr. 725 742 — καλοῦσι = P, Ba 293, 25 cf. Ambr. 714 Λωτοὶ pr.—αὐλοί cf. Ath. 4, 182 d λωτοὶ ἄχευν—θύραι Anth. 7, 182, 3—4. διδύμους—στροβιλίσας Anth. 6, 94, 3—4 ἄρτι γὰρ—λωτοί Anth. 7, 182, 3—4. ἄρτι μὲν sq. Anth. 7, 186, 1—2 743 cf. L 744 = P, Ba 293, 30 cf. Et. M. 571, 15, H, Ambr. 728 745 — p. 290, 1 ἀμήχανος Proc. h. a. 15, 5

745 cf. 704

737 ex F solo 2 βέλτιος A καὶ om. A 7 διαφοράν A 10 ἐπιστραφεῖσα GVM ὡς A: εἰς GVM 12 δὲ A: τε GVM 15 Ἰσραὴλ om. V 19 Ζαμβρῆ GM^{oc}, v. Z 14 cf. v. Φινέες 24 μυρέλωτον V καὶ—30 κρότοις om. F 25 λωτοὶ ἄχευν—30 κρότοις om. V 25. 26 ἐπλαττεῦτο A 26 θόραι GM 743 om. FV A(GFVM)

Σ μότατος, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

Σ 746 Λώφησις: παῦσις, πτῶσις.

Σ 747 Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

Δ 748 Λοιβεῖον: τὸ θῦμα. ἐκ τοῦ λείβω.

Σ 749 Λοιβή: σπονδή, θυσία.

Δ 750 Λοίγια: ὀλέθρια. καὶ Λοίγιος, ὁ ὀλέθριος.

Σ Δ 751 Λοιγόν: φθοράν, ὄλεθρον. καὶ Λοιγός, ὄλεθρος.

Harp. 752 Λοιδίας: ποταμὸς Μακεδονίας. Αἰσχίνης μέμνηται.

Ar. 753 Λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται: τουτέστι τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά, αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου. νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον. παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν ὄντα ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκόν· οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ Ἀριφράδους παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί.

Δ 754 Λοιδορησμός: ἡ λοιδορία.

Δ Synt. 755 Λοιδορία. καὶ Λοιδορῶ δοτικῇ· τὰ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῇ.

Σ Δ 756 Λοιμεύεται: φθοροποιεῖ, βλάπτει. καὶ Λοιμός, ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

757 Λοιμός: ὁ φθορεύς.

Δ 758 Λοιμώδης: ὁ ὀλέθρου παραίτιος.

Thdr. 759 Λοιμοί: οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.

Δ 760 Λοιπάς καὶ Λοιπαδάριον.

745 κυρίως sq. = P, Σ^a cf. Ba 293, 27, H, sch. Ap. R. 2, 485, Et. M. 571, 8 **746** = P, Ba 293, 29 cf. H **747** = P, Ba 293, 27 **748** — θῦμα cf. L **749** = P, Ba 292, 4 cf. H; Ambr. 611 = Ps. Herodian. 80; sch. Δ 49 **750** — ὀλέθρια = sch. A 573, H. Λοίγιος sq. = Ambr. 576 cf. H, Ps. Herodian. 80 **751** — ὄλεθρον = P, Ba 292, 5, sch. A 398 Λοιγός sq. = Ambr. 575, Ps. Herodian. 80, Et. M. 568, 19, H **752** Harp. = P; Aeschin. 2, 124 **753** Ar. Eq. 1274—9 c. sch. **754** = Ambr. 579 cf. P Λοιδορῶ sq. contra Synt. Laur. et Gud. **756** — βλάπτει = P, Ba 292, 6 cf. H Λοιμός—νόσος cf. Ambr. 572, H δυσκρασία sq. fort. vita Pythag. **757** cf. Boisson. 4, 389 vs. 449 **758** aliter Ambr. 582 **759** Thdr. in Ps. 1, 1, PG 80, 869a

753 cf. v. Ε 146

A(GFVM) 8 ὀλέθριος] ὄλεθρος A 9 ὁ ὄλεθρος F 10 ποταμὸς] πόλεις V 11 ἐστ' om GM 12 τιμὴ] γε μὴ V 13 δεῖ AM, Ar.: δὴ GV 14 ἔνδειλος A 16 τὸν] τὸ A **753—4** inverso ord. GVM 21 Λοιδορισμός FV **755** om. F 22 καὶ—αἰτιατικῇ om. A; τὰ—αἰτιατικῇ om. V **757** om. A mg. M post 840 FV

761 Λοιπόν: ἐπίρρημα. Δ

762 Λοίσθιον: τὸ ἔσχατον. καὶ Λοίσθιος ἡμέρα, ἐσχάτη. Δ

763 Λοῖσθος: ὁ ἔσχατος. καί Λοίσθῳ, ἐσχάτῳ. εἶθ' ὅτε λοῖσθος ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς ἄΐδαν. περὶ Ἄλκμᾶνος ὁ λόγος. Δ Σ Anth.

764 Λοισθώνη: ἡ θρασεῖα. Δ

765 Λύβας: ὄνομα κύριον. Δ

766 Λύγα: σκοτεινά. ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν ὡς λύγα πυρός. Σ + Anth.

767 Λύγδην: λύζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι λύγδην ἕκλαιον ἅπαντες. Soph.

768 Λύγδινα· κὲν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἔστηκε, μίτρης γυμνὰ περιτρομάδος. ἐν Ἐπιγράμμασι. καὶ αὖθις· οἷά τε λύγδου γλυπτήν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων. ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὖθις· γλύψας ἐπώλει λυγδινόν τις Ἑρμείαν. Anth. Δ

769 Λυγαῖος: ἀπὸ τόπου. Δ

770 Λυγαίως: σκοτεινῶς. καὶ Λύγη, ἡ σκοτία. Σ Δ

771 Λυγιζόμενος: στρεφόμενος, καλυπτόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δέ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες. δείδη μόσχοισι λύγοισιν. Ὅμηρος. καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθών, ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται. Σ

772 Λύγισμα: αἰσχρὰ φωνή, βδελυρὸν ᾆσμα· ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς. Λυγίζει. ὁ δὲ ἔκαμπτεν ᾠδάς, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. Greg. Σ

773 Λυγίσμασι: συγκλάσμασι. Σ

774 Λυγκαίνουσα: ἀναλλύζουσα, στενάζουσα. ἔστι δέ τι πάθος γενόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι. Suid.

761 = Ambr. 637 **762** — ἔσχατον = Ambr 627, Ps. Herodian. 80 cf. H **763** — ἔσχατος = Et. M. 568, 42, Ambr. 580, Ap. S. 109, 3, sch. Ψ 536 cf. Ps. Herodian. 80 Λοίσθῳ, ἐσχάτῳ = P, Ba 292, 7 cf. H εἶθ' sq. Anth. 7, 19, 3—4 **764** = Ambr. 609 **765** = Ambr. 644 **766** ἐφάνη sq. Anth. 6, 266, 3—4 **767** Soph. OC 1620—1 c. sch. **768** — περιτρομάδος Anth. 5, 12, 3—4. οἷα—χαρίτων Anth. 5, 194, 3—4 γλύψας sq. Babr. 30, 1 **769** cf. Ambr. 667 **770** — σκοτεινῶς = P, Ba 292, 28 cf. H; Orion 91, 8 unde Et. M. 571, 20; sch. Ap. R. 1, 218; 2, 1121; sch. Theocr. 1, 95h Λύγη sq. cf. sch. Ap. R. 2, 671 **771** (praeter Ὅμηρος καὶ Πλάτων) = P cf. sch. Pl. Rep. 405c; sch. Theocr. 1, 95g, l, H, Erotian. 58, 2; Λ 105; Γοργίᾳ est Rep. 405c **772** — Ἀλεξανδρεῖς sch. Greg. Ann. 256, n. 161 Λυγίζει cf. P ὁ sq. Philostr. 4, 39 **773** = P, Σ^a cf. Ba 292, 29, H

766 cf. 770 **767** cf. v. M 1293 **768** Anth. 5, 12 cf. v. K 2277 **767** cf. 789 et v. M 1293 **770** cf. 766 et 793 **771** cf. 780 **772** Philostr. cf. v. K 294 **774** ex v. A 1949

3 Λοίσθῳ] λίθῳ V 4 Ἀλκμάνων A 11 κώνεια AFV cf. v. K 2227 A(GFVM) 17 καμπτόμενος Kust., Phot. v. l. sch. Pl. cf. sch. Theocr. 1, 95e 18 δίδη Kust., Hom. sed cf. p. 292, 14 19 Πλούτων V 24 Λυγίζει] nov. gl. F, contra ord. **774** om. AF post 775 V 27 ἀναλλύζουσα] ὀλολύζουσα add. G

Ar. 775 Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπειν: οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν υἱὸς Αἰγύπτου. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὥς φησι Πίνδαρος. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις· εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον ῥηϊδίως καὶ ἔνερθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Hesy. 776 Λυγκεύς, Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας καὶ ἐνίκησε.

Σ 777 Λυγκεύς: εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδερκής.

Σ 778 Λυγμός: ὀλολυγμός.

Δ 779 Λύγξ: τὸ ζῷον.

Σ 780 Λύγος: τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. Ὅμηρος· δείδη μόςχοιςι λύγοιςι.

E καὶ Ἀρριανός· ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρούτιος τοὺς ἐπιχωρίους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν, ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες αὐτοί τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο κατὰ τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ις′ πόδας πολλαχῇ τὸ βάθος.

Δ 781 Λύγωνος.

Σ 782 Λυγρόν: χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθικόν, ἐλεεινόν.

Δ 783 Λυδία: χώρα.

Σ 784 Λυδιάζων· Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. τὸ δὲ λυ μακρόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· κεῖται δ' ἠπείροις διδύμοις ἔρις,

Anth. εἴθ' ὅγε Λυδός, εἴτε Λάκων. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.

Δ 785 Λυδίζω: τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.

Δ Suid. 786 Λύδιον μέλος. ὥςπερ καὶ Δώριον καὶ Φρύγιον.

775 sch. Ar. Pl. 210; Ar. fr. 260, Pind. N. 10, 115, Ap. R. 1, 154—5 776 cf. Ath. 8, 337d 777 = P, Ba 292, 30 cf. H 778 = P, Ba 292, 31 cf. H 779 = L cf. H, Zon. 1321 780 — φυτόν = H cf. P = Ba 293, 1; sch. ι 427, Ambr. 639. Ὅμηρος Λ 105 ὡς sq. Arr. Parth. fr. 85 781 = Ambr. 654 782 = P, Ba 293, 2 cf. H, sch. B 873, Et. Gen. 783 = Ambr. 689, Ps. Herodian. 79—80 784 — διεσκευάσθησαν = P cf. H κεῖται sq. Anth. 7, 18, 5—6 785 = Ambr. 708 786 — μέλος = Ambr. 698

778 cf. 789 780 cf. 771 786 ὥςπερ sq. ex v. Δ 1461

A(GFVM) 1 ὀξυωπέστερος AGM βλέπειν A: cp. GVM βλέπει F 2 υἱὸς ex A, sch. 9 κωμικοῦ] ᾧ add. Daub 14 Ὅμηρος—21 βάθος om. F; Ὅμηρος—15 καὶ om. GVM 15 Ἀρριανός] Ἀππιανός Gsf. 16 κελεύειν GVM 16. 17 εἰώθησαν GV εἰώθεσαν Ellendt 17. 18 λύγων VM: λόγων G λύττων A 18 τῆς om. GM 19 παρεῖχον om. A 781 om. GF mg. M post 782 V 25 Λυδιάζω F Λυδοὶ—27 ὑμνοπόλων post 787 GM, nov. gl. 25 διεσκεδάσθησαν GVM 26 λυ μακρόν] λυμαντικόν G 27 εἴθ' A, Anth.: εἴcθ' F εἴδ' GVM 29 ὥςπερ—Φρύγιον om. AFV

787 Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύ- Prov.
ταις ταῖς ὥραις ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ αἰπόλος ἐν καύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

788 Λυαῖος: ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Νέστορος ἀναιρεθείς. Δ

789 Λύζει: ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει, Ar.
τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει, ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίηςιν ἢ λυγμῷ συνέχεται. εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχηcεν Anth.
ἔρως. καὶ Λύγδην, ἐπίρρημα. ἐκ τοῦ λύζω. Δ

790 Λύει: λυcιτελεῖ. Σ

791 Λύει· λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας. ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Σ

792 Λύθρος: φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυcμός, cυνιστάμενος Σ
διʼ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος, μετὰ ἰχῶρος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅπλα δὲ λύθρῳ λειβόμενα βροτέῳ cηκὸς Ἄρηος ἔχοι. Anth.

793 Λυκάβας: ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὅ ἐcτι cκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, Eol.
οἳ τοὺς ποταμοὺς περῶcιν, ἀλλήλων τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι χειμῶνος ὥρᾳ. Λυκάβας οὖν ἀπὸ τοῦ cυμβεβηκότος περὶ τὰ ζῷα· ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει δίειcι τὸν ποταμόν.

794 Λυκαβηττὸς καὶ Παρναccὸς ὄρη μέγιcτα, τὸ μὲν τῆς Ἀττικῆς, Ar.
τὸ δὲ τῆς Φωκίδος. ἦν cὺ λέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττοὺς καὶ Παρναccῶν μεγέθη, τουτέcτι τὸ χρηcτὰ διδάcκειν. ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων. Ἀριστοφάνης.

795 Λυκαμβιάδες· εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἁλυcκάζουcαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχι- Suid.
λόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες.

796 Λυκαονία: χώρα. Δ

797 Λυκάων, ὁ Πελαcγοῦ υἱὸς, βαcιλεὺς Ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ EV

787 = Greg. Cypr. L. II 63; — ἀκολαcταινόντων = P; αἰπόλος sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 72, n. 610, H; fr. com. ad. 720 788 — κύριον = Ps. Herodian. 80, Ambr. 643 789 — φίλους Ar. Ach. 690 c. sch. καὶ γοερὸν—ἔρως Anth. 7, 218, 12 790 = Σ[a] cf. H, sch. Soph. El. 1005 et OT 316, P 791 — παρθενίας = P, Pind. I. 8, 95 792 — ἰχῶρος = P, Ba 293, 4 cf. H, sch. Υ 503; Orion 91, 11 unde Et. M. 571, 27 ὅπλα sq. Anth. 6, 163, 7—8 793 — ἀδήλως = P, Ba 293, 7 cf. Ap. S. 109, 11, unde H; sch. ξ 161, sch. Ap. R. 2, 1121 vs. 20 Λυκάβας sq. Artem. 2, 12 (p. 99) 794 Ar. Ran. 1056—7 c. sch. plenior. 796 = Ambr. 691, Ps. Herodian. 80 797 Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 38 = EV 1, 340, 4—15

789 init. cf. 778 extr. cf. 767 793 cf. 770 795 ex v. A 1442

2 οἱ—5 ἀκολασταίνουσι om. F 789 post 791 GM 8 τραχεῖαν φωνὴν A A(GFVM)
9 καὶ alt. om. M 10 λύζων GVM ἐcτενάχηcεν F 11 ἐκ ed. pr.: ἀντὶ omnes, Bhd. cf. vs. 8 λύζων Bhd. 790 post 785 A post 788 GM 19 τῆς οὐρᾶς] τὰς οὐρὰς GM ἐχόμενος F cp. A 21 ἀλλήλοις τάξει] ἄλλει F; τάξει om. V
22 Λυκαβητὸς GM Παρναcὸς GVM 23 cὺ λέγῃς A, Ar.: cυλλέγῃς GVM cυcτέλλεις F Λυκαβητοὺς GF[sc]M cf. Ar. Παρναcῶν GFVM, v. l. Ar.
795 om. AFV

πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους ἔφη τὸν Δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον, εἰς ἔποψιν τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. καί ποθ', ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεόν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ πεντήκοντα ὡς φασιν ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναι οἱ τῇ θυσίᾳ παρόντες, εἰ τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες, εἴπερ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ῥαγέντων, φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι.

Δ 798 Λύκαινα: εἶδος θηρίου.

Δ 799 Λύκαιον: ὄνομα τόπου. καὶ Λυκαῖος.

Δ 800 Λυκείην: τὸ τοῦ λύκου δέρμα.

Ar. 801 Λύκειον: γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκει γυμνάζεσθαι, πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει, καὶ ἀποδείξεις τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.

Harp. 802 Λύκειον: ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιῆσαί φησι, Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

Prov. 803 Λυκεῖον ποτόν: ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, ὑπὸ λύκων πινομένης. ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. προπεριεσπωμένως.

804 Λυκηθμός: ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάκουστος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο
E ὁ λυκηθμός, καὶ τῷ ταράχῳ ἀνεπήδησαν. καὶ οὖν οἱ Ἄβαροι ἐσβάλ-
E λουσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐτοῖς ἡ τοιάδε ὠρυγή.

Hom. 805 Λυκίαν· τὴν Τρωϊκὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

Δ 806 Λύκιον τέρας. καὶ Λύκιοι, ὄνομα ἔθνους.

Harp. 807 Λυκιουργίς· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικός, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι

798 l. = Ambr. 682 799 — τόπον cf. Ambr. 696 800 cf. sch. K 459, H 801 sch. Ar. Pac. 353 802 Harp. = P; FGrHist 115 fr. 136; Philoch. fr. 96, FHG 1,400 803 — μέλιτος = H cf. Zen. IV 99, sch. Soph. Ph. 1461. προπεριεσπωμένως = Zen. IV 99 804 ἐξάκουστος—ἀνεπήδησαν fort. Aelian. vel Iambl. 805 Ε 173 c. sch. A (Aristonic.) 807 Harp. = P cf. Ath. 11, 486 c sq.; Dem. 49, 31; Didym. ed. Schmidt p. 314; Hdt. 7, 76

A(GFVM) 3 τε ex A, Exc. 6 οἱ A, Exc.: τίνες οἱ G τινὲς εἰ VM εἰ om. GVM 7 ξενοδοκεῖν Dind. 8 δὲ om. V 16 μᾶλλον A, sch.: μάλα GVM 19 ὃ] ὁ δὲ A 21. 22 post εὑρεθείσης et post πινομένης lac. statuit Bhd. 22. 23 προπεριεσπώμενον F ep. A 27 τοιάδε A: τοιαύτη GVM 30 ὄνομα ἔθνους] ἐθ A 31 τῷ] τῆι A 34 εὕρῃ GVM

γινόμενον, μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· ὡς κλίνη Μηλιεϊουργὶς καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ η' ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυκιοεργέας, ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίῳ εἰργασμένα.

Ar. 808 Λύκις: λέγεται καὶ Λύκος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης· τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος πεποίηκε καὶ Λύκις κἀμειψίας. οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις παρ' ἕκαστα ἐφορτικεύετο. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι. σκευηφοροῦς' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

809 Λυκόζειοι: ἐθνικόν. Δ

Δ Anth. 810 Λυκομήδειος. τῇ Λυκομηδείου παιδὶ φιλαστραγάλῃ.

811 Λύκον εἶδες: ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀχανῶν γινομένων. σὺ δ' οὐκ ἂν δύναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες, εἴπερ ἄλλοθί που, κἀνταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι.

Ar. 812 Λυκόποδες: οὕτως ἐκάλουν τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ τοὺς Ἀλκμαιονίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστράτους ἐτείχισαν Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος· εἰς ὃ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Anth. 813 Λυκορραίστης: ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασε Τελέβων.

Hesy. 814 Λύκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικός, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονὼς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης, καὶ περὶ Σικελίας.

808 Ar. Ran. 12—15 c. sch. 809 = L, Ambr. 666, Steph. Byz. 810 τῇ sq. Anth. 6, 276, 6 811 σὺ sq. fort. Iul.; οὐ—εἶδες Theocr. 14, 22 812 sch. Ar. Lys. 665; Aristot. Ath. Pol. 19, 3 813 δέρμα sq. Anth. 6, 106, 2

808 cf. v. Φρύνιχος καὶ Λύκις 810 cf. v. | 425 813 cf. v. ὑλειώτης

1 πόλεως GVM Μηλιεϊουργὶς A: Μηλιεϊουργὲς GVM vid. Harp. 2 καὶ A(GFVM) τὰ ὅμοια ex A, Harp. Phot. καὶ alt. ex A, Harp. Phot. η'] ζ' Harp. plen. 3 Λυκιοεργέας ex A, Phot. Ath. cf. Harp. plen. 4 ὀνομάζεται GVM Λυκίᾳ ex Ath. Kust., Harp. plen. 5 δὲ om. GM 6 Ἀριστοφάνης—11 κωμῳδίᾳ] παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ ὁ Φρύνιχος καὶ ὁ Ἀμειψίας παρὰ Ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται V om. F 12 ἐθνικόν] ἐθ A 13 τῇ A: τῇ τοῦ GFVM Λυκομήδους GM 14 σὺ—16 εἰρῆσθαι om. F 16 δόξῃ AV 18. 19 ἔβαλλον] ἔλαβον Kust. debuit ἐλάμβανον 23 Πεισιστρατίδας e sch. Gsf. 26 Λυκοραίστης VM λυκοραίστης FVM cf. v. ὑλειώτης 27 Τελέβων om. F 30 τοῦ om. GM

Prov. 815 Λύκος ἀετὸν φεύγει: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

Prov. 816 Λύκος ἔχανεν: ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν τι ἕξειν, διαμαρτόν-
Σ των δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Σ 817 Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίειειν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Prov. 818 Λύκος χανών: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐδεῖτο
E τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐτῷ καὶ λύκους κεχηνότας ἀναφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα
On. ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. λύσις ὀνείρου· λύκος κεχηνὼς φληνάφους δηλοῖ τρόπους.

819 Λυκόστομος καὶ Κρασίχολος: ἐπίθετα ἀφύης· ὅ ἐστιν ἐγ-
EV γραύλεως. καὶ αὖθις· οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη πικρός.

Σ 820 Λύκου δεκάς: παροιμιῶδες. ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Suid. 821 Λύκος ἐστὶν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία Λύκου δεκάς. ἐξ οὗν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι.

Prov. 822 Λύκου πτερά: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

Hesy. 823 Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, νομοθέτης· ὃς γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη ν'. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου ἀδελφός. καὶ ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ'· ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν· καὶ αὐτὸς δ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιη'. μεθ' ὃν Νίκανδρος ἔτη λη'. ἔγραψε νόμους.

815 = Diogen. VI 19 cf. P 816 — ἐλπίδος cf. Paroem. ed. Gsf. 73, n. 614, H λέγουσι sq. = P; Ar. fr. 337 817 = P cf. H, Paroem. ed. Gsf. 73, n. 615 818 l. = Greg. Cypr. II 95 ὁ — αὐτῷ Aelian. fr. 106 vs. 14 λύκος sq. Astramps. 819 — ἐγγραύλεως cf. Aelian. h. a. 8, 18 οὐ sq. Polyb. 7, 13, 7 = EV 2, 106, 27—8 (falso Aelian. fr. 289) 820 = P cf. Zen. V 2, H 822 cf. Diogen. V. III 7 823 cf. sch. Pl. Rep. 599 d

819 cf. v. A 4660 820 cf. vv. Δ 174 et H 271 821 ex v. Δ 174

A(GFVM) 5 φησιν A 8 περί] ἐπί F, Phot. 10 τι om. F 13 αὐτὸς A: αὐτοῖς rell. 16 Κρασίλοχος F Ἐγκρασίλοχος v. A 4660, Kust. cf. Aelian. 19 παροιμία F 20 δὲ om. A 821 om. AF, non nov. gl. M 24 ἔνθα GV οὖν GM: οὐ V 823—4 inverso ord. GVM; Λ.: ὄνομα κύριον. Λ.: Σπαρτιάτης nec plura F 29 ν' A: η' V ὀκτώ GM νθ' sch. Pl.

824 Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, Προκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, ὥς φασιν ἢ ἐκ Κρήτης ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβών· ὃν καὶ θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας πρὸς τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι· καὶ τὸ
5 ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι καὶ ἐν Εὐρώτᾳ ποταμῷ λοῦσθαι τοὺς τεχθέντας, καὶ τὴν γυμνοπαιδείαν, ᾗ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διὰ παντὸς μὴ ἔχοντας χλανίδα γυμνασίοις προσκεῖσθαι καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας, τήν τε διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν, ἀντὶ φόνου σκυθρωποῦ·
10 ἔφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ Ἀρτεμίδι τῇ Ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, οἷά ἐστι συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους· οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς ὁ λίθος ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρατάσσεσθαι, θανάτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέ-
15 μενος καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι δ' αὐτῷ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειε. τοῦτο Ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὃς ὁ Τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τούτου νόμους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσαι τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας, ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, ἔλεγον· ἀντὶ τοῦ ἢ ταύ-
20 την κόμισαι ὑποστρέφων καὶ μὴ γίνῃ ῥίψασπις ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. οὗτος τοῖς μὲν εἴλωσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε· ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος· βραχυλογίαν τε ἐτίμησε καὶ πενίαν, τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον, τὴν δὲ ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. καὶ
25 ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖλε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ κατασταθεὶς καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' Ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας· οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἑκάστης πολιτείας ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον, καὶ ἀπεδήμησε. χρήσαντος δὲ αὐτῷ
30 τοῦ θεοῦ Λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν, ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς Λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς Κρήτην ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθείη λῦσαι. ὅτι Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ EV τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὥς φασι, θεὸν ἐρέσθαι περί τινων ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε Λακεδαιμονίους ἄχρι ἐπάνειci μηδένα
35 λῦσαι τῶν κειμένων. ὁμοσάντων δ', ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἦκουσε

824 vs. 32 ὅτι sq. Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 56 = EV 1, 341, 6—342, 20

824 vs. 6 cf. v. Γ 486; vs. 11 cf. v. φιλίτια; vs. 19 ᾗ τὰν — 20 ταύτῃ cf. v. H 616; vs. 31 ἐλθὼν sq. cf. v. A 2988

11 τὰ om. V οἷα A: ἃ GVM 13 ὁ] ᾗ ed. pr. 15 καὶ ἀποφαινόμενος A(GVM) om. V ταῦτα in fine versus om. A 19 ᾗ τὰν — τοῦ om. sed ἔλεγον post 21 νεκρός transpos V 19 ἀντὶ — 21 νεκρός om. A 20 ταύτῃ M: ταύτην G τὰν V 22 ἀπήλασε A 23 διαφορὰν V 24 τὴν μὲν — 25. 26 φιλοχρηματίαν om. V 27 οἷς — 32 λῦσαι om. V 33 εὑρέσθαι V 34 ἄχρι V, Exc.: ἄχρις AGM

παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταβὰς δὲ εἰς Κρήσσαν ἑαυτὸν διεργάζεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι διά τε τὴν προτέραν ἀρετὴν καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι θύουσιν ὡς ἥρωϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις· οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας προυτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιῷδε· δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων ἀνομοίοις ἤθεσι, τὸν μὲν κατ' οἶκον ὄψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν, τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίοις θηρᾶν ἀναγκάζων καὶ στιβεύων ἐν ὄρεσιν. ὡς δ' ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι καὶ ἀμηχανοῦσι παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε καὶ ζωμοὺς καὶ ὄψα ἐσκευασμένα ἔλεξεν· ἀλλ' ὅτι μέν, ὦ Σπαρτιᾶται, τοῦ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἔθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἵδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίον δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθών, ὁ δὲ λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, εἰ παρήκοι, ποιήσειε. καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλκῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δ' ὁ μὲν κατοικίδιος ἐπὶ τοὔψον ὥρμησεν, ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρκον καὶ καταβαλὼν ἐσπάραττε. καὶ Λυκοῦργος πάλιν, ταῦτα, ἔφη, νομίσετε, ὦ Σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν ἔθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν. ἕπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέροις εἶναι καὶ τὸ εὖ πράττειν καὶ κρατεῖν πάντων, τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν τό τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν καὶ μηδενὸς ἀξίοις εἶναι. ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προυτρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τόν τε καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ' ἔτει φ', καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως.

Hesy. 825 Λυκοῦργος, Λυκόφρονος, Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης,

825 cf. Phot. Bibl. c. 268

A(GVM) 3 Κρήσαν A Κρίσαν Exc. 8 διακειμένοις] δυναμένοις G 9 προετρέψατο GVM 12 καὶ alt.] δὲ καὶ V 14 πρὸς] περὶ A 16 καὶ ζωμοὺς] καὶ ζώνας Exc. ζωοὺς Jacoby 21 οὐδὲν] ἂν suppl. Bremi, lac. statuit B.-W. παρείκοι Exc. 23 μὲν] ὁ add. GM 25 νομήσετε V νομίσατε Vales. 26 ἂν om. V καὶ] τοῖς add. GVM τοιούτοις A 33 μόνων GVM 35 ἐπ' ἔτει] ἐπὶ ἔτη Exc. φ' AV^{ac}, Exc.: πεντακοσιοστῷ GV^{ec}M

τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς τελευτᾷ νόσῳ υἱοὺς καταλιπών· ὑπὲρ ὧν κυκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν γνήσιοι οἱ σωζόμενοι· Κατὰ Ἀριστογείτονος, Κατὰ Αὐτολύκου, Κατὰ Λεωκράτους, Κατὰ Λυκόφρονος β', Κατὰ Πασικλέους, Κατὰ Μεναίχμου, Κατὰ Δημάδου, Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, Ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, Πρὸς Ἰσχυρίαν, Πρὸς τὰς μαντείας, Περὶ τῆς διοικήσεως, Περὶ τῆς ἱερείας, Περὶ τῆς ἱερωσύνης. ἐπιστολαί· καὶ ἄλλα τινα.

826 Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς. Σ

827 Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους, θέσει δὲ Hesy. Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ αἱ τραγῳδίαι αὐτοῦ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α', β', Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

828 Λύκωνος. Δ

829 Λυκωρεύς. καὶ Λυκώρεια, ὄνομα πόλεως. Δ

830 Λυκωρεί.

831 Λύκτιος. Δ

832 Λυμαντήρ: ὁ βλαπτικός. καὶ Λυμαντικός. Δ

833 Λύματα: ἐνέχυρα. οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Σ

834 Λύματα: καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. Σ

καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον δὲ πρέσβεις ἠτίμασαν τὴν EL τήβενον λύμασιν ἀνθρωπείοις μολύναντες.

835 Λῦμα τῷ γήρᾳ στρέφῃ: ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος εἶ μέχρι γήρως. Soph.

836 Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις: ἀντὶ τοῦ τὰ μειράκια ἐνυβρίζοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς σύνηθες, οὐχὶ τὰ μειράκια λυμαινόμενον. Ar.

837 Λυμαίνομαί σοι. καὶ Λυμαίνων, φθείρων, βλάπτων. Δ Σ

826 = P, Ba 293, 9 cf. Ambr. 695, Et. M. 571, 35 828 = Ambr. 653 829 Λυκωρεύς = Ambr. 645. Λυκώρεια sq. = Ambr. 686 cf. Et. M. 571, 47 831 = Ambr. 646 832 Λυμαντικός cf. Ambr. 640 833 = P 834 — ἐκκρίσεις = P, Ba 293, 12 cf. Erotian. 58, 14; H (in A 314) καὶ sq. Io. Antioch. = EL 6, 27—9 cf. Byz. Zt. 21, 389, 1 835 Soph. OC 805 c. sch. 836 Ar. Nu. 928 c. sch. 837 Λυμαίνων = P, Ba 293, 10 cf. Ambr. 702 = Ps. Herodian. 79; H

834 Io. Antioch. cf. v. τήβενος

A(GFVM) 1 τῶν] εἷς τῶν coll. 858 Flach ἐκκριθέντων GVM 2 ὧν] τ' ὧν V 5 Πασικλέους] Λυσικλέους Meurs. Μενεσαίχμου Meurs. 6 Δομάδου V 10 Σοκλέους GM 12 αἱ A: καὶ GVM 13 Αἰολίδης] Αἰθαλίδης Jahn 14 Κασσανδρίς M Κασανδράς G Λάϊος om. V 15 Ὀρφανός damnat Bhd. 17 Ἀλεξανδρείαν V 19 Λυκώρια F ὄνομα πόλεως om. F 830 om. AF post 831 V 831 om. F 25 δὲ om. GM 27 τρέφῃ ex Soph. Port. 28 τὰ om. GVM 29 λυμαινόμενον F, sch.: λυμαινόμενα rell. 30 καὶ om. A

Synt. 838 Λυμαίνομαί σοι· δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμοῦ.

Δ 839 Λυμεών: ὁ φθορεύς. Σοφοκλῆς· καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγων-
Soph. άρχαι τινες θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός. Αἴας φησί.

Σ 840 Λύμη: βλάβη, φθορά, ὕβρις. ὁ δὲ αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται
Ε λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ καὶ δικαιώσει τῇ
πρεπωδεστάτῃ ἐν περιόπτῳ λόφῳ σταυρώσας αὐτόν.

Σ 841 Λυόμενος: ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων. οὕτως Πλάτων.

Synt. 842 Λύω· γενικῇ. νῦν δὲ ποταμοὶ χειμερίων ὁδῶν λυθέντες. αἰτιατικῇ δέ· λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.

843 Λύπη· καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λῦπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς.
Phil. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς φθόνος, ζῆλος,
Soph. ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἄνοια, ὀδύνη, σύγχυσις. τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ' ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

844 Λύπη, τὸ λυ μακρόν.

Σ 845 Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς κατασταζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

Δ 846 Λυπρά: εὐτελής, πενιχρά. οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιννάτος ὁ
EV γεγονὼς δικτάτωρ μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν τὸν αὐτουργὸν ἀγαπᾶν τε βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχεν ἀρότρῳ πονούμενος. ὃς ἀπονιψάμενος ἐπάνειει καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις νικᾷ κατακράτος καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυπρά τε σιτούμενος καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

Δ + Anth. 847 Λυπρή: πενιχρά. πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

838 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur., Bk. 154, 23; αἰτιατικῇ sq. = An. Ox. 4, 297, 6; αἰτιατικῇ = Synt. Gud. ἐλυμήνατο sq. Ps. 79, 14 839 — φθορεύς cf. H v. λυμαιών, aliter Ps. Herodian. 79; l. cf. Ambr. 652 καὶ sq. Soph. Ai. 571—2 840 — ὕβρις = P, Ba 293, 11; — φθορά = H; — βλάβη = Ambr. 678; Ps. Herodian. 79; φθορά = Et. M. 571, 40 cf. Byz. Zt. 16, 63 ὁ sq. Aelian. fr. 276 (cf. fr. 225) 841 = P cf. sch. Pl. Tim. 22 d 842 αἰτιατικῇ = An. Ox. 4, 297, 4; λύε sq. Jesai. 58, 6 843 συστολὴ — σύγχυσις Laert. 7, 111 τί sq. Soph. El. 59—61 845 = P; l. fr. com. ad. 871 846 — εὐτελής cf. H, sch. ν 243 οὕτω — αἰχμάλωτον Io. Antioch. fr. 48, FHG 4, 556 = EV 1, 169, 13—170, 4 vs. 23 λυπρά sq. fort. Dam. 847 πέπατο sq. Anth. 6, 98, 5—6

839 cf. v. A 328 843 Soph. cf. v. τί γάρ με 846 Io. Antioch. cf. v. K 2732 847 cf. vv. Γ 162 et Π 993

A(GFVM) 838 om. AFV mg. A^r 1 Λυμαίνομαί σοι ex A^r solo 839 om. F 2 τἀμὰ] τὰ μὲν V 3 θήσουσιν A 5 κατατάσσει V 6 αὐτόν] αὐτούς Port. post 840 seq. 757 in FV 7 ἀπολύωνι A 842 om. AFV mg. A^r 8 χειμερίῳ ὁδῷ A^r 10 καὶ — λῦπαι ex GM solis εὔλογος V 11 εἴδη] εἶ V 12 ἀνία ex Laert. Kust. 844 non nov. gl. V 845 om. V 20 ἀγαπᾶν τε A, v. K 2732: τε ἀγαπᾶν GVM

848 Λυπρόν: ἐπαχθές. λυπηρόν. καὶ Λυπρόγαιον. Ἀπ- | Σ
πιανός· τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς ληστείαν ἄγει. Ε
δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν.

849 Λυπηνάρια: εἶδος ὀσπρίου· ἃ θέρμους καλοῦσιν. ἢ εὐθεῖα τὸ Δ
θέρμον.

850 Λύρα: βραχὺ τὸ λυ. εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης. Anth.

851 Λύσσα: ἡ μανία. Δ

852 Λύσανδρος: ναύαρχος Λακεδαιμονίων. Harp

853 Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν: ὁ λύων τοῦ πατρὸς Ar.
τὰς ἀνίας. ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς· Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρείδαν.

854 Λυσσάνιε: μαινόμενε. καὶ κύνα δὲ λυσσητήν· ἀσπίδα, Ar.
φρῦνον, ὅφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε, καὶ κύνα λυσσητὴν καὶ πάλιν Λαδικέας.

855 Λῦσαι· Λύσις δέ.

856 Λύσῃ: ἀντὶ τοῦ λυσάτω. Νόμων θ'. παραλαβὼν ὁ κεκτη- Σ
μένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν, μὴ λύσῃ, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος παίσῃ τὸν πληγέντα.

857 Λυσθείς: κατενεχθείς.

858 Λυσίας, Κεφάλου, Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Hesy.
Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους ι' ῥητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε' εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'· καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολὰς ζ', μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

848 λυπηρόν = P cf. H τὸ sq. App. Iber. 59 849 — καλοῦσιν cf. Zon. 1323; l. cf. Ambr. 699 850 εἰδήσεις sq. Anth. 7, 18, 3 851 = sch. I 239, Ps. Herodian. 79, L, Et. M. 572, 4 852 Harp. = P 853 Ar. Nu. 1163 c. sch.; Soph. fr 801 854 — μαινόμενε sch. Ar. Lys. 1171 ἀσπίδα sq. Synes. ep. 127 init. 856 = P; Pl. Leg. 9, 882 c 858 cf. Phot. Bibl. 488 b 14, 489 b 18 sq., [Plut.] vit. or. 835, Dionys. Hal. Lys. 1

854 cf. 54 et v. φρῦνος 855 cf. 864

848 mg. M 849 om. G mg. M; extra ord. 4 ἃ] ἃ καὶ F ἡ — 5 θέρμον A(GFVM) del. Gsf. 6 λυ] υ FV 9 Λύσαχρος A, corr. A^r 14 φρῦνον GM, 54, s. v.: φρύνιον AFV παράφευγε F (et in 54) καὶ κύνα — 15 Λαδικέας om. GM ὄπισθεν λακιδέας ἐγρ(άφ)η mg. add. M 855 om. AFV 18 παρὰ — 20 κατενεχθείς om. F 19 πείσῃ e Pl. Kust., Phot. 20 Λυσθείς ex ἐλυσθείς ortum putat Kust. assentiente Bhd., qui et Λιασθείς proposuit 21 Συρακουσίου V cp. A Συρακίου F Τισίου] Σιτίου F 24 κοινωνήσων τῆς ἀποικίας om. V 26 καὶ — 27 ἀμφιδοξούμενοι om. V 29 τε ex A solo ζ' — 30 λοιπὰς om. V 30 ὧν αἱ om. V

859 Λυσίζωνος γυνή: ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ παρθένοι μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

Ar. 860 Λυσικράτης· οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. καὶ αὖθις· ἡ Λυσικράτους ῥὶς ἴσα τοῖς καλοῖσι φρονήσει. ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρὸς καὶ κλέπτης καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία· Λυσικράτης δωροδοκῶν. στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Δ 861 Λυσιμάχεια: ὄνομα πόλεως.

Harp. 862 Λυσίμαχος: οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀτελφῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Hesy. 863 Λύσιππος· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ΄ Δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η΄· καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα Θυρσοκόμος.

Suid. 864 Λύσις.

Phil. +Σ 865 Λυσιτελές: ἀγαθὸν, ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον· ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας EL ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης φησίν· ὁ δὲ Τρύφων Νίκην χρυσῆν κατασκευάσας ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην· ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι, προσδέξασθαι τὴν Νίκην.

Synt. 866 Λυσιτελῶ· δοτικῇ.

Σ 867 Λύσιοι τελεταί: αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θρᾳξίν, ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

Ar. 868 Λυσίστρατος καὶ Θούμαντις: πένητες. Ἀριστοφάνης· μηδὲν ἐς Λυσίστρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.

Anth. 869 Λυσσομανεῖς: ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας. ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.

859 cf. H 860 — μελαίνεται Ar. Eccl. 735—6 c. sch. ἡ — αἰσχρός Ar. Eccl. 630 c. sch. κλέπτης sq. Ar. Av. 513 c. sch. 512 861 = Ambr. 686 862 Harp. = P; Dem. 20, 115 863 Ἀθήναιος 3, 124 d et 8, 344 e 865 — συμφέρον cf. Laert. 7. 98—9. ὠφέλιμον ἢ συμφέρον = P, Ba 293, 14 cf. H, An. Ox. 2, 481, 33. ὅτι—ὠφελείᾳ Laert. 7, 99 ὁ δὲ sq. Diod. 33, 28 a = EL 406, 18—21 866 = Synt. Laur. et Gud. 867 = P cf. H; Heraclid. fr. 101 Voss. Ἀριστοφάνης Nauck, Ar. Byz. p. 240, sed est Thebanus, Wentzel Ἐπίκλησεις VII 43 868 Ar. Eq. 1267—9 c. sch. 869 ῥομβητοὺς sq. Anth. 6, 219, 2

860 cf. v. φάρμακον 864 cf. 855 865 Diod. cf. vv. A 316 et Ε 3786 868 cf. v. A 2331

A(GFVM) 1 πλησιάζουσα F 9 Λυσιμαχία F 10 ἀτελφῶν] ἀτελείων Harp. Phot. 11 Ἀρίστου V 864 om. AFV 27 Διονυσίου AF 868 ante 867 GM; ordinem corr. M

870 Λυσόμενος: λυτρωσόμενος. Σ

871 Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων: ἀντὶ τοῦ ᾄσον. Ar.

872 Λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα· ὁ θεὸς φησι πρὸς τὸν Μωϋσῆν. ζήτει ἐν τῷ ὑπόδημα. Suid.

873 Λῦτο: ἐλύθη, ἐπαύθη. Ὅμηρος· λῦτο δ' ἀγών. Δ

874 Λυττῶντες: μαινόμενοι. Δ

875 Λύτρα: μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας. Σ

876 Λυτρωτής· ὁ Δαβὶδ φησι· κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. κύριος ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός, βοηθὸς δὲ ὡς τὴν ἐκ τοῦ νόμου βοήθειαν δεδωκώς· νόμον γάρ, φησίν, εἰς βοήθειαν δέδωκε. λυτρωτὴς δὲ ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. ὅτι ὁ ἀφεδρὼν καὶ λυτρώνων βάρβαρα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφεδρών. Thdr. Suid.

877 Λύχνιον: οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ (ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα) τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς. Δ E

878 Λυχνίτης λίθος. καὶ Λυχνιτός. Δ

879 Λυχνιτάριον. Δ

880 Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων. Σ

881 Λυχνοῦχος: φανός, λαμπτήρ. Σ

882 Λύχνων ἁφάς. Σ

870 = P, Ba 293, 15, sch. A 13 871 Ar. Av. 210 c. sch. 873 — ἐλύθη = L. Ὅμηρος Ω 1 874 = Ambr. 701 cf. 703, H 875 = P, Ba 293, 16 876 — δωρούμενος Thdr. in Ps. 18, PG 80, 1000 a 877 — οὐδετέρως = Ambr. 700 cf. 688 κελεύει sq. Aelian. fr. 138 878 — λίθος = Ambr. 680 880 = P 881 = P, Ba 293, 18 cf. H, Phryn. 87, 1 882 cf. Ba 169, 20

872 ex v. ὑπόδημα 876 ὅτι sq. ex v. A 3469 cf. 4574 878 cf. v. A 572 882 cf. v. Π 1200

1 Λυσσόμενος A 872 om. AFV 10 κύριος] κύριε V τοῦ om. GM 11 ἔδωκε G 12 ὡς] ἡ AF 13 τῆς om. F τῶν] τῶν add. A πρώτων add. V 14 ὅτι — 15 ἀφεδρών ex M solo 878 post 879 GM, ordo poscit 19 καὶ Λυχνιτός ex GM solis; καὶ λυχνιτὸς καὶ λυχνίτης post 882 add. V 881 post 882 GM, ordo poscit A(GFVM)

Σ 1 Μά: τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθηκι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναὶ χρῆται· ὡς, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· ὅτε ὄμνυσιν. ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἷον, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

Suid. 2 Μαγγάνα· ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον μαγγάναν Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν. ζήτει ἐν τῷ γαῦλος.

Σ 3 Μαγγανευτής: ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

Σ 4 Μαγγανεία: ἡ γοητεία. ὁ δὲ νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας
E χαλεπῇ καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἁλόντας ἐκόλασε. Προκόπιος· καὶ
E τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλῆφει πολλαῖς.

Σ 5 Μάγγανον: παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.
E ὁ δέ στρατηγὸς τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα καὶ ἠξίου ἴχνη πυθέσθαι προρρήσεως παρὰ τῶν μάγων.

Σ 6 Μαγάς: κανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτὴν τὰς τῆς κιθάρας νευράς, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλη καὶ τῆς λύρας, ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν
Δ? μόριον.

Δ 7 Μαγδαληνή: ἀπὸ τόπου.

Σ 8 Μαγιέστερ: διδάσκαλε.

E 9 Μαγεία: ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. γοητεία ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ

1 = P cf. Ap. S. 109, 25, unde H; Ael. D. fr. 263 ex Eust. O. 1450, 42; A 234 et 86, υ 339 3 = P 4 — γοητεία cf. ad 5; l. = Ambr. 201 ὁ— ἐκόλασε fort. Aelian. vs. 11 καὶ alt. sq. Proc. h. a. 1, 13 5 — μαγγανεία = P, Ba 294, 3 ὁ sq. Th. Simoc. 2, 2, 2 6 — νευράς = P, Σ^a, Ba 294, 1 cf. H. καὶ ἀ. φθόγγον = H 7 cf. Ambr. 181 8 cf. ad 16 9 — p. 305, 1 στόματος Georg. 1, 74, 12—20

1 cf. v. N 350; hinc sch. B rec. in A 86 2 ex v. Γ 73 8 cf. 16 9 hinc sch. B rec. in A 86. — στόματος cf. v. Γ 365 et v. φαρμακεία

A(GFVM) 1 μέντοι AF, Phot. sch.: μὲν GVM 2 ναὶ pr.] καὶ A 6 εὐκτικόν A 2 om. AF mg. A^rM post p. 305, 5 Μαγειρεῖον V 8 ζήτει—γαῦλος om. A^rV 11 τούτῳ] τοῦτο F 15 πυθέσθαι AF, Th.: προθέσθαι (e sequ. ortum) GVM παρὰ] περὶ A 16 ἐφ'] ὑφ' A ἑαυτῆς Phot. Σ^a Ba 8 om. GM, eras. in A 21 διδάσκαλος V 23 γοητεία] δὲ ss. V cf. Georg.; γοητεία, φαρμακεία, ἡπατοσκοπία mg. add. A^rM

ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ἡπατοσκοπία δὲ ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γὰρ σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ γοητεία. ζήτει περὶ μαγείας ἐν τῷ Πέρσαι.

10 Μάγειρος καὶ Μαγειρεῖον. ὁ τὰς μάζας μερίζων. Σ+Δ

11 Μαγῆα: τὸν ἀπομάσσοντα. τόν τε μαγῆα σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι. Anth

12 Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα: οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Ar.

13 Μαγική· ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας. E

14 Μαγίς: μάχαιρα. καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. Σ

15 Μαγὶς ἄρτου: οἷον μέρος ἄρτου ἢ ψωμὸς ἢ ἐγκρυφίας.

16 Μαγίστερ: διδάσκαλε. προβάλλεται δὲ καὶ Θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενόν τε καὶ γεραιρόμενον. τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ. Σ EL

17 Μαγιστριανός: ὁ κανστρίσιος. Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ.

18 Μάγκινον: ὄνομα. καὶ τὸν Μάγκινον ἔγνωσαν ἐκδοθῆναι τοῖς Νομάταις. καὶ Μάγκυψ καὶ Μαγκυπεῖον. E Suid.

19 Μαγκίπατος: ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

20 Μάγνης, Ἰκαρίου πόλεως, Ἀττικὸς ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. ἐδίδαξε κωμῳδίας θ', νίκας δὲ εἶλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. ὃς πλεῖστα χωρῶν κατὰ τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια· πάσας φωνὰς ἰεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. σχόλιον· ἰείς, Hesy. Ar.

10 Μαγειρεῖον = Ambr. 225. ὁ sq. cf. ad 14 11 τὸν sq. Anth. 6, 306, 5—6 12 Ar. Av. 194 c. sch. 13 Georg. 1, 74, 10—12 14 = P, Ba 294, 7 cf. Ar. Byz. fr. 52 Nauck μάγειρος sq. = Herodian. gr. ap. Orion 100, 4, unde Et. M. 573, 4 15 cf. H 16 — διδάσκαλε = P, Σ^a, Ba 294, 5, Et. M. 572, 51 cf. Ambr. 9, H προβάλλεται—γεραιρόμενον Th. Simoc. 3, 15, 6 = EL 480, 32—3 17 — κανστρίσιος = gl. Basilic. ed. Labbe s. v. 19 = Lex. Rom. Barocc. 20 init. cf. fr. com. ed. Kaibel 7, 20 οὗτος sq. Ar. Eq. 521—5 c. sch. 520 et 522

9 ἡπατοσκοπία—ἥπασι cf. v. H 419 10 cf. 14 12 cf. v. N 98 13 cf. v. Γ 365 14 cf. 10 16 cf. 8 17 cf. v. K 125 18 cf. v. Ε 143, unde καὶ τὸν—Νομάνταις 20 Ar. cf. vv. 1216, πτερυγίζων, B 189. βάρβιτος—μουσικοῦ cf. vv. B 107 et 110

3 καὶ—γοητεία ex GM solis ζήτει—4 Πέρσαι ex mg. A^rM 5 ὁ— μερίζων] μάγειρος praemis. FV; post Μάγειρος transpos. GM; cf. ad 2 10 ἡ— 11 φαρμακείας om. V 10 διαφέρουσα A^{cp}GM: διαφορὰ F 11 καὶ—φαρμακείας] ἡ φαρμακεία F 14 om. F 15 non nov. gl. A 13 ἢ alt.] ἤγουν F 14 δὲ om. GM 15 τῇ AF: καὶ GVM 17 κανστριός VM κατρήνσιος Reines. καθοσιωμένος AV cf. v. K 125 18 ἀπέδωκε F 19 ὄνομα om. A, add. A^r καὶ—20 Μαγκυπεῖον om. AFV; καὶ Μάγκυψ mg. A^r 21 Ἐμαγκίπατος Kust. coll. gl. iuris 22 Ἀττικὸς om. F, Ἀττικῆς coll. v. Θ 282 Mein. 27 οὐκ— p. 306, 1 ἀφεὶς om. V 28 σχόλιον—p. 306, 1 ἀφιεὶς om. G mg. M A(GFVM)

ἀφιείς. ψάλλων δὲ τοὺς Βαρβιτιστὰς ἂν λέγοι. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δέ, ὅτι καὶ Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον· ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

EV 21 Μάγνης, ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος· ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἁλουργῆ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην· περιήει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἦρων, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκάς γε μὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης, μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν, καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσεν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστείαν ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαῖξαντες περικατέρρηξαν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσάν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης καὶ πολλάκις μὲν εἰς τὴν Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλε, τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν· ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεις πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς.

Δ 22 Μαγνησία: τόπος.

E 23 Μαγνῆτις: λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Σαραπείῳ πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα· ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον γὰρ ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου, θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον.

24 Μαγνητῶν κακά· καὶ οὔτε τί φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ Μαγνητῶν κακά, κἂν τὸ Τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτῶν ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ κατύρου καὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τοῦ μίμου, οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης, πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται.

21 Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 62 = EV 1, 343, 6—20 22 cf. Ambr. 211 23 Georg. 2, 584, 18—585, 6 24 Iul. or. 7, 210—1

21 cf. v. στρόφιον 1 et v. K 2124

A(GFVM) 1 Βαρβατιστὰς AF ἂν λέγοι ex AF solis 2 ὀργάνου] ὀρνέ(ου) V 3 Ὀρνίθεσιν F 5 βατραχείῳ] βατραχεῖ AF 7 τις καὶ GVM, Exc.: καί τις AF 9 ἁλουργεῖ GVM 11 δὲ pr. —τι] Γύγης ἐρῶν V δὲ pr. AF, Exc.: μὲν GM μὲν om. G 12 γε μὴν] τε V 13 καὶ συνῆν αὐταῖς om. V 18 μὲν om. GVM 21 τόπος] πόλις ed. pr., Ambr. ad 23 init. καὶ σημείωσαι τὸ ἀντίστιχον mg. add. M 24 τοιοῦτο A 27 στέγης] στήλης V φυσικῆς om. GM 30 μὴ om. V 32 αὐτῶν A: αὐτὸς GVM αὐτοῖς Iul. om. F 34 πρὸς] ἐς A om. F

25 Μάγος· μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς· ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Soph.

26 Μαγώτερα: ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ κελίνων οὐλοτέρη καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα. Anth.

27 Μαγῶνος. Δ

28 Μάγοι: παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε Ζωροάστρης καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν Ὀστάναι καὶ Ἀστράμψυχοι.

29 Μαγώγ: ὁ Πέρσης. ὅτι μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί. Suid.

30 Μάδδαν: μάζαν, τροφήν. οὕτως οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δδ. Ar.

31 Μὰ Δία: οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία λέγων, ὡς οἴονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ Δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ Δία ἐπὶ τῷ ναί· ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσιν καὶ ναὶ μὰ Δία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ναὶ μὰ Δία τούτων τε πολλῷ πλείονα. ἐπὶ κατωμοτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάττηται τὸ ναί. Σ Ar.

32 Μαδιάμ: ὄνομα κύριον. καὶ Μαδιανῖτις χώρα. καὶ Μαδιηναῖοι. Δ

33 Μαδῶντα: φαλακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Ar.

34 Μᾶζα: ἄρτος, φύραμα. ἢ ὁ στριφνὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει· ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ Μεγαρεῖς μάδδα, διὰ δύο δδ. Σ Ar. E Suid.

35 Μᾶζα: κυρίως ἡ τροφή, ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάζεσθαι. προπεριεσπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς κέχρηται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει, οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, τουτέστι τὴν κόπρον. πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται· κόπρον γὰρ φυρᾶν Ar.

25 Soph. OT 387 c. sch. 26 ἀλλὰ sq. Anth. 5, 120, 1—3 27 = Ambr. 81 28 Laert. prooem. 2 30 sch. Ar. Ach. 732 31 — vs. 16 ναὶ tert. = P vs. 17 ναὶ sq. Ar. Pl. 187 c. sch. 32 Μαδιανῖτις χώρα = Ambr. 187 cf. 184. Μαδιηναῖοι cf. Ambr. 155 33 sch. Ar. Pl. 266 34 — φύραμα = P, Ba 294, 6, Et. Gen. cf. Et. M. 573, 24 sq., Erotian. 60, 5 ὁ—ἄρτος sch. Ar. Pac. 565 ὅστις—ἄρτον Xen. Cyr. 6, 2, 28 35 — p. 308, 1 κανθάρῳ Ar. Pac. 1 c. sch. vs. 2 μᾶζαν sq. Ar. Eq. 54—7 c. sch. cf. sch. Greg. Byz. Zt. 26, 9; Thuc. 4, 28

25 cf. 1019 26 cf. 1175 et v. K 1428 28 cf. v. O 710 29 ex v. Γ 365 30 hinc 34 extr. 34 Ar. cf. v. Π 167, Xen. cf. vv. A 1456 et 4053. οἱ sq. ex 30 35 cf. 549, vv. A 110, AI 280 et 299

25, 28, 29, 27, 26, 30 ordo in G(M) 25, 28, 26, 30 in V 4 ἀντὶ τοῦ ex AF A(GFV: solis 5 μνοῦ] μου GVM 27 mg M om. sed Μαγνός post vs. 4 θελκτικώτερα add. V 9 τοῦτον] τοῦ GM διαδοχὴν] δὲ add. GVM Ὀστράναι F 29 om. AV mg. A^{r} post 24 F 10 Μαγὼς F 11 καὶ—12 αὐτοί om., sed Μαγουσαῖοι οἱ Πέρσαι post vs. 10 Πέρσης add. A^{r}F (nov. gl. F) 14 λέγοντος G ἔλεγον e Phot. Hemst. 17 τε] γε ed. pr. 19 Μαδιανίτης GVM^{cp} 22 στρυφνὸς GM cf. v. Π 167 22. 23 ἀλφιτοσιτεῖ v. A 1456, Xen. 24 οἱ—δδ om. AF 29 τὴν] τὸν FV

ἄπιστον. αἶρ', αἶρε μâζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων· μâζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ μâζαν μεμαχότος Λακωνικήν, πανουργοτάτως παραδραμών, ὑφαρπάσας αὐτὴν παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

Σ 36 Μάζης ὦνιον: ἄρτου πρâσις.

Ar. 37 Μαζίσκας διαμεμιγμένας: ἀντὶ τοῦ πεφυραμένας.

Δ 38 Μαζονομεῖον: ἀγγεῖόν τι.

Etym. 39 Μαζός: κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος· νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ εἴδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.

Σ 40 Μαζουρώθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῴδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα.

Δ 41 Μαζῶντες: τρυφῶντες.

Ar. 42 Μάθημα: ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, διαγωγή, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. μεταμαθεῖν δέ ἐστιν τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Δ 43 Μαθητεία: ἡ μάθησις.

Ar. 44 Μαθητιῶ: μαθεῖν ἐπιθυμῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ Μαθηταῖσι, τοῖς μαθηταῖς.

E 45 Μαθών: ἰδών. ὁ δὲ Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε καὶ κατέσκωπτεν, ὡς Call.? ἀνὴρ παιδὶ μέλλων διαγωνιεῖσθαι. καὶ αὖθις· ὡς ἔμαθε κἀκεῖνον Ar. ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Hesy. 46 Μαῖωρ, Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε Περὶ στάσεων βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνῃ καὶ Νικαγόρᾳ, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

47 Μαϊουμâς· πανήγυρις ἤγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα.

36 = P, Ba 294, 9, H cf. An. Ox. 2, 482, 2 37 Ar. Eq. 1105 c. sch. 38 = Ambr. 227 cf. Et. M. 573, 32, Poll. 10, 84 39 cf. Ammon., Thom. 232, 16, Eust. I. 452, 16; Ὅμηρος Δ 123 40 = P, Ba 294, 24 (in Iob 38, 32) 41 l. cf. Ambr. 257 42 Ar. Pl. 924 c. sch. 923—4 43 l. = Ambr. 202 44 — θύραν Ar. Nu. 183 c. sch. cf. L 45 ὁ—διαγωνιεῖσθαι non Io. Antioch. cf. v. K 1307 ὡς — ἀνιστάμενον Call. fr. 49 K. an. 44 S. μάθοι sq. Ar. Av. 382 47 cf. Io. Lyd. de mens. 133, 2 cf. p. XXI Wuensch, FHG 5, 1, 31

39 cf. 250 42 cf. 707

A(GFVM) 3 μεμαγμένην] κεκαυμένην ἢ μεμαγμένην V; ἢ μεμαγμένην add. M, unde παρεσκευασμένην Bhd. 3 καὶ—5 μεμαγμένην om. G 3 πρώη AF 7 ὦνιον] ἀγγεῖόν τι add. V cf. 38 37 om. GM 39 om. AV mg. Ar post 35 F 10 τόξα F 13 σημαίνει F 17 μεταμαθεῖν δέ—19. 20 μεταμάθοις om. V 19 Πλούτῳ om. GM 22 Νεφέλαις om. F 23 καὶ—μαθηταῖς om. AFV 24 καὶ—27 σοφόν om. V 25 ἔμαθεν Schneider 46 post 47 GM, ordo posc it, post 44 V 28 στάσεως V 31 ἤγετο AFM: ἐγένετο GV

τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν, τὴν λεγομένην Ὀστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελοῦντες ἡδυπαθεῖν ἠνείχοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ Μαϊουμâς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τῶν Βρυτῶν· καὶ ταύτην Ἀνασταστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων.

48 Μαΐστωρος: τοῦ διδασκάλου. Δ

49 Μακκαβαῖοι· ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος.

50 Μακαρία τῶν βίων, καὶ μακάριε τῶν τρόπων.

51 Μακαρία: ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ᾅδου. καὶ παροιμία· βάλλ' Ar. εἰς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ βάλλ' εἰς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ζήτει ἐν τῷ βάλλ' εἰς μακαρίαν.

52 Μακαρίαινος: ὄνομα κύριον. Δ

53 Μάκαρι σὺν τύχᾳ: ἀντὶ τοῦ μακαρίᾳ. Ἀριστοφάνης· περιπέ- Ar. τεσθε τὸν μάκαρα, μάκαρι σὺν τύχᾳ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν, παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

54 Μακαρίζω· γενικῇ, διὰ τὸ ἕνεκα. αἳ καὶ τοῦ τέλους ἐμακαρίσθησαν, ὡς Synt. ἐκείνῳ συνέκδημοι. διόλου δὲ αἰτιατικῇ.

55 Μακάριος: ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς Ecl. μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος Thdr. τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν· ὥσπερ καὶ τοῦ θεός· ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτά εἰσι.

56 Μακάριος· δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι διὰ E ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν Αἰγύπτιος θαυματουργὸς ἦν καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός, ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους

48 l. = Ambr. 80 50 fort. Metaphr. 51 sch. (plenior.) Ar. Eq. 1151 cf. Zen. II 61 52 = Ambr. 23 53 — vs. 20 τύχᾳ Ar. Av. 1721 c. sch. plenior. ὦ sq. Ar. Vsp. 1275—6 54 aliter Synt. Laur. et Gud. αἰτιατικῇ = An. Ox. 4, 297, 9 55 — ὤν = An. Ox. 2, 461, 3 cf. H λέγεται sq. cf. Thdr. in Ps. 1, 1, PG 80, 868a 56 Socr. h. e. 4, 23

51 cf. v. B 75

4 μέχρι AFV 10 Μαΐστορος F 49 om. AV mg. Ar 50 om. AFV A(GFVM) mg. Ar 12 τῶν βίων et τῶν τρόπων GM: τὸν βίον et τὸν τρόπον Ar 13 βάλ' AF 15 εὐφημισμένον V 19. 20 περιπέτεσθαι AGFM 20 Ἀριστοφάνης om. AF 54 om. AV mg. Ar post 55 F 23 τὸ GM: τοῦ F cp. Ar 31 καὶ om. AF 32 ὢν] ἦν V 33 πρὸς—ἱλαρὸς AF: καὶ ἱλαρός· οὕτος ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσι GVM

ἦγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγριος γενόμενος μαθητὴς τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτήσατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν· ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ καὶ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται· ὧν τὸ μὲν Μοναχὸς ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται, τὸ δὲ Γνωστικὸς ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως· κεφάλαια δὲ αὐτοῦ ν'· τὸ δὲ Ἀντιρρητικὸν πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν η' διηρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν η' λογισμῶν· καὶ χ' Προγνωστικὰ προβλήματα· καὶ Στιχηρὰ δύο, ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχοὺς καὶ ἓν πρὸς τὴν παρθένον. καί φησι κατὰ λέξιν οὕτως· ἀναγκαῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι· πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν ῥηθέντα τε καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, θᾶττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.

Σ 57 Μακαρίτας: τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως, ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν, οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζὰ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης Ar. Πλούτῳ· ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας, εἰ φειςάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι. κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκροῦ βίον.

Σ 58 Μακάρων νήσοισιν: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης.

Σ 59 Μάκαιραν: μακαρίαν.

Hom.? 60 Μακεδνῆς: ἴσως μηκεδανῆς· ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς.

Δ 61 Μακεδόνειος πόλις: τῶν Μακεδόνων. Μακεδονία δὲ χώρα.

62 Μακεδονική. ζήτει περὶ ἀρχῆς Μακεδονικῆς ἐν τῷ Ἀκκούριοι.

E 63 Μακεδόνιος· οὗτος πλεῖστα ὅσα κακὰ κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, οἷς ἔδρασεν, ἐπιτίθησι· πυθόμενος γὰρ κατὰ τὸ Παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς Ναυατικῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μαντίνιον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε τοσοῦτον πλῆθος δι' ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, τετραρίθμους στρατιώτας γνώμῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ τῶν πλείστων τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε ζήλῳ τῆς θρησκείας ἀπονοίᾳ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο· καὶ συμβολῆς γενομένης τῶν μὲν Παφλαγόνων συχνοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ, ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ πολλοὶ ὅσοι πίπτουσιν. ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ Μακεδόνιος.

64 Μακεδόνιος ἄλλος, ὃς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐμαρτύρησε. καὶ Suid. ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος.

65 Μακεδών, Μακεδόνος. Δ

66 Μακέτις: θηλυκόν. Δ

67 Μάκελλα: δίκελλα. Ἀριστοφάνης· ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν Σ κίνει φρένας δειλάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ Ar. πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται.

68 Μακκοῷ: ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστιν. ἔφαμεν δέ, ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνεὰ Ar. ἦν. Ἀριστοφάνης· τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῷ καθήμενον. καὶ Μεμακκοακότα, ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

69 Μακκὼ καὶ Λαιμώ: γυναῖκες, αἳ ἐγένοντο ἐνεαί, τουτέστι βα- Ar. ρέως νοοῦσαι.

70 Μακρὰ γραμμή: ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων βραχεῖαν Σ ἐσημειοῦτο.

71 Μακρὰν οὐσίαν: οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί. Σ

72 Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν, στενάζειν. Σ

73 Μακραίωνας: μακροβίους. Σοφοκλῆς· οὗτοι βίου μοι τοῦ Σ μακραίωνος πόθος, φέροντι τήνδε βάξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν Soph. ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

74 Μακραίωνι σχολῇ: πολυχρονίῳ, βραδεῖ ἀγῶνι. Σοφοκλῆς. Soph.

75 Μακρέτειος: ὁ πολυχρόνιος. Δ

76 Μακρόβιοι· ζήτει ἐν τῷ Βραχμᾶνες.

77 Μακροκέφαλοι: ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Παλαίφατος δέ Harp. φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

57 — τίθεται = P cf. H, sch. Aeschyl. Pers. 631 ὡς sq. Ar. Pl. 555—6 c. sch. 58 = P cf. H 59 = P, Ba 294, 27 cf. Ps. Herodian. 218, Et. M. 574, 8 60 in η 106 61 — Μακεδόνων = Ambr. 223. Μακεδονία sq. = Ambr. 215 63 Socr. h. e. 2, 38

A(GFVM) 2 ἐκτήσατο] ἠσκήσατο V 5 ἐκεῖνον V 6 ἐγγέγραπται A^{ac} 6 et 7 περὶ om. AF 7 Γνωστικὸν GV 9 τῶν om. V 14 τε ex AF, Socr. 19 Ζαμενίτας AF 21 Πλούτῳ om. F Δάμαρτε GVM 22 κεχρήσατο AF 24 νῆσοις Phot. Hes. 25 Ἀρμένδας Phot. Ἀρμενίδας coll. sch. Ap. Rh. 1, 551 Gsf. 27 ἴσως om. F μηκεδανῆς coll. Ap. S. 109, 34 Toup; item sch. η 106 (unde Et. M. 28, 48): Μακεδονικῆς omnes 28 δὲ ex A solo; nov. gl. GVM 62 om. AV mg. A^{r} 29 καὶ ζήτει A^{r}F Ἀκκούριος A^{r}F 32 Ναυτικῆς GV 34 τοσοῦτο A

65 cf. Ambr. 91 66 cf. Ambr. 189 67 — δίκελλα = P, Ba 294, 28 cf. sch. Luc. 240, 12, H, Ap. S. 109, 33 ὦ sq. Ar. Av. 1238—40 c. sch. plenior. 68 — καθήμενον Ar. Eq. 396 c. sch. Μεμακκοακότα sq. sch. Ar. Eq. 62 69 sch. Ar. Eq. 62 70 = P cf. sch. Ar. Vsp. 106, H, Poll. 8, 16 71 = P 72 = P, Ba 294, 29 73 — μακροβίους = P cf. Ambr. 78 οὗτοι sq. Soph. OT 518—9 c. sch. 74 sch. Soph. Ai. 194 77 Harp. = P; Palaeph. F GrHist 44 fr. 2

64 ex v. A 1513 67 cf. 1338 69 cf. 550 73 cf. v. B 95

1 Παφλαγονίαν F: cp. A Παφλαγόνα GVM^{ep} 2 Ἀρειανήν AF 4 συμβουλῆς F 5 ὀλίγοι F 64 om. A mg. A^{r} post 62 F 10 καὶ—11 Ἀμάχιος om. FV 11 ἀμάχως GM 13 Μακέτις θηλυκόν AF: τὸ δὲ θηλυκόν Μακ. GVM 17 ἡ om. GVM 76 om. A mg. A^{r} post 84 F post 77 V 31 ζήτει—Βραχμᾶνες om. FV A(GFVM)

Σ 78 Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτως Φιλιππίδης.
79 Μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς Σηλυβρίας. καὶ ζήτει ἐν τῷ τεῖχος.
Σ 80 Μακροπόνηρος.
Ar. 81 Μακρούς· σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς. οὐ λέγει, ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους· ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.
Δ 82 Μακροχρονῶ.
E 83 Μακρῷ: ἀντὶ τοῦ πολύ. Εὐνάπιος· Καρῖνος ὁ βασιλεύς, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα.
Ar. οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. καὶ αὖθις· τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
84 Μακρῷ: ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Ἡρόδοτος· ἄριστος ἐγένετο
E μακρῷ Ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις· μακρῷ διέστηκε.
Δ 85 Μάκρωνος: ἐθνικόν.
Ar. 86 Μάκτρα: θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀντὶ δὲ μάκτρας πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν.
Σ 87 Μάλα εἰκότως: πάνυ δικαίως.
Δ 88 Μαλακεινός: ὄνομα κύριον.
Δ Σ 89 Μαλακία: ῥαθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας
E τῶν Κελτῶν καὶ φυγοπονίας ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν.
Σ 90 Μαλακίζεσθαι: ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.
91 Μαλακία: ἡ ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἀσέλγεια.
Δ 92 Μαλακίων: ὁ μαλακός.
Σ 93 Μαλακόν: ἁπαλόν, ἢ καὶ ἀσελγές. ὁ δὲ οὐ πάνυ δεξιῶς
E ὑπεξῆλθεν ἀθυμίᾳ καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων, διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρασχεῖν.
Phil. 94 Μαλακός· ὅτι πάντων φρονιμώτερον ζῷον ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γεῦσιν, ἀφὴν οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μαλακώτερος καὶ τὴν

78 = P, Bk. 108, 12; Philippid. fr. 21 (3, 307 K.) 79 — Σηλυβρίας fort. Metaphr. vel FGrHist 151 80 = P 81 Ar. Ach. 303 c. sch. 82 = Ambr. 262 83 Καρῖνος — παρῆλθε Eunap. fr. 4, FHG 4, 14 τούτων sq. Ar. Vsp. 1303 84 ἄριστος — ἐμάς Hdt. 9, 71, 2 85 = Ambr. 138 86 Ar. Pl. 545—6 c. sch. 87 = P, Ba 295, 1 cf. H 88 = Ambr. 34 89 — ῥαθυμία aliter L; l. = Ambr. 208 νόσος = P, Ba 295, 2 cf. H καὶ μάλιστα sq. Polyb. 3, 79, 4 90 = P 92 cf. sch. Ar. Eccl. 1058 93 — ἀσελγές = Ba 295, 3 cf. Bk. 278, 18; — ἁπαλόν = sch. B 42 cf. H ὁ sq. de Cicerone sec. Hemst. 94 Philop. 388, 18—34

83 Eunap. cf. v. K 391; Ar. cf. v. Π 735

A(GFVM) 1 οὕτω GVM 79 om. A mg. A^{r} post 76 F non nov. gl. M 2 καὶ — τεῖχος om. V 5 τοὺς pr. om. F 16 διέστηκας V 17 Μάκρωνες F sed cf. 118 ἔθνος F cp. A κύριον Laur. 19 Πλούτῳ om. F 22 ῥαθυμία om. F 91 om. AGVM mg. A^{r} 28 καὶ om. V

ἀφὴν αἰσθητικώτερος· θᾶττον γὰρ διαφορεῖται τὰ περιττώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν καὶ λογιστικόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, μήποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα· οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονήσεως, ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον συνδιατίθεται
5 τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιᾶσδε κράσεως τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τό φανταστικόν· ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζῴων ὁ λόγος.
10 τάχα δὲ οὐδὲ σὰρξ ἡ τῶν σκωλήκων, ὡς οὐδὲ τῶν μυιῶν. ὅτι δὲ τῷ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων ἁπάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν.
15 95 Μαλακόστρακοι: ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται· οἷον ἀστακοί, καρίδες, πάγουροι, καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται.
96 Μαλάσσου: ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου. Soph.
97 Μαλάσσω· αἰτιατικῇ. Synt.
98 Μαλάχια: ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει· οἷον σηπία, πολύ-
20 πους. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι καὶ ἄσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διφθόγγου γράφουσι.
99 Μαλαχίας: ὄνομα κύριον. Δ
100 Μαλέας. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν Μαλέαν. ἀκρωτήριον καὶ ὄρος. |Δ
101 Μάλεος: ὄνομα κύριον. Φαιστός, πόλις Κρήτης. Ὅμηρος· ἐς Φαιστόν· Suid.
25 μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει. Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.
102 Μαλερόν: λαμπρόν, εὐοδόεν, ἰσχυρόν, ὀξύ, ἀσθενές, ξηρόν, Σ
δριμύ. τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξύ, ἢ μαραντικόν, σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. ῥιπίδα τὰν μαλερὸν θάλπος Anth.
30 ἀμυνομέναν.
103 Μάλειον ὄρος· Μαλειάων ὄρος αἰπύ· Ὅμηρος. Δ
104 Μαλιασμός: νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη, ὃς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτήρων καὶ στρόφος περὶ τοῦς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

95 Ar. Byz. Epit. 2, 5—7 96 sch. Soph. Ai. 594 97 = Synt. Laur. et Gud. 98 — ἄσπλαγχνα Ar. Byz. Epit. 2, 2—4 99 = Ambr. 63 100 ὄρος = Ambr. 126 102 — ξηράς = P cf. H, Et. M. 574, 36, sch. Ap. Rh. 1, 734, Ba 295, 4, sch. I 242, sch. Pind. O. 9, 34 ῥίπιδα sq. Anth. 6, 207, 4 103 l. = Ambr. 230; Μαλειάων ὄρος = Ambr. 127; γ 287

101 ex v. Φαιστός

5 γεννώμεθα F ὑπὸ] ἀπὸ V 8 οἱ] οἷον Philop. 12 τὸ] τῷ F A(GFVM)
13 πάντων GVM 14 καλοῦμεν om. V 15 ἐκδύονται F 19 Μαλάχεια VM Μαλάκια Ar. Byz. 20 ἐστι] εἰσι AF 23 καὶ — Μαλέαν om. AF 101 om. A mg. A^{r} post 98 V 25 Μάλιος V 29 μαλερὰν A^{ac}F cf. Anth. 31 Μαλειάων] nov. gl. GF

Δ 105 Μάλλιος: ὄνομα κύριον. ὅτι Μάλλιος ὁ ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσεν, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὠμότητι πραχθὲν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι Ῥωμαίους κατέστησεν. ζήτει ἐν τῷ δικτάτωρ.

Σ 106 Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Σ 107 Μαλθακόν: ἔκλυτον, μαλακόν. ὁ δ' αὐτὸν ἐξάγαγε βιότου
Anth. μαλθακίῃ σοφίης. καὶ παροιμία· ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις·
Suid. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων.

Ar. 108 Μαλθακώτερον: πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ εὖ ἔχον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τὸ δὲ μεταστρέφεσθ' ἀεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

Σ 109 Μαλθάξαι: ἀγαθῦναι, καταπραῦναι. τοὺς μὲν δώροις μαλθασσομένους καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνιέναι. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι ἓν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. καὶ Ἀριστοφάνης·
Ar. νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

Harp. (Σ) 110 Μάλθη: ὁ μεμαλαγμένος κηρός.

E 111 Μάλθων· ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

Harp. 112 Μαλκίομεν· Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησι.

113 Μάλκιον: ἀσθενές, ψυχρότατον. ὁ δὲ Μιθριδάτης πιὼν φάρ-
E μακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο.

Call. 114 Μαλκίστατον: ψυχρότατον. τὸ δὲ μοι μαλκίστατον ἦμαρ.

Σ 115 Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον· Ἄλεξις Ἀθῖδι· πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Phil. Ἀναξίλας Ὥραις, Ἄλεξις Πεζονίκῃ. τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς, οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς

105 ὅτι—κατέστησεν cf. Exc. Plan. 15 ap. Cass. D. 1 p. CXVII 106 = P, Σ^a, sch. Thuc. 1, 17, 1 cf. Ba 295, 7 107 — μαλακόν = Ba 295, 5 cf. P, H ὁ—σοφίης Anth. 7, 95, 3—4 = Laert. 2, 15 108 Ar. Ran. 538—40 c. sch. 109 — καταπραῦναι = P, Ba 295, 6 τοὺς—συνιέναι Laert. 4, 8 τὸ γὰρ—ἔρως fort. Dam νάρκη sq. Ar. Vsp. 713—4 110 Harp. = P, Ba 295, 8 cf. Bk. 278, 23, unde Et. M. 574, 34; H 111 ὁ—τύραννος Aelian. fr. 290 112 Harp. = P; Dem. 9, 35 114 Call. (fr. 13 K. an. 45 S.) c. sch. 115 — Πεζονίκῃ = P cf. Bk. 108, 5; Alexid. fr. 29 et 181 (2, 308 et 365 K.), Anaxil. fr. 32 (2, 273 K.) τοῦτο sq. Laert. 9, 75

107 καὶ παροιμία sq. ex v. A 2885 109 l. 109 init. cf. v. Ε 926; Ar. cf. v. N 38 114 cf. v. τὸ δὲ μοι 115 Laert. cf. v. O 802

A(GFVM) 1 Μάλιος bis GVM 4 δ] τὸ F ἐς πειθεστάτους A 5 Ῥωμαίοις GVM 7 αὐτὸν] ἐξ αὐτῶν AF 8 καὶ—9 διαρρεόντων om. AF 13 καταπραῦναι] καὶ πραῦναι F 19 ὁ om. AF, Ba Bk. Hes. 20 ὁ om. V 22 θ' A, Harp. Phot.: ἐν θ' rell. 25 ψυχρότερ(ον) V

ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἢ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. καί ποτε μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς, ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γάρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ.

116 Μᾶλλον ὁ Φρύξ: ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι Σ ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο τὰ ἄγρια ζῷα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργούς· δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι· Σόλων δέ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρύξ, ὁ λογοποιός, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε, μᾶλλον ὁ Φρύξ.

117 Μαλφα· καὶ τινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλφα καὶ καθαίρουσι. Metaphr.

118 Μάλλωνος: ὄνομα ἐθνικόν. Δ

119 Μαλλώτης, Διονυσιάδης, Φυλαρχίδου, τραγικός. Suid.

120 Μάλχος, Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου· ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά. Hesy.

121 Μαμμάκυθος: ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· τέως δ' ἀβελτερώ- Ar.?
τατοι κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Μελιτίδαι κάθηνται. Suid.

122 Μάμας· ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ιβ' καμάρας ἔχουσα· ὕδατα γὰρ κατήρχοντο πολλά. ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε· ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νουμεριανοῦ Καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε καὶ ναὸν ἤγειρεν· ἅπερ Ζήνων κατέλυσεν. καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὦ Μάμαν.

123 Μαμαίας, Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Suid.

124 Μαμερτῖνος: ὄνομα κύριον. Δ

125 Μὰ μήκωνος χλόην· ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην. Prov.

116 cf. P 117 Metaphr. PG 114, 721 b extr. 120 cf. Phot. Bibl. c. 78; ἐν ᾗ sq. Hesychio abiudic. Flach 121 — κύριον fort. sch. Ar. Ran. 990 122 — κατέλυσεν = Preger 161, 15—162, 7 124 = L 125 ναὶ sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 83, n. 686

119 ex v. Δ 1169 121 Ἀριστοφάνης sq. ex v. B 468 123 ex v. A 1124 125 cf. v. N 100

4 λέγωμεν] ὅτι add. GVM 5 γάρ] δέ A 116 om. F 6 ἡ παροιμία A(GFVM) om. (in fine v.) A 7 ὑπὸ Κροίσου om. V 10 δὲ om. V 117 om. AF mg. A^r 13 χειρὸς] δὲ add. A^r καὶ καθαίρουσι om. A^r 14 ὄνομα GVM: ὁ F om. A ἐθνικόν] ἐθ' A ἐθνικός F 119 om. AF post 117 V 16 ἔγραψεν—20 αὐτά om. F 21 Ἀριστοφάνης—22 καθήνται om. AF 122 om. F 23. 24 ἔχουσα καμάρας A 24 ἔνθεν V 25 et 27 ἐκεῖ V 26 ἐραστὴς GVM 28 καὶ—Μάμαν om. A mg. A^r 123 om. AF mg. A^r post 124 V 29 Μαμέας A^r 124 om. F

Σ 126 Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Suid. 127 Μαμιανός, πατρίκιος. ζήτει ἐν τῷ Πρίσκος.

Σ 128 Μαμωνᾶς: χρυσός, γήϊνος πλοῦτος. οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ Σατᾶν, ἀλλ' ὁ περιττὸς καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.

Σ 129 Μάννα: θυσία, σπονδή. καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ τί τοῦτο· ὃ ἑσπέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ Χριστός, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς, τῇ παρασκευῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

130 Μάννα: ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. τουτέστι τί τοῦτο. ὃ καὶ

Thdr. ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπ' ἀγγέλου χορηγούμενος. ὅτι παρὰ

Suid. πολλοῖς λέγεται τὸ μάννα ἀμβλίσιον.

131 Μαναΐμ, στρατηγός, ὁ νικήσας τοὺς Σκύθας· οὗ ἡ στήλη ἵστατο ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος. ἦν γὰρ ὠρεῖον, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπράται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδοται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανός, πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους ιβ' τῷ νομίσματι, μηδενὸς ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἓξαμμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί, ἁρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικράν, ὑπὸ Κουρίου πρωτίκτωρος, τῷ δευτέρῳ ἔτει Ἰουστινιανοῦ.

Δ 132 Μαναΐνος: ὄνομα κύριον.

Ε 133 Μανασσῆς, βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Ἐζεκίου, βασιλεύσας ἔτη νε' Ἰουδαίας· ὃς ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ· καὶ

126 = P cf. H v. μάμμη, Lex. rhet. fr. 419 Schwabe ap. Eust. I. 565, 24 128 — πλοῦτος = P, Ba 295, 9 cf. Lagarde 194, 59, Ambr. 2 129 — σπονδή cf. Ba 295, 10 = P; Lagarde 183, 37 τοῦτο cf. Thdr. Quaest. in Ex. interr. 29, 30, PG 80, 257c, 260a, Et. M. 574, 90 130 ἄρτος — χορηγούμενος Thdr. in Ps. 77, 25, PG 80, 1489c 131 = Anonym. Treu ap. Preger 27 132 cf. Ambr. 31 133 — p. 317, 9 ἐδεήθη + vs. 12 ὁ δὲ — ἐφύλαξε + δεδεμένῳ sq. Georg. 235, 10—236, 6; 236, 13—22 cf. Herm. 21, 25

130 ὅτι sq. ex v. A 1522 131 cf. v. Ω 177

A(G F V M) 127 om. AF mg. A^{r} 3 ζήτει—Πρίσκος om. V καὶ ζήτει A^{r} 7 δ AF: ὅτι GVM; Χριστὸς θάπτεται mg. add. M 10 ἀγγέλου AF: ἀγγέλων GVM; ἄρτος ἀγγέλων τὸ μάννα mg. add. M; Δαβίδ· ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος (Ps. 77, 25). τούτεστι τὸ μάννα ὡς ὑπ' ἀγγέλου χορηγούμενον mg. infer add. A^{r} ὅτι — 11 ἀμβλίσιον om. AF 14 οἴκου] οἶκος οὗτος ὃ νῦν Ῥω(μαῖοι?) Δ(ἰ)π(πιον) (cf. Preger 169 8) γέροντος· τὸ μυρέλαιον (cf. Preger 253, 1) mg. add. A^{r}; χεῖρες τῶν Ἀμαστρια(νῶν) (cf. Preger 179, 3 et 203, 11) mg. inter. add. M τὸ νῦν λεγόμενον μυρέλαιον. μόδιος χαλκοῦς mg. exter. add. M 16 πάντες om. V ἀγοράζουσιν GVM 18 Οὐαλεντιανὸς GV 20 χεῖρες] θῦρες V 22 ἓξαμον Preger; στήλη· ἓξαμμον mg. add. M 24 ὑπὸ A: ὑποὺ GVM 25 Μανάιδος V

τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθῴων πληρώσας οὐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τῶν Ἀμορραίων καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνας καὶ τετραπρόσωπον εἴδωλον τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ στήσας οὐ διέλειπεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρουργῶν καὶ μοιχώμενος καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ Μαροδὰχ βασιλέως Ἀσσυρίων δέσμιος εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθείρχθη. συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνῶναί οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειεν· ἀγαθοῦ δέ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα θείᾳ δυνάμει διερράγη. ὁ δὲ θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν· τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἥγνισε καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας διεῖπε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν Βαβυλῶνι ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μετρητῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς κύριον· κύριε παντοκράτορ· καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας ἐλογίσθη δίκαιος.

134 Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες Ar.
καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν. Ἀριστοφάνης φησί.

135 Μανδάτωρος: εἶδος ἀξιώματος. Δ

136 Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. Σ Rhet.
καὶ φανεῖται πολὺν τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς.

137 Μανδραγορίζω. Δ

138 Μάνδρων: ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ τούτου παροιμίαν ἐν τῷ ἐγέ- Suid.
νετο καὶ Μάνδρωνι.

139 Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Σ

140 Μάναιχμος, Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννήσιος, Hesy.

134 Ar. Th. 131—2 c. sch. cf. sch. Ach. 1201, H 135 l. = Ambr. 79, Ps. Herodian. 193 136 — καρπός = P, Ba 295, 11, sch. Pl. Rep. 488c cf. H λήθης ποιητικός cf. Bk. 280, 20, unde Et. M. 574, 60 καὶ sq. Iul. ep. 81 vs. 11—2 137 = Ambr. 274 139 = P, Ba 295, 12 cf. H

134 cf. v. K 912

1 Ἡσαΐαν] Μανασσῆς πρίζει Ἡσαίαν τὸν ἅγιον mg. add. A^{r} Ἡσαΐας πρί- A(G F V M)
ζεται mg. add. M 10 θεοῦ] θυῶν V cf. p. 319, 4 11 ἀγαθοῦ] ἀγαστὸν M. Schmidt δέ om. V 13 θείαν A 16 διεῖπε] ἤγουν διωχηνόμεν(ον) διεκυβέρνα ss. V 18 ὀλίγον] ὅλον V 19 κύριον] τὸ add. A παντοκράτωρ M, v. l. Georg. 20 ἐπάκουσον V 25 Μαμάντωρος F 26 λήθης] λίθος FV 27 ἐκπεπτωκώς F, v. l. Iul. 137 post 140 A 28 Μανδραγωρίζω AV 138 om. AF post 135 V 29 καὶ — 30 Μάνδρωνι om. V 32 κατὰ — Προικοννήσιος om. GM

φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα· καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας βιβλία γ′.

Hesy. 141 Μάναιχμος, Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

Hesy. 142 Μάνεθως, Μένδης τῆς Αἰγύπτου, ἀρχιερεύς. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων. ζήτει τί τὸ κῦφι.

Hesy. 143 Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σεβεννύτης. Φυσιολογικά, Ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν· καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Suid. 144 Μανέρως καὶ Περιμανώς: ὀνόματα ψδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Δ 145 Μανείην: εὐκτικόν.

Δ + Ar. 146 Μάνης: ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· νῦν δ' ἀνδράποδα, ἠλιθίους, Μάνας.

EV 147 Μάνης· οὗτος ὁ τρισκατάρατος ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος· μαθητὰς ιβ′ ὡς ἂν ὁ Χριστὸς ἐπαγόμενος καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανισάμενος ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος Βραχμὰν ἦν τὸ γένος, διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν τὸν πρώην καλούμενον Τερέβινθον· ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφῆναι. καὶ συγγραψάμενος καὶ βιβλία δ′ τὸ μὲν ἐπωνόμασε τῶν Μυστηρίων, τὸ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τὸν Θησαυρόν, τὸ δὲ τῶν Κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεὶς ἀπώλετο· γυνὴ δέ τις, παρ' ἣ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα ὠνεῖται παιδάριον ἐτῶν ζ′ τοὔνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα κληρονόμον ἑαυτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος τὰ βιβλία πονήματα ἴδια ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γὰρ καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ἀναστῆσαι αὐτόν· καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς

146 Ar. Av. 523 c. sch. cf. Ambr. 30 147 — p. 319, 16. 17 προφητῶν Georg. 467, 20—470, 13 = EV 1, 141, 1—142, 24

142 cf. v. K 2797 144 ex v. A 2450

A(GFVM) 3 Μέναιχμος Müller Ἀλκιβίου ἢ om. F 4 τὴν] τῶν coll. v. I 126 Gsf. 4. 5 Μακεδόνα ed. pr.: ep. A Μακεδόνιον GVM 6 Μένδης — 7 κυφίων mg. V 6 Μένδης] Μενδύτης coll. Steph. Byz. Holsten. Μένδητος Gutschmid utrumque frustra ἱερεύς V 7 κυφίων] κιφύων VM ζήτει — κῦφι ex mg. VM 144 om. AF 26 ἀκάθαρτα V 27 τὰ] δὲ τὰ V 32 Περσῶν om. V 33 ὡς] θανάτου add. GVM

ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν Μάνης οὗτος ἀποβαλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν, ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι ἑτερατεύετο. καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς καὶ παρανόμους μίξεις καὶ ἀρρητοποιΐας καὶ εἱμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα τινὰ Ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ πρεσβύτερός φησι· Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς, μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξαι, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συνανεστράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δέ τις σύγχρονος, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη, ὡς ἕνα τῶν προφητῶν. Παῦλος, ὅθεν καὶ Παυλικιανοί.

148 Μάνης: ἀνδριάς. ζήτει ἐν τῷ κότταβος. Suid.

149 Μάνης: ὄνομα Περσοῦ, ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὰ Χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται Μάνεντος. Δ

150 Μανιάκης: ὁ περιαυχένιος κόσμος. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι. E

151 Μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι: τῶν μανιῶν αἱ μέν εἰσιν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων, αἱ δὲ αἱρεταὶ καὶ εὐχῆς ἄξιοι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων. Prov.

152 Μανίη: μανία. Δ

153 Μανιῶν: πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίας. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς, τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε. Ἀριστοφάνης. καὶ Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν. Ar. E?

154 Μανιχαῖος: αἱρεσιάρχης. Δ

149 κλίνεται sq. = L cf. Ambr. 30 150 μανιάκαις sq. Polyb. 2, 29, 8 151 cf. Paroem. ed. Gsf. 77, n. 646 152 cf. L 153 — ἀκούετε Ar. Pac. 65 c. sch.; Ar. Nu. 832 καὶ Ὅμηρος sq. Aeliano attr. Valck. 154 l. = Ambr. 39

147 extr. cf. v. Π 813 148 ex v. K 2153 153 extr. cf. v. Π 1696

1 ἀποβαλλόμενος GM 4 θεοῦ] θυῶν V cf. p. 317, 10 8 πρεσβύτερος A(GFVM) Exc., Georg.: ep. A πρεσβύτης GVM 11 ἔπασχε] ἔπραττε A, corr. A^{r} 13 ἀποβουκολῶν GVM συνέστραφθαι νενόμισθαι V 16 ὡς — προφητῶν mg. VM om. G 16 Παῦλος — Παυλικιανοί om. A 148 om. AF 19 ὄνομα — 20. 21 δόγματα] καὶ F 22 μανιάκοις F 24 τῶν] τὸ τῶν V 25 αἱρεταὶ] αἱ ἀρεταὶ A δ' ἀρετῆς Paroem. ἄξιαι Paroem. οἷαι] αἱ add. Papabasil. Athena 1, 231 cf. Diogen. VI 47 27 Μανίη om. V 30 γὰρ] δὲ A Ἀριστοφάνης] φησι add. F

155 Μανθάνειν: γένεσις ἐπιστήμης. καὶ Μανθάνω, ἀντὶ τοῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ.

Suid. 156 Μάννον· ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε δεξιάς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Σ 157 Μανόν: ἀραιόν, χαῦνον· ἢ ἀνωφερές, ὡς φλόξ. καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί· καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρύφθαι
E ὠνόμασται. μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς καταρραίνειν οἴνῳ καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Suid. 158 Μανόν· διαφέρει τὸ μανὸν τοῦ ναστοῦ. Ζήτει ἐν τῷ ναστόν.

Δ 159 Μανότερος.

Synt. 160 Μαντεύομαι· αἰτιατικῇ.

Δ 161 Μαντεία: ὁ χρησμός. Μαντίας δὲ ὄνομα κύριον.

162 Μαντεῖον· ζήτει ἐν τῷ Δωδωναῖον χαλκεῖον καὶ ἐν τῷ Δωδώνη.

Harp. 163 Μαντιναίων διῳκισμός· εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντιναίων διῴκησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντιναίων διῳκισμός.

Δ 164 Μαντίνεον: ὄνομα τόπου.

Δ 165 Μαντίνεια· καὶ Μαντινεῖς, ἐθνικόν. καὶ Μαντινεική, τόπος. Ζήτει ἐν τῷ πλίνθος.

Δ 166 Μαντίνη: ὄνομα κύριον.

Δ 167 Μαντιπόλος.

Δ 168 Μάντις, μάντεως, μάντει δοτική.

169 Μάντις, γενικῶς, θυοσκόοι ἱερῆες εἰδικῶς. ὅτι ἔστιν ἀκρὶς δυσκί-
Suid. νητος, χλωρά, καλουμένη μάντις, ἣστινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται.

Σ 170 Μαντοσυνῶν: μαντειῶν.

E 171 Μαξέντιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς κακῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐπέτριβε τυραννικῷ μᾶλλον ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν, μοιχεύων ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν καὶ ποιῶν τοιοῦτος ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος

155 μανθάνω γὰρ sq. Laert. 5, 79 157 — ὠνόμασται = P; — φρεσί = Et. Gen.; — φλόξ = Ba 295, 13; ἀραιόν = Tim., Phryn. 89, 6, Et. M. 574, 50, H; ὁ μαινόμενος—φρεσί Tim. 159 cf. Ambr. 109 160 = Synt. Gud. 161 Μαντεία = Ambr. 199 162 Harp. = P 164 = Ambr. 228 165 Μαντίνεια cf. Ambr. 196. Μαντινεῖς, ἐθνικόν = Ambr. 133 166 = Ambr. 183 167 cf. Ambr. 17 168 — μάντεως = L 170 = P, Ba 295, 14 cf. H, sch. A 72 171 Soer. h. e. 1, 2—4

156 ex v. Δ 233 157 hinc pars v. N 44 158 ex v. N 44 169 cf. v. Θ 591. ὅτι sq. ex v. A 3990

A(GFVM) 156 om. AF 7 τετρίφθαι Phot. τεθρύφθαι Bhd. 158 om. AF mg. A^rV 11 Μανόν—ναστοῦ] ναστὸν καὶ μανὸν διαφέρει καὶ A^r Μανόν et ζήτει—ναστόν om.V 17 διῳκισαν GFVM, Harp. plen. 164 post 165 GM 19 Μαντίνειον GVM, Ambr. 20 καὶ alt.—21 πλίνθος om. AF mg. A^r 20 καὶ alt. om. A^r Μαντινιακή A^r 21 ζήτει—πλίνθος om. V 166 om. FV 167 om. V 24 μάντει δοτική] ἡ δοτικὴ τῷ μάντει F 169 non nov. gl. GM 25 γενικόν AF ὅτι—26 μαντεύονται om. AFV mg. A^r 28 ὅς—179 om. F

ῥύσασθαι Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας ἐσπούδαζεν εὐθύς τε φροντίδα ἐτίθει, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι ὢν περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στῦλον πυρὸς σταυροειδῆ γράφοντα, ἐν τούτῳ νίκα· καὶ γέγονε Χριστιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, τὰς Ἑλληνικὰς ψύχων δόξας ἐμίσει Χριστιανοὺς καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο, λελῃθότως δὲ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς ἐπεχείρει· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον οὐκ ἐλάνθανε· νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους, ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ Χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον· καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος.

172 Μαξιμῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν EV πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μεταγαγεῖν πάντα ἐπεῖρατο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἦθος ὥσπερ καὶ τὸ γένος βάρβαρος τό τε φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας, οἳ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες ἀπεσκευάσατο, βουλόμενος μόνος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων. βασιλεύων δὲ τῆς ἑῴας πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ πᾶσαν ἀνατολὴν εἰς τοὺς Χριστιανούς, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ προοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε· νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο· καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα κηροῦ δίκην ἐξετήκετο· λαβροτέρως δὲ φλογιζομένῳ καὶ τηγανιζομένῳ καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεινῶς δὲ κατασκηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ στενάξας ἀπέθανε.

173 Μάξιμος, Τύριος, φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. Hesy. Περὶ Ὁμήρου καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

172 — vs. 21 ὑποπτεύων Io. Antioch. fr. 142, FHG 4, 594 = EV 1, 194, 1—9. βασιλεύων sq. Georg. 482, 5—21 = EV 1, 146, 26—147, 10

1 αὐτὸν A: αὐτοῦ GVM 2 καθέλῃ GM 4 σταυροειδῶς GVM A(GVM) 5 Ἑλληνικῶν GM 6 διωγμὸς V 8 ἐπεχείρει] πως ἐχείρει V 11 διασκοπείσης V; Λικινίου ἀναίρεσις ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου mg. add. A^r 15 βασιλείας V, Exc.: cp. A βασιλέως GM 16 πάντας GM 19 μόνος om. GM 20 εὐγενῆ Kust. 20. 21 πλείους A

Hesy. 174 Μάξιμος, Ἠπειρώτης ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ Παραβάτου. ἔγραψε Περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, Περὶ καταρχῶν, Περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

Δ 175 Μαπέειν: καταλαβεῖν.

Δ 176 Μαραθίωνος. καὶ Μαραθήσιον, ὄνομα τόπου.

Call.? 177 Μαραθών: τόπος Ἀθήνησιν· ἀπὸ Μαράθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Καλλίμαχος ἐννότιον λέγει, τουτέστιν ἔνυδρον. καὶ Μαρα-

Suid. θώνιον ἔργον. καὶ Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι. ζήτει περὶ Μαραθῶνος ἐν τῷ διεξιφίσω.

178 Μαραναθά: Ἑβραϊστὶ ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν κύριον.

179 Μαραναθά: κατὰ τὴν Ἑβραΐδα φωνὴν λέγει, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον τοῦτό φησιν· ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἑστε ἁμαρτάνοντες καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολήν, τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον γὰρ τοῦτο μόνον, φησί, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπήν· καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν.

Δ 180 Μαραντώπη: ὄνομα κύριον.

181 Μάρας, ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν· οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλανθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκε πώποτε οὔτε ξένων οὔτε τῶν κατ' ἀστὺ γειτόνων οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα ἀδικεῖν τῶν πολιτευομένων, ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων, μάλιστα τῶν παρακεκτημένων ἔν τε τῷ ἄστει καὶ κατ' ἀγρούς. μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἠβούλετό τι πωλεῖν ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὁ μὲν προσαπήτει, ὁ δὲ προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας, ὑπὲρ

175 cf. Et. M. 574, 82, Ambr. 241 (in Hesiod. scut. 231) 176 Μαραθίωνος cf. Ambr. 74 177 ἐννότιον Call. fr. 90 K. 350 S. (cf. Reitzenstein Herm. 26, 310; sed non credo explicationem Sallustii esse). Μαραθώνιον ἔργον Call. fr. 91 K. an. 45a S. 178 cf. H 179 cf. Theophylact. Achr. in 1 Cor. 16, 22, PG 124, 793a 180 = Ambr. 175 181 Dam. fr. 266

177 Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι ex v. A 4343

A(GVME) 2 ἀντιθέσεων V 3 εἰς A: πρὸς GVM 6 καὶ—τόπου om. A 9 καὶ Μαραθωνομάχαι—10 διεξιφίσω om. A 9 ζήτει—10 διεξιφίσω om. V mg. A^{r} 179 non nov. gl. GM 12 λέγει A: λέγεται GVM 20 Βερροίας GM 26 ξένων] τῶν ξ. ed. pr. κατ' om. E 28 ἀδικεῖ Bhd. ἀδικοίη ed. pr. 30 περικεκτημένων ed. pr. 31 μάλιστα] μέγιστον Bekk. κάλλιστον (vel τούτῳ τεκμηριώσω) M. Schmidt

αὐτοῦ γέ τοι δήπουθεν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὄμορον καὶ γείτονα Μάραν, τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιότατον. ὥστε καὶ ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν ὁ Μάρας, ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

182 Μαργαρίτης. λύσις ὀνείρου· μαργαρίται δηλοῦσι δακρύων ῥόον. Δ On.

183 Μαργαίνει: μαίνεται. Σ

184 Μάργης καὶ Μάργος: μαινόμενος. καὶ Ὑπερμαργότερος, Δ + Σ ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ Γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.

185 Μαργίτης· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἐπωνυμίαν Harp. Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

186 Μαργῶσαν χεῖρα: μαινομένην χεῖρα. Σ

187 Μαργίτης: ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. ὅν φασιν ἀριθμῆσαι Σ μὲν μὴ πλείω τῶν ε' δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρός, εἴγε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

188 Μαρδόνιος: ὄνομα κύριον. Δ

189 Μάρδονος. Δ

190 Μαρδοχαῖος: ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ Ἀμὰν καὶ ἐν τῷ Ἐσθήρ. Δ

191 Μάρδοι: ἔθνος τὸ πᾶν λῃσταί· καὶ οὔτ' ἂν εὖ ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιτο οὔτ' ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὡς εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι, οἷς πάλαι ὑπέδυσαν. E

192 Μάρδοι: ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι, ἄνιπποι καὶ πένητες· ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην. E

193 Μαραίνω· αἰτιατικῇ. Δ

194 Μαριανός, Μάρκου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος Hesy. μὲν τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· Μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ,γρν', Μετάφρασιν

182 Μαργαρίτης = L μαργαρίται sq. Astramps. 183 = P, Ba 295, 15 cf. Ambr. 246, sch. Ε 882, Zon. 1337, H 184 Μάργης + μαινόμενος = Ambr. 12. Μάργος, μαινόμενος = P, Ba 295, 16 cf. H, Et. M. 574, 103 185 Harp. = P; Aesch. 3, 160 186 = P, Ba 295, 17, H cf. Zon. 1337, sch. Eur. Hec. 1128 187 = P, cf. Bk. 279, 12 188 = Ambr. 41 189 = Ambr. 92 190 = Ambr. 66 191—2 Arr. Parth. fr. 87 193 = Synt. Laur. et Gud.

184 cf. v. ὑπερμαργότερος 187 cf. v. Γ 118 191 cf. v. ὑπέδυσαν

1 ὑπὲρ del. M. Schmidt 2 καὶ ex A solo 182 om. F 186 post 187 GM, A(GFVM) ordo poscit 12 ἀριθμεῖται V 15 εἴγε—16 ἐτέχθη post 15 γεγενημένον transtulit Bhd. 189 om. F 20 ποιῶν τις] τριῶν V 23 ὑπέδησαν GVM 24 ἐποικοῦντες A 25 ἄνιπποι A ἄνηπποι V ὡς om. A 193 om. A, qui Μαραίνω post 191 add. (cf. Ambr. 246); mg. add. A^{r} 27 αἰτιατικῇ om. F 28 Μαριανός] cf. Μαρίνου Euagr. h. e. 3, 42 29 μὲν AV: γὰρ GM 31 τῶν ἐπιφανεστάτων Gutschmid 32 Μετάφρασις A

Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ,εχη΄, Μετάφραειν Καλλιμάχου Ἑκάλης, ὕμνων καὶ τῶν Αἰτίων καὶ ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ,ϛωι΄, Μετάφραειν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις ,αρμ΄, Μετάφραειν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ,ατο΄· καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

Ar. 195 Μαριλάδης: ὄνομα. τουτέστι γέρων Ἀχαρνικός.

Ar. 196 Μαρίλη: ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν Σ ἀνθράκων. χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης. καὶ Κρατῖνος Ar. ἐν Ὥραις· ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι cυχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν, ὥcπερ cηπία.

197 Μαρῖνα.

Hesy. 198 Μαρῖνος, Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου του φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

199 Μαρῖνος· οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος καὶ Ἰcιδώρου τοῦ φιλοσόφου τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτηκότος, ἐπέδειξεν αὐτῷ cυγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμπόλλων εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληβον, ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύcας, εἰ ἐξοιστέον εἴη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων, οὐ μέντοι ἄμουcον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν, τοcοῦτον δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον· cυνεὶc δ' ἐκεῖνος παραυτίκα διέφθειρε πυρὶ τὸ βιβλίον. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιcτολῆς ἐκοινώcατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν τῶν εἰς Παρμενίδην ὑποθέcεών τε καὶ ἐξηγήcεων· τά τε ἐπιχειρήματα cυντάξας ἔπεμψεν, οἷc ἐπείcθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο, τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰc Παρμενίδου διαλεκτικὰc ὑποθέcεις. ὁ δὲ καὶ πρὸc ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιcτολήν, μυρίαις ὅcαις ἀποδείξει καταβαλόμενος, ἀληθεcτάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγηcιν τοῦ διαλόγου, ὥcτε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴcωc δὲ αὐτὸν διεκώλυce καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου· ὅτι θεάcαcθαί ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡc ὑπομνημάτων εἰc Παρμενίδην αὐτοῦ Μαρίνου ἐcομένων.

195 sch. Ar. Ach. 609 196 — πῦρ sch. Ar. Ach. 609 ὁ χνοῦc—ἀνθράκων = H cf. P, Poll. 10, 111. χαλκεὺc—καὶ μαρίλης fr. com. ad. 443. ἐφθάρη—ἔχων Crat. fr. 257 vs. 8 ἡ ἀπὸ sq. Ar. Ach. 350—1 c. sch. 199 — vs. 25 βίβλιον Dam. fr. 42 cf. Phot. Bibl. 338a 19 sqq. ἤδη sq. Dam. fr. 275

196 extr. cf. v. Λ 124 198 cf. v. Π 2473

A(GFVM) 1 ,εχη΄ A: ,εχκ GVM 6 καὶ] κατὰ F 7 καὶ pr.] τε καὶ Mein. 8 τὴν φάρυγγα ex A solo 9 ὑπὸ] ἀπὸ A 197 om. AFV mg. addito ὄνομα κύριον A^{r} 198 om. V 14 καταλογάδην — 15 ζητήματα] φιλοσόφων ζ. καὶ ἀ. τ. καταλ. καὶ ἐπικῶς Fabric. 17 Ἰcιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ Bekk. 19 ὑπέδειξεν A 24 cυνιεὶc Kust. 25 ἐπιcτολὴν V 26 δόξαν] περὶ add. Kust.

200 Μαρίωνος: ὄνομα κύριον. Δ

201 Μάρις, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίcκοπος· καταλαβὼν δὲ E Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην θύοντα τῇ Τύχῃ ἐν τῇ βαcιλικῇ Κωνcταντινουπόλεως, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος (ἦν γὰρ δὴ πρὸc τῷ γήρᾳ ὑπόχυcιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας), πολλὰ τὸν βαcιλέα προcελθὼν περιύβριce τὸν ἀcεβῆ καλῶν, τὸν ἀποcτάτην, τὸν ἄθεον. ὁ δὲ λόγοις τὰc ὕβρεις ἠμύνετο τυφλὸν καλέcαc, καὶ οὐκ ἄν, φηcίν, οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖόc cου θεὸc θεραπεύcῃ cε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριcτόν. ὁ δὲ δὴ Μάρις παρρηcιαίτερον πρὸc τὸν βαcιλέα εἶπεν· εὐχαριcτῶ, φηcί, τῷ θεῷ τῷ τυφλώcαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόcωπόν cου, οὕτωc ἐκπεπτωκὸc πρὸc τὴν ἀcέβειαν. οὐδὲν πρὸc ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸc ἀπεκρίνατο, δεινῶc δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο· ἑωρακὼc γὰρ τοὺc ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήcαντας ὑπὸ τῶν Χριcτιανῶν τιμωμένους, προθύμωc τε cπεύδειν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆcαι πολλοὺc ἐπειγομένους ὥcπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺc Χριcτιανοὺc ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἑτέραν ἐτρέπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουcαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὠμότητα ὑπερέθετο· οὐ μὴν πάντη τοῦ διώκειν ἀπέcχετο. διωγμὸν δὲ λέγω τὸ ὁπωcοῦν ταράττειν τοὺc ἡcυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ ὧδε· νόμῳ ἐκέλευε Χριcτιανοὺc παιδεύcεωc μὴ μετέχειν, ἵνα μή, φηcίν, ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν ἑτοίμωc πρὸc τοὺc διαλεκτικοὺc τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶcι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖc μηχανηcάμενοc ἔπειcέ τινας πρὸc τὸ θύειν ἀποκλῖναι· ἐν οἷc καὶ Ἑκηβόλιον Κωνcταντινουπόλεωc cοφιcτήν.

202 Μαρκελλῖνος, ἀνὴρ ἐπιεικὴc καὶ γενναῖος, ἐδυνάcτευε μὲν Δαλμάτας, ἐν Ἠπείρῳ κατῳκημένων Ἰλλυριῶν, ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν Ῥωμαΐδα παιδείαν καὶ μαντικῆc ἐμπειρότατος ἐγεγόνει καὶ τἆλλα φιλολογώτατοc· ὃc ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν, οὔτε Ῥωμαίων βαcιλείᾳ δουλεύων οὔτε ἄλλῳ δυναcτεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί, ἀλλ' ἦν αὐτόνομοc, μετὰ δικαιοcύνης ἐξηγούμενοc τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνηcιc ἱκανὴ πολιτεύματοc καὶ ἀνδρεία θαυμαcτή, μεμελετηκυῖα τὰ πρὸc πόλεμον· ᾧ cυνῆν Cαλούcτιοc ὁ φιλόcοφοc.

203 Μάρκελλοc, μάγιcτροc Ἀρκαδίου τοῦ βαcιλέωc, κόcμοc ἀρετῆc E ἁπάcηc ἤ, τό γε ἁρμονικώτερον εἰπεῖν, ἀρετή τιc ἔμψυχοc.

204 Μάρκελλοc, Περγαμηνός, ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸν ἢ Hesy. περὶ βαcιλείαc.

200 l. = Ambr. 87 201 Socr. h. e. 3, 12—13 202 Dam. fr. 91 cf. Phot. bibl. 342b 4 203 Eunap. attr. Ruhnken

201 post 193 GM; 2 et 9 Μάρις GVM 2 Χαλκηδόνος] γράφεται καὶ Χαλ- A(GVM) κηδ(')ν mg. add. A^{r} δὲ ex A solo; στήλη Τύχης ἐν τῇ βαcιλικῇ, ᾗ ἔθυεν (ἔθυεν A^{r}) ὁ μιαρὸc Ἰουλιανός mg. add. A^{r}VM 3. 4 Κωνcταντινουπόλεως e corr. rec. A, Socr.: cp. M Κωνcταντινουπόλει AGV 8 θεραπεύcει V, Socr. 11 καταπεπτωκὸc A 12 καὶ] καθὰ V 14 τῷ AV^{ac}: τὸ GV^{ec}M ὥcπερ] ὥcτε G 16 ἐπὶ Δ. ὠμότητα A, Socr.: ὠ. ἐπὶ Δ. GVM 17 ὑπέcχετο V; Μάρις δὲ ὁ Πέρcης ἕτερος ἦν mg. add. A^{r} 24 Δαλματείας ed. pr. ἐπαιδεύετο V 26 Ῥωμαίων — 27 ἦν om. A 29 πολιτεύματος Kust.: πολιτεύματ A πολιτεύματα V πολίτευμα GM 203 mg. M 32 ἁρμονικώτερον] ἁρμονικώτερον εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἁρμοδιώτερον, μεγαλοφωνότατον mg. add. A^{r} 33 βιβλία GVM

Hesy. 205 Μάρκελλος Σιδήτης, ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν βιβλία ἰατρικὰ δύο καὶ μ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου.

EV 206 Μάρκελλος, στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου· ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς γε φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἡμερότητος μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ καὶ κατὰ τοῦτο μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ τις καθεύδῃ, ιβ' γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν τισίν, ἵν' ὡς καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἠσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλᾶται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν, ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνηται μηδὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν· τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ἡμάσσετο. ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκῇ.

E 207 Μαρκιανός· οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως ἦν καὶ Ἀγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος· ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο, τότε δὲ πρεσβύτερος τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικοὺς λόγους Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

E 208 Μαρκιανός· οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐκ Παμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος· φιλόκαλος γὰρ ὢν καὶ φιλάγαθος ὁ Μουσώνιος τοὺς πανταχόθεν εἵλκε παρ' ἑαυτόν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. οὐκ ἦν δὲ βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα, ἀλλὰ Μουσωνίου φίλον ἀκούσαντα ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι.

E 209 Μαρκιανός· οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν εὐκτηρίῳ πρεσβύτερος χειροτονηθείς, διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἴλλου οὗτος ὁ πλάνος καὶ τοῖς Ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁσημέραι αὐτὸν κακύνων, αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῆς τῶν ἀστέρων. καθὸ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον δινήσει, τῶν κατ' αὐτὴν τικτομένων τὴν ῥοπὴν τὴν ἐπικρατείαν κληροῦνται.

205 cf. Aetius Amiden. 6, 11 206 Cass. D. 72, 8, 3—5 = EV 2, 376. 6—20 207 Socr. h. e. 4, 9 208 ἀνὴρ sq. Eunap. fr. 44—5, FHG 4, 33 = ES 85, 13—18 cf. Byz. Zt. 21, 394

206 cf. v. ὑπνομαχῶ

A(GVM) 1 Σιδίτης GFM cf. v. Τριβωνιανός 2 2 ἰατρικὰ om. V 3 λυκάνου VM λυκαίου G 6 δοκῇ AGM^{ec}, Exc.: δοκεῖ M^{ac} δοκεῖν V; ἔξήγησις τοῦτο mg. add. A^{r} 7 τις alt. om Exc. 12 ἄδδην GM 15 οὖλα] ὅλα V; ση(μειῶσαι) περὶ τῶν οὔλων Μαρκέλλου καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ ἀσκήσεως καὶ ὅπως τὸ ὅλον οὐδὲν ἀπώναντό τινες τῆς ἀκρότητος ὁποῖοι οἱ τῶν Ἑλλήνων μάλιστα ἐπιδεικτικοί mg. add. A^{r} 20 πρεσβύτερος Socr.: cp. A πρεσβύτης GVM cf. vs. 29 25 παρ' A, Exc.: πρὸς GVM 29 πρεσβύτης GVM cf. vs. 20 30 οὗτος — δόγμασιν] οὗ A 31 αὐτὸν om. A 32 ἐξ ἐνεργείας] ἐκ συνεργίας V

210 Μάρκιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ EV δήμου· ἦν τε οἰμωγὴ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας οὔτε ἀποιμώξας οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδοτιοῦν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένας τοὺς πέπλους καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας καὶ οἷα εἰκός ἐστιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀναβοώσας· οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἔπαθεν· ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονὼς ἔτη, ὁ δὲ ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἐξῄει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐθενὶ δηλώσας, ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής, τά τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδούς, ἀλλ' ἑκών τε καὶ προσπεφυκὼς πρὸς αὐτὰ εὖ. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἀγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιῶν, μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει, οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός· ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος ἑτέρας οὐκ εὐτυχεῖς κῆράς τε καὶ ἄτας προσῆψε. τὸ γὰρ πραΰ καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλας ἔν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσαγορεύσει, οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον καὶ μετριοπαθές, ὁπότε δι' ὀργῆς ὅτῳ γένοιτο, οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις, ἀλλ' ἀεὶ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτα τε δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε, καὶ πάντων μάλιστα ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκριτός τε καὶ ἀπαράπειστος καὶ οὐθὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί, μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα· αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν, ἀλλ' αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος· πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων μῖσος ἤγειρεν. εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὅ τι δή ποτέ ἐστιν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμῆ οὐθὲν ἔτι ἐστίν, οὐκ οἶδα πῶς μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηθὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθόν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους· εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς αἱ ψυχαὶ τυγχάνουσιν ἡμῶν οὖσαι, ἢ

210 Dionys. Hal. 7, 67; 8, 60—2 cf. EV 2, 73, 1—75, 7

210 cf. v. ὑπαγκάλιος

12 οὐθενὶ A, Dionys.: οὐδενὶ GVM 13 ἐγκρατείας V 23 προαγο- A(GVM) ρεύει GM 27 ἄκριτά V 30 δὲ om. AV 32 αἰτία] αὐτίκα V 34 οὖν om. A διαβαλλομένοις V 35 οὐδὲν G

χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων ἐνδιαμένουσι, μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτο αὐτοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν· ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης, ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείναca χρόνου. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον Οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι καὶ πενθήσαcαι ἐνιαύσιον χρόνον· καὶ ἐτῶν ἐc τόδε φ′ διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸc μνήμη.

211 Μάρκιος νέος· ζήτει ἐν τῷ Βουολοῦσκοι.

Δ 212 Μάρκιον: ὄνομα ὄρους.

Δ 213 Μαρκίωνος.

Hesy. 214 Μάρκος, ὁ καὶ Ἀντωνῖνος, βασιλεὺc Ῥωμαίων ὁ ἐπαινετὸc κατὰ πάντα φιλόσοφος· ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος. ὕστερον δὲ διήκουσε Σέξτου, ἐκ Βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ᾽ αὐτῆς Ῥώμης, θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύραc· πρὸc ὃν καὶ Λούκιός τις ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἦρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζοι καὶ ἐφ᾽ ὅ τι. καὶ ὁ Μάρκος, καλόν, ἔφη, καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸc Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα εἰc τὸν οὐρανόν, ὦ ἥλιε, ἔφη, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺc γηράσκων ἤδη δέλτον ἐφαψάμενος ἐc διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸc βασιλεὺc Ἀλέξανδροc δύο καὶ τριάκοντα Hesy. ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτοc ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου ἀγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ′.

EV 215 Μάρκος, βασιλεὺc Ῥωμαίων· ὃν ἐκπλήττεσθαι ἐν σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον, οὐδενὸc λόγου ταῖc τοῦ ἀνδρὸc ἀρεταῖc ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἥδη τῆc ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος οὔτε κατὰ δέοc οὔτε κάθ᾽ ἡδονὴν τραπεὶc τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ἐπαινεῖ δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺc ἀπὸ τῆc Στοᾶc καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητὴc οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ τῆc ἡλικίας ἐξέλαμπεν, ὡc πολλάκιc τὸν Ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆc βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν Εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἑαυτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε, τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆc ἐπιγαμίαc τῷ Εὐσεβεῖ, ὡc ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένουc διαδοχὴν ἐc τὴν ἡγεμονίαν

212 cf. Steph. Byz. 213 = Ambr. 73, Ps. Herodian. 196 214 Σέξτον — vs. 24 ἀπέθανεν Philostr. vit. soph. 2, 9 215 Io. Antioch. fr. 116, FHG 4, 582 = EV 1, 188, 11—189, 2

215 cf. v. ὑποστησάμενος

A(G V M) 5 Βολοῦσκοι V τοῦτον in τούτῳ corr. A 9 φ′] φησι V 211 om. A F mg. A^{r} post 213 V 11 νέος] καὶ add. A^{r} 212 post 209 G M, ordo poscit 17 θύραις G V M, v. l. Philostr. πρὸc del. Kust. 18 προϊόντα A 22 ὁ Ῥωμαίων] ὁρωμένων A 24 ἀπέθανεν] τελευτᾷ G 29 ἐπήνει Vales. ἀπὸ om. A 32 ἐξέλαμψεν G, Vales. 34 νόμον] παῖδα add. Exc.

παρέλθοι. τόν τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖc πολλοῖc Ῥωμαίοις ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσποιήσει τοῦ γένουc ἀλλοιωθείc. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν ἐc τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγούμενοc καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενοc πρὸc οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε, ἀλλ᾽ ἦν ἐλεύθεροc μὲν καὶ δαψιλὴc ἐν τοῖc εὐεργετήμαcιν, ἀγαθὸc δὲ καὶ μέτριοc ἐν ταῖc τῶν ἐθνῶν διοικήσεcι.

216 Μάρκος, βασιλεὺc Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴc ἐπικληθείc. οὗτοc εἶχε EV μὲν καὶ τὰc ἄλλαc ἀρετὰc ἁπάσαc, καὶ ἄριστα δὴ πάντων τῶν ἐν κράτει τινὶ γενομένων ἦρξε, πλὴν καθόσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διῆγεν, ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆc ἱδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκαλέσαc αὐτήν. αὐτὸc μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο καὶ οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει, τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ τῆc γυναικός, ἔφερε καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει οὔτε ἐκόλαζεν. ἀλλ᾽ εἰ μέν τιc χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπήνει καὶ ἐχρῆτο ἐc ἐκεῖνο αὐτῷ, τῶν δὲ ἑτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων, ὅτι ποιῆσαι μέν τινι ἀνθρώπους ὁποίους βούλεται ἔχειν ἀδύνατόν ἐστι, τοῖc δὲ δὴ οὖσι προσήκει, ἐc ὅ τι ἄν τιc αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμοc ᾖ, χρῆσθαι. ἔτη γάρ ν′ καὶ μῆνας ι′ ἡμέραc τε κ′ ζήσαc καὶ ιθ′ ἔτη ἡμέραc ια′ αὐτάρχησαc ὅμοιοc διὰ πάντων ἐγένετο καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸc δὲ ἦν καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείαc ὠφελήθη, ἐν ῥητορικῆc καὶ φιλοσοφίαc λόγοις ἀσκηθείc. ἀφ᾽ οὗ δὴ παμπληθεῖc φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ᾽ αὐτοῦ πλουτίζωνται. πλεῖστον δὲ ὅμωc ὑπὸ τῆc φύσεωc ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλουc μυρίουc ἐπαίνουc εἰc αὐτὸν Δίων.

217 Μάρκος Ἀπίκιος, Ῥωμαῖος, ὡc ἦν ἀκωτίας πέραc οὐδεὶc ἀντι- E φήσει· δοκεῖ δέ πωc μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο ἀποδείξασθαι ἐν αὐτοῦ. ἑστιῶντο ὁσημέραι, καὶ γὰρ ἔζη, φασί, τῇ γαστρὶ καὶ τοῖc ἐκείνης ἀκροτεστέροις. καί ποτε μεταξὺ θοιναζόντων, Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἷc, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό· καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφὴc ἦν, ἄχει πληγεὶc τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν Ἀπίκιοc πειρώμενοc αὐτὸν τῆc λύπηc ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖc, φησί, τὸ πραχθὲν καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότεροn συμπότην; ἢ coὶ φίλῳ ὄντι τοῦτο δρᾶcαι οὐκ ἐξέσται, ὅπερ οὖν δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκιc;

218 Μάρκος Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ, EV ταύτην περιέσωσε καὶ τιμῶν μεγίστων ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην

216 οὗτοc — vs. 25 ἐξήρθη Cass. D. 71, 34, 2—35, 2 = EV 2, 372, 24—375, 18
217 Aelian. fr. 111 218 App. Ital. fr. 9 = EV 2, 217, 13—21

2 εὐποιήσει V, Exc. 9 γενομένων τινὶ G(V)M 10. 11 ὑπέδειξε G V M A(G F V M)
25. 26 ἐπαίνους μυρίους G V M 27 ὡc A F: ὃc G V M 28 αὐτοῦ A: αὐτῷ G V M
29 εἱστιῶν V, ἑστιῶν Bhd. φασί Kust.; φησί omnes ἐκείνοις V 32 ἄχει] ἄχρι A
35 τοῦτο] τοῦ V οὖν om. G V M 37 τὴν Ῥώμην G V M

πολλάκις ἐστρατευμένον ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷδε εὐφημούμενος πᾶσιν ἠφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. προϊὼν δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον.

Ε 219 Μάρκος, Ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος· ὃν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἠώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίττας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε. ὅτι Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους μή, κεφάλαια λξ΄. Suid.

Σ 220 Μαρμαρέην: λαμπράν. καὶ Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς, ταῖς λαμπραῖς. Μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Ar. + Σ

Σ 221 Μαρμαρυγή: ἄστραψις, λαμπηδών.

Harp. 222 Μαρώνεια: τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἥν φησιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Δ Suid. | 223 Μαρωνεῖτις φυλή. καὶ γυνή. καὶ Μαρώνειος οἶνος.

Δ 224 Μάρωνος: ὄνομα κύριον.

Δ 225 Μάρπησσος: ὄνομα κύριον.

Σ 226 Μάρσιππος: σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον. εἶδόν τινας ἐν Ε πέτραις μαρσιππίους ἱματίων κατατιθεμένους. Ξενοφῶν.

Hesy. 227 Μαρσύας, Περιάνδρου, Πελλαῖος, ἱστορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα· ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου, μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ΄· καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

219 — διεκαρτέρησε Thdr. h. e. 3, 7, 6—10 220 — λαμπράν = P, Ba 295, 19, H cf. sch. Γ 126 = Et. M. 574, 113 Μαρμαρέαισιν—λάμπειν sch. Ar. Nu. 286. Μαρμαίρειν sq. cf. P = Ba 295, 18; H, Ps. Herodian. 243, Zon. 1332 221 = P, Ba 295, 20 cf. Zon. 1332, H, gl. Dionys. PG 4, 26, Erotian. 59, 5 222 Harp. = P cf. Bk. 279, 32; Dem. 37, 4 223 — φυλή = Ambr. 165 Μαρώνειος οἶνος = Ambr. 116 224 l. = Ambr. 75 225 = Ambr. 24 226 — σακέλλιον = P, Ba 295, 21 cf. H εἶδον sq. Xen. An. 4, 3, 11 227—9 FGrHist 135—6 T

219 ὅτι sq. ex v. τίτλος 222 cf. v. ι 645 223 γυνή ex v. K 2341

A(GFVM) 8 Ἰουλιανῷ V 12 ὅτι—13 λξ΄ om. AFV mg. Ar ad 222 Μαρώνεια Ἴσμαρος ὑφ' Ὁμήρου mg. add. Ar Ἴσμαρος ἡ Μαρώνεια mg. add. M 20 καὶ γυνή – οἶνος om. AF 22 Μάρπησος F Μάρπηδος GVM 24 μαρσίππους F cf. Xen. 25 οὗτος—26 γραμματοδιδάσκαλος post vs. 27 βασιλέως transtulit Bhd., ad 229 rettulit Gutschmid 29 καί] κατιών Gutschmid καὶ προῆλθε Ritschl 30 Ἀττικά] Ἄτακτα Geier Ἀττικὰ—ιβ΄ del. sed Ἀττικὴν ante p. 331, 2 Ἀρχαιολογίαν transtulit Bhd.

228 Μαρσύας, Κριτοφήμου, Φιλιππεύς, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. Hesy.

229 Μαρσύας, Μάρσου, Ταβηνός, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ΄, Μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ΄, καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. Hesy.

230 Μαρσύας· ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων Κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός, ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς παραφρονήσας ἔρριψεν εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο καὶ τὰ κατὰ Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιός φησι. λέγεται μῦθος, ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν γὰρ ἐπὶ θήραν οὗτος καὶ εἰς τὰ βασίλεια ὑποστραφείς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ κωθῆκον, ἠπείλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρά τινος ἀκηκοότος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα· τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ καὶ σιδήροις πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ῥίνην εἰσενεγκοῦσα ἐξήγαγε, καὶ ἀποδρὰς ἱκέτης πρὸς Κωνσταντῖνον ἔρχεται. ἡ ἱστορία δήλη. Ε

231 Μαρτῖνος: ὄνομα κύριον. καὶ Μαρτινιανός. Δ

232 Μάρτιος· ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν Σύαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὅπλων καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλίᾳ τοῦ πρόσω εἶχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολέμους ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν ἢ ἀπάτῃ κατασοφίσασθαι, ἥπερ ἐστὶ στρατηγῶν ἀλκή, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ λεγομένοις, τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου καὶ τὸ θυμούμενον παραμυθουμένη, τὸ δὲ ἐλπίζον ἔτι μᾶλλον αὔξουσα. κολακείας τε δώρων καὶ τῆς παρὰ τραπέζαις δεξιώσεως καιρὸν ἤδει. οἷς προσὸν τὸ πρὸς τὰς πράξεις σύντονον καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον, αἱρετώτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν ἐς

230 — vs. 11 Ἀπόλλωνος cf. [Io. Antioch. fr. 15 =] Exc. Salmas., FHG 4, 548, Malal. p. 76 Ὁρμίσδου sq. cf. Zos. 2, 27; Eunap. coll. 1048 = fr. 34 in Add. attr. Gsf. probante Mendelssohn 232 Cass. D. 71, 2, 3 cf. Byz. Zt. 23, 99

228 om. V 2 Μαρσύας — ἱστορικός temere del. Ritschl ἔγραψεν — 4 πατρίδος A(G F VM) om. F 2 Τωβηνός A 3 ιβ΄] ιη΄ V ἕτερά τινα post vs. 4 πατρίδος praemisso καὶ Meier (καὶ ἕ. τ. transferre melius) 7 εἰς π. ἑαυτὸν A: ἑαυτὸν εἰς π. GVM 9 καὶ τὰ om. V, τὰ om. G, καὶ del Bhd. 10 ὡς in lac. om. V 12 Ὁρμίδου A 13. 14 ἐπιστραφείς GVM 14 τὸ pr. G: τὸν AVM 15 τοῦτο] τοῦ V 16 Περσῶν] κρείττους suppl. ed. pr., μεγιστᾶνες suppl. Bhd. 20 ἡ — δήλη om. V δηλοῖ G 24 πρόσσω A 25 ἀντιπολεμίους G 31 κολακείαις A τε] διὰ Bhd. 32 πράξεις A: τραπέζας (e vs. 31) GVM

τὴν καινὴν πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ Πρίσκου κατασταῖσα, νεωτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονίσας ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας.

Δ 233 Μαρτύρια. ζήτει ἐν τῷ δικαιώματα.

Suid. 234 Μαρτυρία· ὅτι ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων μαρτυρίαν δηλοῖ, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.

Thdr. 235 Μαρτύριον: σκηνή· ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου. τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν καὶ μαρτύρια καὶ δικαιώματα.

Soph. 236 Μαρτύρομαι: μάρτυρας καλῶ. Σοφοκλῆς· μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβῃ ῥήματ', ἦν σε ἔλω ποτέ.

Ε Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν. καὶ Αἰλιανός· ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυ-

Suid. ρόμεθ', ὡς οὔτ' ἀδικοῦμεν Ξενίου Διὸς χάριν. μαρτύρομαί σοι χελι-

x + Δ δόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Σ 237 Μαρτύρονται: ὅταν ἀντὶ τοῦ μαρτυρίαν ἐπάγωνται ἢ παρέχωνται. Πλάτων Πολιτείας β'· τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται.

Synt. 238 Μαρτυρῶ· δοτικῆ. αἰτιατικῇ δέ. καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.

Δ 239 Μάρτυροι: παρ' Ὁμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

x + Ar. 240 Μάρψῃ: συλλάβῃ, διαχρήσηται. ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης.

Ar. 241 Μαρψίας: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ῥήτωρ φλύαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάνης· πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

Harp. 242 Μασσαλία· Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Δ 243 Μασαισύλιον: ἔθνος.

EV 244 Μαccανάccης, ὁ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ ἦν ἐς πάντα ἐπιτυχής, ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι

235 Thdr. in Ps. 77, 5, PG 80, 1485 a 236 — Οἰδίπουν Soph. OC 813—4 c. sch. 813 ἀλλὰ—χάριν Aelian. fr. 158 ἄκουσον—σοι Ps. 49, 7 237 = P; Pl. Rep. 364 d 238 — δοτικῇ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 297, 10 cf. Synt. Gud. αἰτιατικῇ sq. cf. Bk. 156, 32; Dem. 19, 198 239 Ὁμήρῳ e. g. A 338 240 — συλλάβῃ cf. H (in X 201), Zon. 1336 ἀλλ' sq. Ar. Eq. 197 241 Ar. Ach. 702 c. sch. 242 Harp. = P; Isocr. 6, 84; Aristot. fr. 508 243 cf. Ambr. 137 et 207 244 App. Pun. 106 = EV 2, 229, 12—230, 5

234 ex v. Ε 495 236 vs. 12 μαρτύρομαί—ἀποδείκνυμι ex v. A 3286. ἄκουσον—μικροῦ cf. v. Δ 646 243 = 246 244 cf. vv. A 1811 et 2080

A(GFVM) 233 om. F 234 om. AF mg. A^{r}M post vs. 13 ἀποδείκνυμι V 5 Μαρτυρία om. G ὅτι V: καὶ A^{r} om. GM τῆς μαρτυρίας om. A^{r} τῶν] τὴν V 6 μαρτυρίαν G ss. VM: παρουσίαν V^{ac}M^{ac}; μ. δηλοῖ] ἐστίν A^{r}, v. Ε 495 9 Σοφοκλῆς—13 ἀποδείκνυμι om. F 12 ὡς] ὥστ' V μαρτύρομαί—13 ἀποδείκνυμι om. A mg. A^{r} 14 οἱ—15 μεγάλου om. AFV mg. A^{r} 16 ὅταν] ἐνίοτε Kust. ἐπαγάγωνται A 238 om. AF mg. A^{r} 18 ἐπήγγειλα A^{r} 21 καταχρήσηται G 243 om. GM, extra ord. 28 ἔθνος om. F 29 Μανάccης AGF cf. p. 333, 14

πρὸς Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον, ἀπὸ Μαυρουσίων τῶν παρ' ὠκεανῷ μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια, ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλήν, τὰ πολλὰ τῶν Νομάδων διὰ τὸ ἀγεώργητον τῶν φαγούντων, θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, καὶ στρατιὰν πολλὴν γεγυμνασμένην, τῶν δὲ ἐχθρῶν Σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί, Καρχηδόνι δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφυ δὲ καὶ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ εὔρωστος ἐς γῆρας πολύ, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὐρωστίαν αὐτοῦ· πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων τε καὶ ἀποθνησκόντων, οὔποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους ι'· τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντούτης ἀπέλιπε. καὶ ᾧδε μὲν χρόνου τε καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει.

245 Μαccανάccης, ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασιλεύς, ἀνὴρ τῶν EV καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος· ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ', ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος· ϛ' γὰρ ἐτῶν ἐγεγόνει. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, ὅς ὅτε μεταστῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ δυνάμεως· ἔχων ϛ' ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν, ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης υἱοποιήσατο, πρὸς δὲ τούτοις υἱοὺς δ'. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν· τὸ δὲ μέγιστον, τῆς Νουμαδίας ἁπάσης ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἧττον, ἑκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διαστάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους.

246 Μασαισύλιον: ἔθνος. Δ

247 Μάσσει: φυρᾷ, ζυμοῖ. Σ

248 Μάσθλης: ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης Ar. οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυτος καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ

245 Polyb. 36, 16, 1—8 = EV 2, 202, 10—203, 9 246 cf. Ambr. 137 et 207 247 = P, Ba 295, 22, Zon. 1337 cf. sch. Pl. Rep. 372 b, H v. μάσσαι 248 sch. Ar. Nu. 449 cf. Et. M. 574, 176, Ambr. 8

246 = 243

A(GFVM) 2 ἀπὸ AV, Exc.: καὶ ἀπὸ GM Κρηναίων A 5 δὲ post ἐχθρῶν GM om. V 10 τεκμηριώσω] τεκμηρίῳ σῴζειν V εὐρρωστίαν M, Exc. αὐτοῦ] αὐτῷ GM 11 τε ex A, Exc. 14 Μανάccης AGV cf. p. 332, 29 15 ἡμᾶς] αὐτὸν G cf. vs. 17 16 ὑγιεινότητι et πολυχρονιότητι V 17 τῶν καθ' ἑαυτὸν om. G cf. vs. 15 18 αὐτοῖς om. V 21 σωματικῆς G, Exc.: cp. A σώματος VM cf. p 338, 11 ἔχον A ϛ' ἔτη] ἔτη ϛ' G 22 δ'] δεκατεσσάρων V Σθεμάν G Θέμβαν V 23 τούτοις A, Exc.: τούτῳ GVM 24. 25 ἐπιβολῆς V 29 ἑκάστῳ post καρπῶν transpos. G 31 ἐθνικόν FV cp. A

σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης καὶ μαστιγίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὕτως εὔτονος, ὡς ἱμάς.

249 Μάσθλης ἄνθρωπος: ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐντριβὴς ταῖς πονη-
Suid. ρίαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός.

Etym. 250 Μασθὸς καὶ Μαστός: κυρίως ἐπὶ γυναικός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀν- 5
δρός. τὸ μὲν μασθὸς ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω· τὸ δὲ μαστὸς διὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος. καὶ ζήτει ἐν τῷ μαζός.

Call. 251 Μᾶσσον: μεῖζον, μακρότερον. ἐπιπρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ᾽ ἄκρου Αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετόν, ἔστη.

Ar. 252 Μασώμενος: β′ συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἀπὸ τοῦ μασῶ, 10
μασᾷς· ὡς γελῶ, γελᾷς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ.

x + E 253 Μάσσων: μακροτέρα. Ξενοφῶν· ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ.

Δ 254 Μάσσωνος.

Σ 255 Μάστακα: μάσημα, τροφήν. λέγεται καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ
Hom. μάσημα ὁμωνύμως, ὡς χοίνικα καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον. 15

Ar. 256 Μασταρύζει: συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παιδίων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης· ὁ δ᾽ ὑπὸ γήρως μασταρύζει.

257 Μαστεύων: ἐπιζητῶν. ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι καὶ σπεύδων καὶ μαστεύων ὑφ᾽ ἡγεμόνι θεῷ. 20

Harp. 258 Μάστειρα· ἐν η′ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν· τίς γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειραν; μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον. ταύτας δὲ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρ᾽ Ἀναξιμένει ἐν ζ′ τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ. 25

Harp. 259 Μάστειρες: ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πέλλῃ Μαστροί.

Δ 260 Μάστι: κατὰ ἀποκοπὴν μάστιγι.

Σ 261 Μαστιγίας: δοῦλος ὁ δι᾽ ἁμάρτημα μαστιζόμενος.

250 cf. Et. M. 574, 179 et 219, Ammon., Thom. 232, 16 251 — μακρότερον cf. H, Et. M. 574, 170; μακρότερον = sch. θ 203 cf. L. ἐπιπρὸ sq. Call. fr. 10 K. an. 46 S. 252 sch. (plenius) Ar. Pl. 321 253 — μακροτέρα cf. ad 251 ἂν sq. Xen. Cyr. 2, 4, 27 254 cf. L, Ambr. 77 255 — τροφήν = P, Ba 295, 23 cf. sch. I 324 = Apion λέγεται sq. cf. sch. A (Aristonic.) in I 324, H; sch. δ 287 = Apion 256 Ar. Ach. 689 c. sch. 257 — ἐπιζητῶν cf. H. ἀλλὰ sq. Dam. fr. 307 258 Harp. = P; Dem. 8, 44; FGrHist 72 fr. 10 259 Harp. = P cf. Bk. 279, 6 260 cf. Zon. 1333; Ambr. 169 = H (in Ψ 500) 261 = P, Σ^a, Ba 295, 24 cf. Zon. 1329, H

249 τὸ sq. ex v. Γ 306 250 cf. 39 251 cf. v. ὑετός 257 cf. v. ὑβρίζειν

A(G F V M) 1 σταθηρὸν G V M 4 τὸ — γλοιός om. A F τὸ alt. V: τῷ M ὁ G 250 om. A F mg. A^r 5 κυρίως — ἀνδρός om. A^r 7 καὶ — μαζός om. V 8 μικρότερον G cf. Hes. 253—263 om. F 12 ᾗ A, Xen.: εἴη G V M 16 et 18 Μασταρίζει V cf. Ar., Hes. 22 τίς] τί G, Harp. plen. ἄλλος V M 22 23 Μάστειρα G, Phot. 24 πολιτείας] πόλεις Harp. Phot. 24. 25 Ἀναξιμάνα V 26 Μαστῆρες Harp. τῷ A V, Phot., v. l. Harp.: τὸ G M, Harp. ep. 27 Πέλλοι A Πελλήνῃ Harp. Phot.

262 Μαστιγίας ἐκ Μελίτης: δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μελίτης Ar.
νύμφης. καὶ Μελίτη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

263 Μαστιγῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

264 Μαστιγώσιμος: μαστίγων ἄξιος. Σ

265 Μάστιε: μάστιζε. Δ

266 Μάστιξ: δι᾽ ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ Anth.
νεκύων σφίγκτορ᾽ εὐρραφέα μάστιγα.

267 Μαστίχη: εἶδος μυρεψικοῦ. καὶ Μαστίχιον ὁμοίως. Δ

268 Μαστιχῖνος.

269 Μαστός: ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός· τοῦτον, εἰ καταληφθείη, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν E
ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι. μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ᾽ ὃν ἦν ἡ E
στενὴ ὁδός.

270 Μαστροπεύω. Μαστροπεία. μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ Δ
τοῦ Ζήνωνος υἱῷ τοὺς συνήβους πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας E
λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

271 Μαστροπός: μαυλιστής, πορνοβοσκός. Σ

272 Μαστρίλλιον: τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον. Σ

273 Μασχάλην αἴρεις: ἀντὶ τοῦ κωθωνισθῆς. οἱ γὰρ μεθύοντες Σ
ᾖρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες γέλῳ ἔκθανον. καί, χεῖρας ἀνασχόμενοι μεγαλ᾽ εὐχετόωντο Prov.
ἕκαστος.

274 Μασχαλισθῆναι: εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς Soph.
ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα, φησίν, ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος· ἐξάργματα τέμνες θανόντος. περὶ τοῦ Ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων

262 sch Ar. Ran. 501 263 = Synt. Laur. et Gud. 264 = P, Σ^a 265 = Ambr. 243, H cf. Et. M. 574, 236 (in P 622) 266 καὶ sq. Anth. 6, 233, 2 et 4 267 cf. L, Ambr. 236 269 vs. 12 μαστὸς sq. Xen. An. 4, 2, 6 270 Μαστροπεία = Ambr. 203 cf. Choer. An. Ox. 2, 181, 24 μαστροπεύοντες sq. Malchi fr. 9, FHG 4, 118b 271 = P, Ba 295, 25 cf. Ambr. 19, H v. ματρύλειον, Choer. An. Ox. 2, 181, 24 (unde Et. M. 574, 189) 272 = P, Ba 295, 26 cf. H v. ματρύλειον, Et. M. 574, 267, Ambr. 226 273 — ἔκθανον = P cf. H, Poll 6, 26, Zen. V 7; c 99 χεῖρας sq. Θ 347 cf. Zen. V 7, H 274 Soph. El. 442—6 c. sch. cf. Et. M. 118, 23 et 574, 202; Ap. R. 4, 477

262 cf. 521 270 cf. v. Ζ 84 272 cf. 290 274 cf. vv. A 3616 et Ε 928

265 om. F 8 Μαστίχη] Μαστίχην V 268 om. A F 12 αὐτῶν] αὐτὸν A A(G F V M)
15 τοῦ A F: τῷ G V M ἐνήβους G V M, v. l. v. Ζ 84 18 Μαστρύλλιον Ba Μαστρυλλεῖον Phot. 19 γὰρ] δὲ V 20. 21 ἀνίσχοντες] ἀνασχόμενοι c 99 21 ἀνασχόμενοι] ἀνίσχοντες Θ 347 24 ἀποτροπιαζόμενοι s. v. et sch.: ἀποπιαζόμενοι A ἀποπιεζόμενοι G V M τῷ om. V 27 τέμνεν sch. 28 πόλεμον] φόνον e sch., praeeunte Port., Kust.

ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὃ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Σοφοκλῆς· σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' ὀὺν τάφοισι δέξασθαι νέκυς, ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσι κάρα κηλῖδας ἐξέμαξε. περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Σ 275 Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνουσαν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτου καὶ ὁρμαθίσαντες ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

x + Soph. 276 Ματαΐζων. ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. καὶ Ματαῖσαι

Σ ὁμοίως. εὕρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ ματαΐζω.

277 Μὰ τὰ λάχανα: σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου· ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις Ἀρμενιακοῖς τό, μὰ τὰ καλά.

Σ 278 Μάταιον. Μάτην, ματαίως. Μάτην, ἄλλως. Ἴωνες.

Σ? 279 Ματηρεύειν: ματαίως ζῆν.

Δ 280 Ματήσετον. ἀμελήσουσι.

Δ 281 Ματθαῖος: ὄνομα κύριον. ὅτι ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔχει τίτλους

Suid. ξη', κεφάλαια τνε'.

Δ 282 Ματθίας: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεὺς Ἱερουσαλήμ. καὶ ζήτει ἐν

Suid. τῷ Ἀντίοχος.

Δ 283 Ματία.

Σ 284 Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. μάτιον

Ar. γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος, ἐπεὶ μάτιον

275 = P cf. H, Et. M. 118, 23; Ar. Byz. fr. 78 (p. 221 Nauck); Soph. El. 445 276 Ματαΐζων + ματαίως φρονῶν sch. Soph. OT 891. ματαίως ζῶν = μαται post Ματαῖσαι in Phot. sec. Wentzel sed cf. ad 278 Ματαῖσαι = P, Σ^a Λουκιανῷ de luctu 16 278 Μάταιον = μαται post Ματαῖσαι in Phot. recte Gsf. Μάτην, ματαίως = P, Ambr. 282—3 cf. Et. M. 574, 248. Μάτην, ἄλλως. Ἴωνες = P 279 aliter P = H 280 = Ambr. 245 (in Ε 233) cf. H v. μάτησεν (in Ψ 510) 281 — κύριον = Ambr. 40 284 — μικρόν = P; — λίχνος = H v. ματαιολ. cf. sch. Ar. Nu. 451, Eust. I. 543, 11 vs. 28 ὁ sq. sch. Ar. Nu. 451; Herodian. gr. 2, 1, 548, 32

275 cf. v. Ε 928 276 cf. 279 277 cf. v. Λ 164 279 cf. 276 281 ὅτι sq. ex v. τίτλος 282 ἦν sq. ex v. Α 2693

A(GFVM) 7 Ἀριστοφάνης post 8 σημαίνουσαν G, qui 8 οἱ—11 προσηγόρευσαν om. 9 τινα Bhd. τούτων Kust. 14 Ματάζων GFV^{oc}, sch. cf. Herodian. gr. 2, 929, 15, Et. M. 737, 21 Ματάσαι GFVM 15 εὕρηται—ματαΐζω om. AFV mg. A^r τῷ om. A^r μεταΐζω A^r 277 om. AFV mg. A^r 16 σημεῖον—ὅρκου om. A^r 17 ἐπιχωριάζει—18 καλά om. A^r 18 τὰ M: om. G 19 Μάτην pr. ex AF, Phot. Ambr.: om. GVM Μάτην alt.] nov. gl. GVM Ἴων F 20 ματαίως ζῆν e vs. 14 ortum (e fonti cum Phot. communi Wentzel) 22 ὅτι—23 τνε' om. AF mg. A^r 22 ὅτι—Ματθαῖος] M. ὁ εὐ. A^r 24 ἦν—25 Ἀντίοχος om. AF; καὶ—Ἀντίοχος om. V

τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχῶν, ἢ ὁ κρουσιμέτρης· μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

285 Μάτιον: εἶδος μέτρου· ἢ τὸ ἐλάχιστον. Ar.

286 Ματρέας· οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατήσθιε· καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας· διὰ τί ὁ ἥλιος δύει μέν, κολυμβᾷ δ' οὔ.

287 Ματρίκιον. Δ

288 Μάτρις: ὄνομα κύριον. Δ

289 Μάτρωνος: ὄνομα κύριον. Δ

290 Ματρυλεῖον: τόπον τινά φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι Harp. δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν· οὐκ οἰμώξεται κατὰ τρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον.

291 Μάττοντας: ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Ar. Ἀριστοφάνης· τούς θ' Ἡρακλέας μάττοντας. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα.

292 Μὰ τόν: ἐλλειπτικῶς ὀμνύει· καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις Ar. ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθεισαν γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐνευφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τόν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι.

293 Μαυλίας: τὰς μαχαίρας ἐκάλουν διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον Thuc. ὁμαυλίας.

294 Μαυρίκιος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὅτι λέγεται περὶ Μαυρικίου E φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν τιμᾶν τε λίαν λαμπρῶς τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρίκιον. οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἑῴας E ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ὃς Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθὴς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα, πάσης ὑπεροψίας τε καὶ ὀφρύος

285 sch. Ar. Nu. 451 286 Ath. 1, 19 d 288 = Ambr. 52 289 l. = Ambr. 82 290 Harp. cf. P; Men. com. Epitr. 460—1 291 Ar. Pac. 741 c. sch. 292 sch. Ar. Ran. 1374 293 sch. Thuc. 1, 6, 1 294 — vs. 29 Μαυρίκιον Th. Simoc. 8, 13, 16—17 οὗτος sq. (ὃς sq. Bhd.) Men. Prot. fr. 56, FHG 4, 258

290 cf. 272 294 Men. hinc v. O 22

1 ὁ alt. om. GM 2 μάτιον FV: μάτι AM μάτη G 285 om. F, non nov. A(GFVM) gl. G 4 Μάτιος G 6 ἑαυτὸ om. V 7 περὶ F ὁ] ὁ' ὁ A λύει G δύνει Ath. 289—90 inverso ord. A 12 Ματρυλείων GVM 14 κατὰ τρεῖς] καταφθαρεὶς v. l. Harp. plen., Men., Port. 291—2 inverso ord. 19 ὀμνύειν GVM οὗτος AV 20 εἰώθασι GM om. V γὰρ] τοῖς V 33 πραότητος G cp. VM cf. v. O 22

ἐλεύθερα. τοιοῦτον δή τινα τὸν Μαυρίκιον ὄντα ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλαβοῦσα ἀνέδειξέ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ.

Σ 295 Μαῦρον: τὸ ἀμαυρόν, καὶ ἀσθενές.

Σ 296 Μαῦρος: μωρός.

Δ 297 Μαυροῦσιν: ἀφανίζουσι.

E 298 Μαρούσιοι: ἔθνος, ἀπρόσμαχοι τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις ὑπὸ τόλμης τε καὶ ὀξύτητος καὶ τοῦ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους, ὅπου παρείξειε, κἀποφεύγειν εὐπετῶς καὶ ξυναυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς, ὡς ὑποστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοήτως τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πταῖσμα τι γίγνοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε καὶ ταύτῃ βαρβάρων.

Harp. 299 Μαύσωλος, ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

Δ + E 300 Μαχάονος. Μαχάων, ὄνομα ἰατροῦ· καὶ Χείρων, ὁ κένταυρος. διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώμενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

Harp. 301 Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

Δ 302 Μάχαιρα: ἡ σπάθη. οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν
E πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ κατα-
φορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν. ᾗ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας ἐκ τῶν κατ' Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων, καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μι-

On. μεῖσθαι. λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη. συνθλᾶν μαχαίρας δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.

Suid. 303 Μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται. ζήτει ἐν τῷ ἀποθνήσκοντας.

Ar. 304 Μάχιμος: ὁ γενναῖος. εἰδώς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενος.

Σ 305 Μαχλάδας: πόρνας.

Σ 306 Μάχλος: ἀσελγής, ἄσωτος. παρὰ τὸ κλῶ, κλός, καὶ πλεο-

295 = P, H 296 = P cf. H 297 cf. Et. M. 574, 278 (in Hes. O. 325); l. cf. Ambr. 264 298 Arr. Parth. fr. 52 299 Harp. = P; FGrHist 115, 299 300 Μαχάονος = Ambr. 90. Μαχάων, ὄνομα = Ambr. 28 διεψιθύριζον sq. Th. Simoc. 2, 6, 5 301 Harp. = P cf. Ambr. 61 302 οἱ — μιμεῖσθαι Polyb. fr. 179 μάχην sq. Astramps. 304 Ar. Ran. 281 c. sch. 305 = P, Ba 295, 27, H cf. Zon. 1333 306 — ἄσωτος = P, Ba 295, 28

300 cf. v. Χείρων 303 ex v. A 3321 304 cf. v. H 189 306 cf. v. Ε 1650 et v. φαρμακεῖς

A (G F V M) 1 ἐλεύθερον G V M ἐλευθέραν Bhd. 6 ἀπρόσμαχον ed. pr. 8 παρῄξειε G V M ξυναλίζεσθαι Gsf. 9 ἐπιστρέψαντας G V M 11 ξυμμαχικῇ Roos cf. p. 333, 21 21 ἔχει post πρακτικὸν transpos. G τοῖν A: ταῖν G V M μεροῖν Lipsius 23 δὲ] τε καὶ V 25 λύσις — πατριάρχου M: λύσις ὀνείρου A[r] G 303 om. A G F mg. V M 27 τεθνηξόμενοι M ζήτει — ἀποθνήσκοντας om. V 29 καὶ del. Gsf. cum v. H 189 et Ar. 29. 30 φιλοτιμούμενον G 32 ἀσελγής A F, Phot. Ba: ἀσεβής G V M

νασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος, καὶ τροπῇ μάχλος. αὕτη τὸ πρό- Ecl.
τερον μάχλον τινα βιώσασα βίον καὶ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα φαρμα- E
κεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὠμιληκυῖα.

307 Μαχλοσύνη: κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις· Σ
λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς Hom.
τέρεν ὤλεσεν ἄνθος.

308 Μαχλῶντες: πορνεύοντες. Δ

309 Μάχομαι· δοτικῇ. Synt.

310 Μαχόμενον: ἐναντίον τῷ ἀκόλουθον· τουτέστιν ὃ ἀναγκαῖον Phil.
μὴ εἶναι.

311 Μάψ: ματαίως. Σ

312 Μαψίδιον: μάταιον, δαψιλές, χαλεπόν, πολύ, δεινόν, ἑκούσιον. Σ
καὶ Μαψιδίως ὁμοίως. Δ

313 Μαῖα: ἡ μάμμη, ἡ τροφός. καὶ σὺ πέτρα γλωχὶν μηλοσσόε Δ
Μαιάδος Ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ τροφοῦ, μητρός. Anth.

314 Μαίανδρος: ποταμὸς Λυδίας. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔκτανε Μαι- Δ Anth.
άνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ. καὶ Μαιάνδριον ὕδωρ καὶ πεδίον. Δ

315 Μαιεύεται· Πισίδης· μαιεύεται δὲ πᾶν τὸ τῆς Ῥώμης γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὡς γάλα.

316 Μαιευομένην: ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν. εὗρον γυναῖκα ὄρ- E
νιθας μαιευομένην.

317 Μαιευόμενοι: ζητοῦντες, ἐρευνῶντες. Σ

318 Μαιευτικῆς: ἰατρικῆς. Σ

319 Μαιεύτρια. Δ

320 Μαιεία: ἡ μαίευσις. Δ

321 Μαικήνας: ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικήνα Δ
τράπεζα ἐγγύνιος ἦν. ἀντὶ τοῦ οὐ στρογγύλη, οὐδὲ περιφερής. Πλού- E
ταρχος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐγγύνιος τράπεζα.

322 Μαιμακτηριών: ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ὁ Ἰαννουά- Harp.
ριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. Μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ Harp.

306 αὕτη sq. Proc. h. a. 1, 12 307 — γυναικομανία = P, Ba 295, 29 cf. Ap. S. 110, 9, H, sch. Δ in Ω 30 Ἡσιόδειος — θυγατέρων = sch. A (Aristonic.) in Ω 25; εἵνεκα sq. Hesiod. fr. 28 308 = H cf. Zon. 1338 309 = Synt. Gud. cf. Synt. Laur. 310 cf. Alex. Aphr. 93, 9—10 311 = P cf. Et. M. 574, 307, H, sch. B 120 312 — ἑκούσιον = P, (praeter πολύ) H cf. Ambr. 238, sch. Ε 374 Μαψιδίως = Ambr. 281 cf. Zon. 1338 313 — μάμμη = L, Ps. Herodian. 83. τρόφος cf. H; gl. Hom. καὶ — Ἑρμᾶ Anth. 6, 334, 3 314 — ποταμὸς = Ambr. 121 ἔκτανε — ὕδωρ Anth. 6, 110, 2 Μαιάνδριον sq. = Ambr. 234, Zon. 1335 315 Pisid. fr. 118 317 = P, Ba 294, 11 318 = P, Ba 294, 10 319 cf. Ambr. 217 320 = Ambr. 206 321 — κύριον = L cf. Ambr. 65 ἐν — ἦν + Πλούταρχος Aelian. fr. 108 322 praeter ὁ Ἰαννουάριος Harp. = P cf. Bk. 280, 27, Ambr. 72 et 125

310 cf. v. A 918 313 cf. v. Γ 304 321 cf. vv. Ε 157 et I 423

A (G F V M) 1 μάχλος] τοῦ λ εἰς χ καὶ τοῦ κ εἰς λ μάλχος F 2 μάχλην A 3 πατρῴοις] πρῶτον G 5 οὕνεκα μαχλοσύνη στυγερὴ Bhd. 6 ὤλεσαν ed. pr. 9 τῷ] τὸ G F 14 καὶ — 15 μητρός om. F 17 παρ'] παν F πα V 20 νεοτροφοῦσαν F V γυναῖκας F 22 ἐρευνοῦντες F, Ba (Σ[a]) 27 ἦν om. A οὐδὲ περιφερής om. V 29. 30 ὁ Ἰαννουάριος del. Kust.

ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

Harp. 323 Μαιμάκτης: ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός.

Δ 324 Μαιμαλίδης.

Σ | 325 Μαιμάσσει: σφύζει, προθυμεῖ. καταδαπανᾶται, καταναλίσκε- 5
Σ ται. κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται.

Δ 326 Μαιμάχης.

Hom. + Soph. 327 Μαιμόωσα καὶ Μαιμῶσα: ἐνθουσιῶσα καὶ ὀξέως ὁρμῶσα, ἡ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα, τοῦ μ πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν· καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; καὶ αὖθις· 10

Anth. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσί.

Σ 328 Μαινάδας: μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, παραφόρους. καὶ

Ar. Ἀριστοφάνης· μισῶ τἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.

Δ 329 Μαιναλία ἔλαφος. καὶ Μαιναλίων, ὁρμητικῶν. ἐν Ἐπι- 15

Anth. γράμμασι· ἄγκεινται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων.

Δ 330 Μαίναλος: ὄνομα κύριον.

Σ 331 Μαινάς: Βάκχη.

Δ 332 Μαίνεται: ὀργίζεται.

Δ 333 Μαινίς, μαινίδος: εἶδος ἰχθύος. ἀφύας. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφύα.

Σ Δ 334 Μαινόλης: μανικός. μαινόμενος. 20

Δ 335 Μαίνουρος: εἶδος ἰχθύος.

Σ 336 Μαίνω: ἐνθουσιῶδῶς κινοῦμαι.

Δ 337 Μαιονίδας: ὁ Ὅμηρος. εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστόν· ἐπεὶ καὶ

Anth. κοίρανος ὕμνων Μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε. τὰν ἴκα Μούσαις φθεγξαμέναν κεφαλάν, ὦ ξένε, Μαιονίδεω. 25

Δ 338 Μαίονος: ὄνομα κύριον.

323 cf. ad 322 324 cf. Ambr. 69 325 — προθυμεῖ + κυματοῦται sq. = P, Ba 294, 12 cf. sch. Greg. An. Ox. 2, 482, 6, Et. M. 574, 326; H = Ambr. 254; Ps. Herodian. 83 = Et. M. 574, 314, Theognost. An. Ox. 2, 10, 5 καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται cf. Et. Gud. 326 cf. Ambr. 11 = Zon. 1327, Theognost. An. Ox. 2, 10, 6 327 — πλεονάζοντος praeter καὶ Μαιμῶσα cf. An. Ox. 2, 322, 16, sch. (AD) in Ε 661; ἐνθουσιῶσα = P, Ba 294, 14 cf. Et. M. 574, 324; Ap. S. 109, 31, H (in N 75) μαιμῶσα + Σοφοκλῆς — φόνου Soph. Ai. 50 c. sch. δεινὸν sq. Anth. 6, 268, 4 328 — παραφόρους = P, Ba 204, 16 μισῶ sq. Ar. Th. 470 329 ἄγκεινται sq. Anth. 6, 112, 2 330 = Ambr. 32 331 = P, Ba 294, 15 cf. H (in X 460) 332 cf. H (in Z 101) 333 — ἰχθύος cf. Ambr. 163 = Ps. Herodian. 83 334 — μανικός = P, Σ^a, Ps. Herodian. 83 cf. Ba 294, 18 μαινόμενος = Ambr. 5 336 = P, Ba 294, 20 cf. H (in Z 132), Et. M. 574, 335 337 εἰ — ἔθανε Anth. 7, 213, 7—8. τὰν sq. Anth. 7, 2, 1—2 338 cf. Ambr. 55; l. = Ambr. 93

327 Anth. cf. v. Ε 107 329 cf. v. A 4564

A(GFVM) 323 om. GV 324 om. F 8 ἡ] ἢ e sch. Gsf. 10 καὶ αὖθις — 11 κυσί om. F 14. 15 Μαιναδία cett. GVM 15 ἄγκεινται F: ἄγκειται A ἔγκεινται GM cf. v. A 4564 ἔγκειται V 18 ὀργίζεται om. A 19 μαινίδος om. sed δ ss. A ἀφύας — ἀφύα om. AF; καὶ — ἀφύα om. V; Μαινίς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος ὡς τὸ σμαρίς, σμαρίδος mg. add. A^r cf. Ambr. 334—5 om. A 20 μαινόμενος om. V 23 ὁ om. F

339 Μαιοτάλιμνος: ὄνομα τόπου. Δ

340 Μαιόταλμος: ποταμός. Δ

341 Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθή- Σ
σονται.

342 Μαιωτικὴ χώρα. Δ

343 Μαιώρεις: οἱ πρεσβύται. Δ

344 Μαιῶτις: λίμνη Σκυθίας. Δ

345 Μαίωτρα, μαιώτρων. Δ

346 Μαῖρα: ὄνομα κύριον. Δ

347 Μεσσαύλιος: ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς. Δ

348 Μέγα: ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτο μέγα Hom.
φροντίζετε. Ar.

349 Μεγά: πολύ. οἱ δὲ μέγα δείσαντες ἐπ' αὐτῷ διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ Αἰλιανός· ὀλίγου χρόνου διελθόντος, E
ἑάλω μέγα κακουργῶν· εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν. E
ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον. καὶ αὖθις· γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος καὶ μέγα πλουσία.

350 Μεγάβυζος: ὄνομα κύριον. Δ

351 Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος. Σ

352 Μέγα καὶ Μικρὸν περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται· λέγεται δὲ καὶ Phil.
ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρῖναι, τὸ δὲ ἐν σώμασι τὸ συνεχὲς ἡ ἀφὴ καὶ ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν λευκὴν φωνὴν ἢ μέλαιναν, κατὰ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον ἢ τραχὺ καὶ λεῖον καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη, ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν δηλοῖ τῶν ψόφων· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα καὶ μικρὸν εὑρεῖν ἐστίν, οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος μικρόν, ὅτι ἐπιτέταται ἡ γλυ-

339—40 cf. Ambr. 122 341 = P, Ba 294, 21, H (in Iob 26, 5) 343 cf. Ambr. 16 344 — λίμνη = Ambr. 220, Nicet p. 658 345 cf. Ambr. 224 346 = L 347 cf. Ambr. 304, sch. Ap. Rh. 3, 235, Et. M. 581, 6, H v. μέσσαυλον 348 — μεγάλως sch. B 111 cf. H, Ap. S. 110, 11, Apion, Et. M. 574, 32 τοῦτο sq. Ar. Nu. 215 349 — πολύ cf. H, Et. M. 574, 30 (in K 124) ὀλίγου — ζῶν Aelian. fr. 159. καὶ πάρδαλιν — διάλιθον Aelian. fr. 291. γυνὴ sq. Aelian. fr. 292 350 = Ambr. 356 351 = P, Ba 295, 31 cf. H (in A 123) 352 Philop 409, 4—22; 28—410, 1

347 cf. 647 349 Aelian. fr. 159 cf. v. Ε 2860

2 ποταμός] τόπ(ος) F 342—3 inverso ord. 347 om. GM, extra ord. A(GFVM)
10 Μεσαύλιος FV cf. 647, Et. 348—9 post 338 G 13 διαβυῶσι V 16 πάρδαλιν] κίδαριν M. Schmidt τοῦ αὐτοῦ] corruptelam statuit Bhd. 17 ἄνθρωπος] ἄνωθεν M. Schmidt 22 σώματι GFVM 23 λευκὴν φωνὴν A: φ. λ. GFVM
24 τῶν om. GM τοῦ] τοῦτο V 30 εὑρεῖν ἐστιν A, Philop.: ἔστιν εὑρεῖν GVM
31 ἐπιτέτακται A

κύτης ἐν τῷ μέλιτι, ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα τὸ μὲν κατακορὲς εἴποι τις μέγα, τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον μικρόν, τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς καὶ ἀμυδρὸν τῇ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον τί δήποτε ἐπὶ μόνων τῶν μεγεθῶν λεγομένου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρόν, οὐ μέντοι μέγα γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκύ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν, ὅτι ὁ ψόφος οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα, ἀλλ' ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε· γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ, πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον μέγαν φαμέν, μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Δ 353 Μεγακήτης: ὁ μέγας.

Suid. 354 Μεγακλέους κίονας· ἀλλ' ἔσθι' ἑλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

E 355 Μεγαλαυχούμενοι: κατεπαιρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι ἐπὶ τοῖς πραττομένοις θερμότατα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

356 Μεγαλεπήβολος: ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος.

EV ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός.

Thdr. 357 Μεγαλεῖα: ὑψηλά, μεγάλα. ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ θεός.

Σ 358 Μεγαλεῖον μύρον: ἀπὸ τοῦ εὑρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλου Σικελιώτου.

E 359 Μεγαλεῖον· ὁ δὲ ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ αὖθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγαστον.

E 360 Μεγαλεῖον: μεγαλοπρεπές. οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πρᾶξαι μὲν ὁλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἷοί τ' ἦσαν.

361 Μεγαλείως: πάνυ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἔχαιρον καὶ

E μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας.

Σ 362 Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

Δ 363 Μεγαλίζεο: ἐπαίρου.

353 cf. Et. M. 574, 42, sch. Θ 222, H; aliter Ambr. 285 356 ἐδόκει sq. Polyb. 15, 37 = EV 2, 143, 16—8 357 Thdr. in Ps. 70, 19, PG 80, 1425 c 358 = P cf. Et. Gen. = Et. M. 574, 46; Theognost. An. Ox. 2, 129, 1, Ath. 15, 690 f Hellad. ap. Phot. Bibl. 532 b 17, Poll. 6, 104, H v. μεταλλεῖον 359 ὁ sq. Aelian. fr. 116 (falso Dam. fr. 240) 360 οἱ sq. Polyb. fr. 180 362 = P, Ba 295, 33, Ambr. 286 cf. Zon. 1339; sch. B 547 = H 363 = Ambr. 527, sch. K 69 cf. Zon. 1350

354 ex v. A 1143 356 cf. v. A 2693 359 cf. v. Ε 1348

A(G F V M) 1 μέλαν] μέγα A 9 τι] καὶ add. A ἀθρόον] ἀνθρώπων G ἀλλ'] οὐδ' add. GM 354 om. AF 16 ἀλλ'—κίονας om. V 18 θερμότατα G V^{ac} M^{cp}: cp. A θερμότερον F 19 ὁ] ἐπὶ V 358 om. F 23 εὑραμένου G V M 25 Μεγαλεῖον] Μεγαλόνοια temere Gsf., qui post 360 gl. transtulit; del. Bhd. μεγαλόνοιαν] αὐτοῦ add. F αὖθις del. Kust. = v. Ε 1348, qui τὸ μεγαλεῖον post μέτρων add. 28 τὸν Λιγυστῖνον GM 31 μεγαλόψυχος] cυστέλλει add. V cf. Hes.

364 Μεγαλοδωρία· τοσαύτῃ μεγαλοδωρίᾳ καὶ σοφίᾳ ἐχρήσατο· οὔτε E γὰρ ἑωρᾶτο ὁρώμενος οὔτε εὑρίσκετο εὑρισκόμενος οὔτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος. Ζήνων ἐπιβαλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπεν, ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα.

365 Μεγαλομερία. Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησίν, ὅτι ὁ Δ στόλος αὐτῶν περὶ ιε′ μυριάδας ὑπῆρχεν· ἐφ' οἷς οὐχ οἷον ἄν τις E παρὼν καὶ θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ Θεολόγος· τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ Greg μεγίστου. μεγίστων ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμοουσίοις. ἢ τοῦ μεγίστου, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἓν καὶ ταυτὸ τῆς θεότητος. ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότητι περιγράφεσθαι.

366 Μεγαλομερῶς· τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάϊον ἀποδεξάμενος E φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς.

367 Μεγαλόνοια: ὑπερηφανία, μεγαλοφυΐα. μεγαλοπρέπεια. Σ

368 Μεγαλοπολίτιδος· ζήτει ἐν τῷ Ἀλφειός.

369 Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής. ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων Σ πονούμενος, ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελῆ. Εὐνάπιος· οὔτε Phil.? ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον. E διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος ὅτι ἡ μὲν ἐν Phil. μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν, ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

370 Μεγαλορήμονος· καὶ Μεγαλορημοσύνη, μεγαληγορία. Δ

371 Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος. Μεγαλόψυχος δέ ἐστιν ὁ Σ ἕξιν ἔχων ὑπεράνω ἑαυτὸν τιθέναι πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ Phil. φαύλων τε καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

372 Μεγαλοψυχότερος. Δ

373 Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν. Σ

364 —ἁλισκόμενος Cass. D. 76, 10, 2 Ζήνων sq. Laert. 7, 21 cf. Ath. 14, 629 a b 365 ὅτι — δύναμιν Polyb. 1, 26, 8—9 τοῖς τῶν sq. Greg. Naz. c. sch. 366 — μεγαλομερῶς Polyb. fr. 181 367 = Ba 296, 1 cf. P, H, Zon. 1343 369 — μεγαλοφανής = P, Ba 296, 2, H cf. sch. Greg. An. Ox. 2, 482, 4 ὁ ἐπὶ — εὐτελῆ cf. ad vs. 21 οὔτε — φιλοκίνδυνον Eunap. fr. 98, FHG 4, 54 διαφέρει sq. Alex. Aphr. 121, 32—122, 2 370 Μεγαλορήμονος = Ambr. 383. Μεγαλορημοσύνη cf. H 371 — μεγαλόψυχος pr. = P, Ba 296, 3, H, Zon. 1339 Μεγαλόψυχος alt.—σπουδαίων Laert. 7, 93 372 cf. Ambr. 395 373 = P, Ba 296, 4 cf. H = Zon. 1346 (in Ar. Nu. 569)

370 hinc 376

A(G F V M) 4 ὡς om. A 10 δύναμιν] Μέγιστον add. G 11 μεγίστου] ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένοις add. ed. pr. 13 πηλικότητι] ποικιλότητι G 16 μεγαλοπρέπεια om. AF 17 Μεγαλοπολίτιδος cum v. A 1448 Port: Μεγαλοπότιδες GM 18 μεγέθη A^{ac}F 19 ἐπαιούμενος coni. Dr. δὲ om. AVF 24 Μεγαλορρήμονος cett. GM καὶ om. V 25 μεγαλόψυχος] ὁ μ. F, Zon. 1339 26 τιθέ-με(νος) A 27 φαύλωι et σπουδαίωι A

Δ 374 Μεγαλωστί: μεγάλως. ὁ δὲ παραλαβὼν τὴν Ἔφεσον ἐπὶ
Ε τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρ�ὴς ἦν.

375 Μεγαλωστί: πάνυ. Ἀρριανός· τὴν πίστιν καὶ τὴν δικαιότητα
Ε μεγαλωστὶ ἐπήνει τοῦ Ἀλεξάνδρου, τά τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώ-
τοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων.

Δ Suid. 376 Μεγαλωσύνη. καὶ Μεγαλορρημοσύνη.

Synt. 377 Μεγαλύνω· αἰτιατικῇ.

378 Μεγαμάζα: οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν βασιλέα δέησιν οὕτω κα-
λοῦσιν.

Σ 379 Μεγάμυκος: μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνος.

Σ 380 Μεγάνορος πλούτου: Πίνδαρος. ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρείαν
ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πο-
λέμου εἶναι, ὥς φησι Πίνδαρος.

Δ Σ 381 Μέγαρα: τὰ οἰκήματα. Μέγαρον, ὑπερῷον, οἴκημα. καὶ
Ε ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ, ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον,
ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν
τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν.

Prov. 382 Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ
Μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλοι καὶ σαφεῖς οἱ
μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν
ἀπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. ζήτει περὶ Μεγαρέων ἐν τῷ Διὸς
Κόρινθος.

Σ+ Prov. 383 Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα
φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν
Δ δακρυόντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει. Μεγαρεύς, ἡ εὐθεῖα.

Σ 384 Μεγαρίζοντες: λιμώττοντες· ἢ μεγάλα λέγοντες.

Σ 385 Μεγαρικαὶ Σφίγγες: αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ
ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ Μαίας
Ar. οὕτω λεγομένης ἐν Μεγάροις. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρική τις μη-
χανή. ἀντὶ τοῦ πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς.

Δ 386 Μεγαρόθεν: ἀπὸ τῶν Μεγάρων.

374 — μεγάλως = Zon. 1355, aliter Ambr. 578 375 τὴν πίστιν sq. Arr. An. 4,21,7 376 Μεγαλωσύνη = Ambr. 435 377 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 297,14 379 = P, H 380 — εἶναι praeter Πίνδαρος (O. 1, 4) = P, Σ^a, Ba 296, 5 cf. sch. Pind. O. 1, 4 381 — οἰκήματα cf. Ps. Herodian. 81, H Μέγαρον — οἴκημα = P, Ba 296, 9 cf. H, sch. A 418 καὶ ὡς sq. Aelian. fr. 10 382 ὅτι — πρῶτα Iul. or. 8, 249 c d 383 — πάθει cf. Zen. V 8, H; — προσποιητῶς + δακρυόντων = P; fr. com. ad. 872 384 = P, Ba 296, 8, H cf. Ar. Ach. 822 385 — Μεγάροις = P cf. Diogen. VI 35, H ἀλλ' sq. Ar. Ach. 738 c. sch. 386 = Ambr. 576

376 καὶ Μεγαλορρημοσύνη ex 370 380 cf. v. N 266 381 Aelian. cf. vv. Ε 3604 et I 195 382 cf. v. τῆς Μεγαρέων 385 Ar. cf. v. A 1081

A(GFVM) 5 προφέρειν A 6 καὶ Μεγαλορρημοσύνη om. AF 8 Μεγανάζα M 10 ὄνος F, Phot. Hes.: ὄνομα rell. 11 ἀνδρίαν A^{ec}, Phot. 14 Μέγαρον — 17 ἐξῆν post 386 GM, nov. gl.; nov. gl. V 15 μέλον Bekk. 17 τελευτῆς M 18 ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι om. F 20 τῆς] τῶν G 21 ἐπενεγκαμένων GFVM 24 ἐπιπλεῖστα A 25 ἡ εὐθεῖα ὁ Μεγαρεύς F 26 μέγα AGM 27 εἴρηνται] λέγονται G 386 post 388 GM, ordo poscit

387 Μεγαρίς, Μεγαρίδος. Δ

388 Μεγαρίσαι: τὰ Μεγαρέως δοξάσαι. Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος
Μεγαρεὺς ἦν, τῆς Ἑλλάδος· ὃς τοσοῦτον εὑρησιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ
προῆγε τοὺς ἄλλους, ὡς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν
εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.

389 Μέγας βασιλεύς: ὁ τῶν Περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει Ar.
χρῆσθαι τῇ Περσικῇ. τοὺς δὲ ἄλλους προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ Suid.
ὀνόματα, οἷον Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων. καὶ ζήτει ἐν τῷ βασιλεὺς μέγας.
ἡ εὐθεῖα, ὁ μέγας, γενικὴν οὐκ ἔχει οὔτε δοτικήν· ἡ αἰτιαιτική, τὸν μέγαν. ἡ
δὲ κλητικὴ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὥς φησιν Ἀγαθίας ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦ
μέγα τολμήεις κηρός.

390 Μέγα σεμναί: τουτέστι θαυμασιώταται καὶ ὑπεράγαν σεμναί. Ar.

391 Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἑνιαυτοῦ: οἷον πολλὴ παρρησία πάν- Prov.
των, εὐφορίας γενομένης.

392 Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόντων. Prov.

393 Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: φασὶ Prov.
ταύτην ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου γενομένην, δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα
ὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς
μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

394 Μεγαίνετος: ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων, Ar.
καὶ ἄλλως θρασύς.

395 Μεγαίνετος ὁ Μάνης καὶ Φορμίσιος, δούλων ὀνόματα. γνώσῃ δὲ Suid.
τοὺς τούτου κἀμοῦ μαθητάς. τούτου μὲν Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης.
δούλων ὀνόματα.

396 Μεγαίρων: φθονῶν. Σ

397 Μέγεθος: ὅτι διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ Phil.
κατὰ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ γεύσεως· εἰσὶ γὰρ
καὶ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικαί, ἡ μὲν τοῦ ἐν ὀσμαῖς,
ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς· εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους
ὄνομα.

398 Μέγηρον: τὸ ἐπέραστον. Δ

399 Μέγης: ὁ μέγας. Δ

388 Στίλπων sq. Laert. 2, 113 389 — Περσικῇ sch. Ar. Pl. 170 Ἀγαθίας Anth. 1, 34, 2 390 sch. Ar. Nu. 291 391 = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 649 392 = l. l. n. 654 393 cf. l. l. 76 n. 641 394 sch. Ar. Ran. 965 396 = P, Ba 295, 32 cf. H = Ambr. 512, Ps. Herodian. 80 et 243; sch. Ψ 865, Zon. 1380 397 δύναται sq. Philop. 315, 13—16 398 = Ambr. 481 cf. Et. M. 574, 53

389 τοῖς—Μακεδόνων ex v. B 144. Agath. cf. v. A 1 et v. σκοπῶν 393 cf. v. Π 1507 394 cf. v. Φορμίσιος 2 395 ex v. Γ 352 cf. v. Φορμίσιος 2

387 om. F 1 Μεγαρίς om. sed ic ss. A 2 τὰ] τὸ A Μεγαρέων Bhd. 7 τοὺς— A(GFVM)
11 κηρός om. AF; 9 ἡ εὐθεῖα — 11 τολμήεις mg. A^r 7 καὶ om. G 8 Λακεδαιμόνων VM καὶ—μέγας om. V 9 ἡ—μέγας om. G ἡ sec.] ἡ δὲ A^r
10 ἐν Ἐπιγράμμασι om. A^r ὦ—11 κηρός om. GM 10 ὦ A^r: ὧ V 390 non nov. gl. GM 12 σεμναί pr.] σεμναίοις V 14 γινομένης GVM 15 ἐπαγγελομένων F 16 ἐπὶ] ἐν V 20 στρατηγιῶν F 21 ἄλλων F 395 om. AF 22 et 23 Μεγαίνεστος VM 24 δούλων ὀνόματα del. ed. pr. 28 καὶ om. GVM 29 χυμοῖς GM, Philop.: μυχοῖς AFV

Suid. 400 Μεγιστᾶνες.

401 Μέγιστος: ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει εἰςβάλλων.

Σ Δ 402 Μέδεσθαι: φροντίζειν. καὶ Μεδήσομεν, φροντίσομεν.

Σ 403 Μέδιμνον: μέτρον χοινίκων μη΄. καὶ παροιμία· Μεδίμνῳ Prov. ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον· ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

Harp. 404 Μέδιμνον: μέτρον ἐστὶ ξηρῶν οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν. Μέδιμνον οὖν μοδίων ς΄, ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ΄, ἤτοι λιτρῶν ρη΄.

405 Μεδιόλανον: πολυάνθρωπος πόλις, ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδραποδίσατο. ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ ἀνῃρημένους καὶ πρὸ τῶν σφῶν ποδῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θάκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χέειν ποδῶν.

406 Μέδουσα: ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. Περσεύς, ὁ Δανάης καὶ Πήκου υἱός, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ κατασταθῆναι βασιλείαν κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων· καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς εἶδε παρθένον κόρην αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε, Μέδουσα, καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἐτέλεσεν αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη, καὶ ἐβάσταζε, καταπλήττων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας· ἥν τινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφέως εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην, τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε· καὶ κτίζει πόλιν εἰς κώμην, λεγομένην Ἀμανδραν, στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰσαύροις καὶ Κίλιξι καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν, τοπρὶν λεγομένην Ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δέ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς Μήδους ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνῃ τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεὺς καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυ-

402 — φροντίζειν = P, Ba 296, 10 (in Σ 245) cf. H Μεδήσομεν sq. = Ambr. 526 403 — μη΄ = P, Paroem. ed. Gsf. 75, n. 633 cf. H, Ba 296, 11 Μεδίμνῳ sq. = Paroem. ed. Gsf. 78, n. 657; Μεδίμνῳ—ἀργύριον Xen. Hell. 3, 2, 27 404 — κριθῶν Harp. 406 cf. Malal. p. 35, 4—39, 8, Exc. Salmas. = [Io. Antioch.] fr. 6, 18, FHG 4, 544

400 ex v. N 7 403 cf. v. H 328 405 hinc v. K 2123

A(G F V M) 400 om. AF 4 μη΄] κη΄ V μεδίμνων A 7 κριθῶν] καὶ τῶν τοιούτων add. G Μέδιμνον—8 ρη΄ om. AF 8 οὖν om. G, nov. gl. 12 σφῶν ποδῶν A: ποδῶν αὐτῶν G V M αὐτῶν ποδῶν v. K 2123 20 ἐτέλεσεν αὐτὴν om. V 28 τοπρὶν om. V 29 δέ] γάρ M. Schmidt 35 ἔλαβε] ἐλάτρευε V

λάττειν καὶ τιμᾶν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεὺς καὶ ταύτην θεασάμενος ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μέρρος.

407 Μέδων: βασιλεύς. Σ

408 Μεδοίατο: φροντίζει. Δ

409 Μέζεα: τὰ αἰδοῖα. Δ

410 Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος. Σ

411 Μεθάρμοσον: ἐπανόρθωσον. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον. Soph.

412 Μεθέμεν: συγχωρῆσαι. Δ

413 Μεθέξειν· γενικῇ. Synt.

414 Μέθεξις: μετοχή, κοινωνία. Σ

415 Μεθέσθαι: καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς· καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμησι φατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθέσθαι. Σ Soph.

416 Μεθείθη: ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ μεθείθη εἰς Παρθυαίους. E

417 Μεθεῖναι: ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι. Σ

418 Μεθείω: ἀφῶ, ἐάσω. καὶ Μεθείθη ἐξ αὐτοῦ. Σ Δ

419 Μεθείς: ἐῶν, ἀφιείς. Σ

420 Μέθη· τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο ὁρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλίας καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον· τὰς δὲ ὅτι θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνίεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος, ὅτε λέγει τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί.

421 Μεθ' ἡμέραν: ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ· Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Ar. Πλούτῳ· οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. οὕτως Ἀττικῶς φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

422 Μεθημοσύνη: ἀμέλεια, ῥᾳθυμία. Σ

423 Μεθήμων: ἀμελής. Σ

424 Μεθήσειν: ἀμελήσειν. Σ

407 = P, Et. M. 575, 4, Apion cf. H; Ps. Herodian. 80 = Ba 296, 12; sch. α 72 408 cf. Ambr. 511 = Zon. 1350, sch. I 618 409 = Ambr. 494, Et. M. 575, 10 (in Hesiod. O. 512) cf. H 410 = P, Ba 296, 13, H 411 Soph. El. 30—31 c. sch. 412 = Ambr. 510 cf. sch. A 283, Et. M. 575, 18 414 = P, Ba 296, 17 cf. Zon. 1343, H 415 — καταλιπεῖν = P, Ba 296, 18 καὶ sq. Soph. Ai. 483—4 417 = P, Ba 296, 14 cf. H 418 — ἐάσω = P, Σ^a cf. Ba 296, 16 419 = P, Ba 296, 15 cf. H 420 Ath. 2, 40 c d 421 Ar. Pl. 930 c. sch. 422 = P, Ba 296, 19 cf. H = Ambr. 432, Zon. 1343; sch. N 108 423 = P, Ba 296, 20, sch. B 241, Et. Gen., Et. M. 575, 32 cf. H, Ambr. 313 424 = P, Ba 296, 21 cf. H, sch. Z 330

410 cf. 436

7 φροντίσαιτο Ambr. Zon., sch. 419 post 409 A 23 μέθην G 24 συν- A(G F V M) ήεσαν ex Ath. Kust.; περὶ μέθης, πόθεν ἐκλήθη mg. add. M 29 Ἀττικοί F

Σ 425 Μεθιεμένους: ἐῶντας, προδιδόντας,
Σ 426 Μεθίετο: προΐετο, ἠφίετο. καὶ Μεθιέμενα, ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα, πεμπόμενα.
Σ 427 Μεθίει: ἀμελεῖ, ἀφίει. καὶ Μεθιείς, ἀντὶ τοῦ καταλαμ-
E βάνων. οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθιείς, τῷ μιαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι.
Σ 428 Μεθοδεύει: μετέρχεται, τεχνάζεται, ἀπατᾷ.
Σ 429 Μεθοδείας: τέχνας, ἢ δόλους.
430 Μεθόδιον: μέθοδος, τέχνη. ὁ δὲ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως ἐκεχειρίκει.
431 Μεθοδικῶς: τουτέστι κατὰ μέθοδον. Πολύβιος· ὁ δὲ τρόπος
E τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κατὰ μέθοδον. καὶ αὖθις· πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τάξεων ἐπωπτευκώς, εἰ καί τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς.
Hesy. 432 Μεθόδιος, Ὀλύμπου Λυκίας ἤτοι Πατάρων, καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος, λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ Πορφυρίου συνέταξε τεύχη· καὶ Συμπόσιον δέκα παρθένων, καὶ περὶ Ἀναστάσεως λόγον ἄριστον κατὰ Ὠριγένους, καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ Πυθονίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε δὲ καὶ εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τὰ Ἄσματα τῶν ᾀσμάτων ὑπομνήματα· καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρίῳ ἐτέφθη.
Δ 433 Μεθωναῖος: ὁ ἀπὸ τῆς Μεθώνης πόλεως.
Δ Suid. 434 Μεθώνη: ἡ πόλις. μία τῶν Ἀλκυονίδων. Δημοσθένης ἐν Φι-
Harp. λιππικοῖς λέγει ἂν τὴν ἐν Θρᾴκῃ· ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναί φησι Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.
Σ 435 Μεθόριον: μεταξὺ τῶν ὅρων.
Σ 436 Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος.

425 = P, Σ^a cf. H 426 — ἠφίετο = P, Ba 296, 23 cf. sch. Pl. Leg. 11, 914e 427 — ἀφίει = P, Σ^a, Ba 296, 22 cf. H, sch. K 121, Ambr. 528, Et. M. 575, 26 οὐδὲ sq. Aelian. fr. 293 428 = P, Ba 296, 25 cf. H 429 = P, Ba 296, 24 cf. H, Zon. 1343 et 1346 (in Ephes. 6, 11) 431 ὁ — vs. 13 μεθοδικῶς Polyb. 5, 98, 10. πάντα sq. Polyb. fr. 182 432 praeter ἤτοι Πατάρων (de quibus cf. Wentzel TU 13, 3, 34) = Hieron. vir. ill. 83 433 cf. L 434 — πόλις = Ambr. 444 Δημοσθένης (1, 9) sq. Harp. = P 435 = P, Ba 296, 26 cf. H 436 = P, Ba 296, 27, H

434 μία τῶν Ἀλκυονίδων ex v. A 1298 436 cf. 410

A(GFVM) 4. 5 καταλαμβάνων] καταλιμπάνων ed. pr. cf. Et. M. 575, 26 7 τεχνάζεται, μετέρχεται GVM 9 καὶ Μεθόδιον, non nov. gl. GFVM τὸ — ὑπάρχον] τῶν — ὑπαρχόντων Bhd. 12 τῶν alt.] τοῖς A 13 κατὰ μέθοδον om. V 14 τάξεων A: πράξεων GVM 17 λαμπροῦ A, Hieron.: οὗτος λ. GVM 19 ἕτερος A 20 Πυθωνίσσης Hieron. δὲ om. G καὶ sec. ex A solo 21 τὸ Ἄσμα GVM 433—4 ord. corr. M 25 μία τῶν Ἀλκυονίδων om. AF post l. hab. V; ζήτει ἐν τῷ Ἀλκιονίδες mg. add. M 27 φησι] κώμας G

437 Μέθυ: οἶνος. εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ, ὄφρα κέ Σ
τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται. καὶ Ὅμηρος· δῶκεν Ἰησο- Anth.
νίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
438 Μεθύσῃ κύων: θηλυκόν. ὅτι Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας, Suid.
θρασεῖα καὶ μεθύσῃ τις ὑλάκτει κύων. κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον, εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκῇς.
439 Μεθυμναῖος: ἀπὸ τόπου. Δ
440 Μεθύουσαν: δίυγρον οὖσαν, πεπληρωμένην. ἐν Ἐπιγράμμασι· Anth.
καὶ κώπην ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι. καὶ Μεθύω· αἰτιατικῇ. Synt.
441 Μεθυσοκότταβοι: λάταξ, χαλκῇ φιάλη· ἦν μεταξὺ τοῦ δείπνου Ar.
ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφον ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.
442 Μέϊς, μέΐδος. Δ
443 Μελαγρία: εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.
444 Μελαγχαίτης: ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Δ
445 Μέλαθρα: οἶκον. Ἀριστοφάνης· μέλαθρα μὲν ἂν καταιθα- Σ Ar.
λώσω. παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Ecl.
446 Μελαμβαφές. Δ
447 Μελάμβωλος: μελανόγειος. Αἰγύπτου μεδέουσα μελάμβωλε λινόπεπλε δαῖμον. Anth.
448 Μελάμπους: μαντικῆς εἰδήμων. ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα. Greg.
449 Μελαμπύγου τύχοις: Μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι, Λίμνης Σ
υἱοί. ἀκολασταινόντων αὐτῶν πολλά, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα ἐν ἀνωφόρῳ ἐδέθησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρός, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις Ar
ἐκωμῴδουν.

437 — οἶνος = P, Ba 296, 28, Et. M. 575, 34 cf. H, sch. H 471 εὐῶδες—ἄρηται Anth. 7, 23, 4—5 δῶκεν sq. H 471 439 cf. Ambr. 343 et 409, Zon. 1340 440 καὶ κώπην—ἔτι Anth. 6, 38, 2 Μεθύω sq. = Synt. Laur. et Gud. 441 sch. Ar. Ach. 525 443 fort. Metaphr. 445 — οἶκον = P cf. Ba 297, 7 = sch. B 414; H = Zon. 1347 μέλαθρα alt. — καταιθαλώσω Ar. Av. 1247—8 παρὰ sq. = Et. M. 576, 16 447 Αἰγύπτου sq. Anth 6, 231, 1—2 448 ὁ — ἐδέετο Marin. 10; Aeliano attr. Bhd. οὗτοι sq. fort. sch. Greg. cf. PG 36, 1009b 449 — δεσμῶν = P ὅτι sq. sch. Ar. Lys. 802

438 Αἴσωπον sq. ex v. Al 335 439 cf. 898 441 cf. v. K 2154 443 cf. 467 448 cf. v. σύμβολον

A(GFVM) 438 om. AF mg. praemisso μέθυ A^r, ord. corr. M 6 ἄρτι A^r πρίαις A^r ἄν μοι om. G δοκεῖς $A^{rec}G$ 443 om AFV mg. A^r 20 Μελαμβαφεύς V 22 λινόβλεπτε F; Μελάμβωλον λέγουσι τὴν Αἴγυπτον, ἤτοι μελάγγειον mg. add. A^r 25 Μίμνης V cf. v. K 1405 26 αὐτῶν πολλά A, Phot.: δὲ αὐτῶν GM δὲ V 27. 28 ἐν ἀνωφόρῳ] ἐν ἀναφόρῳ ed. pr. ἀναφόρων Phot. 29 τὸ] τοι Bhd.

450 Μελαναιγὶς Διόνυσος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Απατούρια.

Phil. 451 Μέλαν: τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι· καὶ ἰδίως, ᾧ γράφομεν. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως, λευκὸν δὲ χρῶμα
Σ? διακριτικὸν ὄψεως. καὶ Μελαναιγίδα Διόνυσον ἱδρύσαντο ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ τοῦ Ἐλευθῆρος θυγατέρες θεασάμεναι φάσμα τοῦ Διονύσου ἔχον μελάνην αἰγίδα ἐμέμψαντο· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ Ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τιμῆσαι Μελαναιγίδα Διόνυσον.

Δ 452 Μελανείμονος: τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος.

Ar. 453 Μελανίωνος σωφρονέστερος· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· οὗτος φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει, καὶ κύνα τιν' εἶχε, κᾆτ' ἐλαγοθήρει, κοὐκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους. οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη ἐκεῖνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἧττον τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι.

Hesy. 454 Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, παῖς δὲ Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα καὶ διατρίψας παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους.

Hesy. 455 Μελανιππίδης, Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ ποιήματα ἐπικὰ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Harp. 456 Μελανίππειον: Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρῷόν ἐστι.

Ar. 457 Μελάνθιος καὶ Μόρσιμος· λέγει Ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως· ἄμφω Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι, γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι· ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα καὶ θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Γοργόνες, φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν· βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος· ἅρπυιαι δὲ ἅρπαγες τῶν ἰχθύων· Ἅρπυιαι γὰρ ἁρπακτικοὶ δαίμονες· ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γραῖσι συγκοιμώμενοι· σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι· καταχρεμψαμένη δὲ καταπτύσασα.

Suid. 458 Μέλανθος, Ἀθηναῖος· ὃς ἐμονομάχησε μετὰ Ξανθίου Βοιωτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.

451 — γράφομεν Alex. Aphr. 114, 15—17; μέλαν—ὄψεως alt. l. l. 126, 27—8 Μελαναιγίδα sq. Atticistis attr. Wentzel, Ἐπικλήσεις I 4, sed fort. e collect. oracul. est 452 cf. Ambr. 311; l. = L 453 οὗτος sq. Ar. Lys. 785—9, 91—796 456 Harp. 457 Ar. Pac. 809—817 c. sch.

451 extr. cf. v. A 2940 457 cf. 1260, vv. B 182, Γ 392 extr., σοβάδες, K 873 458 ex v. A 2940

A(GFVM) 3 δέ pr.] εἰ V χρῶμα pr. — δὲ om. V λευκὸν—4 ὄψεως ex F(V), Alex. 4 καὶ—8 Διόνυσον om. F 6 μελάνην] μέλαιναν Port. (frustra) 10 σωφρονέστατος GFVM 11 κἀν AF: καὶ GM 15 πρεσβυτέρου Bhd.: cp. A πρεσβύτου GFVM 455 om. F ante 454 GVM iterum mg. add. A^r cf. Rohde, Kl. Schr. 1, 170 sq. 19 ξε'] πε' Reines. sed cf. Rohde l. l. 20 ἐπικὰ] ἤγουν ποιητικὰ ss. V 456 post 453 GM, sed Μελανίππιον Harp. ep. 24 ἅρπυια A 28 post δαίμονες dist., γραοσόβαι c. sch. add. Kust. 458 om. AFV mg. A^r

459 Μελανοσυρμαῖον λεών: μέλαινα, καὶ συρμαϊζόμενον· συρμαία δὲ κρίθινόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους. Ar.

460 Μελανοχροιής: ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων. Δ

461 Μελάνοψ: ὄνομα κύριον. Δ

462 Μελάνωπος: οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Harp.

463 Μελαντιάς, κώμη τῆς Θρᾴκης ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη Μελιτιάς, β' καὶ ρ' σταδίους διεστῶσα τοῦ Βυζαντίου. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμός, ὃς ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον Καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμα ἐκκλίνας ἐς Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται· ὅθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν. E

464 Μελάνυδρος: βαθεῖα, κυρίως δὲ καθαροῦ ὕδατος. Σ

465 Μελαίνη: βαθεία. Μέλαιναι δὲ φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι· τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν. Σ Hom.

466 Μελαίνω. αἰτιατικῇ. Δ

467 Μελεάγρια· ῥίζαις αὐτοὺς μελεαγρίων καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. Metaphr. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

468 Μελεαγρίδες: ὄρνεα, ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας, οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκάλλιδος τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Σ

469 Μελέαγρος: ὄνομα κύριον. Δ

470 Μελδόμενος: καιόμενος. Δ

471 Μέλδοντες: τήκοντες, ἕψοντες. γέντα βοῶν μέλδοντες, τουτέστιν ἕψοντες. καί, κνίση μελδόμενος. ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίση. Call. Hom.

472 Μελεδαίνειν: ἐπιμελεῖσθαι. Ἡρόδοτος· τοὺς νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν. E

473 Μελεδήματα: μεριμνήματα. καὶ Μελεδήμων, μελεδήμονος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων. Σ Δ Anth.

474 Μελεδωνός: φροντιστής, ἐπιμελητής. Αἰλιανός· ὁ δὲ τὸν Δ

459 — πόμα sch. Ar. Th. 857 461 cf. Ambr. 323 462 Harp. 463 — Θρᾴκης + β' sq. Agath. 5, 14 p. 308, 4. ἡ—Μελιτιάς cf. Eust. Opusc. ed. Tafel p. 44, 85 464 = P, Ba 297, 10 cf. sch. I 14 465 — βαθεία = P, Ba 297, 8; cf. H = sch. A 300; Et. M. 577, 4 Μέλαιναι—κείμεναι sch. A 103 466 = Synt. Laur. cf. Synt. Gud. 467 ῥίζαις—ἐδεξιοῦτο Metaphr.; PG 115, 932a contulit Mai Spicil. Rom. 4 p. XXVII 468 = P cf. H 470 = Ambr. 513 (in Φ 363) cf. Zon. 1350 471 — τήκοντες cf. H, Ap. S. 110, 32, sch. Φ 363, Et. M. 576, 20. γέντα β. μέλδοντες Call. fr. 125 K., 309 S. κνίση sq. Φ 363 c. sch. 472 τοὺς sq. Hdt. 8, 115, 3 473 — μεριμνήματα = P, Ba 297, 9, Ap. S. 110, 33, Et. M. 570, 28 cf. sch. δ 650, H πολυσπαθέων sq. Anth. 6, 39, 5 474 — φροντιστής = Ambr. 305, Ps. Herodian. 213 cf. Zon. 1339 ὁ δὲ—p. 352, 2 ἐγλίχετο Aelian. fr. 72

467 cf. 443 471 Call. cf. v. Γ 155 473 Anth. cf. v. Π 2005 474 Aelian. fr. 72 cf. v. H 350

1 μέλανα ed. pr. 3 μέλαναν V 6 κώμη τῆς Θρᾴκης post 7 Μελιτιάς transpos. GVM 7 β'] μ' ex Agath. Gsf. σταδίους ed. pr., Agath.: cp. A σταδίων GVM 12 δὲ] αἱ add. FVM 466 om. FV 14 αἰτιατικῇ om. A; Μελαίνω· αἰτιατικῇ mg. add. A^r 467 om. AFV mg. A^r 18 ἐμβαλεῖν FV 470—1 extra ord. 24 κνίσσῃ bis GVM cf. Hom. 29 ἐπιμελητής] ἔφορος add. V A(GFVM)

E ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ ἀνόσιος ὢν τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχετο.

E καὶ Εὐνάπιος· τῶν αὐτῶν ἐθῶν γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλουμένης

E θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. καὶ Αἰλιανός· ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε Νέρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρμήθη.

Σ + Hdt. 475 Μελεδωνοί: ἐπίτροποι· φροντισταὶ παρ' Ἡροδότῳ, προεστηκότες. ὥσπερ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ Εὐαγγελίῳ.

Δ 476 Μελεϊστί: κατὰ μέλος.

Σ 477 Μέλεος: μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής. ὁ μὲν Hom. ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐκδέχεται τὸ μέλεος, οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ.

Δ 478 Μελέτη: ἄσκησις, ἐπιμέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν

E τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥωμαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ παρατάξεις μεθ' αἵματος μελέτας.

479 Μελετώμενοι: διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτοὺς μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν, ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους.

Soph. 480 Μελέτωρ: ὁ ἐπιμελούμενος, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει.

Σ + x 481 Μέλει: ἔοικεν. οὕτω τέθειται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ παροιμία· μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

Etym. 482 Μέλει· φροντίζει· μέλλει δὲ τὸ βραδύνει. καὶ μέλλω, τὸ ὀφείλω.

Σ? 483 Μελείρηνες: τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι.

484 Μέλη: τὰ τοῦ σώματος.

474 τῶν αὐτῶν—θεοῦ Eunap. fr. 94, FHG 4, 54 δε sq. Aelian. fr. 119 475 — προεστηκότες praeter παρ' Ἡροδότῳ = P, Ba 297, 11; φροντισταὶ = gl. Hdt. 2, 65, H Εὐαγγελίῳ Matth. 20, 8 476 = sch. Ω 409, Ps. Herodian. 81 cf. Ambr. 577, H 477 — δυστυχής = P, Σ^a, Ba 297, 12 cf. Et. M. 576, 36, H, Ambr. 306, Ps. Herodian. 81, sch. D in Π 336 ὁ sq. cf. sch. A (Aristonic.) in Π 336 478 — ἄσκησις cf. H καὶ sq. Ios. Bell. 3, 75 479 ὥσπερ sq. Philostr. 1, 7 480 Soph. El. 846—7 c. sch. 481 — Ὁμήρῳ cf. Ap. S. 110, 28; — ἔοικεν cf. P = Ba 297, 18, sch. A 564 (et Aristonic. in sch. A); H, sch. Pl. Rep. 8, 566e μέλει μοι sq. Iul. Misop. 358a 482 cf. Choer. Epim. Ps. 37, 23 (ex quo Et. M. 576, 51), Ambr. 542—3, H 483 cf. Plut Lyc. 17, 3; fort. ex Ar. Byz. derivatum 484 cf. Et. M. 577, 11 = Soran. ap. Zon. 1347

476 cf. 517 479 cf. v. Ε 3605 481 cf. v. Ε 969 et v. τέλμα 482 cf. 488, 538—9, v. Ε 973

A(GFVM) 2 ὢν V, v. H 350: ὢν καὶ AGM 3 ἐτῶν Kust. 5 δε] ὡς V 9 τοῦ alt. om. F 476 bis, hic et post 474 F 20 κνίσσης GM, v. l. v. Ε 3605 24 Μέλλει e Phot. Hes. sch. Hom. Kust.; sed μέλει ad verba Iuliani accomodatum est 25 μέλλει F ἢ τῶν om. GM 482 om. AF mg. A^r 27 Μέλλει] μέλλειν G βραδύνειν GM 28 Μελλείρηνες e Plut. Kust.

485 Μεληδόν: κατὰ μέλος. Δ

486 Μέλημα: φρόντισμα. Σ

487 Μέλης, Μέλητος: ὁ τοῦ Ὁμήρου πατήρ. Δ

488 Μελλήσας: ὑπερθέμενος, βραδύνας. καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας. Σ

5 489 Μελήσερμος, Ἀθηναῖος, σοφιστής. ἔγραψεν Ἐπιστολῶν ἑταιρι- Hesy. κῶν βιβλία ιδ', καὶ ἀγροικικῶν α', Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν βιβλίον α', Στρατηγικῶν βιβλίον α', Συμποσιακῶν βιβλίον α'.

490 Μελησία: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν καὶ ἐρᾷ Δ αὐτῆς. E

10 491 Μέλλησις: ὑπέρθεσις. Σ

492 Μελησμός: ἡ βραδυτής. Δ

493 Μελήσω: σπουδάσω, φροντίσω. Σ

494 Μελληταί: ὑπερθετικοί. Σ

495 Μέλητος: τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ Ἀριστοφάνης· Ar.

15 σκολιὰ Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων. οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἦσαν.

496 Μέλητος, Λάρου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο Σωκρά- Hesy. την μετὰ Ἀνύτου. πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι. κατελιθώθη

20 δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ· καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικόν, ὀλυμπιάδι πδ'.

497 Μέλητος· οὗτος ἐρᾷ νεανίου Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ E

25 πλουσίων, μειρακίου καὶ ἐκείνου τὸ γένος διαπρεποῦς καὶ τὴν ὥραν ἀμάχου. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλητος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας, ὡς φασιν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς, καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων καὶ ὁμοῦ τὰ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ πράγματα κύνας τε ἀγαθὰς

485 = Ambr. 575, Ps. Herodian. 81 486 = P, Ba 297, 13, sch. Luc. 178, 25 cf. H 487 = Ps. Herodian. 81; — Μέλητος = Ambr. 325 488 = P, Ba 297, 19 cf. H, Bk. 278, 14, sch. Thuc. 1, 86, 2 490 ὁ sq. Aelian. fr. 12 491 = P, Ba, Σ^a cf. H 492 cf. Ambr. 288, Zon. 1344 v. μέλλησις; H v. μέλλησις = Et. M. 577, 1, Bk. 278, 13 493 = P, Ba 297, 21 cf. Zon. 1351 494 = P, Ba 297, 22, H 495 Ar. Ran. 1302 c. sch. 496 τραγῳδίαι cf. sch. Pl. Ap. 18b. vs. 20 καὶ ἦν sq. cf. de Melisso Laert. 9, 24 497 Aelian. fr. 69

487 cf. v. O 251 init 488 cf. 534 et 538 490 cf. v. Π 274 495 cf. v. σκολιά 497 cf. vv. A 4329, 4343, 4301, Ε 2027, K 251

4 τοῦ om. GM 7 βιβλίον pr. et alt. om. G 8 ὁ δὲ om. A 11 Μελ- A(GFVM) ησμός Port. cf. Hes. 13 Μεληταί GF 496—7 inverso ord. V, 495—7 post 525 GM; Μέλιτος cett. GVM cf. p. 22, 2.3 18 Λαΐου ex Ar. fr. 438 ap. sch. Pl. Clinton 20 καὶ ἦν AM: ἦν δὲ G om. V οὗτος ἦν Flach cf. 21 τῶν alt. om. M 21 οὗτος] καὶ Flach cf. 20 καὶ om. G 23 πε' Bhd. 24 Μέλιτος GM om. V οὗτος—p 354, 18 κεφαλήν] ὄνομα κύριον F cf. Ambr. 327 ἐρᾷ νεανίου] ἦν νεανίας Bekk. (νεανίας etiam Bhd.); ἦρα δὲ post πλουσίων add. Bekk. 25 καὶ ἐκείνου ex A solo 26 Μέλιτος cett. GVM 27 ὡς φασιν om. V 29 καὶ ὁμοῦ—ἐλαύνοντα om. V τὰ] τι Hercher del. Bas. ἐλαύνοντα] ἐμβάλοντα G πράγματα] προστάγματα Bekk.

καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν, καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν, καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τελευτῶν ὄρνιθάς οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος καὶ ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα τοὺς προειρημένους, ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ᾗ ποδῶν εἶχεν ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας γοῦν ἀναλαβὼν καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθείς, εἶτα μέντοι κατ᾽ ἴχνια τὰ ἐκείνου θεών, ὥσπερ οὖν ἑλκόμενος βίᾳ, ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ χωρῶν ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα ἀντερασθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστηκεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον παῖς ὡραῖος καὶ γυμνὸς ἀλεκτρυόνας β΄ μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ ὠθῶν ἑαυτὸν ἐπὶ κεφαλήν.

Δ 498 Μέλητοι καὶ Ἄνυτοι.

499 Μέλι: τοῦτο γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν· χολῆς γὰρ αὐτό φασι ποιητικὸν εἶναι καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν.

Δ 500 Μελία: εἶδος δένδρου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἰζόμενος μεAr. λίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

Hom. 501 Μελίβοιαν: τὴν Ὀλιζῶνα πόλιν.

Suid. 502 Μελίβοιος: γεωργὸς ὁ τὸν Οἰδίπουν ἀναθρεψάμενος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἰδίπους.

Δ 503 Μελίδειον κηρίον.

Σ Δ 504 Μελίαι: βέλη. δόρατα. μελίαι δ᾽ ἦσαν αὐταῖς αἱ κερκίδες·

498 cf. Ambr. 327 499 Iul. ep. 180 (p. 230 Bidez) 500 — δένδρου = Ambr. 467, sch. Π 143, H ἰζόμενος sq. Ar. Av. 741 501 cf. B 717 503 cf. Ambr. 499 et Zon. 1348 504 — βέλη = P, Ba 297, 14 δόρατα = Zon. 1343 cf. P μελίαι — κερκίδες Greg. Naz. PG 36, 570 b

502 ex v. Οἰδίπους 503 cf. 512

A(GFVM) 1 ἵππων GVM αὖ (V)M: ἂν A ἐκ G 2 ὅτου — 3 ὡραίαν] καὶ χλαμύδας ὡραίας V 5 γε om. V 6 τὸ del. Bhd. τοὺς προειρημένους] πεπερνημένους temere M. Schmidt 7 τοσοῦτο GM ἀπεωρήσατο V 8 καὶ ἐπὶ — ἀτιμίᾳ om. V 9 τε et ἅμα καὶ ἀπείροις om. V 10 τε ex A solo 12 γοῦν A: οὖν GVM 13 καὶ — ἐνθείς om. V μέντοι ex A solo ἐκείνου] Μέλιτος V, qui 14 ὥσπερ — βίᾳ et χωρῶν ἐπὶ τῷ om. 14 χωρῶν] χορῶν ed. pr. χορῷ Kuehn δώρῳ M. Schmidt 15 βραδὺ V ἀνατερασθεὶς V 16 τοῦ — τόπον om. V 17 β΄ μ. εὐγενεῖς om. V καὶ om. V 17. 18 ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν ἑαυτόν GVM 498 post 526 GM; Μέλιτοι GVM 21 γὰρ A, Iul.: δὲ GFVM φασὶ καὶ αὐτὸ ποιητικὸν F 24 Ὄρνισιν om. V ἑζόμενος GM 26 Ὀλυζῶνα GM Ὀλιταιῶνα F 502 om. AF post 499 V 27 καὶ — 28 Οἰδίπους om. V 29 Μελίσσιον Tittmann cf. 512, Ambr.

φησὶν ὁ θεολόγος Γρηγόριος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὕτω τοι, μελία Anth.
ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ᾽ ἱερά.

505 Μελιηδής: ὁ γλυκύτατος. καὶ Ὅμηρος· μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. Δ

506 Μελίνη: εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης, τοῦτο Σ
γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. καὶ αὖθις· ἐφέροντο ἀδεῶς οἶνον, E
ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

507 Μελίνη· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ. ὄσπριόν ἐστιν· ὅπερ καὶ Harp.
ἀρσενικῶς λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνην. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελίνους εἶπεν. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ζ΄ Περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον.

508 Μελίπηκτα: εἶδος πλακοῦντος. Δ

509 Μελιπνόους: ἡδυπνόους. Σ

510 Μελίρρυτον. Δ

511 Μέλισσα: ὄνομα πόλεως. καὶ ζωῦφιον, ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. Δ

512 Μελισσείου κηρίου. Δ

513 Μελισμός: τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω. Δ

514 Μελισσοκόμος: ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος. Δ

515 Μέλισσος: ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ γεννητικῇ. Δ

516 Μελισσῶα. Δ

517 Μελιστί: κατὰ μέλος. Δ

518 Μέλιττα: ἡ μέλισσα. Δ

519 Μελιταῖον κυνίδιον. τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευταί, οἱ Δ
δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν, οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί, οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ Μελιταῖα κυνίδια. καὶ Μελιτηροὶ κύνες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι.

520 Μελιταιεύς. Δ

521 Μελίτη· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. δῆμός δ᾽ ἐστι τῆς Harp.

504 οὕτω sq. Anth. 6, 52, 1 — 2 505 — γλυκύτατος = H cf. Ambr. 298. Ὅμηρος sq. K 495 506 — ὀσπρίου cf. P = Bk. 278, 21, Et. M. 577, 48; H, Ambr. 429, sch. Xen. An. 1, 5, 10 (ed. Dind.) ἦν — πλεῖστον Xen. An. 1, 5, 10. ἐφέροντο sq. l. l. 6, 6, 1 507 Harp. = P cf. Et. M. 577, 48, sch. Xen. An. 1, 5, 10; Dem. 8, 45; Soph. fr. 551; Hdt. 3, 117, 4; Xen. An. 1, 5, 10 et 6, 4, 6; Theophr. cf. h. pl. 8, 1, 1 508 l. cf. Ambr. 483 509 = Ba 297, 15, P 510 = L 511 — πόλεως = Ambr. 446 512 Luc. 24, 42 cf. Zon. 1348, Ambr. 499 513 aliter Ps. Herodian. 180 et 264, Ambr. 289 514 = Ambr. 290 cf. Et. M. 577, 42 515 — κύριον = Ambr. 335 517 = Ambr. 577 cf. H 519 l. = Ambr. 490 vs. 24 τῶν — κυνίδια Artem. 2, 11 (p. 99, 2) 520 = Ambr. 362 cf. 405 521 Harp. = P cf. sch. Pl. Parm. 126 e; Dem. 54, 7; Hesiod. fr. 106

504 Anth. cf. v. H 597 et v. ταναή 512 cf. 503 517 cf. 476 521 cf. 262

7 Μελίνη] εἶδος ὀσπρίου, ὅπερ τινὲς καλοῦσιν ἔλυμον add. V cf. ad vs. 11 A(GFVM)
8 μὲν om. GVM 9 θηλυκὸν V om. G μελίνην A, (Harp.): μελίνη GVM, Phot. 10 κέγχρου F cf. Harp. Phot. 11 ὅπερ — ἔλυμον om. V cf. vs. 7 ἐν — 12 ἀναγράφει om. V 516 om. F 519 — 20 inverso ord. GM, ordo poscit 24 ἰχνευτικοί GVM 26 καὶ — 27 τρεφόμενοι om. A 26 Μελιτηνοὶ Holsten. Μελιτήσιοι I. Vlit. 27 οἱ om. F 29 δ᾽ om. AF

Κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Δ 522 Μελιτηνή: ὄνομα πόλεως. καὶ Μελιτηνός, ὁ πολίτης.

Δ 523 Μελιτιανός. ὅτι Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ
Suid. διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης. ζήτει ἐν τῷ γελοῖος.

Σ 524 Μελιττοπηχεῖν: τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται.

Prov. 525 Μέλιτος μυελός: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

Ar. 526 Μελιτοῦττα: μάζα μέλιτι δεδευμένη, ἣν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐς Τροφωνίου μαντευομένοις. ἐν Λεβαδείᾳ ἐστίν. ἢ μελιτοῦττα ἐπίθετον τῶν ναστῶν. ἰστέον, ὅτι ἡ μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον· καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ, καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένος.

527 Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων.

Δ 528 Μελίτωνος.

Δ 529 Μελιτρός.

Σ 530 Μελίφρων: ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας.

Δ 531 Μελίχλωρος: ὁ χλωρός

E 532 Μελόμενοι· καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμωνι τούτῳ μελόμενοι.

Ar. 533 Μέλον: διὰ φροντίδος ὄν. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον, εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλω. ὅτι
E δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ, ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξης.

Ar. + Δ 534 Μελλονικιᾶν: τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ νυστάζειν ὥρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. Νικίας γὰρ υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες οὐ προνοητικός, ἀλλὰ μελλητής. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.

522 — πόλεως cf. Ambr. 450 Μελιτηνός cf. Ambr. 369 et 404, Zon. 1340 524 = P cf. H v. μελιτόπολιν 525 = Diogen. V. III 20 526 — ἐστιν sch. Ar. Nu. 507. vs. 10 ἡ — ναστῶν sch. Ar. Av. 567. ἰστέον sq. sch. Ar. Lys. 601 528 = Ambr. 376 530 = P, Ba 297, 16 cf. H, sch. B 34, Et. M. 577, 26 532 Aelian. fr. 294 533 — ἐκβάλω Ar. Vsp. 1288—9 c. sch. plenior. ὅτι sq. Agath. 2, 28 p. 127, 3 534 praeter τὸ βραδύνειν (de quo cf. ad 538) Ar. Av. 639—641 c. sch. cf. H

523 ὅτι sq. ex v. Β 468 533 Ar. cf. v. σκωμμάτιον. Agath. cf. v. Χοιρόνης 534 cf. 488 et 538

A(GFVM) 3 καὶ — πολίτης om. AF post 525 V 4 Μελιττανός V ὅτι — 5 γελοῖος om. AF 5 ζήτει — γελοῖος om. V 524—5 post vs. 3 πόλεως V 6 Μελιττοποιχεῖν Phot. Μελιττοπτηχεῖν Wolf, Pors. μὴ del. Bhd. 7 πέττωνται F προσάπτωνται Phot. πρόσπτωνται Pors. ἀποπέτωνται Port. 9 Μελιττοῦτα cett (F) V Μελιτοῦτα cett. GM 10 ἐν — 16 Μελιτρός om. F 11 κναστῶν V 13 διηγωνισμένοις ed. pr., sch. 19 Μελόμενος G 24 λόγων om. V τῆς] γῆς V 27 υἱὸς om. V 28 Ἀλκιβιάδου] Νικηράτου ed. pr., sch. 29 καὶ — 30 δρᾶν om. V plura om. F

535 Μελόντων: ἐπιμελείσθωσαν. Σ

536 Μέλος τι μελλοδειπνικόν ὑπανακίνει Κρητικὼ τὼ πόδε. Ar.
Ἀριστοφάνης· τάχα γὰρ ἔπειτι λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρά.

537 Μέλου: ἐπιμελοῦ. καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς Soph.
τόδ' ἡμέρας.

538 Μέλλω: ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου παρὰ Δ + Thuc.
Θουκυδίδῃ. καὶ Σοφοκλῆς· μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ Soph.
μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθειρα. καὶ Ἀριστοφάνης· μὴ δῆθ' Ar.
ἱκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω ἼΞεμεῖν. τουτέστιν εἰ ὅλως λέγεις, τότε
εἰπέ, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ἵνα ἅπαξ ἐμέσω καὶ μὴ καὶ τότε καὶ ὅτε
λέγεις· ἢ οὕτως· τότε, φησί, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω
ἐξεμεῖν· ῥᾷστα γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

539 Μέλλω: τὸ βραδύνω διὰ β' λλ· μέλω δὲ τὸ φροντίζω δι' ἑνὸς λ· δοτικῇ. Suid. + Synt.

540 Μέλω: ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Σ

541 Μέλπηθρα: παίγνια, σπαράγματα. Σ

542 Μέλποντες: ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες. Σ

543 Μελύδριον Ἰωνικόν: ἀντὶ τοῦ τρυφηλόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ar.
Ἀριστοφάνης· δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στέμμα μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

544 Μελχισεδέκ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων. E
οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ, ὅ ἐστιν εἰρήνης πόλις· ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ' ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ ὅλως μηδὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς ὁρμώμενος, ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. οὐ γὰρ πρεπωδέστατον ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναί φασιν. ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος εὔδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευε κλιμάτων τῶν Χαναναίων καὶ οἷς ἐπλησίαζε πονηροτάτοις Σοδόμοις. καὶ

535 = P, Ba 297, 23 cf. Ap. S. 110, 25 536 Ar. Eccl. 1153, 1165, 1168 537 Soph. OC 1137—8 c. sch. 538 βραδύνω = Ambr. 542, Et. M. 578, 3. ἐπὶ alt. sq. sch. Thuc. 1, 86, 2 μέλλων — διέφθορα Soph. El. 305—6 vs. 8 μὴ sq. Ar. Ran. 11 c. sch. 539 μέλω sq. cf. Synt. Gud., Ambr. 543 540 = P, Ba 297, 17, sch. ι 20 541 = P, Σ^a cf. H, Ba 297, 24, Ap. S. 110, 26, sch. N 233, Et. M. 578, 10, Ambr. 484 542 = P, Ba 297, 25 cf. H, sch. A 474, Et. M. 578, 17 543 Ar. Eccl. 882—3 c. sch. 544 Georg. 1, 102, 1—103, 2; 103, 25 sqq. cf. Herm. 21, 22

536 cf. v. Κ 2410 538 cf. 482, 488, 534; Ar. cf. v. Ε 1621 539 cf. 482 541 cf. 1205 544 cf. v. Σαλήμ

535—6 post 540 V 1 Μελλόντων AGFV, Phot. 3 Ἀριστοφάνης sqq. A(GFVME) om. F Ἀριστοφάνης ante ὑπανακίνει transpos. GM 8 διέφθορε E καὶ alt. — 12 εἴπῃς om. V plura om. F 10 καὶ sec. om. GM ὅτε GM, sch.: ὃ A 12 ἂν om. GM 539 om. AFV mg. A^r 13 Μέλλω — λλ ex A^r solo δὲ om. M (non nov. gl.) λ om. A^r 14 Μέλλω AFV 22 Εἰρηνόπολις GM 24 μηδὲ — παράπαν ex A solo 25 ὁρμώμενον ed. pr., Georg. 30 τῶν om. A cf. Georg.

μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἧς ὑπῆρχε βασιλεύς, ἡ πολυθρύλλητος Ἱερουσαλήμ ἐστιν, οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱεροῦ μετὰ τὴν Σαλὴμ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν καὶ κατὰ συνάφειαν ὀνομασθεῖσα Ἱερουσαλήμ· διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδεκιτῶν, ὅτι θεὸς ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ Ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστι· τουτέστιν Χαναναίων.

E 545 Μελχισεδέκ· οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν Χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ ὑποστρέφοντι τῷ Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πολέμου ἀπαντήσας ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ· εὐλογημένος Ἀβραὰμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς εἰρήνης.

546 Μελχισεδέκ, ἱερεὺς οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτί, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἑξῆς.

E? οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἤκμαζεν, ἀνὴρ θεοσεβής, ἐθνικός, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου, υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως τῆς Λιβύης. ὅστις γινόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ριγ' ἔτη.

E 547 Μελχὸμ προσοχθίσματι: εἴδωλον καὶ τοῦτο· προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ Γραφή· ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀπόβλητον.

Prov. 548 Μεμαγμένη μᾶζα: ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

Ar. 549 Μεμαγμένην: παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. ἔνθεν καὶ παροιμία· μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

Ar. 550 Μεμακκοακότα: τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα· Μακκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ ἐγένοντο ἐνεαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα τὸν δεσπότην, τέχνην πεποίηται.

545 — πάντων Georg. 100, 18—25 βασιλεὺς εἰρήνης = Ep. Hebr. 7, 2, Lagarde 183, 35, Et. M. 578, 19 546 vs. 20 οὕτος sq. cf. Malal. p. 57—8 (unde Georg. 101, 15 sq.), [Io. Antioch.] fr. 11, 1, FHG 4, 546 547 Georg. 206, 11—13 548 = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 650 549 Ar. Eq. 55 et 57 c. sch. 550 Ar. Eq. 62—3 c. sch.

547 cf. v. Π 2768 549 cf. 35 550 cf. 69

A(GFVME) 3 τὴν] τοῦ G, v. l. Georg. 4 Ἱερουσαλὴμ ὀνομασθεῖσα GV Ἱ. ὀνομασθεῖσαν M 545—6 inverso ord. GVM, 546 om. F 8 Μελχισεδὲκ om. GF βασιλεὺς — 9 θεοῦ om. G 11 ὃς — 14 πάντων] καὶ τὰ λοιπά G 12 εὐλογημένος — 14 πάντων] τὰ λοιπὰ F 15 et 16 μόνων VM 21 καταγόμενος — 22 Χαναναίων post 24 ἔτη transpos. V 22 ὅστις γινόμενος] ὃς ἐγένετο V 24 ὅπερ — ἔτη om. G ἔτη ριγ' VM 27 μῦσος E^ee, Port., v. l. Georg. 32 Λαιμὼ 69; Μακκὼ καὶ Λαμὼ ὀνόματα γυναικῶν mg. add. M et omisso γυναικῶν A^r 32 Ἀριστοφάνης — 33 πεποίηται om. FV 33 ποιεῖται GM

551 Μεμακυῖα: προθυμουμένη. Δ

552 Μεμαώς: προθυμούμενος. Δ

553 Μεμαστιλημένος: κατειργασμένος, τουτέστι μεμασημένος. Ar.

554 Μεμαυῖα: προθυμουμένη, γλιχομένη. οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἠδύνατο καὶ μεμαυῖα εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα. Δ + Anth.

555 Μεμβλώκατον: ἀντὶ τοῦ παραμένουσι. καὶ Μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετο. Δ

556 Μέμβλωκε: παραμένει. καὶ Μεμβλωκός, παραγενόμενον, μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν. Δ Call.

557 Μεμβράς: εἶδος ἀφύας. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφύα. Suid.

558 Μεμελημένος: πεπονημένος. Σ

559 Μεμένηται: μένει. Δ

560 Μεμετρέαται: μεμέτρηνται. Δ

561 Μέμηλα: ἐφρόντισα. καὶ Μέμηλε, μέλλει. Δ Σ

562 Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος. Σ

563 Μέμηνε: μαίνεται. Σ

564 Μεμιλτωμένον· Ἀριστοφάνης· τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται β' μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. Ar.

565 Μέμμιος· ὕπατος ἦν Ῥωμαίων. ζήτει ἐν τῷ Ἀχαΐα. E

566 Μεμισθαρνηκώς: ὁ μισθῷ καμών. Σ

567 Μέμνη: β' προσώπου. Δ

568 Μέμνηται· γενικῇ. Synt.

569 Μεμνῆτο: μιμνήσκοιτο. οὕτω προπεριεσπωμένως, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου. Ar.

551 aliter sch. Δ 435, H 552 = L, sch. Δ 40 cf. H, Et. M. 578, 21 553 sch. Ar. Eq. 1168 554 — προθυμουμένη cf. sch. Δ 73. οὐδὲ sq. Anth. 7, 148, 3—4 555 Μέμβλετό sq. cf. H v. μέμβλεται, Et. M. 578, 40 556 — παραμένει = Ambr. 514 cf. Et. M. 578, 34 (e sch. Δ 11) παραγενόμενον cf. H; haec ad Call. (fr. 137 K., 124 S.) rettulit Toup 558 = P cf. H = Σ^a, Ba 297, 26, Zon 1355 560 cf. An. Ox. 1, 287, 28, ex quo Et. M. 578, 41 561 — ἐφρόντισα = Ambr. 516 cf. H Μέμηλε sq. = P, Σ^a, Ba 297, 27 cf. sch. α 151, Herodian. schem. Jb. 149, 342 562 = P, Ba 297, 28 aliter sch. Ε 708, H 563 = P, Σ^a, Ba 297, 29 564 Ar. Ach. 22 c. sch. 566 = P, Ba 298, 1 cf. H 568 = Synt. Gud. cf. Laur. 569 (praeter μιμνήσκοιτο) Ar. Pl. 991 c. sch. cf. sch. A in Ψ 361

553 cf. 1487 554 cf. v. K 1832 557 ex v. A 4660 564 cf. v. σχοινίον 565 cf. v. A 4669

1 προθυμουμένη — 4 Μεμαυῖα om. F 1 προθυμουμένη e sequent. ortum esse vidit Bhd. A(GFVM) 557 om. AFV mg. A^r; Μεμβράς praemisit G mg. add. M 13 μεμέτρηται F μεμέτρονται V 14 μέλει M, Ba om. F 19 εἰώθειαν A^ec 22 ὕπατος — Ἀχαΐα] ὄνομα κύριον F 24 β' ἀσώπου AV 26 μεμνήσκοιτο GF ὡς] φησιν add. F

E? 570 Μέμνων, ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας, ἡγεῖτο μὲν Αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκείνῃ ἔθνη ὑποχείρια ἔχων.

Σ 571 Μέμονα: προθυμοῦμαι.

Σ 572 Μέμορται: μεμοίραται.

Σ 573 Μεμωκημένος: καταπεφρονημένος.

Δ 574 Μέμωνος: ὄνομα κύριον.

Δ 575 Μεμπτέος: μέμψεως ἄξιος.

Σ 576 Μεμοιραμένων: λαχόντων, κληρωσαμένων.

Σ 577 Μεμοίραται: μετέχει, εἴληφε.

Thdr. 578 Μεμυαλωμένα: εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια· ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι.

Σ 579 Μεμύημαι: πεπείραμαι.

Σ 580 Μεμυκότα: κρύψαντα, καμμύσαντα· ἢ κεκολλημένα. καὶ

Hom. Ὅμηρος· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν. ἐκ παρατηρήσεως Ὁμήρου φησὶ τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ

Anth. Ἕκτορος κατὰ θείαν πρόνοιαν. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν πάρος Ὀρβηλοῖ μεμυκότα δειράσι ταῦρον. ἀντὶ τοῦ μυκηθμῷ χρώμενον, μυκώμενον.

Ar. 581 Μεμύρωμαι· Ἀριστοφάνης· μακαριωτάτη ἐγώ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐτῶν τὰ Θάσια ἀμφορείδια. ἀμφορείδια τὰ κεράμια· ἀπανθήσαντα δὲ ξηρανθέντα.

Ar. 582 Μεμυστιλημένοι: εὐωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μυστρία μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, οἷον μυστίλιόν τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος, ἤγουν ἀθάρα· ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς· ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἄρτοις ἤγουν ἀλφίτοις λέγει· τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἔνδειαν ἄρτου. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἢ διὰ

570 Paus. Per. 10, 31, 7 571 = P, Σ^a cf. Ba 298, 4; H, sch. M 304, Ambr. 522 572 = P, Σ^a 573 = P, Σ^a cf. H 575 = Ambr. 303 576 = P, Ba 298, 2 cf. H 577 = P, Ba 298, 3 578 Thdr. in Ps. 65, 15, PG 80, 1369 b. — πίονα = An. Ox. 2, 461, 4 579 = Σ^a, H (in Ep. ad Philipp. 4, 12) cf. P 580 — κεκολλημένα = P, Ba 298, 5 cf. Et. M. 579, 5 Ὅμηρος Ω 420; scholiis amplioribus attr. Gsf. cf. sch. T τὸν — ταῦρον Anth. 6, 115, 1 581 Ar. Eccl. 1113, 1117—9 c. sch. 1119 et 1121 582 sch. Ar. Pl. 627—8

580 Anth. cf. vv. Δ 361 et O 501 581 cf. vv. A 1785 et 2896

A(GFVM) 1 ὁ] ὡς G μὲν] δὲ G 2 Σούνων A; Χοάσπης ποταμὸς Περσικός mg. add. A^r et omisso Περσικός M 3 ἐκείνῃ A: cp. V ἐκεῖσε GM 11 νόμος] κόσμος F 15 Μεμύηται V, Phot. 23 αὐτὸν V 24 ἀμφορείδια pr.] ἀμφορεί- 32 ταχέον V

τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο.

583 Μέμφις: ὄνομα κύριον· Μέμφεως· ἡ δοτικὴ Μέμφει· καὶ θηλυκὸν ἡ Μέμφις. Ἄπις, θεὸς Αἰγύπτου· τοῦτον Αἰγύπτιοι σελήνῃ τιμῶσι. καὶ ἱερὸς ἦν ὅδε ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Δ Suid.

584 Μεμφίτης: ἀπὸ τῆς Μέμφεως. Δ

585 Μέμφομαι· αἰτιατικῇ. Synt.

586 Μεμφωλή: μέμψις. Δ

587 Μεμψιβολεῖν: μέμφεσθαι. Σ

588 Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων. Σ

589 Μένανδρος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείθους καὶ Ἡγεστράτης· περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος· κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρη' καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Hesy.

590 Μένανδρος, Λαοδικεὺς τῆς παρὰ τῷ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ Μινουκιανοῦ Προγυμνάσματα· καὶ ἄλλα. Hesy.

591 Μένανδρος, προτίκτωρ, ἱστορικός· ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ· ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν· οὗτος δὴ οὖν ἥκιστα τῆς τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ὁμόγνιος δέ μοι τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀποτευσάμενος παιδείας εἶτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς· ἀλλ' ἔγωγε οὔτι χρῆναι ᾠόμην μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ ἐς τέλος ἱκέσθαι τῶν πόνων· καὶ δὴ ἀφικόμην, ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος· οὐ γάρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκας οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεὶς καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχηνὼς περιενόστουν. καί μοι καταθύμιοι ἦσαν οἵ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων καὶ οἱ ἀμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαίστραις

583 — Μέμφις alt. cf. Ambr. 442 585 = Synt. Gud. 586 = H, Ambr. 433 cf. P 587 = P, Ba 298, 6 588 = P, Ba 298, 7 cf. Zon. 1340 H; l. = Ambr. 307 589 cf. Gell. 17, 4, Fr. com. ed. Kaibel p. 9 591 Men. Prot. fr. 1, FHG 4, 201

583 Ἄπις sq. ex v. A 3201 589 cf. v. Δ 1188

1 ἄρτιον V 3 τῷ Μέμφει F 3. 4 θηλυκῶς F cp. A 4 Ἄπις — A(GFVME) 5 ἡλίου om. AF post 582 V 4 Αἰγύπτου GM: Αἰγυπτίων V 5 ὅδε G, A 3201: ὧδε M δὲ V τῆς om. G ὁ alt. om. V 585 ex mg. A^r solo 11 κωμικὸς — 12 Ἀθηναῖος del. Bhd. 11 καὶ — 16 καταλογάδην om. F 11 καὶ om. G, nov. gl. 13 δὲ om. G 14 ργ΄ E 15 ἐπιστολὴν G ἑτέρους] ἑτέρων δύο V; prosarios libros ad alios rettulit Bhd. 17 τῷ pr. ex A solo 18 ἔγραψεν — 19 ἄλλα] Μένανδρος, Ἀθηναῖος, κωμικός F 19 καὶ ἄλλα om. V 20 ὃς — p. 362, 12 ἀρχὴν om. F 22 οὖν] οὖν μοι GVM (Ἡ. δὲ ὦν γε μοι coni. Bhd.) δέ] γε V 24 οὔτε A 28 δεινότητας GM τὰς] καὶ τὰς G 29 καὶ del. Bhd. 30 κατάθυμοι V 32 ἔτι] ὅτι V

ἐναπεδυόμην καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι, συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ νουνεχές, καὶ ἄλλο ὅ τι ἐς βίου ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδήσατο κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατα ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστὴς ποιημάτων τε καὶ ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμόν, ἀγαπητῶς ἐν τῷ τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν τῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν, ὡς οὐ χρεὼν ἀνόνητά με περινοστεῖν, ὥς τ' ἂν οὖν μὴ διαπαντὸς κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφὴν ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

Δ 592 Μενδαῖος: ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης.

Harp. 593 Μένδη· πόλις μία τῶν ἐν Πελλήνῃ Μένδα, ὑπὸ Ἐρετριέων ᾠκισμένη.

Greg. 594 Μένδην: οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον, τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει· καὶ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε μὴ ἐσθίειν τράγους· ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδησίου παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

Thuc. 595 Μενδήσιον κέρας: τὸ τοῦ Νείλου στόμα.

596 Μένεα πνείων: μεγάλα δυνάμενος.

597 Μενεδάϊος ἵππος: ὁ πολεμιστήριος. cᾶμα τόδε φθιμένου
Anth. μενεδαΐου εἵcατο Δᾶμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸν Ἄρης
Δ τύψε. Μενεδάϊος, καὶ κατὰ τροπὴν Μενεδήϊος.

Δ 598 Μενέδημος.

Hom. 599 Μενεαινέμεν: προθυμεῖσθαι.

Δ 600 Μενεκλείδης.

Hesy. 601 Μενεκράτης, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

602 Μενεκράτης, Συρακούσιος, ἰατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας· ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον, δούλους δὲ αὑτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπῄτει καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δὲ Ἀπόλλωνος.

592 = L; l. cf. P, Ambr. 410 593 Harp. cf. P, Ambr. 441 594 Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1052 contulit Gsf. 595 sch. Thuc. (Patm.) 1, 110, 4 596 l. B 536 597 cᾶμα — τύψε Anth. 7, 208, 1—3 599 sch. Ε 606 cf. H, Zon. 1353 600 = L 602 Ath. 7, 269a sqq.

597 cf. v. Δ 101

A(G F V M) 3 βίον ed. pr. διεδύσατο GM 4 προμηθέστατον V προμυθέστατα GM 5 μουσῶν om. V 10 ὥστ' ἂν οὖν] ὡς δ' ἂν o. Bekk. ὡς τοίνυν Bhd. 11 ἄρξασθαι del. Bhd. 14 Μένδα — 15 ᾠκισμένη post 591 GM, nov. gl. GVM 14 Ἐρετριαίων Mᵉᶜ 18 ὥστε AF: ὡς ἔτι GVM 595—6 inverso ord. F 23 cῶμα G, v. l. v. Δ 101 25 Μενεδάϊος] nov. gl. GVM καὶ om. V 29 δραμάτων coll. 613 Gsf., cp. A Μενέτωρ F καὶ Ἑρμιόνη Mein. 33 ἑκάστου V

603 Μενέλαος· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Harp.

604 Μενέλαος, Αἰγαῖος, ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ια', καὶ ἄλλα. Hesy.

605 Μενέμαχοι: καρτερικοί, μένοντες ἐν τῇ μάχῃ· οὓς Ὅμηρος μενεχάρμας καλεῖ.

606 Μενεσθεύς: ὄνομα κύριον. Δ

607 Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητίᾳ: ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι, ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι καὶ οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητία δὲ ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἡ ἀπληστία, ἡ αἰσχροκέρδεια. Ar.

608 Μενεχάρμης: ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις. Δ

609 Μένεχμος: ὄνομα κύριον. Δ

610 Μενζίτιον: ὄνομα τόπου. Δ

611 Μενθῆρες: αἱ φροντίδες. Δ

612 Μένιππος, ὁ Κυνικός. ζήτει ἐν τῷ φαιός. Suid.

613 Μένιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κέρκωπες καὶ ἄλλα. Hesy.

614 Μενοεικής: ὁ αὐτάρκης. καὶ Μενοεικέα. Δ

615 Μένος: δύναμις, ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος τοῦ θάρσους· τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς. Σ

616 Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν. τὸ ἀληθές. Σ

617 Μένω· γενικῇ. ἡ δὲ Ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς λογισμῶν ἔμενε. Synt.

618 Μένων, Ἀθηναῖος. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις ἵν' ἀδικῶν μὴ δοίη δίκην. ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη συντομωτάτην ᾤετο ὁδὸν εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν, τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ τὸ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον EV

603 Harp. = P; Dem. 4, 27 606 cf. Ambr. 334 607 Ar. Av. 1620 c. sch. 608 cf. sch. I 525 610 cf. L 611 cf. Et. M. 580, 6, L 614 cf. sch. I 90; — αὐτάρκης = Ambr. 293 615 — ὁρμή cf. P = Σᵃ; H, Apion, sch. Ε 2 (ex quo Et. M. 579, 53) μένος ἐστὶ sq. = sch. A in Ε 2 616 = P, Ba 298, 8, Et. M. 580, 12 cf. H 617 ἡ sq. fort. ad F GrHist 115 referendum 618 Xen. An. 2, 6, 21—27 = EV 2, 69, 14—70, 11 cf. Byz. Zt. 23, 118

612 ex v. φαιός 618 cf. v. H 223

A(G F V M) 3 Αἰγέος V Ἀναῖος coll. Holsten. ad Steph. Byz. v. Ἀναία Kust. 605 om. GM 606 post 599 G, mg. ad 599 M 7 Μενεθεύς FVM cf. Ambr. Μενεθές G cf. p. 364, 21 8 μισητίᾳ AᵉᶜF, Bentley: μισητεία V μεσιτεία Aᵃᶜ μισητείαις M μισητείαν G cf. Ar. 9 οὐκ om. V 10 μισητεία GV 11 ἡ alt.] ἢ ss. M ἢ ἡ G 12 ὑπομενητικὸς V 609 c. 140 contulit Bhd. 14 Μεντζίτιον G 611 extra ord. 612 om. AF mg. Aʳ 16 ζήτει — φαιός om. V 17 Μένιππος ex Ἑρμιππος detortum esse putat Mein. 19 καὶ om. G, nov. gl. 20 διαφέρει — 21 ψυχῆς om. AF mg. Aʳ 20 τὸ pr.] τοῦ V 617 om. AF mg. Aʳ 23 ἡ — ἔμενε om. Aʳ 24 Ἀθηναῖος] ὄνομα κύριον F om. A οὗτος — p. 364, 19 κύριον om. F 24 πλούτου om. V 25 λαμβάνῃ GM λαμών V 26 κερδαίνῃ GVM τε] δὲ G 28 ὁδὸν ᾤετο GVM, v. l. Xen. 29 δὲ — τὸ] ἁπλοῦν δὲ καὶ G

εἶναι. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν· ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο, τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀληθειαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. τὸ δὲ πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου ἐπιδεικνύων μέν, ὅτι πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.

Δ 619 Μεντίδιος: ὄνομα κύριον.

Δ 620 Μέντορος: ὄνομα κύριον.

Σ 621 Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ γέ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

Δ 622 Μενοικεύς.

Δ 623 Μενοινή: ἡ προθυμία.

Δ 624 Μενοινῷος.

Δ 625 Μενοίτιος: ὄνομα κύριον.

Tact. 626 Μεραρχίαι: αἱ δύο χιλιαρχίαι ἀνδρῶν ,βμη'. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι· καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην καὶ τελετάρχην.

Σ 627 Μεριδαρχίας: μεριτίας. κατὰ δεκαρχίας.

Δ 628 Μερίζω· αἰτιατικῇ.

Δ 629 Μερίς: ἡ κληρονομία.

Σ 630 Μερὶς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ Prov. τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει, μερὶς οὐ πνίξ. ἢ οὕτως γράφε, μερὶς

619 cf. Ambr. 344 620 cf. Ambr. 360; l. = Ambr. 387 621 = P cf. Phryn. Ecl. 342 622 = Ambr. 317 623 = Ambr. 424, Ps. Herodian. 82 cf. H 626 Tact. 16 627 = P, Ba 298, 9 cf. H (in 1 Esdr. 8, 28), Zon. 1344 628 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 297, 17 630 — vs. 33 πνίξ = P vs. 33 μερὶς sq. cf. Zen. V 23

626 cf. post litt. Ψ

A(GFVM) 1 φανερὸς GVM εἶναι om. V 4 τῶν om. A 5 εἶναι om. V λαβεῖν V 8 ἀνάνδρους GVM 9 οὕτω] οὕτε V 11 ἐνόμιζον M 12 προτερεύειν V 15 μὲν ex A solo cf. Exc. πλεῖστα] μάλιστα V^{ac} 20 γέ AF, Phot.: σε GVM 21 Μενοικές G cf. p. 363, 7 25 Μεναρχίαι AGF^{ec}; gl. extra ord. 26 Μενάρχην AGF 28 αἰτιατικῇ om. AF; Μερίζω· αἰτιατικῇ mg. add. A^{r} 31 ἐπεὶ — p. 365, 2 πνίξ om. F 31 ἄρα om. G 32 βοηθεῖν αὐτοῖς GVM ἑκάστῳ] ἑκάστου V

οὐ πνίγει. ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη ἡ μερίς, ἔλεγον οἱ πένητες, μερὶς οὐ πνίξ.

631 Μερίτην: συμμεριστήν. Πολύβιος· καὶ πολλὰ περιελασάμενοι E σώματα καὶ θρέμματα τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῶν ἁλόντων.

632 Μερίτης: ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. Πολύβιος· ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν E εὐαγρίαν διὰ τὸ μερίτην ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

633 Μερκηδῖνον: τόπος τις. Δ

634 Μερμαίρω: φροντίζω, ἢ χολῶ. Σ

635 Μέρμερα: μερίμνης ἄξια, χαλεπά. Σ

636 Μερμηρίζω: μεριμνῶ. Σ

637 Μερμερόης: ὄνομα κύριον. τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημᾶναι, Δ ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχητος, οὐδὲ βασι- EL λικῆς ἔργον ἐκστρατιᾶς, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον.

638 Μέρμις: τὸ σχοινίον. Δ

639 Μερόη: νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν. εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης Δ τεὸν ἴχνος ἐρείσεις. Anth.

640 Μερόλας: ὄνομα κύριον. Δ

641 Μέσαβον: τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον. Δ

642 Μεσάγκυλος: μεσαιπόλιος, ὠμογέρων. Σ

643 Μέροπες, οἱ ἄνθρωποι. παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, Σ ἤτοι τὴν φωνήν. ἢ εὐθεῖα ὁ Μέροψ. Δ

644 Μερόπη: ὄνομα κύριον. καὶ Μεροπίς, ἡ Κῶς νῆσος. Δ Suid.

645 Μεσσαπίων· ὅτι ἄρτος ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, Suid. καὶ πρόξενον Ἀθηναίους φησὶ ποιήσασθαι Πολέμων.

646 Μεσάτμῳ: τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ.

631 καὶ πολλὰ sq. Polyb. 4, 29, 6 632 ὁ sq. Polyb. 8, 29, 6 634 = Ba 298, 10, P cf. Zon. 1353, H 635 = P, sch. Θ 453 cf. H, Et. Gen., Et. M. 580, 23, Ba 298, 11, sch. Pl. Hipp. mai. 290e 636 = P, Ba 298, 12, sch. Luc. 137, 24 cf. Ambr. 517, H, sch. A 189; l = Ambr. 564 637 — κύριον = L τὸν sq. Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 215 = EL 185, 9—12 638 = Ambr. 425 cf. sch. κ 23, H 639 l. cf. Ambr. 439 εἰ sq. Anth. 5, 300, 1 641 cf. Ambr. 485 et 299, P (in Hesiod. O. 469) 642 = P, Ba 298, 15 cf. H v. μεσαίπολιος 643 = P, Σ^{a}, H cf. Et. Gen., Ba 298, 13, Ps. Herodian. 82, Ap. S. 111, 22, sch. A 250, Ambr. 292 et 403; An. Ox. 1, 270, 22 unde Et. M. 580, 36 Μέροψ cf. Ambr. 292 et 403, Ps. Herodian. 82 644 — κύριον cf. Ambr. 439 646 cf. H v. μέσατμον

637 cf. v. A 2811 644 καὶ sq. ex v. K 2302 645 ex v. A 4051

1 ὅτε — 2 πνίξ om. V 1. 2 ἡ μέρις] ὁ μερισμός ed. pr. 6 τὴν] τὸν A A(GFVM) 9 Μερμέρω V, Phot. Hes. 10 Μέρμαιρα M 11 Μερμερίζω GFVM, Ambr. cf. sch. Luc. 13. 14 βασιλικὸν A βασιλικῶν V 14 παρὰ VM 642 om. F 21 μεσαιπόλιος, ὠμογέρων sagaciter om. GM cf. ad p. 366, 3; nov. gl. V 643—4 post 640 GFVM, ordo poscit 22. 23 τὴν ὄπα ἤτοι om. V 23 ἤτοι] ἤγουν A, Hes. ὁ om. A 24 καὶ — νῆσος om. AF mg. A^{r} καὶ om. A^{r} 645 om. AFV mg. (licenter mut.) A^{r} 25 ὅτι om. G.

Σ 647 Μεσαύλιον: κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μες-
Δ αύλιον. ἢ Μεσαύλιον, ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.
Δ 648 Μεσαιπόλιος: ὁ μιξοπόλιος.
Δ 649 Μεσαίτατος: ὁ μέσος. καὶ Μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν.
Rhet. 650 Μεσεγγύημα· μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων τῶν οὐ κατὰ τρόπον οὐδὲ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ περὶ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες παρακατατιθῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχηθέντα βεβαιώσωσι.
Harp. 651 Μεσεγγύημα: τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται.
Suid. 652 Μέσερ: ἡ Αἴγυπτος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μεσρέμ.
Σ 653 Μεσέγγυος: μεσίτης, ἐγγυητής, μέσος δύο μερῶν.
Σ 654 Μεσεγγυοῦνται: ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Κατὰ τῶν σοφιστῶν.
Σ 655 Μεσηγύς: μεταξύ.
Δ 656 Μεσῆϊς πηγή· καὶ Μεσήϊδος γῆς.
Δ 657 Μεσῆλιξ: ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ.
Δ 658 Μεσημβρίζω. καὶ Μεσημβρινός.
Δ 659 Μεσήνη: ὄνομα πόλεως. καὶ Μεσήνιος, ὁ ἀπὸ τῆς Μεσήνης.
E 660 Μεσιτεύειν: ἀναμέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτὸς εὐδοκηθῇ.
Δ 661 Μεσίτης: ὁ εἰρηνοποιός.
Δ 662 Μέσμα: ὄνομα πόλεως.
663 Μεσσόα: τόπος.
E 664 Μεσοβασιλεύς· μετὰ θάνατον Ῥωμύλου, ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κῦρος τῶν κοινῶν εἶχε

647 — μεσαύλιον sec. = P, Ba 298, 16 cf. Ael. D. fr. 255 ex Eust. I. 862, 15 Μεσαύλιον tert. sq. cf. ad 347 648 cf. sch. N 361 649 — μέσος = Ambr. 314 650 cf. Bk. 191, 14 et 279, 3, P; Lex. rhet. attr. Wentzel 651 Harp. 653 = P, Ba 298, 18, Σ^a cf. Zon. 1340 654 = P, Ba 298, 19; Isocr. 13, 5 655 = P, Ba 298, 22 cf. Zon. 1355, aliter sch. Θ 556, H 656 — πηγή = L cf. Ambr. 436. Μεσῆϊδος γῆς Z 457 658 Μεσημβρίζω = Ambr. 565 659 — πόλεως = Ambr. 447. Μεσήνιος cf. Ambr. 320 et 407 660 τὰ sq. Polyb. fr. 183 662 = Ambr. 445 664 ἐνιαυτὸν sq. Io. Antioch. fr. 32, FHG 4, 553 = EI 61, 9—12 cf. Byz. Zt. 21, 398

647 cf. 347

A(GFVM) 1 Μέσαυλον Ba μεσοθύρα V 1. 2 μέσαυλον Papabasil. Athena 1, 231 2 ἢ Μεσαύλιον om. GFV 3 ὁ] ὡμογέρων GM cf. ad p. 365, 21 μιξοπόλης V 8 τὰ om. GM μισθόν] μικρόν G 9 ὅπως] ᾧ τινι vel ὅτῳ Hemst., ὁπόσον Bhd. 10 δοκῇ ἐκπραξόμενοι, ἂν ἄρα τὰ Bhd. 12 ἐγγυητὴς AF ἐγγυητῇ τῆς Harp. 17 καὶ om. F τῷ] ᾧ V τῶν om. AF φιλοσοφιστῶν F 19 Μεσσῆις Gsf. καὶ om. A, nov. gl. 21 καὶ Μεσημβρινός om. AF 22 Μεσσήνη cett. V 24 ἂν om. F αὐτοῖς Port. εὐδοκιμηθῇ G 663 om. AF

πραγμάτων πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα· οὓς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασεν.
665 Μεσόγεων: αἰτιατική. Μεσόγειος δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ γῆν. Δ
666 Μεσόδμη: τὸ μέσον. Δ
667 Μεσολαβηθείς· τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς E αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς.
668 Μεσομήδης, Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρό- Hesy.
νων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά· καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.
ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀναζητήσας ἐπεσκεύασε, τῷ E τε Μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρῳδικοὺς νόμους γράψαντι κενοτάφιον ἔχωσε· τῷ μὲν ὅτι καὶ κιθαρῳδεῖν ἐμάνθανεν· ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου.
669 Μέσον: τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν αἱ Δ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἔνδειαι, ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν Phil. εἰσίν, αἱ δὲ ἀρεταὶ μέσαι αὐτῶν οὖσαι ὑπ' ἄλλο γένος εἰσίν, ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετήν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων· ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν, τὸ ἴσον, ὑπὸ ταὐτὸν γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν· καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταὐτόν ἐστι γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση· ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον· ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος ὁ τῷ μὲν ὑποκείμενος, τοῦ δὲ κατηγορούμενος, ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς. καὶ τοῖς τοιούτοις λέγεται μέσον, ὅταν ἀμφοῖν μετέχῃ τῶν ἄκρων· τὴν θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κράσει τῆς σχέσεως αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει.
Ὅμηρος· εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε. οὐκ ἔστιν εἰς τὸ μέσον Hom.
παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ. ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος. Ar.
ἀντὶ τοῦ ἥττημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων. ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύνανται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι· ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

665 — αἰτιατική cf. Ambr. 449; Μεσόγειος sq. = Ambr. 309 666 cf. Ambr. 427, Apion, Et. M. 581, 5 667 τὸν — πόλεμον Polyb. fr. 184 668 Ἀντωνῖνος sq. Cass. D. 77, 13, 7 669 — ἴσου cf. Zon. 1340 ἐπὶ — vs. 26 συμπλοκαῖς Alex. Aphr. 328, 3—16 Ὅμηρος — ἀρωγῇ = Ψ 574 c. sch. A (Aristonic.) ἐγὼ — ληφθέντων Ar. Ach. 571 c. sch. cf. sch. Ran. 469 μεσότης sq. vita Pythag. Phot. Bibl. 438 b 39—439 a 2

1 βουλευμάτων G 2 ὠνόμασαν GVM 3 Μεσόγαιων G Μεσόγαιον coll. A(GFVM) v. A 2582 Hermann; v. Ὑπογέων et Ps. Herodian. 238 contulit Bhd. γῆν] τριῶν V 5 δὲ om. V εἰ τύχοι om. G 6 αὐτὸν V 8 Κρής] κυρίως F om. G 9 καὶ Hemst.: ἢ omnes ἣν Daub 24 τὸ κέντρον om. A 27 τοιούτοις] οὕτοις V τὴν AV: τῇ GM 29 οὐκ — 30 δικάσατε om. AV 33 δύναται VM, Phot. δύνατα G 34 ἡ alt. om. GM, Phot.

Σ 670 Μεσορῶν: μέσην ὁδεύων.

671 Μεσότης: ἀληθές. ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί, μάλιστα ἡ δικαιοσύνη.

672 Μεσουρανήσαντος ἡλίου.

Thuc. 673 Μεσῶ: τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδείᾳ· Ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ.

Suid. 674 Μερσέμ· ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοῦ Χάμ; ἐξ οὗ καὶ Μερσέμ, ἡ Αἴγυπτος, ἡ νυνὶ Μέσερ ὀνομαζομένη. καὶ Χὰμ σκηνώματα, ἡ Αἴγυπτος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἴγυπτος.

Σ 675 Μεστοῦται: πληροῦται.

676 Μέσφ' ὅτε: ἕως οὗ.

Ar.? 677 Μέτα: μέτεστιν. ὦ κακὴ κεφαλή· οὔ σοι τούτων μέτα. ὅ ἐστι μέτεστι.

Σ 678 Μετά: ὁ τοῦ Ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησιν· ἐνθάδε καὶ μετὰ πᾶσιν. ἐπί· ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν. οὐ· μετόπισθεν νεὼς κυανοπρώροιο. ὑπό· χαῖται δ' ἐρρώσαντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο. εἰς· μετὰ ἔθνος ἑταίρων. σύν· σὺν δ' ἂν ἐγὼ μετὰ τοῖσι. πρὸς· σφαῖραν Ε ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύμονα βασίλειαν. ὁ δὲ ἔκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ οὔτε μεθ' ἡμέραν κα- Ar. τατιθέμενος καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. καὶ αὖθις· ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα. ἀντὶ τοῦ μέτεστιν, ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

Σ 679 Μεταβαλών: στραφείς.

Synt. 680 Μεταβαίνω· γενικῇ.

Phil. 681 Μεταβολή: κατὰ δ΄ τρόπους γίνεται· φθορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, αὐξήσεως. καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις· ἐν οὐσίᾳ μὲν ὡς γένεσις καὶ φθορά· ἐν ποσῷ δὲ αὔξησις καὶ μείωσις· ἐν ποιῷ δὲ ὡς ἀλλοίωσις, οἷον λεύκανσις, μέλανσις· ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἄνω, κάτω, ἐν Λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως ἡ μεταβολή· τὸ γὰρ κινούμενον δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται, τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθει- ρόμενον οὐ μένει ὅπερ ἦν. καὶ ὅτι τὸ κινούμενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ

670 cf. P = Ba 298, 23, H (in Sirach. 34, 21) **672** cf. Ambr. 546 **673** sch. Thuc. 6, 30, 1; Eur. Med. 60 **675** = P (in Pl. Leg. 1, 649 b) **676** cf. H (in Call. h. Cer. 112) **677** — μέτεστιν pr. fort. sch. Ar. Eccl. 173 **678** — vs. 18 βασιλείαν = P cf. Ap. S. 111, 29; vs. 17 πρός = sch. Ε 264; O 96, α 184, λ 6, Ψ 367, H 115, χ 318, ζ 115 ὁ—ὑποτιθέμενος Aelian. fr. 295 ἐμοὶ sq. Ar. Eccl. 173—5 c. sch. plenior. 173 **679** = P, Ba 299, 1 cf. H **681** — p. 369, 3 ἔμπαλιν Philop. 98, 23—34

674 ex v. Χάμ **677** cf. **678** extr. **678** Ar. cf. v. Π 2809 **681** Tact. cf. post litt. Ψ

A(GFVM) 1 Μεσοπορῶν Phot. Ba Hes. **674** om. AFV mg. Ar 8 νῦν Ar **675** post **672** GM; 10 Μεσοῦται GVM 12 καλὴ V 14 ἐνθάδε] ἐν· ταῦτα δὲ Ap. S. (O 96) 15 Τεμέση A οὐ] vitium latet cf. Ap. S. 17 ἂν A, Phot.: αὖ GVM 18 βασίλειαν A: βασιλέα GVM βασίλεια Phot., ρ 115 27 δὲ] δὲ ὡς ed. pr., Philop.

ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς Tact. ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις με- τατιθεῖσα· ἢ δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ἐπονομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι· μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπο τῶν πολεμίων μεταβολὴ δὶς ἐπὶ δόρυ κλι- νάντων γίνεται, ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

682 Μετάβολοι: πραγματευταί, μεταπράται. Σ

683 Μέταβος: ὄνομα κύριον. Δ

684 Μετὰ βραχύ.

685 Μετὰ γὰρ νοσούντων μαίνεσθαι καλόν: ὅτι χρὴ συνεξο- Prov. μοιοῦσθαι τοῖς παροῦσιν. ὅμοιον τῷ, ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται.

686 Μεταγένης: ὄνομα κύριον. Δ

687 Μεταγενής: μεταγενέστερος. Σ

688 Μεταγένης, Ἀθηναῖος, Δύλου παῖς, κωμικός. τῶν δὲ αὐτοῦ Hesy. δραμάτων ἐστὶ ταῦτα· Αὖραι, Μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὅμηρος ἢ Ἀσκηταί.

689 Μεταγειτνιών: δεύτερος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Harp. Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσι.

690 Μεταδιδάξαι: τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν καὶ ἑλθεῖν ἐπ' ἄλλην. καὶ οὔτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος οὔτε Ε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἔπασχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις.

691 Μεταδίδωμι· δοτικῇ. γενικῇ δέ· ὑμεῖς δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως Synt. μεταδόντες αὐτῷ.

692 Μεταδιῶξαι: ἐπιζητῆσαι, ἐφευρεῖν. μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελ- Ε θόντα ἑτέρων μεταδιῶξαι χώραν.

693 Μεταδόρπια: ἐπίδειπνα. Σ

694 Μετάδοσ ἐνδεεῖ ἄρτων.

681 vs. 3 Μεταβολή sq. Tact. 34 **682** = P, Ba 299, 3 cf. H, Moer. 203, 31, Zon. 1341 **683** = Ambr. 330 **685** — συνεξομοιοῦσθαι = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 656; l. = fr. trag. ad. 438, fr. com. ad. 1287 **686** = L **687** = P, Ba 299, 4, H **689** Harp. = P cf. Bk. 280, 26 **690** καὶ οὔτε sq. Dionys. Hal. 9, 3, 5 **691** cf. Bk. 157, 7; γενικῇ = Synt. Gud.; ὑμεῖς sq. Dem. 23, 214 **693** = P, sch. Pl. Crit. 115 b

4 κλίσις om. F 5 ἢ] ἧς post litt. Ψ, Tact. 6 οὐρανὸν F ὀνομάζου- A(GFVM) σιν GVM, post litt. Ψ 10 τῶν πολεμίων F ἀσπίδου in ἀσπίδος corr. V 11 μεταπράτται F μεταπράτα V 12 Μετάβολος F **684** om. AFV mg. Ar M **685** non nov gl. GV 14 νοσούντων] φασὶ coll. Paroem. add. Nauck, καὶ τὸ add. Leutsch. Prov. 1 p. 509 15 μαινόμενος μὴ συμβηςόμενος F 16 οὗτος del. Boisson. An. 5, 491 19 Δύλου] δήλου G δοῦλος F δούλου ed. pr. Ἡδύλου vel Αὔλου scripserim δὲ om. V 20 Αὖραι] ἢ coll. Ath. 8, 355 a add. Mein. 21 ἢ del. Mein. et Daub **691** om. AFV mg. Ar 27 δὲ alt. om. Ar 29 μετὰ— 30 χώραν om. F 30 ἑτέραν Kust. 31 ἐπιδείπνια GM 32 ἄρτου GVM

Ε 695 Μετακαλοῦντες: ἀναπείθοντες. τοὺς μὲν ἀπειλῇ ἀναστέλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες.

696 Μετακλείδης· ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναίας.

Σ 697 Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα.

Synt. 698 Μεταλαμβάνω καὶ Μεταλαγχάνω· γενικῇ.

Σ 699 Μεταλαγχάνει: μετῄει, ἀφυστερεῖ ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

Synt. 700 Μεταλλάσσω· αἰτιατικῇ.

Σ 701 Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν χρησμὸς ἐγένετο τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς cuc-
Prov. citioις καὶ κατεστάλησαν. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι σταςιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἶποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

Σ 702 Μεταλλεύει: μεταφέρει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷς, πολυπραγ-
Anth. μονεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῶν τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν, ὦ φιλόλιχνε;

Δ 703 Μεταλλεία: ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

Harp. 704 Μεταλλεῖς: οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι οὕτως ὀνομάζονται.

Suid. ὅτι Φαῦνος υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός, ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλα ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

Σ 705 Μεταλήξαντι: παυσαμένῳ.

Δ 706 Μεταλῆσαι: πολυπραγμονῆσαι.

Σ 707 Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι. παύσασθαι. Ἀγαθίας· ὑμεῖς δὲ

697 = P, Ba 299, 8 **698** cf. Synt. Gud.; Μεταλαμβάνω· γενικῇ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 297, 12 **699** cf. P. — μετῄει cf. Ba 299, 9, H. ἀφυστερεῖ sq. cf. Tim. **701** — κατεστάλησαν = P vs. 13 ὅτι sq. cf. Prov. Plut. II 10 **702** — μεταφέρει = P, Ba 299, 11 (in Sapient. 4, 12) τῶν sq. Anth. 6, 302, 5 **703** = Ps. Herodian. 83; l. = Ambr. 462 **704** — ὀνομάζονται Harp. cf. P; Bk. 280, 12 = Et. M. 580, 55 **705** = P, Ba 299, 10 cf. sch. I 157, H **706** cf. Ambr. 520—1, Et. M. 580, 48 **707** — μεταγνῶναι = P, Ba 299, 12, H, Zon. 1353 ὑμεῖς — p. 371, 2 ἔξετε Agath. 1, 13 init.

699 hinc **786** **704** ὅτι sq. ex v. Φαῦνος **707** Ar. cf. **42**

A(GFVM) 1 ἀπειλεῖν GVM 2 καὶ om. F παρακαλοῦντες VM **696** om. AF; ζήτει—Ἀθηναίας om. V **698** om. AF **699** om. GM 5 Μεταλαγχάνει om. V; γενικῇ add. A^{r} 13 ὅτι—15 ἔπαυσεν om. G; ὅτι—14 ὃς om. V 14 ὃς A: ὅστις M ἥρμοσεν] γὰρ add. V 15 ψυχὰς] τοῖς μέλεσι add. V 17 Μεταλλεύεις: μεταφέρεις A 18 τῶν] τῷ ed. pr., Anth. μεταλλεύει G μοιχὸν GM μοιχεῖν V 21 Μεταλεῖς A, Harp. ep., Phot. μέταλα AF, Harp. ep., Phot. οὕτως ὀνομάζονται om. GVM, Phot. ὠνομάζοντο F 22 ὅτι—25 καλεῖσθαι om. AF mg. A^{r} 22 Διός] Διονύ(σου) A^{r} Ἑρμᾶν V 23 καὶ pr A^{r}G, v. Φαῦνος: ἡ VM ἀργυρίου V 25 ἀποκαλεῖσθαι G 27 Μεταλλῆσαι Port., Ambr. 28 ὑμεῖς G: ἡμεῖς rell.

ὁμωμοκότες ἀνέδην παρεσπονδήκατε. ἀλλ' εἴγε καὶ νῦν ἐθελήσοιτε Ε
μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδέν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μετα- Ar.
μαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἄν μεταμάθοις; οὐδ' ἄν μοι δοίης γε τὸν
5 Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. καὶ μετέμαθεν Ἑβραῖος Ε?
ὢν τὴν τῶν Ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο.

708 Μεταμέλει: μετανοεῖ, μετάμελος γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει x + Ε
τούτων Ἀντωνίῳ καὶ ξυνομολογεῖ οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν Ῥωμαίοις ποιήσασθαι.

10 709 Μεταμέλεια: πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας Thdr.
ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν ὥσπερ οἰκονομικῶς, ὡς τῶν Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσε καὶ τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Μακεδόνων.

710 Μεταμείβων: μεταλλάσσων. Σ

15 711 Μετὰ μουσῶν: ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συν- Prov.
όντος ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον.

712 Μεταμώνιος: μάταιος, πρὸς οὐδὲν χρήσιμος. Ἀριστοφάνης· ἐς Ar.
κόρακας βαδιῇ μεταμώνιος.

20 713 Μεταναστεύου: φεῦγε, μετοίκει. Σ

714 Μετανάστης: μέτοικος, φυγάς. Σ

715 Μετανάστρια: ἡ πέρδιξ. οὐκέτι μου, τλῆμον σκοπέλων μετα- Anth.
νάστρια πέρδιξ, πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις.

716 Μετανεγνώσθη: μετεπείσθη, καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ. εὖτε γ' Soph.
25 ὧν ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμὸν Ἀτρείδαις.

717 Μετανίσταμαι· γενικῇ. Synt.

718 Μετάνοια. Suid.

719 Μεταξύ: ἀναμέσον. Τραϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων Hom.
ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε Ε
30 ἄλλως ἔτατται.

720 Μεταξύ: ἔτι, οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ Ε
πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον

707 κυρίως—σίλφιον Ar. Pl. 924—5 c. sch. 924 **708** — μετανοεῖ cf. Bk. 107, 12 **709** Thdr. in Ps. 109, 4, PG 80, 1772b c **710** = P, Ba 299, 2, H **711** — πεπαιδευμένου = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 652. ἐπὶ — πεπαιδευμένοις cf. Diogen. VI 50 **712** Ar. Pac. 117 c. sch.; — μάταιος cf. Ambr. 297, Ap. S. 112, 3, H, sch. Δ 363, sch. Ap. R. 1, 491 **713** = P, Σ^{a}, Ba 299, 14 cf. An. Ox. 2, 461, 1 (in Ps. 10, 1), H **714** = P, Ba 299, 15, Ap. S. 112, 2, Et. M. 581, 44 cf. Et. Gen., sch. I 644, H **715** οὐκέτι sq. Anth. 7, 204, 1—2 **716** Soph. Ai. 716—8 c. sch. **717** = Synt. Gud. cf. Synt. Laur. **719** — ἀναμέσον sch. A 156 cf. H Τραϊανὸς sq. Arr. Parth. fr. 41

710 cf. v. A **1565**

1 ἀναίδην G εἴτε A 2 κυρίως — 3 πρώτου] καὶ V 4 Ἀριστοφάνης— A(GFVM)
6 δυσσέβειαν om. F 10 δὲ om. GM 11 ὡς] τὴν add. GV 12 τὴν pr. om. G 13 Βαβυλῶνος VM cp. A 18 χρησιμον A cf. sch. 24 εὖτε— 25 Ἀτρείδαις om. FV **717**—8 om. AFV mg. inverso ord. A^{r} 27 Μετάνοια] μετανόησις add. G 29 πορευομένου GM 31 ὁ — p. 372, 8 ἄμφω om. F

καὶ λόγχην ἁρπάσας παρά του τῶν δορυφόρων διήλασε τοῦ Κλείτου
E τὴν λόγχην, ὥσπερ οἰστρηθείς. καὶ αὖθις· ἐξάπτεται δὲ αὐτῷ
μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν
φόνων.

721 Μεταξυλογία: τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν
EL ὑπόθεσιν, περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος
ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινὶ
περὶ Ἀμβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

Synt. 722 Μεταπέμπομαι· αἰτιατικῆ.

Σ 723 Μετάπεμπτος: προσκληθείς.

724 Μεταπήδα: διάβαινε, μετέρχου. Ἀριστοφάνης· ταχὺς δ', ὅταν
Ar. εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. οὗ πόρον οὐκ
ἔστιν εὑρεῖν. φησὶν ὅτι ἐὰν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ,
μετάβηθι ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς
χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας.
διδάσκει αὐτόν, ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα.
ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα
λέγεται, ὑποτίθεται.

Δ 725 Μεταπόντιος: ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς ὄνομα πόλεως.

Σ 726 Μεταποιεῖσθαι: ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικοῖς· ἥκιστα
βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης. ἀντιποιουμένους. Θουκυδίδης ἐν
τῇ λοιμικῇ κατασκάσει· καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. σημαίνει
ἀντιποιούμενοι.

E 727 Μεταποίνιον· τὴν δίκην, τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταποίνιον.

Σ 728 Μεταποιοῦμαι· γενικῆ. φροντίζω, προνοοῦμαι. Μεταποιῶ
Synt. δὲ τὸ μεταβάλλω· αἰτιατικῆ. ἐπειδή, φησί, μεταποιήσει τοὺς νόμους, κατα-
Metaphr. λευσθήτω ὁ Στέφανος.

Harp. 729 Μεταπύργιον: ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύρ-
γων. οὕτως καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας.

720 ἐξάπτεται sq. Aelian. 721 πρὸς βραχὺ sq. Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 216a = EL 185, 28—30 722 = Synt. Gud. 723 = P, Ba 299, 16 724 ταχὺς sq. Ar. Nu. 703—5 c. sch. 703 725 cf. Ambr. 294 = 452 726 = P; — ποιεῖσθαι = Tim. cf. H; Pl. Politic. 289e, Thuc. 2, 51, 5 727 Aelian. 728 — φροντίζω = Synt. Gud. p. 591 cf. Zon. 1353; — γενικῆ = Synt. Laur. φροντίζω, προνοοῦμαι = P, Ba 299, 17 cf. Zon. 1353, H Μεταποιῶ — αἰτιατικῆ = Synt. Gud. p. 591 ἐπειδή — Στέφανος Greg. Nyss. Eucom. Steph., PG 46, 709b i. e. Metaphr. 729 Harp. = P; Thuc. 3, 22, 3, Lys. fr. 97

720 οἰστρηθείς cf. v. οἰστρεῖ 724 cf. v. ταχυναυτεῖ 727 cf. v. ποινή

A(GFVM) 1 παρά — δορυφόρων om. V 2 τὴν λόγχην del. Bhd. ὥσπερ — 4 φόνων om. V 2 αὐτῷ A: cp. M αὐτοῦ G 6 περὶ] πρὸς A 7 περὶ om. V 8 διελεγέσθω V 723 om. V 11 Ἀριστοφάνης — 18 ὑποτίθεται om. FV 11 Ἀριστοφάνης om. GM ταχὺ GM cf. v. ταχυναυτεῖ 13 διάνοια] cou add. GM 15 ἐν om. GM ζητήσεσι GM 726 ex AF solis 20 τοῦ om. Phot. 21 ἀντιποιουμένους cett. A, Phot.: ἀντὶ τοῦ π. F 24 ὅλων] ὄνων A 728 post 724 V post 725 GM 25 γενικῆ om. AFV; Μεταποιοῦμαι· γ. mg. Ar Μεταποιῶ — 27 Στέφανος om. AFV mg. Ar 26 δὲ om. Ar ἐπειδή — 27 Στέφανος om. Ar 29 οὕτω F, Harp. Phot.

730 Μετάρσιος: μετέωρος, ὑψηλός. Σ

731 Μεταρρυθμίζεται.

732 Μέτασσαι: τὰ ὕπαρνα πρόβατα. Δ

733 Μετασοβῶν: ἀποδιώκων. Σ

734 Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας. Σ

735 Μετάστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα. μεταπλάττουσα· ὡς ἀνα- Σ
στοιχειοῖ, μεταπλάττει. Suid.

736 Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν. Σ

737 Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. Σ

738 Μετὰ ταῦτα. Suid.

739 Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην καὶ μετὰ τὸν πόλεμον Prov.
ἡ συμμαχία: ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων.

740 Μετάτροπος αὔρα: ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα. Ar.

741 Μέταυλος: ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Harp.

742 Μετάφερε σαυτόν. ὅτι προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν καὶ
μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

743 Μεταφρένων: μεταξὺ τῶν ὤμων. Σ

744 Μεταφῦναι: μεταπλασθῆναι. Σ

745 Μεταχειρίζειν: ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ'. Σ

746 Μεταχειρίζομαι· αἰτιατικῆ. Synt.

747 Μεταχειρίσαι: τουτέστιν ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ πεντηκοντήρων Thuc.
ποιεῖν τριήρεις.

748 Μεταχρονία: ἡ εἰς ὕψος φερομένη. τίς γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς Δ?
ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

749 Μεταχρωννύντες: μετασχηματίζοντες. Σ

750 Μεταίτιον· Ἡρόδοτος· τῶν δὲ πᾶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, E
οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους.

751 Μέταιτος: ἐπαίτης, προσαίτης. οὕτω τε μέταιτος ἐτελεύτησε Δ?
καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῖς ταφῆναι χρήμασι. EV

730 = P, Ba 299, 18, gl. Greg. An. Ox. 2, 482, 9, Zon. 1341 cf. Erotian. 61, 2 et 86, 10 732 = Ambr. 426 aliter sch. 1221 733 = P, Ba 299, 19 734 = P, Ba 299, 20 cf. sch. N 567 735 — μετασχηματί_ουσα = P, Ba 299, 21 736 = P, Ba 299, 22 737 = P, Ba 299, 23 cf. sch. Thuc. 1, 95, 4 739 — συμμαχία = Macar. V 85 740 sch. Ar. Pac. 943 741 Harp. 743 = Σ^{a} cf. P, Ba 299, 24, Et. Gen., sch. B 265 744 = P, Ba 299, 25 745 = Bk. 107, 21, P; Thuc. 4, 18, 4 746 = Synt. Laur. et Gud. 747 sch. Thuc. 1, 13, 2 748 τίς sq. Babr. p. 218 (vidit Rubnken) 749 = P, Ba 299, 26, Zon. 1353 750 Hdt. 4, 200, 1 751 — ἐπαίτης cf. H οὕτω sq. Io. Antioch. fr. 43, FHG 4, 555 = EV 1, 169, 7—8

731 cf. 776 735 μεταπλάττουσα sq. ex v. A 2088 738 ex 795

731 om. AFV mg. $A^{r}M$ 732 post 733 V 6 μεταπλάττουσα — 7 μετα- A(GFVM)
πλάττει om. AFV; Μεταπλάττει. Μετασχηματίζει. Μετάστοιχειοῖ mg. add. A^{r} 9 ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν F, Ba cf. sch. Thuc.: ἀντιμετελθεῖν rell., Phot. 738 om. AFV 17 Μετάφρενον c. sch. Bachmann, Gsf. 21 πεντηκοντηρίων V 23 τίς — 24 ποτέεσθαι om. F 750 om. V 26 Ἡρόδοτος — μεταίτιον] ἀντὶ τοῦ F γὰρ om. G ἦν post πλῆθος transpos. GM 27 ἐδέχοντο F 28 οὕτως V cf. Exc. 29 κοινοῦ G κωνοῦ M

Σ 752 Μεταίχμιον: μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ πολέμου.
Ε 753 Μετεβάλετο: ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους.
Ε 754 Μετέθετο: ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ὢν τὰ πάντα νεώτερος καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῆς μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον.
Δ 755 Μετεκίαθον: μετῆλθον.
Σ 756 Μετελεύσομαι: ἐπελεύσομαι.
Σ 757 Μετελθών: ἐπελθών.
Σ 758 Μετ' ἐμέ: πρός με.
Δ 759 Μετεμελήθη. Μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς
Thdr. παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν μεταμέλειαν.
Δ 760 Μετεμόσχευσε: μετεφύτευσε.
761 Μετ' ἐναργείας: μετ' ἀληθείας.
762 Μετένεγκε· μετενέγκαι δέ.
Hdt. 763 Μετεξέτεροι: παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετ-
Ε εξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο.
Σ+Ε 764 Μετέωρα: ὑψηλά. Ἀγαθίας· τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα μετέωρα ἦν ἅπαντα καὶ δεδονημένα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν.
765 Μετεωρίσαντες.
Ε 766 Μετεωρισθέντων: ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους Χαβρίας ἐταπείνωσε.
Δ? 767 Μετεωρισμός: ἡ ὑπερηφανία.
Ar. 768 Μετεωροκοπεῖς: μετέωρα πέτῃ καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν παρὰ τὸ τι θαλαττοκοπεῖς. ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ· θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις.
Σ 769 Μετεωρολέσχαι: περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

752 = P, Σ^a cf. sch. Greg. Ann. p. 237, Et. M. 586, 51, Ba 299, 5 753 ὁ sq. Polyb. 5, 54, 1 755 = Ambr. 519 cf. H, sch. α 22, Ap. S. 112, 9, Zon. 1354 756 = P, Ba 299, 29, sch. Z 280 757 = P, Ba 299, 30 cf. H 758 = P, Ba 299, 31 cf. H (in Θ 289) 759 Μεταμέλεια sq. Thdr. in Ps. 105, 45, PG 80, 1733 b 760 = H 762 cf. Ambr. 518 763 — ἔνιοι gl. Hdt. 1, 63 cf. Erotian. 60, 18, H οἱ sq. Hdt. 1, 63, 1 764 — ὑψηλά cf. Ba 300, 2, Ambr. 312. τὰ — δεδονημένα Agath. 2, 6 p. 76, 4 765 Proc. Bell. 8, 35, 30 indic. Toup 766 falso Phryn. fr. 332 767 in 2 Macc. 5, 21 768 praeter vs. 27 ἐπὶ — παραλαμβάνεται sch. Ar. Pac. 92. Νεφέλαις vs. 360. θαλαττοκοπεῖς sq. Ar. Eq. 830; ἐπὶ — παραλαμβάνεται fort. sch. Ar. Eq. 830 769 = P, Ba 300, 3 cf. H, Ambr. 315 (in Pl. Rep. 6, 489 c), sch. Luc. 100, 24

764 cf. 788 768 Ar. Eq. cf. v. Π 1712

A(GFVM) 4 πάντα] παρόντα G νεωτερικὸς coni. Bhd. 5 ἀρχῇ ed. pr. 13 ἐνεργείας GF 762 om. AFV mg. A^r 764—6 om. V 17 παίσματα F 765 om. AF 767 post 761 V 23 καὶ alt. om. AGF 25 καὶ — 28 πτερυγίζεις om. V 26 μετενήνεκται — 28 πτερυγίζεις om. F 26 μετήνεκται A 29 περὶ — φλυαροῦντες AF, Phot. Ba: οἱ περὶ ο. φλ. φιλόσοφοι GVM

770 Μετέωρον: ἐφ' ὕψους. οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι Hom. + E
τὸν Σύφακα εἰς τὸν Τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ῥίψαντες
κάτω. Ἰώσηπος· ἄμεινον δ' εἶναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον E
καταλείπειν.
771 Μετεωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ Μετεωροπορῶν. Σ Δ
772 Μετέωρος: ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ηὐτρεπισμένος. μετῆλθε
τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας. καὶ αὖθις· πάλαι με- E
τέωρος ὢν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε. καὶ Ἰώσηπος· E
μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ τοὺς πολλοὺς ἐσπάρασσεν. E
ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες.
καὶ αὖθις· ὁ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν· διὸ καὶ προ- E
θύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς. Thuc.
παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνηντο καὶ οὐχ ἡσύχαζον.
773 Μετεώρους νῆας: παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ πελαγίους καὶ Thuc
μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν
γῆν καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι.
774 Μετέωροι· ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον E
ἔτι σαλεύοντες.
775 Μετεωροφένακας: οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπα- Ar.
τῶντας Ἀριστοφάνης· φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.
776 Μετερρυθμίζετο.
777 Μετέρχομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
778 Μετέσχε· γενικῇ. Synt.
779 Μετέχω· γενικῇ. Synt.
780 Μετειλήχει· γενικῇ. μετέσχεν. Σ
781 Μετειληχότα: μεταλαβόντα. Δ
782 Μέτειμι: ἐξετάζω, ἀνακρίνω. μετέρχομαι. | Σ
783 Μετεῖναι: μετιέναι, ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος· πρῶτον μὲν τοὺς E
μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπειсαν, ἀνεσκολόπισε.

770 — ὕψους cf. sch. Θ 26. οἱ — κάτω Aelian. fr. 64 ἄμεινον sq. Ios. Bell. 4, 118 771 — σκοπῶν = P, Ba 300, 4 cf. Zon. 1354, H 772 πάλαι — ὥρμησε Polyb. 30, 10, 5 vs. 9 μετεώρους — ἐσπάρασσεν Ios. Bell. 2, 589 ἦσαν — σαλεύοντες fort. Aelian. cf. fr. 89 ex v. Ε 3116 vs. 12 μετέωρος — Ἑλλάς Thuc. 2, 8, 1. ἐκεκίνηντο sq. sch. Thuc. 2, 8, 1 773 sch. Thuc. 1, 48, 2 774 cf. ad 772 775 sch. Ar. Nu. 333 777 = Synt. Laur. et Gud. 779 = Synt. Laur. et Gud. 780 μετέσχεν = P, Ba 299, 27 781 cf. Ambr. 531 782 μετέρχομαι = P, Ba 299, 28 cf. H = sch. Z 341 783 πρῶτον sq. Hdt. 1, 128, 2

770 Aelian. cf. v. Τριακοντόπους 772 Ios. cf. v. Ε 3179; ἦσαν — σαλεύοντες cf. 774 774 cf. 772 775 cf. v. φέναξ 776 cf. 781 783 cf. v. Α 2216

2 Σύφακον A φύλακα F Σύρφακα Pors., v. τριακοντόπους ῥιψοντες Ar. A(GFVM)
5 Μετεωροπολεῖν A 7 καὶ αὖθις — 12 παρακαλουμένοις om. FV 12 μετέωρος] nov. gl. AFV 16 τῆς om. AV 774 del. Kust. 776—9 om. AFV 777—9 mg. A^r 26 γενικῇ om. AFV; Μετειλήχει· γενικῇ mg. add. A^r μετέσχεν om. G, post 777 pro nov. gl. M 30 ἀνεσκολόπισαν AV

Ε 784 Μέτειειν· αἰτιατικῇ. ἀμύνεται, ἐπεξέρχεται. μέτειει τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορίαις συνείχοντο.

Σ | 785 Μετῇ: ἐξῇ. μέτειει.

Suid. 786 Μετήει: ἀφυστερεῖ ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

Σ 787 Μετῆλθε τὴν ἄλοχον: ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

Δ 788 Μετήορος: ὑψηλός.

Ε 789 Μετήεσαν: μετήρχοντο, ἐδίωκον. καὶ ὡς κατειργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὤκιστα εὐθὺ τοῦ ἐραστοῦ. μετήεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακεὶς ὡς πέδῃ κᾰτα ἀνετράπη.

Synt. 790 Μετίημι· αἰτιατικῇ.

Σ 791 Μετ' ἴχνια: κατὰ ἴχνη πορεύεσθαι.

Σ 792 Μετοκλάζει: μετακαθίζει.

Suid. 793 Μετ' ὀλίγον χρόνον· αἰτιατικῇ.

Σ 794 Μετόν: ἐξόν. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται.

Ar. πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ μέτεστι.

Σ 795 Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα.

Δ 796 Μετόπωρον: τὸ φθινόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Ar. 797 Μετόρχιον: τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν· ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μετεστήσειε, φησί, τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται.

Σ 798 Μετουσία: κοινωνία.

Σ 799 Μετοχετεύειν: μετακομίζειν.

800 Μετοχή: ὁ περίβολος. Δαβίδ· ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

Prov. 801 Μέτων: ὁ μαθηματικός. καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ

Ar. Μέτων ἄριστος ἐγένετο ἰατρὸς καὶ ἀστρονόμος. τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δέ φησιν εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι ἀστρονομικόν, Εὐφρόνιος δέ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πνυκί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατ-

784 μέτειει τοὺς sq. Aelian. fr. 73 785 — ἐξῇ = P, Ba 300, 5, H 787 = P (in Pind. I. 7, 10) 788 cf. Ambr. 312, sch. Ψ 369 789 καὶ ὡς sq. Aelian. fr. 70 790 = Synt. Gud. 791 = P, Ba 300, 6 (in β 406) 792 = P, Ba 300, 8, sch. N 281 794 — ἐξόν = P, Ba 300, 9 cf. H, sch. Pl. Leg. 10, 900e οὐδ' sq. Ar. Eccl. 667 c. sch. 795 = P, Ba 300, 10 cf. H, sch. A 82 796 ὁ sq. = Ps. Herodian. 83, Zon. 1348 cf. H 797 sch. Ar. Pac. 568 cf. Jb. Suppl. 16, 729 798 = P, Ba 300, 11 799 = P, Ba 300, 12 800 Ps. 121, 3 c. explic. 801 — ἐνιαυτός pr. cf. ad v. Ε 1331 οὗτος sq. sch. Ar. Av. 997; Phryn. com. fr. 21

786 ex 699 788 cf. 764 795 hinc 738 801 init. cf. v. Ε 1331

A(GFVM) 3 Μετῇ, ἐξῇ om. A 786 om. AFV 788 om. V post 789 GM 789 ord. corr. M 7 Μετήεσαν om. V καὶ—10 ἀνετράπη om. F 8 ἔφευγεν G: ἔφεγγεν AVM μετίεσαν V 793 om. AFV mg. A^{r} 20 μετασταίσειε—22 ἔσπαρται om. V 21 τῶν alt. om. F πεδίων GM 26 οὗτος—p. 377, 4 κατεσκευάσατο] καὶ Μέτων, ὄνομα κύριον F 27 ἐστὶν] δὲ V 28. 29 φησὶν ἐν Κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ ἀ. GVM cf. sch. 31 Πυκί V Πυκνί G

ἐσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων ὁ Λυκονοιεύς. οἶδα, ὁ τὰς κρήνας ἄγων. ἢ ἴσως, ὅτι ἐν τῷ Κολονῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο, ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο.

802 Μετωνυμικῶς: μετωνομασμένως.

803 Μέτωπον· καὶ Μετωπίδιον, τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου. Δ

804 Μέτωπον τῆς νεὼς ἡ πρώρα ἐστί. καὶ Μετωπηδόν, τουτέστι Thuc.
τὰ πρόσωπα τῶν νηῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

805 Μετῴχετο: ἐπορεύετο. Σ

806 Μετρεῖν· αἰτιατικῇ. Δ

807 Μετρείτω: παρεχέτω. Ἀριστοφάνης· πυροὺς πεινῶσι μετρείτω. Ar.

808 Μετρήσαντες: διελθόντες. Σ

809 Μέτρησον: δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος· εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ Ar.
γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. καὶ Θεόπομπος Καπήλοις· μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε.

810 Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ. Σ

811 Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. Σ
Ἀππιανός· Κλαύδιος Μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεστήσατο καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τάλαντα λαβών. Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ τῆσδε τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. E
καὶ αὖθις· τοῖς Μήδοις ἀναζωπυροῦται τὸ φιλοπόλεμον μετριοφρονεῖν EL
ἐπὶ τοῖς ἔναγχος οὐ χωρήσαντες ἐπιτεύγμασιν. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

812 Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. Σ
ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι. E
καὶ Μαρκελλῖνος· Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης ὑπερ- EV
επῆνεσε τοῦ μετρίου.

813 Μετρίως ὠργιασμένως: ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένως ἢ δεδευ- Σ
μένως.

803 Μετωπίδιον sq. = Ambr. 504 804 sch. Thuc. 2, 90, 4 805 = P, Ba 300, 20 cf. sch. Ε 148 806 cf. Synt. Laur. et Gud. 807 Ar. Av. 580 c. sch. 808 = P, Ba 300, 13 cf. sch. γ 179 809 sch. Ar. Ach. 1021 cf. P, H; Hesiod. O. 349, Theopomp. com. fr. 26 810 = P, Ba 300, 14 cf. H 811 — συγγινώσκειν = P, Ba 300, 16, Et. M. 581, 22 (in Hebr. 5, 2); H Κλαύδιος—ἐθαύμαζον App. Iber. 48 τοῖς Μήδοις—ἐπιτεύγμασιν Th. Simoc. 3, 15, 9 = EL 481, 6—8 Ἀριστοτέλης? 812 — ἐπιεικής = P, Ba 300, 18, sch. Luc. 1, 16 cf. H Τιμολέοντα sq. Marcell. 27 = EV 2, 31, 17—18 813 Tim. = P

811 App. cf. v. N 253; Th. cf. v. A 3132 813 cf. vv. O 517 et Ω 163

2 Λωκονοιεύς V 6 τὸ om. F 10 αἰτιατικῇ om. AFV; Μετρεῖν· αἰτιατικῇ. A(GFVM)
Μετάσιν (h. e. Μετίασιν)· αἰτιατικῇ mg. add. A^{r} 13 καὶ—15 λάβε om. F 14. 15 ἢ τιμὴν λ. ἢ μετρ. A 17 τὰ πάθηματα δέχεσθαι F 17. 18 συγγινώσκειν—23 μὴ εἶναι om. V; 18 Ἀππιανός—22 ἐπιτεύγμασιν om. F 19 ἀργυρίου ἔδωκε A Νεργόβριδες GM 21 μετριοπαθεῖν Th. 22 ἐπιτηδεύμασι G 25 ἔνιοι—27 μετρίου om V 28 ὠργασμένως Phot. ὠργιασμένος Tim. ὠργασμένος coll. v. Ω 163 Ruhnken ἀντὶ—δεδευμένως om. V μεμαλαγμένως A: μεταλαγμένως F μεταλλαγμένως M μετηλλαγμένος G μεμαλαγμένος v. Ω 163, Tim. Phot. Gsf. 28. 29 δεδευμένος G, Tim. Phot. Gsf. cf. v. Ω 163

Σ 814 Μέτριοι: εὐγνώμονες. ξυνομολογήσαντος ἄμφω ταῦτα ἑαυτοῦ
Ε καὶ ἄλλο ὅτι περ τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι Ἀντώνιος. ὁ δὲ οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκεν.

815 Μέτριοι· Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδοτος καὶ εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ τρισὶ μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, Ἱλαπίῳ τε τῷ φιλοσόφῳ κατ' Ἀντιόχειαν· ἐν δὲ Λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν Σύρων Μάρᾳ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν Ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἀπενεγκαμένῳ, Δομνίνῳ τε τῷ φιλοσόφῳ.

816 Μέτρον· ζήτει ἐν τῷ στάδιον.

Harp. 817 Μετρονόμοι· ἀρχή τις Ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν εἰς Πειραιᾶ, θ' δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Σ (Prov.) 818 Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίαν δὲ μᾶζαν ἔδοντες: οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Harp 819 Μετοίκιον· μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ιβ', ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον. Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ς'· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει, μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρος δέ φησι πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μέντοι μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ εἰ ἑάλωντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Ar. 820 Μέτοικοι: μέρος ἐστὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελές, ὡς τὰ

814 — εὐγνώμονες = P, Ba 300, 15 ξυνομολογήσαντος sq. Arr. Parth. fr. 28 815 Dam. fr. 135 817 Harp. = P cf. Bk. 278, 25 818 = P, Zen. V 19 819 Harp. = P; Isae. fr. 48, Men. com. fr. 35 (et 121), Dem. 4, 36 820 — p. 379, 2 λέγω Ar. Ach. 508 c. sch.

818 cf. v. A 1561

A(GFVMB) 2 περ] γε F ἐπαγγέλοι AGF ἐπαγγέλλει V; ὁ add. F 3 τοῦ πολέμου Bhd.; post gl. Μέτριοι, εὐγνώμονες iterat A 4 Ἀθήνηθεν — 10 φιλοσόφῳ om. F 4 Ἀσκληπιόδωρος GM 7 Ἱλαρίῳ coll. v. I 291 Hemst. (cf. Byz. Zt. 18, 463, 1), Ἱλαείῳ Reines. Ἀντιόχου V cp. A 9 καὶ] τῷ add. τε omisso G ἐπενεγκαμένῳ M 15 ἀμετρίαν A: ἀμετρίως FVM ἀμέτρως G ἀμετρὶ v. A 1561, Bhd. ἀμετρία Phot. 17 ἀμετριπόται V 21 ὠνόμασται A, Harp. ep., Phot.: λέγεται GVM Ἰσαῖος — 31 οὗτοι om. V 22 σημαίνει GM 27 τιθέντες] τιμηθέντες A 28 πωλητάς Vales. Kust. ἑαλόντο B, Harp. ep. Phot.

ἄχυρα τῶν κριθῶν. Ἀριστοφάνης· τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. Μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ Bhet.
εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες. εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου, Ar.
ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ μέτοικος ἀντὶ τοῦ Soph.
ἔνοικος· εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φαμεν, εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. καὶ αὖθις· Ζωβίαν ὑποδεξαμένην Ἀριστογείτονα φυγόντα καὶ ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. καὶ αὖθις· τοῦτον δὲ ἐπίπρασκον, τὸ μετοίκιον ἀτονοῦντα θεῖναι.

821 Μετοιωνίσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. Harp.

822 Μετοίχεσθαι: μετελθεῖν, μεταβαίνειν. Σ

823 Μετοιχήσονται: μεταπορεύσονται, μετέλθωσι. Σ

824 Μέχρι· γενικῆ. Synt.

825 Μέχρι αἰδοῦς: μέχρι αἰδοίων. Σ

826 Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων: ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ Prov.
δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων.

827 Μειαγωγεῖν: τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ Μειαγωγεῖον. Δ

828 Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν: ἐάν τις εἰσήγαγεν εἰς Ar.
τοὺς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα γενόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περιεστῶτες ἐβόων μεῖον, μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἔλασσόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σταθμοῦ τινος, διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

820 vs. 2 Μέτοικοι — 3 οἰκοῦντες cf. Bk. 281, 19, H; fonti rhetorico attrib. Wentzel vs. 3 εἴ — λέγειν Ar. Eq. 347, 350 παρὰ — ἐνοίκους Soph. OC 934—5 c. sch.; Aeschyl. Ag. 57 Ζωβίαν — πέπρακε cf. Dem. 25, 57; fonti rhetorico attr. Wentzel sed cf. v. A 3913 τοῦτον sq. Laert. 4, 14 821 Harp. = P 822 = P, Σ^a cf. H 823 = P, Ba 300, 7 824 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 297, 11 825 = P 826 = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 651; l. fr. com. ad. 736 827 — φέρειν = Ambr. 525 828 Ar. Ran. 798 c. sch.

820 Dem. cf. vv. A 3913 et ϵ 1514 826 cf. v. A 1791

A(GFVM) 2 ἀστῶν] κριθῶν V cf. vs. 1 2 Μέτοικοι — 13 θεῖναι om. V 4 δὲ om. G 5 εἰ — 13 θεῖναι om. F 5 θέλεις AM: λέγεις G 6 ἔνοικος alt. A: ἔνοικον GM 11. 12 ἐπεξαγαγὼν G 13 ἀτονοῦντες G 15 διαβαίνειν V 824 om. AFV; 825 non nov. gl. GM 21 καὶ Μειαγωγεῖον om. F; καὶ om. V, nov. gl. 828 post 829 V cf. ad p. 380, 2 23 ἱερεῖον om. G 24 πρὸς — 29 φιλοδοξοῦντας om. F 25 δὲ ex A solo τεθείη V 26 δῆλόν τι M δῆλον et τι post ἔλαττον add. G περὶ AV τούτου V λέγει om. V 27 ὁ om. GM 28 κουρεῖον] lac. statuit Kust. ἔδει — 29 φιλοδοξοῦντας om. V

Δ 829 Μειαγωγία. καὶ Μειαγωγός, ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος
Harp. ἐν τοῖς περὶ θεῶν· ὅτι οἱ φράτορες, ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες, κτανεῖν δεῖ· ὃς μεῖον γάρ ἐστι. μειαγωγῆσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον.
Δ 830 Μείδας, Μείδαντος: ὄνομα κύριον.
Δ 831 Μειδίαμα: ὁ γέλως.
Δ 832 Μειδίας: ὄνομα κύριον.
Δ 833 Μείδω: τὸ γελῶ. καὶ Μειδιῶ ὁμοίως.
Δ 834 Μείδωνος: ὄνομα κύριον.
Δ 835 Μειδύλος: ὄνομα κύριον.
Prov. 836 Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης: ἐπὶ τῶν μεγάλα βοώντων.
Hom. 837 Μείλανι: τῷ μέλανι.
Δ 838 Μείλαξ: ὁ λειμών, ὁ παράδεισος. καὶ Λείμακες, τὸ πληθυντικόν.
Δ 839 Μειλικτήριον.
Δ 840 Μείλια: τὰ προικία.
Σ | 841 Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν. ἐξιλεώμασιν, ἡδύσμασι. καὶ τὸν
E? τρόπον τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο.
Σ 842 Μειλικτηρίοις: προσηνέσιν, ἡδέσι, πραέσι.
Δ 843 Μείλινον δόρυ.
Σ 844 Μειλίξασθαι: πραῦναι.
Δ 845 Μειλιτιουργίς.
Σ 846 Μειλισσόμενος: παρακαλῶν, πραΰνων.
ΔΣ 847 Μειλιχία. καὶ Μειλίχιος, πρᾶος, χρηστός.
Σ 848 Μείλιχον: πρᾶον, χρηστόν.
Harp. 849 Μεῖον. καὶ Μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησί· παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

829 Μειαγωγία = Ambr. 465 Μειαγωγός sq. Harp. = P; FGrHist 244 fr. 108 830 = Ambr. 349 831 cf. H, Zon. 1349; Ps Herodian. 86 = Poll. 6, 199 832 = Zon. 1342 cf. Ambr. 319 833 cf. Ambr. 532—33, Ps. Herodian. 86 834 = Ambr. 374 cf. 329 835 = Ambr. 345 836 = Diogen. VI 52 837 sch. Ω 79 = H 838 cf. Ambr. v. Λ 246, Et. M. 562, 29 et 32 840 cf. Et. M 582, 29, H, Ps. Herodian. 86, Ambr. 505 841 — ἀπατήμασιν = Ba 296, 29, P καὶ sq. fort. Aelian. 842 = P, Ba 297, 1 843 = Ambr. 497, Ps. Herodian. 86, Ε 666 cf. H 844 = P, Ba 297, 2 846 = Σ^a cf. Ba 302, 1, P s. μι 847 cf. Ambr. 477 Μειλίχιος sq. = P, Ba 297, 3 cf. Ps. Herodian. 86, sch. Δ 256, H, Et. M. 582, 34 848 = Ba 302, 2, P s. μι cf. Ps. Herodian. 189 et 86 (in P 671), Et. M. 582, 34 849 Harp. = P; Isae. fr. 124

829 cf. 849 833 cf. v. Ε 978 849 cf. 829

A(GFVM) 1 Ἀπολλόδωρος—4 μεῖον om. F 2 ὅτι ex A solo οἱ—3 ἐστι post 828 V 3 κτανεῖν δεῖ δε] ἱστάνειν δεῖ Harp. 4 τὸ τοῖς φράτορσι δοῦναι τὸ V τὸ μεῖον VM: σημεῖον A τὸ σημεῖον G 833—5 om. F 11 μεγάλα A: μέγα rell. cf. Paroem. 14 Λείμακες] Μείλακες G τὸ—17 ἐξιλεώμασιν ἡ— om. F 839 om. V post 841 GM, ordo poscit 17 ἀπατήμασιν om. V 22 e Μιλησιουργίς corruptum sec. Mein. 26 Ἰσαῖος—27 μεῖον om. F 27 τοὺς] τὰς F

850 Μεῖον: ἔλαττον, μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς Σ
καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσταχθεὶς οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προς-
5 τάγματι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον. E
851 Μεῖον: τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας Σ
θυόμενον ἱερεῖον, οὐ μείζονος ἀποδεδειγμένου τινος σταθμοῦ· ᾧ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μεῖζον εἴη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο παρέχων.
10 852 Μειονεκτεῖ: τὸ ἧττον φέρει, ἐλαττοῖ. Σ
853 Μειονέκτημα. καὶ Μειονεκτῶ· γενικῇ· τὸ ἔλαττόν σου ἔχω. καὶ Δ Synt.
Μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. Σ
854 Μειονεξία. Δ
855 Μείου: ἐλάττονα τίθει. Ξενοφῶν· Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν E
15 τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσου τἀληθοῦς μηδὲ μείου τὰ τῶν πολεμίων· κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.
856 Μειοῦται. Δ
857 Μείων: ὁ ἐλάσσων. Δ
20 858 Μειρακιεύεσθαι: ὡς μειράκιον ἀθύρειν· μείραξ γὰρ τὸ μει- Σ
ράκιον. καὶ Μειρακύλλιον. Δ
859 Μείρεται: βουλεύεται. Δ
860 Μείρω: μερίζω. Δ
861 Μείς: μὴν Αἰολικῶς. Δ
25 862 Μεῖστον: τὸ ἐλάχιστον. Δ
863 Μή: τὸ ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ. Call.
ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι, μὴ μετὰ δήν. τουτέστιν οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μετὰ δὴν καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται. Ar.?

850 — μικρότερον = P, Ba 297, 4 cf. H, Zon. 1349, Ps. Herodian. 184, Ambr. 385, Erotian. 60, 4 ὁ—ψυχήν Dam. fr. 28. οὐδὲν—προστάγματι Dam. fr. 150 851 = P cf. H v. μειαγωγός 852 = Ba 297, 5 cf. P, H, Zon. 1354 853 Μειονεκτῶ—ἔχω cf. Synt. Gud. Μειονεκτούμενοι sq. = P, Ba 297, 6, H cf. Ps. Herodian. 86 854 cf. Ambr. 476 = Zon. 1346 855 Κῦρος sq. Xen. Cyr. 6, 3, 17 856 cf. Ps. Herodian. 249 857 = Zon. 1342 cf H, sch. B 529 858 — μειράκιον Atticistis iure attr. Wentzel; l. = P, qui lac. praebet. μείραξ—μειράκιον cf. Ambr. 302 Μειρακύλλιον = Ps. Herodian. 86 cf. Ambr. 501 859 aliter H 860 cf. sch. I 612, H, Et. M. 582, 50 861 = Ps. Herodian. 86 et 169, Ambr. 287, sch. T 117 cf. H, Et. M. 583, 4 862 = H cf. sch. Ar. Pl. 627, Et. M. 581, 56 863 — οὐ pr. cf. Apion, Et. M. 585, 49. ἠρνεόμην—μετὰ δήν pr. Call. fr. 51 K. 144 S. παρὰ sq. cf. sch. Ar. Ran. 103

850 Dam. fr. 28 cf. vv. Ε 3988, I 122, O 146

1 ὁ—5 μεῖον om. V; 3 ἐπεὶ—5 μεῖον om. F 851 om. GVM 6 ἐγγε- A(GFVM)
γραμμένων A^{ac} 8 μείζων F 11 καὶ—καὶ om. AFV 14 ἔλαττον GM
16 οἰηθέντες A^{ec} 856 om. V 22 βούλεται Tittmann 27 δήν] ἵνα add. Schneider 28. 29 ἀποθανόντος] ἀποθανόντι Port. Bentl.

Ps. Suid.? 864 Μὴ ἀποσκορακίσῃς με: μὴ ἐκδιώξῃς με. μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς.
Suid. 865 Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς.
Δ 866 Μήδαμα: ὄνομα τόπου παρὰ Ἰωσήπῳ.
Prov. 867 Μηδ' ἀμελῶ: ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.
Δ 868 Μηδαμῇ καὶ Μηδαμοῦ καὶ Μηδαμῶς.
Δ 869 Μηδαμινός: ὁ εὐτελής.
Ar. 870 Μηδ' αὖ πλαδίῃ: ἀντὶ τοῦ μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο, ὅπερ λέγεις.
871 Μήδεα: τὸ αἰδοῖον καὶ τὰ βουλεύματα.
Prov. 872 Μηδὲ κάρφος κινεῖν: ἐπὶ τοῦ ἡσύχου.
Prov. 873 Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.
Ar. 874 Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς: παρὰ Ἀριστοφάνει. τὸ δεν παρέλκει κατ' Ἀττικούς.
Prov.? 875 Μηδέν ποτ' εἴην ἄλλο, πλὴν θεῷ φίλος: ἐς ὅσον ὑπὸ
Σ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. Λῆξις δὲ λέγεται παῦσις.
Prov.? 876 Μηδέποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.
Prov. 877 Μηδέποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα μηδὲ γείτονος κύνα μηδὲ κυβερνήτην φίλυπνον μὴ λάλον κωπηλάτην: παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.
878 Μήδεια, Κολχίς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακιστάτη γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν Ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυριπνόους ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἠγάγετο τὴν Μή-
Suid. δειαν. ὅτι οἱ Ἕλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι Μηδείας ἔλαιον.
Δ 879 Μὴ δείσαντες: μὴ φοβηθέντες.
Δ 880 Μήδη: ὄνομα κύριον· Μηδία δὲ χώρα· Μίδεια, πόλις.
Δ 881 Μηδίας: ὁ ῥήτωρ.

864 — με alt. cf. An. Ox. 2, 460, 23, H **866** = Ambr. 670; Ios. Ant. 13, 11 cett. **867** cf. Paroem. ed. Gsf. 79 n. 665 **868** cf. Ambr. 696—7, Ps. Herodian. 85 **869** = Ambr. 584 cf. 674 **870** sch. Ar. Lys. 990 **871** Artem. 1, 45 cf. Ambr. 668, Ap. S. 112, 14 (unde plenius H), Ps. Herodian. 85, Et. M. 583, 33, Apion. αἰδοῖον cf. sch. ζ 129. βουλεύματα = P, Ba 300, 21 **872** cf. Diogen. VI 67; l. Ar. Lys. 474 **873** = Paroem. ed. Gsf. 79 n. 663 **874** Ar. Ran. 434 c. sch. plenior. **877** cf. Paroem. ed. Gsf. 79 n. 667 **879** = Ambr. 687 **880** cf. L, Ps. Herodian. 85, Zon. 1357 **881** cf. Ambr. 600

864 cf. v. A 3531, unde fort. μὴ ἐς sq. **865** ex v. A 1683 **871** cf. **889** **875** Λῆξις sq. cf. v. Λ 465 **877** cf. 973 et v. A 4716 **878** ὅτι sq. ex v. φάρμακον **879** cf. v. Δ 367

A(GFVM) **864** om. AFV mg. Ar; ἄλλο· μὴ ἀποσκορακίσῃς με: μὴ ἀποτινάξῃς με ὡς ὁ χαλκεὺς τὴν σκορίαν ἀπὸ τοῦ σιδήρου mg. inf. add. Ar 1 μὴ ἐκδιώξῃς με om. Ar ἐκβάλῃς GM: ἐκπέμψῃς Ar **865** om. AF post **867** V 3 Μήδαβα Ios. 4 Μηδ'] Μήδων Paroem. **870** post **865** GVM 7 μοι] μου A 9 τὰ αἰδοῖα A, Ambr. Ap. S. Hes. Apion 11. 12 παθεῖν τι] τι παθεῖν A 13 δεν GM sch.: δὲ ν AFV 15 φίλον F 22 φαρμακεστάτη AV 23 ἀσινῶς F 25 ὅτι—ἔλαιον om AFV mg. Ar 27 Μήδη] Μήδεια Laur. et ex Zon. Bhd. Μηδία] Μηδεία F Μίδεια πόλις ex V (nov. gl.), Laur. 28 Μήδιος Ambr.

882 Μηδίζω: τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. καὶ Μηδίσαντες. Δ
883 Μηδικὴ πόα: ἡ τρίφυλλος λεγομένη. ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν Δ
λεγόμενον παπῶν ἔρανον. ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε Ar.
ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ
ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολε-
μοῖεν. Ζήτει περὶ Μηδικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι.
884 Μηδικὸς ὄρνις: ὁ ταῶν. Δ
885 Μήδιος: ὄνομα κύριον. Δ
886 Μηδισμὸς ὁ Παυσανίου: ἁλόντος γὰρ ἐπὶ μηδισμῷ, συναιτι- Prov.?
ῶνται Θεμιστοκλέα.
887 Μηδόλως: ἐπίρρημα.
888 Μήδομαι: βουλεύομαι. Δ
889 Μῆδος: ὁ Περσῶν βασιλεύς. καὶ τὸ βούλευμα. Δ
890 Μηδοσύνη: βουλή. Δ
891 Μῆδοι: ὄνομα ἔθνους. Δ
892 Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί. Δ
893 Μὴ ἐλλίποις. Δ
894 Μὴ ἐμβήῃ. Δ
895 Μὴ ἐπιχειρεῖτε. Δ
896 Μηθώνη: ὄνομα πόλεως. Δ
897 Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθοιο μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος Soph.
γὰρ εὐμαρὴς θεός: τουτέστι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε μήτ' ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ὁ χορός φησι πρὸς Ἠλέκτραν.
898 Μηθυμναῖος: ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως. Δ
899 Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Suid.
900 Μηΐόσι. Δ
901 Μηκάδες: ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. Σ
902 Μὴ καταπραΰνῃς: μὴ μακροθυμήσῃς, μὴ ἠρεμήσῃς. Δαβίδ· μὴ Thdr.
σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός.
903 Μηκέτι. Suid.

882 — φρονῶ = Ambr. 694. Μηδίσαντες cf. Ambr. 686 (falso Phryn. fr. 333) **883** — λεγομένη = P cf. H, sch. Ar. Eq. 606 2 ἐκ—5. 6 πολεμοῖεν Ar. Lys. 653 c. sch. **885** cf. Ambr. 600 **888** = Ps. Herodian. 245 cf. H, Zon. 1359 **889** Μῆδος = Ambr. 601. τὸ βούλευμα = Ambr. 667 **891** cf. Zon. 1356, Ps. Herodian. 85 **892** = Ambr. 680, Matth. 7, 6 **894** cf. Π 93—4 **896** = Ambr. 658 cf. H **897** Soph. El. 177—8 c. sch. **898** cf. Ambr. 629, Ps. Herodian. 85 **900** cf. Ambr. 630 **901** = P, Ba 300, 23 cf. sch. Ψ 31, Ap. S. 112, 16, H **902** Thdr. in Ps. 82, 2, PG 80, 1532b

883 cf. v. Π 266 **889** cf. 871 **897** cf. v. χρόνος γάρ **898** cf. 439 **899** ex v. A 1528

1 καὶ Μηδίσαντες om. A 3 ἐγένετο—6 Ἀσσύριοι om. F 9 ὁ] ὅτι F A(GFVM)
γὰρ] αὐτοῦ add. V **887** om. AFV mg. Ar 17 ἐλλείποις FV ἐλλίπῃς ed. pr.
18 ἐμβήῃ A ἐμβοίη G 22. 23 ἐπιλάθου G **899** om. AFV mg. Ar **900** mg. V
Μήοσι Ambr. Bhd. **903** om. AF mg. VM

Prov. 904 Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνην φησὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμαριναίοις μετοχετεῦσαι ἔχρησεν ὁ θεός· μὴ κίνει Καμάριναν. οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάρην, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

Prov. 905 Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκρῳ δακτύλῳ.

Prov. 906 Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Δ 907 Μηκιστεύς: ὄνομα κύριον.

Δ 908 Μηκιστιάδης.

Δ 909 Μήκοθεν.

Tact. 910 Μῆκος φάλαγγος: τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις καὶ πρωτολοχία καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον ζυγόν· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Δ 911 Μηκώμενος.

912 Μήκων: μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος· ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἱονεὶ κύστις, ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν,

Δ ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ ζῴων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος, καὶ ὄνομα κύριον.

Δ 913 Μηκώνη: ὄνομα πόλεως.

Δ 914 Μηκωνοειδές.

Harp. 915 Μηκύβερνα· πόλις ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ σταδίους κ΄ ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου ἡ Μηκύβερνα.

Σ 916 Μῆλα: πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

Ecl. 917 Μῆλα: παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, μέλα καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. Ὅμηρος· καλλίτριχα μῆλα νομεύων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας.

Ar. Μῆλα καὶ οἱ μασθοί· ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μηλά που γυμνῆς παρευιδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.

904 = Zen. V 18 905 — ἀκίνητα = Macar. V 98 cf. sch. Pl. Leg. 11, 913 b 906 = Paroem. ed. Gsf. 78 n. 659 cf. sch. Pl. Phileb. 15 c 907 = Ambr. 596 908 cf. L; Z 28 910 Tact. 20 911 cf. Ambr. 590 912 cf. Aristot. (fr. 315) ap. Ath. 7, 316 c 913 = Ambr. 658 915 Harp. = P 916 = P, Σ^a, Et. M. 584, 3 cf. Ba 300, 25; Ap. S. 112, 17, unde H; Aristonic. in sch. A in K 485 917 — ἄξια cf. An. Ox. 1, 280, 4, unde Et. M. 584, 16. Ὅμηρος ι 336 vs. 31 Μῆλα sq. Ar. Lys. 155—6 c. sch.

910 cf. post litt. Ψ

A(G F V M) 1. 2 περικειμένην A 5 φυτὸν] τὸ F 905 mg. V; ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοὺς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων add. V; πράγμα ἀγειρόντων add. F cf. vs. 9 908 post 914 V 11 Μηκιστιάδης V Μηκιστιάδης A 909 om. F mg. V 14 εὐθεῖαν om. F καλεῖτο A 16 πρωτολοχίαι V 911 mg. V 21 ὃς] ὃ Port. 22 Περὶ] τῶν add. F δὲ om. F 22. 23 καὶ σπέρματος εἶδος καὶ A 26 Μηκύβερνα bis FM 27 ἡ Μηκύβερνα om. G 29 μέλλω FG 30 τοῦ om. V 31 καὶ om. GF, nov. gl.

918 Μηλάνθη: εἶδος ζώου μικροῦ. Δ

919 Μηλέα: τὸ δένδρον. Δ

920 Μήλειος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυ- Prov.
γόντος ποτέ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ
κλάδους ὑποθέντες δ' ἔθυσαν.

921 Μήλειος βληχή: ἡ τῶν προβάτων. καὶ Μήλειος καρπός, Δ
ὁ τῆς μηλέας.

922 Μήλη: ἡ ἰατρική. ὅτι μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ Δ
ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ ὡς ἔτυχεν ἄέρος Phil.
ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις
τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι.

923 Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν ἐκρεόντων Prov.
πλοίων· Ἱππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν
αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι
ποτε καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

924 Μηλιέας: ὄνομα κύριον. Δ

925 Μηλιέων πολιτεία. Δ?

926 Μηλιῶς: ἐπὶ γενικῆς ὄνομα τόπου. Δ

927 Μηλιεύς· καὶ Μήλιοι. Δ

928 Μηλόβιος: εἷς τῶν λ΄ τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων· Harp.
οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται.

929 Μηλοβοτέα: γῆν εὐτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτοις. Σ

930 Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ Μηλονόμος, ὁ Σ+Δ
αὐτός.

931 Μηλόβοτος χώρα: ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθεῖσα, ἣν κατανέμεται Rhet.
τὰ τετράποδα. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ'
Αὐτοκλέους· ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε. βουλευομένου
δὲ ὅπως τῇ πόλει χρήσηται Ἀθηναῖοι μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον, Φωκεῖς δὲ ἀντεῖπον σῶσαι.

932 Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους Prov.
ἀξιούντων λαβεῖν.

918 cf. Ambr. 638 919 = Ambr. 647, Ps. Herodian. 85 920 cf. Zen. V 22, H 922 — ἰατρική cf. Ambr. 646, Et. M. 583, 47 ὅτι sq. Philop. 292, 19—21, 33—4 923 cf. Paroem. ed. Gsf. 109 n. 885 925 Μηλιέων = Ambr. 633 927 Μηλιεὺς cf. Ambr. 588. Μήλιοι = Ambr. 631 928 Harp. = P; Hyper. fr. 61 929 = P, Ba 300, 31 cf. Zon. 1355, H v. μηλόβοτος 930 — Μηλονόμος = P, Ba 301, 1 cf. H, Ps. Herodian. 85. Μηλονόμος sq. cf. Ambr. 593 931 fonti rhetor. attr. Wentzel; Lycurg. fr. 17 932 cf. Diogen. VI 60; l. fr. com. ad. 687

923 cf. v. τὸ Μηλιακὸν π.

13 βουλευθεῖσιν A 926 post 927 GM, ordo poscit 18 Μηλιῶς] Μηλιῶν A(G F V M) ed. pr. 22 προβάτων AVGM^{ac} cf. p. 386, 12 25 ὑπὸ] ἀπὸ G ἐρημωθεῖσα A 26 καὶ om. F 27 Αὐτοκλέους] Αὐτολύκου Osann cf. vs. 21 ἀλλὰ — 29 σῶσαι om. F 27 post ἀνῆκε lac. statuit Baiter et Sauppe 28 Ἀθηναῖοι] Θηβαῖοι Kust. cf. v. Π 222 ἀνεῖναι] ἀεῖραι GVM 932 post 933 V

Ar. 933 Μηλολόνθη: ζωΰφιον, ᾧ χρῶνται εἰς παιδιὰν οἱ παῖδες· ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. οἱ δὲ παῖδες λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρτῶντες, καὶ ξυλίφιον ὃ οὐκ ἐξισχύουσιν ἀνακουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν, ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀπο-
Δ χάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα, λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθαν. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

Δ 934 Μῆλον: τὸ πρόβατον. καὶ ἡ ὀπώρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· μῆλον
Anth. ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον, ἄσπιλον, ἀρυτίδωτον, ἰσόχνοον, ἀκμὴν ἐν πετάλοις ἐμφυὲς ἀκρέμοσι.

Δ 935 Μῆλος: καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ νῆσος.

Σ 936 Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτοις.

Δ 937 Μηλοῦν: τὸ ψηλαφᾶν.

Prov. 938 Μήλῳ βληθῆναι: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων.

Ar. μὴ δ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν (τουτέστιν εἰσελθεῖν), ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς, μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς. τουτέστιν ἐκπέσῃς.

Δ 939 Μήλωθρον: τὸ βάμμα.

Σ 940 Μηλῶσαι: τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. Ἀριστοφάνης· τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἔξει μόνας. καὶ Μήλη, ἐργαλεῖον, δι' οὗ χρίεταί τι καὶ ὑπαλείφεται.

Δ 941 Μηλωτή: ζώνη ἐκ δέρματος.

Prov. 942 Μήλοις βάλλειν: ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων.

943 Μή με παρόψει.

Soph. 944 Μὴ μή μ', ἄναξ: τὸ πλῆρες, μὴ μή μοι. Σοφοκλῆς· μὴ μή μ', ἄναξ, κακὰν φάτιν ἄρῃ.

Ar. 945 Μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω κακῶς: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνεργομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία, μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς.

933 — vs. 5 μηλολόνθαν Ar. Nu. 762—3 c. sch. εἶδος ἄνθους cf. Zon. 1357 934 — ὀπώρα = Ambr. 666 cf. Et. M. 584, 3 et 12, Ps. Herodian. 85 vs. 7 μῆλον sq. Anth. 6, 252, 1—4 935 νῆσος = Ambr. 656, Ps. Herodian. 85, Zon. 1357 936 = P, Ba 301, 2 cf. H = Zon. 1357 937 = Et. M. 583, 48 cf. Ambr. 646; P v. μηλαφῆσαι = H 938 — ἐπαγομένων cf. Diogen. VI 63 μὴ sq. Ar. Nu. 996—7 c. sch. 939 = Ambr. 664 cf. H, Et. M. 583, 48, P 940 — μόνας = P cf. H, Poll. 4, 181; Ar. fr. 614 941 aliter Ambr. 637 942 = Diogen. VI 63 944 Soph. Ai. 191, 193 c. sch. 945 Ar. Av. 134 c. sch.

933 cf. v. Εἰ 109 934 Anth. cf. vv. A 904, 976, 4212, Π 3076 938 cf. 942, vv. A 3324, 4716, Εἰ 232, Θ 470 940 cf. v. Κ 652 942 cf 938 943 cf. 970

A(GFVM) 1 εἰς — παῖδες A F cf. sch.: οἱ παῖδες εἰς παιδιάν G V M ὃ — 2 παῖδες om. V 3 ὃ — ἀνακουφίσαι om. V ἰσχύουσιν G M 4 ἔχοντες — κυνηγετῆσαι ex A F. sch. 5 μηλολόνθην G, Ar.; τοῦ ποδός ex Ar. add. G 935 post 937 G M post 938 V 12 προβάτων Phot Ba Hes. ep. A cf. p. 385, 22 20 τὸ] τῷ V διαχρῖσαι F διαχρῆσαι Phot. φάρυγα A 21 δραγμὰς V 943 om. A F mg. M post 949 V 27 ἄρῃς G F 945 ante 944 V 31 κακῶς V

946 Μήν, μηνὸς κλίνεται. Δ

947 Μηναγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων. Σ

948 Μηναγύρτης: ὁ τῆς Ῥέας ἱερεύς, ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων.

949 Μηνᾶς· ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὑρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος· ἅτινα θεασάμενος Ἀνασταίσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαίσιον.

950 Μήνη: σελήνη. Σ

951 Μηνία: ὀργίζου. καὶ Μηνιάω, μηνιῶ· δοτικῇ. Δ

952 Μῆνιγξ: ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. τοῦ δὲ καλουμένου μη- Phil.
νιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῷον γίνεται καὶ ἀκίνητον. ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὤτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προϊὸν πεποροποιημένον· ἐν ᾧ πόρῳ ἐστὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὑμένι. οὗτος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχῆ δύναμιν δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. πρόεισι δ' ἀπὸ πλατυτέρου πόρου τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτο μόνον ἀέρα, εἰ καὶ συμφυής ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς ἀεὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα· ἀλλ' ἔστι κατὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητὸς ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή, τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυᾶ τοῦτον ἀέρα καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατῳκοδόμηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι καὶ πλήξῃ τὴν μήνιγγα.

953 Μηνιθμόν: τὴν ὀργήν. Hom.

954 Μήνιμα: ἡ μανία. Δ

946 cf. Ambr. 594 947 = P, Ba 301, 3 cf. H 948 ὁ κατὰ μῆνα cf. Ambr. 592 949 = Preger 162, 9—12 950 = P, Ba 301, 4, H, Ap. S. 112, 23, sch. Ψ 455, Ps. Herodian. 226, Et. Gen., Et. M. 586, 42 951 cf. Synt. Gud. p. 591; — ὀργίζου = Ambr. 682 cf. H = sch. A 422 952 — vs. 13 ἀκίνητον Philop. 19, 8—11 (cf. P). αἱ sq. l. l. 364, 16—28; 365, 5—17 953 sch. Π 62 cf. H = Ps. Herodian. 86; Ambr. 675 954 cf. Ap. S. 112, 26, unde H; aliter sch. λ 73, Ambr. 669

951 cf. 955—6

947—8 inverso ord G M^{ac} 6 ἅτινα] αὐτίκα A 7 παλλάντιον A A(GFVM)
10 ὠργίζου V δοτικῇ om. A F; Μηνιάω· μηνιῶ· δοτικῇ. Μιμνήσκω· γενικῇ (cf. 1078) add. A^{r}; Μημνήσκω· γενικῇ post 943 add. V 16 προϊὸν om. V 21 πρόεισι — 30 καὶ om. V 21 δ' A F, Philop.: οὖν G M 24 γενητὸς A F 26 τοῦ] δ' add. A 27 ὠθοῦντος] ἀποθοῦντος G 31 εἰσέρχονται V 953—4 mg. M ante 952 G

Δ 955 Μηνιόντων: ὀργιζομένων.

Et. + Σ + x 956 Μηνίω, μηνίεω. βαρύτονον. ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω, κυλίεω. κονίω, κονίεω. μήνυμα δέ, μηνῦσαι.

Σ 957 Μῆνις: ὀργὴ ἔμμονος.

958 Μηνίσκος: παράταξις πολεμική.

Σ 959 Μηνίσκους: ὑμένας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια. ἢ ἃ ἐπι-
Ar. τιθέασι τοῖς ἀγάλμασι, διὰ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. χαλκεύεσθαι μηνίσκους φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντες, ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν.

Σ Δ 960 Μηνοειδής: σεληνοειδής. στρογγύλος.

Σ 961 Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. οὕτως Θαγενίδης.

Δ 962 Μήνυμα.

963 Μή νυν: παροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ μὴ δή.

Synt. 964 Μηνύω σοι χαράν· δοτικῇ.

Suid. 965 Μηνῦσαι.

Δ 966 Μήονος: ἐθνικόν.

Soph. 967 Μὴ οὐχί· Σοφοκλῆς· κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος ἐν τῷ στρατῷ.

Prov. 968 Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξεις: παραινεῖ μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν.

Ps. 969 Μὴ παραζήλου: μὴ ὁμοιωθῇς.

Δ 970 Μὴ παρόψει.

Σ 971 Μὴ παιδὶ μάχαιραν: ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὔπολις Δήμοις· μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Prov. 972 Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον παίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Prov. 973 Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα μηδὲ παῖδα μηδὲ γυναῖκα

955 = Ambr. 683 956 μηνίεω et κονίω, κονίεω cf. Zon. 1359 ὀργίζομαι = P, Ba 301, 8, H, Ps. Herodian. 86 et 249, An. Ox. 4, 297, 18 cf. sch. B 769 Μήνυμα sq. cf. An. Ox. 2, 390, 18, unde Et. M. 583, 44 957 = P, Ba 301, 6 cf. H v. μῆνος, sch. A 1 959 — κόσμια = Ba 301, 7, P v. μηνίς cf. Zon. 1356 ἃ sq. Ar. Av. 1114—5 c. sch. 960 — σεληνοειδής = P, Ba 301, 9 cf. H στρογγύλος = L 961 = P cf. Bk. 107, 30 964 cf. An. Ox. 4, 297, 18, Synt. Gud. 966 cf. Ambr. 621 et 630 967 Soph. Ai. 96 c. sch. 968 cf. Paroem. ed. Gsf. 78, n. 660 969 cf. An. Ox. 2, 461, 2, H 971 = P; Eup. fr. 121 972 fr. com. ad. 391—2 cf. Polyb. 31, 11, 5 973 cf. Paroem. ed. Gsf. 79 n. 667

955 cf. 951 956 cf. 951, 962, v. Ε 983; hinc 965 962 cf. 951 965 ex 961 970 cf. 943 972 cf. v. Π 3005 973 cf. 877 et v. A 4716

A(G F V M) 2. 3 μηνίεω et κυλίεω et κονίεω — μηνῦσαι om. A F 8 ἀνδριάντος G ἀνδριάντα M cp. V ἀνδρὶ ἀντὶ τοῦ F 9 ὑμᾶς G καταποπατεῖν Bekk., cod. G in Ar. 10 σεληνοειδὴς om. V 961 mg. M post 973 V 11 Θεαγενίδης G (οὕτως Θ. om. F) Θουκυδίδης Phot. Θουγενίδης (fr. 3) sagaciter Pierson 962 om. F V 964—5 om. A F V; 964 mg. A^{x} 16 Μήονες G, Ambr. 630 967 iterum post 961 V; 17 Σοφοκλῆς — μή prim. om. 18 τὸ pr.] ἤγουν τὸ G τῷ στρατῷ G M cf. sch.: τῇ στρατιᾷ A F V 969 om. A F V 970 om. V 972 non nov. gl. F M 25 παίειν om. A; πταίειν v. Π 3005 973 om. F, non nov. gl. V M 27 μηδὲ pr. A G: μὴ V M

μηδὲ γείτονος κύνα μήτε κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην: παραινεῖ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.

974 Μήπω γε, μήπω: ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτο σχῆμα τοῦ Ar.
λόγου, τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον· δεδιττόμενος γὰρ δεῖται ὑπερθέσεως.

975 Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ· σύνταξις. οἶμ', ὡς ἀθυμῶ· καὶ σὲ Soph.
πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

976 Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας. Prov.

977 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψομαι μάχης: ἐπὶ τῶν τὴν Prov.
ἰσχὺν ἀνίσων.

978 Μήρινθος: σπάρτος, ἤτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος. αὕτη μὲν Σ
ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόν- Ar.
των. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς· οὐ γάρ E
τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιρρεύσαντα τοὺς καρποὺς κατέφαγεν αὐτοῖς.

979 Μηριόνης: ὄνομα κύριον. Δ

980 Μηρός: τὸ μέλος. Δ

981 Μήρυμα: σπείραμα, κάταγμα, νῆμα. Σ

982 Μηρυομένη: ἕλκουσα, ἐκτεινομένη. Μηρύω γὰρ τὰ ἱστία Σ
συνάγω. Δ

983 Μήσατο: ἐμηχανήσατο. Hom.

984 Μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν: ἐμ- Ar.
φαίνει ὁ λόγος ὡρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα, ὡς ἐπ' ἄκρου ἱποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ὃ ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

985 Μηστάρνη: κώμη Κιλίκων. Suid.

986 Μήστωρ, Μήστορος: ὄνομα κύριον. καὶ Μήστωρ δέ, μήστωρος, Δ + Σ
βουλευτικός, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.

974 sch. plenior. in Ar. Nu. 267 975 Soph. Ai. 587—8 976 = Macar. V 96 977 = Diogen. VI 59 978 — βρόχος = P, Ba 301, 10 cf. H, Et. M. 584, 32, Et. Gen., sch. Ψ 854, sch. Ar. Th. 928; Ambr. 642 = Ps. Herodian. 86 αὕτη — ἀποτυγχανόντων Ar. Th. 928 c. sch. οὐ sq. Aelian. fr. 296 979 = Ambr. 611 980 aliter H 981 = P, Σ^{a}, Ba 301, 11 cf. H 982 — ἐκτεινομένη = P, Ba 301, 12 cf. H (in Prov. bibl. 29, 31) τὰ sq. = Ambr. 681 983 sch. K 52 984 Ar. Ran. 995 c. sch. 986 cf. Ambr. 614. — κύριον = Ambr. 603 cf. 620 βουλευτικός, ἔμπειρος = P, Ba 301, 13 cf. H, sch. Ε 272. ἐπιστήμων = Ambr. 581, Et. M. 586, 49 cf. sch. Ε 272

977 cf. vv. Δ 1386 et Π 2751 978 Ar. cf. v. A 4475, Aelian. cf. v. O 292 (fr. 64) 985 ex v. Πυλάδης

1 μηδὲ A: μήτε G M μήποτε V 3 τοιοῦτον G F 5. 6 ὑποθέσεως A A(G F V M)
10 ἄψωμαι v. Δ 1386 13 ἐγχειρούντων F 14 οὐδὲ] δὲ F 20 Μηριομένη A Μηρημένη F Μηρομένη G τὰ] τὸ G 22 Μησάτω, μηχανησάτω F 23 οἴσῃ A F G M 25 οἱ om. A 26 λέγειν V λέγῃς G cp. M 985 om. A F V 28 Μήστορος A F, Ambr.: Μήστωρος G V M δὲ ex A solo 28. 29 μήστωρος Ambr. Gsf.: μήστορος omnes

Prov. 987 Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχῃς: μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς. ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων· ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχόντος δίκην δώσει.

Ar. 988 Μὴ τέττεσθε: μὴ μελήσετε.

Prov. 989 Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι: ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκετο.

Prov. 990 Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν: ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε γραπτήν.

991 Μὴ τεῖνε: μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

Prov. 992 Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Δ 993 Μήτηρ, μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρός. καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν.

Σ 994 Μή τι: μηδαμῶς. οὕπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ Ἰσίδωρος, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ.

Δ+Σ 995 Μήτι: τῇ βουλῇ. ἡ εὐθεῖα ἡ Μῆτις, βουλή, γνώμη, σύνεσις.

Σ 996 Μή τι γε: πόσῳ γε μᾶλλον.

Hom. +Δ 997 Μητιέτα. καὶ Μητιέτης, ὁ βουλευτικός. οὗ ἡ κλητικὴ μητιέτα καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα. μητιέτα Ζεῦ. καὶ ἐν συνθέσει πολύ-

Prov.? μητις. Μῆτιν δὲ ἐλαφροί, οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ στερρῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες.

Δ 998 Μητιόωσι.

Σ 999 Μητίσομαι: βουλεύσομαι, ἐρήσομαι.

Ar. 1000 Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν: παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτως· μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Ar. 1001 Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι: μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.

Δ 1002 Μήτρα: ἡ τῆς γυναικός.

987 cf. Zen. V 10 988 sch. Ar. Lys. 550 989 cf. Paroem. ed. Gsf. 79 n. 661; l. Pl. Leg. 3, 689 d 990 cf. Plut. Apopht. Lac. p. 210 d 992 = Diogen. VI 68 994 — μηδαμῶς = P, Ba 301, 14, sch. Δ 42 οὕπω sq. Dam. fr. 150 995 — βουλή cf. Ambr. 640. Μῆτις sq. = P, Ba 301, 16 cf. H, Et. M. 584, 55; βουλή = Apion, Ps. Herodian. 86 996 = P, Ba 301, 15, H (in 1 Cor. 6, 3) 997 — εὐθεῖα sch. A 175 cf. sch. A in A 508; Μητιέτης, ὁ βουλευτικός = Ambr. 585 cf. H. Μητιετά Ζεῦ A 508 998 H 45 999 = P, Ba 301, 17, sch. Γ 416 1000 Ar. Ran. 105 c. sch.; Eur. fr. 144 1001 Ar. Eq. 860 c. sch. plenior. cf. Phryn. 115, 7 1002 cf. Ambr. 649, H

990 cf. 1075 994 cf. v. A 1654

A(GFVM) 2 τυχόντος] τυχὼν ed. pr. 4 μελλήσετε A 5 νοεῖν F ἐπὶ om. A 7 ἐδιδάσκοντο A 8. 9 γραπτὴν εἰκόνα μήτε πλαστὴν AF sed vid. 1075 993 post 1002 V 12 καὶ κατὰ συγκοπὴν F καὶ alt. om. FV 14 ἐπύθετο τῷ πράγματι ὁ Ἰσίοδος F 15 τι] τε A 15. 16 ἀμπλακὴν A 17 ἡ alt. om. A 20 Ζεῦ om. G 25. 26 περὶ τοῦ Ἀνδρομάχου F 26 Ἀνδρομέδᾳ Matthiae Εὐριπίδης FV ἢ οὕτως om. sch. ἔχον οὕτω coll. sch. Ar. Ach. 8 Toup 28 μὴ alt.] nov. gl. AV

1003 Μητραγύρτης: ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας Σ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλήν. λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφράττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ Μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

1004 Μητραλοίας: ὁ τὴν μητέρα τύπτων. καὶ Μητρολῴας, ὁ Σ+Δ αὐτός. λύσις ὀνείρου· μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. On.

1005 Μητροδάτης: ὄνομα κύριον. Δ

1006 Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος. Σ

1007 Μητρορραίστης: ὁ φθείρων τὴν μητέρα. Δ

1008 Μητροπόλεις: ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν. Σ?

1009 Μητροφάνης, Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ Hesy. τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β′, Περὶ ἰδεῶν λόγου, Περὶ στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

1010 Μητροφάνης, Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεύς (πόλις δὲ Hesy. Βοιωτίας ἡ Λεβάδεια), σοφιστής. Περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου, Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικούς.

1011 Μητροφάνης, ἔκγονος Λαχάρου. ὧν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος ἀνεφθέγξατο βοῶν· ἐγώ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός, οὕπω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ τι εἴποι, μηδὲν εἰδέναι τῶν εἰρημένων διϊσχυρίζετο. κατὰ τούτου τοῦ Μητροφάνους ἔγραψε λόγον Σουπηριανὸς ὁ σοφιστής.

1012 Μητρῳακαί: ἡμέραι τινὲς ἱεραί. τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμαίοις ἢ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ σπουδασθείσας κατ᾽ εἰας ἑκάστου μηνὸς ἤγνευε.

1013 Μητρῷον· Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους Harp. ἔθεντο ἀνατράψαι ἐν τῷ Μητρῴῳ.

1014 Μήτρως: ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω Ἀττικῶς. Δ

1015 Μητρυά. Δ

1016 Μὴ ὑπερόψῃ.

1017 Μηχανή: βουλή. Σ

1003 = P (cf. Orphica ed. Kern p. 116) 1004 — αὐτός cf. Ambr. 587 (falso Phryn. fr. 334); — τύπτων = P, Ba 301, 18 cf. H μητρὶ sq. Astramps. 1005 cf. Ambr. 598 1006 = P, Ba 301, 19 aliter sch. Λ 224 = H 1007 = Ambr. 582 1009 cf. Steph. Byz. v. Εὐκαρπία 1011 Dam. fr. 86 cf. Phot. Bibl. 342 a 6 1012 τὰς sq. Marin. c. 19 1013 Harp. = P; Lycurg. fr. 8 1014 — θεῖος cf. Ambr. 589 1015 = L cf. Ambr. 644 1017 = P, Ba 301, 20; l. = Ps. Herodian. 86

1004 Astramps. cf. v. Π 1250

5. 6 περιφράττοντο V 7 ἀρχείῳ] χαρτοφυλακεῖον ss. V 16. 17 εἰς τὴν A(GFVM) om. A 17 εἰς — ὑπόμνημα om. G 27 στασείας A 30 ἔθετο A 1016 om. AF

Ar. 1018 Μηχάνημα: στρατήγημα. ἀλλ' ἔστι τοῦτ', ὦ δῆμε, μηχάνημα.
Σ + Soph. 1019 Μηχανορράφος: ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Σοφοκλῆς φησι.
Soph. καὶ αὖθις· ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
Synt. 1020 Μηχανῶμαι· αἰτιατικῇ.
Δ 1021 Μήχει: τῷ μηχανήματι.
Δ 1022 Μῆχος: μηχάνημα, ἐπινόημα. αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο· τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν σχοίνων ἠελίους πλείονας ηὐγάσατο.
Anth.
Σ 1023 Μία λόχμη· παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.
Prov. 1024 Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει: ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.
Ar. 1025 Μιαρὰ κεφαλή: ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὁμήρῳ· Τεῦκρε, φίλη κεφαλή. καί, τοίην γὰρ κεφαλήν. καὶ παρὰ Δημοσθένει· καὶ ταῦτ', ὦ μιαρὰ κεφαλή. καὶ αὖθις· ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοία καὶ τοιχωρύχε. ὁ δέ φησιν· αὖθις μετὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε. ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω
E πόλλ' ἀκούων κακά; Αἰλιανός· παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν οὔτε θεὸν ἔστι ποτὲ τό γε ὀρθὸν δέχεσθαι. μάτην οὖν περὶ θεῶν ὁ πολύς ἐστι πόνος τοῖς ἀνοσίοις, τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος. Πλάτων φησί.
Δ 1026 Μιαρία: ἡ ἀκαθαρσία. τὴν μιαρίαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν
E ὄχλησιν τῆς κόπρου.
E 1027 Μιαροί: ἀηδεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς, ἵνα
Ar. μήποτ' ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπωνται. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε, πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε; τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ', οὐκ ἐρεῖς· μιαρώτατος. ποδαπὸς γένος εἶ; φράζε μοι μιαρώτατος.

1018 Ar. Eq. 850 c. sch. cf. Zon. 1359 **1019** — κατασκευαστής = P, Ba 301, 21, H. τὰ φαῦλα — μηχανορράφον Soph. OT 387 c. sch. ἐγὼ sq. Soph. Ai. 1036—7 **1020** = Synt. Gud. **1021** = L **1022** — μηχάνημα = sch. B 342, Et. M. 385, 19 cf. Ps. Herodian. 86, H αὐτῆμαρ sq. Anth. 6, 291, 6—8 **1023** = P cf. Zen. V 11, Ar. Vsp. 928, H **1024** cf. Diogen. VI 65 **1025** — vs. 18 κεφαλή sch. (plenior.) Ar. Ach. 285; Θ 281 et α 343; Dem. 21, 117. vs. 18 ὦ — κακά Ar. Nu. 1327—9 παρὰ sq. Pl. Leg. 4, 716e, 717a; in fr. Aelian. non receptum **1026** — ἀκαθαρσία aliter L **1027** ὁ — βλέπωνται Aelian. fr. 82 vs. 28 ὦ sq. Ar. Pac. 182—6, 188—194

1018 cf. v. Ε 986 **1019** cf. 25 **1023** cf. vv. Ε 2983 et Ο 977 **1025** Ar. Nu. cf. v. Λ 59 **1027** Ar. cf. vv. τολμῆσαι, Τρυγαῖος, Γ 288, Δ 310

A(GFVM) 4 καὶ τὰ om. A 7 Μήχειρ F 11 Λόγχη utrob. F π. μία λόχμη οὐ τρέφει V, Diogen. Hes. 15 ὥσπερ] ὡς V 18 αὖθις] Ἀριστοφάνης G 19 λέγω A 20 Αἰλιανός ad **1027** transtulit Gsf. 29 καὶ τολμηρὲ om. A 30 ὦ μ. μιαρώτατε om. G 30 ἐστὶν A^{cp}, cod. R in Ar. 31 εἶ] τίς V μιαρώτατε G

οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῇ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ', ὅ τι πότ' ἐστί σοι. μιαρώτατε. Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός, οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. ἥκεις δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων. ὦ δειλὰ κρονίων· ὦ γλίσχρων,
5 ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
1028 Μίασμα: βαφή. Σ
1029 Μιάστορα: λυμεῶνα, φονέα. Σ
1030 Μία χελιδών· παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς
10 τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν. Σ
1031 Μιγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. Σ
1032 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένως. Σ
1033 Μίγμα τῶν ζωγράφων: ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις. Δ
1034 Μίγνυται· δοτικῇ. Synt.
15 1035 Μιδάειον: χωρίον. Δ
1036 Μίδας: ὄνομα κύριον. ὁ φιλόχρυσος. ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν Δ
Ἄγκυραν. καὶ Μίδας, κύβου ὄνομα εὐβολωτάτου. καὶ παροιμία· Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος· ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν Prov.
ὄνομα. καὶ ἑτέρα παροιμία· Μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. Μίδας, ὁ Ar.
20 Φρυγῶν βασιλεύς· ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχεν, ἥτις Ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι· καὶ ὅτι αὐτὸν εὔξασθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῴων ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ Μίδας πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δέ φασιν,
25 ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ περιῆψεν. ἢ ὅτι μεγάλα ὦτα εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων. κλίνεται δὲ Μίδας, Μίδου. ἐπίγραμμα· αὐτοῦ Δ
τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται. Suid.
30 1037 Μιαιγαμίαι· οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ E
θεοῦ νοείσθωσαν· οἵτινες ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον· ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

1028 = P, Ba 301, 23 **1029** = P, Ba 301, 24 cf. H **1030** = P cf. H **1031** = P, Ba 301, 25 cf. H, gl. Greg. An. Ox. 2, 482, 1 **1032** = P, Σ^{a}, Ba 301, 26 cf. H, Ambr. 801 **1034** cf. An. Ox. 4, 297, 20, Synt. Laur. **1036** — φιλόχρυσος cf. Zon. 1361, Ambr. 712 Μίδας sec. — εὐβολωτάτου cf. H Μίδας tert. — vs. 19 ὄνομα cf. Paroem. ed. Gsf. 76 n. 642 vs. 19 Μίδας pr. — 28 λανθανόντων sch. (plenior.) Ar. Pl. 287 **1037** Georg. 44, 11—16

1036 vs. 28 αὐτοῦ sq. ex v. A 4531 **1037** cf. v. Σήθ

2 Ἀθμωνεύς GVM 8 παροιμιῶδες τοῦτο] παροιμία F 9 εἰπεῖν] ὅτι A(GFVM)
add. F 13 τῶν — 14 δοτικῇ om. AFV 17 παροιμία om. F 18 ὁ alt. — 27 εἶχε om. F 26 ὄνου ὦτα VM 27 οὖν] δὲ F 28 δὲ om. A ἐπίγραμμα — 29 τέθαπται om. AFV mg. A^{r} 28 ἐπίγραμμα A^{rcp}: ἐπιγραφὴ GM^{cp} ἐν ἐπιγράμματι ed. pr. 32 γείνονται AVM

Δ Synt. 1038 Μιαίνεται: μολύνεται. καὶ Μιαίνω· αἰτιατικῇ.
Δ 1039 Μιαιφονία: ὁ φόνος.
Σ 1040 Μιαιφόνος: ὁ φονεύς.
Hesy. 1041 Μίθαικος, γραμματικός. ἔγραψεν Ὀψαρτυτικά, Κυνηγετικὰ καὶ ἄλλα.
Δ 1042 Μίθαικος: ὁ ταχύς.
Δ 1043 Μίθικος: ὄνομα κύριον.
Δ 1044 Μιθριδάτης: ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ φύσει καὶ ἐν τῷ αὐθέντης.
Σ 1045 Μίθρου· Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον καὶ
Greg. τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων δείξει ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ.
Suid.? 1046 Μικίψας: βασιλεὺς Ἰλλυρίων.
Δ 1047 Μίκκος: ὁ μικρός.
Σ 1048 Μικρολόγος: σκνιπός, φειδωλός. καὶ Εὐνάπιος· μικροῦ τὰ
E πράγματα μετακινήσαντος Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου.
Prov. 1049 Μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν: ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.
Σ 1050 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις Μαρικᾷ· τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.
Ar. 1051 Μικροπρεπείας ῥήματα· Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν ἐκέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας, ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνηκεν (ἀντὶ τοῦ κέκλασται). ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν; τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε; μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι.
Ar. 1052 Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν. τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀριστοφάνης· καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων· συκοφάντης γὰρ ἦν.
Ar. 1053 Μικρός, ἡλίκος Μόλων: ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτής, καὶ λωποδύτης.

1038 — μολύνεται cf. sch. Π 795, Apion, H Μιαίνω sq. = Synt. Gud. **1039** l. = Ambr. 779 **1040** = P, Ba 301, 22 cf. Zon. 1360, H (in Ε 844) **1041** cf. Pl. Gorg. 518 b, Ath. 12, 516 c **1042** aliter Ambr. 724 **1044** — κύριον = Ambr. 723, Zon. 1361 **1045** — θυσίας = P, Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1009 d cf. 989 d οὐκ sq. Nonn. PG 36, 1009 d, 989 d **1047** = Ambr. 703 (in Ar. Ach. 909), Et. M. 587, 36 **1048** — φειδωλός = P, Ba 301, 29 (Phryn. fr. 336) cf. Zon. 1361, H μικροῦ sq. Eunap. fr. 34, FHG 4, 27 **1049** cf. Diogen. VI 62 **1050** = P; Eup. fr. 185 **1051** Ar. Ran. 981—8 c. sch. **1052** Ar. Ach. 909 et 908 c. sch. **1053** Ar. Ran. 55 c. sch. plenior.

1048 cf. **1056** **1051** cf. v. Αἰ **165** **1052** cf. v. φανῶν **1053** cf. **1203**

A(GFVM) 1 καὶ A[r]M: om. G 2 φθόνος V 3 Μιαιφόνος] δὲ add. GFVM, non nov. gl. 4 ἔγραψεν—9 αὐθέντης om. F 11 δυνήσεται G δυνήσετό V 12 βαθμὸν A παρελθὼν om. A δείξαι F δείξοι Gsf. δείξειεν Bhd. **1046** om. AF 14 Ἰλλυρίων] Νομάδων Bas., **245** 20 Μικρὸν] Μικροῦ GM 21 μικρῶν A 25 ἐλαίας VM, v. l. v. Αἰ **165**, ἐλέας G

Prov. 1054 Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος: ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.
Σ 1055 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρὸν λείπω.
Σ 1056 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν· μικροῦ
5 τὰ πράγματα μετακινήσαντος. ἀντὶ τοῦ πὰρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν. E + x
Δ 1057 Μίκυλλος: ὄνομα κύριον.
Δ 1058 Μίλαξ: εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. Ἀριστοφάνης· Δ
μίλακος καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. Suid.
1059 Μίλην μιλῶσαι· ζήτει ἐν τῷ κατὰ μίλην μιλῶσαι.
10 1060 Μιλήσιον. καὶ Μιλήσιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Δ
Δ 1061 Μιλητοπολίτης: ὁ ἀπὸ τῆς Μιλητουπόλεως.
Δ 1062 Μιλιαρήσιον. τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον. Δ|
Δ 1063 Μίλινον χρῶμα.
Δ 1064 Μίλιον: μέτρον γῆς. στάδιον· ὅτι τὰ ι' μίλια ἔχουσι στάδια π'. Δ
15 ἄλλως. ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δc'.
1065 Μίλιον· ὅτι ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ Μιλίου στῆλαι ἵστανται Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἔνθα καὶ σταυρὸς καὶ ἡ Τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης ἀνεψιᾶς αὐτῆς· Ἀρκαδίου τε καὶ
20 Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς στήλης, ἔφιπποι ἀμφότεροι. ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις ἅρμα ἱπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δορυ-
25 φορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, εἰς τὸ στόμα εἰσῄει καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε. στῆλαι ἐν τῷ Μιλίῳ· ζήτει
30 ἄγαλμα ἕτερον ἐν τῷ βασιλικῇ.
1066 Μίλων, Κροτωνιάτης, ἐνίκησε παλαίων ἓξ ὀλύμπια ἐφεξῆς. ἐν E? δὲ τῇ ζ' οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν Μασίθεον, συμπολίτην αὐτοῦ,

1054 = Diogen. VI 64 **1055** = P, Ba 301, 31 **1056** — μικρόν = P, Ba 301, 30 μικροῦ τὰ — μετακινήσαντος Eunap. fr. 34, FHG 4, 27 παρὰ μικρόν = H **1057** = Ambr. 713, Ps. Herodian. 84 **1058** — μίλακος pr. = Ambr. 766 cf. 704 **1060** Μιλήσιος sq. cf. Et. M. 587, 46, Ambr. 760 **1061** cf. Steph. Byz. v. Μιλητούπολις **1062** l. = Ambr. 789, Zon 1363 **1063** = Zon. 1362 **1064** — γῆς = Ambr. 787, Zon. 1362 cf. H **1065** — vs. 29 κατέχωσε = Preger 166, 6—9; 15—17; 170, 16—171, 1; 172, 16—173, 6 **1066** Paus. Per. 6, 14, 5—8

1056 cf. **1048** **1058** Ἀριστοφάνης sq. ex v. Α **3682** **1059** ex v. Κ **652** **1064** cf. v. στάδιον **1066** cf. vv. ταινία et φρόνημα

1 βραχύτητος V 6 κύριον om. A; Μίκυλος add. V 7 καὶ—8 ἀσφαλείας A(GFVM) om. AF 8 πάσης ἀσφαλείας ὄζων καὶ εὐ. G **1059** om. AF mg. VM 9 ζήτει—μιλῶσαι om. V 12 τὸ—δέκατον om. AFV ante δέκατον lac. in M, δυωδέκατον Scaliger 14 στάδιον del. ed. pr. 15 πόδας alt. om. GFM cf. v. στάδιον 19 τῆς ἀνεψιᾶς GM 21 ἱππέοις V 26 στάμα ex Preger Lambec. 27 σεννάτῳ AVM 29 στῆλαι—30 βασιλικῇ ex mg. M

ἡλικίᾳ καὶ νέον ὄντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἵστασθαι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διερρήγνυεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι τοὺς διιστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων· ὀλισθαίνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες, κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκων ἐγένετο εὕρημα· μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ Κροτωνίᾳ χώρᾳ νέμεται.

Ε 1067 Μιλτιάδης, ὁ Κίμωνος, ἥκων ἐκ τῆς Χερρονήσου καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον ἐστρατήγεεν Ἀθηναίων. ἅμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρι Ἴμβρου περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα· ἅμα δὲ ἐκφυγόντα τε τούτους καὶ ἀφικόμενον ἐς τὴν ἑωυτοῦ δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ ἤδη, τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσου. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη, αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ε ὁ αὐτὸς Μιλτιάδης ἐπικομπῶν ἔφη, ὡς Τισσαφέρνης εἶπεν, ἢ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἣν Ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνοις Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν.

Ar. 1068 Μιλτιάδη καὶ Ἀριστείδη ἐψκει: ἀμφότεροι οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο. ὁ γὰρ Ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη, ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγός· ὃς ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου μέμνηται ὁ ποιητής, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς πεποίηκε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν.

1067 — vs. 23 δήμου Hdt. 6, 104 ἐπικομπῶν sq. Thuc. 8, 81, 3—82, 1 **1068** sch. Ar. Eq. 1325, 1334

1068 cf. v. A 3903

A(GVM) 1 καὶ pr. ex A solo cf. Paus. 4 ταινίαν ἢ om. V 5 ἀπὸ] τῆς add. GVM 9 στίχον G, Kust. 13 τε δὴ A, Paus.: δὲ GVM 18 μέχρις VM, v. l. Hdt. 19 τε pr. ex A, Hdt. δὲ] τὲ A ἐκφυγόντι A τε alt. ex A, Hdt. 21 αὐτὸν ex A, v. l. Hdt. 22 Χερρονήσῳ Hdt. cp. G ἀποφυγὼν — 23 δήμου om. A 24 Μιλτιάδης] Ἀλκιβιάδης Thuc., Gsf. 28 ἀκούσαντες G, v. l. Thuc. καὶ ἄλλα πολλὰ ex A, Thuc. 29 πάντα om. A ἀνέθεσαν V **1068** ante **1067** GM, ordo poscit 32 ἐστρατήγησε — Μαραθῶνι om. V

1069 Μίλτιον βάμμα. Δ

1070 Μιλτοπάρῃαι νῆες: βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς πρώρας. Hom.

1071 Μίλτος: χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος· νῆες μιλτοπάρῃοι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· μιλτοφυῆ τε σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. καὶ αὖθις· σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα Ἀλεξανδρίτην καλοῦντες. καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ. κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ, ἣν ἔβαλλον κύκλῳ. Ar. Anth. E Ar.

1072 Μιμαλλόνας: τὰς Βάκχας τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τῆς μιμήσεως, πρότερον Κλώδονας καλουμένας. Ecl.

1073 Μιμάρης: κυρίως ἡ λαγῴα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. ἢ σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. Ar.

1074 Μίμας: ὄρος Θράκης. καὶ κλίνεται Μίμαντος. Δ

1075 Μιμηλά: μιμητική. καὶ παροιμία· Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν. τουτέστι μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε γραπτήν. καὶ Μιμηλότατα. Δ Prov. Δ

1076 Μίμησις. Δ

1077 Μίμνερμος, Λιγυρτυάδου, Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ Ἀστυπαλαιεύς, ἐλεγειοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ' σοφῶν· τινὲς δὲ αὐτοῖς καὶ συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά. Hesy.

1078 Μιμνήσκω· γενικῆ. Synt.

1079 Μῖμος. καὶ Μιμοῦμαι· αἰτιατικῆ. Δ Synt.

1080 Μίν: ἀντωνυμία τρίτου προσώπου, καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' Ὁμήρῳ, ἀρσενικόν, θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ παραγωγὴ οὕτως· ἐγώ, σύ, τὸ τρίτον ἴ· τὸ ν ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις· καὶ πλεοναςμῷ τοῦ μ μίν.

1070 sch. B 637 **1071** — μιλτοπάρῃοι + vs. 6 καὶ δῆτα sq. Ar. Eccl. 378—9 c. sch. μιλτοφυῆ — κανόνι Anth. 6, 103, 5—6 σχοινίον — καλοῦντες Aelian. fr. 59 **1072** cf. H, Et. M. 587, 53; 588, 42 **1073** sch. Ar. Ach. 1112 **1074** cf. sch. γ 172, Et. M. 588, 1, sch. Ar. Nu. 273, H **1075** — μιμητική cf. Ambr. 782, Zon. 1363 Μιμηλότατα cf. Ambr. 746 **1076** = Ps. Herodian. 83 **1078** aliter Synt. Gud. **1079** Μιμοῦμαι sq. = Synt. Laur. et Gud. **1080** cf. Et. M. 588, 10 (partim ex An. Ox. 1, 276, 19), H, Apion

1069 cf. v. Π 2298 **1071** Anth. cf. v. ψαλλομένης; Aelian. cf. vv. Ε 3791 et 3882 **1072** cf. vv. H 336 et K 1829 **1075** cf. 990

1 Μίλτων V 11 πρότερον om. V Κώδωνας G cf. v. K 1829 12 Μίμαρις A^{ac} GM^{ec} κυρίως om. V ἡ alt. — 14 καρύκην om. V 13 καὶ om. F **1074**—5 inverso ord. V 20 Μίμερμος G Μίνερμος F Κολοφῶνος GF 21 γέγονε — 24 πολλά om. F 23 Λιγυαστάδης ed. pr. cf. Laert. 1, 61: Λιγειαστάδης GVM Λιγιστιάδης A 24 ταῦτα om. G; ἐρωτικὰ τὰ coni. Bhd. πάνυ Gutschmid **1079** om. F 26 καὶ — αἰτιατικῇ om. A, mg. (om. καὶ) A^r 27 τρίτον πρόσωπον VM A^r cp. A 28 καὶ om. GVM A(GFVM)

1081 Μινδυρίδης: ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ Συβαριτικαῖς.

Ar. 1082 Μίνθα: τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον· οἱ δὲ τὸν θύμον.

Σ 1083 Μίνθη: καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης.

Ar. 1084 Μινθῶσαι: διοσφρᾶναι, δυσοσμίας ἀναπληρῶσαι, ῥυπῶσαι.

Ar. 1085 Μινθώσομεν: κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος μίνθος, ἣ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες τῷ δυσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμῷ. ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. ἐπειδὰν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν· τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν, ὅτι ἀηδίσομέν σε· ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται.

Δ 1086 Μινίκιος: ὄνομα κύριον.

Hesy. 1087 Μινουκιανός, Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προγυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

Δ 1088 Μινούκιος: ὄνομα κύριον.

1089 Μινῴα: πόλις περὶ Σικελίαν, ἥτις Ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο.

Δ 1090 Μινῴδης: τοῦ Μίνωος.

Δ 1091 Μίνως: ὄνομα κύριον. Μινῷος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Μίνω.

1092 Μίνως· οὗτος ἐθαλαττοκράτει καὶ πανταχόσε ἔπλει ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελεν. ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ τε Τρωὸς τῆς Τροίας βασιλέως καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἦλθεν ἐς πόλιν Δάρδανον, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ Τρώς. ἦσαν δ' αὐτῷ τρεῖς παῖδες, Ἶλος, Ἀσσάρακος, Γανυμήδης· οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρῶα ὁ Μίνως καὶ δῶρα διδούς τε καὶ δεχόμενος ἐκέλευσε τῷ Τρωΐ καλεῖν τοὺς παῖδας, ἵν' αὐτοὺς ἴδοι τε καὶ δῶρα δοίη. ὁ δὲ ἔφη ἐς κυνηγέσιον ἐστάλθαι. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἤθελε ξυγκυνηγεῖν αὐτοῖς. πρῶτον θεραπόντων ξυνέπεμψέ τινα ἐς τὸν χῶρον, ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήγουν, περὶ τὸν

1082 sch. Ar. Ran. 1075 1083 = P, Σ^{a}, Ba 302, 3 cf. Et. M. 588, 5, Ambr. 765, H 1084 sch. Ar. Ran. 1075 1085 sch. Ar. Pl. 313 1086 = Ambr. 715 1088 = Ambr. 714—5 1090 cf Ambr. 717 1091 cf. Ambr. 709 et 716, Ps. Herodian. 84 1092 Nic. Dam. attr. Hemst. FHG 3, 370, sed chronici recentioris est

1082—3 cf. v. H 112 1092 cf. v. Ε 3646

A(GFVM) 1081 om. AFV mg. A^{r} 1 καὶ ζήτει A^{r} 6 ἢ om. V ἡ om. GFM μίνθος] nov. gl. AGF 8 ἐπειδὰν—13 ἀηδίζονται om. FV 8 δὲ om. GM 16 Γαλινοῦ A cf. v. K 231 18 κ'ριον] Μινοίκιος, Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ add. F cf. vs. 15 21 Μίνως A: Μίνωος rell. cf. Ambr. Μινῷος – Μίνω om. F Μίνω A cf. Et. M. 588, 28, Ambr. 709: Μίνω ss. oc VM Μίνωος G cf. Ambr. 709 22 ἐθαλασσοκράτει GF καὶ—p. 398, 7. 8 ὑπάρχειν om F 23 πολλῆς G ἐπήγγελλεν GM 26 Ἴλλος A 27 παρὰ G: περὶ AVM 28 τε ex A solo 29 αὐτοὺς ἴδοι τε A: ἴδῃ GVM 30 συγκυνηγεῖν A πρῶτον] δὲ add. ed. pr. 30. 31 συνεξέπεμψέ G 31 παρὰ M

Γρανικὸν ποταμόν· ὁ δὲ Μίνως τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμὸν ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο· ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς Κρησίν, ἁρπάσας τὸν παῖδα ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη Ἁρπαγία· ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα ἦλθεν ἐς Κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' εὐπέτειαν ὑπὸ λύπης ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο, καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν.

1093 Μινώταυρος: ὄνομα κύριον. Δ

1094 Μινύα: ὄνομα πόλεως. Δ

1095 Μινύας: ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυῶν. Δ

1096 Μινύαι: οἱ Ἀργοναῦται. ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τοῦτο Φίλιππος δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοός. Anth.

1097 Μινύειον: ὄνομα τόπου. Μινυήϊον δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου. Δ

1098 Μινύθει: ἐλαττοῦται. ὅτι τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Σ Suid.

1099 Μίνυνθα: ἐπ' ὀλίγον. Δ

1100 Μινυνθάδιον: ὀλιγοχρόνιον. Σ

1101 Μινύωρον: ἐπ' ὀλίγον. Δ

1102 Μινύρεται: ᾄδει. κλαίει, θρηνεῖ, εὐφώνως λέγει. Σοφοκλῆς· ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βήσσαις. Soph. Σ Soph.

1103 Μινυρίζω: θρηνῶ· ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω. παρὰ τὸ μεῖον. Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. Σ

ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. Ἀριστοφάνης· μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελιδιθυροφρυνιχήρατα. Ar.

1104 Μιξανάρρους· ἴσως λαβὼν ἴλιγγας ἀντισυστρόφους, ὁ μιξανάρρους τῶν Σευήρου σκεμμάτων, πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀντανέλθοι φροντίδας.

1093 = Ambr. 725 1094 = L 1095 — κύριον = Ambr. 727. Μινυῶν cf. Ambr. 757 1096 coi sq. Anth. 6, 116, 1—2 1097 — τόπου = Ambr 786 1098 = P, Ba 302, 4 cf. sch. Π 392, H, Zon. 1363 1099 cf. Ambr 800 = sch. A 416, Et. M. 588, 15 cf H 1100 = P, Ba 302, 5, H, sch. A 352 cf. Ambr 707, Zon. 1362 1102 — ᾄδει sch. Soph. OC 671 κλαίει—λέγει = P, Ba 302, 6 cf. H ἔνθα sq. Soph. OC 671—3 1103 — ᾠδῆς = P cf. Ammon; — ᾄδω cf. sch. Pl. Rep. 3, 411 a, sch. Ε 889; — θρηνῶ = Ambr. 797, Ps. Herodian. 84 cf. Et. M. 588, 18; ᾄδω cf. sch. Ar. Vsp. 219; Pl. Rep. 3, 411 a οἰκτρᾷ—χρώμενος cf. Ap. S. 113, 3, H μινυρίζοντες sq. Ar. Vsp. 219—220 1104 Pisid. Sever. 91, 94

1098 ὅτι sq. ex v. Al 195 1103 Ar. cf. v. A 4075

4 ἐνέθετο—5 παῖδα om. V 6 ἑαυτὸν] αὐτὸν A 11 Μινύας A: καὶ M. GFVM καὶ—Μινυῶν om. F 12 ἐν—13 βοός om. F 14 καὶ—τόπου A: ὄνομα τόπου καὶ αὐτό GFVM τόπου alt.] ποταμοῦ coll. Λ 721 Bhd cf. Ambr. 751 15 ὅτι—16 μειοῦντες om. AF mg. A^{r} et licenter mutata V 24 Πολιτείας] Πολιτικῶν F 26 Ἀριστοφάνης—fin. gl. om. F 28 ἀντιστρόφους G ἀντὶ τοῦ στρόφους AF 29 Σεβήρου F ἀπ' ἀρχῆς] ἀπαρχὰς F ἀντανέλθη V A(GFVM)

Δ 1105 Μιξίας: ὁ μιγνύων.

Δ 1106 Μιξιονίδης, Μιξιονίδου. Μιξωνίδης δέ. λύσις ὀνείρου·
On. πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων.

Phil. 1107 Μίξις· ἁμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθησι τῷ εἴδει· ἐπὶ πλέον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται· οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις οὐκ ἔστι κρᾶσις. ἔστι δὲ ἡ μίξις διάφορος τῆς κράσεως.

Δ 1108 Μιρράνης: ὄνομα κύριον.

Δ 1109 Μιρός: ποταμὸς Φρυγίας.

Σ 1110 Μισγάγκεια: τόπος κοῖλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται
Δ ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. Ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Suid. 1111 Μισγόλας· οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμαντος ἐρώμενος.

Σ+ Ecl. 1112 Μισήτη· τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τό μίσγεσθαι· τὸ γὰρ μῖσος ἄποθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστιν· ἀλλ' οἱονεὶ μισγήτην τινὰ οὖσαν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή, κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔφη· μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσβωσι χρήσονται. τὸν δὲ ἁπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τροπὴν τίθεται ἡ λέξις.

Ar. 1113 Μισητία: ἡ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει· οὐχ ἕνεκα μισητίας. καὶ μισητίαν, τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἕνεκα, φησί, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ.

EL 1114 Μισσιανή· ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Δ 1115 Μίσις, Μίσιδος.

E 1116 Μισθαρνεῖν: ῥῆμα. Ἀγαθίας· ὅσους δὲ αὐτῶν ἥρεσκε μισθαρνεῖν

1105 = Ambr. 705 **1106** Μιξωνίδης = Ambr. 730 πᾶσαί sq. Astramps. **1107** — vs. 7 κρᾶσις Alex. Aphr. 315, 23, 27—316, 1 **1108** cf. Ambr. 726 **1109** = Et. M. 475, 27 **1110** — ὕδατα = Ba 302, 7, Ap. S. 113, 4, P, Σ^{a} cf. Et. Gen. = Et. M. 588, 36; H, sch. Δ 453; l. = Ambr. 774 **1112** — ἔλεγον + τὸ γὰρ sq. = P cf. H, sch. Ar. Av. 1620, Eust. O. 1651, 1, Trypho ap. Ammon., Thom. 240, 11; vs. 18 παρὰ—19 γυνή Archil. fr. 184; Crat. fr. 316. vs. 16 παρὰ τὸ μίσγεσθαι = Et. M. 588, 55 (cf. porro Cohn Jb. Suppl. 12, 330—332, Dieterich, Philol. 52, 10) **1113** Ar. Pl. 989 c. sch. **1114** Men. Prot. fr. 22, FHG 4, 230 = EL 454, 7—8 **1116** ὅσους sq. Agath. 2, 19 p. 106, 21

1106 cf. v. Π 1250 **1110** cf. v. Ξ 112 **1111** ex v. Τίμαρχος **1112** cf. 1470 **1114** cf. v. χαίρειν εἰπών

A(GFVM) 2 Μιξιονίδου om. ss. ου A 7 διαφορὰ VM^{ac} **1108—9** inverso ord. GM^{ac} 10 Μηρός AFVM^{ec} ποταμὸς A^{cp}, Et.: ὄνομα ποταμοῦ GFVM 11 τὰ om. F κάτω φερόμενα A **1111** om. AF mg. A^{r} 14 Μισγόλαος GVM τοῦ] τῆς G Λεοδάμαντος GM; ὁ add. V 16 ἄπωθεν A^{ec} 20 ὀλίσβοισι Hes. Kust. 21 λέγει e Phot. Bhd : cp. A λέγεται rell. 22 ἁπλήστου om. A κατὰ—λέξις om. V τροφὴν Valck. cf. Hes. 23 Μισητεία AGF sed cf. Ambr. 777 παρὰ—μισητίας om. V μισητείας F 24 ἕνεκα] μου add. F

τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ, ἐξάγειν τὰ ἀπόρρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἐγίνωσκον.

1117 Μισθαρνής: μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ Μισθαρνῶ· Σ
αἰτιατικῇ. Synt.

1118 Μισθαρχίδης: ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠψωνιάζοντο Σ
γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

1119 Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Σ

1120 Μισθοῦμαι· αἰτιατικῇ. Synt.

1121 Μισθοφορά: ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ Ar.
μισθοφορὰν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης· οἷων ἀγαθῶν αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου. ἀντὶ τοῦ παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

1122 Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ Μισθοφόροι Σ Ar.
τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ Μισθο- Synt.
φορῶ· δοτικῇ.

1123 Μίσθωμα: ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Αἰλιανός· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο E
φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι.

1124 Μισθοδοτῶ· δοτικῇ. μισθὸν δίδωμι. Δ

1125 Μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἑρασταὶ καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν Ar.
κράσπεδα στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

1126 Μισολάμαχος ἡμέρα: μισοπόλεμος· ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμι- Ar.
κώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγὸς ὤν. Ἀριστοφάνης· ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ μισολάμαχος.

1127 Μισοπράγμων: ὁ ἡσύχιος καὶ ἤρεμον βίον ἠρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτως ἔχον, κατά γε τὴν ἐμήν· ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον· ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ

1117 — ἀντικαταλλάττων = P, Ba 302, 9 cf. H, sch. Luc. 237, 10 Μισθαρνῶ sq. = Synt. Gud. **1118** = P cf. H, sch. Ar. Ach. 597 **1119** = P, Ba 302, 10, H, sch. Luc. 237, 11 cf. Bk. 278, 15; l. = Ambr. 778 **1120** = Synt. Gud. **1121** Ar. Eq. 807 c. sch. **1122** — ἐργαζόμενος = P, Ba 302, 11 cf. H Μισθοφόροι — ἄγουσαι sch. Ar. Eq. 555 Μισθοφορῶ sq. = Synt. Gud. **1123** ἡ sq. Aelian. fr. 12 **1124** — δοτικῇ = Synt. Gud. μισθὸν δίδωμι = Ambr. 795 **1125** Ar. Vsp. 474—6 **1126** Ar. Pac. 304 c. sch. **1127** πεφύκασιν sq. Dam. fr. 296 = Phot. Bibl. p. 352a 18—27

1117 cf. v. A 3988 **1123** cf. vv. A 287, Π 274 et 2648 **1125** cf. v. A 940 **1127** cf. v. O 914

1 ἐξάγειν τε ἀπόρθητα A 3 ἀντὶ τοῦ καταλλάττων V καὶ GM: A(GFVM) om. A^{r} **1119** ante **1118** GM, ordo poscit 7 γενομένη AGVM 10 αὐτῶν] αὖ G αὐτὸν Ar. 14 καὶ GM: om. A^{r} 17 παραλαβεῖν F; μίσθωμα πόρνης ἀγνὸς οὐ μερίζεται mg. add. A^{r} **1124** post **1118** GM, ordo poscit 18 δοτικῇ om. AFV; Μισθοδοτῶ· δοτικῇ mg. add. A^{r} 22 ὧν—23 μισολάμαχος om. F 26 ἔχων GFVM ἐμήν] γνῶσιν add. G κρίσιν add. Phot.

ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

Ar. 1128 Μισοπορπακιστάτη: μισοπολεμωτάτη, τουτέστιν εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Suid. 1129 Μῖσος.

Synt. 1130 Μισῶ· αἰτιατικῆ. μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς Suid. ἀπονήρου καὶ δοσιπύγου. ζήτει ἐν τῷ ἀφελές.

Δ 1131 Μίστυλλον: εἰς μικρὰ διέκοψαν.

Δ 1132 Μίσχος.

1133 Μιτάτωρ: ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸ τοῦ ἄρχοντος.

Δ 1134 Μίτιος: ὄνομα πόλεως.

Δ Prov. 1135 Μίτος: τὸ λεπτότατον σχοινίον. καὶ παροιμία· Ἀπὸ λεπ-Δ τοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὕρηται ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο

Anth. μερίμνης, ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον. καὶ αὖθις· ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν, ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας. καὶ αὖθις· κερκίδα τ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, Βακχυλὶς εὐκρέκτους εὖ διέκρινε μίτους.

Σ 1136 Μίτρα: διάδημα, ἢ ζώνη. αἱ μίτραι τό θ' ἁλουργὲς ὑπ-

Anth. ένδυμα τοί τε Λάκωνες πέπλοι. πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιε.

Δ 1137 Μιτράνης.

1138 Μιτυληναία: τὸ μι βραχύ. τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδο-

Anth. πόλον.

Δ 1139 Μιτυλήνη: ὄνομα νήσου. καὶ Μιτυληναῖος, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου.

EV 1140 Μιχαήλ, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας· ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοὺς ἐν εἰρκταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν

1128 sch. Ar. Pac. 662 **1130** — αἰτιατικῆ = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 297, 21 **1131** = Ambr. 791, sch. A 465, Et. M. 589, 6 cf. Ap. S. 113, 6 **1133** = Lex. Rom. Barocc. **1134** cf. Ambr. 753 **1135** — σχοινίον aliter Ambr. 702 ἀπὸ — ἠρτῆσθαι cf. Philol. Suppl. 6, 259 n. 196 ὄνομα πόλεως = Ambr. 771 ὡς — ἐρωτοπλάνον Anth. 7, 195, 5—6. ἀραχναίοιο — ἀλακάτας Anth. 6, 39, 3—4. κέρκιδα sq. Anth. 6, 174, 5—6 **1136** — ζώνη = P, Ba 302, 12 cf. H, sch. Δ 137, Et. M. 589, 9 αἱ sq. Anth. 6, 292, 1—3 **1137** cf. Ambr. 726 **1138** τὰν sq. Anth. 7, 17, 2 **1139** — νήσου = Ps. Herodian. 84, Zon. 1362 aliter Ambr. 770. Μιτυληναῖος cf. Ambr. 763 **1140** Georg. 792, 7—18 = EV 1, 155, 21—156, 2

1128 cf. v. M 2090 **1130** μισῶ alt. sq. ex v. A 4576 **1135** Paroem. cf. v. A 3388. Anth. 6, 174 cf. v. K 1400 **1136** cf. vv. A 1357 et Λ 63

A(GFVM) 1 ζωαῖς om. A **1127—8** ordinem corr. M 5 δέ] δέ τι A **1129—30** om. AFV mg. A^{r}; **1130** non nov. gl. A^{r}G 9 ζήτει] καὶ ζ. A^{r} **1133** non nov. gl. FV 17 ἄκρον GM 19 ἐν om. A ad **1139** Μιτυλήνη ἀπὸ μίτυς, ἡ βουλή· ἐν ταύτῃ γὰρ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο mg. add. A^{r} ad **1140** init. ὁ τραυλός mg. add. V 30 τοὺς] τὸν A

ὀνειρώδη φαντάζεσθαι, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην τοῖς τῶν δογμάτων καθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλο-

5 γίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν· ἀμαθίαν γὰρ ἐκ πατρῴας ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκληρώσατο.

1141 Μιχαήλ, σύγκελλος Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διο- Suid. νύσιον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διονύσιος.

1142 Μιχαίας: ὄνομα κύριον. Δ

10 1143 Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι: ἀπαντῆσαι, συμμῖξαι, ὁμιλῆσαι. Σ

1144 Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Σ τάλαντον.

1145 Μναασῖος. οἱ τῶν Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται μναασίους Δ λίθους ἔβαλλον. καὶ αὖθις· μναασῖον διδοῦσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι

15 τοῖς ἐθέλουσι.

1146 Μναρόν: ἡδύ, μαλακόν. Σ

1147 Μνασέας, Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ Ἀττι- Hesy. κῶν ὀνομάτων.

1148 Μνάσωνος: ὄνομα κύριον. Δ

20 1149 Μνᾶται: μνηστεύεται. Σ

1150 Μναιαῖον καὶ Δεκαμναιαῖον.

1151 Μναίκιος: ὄνομα κύριον. Δ

1152 Μνεῦις: ὄνομα κύριον Αἰγυπτίου θεοῦ. Δ

1153 Μνείαν: τὴν μνήμην. Σοφοκλῆς. Σ

25 1154 Μνημεῖον: ὁ τάφος. ἐρχήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες Δ καὶ ἐπὶ τάφου καὶ τοῦ ἔργου καὶ πράγματος οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. Rhet. Αἰλιανός φησι· φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, E καθάπερ οὖν κακοῦ διαδοχήν.

1155 Μνήμη· ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου ἐστὶν ἐλπίς,

30 τοῦ δὲ παρόντος αἴσθησις, τοῦ δὲ ἀπόντος μνήμη. περὶ μνήμης. Ph ὅτι οὐδὲν ἔξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ

1142 = Ambr. 710, Ps. Herodian. 84 **1143** = P cf. H **1144** — μίαν = P, Ba 302, 14, Σ^{a} cf. Bk. 278, 17 **1146** = P cf. H **1148** = Ambr. 810 **1149** = P, Ba 302, 13, sch. π 77, Zon. 1365 cf. H, sch. Luc. 40, 16 **1152** — κύριον = Ambr. 805 **1153** = P cf. Bk. 107, 25, Zon. 1365; Soph. fr. 96 et El. 392 **1154** — τάφος = Ambr. 818 cf. P et H v. μνῆμα ἐχρήσαντο — τις fonti rhetorico attr. Wentzel φυλάττεσθαι sq. Aelian. fr. 37 **1155** vs. 31 οὐδὲν — p. 404, 7 κατοχή Philop. 164, 23—165, 2. p. 404, 7 μνήμη — 14 καύματος Alex. Aphr. 586, 10—16

1141 ex v. Δ 1170 . **1144** cf. v. Δ 175 **1149** cf. 1174, 1177, v. Ε 990

5 γὰρ AV, Exc.: δὲ GM 6 ἀλογίας om. A **1141** om. AF mg. A^{r}V A(GFVM) 7 σύγγελος G 8 καὶ — Διονύσιος om. V 11 μίαν μνᾶν F, Σ^{a}; ἤγουν λίτρα s. l. et ὡς νῦν παρ' ἡμῖν αἱ ὀγκίαι, οὕτως καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς αἱ δραχμαί mg. add. V **1150** om. AFV mg. A^{r} 23 Αἰγυπτίων F 24 Σοφοκλῆς] τοῦ Σοφοκλέους F 26 τάφου καὶ del. Bekk. (male) 27 τε] τις G 30 περὶ μνήμης mg. F om. V 31 ἡ ψυχὴ om. V

προσεγένετο, ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι· ὥστε οὐδὲ μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστιν ἡ γνῶσις αὐτῆς καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων, τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρισιν τῶν θεωρημάτων, ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἅτε ἑστῶσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι μνήμης οὐ δεῖται· μνήμη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. μνήμη δ' ἐστὶν ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίων γὰρ φέρε εἰπεῖν εὐθὺς εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων μεταβάντες ἀναμιμνησκόμεθα τούτου, ἀπὸ πικροῦ γλυκέος, ἀπὸ λευκοῦ

Suid. μέλανος, ἀπὸ ψύχους καύματος. ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι τήρησις ὧν ἔμαθέ τις, ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε.

Σ 1156 Μνημήϊα: μνημόσυνα.

1157 Μνημονεύω· γενικῆ. Διαμνημονεύω δὲ αἰτιατικῆ.

Δ 1158 Μνήμονος: μνημονικοῦ.

Σ Δ 1159 Μνημοσύνη: μνήμη. καὶ Μνημόσυνον.

Δ 1160 Μνήσαρχος: ὄνομα κύριον.

Δ 1161 Μνησάσκετο: ἐμέμνητο.

Δ 1162 Μνησιθείδης: ὄνομα κύριον.

E 1163 Μνησικακεῖν· δοτικῆ. Πολύβιος· τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἡντιναοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι.

Hesy.? 1164 Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Δ 1165 Μνησιστράτιος: ὄνομα κύριον. Μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Synt. 1166 Μνησθῶ· γενικῆ.

1156 = P, Ba 302, 15 **1157** — γενικῆ = An. Ox. 4, 297, 22 cf. Synt. Laur., aliter Synt. Gud.; l. = Ps. Herodian. 86 **1158** cf. Ambr. 802, Ps. Herodian. 86; l. = Ambr. 812 **1159** — μνήμη = P, Ba 302, 16 cf. Zon 1364, H, aliter sch. Θ 181 Μνημόσυνον cf. Bk. 107, 14 **1161** = Ambr. 821 (in Λ 566) cf. Zon. 1365 **1162** = Zon. 1364 **1163** δοτικῆ = Synt. Laur. et Gud. τοῦ sq. Polyb. fr. 59 **1164** cf. Ath. 7, 329d; 10, 417e; 8, 338b **1165** — κύριον cf. Ambr. 804. Μνησιστράτειος sq. cf. Ambr. 814, Zon. 1364

1155 vs. 14 ὅτι sq. ex v. A 402 **1157** cf. v. Δ 658

A(GFVM) 1 οὐδὲ AF cf. Philop.: οὐδὲν GVM 3 τότε — 5 ἐξετάζεται post vs. 7 ἐγνωσμένων Philop. 7 μνήμη γὰρ — 14 καύματος om. V 7 μνήμη δ' ἐστὶν om. G 8 ὁ — 16 ἔμαθε om. F 10 ἀπ' A, Philop.: ἐπ' GM 12 ἐναντίων pr.] ἐναντίον GM τὸ — ἐναντίων A: τὸ ἐναντίον τὸ εἰρημένον GM cf. Philop. 14 ὅτι — 16 ἔμαθε om. A mg. A^r cf. ad vs. 8 15 ἐστι om. A^r 20 καὶ om. A, nov. gl. 24 Μνησικακία F δοτικῆ om. AF Πολύβιος — 25 Ῥωμαῖοι om. V 24 ἐπὶ om. G 29 Μνησιστράτιος] Μνησίστρατος Bhd. Ambr.

1167 Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα ἢ ἐκ παρθενίας μένουσα Σ μνηστή, ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος. καὶ Μνηστεία. Δ

1168 Μνηστῆρας· τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστῆρας παρ' E οὐδὲν ἐποιήσαντο· αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων εὖ εἰδότα πάλαι καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστήν.

1169 Μνῆστις: μνήμη. ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν Hom. μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις Soph. εὖ πεπονθότος, οὔπως γένοιτ' ἂν οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ. καὶ αὖθις· μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων ἔκτανεν ὠδίνων Anth. μνῆστιν ἀνηναμένη.

1170 Μνήστορα: ἐπιστήμονα. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν Δ + E μνήστορα.

1171 Μνία: τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα. Σ

1172 Μνιαρόν. ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο βαθυρραίνοιο τάπητος ἔν- Δ δυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον. Anth.

1173 Μνίει: ἐσθίει. Σ

1174 Μνόωντο: ἐμνηστεύοντο. Δ

1175 Μνοῦς: ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μνοῦ χρῶτα Δ τερεινοτέρη. Anth.

1176 Μνῶ: μνήσκω. τὸ μνῶ οὐκ ἔστιν περισπώμενον, οὐδὲ γὰρ Σ ἐντέλειαν ἔχει, ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάσθη.

1177 Μνωμένη: μνηστευομένη. ὅτι Κῦρος Τώμυριν μνώμενος, Σ ὡς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν. E

1178 Μογερῶν: μοχθηρῶν. Σ

1179 Μογήσας: καμών, κακοπαθήσας. δύο κακοῖς μογῶν, ἀγρυπνίᾳ Σ τε ἀναλισκόμενος καὶ δέει τειρόμενος. E

1180 Μογγιλάλος: μόγις λαλῶν.

1181 Μόγις: Δ

1182 Μογοστόκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δὲ ἡ Σ μόγους τοῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

1167 — ἀπείρανδρος = P, Σ^a, Ba 302, 17, H cf. Zon. 1364 Μνηστεία cf. Ambr. 816, H **1169** — μνήμη sch. ν 280 ἀλλ' — ἀνήρ Soph. Ai. 520—1, 23—4 μήτηρ sq. Anth. 9, 447, 1—2 **1171** = P, Σ^a; βρύα = Zon 1364 cf. H, Ps. Herodian. 87, Ambr. 819 **1172** ἀλλὰ sq. Anth. 6, 250, 3—4 **1173** = P, H cf. Zon. 1365 **1174** = Ambr. 820, sch. λ 287 cf. Zon. 1365, H **1175** — θρίξ aliter H καὶ sq. Anth 5, 120, 2 **1176** — μνήσκω = P, Ba 302, 19 **1177** — μνηστευομένη = P, Ba 302, 20 cf. H Κῦρος sq. Hdt. 1, 205, 2 **1178** = P, Ba 302, 21 **1179** — κακοπαθήσας = P, Σ^a, Ba 302, 22 cf. sch. B 690 = Ambr. 930; Zon. 1772 δύο sq. Aelian. fr. 297 **1180** gl. sacra **1181** = L cf. Ambr. 945 **1182** = P, Ba 302, 23 cf Zon. 1368, sch. Π 187 = H

1172 cf. v. Εἰ 197 **1174** cf. **1149** et **1177** **1175** cf. **26** **1177** init. cf. **1149** et **1174**. Hdt. cf. v. Τόμυρις

1 μένουσα] μείναςα A, Hes. 2 καὶ — 5 ἀγωνιστήν om. F 4 πόλεμον AV A(GFVMB) 8 οὔπως γένοιτ' ἂν] οὐκ ἂν γένοιθ' οὗτος e Soph. B 17 Μνώοντο A, λ 287 ἐμνημονεύοντο F 20 οὐκ del. Lobeck 20 περισπώμενον om. in lac. (G)VM 21 ἔχει ante ἐντέλειαν A om. F περισπᾶται A 22 ὅτι om. G et in lac. M 23 ὡς] ὅς GM 25 μογῶ GVM ἀγρυπνίαν F 29 περὶ] ἡ περὶ F

Σ 1183 Μόγῳ: κακοπαθείᾳ.
Δ 1184 Μόδιον: μέτρον τι.
1185 Μόδιος· καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.
Σ 1186 Μόθος: μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος, σπᾶσις, θόρυβος.
Ar. 1187 Μόθων: ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως, καὶ φορτικῆς.
Ar. 1188 Μόθωνες: παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς· μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως.
Δ 1189 Μοθώνη: ὄνομα πόλεως. καὶ Μοθωναῖος, ὁ πολίτης.
Δ 1190 Μοθωνία: ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.
Ar. 1191 Μολγός: ὁ βραδύς· ἢ ὁ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης· μολγόν σε ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγός, ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς γοῦν ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.
Σ 1192 Μολεῖν: ἐλθεῖν.
Δ 1193 Μόλις.
Δ 1194 Μόλιβος· μόλυβδος δέ.
Δ 1195 Μολοβρίς· καὶ Μολοβρός, ὁ πτωχός.
Δ 1196 Μολοθρός.
Δ 1197 Μόλος: ὄνομα κύριον.
Δ 1198 Μολοσσὸς καὶ Μολοττὸς κύων: ὁ ποιμενικός, καὶ μέγας.
Suid. 1199 Μολοττός· ὅτι οἱ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοῦς ὁ Μολοττῶν.
Σ 1200 Μολοῦσα: παραγενομένη, πορευθεῖσα.
Ecl. 1201 Μολόχ: εἴδωλον τῶν Μωαβιτῶν.
Σ 1202 Μολών: ἐλθών, ἐληλυθώς.

1183 = P, Ba 302, 25 (in Δ 27) cf. Et. M. 589, 53, H **1184** cf. Ps. Herodian. 87 **1186** = P, H cf. Et. Gen., Et. M. 589, 54; — μάχη = Ambr. 832, Ps. Herodian. 87 cf. sch. H 117 et Apion ap. Ap. S. 113, 16 **1187** sch. Ar. Pl. 279 **1188** sch. Ar. Eq. 634 cf. sch. Ar. Pl. 279, H **1189** — πόλεως = Ambr. 898, Ps. Herodian. 87. Μοθωναῖος sq. cf. Ambr. 883, Zon. 1365 **1190** — μόθος cf. Et. M. 589, 57, H. χώρα = Zon. 1368 cf. Ambr. 914 et 916 **1191** Ar. Eq. 963 c. sch. cf. H **1192** = P, Ba 303, 1 cf. H, Byz. Zt. 16, 63 **1193** = Ambr. 944 **1194** cf. Ambr. 824, Et. M. 590, 8 **1195** Μολοβρίς = Ambr. 893. Μολοβρός sq. = Ambr. 825 cf. Et. M. 590, 6, Ap. S. 113, 26 (in ρ 219) **1197** = Ambr. 859 **1200** = P, Ba 303, 2 cf. H, sch. Z 286 **1201** cf. An. Ox. 2, 460, 10 aliter Ambr. 1065 **1202** = P, Ba 303, 5 cf. H, sch. Z 286

1191 cf. v. ψωλός **1192** cf. **1202** **1199** ex v. B 463 **1202** cf. **1192**

A(GFVMB) 4 σπᾶσις] στάσις ex Hes. Kust. 6 καὶ φορτικῆς om. AFV **1188** om. A 7 Μόθων F 8 παῖδας post παρεπομένους transpos. G οἱ Λάκωνες om. F 9 καὶ om. F 11 καὶ om. F 16 γοῦν] οὖν F **1193** post **1194** GM, ordo poscit 20 Μολοβρὶς καὶ M.] Μολοβρός ss. ις A **1197—1202** om. A 22 κύριον] καὶ ὁ in lac. add. MB **1199** om. F mg. A^{r} post **1201** GM^{ac} post **1203** V 25 καὶ — Μολοττῶν om. V 28 ἐλθών] ὁ ἐ. GM

Ar. 1203 Μόλων: ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· μικρός, ἡλίκος Μόλων. ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πόσος πόθος; μικρός, ἡλίκος Μόλων. Μόλωνες δὲ δύο, ὑποκριταὶ καὶ λωποδύται.
1204 Μολπαγόρας· οὗτος ἦν παρὰ τοῖς Κείοις καὶ λέγειν καὶ EV πράττειν ἱκανός, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει καὶ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις καί τινας ἐς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν.
1205 Μολπή: ᾠδή. παρὰ Ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον. μολπῇ τ' Σ ὀρχηθμῷ τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. καὶ αὖθις· μολπῆς δ' Hom. οὐ λῆγε μελιτερπέος. Anth.
1206 Μόλπις: μετὰ τοὺς λ΄ δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὧν Harp. εἷς ἦν ὁ Μόλπις.
1207 Μολύβδαινα: μολυβδίδα. Σ
1208 Μολυβδίνη: ὄνομα πόλεως. Δ
1209 Μόλυβδος· εἰς ἐλασμοὺς μολύβδων γράφοντες. Suid.
1210 Μολύνω· αἰτιατικῇ. Synt.
1211 Μολυρίς, Μολυρίδος. μολυρίδας τὰς ἀκρίδας φασί. Δ
1212 Μομβρώ: ἡ μορμώ, καὶ τὸ φόβητρον. Σ
1213 Μονανδρεῖ. οὐκ ᾤδειαν Αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν Δ μονανδρεῖν. E
1214 Μοναρχία: μονοκρατία. Πολύβιος· ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τοπαράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει. καὶ E Μοναρχῶ· γενικῇ. Synt.
1215 Μοναχῇ: ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. Ξενοφῶν· ὡς ἐπὶ Δ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἥπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς E Ἕλλησι.
1216 Μοναχός· φησὶ Διονύσιος· ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἁπασῶν EV ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν ὁλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων

1203 Ar. Ran. 55 c. sch. **1204** Polyb. 15, 21, 1—2 = EV 2, 140, 17—23 **1205** — ᾠδή = P, Ba 303, 3, Σ^{a} cf. Zon. 1369, sch. A 472, Apion, H παίγνιον sch. δ 19 (ed. Dind.; Aristonic.) = Zon. 1369 (cf. Bielohlawek, Wiener St. 44, 3 sqq. 125 sqq.); α 152 μολπῆς sq. Anth. 7, 25, 9 **1206** Harp. = P **1207** = P, Ba 303, 4 cf. H, sch. Ω 80, Et. M. 590, 11 **1208** = Ambr. 899, Theognost. An. Ox. 2, 113, 33 **1210** cf. Synt. Laur. **1211** cf. Ambr. 890 **1212** = P, H **1214** ἡ — δυνάμει Polyb. 11, 13, 8 Μοναρχῶ sq. = Synt. Gud. **1215** ὡς sq. Xen. An. 4, 4, 18 **1216** — p. 408, 15 ἱερουργουμένη Georg. 337, 8—338, 11 = EV 1, 125, 20—126, 17

1203 cf. **1053** **1204** cf. v. Δ 412 **1205** cf. 541 **1209** ex v. Ε 746

A(GFVM) 1 Ἀριστοφάνης — 3 λωποδύται om. F 2 ἐπὶ — 3 λωποδύται om. GV; καὶ προεγράφη add. G 3 δὲ A: om. M 4 οὗτος — 9 ἐξουσίαν] ὄνομα κύριον F 13 μετὰ — 14 Μόλπις] ὄνομα κύριον F 15 μολυβδίδα] nov. gl. M **1209—10** om. AFV; Μολύνω καὶ μολῦναι· αἰτιατικῇ mg. add. A^{r} 19 Μολυρίς om. ις supra Μολυρίδος add. A cf. Ambr. μολυρίδας] nov. gl. A

ἐνεργειῶν ἀγνότητι, πάσης δὲ οὔσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας, ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμειν ἐγχειριζομένη καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη καὶ τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ἠξίωσαν, καὶ οἱ μὲν θεραπευτάς, οἱ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς ὡς ἑνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς συμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε· καί τινος αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱερατικῆς (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν), ἀλλ' ἱεραρχικῆς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελειE ουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένη. περὶ μοναχῶν· ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον· μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος καὶ ζῶντας τεθνάναι καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

Δ 1217 Μόναιcoc: ὄνομα κύριον.

Δ 1218 Μονειφορῶ: ἓν ἱμάτιον φορῶ.

Δ 1219 Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη ἐπανηρημένοις βίον οὕτω διάγειν ὡς μονήρη, καὶ τὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα ὁσίως ἱερατεύειν, καὶ ἕκαστον ἃ ἥκηται μετιέναι.

1220 Μονήτα: ἡ Ἥρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ ηὔξαντο τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τύχοντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως ἐτίμησαν Ἥραν Μονήταν, τουτέστι σύμβουλον, τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι.

Σ 1221 Μονιός: ἄγριος ὗς. ὁ μεμονωμένος· ἢ ὁ μονόλυκος.

Σ 1222 Μονίπποις: τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

1223 Μονιτάριοι: οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται· οἳ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικήσιμον ἀνελόντες

1216 vs. 15 ἐκεῖσε sq. Th. Simoc. 1, 14, 8 cf. Byz. Zt. 23, 60 1217 cf. Ambr. 853 = 857 1218 cf. Ambr. 931, Zon. 1373 1219 — βίος cf. H 1221 — ὗς = P, Σ^a, Ba 303, 6 cf. H ὁ sq. Thdr. in Ps. 79, 14 (PG 80, 1516 b c) contulit Pearson 1222 = P cf. Paus. Att. fr. 259 ex Eust. O. 1539, 30 1223 cf. Eutrop. p. 159

A(GFVMB) 6 τελειωτάτην GF τελειότητα V ἀγομένην M ἀγομένης G 10 συμπίξεσιν G συμπήξεσιν V 13 οὐχ] ὡς οὐχ F 14 ἱεραρχικῆς] ἱεραρχικῶς GM ἱερουργικῆς Exc. Georg. 14. 15 τελειτουργίᾳ F, Exc. ἱερουργίᾳ G τελετουργίᾳ Georg. 15 περὶ — 18 κρείττονα mg V 15 ἐκεῖ V 16 17 κατωνομάζοντο F 19 Μόναυσος V 20 Μονειμοφορῶ B cf. Zon. Μονηφορῶ ed. pr., Ambr. Zon. 21 τοῖς] τοὺς Bhd. ἐπανηρημένον βίον V βίον ἐπανηρημένοις GF ἐπανηρημένους β. Bhd. 27 αὐτοὺς Bhd. 30 ὁ pr. ex A solo 32 περὶ] ἐπὶ F

ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον· οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος ὑπερβαλλούσῃ κολάσεων ὠμότητι κατειργάσατο.

1224 Μονογενῆ: τὴν μονότητα. Δαβίδ· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

1225 Μονόζωνοι: ἔφοδοι βάρβαροι· ἢ ἀπελάται μάχιμοι. Σοφο- Σ
κλῆς· εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς τοῦτ' ἐστιν ἤδη τοὔργον Soph.
εἰς ἐμὲ ῥέπον.

1226 Μονόζωνοι: οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες· οἱ ἀσύντακτοι καὶ ὡσανεὶ λῃσταί.

1227 Μονοείμονα: μονοχίτωνα. Σ

1228 Μονόκερως: ζῷον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. Thdr.
οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. Δαβίδ· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

1229 Μονοκρήπιδι: τῷ Ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον.

1230 Μονόλοπα: μονόδερμα, μονόφυλλα. Σ

1231 Μονομαχοτροφεῖον. Δ

1232 Μόνον καὶ ἓν διαφέρει: μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν.

1233 Μονονοῦ: ἀντὶ τοῦ μονονουχί.

1234 Μονονουχί: σχεδόν, ἐγγύς. ἀντὶ τοῦ κυρίως εἰπεῖν ἢ παρ' Σ
ὀλίγον εἰπεῖν. μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον· ἐχθρῶν Eel.
ἄδωρα δῶρα. EL

1235 Μόνος θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· Αἰσχύλος φησί. Soph.

1236 Μονοστόλῳ: μίαν στολὴν ἔχοντι. Σ

1237 Μονότροπος: μόνος τραφείς, ἀγαθός, ἀγύναιος. Σ

1238 Μονοτρόπους: τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας καὶ τῆς ἀρετῆς Thdr.
μόνης ἐπιμελουμένους καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

1239 Μονουχία: ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων. Σ

1224 Ps. 21, 21 c explic. 1225 — μάχιμοι = P. Ba 303, 8 cf. H (in 4 Reg. 5, 2) εἰ sq Soph. OT 846—7 cf. sch. οἰόζωνον: μονόζωνον 1226 = Olympiodor. in Iob 29, 25. PG 93, 308 b 1227 = P, Ba 303, 7 1228 Thdr. in Ps. 91, 11, PG 80, 1620 b 1229 Artem 4, 63 p 241, 7 sq. 1230 = P, Ba 303, 9 cf. H 1232 fort. e vita Pythag 1234 — ἐγγύς = P, Ba 303, 10, sch Pl. Ax. 365 b cf. H, Zon 1373 κυρίως — εἰπεῖν = An. Ox. 2, 460, 12 vs. 24 μονονουχὶ sq. Th. Simoc. 7, 15, 11 = EL 226, 18—9 1235 Aeschyl. fr. 161 ex sch. Soph El. 139 1236 = P, Ba 303, 11 1237 = P, Ba 303, 12 cf. H 1238 Thdr. in Ps. 67, 7, PG 80, 1380 a 1239 = P

1235 cf. vv. Θ 45 et Π 14

1. 2 ὑπερβαλούσῃ V 1233 om. AFV 25 δῶρα] κοὐκ ὀνήσιμα F cf. Th., fort e Soph. A(GFVM) 28 ἀγαθός] ἄγαμος Rigaltius 29 τῆς om. F 30 μόνους VM om. G ἐκείνου F

Δ 1240 Μονουχιῶνος. ὄνομα μηνός.

Δ 1241 Μονοχίτωνος.

Σ 1242 Μονῳδεῖν: τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς
Ar. ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης· εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις Κιφησοφῶντα μιγνύς. οὗτος ὁ Κιφησοφῶν δοῦλος ἦν συμπονῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμῴδει συνεῖναι τῇ γυναικί.

Ar. 1243 Μονωδεῖν ἐκ Μηδείας· ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχειρωθεὶς τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. περὶ Μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις καὶ μὴ εὑρὼν σχετλιάσοι· παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις.

Σ 1244 Μονῳδία: ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονῳδεῖν τὸ θρηνεῖν. Μονῳδία λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονῳδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς μήτε προσωποποιΐαν ἔχων μήτ' ἠθοποιΐαν. καὶ τὸ μεῖζον, οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτωκότας σοφίας θρηνοῦσι, σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους καὶ μηδέποτε γευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας.

EV 1245 Μόξος, Λυδός· ὃς πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασάμενος καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ἠὔξατο, τοῖς θεοῖς. οἱ δὲ ἐπείθοντο καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα ἐξῆρουν δεκάτην ἁπάντων καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος αὐχμὸς καταλαμβάνει Λυδίαν. καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ κλέος μέγιστον ἐν Λυδοῖς ἐπί τε ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας ἐπὶ τὴν Κράβον ἐστάλη καὶ ταύτην εἶλε καὶ ἐπόρθησε, τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν κατεπόντωσε.

Δ 1246 Μόρα: τὰ συκάμινα.

Suid. 1247 Μοργούς· ὅτι οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργοὺς τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων· μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρὸν καὶ σφόδελον τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.

Σ 1248 Μορίαι: ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶται ιβ' τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι, οὕτως ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

1240 cf. Ambr. 866 1241 = Ambr. 863 1242 — εἶσιν = P cf. Zon. 1373 εἶτ' sq. Ar. Ran. 944 c. sch. 1243 Ar. Pac. 1012—4 c. sch. plenior. cf. sch. Ach. 894 1244 — χορός = P; Μονῳδία sec. — χορός = Ba 303, 13, H vs. 14 καὶ sq. fort. Dam. 1245 Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 16 = EV 1, 338, 17—27 1246 = Ambr. 921, Zon. 1371 1248 — ἅπαντες = P cf. sch. Soph. OC 701, Et. M. 590, 42 (partim e sch. Ar. Nu. 1005, sec. Wentzel partim e Seleuco), Bk. 280, 16 = H (Seleucus); Poll. 1, 241

1247 ex v. A 1627 1248 Ar. cf. v. A 774

A(GFVM) 1 ὄνομα μηνός om. AF 6 ἐκωμῳδεῖτο Kust. cf. sch. 8 τλεύτοισι A 10 παρόσων A 11 ἀπὸ σκηνῆς] ἐν ταῖς σκηναῖς F, qui in mg. corr. 21 αὐχμὸς AV, Exc.: ἀγὼν GM 22 ἀνδρίᾳ AM, Exc. 23 Κράμβον GVM Κάμβρον G 1247 om. AFV mg. A^{r} 27 ὅτι ex A^{r} solo 32. 33 ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο A, Phot.: ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο GVM

τῆς δὲ μορίας τοῦ στελέχου σηκὸς καλεῖται. Λυσίας· ἄρχοντος σηκὸν Rhet.
ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρη. Ar.
ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμιαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

1249 Μόριον: τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος. Etym.

1250 Μορμολύκεια: τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα. τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, ἃ Δωριεῖς γόργια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολυκεῖον ὄψεως καὶ διανοίας κατάπληξις. Σ E

1251 Μορμολύττεται· αἰτιατικῇ. φοβεῖ. Ἀσκίῳ μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος ἔπειτα κατ' αὐτῶν. τουτέστιν ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον. Σ Prov. E

1252 Μορμώ: λέγεται καὶ Μορμώ, Μορμοῦς, ὡς Σαπφώ. καὶ Μορμών, Ar.
Μορμόνος. Ἀριστοφάνης· ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν Μορμόνα. ἄπο τὰ φοβερά· φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Μορμὼ τοῦ θράσους. μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς Μορμώ, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

1253 Μορμυρίζει: καταταράττει, ἠχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Σ

1254 Μορμύρων: ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. Σ

1255 Μορμυρωπός· ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμυρωπὸς πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

1256 Μορόεις, καὶ οὐδετέρως μορόεντα, τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα. Δ

1257 Μόρος: ὀδύνη, πόνος, θάνατος. Σ

1258 Μόρσιμον: εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. ἀμφὶ δ' Ἐριννὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. Σ Anth.

1248 vs. 1 τῆς — ἐκκεκόφθαι fonti rhetorico attr. Wentzel; — καλεῖται cf. Bk. 183, 5; Lys. 7, 11 ἐπεφύτευτο sq. Ar. Nu. 1005 c. sch. 1249 cf. Et. M. 590, 38 1250 — μορμολύξασθαι = sch. Pl. Ax. 364 b cf. sch. Gorg. 473 d; — προσωπεῖα = P, Ba 303, 15, H cf. Et. M. 590, 51, Tim., sch. Theocr. 15, 40 b, sch. Ar. Th. 417, sch. Greg. Ann. 270 n. 210 δόκησις sq. Th. Simoc. 6, 5, 7 1251 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. φοβεῖ = P, Σ^{a} cf. Ba 303, 16, sch. Pl. Gorg. 473 d, sch. Greg. Ann. 270 n. 210, Tim., H Ἀσκίῳ — ἀσκός cf. H et P v. οὐκ ἀσκίῳ, Paroem. ed. Gsf. 86 n. 715 ἐμορμολύξαντο — αὐτῶν fort. Aelian. ἐξεφόβησαν cf. Zon. 1373 1252 — vs. 16 Μορμώ Ar. Ach. 582 c. sch. vs. 17 Μορμὼ sq. Ar. Eq. 693 c. sch. 1253 = Σ^{a}, Ba 303, 17, P cf. H, sch. Ε 599 1254 cf. H; P = Ba 303, 18 (in Σ 403) 1255 Artem. 2, 36 p. 134, 15 sq. 1256 cf. Ambr. 830, H, Et. M. 591, 10, sch. Ξ 183 1257 = P, Ba 303, 19 cf. H; Ambr. 840 = Ps. Herodian. 87, Et. M. 591, 4 (in Σ 465) 1258 — μεμοιραμένον = P, Ba 303, 20 cf. H; sch. Ε 674 = Et. M. 591, 7; Ambr. 829 ἀμφὶ sq. Anth. 7, 188, 5—6

1250 cf. v. Γ 389 1251 Prov. cf. v. A 4177 1258 cf. vv. Ε 2994 et φοίνιος

1 τοῦ στελέχου] ἐκείνης ὁ στέλεχος ed. pr. ἄρχοντος e Lys. Bhd.: cp. A(GFVM) omnes 3 ἀλειψαμένοις om. V 1249 om. AFV mg. A^{r} 6 τὰ alt. — 7 προσωπεῖα om. F 11 ἀσκός] ἀσκοπός F 11. 12 ἐμορμολύττοντο V 14 καὶ pr. om. F; post Μορμώ alt. iteravit A καὶ alt. — 15 Μορμόνος om. AFV ss. M cf. sch. 17 μορμολύκειον] nov. gl. AF; ὅθεν praemis. GM 18 οὕτως AM 20 καταράττει FV, Ba cf. v. Κ 703 23 ὁρώμενος] φαινόμενος A 26 Μόρσιμον om. V

Harp. 1259 Μορῶν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὥς εἰσι μοῖραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ· ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς δ′, πεντηκοστύας η′, ἐννομοτάρχας ἑκκαίδεκα.

Ar. 1260 Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον: ἄμφω διαβάλλει Ἀριστοφάνης λέγων οὕτως· Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι Ἅρπυιαι, γραιοσόβαι μιαροί, τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι· ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ, Μοῦσα θεά, μετ᾽ ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Ar. 1261 Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, ποιηταὶ τραγικοί. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, ποιητὴς ψυχρός· ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης· διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν. τουτέστιν ἐκλαβοίμην καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος· πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾷ ἔθηκε μέρει. Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν· καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

Ar. 1262 Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητής, ὀφθαλμῶν ἰατρός, μικρός, ὑπόψυχρος. Μόρσιμος· τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα δεσμευθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ· οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἄδηλος ᾤχετο.

Δ 1263 Μορυχίδης: ὄνομα κύριον.

Δ 1264 Μόρυχος: ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο· ἦν
Ar. δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων· τραγῳδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη, φίλη Μορύχῳ.

Ar.? 1265 Μόρυχος, Τελέα, Γλαυκέτης: ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

Ar. 1266 Μόρυχος· ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ ἡ
Prov. θήκη τοῦ ὅπλου. καὶ παροιμία· Μορύχου εὐηθέστερος· ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τοῦ μορύξαι, ὅ ἐστι μολῦναι, ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

1259 Harp. = P v. μωρῶν; Dem. 13, 22, Aristot. fr. 497, Xen. Lac. pol. 11, 4 **1260** Γοργόνες sq. Ar. Pac. 810—818 **1261** — μέρει Ar. Eq. 401 c. sch plenior. vs. 15 Μελάνθιος sq. sch. Ar. Pac. 803 **1262** — ὑπόψυχρος sch. Ar. Ran. 151 τοῦτο sq. Philostr. 8, 5 **1264** — κύριον = Ambr. 852 ὃς sq. Ar. Ach. 885, 887 c. sch. 887 **1265** fort. sch. Ar. Pac. 1008 **1266** — ὅπλου sch. Ar. Vsp. 1142 Μορύχου sq. cf. Zen. V 13

1260 cf. 457 cett. **1261** cf. v. ψυχρός **1262** cf. v. H 358 **1266** Ar. cf. v. K 1137 et v. σάγμα; Prov. cf. 1343

A(GFVM) **1259** om. A post **1257** GM, ordo poscit; post **1345** iterat V 1 Μοιρῶν V^{II} συναλλάγματα V^{I} 2 φησὶ—26 διεβέβληντο om. F 2 ἓξ V^{I}, Harp.: καὶ $GV^{II}M$ 5 ἕνα] ἐν πρώτῳ V^{I} (propter ep.) 8 γραοσόβαι G, Ar. sed cf. v. Γ 448 10 Μοῦσαι V 14 ἐκβαλοίμην ed. pr. ἐκβαλλοίμην Bhd. 18 Μόρσιμος] nov. gl. G 18. 19 Δομετιανὸν e Philostr. Kust.: Δομέτιον omnes 21 Μορύχοι V **1265** om. V 26 μαγγανείᾳ] λαιμαργίᾳ temere Ruhnken; Ath. 1, 9c contulit in Add. Gsf.

1267 Μορφή: εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις. Μορφὴ καὶ εἶδος ταὐτόν Σ
ἐστι. καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, σχῆμα δὲ ἐπὶ ἀψύχων. τὶ διαφέρει μορφὴ σχήματος· ὁ δὲ Ἀπόστολος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

1268 Μορφνόν: σκοτεινόν. Δ

1269 Μορφνός: εἶδος ἀετοῦ. οἱονεὶ μορόφονός τις ὤν, ὁ ἀεὶ Σ
περὶ φόνου μεμορημένος· μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγοῦσιν, Ecl.?
ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

1270 Μόρφωσιν: σχηματισμόν, εἰκόνα. Σ

1271 Μορφοῦμαι· δοτικῇ. Synt.

1272 Μόσσυνες: ἐπάλξεις, πύργοι. Σ

1273 Μοσχεύματα: ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. Σ

1274 Μοσχεύων: μεταφυτεύων. Εὐνάπιος· οὗτοι μὲν ὧδε μένοντες Σ
ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ ὑπέστρεφον, ὑπεφύτευον. E

1275 Μόσχια: ἁπαλὰ φυτά. Σ

1276 Μοσχίδια σύκων: οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια Ar.
δὲ τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὅμηρος· μόσχοισι λύγοισι.

1277 Μόσχον: ἁπαλόν. Σ

1278 Μόσχος, Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός Hesy.
ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον, τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

1279 Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον: Μόσχος φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ Ar.
ἀπνευστὶ ᾄδων. τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ ὁ Φρύγιος.

1280 Μόσχος Λιβάνου: ὃν ἐν Χωρὴβ ἐθεοποίησαν· ὃν Μωϋσῆς Thdr.
συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε.

1281 Μοτάριον: ᾧ χρῶνται ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς.

1282 Μοτώσει: ἰάσεται δι᾽ ὀθονίων. Σ

1283 Μοτοφαγία: θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη. Σ

1267 — πρόσοψις = P, Ba 303, 21 Ἀπόστολος Philipp. 2, 7 **1268** cf. Zon. 1971 (in Ω 316) **1269** — ἀετοῦ = P, Ba 303, 22, H cf. sch. Ω 316, unde Et. M. 591, 16 ὁ—μεμορημένος = Et. M. 591, 22 cf. sch. Ω 316 **1270** = P, $Σ^{a}$, H (in Rom. 2, 20) cf. Ba 303, 23, Zon. 1370 **1271** = Synt. Gud. et Laur. **1272** = P cf. H, Ap. R. 2, 1016—7, Zon 1370 **1273** = P, Ba 303, 24 (in Sapient. 4, 3) cf. Bk. 280, 18 **1274** — μεταφυτεύων = P, Ba 303, 25 οὗτοι—πόλεμον Eunap. fr. 92, FHG 4, 53 **1275** = Ba 303, 26, P cf. H **1276** sch. Ar. Ach. 995; Λ 105 **1277** = P, Ba 303, 27 **1279** sch. Ar. Ach. 13 **1280** Thdr. in Ps. 28, 6, PG 80, 1065 d sq. **1282** = P, Ba 304, 1, H (in Hoseae 6, 1) **1283** = P, H

2 τὶ—3 σχήματος ex mg. $A^{r}M$; 3 ὁ—ἄνθρωπος ex mg. A^{r} solo 6 φόνους A(GFVM) ex Et. Gsf. κυνηγετοῦσιν GVM 10 Μόσυνες GM cf. Et. M. 591, 33 13 ἐμόσχευον male Bhd. ἀντὶ τοῦ ex A solo ὑπέτρεφον Kust. 16 Ὅμηρος om. GM 20 δεύτερος om. V 21 ᾧ ante ἔγραψε add. Gutschmid, βουκολικὰ post αὐτός add. Kust. 24 τὸ Φρύγιον ed. pr., sch. 25 ὃν alt.—26 ἐλέπτυνε om. V; Δαυὶδ· καὶ λεπτυνεῖ αὐτὸν ὡς τὸν μόσχον τὸν λίβανον (Ps. 28, 6) mg. add. A^{r} 27 ἰατροὶ] οἱ ἰ. GF ἐν ταῖς om. V, ταῖς om. F **1282—3** inverso ord. GM, Phot.; ordo poscit

Σ 1284 Μοτοῖ: τιτρώσκει, ταράσσει.

1285 Μουκιανός, ὁ Ῥωμαῖος. ζήτει ἐν τῷ ἀγήλειεν.

Δ 1286 Μουνὰξ μάχη: ἡ μονομαχία.

Harp. 1287 Μουνυχιών: ὁ ι′ μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Harp. 1288 Μουνυχία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως, τοῦ Παντακλέους.

Suid. 1289 Μούνυχος: ὄνομα κύριον· ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο.

Δ 1290 Μουρήνας: ὄνομα κύριον.

Ecl. 1291 Μοῦσα: ἡ γνῶσις. ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι Μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα· Κλειώ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Οὐρανία, Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς Μούσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

Ε 1292 Μοῦσα τραγική· ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

Soph. 1293 Μοῦσαι καλαὶ κ' Ἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω: σύνταξις κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἄρρενος, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· λύγδην ἔκλαιον πάντες. δύο θηλειῶν οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄρρενος, Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῷ Σειρήνων ἐστεφανοῦντο.

Hesy. 1294 Μουσαῖος, Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Ἑλένης γυναικός· ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος· ἥκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα καὶ ἔγραψεν Ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἔπη δ′. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Hesy. 1295 Μουσαῖος, Θηβαῖος, Θαμύρα υἱός, τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πολλῷ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα.

Hesy. 1296 Μουσαῖος, Ἐφέσιος, ἐποποιός, τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς

1284 = P, H 1286 aliter sch. λ 416 = H 1287 Harp. = P 1288 Harp. = P cf. Bk. 279, 23; FGrHist 4, 42a 1290 = Ambr. 842 1291 cf. Tzetzes in Hesiod. O. 1; — γνῶσις = sch. rec. Ar. Nu. 313, Jb. Suppl. 16, 576; Eust. D. 62. ἀπὸ — αἰτία cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. p. 531a 2 sq., Eust. I. 9, 35 1292 ὅσα sq. Aelian. fr. 298 1293 — ἀδελφῶν Soph. OC 1621 c. sch. plenior. cf. Eust. I. 781, 51; I. Call. fr. 83c S. αἱ sq. sch. Lyc. 653 attulit Toup

1286 cf. v. K 458 1289 ex v. Ε 937 1293 cf. v. Λ 767

A(GFVM) 1285 om. AFV mg. Ar 2 καὶ ζήτει Ar 1287—8 inverso ord. 5 Μουνιχίᾳ AG 6 Μουνυχία om. G ὑπὲρ] περὶ V 6. 7 θαλάσσιος (G)M 8 Παντευκλέους GVM 1289 om. AF mg. ArV 11 ἡ om. F 15 θεολόγων] ἤγουν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ss. V 18 εἰπεῖν om. F οὐ — ἀπηγόρευσε om. F; ἃ γὰρ οὐ β. γίνεσθαι, ταῦτα καὶ τὸ λ. ἀ. Bhd. 20 σύνταξις — 23 ἐστεφανοῦντο om. F 25 Κερκύονος Westermann 26 Ἑλήνης V; Σελήνης sch. Ar. Ran. 1033 contulit Kust. 27 ὑποθήκαις V

καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία ι′· καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

1297 Μουσαῖος: παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος. Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν, ⟨εἰ⟩ γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, Harp. ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον. ὅτι ὁ μὲν κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ Μουσαίου οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος.

1298 Μουσεῖον. Δ

1299 Μουσικά: τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν καὶ κιννύρας καὶ τὰ ὅμοια. Σ ὅτι μουσικῆς παλαιᾶς εὑρετὴς Ἀμφίων. καὶ ζήτει περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀμφίων. Suid.

1300 Μουσομανία· τὰ δὲ παρῳδημένα καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία Ε τῶν ἄστρων ἀπέψαυε.

1301 Μουσόμαντις: κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ Ar. ποιηταί· παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλος· τίς ποθ' ἕσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος, Ἀβρατεύς.

1302 Μουσουργῶ· αἰτιατικῆ. Synt.

1303 Μουσουργοί· ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον βάρζα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος καθάπερ παρ' Ἕλλησιν, ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν οὖν τοῦ πότου βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν. ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας Ε οὔτ' ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν οὔτε οἱ προσήκοντες λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἤδεσαν τὸ πλῆθος· τῶν ἑταιρῶν δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥσπερ οὖν Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυρία σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονάδα καὶ μυριάδα ἠρίθμουν.

1304 Μουσωθῆναι: παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι. μήτε γὰρ εἶναι ποι- Ε ητικὸς μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν.

1297 Λυσίας (fr. 176) sq. Harp. = P 1298 cf. Ambr. 923 1299 = P, Ba 304, 2, H 1300 Eunap. attr. Hemst. cf. Byz. Zt. 21, 419 1301 sch. Ar. Av. 276; Aeschyl. fr. 60 1302 cf. Synt. Gud. 1303 vs. 25 ὁ sq. Eunap. fr. 84, FHG 4, 51 1304 μήτε — σοφίαν Aelian. fr. 253

1299 ὅτι sq. ex v. A 1751 1300 cf. v. Π 715 1303 init. cf. v. Ε 1183; Eunap. cf. v. A 3752

1 καὶ αὐτὸς post p. 414, 31 ἐποποιός transpos. Wachsmuth κύκλας V A(GFVM) εἰς] ὕμνους εἰς Wachsmuth 3. 4 Μιξιδάμου A (corr. Ar) 4 ⟨εἰ⟩ suppl. Port., Harp. plen. 6 περὶ Harp. Phot.: παρὰ omnes 10 κιννύρας V 11 ὅτι — Ἀμφίων alt. om. AFV mg. Ar περὶ αὐτοῦ om. Ar 13 τοῖς ἄστροις ἐπέψαυε ex Π 715 Bhd. 15 Ἡδονῶν omnes Αἰσχύλου sch. cp. AV 23 οὖν om. A 24 ἐγχέαι V 25 Ἀρζαβάκιος A 26 τῶν GVM: τὸ A 27 ἤδεισαν GM; οὐκ ἤδεισαν supra δὲ add. V; locus corruptus τὸν alt. VM: τῶν G om. A 28 οὖν om. GVM

Ar. καὶ Μεμούσωμαι: πεπαίδευμαι. ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, μοῦσα δ' ἔνεστί μοι, αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους πολλοὺς ἀκούσας' οὐ μεμούσωμαι κακῶς. ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι, ἤσκημαι. Λυσιστράτη φησί.

Hesy. 1305 Μουσώνιος, Καπίτωνος, Τυρρηνός, πόλεως Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωϊκός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι,

x + Σ καὶ ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ Μουσωνίου λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· τὴν παροινίαν, ἣν εἰς ὑμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρώνηκεν, οὕτω βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων εἰς σὲ γεγονέναι· τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνῃ βούλεσθαι καὶ προθυμεῖσθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβάς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστι τεκμήριον, ὥστε μοι δοκεῖ τὸ μὲν πρότερον Σωκράτει προσήκειν, τὸ δεύτερον δέ, οἶμαι, Μουσωνίῳ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ θεμιτὸν ἄνδρα σπουδαῖον πρός του τῶν χειρόνων καὶ φαύλων βλαβῆναι· ὁ δὲ ἐπεμέλετο βαρῶν, ὁπηνίκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων. τουτέστι τειχῶν· βάρεις γὰρ τὰ τείχη.

E 1306 Μουσώνιος· ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως. πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνετο πρὸς τὸν ὄγκον Μουσωνίου καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα· δι' ἃ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν τήν τε ἁλιτενῆ χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε καὶ ὁ τὴν ἀνθύπατον καὶ μείζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο, κἀκεῖνος ἅπαντα ἐπιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκάλει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις· ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφερόμενα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ῥήτωρ ἐπεστότει τοῖς πραττομένοις.

Σ E 1307 Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ. οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ Δ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται δὲ καὶ Μοχθίζω.

Ar. 1308 Μοχθηρία: ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία· ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης· ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. καί, μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦ καὶ λεπτοῦ καὶ κακοῦ καὶ λεπτοβύρσου,

1304 Μεμούσωμαι sq. Ar. Lys. 1124—7 c. sch. **1305** vs. 12 τὴν — 19 Νέρων Iul. ep. 30 p. 35—6 βάρεις sq. cf. ad v. B 114 **1306** [Eunap.] fr. 45, FHG 4, 33 **1307** — κακοπαθεῖ = P, Ba 304, 4, H cf. Zon. 1373 **1308** — μοχθηρίαν Ar. Pl. 159 c. sch. vs. 33 μοχθηροῦ sq. Ar. Eq. 316 c. sch.

1305 extr. cf. v. B 114

5 Καπιτώνιος G Βουλσινίου Bas.: Βουασινίου AVM Μουασινίου G
A(GFVM) 6 δ' ex A solo 7 πολλῶν] διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται add. V cf. infra 8 Ἀπολλωνίου] πρὸς αὐτὸν add. A 12 εἰς om. V ὑμᾶς A (e coni. Maas): ἡμᾶς GVM, Iulian. 14 προμηθεῖσθαι VM 23 λόγων V 24 καὶ μείζονα ex A solo 27 παιδεία V 34 καὶ λεπτοῦ post κακοῦ transpos. GM om. V

ἢ θανασίμου, ἢ ἀσθενοῦς. Ἀριστοφάνης· ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

1309 Μοχθηρία: ἡ κακία. ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος· Rhet. οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σῴζεται, παραβαίνοντα, ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

1310 Μοχθηρός· καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως. ἐπίπονος, ἢ | Σ πονηρός. παρὰ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται. καὶ Μοχθηρία Rhet ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτως Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος Σ τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. καὶ φησὶν οὕτως ἐν προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως.

1311 Μόχθος: κόπος. Πισίδης· οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν Εὐφράτην πόρον. Δ

1312 Μοχλός. Δ

1313 Μωάβ: ὄνομα κύριον. καὶ Μωαβίτης, ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωὰβ Δ φυλῆς.

1314 Μωάω. Δ

1315 Μωδεείμ: ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ. Δ

1316 Μωκίζω: ἐμπαίζω. Δ

1317 Μωκία. καὶ Μωκισία κινστέρνα, ἣν ἔκτισεν Ἀνασταίος ὁ Δίκορος. Δ Suid.

1318 Μώκιος: ὄνομα κύριον. Δ

1319 Μῶκος: χλευαστής, μωρός, σκώπτης· καὶ μωκωμένης· χλευαζομένης. Σ

1320 Μωκώμενος: κατατρώγων. Δ

1321 Μωκῶ σε· αἰτιατικῇ. Synt.

1322 Μωλόχιον: λαχανηρὸν γένος. Δ

1309 — κακία = Et. M. 592, 3; fonti rhetorico attr. Wentzel; Lycurg. fr. 70 **1310** ἐπίπονος ἢ πονηρός = P, Ba 304, 5, H cf. Ammon., Et. M. 592, 9 (partim ex Orion. 102, 2) κακὸς = P cf. Bk. 281, 24; παρὰ — ὑπείληπται fonti rhetorico attr. Wentzel Μοχθηρία sq. = P; Dinarch. fr. LXXXIX 22; Antiph. fr. 72 **1311** οὐκ sq. Pisid. fr. 120 **1313** cf. Ps. Herodian. 88, Ambr. 1061—2 et 1073 **1315** = Ambr. 1076 cf. Ps. Herodian. 88; Ios. Ant. 12, 265 **1316** cf. Zon. 1383, aliter L **1317** Μωκία = Ambr. 1079 **1318** = Ambr. 1067, Ps. Herodian. 88 **1319** = P, Ba 305, 17 cf. H, Et. M. 593, 7; Μῶκος Sirach. 36, 6 **1320** aliter Ambr. 1084 **1322** cf. Zon. 1382 v. Μωλάχιον

1317 ὅτι sq. ex v. K 1648

4 τοὺς] τὸν τοὺς μὲν Bhd. νόμους om. A περισῴζεται G 5 ἑτέροις A(GFVM)
Bhd. sed vid. Baiter εἰσηγητὴν Cobet 8 καὶ om. V 15. 16 Εὐφράτου GM cp. A 18 καὶ — 19 φυλῆς om. V **1313, 1319, 1318, 1320, 1322, 1314—7** ordo in V **1314—5** om. F 20 Μῶα (dorice pro Μοῦσα) Port. **1316—7** inverso ord. GM, ordo poscit 23 καὶ — Δίκορος om. AF; ὅτι τὴν Μουκισίαν κίνστερναν ὁ βασιλεὺς A. ὁ Δ. κτίζει mg. A^{r}, v. K 1648 Μωκησία G cf. v. K 1648 **1322** extra ord. 29 Μωλώχιον GM^{oc} Μολοχίον VM^{ac}, v. l Zon. cf. Ambr. 1081

Δ 1323 Μῶλος: ἡ μάχη. διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ· ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν· ἢ ὅτι μειοῖ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι εἰς αὐτὸν εἵλεκται τὰ πλήθη.

1324 Μῶλος: ἡ πολυχρόνιος μάχη· παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι· ἢ παρὰ Δ τὸ μολεῖν. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Σ 1325 Μώλωψ: ἔναιμον ἄλγος.

Σ 1326 Μῶλυ: ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.

Δ 1327 Μωμᾷ: ψέγεις, ἀνιχνεύεις. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ Μωμᾶται, Σ ψέγει. καὶ Μωμητά, ψεκτά.

Δ 1328 Μῶμαρ: ὁ μῶμος. ἢ Μῶμαρ, ὁ μωρός, καὶ ἡ μάχη.

Δ 1329 Μωμαστής.

Δ 1330 Μωμεύειν.

Δ 1331 Μῶμος: σκώπτης. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος, ὥστε μηδ' ἂν τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι μηδ' αὖ τὸν φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη πραότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη.

Σ 1332 Μῶν: ἆρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν. τὸ γὰρ μῶσθαι ζητεῖν.

Ar. 1333 Μῶν· Ἀριστοφάνης· μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; μὰ τοὺς θεούς.
Σ καὶ αὖθις· Μῶν ἐστιν· ἆρά ἐστι; μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; μὴ
Ar. ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

1334 Μώνυχα ζῷα: ἵππος, ὄνος, ὀρεύς, καὶ εἴ τι ἄλλο. τούτοις συμβέβηκε μὴ νεῖν καὶ λοφύροις κεκλῆσθαι.

Δ 1335 Μῶνυξ: ὁ μονώνυξ. καὶ Μονώνυχες ἵπποι.

Δ 1336 Μωπεύειν: μέμφεσθαι.

Ar 1337 Μῶρα: ἀνόητα, παράλογα. λόγος τέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,

1323 cf. Et. M. 592, 32; — μάχη = sch. Ap. Rh. 1, 164 cf. Ambr. 1052 **1324** — μολεῖν cf. Et. M. 592, 32 (partim ex An. Ox. 1, 271, 27); — μάχη cf. Ap. S. 114, 19, unde H ὄνομα πόλεως = Ambr. 1075 **1325** = P, Ba 305, 21 cf. H **1326** = P, Σ^a, Ba 305, 19 cf. H, sch. Lyc. 679, Ap. S. 114, 23, Et. M. 592, 39, sch. κ 305 **1327** — ἀνιχνεύεις fort. in Ar. Av. 171 Μῶμαται sq. = P, Ba 305, 22—3 cf. H, sch. Γ 412; Μωμητά Deut. 32, 5 **1328** — μῶμος = Ambr. 1082, Ps. Herodian. 88. Μῶμαρ, ὁ μωρός cf. Festus **1330** cf. Zon. 1384 **1331** — σκώπτης aliter Ambr. 1053 = H τὰ sq. Dam. fr. 74; — μισῆσαι = Phot. Bibl. p. 341a 18—20 **1332** = P; — ἆρα = sch. Pl. Schanz Phaed. 84c, Et. M. 596, 23, Ambr. 1086, Ps. Herodian. 88, sch. Greg. An. Ox. 2, 482, 5 cf. H **1333** — θεούς Ar. Eq. 185 vs. 22 Μῶν — ἐστί = P, Ba 305, 24, H μῶν ὑστερόπους sq. Ar. Lys. 326 c. sch. **1334** Ar. Byz. Epit. 3, 13—4 **1335** — μονώνυξ cf. Ambr. 1054, H **1336** cf. Zon. 1383 = Ambr. 1085 et Zon. 1384 **1337** λόγος sq. Ar. Eccl. 473—5 c. sch.

1331 Dam. cf. v. Ε 3036 **1332** cf. **1346** **1337** cf. v. Γ 195

A(GFVM) 4 εἵλεκται] ἕλκεται F 5 μὴ λύεσθαι] μολύεσθαι F μολύνεσθαι G cf. vs. 1 6 αὐτῷ] τῷ F 9 ἀντὶ τοῦ πάθιον F **1334**—5 inverso ord. GM, ordo poscit 25 λοφούροις Port. sed cf. Ar. Byz. 26 Μώνυχες ἵπποι καὶ μονώνυχες G 27 Μωττεύειν G Μωκεύειν Ambr. Zon. 1383, Μωμεύειν Zon. 1384, Valck. cf. **1330** 28 τέ] γέ G τοι] τι V

ὅς' ἀνόητ' ἄχη μῶρα βουλευσόμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει καὶ λέγειν αὐτόν, ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι· ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς καταρᾶς προσθεῖναι, ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι, καὶ ἐπιτυγχάνειν.

1338 Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ, νῦν βουλόμενος μαλάσσειν, ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. ὁ Αἴας φησὶ πρὸς Τέκμησσαν. καὶ αὖθις· ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου, ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται; καὶ αὖθις· ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται. Soph. Ar

1339 Μωρία διὰ Χριστόν: ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυττῶντας ἀκαίρως κατασταλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν ποιῶμεν παιδεύσεως, ἵν' ὅταν δέῃ τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσαν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

1340 Μωροκακοήθη· ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ Ε μωροκακοήθη καλοῦσι.

1341 Μωρός: ὁ ἄνους. Δ

1342 Μῶρος: παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται. ὦ μῶροι, οὐκ ἴστε Σ τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδίας εἰπόντα, ἡ γλῶττ' ὁμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν E? ἀνώμοτος.

1343 Μωρότερος Μωρύχου: Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σι- Σ κελιώταις οὕτως· μωρότερος εἶ Μωρύχου, ὃς τἄνδον ἀφεὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μώρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχημένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων.

1338 —Τέκμησσαν Soph. Ai. 594 c. sch. ἆρ'—ἁλίσκεται Soph. OT 540—2 ὦ sq. Ar. Av. 1238—40 c. sch. plenior. **1339** Io. Chrys. PG 48, 710b c **1340** Proc. h. a. 8, 22 **1341** aliter Ambr. 1056, H **1342** — προπερισπᾶται cf. sch. Pl. Lach. 197a, Ps. Herodian. 88, P ὦ sq. fort. Aelian.; ἡ sq. Eur. Hipp. 612 **1343** = P cf. Zen. V 13

1338 Ar. cf. 67 **1343** cf. **1266** et v. τοῦ Μορύχου Δ.

1 ὅς'—6 ἐπιτυγχάνειν om. F 1 ὅς'] ὡς G 2 ὅτι] ὅτι ὁ V ἐφιλονει- A(GFVM)
κησε V 3. 4 καὶ λυπηθέντα ex A, v. Γ 195 4 καὶ—ὅτι ex A, v. Γ 195 5 κακῶς G, v. Γ 195: καλῶς AVM 5. 6 τῆς καταρᾶς et ὅτι ex A, v. Γ 195 7 δοκεῖς V νῦν— 13 εἴρηται om. F 9 ἆρ'—10 αὖθις ex A solo 16 ποιῷ FV 17 λόγων om. V 25 Μορύχου cett. GM, **1266** 26 ὃς—29 μολῦναι om. F 29 μεμολυμένος A μεμολυσμένος G μεμολυμμένον F 29. 30 μεμωρυχημένος V μεμορυχημένον F μεμορυχμένος Phot.

Ar. 1344 Μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι καὶ κεχηνότες Μαμμάκυθος: Μελιτίδης, Βουταλίων, Κόροιβος.

1345 Μωρούς: τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

1346 Μῶσθαι· τὸ λανθάνον μῶσθαι, καὶ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ
Σ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι.

Δ 1347 Μῶϋ: τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ Μωϋσῆς.

E 1348 Μωϋσῆς: ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ π' τούτου ἔτει ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ παρῴκησαν ἔτη σιε'. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη υ'. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀβραὰμ ἐκ Χαρὰν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν. Μωϋσῆς γὰρ λέγει· ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναὰν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη υλ'. καὶ τοῦ μὲν Ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ γεννήσεως ἔτη κε', ἀπὸ δὲ Ἰσαὰκ μέχρι Ἰακὼβ ξ', ἀπὸ δὲ Ἰακὼβ μέχρι τοῦ Λευΐ πζ', ἀπὸ Λευὶ μέχρι Καὰθ με', ἀπὸ Καὰθ μέχρι Ἄβραμ ξγ'· ἀπὸ Μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου π'. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν
EV Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου. τοῦ Μωσέως γεννηθέντος οἱ τεκόντες δεδιότες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον, ἐμφερὲς τῇ κατασκευῇ κίστιδι, μεγέθους ποιήσαντες αὔταρκες εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος· ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. Θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦτον ἀνείλετο. τριετεῖ δὲ γενομένῳ θαυμαστὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. ὅτι Μωϋσῆς π' ἡμέρας ἐνήστευσε, μ' τὰς προτέρας καὶ μ' μετὰ τὸ συντρῖψαι τὰς πλάκας σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γρα-
Suid. φείσας. ὅτι οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς Μωϋσῆν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας.

Suid. 1349 Μωσώ, γυνὴ Ἑβραία, ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος· ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὁ Πολυίστωρ.

1344 Ar. Ran. 989—990 c. sch. **1345** in 1 Cor. 3, 19 **1346** — πολυπραγμονεῖν Iul. or. 7 p. 219 a ἀντὶ sq. cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. p. 531 a 2—3 **1347** cf. Ios. Ant. 2, 228, Ps. Herodian. 88, Zon. 1382; — ὕδωρ = Ambr. 1080, H **1348** ἐν—18 Ἰσραὴλ Georg. 115, 7—20 vs. 18 τοῦ—23. 24 ἀνάστημα Ios. Ant. 2, 220—1, 224, 231 = EV 1, 39, 22—7; 40, 6, 25—6

1344 cf. v. B 468 **1346** cf. 1332 **1348** Ios. cf. v. A 2084, porro v. Θ 251; extr. ὅτι οὐδεὶς sq. ex v. A 4619 **1349** ex v. A 1129

A (GVM) **1344—5** inverso ord. GM, ordo poscit post **1345** **1259** iterat V **7** ἐν] ὅτι ἐν V **8** οἱ om. VM **10** ἐκ AG^{ec}, Georg.: ἐν G^{ac}V^{I} (vid. ad 25. 26) M **14** Χαρρὰν A, Georg. cf. vs. 10 **15** δὲ alt. om. V **16** πζ' M **17** Ἄβρα A Ἄβρααμ V cf. Georg. Μὼς A **18** τῆς A: γῆς GVM **25. 26** post γραφείσας vs. **7** ἐν—12 Χαναάν iterat V, qui add. τοῦ δὲ ἀριθμοῦ τὴν ποσότητα παρήκαμεν et mg. διὰ τί δὲ ὁ θεὸς τὴν παροικίαν ταύτην παρέδωκε τῷ σπέρματι τοῦ πατριάρχου; διὰ τὴν ἀντιλογίαν αὐτοῦ· ὅτι εἶπεν· ἐν τίνι γνώσομαι τοῦτο; ὅρα ὅτι Θερμοῦδις ὠνομάζετο ἡ θυγάτηρ Φαραώ. ὅρα ὅτι αἱ πλάκες αἱ γραφεῖσαι δακτύλῳ θεοῦ ἐκ σαπφείρου λίθου ἐτύγχανον· ὁ δὲ Μωυσῆς δὶς μ' ἡμέρας ἐνήστευσε. porro Θερμοῦθις θυγάτηρ Φαραὼ ἡ τὸν Μωυσῆν υἱοποιήσασα mg. add. M **26** ὅτι—**27** εὐμορφίας om. A mg. A^{r} **1349** ex mg. A^{r} solo

1350 Μοῖρα: μερίς, τὸ καθῆκον· καὶ ἡ εἱμαρμένη. Ἰώσηπος· μεΣ
γίστη γὰρ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ὁ Ἰώσηπος. E

1351 Μοιρηγενές: ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. Σ

1352 Μοίριχος: ὄνομα κύριον. Δ

5 1353 Μοιροδοκῆσαι: ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ Harp.
πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.

1354 Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι Σ
μοιχὸν ἀποτινόμενα.

1355 Μοιχάζω. ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε. Δ E

10 1356 Μοιχαλίς: ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη. Δ

1357 Μοιχεία· μοιχεία καὶ φαρμακεία ταυτόν ἐστιν. καὶ γὰρ ἀμφότερα λάθρα γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

1358 Μοιχίδιον: τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος, Σ
15 ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

1359 Μοιχός: ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μὴ καὶ τοῦ οἴχομαι. ὁ ἐπιτηρῶν Δ
μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, ἵνα εἰσέλθῃ. Μυχὸς δὲ ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ, νυκτός, καὶ τροπῇ μυχός.

1360 Μοιχός: εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. Ἀριστοφάνης· Κρατῖνος Ar
20 ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ. ἀπρεπὴς κουρὰ καὶ κιναιδώδης. καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος, καὶ σκάφη ἕτερον. καὶ παροιμία· Ἕλκει Prov.
μοιχὸς ἐς μυχόν. ῥηθεῖσα ἡ παροιμία τῷ Καλλίᾳ. ἐπὶ τοῖς E?
μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν· οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανίδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθύς, ἐὰν ἁλῷ τις, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα Μοιχῶ. Δ
25 καὶ Μοιχώμενος, ἡ μετοχή.

1361 Μυῖα, Θεσπιακή, λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζοντα. Hesy.

1362 Μυῖα, Σπαρτιάτις, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν. Hesy.

1363 Μυῖα, Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία. Hesy.

1350 — εἱμαρμένη = P, Ba 302, 26 cf. Apion, Et. M. 589, 26 et 31; — μερίς = Ps. Herodian. 89 cf. sch. γ 40, H μεγίστη sq. Ios. Bell. 3, 340 **1351** = P, Ba 302, 27, sch. Γ 182, Et. M. 589, 28 cf. H **1352** = Ambr. 847, Zon. 1366 **1353** Harp.; Antiph. fr. 21 **1354** = P, Ba 302, 28, Et. Gen., Et. M. 589, 37 cf. Ap. S. 113, 17, unde H; sch. θ 332 **1356** — πόρνη = Ps. Herodian. 89. ἡ μοιχευομένη = Ambr. 888; N. T. **1357** καὶ γὰρ sq. Artem. 4, 71 **1358** cf. Bk. 108, 1, P; FGrHist 1, fr. 369; Hyper. fr. 42 **1359** — πόρνος = Ambr. 831, An. Ox. 2, 391, 21 (unde Et. M. 589, 33) cf. H. Μυχὸς sq. cf. Et. M. 596, 13 **1360** — κιναιδώδης Ar. Ach. 849 c. sch. κῆπος—ἕτερον sch. Ar. Av. 806 ἕλκει—Καλλίᾳ (fr. 1; 1, 693 K.) cf. Zen. IV 67 ἐπὶ—τιμωρεῖται fort. Aelian. **1363** cf. Porphyr. vit. Pyth. 4, Clem. Al. Strom. 4, 121, 4

1360 Ar. cf. vv. K 1528 et 2207, σκάφιον. Prov. cf. v. Ε 880 **1361** cf. v. K 2087 **1363** cf. v. Θ 84

2 ὁ om. GVM, ὁ Ἰώσηπος om. F **3** γεγενημένη GFVM, Ba **8** ἀποA(GFVM)
τεινόμενα F Phot. Σ^{a}, v. l. Et. **9** ἀκολάστων] πολλὰς τῶν ἀ. Toup ἐμοιχάζε G **11** φάρμακον AFV γὰρ] γὰρ τὰ F **12** γίνονται V, v. l. Artem. **14** τὸν] τὸ F, Bk. ἐκ] ἐκ τοῦ A γεγενημένον GFVM **20** κεχαρμένος FVM κεχαραγμένος A **1361—5** extra ord.

Σ 1364 Μυίαγρος: ὁ μυιοθήρας.

Prov. 1365 Μυίας δάκρυον: διὰ τὴν Θηβαίων παρανομίαν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τό, παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

Σ 1366 Μυᾶται: σκαρδαμύττεται.

Ar. 1367 Μυᾶτε: μυᾶν ἐστι τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε ἢ μυκτηρίζετε. Ἀριστοφάνης· τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε; τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;

Δ 1368 Μυγαλῆ: εἶδος ζῴου.

Σ (Δ) 1369 Μύγης: γέροντος ἀδυναμία.

1370 Μυγδόνιος.

Σ 1371 Μύγματα: καταξέσματα.

Δ 1372 Μυγμός: ὁ στεναγμός. καὶ ὁ τοῦ μ ἦχος.

Σ Soph. 1373 Μυδαλέας: διαβρόχους. μυδαλέα δάκρυσι. καὶ Μυδα-
Σ λέον, δίυγρον παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ
Δ καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν. καὶ Μυδαλέος ὁμοίως.

Σ 1374 Μυδᾶν: νοτιᾶν· δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι. δευτέρας cu-
Ecl. ζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν καὶ φυσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

Δ 1375 Μυδόωσαν: ὄζουσαν.

Δ 1376 Μύδωνος καὶ Μυδῶνος: ὀνόματα κύρια.

Σ 1377 Μυδῶντες: βρέχοντες, διυγραμμένοι, σαπέντες. καὶ ἐν Ἐπι-
Anth. γράμμασι· ἧς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα κεῖνται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

1364 = P, H cf. sch. Nic. Th. 490 1365 cf. Paroem. ed. Gsf. 75, n. 632, Zen. II 84 1366 = P, H 1367 Ar. Lys. 126—7 c. sch. plenior. 126 1369 = P, Ambr. 1014, Zon. 1377, H v. μύδης 1370 = Ambr. 970 1371 = P, Ba 304, 7, H cf. Zon 1378 (in Eur. Andr. 828) 1372 ἦχος cf. Theodos. ed. Goettling. 17 1373 — διαβρόχους = P, Ba 304, 8 cf. sch. Λ 54 = Et. M. 593, 30; sch. Soph. El. 167, sch. Ap. R. 2, 1106 μυδαλέα δάκρυσι Soph. El. 167 Μυδαλέον — ῥυπαρόν cf. P, H, Ap. S. 113, 34; Archil. fr. 182 Μυδαλέος sq. cf. Ambr. 955 1374 — σήπεσθαι = P; praeter νοτιᾶν = Tim. δευτέρας sq. cf. Et. M. 593, 19 1375 = Ambr. 1039 cf. 1044 et sch. Nic. Th. 308, Et. M. 593, 20 1376 cf. Ambr. 973 1377 — σαπέντες = P cf. H s. v. et v. μυδῆσαι (fort. in Nic. Th. 308) ἧς sq. Anth. 5, 198, 3—4

A(GFVM) 1 Μύαγρος et μυοθήρας FVM, Phot. Hes., ordo poscit μυνθήρας vel μυρθήρας A (corr. m. rec.) 3 περὶ V μαντεύσαις V, Paroem. ed. Gsf. μαντεῦσαι F 6 Μυᾶτε, σκαρδαμύττετε Kust. cf. vs. 10 7 Μυᾶται GF 11 κατείβετε A^{ac}G 13 Μύγις A^{oc} 1370 om. AFV mg. A^r, qui ὄν(ομα) (= Ambr.) add. 18 δὲ om. F 19 τὸ — 20 ὁμοίως om. GVM 19. 20 Μυδαλέος ὁμοίως A cf. Ambr.: Μυδαλεμένοι F (propter cp.) 26 βρέχοντες] βρεχθέντες Pors. 27 ἧς AF, Anth.: οἷς GVM κεῖται G

1378 Μύδρος: σίδηρος ἀργός, πεπυρακτωμένος. ἠέλιον πυρόεντα Σ + Hdt.
μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν, καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξα- Phil.
γόρας. οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

1379 Μυελόεντα: τροφὴν ἔχοντα. Σ

1380 Μύες. Suid.

1381 Μυζεῖ καὶ Μύζει: θηλάζει, λείχει. Ξενοφῶν· ἔδει δέ, εἴ Δ + Σ
τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· καὶ πάνυ E
ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

1382 Μυζήσας· ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι, μυζήσας ἀπέθανε.

1383 Μῦ, μῦ: ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν, πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. Ar
μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης· τὶ μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

1384 Μυζῶντες: ἐκπιέζοντες. Σ

1385 Μυηθῆναι: ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. Ar.
καὶ Ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

1386 Μύησις: μάθησις, κατήχησις, ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σ
μυστήρια καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γενομένους τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις.

1387 Μυθέαι: λέγεις. Δ

1388 Μυθήσας: εἰπών. Σ

1389 Μῦθος: λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ Σ
αἶνος μύθου τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι, καὶ Suid.
μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά· βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.

1390 Μυκάλη καὶ Μυκαλησός, ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ Δ
μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας. Ecl.

1378 — πεπυρακτωμένος cf. H; praeter ἀργὸς = Et. M. 593, 31, sch. Soph. Ant. 264, sch. Eur. Or. 982, sch. Call. h. 3, 49, sch. Lyc. 272, sch. Nic. Al. 50 cf. P = Ba 304, 10; sch. Luc. 101, 1, sch. Aesch. Pr. 370; — ἀργός = Et. M. 596, 17 cf. gl. Hdt. 1, 165; — σίδηρος = Ambr. 956 ἠέλιον sq. Laert. 2, 15 et 8; — Ἀναξαγόρας = Anth. 7, 95, 1—2 1379 = P, Ba 304, 6 cf. Ap. S. 114, 1 (in ι 293) 1381 Μυζεῖ cf. Ambr. 1045. Μύζει — λείχει = P cf. H; Et. M. 593, 39 (in Ar. Th. 231) ἔδει sq. Xen. An. 4, 5, 27 1383 Ar. Th. 231 c. sch. 1384 P = Ba 304, 13; H v. μύζει 1385 Ar. Pac. 375 c. sch. 1386 — ἐπιστήμη = P, Ba 304, 12, gl. Dionys. cf. Zon. 1376; — μάθησις = Ambr. 1008 1387 = L, Zon. 1380 cf. Ambr. 1038, sch. β 202, H 1388 = P, Ba 304, 14 cf. H 1389 — ἀλήθειαν = P, $Σ^a$, Ba 304, 15 cf. H, Zon. 1374 1390 Μυκάλη cf. Ambr. 1024. Μυκαλησός — πόλεως = Ambr. 1022, Et. M. 594, 3 παρὰ sq. = Orion 97, 9, unde Et. M. 594, 1

1381 Xen. cf. v. A 964 1382 cf. v. Δ 456 1385 cf. v. Δ 1516 1389 διαφέρει sq. ex v. Αἶ 230

3 διάπυρον] τουτέστι πύρινον λίθον add. GM 1380 om. AFV mg. A^r A(GFVM)
7 Ξενοφῶν om. GM 1383 extra ord. 17 καὶ om. A 18 τὸ A^{cp}F: τὸ τὰ GVM 24 διαφέρει — 27 πεποιηκώς om. AFV mg. A^r 24 δὲ om. A^r
28 Μυκαλισός GM

Δ 1391 Μύκη: ἡ θήκη.
Σ (Δ) 1392 Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή.
Δ 1393 Μυκήνη: πόλις.
Δ + Anth. 1394 Μυκήσαντος: ἠχήσαντος. Ὅμηρος· αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον.
Anth. + x 1395 Μύκητα· καὶ Μύκητες, ἀναστήματά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν Ἐπιγράμμασι· μήποτε λύχνε μύκητα φέροις μηδ' ὄμβρον ἐγείροις.
1396 Μυκητίας σεισμός: ὁ ἠχοποιός.
Δ 1397 Μύκλος: ὁ τράχηλος.
Δ 1398 Μυκόνιον: τόπος.
Σ 1399 Μυκωμένου: βοῶντος.
Σ 1400 Μυκώνιος γείτων: αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλιςχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. καὶ ἑτέρα παροιμία· Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια. διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβληντο ἐπὶ γλιςχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.
Σ 1401 Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ. χλευάζει.
Σ Δ 1402 Μύλακες: μυλώδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα Μύλαξ. μύλην δὲ Ε χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεύς, ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.
Σ 1403 Μυλλάς: ἡ πόρνη.
| Ps. 1404 Μύλας λεόντων. ὀδόντας λεόντων.
Δ 1405 Μυλασέων.
1406 Μύλαι: οἱ ἔνδον ὀδόντες· οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

1391 = Ambr. 1004 cf. Zon. 1376 **1392** = P, Ba 304,16, Ambr. 954, sch. Luc. 6,19 cf. Ps. Herodian. 88, sch. μ 265, H **1393** = Ambr. 1021, Ps. Herodian. 88 **1394** — Ὧραι cf. Ε 749 c. sch. unde Et. M. 594,15; — ἠχήσαντος cf. Ambr. 1041 οὗ sq. Anth. 6, 220, 11—2 **1395** Μύκητες — θρυαλλίδα cf. sch. Ar. Vsp. 260 et 262. ἡ — ξίφους = Orion 104, 13, unde Et. M. 594, 5; cf. H, sch. Nic. Al. 103. μήποτε sq. Anth. 5, 262, 1 **1397** = Ambr. 957 aliter sch. Lyc. 771, unde Et. M. 594, 18; H **1398** = Ambr. 1037, Zon. 1378 **1399** = Ba 304, 18 cf. P, Zon. 1379 **1400** — εὐτέλειαν = P cf. Zen. V 21 Μυκωνίων — γλιςχρότητι Ath. 1, 7f; Μυκωνίων — συμπόσια Archil. fr. 78b vel fr. com. ad. 439 **1401** — ἐξουθενεῖ = P, Ba 304, 17 cf. Zon. 1379; l. = Ambr. 1050 χλευάζει cf. H **1402** — λίθοι = P, Ba 304, 19, H cf. sch. M 161 Μύλαξ cf. Ambr. 952 **1403** = Ba 304, 20, P **1404** l. Ps. 57, 7 ὀδόντας sq. aliter An. Ox. 2, 460, 25 **1405** = Ambr. 997, Longibard. ap. Reitz. Gesch. d. Et. 334 cf. Zon. 1374 **1406** cf. Orion 100, 26, unde Et. M. 594, 33

1400 cf. v. Ε 2145 extr. **1402** cf. **1406** et **1415** **1404** cf. **1406** et **1415** **1406** cf. **1402**, **1404**, **1415**

A(GFVM) ad **1395** Μύκητες καὶ οἱ ἀμανῖται. Μύκητες καὶ αἱ τῶν λύχνων μύξαι (cf. Hes.) mg. add. A^{r} 12 Μυκώνιον A 14 αὕτη] ἡ παροιμία add. A 15 καὶ — 18 γλιςχρότητι om. GV, sed mg. παροιμία· διὰ μικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν add. V; 15 καὶ — τὴν] διὰ M 15 μικρότητα V^{mg}M 16 καὶ ἑτέρα — 18 γλιςχρότητι om. F; 18 εἴρηται — συμπόσια post vs. 14 γείτων F 16 Μυκονίων M, Ath. 19 χλευάζει om. AFV 23 ὀδόντας λεόντων om. AFV 25 ἔνδον] ἔνδοξοι F ἄνθρωποι AVM: οἱ ἄ. GF

1407 Μυλαῖος: ὁ ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ Μολυσμός. Δ
1408 Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται. Προκόπιος· τῶν δὲ ὀχετῶν τῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει. Σ E
1409 Μυλήφατος. Δ
1410 Μυλιόωντες: θρηνοῦντες. Δ
1411 Μυλωθρικόν. Δ
1412 Μυλωθρός: ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος. Harp.
1413 Μύλωνος: ὄνομα κύριον. Δ
1414 Μύλλος πάντα ἀκούει: ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Prov.
1415 Μύλοι: οἱ ὀδόντες, οὓς γομφίους καλοῦσι.
1416 Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ: τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον υ βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν. Ar.
1417 Μύνη: ἡ πρόφασις. Δ
1418 Μύξα: τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ Μυξωτήρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνιον ἔθηκε θεῷ· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη ἀθρήσας, φήσεις, Ἔσπερε, πῶς ἔπεσες; Δ Anth.
1419 Μύξος: ὁ λαγώγηρως παρ' ἡμῖν. ἐπῳδή. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ, μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία· Βαβαὶ μύξος· ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων· Μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεύς, ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Suid.
1420 Μυοπάρωνος: εἶδος πλοίου. Δ
1421 Μυοῦμαι· αἰτιατική. Synt.
1422 Μυούμενος: τελούμενος, μυσταγωγούμενος. Σ
1423 Μυοῦντα: πόλις. Δ

1407 — τόπου cf. Ambr. 992, Zon. 1378 **1408** — λέγεται = P, Σ^{a}, Ba 304, 21 cf. Philop. diff., H, Moer. 203, 20; aliter Hellad. ap. Phot. Bibl. 533b 9—10 τῶν sq. Proc. Bell. 5, 19, 19 **1409** β 355; cf. Ambr. 951 **1410** cf. Ambr. 1043 = Zon. 1379; in Hesiod. O. 530 **1412** Harp. = P cf. Bk. 279, 1; — κεκτημένος = Ba 304, 23 cf. Et. M. 594, 45 **1413** l. = Ambr. 971 et 976, Ps. Herodian. 196 **1414** cf. Zen. V 14 **1415** Artem. 1, 31 (in app. p. 31, 17) **1416** Ar. Eq. 10 c. sch. **1417** = Ambr. 1006, Et. M. 594, 50 cf. sch. φ 111; Ap. S. 114, 13, H **1418** μυξωτήρ cf. Ambr. 1011 τῷ sq. Anth. 6, 148 **1419** ἀλέκτωρ — ὄνου Incantamenta magica n. 103 (Jb. Suppl. 11) **1420** = Ambr. 982 **1421** = Synt. Gud. et Laur. **1422** = P, Σ^{a}, H cf. Ba 304, 24, Zon. 1379 **1423** cf. Zon. 1377

1412 hinc v. Π 3125 extr. **1415** cf. **1402**, **1404**, **1406** **1419** cf. v. Α 1115; καὶ παροιμία sq. ex v. Β 6 **1420** cf. v. Κ 1404

1 ὁ pr. om. A 2.3 Προκόπιος om. F post **1412** καὶ ἐξ αὐτ(οῦ) ῥῆ(μα) μυλωθρῶ mg. add. A^{r} cf. v. Π 3125 **1414** post **1410** GM, ordo poscit 10 κουφότητα AFM κουφότατα V 11 πάντων AFVM 12 γομφίας A 14 υ] μυ G 19 Κανωπίστᾳ G 20 ἀθροίσας GF φύσεις V 21 ἔπεσε V 22 λαγόγηρως G 24 καὶ pr. — 25 μεγάλαυχος om. AFV mg. A^{r} 24 Βαβαὶ μύξος ex A^{r} solo 28 Μυούμενος] καὶ M. M **1423** ex AF solis A(GFVM)

Σ 1424 Μυόχοδον: οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ· ὁ μυόχοδος γέρων λεληθέναι σφόδρα οἰόμενος.

Synt. 1425 Μύω: τὸ καμμύω· αἰτιατικῇ.

E 1426 Μυώνων: τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος· Γότθων δέ τις ἀκοντίῳ βαλών, μυώνων δὲ οἳ ὄπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἑκατέρων, ἐπιτυχών, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἷλκε.

Σ 1427 Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς.

Δ 1428 Μυωπάζω: τὸ φυλάττω.

Σ 1429 Μυωπιζόμενος: μυωπάζων, παρακαμμύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωπίζω καὶ τὸ τύπτω.

Σ 1430 Μύωψ: ὁ οἶστρος. μυΐά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ, βοῦς σῶος μύωψ· τοὺς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων μύωψ. λέγεται Μύωψ καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου, τὸ ciδήριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Πολύβιος· ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέροιν τοῖν μεροῖν ἤλαυνε κατακράτος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Λυciδίκη coι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα, χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός. καὶ αὖθις· βουστρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητῆρα μύωπα. καὶ αὖθις· κέντρα τ' ἐναιμόεντα διωξίπποιο μύωπος.

Anth.

1431 Μύρα: τόπος τῆς Λυκίων ἐπαρχίας. καὶ Μυρέων ἀνθρώπων, τῶν ἀπὸ Μύρων τῶν Λυκίων.

Δ

Σ 1432 Μύραινα: καταφερής. ἀπὸ τοῦ ζύω. ὦ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραινα cύ.

Δ 1433 Μυρεύς: ὁ τῶν Μύρων, ὡς Πατρεὺς ὁ Πατρῶν· καὶ ἡ δοτικὴ Πατρεῖ καὶ Μυρεῖ.

Σ Δ 1434 Μυρία: πολλά, ἀναρίθμητα. Μύρια δὲ ὁ ἀριθμός.

1424 = P; — ἄξιον cf. H; Men. com. fr. 430 1425 = Synt. Gud. p. 591, An. Ox. 4, 297, 23; — καμμύω = Ps. Herodian. 88, Et. M. 596, 22, H; αἰτιατικῇ = Synt. Laur. 1426 Γότθων sq. Proc. Bell. 6, 23, 37 1427 = P, Ba 305, 12 cf. H 1428 l. = Ambr. 1047 1429 — προσέχων = P, Ba 305, 14 cf. H Μυωπίζω sq. aliter Ambr. 1046 1430 — οἶστρος cf. sch. χ 299, H, Et. Gud. v. οἶστρος μυΐά — βοῦς = P, Ba 305, 16, Et. Gen., Et. M. 596, 21 cf. H βοῦς σῶος — διώκων μύωψ Call. (fr. 138 K. 46 S.) c. sch. cf. sch. χ 299, Et. Gud. v. οἶστρος vs. 14 ὁ — κράτος Polyb. fr. 61 Λυciδίκη — ποδός Anth. 5, 202, 1—2. βουστρόφον — μύωπα Anth. 6, 95, 1. κέντρα sq. Anth. 6, 233, 5 1431 Μυρέων cf. Ambr. 996 1432 = P; ὦ sq. comico attr. Valck. 1433 — Πατρῶν cf. Steph. Byz. vv. Μύρα et Πάτραι 1434 cf. Philop. diff., Et. M. 595, 5; — ἀναρίθμητα = P, Ba 304, 25; πολλά = H, sch. A 2, An. Ox. 1, 270, 17, unde Et. M. 595, 7

1425 cf. 1467 1429 cf. v. Ε 1065 1432 cf. v. Π 2370 1433 cf. v. Π 788

A(GFVM) 1 Μυόδοχον cett. G 1425 om. AFV mg. A^{r} 7 δὲ] δὲ καὶ G 8 φυλάττω] τυφλώττω coll. Oecumen. in 2 Petr. 1, 9 (PG 119, 584c) Bochart 10 Μυωπίζω] nov. gl. FV; δὲ add. G 11 ὁ οἶστρος om. AGF ss. M λέγεται — 19 μύωπος om. V, qui vs. 13 Μύωψ — 17 ποδός in brev. contr. mg. exhibet 12 βουccόος e sch. Kust. βουcόος Bhd. τοὺς AF: τὰς GM 13 μύωψ. λέγεται om. F 15 ἀμφοτέρων τῶν μερῶν GM ἀμφοῖν τῶν μ. B.-W. 16 καὶ — 19 μύωπος om. F 17. 18 βουτρόφον AM 22 προδότι] προδότιμα V 22. 23 προαγωγέ coll. Ar. Vsp. 1028, Ran. 1079 Bhd. 23 καὶ cὺ μύραινα A 24 καὶ om. GF

1435 Μυριάμφορον: μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Ἀριστοφάνης· πόθεν ἀναλάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον, ὅτῳ προσείπω c'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν. Ar.

1436 Μυριέλικτος: ὁ πολλαῖς ἑλίξεσι cυστρεφόμενος. Εὐνάπιος· ὁ βαρὺς ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος ὄφις (ὁ πολυέλικτος), καθάπερ ὑπὸ τῆς Μηδείας ὑποψιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτόν. E

1437 Μυρίκη: εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρῖκαί τε ἐπεπήγεcαν. Δ E

1438 Μυρρίνη: εἶδος φυτοῦ. καὶ Μυρρινῶν, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ cτεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον Μυρίκη. μυρρίνην λαβόντα, τῶν Αἰcχύλου λέξαι τι. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς cυμποcίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ᾖδον. Δ Ar. (Σ) Δ Ar.

1439 Μυριοπραγότερον καὶ Μυριοπρατότερον. Δ

1440 Μύριοι ἐν Μεγαλοπόλει: Δημοcθένης ἐν τῷ κατ' Αἰcχίνου. cυνέδριόν ἐcτι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουcιν οἱ ἱcτορικοί. Harp.

1441 Μύρις: ὄνομα κύριον. καὶ Μυρίτης οἶνος. Suid.

1442 Μυρλεανός: ὄνομα πόλεως Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη. Suid.

1443 Μυρμηκανθρώποις Φερεκράτης γράφει. Suid.

1444 Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Suid.

1445 Μύρμηξ· μυρμήκων ἀτραπούς ἤ τί διαμινυρίζεται. περὶ Ἀγάθωνός φηci τοῦ ποιητοῦ, ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται. Ar.

1446 Μυρμιδόνες: ὄνομα ἔθνους. Δ

1447 Μυροκλῆς: Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίων οὐκ ἄπο πολιτευcαμένων. Harp.

1435 Ar. Pac. 521—22 c. sch. 521 1436 ὁ βαρὺς sq. Eunap. fr. 68, FHG 4, 44 1437 — φυτοῦ = Ambr. 1010 cf. H, sch. K 466 1438 — φυτοῦ + vs. 10 δένδρον cf. Ambr. 1013, H Μυρρινῶν — ἄρχοντες sch. Ar. Vsp. 861 = P v. Μυρρινῶ + Μύρρινος cf. H, sch. Ar. Eq. 964 μυρρίνην sq. Ar. Nu. 1364—5 c. sch. 1439 Μυριοπραγότερον cf. Ambr. 988 1440 Harp. = P; Dem. 19, 11 1441 Μυρίτης οἶνος cf. Ambr. 948 = Zon. 1374 1445 μυρμήκων sq. Ar. Th. 100 c. sch. 1446 = Ambr. 991, Zon. 1374 1447 Harp. = P

1436 cf. v. K 408 1437 πεδίον sq. cf. v. A 4670 1438 sch. Vsp. cr. v. ψωλός 1441 — κύριον ex v. A 3745 1442 ex v. A 4173 1443 ex v. A 3743 vel v. Al 61 cf. ad v. K 2084 1444 ex v. Γ 118 1445 cf. v. χορικός

2 ἂν λάβοιμι G, Ar. 4 βαρὺς] πολὺς G ἐκεῖνος om. V ὁ πολυέλικτος A(GFVM) del. H. Stephan. ὑπὸ] ὁ V ὁ καὶ βαρυνόμενος coll. v. K 408 del. Toup 7 πέδιον — 9 φυτοῦ propter homoeotel. om. A 1438 om. F ante 1437 V 9 Μυρρίνα V 11 τιῦι V, Ar.: τῶι A τὸν GM Αἰcχύλου Ar.: cp. AV Αἰcχύλον GM 13 Μυριοπραττότερον G 14 Μεγάλῃ πόλει G, Harp. plen. Dem.; cp. M 15 cυνέδριόν A^{cp}, Harp. Phot.: cύνεδρον rell. μνημονεύουcιν V, Harp. Phot.: cp. AM μνήμενοι F μνήμονες G 1441—4 om. AF post 1446 V; 1441—2 mg. A^{r} 18 ὄνομα πόλεως] πόλις ἐcτί A^{r} 21 μυρμήκων (cf. vs. 23)] μυρμήκους G Μύρμηκος Ar. Phot. 24 ἐποίει om. A ὑπεκρίνετο G, plerique v. χορικός 25 Μυρμηδόνες FV 26 Μοιροκλῆς Harp. plen. τῶν — 27 πολιτευcαμένων om. A 27 ἄπο] ἀ F κατα Harp. ep.

Σ 1448 Μυρομένη: ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

Ar. 1449 Μύρον διατριπτικόν: παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον τὸ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος· ἢ ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

Thdr. 1450 Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς: τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει· ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐκοσμίαν ἐργάζεται.

1451 Μυρόπη: ὄνομα κύριον.

Δ 1452 Μυροπώλιον.

Δ 1453 Μύρωνος. καὶ Μυρωνίδης, ὁ τοῦ Μύρωνος.

Δ 1454 Μυρσίνη: ὄνομα τόπου.

Δ 1455 Μυρσινῶνος.

Δ 1456 Μύρσωνος.

Σ 1457 Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρρίκης.

Harp. 1458 Μύρτης· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν φησιν, Ἀργείους.

Harp. 1459 Μύρτης, Τελέδαμος, Μνασέας. Θεόπομπος δὲ Πασαίαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν, εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Hesy. 1460 Μυρτίλος, Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἔρωτες.

Ar. 1461 Μύρτον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ τῶ μύρτω θιγεῖν ἐῶντι πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου σπονδὰς ποιησόμεθα ποττὰν Ἑλλάδα.

Σ 1462 Μύρτον: τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου, οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἔπεσθαι κλειτορίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς, τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη.

Harp. 1463 Μυρτώνιον· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

1448 = P, Ba 304, 26, sch. Z 373 cf. H = sch. Luc. 241, 3; Et. Gen., Ambr. 1042, Apion **1449** Ar. Lys. 943 c. sch. **1450** Thdr. in Ps. 132, 2, PG 80, 1912a b **1452** = L **1453** Μύρωνος = L, Ps. Herodian. 196 cf. Ambr. 972, Ps. Herodian. 89. Μυρωνίδης sq. cf. Ambr. 964 **1454** cf. Ambr. 960 et 1020 **1455** = Ambr. 979 **1457** cf. P = Ba 304, 27, sch. Pl. ep. 361 b, sch. Ar. Av. 82, H **1458—9** Harp. = P; Dem. 18, 295, FGrHist 115, 231 **1461** Ar. Lys. 1004—6 c. sch. 1004 cf. H **1462** = P cf. H; Rufus Ephes. p. 147, 7 Daremberg, ex quo Poll. 2, 174 **1463** Harp. = P; Dem. 18, 27

1462 cf. v. K 1767

A(GFVM) 3 ἐπεὶ] ἐπὶ GV **9. 10** εὐοσμίαν G, Thdr. cf. vs. 6 **1451** om. AFV 14 ὄνομα τόπου] τόπ(ος) A **1455** non nov. gl. GM; Μυρσιῶνος A cf. Ambr. 978 **1456** non nov. gl. F 17 μυρίκης GF 19 ἑκάστη πόλει GM cp. V 20 Μύρτης non nov. gl. G, Harp. plen. **1460** ante **1458** V

1464 Μυρώ, Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Hesy. Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

1465 Μυρώ, Ῥοδία, φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ Hesy μύθους.

1466 Μῦς: ὄνομα κύριον πύκτου. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωϋφίου. | Δ

1467 Μύσαντος: καμμύσαντος. καὶ Ἔμυσας, ἀντὶ τοῦ ἐκάμμυσας. Σ ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα, Πατροφίλα, κανθοὺς Σ + Anth τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.

1468 Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος: ἐπὶ τῶν πρῴην μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόον δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. λύσις ὀνείρου· Μῦς δ' αὖ φανεὶς On. ἔνδολος ἐν τρόποις πέλει.

1469 Μυσάττομαι: ἀποστρέφομαι. Δ

1470 Μυσάχνη: ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος Σ? καὶ παχεῖα. Ἱππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησίν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου. καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι· Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον· Εὔπολις εἰλίποδας ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μίξιν.

1471 Μυσὶ κανθαρίς: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Prov.

1472 Μυσίων: Θρᾳκικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θρᾴκης πολλὰ περὶ τὴν Soph Μυσίαν. Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν. τουτέστι χωρίων.

1473 Μύσκελλος· οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου E προκρίνει. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος· χώρης καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἦλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε· ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν ἕλοισθε, πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. καὶ ἀκούσαντες ὁ μὲν Ἀρχίας πλοῦτον αἱρεῖται· πλούσιοι γοῦν οἱ Συρακούσιοι· ὁ δὲ Μύσκελλος ὑγείαν· καί εἰσιν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιᾶται.

1474 Μύσκελλος: ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης Ar. ὕειν αὐτόν. ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. ὁ δὲ ᾤετο οὐκ ἄν ποτε ὑφ' ἑαυτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ.

1467 — καμμύσαντος = P, Ba 304, 28, Zon. 1379 cf. H ἀκμαίη sq. Anth. 7, 221, 1—2 **1468** μῦς δ' αὖ sq. Astramps. **1469** cf. H **1470** Ar. Byz. (p. 169 Nauck) cf. Eust. I. 575, 33; 1088, 37; 1329, 32; Sueton. ap. Miller, Mél. 414; H vv. γυναῖκες εἰλίποδες et ἐργατίς; Archil. fr. 184, Hipponact. fr. 110, Anacr. fr. 156—9, Eup. fr. 161 **1471** = Diogen. VI 49 **1472** Soph. Ai. 720—1 c. sch. **1473** Aelian. fr. 346 **1474** sch. Ar. Nu. 371

1464 cf. v. O 253 **1466** cf. v. O 680 **1467** cf. 1425 **1468** cf. 1477 **1470** cf. 1112 et v. B 391; hinc v. Π 829 **1473** cf. v. A 4104

1464—5 post **1452** GM, ordo antistoech. poscit 2 θυγάτηρ] μήτηρ coll. v. O 253 A(GFVMT) Allatius 4 Μοιρώ Wil. 5 μύθους] νόμους μαιῶν καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαοιδάς τε καὶ ἰατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεχοῖς καὶ μητρικῶν στροφῶν θεραπείας add. Eudocia **1466** om. F **1468** om. AFV mg. A^{r} 11 ἀθρόως ed. pr. 12 ἔνδολος GM: ἔνδηλος T ἔκδηλος A^{r} 14 ἐργάτης F δήμιος temere Kust. 18 εἰλίποδα GFVM 19 καθαροῖς F 23 οὕτως A^{oc}G 27 γοῦν A cf. v. A 4104: γὰρ GVM 31 αὐτοῦ GM αὖ V

γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμηχανοῦντι τὴν κτίσιν παρακαθίσαν τὴν παλλακίδα δακρύειν, ὀδυρομένην τὰς πλάνας, καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς αἰθρίας. τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν.

Σ 1475 Μῦς λευκός: οἱ κατοικίδιοι μύες ἄταν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται.

Σ 1476 Μύσος: μίασμα.

Σ 1477 Μῦς πίσσης γεύεται: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλαξόντων μετὰ κόπου. καὶ Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ, ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλάξαντος.

Harp. 1478 Μυσῶν λεία: παροιμία τίς ἐστι λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων τε καὶ ληστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν.

Prov. 1479 Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο.

1480 Μύσωνα τὸν Χηνέα.

Σ 1481 Μυσταγωγεῖ· αἰτιατικῇ. μυστήρια ἐπιτελεῖ· ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

Σ 1482 Μυσταγωγός: ἱερεύς.

Σ 1483 Μύστακα: τὸ χεῖλος. Ἰωάννην τὸν Μυστάκωνα παρεστήσατο, Ε καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογγίβαρδον. ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια.

Δ 1484 Μυστήρ.

Σ 1485 Μυστήρια: τελεταί. Μυστήρια ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς Ar. ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα.

Σ 1486 Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων.

Ar. 1487 Μυστιλᾶται: κατατρώγει. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ Μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας.

1475 = P cf. Miller, Mél. 355, n. 56 1476 = P, Ba 304, 29 cf. H 1477 cf. P 1478 Harp. = P 1479 = Diogen. VI 42 1480 Laert. 1, 107 1481 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 297, 25 μυστήρια sq. = P, Σ^a, Ba 305, 2 cf. H 1482 = P, Ba 305, 1 cf. H 1483 — χεῖλος = P, Ba 305, 7 Ἰωάννην — Λογγίβαρδον Th. Simoc. 2, 17, 8 1485 — τελεταί = P, Ba 305, 4 Μυστήρια alt. sq. sch. Ar. Ran. 456 1486 = P, Ba 305, 5 cf. Byz. Zt. 16, 63, 22 aliter H 1487 sch. Ar. Eq. 827 et 1168

1477 cf. 1468 et v. O 680 1487 cf. 553

A(GFVMT) 1 γενομένους V 2 πλακίδα GM 3 περὶ om. V ἡ — εἴρηται om. F, εἴρηται om. A 1477—9, 1476, 1481, 1480, 1483 ordo in A sed vid. Phot. 1476, 1480, 1478—9, 1477, 1481—3 ordo in GM 10 πίττης GVM cf. 1468 11 Μυὸς] γὰρ add. A 14 καταδραμόντων ἀστ. Harp. et e corr. Phot. 15 τοῦ βασιλέως ex A, Harp. Phot. 16 λεία] παροιμία τίς ἐστιν add. GM cf. vs. 13 19 ὡς] εἰς Phot. Ba 1482 om. A 22 χεῖλος] Μυστάκων (nov. gl.) add. GT Ἰωάννης G cp. AVM Μυστάκων ἀπεστερήσατο V 1487 om. F post 1488 V 29 ἰδίως δὲ om. V 31 ἤδη — τουτέστι ex A, sch.

1488 Μυστίλην: ψωμόν. κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι. Σ

1489 Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Σ

1490 Μυτιληναῖος: ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης. Δ

1491 Μύττις, μύττεως, τὰς μύττεις. Δ

1492 Μυττωτόν: ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν τοῦ κατασκευάματος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τουτέστι τὰ σκόροδα. οἷμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. Σ Ar

1493 Μυχαίτατον: ἐσώτατον. καὶ Μυχοίτατον. καὶ Μυχία, ἡ Ἀφροδίτη. Δ

1494 Μυχθίζεις: χλευάζεις, μυκτηρίζεις. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις· τάχα που σαρδάνιον γελάσεις. Δ + Anth

1495 Μύχιος σήραγξ. Δ

1496 Μυχός: ὁ ἐνδότατος τόπος. ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς μέχρις εἰσαεί μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ. Δ Soph

1497 Μυχοί: παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις, τὰ ἔνδον. Hdt.

1488 = P, Ba 305, 9 cf. H 1489 = P, Ba 305, 6, Σ^a 1491 cf. Ambr. 1012, Zon. 1377 1492 — σκορόδου = P, Ba 305, 11, sch. Luc. 119, 4; 196, 20, H cf. Ft. M. 596, 3 = sch. Luc. 119, 3; Et. Gen., sch. Ar. Vsp. 62, Erotian. 59, 10 κατασκευάζεται sq. sch. Ar. Ach. 174 1493 — ἐσώτατον cf. Ambr. 950 (aliter 1036); P = Ba 305, 8. Μυχοίτατον cf. Et. M. 596, 9 Μυχία sq. = Ps. Herodian. 89, Ambr. 1033, Studem. An. 269 1494 — μυκτηρίζεις cf. H καὶ sq. Anth. 5, 178, 3—4 1496 — τόπος = Et. M. 596, 13 cf. H, sch. I 659, Zon. 1375, Byz. Zt. 16, 63 vs. 19, aliter Ambr. 949 ὥς sq. Soph. Ai. 570—1 1497 gl. Hdt. 2, 11

1494 hinc v. σιμά 1496 cf. v. Γ 250

1489 mg. ad 1483 M post 1483 GT 3 Μυστηπόλος VMT, Ba (Ambr. 959) A(GFVMT) 1490 om. GMT 1491 om. F 7 τοῦ alt. om. GT, sch. 7. 8 σκευάσματος M 10 καὶ alt.—Ἀφροδίτη om. AF post 1497 omisso καὶ V 13 που om. V σαρδώνιον GVM σαρδόνιον T Planud. 14 σήραξ GFM 15 γηρωβοσκός AGVM cf. v. Γ 250

1 Ναασών: ὄνομα κύριον. οὗτος ἕκτος ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὢν θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν γυναῖκα ἠγάγετο. χρὴ οὖν ἐπισημήνασθαι, ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ.

2 Νάβα: παρὰ Ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεστῶσα τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἡ Ῥωμαϊκή· ναῦς γὰρ καὶ νάβα ἐγγύς.

E 3 Ναβάται: γένος Ἀράβων. ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἄραβας, τοὺς λεγο-
Δ μένους Ναβάτας. καὶ Ναβαταῖοι, ἐθνικόν. Ναβάτος φασιν Ἀ<ραβίας
Etym.? εὐδαίμ>ονος γενόμενος. ἐκ τοιούτου τινος Ναβαταῖοι ἔθνος τῆς εὐδαίμονος Ἀραβ<ίας> χώρα Ναβατηνή.

Σ 4 Νάβλα: εἶδος ὀργάνου.

Δ 5 Νάβις, Νάβιδος. Λακεδαιμονίων τύραννος.

EV 6 Ναβουθαί· οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαάβ, ἐξ Ἰζάρου πόλεως, ἀγροτειτων ὤν. τοῦ δὲ βασιλέως Ἀχαὰβ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶν ἰδίων ἀγρόν, ἵνα συνάψας ἓν αὐτὸ ποιήσῃ κτῆμα· εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινα τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὔ φησι ποιήσειν, αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν καρπώσεσθαι γῆν, ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τῷ μὴ τἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο οὔτε τροφήν. τῆς δὲ Ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν Ναβουθαὶ σκαιότητα, καὶ ὡς χρησάμενος ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις ὑβρισθείη, μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. ἡ δὲ μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει, παυσάμενον δὲ τῆς λύπης ἐπὶ τὴν συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς Ναβουθαὶ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν προκαθίσαι μὲν αὐτῶν Ναβουθαί· εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπι-

1 cf. Zon. 1383 3 Ναβαταῖοι, ἐθνικόν = Ambr. 31 Ναβάτος sq. Steph. Byz. 4 = P, Ba 305, 25 cf. H 5 — Νάβιδος = Ambr. 10 6 Ios. Ant. 8, 355—362 = EV 1, 65, 21—67, 5

A(GFVM) ante 1 τῶν Σούδ(α) ἢ Σουίδ(α) τὸ δεύτερον add. M 1 om. AFV mg. M 1 ὗτος — 3 ἱερατικῇ om. G 5 νάβα] ναύα F 6 πέμπτος F 7 Ναυάτας cett. F ἐθνικοί AFV Ναβάτος — 9 Ναβατηνή ex mg. M 7. 8 Ἀ<ραβίας εὐδαίμ>ονος in M illegibilia, e Steph. suppleta 11 Λακεδαιμόνιος F cp. AV 12 Ναβουθάς G Νάβουθος Exc. 13 Ἀχαὰβ om. A ἀποδίδοσθαι AV 14. 15 ἓν αὐτὸ] αὐτὸν ἓν G 15 μὴ om. V 17 καρπώσασθαι GV 18 τῷ — λαβεῖν om. V 20 ὅ τι — 23 πρόνοιαν] καὶ μαθούσης τὸν N. αἴτιον μὴ μικροψυχεῖν παρεκάλει V 24 τῆς] τῆς τοῦ G τιμωρίαν V 27 αὐτῶν] αὐτὸν GM

φανοῦς. παρασκευασαμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσοντας αὐτοῦ, ὡς τὸν θεὸν εἴη βλασφημήσας καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι· καὶ τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε, καὶ προῖκα ἐκληρονόμησεν Ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς πέμπει Ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαὰβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐρησόμενον, ὅτι κτείνας τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαὶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό τε αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς χυθήσεσθαι καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ γένος ἀπολεῖσθαι, τοιαῦτα ἠσεβηκότος. ὁ δὲ Ἀχαὰβ μετάμελος γενόμενος καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ, τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀχαάβ.

7 Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὁ κτίσας τὴν Βαβυλῶνα E
πόλιν μεγάλην καὶ κινστέρναν καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον (τὸν κληθέντα κρεμαστόν) τεχνησάμενος καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπὰ γένη φυτῶν. εἰς τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα κατετέρπετο, ὑπ' οὐδενὸς ὁρωμένη. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας· οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· σοὶ λέγω, Ναβουχοδονόσορ· ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπί σε, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ, δώσει αὐτήν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες ὡς

7 — p. 434, 9 ταπεινῶσαι Georg. 264, 21—2, 265, 8—266, 22

7 hinc v. M 400

1 παρασκευασαμένη V 3 καταχρήσασθαι V καὶ alt. — 4 Ἀχαὰβ] ὁ δὲ A(GVM) βασιλεὺς πρ. ἐκλ. V 5 τὸν — Ἀχαὰβ om. V πεπραγμένων] πραγμάτων G 5. 6 ἐρησόμενον ὅτι κτείνας A, Exc.: ἐλέγξοντα, καὶ εἶπε τῷ Ἀχαάβ, ἀνθ' ὧν ἀπέκτεινας GVM 6 κληρονομήσειεν αὐτὸν ex A, Exc. 7 ἀδίκως ante vs. 6 τὸν transpos. VM κατ' ἐκεῖνον] κάκεῖνον A τὸν alt.] τὸν τοῦ G 8 σαυτοῦ GVM^{ac} αἷμα om. G 9 χυθήσεται V αὐτοῦ AMYp, Exc.: σου GVM^{ac} ἀπολεσθήσεται V τοιαῦτα — 10 Ἀχαὰβ] ὁ δὲ βασιλεὺς V 9 ἠσεβηκότα A 11 τοῖς om. V 12. 13 ὑπερβάλλεσθαι V 13 ἐπεὶ — μετανοεῖ om. V τετολμημένοις] τελούμενοις G 14 τελέσει V 7 ante 1 (2) V 16 κιστέρναν A cf. Georg. 16 τὸν — 17 κρεμαστόν ex M^{mg} cf. Georg. 17 ἐν αὐτῷ ex M solo 18 γῆν] τὴν γ. G, Georg. 18. 19 ἐποπτεύουσα ἐκείνην V 20 πορευόμενος V 23 ὄντος αὐτοῦ V 25 μετὰ] μ. τῶν G 28 ἐπὶ — 29 ἀπὸ] καὶ ταῦτα ἔπαθεν· ἀπὸ δὲ V 30 τὸ AV, Georg.: καὶ τὸ GM 30. 31 ἕως οὗ AMYp, Georg.: καὶ GVM^{ac} 31 ὡς λέοντος om. A

ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ εἰς τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.

Δ 8 Ναέται: οἱ οἰκήτορες.

Δ 9 Ναζαρηνός: ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Δ 10 Ναζιραῖος: ὁ θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός.

Suid. ἰστέον δέ, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥώμης Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζιραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί.

Δ 11 Νάζις: ἐθνικόν.

Δ 12 Ναζωραῖος: ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ.

Σ 13 Νάει: στάζει, ῥέει.

Σ 14 Ναΐδες: πηγαί· ἢ Νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Δ 15 Νάϊνον.

Harp. 16 Ναΐς, ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. ἐν Πλούτῳ, δηλαδὴ ὅπου τό, ἐρᾷ δὲ Ναΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου; ὅ τινες ἠγνοηκότες ἔγραψαν Λαΐς· ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.

Σ 17 Νάκην: προβάτων δοράν.

Suid. 18 Νάκλη: πόλις περὶ Ἡλιούπολιν· ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἄφακα. ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χ εἰς τὸ Χριστόδωρος.

Δ 19 Νακώλεια: ὄνομα τόπου. ἰστέον δέ, ὅτι κοινῶς μὲν τεθήλυνται ἡ

Etym.? Φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ Νακώλης νύμφης· ἐξ ἧς καὶ Νακώλαιον, ἡ αὐτή· ὡς ἀπὸ νύμφης νύμφαιον. ἐθνικὸν αὐτῆς Νακωλεύς, ὡς Σελευκεύς. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια.

Etym.? 20 Νακώνη: πόλις Σικελίας, κατὰ τὸν Ἐθνικογράφον.

8 cf. H 10 — μοναχός cf. Zon. 1383, H 11 cf. Ambr. 32 12 cf. Ambr. 35; l. — Ps. Herodian. 164 13 = P, Ba 305, 26, H cf. sch. ζ 292 (= Zon. 1387), Ambr. 63, Byz. Zt. 16, 63, 29 14 = P, Ba 305, 27 cf. Zon. 1386, H 16 — Ἀριστοφάνης Harp. = P cf. Ath. 13, 592 c; Lys. fr. 245, Ar. fr. 170 ἐν Πλούτῳ (179) sq. cf. Ath. 13, 592 c unde Harp. plen. 17 = Σ^{e}, P (in ξ 530) cf. Ba 306, 3, H v. νάκεσι, Ap. S. 114, 31 19 — τόπου = Zon. 1386 cf. Ambr. 52 ἰστέον sq. Steph. Byz. 20 Steph. Byz.

10 ἰστέον sq. ex v. Χριστιανοί 14 cf. 305 18 ex v. Χριστόδωρος

A(G F V M) 1 δὲ om. G 3 εἰς A, Georg.: εἰς τὴν G V M μου pr. om. V καὶ— 4 μου pr. om. V 6 οὖν om. G καὶ ὑπερυψῶ om. A 10 Ναβέται F οἱ om. A 13 ἰστέον — 15 Χριστιανοί om. A F mg. A^{r} V 13 ἰστέον δὲ om. A^{r} V Ῥωμαίων M^{cp}, v. Χριστιανοί 19 παρὰ] π. τὸ F διατρίβεσθαι ss. cαι F 20 Νάϊον Bhd. 21 ἐν — 23 ἐπισημαίνεται om. A F V mg. M 21 ἐν G: ἐν τῷ M 18 om. A F mg. A^{r} post 23 V 25 ζήτει — 26 Χριστόδωρος om. V 25. 26 περὶ τούτου καὶ om. A^{r} 19 post 22 G, ordo poscit, mg. M (qui gl. post 18 delevit) 27 Νακόλεια G, Steph. ἰστέον — 31 Ἐθνικόγραφον om. A F V 29 δὲ om. G 30 Νακώλια M

21 Νάκος: ἔντριχον δέρμα, ἤτοι δορὰ προβάτου. κυρίως δὲ τὸ Σ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κῴδιον καὶ κῶος. κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος· ἔρπειν τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι καὶ τὰ νῶτα κα- Ε λύπτειν νάκεσιν, ὡς εἰ κατίδοι τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. ἡ δοτικὴ νάκει. ἡ ἀναλογία, ὡς βλάβη, βλάβος· δίψα, δίψος· Δ νάπη, νάπος· οὕτω νάκη, νάκος. ὥσπερ δέ, φασίν, ἡ ἀήτη, καὶ ἀρσενικὸν ἀήτης, Etym. ἀήτου· καὶ ἡ ἀράχνη, ἀράχνης, ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ νάκη, ὁ νάκος, τοῦ νάκου. τριχῶς οὖν ὁ νάκος, ἡ νάκη, τὸ νάκος.

22 Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. Σ

23 Νᾶμα: ὕδωρ ποτόν. τόπος κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι. Σ Ε

24 Νάννακος: παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος. τοῦτόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν Suid. πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε. καὶ παροιμία· ἀπὸ Ναννάκου, ἐπὶ τῶν πάνυ ἀρχαίων.

25 Νάννιον· Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαι Harp. φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιον φησὶ Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφωτέραν εἶναι.

26 Νάνος: ἐπὶ τῶν μικρῶν, παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ ὁ Σ Θεόφραστος· ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. Νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ Ar. ναννοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἰννοί. οἱ πλείους τῶν ὕστερον γίννους τούτους γράφουσι. δοκεῖ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις· κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα, καθὰ καὶ τὰ βρέφη, ὧν καὶ μείζω τὰ ἄνω. Etym.

27 Ναξία: πόλις. καὶ Ναξία λίθος, ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος Δ γὰρ πόλις Κρήτης. ὁ γράψας ὅτι Ναξία πόλις Καρίας, ἧς ὁ πολίτης Ναξιεὺς Σ καὶ Ναξιάτης· λέγει καὶ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος. καὶ Κρητικὴ δέ, ἀφ' ἧς ἡ Ναξία Etym.? λίθος· ἣν εἰ διὰ τοῦ ι γράφεται, κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα καὶ

21 — προβάτου pr. = P, Ba 306, 5 cf. Ambr. 58 κυρίως — προβάτου alt. cf. Et. M. 597, 14, H ἔρπειν — κυνῶν Ios. Bell. 3, 192 ἡ ἀναλογία sq. cf. An. Ox. 1, 297, 21, unde Et. M. 597, 17; Eust. O. 1771, 47 22 = P, Ba 306, 4, Zon. 1384 cf. H 23 — ποτόν = P, Ba 306, 6 cf. Zon. 1387, H 25 Harp. (ex Ath. 13, 587) = P; FGrHist 244, 211 26 — ἔχουσι = P cf. H, sch. Luc. 228, 18; Aristot. h. a. 6, 777 b 27 νάννοι — ἰννοί sch. Ar. Pac. 790 cf. Zon. 1384 δοκεῖ sq. cf. Orion 108, 18, unde Et. M. 597, 27 27 — πόλις aliter L, Zon. 1386 Ναξία λίθος — Κρήτης = P cf. H, sch. Pind. I 6, 106 ὁ γράψας sq. Steph. Byz.

21 cf. v. K 2208; extr. cf. v. A 3750 24 init. cf. v. τὰ ἀπὸ N.; τοῦτον — ἱκέτευε ex v. τὰ Ναννάκου; ἀπὸ sq. ex v. A 3448 26 Ar. cf. vv. I 385, K 396, cφυράδες

2 καὶ — κῶος om. A F V mg. M 5 ἡ ἀναλογία — 8 νάκος ex mg. G M A(G F V M)
8 τὸ M: καὶ τὸ G 11 τοῦτόν — 14 ἀρχαίων om. A F mg. Νάννακος praemisso A^{r} 12 τοῦ om. G 13 ἱκέτευσε G M καὶ om. V, καὶ παροιμία om. A^{r} ἀπὸ] τὰ ss. M ἐπὶ sq.] γρ. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων ss. G M = v. A 3448 21 Νάννος cett. G V M; γρ. καὶ δι' ἑνὸς νν ss. M 24 οἱ — 26 ἄνω ex mg. G M 24 ὑστέρων ed. pr. 25 γύννους Bas. 26 ὧν G: ὡς M 28 ὁ pr. — p. 436, 4 ἡδύς om. A F V mg. M 28 Καρίας om. G

φανεροῦσα. καὶ Κυκλὰς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ Νάξος. ἢ ἀπό τινος Νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν κατὰ δωρεὰν Ἥρας. καὶ Διόνυσος δέ, φασίν, οὕτως ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς.

Ar. 28 Ναξιουργὴς κάνθαρος: πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα· ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἶδη. Κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτως· τῶν πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐποίουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους· οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ Κνιδιουργεῖς ἀπὸ Κνίδου, καὶ Κέρκυρα ἀπὸ Κερκύρας, καὶ Πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθάρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν, οὗτος ὁ Κανθάρου καὶ τὸ Ἀφροδίσιον καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀπὸ Κανθάρου ἥρωος.

Δ 29 Ναός.

Etym.? 30 Ναπαταί: πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης Ναπαταῖος.

Etym.? 31 Νάπη: πόλις Λέσβου. ὅθεν Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ Ναπαῖοι Ἠπειρῶται.

Etym.? 32 Νάπις: πόλις Σκυθίας.

Σ 33 Νάπος οὐδέτερον καὶ θηλυκὸν ἡ Νάπη: ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος.

Etym. οἱονεὶ νάφη ὡς μὴ φῶς ἔχουσα διὰ δάσος. Ξενοφῶν οὐδετέρως λέγει τὸ

E+Δ νάπος, τὸ ἔδαφος. ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ

E καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν ἀγνοοῦντες, εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

Σ 34 Νάπυ: σίνηπι. κἄβλεψε νάπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. ἐπ-

Ar. έβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον (δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ), καὶ τὰς ὀφρῦς συνέστειλεν. τὸ ὡς εἰπεῖν ἀφυὲς ἤτοι κακοφυές.

Etym.? 35 Ναρβὼν ἡ Ναρβωνησία: ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις. καὶ Νάρβις, πόλις Ἰλλυριῶν.

Δ 36 Νάρδος: μυρεψικὸν ἔλαιον. θηλυκῶς. καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην

Anth. νάρδον, ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου.

28 Ar. Pac. 143 et 145 c. sch.; Crat. fr. 13, Men. fr. 348, 4 29 P contulit Wentzel 30—2 Steph. Byz. 33 Νάπη—τόπος = P, Ba 306, 8 cf. Ap. S. 114, 32, H, Et. M. 597, 42 Ξενοφῶν An. 6, 5, 12 νάπος, τὸ ἔδαφος = Ambr. 59 ἐπεὶ sq. Xen. An. 6, 5, 12 34 — σίνηπι = P, Ba 306, 9, Et. Gen., Et. M. 597, 30, Ambr. 60, H cf. sch. Ar. Eq. 631, Moer. 204, 13 κἄβλεψε—συνέστειλε Ar. Eq. 631 c. sch. 35 Steph. Byz. 36 καὶ sq. Anth. 6, 250, 5—6

28 cf. vv. σίλφη, Π 718, K 310

A(GIFVM) 5 κάνθαροι] Ναξιουργεῖς add. V 6 ὡς—12 εἶναι om. F 6 τινας A Κρατῖνος—10 εἶναι om. V 7 τοῖς om. GI 10. 11 ἀπὸ Κνίδου om. A, sch. 11 Πάρωνα] σημείωσαι τοῦτο εἰς τοὺς καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ (Anton. 35) μυοπάρωνας mg. add. (G)IM ἄντικρυς—13 ποτηρίου ex A(F), sch. 12 καὶ om. F 14 οὗτος om. V 30—32 om. AFV mg. M 17 πολίτης M: ἀπὸ ταύτης GI 20 Νάπος—ἡ ex (A$^{r\,mg}$) GIM; Νάπος V 21 οἱονεὶ—δάσος ex mg. IM 22 νάπος] ὡς add. GI ss. M 24 μέτωπ'] βλέφαρ' GI ἀνέσπασεν] ἤγουν add. IM 24. 25 ἀπέβλεψε F 26 τὸ—κακοφυές ex mg. GIM 35 om. AFV mg. M 29 κανότριχα AFV 30 ὑέλου A ὑάλης GI

37 Νάρθηξ. καὶ πανακείταν νάρθηκα κροτάφων πλάκτορα νηπι- Δ Anth.
άχων. ζήτει ἐνταῦθα, ὅτι ὁ νάρθηξ ᾠκείωται τῷ μεθύσῳ καὶ οὕτως ἐλαφρῷ Διονύσῳ. καὶ τό, πολλοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι. καὶ ὅτι Νάρθηξ Etym.?
νησίδιον ἐγγύς φασι Σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν· οὗ ἐθνικὸν Ναρθηκουσσαῖος
5 ἢ Ναρθηκούσιος.

38 Νάρκη: μυρμηκίασις. Ἀριστοφάνης· οἴμοι, τί πέπονθα; ὥσπερ Σ
νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι Ar.
κατέχειν. συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυδίου τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος.

10 39 Ναρμαλίς: πόλις Πισιδίας, ὡς Κάβαλις. Etym.?

40 Νάρυξ: πόλις. ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη· ἡ καὶ Ναρύκιον καὶ Ναρύκη· Etym.?
ἐξ ἧς ἦν ὁ Λοκρὸς Αἴας.

41 Νάρωνος: ὄνομα κύριον. Δ

42 Ναρσῆς, στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔμφρων ἐς τὰ μάλιστα καὶ δρα- E
15 στήριος καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὔ τι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντιστο· φύσεως δὲ ὅτε δεξιότητι διέπρεπε καὶ παραστῆσαι οἷός τε ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα, καὶ ταῦτα τομίας γε ὢν καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς καὶ ἐν ἰσχνότητι
20 ἐκδεδιητημένος· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν ἐς τοσοῦτον ἐκέκτητο ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

43 Νασαμῶνος: ὄνομα κύριον. ὄνομα κύριον ὁ Νασαμών, ἐξ οὗ Δ
Νασαμῶνες, ἔθνος Λιβύης. Etym.?

44 Νασταί: πυκνόν, μεστόν, πλῆρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διὰ- Σ
25 φέρει τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μανόν, ἀραιόν, χαῦνον, ἢ ἀνωφερές, ὡς φλόξ. Suid.
ὅτι γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἓν εἶναι. Νασταὶ δὲ ἀρσενικῶς πλακοῦς, ἢ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἦκε γὰρ ἄν σοι Ar.
ναστὸς εὖ πεπεμμένος. καὶ τοιοῦτον μὲν ὁ ἐν ὀξείᾳ τάσει ναστός· οὗ Etym.?
θέμα τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ νάσασθαι. Νάστος μέντοι βαρυτόνως πόλις Θρᾴκης, ἣ ἐλέγετο
30 καὶ Νέστος.

37 l. = L καὶ πανακείταν—νηπιάχων Anth. 6, 294, 1—2 vs. 3 πολλοὶ—Βάκχοι Orph. fr. 5 p. 235 Kern Νάρθηξ sq. Steph. Byz. v. Νάρθηκις 38 — μυρμηκίασις = P, Ba 306, 10 cf. H οἴμοι—κατέχειν Ar. Vsp. 713—4 συντελεῖ—πάθος cf. Alexid. fr. 48 (2, 314 K.) ex Ath. 7, 314 d e 39—40 Steph. Byz. 41 cf. Theognost. An. Ox. 2, 36, 14; l. = Ambr. 23 42 Agath. 1, 16 p. 47, 8—16 43 Νασαμῶνος = Ambr. 21 Νασαμῶν sq. Steph. Byz. 44 — τι = P, Ba 306, 11, H cf. Et. M. 597, 56 et 598, 5 vs. 26 Νασταὶ—πεπεμμένος Ar. Pl. 1142 c. sch. Νάστος μέντοι sq. Steph. Byz.

38 cf. v. M 109 42 cf. v. τομίας 44 hinc v. M 158. τὸ γὰρ—φλόξ ex v. M 157

1 παρακείταν GI Anth. πλάκτοραν F πλάγκτορα M 2 ζήτει—5 Ναρθηκούσιος om. AFV mg. GIM; Νίκας (cf. Miller, Mél. 3 sq.) ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ. Νάρθηξ δὲ ὁ τοῦ ναοῦ λέγεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ (cf. Et. M. 597, 49). Ἀμφιλόχιος (ed. Combefis p. 209 extr.) περὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰσέρχεται ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας mg. alia m. add. E 5 Ναρθηκούσσιος M 8 συντελεῖ—9 πάθος ex mg. GIM 8 ἰχθύδιον GI 39—40 om. AFV mg. M 11 ἡ GI: εἰ M 19 ἰσχυρότητι V 22 ὄνομα alt.—23 Λιβύης ex mg. GIM 22 οὗ M: καὶ ὧν GI 23 Λιβυκόν GI 25 τοῦ] δὲ τοῦ GI τὸ—φλόξ om. AF (similia mg. A^{r}); χαῦνον—φλόξ om. V 26 ὅτι—εἶναι ex mg. M 27 ἦκει GI 28 εὖ om. V καὶ—30 Νεστός om. AFV mg. M A(GIFVME)

Thuc. 45 Ναυάγιον: παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετέρως μέν, ὅταν τι τῆς νηὸς ἀπολεσθῇ, οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια.

Soph. 46 Ναυαγίων: πτωμάτων. ἐξ ἑνὸς κακοῦ, πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον.

Σ 47 Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Synt. 48 Ναυαγῶ· αἰτιατικῇ.

Synt. 49 Ναυαρχῶ· δοτικῇ.

E 50 Ναυάτος· οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε, μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια, ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπειν θεῷ, τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. τοιαύτας ἐπιστολὰς κατ᾽ ἐπαρχίας δεχόμενοι πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων τὰς κρίσεις. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδόκει πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις, οἱ δὲ ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου κινουμένου, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπιστελλόντων τἀναντία καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων ἃ ἑκάτερος ἔλεγεν, ἕκαστος κατ᾽ ἔθος ἐς τοῦτο ἔτρεψεν, ἐς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐπὶ πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Οὐαλέντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησεν.

51 Ναυατιανοί: αἱρεσῖται, τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων E ἐγένετο ἐπίσκοπος Σισίννιος, ἑλλόγιμος καὶ ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων καὶ κρείττων διαβολῆς, περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος. ἐρωτώμενος δὲ διὰ τί δεύτερον λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ

45 sch. Thuc. 1, 50, 3 46 Soph. El. 728—730 c. sch. 47 = P, Ba 306, 13, H, Zon. 1385 48 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 297, 30 cf. Synt. Laur. 49 = An. Ox. 4, 298, 2 50 Socr. h. e. 4, 28 51 vs. 31 καὶ sq. Soz. h. e. 8, 1

50 hinc v. K 2097 51 cf. v. Σισίννιος 2

A(GFVM) 1 et 3 νέως F, sch. 4 ἐμπίπλατο M ἐμπίπλαστο GV πίμπλατον F 9 πρεσβύτης VM ep. A 10 ἐπιθυμήσαντας F 15 ἀλλ᾽ ἀποτρέπειν V 16 τῷ — ἁμαρτήματα om. V 19 εἰς θάνατον post μυστηρίων transtulit V 20 ἁμαρτίας πεπτωκότας G πικρὰ — εἶναι] ἀπάνθρωπος $V^{ep}M^{ep}$ 22 δὲ om. V 24 τὴν om. V οὕτω — 28 συνεχρήσαντο om. V 29 διωγμὸν — 30 Χριστιανῶν] διώκοντος Χριστιανοὺς V 29 κατὰ] κ. τῶν G 31 καὶ om. V 32 βιβλίων GVM^{ac} ἐπικτήμων GVM 33 δὲ om. V

δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐκοῦν εἰπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι; τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, λέγων παραινεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται.

52 Ναυβάτης: ἐπιβάτης, ἢ ναύτης. πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν Σ πορευομένους, καὶ ὁπλιτικῷ προσχόντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. E

53 Ναυῆ: ὄνομα κύριον. Δ

54 Ναυηγός: ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. τοῦτο κοινῶς· ἡ δὲ ποίησις καὶ τὸν ναυαγήσαντα οὕτω γράφει.

55 Ναύκιοι: ἔθνος. Δ

56 Ναύκληρος: Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ Harp ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

57 Ναυκραρία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήποτε δὲ Harp βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς Ναυκρατιτικά, ἵνα ᾖ ἀπὸ Ναυκρατιτικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναύκρατις τοπαλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ Ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ε΄ ἱστοριῶν δηλοῖ. ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραῖραν εἴρηται Etym τὸ ναυκραρικά.

58 Ναύκρατις. καὶ τὸν Ναύκρατιν. πόλις αὕτη Αἰγύπτου ὑπὸ Μιλησίων Δ οἰκισθεῖσα, ὁπηνίκα ἐθαλαττοκράτουν. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς Ἀθήναιος. Etym.?

59 Ναῦλος: τὸ ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς Ar. νεὼς ὀφείλεται. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀπόδος τὸν ναῦλον.

60 Ναύλοχον: εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν, ἢ ἀναπαύονται. Σ

52 — ναύτης = P, Ba 306, 14, sch. Thuc. 7, 75, 7 πέζους sq. Thuc. 7, 75, 7 (indicav. ms. Gsf.) 53 = Ambr. 8 (= 14), Zon. 1385 56 Harp. = P cf. Bk. 282, 10; Hyper. fr. 189 57 — δηλοῖ Harp. = P; Dem. 24, 11, Hdt. 5, 71, 1 58 l. = Ambr. 47 πόλις — ἐθαλαττοκράτουν Steph. Byz. 59 — ὀφείλεται sch. Ar. Ran. 270; καὶ sq. fr. com. ad. 286 ἀπόδος sq. Ar. Ran. 270 60 — ἀναπαύονται = P, Ba 306, 15; — λοχῶσιν = Ap. S. 114, 34, unde H cf. sch. δ 846

1 δὲ A, v. Σισίννιος: δὲ καὶ GVM 3 χρῆσθαι A om. V 4 μὲν τοῦτο A(GFVM) οὐκ ἂν V 5 λέγων om. V 6 Μωσῆ V 7 Ἠλία V τοιούτους — δείκνυσιν A, v. Σισίννιος: τοῖς ἁ. τοιούτους δ. V τοιούτους δ. τοῖς ἁ. GM οὐ — 8 εἴρηται om. V 52 post 54 GM 9 Ναυάτης GVM ναυατῶν GFM ναβατῶν V 11 Ναυῖ $A^{ec}GM^{ec}$ Ναυβῆ F Ναβῆ ss. ι V cf. Zon. 54 om. AFV 12 τοῦτο — 13 γράφει mg. GM 12 κοινὸν G 18 Δημοσθένης — 22 ἀρχόντων om. F 19 Ναυκρατητικά GV, Phot. cf. Harp. 19. 20 Ναυκρατητικοῦ G, Phot. cf. Harp. 21 Ναυκρατικά AV 23 καὶ om. AFV ε΄] τῶν add. G ἱστοριῶν δηλοῖ] ἱστορεῖ F ἴσως — 24 ναυκραρικά ex mg. GM 25 καὶ — Ναύκρατιν om. AF; καὶ τὸ Ναύκρατι V πόλις — 26 Ἀθήναιος ex mg. GM 27 τὸ] τὸν FV ἀρσενικὸν V cp. A καὶ — 28 ὀφείλεται om. A mg. A^r 28 καὶ — ναῦλον om. AFV mg. M 29 Ναύλοχος G ναῦς] νῆες GF

Ε ὁ δὲ ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας· ἐπειδὰν δὲ αἴσθωνται ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, διαβάλλειν ὡς τάχιστα.

Hdt. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ λιμὴν ἡ εὐδία. οὕτω καὶ παρ' Ὁμήρῳ.

Δ 61 Ναυλοχῶ: τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω. ἢ ἀναπαύω καθιστῶν.

Σ 62 Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ Ὅμηρος προπαροξυτόνως. ὁ μέντοι ναυμάχος ἀνὴρ πρὸ μιᾶς τονοῦται.

Σ 63 Ναυμαχησείοντες: πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας.

Rhet. 64 Ναυμάχιον: ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτως καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

Synt. 65 Ναυμαχῶ· δοτικῇ. Κερκυραίοις τε καὶ Πελοπίδαις ἅμα ναυμαχήσετε. αἰτιατικῇ δέ· πρῶτον μὲν τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον.

Etym.? 66 Ναύπακτος: πόλις Αἰτωλική. ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν Πελοπόννησον. ὁ πολίτης, φασί, Ναυπάκτιος.

Etym.? 67 Ναύπλια: πόλις Ἄργους. παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ πολῖται Ναυπλιεῖς.

Δ 68 Ναύπλιος: ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος.

Ε 69 Ναῦς· Ἀρριανός· Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς περῶν τὸν ποταμὸν ν' ναῦς εἶχε· δ' δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵτινες καὶ τὴν στρατηγίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην ἐφείλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα, εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ' ὁλκάδα, ὅσον μεγίστη Νικομηδὶς ἢ Αἰγυπτία· ἐν ᾗ ἐπεποίητο βασιλεῖ ἀποχρῶντα ἐνδιαιτήματα. αὕτη δὲ τά τε ἀκροστόλια ἔφαινε καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ τὸ βασιλικὸν ὄνομα καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν ναυτικόν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλόῳ ταράττοιντο.

Δ 70 Ναυσικάα: ὄνομα κύριον. μέμνηται Ὅμηρος Ναυσικάας Φαιακικῆς βασιλικῆς παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες ἐπέκαιον ταῖς ναυσὶ πίσσαν πρὸς ἀσφάλειαν.

60 ὁ — τάχιστα: Arr. Parth. fr. 58 λιμὴν ἡ εὐδία gl. Hdt. 7, 189 Ὁμήρῳ δ 846, κ 141 61 — ἐνεδρεύω cf. P; l. = Ambr. 68 62 — μάχεσθαι = P, Ba 306, 17 cf. H, sch. O 389 63 — ἔχοντες = P ἐπιθυμίαν sq. cf. sch. Thuc. 8, 79, 3 64 cf. Bk. 217, 21, Poll. 8, 43 65 — ναυμαχήσετε = An. Ox. 4, 297, 28 cf. Bk. 158, 30; — δοτικῇ = Synt. Gud. et Laur.; Κερκυραίοις — ναυμαχήσετε Thuc. 1, 36, 3. πρῶτον sq. fort. Cass. D. vel Diodor. 66 Steph. Byz. cf. Et. M. 598, 26 67 Steph. Byz. 68 = Zon. 1387, Ambr. 45 69 Arr. Parth. fr. 67 70 l. = L

64 cf. v. A 2115 69 cf. 74, 400 et v. A 1017

A(GFVM) 3 οὕτω — Ὁμήρῳ om. AFV mg. M 4 ἢ — καθιστῶν om. AFV ss. M 5 οὕτω — 6 τονοῦται ex mg. GM 7 ἢ — 8 ναυμαχίας om. AFV mg. M 11 μὴ om. AFV, v. A 2115, ss. M 65 om. AFV mg. A^r 12 τε A^rM, Thuc., An. Ox., Bk.: δὲ G Πελοπίδαις] Πελοποννησίοις Thuc., Bk. 13 πρῶτον A^rM: πρὸς G ἀπεναυμάχησε A^r 66—7 om. AFV mg. M 18 Ναῦς] πλ(ηθυντικόν) ss. M Ἀρριανός — 21 μάλιστα] πλοῖον μῆκος ἔχοντα τριήρης F 18 ναῦς] νῆας A 20 καθεῖλκον V 23 αὕτη — 25. 26 ταράττοιντο] Ἀρριανός F cf. ad vs. 18 23 τῷ A: τὸ V τῶν GM ἱστίων GM 24 ὄνομα] ὄμμα Toup βασιλεῖ A cp. GM 25 τῷ] τὸ A 25. 26 ταράττειν V 27 μέμνηται — 29 ἀσφάλειαν om. AFV mg. M

71 Ναυσικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Ναύκληροι, Περσίς. Ναυκράτην μέντοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχενηΐδος φάναι· ὡς ταυτὸν ὂν ἔχειν, ἤγουν ἐπέχειν νῆα, ὅθεν ἡ ἐχενηΐς, καὶ ναῦν κρατεῖν, ὅθεν ὁ ναυκράτης. Hesy.? Suid.

72 Ναῦς ἱκετεύει πέτρας: ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροιμία. Prov.

73 Ναυσίπορος: ὑπὸ νηῶν περαιούμενος. Σ

74 Ναῦς Νικομηδὶς καὶ στρατηγίς. τούτου τὸ μὲν ἐκ τόπου παρῆκται, τὸ δὲ κατ' ἀξίωμα. E

75 Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει: παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. Prov.

76 Ναυσθλώσομαι: ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι, νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσομαι. Ar.

77 Ναύσων Ναυκράτη: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ Ναύσων, ὡς τό, ἀγαθῶν ἀγαθίδες καὶ λευκότεροι Λεύκωνος. ἐπιστολιμαῖος ὁ χαρακτήρ· ὡς καὶ εἴ τις εἴποι Πομπαῖος Πομπίλῳ· ἢ Πομπαῖος Πομπίλον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικόν. Prov.

78 Ναύσταθμον: τὸν λιμένα. ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρματι οἱ τόποι πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύσταθμος καλεῖται. Σ Ar.

79 Ναυστολίαν: πλοῦν. καὶ Ναυστολῶ, ῥῆμα. Σ Δ

80 Ναύτης: καὶ ὁ ἐπιβάτης. εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος. Anth.

81 Ναυτιᾶν: τὸ ἐν τῇ νηῒ κυρίως ἐμεῖν. τοῦτο καὶ ναυσιᾶν λέγεται ῥητορικῶς.

82 Ναυτικῶς δανείζειν· φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ,α' τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.

83 Ναυτιλία: ὁ πλοῦς. Σ

84 Ναυτιλλόμενος: πλέων. Σ

85 Ναυτίλος: ὁ ἰχθύς, καὶ ὁ ναύτης. Δ

71 — Περσίς cf. Ath. 7, 296 a cett., 9, 399 e 72 cf. Paroem. ed. Gsf. 83, n. 687 73 = P, Ba 306, 19 (in Xen. An. 2, 2, 3) cf. Zon. 1385 74 Arr. Parth. fr. 67 75 cf. Paroem. ed. Gsf. 83, n. 685 76 sch. Ar. Pac. 126 77 — Λεύκωνος cf. App. Prov. IV 1, H 78 — λιμένα = P, Ba 306, 20 cf. Zon. 1385, H ἐφράττοντο sq. sch. Ar. Ach. 95 79 — πλοῦν = P, Σ^a, H cf. Ba 306, 21 (in Eur. Andr. 795) Ναυστολῶ ῥῆμα = L 80 εἰκόνα sq. Anth. 6, 166, 1—2 81 ἐμεῖν cf. H τοῦτο sq. cf. Lobeck in Phryn. 194 82 φασὶ sq. Laert. 7, 13 83 = Σ^a, aliter Zon. 1387; l. = Ambr. 55 84 = P, Σ^a, H 1 cf. H 2 = Zon. 1387; sch. ξ 246 (et Ba 306, 21 sec. Wentzel) 85 ὁ ναύτης = Ambr. 3, Zon. 1385

71 Ναυκράτην sq. ex vv. Ε 3990—1 72 cf. v. A 2480 74 cf. 69 et 400

A(GFVM) 1 κωμικός — 2 Περσίς om. F 2 Ναυκράτην — 4 ναυκράτης om. AFV mg. M 71—72 inverso ord. 72—73 inverso ord., 73 non nov. gl. F 6 νεῶν F 7 τούτου — 8 ἀξίωμα om. AFV mg. M 9 παροιμία om. AFG mg. M 13 Ναυκράτει GM^{ac}, Paroem. ἐπὶ — ἀλλήλοις om. F, Paroem. ed. Gsf. 81, n. 677, Hes. 14 δὲ] δὴ G ἐστι F ἀγαθὸν GV 15 ἐπιστολιμαῖος— 16 παρηχητικόν ex mg. M 20 καὶ om. A, nov. gl. 21 Διονύσιος Anth.: cp. AF Διονύσῳ GM Διονύσου V 22 ἀνέθηκα GM^{ac} ναυτῶν] τεσσάρων add. F 23 τοῦτο — 24 ῥητορικῶς ss. M om. rell.

Σ 86 Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις· ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες
Harp. ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν φησίν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν γενοῖν γεγονὼς φρατίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίῳ, οἷς δίκαι εἰσί· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. εἰς φρήτρην ἢ φράτορας ἢ φατρίαν ἐγγράφηται καὶ εἰ ξένος εἴη ἀλλ' ἠθαγενὴς δηλαδὴ ὡς αὐτόχθων ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς μητρός.

Δ 87 Ναῦφι: ἐν ταῖς ναυσί.

Ar. 88 Ναύφρακτον βλέπεις· Ἀριστοφάνης· πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύλην. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἴνιγμά ἐστι τοῦ τρανὲς καὶ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις.

Ar. 89 Ναυφράκτῳ στρατῷ: τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ· ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

90 Νάφθα: τριγενὲς τοῦτο· κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα, εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως
Suid. τὸ νάφθα, παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθος. ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες Μηδείας ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν, οἱ δὲ Μῆδοι νάφθαν.

Δ 91 Ναχώρ: ὄνομα κύριον.

Δ 92 Ναί: συγκαταθέσεως ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μετὰ κοιμωμένης ὀξείας, οἷον ναὶ τὼ θεώ, τουτέστι μὰ τὰς θεάς.

Δ 93 Ναίεθος: ὄνομα ποταμοῦ. εἰς ⟨....⟩ Ναύαιθος, οὗ μέμνηται Λυκόφρων κληθέντα παρὰ τὸ ναῦς ἐκεῖ εἰς αὐτὸν καυθῆναι ὑπὸ γυναικῶν αἰχμαλώτων χόλῳ τῶν αὐτῶν δεσποτῶν.

Hom. 94 Ναιετάουσιν: οἰκοῦνται. ναίω, ναιέτης, ναιετῶ· ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. ναιετῶ, ναιετάω· ναιετάουσιν ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ οἰκοῦνται.

Δ 95 Ναίει: διατρίβει.

86 — φυλακῆς = P 2 cf. Bk. 283, 3 et 5 ἀρχή — vs. 6 ναυτοδίκας Harp. = P 3; Crater. fr. 4 FHG 2, 618 87 aliter L, H, sch. B 794 cett. 88 — ἐκωπηλάτουν Ar. Ach. 95 c. sch. cf. P 89 sch. plenior. Ar. Eq. 567 90 Πλουτάρχῳ Alex. 35 91 = Ambr. 17 92 l. = Ambr. 71 93 — ποταμοῦ cf. Ambr. 26—7 εἰς sq cf. sch. Lyc. 921, unde Et. M. 598, 38 94 — οἰκοῦνται sch. Δ 45 cf. Ambr. 62. ναίω — ναιετάω = sch. A in Γ 387 cf. An. Ox. 1, 296, 9 (ex quibus et ex sch. Et. M. 598, 51). ναιετάουσιν alt. sq. sch. A (Aristonic.) in Δ 45 cf. sch. D

90 hinc Eust. I. 700, 56; ὅτι sq. ex v. φάρμακον 92 cf. 102 94 cf. 101

A (G F V M) 3 ἀρχή] ἄλλως ss. M 4 γοῦν] δὲ V 5 Ἀθηναίων G M, Harp. plen. 6 εἰς — 8 μητρός ex mg. M 11 ναύλη F, lac. sequitur in G; λείπει ss. M; ναύφρακτον βλέπεις ex Ar. ed. pr. 12 ὥστε — 13 βλέπεις om. A F V mg. M 15 ἐν om. A F V Ἄρτεμι A F Ἀρτέμιδι V 90 om. A F; νάφθα παρὰ Μήδοις mg. A^{c}; 17 Νάφθα — 18 νάφθος] Νάφθαν V; 17 τριγενές — 18 νάφθος mg. M 18 ὅτι om. G 21 ἔστι — θεάς om. A F V mg. M 23 εἰς — 25 δεσποτῶν ex mg. M 23 post εἰς 3 vel 4 verba legi nequunt 26 ναίω] ναίων G ναιετῶν V 27 ναιετάων V ἐνεργητικῶς F cp. A παθητικοῦ om. F 28 οἰκοῦσιν F

96 Ναὶ μὰ τόν· καὶ ναὶ μὰ τόν, εἴγε τοῦ Περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ Ε
Ῥωμαϊκὸν ἅπαν διόλωλεν.

97 Ναὶ μὰ τόν· ἁμαρτάνοντι ἐπέπληττε καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε καὶ Ε?
ἀνέστειλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ.

98 Ναὶ μὰ τόν· ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν cῦφαρ ἐμόν, ὅ ἐστι δέρμα. Καλ- Call
λίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρεον αὖον ἐόν περ. οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν θεῶν ὤμνυον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων· ὡς καὶ Μένανδρος· μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τοῦτον καὶ τὰς θύρας. καὶ Ὅμηρος· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ Ἑκάλη εἶπε, ναὶ μὰ τόν· καὶ οὐκέτι ἐπάγει τὸν θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν. τοιούτου σχήματός τε καὶ ἤθους καὶ τὸ ναὶ μὰ τάς. ὡς εἴπερ εἴποι τις, μὰ τὰς Χάριτας.

99 Ναὶ μήν: ναὶ ὄντως. Σ

100 Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην: ὅρκος ἐπὶ χλευασμῷ. Prov.

101 Ναίουσιν: οἰκοῦσιν. Σ

102 Ναίχι: ἐπίρρημα συγκαταθέσεως.

103 Νέαι: νῆσος πλησίον Λήμνου (παρὰ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ), ἣ προσενήξατο, Etym.?
φασίν, Ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατά τινας Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. Νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν Νεαῖος.

104 Νεαλής: κυρίως ὁ νεωστὶ ἁλωκὼς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ Σ
νεωστὶ ἁλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἁλούς. Ἀππιανός· τὸν δὲ δῆμον Δ
ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν καὶ τοῖς πονουμένοις ἑτέρους νεαλεῖς ἐπι- Ε
πέμπειν ἀεί· οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ Πολύβιος· τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλεῖς. Ε

105 Νεάνδρεια, ἡ Νεάνδρειον οὐδετέρως. πόλις Τρῳάδος Ἑλλησποντία, ἣν Etym.?
τινες Λεάνδρειαν διὰ τοῦ λ γράφουσι, κακῶς.

106 Νεανεία: ἡ ἔπαρσις. Δ

107 Νεανίας: τολμηρός. ἢ ὁ νέος. Σ Δ

108 Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ. Σ

96 Th. Simoc. 2, 9, 8 97 Aelian. fr. 200 vel Dam. fr. 236 98 — εὐσέβειαν Call. (fr. 44—5 K., 49 et 66 d S.) c. sch. cf. sch. Ap. Rh. 1, 669, H v. ναὶ τάν; Men. com. fr. 740, A 234 99 = P, Ba 306, 1 cf. Zon. 1388, H 100 = Paroem. ed. Gsf. 83, n. 686 101 = P, Ba 306, 2, sch. B 130 cf. Apion; Ap. S. 114, 29 unde H; Et. M. 598, 45 = Ps. Herodian. 90 et 242; Byz. Zt. 16, 63, 28 102 — ἐπίρρημα = Ps. Herodian. 90 cf. Ambr. 72 103 praeter παρὰ—κολυμβῶ Steph. Byz., νέω, τὸ κολυμβῶ = Orion 109, 27 cett. 104 — ἁλισθείς = P cf. sch. Pl. Polit. 265 b, Et. M. 599, 52; Bk. 282, 27 = Et. M. 599, 9 ὁ νεωστὶ ἁλούς cf. H τὸν — ἀτάκτως App. Celt. 9 τοὺς sq. Polyb. fr. 62 105 Steph. Byz. 106 = Zon. 1390; aliter Ambr. 151, Ps. Herodian. 265 107 — τολμηρός = P, Ba 306, 22, H 108 = P, Ba 306, 23 cf. H

98 cf. vv. cῦφαρ, M 12 100 cf. v. M 125 101 cf. 94 102 cf. 92 103 cf. 226, 336, 338, 527

96—7 inverso ord. A 4 ἀνέστελλε G M πατρικῇ — 10 εὐσέβειαν om. F 5 τόν A V: τό G M ναὶ μὰ τὸ om. G cῦφαρ] ἡ λεβηρις καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Μίμοις (fr. 55)· cῦφαρ ἀντ' ἀνδρός. ἤγουν δέρμα μόνον ψιλόν. Λυκόφρων (793) δὲ δοκεῖ ἀραν(?) ὡς εἰπεῖν ζυφὸν θανεῖται ἤγουν λεγεται γέρων καὶ ἔστιν ἑνὸς A (G F V M) Κιλικίας γέροντος ἐκεῖνο κατὰ μεταφοράν mg. add. M cf. Et. M. 736, 57 cett. 6 δένδρον A τὸ δένδρεον v. cῦφαρ, sch. Ap. 11 τοιούτου — Χαρίτας om. A F V mg. M 103 om. A F V mg. M 16 νῆcος post Λήμνου transpos. G 17 δὲ om. G, nov. gl. 105 om. A (F) V mg. M 25 Λεάνδρειαν post λ transpos. G 27 ἢ om. F

Σ 109 Νεανιεύματα: κομπάσματα, κενὰ τολμήματα.

Ar. 110 Νεανικόν: ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν.

Ar. 111 Νεανικῶς: ἰσχυρῶς, γενναίως. Ἀριστοφάνης· κἄτυπτε με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.

Etym. 112 Νεᾶνις, νεάνιδος. ἐκ τοῦ νέος, νεάν· ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμὰν καὶ ἀλκμάν.

Σ 113 Νεανισκεύεται· Ἄμφις ἐν Ῥείθροις, Ποσειδίππος Δημόταις, Εὔπολις Σφιγξίν. ἰδίως ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις· γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλήν τε καὶ ἀγαθήν, αὐτὴ νεανισκεύοντος ἐπεθύμησέ μου.

Hesy. 114 Νεάνθης, Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου.

Etym.? 115 Νεάπολις: πόλις Ἰταλικὴ διάσημος, ἐν ᾗ Παρθενόπις ἵδρυται Σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νεαπόλεις.

Σ Δ 116 Νεαροί: νέοι, νήπιοι. καὶ Νεαρώτερος. παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον.

E 117 Νέαρχος· οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν.

Σ 118 Νεάτη: ἐσχάτη. καὶ Νέατοι, φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας.

Prov. 119 Νεάτη: ἡ ἐσχάτη. καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

Ar. 120 Νέα χελιδών: ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινας. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, λέγων τοιαυτί· σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶτ'; ἆρα νέα χελιδών. οἱ δ' ἔβλεπον κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Δ | 121 Νέβελ: ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

122 Νεβρείην καρδίην· Βάβριος· πεινῶσα κερδὼ καρδίην δὲ νεβρείην.

109 = P, Ba 306, 24 cf. Bk. 282, 9, Zon. 1392 **110** Ar. Pl. 1136—7 c. sch. **111** Ar. Vsp. 1307 c. sch. plenior. **113** = P (Phryn. fr. 338); Amphid. fr. 19 (2, 241 K.), Posidipp. fr. 9, Eup. fr. 29 et 109 **115** Steph. Byz. **116** — νήπιοι = P, Ba 306, 25 cf. H (in B 289), Bk. 109, 15 Νεαρώτερος cf. Ambr. 116 παίδων sq. Aelian. fr. 29 **117** Arr. An. 6, 2, 3 **118** — ἐσχάτη = P, Ba 306, 26, Et. Gen. cf. Moer. 204, 6 **119** = Paroem. ed. Gsf. 82, n. 681, H cf. sch. Pl. Rep. 4, 443 d **120** ἐξηπάτων sq. Ar. Eq. 418—20 **121** εἶδος μέτρου = Ambr. 167 **122** Babr. 95, 93

118—9 cf. 347 **122** cf. 126

A(GFVM) **1** καινὰ G, Phot. **112** om. AFV; ἐκ — ἀλκμάν mg. M 8 Ῥείθρας] Ἐρίθοις Phot. 9 Σφιγξίν] Αἰξίν Mein. ἰδίως] δὲ add. GM 9. 10 ἔχοντα γυναῖκα F **12** Μιλυσίου V Μελησίου A **115** om. AFV mg. post **130** M **15** νήπιοι om. V Νεαρώτεροι V **17** οὗτος — 19 ὤν] ὄνομα κύριον F **20** ἡ ἐσχάτη F cf. vs. 22 καὶ Νεάτου AFV **119** om. F **25** ἐξηπάτουν AV λέγων] ἂν λ. Bhd. σκέψεσθε A **26** κἀγὼ 'ν GMΥp, Ar.: κἀγὼ AVM^{ac} τοσούτῳ τῶν GMΥp, Ar.: τοσοῦτο M^{ac} τοσούτων A τοσοῦτον V **28** καὶ — Ἑβραϊκοῦ om. AF **29** κραδίην pr. AGVM κραδίην alt. GFVM

123 Νεβρίζων· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνειμένου καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τὸ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον. Harp.

124 Νεβρίς: ἐλάφου δέρμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἄνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας ὑμέτερος Πάν. Σ Anth.

125 Νεβρίς. κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη. Δ Anth.

126 Νεβρός: ἐλάφου γέννημα, οἱονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ νεοπόρος τις ὤν. καὶ Νεβρείη καρδία. Βάβριος· πεινῶσα κερδώ, καρδίην δὲ νεβρείην λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως. Σ Ecl.

127 Νεβρώδ: ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. Δ

128 Νεβρώδης: ὄνομα κύριον. Δ

129 Νέγλη: πολίχνιον Ἀραβίας. Etym.?

130 Νέδη: πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ νύμφης Νέδης. γράφεται καὶ Νεδέοι· ὅθεν ὁ πολίτης Νεδεήσιος. Etym.?

131 Νέδων: ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνικῆς. κλίνεται δὲ Νέδοντος· ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ τὸν παρὰ Λυκόφρονι. Etym.?

132 Νεεμάν: ὄνομα κύριον. Δ

133 Νέεσθαι: πορεύεσθαι. Σ

134 Νέηαι: πορευθῇς, ἐπανέλθῃς. Hom.

135 Νέηκες: νεωστὶ ἠκονημένον. Σ

136 Νεήλατα: τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα καὶ μέλιτι δεδευμένα, οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο· ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεήλατα μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα. Σ

137 Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ εὐθεῖα Νέηλυς. Σ Δ

138 Νεηνίας: νεανίας. Δ

139 Νεῆνις: νεᾶνις. Δ

123 Harp. = P; Dem. 18, 259 **124** — δέρμα = P, Ba 306, 27 cf. H ἄνθετο sq. Anth. 6, 87, 1 **125** κισσωτὴν sq. Anth. 6, 172, 4 **126** — νεμόμενον = P, Ba 306, 29 cf. Et. M. 599, 43 (partim ex An. Ox. 2, 393, 24), Ap. S. 115, 1, H (in Δ 243) νεοπόρος cf. Et. M. 599, 45 πεινῶσα sq. Babr. 95, 93—4 **127** cf. Gen. 10, 8; — κύριον = Ambr. 96, Zon. 1388 **129—130** Steph. Byz. **131** — Ἀθηνᾶ Steph. Byz. Λυκόφρονι 374 **132** = L **133** = P, Ba 306, 28, Ap. S. 115, 4, sch. B 84, H **134** sch. A 32 = Et. M. 599, 28 cf. H, Ambr. 175 **135** = P, Ba 307, 1 cf. sch. N 391 = H **136** = P 1 cf. Bk. 282, 22; Harp. = P 2 **137** cf. Ambr. 74; — ἐληλυθότες = P, Ba 307, 2, sch. K 434 cf. H, Zon. 1388 **138** = Ambr. 80 **139** = Ambr. 138 cf. sch. Σ 418

126 Babr. cf. 122

1 οἱ μὲν] τινὲς G, in rasura M 2 ἐνημμένου GM^{ec}, Harp. plen. A(GFVM)
2. 3 νεβρίσειν V, Phot. 3 τὸ GF, Harp. ep.: τῷ AVM cp. Phot. 5 ἡμέτερος G, Planud. 6 νεβρίδες FV ἐναπτομένη GM^{ac} 7 οἱονεὶ] νέον add. GM 8 δὲ] ὡς add. G καὶ ὡς ss. M 9 καρδία] καρδίη F καρδίαν A δὲ om. GV 11 ἀφ' — 12 κύριον om. F 12 Νεβρώδης ὅ. κύριον AV: ὁ αὐτὸς καὶ N. GM **129—131** om. AFV mg. M 16 δὲ om. M 17 τὸν M: τὴν G 25 προφέρουσιν GM, Pors.

Σ | 140 Νεκάδες: νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζωῶν τάξεις.
Synt. 141 Νεκρῶ· αἰτιατικῇ.
Prov. 142 Νεκρῷ λέγουσα μύθους εἰς οὖς: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ
On. μὴ ἐπαϊόντων. λύσις ὀνείρου· νεκροὺς ὁρῶν νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.
Σ 143 Νεκτάρεον: ἡδύ, καλόν, εὐῶδες. ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἑανοῦ. καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα, καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν· ὁ αὐτός.
Σ 144 Νεκταρέου: θείου. Νέκταρ δέ, τουτέστι νεόκταρ, τὸ νέους ποιοῦν
Suid. τοὺς πίνοντας. ἢ οὐ στέρησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἀμ-
Etym. βροσία οὐ μόνον ἡ ὑπεραναβαίνουσα ῥοήν, τὴν καταφθοράν, ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός.
Σ 145 Νεκυόμαντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.
EL 146 Νεκυία: ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτή, φρουδίγα παρὰ Πέρσαις, Ἑλληνικὴ νεκυία. καὶ Νεκυοστόλος, ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν. τὸν
Anth. κύνα Διογένην, νεκυοστόλε, δέξαι πορθμεῦ, γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.
Σ 147 Νέκυς: νεκρός.
Etym.? 148 Νέμαυσος: πόλις Ἰταλική. ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου.
Etym.? 149 Νεμέα: τόπος καὶ πόλις.
Δ 150 Νέμεα καὶ Ἴσθμια: τόποι, ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες.
Etym.? ὅθεν καὶ λέων Νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Νεμέα, ὁ τόπος.
Harp. 151 Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατρο-
Δ κλέους, εἰ γνήσιος. καὶ Νεμέας σέλινα. οἷς ἐστέφοντο οἱ νικηταί.
Harp. 152 Νεμέας χαράδρα: τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.
Σ 153 Νεμεςᾷ: μέμφεται.

140 — νεκροί = P, Ba 307, 7 cf. H καταχρηστικῶς sq. cf. Et. M. 600, 2 aliter sch. Ε 886 = H **141** = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 298, 3 **142** — ἐπαϊόντων cf. Paroem. ed. Gsf. 83, n. 691 νέκρους sq. Astramps. **143** = P. νέκταρ—πόμα = Ba 307, 8, sch. Δ 3, Ap. S. 115, 20, Et. M. 600, 12, sch. Luc. 42, 18 cf. H. οἶνος sq. cf. Ath. 2, 39a, H; Γ 385; Anaxandr. fr. 57 (2, 160 K.) **144** — θείου = P, Ba 307, 9, sch. Γ 385 cf. Ambr. 85, H; Et. Gen. = Et. M. 600, 22 vs. 9 οὗ—πολλοῖς cf. Et. M. 600, 16. ἣν sq. cf. Et. M. 80, 50 et 54 **145** = P, Ba 307, 10 **146** — νεκυία Men. Prot. fr. 15, FHG 4, 220b = EL 189, 11—12 τὸν sq. Anth. 7, 63 **147** = P, Ba 307, 11, Ambr. 83, Et. M. 600, 2 cf. sch. A 52, H; An. Ox. 1, 296, 29, unde Et. M. 599, 55 **148** Steph. Byz. **149** Steph. Byz. cf. Zon. 1391 **150** l. = Ambr. 149. τόποι + ὅθεν—Νεμεαῖος cf. L ὅθεν sq. cf. Et. M. 600, 23 et 28 **151** —γνήσιος Harp. cf. Ath. 13, 587e, P; Hyper. fr. 142 **152** Harp. = P **153** = P, Ba 307, 12 cf. H

144 Νέκταρ—πίνοντας ex v. A 1537 **146** Anth. cf. v. Ε 2591 **153** cf. **155—6**

A(GFVM) 5 Νεκτάριον G νεκταρείου FVM^{ac} 6 ὡς om. GM 8 Νεκταρίου V, Ba Νέκταρ—9 πίνοντας om. AF mg. V 9 πίνοντας GM: πίονας V ἢ—11 βροτός om. AFV mg. M 10 ῥοή G **146** extra ord. 13 φρουδίγα—14 καὶ om. V 13 φρουδίγα AF: φρούδη γᾶ GM φουρδίγαν Exc. 14 Νεκυοστόλος—16 ἐπισκύνιον post **150** V 15 Διογένη GFM 17 ὁ νεκρός A, Ambr. **148** om. AFV mg. M **149** om. A; Νεμέα om. FV **150** non nov. gl. FVM 20 τόπος F cf. vs. 19 21 ὅθεν—22 τόπος om. AFV mg. ante **148** M 23. 24 Προκλέους (propter cp.) AFV 24 οἷς—νικηταί ss. M: om. rell. 25 Νεμέα GV 26 Νεμεσεῖ G Νεμεσᾶται V

154 Νεμεσᾶν: τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην.
ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην.
155 Νεμεσηθείς: μεμφθείς. νεμεσηθεὶς δ' ἀλόχῳ κατορχήσει βέλει Σ + Ε
τρωθεὶς λείπει τὸν βίον. Ἰώσηπος· παρεκάλει τὸν θεὸν νεμεσῆσαι Ε
μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ
αὖθις· εἰ δὲ νεμεσηθείην τῆς ἐπιβολῆς, ἴσθι με μὴ πταίσαντα παρ' Ε
ἐλπίδας.
156 Νεμεσήσομαι: φθονῶ. καὶ Νεμεσῆσαι, μέμψασθαι. Σ + Δ
157 Νεμεσητικός: ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς Phil.
λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις, ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον, νεμεσητικὸς δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὁρικόν. ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει· ὁριζομένου γάρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεταί τινας, ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸν νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι, εἴπερ ὀρθῶς τινας μέμφεται, ἀλλὰ τὸν μὴ δέοντα μεμφόμενον· αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός.
158 Νεμεσητόν: μεμπτόν. Σ
159 Νεμέσια· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἑορτή τις Harp
Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.
Νεμέσια οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις, ἐπεὶ ἡ νέμεσις Σ
ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.
160 Νεμεσίζει: μέμφεται. Σ
161 Νεμεσίων: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο καὶ Δ
μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περι-
τυχών.
162 Νέμεσις: ἡ δίκη. Ἀριστοφάνης· ἰὼ Νέμεσι, βαρύβρομοί τε βρονταί. Ar.?
163 Νέμεσις: μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη. τὴν τῶν ἀλα- Σ
ζόνων τιμωρὸν συνέντες Νέμεσιν, ἥπερ αὐτοὺς μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ. Ε
καὶ αὖθις· οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις Νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς.

154 —γνώμην pr. Artem. 2, 37 p. 142, 1 **155** παρεκάλει—λαόν Ios. Ant. 10, 12 εἰ sq. Ios. Bell. 6, 57 **156** — φθονῶ cf. P s. v. νεμεσίζει = Ba 307, 15; H (aliter sch. Θ 407) Νεμεσῆσαι sq. = H cf. Ambr. 176, Zon. 1394 **157** — ὁρικόν Alex. Aphr. 142, 10—18 **158** = P, Σ^a, Ba 307, 13 cf. Ambr. 75 = Et. M. 600, 34 **159** — νομιζόμενα Harp. = P; Dem. 41, 11 Νεμεσία alt. sq. = P cf. Bk. 282, 32 **160** = P, Ba 307, 15 cf. sch. Θ 407, H **161** ὁ sq. Dam. fr. 194 **162** Ἀριστοφάνης error; ἰὼ sq. Eur. Phoen. 182 **163** —τύχη = P, Σ^a cf. Ba 307, 14 (et gl. inedita), H; —μέμψις = sch. Γ 156, Apion, Ps. Herodian. 90, Choer. Epim. Ps. 31, 22 unde Et. M. 606, 44 (cf. 600, 29) vs. 27 τὴν—δίκη Aelian. fr. 232, falso Dam. fr. 189. οὐκ—συμφοραῖς Aelian. fr. 233, falso Dam. fr. 285

155—6 cf. **158** **161** cf. vv. A 2305 et Ε 3031 **162** Eur. cf. vv. Ε 1062, I 454, ὑψηλοτέρας

1 τοῖς—γνώμην om. V κατὰ] παρὰ Artem. 2 ἢ—γνώμην om. AFV A(GFVM)
3 νεμεσηθείς—7 ἐλπίδας om. V 3 κατορχήσῃ GM^{ac} κατ' ὄρχησιν M^{pc}; locus obscurus 6 ἐπιβουλῆς G, v. l. Ios. 8 φθονήσω GM καὶ om. A, nov. gl. μέμψεσθαι V 12 δὲ om. A 13 ὁριστικόν F ζηλῶ—16 φθονερός om. AFV mg. M 29 Νέμεσιν συνέντες GF(V)M 30 καὶ—p. 448, 7 δοτικῇ om. F

παρῆν δ' ἡ Νέμεσις, ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἢ καὶ ἄλλως, ἢ τἄδικ' ἐποπτεύει.
E Βάβριός φησιν ἐν Μυθικοῖς. καὶ Αἰλιανός· Νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῆ μαρτύρια. καὶ
Prov. παροιμία· Νέμεσις δέ γε πὰρ πόδας βαίνει· παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας. λήθουσα δὲ πὰρ πόδας βαίνεις, γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις, ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.
Synt. 164 Νεμεσῶ· δοτικῆ.
Σ + x 165 Νέμειν: καρποῦσθαι, διοικεῖν. ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ γενομένην πατρίδα τε νέμειν, ἣν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.
Rhet. 166 Νέμειν προστάτην: ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην· τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ συνψκει καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην καλεῖται νέμειν προστάτην. Ὑπερίδης· ὥστε κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς, μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.
Δ 167 Νέμειος: ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ. τῇ Λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τῆς κατὰ
Etym.? τὴν Ἦλιν Νεμέας πολίτης Νέμεος ἀναγράφεται καὶ Νεμεαῖος, ἤδη δὲ καὶ Νεμείτης· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Ζεὺς Νεμείτης.
E 168 Νεμηθέντων: κληρωθέντων. Αἰλιανός· ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν.
Σ 169 Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.
Σ 170 Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρῳ νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ἔστιν οὖν οἷον διαιρέσεις.
Σ 171 Νέμοντα: διοικοῦντα.
Soph. 172 Νέμος ἐπάκτιον: τὸ ἄλσος, τὸ ὄρος τὸ παράλιον. Σοφοκλῆς·
E πάραλά τ' ἄντρα, νέμος ἐπάκτιον. οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι.

163 παρῆν — ἐποπτεύει alt. Babr. 43, 6 Νεμέσεως — μαρτύρια Aelian. fr. 160 vs. 4 Νέμεσις — ἡμαρτηκότας = Greg. Cypr. L. II 81 cf. Paroem. ed. Gsf. 83, n. 688 λήθουσα sq. Synes. ep. 95 p. 235 b = Mesomed. hymn. 3, 9—11 **164** = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 297, 31 cf. Bk. 158, 12 **165** — καρποῦσθαι cf. H v. νέμοιτο **166** — κατετίθει cf. Bk. 298, 2; fonti rhetor. attr. Wentzel; Hyper. fr. 21 **167** l. cf. Ambr. 119 τῇ Λοκρικῇ sq. cf. Steph. Byz. **168** ἀλλὰ sq. Aelian. fr. 122 **169** = P, Ba 307, 16 **170** = P, H **171** = P, Ba 307, 18 **172** — ἐπάκτιον alt. Soph. Ai. 413 c. sch.

163 Synes. cf. v. ὑπὸ πῆχυν **165** cf. **176** et v. Ε **1234** **166** cf. v. Α **3703** et v. Π **2809** **169** hinc v. Ε **511** extr. **172** extr. cf. v. χηλὴ ὄρους

A(GFVM) 1 ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει om. A ἢ καὶ ἄλλως om. AV τἄδικ'] τὰ δίκαι' Pors. 4 πόδα Kust. 5 δαίμων A M^{ac}, Paroem.: δίκη δαίμων V δίκη GM^{ec} πόδα v. ὑπὸ πῆχυν, Kust.: ἐπ' αἰνέσεως ss. M 8 γενόμενον Toup 11 μετὰ] μ. τοῦ F 12 συνψκει] διψκει Kust. cf. Bk. 298, 3 13 κελευστέον] κολαστέον Bhd. 14 προελομένους Bhd. μάτην — τυγχάνωσι] μὴ μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς ἀλλ' ἀποδεικνύναι ὅτι τυγχάνουσι praeeunt. Corai et Sauppio Blass ἀπαντᾶν V 15 δικαιότερα AVM: καιότερα G σκαιότερα ed pr. ὑμῖν Coraes τὸν om. V 17 τῇ — 19 Νεμείτης om. AFV mg. M 18 Ἦλιν M: ὕλην G 25 παρελαμβάνετο G 28 ἄντρα GM: ἄνδρα AFV; καὶ ex Soph. add. G

173 Νέμω: τὸ μερίζω. Νέμω, νομιῶ. τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν. Δ Σ Soph.
174 Νέμω: τὸ μερίζω· δοτικῆ. Synt.
175 Νέμω: τὸ βόσκω· αἰτιατικῆ. Synt
176 Νέμοιτο: καρποῖτο. Σ
177 Νένακτο: ἐπεπλήρωτο. Ἰώσηπος· συνεκπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἴσω· καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν νένακτο, τὰ τέγη δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλεα. ἐκ τοῦ νάσσω, νάξω, τοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἐξ οὗ καὶ ὁ Etym ναστὸς ἄρτος. E
178 Νενεωλκημένας ναῦς: ἕξω οὔσας, εἱλκυσμένας. Δ
179 Νενημένην καὶ Νενησμένην: σεσωρευμένην. Ξενοφῶν· εὕρησ γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν. καὶ Σ E
Ἀριστοφάνης· τί κάθησθ' ἀβέλτεροι, ὄντες λίθοι, ἀριθμός, πρόβατ', Ar. ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι; τουτέστιν ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατάς φησι· διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. ἀμφορεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι. καὶ νῆσαι διυλλαβῶς.
180 Νενώμεθα: διανενοήμεθα. Σ
181 Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην. Σ
182 Νεογιλλόν: νεογέννητον. παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι, νεογινόν. καὶ Σ ὡς πνεύμων, πλεύμων Ἀττικῶς, καὶ νίτρον, λίτρον, οὕτω νεογινόν, νεογιλόν.
183 Νεογνόν: νεωστὶ γεννηθέντα. Σ
184 Νεοδαμώδης: ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Thuc
185 Νεόδμητον: νεοδάμαστον. καὶ νεοδόμητον. Σ
186 Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον. Σ

173 — μερίζω = Choer. Epim. Ps. unde Et. M. 606, 40 Νέμω, νομιῶ cf. P, H (Atticistis attr. Wentzel) τὴν — πόλιν Soph. OC 879 **174** aliter Synt. Gud.; δοτικῆ = An. Ox. 4, 298, 1 **175** = Synt. Gud.; — βόσκω = Choer. Epim. Ps. 31, 20, unde Et. M. 606, 42; cf. sch. Luc. 270, 15, Apion **176** = P, Ba 307, 17 cf. H, aliter sch. B 780 **177** συνεκπίπτει — κατάπλεα Ios. Bell. 1, 337 ἐκ sq. cf. Orion 107, 15, unde Et. M. 597, 56; Ὀδυσσείᾳ, ἔναξε φ 122 **178** aliter Ambr. 173 **179** Νενησμένην: σεσωρευμένην = P, Ba 307, 19 cf. H v. νένηται εὕρησ — περυσινῶν Xen. An. 5, 4, 27 τί — σωρεῦσαι Ar. Nu. 1201—3 c. sch. **180** = P, H **181** = P, Ba 307, 20, Σ^{a} cf. sch. Φ 346 = Et. M. 600, 51; Ap. S. 116, 5; H **182** — νεογέννητον = P, Ba 307, 21 πνεύμων sq. cf. Eust. I. 483, 11 et O. 1436, 61, Moer. 207, 1 (c. nota Piersoni), sch. Ar. Pac. 1069, Phryn. Ecl. p. 305 **183** = Ba 307, 22 cf. Orion 110, 8, unde Et. M. 600, 43 **184** sch. Thuc. 7, 58, 3 cf. Poll. 3, 83, H **185** = P, Ba 307, 23 cf. H **186** = P cf. H

176 cf. **165** **179** Ar. cf. **302** et **340**, v. Α **1785** **180** cf. **562** **182** extr. cf. v. Π **1826** init.

A(GFVM) 1 Νέμω alt.] nov. gl. GM **174** om. AFV mg. A^{r} **175** om. AF mg. A^{r}V 4 αἰτιατικῆ post vs. 7 καὶ M^{ac}, om. G 6 ἐπεπλήρωτο — 7 νένακτο om. A; ἐπεπλήρωτο ss. A^{r} 6 δὲ om. FV 7 τέγη] γένη V 8 ἐκ — 9 ἄρτος ex mg. M: om. reli. 11 καὶ Νενησμένην om. AFV ss. M 12 καὶ om. V 13 προβάτων AV 14 ἀμφορῆ M^{ac}, Ar. 16. 17 καὶ νῆσαι διευλλαβῶς ss. M: om. rell. 19 Νεοαρδέα] Νεοαρδέ' ἀλωήν G; ἀλωήν ss. M cf. Φ 346 πεποτισμένα A cf. Hes. πεποτισμένη Σ^{a} 20 Νεογιλόν GM^{ec}, Ba παρὰ — 21 νεογιλόν om. AFV mg. M 24 καὶ νεοδόμητον ss. M: om. rell.

Σ 187 Νεοθαλής: νεωστὶ βλαστήσασα.

Σ 188 Νεοθανής: νεωστὶ τεθνεώς.

Anth. 189 Νεοθηγεῖ: νεωστὶ ἀκονηθέντι. ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοὺς νεοθηγεῖ σιδήρῳ κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

Etym.? 190 Νεοκαισάρεια: Ποντική, φασί, πόλις. οἱ αὐτῆς καὶ Ἀδριανουπολῖται. ἔστι δὲ καὶ Βιθυνίας.

Σ 191 Νεοκατασταστοις ἀνθρώποις: φησὶ Θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις.

Hesy. 192 Νεοκλῆς, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. ὅτι Νεοκλέους ἐστὶ τό, λάθε βιώσας.

Ar. 193 Νεοκλείδου κλεπτίστερος: οὗτος κεκωμῴδηται, ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλὸς καὶ συκοφάντης καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης· Νεοκλείδης, ὃς ἐστι μὲν τυφλός, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

Σ 194 Νεόκμητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Σ Δ 195 Νεολαία: νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὲρ τοῦ τὴν Ε νεολαίαν τὴν Ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε καὶ ἅμα τῷ θάρσει διαγωνίζεσθαι. καὶ Αἰλιανός· λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος, προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν ἀγονία καὶ Said. μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος. Νεωλέα δὲ ὁ τοῦ νεὼ λαός.

Δ 196 Νεόλεκτος: ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός.

Hom. 197 Νέον· Ὅμηρος νέον ἠβώοντα οὐ λέγει νέον κατὰ ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα, οἷον νεωστὶ ἠβῶντα.

Ε 198 Νέοντας: νηχομένους. ἐφείλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἁγωγεῦσι.

Etym.? 199 Νέον τεῖχος: τῆς Αἰολίδος ἐστὶ τόπος. ὁ ἐκεῖθεν Νεοτειχίτης. ὡς καὶ τοῦ Χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ Καρίαν Χωλοτειχίτης τὸ τοπικόν.

Δ 200 Νεόπλουτος: ὁ νεωστὶ πλουτῶν.

Soph. 201 Νεορράντῳ: νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος. Σοφοκλῆς· καὶ μοί τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ ξίφει πηδῶντα ἰδὼν ἐδήλωσε.

187 cf. Ba 307, 24—5, P, H, Zon. 1389 sch. Ξ 347 188 cf. Tim. = P 189 ἡ sq. Anth. 7, 181, 3—4 190 Steph. Byz. 191 = P cf. sch. Thuc. 3, 93, 2; Thuc. 3, 93, 2 192 — Ἐπικούρου cf. Laert. 10, 3 Νεοκλέους sq. cf Iul. ep. ad Themist. 255 b 193 Ar. Pl. 665—6 c. sch. 194 = P, Ba 307, 26, Zon. 1393 cf. H 195 — συναγωγή = P cf. Ba 308, 8, H ὁ νέος λαός = Ambr. 140, Ps. Herodian. 90, Zon. 1391 cf. H, P, Phryn 91, 1, sch. Luc. 3, 2 ὑπὲρ — διαγωνίζεσθαι Aelian. fr. 269. λοιμὸς — τετράποδος Aelian. fr. 49 196 cf. H 197 = sch. A (Aristonic.) in I 446 cf. Ap. S. 115, 27 198 ἐφείλκον sq. Polyb. 3, 43, 4 199 Steph. Byz. (textu plenior.) 201 Soph. Ai. 29—31 c. sch. 30

195 Ael. fr. 49 cf. vv. A 295 et Π 2518. Νεωλέα sq. ex 229 201 cf. v. O 488

A(GFVM) 190 om. AFV mg. M 9 ὑπὲρ] ἔγραψε ὑπὲρ GM 192—3 inverso ord. 16 τὴν] τῶν A ἅμα τῷ] ἀμάχῳ Bekk. 18 διεφθείρετο F, Toup ἀγωνία FV 19 Νεωλέα — 20 λαός om. AGFM mg. A^{r}; ad init. gl. N. δὲ φασιν ὁ τοῦ νεὼ λεώς ss. M 24 νέοντας GM, Polyb.: om. AFV 199 om. AFV mg. M 26 τοῦ G: τὸ M 29 νεαρῷ] νέον ῥανθέντι ἐξ αἵματος ss. M cf. sch. 30 πηδῶν F

202 Νέορτον: νέον. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ; Soph.

203 Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέουσι. Σ

204 Νεός: ἡ νεωστὶ ἠρτριαμένη γῆ. καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς Δ νεὸν σπείρας, φύλασσεν ἑστώς.

205 Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς: ἀμαθής ἐστι καὶ προπετής. Σ

206 Νεοσσία: ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων. Δ

207 Νεόσμηκτον: νεόθηκτον. καὶ νεοκάθαρτον. Δ

208 Νεοσσός: ὁ στρουθός. Δ

209 Νεοσπάδα: τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Πισίδης· ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα.

210 Νεοτελής: νεωστὶ τετελειωμένος. Σ

211 Νεοτευχές: νεωστὶ κατεσκευασμένον. Σ

212 Νεοττεία: ἡ ἐκλέπισις. Δ

213 Νεόττιον: γέννημα. Ἀριστοφάνης· πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς Ar. νεόττιον. τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς ὅμοιος βούλεται γενέσθαι τῷ πατρί. ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. καὶ αὖθις· τρία κνώδαλα ἀναιδῆ, Πισίας, Ὀσφύων, Διϊτρέφης.

214 Νεοττός: ἡ τοῦ ᾠοῦ λέκιθος, καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀν- Σ δρίᾳ· καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τοῦτο, φιλτάτη, τὸν νεοττόν. Κλέαρχος ἐν τῷ Περὶ οἴνων συγγράμματί φησιν· ὃ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ Περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φασι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ᾠά, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὑρόντα δὲ σταμνίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει· ᾠῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

202 Soph. OC 1507 c sch. 203 = P, Ba 307, 27 204 — γῆ cf. sch. K 353 H et L v. νειός (= Ps. Herodian. 92); Choer. An. Ox. 2, 241, 18, unde Et M. 602, 37 καὶ sq. Babr. 33, 2—3 205 = P, Ba 307, 28 cf. H; I. Pl Gorg. 316 e 206 aliter Ambr. 159, Ps. Herodian. 90 207 νεοκάθαρτον cf Ambr. 145 208 = Ambr. 76, Ps. Herodian. 90 209 ταύτην sq. Pisid. fr. 121 210 Tim. = P 211 = P, Ba 307, 29 (fort. in Theocr. 1, 28) cf. Ap. S. 116, 4, sch. Ε 194 212 = Ambr. 152, Zon. 1391 213 Ar. Av. 767 c. sch. (plenior.) 766—7; Crat. fr. 233 214 = P cf. H, Ael. D. fr. 261 ap. Eust. I. 228, 44; Men. com. fr. 42, Clearch. fr. 74 a, FHG 2, 326, Chrysipp. fr. 1202 cf. Cic. de Div. 2, 134; Diphil. fr. 121

204 cf. 291 209 cf. v. σπαδών 1 213 cf. v. Π 1641

1 νέορτον] νεωστὶ ὀρνύμενον ss. M 3 ἠρτριαμένη GFV, sch., Hes. Laur.: A(GFVME) ἠρτριωμένη AM^{ac} ἠρτριαμένη M^{pc}, Bhd. 4 ἑστῶσιν F 6 στρουθῶν F 7 καὶ νεοκάθαρτον om. AFV ss. M 15 τοῦ] ἑρμα() ss. M cf. sch. ὁ om. A, cod. G in sch. 19 τὸν νεοττόν] τῶν νεοττῶν V τὸ νεοττόν ed. pr., Bentley τὸ νεοττίον Mein. 20 οἴνων] θινῶν Ath. 8, 345 e ᾠῶν temere Toup συγγράφει F ὃ] ὧ E, Phot. ᾧῷ Dobree, Toup ἡ ἀρχὴ Phot. ἀρχῇ Ar. ὑπὸ] τὸ ὑπὸ Naber 22 πρῶτοι] πρὸ τοῦ Dobree 27 εὑρὼν et ἐνεγκὸν F 28 δὲ alt. om. V

215 Νεοττός: καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἶδά τοι ἔγωγε καὶ ἐς η′ ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν.

Σ 216 Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Σ 217 Νεόφθιτον: νεωστὶ τελευτῆσαν, νεωστὶ φθαρέν.

Hesy. 218 Νεοφρῶν ἢ Νεοφῶν, Σικυώνιος, τραγικός· οὗ φασιν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγῳδίας ρκ′. συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.

Δ 219 Νεόφυτον: τὸ νεωστὶ φυτευθέν.

Δ 220 Νεόφυτος: ὄνομα κύριον.

Soph. 221 Νεοχάρακτα: νεωστὶ κεχαραγμένα. Σοφοκλῆς· ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὁδμή.

Σ + x 222 Νεοχμός: νέος, νέαν καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. μὴ E παρόντων ἐς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ Ar. + Σ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς. Ἀριστοφάνης· τέρας νεοχμόν. ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἀτοπίας πλέων. ἀντὶ τοῦ θαύματος.

223 Νεοχμοῦν: καινοτομεῖν, νεώτερα ἐργάζεσθαι. νέων ἔχεσθαι Etym. πραγμάτων. ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἠξίου, πάντα E δὲ νεοχμοῦν ἐσαεὶ ἤθελε.

Hdt. 224 Νεοχμώσαντες: νεωστὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος.

x + E 225 Νεοχμώσειν: νεωτερισθῆναι, καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον μηδὲν νεοχμώσειν.

Δ 226 Νέω: τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

Σ 227 Νεωκορήσει: ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν, καὶ ἐκκαλλύνειν. τό τε ἐκκορηθείης ἀντὶ τοῦ ἐκκαλυνθείης.

215 οἶδα sq. Aelian. fr. 318 (sed de asceto sec. Bruhn, Rh. Mus. 45, 276); verisimilius Dam. fr. 147 216 Tim. = P 217 = P, Ba 308, 1 cf. H 218 — Μήδειαν cf. Argum. Eur. Med. et Laert. 2, 134 220 = Ambr. 100 221 Soph. Ai. 6 c. sch. 222 — νέος cf. P = Ba 308, 2; H. ἀκαταπόνητον cf. H, Et. M. 600, 49 μὴ — πολιτικοῖς cf. ad v. Θ 145 τέρας — πλέων Ar. Ran. 1371—2 c. sch. plenior.; ἀτοπίας sq. cf. ad v. A 4374 223 νέων — πραγμάτων cf. Et. M. 601, 7 ὁ sq. Proc. h. a. 6, 21 224 gl. Hdt. 5, 19 225 — νεωτερισθῆναι cf. H v. νεοχμούμενοι 226 Orion 109, 27 et 131, 19 cf. Ambr. 177; — κολυμβῶ = Ps. Herodian. 90 et 242, An. Ox. 1, 292, 8, Zon. 1395 227 = P cf. sch. Pl. Rep. 9, 574 d, Ba 308, 6, H

218 cf. v. K 240 222 init. cf. v. Θ 145; extr. cf. v. A 4374 223 Proc. cf. v. K 54 224 cf. v. Ε 1241 226 cf. 103, 336, 338 227 extr. aliter v. Ε 537

A(GFVM) 1 τοι GM: τι AFV 216 om. V 6 τοῦ om. F 7 τὰ om. G 19 πλέον GFV 20 Νεοχμεῖν F 20. 21 νέων ἔχεσθαι πραγμάτων supra l. M: om. rell. 21 ὁ — 22 ἤθελε om. V 21 καθεστώτων GM 27 συλήσει V γὰρ om. V λέγεται F 28 ἐκκορηθείης] παρὰ τῷ κωμικῷ ss. M

228 Νεωκόρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ἀλλ' οὐχ Σ ὁ σαρῶν. Suid.

229 Νεωλέα: ὁ τοῦ νεὼ λαός. Νεολαία δὲ ἡ νεόλεκτος. Δ |

230 Νεωλκήσας: ἕξω τὴν ναῦν ἑλκύσας. Δ

231 Νέων, Νέωνος: ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησιν. Δ Harp.

232 Νεώνητον: τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ar Ἀθηναῖοςὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα πριάμενοι.

233 Νεωρῇ: νεωστὶ ἠρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος Soph. νέαν. ὁρῶ νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον. καὶ Σοφοκλῆς· φόβον νεωρῇ τῆς ἐμῆς ἐπειςόδου.

234 Νεώρια: ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν. ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος, ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον. Ar τίφη μὲν θηλυκῶς ἡ καὶ σίλφη, ζωῦφιον κανθαρῶδες. ᾧ δοκοῦσι Βοιωτοὶ Suid. ἐμπηγνύντες δᾷδα ἡμμένην ἢ τι τοιοῦτον ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται. τοῦτο δὲ καὶ διʼ ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. Τῖφος δέ γε τὸ δάκος. παρὰ τὸ ὑποτύφειν, φασί, καὶ κρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, τροπῇ συνήθει τοῦ υ εἰς ι. ἡ δὲ τίφη καὶ σπερματίου λεπτοῦ ἐστιν ὄνομα. Etym.

235 Νεώρια καὶ Νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, Harp εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης.

236 Νεώς: Ἀττικῶς, ὁ ναός. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεώς, τοῦ Σ πλοίου. Δ

237 Νεώσατε: ἀροτριάσατε. Σ

238 Νεῶσι· Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστιν ἐν τῇ Φωκίδι. Harp.

228 — εὐτρεπίζων = P, Ba 308, 6 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 482, 11 229 — λαός cf. Ambr. 141 230 cf. Zon. 1395 231 Νεώνος — κύριον = Ambr. 109 Δημοσθένης (18, 295) sq. Harp. = P 232 sch. Ar. Eq. 2; — ἠγορασμένον cf. Ambr. 79 = H, Zon. 1390 233 — τετμημένον Soph. El. 901 c. sch. φόβον sq. Soph. OC 730 234 ἐμπρήσαιεν — vs. 17 νεώριον Ar. Ach. 918, 920—921 Τῖφος — ι cf. Et. M. 760, 55 235 Harp. = P; Lycurg. fr. 4; Andoc. 3, 7 236 — ναός = P, Ba 308, 9, Zon. 1390 cf. H, Ps. Herodian. 191; Ambr. 78 = Ps. Herodian. 90 237 = P, Ba 308, 10, H (in Ierem. 4, 3) cf. Et. M. 601, 11 238 Harp. = P; Dem. 19, 148; Hdt. 8, 32, 1 et 33, 1; Androt. fr. 23, FHG 1, 373

228 ἀλλ' sq. ex v. K 2078 229 hinc 195 extr. 234 cf. v. Θ 515, unde τίφη — κανθαρῶδες; cf. porro v. τίφη

1 ἀλλ' — 2 σαρῶν om. AF 229 — 230 om. F 3 Νεολαία — νεόλεκτος om. A A(GFVM) mg. V 7 Νεώνητον] Κλέωνα δηλαδή ss. M τὸν GM^{ec}, sch.: τὸ AFVM^{ac} 8 Ἀθηναίων AGV^{ep} cf. vs. 9 ἐμφαίνει] ὁ κωμικὸς ss. M 9 τούτου GM ὅτι pr. del. Bhd. 11 πιστεύειν om. A 12 ἐπικτησαίμεθα GM 18 τίφη — 22 ὄνομα ex mg. GM: om. rell. 17 ᾧ M: ὃ G 23 Νεώρια] τὰ παρ' Ὁμήρῳ ἐπίστια ss. M 26 Ἀττικὸς V ep. A δὲ om. F 29 Νεῶσι] δοτικὴ πληθυντικῶν add. G ss. M

Ἡρόδοτος μὲν ἐν η΄ Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ ἐν ς΄ Ἀτθίδος Νεῶνας.

Δ 239 Νεωστί: προσφάτως. ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως καὶ Ἀττικῶς
Etym. μεγαλωστί, οὕτω νέων, νέως, νεωστί. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ οὕτω τι· εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο.

Σ 240 Νεώσοικοι: οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑπο-
Ε δοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἑωυτῷ ὄντων πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν ἑτοίμους, ἢν ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοισι.

Σ 241 Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἕν, ὡς
Etym. φασιν, ἕνοστα, καὶ ἀπελεύσει τοῦ ς ἕνοτα, καὶ μεταθέσει τοῦ ε καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω νέωτα. αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος. ἢ ἐκ τοῦ νέως, ἐξ οὗ τὸ νεωστί, νέωστα, ὡς δή, δῆτα, ἐπεί, ἔπειτα, καὶ ἐκδρομῇ τοῦ ς νέωτα. τὸ ἐκ νέου, καὶ ἔναγχος.

Ε 242 Νεώτερα· τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα.

Σ 243 Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

Δ 244 Νεωτερίζειν. Θουκυδίδης· τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἐλύπει,
Ε νύκτες δὲ μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον.
Ε ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην.

Δ Suid. 245 Νεωτερισμός. ἀνταρσία.

Ε 246 Νεώτερον: καινόν. ὁ δὲ ἔλεγε δεδιέναι ἂν ἀδόκητόν τι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσῃ.

Σ 247 Νεωτεροποιός: ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης.

Σ 248 Νεώτερος: τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Etym.? 249 Νέπετος: πόλις Ἰταλίας. παρὰ Διονυσίῳ ἐν Ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται· Νεπεσῖνος γάρ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ.

239 — προσφάτως cf. H, Zon. 1395; l. cf. Ambr. 187 ὥσπερ — νεωστί cf. Et. M. 600, 55 (et cod. V in app.) 240 — θαλαττεύοιεν = P cf. Bk. 282, 3 = Et. M. 601, 17 Πολυκράτης sq. Hdt. 3, 45, 4 241 — μέλλον = P, Ba 308, 11, Et. M. 601, 16 cf. sch. Luc. 109, 14, H, Ambr. 189 παρὰ sq. cf. Et. M. 600, 56; ἀεὶ — πλούσιος Philemon. fr. 82 243 = P, Σ^a cf. Ba 308, 13, Zon. 1395, H 244 l. cf. Ambr. 184 τῆς — ἐνεωτέριζον Thuc. 7, 87, 1 ὁ sq. Eunap. attr. Wyttenbach 245 aliter Ambr. 81, Ps. Herodian. 90 246 ὁ sq. Aelian. fr. 299 247 = P, Ba 308, 12 cf. Zon. 1390 248 cf. H, Bk. 109, 8; Atticistis attr Wentzel 249 Steph. Byz.

241 Philemo cf. v. A 608 244 extr. cf. v. ὑπαίθριον

A(GFVM) 1 Ἡρόδοτος] καὶ Ἡ. G καὶ ss. M ἣν Ἡ. Harp. Phot. μὲν GM, Harp. Phot. μὴν AFV 3 ὥσπερ — 5 ἐκεῖνο om. AFV mg. M 7 ὅτι — 10 νεωσοίκοις om. F 7 Σαλαμίων V 10 αὐτοῖς M^{ec} νεωσοίκοις AV 11 παρὰ — 15 ἔναγχος om. AFV mg. M 13 νέως] νέος ed. pr. 14 ἐκδρομῇ] ἐκβολῇ Kust. ἀποβολῇ Et. 19 τῆς om. F 21 ὁ — 23 μάχην om. F 24 ἀνταρσία om. AFV ss. M cf. vs. 27 28 τοῦ om. GM νέος] ὁ νέως F 249 om. AFV mg. M

250 Νέποδες: οἱ ἰχθύες. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ ποῦς· ἄποδες Ecl.
γάρ εἰσιν. ἐν Ἐπιγράμμασι· πτηνὰ καὶ ἀγροτέρων κέρδεα καὶ νε- Anth.
πόδων.

251 Νέποδες: νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας Σ?
αἱ φῶκαι. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες. Ὅμηρος. Νέπως δέ, Δ
Νέπωτος, ἐθνικόν. καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. παρὰ τὸ νε στερητικὸν Etym.
καὶ τοῦ πῶμι, πώσω, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν.

252 Νέρβας, βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς ἐξορίας Πάτμου ἀνακαλέσας ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ· καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ Μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου.

253 Νεργόβριγες· ἐθνικόν. Ἀππιανός· Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ Ε
τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον.

254 Νέρων, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς EV
βασιλείας ἐς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα, κιθαρίζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων. καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μύσος προσέθηκε, διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτόν. ὅτι Νέρων ἔτι Ε
νέος ὢν ἐσχόλαζε φιλοσόφοις καὶ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ κατεμάνθανεν· ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. καὶ μαθών, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς Ἅνναν καὶ Καϊάφαν καὶ αὐτὸν Πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον σιδηροδεσμίους. καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ οὖν περὶ τὸν Ἅνναν καὶ Καϊάφαν ἔλεγον, ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν· ὁ γὰρ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων ὅσα ἠβουλήθη ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων Πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἅνναν καὶ Καϊάφαν ἀπέλυσεν. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ μάγος. καὶ διαλεγομένων Πέτρου καὶ Σίμωνος παρουσίᾳ Νέρωνος,

250 — εἰσιν cf. Orus ap. Et. M. 601, 29; ἄποδες = L cf. sch. δ 404, Apion ap. Ap. S. 115, 31, Ps. Herodian. 90 πτηνὰ sq. Anth. 6, 11, 6 251 — φῶκαι cf. Ap. S. 115, 31, unde H. ἀμφὶ — νέποδες δ 404 Νέπως — ἐθνικόν aliter Ambr. 98 καὶ ὄρους — πώσω cf. Et. M. 601, 33 253 Νεργόβριγες alt. sq. App. Iber. 48 254 — vs. 19 ἑαυτόν Georg. 381, 19—382, 1 = EV 1, 136, 1—6 vs. 19 Νέρων — p 456 15 προστάξεως Io. Ant. fr. 90, FHG 4, 574 cf. EV 1, 181, 14—182, 3 et Malal. p. 254

253 cf. v. M 811 254 Io. cf. v. K 122. p. 456, 15 ὁ — πεφυρμένος cf. v. A 1128

1 στερητικὸν] μόριον add. F 4 Νέποδες] φῶκαι ss. M 6 ἐθνικόν] e compend. ortum putat Bhd., κύριον Ambr. A(GFVM) καὶ — 7 πιεῖν om. AFV mg. M 7 τοῦ G: τὸ M 9 ἀπὸ] ἐκ A 12 ἐθνικόν ex G solo; ἔθνος ss. M 15 καὶ — 16 πράγματα om. V 17 καὶ πρὸς πάσαις AGM cf. Georg.: πάσαις δὲ V cf. Exc. 18 παρέθηκε AM^{ec} τοῦ θείου λόγου om. V 20 τοῦ om. GFVM 23 τοὺς ἱερεῖς om V αὐτὸν] τὸν add. F τὸν — 24 γενόμενον om. V, Exc. 25 πεπραγμένα] γεγραμμένα F 26 παραδεδώκαμεν GVM 27 ὁ γὰρ] καὶ ὁ V 28 ἐνέβαλε — 29 τὸν] ἔβαλλε, τὸν δὲ V 29 δὲ alt. om. F καὶ alt. om. V 30 παρουσίᾳ GM: παρρησίᾳ AF; παρουσίᾳ Νέρωνος om. V

ἦχθη Πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου· καὶ παρισταμένων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν Σίμωνα, σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δὲ λέγει, ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον, σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δὲ λέγει, οὔ· ἐμοῦ γὰρ παρισταμένου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. ἠρώτησε δὲ καὶ τὸν Πιλάτον, ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος Χριστός; καὶ εἶπεν, οὐδὲ εἷς· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος μαθητὴς αὐτοῦ γέγονε καὶ εἰσηνέχθη παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων, οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ Σίμων οὐδαμῶς ἔγνωσταί μοι, οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον· ἔστι γὰρ οὗτος καὶ Αἰγύπτιος καὶ ἐμπληθὴς καὶ κατάκομος καὶ μέλας, παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος ὡς ψευσαμένου καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν, κατὰ δὲ τοῦ Πέτρου ὡς ἀρνησαμένου τὸν διδάσκαλον ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν ὡς τηλικοῦτον ἄνθρωπον ἀνελεῖν
Hesy. τολμήσαντα δίχα βασιλικῆς προστάξεως. ὡς δὲ ἐκλήθη ὁ Νέρων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος. κεῖται ἐν τῷ Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.

Δ 255 Νέρτερος: κατώτερος. τὸ ἐντελὲς ἐνέρτερος καὶ ἀφαιρέσει νέρτερος.
Etym. ὁμοίως τὸ ἔνερθεν, νέρθεν· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐς κόρακας τὸ σκορακίζειν.
Soph. 256 Νέσσος: ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς. Δηϊάνειρά φησιν· οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι, πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά τω. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη.
Etym.? 257 Νέσσων: πόλις Θεσσαλίας. καὶ λίμνη Νεσσωνίς.

Δ 258 Νεστορέη: τῆ τοῦ Νέστορος. καὶ Νεστόρειος οἶκος, τοῦ Νέστορος.

Δ 259 Νεστορίδης: πατρωνυμικόν.

EV 260 Νεστόριος· μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεστόριος ἀπὸ Γερμανικείας τῆς Συρίας, τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος· ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο

255 — κατώτερος cf. H (in O 225) ἐνέρτερος — νέρθεν cf. Et. M. 340, 16 et 18; 719, 7; An. Ox. 1, 290, 18 256 οὕτως sq. Soph. Tr. 590—593 257 Steph. Byz. (textu pleniori); λίμνη sq. cf. Strab. 9 p. 444, sch. Eur. Alc. 590 258 — Νέστορος pr. cf. sch. B 54, Ambr. 142 (in Θ 192). Νεστόρειος οἶκος = Ambr. 122 259 = Ambr. 101; gl. Hom. 260 — p. 457, 6 Εὐτύχης Georg. 470, 10 et 21; 471, 8 et 25 — 472, 12 = EV 1, 142, 21; 143, 4 et 15; 144, 1—13

255 cf. v. Ε 1258; extr. cf. v. σκορακίζειν

A(GFVM) 1 ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου om. V, sed agnoscit Malal. τῷ om. V 2 ναί — 3 λέγει om. V 3 γὰρ] δὲ F 4 δὲ om. FV καὶ om. GM 5 λεγόμενος om. V 8 καὶ ἀπέλυσα αὐτόν om. V, sed agnoscit Malal. ὁ δὲ Σίμων οὗτος V ὁ δὲ Σ. F 9 δὲ om. A, qui σημείωσαι ποταπ(ός) ὁ Σίμων mg. add. 11 κατὰ — 13 συνεδρίου licenter mut. V 13. 14 τοῦ δὲ Πιλάτου τὴν κεφαλὴν F 14 τηλικοῦτον] τοιοῦτον V 15 δίχα — προστάξεως om. V ὡς — ὁ om. AFV; γνωμικὸν add. F mg. AM Νέρων — 16 πεφυρμένος post p. 455, 14 Ῥωμαίων V 16 κεῖται — Αἰγαῖος om. AFV mg. Ar κεῖται GM: ζήτει Ar 17 τὸ — 18 σκορακίζειν om. AFV mg. M 18 τὸ pr. G: τῷ M 20 ἔχει γ' οὕτως ἡ A 21 τω] πω ss. M, Soph. 257 om. AFV mg. M 24 Νεστορίος V cf. Ambr. 123 28 τοῦ θρόνου GMec

φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον. τρίτος προστάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. μετὰ δὲ τοῦτον Εὐτύχης. οὗτος δὲ ὁ Νεστόριος φυσικῶς εὔλαλος ὢν πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο, Ε τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀνάγωγος ἦν καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνεύων βίβλους ἀπηξίου μανθάνειν· τυφούμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν.

261 Νέστωρ, Λαρανδεύς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου Hesy τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα λειπογράμματον ἤτοι ἀστοιχείωτον· ὁμοίως δὲ αὐτῷ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὑρίσκεσθαι ἄλφα καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτως τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. Μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

262 Νεοίη: θράσος νεότητος, προπέτεια. ἐπίρρημα παρ' Ὁμήρῳ γίνεται ἐκ τοῦ νέος, νεοῖος, ὡς ἠΐς, ἠά, ἠοῖος. Δ Etym.

263 Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροισιν. Prov

264 Νευθάν: εἶδος μέτρου. Δ

265 Νεῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. Ὅμηρος· ἠὼθεν γὰρ νεῦμαι. ἐνεστῶτός ἐστι νέομαι, νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι. Hom.

266 Νεῦρα μάχης: ὁ πλοῦτος. Πισίδης· βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης, τὸν πλοῦτον ἐκρεύσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους.

267 Νευράν: χορδήν. τὸ παχὺ ἕντερον τοῦ προβάτου. Etym.

268 Νευρῆφιν: ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου. Δ

269 Νεῦροι θ' Ἱπποπόδες τε: οἱ αὐτοὶ καὶ Νευρῖται. Σαρματίας ἔθνος. ἡ χώρα Νευρίς. Etym.?

270 Νεῦρον: δι' οὗ νεύει τὰ κατὰ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ νέω· νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος. Etym.

260 οὗτος sq. Socr. h. e. 7, 32, 10 262 νεότητος cf. sch. Ψ 604 = Ap. S. 115, 30, H 263 = Paroem. ed. Gsf. 83, n. 690 cf. Eur. fr. 508 265 Σ 136 c. sch. = sch. A (Aristonic.) 266 βλέπων sq. Pisid. Heracl. 1, 163—4 267 cf. Et. Gen. = ms. V (Et. Sym.) ap. Et. M. 601, 38 268 l. Θ 300 cett. 269 Steph. Byz. (textu plenior.); — τε Dionys. Per. 310 270 cf. Orion 109, 15, Et. M. 601, 37

261 cf. vv. Π 1466 et Τρυφιόδωρος. hinc v. Π 665 extr. et Ps. Hesych. 48
266 cf. v. Μ 380

3 παρθένον καὶ ex A, Exc. Georg. 4 τρίτος AV: καὶ τ. GM 7 φυσικὸς A A(GFVMB)
8 ἀνάγωγος] μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς ex v. A 1837 mg. add. A; φαύλως ἀνηγμένος, κακῆς ἀγωγῆς· ἀάγωγος καὶ δι' εὐφωνίαν ἀνάγωγος· ἀναγωγὸς δέ γε ὀξυτόνως ὁ ἀνάγων τινας διὰ παιδεύσεως mg. add. GM 11 Λυκαονίας coll. Steph. Byz. v. Λάρανδα Daub cf. v. Π 1466 12 Σεβήρου Mec Ἰλιάδα] γράψας add. GM 13 ὁ AV: καὶ ὁ GM 15 ἐκλιμπάνει Kust. Μεταμορφώσεις] ἔγραψε δηλαδὴ ss. M; μυθικάς, ὁποίας πολλάκις τερθρεύονται οἱ ποιηταί mg. add. MB 16 ὥσπερ καὶ: ὥ. ὁ V ἄλλα] πολλὰ add. V 17 [ἐπι]ρρη(μα) — 18 ἠοῖος ex mg. M: om. rell. 263 non nov. gl. GVM 19 γεραιτέροις G Paroem. 22 ἔστι] δὲ G 267 om. AFV mg. Ar 25 Νευρά, χορδή Ar 269—70 om. AFV mg. M

271 Νευροσπαδὴς ἄτρακτος: παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτήτῃ. ὃν ἀφίησί τις τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος αὐτόν.

Σ+E 272 Νευσούμενοι: κολυμβήσοντες. Ξενοφῶν· ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρώμεθα διαβαίνειν.

Phil. 273 Νεφέλαι: ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου
Ar. θηρευτικοῦ. ἐτυμολογεῖται νεφέλη παρὰ τὸ νείφειν, ὅ ἐστι βρέχειν, καὶ τὸ
Etym. ἕλκειν. ἡ βρέχη ἐφελκομένη.

274 Νεφέλας ξαίνεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ ἀδυνάτων. εἴληπται
Suid. ἴσως τὸ ξαίνειν ἐκ τοῦ εἰπόντος, ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοις ἀναπεπταμένοις.

275 Νεφελοκοκκυγία: πόλις παρὰ Ἀριστοφάνει πεπλασμένη εἰς τὸν ἀέρα οὖσα. ἣν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι.

Δ 276 Νεφθαλείμ: ὄνομα πόλεως.

Etym.? 277 Νεφθαλῖται: ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἕω παρὰ Ἰωσήπῳ.

Etym. 278 Νέφος: οἱονεὶ νέφαος, τὸ ἐστερημένον φωτός. οὕτω καὶ κνέφας, τὸ κενὸν φάους.

Thdr. 279 Νεφροί: οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί.

Etym. 280 Νεφροὶ σώματος: εἰς οὓς νείφεται τὸ οὖρον.

Δ 281 Νείατος: ἔσχατος. καὶ οὐδέτερον Νείατον.

Δ 282 Νείαιρα: τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

Hom. 283 Νεικέσαι: παρ' Ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

Σ 284 Νεικεῖ: ψέγει, φιλονεικεῖ.

Δ 285 Νεικείησι: κακολογήσει.

Δ 286 Νείκη: ἡ φιλονεικία.

Σ 287 Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχη, φιλονεικία, λοιδορία. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. λέγων

271 Soph. Ph. 290 c. explic. cf. sch. 272 ἐκδύντες sq. Xen. An. 4, 3, 12 273 ἐκ γῆς ἀναθυμίασις = Alex. Aphr. 466, 28 cf. Zon. 1391 εἶδος — θηρευτικοῦ sch. Ar. Av. 194 ἐτυμολογεῖται sq. cf. Et. M. 601, 46 et 54 274 — ἀδυνάτων cf. Diogen. VI 83 et Plutarch. Paroem. n. 51 275 in Ar. Av. 821; l. = Ambr. 160 276 = Ambr. 148 cf. 129 = Ps. Herodian. 90 277 Steph. Byz.; Ios. Ant. 5, 86 278 cf. Et. M. 601, 45 et 521, 52 279 Thdr. in Ps. 7, 11, PG 80, 912a 280 cf. Orion 108, 5, unde Et. M. 601, 42 281 — ἔσχατος = Ambr. 84, Et. Gen., sch. Z 295 cf. H = Ps. Herodian. 92. Νείατον B 824 282 cf. Ambr. 139; An. Ox. 2, 241, 22, unde Et. M. 598, 57; H, sch. Ε 539, Ps. Herodian. 92 283 cf. sch. A (Aristonic.) in H 161 284 = P, Ba 307, 3 (in A 521) cf. Apion, sch. Υ 254, L, Ps. Herodian. 92 285 cf. Ambr. 174; sch. A 579 = Et. M. 602, 31 286 = L, Ps. Herodian. 92 et 227, Zon. 1391 287 — p. 459, 2 ἐτύχθη = P cf. H; φιλονεικία = sch. Γ 87, Ps. Herodian. 92, Apion, Choer. An. Ox. 2, 240, 22, Et. M. 601, 56; B 376, θ 75, Λ 720 et 670

271 cf. v. A 4378 272 init. cf. 290 et 292 273 extr. cf. 294 274 extr. ex v. Εἰ 165

A(GFVM) 271 om. AFV; ὃν — αὐτόν mg. M 5 καπνώδης] κωμῳδία F 6 ἐτυμολογεῖται — 7 ἐφελκομένη om. AFV mg. GM 274 om. AF 8 ξαίνειν M^{ec} καὶ — 9 ἀναπεπταμένοις om. V 8 εἴληπται — 9 ἀναπεπταμένοις mg. M 10 εἰς] ὑπὲρ F 11 ἣν — πεπολίσθαι om. AFV mg. M 12 πόλεως] πλὴν τοῦ Σήμ, Σαλὴμ καὶ Ἱερουσαλήμ add. V 277—8 om. AFV mg. M 15 φάος M 280 om. AFV mg. M 23 κακολογήσῃ Kust. (perperam) 25 ἐκπλήξεως GV

κατὰ μέμψιν. καί, νεῖκος Ὀδυσσῆος. καὶ μάχη. ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη. Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. Νῖκος δὲ ἡ νίκη, διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ ἡ φιλονεικία διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη. Δ

5 288 Νείλεως: ὄνομα κύριον· ὁ καὶ Νειλεύς κοινῶς ἡ Νείλευς Αἰολικῶς· οὗ ἀποικία περιῴδεται εἰς Ἀσίαν. γίνεται, φασί, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεὼς Νεόλεως καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον Νείλεως, ὁμοίως τῷ Κλεοσθένης, Κλεισθένης, Πλεοσθένης, Πλεισθένης, δέον, δεῖν, πλέον, πλεῖν. ἤ, φασίν, ἀπὸ τοῦ Νηλεὺς Νηλέως γενικῆς γέγονεν ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον Νείλεως; Αἰολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως. Etym.

289 Νεῖλος: ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως Νειλομέτριον, τὸ τοῦ Νείλου μέτρον. καὶ Νειλῴοις. καὶ Νεῖλος, ὄνομα κύριον. Δ

Νέϊλος Suid.

γὰρ φασι παρὰ τὸ νέειν, ἤγουν ῥέειν, ἰλύν, ἵνα ἡ Νέϊλος, Νεῖλος. ζήτει περὶ Etym.
τοῦ Νείλου ἐν τῷ Βραχμᾶνες.

290 Νεῖν: κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθειν κρόκην. Ἀρριανός· ὅσοι Σ
κουφότατοι καὶ κουφότατα ὡπλισμένοι καὶ τοῦ νεῖν δαημονέστατοι, Ε
τούτους ἐκνήξασθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος. καὶ αὖθις· ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι καὶ νεῖν ἰχθύες αἵ τε ἔλαφοι θεῖν, ἐπεὶ πεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδαχθῆναι προσδέονται. τοῦ δὲ νεῖν, ἤτοι νήθειν, χρῆσις Etym.
παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ, τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ τὸ νεῖ νήματα διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ, νεῖς, νεῖ οἶδε πρωτότυπον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω· τὸ κνῶ, κνήθω, κῶ, κήθω.

25 291 Νειός: ἡ νενεαςμένη γῆ. καὶ Νειοῖο. Δ

292 Νεῖσθαι: κολυμβᾶν. Δ

293 Νεῖται: ἀφίζεται, ἐλεύσεται. οὐδ' ἔτι νεῖται ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις. Δ Anth.

294 Νείφω: τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. Νιφόμενος δὲ χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ι. Νήφων δὲ ἐγρηγορῶν, διὰ τοῦ η. Δ

288 γίνεται sq. cf. Choer. An. Ox. 2, 241, 9, unde Et. M. 602, 23 289 — ποταμός = Et. M. 602, 9, Ambr. 127, Ps. Herodian. 92 et 175. οὐδετέρως — μέτρον = Ambr. 170 Νεῖλος alt. — κύριον = Ambr. 94, Ps. Herodian. 175 Νέϊλος — vs. 14 Νεῖλος cf. Choer. An. Ox. 2, 240, 27, unde partim Et. M. 602, 9 290 — νήθειν = P cf. sch. Pl. Rep. 5, 453d, H, Poll. 7, 32, An. Ox. 1, 290, 8; — κολυμβᾶν = Ba 307, 4, Zon. 1394 νήθειν κρόκην] P v. νήθειν, Bk. 109, 23 recte contulit Wentzel ὅσοι — συνθήματος Arr. Ind. 24, 5 ὥσπερ — προσδέονται Iul. or. 7, 206a vs. 20 τοῦ sq. cf. An. Ox. 1, 290, 9, Et. M. 603, 34, 344, 1; Hesiod. O. 777 291 — γῇ = Ambr. 137 cf. sch. ε 127, An. Ox. 2, 241, 18, Et. M. 602, 38 Νειοῖο K 353 292 fort. in o 88 293 — ἐλεύσεται cf. sch. μ 188, H οὐδ' sq. Anth. 7, 171, 3—4 294 cf. L, Zon. 1400, Apollon. Archib. et Orus ap. Et. M. 605, 30, H v. νήφε, Theognost. An. Ox. 2, 138, 10 (aliter Choer. l. l. 241, 29); — βρέχω = Ambr. 178

289 Νεῖκος ὅ. κ. ex 306 290 κολυμβᾶν cf. 272 et 292; extr. fort. hinc Eust. I. 1166, 57 291 cf. 204 292 cf. 270 et 290 294 cf. 273 extr., 359, 440

288 om. AFV mg. M 7 Κλεοσθένης om. G, qui Κλεισθένης post Πλεισθένης posuit A(GFVM) 13 καὶ Νεῖλος — κύριον om. AFV Νέϊλος — 14 Νεῖλος om. AFV mg. GM 14 ζήτει — 15 Βραχμᾶνες ex mg. A^rM 18 κελεύει AF 19 ἐπεὶ πεφύκασιν GFM: ἐπιπεφύκασιν AV ἐπειδὴ π. Iul. 20 διαλεχθῆναι F τοῦ — 24 σήθω om. AFV mg. M 20 τοῦ M: τὸ G 22 νήθειν G 23 νεῖς] εἰς ed. pr. τὸ tert. G: κατα M ὡς Kust. 29 δὲ AF: δὲ ὁ GVM 30 γρηγορῶν M

Etym. 295 Νῆ: στερητικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν νήχυτον ὕδωρ καὶ νήχυτος ὄρπηξ.

Σ 296 Νῆα: ναῦν, πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα.

Σ 297 Νηγάτεον: λεπτόν, καινόν, ἁπαλόν, λευκόν, εὐφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον, τὸ καινόν, ὡς νεηγάτεον, τὸ ἐκ νέου γεγενημένον, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νεηγενές. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν τὸ μὴ γατόν, ἤγουν γεγονός, ἀλλ' οἷον ἀχειρόκμητον.

Δ 298 Νήγρετος: ἀνέγρετος.

Δ 299 Νὴ Δία: μὰ τὸν Δία.

Δ 300 Νήδυμος: ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνέκδυτος· παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ δύω ῥῆμα.

Etym.

Σ 301 Νηδύς: γαστήρ, μήτρα.

Σ 302 Νήεον ὕλην: ἐσώρευον ὕλην. καὶ νηήσας, σωρεύσας.

Σ 303 Νῆες: τὰ πλοῖα.

Δ 304 Νήϊα: τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ Νήϊον, ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπονήϊον.

Etym.?

Σ Δ 305 Νήϊδα: ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ. Νηΐδες δὲ νύμφαι.

Σ 306 Νῆϊς: οὐκ εἰδώς, ἄπειρος. τὴν δὲ Νηΐδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖλον. καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νήϊα, ὡς Εὐταίων.

Δ 307 Νῆϊτης: ὁ διὰ τῶν νηῶν. οὐ μόνον νῆϊτι στόλῳ, ἀλλὰ καὶ Ε διὰ γῆς κατὰ Βανδίλων ἐστράτευσε. καὶ Αἰλιανὸς περὶ Λακεδαι- Ε μονίων· νηΐταις κινδύνοις μὴ πάνυ συντραφέντες.

Σ 308 Νηκερδής: ἀνωφελής, ἀσύνετος.

Σ 309 Νηκούστησε: παρήκουσε.

295 cf. Et. M. 602, 40 (partim e sch. Ap. R. 3, 530) **296** — πλοῖον = P, Ba 308, 14 cf. H v. νῆάς τε; — ναῦν = sch. A 141, H ὅτι sq. cf. Didym. (p. 321) ap. Eust. I. 684, 29, porro O. 1727, 7, Ammon. **297** — εὐφυές = P (in B 43); — λεπτόν cf. sch. B 43 et Ξ 185 τινὲς sq. cf. sch. B 43 et An. Ox. 1, 292, 15, ex quibus Et. M. 602, 43 **298** cf. H, sch. ν 74, Ap. S. 116, 10 **299** = L cf. Ambr. 242 **300** — ὕπνος cf. Et. M. 602, 53; — ἡδὺς = sch. B 2 cf. Ap. S. 116, 11, unde H; γλυκὺς cf. Ambr. 197 ἢ sq. cf. Ap. S. 116, 11, unde H; sch. A in B 2 **301** = P, Ba 308, 15 cf. H, Et. M. 603, 4, sch. N 290 **302** = P, Ba 308, 17; — ὕλην = sch. Ψ 139. νηήσας sq. = H, sch. I 358, Zon. 1400 **303** = P, Ba 308, 16, Zon. 1398 (gl. Hom.) cf. H **304** — ξύλα (in ι 498) cf. Ambr. 232 = Zon. 1399, Ap. S. 116, 20; H, Apion; sch. Γ 62, unde Et. M. 603, 19 Νήϊον sq. Steph. Byz. cf. Et. M. 603, 20 **305** — ἀσθενῆ = P, Ba 308, 19 cf. H, sch. H 198 Νηΐδες sq. = Ambr. 215, Zon. 1398 **306** = P cf. Ap. S. 116, 16, unde H; Euphorio ap. Aelian. h. n. 17, 28, Heraclid. Pont. Pol. 10, FHG 2, 215 **307** — νηῶν cf. Zon. 1396 νηΐταις sq. Aelian. fr. 161 **308** = P, Ba 308, 20 cf. sch. P 469, Zon. 1399, H **309** = P, Σ^a, sch. Υ 14 cf. Ba 308, 21, H, Ambr. 238

295 hinc **361** extr. **296** cf. **303** **302** cf. **179** ed. **340** **303** cf. **296** **305** extr. cf. **14** **306** hinc **289**

A(GFVM) **295** om. AFV mg. M 3 ὅτι — 4 Ἰλιάδα om. AFV mg. M 5 τινὲς — 8 ἀχειρόκμητον om. AFV mg. M 9 ἀνέγερτος GFM^{ac}, Ap. S 10 μὰ] ναὶ μὰ A 11 ἢ — 12 ῥῆμα om. AFV mg. M **303** om. F 15 καὶ Νῆες GVM 16 καὶ pr — 17 Ὑπονήϊον om. AFV mg. M 18 Νηΐδες δὲ νύμφαι om. A sed hab. Ambr. 20 ἔνιοι] δὲ add. F γενέσθαι] φασίν add. G ss. M 21 Εὐταῖα ss. ἦγουν τελευταῖα V cf. Phot., Εὐγαίων Dobree sed cf. v. Ε 3764, Εὐφορίων ex Aelian. Kust. 23 καὶ — 24 συστραφέντες om. F 24 συστραφέντες A

310 Νηκτά: ἔνυδρα, κολυμβητά. Σ

311 Νηλεῶς: ἀπανθρώπως, σκληρῶς. λέγεται καὶ Νηλειῶς. Σ Δ

312 Νηλεύς: ὄνομα κύριον. Δ

313 Νηλής: ὁ ἀνηλεής. Δ

314 Νηλίπους: ὁ ἀνυπόδητος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ λίπος. Δ Etym. γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλω- Soph. μένη.

315 Νηλιτής: ὁ ἁμαρτωλός. τούτου ἐστὶ καὶ θηλυκὸν αἱ Νηλιτίδες ἐν Δ Ὀδυσσείᾳ· ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστι μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς δευ- Etym. τέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβὴ ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ Τεχνικοὶ διὰ τοῦ η εἰδότες αὐτὸ καὶ ζητοῦντες αἰτίαν, Αἰολικὴν αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η· δ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμύθιον, καὶ Αἰολικῶς ψημύθιον. λύσις ὀνείρου· νενησμένα κρατῶν δὲ προσδόκα λύπας. On.

316 Νῆμα: καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω. μάλιστα ἐκ τοῦ Δ νῶ, νήσω. Etym.

317 Νημερτές: ἀληθές. καὶ Νημερτής. Σ Δ

318 Νηνεμία: ἀνέμων ἀπουσία. Σ

319 Νήνεμος: ἄνεμον οὐκ ἔχων. Σ

320 Νηοφυλακεῖον. μήποτε προπαροξυτόνως καὶ διὰ τοῦ ι ὡς Δ γαζοφυλάκιον.

321 Νηπενθές: ἀπενθές. ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. Σ I

322 Νήπειον φρόνημα· Νηπία δὲ ἡλικία.

323 Νήπια: τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπος, τὰ μήπω Δ λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἤπιον, τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια. Etym.

324 Νηπιέη: ἀφροσύνη. κτητικὸν τοῦτο τοῦ νήπιος. Δ Etym.

310 = P, Ba 308, 22, Zon. 1399 cf. H (in Sapient. Sal. 19, 18) **311** — σκληρῶς = P, Ba 308, 23 cf. Ambr. 243 Νηλειῶς = L **312** = Ps. Herodian. 92 cf. Ambr. 202 **313** = Ps. Herodian. 92, Zon. 1396, H, sch. Γ 292 **314** — ἀνυπόδητος = Ambr. 190 sch. Soph. OC 349 cf. Et. M. 603, 32 παρὰ — στερητικὸν cf. Et. M. 603, 32 γερονταγωγεῖ sq. Soph. OC 348—9 **315** — ἁμαρτωλός cf. sch π 317, unde Et. M. 603, 49 τούτου — ψημύθιον alt. cf. Et. M. 603, 49, partim ex sch. π 317 cf. sch. τ 498 νενησμένα alt. Astramps. **316** μάλιστα sq. cf. Et. M. 603, 35 **317** cf. Ambr. 193 = Et. M. 603, 46. — ἀληθές = P, Ba 308, 24, sch. A 514, Byz. Zt. 16, 63, 32 cf. H **318** = P, Ba 308, 25; l. = Ambr. 227, ε 392 **319** = P, Ba 308, 26 (in Θ 552) **321** — ἀπενθές = P, Ba 308, 27, sch. δ 221, Ap. S. 116, 29 cf. H ἄχολον sq. δ 221 **322** Νηπία sq. = Ambr. 228 **323** — βρέφη aliter sch. B 136, H vs. 23 παρὰ sq. cf. Et. M. 604, 14 partim ex Orion 108, 11 **324** — ἀφροσύνη = Ambr. 217 cf. sch. Υ 411 κτητικὸν sq. cf. Et. M. 604, 26

315 Astramps. cf. v. K **1249**

5 ὁ om. FV, sch. παρὰ — λίπος ss. M om. rell. 8 τούτου — 12 ψημύθιον A(GFVM) om. AFV mg. M 10. 11 ὁ δὲ Τεχνικὸς G 12 δ om. G; lac. sequitur in GM ψημύθιον om. G 13 λύσις — λύπας om. AF mg. A^rVM κρατεῖν A^rGM 14 καὶ Νῆμα F ἐκ — κλώθω om. A μάλιστα — 15 νήσω ss. M: om. rell. 16 καὶ Νημερτής om. A 19 μήποτε — 20 γαζοφυλάκιον ex mg. M: om. rell. 21 ἀπενθές om. GM; ἀντὶ τοῦ ἀπενθὲς post ἁπάντων add. GFVM **322** om. AF mg. A^r post **324** V; ὅρα καινόν ss. M 22 δὲ] ἡ A^r 23 παρὰ — 24 ἤπια om. AFV mg. M 24 ἐπιτατικὸν ed. pr.: ἐπίτασιν GM 25 ἡ ἀφροσύνη V, Ambr. κτητικὸν — νήπιος ss. M: om. rell.

Hom. 325 Νήπιος: ἄφρων, ἀνόητος. Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πολλοὺς
E ἀνελὼν ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον· νήπιος, ὃς πατέρα
Prov. κτείνας υἱοὺς καταλείπει. Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον
ἥμισυ παντός. ἔσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶν τις ἀποβάλλει καὶ
ἃ ἔχει.

Σ 326 Νηποινί: ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. αἰτιώτατος γεγονὼς τῆς
E στάσεως οὐ φεύξεται νηποινὶ τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ νηποινί
γε πείσεσθαι, ἃ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει.

Ar. Etym. 327 Νηπύτιος: νήπιος· ποιητικῶς. ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι.
Ar. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· νηπύτιος γάρ ἐστι καὶ τῶν κρεμάθρων οὐ
τρίβων τῶνδε.

Δ Etym. 328 Νηρεύς: ὁ θαλάσσιος θεός. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω.

Δ 329 Νηρῇδας: τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι.

Soph. 330 Νηρηΐδες: νύμφαι. ν' τὸν ἀριθμόν εἰσι. Σοφοκλῆς· τῶν ἑκα-
τομπόδων Νηρηΐδων ἀκόλουθοι.

Etym. 331 Νηρῆς: κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηΐς, ὥσπερ καὶ τὸ Χρυσηΐς, Χρυσῆς, καὶ
Βρισηΐς, Βρισῆς.

Σ 332 Νηρίθμους: ἀναριθμήτους, ἀπείρους.

Δ| 333 Νηρηΐνη. θυγάτηρ τοῦ Νηρέως.

Δ 334 Νηρίον. ἴσως ὁ νηρίτης, ὑποκοριστικῶς, ἵνα ἐκ τοῦ νηρός. ὅθεν ὁ
Etym. νηρίτης εἴη καὶ τὸ Νηρίον.

Etym.? 335 Νῆρις: πόλις Μεσσήνης.

Δ 336 Νηρίτης: θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω, νῶ, νήσω, τὸ κολυμβῶ,
Etym. νηρός, ἰχθύς. καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ Λυκόφρονι ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ
τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ Νηρεύς, διὰ
διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης.

325 — ἀνόητος sch. B 38 = Et. M. 604, 14 cf. Ba 308, 28, H, Apion Φίλιπ-
πος — καταλείπει Polyb. 23, 10, 10 cf. E V 2, 171, 22—4 et E 180, 18—21 (porro
Byz. Zt. 21, 396 sq.) Νήπιοι sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 83 n. 683; — παντός
Hesiod. O. 40 326 — ποινῆς = P, sch. Pl. Leg. 9, 874 c cf Ba 308, 29 = H;
Ambr. 241; Et. M. 604, 38, Bk. 283, 1 αἰτιώτατος — ἐπίκλημα et οὐ γὰρ sq.
fort. Aelian. 327 praeter ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι Ar. Nu. 868—9 c. sch.
cf. sch. N 292, H, Ap. S. 116, 26 328 = Ps. Herodian. 92 (cf. 189 = 263),
Ambr. 204 cf. H, Et. M. 604, 40 παρὰ sq. cf. Et. M. 604, 41 329 cf.
Ambr. 214 330 Soph. O C 718—9 c. sch. 331 cf. Et. M. 604, 54, Lex. Messan.
(Reitz. Gesch. d. Et. 291, 3), Ambr. 214 332 = P, Ba 308, 30, H cf. Zon. 1397
335 Steph. Byz. 336 — κόχλος = sch. Lyc. 238, unde Et. M. 604, 42; cf. H
ἐκ pr. sq. cf. Et. M. 604, 43 et 52; Lycophr. 896

325 Polyb. cf. v. Φίλιππος 5. Hesiod. cf. vv. H 350 et O 704 328 cf. 420
et 527 336 extr. cf. 103, 226, 338

A(GFVM) 3 ἀπολείπει F; θηρῶδες ἴσως τοῦτο· δοκεῖ γὰρ παραινεῖν ἡβηδὸν τοὺς
ἐχθροὺς κτείνειν mg. add. M 7 καὶ — 8 ἐπεπόνθει om. F 8 αὐτὸν G V^{ac}
9 ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι ex mg. M: om. rell. 11 τῶνδε] τῶν ἐνθάδε GMYp,
Ar. 12 παρὰ — ῥέω ex mg. G ss. M: om. rell. 13 Νηρίδας AV καὶ Νηρίδας F
συγκοπὴν] οὐ μὴν πρὸς γρ(αφ)ήν ss. M 331 om. AF mg. A^r; post 325 V
16 Νηρῆς — Νηρῆϊ GM: ἡ εὐθεῖα Νηρῆϊς καὶ κατὰ συγκοπὴν Νηρῆς A^r Νηρῆς,
ἡ εὐθεῖα Νηρῆϊς καὶ κατὰ συναίρεσιν Νηρῆς V; ad l. μετὰ προσγρ(αφ)ῆς τοῦ ἰῶτα
ss. M 16 ὥσπερ — 17 Βρισῆς om. V 19 θυγάτηρ τοῦ Νηρέως ss. M: om. rell.
20 ἴσως — 22 Μεσσήνης om. AFV mg. M 23 ἐκ — 26 νηρίτης om. AFV mg. M
24 ἢ M, Et.: καὶ G

337 Νήριτον: ὄρος. ἔστι καὶ νήριτος ὕλη, ἡ δασυτάτη· πρὸς ἣν οὐκ Δ
ἂν ἑτέρα ἐρίσοι. Νήρικον δὲ ἐν τῷ κ' τόπος Ἠπείρου ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἡ ὕστερον Etym.
Λευκάς.

338 Νῆσσα: τὸ ὄρνεον. καὶ Νῆττα λέγεται Ἀττικῶς. ἐκ τοῦ νῶ, Δ
νήσω, τὸ κολυμβῶ. Etym.

339 Νῆσσα: ὄνομα κύριον. ὅτι Δυσαύλης ὄνομα συνῴκησε τῇ Βαυοῖ καὶ ἔσχε Suid.
παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσσαν.

340 Νῆσαι: σωρεῦσαι. καὶ Νήσουσι, σωρεύσουσι. ἔστι καὶ νῆσαι Δ Σ
τρισύλλαβον.

341 Νησίον· καὶ Νησιώτης, ὁ ἀπὸ νήσου. καὶ Νησύδριον, Δ
νησίον μικρόν. Σ

342 Νῆσις, Νήσιδος: ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα θεᾶς. Νησῖδος Δ
δὲ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀκταίης νησῖδος ἁλιξάντοισι χοιράσι. Suid.

343 Νῆσος. ἐκ τοῦ νῶ, νήσω· ἡ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἤ, φασί, καὶ Δ
ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, καθ' ὁμοιότητα. ἐντεῦθεν Νησίτης καὶ πλεοναςμῷ Etym.
Νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης.

344 Νησώπη: νῆσος Λέσβου, τὸν Σίγριν, φασί, λιμένα ποιοῦσα. Etym.?

345 Νηστεία: ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ Νήστιμος, ἡ τῆς νηστείας Δ
ἡμέρα.

346 Νῆστις: ὁ ἄσιτος, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου Σ
ἔντερον. παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον καὶ τὸ ἔδειν, ὁ ἐστερημένος Ecl.
τοῦ ἔδειν, ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ σῖτος. Νῆστίς θ', ἣ Phil.
δακρύοις γε πικροῖς νωμᾶ βρότειον γένος. τὸ ὕδωρ λέγων.

347 Νήτη: χορδὴ μουσικὴ ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. Δ + x

348 Νὴ τήν: μὰ τήν. ἐλλειπτικόν, κατὰ τὸ μὰ τὸν καὶ μὰ τάς. Σ

337 — ὄρος = L cf. Ambr. 234 ἔστι — ἐρίσοι cf. Et. M. 604, 50. Νήρι-
κον sq. Steph. Byz. s. v.; ω 376 338 — Νῆττα cf. Ambr. 213 ἐκ sq. cf.
Orion 110, 24, Et. M. 605, 15 340 — σωρεῦσαι cf. sch. Patm. Thuc. 2, 52, 4,
Apion; Ambr. 237 = Et. M. 604, 57 Νήσουσι, σωρεύσουσι = P, Ba 308, 31
341 Νησιώτης — νήσου cf. Ps. Herodian. 92 Νησύδριον sq. = P, Ba 309, 5
343 l. cf. Ambr. 220 ἐκ — ὁμοιότητα cf. Et. M. 605, 10 344 Steph. Byz.
345 Νηστεία = Ambr. 225. Νήστιμος sq. cf. Ambr. 216, L 346 — ἔντερον = P,
Ba 309, 1 cf. H παρὰ — σῖτος cf. An. Ox. 2, 394, 3, Orion. 108, 1 et 110, 28
(ex Herodiano) ex quibus Et. M. 605, 18 Νῆστις sq. Empedocl. fr. 6 (Diels) e
Laert. 8, 76 347 — μουσική cf. Ambr. 218 = Ps. Herodian. 92 348 — τήν alt.
= P, Ba 309, 3, H

338 extr. cf. 103, 226, 336, 527 339 ex v. Δ 1598 340 cf. 199, 302, 527 342 ἐν sq.
ex v. A 1236 347 cf. 118—9

1 Νήριτι V ἔστι — 3 Λευκάς om. AFV; ἔστι — 2 ἐρίσοι mg. M 2 Νήρικον] A(GFVM)
ἡ καὶ Ἀκτή ss. M Ἠπείρου] περὶ Ἀκαρνανίαν ss. M 4 Νῆσσα] ὄνομα κύριον
καὶ in spatio add. A^r cf. 339 λέγεται Ἀττικῶς om. A, Ambr. ἐκ — 5 κολυμβῶ
ss. M: om. rell. 339 om. AF post 334 V 6 Βαβοῖ GM cf. v. Δ 1598
8 ἔστι — 9 τρισύλλαβον ss. M om. rell. 12 Νησῖδος — 13 χοιράσι om. AFV;
13 δὲ om. G 13 ἐν Ἐπιγράμμασι post χοιράσι transpos. G χοιράσι] πέτραις ss. M
cf. s. v. χοιράσι 343—4 om. F 14 ἐκ — 17 ποιοῦσα om. AV mg. sed. 344 ante 14 ἐκ
M 17 Σίγριην M 18 Νηστεία — νηστεύω] Νηστεύω καὶ ἐκ τούτου νηστεία F
20 κοιλίας] νηστείας FV cf. vs. 18 τοῦ] τὸ τοῦ F 21 τὸ alt. — 22 καὶ om. F
21 ὁ — 22 ἔδειν om. G ante vs. 20 καὶ alt. iterat V 22 Νῆστίς — 23 λέ-
γων om. F 25 μὰ τὴν om. F ἐλλειπτικόν — τάς om. AFV mg. M τὸν
M: τὴν G

349 Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν: τὸ νὴ κατωμοτικόν ἐστιν ἐπίρρημα, τουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν, ὥσπερ τὸ μὰ ἀπωμοτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν.

Σ 350 Νὴ τὸν καὶ Ναὶ μὰ τόν: κατωμοτικὰ ταῦτα· ἀπωμοτικὰ δὲ μὰ τὸν Δί', οὐ μὰ τόν. ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν Δία ποίησον.

Δ| 351 Νῆτον: τὸ ὑγρόν. δυϊκὸν ῥῆμα. ἴσως ἀντὶ τοῦ πορευθῆτον ἢ cυν . . . ατον.

Δ 352 Νῆτρον: τὸ κλωστήριον.

Hom. 353 Νῆϋς: ἡ ναῦς.

Δ 354 Νηφαλέος: ὁ σώφρων. καὶ Νηφαλέα θηλυκόν. οἱ νῦν νηφάλιος διὰ τοῦ ἰῶτα.

Σ 355 Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπέλινα μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται. ὡς καιόμενα, ὅτε μὴ ὕδωρ, ἀλλὰ οἶνος σπένδεται.

Soph. 356 Νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο Μνημοσύνῃ, Ἥοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ· ὥς φησι Πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινα μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστιν αὕτη ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας, παρ' ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τοπαράπαν ἄσπονδοι θυσίαι, κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. Σοφοκλῆς· οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρς' ὁδοιπορῶν, νήφων ἀοίνοις. πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων. αἱ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἄϋπνον.

Σ 357 Νηφάλιοι θυσίαι: ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Δ 358 Νηφαλισμός: ἡ προσοχή.

Δ 359 Νῆφε: γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν

E τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον· νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα ⟨τῶν⟩ φρενῶν.

350 = P cf. Ael. D. fr. 263 ex Eust. O. 1450, 42 **353** sch. α 185 cf. H **354** — σώφρων aliter = Zon. 1398, Ambr. 192 **355** — λέγεται — P, Paroem. ed. Gsf. 82, n. 678, H cf. Poll. 6, 26 **356** — vs. 24 λέγων Soph. OC 98—100 c. sch. 100; Polem. fr. 42, FHG 3, 127 **357** = P cf. H, Bk. 282, 31; Orion 108, 30, unde Et. M. 605, 32 **358** = Ambr. 194, Zon. 1398 **359** — γρηγόρει cf. H; Ps. Herodian. 91, Ambr. 235, Et. M. 605, 30 ἀλλ' sq. Polyb. 18, 40, 4; Epicharm. fr. 250

359 init. cf. **294**; Polyb. cf. v. Π **2932**

A(GFVM) 5 μὰ τὸν pr. om. G et in ras. M 6 ποιήσω GM **351—2** om. V 7 ὑγρόν F: γρη A^{cp} om. GM δυϊκὸν ῥῆμα om. AF ἴσως—8 cυν... ατον ss. M: om. rell. 9 Νήτω F κλωστήριον GM: κλω in lac. A κλῶ F 11 ὁ om. F καὶ—θηλυκόν om. AFV mg. A^r οἱ—12 ἰῶτα supra l. M: om. rell. 14 ὡς—15 σπένδεται om. AFV mg. M 19 θύμων] θύμος, βοτάνη ss. M, mg. add. A^r cf. v. Θ **572** καὶ—25 ἄϋπνον om. F 19 αὕτη] οἱ θύμοι ss. M 20 λαβεῖν] φασι add. G ss. M 23 ὑμῖν GM 24 αἱ—25 ἄϋπνον om. AV mg. M 24 μέθης μετέχουσαι Port. μέθη προσέχουσαι Gsf. 25 τὸ om. G 29 τὸ Kust.: τοῦ omnes, v. πρόχειρος; ἁπλοῦν ss. M 30 καὶ om. F; γνώ(μη) mg. add. M 31 ⟨τῶν⟩ suppl. Kust.

360 Νήχεται: κολυμβᾷ. ὡς σμῶ, σμήχω, οὕτω νῶ, νήχω. Σ

361 Νήχυτος ἔρως. ἐπιτατικὸν κάνταῦθα τὸ νη. Call. Suid

362 Νία: τὰ σχοινία. Δ

363 Νίβα: χιόνα. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ. Σ

5 364 Νῖβις: πόλις Αἰγύπτου. Etym.?

365 Νῖγερ: ὄνομα κύριον. Δ

366 Νίγλαροι: τὰ τερετίσματα καὶ περίεργα κρούματα. κροῦμά ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικὸν ὁ νίγλαρος. ἔοικεν ὠνοματοπεποιῆσθαι. Σ Ar.

10 367 Νιγρῆτες: ἔθνος Λιβυκόν. Etym.?

368 Νιγρῖνος: ὄνομα κύριον. καὶ Νῖγρος. Δ|

369 Νιδάριον: παρὰ Πέρσαις τὸ πρὸς κεφαλῇ προσείλημα, ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Κυπρίοις κορδύλη· ὡς Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ῥητορικῶν. Suid.

15 370 Νίδες: αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί. Σ

371 Νίζε: νίπτε. Δ

372 Νίζει: ῥύπτει, νίπτει, πλύνει, κλύζει, ἀποσμήχει. Σ

373 Νικαγόρας, Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος, σοφιστής· γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. Βίους ἐλλογίμων, Περὶ Κλεοπάτρας τῆς

20 ἐν Τρῳάδι, Πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα. Hesy.

374 Νίκανδρος, Ξενοφάνους, Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας Αἰτωλός· ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητὴς καὶ ἰατρός, γεγονὼς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον, ἦγουν τὸν τελευταῖον τὸν Γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατ-

25 έλυσαν. ἔγραψε Θηριακά, Ἀλεξιφάρμακα, Γεωργικά, Ἑτεροιουμένων βιβλία ϵ', Ἰάσεων συναγωγήν, Προγνωστικὰ δι' ἐπῶν· μεταπέφρασται δὲ ἐκ τῶν Ἱπποκράτους Προγνωστικῶν· Περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία· καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς. Hesy.

375 Νικάνωρ, ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος. Περὶ στιγμῆς Hesy.

360 — κολυμβᾷ = P, Ba 309, 4, H, Zon. 1400 cf. sch. η 276; Orion 109, 21, unde Et. M. 605, 40; Moer. 204, 4 **361** — ἔρως fort. Call. fr. 73c K. 313 S. **363** = P cf. H, Gramm. gr. 4, 2, 2, 402, 8, Et. M. 568, 16 **364** Steph. Byz. **365** = Ambr. 252, Zon. 1401 **366** — κρούματα = P cf. H κροῦμα—νίγλαρος sch. Ar. Ach. 554 **367** Steph. Byz. **370** = P cf. H **371** = Ambr. 304, Et. M. 605, 42 (in Λ 829) cf. sch. H 425 **372** = P, $Σ^a$ cf. Ba 309, 7, H **374** cf. vita ap. Westermann 1 **375** cf. Steph. Byz. v. Ἀλεξάνδρεια fin.

361 init. cf. v. Ε **3707**; ἐπιτατικὸν sq. ex **295** **369** ex v. Ε **86**

1 ὡς—νήχω ss. M: om. rell. 2 εὖρως v. Ε **3707**, Ruhnken ἐπιτατικὸν—νη om. AFV mg. M **364** om. AFV mg. M **365—6** om. F **367** om. AFV mg. M 11 καὶ Νῖγρος om. AFV **369** om. AF mg. A^r post **373** V 12 κεφαλὴν V κεφαλῆς v. Ε **86**; τῇ praemisit G 13 κρώβυλον om. V ὡς—14 Ῥητορικῶν om. A^r 15 ὄρχιδες F cp. AV ὀρχείδια G Σικελοί om. V **371** om. V 18 Μνησαίου—20 βασιλέα] ὄνομα κύριον F 19 Βίους] ἔγραψε Βίους GM Κλεοπατρίδος Gutschmid 20 Πρεσβυτικὸν AM^{ac} 23 τὸν alt.] οὐ τὸν O. Schneider 24 Ἑταιροιουμένων AGV 26 παντοίων Volkmann 28 Ἀλεξανδρεύς—p. 466, 5 ἐκκύπτετο om. F 28 γραμματικός om. A 29 Περὶ] ἔγραψε Π. GM A(GFVM)

τῆς παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, Περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ς', Ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', Περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, Κωμῳδούμενα, Περὶ ναυστάθμου, Περὶ τοῦ ὦναξ, Περὶ στιγμῆς· καὶ ἄλλα. ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπτετο.

Harp. 376 Νικάνωρ· τρεῖς γεγόναci Νικάνορες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωμος, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος· οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

Etym.? 377 Νικασία: νησίδιον πλησίον Νάξου.

Prov. 378 Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην: πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν.

Etym.? 379 Νικάτορις: πόλις Συρίας, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος.

Δ+E 380 Νίκαια: ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἐν ᾗ παραρρεῖ καὶ ποταμὸς

Etym.? Φάρνουτις λεγόμενος. Βοττιαίων ἄποικος, αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἀντιγόνεια. παρωνόμασται δὲ Νίκῃ τῇ τοῦ Λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, εἴπερ ἐκείνη ἐκαλεῖτο Νίκαια. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρὶς Νίκαια καὶ Ἰνδικὴ καὶ Κύρνου τῆς νήσου καὶ Λευκτρικὴ καὶ Κελτῶν καὶ Λοκρῶν Ἐπικνημιδίων καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θρᾴκην. ἄνδρες ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς Νικαιεὺς καὶ Νικαεύς. εἰ δ' ἔστι, φασί, Νικαῖος, παροξύνεται ἡ ῥηθεῖσα· Νικαία γάρ.

Harp. 381 Νίκαια· Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

382 Νικαίην: νίκην. καί ἐστιν ὅμοιον τῷ σελήνη, σεληναία καὶ τοῖς ὁμοίοις.

383 Νίκη: ἡ τοῦ πολέμου.

Harp. 384 Νίκη Ἀθηνᾶ· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ

Etym.? περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ Ἀκροπόλεως. ἢ ἀλληγορουμένη εἰς φρόνησιν ἑπακολουθεῖ πάντως καὶ τὸ νικᾶν· φρόνησις μὲν γὰρ νικητικόν, ἀφρόνως δὲ μάχεσθαι καὶ προπετῶς σφαλερόν. αὕτη πτερὰ μὲν ἔχουσα τὸ κατὰ νοῦν δηλοῖ ὀξὺ καὶ ὡς εἰπεῖν ὠκύπτερον· ἄπτερος δὲ γραφομένη τὸ κατὰ εἰρήνην ἡσύχιον ἐμφαίνει καὶ πολιτευτικόν, καθ' ὃ τέθηλε τὰ περὶ γῆν, οὗ δὴ ἀγαθοῦ ἔμφασις ἡ κατὰ τὴν δεξίαν ῥοιά, ὥσπερ μάχης τὸ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κράνος, ἵνα οὕτω δύναμις εἴη ἡ Ἀθηνᾶ ὡς τἀναντία ἰσχύουσα.

376 Harp. = P; Hyper. 1, 18, 8 377 Steph. Byz. 378 cf. Diogen. V. III 37 379 Steph. Byz. 380 — Βιθυνίας = Steph. Byz.; — πόλεως = Ambr. 289 Βοττιαίων sq. Steph. Byz. 381 Harp. = P; Aeschin. 2, 132 382 — νίκην = P, Ba 309, 6 384 — Ἀκροπόλεως Harp. = P; Lycurg. fr. 41 φρόνησις — σφαλερὸν cf. Et. M. 605, 54

380 init. cf. v. Φάρνουτις 382 extr. cf. v. σελήνη

A (GFVM) 1 αὐτῶν] αὐτῆς Daub 4 Περὶ στιγμῆς del. Bhd. ἐφ' — 5 ἐσκώπτετο om. AV mg. G et signo ad στιγμῆς vs. 2 posito M 8 Δημοσθένην GV 377 om. AFV mg. M 10 Νικᾷ] ὁ ὄνος δηλαδή ss. M ἀκούοντα] οὐκ ὄντα F 379 om. AFV mg. M 13 ἐν — 21 ἐπιθαλαττίδιος om. F 14 λεγόμενος] καλούμενος G Βοττιαίων — 19 γάρ om. AV mg. signo ad l. 380 posito M, post 381 G 381 non nov. gl. VM 22 καί — 23 ὁμοίοις om. AF mg. GM, σχοίην V 25 ὅτι — 28 Ἀκροπόλεως om. F 25 Νίκης] Νίκας AV 26 ἄπερον AV M^{ac} 28 ᾗ — 34 ἰσχύουσα ex mg. M: om. rell.

385 Νικήτας. καὶ Νικήτης, ὄνομα κύριον. Δ

386 Νικήτας: ὄνομα κύριον. Δωρικόν. οὕτω καὶ Φιλήτας καὶ φιλήτης κατὰ Δωριεῖς. βαρύνεται δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτων τοῦ, ὁ νικητὴς καὶ ὁ φιλητής. Etym.

387 Νικήτης: ὄνομα κύριον. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη· Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν. παροιμία τοῦτο ἴσως ἐπὶ τῶν ἀσύμβατα συμβιβαζόντων, καὶ μάλιστ' ὅταν σμικρότατα μεγίστοις παραβάλλωμεν. Suid.

388 Νικηφόριον: οὕτω, φασίν, ἐκαλεῖτο ἡ περὶ Ἔδεσσαν Κωνστάντεια. Etym.?

389 Νικίας, Ἀθηναίων στρατηγός. οὗτος Κύθηρα τὴν νῆσον εἶλε καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. εἰρήνην δὲ πεντηκονταέτη ταῖς πόλεσιν ἐπρυτάνευσεν· ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὡς καὶ δειλὸς εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλκιβιάδου. στρατεύει δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλκιβιάδῃ καὶ ἡττηθεὶς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθεὶς ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους, ἢ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἀπέστειλαν ὑπὸ στρατηγῷ Δημοσθένει, ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. καὶ οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν, καὶ διωχθέντες ἑάλωσαν. Νικίας δὲ καὶ Δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἤχθησαν, ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί.

390 Νικίου: κώμη περὶ Αἴγυπτον, ταύτης ὁ οἰκήτωρ Νικιώτης. Etym.?

391 Νικόδημος: ὄνομα κύριον, ὡς καὶ Μενέδημος.

392 Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν Χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς ἱερεύς, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μέν, ἐν ὀνείροις δ' ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἔκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐρρύσατο, παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος, καὶ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε· καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

393 Νικόλαος, Δαμασκηνός, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν Ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγήν. οὕτως δὲ ἠσπάσατο αὐτὸν ὁ Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ, Hesy.

385 = Ambr. 262 et 255, Zon. 1401 388 Steph. Byz. 390 Steph. Byz. 391 — κύριον = Ambr. 249 393 — p. 468, 2 καλεῖν cf. Phot. Bibl. c. 189; οὕτως — p. 468, 2 σήμερον cf. Plut. Quaest. conv. 8, 4, 1

387 ὅτι — ἐφαρμόζειν ex v. A 1002 393 init. Ps. Hesych. 46

385 om. GM cf. 386—7 1 ὄνομα κύριον F: cp. AV 386 om. AFV A(GFVM) 2 Δωρικόν — 4 φιλητής mg. M 387 om. AF post 309 V mg. ad 303—9 A^r 6 ἐφαρμόζει GM παροιμία — 8 παραβάλλωμεν ex mg. M: om. rell. 388 om. AFV mg. M 10 Κύθειρα A Κύθηραν praemisso ὁ Νικίας V; οὐδέτερον ss. M 12 πεντηκονταέτη V cf. Thuc. 5, 18, 3: Η' ἔτη A ὀκτὼ ἔτη GM ταῖς om. V 14. 15 Ἀλκιβιάδης V cp. A 19 δὲ om. V 390 om. AFV mg. M 391 ex mg. A^r: om. rell. 24 ζηλωτὴς] Ζ. καὶ GM οὗτος om. V 26 στρατιώτας A cf. vs. 28 31 Ἡρωδίου V 32 ᾗ] καὶ Coraes 33 βίου] νέου Gutschmid Σεβαστοῦ Daub, del. Bhd. cf. FGrHist 90, 125 Comm. 34 αὐτὸν om. G

ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας, Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε
E καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς. οὗτος ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ τεθραμμένος διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ὑπεγένετο, ἔτι μᾶλλον ηὔξησε ταύτην ἔρωτά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχών, ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος, ὥστε πρὶν γενειᾶν, εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῶν ἡλίκων διαφέρειν· γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμελήτο καὶ δι' αὐτὴν ποιητικῆς πάσης, αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους· ἔτι μᾶλλον ὕστερον αὐξηθείς, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας πάσης. ζηλωτὴς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον· καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονείδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι τήν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν. ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν ὅπου μὲν ἐγκατάγεσθαί τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δ' ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον· καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκ μέρους, τὰ δὲ ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῴαν ἑστίαν ἐλθόντας φιλοσοφεῖν.

393 vs. 3 οὗτος sq. Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 132

A(GVM) 1 τῷ — μελιττούτας om. A. ὅθεν πλακοῦντες Νικολάοι ὠνομάσθησαν et signo ad μελιττούτας posito cuνείρηται Ἀττικῶς ἡ λέξις ἐκ τοῦ μέλι, μέλιτος, μελιτόεττα, ὁμοίως τῷ οἰνόεττα, οἰνοῦττα, ὧν τὰ κοινὰ μελιτόεσσα καὶ οἰνόεσσα mg. add. M 3 οὗτος A: οὗτος ὁ Νικόλαος GVM 3. 4 ὁ Δαμασκηνὸς om. V 4 ἄλλῃ] ὅλῃ Bekk. 5 μάλιστα om. A αὐτῆς] αὐτοῦ V 6 ἐπεγένετο M^{ee} 7 αὐτῆς] ταύτης A 8 τῶν GM: τὴν AV 9 χείρων ἐπεμέλητο V 11 εὐδοκίμους] ηὐδοκίμησε δ' Pic 11 ἔτι] δὲ add. G ss. M; hiat oratio Bhd. cf. ad vs. 13 13 πάσης] ἐπεμελεῖτο add. ed. pr. λείπει τὸ ἐπεμελεῖτο ἤ τι τοιοῦτον mg. add. M 15 ἔχουσι μὲν πόλυ τὸ G ἐλεύθερον V 17 M. διὰ τοῦτο ἄρα π. V 18 ἔχειν A 25 προσυμβαίνει V πως συμβαίνει CMueller 26 ὁδὸν om. G ἐπαυλίζεσθαι A 29. 30 ἐπιτηδεύματα AV 31 περιλαμβάνειν V 33 ἀνελθόντας G

394 Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου). ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου. Hesy

395 Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου καὶ πατρικίου· σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας. Hesy

396 Νικόμαχος, Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωϊκῆς, τραγικός, γράψας τραγῳδίας ια′, ὧν καὶ αἵδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Πέρσις, Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος. Hesy.

397 Νικόμαχος, Ἀθηναῖος, τραγικός· ὃς παραδόξως Εὐριπίδην καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ Οἰδίπους. Hesy.

398 Νικόμαχος, Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ Θεοφράστου, ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν Ἠθικῶν βιβλία ς′, καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Hesy.

399 Νικόμαχος, ἰατρός, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός· ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος, ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ς′, καὶ φυσικῶν α′. Hesy.

400 Νικομήδεια: πόλις. ἡ καὶ Ὀλβία ποτε κληθεῖσα· παρωνόμασται δέ φασι Νικομήδει τῷ τοῦ Ζιήλα παιδί· ἐξ ἐκείνου δὲ διὰ τὸ καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς κατ' αὐτὸν πόλεως διάσημον ἐκαλεῖτο, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Νικομηδεῖς, καθὰ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραὼ οἱ μετ' ἐκεῖνον τοῦ αὐτοῦ ἐκληρονόμουν ὀνόματος· δοκεῖ δὲ τῆς Νικομηδείας παρώνυμον εἶναι καὶ τὸ ἐν Βιθυνίᾳ Νικομήδειον ἐμπόριον ἀντὶ Βιθυνίας· οὗ τοπικὸν οὐ μόνον Νικομηδεύς, ἀλλὰ δύναται εἶναι καὶ Νικομηδειεύς. ἦν δὲ τῆς Νικομηδείας πολίτης ὁ περιώνυμος ῥήτωρ Ἀρριανός. Δ Etym.?

καὶ Νικομηδὶς ναῦς. E

401 Νικομήδης: κύριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀφύης.

402 Νικόπολις· καὶ Νικοπολίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. τρεῖς αὗται περιφέρονται, ἡ τῆς Ἠπείρου, ἡ τῆς Βιθυνίας καὶ ἡ κατὰ Ἀρμενίαν. Δ Etym.?

394 cf. Marin. c. 10 399 cf. Laert. 5, 1 400 — πόλις = Ambr. 297 ἡ καὶ — Ἀρριανός Steph. Byz. Νικομηδὶς ναῦς Arr. Parth. fr. 67 402 — πόλεως cf. Steph. Byz. τρεῖς sq. Steph. Byz.

395 cf. v. Δ 1208 398 cf. v. Θ 199 399 cf. v. A 3929 400 Νικομηδὶς ναῦς cf. 69 et 74

3 ἤκμαζεν] δὲ add. GM 4 πρεσβυτέρου Bhd. sed cf. ad p. 267, 15 A(GFVM) 5 N. ἄλλος M. τ. Λ. καὶ αὐτὸς ἀδ. F Διοσκορίου coll. v. Δ 1208 Flach 6 καὶ pr. — 8 μελέτας om. F 6 καὶ ὑπάρχου om. A 7 Λαχάρου VM^{ae} Χαλάρους G 9 τραγικός et 10 ια′ cf. Mein. hist. cr. 496 sq. 10 αἵδε] γρ. τάδε ss. M et continuo accusativos dramatum ss. Ταέξανδρος G; ἡ add. GM Ἀλετρίδες Bhd. Ἀλητίδες Geel Ἀλήτης Mein. 11 Πέρσις] ἡ add. GM probante Mein. 12 ἡ del. Bhd. probante Mein. 13 ὃς Εὐρ. παραδόξως καὶ V 14 Οἰδίπους cf. vs. 11 16 Θεοφράστου] Νικόμαχος add. V 17 Ἠθικὰ V 20 βιβλίων V cp. A 22 πόλις] om. in rasura A, add. A^r ἡ — 28 Ἀρριανός mg. signo ad l. posito M: om. rell. 29 καὶ om. F, nov. gl. 401 om. AFV 31 καὶ — πόλεως AFV: ὄνομα πόλεως· ὁ πολίτης N. GM 32 τρεῖς — Ἀρμενίαν ex mg. M: om. rell.

Δ 403 Νικοσθένης: ὄνομα κύριον.

Hesy. 404 Νικόστρατος, Μακεδών, ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι· σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα· καὶ ἐγκώμια εἴς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους.

Hesy.? 405 Νικόστρατος, κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν β΄ Δειπνοσοφιστῶν· λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι Πάνδαρος, ὃς καὶ Ἄντυλλος· ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι· καὶ Ἱεροφάντης καὶ Κλεινή· ἔτι δὲ Ἄβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὦτης, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ

Suid. Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα. καὶ παροιμία· ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ἦν ὑποκριτὴς δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

Hesy. 406 Νικόφρων, Θήρωνος, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα· Ἐξ ᾅδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογάστορες, Σειρῆνες.

Hesy. 407 Νικοχάρης, Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

Δ 408 Νικῷεν καὶ Νικῷη: εὐκτικά. ἐκ τῆς νικάοι, νικῷμι τροπῇ τῆς μι

Etym. εἰς ην λόγῳ μεταπλασμοθ· τοιοῦτον καὶ τὸ περιπατοίην, γνοίην, δοίην, βοῴην καὶ ἄλλα μυρία.

Synt. 409 Νικῶ· αἰτιατικῇ, νικῶμαι δὲ γενικῇ.

E? 410 Νίκων· οὗτος πὺξ καὶ πάλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τἄλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας ἔλαβε στεφάνους, ὡς φασι, χιλίους καὶ υ΄. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεγένετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμαστίγου αὐτήν· ἐς ὃ πεσοῦσα ἐκείνη ἠμύνατο

405 cf. Ath. 2, 65d et 3, 108c; 3, 110a, 111c; 4, 133c; 7, 301b; 11, 474b, 487b, 499b; 12, 517a; 6, 247e; 14, 615f, 664b; 15, 685c et e 408 ἐκ sq. cf. Et. Sym. ap. Et. M. 606, 17 409 = Synt. Gud. cf. Bk. 158, 15 et 18, Synt. Laur. 410 Paus. Per. 6, 11, 4—8

405 cf. v. Φιλέταιρος. vs. 12 ἐγὼ sq. ex v. Ε 155

A(GFVM) 2 Μακεδόνιος F 5 Εἰκόνας, Πολυμυθίαν καὶ Δεκ. V cf. Daub Stud. 70 7 β΄] τρίτῳ ed. pr. cf. Ath. 3, 108c 8 Πάνδαρος δὲ AV: Π. ὃ GM Πάνδροcoc ex Ath. Kust. 9 Κλίνη Ath. 11 Ὦτης AV: Ὦτις GM Πατριῶται ex Ath. 15, 700b Gsf. 12 ἐν παραθήκῃ] ἐν παρενθήκῃ collato Δ 52 Bhd. μὲν(?) παρ' Ἀθηναίῳ temere Rohde, Kl. Schr. 1, 137, 1 καὶ—13. 14 ὑποκρίνεσθαι om. AFV 13 μάλιστα G 15 Νικοφῶν Meurs., Iungermann, Kust. cf. 1 p. 338, 28 15. 16 Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ GM^{pc} cf. vs. 19 17 Χειρογάστορες Kust. cf. vs. 21, sed vid. Mein. hist. cr. 257, White in sch. Ar. Av. 1551 18 Φιλονίδου GV 19 Ἀριστοφάνη G Ἀριστοφάνει M^{pc}; τοῦ κωμικοῦ add. V cf. vs. 16 20 Ἡρακλῆς alt. om. V 22 εὐκτικόν VA^{r} εὐκτικῶς F cp. A ἐκ—24 μυρία ex mg. M: om. rell. 409 om. AFV 26 οὗτος—p. 471, 6 ἦν] ὄνομα κύριον F = Ambr. 260; de Theagene Paus.

τὸν ὑβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξῆεσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι, καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτὴν κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ τῶν ἁλιέων περὶ τῆς ἀναγωγῆς, τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθῦς ἀνήνεγκον τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρῶτον ἦν.

411 Νικωνία: πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου. Etym.?

412 Νικυρίς: ὄνομα τόπου. Δ

413 Νίν: αὐτάς. Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν εἶποι λεὼς νιν. Σοφοκλῆς· σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἑροῦσι. Soph

414 Νιναία: πόλις Οἰνωτρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης Νιναῖος ἢ Νιναιεύς. Etym.?

415 Νινευί: πόλις. καὶ Νινευίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. Δ

416 Νινόη: ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιὰς οἰκισθεῖσα ὑπὸ Πελασγῶν Λελέγων· διὸ καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις, μετὰ δὲ Μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ Νίνου Νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς Νινοήτης. Etym.?

417 Νῖνος: πόλις Ἀccυρίων αὕτη, ἣν ἔκτισε Νῖνος, ἀνὴρ Σεμιράμιδος, ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ. ἐθνικὸν Νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ, κατὰ τὰς Νινίων καλεομένας πύλας. Etym.?

418 Νιόβη: ὄνομα κύριον. Δ

419 Νίπτω· αἰτιατικῇ. Synt.

420 Νιρεύς: ὁ καλὸς καὶ εὔμορφος. Νειρεύς, ὁ κόχλος, Νηρεύς, ὁ θαλάσσιος. Δ|

421 Νίca: πόλις. Δ

422 Νικαία: πόλις. Δ

423 Νικαία ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ Μεγαρὶς ὅλη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἑλλάνικος· Νικαΐδν θ' εἶλε καὶ Νίσον τὸν Πανδίονος καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον. ἦγουν τὸν ἀπὸ Ὀγχηστοῦ, πόλεως Βοιωτίας. Etym.?

411 Steph. Byz. 413 — λεὼς νιν Soph. OC 42—3 c. sch. 43. σύ τοι sq. Soph El. 624—5. καὶ σὺ sq. Soph. OC 113—5 414 Steph. Byz. 415 cf. Ps. Herodian. 91; — πόλις = Ambr. 291, Zon. 1402; Νινευίτης sq. cf. Ambr. 277 et 256 416 Steph. Byz. 417 — Νίνιος Steph. Byz. Ἡροδότῳ 3, 155, 5 418 = Ambr. 287 419 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 298, 4 420 εὔμορφος sq. = Ps. Herodian. 189 et 263. εὔμορφος = Ps. Herodian. 91. Νειρεύς—κόχλος cf. Ambr. 73 421 = Ambr. 294, Ps. Herodian. 225 422 = Ambr. 292 423 Steph. Byz.; FGrHist 4 fr. 75

420 cf. 328

1 ὑπεξῆεσαν A 3 ὑπερορίζοντος] ὑπερορίζον τὸν V 4 τῶν ἁλιέων A(GFVM) om. GM, qui post ἀναγωγῆς add. οἱ ἁλιεῖς 5 παρὰ τῆς ἀγωγῆς V ἰχθύων G cf. Paus. ἀνήνεγκε AV 6 καὶ om. AV 411 om. AFV mg. M 8 τόπου] κύριον F 9 Νίν] αὐτόν add. GM νιν] αὐτάς ss. M 10 νιν] νῦν V; αὐτά ss. M ποιεῖς] ποεῖς M ποτ' εἰς A 12 τῶνδ'] γρ. τόδε ss. M 414 om. AFV mg. M 14 Νινευή A^{r}F, Ps. Herodian. καὶ—25 πόλις om. F 416 om. AV mg. M 417 om. AV; 18 Ἀcc'ριων—20 πύλας mg. M 19 Νινίων] Νινίας G 21 Νιόβη] ταύτης πολὺς ὁ λόγος ss. M 419 om. AV 23 Νειρεύς—24 θαλάσσιος om. A mg. M post p. 472, 1 Μεγαρίδος V 25 πόλις] ὄνομα πόλεως V 26 καὶ Νικαία (G)VM πόλις om. G 423 om. AFV mg. M post 420 G 28 Νίσον M, Steph.: Νίνον G

424 Νικαία: τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

Σ? 425 Νίκαιον: τόπος Περσίδος, ἔνθα ἵπποι ὠκιστοι γίνονται, Νικαῖοι λεγόμενοι. οἱ δέ, ὅτι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς, τῷ οὐνομά ἐστι Νίκαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο.

Δ καὶ Νικαῖος, ὄνομα κύριον· καὶ ὁ πολίτης, καὶ ὁ ἵππος. σημείωσαι οὖν, ὅτι ἔσφαλται ἀληθῶς παρὰ τῷ ἀναγραψαμένῳ τὰ ἐθνικά, τὸ Νικαῖον πεδίον καὶ οἱ Νικαῖοι ἵπποι παραδεδομένα διὰ τοῦ η γράφεσθαι.

Δ 426 Νίκιβις, Νικίβεως. ὄνομα πόλεως. καὶ Νικιβηνός, ὁ πολίτης.

Etym.? τύπῳ δηλαδὴ τῶν περὶ Εὐφράτην καὶ ἕω, Αἰγυπτιστὶ δὲ καὶ Λιβυστὶ Νικιβίτης. εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς τὴν Νίκιβιν πόλιν ἐν τῇ περαίᾳ τῇ πρὸς τῷ Τίγριδι ποταμῷ Φίλων μὲν Νάκιβιν γράφει διὰ τοῦ α δηλοῦσαν τὰς στήλας, Οὐράνιος δὲ Νέκιβιν σημαίνουσαν Φοινίκων φωνῇ λίθους συμφορητούς.

Δ 427 Νικσόμενος: ἀναστρεφόμενος. καὶ Νίσοντο, ἀνεστρέφοντο.

Etym. ἐκ τοῦ νεῖω φασι, τὸ πορεύομαι· οὗ ὁ μέλλων νεῖσω· ἄλλως γὰρ ὡς ἐκ τοῦ νέω ἡ γραφὴ ἐν τούτοις παρρησιάζεται· εἰκὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν δύο cc ὀνομάζεσθαι.

Δ| 428 Νίσος: ὄνομα κύριον. Νίσῳ δ' ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς.

Etym.? 429 Νίσυρος: νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ καὶ Πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρίων. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ, τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. ἐπεσύρη γάρ, φασί, Πολυβώτῃ τῷ Γίγαντι μέγιστον τμῆμα τῆς Κῶ νήσου, χόλῳ Διὸς πλήξαντος Ποσειδῶνος τριαίνῃ, ἣν Ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τοῦ μὲν ἥμαρτε, τῆς δὲ Κῶ πολύ τι ἀποτεμὼν τῇ βολῇ τῆς τριαίνης ἐπικατέστρεψε τῷ Γίγαντι τὸ τμηθὲν καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος παρὰ τὴν ἐγγύτητα τῆς Νισύρου πρὸς τὴν Κῶ καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ Νίσυρος.

Ar 430 Νιτάριον καὶ Βιτάριον: ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας· νιτάριον, οἷον νεόττιον, τουτέστι κοράσιον. Σύμμαχος δέ φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος καὶ Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βατύλας ἔλεγον· καὶ Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη. οἱ δέ φασιν εἴδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὡς ἄνθη εἶχεν. Ἀριστοφάνης· νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἰσθάνοιτό με, νιτάριον καὶ βιτάριον ὑπεκορίζετο.

424 cf. Steph. Byz. 425 — λεγόμενοι cf. P vv. Νικαίας et Νικαῖον, H v. Νηκαίας, Strabo 11, 7 p. 525. πέδιον—τοῦτο Hdt. 7, 40, 3 ὁ πολίτης—ἵππος cf. Ambr. 244 et 278 ἀναγραψαμένῳ sq. i. e. Steph. Byz. 426 — πόλεως = Ambr. 290. Νικιβηνός, ὁ πολίτης cf. Ambr. 276 τύπῳ sq. Steph. Byz. 427 — ἀναστρεφόμενος = Ambr. 303. Νίσοντο M 119 vs. 14 ἐκ sq. cf. Et. M. 606, 12; πορεύομαι cf. H 428 — κύριον = Ambr. 248 Νίσῳ sq. Call. fr. an. 47 sed pedestrem orationem statuit Schneider 429 Steph. Byz. textu pleniori cf. Strabo 10, 489 init. et Eust. D. 525 430 Ar. Pl. 1010—11 c. sch.

425 cf. v. Ι 578 428 cf. v. Π 391

A(G F V M) 1 νεώριον] γρ. ἐπίνηον ss. M (e Steph. Byz.) 2 Νικαῖοι—4 τοῦτο om. F 5 σημείωσαι—7 γράφεσθαι om. A F V mg. G M, signo ad vs. 4 πεδίον posito M 7 οἱ om. G 8 Νικίβεως om. A F V, sed praebet Ambr., Zon. 1402 καὶ—πολίτης A F V: ὁ πολίτης N. G M 9 τύπῳ—12 συμφορητούς ex mg. M: om. rell. 13 Νικσόμενος] γρ. καὶ δι' ἑνὸς σίγμα ss. M Νίσσοντο G 14 ἐκ—15 ὀνομάζεσθαι ex mg. M: om. rell. 15 [γρα]φὴ M 429 om A F V mg. M 17 ἡ om. G 18 ἐπισύρη G 19 πνήξαντος G 20 ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς M, Steph.: ἐπαφεὶς αὐτῷ G 22 δοκεῖ—μῦθος M: ὁ δὲ μῦθος δοκεῖ π. G τὴν] τὴν καὶ M 25 Βιτάριον A F V: Βάττιον G et in ras. M, sch. 29 ἄνθη] με add. G, sch., ss. M 30 λυπουμένη A V αἴσθοιτο G, Ar. καὶ A V M: ἂν καὶ G, Ar. βιτάριον A V: βάττιον G M, Ar.; περὶ τοῦδε τοῦ τόπου ζήτει μάλιστα καὶ εἰς τὸν τοῦ κωμικοῦ Πλοῦτον mg. add. M

431 Νιτάριος: ὄνομα κύριον. Δ

432 Νιτέρειον: ἀκρωτήριον. Δ

433 Νῖτιν· πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν. Suid.

433a Νίτωκρις: ὄνομα κύριον. Περσὶς αὕτη γυνὴ περιώνυμος. Δ

434 Νιτρία: τόπος. Δ

435 Νίτρον. Δ

436 Νίφα λευκήν: ἀπὸ Κέκροπος ἡ λέξις· νιφάδα γὰρ φαμὲν ἐντελῶς. Etym.

437 Νιφάδες: σταγόνες. Σ

438 Νιφάτης: ὄρος Ἀρμενίας. Ταύρου πρυμνώρειαν, ἐϋσκόπελόν τε Νιφάτην. Etym.?

439 Νιφετός: ἡ κατάλεπτος καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλος· ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἢ ποιότης αὕτη. ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης, καὶ ἀδύνατον ὂν αὐτοῖς ἄνευ κρυμώδους κατασταλματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις· ἐς δέ c', ἄνασσα, τοιήν χὼ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ. Σ EL Anth

440 Νίφει: χιονίζει. καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα. καὶ Νιφόμενος, χιονιζόμενος. Σ Δ

441 Νιφοστιβεῖς: δίυγροι. καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει. Soph.

442 Νίψα: πόλις Θρᾴκης, παρὰ Ἡροδότῳ. Etym.?

443 Νόαι: πόλις Σικελίας, ἧς ὁ πολίτης Νοαῖος. Etym.?

444 Νόημα: ἐφεύρεμα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. Ar.

432 = Ambr. 301, Zon. 1402 433a — κύριον = Ambr. 250 cf. 298 435 cf. Ambr. 300; H = Zon. 1402; Ps. Herodian. 91 436 cf. Et. M. 606, 20 437 = P, Ba 309, 8 cf. H, Zon. 1402 438 Steph. Byz.; ταύρου sq. Pisandr. (Ps.) fr. 3 Didot 439 — αὕτη — P, Σ[a], Ba 309, 10 cf. H, Zon. 1401, sch. δ 566 ἅτε—βιοτεύειν Men. Prot. fr. 18, F H G 4, 225 = EL 451, 4—5 ἐς sq. Anth. 6, 252, 5—6 440 — χιονίζει = Ba 309, 9, H, P (in Ar. Ach. 1141) cf. Ambr. 305 καὶ—ἐοικότα Γ 222. Νιφόμενος sq. cf. H 441 Soph. Ai. 669—671 c. sch. plenior. 670 442 Steph. Byz.; Hdt. 4, 93 443 Steph. Byz. 444 Ar. Eq. 1203 c. sch. plenior.

433 ex v. Δ 1221 434 cf. v. Α 1632 439 Men. cf. v. Π 120; Anth. cf. v. Κ 2502 440 extr. cf. 294 441 cf. vv. Ε 4028, Εl 296 444 cf. v. τὸ μὲν ν.

434—5, 433a, 432 ordo in V 433 om. A F post 430 V; ἴσως παρὰ τὸ πρὸ βραχέων ῥηθὲν νίτον, τὸ ἄνθος ss. M 3 πάσας V γυναῖκα νῖτιν ex γυναικωνῖτιν ortum esse perspexit Kust. 4 ὄνομα om. M Περσὶς—περιώνυμος ex mg. M: om. rell. 436 om. A F V mg. M 7 Κέκροπος] συγκοπῆς ed. pr. cf. Et. 8 σταγόνες] χίονες ss. M cf. Ambr. 286, Zon. 1402 438 om. A F V mg. M; ἀρσενικὸν supra l. M 10 κατάλεκτος V κατὰ λεπτὸν Ba Σ[a] Zon., Pors. φερομένη F, Zon. πήξεις] αἱ π. F τάξεις V 11 πήξεως om. G, rubr. M, del. Pors. ὑδ. πήξ. del. Dr. ὑγρότητος del. Bhd. μὲν om. F 13 μὲν] δὲ V κρύσταλλος M, Phot. Ba 14 περὶ] ἐπὶ F 16 κρυμνώδους V 18 Νίφει] χρῆσις τούτου παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Νεφέλαις mg. add. M καὶ—ἐοικότα om. F; ad 437 pertinuisse vidit Bhd. 20 δεινότατα V 442—3 om. A F V mg. M 25 μὲν] δὲ F V τῆς] τῆς τοῦ F τοῦ G A(G F V M)

οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ἥρπαςα δὲ ἐγώ.

Δ 445 Νοήμονος.

Σ 446 Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά, τὰ μὴ ὁρατά.

Σ 447 Νοθεύει: ἀπατᾷ, ἀπαλλοτριοῖ. ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς
Metaphr. νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ· φησὶ γὰρ οὕτως· ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος Λουκιανὸς καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰςδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προ- 10
εστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις σπειράντων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος.

Δ 448 Νοθεία: ἡ λαθραία γέννα, ἡ πορνεία. Νοθεῖα, τὰ τοῖς 15
Harp. νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα οὕτως καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτως Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπερίδης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Δ 449 Νόθος: ὁ ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις.
Etym.? διόπερ ὁ μὴ τοῦτ' ἔχων νόθος, οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου· παρὰ τὴν νο στερητικήν. 20
ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα μεταφορικῶς.

Σ 450 Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη Σκυθικά. νομάδεσι
Ar. γὰρ ἐν Σκύθαις ἁλᾶται Στράτων. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων καὶ ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἀπαιροῦσιν εἰς ἄλλην 25
χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ οὗτος ἐνοχλούμενος. τοῦτό φησι, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ. Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Σάκας οὗτος τραγῳδίας ἦν ποιητής· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ξένος εἶναι. ἴσως δὲ καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι βάρβαρον ἔθνος, ἐξ ὧν τὰ σάκη κατά τινας. ὁ αὐτὸς Ἀρι- 30
Ar. στοφάνης· ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται· ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ

445 = Ambr. 319 446 = P, Ba 309, 17 cf. H 447 — ἀπαλλοτριοῖ = P, Ba 309, 18 cf. H vs. 7 ὁ sq. Metaphr. PG 114, 401a 448 — πορνεία aliter Ambr. 339, Ps. Herodian. 93 Νοθεῖα alt. sq. Harp. = P; — καλεῖται = Bk. 282, 18; Lys. fr. 140, Isae. fr. 92, Ar. Av. 1656, Hyper. fr. 17, Dem. 23, 213 449 — ξένος = Ps. Herodian. 93 450 — ἀγέλαι = P, Ba 309, 19, H, Zon. 1406 νομάδεσι — ἐνοχλούμενος Ar. Av. 941 c. sch. 940—942; νόσον — εἶναι Ar. Av. 31 c. sch. ἔθνος — τινας cf. Et. M. 707, 35 ὁ μὲν sq. Ar. Av. 32—5 c. sch. 35

447 Metaphr. cf. v. Λ 685 450 Ar. Av. 941 cf. v. ὑφαντοδόνητον; Av. 31 cf. v. Α 808 et v. Σάκας

A(GFVM) 1 ἀστίζομενοι A ἀστυζόμενοι V ante 445 Νοήμων add. GM 4 μὴ alt. om. AV; ἀόρατα Phot. Ba 5 ζήτει — 14 εἰσενεγκάμενος om. AFV 6 μακαρίου G 15 Νοθεῖα alt.] καὶ GM; nov. gl. FV 16 οὕτω GFM, Harp. δὲ] δὲ καὶ A 19 ὁ om. GM θεῖόν — 21 μεταφορικῶς om. AFV mg. M 19 κατ' ἀνθρώπων] κατὰ τῶν Kust. 20 τὴν GM: τὸ ed. pr. στέρησιν G στερητικόν ed. pr. 22 Νομάδες] θηλυκόν ss. M ἔθνη] τοῦτο ἀρσενικόν ss. M 27 τοῦτό AVM^{ac}: δὲ τοῦτό GM^{oc} νόσον] ὅσον V 28 Σάρκᾳ V Ἀριστοφάνης om. G et in ras. M 29 ξένον V ἴσως — 30 τινας mg. GM, signo ad ξένος posito M: om. rell. 31 ὁ] ὁ Σάκας ss. M

γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός, ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. τουτέστι παντὶ σθένει.

451 Νομαδίτης: ὁ ἰδιώτης βίος. Δ

452 Νομάδων: ἀγρίων, βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι Ἀμαξοφόρητοι ἢ Σ
Ἀμαξόβιοι.

453 Νομαντία, ἡ καὶ Νουμαντία, πόλις Ἰβηρίας παρὰ Ἰόβᾳ. Etym.?

454 Νόμβα: πόλις Ἰουδαίας, παρὰ Ἰωσήπῳ ἐν Ἀρχαιολογίᾳ. Etym.?

455 Νομάρχαι: οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' Αἰγυπτίοις· E
οἳ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

456 Νομᾶς: ὄνομα κύριον. ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης. Δ

457 Νομαί: μερισμοί. Σ

458 Νομαία: ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν Ἐπιγράμμασι· καί σοι ἐπιρρέξει
χιμάροιο νομαίης αἷμα. Anth.

459 Νομεύς: ποιμήν, βοσκός. Σ

460 Νομή: ὁρμὴ πυρός. τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη
γενέσθαι καὶ πρακτικήν. E

461 Νομιζόμενα: νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα. Ἀριστοφάνης· Σ
οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα τούτων λαμβάνεις. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπο- Ar.
λειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν δέρματα καὶ κωλαῖ.

462 Νομίζουσιν: ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. Σ

463 Νομίζουσι: καὶ ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἥνπερ μεγίστην τιμὴν παρὰ E
βασιλέως ἐς ἰδιώτας νομίζουσι.

464 Νομίζω· αἰτιατικῇ. Synt.

465 Νόμιον: δίκαιον. καὶ Νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ Σ
ᾀδόμενον.

466 Νόμισμα: δύο σημαίνει· τὸ νόμιμον ἔθος· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ar.
Νεφέλαις, ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι· καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

467 Νομιστευομένων: νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς E
ἐπισήμους, εἴς τινας δὲ τετράδραχμα, ⟨τῶν⟩ ἐπιφανῶς νομιστευομένων.

451 cf. Ambr. 310 452 — βαρβάρων = P, Ba 309, 20 cf. H, Zon. 1406 453 Steph. Byz.; Iub. fr. 15, FHG 3, 471 454 Steph. Byz; Ios. Ant. 6, 260 456 — κύριον cf. Ambr. 313 457 = P, Ba 309, 21 458 καὶ sq. Anth. 6, 157, 3—4 459 = P, Ba 309, 22 (in O 632) cf. H, Ps. Herodian. 93 460 — πυρός aliter H τὴν sq. Polyb. 1, 48, 5 461 — ὑπολαμβανόμενα = P, Ba 309, 24 cf. Lacapeni Gramm. ed. Matthaei p. 71 οὐκοῦν — λαμβάνειν Ar. Pl. 1185 c. sch.; ἐπειδὴ sq. sch. Ar. Vsp. 695 462 = P cf. Lacapeni Gramm. ed. Matthaei p. 71 463 ἡγοῦνται cf. Lacapen. l. l. 464 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 298, 7 465 — δίκαιον = P, Ba 309, 23, H Νόμιον μέλος sq. aliter Ambr. 350, sch. Ap. R. 1, 578 466 Ar. Nu. 248 c. sch. 248—9 cf. Lacapeni Gramm. ed. Matthaei p. 71

456 cf. v. Π 2047 458 cf. v. Ε 2544 461 cf. v. Κ 2235

2 ἀμφοῖν] τοῦτο πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ὅλαις χερσί ss. M 453—4 om. AFV A(GFVM) mg. M 9 τοῦ] τὸν A 10 Νομᾶς] γενικῇ ὡς Κοσμᾶ ss. M 13 χιμάρροιο AV cf. v. Ε 2544 χειμάρροιο G 19 κωλέας GM^{ac} κωλᾶς M^{oc} 21 καὶ om. GV 28 νομίσματι] σιδ(η)ρ ss. M 29 et 30 Νομιτευομένων AFVM^{ac} 29 χρυσοῦ AVM^{ac} 30 ⟨τῶν⟩ suppl. Kust.

καὶ αὖθις· χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου τάλαντα τετρακισχίλια.

Δ 468 Νομίτωρος: ὄνομα κύριον.

469 Νομογράφοι: παρὰ Ῥωμαίοις τριακοσιοστῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως παραλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς δέκα νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προστασίαν· οἳ χρόνον δή τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγούμενοι μέτριοί τε ἐδόκουν καὶ ἄρχειν μάλιστα πάντων ἐπιτήδειοι· οὗτοι γάρ που καὶ τὰς δέκα δέλτους ἐπιχωρίοις τε καὶ Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες εἰς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι διελύθησαν, Ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος· ὃς Οὐεργινίου τινος ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονὼς θερμῷ τῆς κόρης κατάσχετος· ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο δείσας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν αἰσχύναι τὴν κορὴν πρὸς βίαν ὡρμημένου. ἐφ' ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας δίκας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

Δ 470 Νομοθεσία: θέσις νόμου.

471 Νομοθέται: τοπάλαι Μωϋσῆς, μετέπειτα δὲ ὁ Χριστός.

472 Νομοθέται: παρ' Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο Δράκων καὶ μετ' αὐτὸν Σόλων καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχύλος.

Etym.? 473 Νόμοι κιθαρῳδικοί· Ἀπόλλων, φασί, μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους, καθ' οὓς ζήσονται, πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες καὶ εὐπρόσιτον τῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον· καὶ ἐκλήθησαν ἐκεῖνα νόμοι κιθαρῳδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' οὓς ᾄδομεν.

Σ 474 Νομοϊστορες: νομομαθεῖς.

Synt. 475 Νομοθετῶ· δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ· νομοθέτησόν με, κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

Σ 476 Νομόν: νομήν, βοσκήν.

477 Νόμος καὶ Ἰαννουάριος ἐπιεικίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες, οἶμαι, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπηνοῦντο

468 cf. Ambr. 315 et 321 469 cf. Eutrop. p. 23, fort. Io. Ant. 472 cf. Malal. p. 72 473 cf. Et. Gen. = Et. M. 607, 1 474 = P, Ba 309, 25, H cf. Zon. 1404 475 cf. An. Ox. 4, 298, 5; Ps. 118, 33 476 = P, Ba 309, 26 cf. Et. M. 606, 56, H, sch. Υ 249 477 — p. 477, 7 νέους + vs. 11 ὁ sq. Dam. fr. 92. ἦν — κρίσιν Dam. fr. 286

476 cf. 479

A(GFVM) 3 Νομίτωρος] ἐπίσημος καὶ οὗτος ss. M 4 τριακοσιοστῷ Port., Eutrop.: τριακόσιοι τῷ καὶ AV τριακόσιοι τῷ GM 7 πολιτικῶν V ἐξηγούμενοι] ἄρχοντες ss. M 13 Οὐεργινίου Bas., Eutrop. 472 non nov. gl. GVM 21 καὶ om. F 22 καὶ pr. om. F 22 μετὰ τοῦτον] με et ν A, rell. in ras. A^r, om. V 473 om. AFV mg. M 475 om. AFV mg. M

καὶ ἠγαπῶντο πρός τε ἀστῶν καὶ ξένων· τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι γεγόναει καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἑλόμενοι τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ἠροῦντο τὰ οἰκεῖα ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Νόμος εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις καὶ ὅσοι προπαιδεύουσι τοὺς νέους. ἦν δὲ καὶ κριτικώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε Σεβηριανὸν οὔτε Ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἴποιμι ἂν γενέσθαι τοιούσδε περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ Ἰαννουάριος ἐμπειροπράγμων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος, ἔτι δὲ σωφρονέστερος καὶ τὰ ἄλλα μᾶλλον τεταγμένος.

478 Νόμος: ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἷς ὄρθιος, τετράδιος, ὀξύς. Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει, καὶ Ῥωμαῖοι παρατρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν. Ἀττικοὶ τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον. ὅτι Δαρεῖος εἶχε νόμον, τόν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν.

479 Νομός: καὶ ἡ βοσκή, καὶ ὁ τόπος.

480 Νόμος: θεσμός, συνήθεια. Νόμος παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος. Νόμος καὶ ἡ ἱστορία. ὁ Ἀπόστολος· ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. ὅτι τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύοιμεν ἄν, εἰ ὁριζαίμεθα αὐτὸν ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων.

481 Νόμος: τρία σημαίνει· ὁ μὲν γὰρ δίχα γραμμάτων διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις· τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ θεοῦ τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται. καὶ πάλιν· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, οὗτοι ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. καὶ ὁ ἐν γράμμασι διὰ Μωσέως τῶν παραβάντων χάριν παρεχημένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος· ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

478 — ἔγγραφον = P cf. gl. Hdt. 1, 24 479 cf. H 480 — συνήθεια = P, Ba 309, 27 cf. H, Et. M. 606, 54 Νόμος sec. — ἔθος sch. Soph. Ai. 548 ὑπὸ — ἀκούετε ad Galat. 4, 21 ὅτι sq. Alex. Aphr. 144, 22—3 481 Thdr. in Ps. 18, 1, PG 80, 989 c d; Rom. 1, 20; 2, 14; 8, 2

478 cf. vv. O 574 et 585 479 cf. 476

2 ἑλόμενοι] δὲ add. G ss. M 15 ταύτην] τακτὴν G 16 ὄρθιος A cf. v. O 585 ὀξύς] ζήτει ss. M 17 Ἀττικοί] νόμον δηλαδή φασι ss. M 18. 19 ἔγγραφον δίκαιον GM A(GFVMB)
19 Δαρεῖος] Δώριον Hemst., sed cetera quoque corrupta iudicans 21 Νομός] δὲ add. G ss. M 22 Νόμος alt.] nov. gl. F; ἐν τῷ μαστιγοφόρῳ Αἴαντι mg. add. MB 23 Νόμος] nov. gl. V 26 τῶν om. G
27 Νόμος] non nov. gl. V 28 ποιήμασι] τοῦ θεοῦ add. V 30 ὁ om. A
32. 33 τῆς ἁμαρτίας] τοῦ ἁμαρτ(ω)λ V τοῦ ἁμαρτ A, corr. A^r; νόμ(ος). α΄ ὁ δίχα γραμμάτ(ων), δεύτερος ὁ διὰ Μωσέως, τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος ἦγουν ὁ τοῦ Χριστοῦ mg. add. A^r

482 Νόμος Ἰουστινιανοῦ· ζήτει ἐν τῷ Πρίσκος.

483 Νόμος· ζήτει ἐν τῷ πλαξί. νόμου καὶ ἔθους διαφορά, ἐν τῷ ἔθος.

484 Νόμος: πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ Νόμος μέν, ὡς τὴν Thdr. ἀρίστην πολιτείαν ῥυθμίζων καὶ διατάττων· μαρτύρια δέ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς· δικαιώματα δέ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους· ἐντολὴ δέ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς· κρίματα δέ, ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνὺς καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύξεται ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται.

485 Νόμος κατὰ τὸν Ἀπόστολον σημαίνει δ'· ὁ τοῦ θεοῦ· περὶ οὗ φησι· συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι· τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος, περὶ οὗ λέγει· Suid. τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. ὅτι τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμους ἄξονας Ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα, κατὰ δέ τινας μᾶλλον τρίγωνοι.

Prov. 486 Νόμος καὶ χώρα: διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι.

Harp. 487 Νομοφύλακες: ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Suid. 488 Νομοφυλακίου θύρα: δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.

Δ 489 Νόνναι: τοῦ μηνός. αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας, ἤγουν μετὰ τὴν πρώτην τῆς νουμηνίας, δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. μεθ' ἃς νόννας αἱ εἰδοί. δοκοῦσι δὲ παρ' αὐτὰς γενέσθαι αἱ ἀνόνναι, ὡς οἷον αἱ ἀνὰ τὰς νόννας διδόμεναι. ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ Νόννος κύριον, Πανοπολίτης, ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος· ὁ καὶ τὸν παρθένον Θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν.

Σ 490 Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

Σ 491 Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

Δ 492 Νοσηλεία: ἀσθένεια· Νοσήλια δὲ φάρμακα.

Δ 493 Νοσοκομεῖον: ὁ ξενών. ἵνα ᾖ τὸ νόσον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ πάθος ἢ ἔθος τι ἔχειν· νοουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦδέ τινος.

Σ 494 Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.

484 vs. 3 καὶ sq. Thdr. in Ps. 18, 8, PG 80, 996 b c 485 Rom. 7, 22 et 23 486 cf. Zen. V 25 487 Harp. = P cf. Bk. 283, 16, Lex. Cant. 489 — μηνός cf. Ambr. 335, Zon. 1406 490 = P, Ba 309, 28 491 = P, Ba 309, 29 cf. H 492 = Ambr. 340 493 — ξένων = Zon. 1407; l. = Ambr. 348 494 — Ἀντιόπῃ = P, Bk. 109, 17; Eur. fr. 226

485 ὅτι — σχῆμα ex v. A 2833. κατὰ sq. ex v. K 2744 487 cf. v. οἱ νομοφύλακες 488 ex v. Χαρώνειος

A(GFVMB) 482 om. AF 1 Ἰουστινιανός. ἔστιν ἐν τῷ Π. V 483 ex mg. M; om. rell. 3 Νόμος alt.] Νόμον FV 6 ἀπαγορεῦον V 10 ἀγαθῶν post 9 μέν V, om. F 12 γὰρ] γάρ φησι F καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος om. V 14 ὅτι — 16 τρίγωνοι om. AF 15 ἐκάλουν V 16 κατὰ — τρίγωνοι om. V ss. M 488 om. AF post 484 V 21 Νομοφυλακείου GVM^{ac} cf. v. Χαρώνειος 22 αἱ — 26 ἐπῶν om. AFV mg. M 22 μετὰ] παρὰ ed. pr περὶ Bas. 28 Νοσηλεύων V καὶ Νοσηλεύω GM νοσοῦντας F θεραπεύων V 29 φαρμακία γρ. φάρμακα F 30 ἵνα — 31 τινος ex mg. MB: om. rell.

Νόσος λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι· πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύν- Thuc
ταξις, πρᾶγμα δηλονότι. παρὰ Θουκυδίδῃ.

495 Νόσος· ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν Phil.
αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἢ τῶν σαρκῶν τε-
θερμασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν
ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν
ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων, πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παρακειμένων
τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ
καὶ τοῦ ἀέρος τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου. κἂν αὐτῶν δὲ τῶν
στερεῶν ἅψηται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνω-
μάλως· εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν·
συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν
διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ
ἑκτικῷ κατεσχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέ ἐστιν οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες,
ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν
συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ
ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν καὶ μὴ εἶναι τὸ
μὲν ποιοῦν, τὸ δὲ πάσχον. ἀρρώστημα νοσήματος διαφέρει· καὶ ζήτει ἐν Suid.
τῷ ἀρρώστημα.

496 Νοσοποιεῖν. Δ

497 Νοσῶ· αἰτιατική. Synt.

498 Νοστήσας: ἐπανελθών. Σ

499 Νοστία: κώμη Ἀρκαδίας. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Νεστανίους εἰπὼν δοκεῖ Etym.?
Νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι.

500 Νόστος: ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. Σ Ecl.
ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς Νόστους Σ E?
ὑμνήσαντες ἔπονται τῷ Ὁμήρῳ ἐς ὅσον εἰσὶ δυνατοί. φαίνεται ὅτι
οὐ μόνος εἷς εὑρισκόμενος ἔγραψε νόστον Ἀχαιῶν, ἀλλὰ καί τινες ἕτεροι.

501 Νόστος: παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμός, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὡς ἀπὸ τῆς Etym.
οἴκαδε ἀνακομιδῆς καὶ ἀναστροφῆς· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. οὐδὲν γὰρ
γλύκιον ἧς πατρίδος, καθ' Ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου καὶ
νόστιμον, τὸ ἡδύ. καὶ Εὔνοστος, θεός τις, φασίν, ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς
νόστος παρὰ τὸ νέω γίνεται. οἷον, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε. ἤγουν οὐκ
ἐπανέρχομαι. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ, οὗ σύνθετα παλινοστῶ καὶ ἀπονοστῶ.

494 vs. 1 Νόσος sq. sch. Thuc. 2, 47, 3 495 — vs. 18 πάσχον Philop. 293, 4—21 496 cf. Ambr. 351 497 = Synt. Gud. 498 = P, Ba 309, 30 cf. sch. Δ 103 499 Steph. Byz.; FGrHist 70 fr. 234 500 — ἐπάνοδος + ἢ — γεύσεως = P, Σ^a, Ba 310, 2 cf. H, sch. α 5 et 13. — ἡδύ cf. sch. B 155, Et. M. 607, 7 καὶ sq. fort. Aelian. 501 cf. An. Ox. 1, 297, 3, ex quo Et. M. 607, 7; Eust. I. 214, 16; ι 34 et Σ 101. ῥῆμα νοστῶ cf. Ambr. 353

495 ἀρρώστημα sq. ex v. A 3997 498 cf. v. A 3457 500 cf. v. A 2571 501 cf. v. Π 2519

1 Νόσον G^{ac}VM^{cc} σημαινόμενον] ὑπὸ τῆς νόσου ss. M 3 Νόσον V A(GFVM)
10 θερμαίνηται A 14 κατισχημένοι GM 18 ἀρρώστημα — 19 ἀρρώστημα ex mg. M: om. rell. 496 om. V 499 om. AFV mg. M 23 Νοστέα G 26 ἡ om. AFV, Ba 27 ὅσοι A φαίνεται — 28 ἕτεροι ex mg. GM: om. rell. 501 om. AFV mg. M 30 ἀναστροφῆς καὶ ἀνακομιδῆς G

Δ 502 Νόσφι: χωρίς.

Σ 503 Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

Σ 504 Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.

Δ 505 Νοτάριος: ὁ γραμματεύς. νότα γὰρ τὰ γράμματα. Ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς.

Δ 506 Νοτία: ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

Harp. 507 Νότιον: χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. Νότιον Δ δὲ κλῖμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Σ Δ 508 Νότιος: ὑγρός. καὶ Νότιος ἱδρώς, ὁ ὑγρός. τὸ μέγα

Etym. Ἐτυμολογικόν, ἐν ᾧ φέρεται, ὅτι νῶτα ἢ ψύαν ἢ ψυ .. ἢ ψ διφθόγγῳ, ψόα διὰ μόνου οὗ ἀντὶ τὸ ῥῶα, ῥόα, χρῶα, χρόα, ἐπεί, φασί, εἰς τοῦτο τὸ μέ(ρ)ος ὁ ἱδρὼς καταρρεῖ· βούλεται μή τι οὐδ' οὕτω νοεῖν τὸν κατὰ τοῦ νώτου· οὕτω κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς· λέγει δὲ ὁ ἐτυμολογῶν καὶ ὅτι ἐκ τῆς νοτίδος ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω καὶ ὁ νῶτος καὶ τὰ νῶτα γίνονται.

Δ 509 Νότος: ὁ ἄνεμος. καὶ Νοτόθεν, ἀπὸ Νότου. καὶ Νότον καύσωνα.

Etym. ἐτυμολογεῖται νότου παρὰ τὸ ὀνῶ, ὀνόσω, τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω· ἢ παρὰ τὴν νοτίδα, ὅ ἐστιν ὑγρασίαν. ἀστειότερον δὲ ἐπέβαλεν ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἀττικὴν εἶναι νόσον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ Βορρᾶ, εὐθέτου ὄντος πρὸς ὑγίειαν.

Etym.? 510 Νοῦβαι: ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ.

Ar. 511 Νουβυστικόν: νοῦ πεπληρωμένον. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν. καὶ Νουβυστικῶς, συνετῶς. τετριμμένον. καὶ κάλλιον ὑφ' ἓν τὸ νουβυστικὸν καὶ ταὐτοῦ ἐπίρρημα· δηλαδὴ δὲ νοῦ πλήρωσιν.

Synt. 512 Νουθετῶ· αἰτιατικῇ· Νουθετοῦμαι δὲ δοτικῇ.

Etym.? 513 Νουκερῖνοι· ἔθνος Ἰταλίας· οὗ μέμνηται καὶ Πολύβιος.

Etym.? 514 Νουκρία: πόλις Τυρρηνίας, ἡ καὶ Νακρία, διὰ τοῦ ἄλφα.

515 Νουμᾶς Πομπίλιος· τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα προεβάλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδοσαν. καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳ-

502 = sch. A 349 cf. Ambr. 357, H, Et. M. 607, 13. Orion 109, 18, An. Ox. 1, 293, 4 **503** = P, Ba 309, 31 cf. sch. B 81, Apion; Et. M. 607, 19 = Ps. Herodian. 93 **504** = P, Σ^a, Ba 310, 3 **505** — γράμματα cf. Ps. Herodian. 92—3, Ambr. 311 et 317, Et. M. 607, 44 ὑπογραφεύς cf. L **506** — θάλασσα cf. Ambr. 341. ὑγρασία cf. Et. M. 607, 43 **507** — πόλεως Harp. = P **508** — ὑγρός pr. = P, Ba 310, 1 cf. sch. Λ 811, unde Et. M. 607, 55 Νότιος alt.— ὑγρός alt. cf. Ambr. 309 (in Λ 811) τὸ μέγα sq. cf. Et. M. 607, 46 (partim ex Choer. Epim. Ps. 129, 34) **509** — ἄνεμος = Ps. Herodian. 93, Ambr. 330 ἐτυμολογεῖται sq. cf. Et. M. 607, 39 (partim ex An. Ox. 1, 295, 18) **510** Steph. Byz. **511** — νουβυστικόν alt. Ar. Eccl. 441 c. sch. Νουβυστικῶς, συνετῶς sch. Ar. Vsp. 1294 νοῦ sq. cf. sch. Ar. Vsp. 1294 **512** cf. Synt. Laur. et Gud. **513** Steph. Byz., Polyb. 3, 91, 4 **514** Steph. Byz. **515** — p. 481, 9 λευκοῦ Io. Antioch. FHG 4, 553 cf. Eutrop. p. 11 et Gelzer Iul. Afr. 2, 379

505 cf. v. A 4450 et v. ὑπογραφεῖς, unde fort. Ῥωμαϊστὶ sq. **515** init. cf. v. Π 2047 p. 481, 10 Ἀντωνῖνος sq. ex v. A 2762

A(G F V M) 4. 5 Ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς om. A F V 8 δὲ om. A, nov. gl. 9 τὸ — 14 γίνεται ex mg. M (misere corrupta): om. rell. 10 7—8 litt. l. n. 12 c. 10 litt. l. n. 15 καὶ Νότον καύσωνα om. A F V 16 ἐτυμολογεῖται—18 ὑγιείαν ex mg. M: om. rell. **510** om. A F V mg. M 21 νουβυστικόν] γρ. νοηβυστικόν ss. M Νουβυστικῶς] γρ. νουβυστικῶς ss. M τετριμμένον — 22 πλήρωσιν ex mg. signo ad l. posito M: om. rell. **512** ex mg. M: om. rell. **513**—4 om. A F V mg. M 26 Νουμᾶς] γρ. Νοῦμμας ss. M

κήσατο ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὗρατο εἰς ιβ′ μῆνας τὴν ἡλιακὴν κατανείμας περίοδον, χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως παντάπασι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην· ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε Σαλίους τε τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας· τάς τε Ἑστιάδας παρθένους τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τὴν ἐπιμέλειαν ἔχειν ἐπέτρεψεν· αἳ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον· κἄν τις αὐτῶν ἠνδρώθη, κατεχώννυτο· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μύρῳ οὐκ ἄνθεσιν οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωροῦντο, πλὴν λευκοῦ. ζήτει ἐν τῷ χλαμὺς περὶ Νουμᾶ. περὶ νουμμίων ζήτει ἐν τῷ ἀσσάρια. ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν καὶ μάλιστα Νουμᾷ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας ὁμοιότροπον ἄξιος παραβάλλεσθαι. Suid.

516 Νουμηνία: ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ Ἀριστοφάνης· τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ. ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις. διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν. Ar.

517 Νουμήνιος, Ἀπαμεὺς, ἀπὸ Συρίας φιλόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι· τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς Ἀττικίζων; Hesy.

518 Νουμήνιος, ῥήτωρ. Περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, Ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, Χρειῶν συναγωγήν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον. Hesy.

519 Νουμῆς: ὄνομα κύριον. Δ

520 Νοῦν· Ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει. Phil.

521 Νοῦν ἔχειν· Πολύβιος· νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγούς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις. E

522 Νουνεχῶς: πεφροντισμένως. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς. E

523 Νοῦν τὸν ξένον: ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς Νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρεῖν εἶπεν. Prov. Suid.

516 — νουμηνία Ar. Eq. 43 c. sch. plenior. ἀλείφεσθαι sq. Ar. Ach. 999 c. sch. plenior. **517** τί sq. cf. Porphyr. antr. nymph. 10, Clem. Al. Strom. 1, c. 22 **519** = Ambr. 313 **520** Philop. 25, 10 **521** Polyb. fr. 63 **522** νουνεχῶς alt. sq. Polyb. fr. 185 **523** — τινά = Diogen. VI 85

516 Ar. Eq. cf. v. A 1166 **517** Ps. Hesych. 47 **523** ὅτι sq. ex v. A 1981

4 Ποντίφικας] ἀρχιερεῖς ss. M 5 ἀσκήσαντας Bhd. 6 πυρὸς et ὕδατος] A(G F V M) τοῦ ἱεροῦ bis ss. M 7 παρθένον V 8 καὶ om. V 9 ζήτει — 12 παραβάλλεσθαι ex mg. M: om. rell. 14 ἐχειρώνητο A **517**—8 post **519** F V 17 et 21 Νουμήνιος FM^{ec}, Ps. Hesych.: Νουμίνιος rell. cf. Ambr. 314 20 φασι V 21 Περὶ A V: ἔγραψε Περὶ G M **521** non nov. gl. V 26 ἔχειν pr.] ἔχεις V ad **522** signo ad l. posito ἔστι καὶ νουνεχόντως mg. add. M 31 ὅτι — 32 εἶπεν om. A F 32 ἐκαλεῖτο G πάντων V M^{ac}, v. A 1981: πάντα G M^{ec} φρουρὸν v. A 1981

Phil. 524 Νοῦς· ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς, τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματι-
On. κῶς. λύσις ὀνείρου· ἀρθεὶς νόον γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην. ὅτι Πυθαγόρας
Phil. τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν διηρῆσθαι ἔφη εἰς γ'· νοῦν, φρένας καὶ θυμόν. νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη, τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, τὰ δὲ κατὰ ἀναλογίαν, τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν, τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν, τὰ δὲ κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά, καθ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπό τινος παρακειμένου, ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος· κατ' ἀναλογίαν δὲ αὐξητικῶς μὲν ὁ Τιτυὸς καὶ ὁ Κύκλωψ, μειωτικῶς δὲ ὡς ὁ πυγμαῖος· καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν· κατὰ μετάθεσιν δὲ οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους, κατὰ σύνθεσιν δὲ ἱπποκένταυρος, καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα, ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται καὶ ὄν τι καὶ ἀγαθόν, καὶ κατὰ στέρησιν, οἷον ἄχειρος. ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν ἁπλαῖς προσβολαῖς καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ ἡ αἴσθησις προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ ἢ τῷδε τῷ σχήματι κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δέ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης γέγονεν ἀφικέσθαι καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένοις. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς οἷον ἕξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά, ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά, ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων πρώτην μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς, μέσην δὲ ἡ διάνοια, ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος καὶ σύμφυλός ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἄὔλων ἄγειν ἑαυτήν, ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι καὶ μεγέθη

524 — παραδειγματικῶς Philop. 126, 30—31 ἀρθεὶς—ξένην Astramps. vs. 3 ὅτι—vs. 8 ἐγκεφάλῳ Laert. 8, 30. vs. 8 ὅτι—vs. 19 ἄχειρος Laert. 7, 52—3. vs. 19 ὅτι sq. Philop. 2, 7—3, 9; Pl. Phaed. 66 d (?)

A(GFVM) 1 Νοῦς om. FV 3 λύσις—ξένην om. A(F)V mg. M λύσις ὀνείρου om. G 4 διηρεῖσθαι G 5 νοῦν] καὶ praemis. G ss. M 7 ἐν καρδίᾳ] ἐγκάρδιον V 8 ἐν om. A διανοουμένων] παθητικὸν ss. M 9 et 11 περίττωσιν GV 11 κατὰ om. A 15 ἐπὶ] ἀπὸ ss. M 17 λεπτὰ V 18 καὶ ὄν] δίκαιον e Laert. Kust. 19 ἄχειρ GM^{ec}, Laert. 21 τυχεῖν V ἢ—σχήματι] ἧττον δὲ τῷ σχ. καὶ V 28 μέν] μὲν γὰρ V; ζήτει περὶ τούτων καὶ ἐν τῷ δόξα mg. add. M 30 αὐτὴν V 31 ἔχειν A ἡ Philop.: ὡς ἡ M ὡς AGV

ἔχειν· καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι· τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις ἔχει περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων· οἷά ἐστι τὰ διανοητὰ ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία· ἔτι δὲ καὶ τὰ μαθηματικά.

525 Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων ταττομένη. καὶ ἄλλως· νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν ταῦτ' ἠλιθιάζω. Σ Ar.

526 Νώ: ἀντὶ τοῦ αὐτός. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· βλέψαι ποιῆσαι νώ. ἀντὶ τοῦ αὐτός. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. περὶ τούτου καὶ τοῦ σφωὲ ζήτει ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐτυμολογικῷ. Ar.

527 Νῶ: ῥῆμα. οὗ αἱ κινήσεις χρηταί. νῶ, τὸ σωρεύω· ἐξ οὗ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. καὶ νηδύς, εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. νῶ, τὸ κολυμβῶ· ἐξ οὗ καὶ ναῦς καὶ νῆσσα καὶ νῆσος, ἡ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσα. νῶ, τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω· ὅθεν καὶ ναρόν φασι, τὸ ὑγρόν, καὶ Νηρεύς. καὶ τέταρτον νῶ, τὸ κλώθω· οὗ παράγωγον τὸ νήθω, καὶ τὸ νῆμα. Etym.

528 Νωγαλέον. καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου. παρ' ᾧ καὶ νωγαλεύειν ῥῆμα, ἐξ οὗ τὸ νωγάλευμα. δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν. Δ

529 Νωδόν: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. Σ

530 Νώδυνον: ἀνώδυνον. Σ

531 Νῶε: ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ. Δ Ecl.

532 Νοθεία: ἡ κλεψιγαμία.

533 Νωθέστερος: βραδύτερος. Δ

534 Νωθείας: βραδυτῆτος. Σ

535 Νωθής: βραδύς, ἀκίνητος, ἄλογος. ἑστερημένος τοῦ θέειν. Σ Etym.

525 — ταττομένη (praeter καὶ ἀνοήτων) = P cf. Paroem. ed. Gsf. 82 n. 679, H vs. 12 νοῦς sq. Ar. Eq. 1121—24 526 — βλέψαι Ar. Pl. 401 c. sch. Ἐτυμολογικῷ cf. Et. M. 739, 20 527 cf. An. Ox. 2, 395, 5, unde Et. M. 604, 57; Orion 109, 24, unde Et. M. 605, 10 528 l. = Ambr. 423 Ἀθηναίου 2, 47 d 529 = P, Ba 310, 16 cf. H, Ambr. 391 (= Zon. 1410), sch. Ar. Pl. 266 530 = P, Ba 310, 15, H, Zon. 1413 cf. sch. Soph. Ph. 44 531 — κύριον = L cf. Zon. 1410 παρὰ sq. = Et. M. 608, 1 532 = Ps. Herodian. 93 cf. Zon. 1412 534 = P, Σ^a cf. Ba 310, 17 535 — ἄλογος = P, Ba 310, 18; — βραδύς cf. sch. Λ 558, H, Et. M. 608, 2 ἑστερημένος sq. = Orion 110, 14, unde Et. M. 608, 4; cf. Ap. S. 117, 12

525 Ar. cf. v. H 221 527 cf. 103, 328, 338, 340

3 περιολκῶν] θηλυκόν ss. M; ὅρα τί φησι Πλάτων περὶ τοῦ θείου mg. add. A^r 6 ἡμᾶς om. V καὶ ἀσχηματίστως om. V νοεῖν V 7 διά] καὶ διὰ G 8 ἐνεργῆσαι] ἐννοῆσαι G ἔχει om. G; ἀσχολεῖται ss. M 10 μαθητικὰ V 12 καὶ pr.] καὶ τῶν V καὶ alt.—13 ἠλιθιάζω om. F 12 καὶ ἄλλως om. A, nov. gl. κώμαις GVM^{ac}, v. l. Ar. 15 περὶ—16 ἐτυμολογικῷ signo ad l. posito mg. add. M: om. rell. 527 om. AFV mg. M 17 Νῶ pr.—19 ἔχουσα om. G 22 καὶ pr.—24 ἑστίασιν om. AFV mg. M 27 παρὰ—κολυμβῶ om. A 532 om. AGF mg. M 533—4 om. A A(GFVM)

Δ Σ 536 Νωθρεία. καὶ Νωθρός, ὁ ἀσθενής. νωθρότερος ὑπάρχων
E τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει.
Δ 537 Νωθρότης: ἡ βραδυτής.
Δ 538 Νῶϊ, νωΐτερος.
Ar. 539 Νῶιν: ἡμῖν. Ἀριστοφάνης· μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δέ. 5
ἔφασκε νῶιν φράσειν τὸν Τηρέα. κράτιστον οὖν νῶιν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. περὶ Θεμιστοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησιν· ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Δ 540 Νῶϊν: τουτέστιν ἡμῖν. δεικτικῶς. 10
Δ 541 Νωΐτερον: ἡμέτερον.
Δ 542 Νῶκαρ: ὁ δυσκίνητος. παρὰ τὸ νῶ στερητικὸν καὶ τὸ σκαίρω,
Etym. οἱονεὶ νῶσκαρ, ὁ μὴ σκαίρειν ἰσχύων· ἢ καὶ ἄλλως ἄψυχος καὶ μὴ ἔχων κῆρ, καθὰ καὶ νεκρὸς ὁ ἑστερημένος κῆρος, ὅπερ ἐστὶν ψυχῆς.
Etym.? 543 Νῶλα: πόλις Αὐσόνων παρὰ Ἑκαταίῳ· Πολύβιος δὲ Νώλην αὐτὴν φησιν. 15
οἱ πολῖται Νώλιοι καὶ Νωλανοί.
Δ 544 Νῶμα: ὄνομα χώρας.
Etym.? 545 Νωμεντός: πόλις οὐ πόρρω Ῥώμης. οἱ πολῖται Νωμεντῖνοι.
Δ 546 Νωλεμέως: ἀδιαλείπτως.
Δ 547 Νωμῆσαι: κινῆσαι καὶ μερίσαι. 20
Δ 548 Νώμησις: ἡ κίνησις.
Δ 549 Νωμίστωρ: ὄνομα κύριον.
Soph. 550 Νωμῶν: κρίνων, ἐξετάζων. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία. Σοφοκλῆς· ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.
551 Νωνακρίνη: λέγεται ἡ Καλλιστώ. 25
Etym.? 552 Νωνακρίς: πόλις Ἀρκαδίας ἡ περὶ Ἦλιν. ὁ πολίτης Νωνακρίτης καὶ Νωνακριάτης καὶ Νωνακριεύς.
Δ 553 Νωνᾶς: ὄνομα κύριον.

536 Νωθρεία cf. Ambr. 419 Νωθρός, ὁ ἀσθενής = P, Σ^a cf. H νωθρότερος sq. Polyb. attr. Wesseling 538 Νῶϊ cf. Tim. 539 —Τηρέα Ar. Av. 124 et 15 c. sch.; ἡμῖν = sch. O 217, Tim. cf. Ap. S. 117, 16, unde H; sch. Luc. 38, 21 (GGA 1923, 129). κράτιστον sq. Ar. Eq. 80, 81, 83, 84 c. sch. 84; Soph. fr. 663 540 cf. ad 539 541 = Ambr. 422, sch. O 39 cf. H, Zon. 1410 542 — δυσκίνητος = Ambr. 394, Ps. Herodian. 93 παρὰ — σκαίρω cf. Et. M. 608, 9. ἄλλως sq. cf. Et. M. 599, 48, Herodian. gramm. gr. 3, 2, 2, 777, 28 (= 4, 1, 1, 350, 11) 543 Steph. Byz., FGrHist 1 fr. 61, Polyb. 2, 17, 1 545 Steph. Byz. 546 = Ambr. 428, Ps. Herodian. 93, sch. Δ 428, Orion 107, 4 cf. H, Ap. S. 117, 18, Et. M. 608, 12 547 = L cf. Et. M. 608, 21; — κινῆσαι = Ambr. 424 cf. H, sch. α 148. μέρισαι cf. sch. H 238 549 cf. Ambr. 399 550 Soph. OT 300—1 c. sch. 300 551 fort. sch. in Call. Hec. 552 Steph. Byz.

A(GFVM) 1 Νωθεία F 539 non nov. gl. V 5 δέ] νῶν add. Port. 6 φράσειν A κράτιστον οὖν νῶιν om. AFV et in ras. M sed mg. add. M; γρ. νῶν ss. M 7 βέλτιστον M βέλστον V 10 δυικῶς Bekk. 12 παρὰ—14 ψυχῆς e mg. M: om. rell. 13 post ἄλλως 6—7 litt. perierunt 543 om. AFV mg. M 17 cf. Νώρμα Zon. 1412 et 557 χωρίου F cf. p. 485, 6 et 9 545 om. AFV mg. M 546 post 543 GM^{ec}, ordo poscit 22 Νωμίτωρ Bhd. ὄνομα κύριον om. F 23 Σοφοκλῆς—24 χθονοστιβῆ om. F 23 Σοφοκλῆς del. sed ss. M, post ἐξετάζων G 25 Νωνακρίνη Port.: Νώνα, κρίνη F Νώνα, κρήνη rell. 552 om. AFV mg. M

554 Νώνυμος: ἀνώνυμος, ἄδοξος. ἐν Ἰλιάδι ἐστὶν καὶ νώνυμνος Σ
πλὴν τοῦ μν, ἢ καὶ ἄλλως κατὰ στέρησιν ε ψιλῆς, ἵν' ᾖ ὁ μὴ ὑμνούμενος. Etym.
οὐδέ τις ἔσται τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος. Anth.
555 Νώνυμνα: πόλις Σικελίας παρὰ Φιλίστῳ. Etym.?
556 Νῷ πείθου: παροιμία ὁμοία τῷ, θεῷ πείθου ἢ ἕπου. Prov.
557 Νώρα: ὄνομα χώρας. Δ
558 Νώρβα: ὄνομα χώρας. Δ
559 Νωρβανός: ὄνομα κύριον. Δ
560 Νωρικία: ὄνομα χώρας. καὶ Νωρικοί, ἔθνος. ζήτει ἐν τῷ Βηρού- Δ Suid.
νιον. καὶ Νωρίκιον ἄστυ.
561 Νώροψ: ὁ λαμπρός. οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ Δ
ὁρᾶν· ἀμαυροῖ γάρ, φασί, τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρὰ καὶ διαχεῖ, ὥστε νῶροψ Etym.
χαλκός, ὁ μὴ ἐῶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ εἰδὼς Νώρακον πόλιν Παννονίας, ἧς ὁ πολίτης Νωράκιος, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν Παννονίᾳ σίδηρον, ὃς ἀκονηθεὶς λαμπρότατός ἐστιν. ὅθεν καὶ νώροπά φησιν εἰρῆσθαι χαλκόν, ὡς εἴ τις εἴποι Νωράκιον.
562 Νωσάμενος: νοήσας, γνούς. παρὰ Καλλιμάχῳ. Call.
563 Νῶσαι: εἰς νοῦν λαβεῖν. Δ
564 Νῶτα θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Σ
565 Νωτάρης: ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων καὶ βαστάζων. Δ
566 Νωταία θρίξ: ἡ τῶν μεταφρένων. Δ
567 Νωτίζω: τὰ νῶτα μετιστρέφω. καὶ Νωτίσαι, ἀπελάσαι. Δ
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς. Soph.
568 Νωτοπλῆγα: μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπατάλοις· καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν. Σ
569 Νῶτος: ἡ ψοία τοῦ ἀνθρώπου. τὸ δὴ λεγόμενον, τὸ πλῆθος Δ
τῶν Ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περισύρεσθαι. E

554 — ἄδοξος = P, Ba 310, 19; — ἀνώνυμος = Ambr. 390, sch. ν 239 cf. H; sch. M 70 (unde Et. M. 608, 18) = Ap. S. 117, 20 ἐν—ὑμνούμενος cf. Et. M. 608, 16; Ἰλιάδι M 70 οὐδὲ sq. Anth. 7, 17, 7—8 555 Steph. Byz. 556 = Macar. VI 14 557 cf. L, Steph. Byz., An. Ox. 1, 440, 14 558 cf. Ambr. 417 559 aliter Ambr. 410 560 — χώρας = Ambr. 421 Νωρικοί, ἔθνος cf. Ambr. 411 = Nicet. p. 660 561 — λαμπρός cf. Ambr. 408 = Ps. Herodian. 93; Et. M. 608, 26, sch. B 578, Ap. S. 117, 21, H; Ambr. 395 = sch. H 206, H οἱ — αὐτόν cf. Et. M. 608, 26 Ἐπαφρόδιτος sq. Steph. Byz. 562 — γνούς cf. Et. M. 608, 18, H; Καλλιμάχῳ fr. 139 K. 345 S. 564 = P, Ba 310, 20, Zon. 1413 cf. H, sch. B 159 565 cf. Ambr. 396 567 — μετιστρέφω cf. Ambr. 427 Νωτίσαι sq. sch. Soph. OT 193 568 = P cf. Poll. 2, 180; Pherecr. fr. 89 569 — ψοία = Ambr. 393 cf. Zon. 1411

560 Νωρικοί, ἔθνος ex v. B 265 562 cf. 180 568 Eust. I. 216, 12

1 ἐν—2 ὑμνούμενος e mg. M: om. rell. 2 πλὴν] πλεονασμῷ Dr. 3 οὐδέ— A(GFVM)
ἠέλιος om. A 5 πείθου ἢ om. AF, ἢ om. V cf. Diogen. VI 75 6 χωρίου F cf. vs. 9 et p. 484, 17 558—560 om. F 7 Νωρβία V 9 χωρίου GM cp. V cf. vs. 6 καὶ—Βηρούνιον om. A post 561 V καὶ et ζήτει—Βηρούνιον om. V 10 καὶ N. ἄστυ ss. M.: om. rell. 11 οἱ—16 Νωράκιον om. AFV mg. M 13 εἰδὼς] ἑωρακὼς ed. pr. εὑρηκὼς Hemst. 15 φασιν ed. pr. 17 παρὰ Καλλιμάχῳ om. A ad 562 gl. mg. M, cuius pleraque non expedivi; τοῦτον (magna lac.) τὸ (magna lac.) ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα ἢ ἥμισυ τῷ μισω, χλοηρόν, χλωρόν ad Et. M. 608, 19 et 812, 57 referenda sunt 21 Νωσταία F Νωτιαία ed. pr. 22 τὰ] τὸ GF καὶ om. A, nov. gl. 26 ψόα AGM 27 Ἀβάρων] βαρβάρων V

Σ 570 Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.
Σ 571 Νωχελῆ: βραδέα.
Σ 572 Νωχελής: βραδύς, ὀμαλός, ἄχρηστος.
Δ 573 Νωχελία: ἀργία.
Ar. 574 Νοιδίων: διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοίδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω βουλευματίων, γνωμιδίων, νοιδίων. κάλλιον καθ' ὑποκορισμόν νοϊδίων εἰπεῖν, εἶτα συνηρημένως νοιδίων· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ πρόχοος γίνεται προχοίδιον καὶ ἐκ τοῦ βοῦς, βοὸς βοίδιον.
Thdr. 575 Νύκτα τὰς συμφορὰς πολλάκις ἡ Γραφὴ καλεῖ, ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι.
Prov. 576 Νύκτα δασείην: τὴν χειμερινήν φασι.
577 Νυκταλός: ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένους τοῦ Κυνός φησιν· οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός.
Σ 578 Νυκτερίδος αἶνος: αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.
Σ 579 Νυκτερινοὶ κύνες: οἱ λύκοι. ὅτι ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτητικῶν ζῴων καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον. ὅτι
Suid. καὶ ὁ Χαιρεφῶν Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ζήτει ἐν τῷ διοίσειν.
Δ 580 Νυκτερίωνος.
Σ 581 Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.
Hom. 582 Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος: Ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.
Thdr. 583 Νυκτικόραξ: εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελυμέναις προστρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπιά φασιν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὂν ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.
Σ 584 Νυκτιλόχοι: λησταί. καὶ Νυκτοπεριπλάνητος παρὰ
Ar. Ἀριστοφάνει.

570 = P, Ba 310, 21 cf. Zon. 1412, H 571 = Ba 310, 22, Σ^a, P 572 = P, Ba 310, 23, Zon. 1412 573 = Ambr. 420 cf. H (in T 411) 574 — vs. 8 νοιδίων Ar. Eq. 99—100 c. sch. 575 Thdr. in Ps. 3, 6, PG 80, 885 d 576 = Paroem. ed. Gsf. 82, n. 682 cf. Diogen. VI 89, H 577 περὶ sq. Laert. 6, 77 578 = P 579 — λύκοι = P cf. H ὅτι — γεννώμενον cf. Ar. Byz. Epit. 120, 10 et 13 580 = Ambr. 362 581 = P, Ba 310, 4 cf. H, Zon. 1408 582 = sch. A (Aristonic.) in M 463; A 47 583 ὁ sq. Thdr. in Ps. 101, 7, PG 80, 1677 c 584 — λησταί = Σ^a, P, Ba 310, 5 cf. Zon. 1408 Ἀριστοφάνει Ach. 264

578 cf. v. Al 230 579 init. hinc Eust. I. 809, 45 (falso Ael. D. fr. 251 adiectum sec. Wentzel). ὅτι pr. — γεννώμενον cf. v. σάρκινος; ὅτι alt. sq. ex v. Δ 1282

A(GTFVM) 3 καὶ Νωχελής GFVM 4 καὶ Νωχελία GFVM 6 οὕτως om. F, sch. 8 κάλλιον — 10 βοίδιον om. AFV mg. M 9 πρόχους Bhd. 11 Νύκτα] νύκτα add. V 17 ὑπερέκκειτο F ἥπερ ἔκκειται M^{ac} ὅπερ ἔκκειται Phot. ὑπὲρ ἧς κεῖται Toup 18 λύκοι] Νύκταλος ὁ φιλῶν τὴν νύκτα add. V cf. vs. 14 ὅτι — 20 διοίσειν om. AF post 581 V 18 ἡ om. GT 19 ὅτι om. GT 20 καὶ alt. — διοίσειν om. V 22 ἐν alt. om. A 25 οἰκουμενικὰς F φεῦγον AV 26 καὶ om. A γὰρ] δὲ ss. M

585 Νύκτωρ: διὰ τῆς νυκτός. Δ
586 Νύμφα: νύμφη. Ἰωνικῶς. ὡς τόλμη, τόλμα. Δ
587 Νυμφαγωγῶ· δοτική. Synt.
588 Νύμφαι: σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, ὅταν Σ
ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας, Σάμιοι. καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι νύμφαι. καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον. περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονυσίῳ πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βιβλίοις.
589 Νυμφαῖον: νυμφῶν ἱερόν. Σ
590 Νύμφαιον· ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφαιον. καὶ φησὶ Κρατερὸς Harp.
ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.
591 Νύμφαι πίδακα· ἐν Ἐπιγράμμασι· παναγέλην νυμφαιπίδακα, Βάκχε γάνος. Suid.
ζήτει ἐν τῷ γάνος.
592 Νυμφεύτρια: ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ Σ
ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή· καὶ πρεσβυτέρα, Πηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
593 Νυμφεῖος οἶκος: ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. Νύμφιος δὲ κόσμος, Δ + Σ
κτητικῶς, ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος. ἡματίᾳ ᾧ νύμφιος ἀνήπτετο Anth.
λαμπάδι παστάς, τούτῳ πυρκαΐῃς οὐ ναλάμων ἔτυχες.
594 Νύμφη: πηγή. καὶ ἡ νεόγαμος γυνή. Αἰλιανός· μῆνις δὲ Σ
ἐδόκει καὶ Νυμφῶν δι' ἀπορίαν ναμάτων. Νύμφην δὲ καλοῦσι E
καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων. ὡς προεγράφη. Σ
595 Νυμφικὰ λουτρά: τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης Σ
λαμβανόμενα.
596 Νυμφίος: ὄνομα ποταμοῦ. Πισίδης· καὶ τὸν μέγιστον ἐκ- Δ
περάσας Νυμφίον, ὅστις Τίγριδος ταῖς ῥοαῖς ἐπιρρέων ἀποστερεῖται τοῦ καλεῖσθαι Νυμφίος.

585 = Ambr. 385, Zon. 1410 cf. H 586 Phryn. fr. 340 sed cf. Ambr. 371 587 = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 298, 8 588 = P cf. H, Poll. 7, 147—8, Eust. O. 1736, 5; Διονυσίῳ cf. Wentzel, Herm. 33, 288 589 = P, Ba 310, 6 590 Harp. = P; Crater. fr. 12, FHG 2, 622 592 = P cf. H (in Ar. Ach. 1056) 593 — οἶκος = Ambr. 358 cf. Zon. 1408, Philop. Νύμφιος + κτητικῶς — Λύδιος = P, Σ^a, Ba 310, 10; aliter Ambr. 359 ἡματίᾳ sq. Anth. 7, 188, 7—8 594 — γυνή = P, Σ^a cf. Ba 310, 9, H μῆνις — ναμάτων Aelian. fr. 165 νύμφην — αἰδοίων cf. ad 588 595 = P cf. H 596 καὶ sq. Pisid. fr. 124—6

588 cf. 594 591 ex v. Γ 59 594 cf. 588

2 νύμφη] ἡ v. F 4 μελιττῶν GTM κυπάρροις AFV κυταρίοις T cf. A(GTFVM) Phot. 5 πτεροφυεῖν GT 7 μεμακυῖαι A 591 om. AF post 594 V 15 ζήτει — γάνος om. V in spat. add. M 592 post 593 GTM 16 τῶν om. F 16. 17 καὶ ἡ νεόγαμος ad 594 pertinere vidit Hemst. 17 καὶ sec. om. GT κἂν ἡ Dobree; οἷον ἡ post πρεσβυτέρα add. Bhd., ὡς Naber Πηνελώπης καὶ ἡ Ἑλένης F 19 δὲ om. A, nov. gl. (extra ord. et cf. Zon. 1408, Ps. Herodian. 173 et 263) 20 Φρύγιος post Λύδιος V ante Τύριος G cf. Ba 21 ναλάμων] θαλάμων Anth., vitium ex vs. 23 ortum 22 Αἰλιανός — 24 προεγράφη om. F 22 Αἰλιανός] δέ add. GTVM 23 Νύμφην — 24 προεγράφη om. GT 24 ὡς προεγράφη ex M: om. rell. 28 Τίγρητος GTVM^{ac}

Ar 597 Νυμφίου βίον: παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον. οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Δ + Hesy. 598 Νύμφις, Νύμφιδος, Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ′, Περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ′· ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου.

Δ 599 Νυμφοστολῆσαι: νύμφην κοσμῆσαι.

Σ 600 Νυμφοστόλος: νυμφαγωγός.

Δ 601 Νυμφῶνος: τοῦ κοιτῶνος.

Hom. 602 Νῦν: χρονικὸν ἐπίρρημα.

Ar. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους, ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῇ· ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. Κάλων, σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῦ.

Σ 603 Νῦν δή: ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Πλάτων Νόμοις· ἢ νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις οὔπω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δὲ ἐπιλελήσμεθα; καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας πόθον ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμάθοισιν ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· ὁρᾷς σὺ νῦν δή με ὡς ἐπράϋνας τύχην.

Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ· εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς· ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἴρηκε τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή.

Prov. 604 Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. Ζήνων γὰρ ὁ Κιτιεὺς καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γενόμενος τοῦτο εἴρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν καὶ εἰπών· εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, οὕτω τραπῆναι πρὸς φιλοσοφίαν.

Prov. 605 Νῦν εἰς χώραν ἦλθον: ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν, ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

597 Ar. Av. 161 c. sch. plenior. 599 = Ambr. 381 600 = P, Ba 310, 8, H, Zon. 1408 601 l. = Ambr. 363 602 — ἐπίρρημα sch. A 59, cf. Et. M. 608, 44, Apion νῦν δεῖ sq. Ar. Eq. 756—9 c. sch. 756 603 = P cf. sch. Luc. 40, 22; Pl. Leg. 3, 683e, Eur. Hipp. 233—5 et fr. 535, Magn. fr. 6 (1, p. 9 K.), Pl. Leg. 1, 629d 604 cf. Laert. 7, 4—5 605 = Paroem. ed. Gsf. 84, n. 695

597 cf. vv. ὑμεῖς μέν, σειραίνω, σισύμβροις 602 cf. v. Κ 259 603 cf. v. Πυτακίδῃ

A(GFVM) 1 παροιμία om. V 4 Νύμφιδος om., sed ὁ super Νύμφις add. A 7 μετὰ] κατὰ Clinton, sed καὶ ante τὰ transpos. Müller τρίτου] τρι A 11 δὴ] δεῖ F cf. Ar. 16 Νῦν δή] γρ. νυνδή ss. M Νόμων GM^{ec} 19 πόθον ex Eur. Port.: πόθεν AM^{ec}, Phot. πόθι GVM^{ac} 20 τύχη V assentiente Nauck. 21 Πυτακίδῃ AM, s. v., Phot.: Πυτακίδι V Πιτακίσκι G Τιτακίδῃ Bhd. 22 διαλελυμένως GM^{ec} 28 γε om. V

606 Νῦν ἦλθον εἰς χορόν, νῦν τ' ἔπαρδες. Prov.

607 Νυνμενί: ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης. νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρός σε γράφω, ἀντὶ τοῦ ὁλοσχερῶς. Ar.

608 Νῦν πᾶς ὁ κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας, ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος. Ar.

609 Νῦν ὀσπρίων ἄμητος: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων. Prov.

610 Νῦν σωθείην, ἵν' ἦ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου: παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσούσης. Prov.

611 Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος: ἐπὶ τῶν χαρμοσυνῶν. ὁ γὰρ Δᾶτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν, ἥδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε. Ar.

612 Νύξ: εὐφρόνη, καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἐστι σκιὰ γῆς, ἀλλ' οὐχ ἡ τυχοῦσα, ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἐστιν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ. ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατής, ἀλλ' ὁ ὑπό τινος. Σ τυχοῦσα Phil.

613 Νὺξ ὑγρά: χαλεπή, φησί. Call.

614 Νύξαι· ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόρρωθεν, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Suid.

615 Νυρίζει: ξύει, νύσσει. Σ

616 Νύρων: νύττων. Σ

617 Νύσσα: καμπτήρ, τέρμα, βαθμίς. Σ

618 Νυσήϊον: ὄρος Διονύσου. Δ

619 Νύσια: ὀρχήματος εἶδος· τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητική, ἡ δὲ Παρρική. Νύσια οὖν τὰ Βερεκύντια· Νυσιὰς γάρ ἐστιν ἡ Βερεκυντιακή. Κνώσσια δὲ Κρητική· ἐν Μυσίᾳ Soph.

606 cf. H; Sophron. fr. 144 607 — Ἀριστοφάνης sch. Ar. Av. 448 cf. Ambr. 386 νυνὶ δὲ — γράφω Iul. ep. 89 p. 144, 16 608 Ar. Nu. 954—6 609 = Paroem. ed. Gsf. 84, n. 696; l. fr. com. ad. 689, sed vid. Babr. p. 235 610 cf. Cohn Z. d. P. 78, n. 66; l. fr. com. ad. 1225 sed vid. Babr. p. 235 611 Ar. Pac. 289 c. sch. 612 — σκοτία = P cf. Et. M. 609, 16 νύξ ἐστι — ἡμισφαιρίῳ Alex. Aphr. 466, 16—20 613 fort. sch. in Call. 615 = P, H 616 = P cf. H 617 = P, Σ^{a}, Ba 310, 11; — καμπτήρ = sch. Ψ 332, Ambr. 368, Ap. S. 117, 6, Apion, H, Et. M. 609, 29, An. Ox. 2, 482, 10 618 = Ambr. 380 cf. Et. M. 609, 21 619 sch. Soph. Ai. 699—700

607 Iul. cf. v. Ω 251 611 cf. v. Δ 89 614 ex v. Β 77

606 om. A 1 νῦν τ' ἔπαρδες om. F 3 νυνὶ] nov. gl. FGM 4 ὁ A(GFVM) om. G 5 φίλοις GMγρ, Ar.: φιλοσόφοις AFVM^{ac} 15 νύξ alt.] nov. gl. GF οὐχ ἡ] οὐχὶ M 16 τῷ] τοῦ G 20 φησί] e nomen scriptoris corruptum putat Bhd. 614 om. AF post 616 V 21 Νύξαι· ὅτι om. V 24 νύττων] τιτρώσκων add. F 27 Βερεκυνθιακὴ M^{ec} Βερεντιακὴ G 28 ἡ δὲ Κρητική om. AF Παρική GM Πυρρική sch. πυρριχή Kust. Bruneck 29 Κνώσια GFV, sch. cf. ad v. Κ 1884 δὲ] δὲ ἡ FV Κρητικά GM^{ec}

γὰρ καὶ Κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις· Νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ Κνώσσια ὡσαύτως. ἄλλως· τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ Διονυσιακαί, αἱ δὲ Κορυβαντιακαί, αἱ ἐνόπλιοι· Νύσιαι δὲ αἱ Διονυσιακαί, Κνώσσιαι δὲ αἱ Κορυβαντιακαί· Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς.

Σ 620 Νύχιος: νυκτερινός.

Σ 621 Νύχος: νύξ.

620 = P, Ba 310, 13, Zon. 1408 cf. H 621 = P, Ba 310, 14, Zon. 1408 cf. H, Choer. Epim. Ps. 40, 26 (unde Et. M. 609, 9), Ambr. 379

A(GFVM) 1 γὰρ] δὲ FV 2 Κνώσια cett. GFV 3 αἱ tert.] αἱ δὲ FV

1 Ξανᾶν: πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν. Σ

2 Ξανήσει: κοπιάσει. Σ

3 Ξανθήν: πυρροειδῆ. Σ

4 Ξανθίζετε: οἷον τῷ μέλιτι χρωΐζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστιν, ἵνα πυρρὰ ᾖ. Ar.

5 Ξανθίζεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. Σ

6 Ξανθικός: ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἀπρίλλιος.

7 Ξάνθιον: ἐπίκοπον. Σ

8 Ξάνθιος: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Βοιωτὸς καὶ μονομαχῶν ἀνῃρέθη ὑπὸ Μελάνθου Ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια. Suid.

9 Ξάνθος, Κανδαύλου, Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Σάρδεων. Λυδιακὰ βιβλία δ΄. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραότατον ἄνδρα, καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν, ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενῆ τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον. E?

10 Ξάνθος: ὁ ποταμός. Ξανθὸς δὲ ὁ πυρρός. Δ

11 Ξανθότερος καὶ Ξανθότατος. Δ

12 Ξάνθοισιν: ὀρνέοις. Σ

13 Ξάνιον: κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Σ

1 = P 2 = P cf. H 3 = P, Ba 310, 25 (in Λ 739) 4 sch. Ar. Ach. 1047 5 = P, Ba 310, 26 cf. Zon. 1414, H, Bk. 284, 9 7 = P 9 ἐν—νεαζούσαις cf. Ath. 12, 515 d, Xanth. fr. 19, FHG 1, 40 οὗτος sq. Aeliano attr. Gutschmid 10 cf. H, Et. M. 610, 19, Philop.; — ποταμός cf. Ambr. 5, sch. Ζ 4; πυρρός cf. sch. I 407 12 = P, Ba 310, 27, H 13 = P cf. Poll. 5, 96; Bk. 284, 7 (unde Et. M. 612, 23), H

2 cf. 14 8 ex v. A 2940 9 Ps. Hesych. 49; extr. cf. vv. Π 174 et Ε 3660 13 hinc Eust. I. 860, 48, falso ad fr. 407 Schwabe additum sec. Wentzel

5 χωρίζετε FV 6 om. AF 8 ὄνομα μηνὸς om. V, qui ὁ Ἀπρίλλιος ante παρὰ posuit 9 Ξανθιος F ἐπίσκοπον GT ἐπίσκοπος F ἐπικοπτόν Phot. 8 om. AF 11 ζήτει—Ἀπατούρια om. V ss. M 16 ἐκεῖθεν A 20 τοσαῦτα Dr. 21 τε om. V 22 πολλῇ om. A 13 extra ord. 26 ἀναδέμασιν ATVM ἀναδέσμασιν G A(GTFVM)

Σ 14 Ξανῶ: κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν· Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησίν· ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

Ar. 15 Ξαίνειν· αἰτιατικῆ. τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται· οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γενόμεναι διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου. ἐκέλευσε δὲ ξαίνειν τὸ σῶμα μάστιξι πάνυ πολ-

Anth. λαῖς. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι. περὶ ὀστέου σκολοπένδρης ὁ λόγος.

Σ+Δ 16 Ξαίνω: νήθω, διαλύω, σωρεύω.

17 Ξένα: θαυμαστά.

Tact. 18 Ξεναγία: δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Σ 19 Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

Σ 20 Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν. παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ ἄρχοντες τῶν

Thuc. μισθοφόρων· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἵ τε ξεναγοὶ

E? ἑκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον.

Δ 21 Ξεναλίζω: τὸ συναθροίζω.

Hesy. 22 Ξέναρχος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βουκολίων, ⟨ὡς⟩ Ἀθήναιός φησιν ἐν β' Δειπνοσοφιστῶν· καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός. καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

23 Ξέναις: θαυμαστάς. Πισίδης· ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξέναις.

Suid. 24 Ξένετος: ὄνομα κύριον.

Σ 25 Ξενηλατεῖν: Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς

Ar. ξένους. Ἀριστοφάνης· τί δ' ἔστι δεινόν; ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνταί τινες πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σποδιᾶς γενομένης ξενηλασία γέγονε.

14 = P; — κοπιάσω = H; Soph. fr. 458 15 αἰτιατικῆ cf. Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 298, 11 τὸ τύπτειν — φαρμάκου sch. Ar. Eq. 369 ἐκέλευσε — πολλαῖς Dionys. Hal. 13, 2, 2 πολλὰ sq. Anth. 6, 223, 4 16 — νήθω + σωρεύω = P, Ba 310, 24 cf. H. διαλύω = L, Ps. Herodian. 95 cf. Ambr. 6 18 Tact. 15 19 = P, Ba 310, 29 cf. H 20 — ξενοδοχῶν = P, Ba 310, 30 παρὰ — μισθοφόρους sch. Thuc. 2, 75, 3 οἵ τε sq. Thuc. 2, 75, 3 (cf. Byz. Zt. 23, 110, 2) 21 = Ambr. 41 22 cf. Ath. (2, 63f); 6, 225c; 10, 418d, 426b, 440e; 11, 473f; 13, 559a; 15, 679e 23 ὕλας sq. Pisid. Exp. 3, 61 24 = Zon. 1415, (Diod. 14, 44) 25 — ξένους = P cf. H τί sq. Ar. Av. 1012—4 c. sch. 1013

14 cf. 2 17 cf. 23 18 cf. post litt. Ψ 23 cf. 17; Pisid. cf. v. ὕλη 24 ex v. Ε 1002

A(GTFVMB) 6 τὸ φάρμακον M^{ec} post 16 lac. in A 11 Ξεναγίαι V, post litt. ΨS 13 Ξεναγῶν A 14 παρὰ] δὲ add. GTM Θουκυδίδῃ] ξεναγοὶ add. GT ss. M 15 μισθοφόρους] ξεναγοὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες add. AV 17 Ξεναγίζω AT 18 κωμῳδός V Βουκαλίων TB Βουταλίων coll. Ath. (8, 358d) temere Reines., v. B 468 contulit Hemst. ⟨ὡς⟩ suppl. Port. 19 Σκύθα V 20 Πένταθλοι GT 22 ὕλας] καὶ add. F 24 om. AF 28 σποδιᾶς] ζήτει ss. M σιτοδείας sch.

26 Ξενία καὶ Ξενίζω. Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν. Δ τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ Ἄρεος τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Soph. Ἀρχίλοχος· ξένια δυσμενέεσι λυτρὰ χαριζόμενος.

27 Ξενίαν: καταγώγιον, κατάλυμα. Σ

28 Ξενίας: ὄνομα κύριον. Δ

29 Ξενίζειν: ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ Σ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

30 Ξενίζειν: οἱ μὲν ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι, οἱ δὲ ἐν τῇ ξένῃ Harp διατρίβειν.

31 Ξενίην συνεθήκατο: παρὰ Ἡροδότῳ· ὡς ξένιον ἐδωρήσατο. Hdt

32 Ξενικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὥσπερ ἀστικόν, ὅπου οἱ ἀστοί. Σ

33 Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ᾧ χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους. Harp.

34 Ξενικός: ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος. ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ Δ E ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον εἰς τὸ τιμώμενον παρῴνησεν. οἱ ξενικοὶ E μισθοφόροι τοπαράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις. ὅτι οἱ Ar. Ἀθηναῖοι, μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν.

35 Ξενικοῖς: ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν· ὅτι ἀνοίκειον Ar. Ἑλλήνων τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. Ἀριστοφάνης· παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

36 Ξένιον: δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

37 Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ Ξένιος ὁ Ζεύς. Σ Δ

38 Ξενίωνος: ὄνομα κύριον. Δ

39 Ξενιτευομένους: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ· ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. καὶ Ξενιτεύω, Ξενιτεία. Harp.

26 Ξενία = Ambr. 33. Ξενίζω = L cf. Ambr. 40 Φοίνιος sq. Soph. El. 96 c. sch.; Archil. fr. 7 27 = P, Ba 311, 1 cf. H, Zon. 1416 28 = Ambr. 15 29 = P cf. Ba 311, 2 = H; Bk. 283, 29 (unde Et. M. 612, 14), Poll. 3, 59 30 Harp. = P 31 = gl. Hdt. 1, 27 32 = P, Bk. 284, 5 33 Harp. = P; Dem. 4, 23, Ar. Pl. 173 34 ὡς — παρῴνησεν Aelian. fr. 36 ὅτι οἱ sq. sch. Ar. Pl. 173 35 Ar. Ach. 634 c. sch. 37 cf. Ba 311, 3. — ἔφορος = P, Σ^{a} Ξένιος alt. sq. = Ps. Herodian. 94 cf. Ambr. 29 38 l. = Ambr. 22 39 — ἐστρατευόμην Harp. = P, An. Ox. 2, 497, 10; Antiphan. fr. 96 (2, 50 K.) Ξενιτεύω sq. = Ps. Herodian. 221 cf. Ambr. 32

26 cf. v. Ε 1629 37 cf. 57

3 δυσμενέσι F, ed. pr. δυσμενεέσσι V, sch. 6 χρᾶσθαι GFVM 10 παρὰ] A(GFVM) δὲ add. V 15 χρησάμενοι G, Harp. plen. 16 κατέκοψαν GV, Harp. plen. 22 πολλῷ A 24 μὴ] οὐ F 26 ὑμᾶς AF, Ar. plerique: ἡμᾶς VM, v. l. Ar. ἡμῖν G λόγοις F, Ar. 29 ὁ alt. om. A 32 καὶ — Ξενιτεία om. AFV, sed post 41 καὶ Ξενιτεία add. V

Δ 40 Ξενοδοχεῖον: τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ Ξενοδόχος ὁμοίως.

Σ 41 Ξενοκοπεῖν: ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω Μεταγένης.

Hesy. 42 Ξενοκράτης, Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος, Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος· τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ′, αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπών, βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

43 Ξενοκράτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκρά- Greg. τους. οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα· ὅτι οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε σημαίνει.

Δ Σ 44 Ξενολόγιον. καὶ Ξενολόγος, ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Δ 45 Ξένος: ὁ φίλος. ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίου σύμβουλον βωμῶν τε ἱδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δὲ ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. καὶ αὖθις· ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται. Ξένος καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ Ἀπόστολος· ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου.

46 Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι· καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασί γ' ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος· παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶη φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένην ἀΐων. ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγοριζούσῃ. καὶ ἐν Ταραντίνοις· ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι, τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσι νουβυστικῶς.

Hesy. 47 Ξενοφῶν, Γρύλου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός· ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλον καὶ Διόδωρον, οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ϙε′ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ′, ὧν καὶ ταῦτα· Κύρου παιδείας βιβλία η′, Κύρου Ἀναβάσεως βιβλία ζ′, Ἑλληνικῶν βιβλία ζ′, Συμπόσιον· καὶ ἄλλα πολλά.

40 — ὑποδεχόμενον cf. Zon. 1416; l. = Ambr. 35 41 = P; Metagen. deest K. 1, 704 sq. 42 cf. Laert. 4, 6, Themist. or. 2, p. 26a et 21 p. 252a Hardouin 43 ὁ — Ξενοκράτους fort. Aelian. οὗτος sq. = Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1024a 44 Ξενολόγος sq. = P, Ba 311, 4, H cf. sch. Luc. 94, 17 45 — φίλος cf. Ambr. 10, Apion, H. v. ξεῖνος ἐφοίτων — διωρθοῦτο Philostr. 4, 1 vs. 17 Ξένος sq. Rom. 16, 23 c. expl. 46 Laert. 8, 36—7 cf. Anth. 7, 120; Crat. iun. fr. 7 (2, 290 sq. K.) 47 cf. Laert. 2, 48, 52, 55—7

42 Ps. Hesych. 50 init. 43 Greg. cf. v. οἰωνιστική

A(G F V M) 40 post 41 A F V 5 διάδοχος] διάκονος A 9 ἐτεθρύλλητο G V ὁ — 12 σημαίνει om. F 11 οἷον ὅτι G M 12 τόδε] τι add. G 17 Ξένος] nov. gl. G F V M καὶ om. F 19 γενέσθαι F 20 παριόντος G, cod. B Laert. παρόντα V 22 φθεγξαμένην G V M, Laert.: φθεγξαμένης A, Anth. 23 Πυθαγορίζουσι V M^{ac} cf. Laert. 25 τέρασι V M^{ac} 31 ἤκμασε V M^{ac}

48 Ξενοφῶν, Σωκράτους μαθητής, ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας Κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. ὁ Κῦρος δὲ ἦν μετὰ Τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατεστάς. μετὰ δὲ τὸν Δαρείου θάνατον Κῦρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν στρατιὰν αὐτῷ φυλαξάσης. ὁ δὲ ὡς Τισσαφέρνει πολεμῶν ἤθροισε δύναμιν καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. υ′ δὲ κατέλιπον τὸν Κῦρον καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται καὶ πελασταὶ ,γφ′. Ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν, ἐφ' ἃ στρατεύειν προεφασίζετο, συνέντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνῆεσαν. Κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισσαφέρνην μαχόμενος, καίτοι Κλεάρχου ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεάρχῳ τεταγμένοι Ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα ἑαυτῶν, ὁ δὲ παρῃτήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ Κύρου κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀποκόψας τοῖς Ἕλλησιν ἔπεμπε, ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς παρὰ νενικημένων· οἱ δὲ οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ Τισσαφέρνης παραβὰς τοὺς ὅρκους προδίδωσι βασιλεῖ τοὺς Ἕλληνας καὶ Κλέαρχον καὶ Μένωνα, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγεῖ καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ εἰς Θράκην ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς Σεύθῃ τῷ βασιλεῖ μύριοι διασωθέντες.

49 Ξενοφῶν, Ἀντιοχεύς, ἱστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικά. Hesy.

50 Ξενοφῶν, Ἐφέσιος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικὰ Hesy. βιβλία ι′ περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας· καὶ Περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων· καὶ ἄλλα.

51 Ξενοφῶν, Κύπριος, ἱστορικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἄδωνιν. Hesy

52 Ξενῶνος: δόμου τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας. Δ

53 Ξέω· αἰτιατικῇ. Synt.

54 Ξέρξης, Περσῶν βασιλεύς. οὗτος τοῦ πατρὸς Δαρείου τελευτῶντος καὶ μέμνησο Μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε

48 cf. Lindstam, Eranos 24, 121 sq.; mihi ex eodem fonti quo 54 esse videtur 52 cf. Ambr. 11; l. = Ambr. 21 53 = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 298, 12

48 cf. vv. Π 504 et Ω 51 54 cf. vv. Β 442, Σπέρχις, Α 707

2. 3 et 14 Τισσαφέρνη G V M 6 στρατιὰν] σατραπείαν v. Π 504 αὐτῷ] A(G V M) αὐτοῦ V 8 κατέλιπον] βασιλέα καὶ ἦλθον παρὰ coll. Xen. An. 1, 4, 3 suppl. Muenscher, Philol. Suppl. 13, 2, 222 sed vid. Eranos 24, 122 στρατευσάντων V 13 ἐπιστροφὴν V εἶναι κυρούμενον συναιρούμενον V cf. v. Ω 51 14 συνῆνεσαν Hemst. 15 καίτοι om. G αὐτοῦ V 16. 17 βασιλέα ἑαυτῶν om. V 19 δὲ alt. om. A 22 δὲ A V: δὲ καὶ G M 23 Βαβυλωνικά G M 24 Ἀφέσιος M 25 Ἀνθίης V 28 Κινύρας cett. Kust.

καὶ πρῶτον κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα κατέλευσαν καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας· Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς φρέαρ ἐμβαλόντες γῆν ἐπέβαλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ ἐνόσησαν· χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ δίκας δοῦναι Ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βοῦλις καὶ Σπέρχις αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον δώσοντες δίκας. ὁ δὲ θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας, καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν Αἰγύπτου τε καὶ Φοινίκων καὶ Κυπρίων ἐστρατοπέδευεν. ἐν Σάρδει δὲ γενομένῳ ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς Ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε δὲ καὶ τὸν Ἄθω, Μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν θάλασσαν καθῆκε καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν Ἑλληνίδων, ἀφῆκε, τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβών, δείξας τὴν δύναμιν ἅπασαν ἀφῆκε. ζήτει ἐν τῷ Δαρεικούς.

Δ? 55 Ξεστίον: μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

Σ 56 Ξεστόν: ὠμαλισμένον.

Δ 57 Ξεινήϊον· καὶ Ξεινήϊος Ζεύς.

Δ 58 Ξεινοδόκος.

Σ 59 Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Δ 60 Ξηνός: ὁ κορμός.

Harp. 61 Ξηραλοιφεῖν· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

Σ 62 Ξηραλοιφία καὶ Ξηραλοιφεῖν: τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Δ 63 Ξηραίνω· αἰτιατικῇ· τὸ ψύχω.

Δ 64 Ξηρίον: εἶδος ἰατρικῆς.

65 Ξηρόλοφος· ὅτι τὸν Ξηρόλοφον πρώην Θέαμα τινὲς ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ις′ καὶ Ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη καὶ Σευήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπουν. ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας Σευῆρος· ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασι· καθ' ὃν καιρὸν

55 cf. Ambr. 31 56 = P, Ba 311, 5 (in ξ 350) 57 Ξεινήϊον cf. Ambr. 36, H 59 = P, Ba 310, 28 cf. H, Zon. 1415, Ambr. 10 (gl. Hom.) 60 = Ambr. 44, Zon. 1416 61 Harp. = P cf. Zon. 1417; Aesch. 1, 138 62 = P, Zon. 1417 cf. sch. Luc. 192, 23, Bk. 284, 13, H 63 cf. Zon. 1417. — αἰτιατικῇ = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 298, 13 ψύχω = Ambr. 49 cf. Ps. Herodian. 95 64 = Ambr. 47 cf. Ps. Herodian. 95 65 = Preger 160, 21—161, 5 (= 32, 7—13)

57 cf. 37

A(GFVM) 2 ἐκ om. V 3 κατέλευσαν] ἐκέλευσαν V 5 θείου G 8 Αἰγυπτίων G τε ex A solo Κυπρίων] πλείστας ἔχων add. ed. pr.; post vs. 7 μὲν lac. statuit Bhd. 10 δὲ om. GM καὶ om. V 12 τε om. GV 13 αὐτῶν A νεῶν G 14 δὲ om. A 23 μήποτε—25. 26 ἀλείφεσθαι om. A 62 om. F 28 ἰατρικῆς F, Ambr.: cp. A ἰατρικόν GVM 29 Θέαμα F, Preger: Θέμα AVM μὲν Θέμα G 30 Σεβήρου cett. GVM

καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομική, λς′ χρόνους διαρκέσασα.

66 Ξηρός: ὁ ἰσχνός. Δ

67 Ξηρὸς ἱδρώς: ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Σ

68 Ξηρὸς λίθος: ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον. E

69 Ξίρις: εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ. Δ

70 Ξιφήν: ὁ φέρων ξίφος. Δ

71 Ξιφήρης: ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν Ξιφήρεις. Σ Δ

72 Ξιφηφορία: φέρειν τὰ ξίφη. καὶ Ξιφηφόρος. Δ

73 Ξιφίζειν: τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα. λύσις ὀνείρου· ξίφος κατασχὼν ὅπλον εὑρεῖν προσδόκα. Σ On.

74 Ξιφισμός: σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης. Σ

75 Ξιφοκτονεῖν: ξίφεσιν ἀναιρεῖν. Δ

76 Ξίφος καὶ Ξιφίδιον. Δ

77 Ξιφουλκία. οὐκ εἶναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν. Δ

78 Ξόανον: ἄγαλμα, εἴδωλον, ζῴδιον, ἀνδριάς. Σ

79 Ξούθη: εὐμορφοτάτη. οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις, ξουθῶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος. Ar. Anth.

80 Ξουθῆς· Ἀριστοφάνης· δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. Ar.

81 Ξουθόν: λεπτόν, καπυρόν, ἀργυροῦν, ξανθόν, καλόν, πυκνόν, ὀξύ, ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον, εὐειδές, διαυγές. ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων. Σ + x Ar.

82 Ξοῦθος: ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ Βοηδρομία. Σ

83 Ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου: ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ πράττουσαι. Ar.

84 Ξυγγενοῦ: σύνελθε. ὦ δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ. Ar.

66 = Ambr. 43 67 = P, Et. M. 612, 30 68 ἦν—φρούριον Th. Simoc. 2, 18, 16 69 cf. Choer. An. Ox. 2, 242, 10 (unde Et. Sym. ap. Gsf. 611, 11), P v. ξείρης, H v. ξείρις, Et. M. 209, 39; — φυτοῦ = Ambr. 55 cf. Zon. 1417 70 = Zon. 1417 cf. Ambr. 53 71 — ἔχων = P, Ba 311, 6 cf. H v. ξιφήρους; Ps. Herodian. 95, Zon. 1417 Ξιφήρεις cf. H (ex gl. = P v. ξιφηφόρος, Ba 311, 7 derivatum iniuria putat Wentzel) 72 Ξιφηφορία = Ambr. 56. Ξιφηφόρος = Ambr. 54 cf. Zon. 1417, P, Ba 311, 7 73 — ποιοῦντα = P cf. H ξιφὸς sq. Astramps. 74 = P cf. H, Paus. Att. fr. 264 ex Eust. I. 1167, 23 76 cf. Theodos. ed. Goettling 70 et 71; Ξιφίδιον cf. Ambr. 57 78 = P, Ba 311, 8 cf. H; εἴδωλον = L, Ps. Herodian. 95 cf. Ambr. 60, Et. M. 611, 13 79 — εὐμορφοτάτη sch. Ar. Av. 676 οὐδέ sq. Anth. 7, 192, 3 80 Ar. Av. 744—5 81 — λεπτόν + ξανθόν — διαυγές cf. P, H, Ba 311, 9, Et. M. 612, 29 ὥσπερ sq. Ar. Pac. 1177—8 82 — κύριον = P, Ba 311, 11 83 Ar. Th. 574 c. sch. 84 Ar. Lys. 317 c. sch.

68 cf. v. Σάπειρ 73—4 hinc Eust. O. 1604, 51 (vidit Wentzel)

7 συνηρμοσμένων VM 10 καὶ—Ξιφήρεις om. F πλῆθος V Ξιφήρειν A A(GFVM) 12 ξίφει GM, Phot.: ξίφιον AFV 13 ὅπλον] ἤγουν δύναμιν ss. V 16 Ξιφείδιον GVM ad 78 ζήτει ἐν τῷ διοπτ(ῆρ)ες ss. M 19 σκιερὰ V 27 τὰ om. V

Ar. 85 Ξυγγέωργος: προπαροξυτόνως· σύνθετον γάρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος· τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον.

Prov. 86 Ξυγγνώμη πρῶτον πείρῳ: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμαρτανόντων.

E? 87 Ξυγγραφεῖς· οἱ περὶ Πείανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους ξυγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητήν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, ὃ ἦν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐπήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνατρέπειν γνώμην, ἣν ἄν τις βούληται· ἢν δέ τις εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μήτε μισθοφορεῖν προέδρους τε ἑλέσθαι ε′ ἄνδρας, τούτους ἑλέσθαι ρ′ ἄνδρας, καὶ τῶν ρ′ ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ γ′· ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς υ′ ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας· καὶ τοὺς ,ε δὲ ξυλλέγειν, ὁπότ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείανδρος, καὶ τἆλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμότατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον.

88 Ξυγκλύδων· ζήτει ἐν τῷ συγκλύδων.

Thuc. 89 Ξυγγράψαι καὶ Γράψαι: τὸ μὲν γράψαι ἐφ' ἑνὸς πράγματος, τὸ δὲ ξυγγράψαι ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι, γράψαι δὲ τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν.

Σ 90 Ξύει: γράφει. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ τὰ ξύσματα, γράμματα.

Σ 91 Ξυήλην: ἣν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν Κύρου Ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων ὡς παρὰ τὰ πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ περὶ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλη Λακωνική. ἦν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ ξυήλην λέγουσι μόνον. ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστει χαλκείῃ. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι, κἀπικνεῖν κἀπεσθίειν, οἱ δὲ Λάκωνες τοὔνομα ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησιν ἐν τῇ δ′ τῆς Ἀναβάσεως,

85 Ar. Pl. 223 c. sch. 86 = Diogen. VI 93 87 Thuc. 8, 67—68, 1 cf. Byz. Zt. 23, 114 sq. 89 sch. Thuc. 1, 1, 1 90 = P cf. H, Zon. 1419 91 = P cf. H; Xen. An. 4, 7, 15—16; Λ 638—9; κἀπικνεῖν κἀπεσθίειν fr. com. ad. 722; Sophr. fr. 149 et 150

87 cf. v. συγγραφεῖς 91 Hom. cf. v. K 1871; Sophr. fr. 149 cf. v. τὸν ξύοντα

A(GFVM) 10 ἡ om. G, plerique Thuc. 14 δὲ om. V 16 ε′ om. V 18 ἄρχειν om. A γινώσκουσιν V cf. Thuc. 20 εἰπὼν et καὶ τἆλλα om. V προθυμότατα AM, Thuc.: προθυμήματα G om.V 88 ex mg. M: om. rell. 29. 30 ὡς παρὰ τὰ AM: ὡς περὶ τὰ G ὡς παρὰ V σπάρτα Phot. Xen. 30 ἐστραμμένας V 32 μόνον] καὶ μόνον coll. v. I 612 Toup, Ὁμηρος temere Kust. κνήστι Phot., v. K 1871 34 τῇ] τῷ ed. pr., om. Phot.

ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ Λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνεῖν οἱ Δωριεῖς ξύειν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρων· ἄν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ. καὶ πάλιν· ξύεται ὁ χορηγός.

Ar. 92 Ξυλλαβεῖν: διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὡς νῦν, ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικήν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς Παραινέσεσιν· ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. καὶ Δημοσθένης α′ Φιλιππικῶν.

Σ? 93 Ξύλα κλίνεια: τὰ τῶν κλινῶν.

Δ 94 Ξυλεία: ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή.

Δ 95 Ξύλινος.

Prov. 96 Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

Σ 97 Ξύλοχος: σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος, δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἀγρός, τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου. οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὖθις ἐπὶ ξύλοχον. Anth.

Snid. 98 Ξυλυφίων· οἷον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν καμψαντες ἀφῶμεν αὐτά· ὅτι Διοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος πρῶτος εὗρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.

Σ 99 Ξύλων ἐρεψίμων: στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Σ+E 100 Ξυμβάλλειν: νοεῖν. ὁ δὲ οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν, τὸν στρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον.

Σ+x 101 Ξυμβαίνοντα: συμφωνοῦντα. πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι.

Σ+E 102 Ξυμβαινούσης: συμφωνουμένης, ἀρεσκούσης. ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς· καὶ αὖθις· ἐθέλειν σπείρασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνοιεν.

92 Ar. Ach. 206 c. sch.; Dem. 21, 116; Isocr. 1, 3; fort. Dem. 6, 15 93 cf. Lex. Patm. 149; fonti rhetor. attr. Wentzel 94 cf. Ps. Herodian. 96; l. = Ambr. 77 96 = Diogen. VI 92 97 — θηρίου = P cf. H; sch. Ε 162 = Et. M. 611, 21; Ambr. 65, Ps. Herodian. 96, Ba 311, 12 οὐδ' sq. Anth. 6, 263, 4 99 Tim. = P 101 — συμφωνοῦντα cf. H 102 ὅτι — τιμῆς Arr. Parth. vel Exc. fr. 13. ἐθέλειν sq. Arr. Parth. fr. 103

98 ex vv. Γ 468 et Δ 1155 100 cf. vv. συμβαλεῖν et συμβάλλειν 101 init' cf. 102 et v. συμβαίνοντα 102 init. cf. 101; Arr. fr. 13 cf. vv. A 3652 et Ε 1977' fr. 103 cf. v. σπείσασθαι

A(GFVM) 3 Σώφρων· ἄν] Σώφρονα Phot. Σώφρων· αἴ Ahrens ἀντιξύειν G 6 διάνοια] ἔννοια F 8 ξυλλαμβανομένου A 9 νῦν] οὖν G 12 συναγωνιζομένῳ GM γοῦν om. V 13 α′] ἐν πρώτῳ V ἐν α′ τῶν F β′ dubitanter ego 14 κλίνια AVF 20 οἱ] δὲ V ἵκεθ' AV ἵκεσθ' F 98 om. AF post 104 V 22 Ξυλιφίων G Ξυλιφίοις V ξυλιφίων cett. G 23 ὀξυγράφοις G 100 om. A 33 ἐθέλει F τισι] τι FV

Δ 103 Ξύμβλητο: συνήντησε.
Ar. 104 Ξύμβολον ὄρνιν φασίν· ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας.
Σ 105 Ξυμβόλους: οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι.
Ar. 106 Ξυμμίξασα: ξυντυχοῦσα. οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξας' οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτῃ, φρονιμωτάτῃ.
107 Ξυμπάθεια: συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.
Ar. 108 Ξυμπονήσαντα: ἀντὶ τοῦ ὑπομείναντα.
Ar. 109 Ξυμφέρω: ξυμβαστάσω. φέρε νὺν ἐγώ σοι ξυμφέρω.
Thuc. 110 Ξυμφοράν φησι Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ ξυμφοράς, τὰς ἀποτυχίας. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ διὰ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου.
Σ 111 Ξύν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν· καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτως καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.
Δ 112 Ξυνάγκεια: ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός· ὁ δὲ ὑποτεμόμενος
E αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον.
Soph. 113 Ξυναλλαγή: ἀμοιβή, παραμυθία, συνάντησις. λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου. Σοφοκλῆς. ἢ ξυναλλαγή, ἡ ὁμιλία.
Soph. 114 Ξυναλλαγή· πότερα δόλοισι τέθνηκεν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
Σ 115 Ξυνάορον: γαμετήν.
Σ 116 Ξυναυλία: αὔλησίς τις σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη αὐλῳδία.
Ar. 117 Ξυναυλίαν: κοινωνίαν, τουτέστιν ὁμόσε ἀποδυρώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι.

103 = Ap. S. 117, 33 cf. sch. Ξ 231, Ambr. 85 (in Ξ 27), H **104** sch. Ar. Av. 721 **105** = P cf. H, sch. Pind. O. 12, 10 b c, sch. Ar. Av. 721 **106** Ar. Eccl. 116 c. sch. plenior. **107** cf. Et. M. 611, 52 **108** sch. Ar. Ach. 694 **109** Ar. Eccl. 869 c. sch. **110** sch. Thuc. 1, 127, 2; Thuc. 1, 140, 1 **111** = P **112** l. = Ambr. 76 ὁ sq. Arr. fr. Parth. vel Exc. 20 **113** Soph. Ai. 731—2 c. sch. plenior. **114** Soph. O T 960, 62—3 **115** = P, Σ^{a}, Ba 311, 14 cf. H (in Eur. Or. 654) **116** = P cf. H **117** sch. Ar. Eq. 9

112 cf. v. M **1110**; Arr. cf. v. ὑποτεμόμενος **114** cf. v. συναλλαγαῖς **115** cf. γ· συνάορος **116** cf. v. συναυλίαν

A(GFVM) 2 ξυμβόλους F συμβόλου V 3 καὶ ἐξαπατήσεως A **105** om. A 4 οὕτως VM 6 συμμίξας' A 7 ἀντὶ—φρονιμωτάτῃ om. A ἱκανώτατος, φρονιμώτατος V 8 συμπάθεια om. F ὅλος A **110** non nov. gl. V 16 διὰ] καὶ ed. pr., Thuc. 17 οὕτω GF 19 ὑποτιμώμενος F 23 ξυναλλαγῇ τῇ ὁμ. GM 24 δήλο ιοι FVM 28 ξύμφωνος GF 29 ἀποδυρόμεθα FV

118 Ξυναυλίαν πενθήσωμεν, Οὐλύμπου νόμον: Ὄλυμπος Ar.
αὐλητὴς γέγονε, Μαρσύου μαθητὴς καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν. καθάπερ οὖν Ὄλυμπος εὗρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα. μιμησώμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν Ὀλύμπου. οὗτος δὲ ὁ Ὄλυμπος ἐν Φρυγίᾳ τοὺς αὐλητικοὺς νόμους ἐποίει. ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικοὺς νόμους.
119 Ξύναυλον: παρὰ Ἀριστοφάνει ξύναυλον βοάν, τὴν μετὰ αὐλῶν Ar.
κοινήν.
120 Ξυνδιενεγκεῖν: συμπράξαι, συναγωνίσασθαι. οἱ δὴ ἐδέοντο x + EL
πόλεμον τὸν πρὸς Λογγιβάρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν.
121 Ξυνδιήνεγκαν: συνέκαμον, συνεπράξαντο. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας. ἀντὶ τοῦ Ar.
ὑπερήνεγκαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.
122 Ξὺν δίκῃ: ἀντὶ τοῦ πρεπόντως, εὐλόγως. ξὺν δίκῃ ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη τὸν βασιλέα. E
123 Ξὺν δίκῃ: κατὰ τὸ πρέπον. τὰ γέρα τούτοις ξὺν δίκῃ νενέμητο ἑκάστοις. E?
124 Ξυναίρεται: συνάπτεται. καὶ Ξυναιρόμενον, συναντι- Σ
λαμβανόμενον. εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ παρὰ σοῦ κομισθὲν γράμμα ξυναι- EL
ρόμενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ.
125 Ξυνέβημεν: ὡμονοήσαμεν, συνεφωνήσαμεν. Ἀριστοφάνης Νεφέ- Ar.
λαις· εἶτα τῷ χρόνῳ κοινῇ ξυνέβημεν.
126 Ξυνέηκε: συνέβαλε. Δ
127 Ξυνενεχθῆναι: εὐτυχηθῆναι, αὐξηθῆναι.
128 Ξυννενημένων: σεσωρευμένων. Θουκυδίδης· τῶν νεκρῶν Thuc.
ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων ὀσμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί. E
129 Ξυννένοφεν: ἐπινεφῆ καὶ συννεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀρι- Σ
στοφάνης Ἀναγύρῳ· καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ. καὶ ἐν Νήσοις· ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζουσα.
130 Ξυνεπιλαβεῖν: συναγωνίσασθαι. πιστὴν Ῥωμαίοις εἶναι τὴν E
πόλιν, ὡς Λουκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου.

118 Ar. Eq. 9 c. sch. **119** sch. Ar. Ran. 212 **120** οἱ δὴ sq. Proc. Bell. 8, 18, 14 = EL 117, 10—12 **121** πολλὰ sq. Ar. Eq. 596—7 c. sch. plenior. **124** — συνάπτεται = P, Ba 311, 13, H εἰ sq. Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 217 a = EL 187, 29—30 **125** Ar. Nu. 66—7 c. sch. **126** = Ambr. 89, H, sch. A 8, Apion **128** — σεσωρευμένων sch. Thuc. 7, 87, 2 τῶν sq. Thuc. 7, 87, 2 **129** = P; ξυννενοφυῖα sq. cf. H; Ar. fr. 46 et 395 **130** πιστὴν sq. de Cyzico agi putat Bhd.

121 cf. v. Δ **918**

4 ὀδυρόμεθα V 10 Λογγιβάρδον V διενεγκεῖν AV 13 συνδιήνεγκαν A A(GFVM)
16 ἔφη] ἐφάνη V **122—3** inverso ord. V; **123** non nov. gl. M 17. 18 πρέπον. ξὺν δίκῃ ν. τὰ γ. τούτοις ἑκ. V 22 συνεφωνήσαμεν om. A cf. sch.

Soph. 131 Ξυνέρξετε: ἀποκλείσατε. Σοφοκλῆς· οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος.
Δ 132 Ξύνες: σύνες, ἄκουσον.
x+E 133 Ξυνέσεως: συνέσεως, φρονήσεως. ὁ δὲ πρᾶος ἦν καὶ ξυνέσεως εὖ ἥκων (ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον) καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος.
Ar. 134 Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς: οὕτως ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν. ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς.
Δ 135 Ξυνευνέτης: ἀρσενικῶς· θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.
Δ 136 Ξυνεῖα.
Ar. 137 Ξυνήγαγε: ξυνήρμοσεν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε. περὶ Κλεωνύμου.
Σ 138 Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα.
Δ 139 Ξυνῆκα: ἐνόησα.
Δ 140 Ξυνήσθετο: ἐνόησε.
Δ 141 Ξυνίασι: συνέρχονται.
Ar. 142 Ξυνίεις: ὑπονοεῖς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἶτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ.
Δ 143 Ξύνιον: ἤκουον.
Soph. 144 Ξυνθήματα: ὑπομνήματα. Σοφοκλῆς· οὗ τὰ Θησέως Πειρίθου τε κεῖται πιστὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ᾅδου
E καταβάσεως. καὶ αὖθις· ὥσπερ ἀπὸ ξυνθήματος αὐτοκράτορα τοῦτον
E ἐπευφήμησεν ὁ στρατός. οὐκ ἀφ' ἑνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεσπασμένως καὶ οὐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσαν τὴν βοήν.
Σ 145 Ξυνοδόκος: ξενοδόχος.
Δ 146 Ξυνόν: κοινόν.
147 Ξυνοπαδός: ὁ ἑπόμενος, καὶ ἀκολουθῶν.
Soph. 148 Ξυνουσίᾳ: τῷ ἔργῳ, τῇ πείρᾳ. ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις τιμώμενα, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέω. Σοφοκλῆς.
Δ 149 Ξυνωμοσία: ἡ ὁρκωμοσία.
150 Ξυνωμότης: συστασιαστής. ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυ-
Ar. ραννικά.

131 Soph. Ai. 593 c. sch. 132 = H, sch. B 26, Et. M. 611, 52 cf. Ambr. 86 133 ὁ—ἥκων + καὶ ἀρετῆς sq. Proc. Bell. 3, 3, 6 134 Ar. Pac. 71 c. sch. 135 cf. L, Ambr. 62 et 71 136 cf. Et. M 612, 10 137 Ar. Ach. 83 c. sch. 138 = P, Ba 311, 15, sch. A 124, Et. M. 612, 10 cf. H 139 aliter H 141 = Ambr. 88 cf. sch. Υ 66, H 142 Ar. Pl. 45 c. sch. 143 = Ambr. 87, sch. A 273 cf. Et. M. 612, 5, H 144 — καταβάσεως Soph. OC 1593—4 c. sch. 145 cf. P = Σ^a; Ba 311, 16, H 146 = Ambr. 82, Ps. Herodian. 96, H (in Π 262) cf. Et. M. 611, 29, sch. O 193 148 Soph. OC 62—3 c. sch. 149 = Ambr. 78 150 ξυνωμότης alt. sq. Ar. Vsp. 507

133 cf. v. Ι 468 135 cf. v. O 240 137 cf. v. Π 214 139 cf. v. συνῆκεν 141 cf. v. συνήεσαν et συνίοντες 150 cf. v. συνωμότης

A(GFVM) 1 Ξυνέρξεσθε F Ξυνέρχετε V ἀποκλείσετε GM ξυνέρξεσθ' AFG ξυνέρχεσθ' V 8 ἀρσενικόν· θηλυκὸν V cp. A 136 om. A 10 Ἀριστοφάνης—11 Κλεωνύμου om. F 11 Κλεωνύμου] corruptelam iudic. Bhd. 138—142 om. A 19 Σοφοκλῆς—23 βοήν om. AF 19 οὗ VM: οἱ G Παρίθου G 22 ἐπευφήμισεν G ἐπεφήμησεν V 22. 23 διεσπασμένον V 28 πλέω] γρ. πλέον ss. M

151 Ξυνωμοτῶν: ξυνωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι πίστεις δι' Ar.
ὅρκων δόντων ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατά τινων πεποιηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. Ἀριστοφάνης· βοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
152 Ξυνωρίς: τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστώς· Ar.
ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι.
153 Ξυνωρίς: συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ β' ἵππων συνεζευγμένον. Σ
154 Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται: ἀντὶ τοῦ θεοῦ Soph.
βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν.
155 Ξυπεταιωνεύς· δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπεταίη· ἀφ' ἧς ὁ Harp.
δημότης Ξυπεταιών.
156 Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ, ὥστε μὴ χαίρειν: ἀντὶ τοῦ μέχρι Soph.
βάθους διϊκνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά παρέλκει.
157 Ξυρήκης: ὁ ξυρήσιμος, καὶ κουριῶν. Σ
158 Ξυρησμός. Δ
159 Ξυρίδες: καμπάκια, ζυγάβδια, ἢ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον. Σ
160 Ξυρὸν εἰς ἀκόνην: παροιμία πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχά- Prov.
νοντας. ὁμοία τῇ, ὄνον εἰς ἄχυρα.
161 Ξυρός: τὸ ἐργαλεῖον. Δ
162 Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξυτάτου, κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων. Σ
163 Ξύσσιτος: σύντροφος, συνδιαιτητής. Ar.
164 Ξύσκηνος· Θουκυδίδης· τῶν τε ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμανύμενοι. Suid.
165 Ξυσταθεύσω: σὺν σοὶ ὀπτήσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Ar.
κρεῶν.
166 Ξυστάρχεις: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις. Σ
167 Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα, περιβόλαιον. Σ
168 Ξυστίδα: τὸ παχὺ ἱμάτιον.
169 Ξυστίς: χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα Σ
ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ
ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν ἔνδυμα. Ξυστὶς λέγεται τὸ Ar.

151 Ar. Eq. 257 c. sch. 152 sch. Ar. Nu. 15 153 = P, Ba 311, 17 cf. H, Ambr. 70 154 Soph. Ai. 383 c. sch. 155 Harp. = P 156 Soph. Ai. 786 c. sch. 157 = P, Ael. D. fr. 265 ex Eust. I. 939, 14 158 cf. Ps. Herodian. 180 159 = P, Σ^a, Ba 311, 21 160 = Diogen. VI 91 162 = P, Ba 311, 19 163 sch. Ar. Pl. 602 165 sch. Ar. Lys. 844 166 = P, Ba 311, 23 167 = P, Ba 311, 24, sch. Pl. Rep. 420e cf. sch. Theocr. 2, 74b; — ὕφασμα = Zon. 1419, H 169 — vs. 30 ἔνδυμα = P, Bk. 284, 14 cf. sch. Pl. Rep. 420e, H, Tim., sch. Theocr. 2, 74b c, Et. M. 612, 27 vs. 30 Ξυστὶς—p. 504, 4 ἔχων Ar. Nu. 70 c. sch.

152—3 cf. v. συνωρίς 163 cf. v. σύσσιτος 164 ex v. Ε 605

1 συνωμοσίαν GFV 2 ξυνθήκας A τινος FV 3 βοηθεῖτ' AF A(GFVM)
152 om. A 153 om. F 154 om. A 8 θεῷ] θεῷ γὰρ FV κὀδύρεται FV 9 καλὰ FV 12 χαίρειν] τινά e Soph. add. GM 13 παρέλκον G 15 Ξυρισμός F 16 κομπάκια A ξυγάβδια GM ξυγάδια V cf. Ba 160 om. A 17 Ξυρὸς GM^{ac}, Diogen. παροιμία om. F 18 ὄνος ed. pr., s. v. ὄνος εἰς, Diogen. 164 ex mg. M: om. rell. 27 Ξυστίδα A: καὶ Ξ. GFM; τὸ δὲ π. ἱμ. ξυστίδα V παχὺ corruptum sec. Bhd. 30 Ξυστὶς] nov. gl. GFM

κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. ξύστιδα δὲ προπαροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὥσπερ Μεγακλέης ξύστιδ' ἔχων. Harp. Ξύστις ἐστὶ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Σ 170 Ξυστόν: δορύλλιον, ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ ὁ τόπος, Ε ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. Ἀρριανός· τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς ἀετοί, εἰκόνες βασίλειοι, στέμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων.

Δ 171 Ξυστός: ὁ ἐξεσμένος.

169 vs. 4 Ξύστις sq. Harp. (in br. contr.) cf. P; Ar. Nu. 70 170 — γυμνάζονται = P cf. Bk. 284, 18, Et. M. 612, 25, H, Ba 311, 26, Ambr. 61 τὰ sq. Arr. Parth. fr. 98 cf. Dex. FGrHist 100 fr. 6 init. = EL 381, 9—11 171 cf. Ambr. 61

A(GFVM) 1 φορέουσι A 2 δὲ alt. om. GM 3 Μεγακλέη AF Μεγακλέους G μέγακλέος V 4 ἐστὶ] δὲ F

Ὄα: ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα, ἡ ὄα. Σ

Ὀαρίζω: τὸ γυναιξὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία. Δ

Ὀαρισμοί: διαλογισμοί. Σ

Ὀαριστύς: γυναικώδης ὅμιλος. Δ

Ὀβελίας ἄρτος. Δ

Ὀβελός· καὶ Ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. Ξενοφῶν· ἐπάταξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτω. Ε καὶ παροιμία· Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα ἀντὶ Prov. τῶν κρειττόνων αἱρουμένων.

Ὀβολός: ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις Σ ἓξ ἐστι χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῶν νῦν δ' καὶ νομισμάτων η' καὶ ϛ'· ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι.

Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα: Ar. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίσας καὶ μετεωρίσας εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἔπειτα ῥέπειν. Ὀβολοὶ δέ εἰσιν Ε οὓς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ Ἰουστινιανός, τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων ι' καὶ ϲ' ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Ar. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ δύ' ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος δύο ὀβολούς. λέγεται καὶ τριώβολον, τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν προστιθέντων. Ζήτει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ ἀσσάρια.

1 — ἐμφερές Tim. = P cf. Zon. 1421 2 cf. sch. Z 516; — λαλῶ cf. Ambr. 12, Lex. de sp.; ὄαρος sq. = Apion 3 = P cf. Ba 312, 1, H, Zon. 1421 4 cf. Ambr. 6 = Lex. de sp.; Et. M. 612, 53 5 = Ambr. 17 cf. H = Zon. 1422; Bk. 111, 7, P 6 — σούβλα cf. Et. M. 613, 2, Ps. Herodian. 96, Ambr. 14 ἐπάταξεν — ἐγγυτάτω Xen. An. 7, 8, 14 τὸ sq. cf. P v. τὸ θ., Zen. VI 19 7 = P, Ba 312, 3, Σ^{a} cf. sch. Greg. Ann. p. 232, H 8 — ῥέπειν Ar. Eq. 682 c. sch. Ὀβολοὶ — vs. 20 ὀβολούς Proc. h. a. 25, 12 cf. Zon. 1422; φεῦ — προστιθέντων Ar. Ran. 141 c. sch.

6 extr. cf. v. τὸ θερμόν 8 Proc. cf. v. K 1413. Ar. Ran. cf. vv. B 317, τριωβολιμαῖος, φεῦ

2 γυναικὶ G 8 καὶ — 9 αἱρουμένων om. F 9 κρείττονα A ἑλομένων G A(GFVM) 10 ὁ om. G 11 ἓξ] ἕξω A 17 φόλεις GV, Proc. cf. porro Ambr. 15 = Ps. Herodian. 96 et 213, Zon. 1422 17 ὁ — 24 ἀσσάρια om. F 17 ὁ — 20 ὀβολούς post vs. 23 προστιθέντων V 17 ὁ] ὁ δὲ G 18 στατῆρος] ἤγουν νομίσματος ss. V ϲ'] διακόνους G 21 δύναθον V, qui ἤγουν δύνανται ss. 23 προτιθέντων V

Harp. 9 Ὀβολοστατεῖ: ἀντὶ τοῦ δανείζει. Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία.

Δ 10 Ὀβολοστάτης. χρησμὸς Πυθίας· ὃ βούλομαι δός, μὴ δίδου δ', ὃ
Suid. μὴ θέλω.

11 Ὁ βωμός: πρὸς τὸ ἱερόν.

Δ 12 Ὀβριμοεργός: ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

Σ 13 Ὄβριμος: ἰσχυρός.

Δ 14 Ὄβρων: ὄνομα πόλεως.

Suid. 15 Ὄβρυζον χρυσίον: τὸ πολλάκις ἑψηθέν, τὸ καθαρώτατον.

Thdr. 16 Ὀγδόη: ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ καί γε τοῖς ὀκτώ.

Δ 17 Ὀγδοήκοντα καὶ Ὀγδώκοντα. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων
Anth. ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτεα.

Δ 18 Ὀγδοηκοστός· ὁ Ὀγδοηκονταέτης.

Suid. 19 Ὄγκινοι· ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω.

20 Ὄγκιον: ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

21 Ὄγκος: τὸ βάρος. Σοφοκλῆς· μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ
Soph. κύτει. περὶ τῶν Ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν Τραχινίαις· ὄγκον γὰρ
Δ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; καὶ Εὔογκον, τὸ εὐβάστακτον.

22 Ὄγκος· Πισίδης· εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν περισχίσας
Suid. ὑφεῖλκε τοὺς σούς, τῷ δοκεῖν περιτρέχων. Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα. καὶ αὖθις· Καρτερὸς ὁ Μακεδὼν μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ.

Σ 23 Ὄγκοι: αἱ ἀκίδες.

Σ 24 Ὀγκύλλεσθαι: ὑψαυχενεῖν καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνε-
Ar. σθαι. ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι φησὶν Ἀριστοφάνης· ὑπότεινε

9 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 12, H; Lys. fr. 156, Hyper. fr. 154 12 cf. Ambr. 16, H, Ap. S. 118, 19; sch. Ε 403 (unde Et. M. 613, 26) 13 = P, Ba 312, 2, Lex. de sp. cf. Et. M. 613, 23; Ambr. 29 = Ps. Herodian. 97; H, sch. Δ 453 14 cf. Theognost. An. Ox. 2, 122, 29 16 — κατάστασις Thdr. in Ps. 6, 1, PG 80, 901 b δὸς sq. Eccl. 11, 2 17 l. = Ambr. 41 ἀλλ' sq. Anth. 6, 226, 3—4 18 cf. Ambr. 32—33, Zon. 1423 20 cf. Et. M. 613, 44, Ap. S. 118, 20, sch. φ 61; — ἀγγεῖον = Ambr. 42 21 μικρὸς — κύτει Soph. El. 1142. ὄγκον — μητρῷον Soph. Tr. 817—8 22 εἰς — περιτρέχων Pisid. fr. 128—9 23 = P, Ba 312, 10 cf. H; sch. Δ 151, unde Et. M. 613, 46 24 — σεμνύνεσθαι = P cf. H ὑπότεινε sq. Ar. Pac. 458 et 465 c. sch. 465

10 χρησμὸς sq. ex v. A 2671 15 ex v. A 3097; hinc Z 1422 19 ex v. B 99 22 Μαυρίκιος — πραότητος ex v. M 294, Καρτερὸς sq. ex v. K 2335

A(GFVM) 3 ὡς — 6 θέλω om. F 5 χρησμὸς — 6 θέλω om. AV 11 om. AFV mg. praemisso παροιμία M 8 μεγα (sine acc.) A 14 om. A 15 om. AFV 16 ὁ ex AM solis: καὶ Kust. 19 om. AFV 18 ἀγκεῖον F 21. 22 εὐάστακτον GV 22 om. A 24 Μαυρίκιος — 27 βασιλικοῦ om. F 26 πραότητος G cp. V cf. v. M 294 28 Ὄγκινοι G 30 ἐν — p. 507, 5 ἔκσπονδοι om. F 30 ὑπότεινε — p. 507, 1 φησίν om. G

δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖς κάλοις· εἶτα μὴ ἑλκόντων φησιν· καὶ ὀγκύλλεσθε. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οἷον ὀγκύλλεσθε. ἀντὶ τοῦ οἷα ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ· ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι
5 δὲ οὐχ εἵλκον, ἢ ὡς ἔκσπονδοι.

25 Ὀγκυλώμενος: ὑπερήφανος. Σ

26 Ὄγμος: ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμοι στα- Σ
χύων. καὶ Σοφοκλῆς· φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας Soph.
που. καὶ Ἐπόγμιος Δημήτηρ, ἡ ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν
10 Ἐπιγράμμασι· τὰν ὄϊν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον. Anth.

27 Ὄγχναι: ἀχράδες, ἢ ἄπιοι. Σ

28 Ὀδάξ: τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότως. Διόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ Σ
σε μόρος ἐς ἄϊδος; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ. Anth.

29 Ὀδαξησμός: κνησμός, καὶ ὀδόντων τρισμός. Σ

15 30 Ὀδαῖα: τὰ ἐφόδια. Δ

31 Ὀδαίναθος, ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλουτάρχῳ συνὼν ἀποριῶν ἐνεπίπλα τὰς τοῦ διδασκάλου διατριβὰς καὶ οὐκ εἴα τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδιζόμενον. ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναθος. οὔκουν οἴεσθαι δεῖν ἐκεῖνος ἠξίου τὸν
20 φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὁτιοῦν· μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.

32 Ὅδε ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ. Σ

33 Ὅ δέ τις: ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις. Ar.?

25 34 Ὁ δεῖνα καλός: ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα Ar.
γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως, ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα, τῷ δεῖνι. Δ

35 Ὁδηγία: ἡ προπομπή. Δ

36 Ὁδηγῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

25 = P, Ba 312, 11 26 — σταχύων = P, Ba 312, 12 cf. sch. Λ 68, H, Ap. S. 118, 23, sch. Soph. Ph. 163 φορβῆς — που Soph. Ph. 162—3 Ἐπόγμιος aliter Lex. de sp. τὰν sq. Anth. 6, 258, 1—2 27 = P, Ba 312, 14; ἄπιοι = sch. η 115, H, Ap. S. 118, 24 28 — ἐνδεδηχότως = Ba 312, 15, P cf. sch. B 418, H, Ap. S. 118, 25, Et. M. 615, 18 Διόγενες sq. Anth. 7, 116 = Laert. 6, 79 29 = P, Ba 312, 16 cf. H, Zon. 1424 30 cf. Ambr. 62, H 31 Dam. fr. 38 32 = P, Ba 312, 17 cf. H 33 ad Ar. Av. 1341 dubitanter rettulit Gsf. 34 — καλός alt. sch. Ar. Ach. 144 τοῦ δεῖνος sq. cf. Ambr. 44 35 = Ambr. 55, Zon. 1426 36 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 298, 18

26 Anth. cf. 95 28 cf. v. A 180 34 cf. v. K 265

1 καὶ alt. — 2 Ἀριστοφάνης del. Kust. 2 οἷον GVM: καὶ A οἷ' ex Ar. A(GFVM)
ed. pr. 4 καὶ ὑπερηφανεύεσθε om. V 8 στίβον ὀγμεύει M, Soph.: στιβογμεύει AF στιβοσμεύει V στίβον ἠγμένα G τήνδε V 9 ἡ om. GM 10 τάν alt.: πάν V 11 ἄπια G; ἀπιδέες ἄγριοι et ἤγρουν ἀπιδέες ss. V 12 ἐνδεδηχότες G 16 Ὀδαίθανος FV ἀπὸ — 22 ὄντας] ὄνομα κύριον F 17 ἐνεπίμπλα GM 19 οἴεσθαι δεῖν del. Port. repugnante Bhd.; δεῖν post vs. 20 φιλόσοφον transtulit Kust. 21 εἶναι om. G 24 ἀντὶ τοῦ om. G 26 ἢ δένδροις om. G

Δ 37 Ὄδηεθος: ὄνομα κύριον.
Δ 38 Ὀδηεσός: ὄνομα πόλεως.
Δ 39 Ὀδίος: ὄνομα κύριον.
Σ 40 Ὁ Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.
Δ 41 Ὀδίωνος.
Δ 42 Ὁδίτης: ὁδοιπόρος.
Σ 43 Ὀδμή: ἀποφορά, ὀσμή.
Ar. 44 Ὀδόμαντες: ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν.
Synt. 45 Ὁδοποιῶ· αἰτιατικῇ.
Soph. 46 Ὀδός: οὐδός. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταφράκτην ὁδόν, (τουτέστι τὴν φλιάν), χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. περὶ τοῦ ᾄδου φησί.
Harp. 47 Ὁδός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι. εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν.
Σ 48 Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ὅρμου παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. καὶ
Suid. ὁδῷ· βίᾳ, ἔργῳ, πίστει. Δαυίδ· καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη.
49 Ὁδοὶ καὶ πολιτεῖαι· ζήτει ἐν τῷ βίος.
Δ 50 Ὀδώδασιν.
Σ 51 Ὄδωδεν: ὄζει. ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ. περὶ
Anth. Λαΐδος ὁ λόγος τῆς ἑταίρας.
Δ 52 Ὀδωδώς: ὄζων. καὶ Ὀδωδότι.
Δ 53 Ὁδωτὴ θάλασσα.
Σ 54 Ὁδοιδόκος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ. καὶ Ὁδοι-
Δ δοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.
Δ 55 Ὁδοιπορία. καὶ Ὁδοιπόριον, τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι
Σ εὐωχίαν.

37 = Ambr. 46, Zon. 1425 39 = Ambr. 47, Zon. 1425 cf. Et. M. 615, 16 40 = P 41 = Ambr. 49 42 = sch. Π 263, Zon. 1425 43 = P, Ba 312, 18 cf. Ps. Herodian. 97, H, Bk. 110, 23 44 Ar. Ach. 158 c. sch. 156 et 158 45 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 298, 16 46 Soph. OC 1590—1 c. sch. 47 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 14; Dem. 23, 53, A 151 48 — κατερρύην = P; Ar. fr. 47 καὶ ἐν sq. Ps. 1, 1 51 — ὄζει = P, Ba 312, 22 cf. Ap. S. 118, 29, unde H; sch. ε 60, Zon. 1427 ἧς — κρόκῳ Anth. 7, 218, 8 52 — ὄζων = Ambr. 64 cf. H 54 — κλώψ = P, Ba 312, 19 cf. H Ὁδοιδοκῶ sq. = Ambr. 72 cf. 65, Zon. 1425 55 Ὁδοιπορία = Ambr. 56 Ὁδοιπόριον sq. = P, Ba 312, 20 cf. H (in o 505)

44 cf. vv. A 3586 et Π 987 47 cf. v. H 121 48 καὶ ὁδῷ—πίστει ex v. Ε 1386 49 ex v. B 294

A(GFVM) 38 om. AF 41 post 36 G mg. M; ὄνο(μα) add. V cf. Ambr. 48 10 ἔτιλεν GVM 12 οὐδός post Σοφοκλῆς V om. F 13 τὴν om. F 16 καὶ alt. om. F 17 σημείωσαι V cp. AM 18 ἀτραπιτὸν A 19 καὶ—20 ἔστη om. AFG mg. M 49 om. AFG post 52 V post 48 mg. M 21 ζήτει—βίος om. V 51 non nov. gl. GM 24 ὁ λόγος om. V 29 Ὁδοιπορία] Ὁδοιπορίαν F

56 Ὀδύνη: πόνος. Δ
57 Ὀδυνηρός. Δ
58 Ὀδυνήφατος: ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα. Σ
59 Ὀδύρω· Ὀδύρωμαι δὲ ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι μέλλοντος. καὶ Δ
ὁ Λιβάνιος. νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρωμαι.
60 Ὀδύρομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
61 Ὀδρύσαι: ὄνομα ἔθνους. Suid.
62 Ὀδυρτική: κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ Ὀδύρση, τουτέστι Θρᾳκική. Ar.
ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι· τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης· λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.
63 Ὀδύσσεια. καὶ Ὀδύσσειος μηχανή, ἐπὶ τῶν πανούργων. Δ Prov.?
ὁ δὲ καταδὺς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν τὸν βίον E
ἦνυε. καὶ αὖθις· Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς E
πανουργίαν. ζήτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς Παλλαδίου ἐν τῷ Διομήδειος
ἀνάγκη.
64 Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως: ὅταν τις ἀπαιτῶν τι μᾶλλον προσοφείλων Prov.
εὑρεθῇ, τότε λέγεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως.
65 Ὀζᾶν· ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστίνους συναθροί- E V
σας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἣ ἔκειτο εἰς Καριαθαμά· ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναδάβου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινὴν ἔλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψαν μετὰ βοῦν. προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σύν τε ὄχλῳ ποικίλῳ κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὡς δ' ἦκον ἄχρι Χείδονος ἄλωνος, οὕτω καλουμένου τόπου, τελευτᾷ Ὀζᾶς κατ' ὀργὴν θεοῦ· τῶν βοῶν γὰρ ἐπινευσάντων τὴν κιβωτόν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησεν. ὁ δὲ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζᾶ.

56 cf. H (in Λ 398) 58 = P, Ba 312, 21 cf. H, Ambr. 58, sch. Ε 401 (unde Et. M. 615, 34), Ap. S. 118, 28 59 Ὀδύρωμαι — μέλλοντος cf. Ambr. 69 Λιβάνιος, non inventum 60 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 298, 17 cf. Synt. Laur. 62 Ar. Ach. 1226 c. sch. 63 Ὀδύσσεια = L cf. Ambr. 54 ὁ — ἦνυε Eunapio attr. Bhd. Ὀδυσσεύς — πανουργίαν Dam. fr. 21 sed probabilius Aeliano attr. Bhd. 64 cf. Prov. Plutarchi II 31 (ed. Leutsch 1, 342) 65 Ios. Ant. 7, 78—82 = EV 1, 54, 16—55, 6

61 fort. ex v. A 1862 63 Eunap. cf. v. K 539, Dam. cf. v. Ε 3543

4 et 5 Ὀδύρωμαι] Ὀδύρομαι F cf. Ambr. 4 δὲ om. A, nov. gl. A(GFVM)
61 om. AFV 7 Ὀδρύσαι MΥP: Ὀδρύσοι M^{ac} Ὀδρύσος G 8 Ὀδύρση] γρ. Ὀδρύση ss. M 11 καὶ om. A, nov. gl. 13 ἦνυε] ὄνυσε V 64 om. A 17 ὁ om. V 18 ὅτι—29 τοῦ] ὄνομα κύριον, βασιλεὺς Ἰουδαίων F 18 κινῆσαι V 20 Καριαθάμ V Ἀμινουδάβου V 21 ἐπετρέψαντο V βοῦν] τῶν βοῶν Exc.; ζήτει μήποτε ῥῆμά ἐστιν μετὰ βοῦν ὡς ἐκ τοῦ μεσαβοῦ mg. add. M 23 ποικίλων V 26 Ὀζᾶν GVM^{ac} 27 ἐκτείναντος—θελήσαντος] καὶ τὴν χεῖρα ἐ. διὰ τὸ θελῆσαι κατασχεῖν V ὢν] ὢν ὁ V 28 ἀποθανεῖν ἐποίησεν] ἀπέθανεν V λαὸς—βασιλεὺς A, Exc.: βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς GVM 29 τοῦ om. V Ὀζᾶν GVM^{ac}

Σ 66 Ὄζαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ar. 67 Ὄζειν· Ἀριστοφάνης· ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ· καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι. δ' ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, ὁ δὲ Ἱππίας πρεσβύτερος ἦν τῶν ἄλλων καὶ τυραννίαν ὑπέθετο.

EV 68 Ὀζίας, Ἀμασίου υἱός, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φύσιν καὶ μεγαλόφρων καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκὼς καὶ πάντα μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος τῶν Ἱεροσολύμων ἦρχετο ποιεῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου κατεβέβλητο προσῳκοδόμησε καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πήχεων καὶ ἑκατὸν καὶ φρουροὺς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων. κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος. γεωργὸς δ' ὢν σφόδρα τῆς γῆς ἐπεμελεῖτο. στρατιᾶς δ' εἶχεν ἐπιλέκτου μυριάδας ζ' καὶ λ', ταξιάρχας ,β καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν· αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὤλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα, πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, ἐπιθυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως Ζαχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρὼν γένους καταβοώντων διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων (οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον, μόνοις δ' ἐφεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους Ἀαρών), καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεόν, ὀργισθεὶς ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν.

E 69 Ὀζίας, βασιλεὺς Ἰσραήλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν ἠθέλησε θυμιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ εὐθὺς

66 = P, Ba 312, 23 67 Ar. Lys. 617—9 c. sch. 619 68 Ios. Ant. 9, 216—224 = EV 1, 68, 12—69, 22 69 Georg. 220, 6—10; 221, 9—11

68 cf. v. Ε 3663

A(GFVM) 66 post 64 GM post 67 V 2 Ἀριστοφάνης—7 ὑπέθετο] τῆς δυσωδίας F 5 μὴ om. V δὲ] δὴ A κατέλυσαν Meurs. 7 ἦν AGV cf. sch.: ὢν G 68 om. A 8 τὴν—p. 511, 2 ἐκεῖθεν om. F 9. 10 πολλὰ πολέμου G 11 τὸ λοιπὸν M, Exc.: post 10 χειρωσάμενος V post ἤρχετο omisso τὸ G 12 χρόνων V 15 πλῆθος] εἶχε add. G, ζήτει ῥῆμα mg. add. M 23 αὐτόν V δ' ἡμέρας] ἡμετέρας V 25 δὲ] γὰρ V 26 ἐξ om. V 29 αὐτοῖς om. V 31 Ἰσραήλ] Ἱερουσαλήμ G 32 θυσιάσαι G 33 μόνος V ἐν τῷ ναῷ om. V

ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

70 Ὀζόλης: ἐθνικόν. Δ

71 Ὄζος: κλάδος. Σ

72 Ὄζουσιν: εὐωδίας πλήρεις εἰσίν. αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης Ar. καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

73 Ὄζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ Δ μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. Ar.

74 Ὄζων κἀκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς τραγασαίου· Ἀριστο- Ar φάνης· οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν ὄζων κἀκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. οὗτος ἐπὶ δυσοσμίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

75 Ὄζωνος: ὄνομα κύριον. Δ

76 Ὀζωτά· Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· ὀζωτὰ καὶ στιλφωτά· ἅπερ, ὡς αὐτός φησι, καταπυγοσύνη ταῦτά ἐστι πρὸς κρέας μέγα.

77 Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί: τουτέστιν ἐξ Ἀθηνῶν· μέγα γὰρ Ar. ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος γάρ· ποδαπὸν τὸ γένος; εἶπον, ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

78 Ὅθι: ὅπου. Σ

79 Ὀθόναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν Σ ᾖ. τήν τε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάγεται E κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει.

80 Ὀθόνη: πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ Δ καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

81 Ὄθω: τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. Δ

82 Ὄθων, ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς EV ὢν καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς

70 cf. L, Ambr. 90, Zon. 1428 71 = P, Ba 312, 24, Ambr. 85, Ps. Herodian. 98, Lex. de sp., Et. M. 615, 50, Ap. S. 118, 30 cf. sch. A 234 = H 72 Ar. Ach. 196 c. sch. plenior. 73 l. cf. Lex. de sp. ὄζειν sq. Ar. Pl. 1020 c. sch. 74 Ar. Ach. 850—853 c. sch. 75 l. = Ambr. 89 76 Laert. 4, 18 cf. Poll. 6, 69; Ar. fr. 130 77 Ar. Av. 108 c. sch. 78 = P, Ba 312, 25, Lex. de sp. cf. H = sch. B 722 79 — ᾗ = P, Ba 313, 1 cf. H, Zon. 1429 80 — ὕφασμα cf. Ambr. 105; ὕφασμα = Ps. Herodian. 98 σκωπτόλαι sq. Philostr. 1, 7 81 cf. Ambr. 109; sch. A 181, unde Et. M. 615, 55; H v. ὄθεται 82 Io. Antioch. fr. 94, FHG 4, 576 = EV 1, 184, 22—6

72 cf. v. Δ 1168 80 cf. v. Ε 3504 et v. σκωπτόλαι 82 cf. v. Ε 395

A(GFVM) 1 ἐξανέτειλε—3 ἐθνικόν om. V 2 κατέσπασαν Port., plerique mss. Georg. 3 ἐθνικός F 5 πλήρης FV 6 τῆς om. FVM τῶν om. G 7 ἑορτῶν F cp. G 8 τε] δὲ AFM^{ac} 8. 9 ἡδύ μου AFM: ἡδύ με G ἡδύνου V 14 Ὄζων ss. νος M ad vs. 15 ζήτει μήποτε ὄξωτὰ καὶ σιλφωτά ss. M 16 καταπυργοσύνη AF καταπυργοσύνους V 18 γάρ AV: γοῦν GM 19 εἶπεν ed. pr. 21 λίνον οὖν V 23 δρεπάνῳ ἐξέτεμον om. V 24 πᾶν] γὰρ V σκωπτόλαι—25 Ἀθηναῖοι om. F; σκωπτόλαι—ὑβρισταὶ om. V 27 ὁ—p. 512, 3 ἐκραγέντων] ὄνομα κύριον F = Ambr. 101 cf. p. 512, 12 27 γένους] μὴ suppl. Kust., οὐκ post ἀφανοῦς coll. Eutrop. p. 127 suppl. B.-W.

ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος· ἔν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη τοῦ βίου μετελθεῖν τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγέντων.

Δ Σ 83 Ὀθνεία: ξένη. καὶ Ὀθνεῖος, ἀλλογενής, ξένος, ἀλλότριος.

Rhet. 84 Ὀθνεῖος: οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής, ἀλλ' ὁ ἀπὸ πόλεως τῆς αὐτῆς ὢν καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων. ἐπολέμουν ἔμφυλον πόλεμον κακίονα τοῦ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι σοφῷ ἀνδρί. πρῶτος ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων Ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν.

Δ 85 Ὀθρωνός.

E 86 Ὀθρυάδας: τῶν τ' λογάδων εἷς, τῶν ἐπὶ Θυραίᾳ μαχεσαμένων· ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθών, ἀναχωρησάντων Ἀλκήνορος καὶ Χρομίου, οἳ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι ἐτελεύτησεν εὐθὺς καὶ αἴτιος ἐγένετο Λακεδαιμονίοις τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ Θυραίας καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Δ 87 Ὀθρυονεύς: ὄνομα κύριον. τὸν Ὀθρυονῆα.

Ar. 88 Ὄϊ: ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων· καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.

Σ 89 Ὄϊαι: διφθέραι, μηλωταί.

Σ 90 Ὄϊεσσι: προβάτοις.

Δ 91 Ὀϊζύω: ταλαιπωρῶ.

Δ + Anth. 92 Ὀϊζυρήν: ταλαίπωρον, χαλεπήν. ἐν Ἐπιγράμμασι· εὕρετο παισὶν ὄλβον ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

Σ 93 Ὀϊζύς: πόνος, ταλαιπωρία.

Δ 94 Ὀϊλεύς: ὄνομα κύριον.

Σ + Anth. 95 Ὄϊν: πρόβατον. τὰν ὄϊν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον. ἐν Ἐπιγράμμασι.

83 — ξένη = Ambr. 107 cf. Byz. Zt. 16, 64 vs. 8, H, Et. M. 616, 7 Ὀθνεῖος sq. = Ba 112, 26 cf. P, sch. Luc. 6, 12, H, Lex. de sp., Zon. 1428 84 — προσήκων cf. Bk. 288, 9; fonti rhetor. attr. Wentzel vs. 8 ὀθνεῖον — 9 ἀνδρί Men. Prot. fr. 43, FHG 4, 246a = EL 205, 23—4 85 = Ambr. 106 cf. Steph. Byz., Theognost. An. Ox. 2, 68, 20, H 86 fort. Aelian. 87 cf. Ambr. 102, Zon. 1428 88 sch. Ar. Pac. 932 89 = P, Σ[a], H 90 = P, Ba 313, 18, sch. E 137 91 = Ambr. 120, Zon. 1432 cf. sch. Γ 408 92 — χαλεπήν cf. Zon. 1430 — ταλαίπωρον cf. Ambr. 112, sch. A 417, H εὕρετο sq. Anth. 6, 117, 3—4 93 = P cf. sch. Ξ 480, H 94 = L cf. Ambr. 114 95 τὰν sq. Anth. 6, 258, 1—2

84 Men. cf. v. E 719 88 Eust. O. 1538, 45 90 cf. 95, 98, 100 95 cf. 90, 98, 100; Anth. cf. 26

A(GFVM) 2 μετελθεῖν post συνήθη transpos. A ἱκανῶς VM[ec] 83—4 extra ord. 5 τῆς] τῶν V 7 ἐμφύλιον F, sed E 1081 contulit Bhd. 9 ἀνδρὶ σοφῷ G 12 τῶν — 17 νικῆσαι] ὄνομα κύριον F cf. p. 511, 27 12 τ' om. V 15 ἀνθρωπείῳ] τῷ αὐτοῦ Toup 18 ὄνομα κύριον om. F 88—102 extra ord. antistoech. 19 ἐπίφθεγμά ἐστιν ὀδυρομένων A 20 οὕτως A 22 Ὄϊεσι AFV 23 Ὀϊζεύω G Ὀϊζύρω F 27 Ὀϊζεύς V 28 τὰν GM: ὅτ' ἂν AFV τάν τ' GM: ταῦτ' AFV

96 Ὀϊνγάρδαι: ὄνομα ἔθνους. Δ

97 Ὀΐρωνος. Δ

98 Ὄϊος: προβάτου. οὕτως Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ οἷς. καὶ ὄϊν Ἴωνες, Ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία· Ὄϊς τὴν μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων. Σ Ar. Prov.

99 Ὀΐω: ὑπολαμβάνω. καὶ Ὀϊσθείς, ὑπολαβών. Δ Σ

100 Ὄϊς: αἴξ, ἢ πρόβατον. Σ

101 Ὀϊστεύσας: τοξεύσας, σαγιττεύσας. Σ

102 Ὀϊστός: βέλος, σαγίττα. Σ

103 Ὁ κάνης τῆς τύχης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Σ

104 Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν Ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης, ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γάρ, φησί, βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεί, φησί, τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ. ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων, Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν. ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῶν συμμοριῶν φησιν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται. ἤτοι οὖν γραφικόν ἐστιν ἁμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις τοῦ εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πολέμου. Harp.

105 Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῳόν: φασὶν ὅτι οἱ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες ἐπηγάγοντο λαγῳόν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. οἱ δὲ πολλοὶ Prov.

96 cf. Ambr. 326 97 = Ambr. 115 98 — προβάτου = P, Ba 314, 16 cf. Erotian. 65, 17 et 83, 3, sch. D in Γ 198 οὕτως — οἶν sch. Ar. Pac. 930 cf. sch. A in Γ 198 vs. 4 Ὄϊς sq. cf. Miller, Mél. 361 n. 30 99 — ὑπολαμβάνω = Ambr. 119, Lex. de sp., H cf. sch. A 289, Et. M. 620, 20 Ὀϊσθείς sq. = P, Σ[a] (in l 453) 100 = P, Ba 314, 17 cf. H, Ambr. 111, 117, 551 101 = P, Ba 315, 7 cf. sch. Θ 269 = Zon. 1436, H 102 = P, Ba 315, 8; βέλος = Ambr. 110, Ps. Herodian. 178 cf. H; An. Ox. 1, 315, 10, unde Et. M. 620, 7 103 = P; l. = Cratet. fr. 12 ex Poll. 10, 90 104 Harp. = P; Dem. 23, 28; Anaxim. FGrHist 72 fr. 13; Dem. 59, 94 et 14, 30 105 — p. 514, 1 ἐλυμαίνοντο cf. Miller, Mél. 358 n. 80

98 cf. 90, 95, 100 100 cf. 90, 95, 98 105 cf. v. Λ 30 et v. Οἰνόη τὴν χ.

1 Ὀϊνγάρθαι G ὄνομα ἔθνους] ἐθ A 97 extra ord. 5 αὐτοῖς bis A A(GFVM) 10 τύχης] κοίτης Phot. Poll. τὰ] τὰ μὴ Phot. 104—5 inverso ord. 13 δικαστηρίων A, Phot. Harp.: καυστηρίων VM (ubi η in lac. deest) καυστρίων G 15 γεγραμμένους G γεγραμμένως V 21 Πλατεαίας AVM, v. l. Harp. 22 τούτων V 23 τῶν om. G, Phot., cod. C Harp. 24 ἀκούσετε GM[ec] 26 πλείονα GVM τὸν πρὸς VM, Phot. Harp.: πρὸς τὸν A τὸν πρὸς τὸν G 29 ἐπήγαγον τὸν λ. F

γενόμενοι τὰ γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἐπινοουμένων.

Σ 106 Ὀκέλλει: προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ Ar. Ὀκέλλοι, προσορμίζοι.

Δ 107 Ὁ Κίς: ὄνομα κύριον.

Δ 108 Ὀκλαδία: ἡ ὄκλασις.

Ar. 109 Ὀκλαδίας: ὁ συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. καὶ αὖθις· βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλαστὶ πηδώντων. περὶ βατράχου ὁ λόγος.

Σ 110 Ὀκλάζει: χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει.

111 Ὀκλὰξ καθήμενος: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ.

Σ 112 Ὀκνεῖ: εὐλαβῶς ἔχει. Ξενοφῶν· ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες
E διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν. ἀντὶ τοῦ εὐλαβούμενοι, δεδιότες.

E 113 Ὀκνεῖν· κατάσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτούς, ξὺν ὅσῃ τε καὶ ὅπως ὡπλισμένῃ δυνάμει ἔρχεται.

Δ 114 Ὀκνείω: ὀκνῶ, ἀποβάλλομαι.

115 Ὄκνος χαλκοῦς: βούλεται τοῦτο τοῖς Βιθυνοῖς ἐπιχωρίως δίφρου τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι.

Δ 116 Ὀκνῶ: φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ Soph. τοῦ φοβεῖσθαι. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. καὶ οἱ Rhet. ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥᾳθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν· κακὸς δ' ἂν εἰ ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγειν, τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-

105 εἴρηται sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 88 n. 730 106 = P, Ba 315, 24 cf. H Ὀκέλλοι sq. sch. Ar. Ach. 1158 cf. Lex. de sp. 107 = Ambr. 127 108 = Ambr. 143 109 sch. Ar. Eq. 1384 cf. P, H βαθεῖαν sq. Babr. 25, 7 110 = P, Σ^a cf. H; Ba 315, 25 = Et. M. 620, 42; Phryn. 96, 15, Erotian. 66, 1 112 — ἔχει Tim. = P cf. sch. Pl. Rep. 3, 391 a ὀκνοῦντες — μείνειαν Xen. An. 2, 4, 22 εὐλαβούμενοι cf. Et. M. 620, 49, H, Erotian. 66, 9 113 Arr. Parth. vel Exc. fr. 21 114 cf. sch. Greg., PG 36, 903 b; — ὀκνῶ cf. Ambr. 148, H, Et. M. 620, 43 115 fort. Metaphr. 116 — φοβοῦμαι cf. H, Ambr. 148 πυκνῶς — ὄκνῳ Soph. Ai. 82 c. sch. 81 vs. 22 καὶ — p. 515, 5 γένηται fonti rhetor. attr. Wentzel coll. Et. M. 620, 48, Bk. 192, 9 et 285, 5, P; Antiph. fr. 138, Dem. 1, 17; et iam sqq., quae schol. Hom. attr. Wentzel, eidem fonti attribuerim cf. sch. Soph. El. 320; K 122

112 cf. v. ὑποπέμψαιεν

A(GFVM) 1 γεωργικὰ GM εἴρηται — 2 ἐπινοουμένων om. AFV 3 ἐπικρίπτεται F 4 Ὀκέλλης V προσορμίζει GFV 107—8 om. F 8 καὶ — 9 λόγος om. F 9 βατράχων GM 16 πρὸ] πρὸς G ξὺν] σὺν F ὡπλισμένος GM^{ec} op. A 18 ἀναβάλλομαι Kust.; sch. Greg. contulit Boisson. Ps. Herodian. 98 115 om. AF post 131 V 19 βούλεται] δὲ add. V 20 εἶναι om. V 21 τοῦτο GFV 22 ἐξέστ' V καὶ — 23 οὐκ om. A 23 τὸ ὄνομα V 24 τοῦ φοβεῖσθαι καὶ τοῦ φόβου F Ἀντιφῶν — p. 515, 7 νόοιο om. FV 24 κακῶς ed. pr. κακῶν Hermann ἂν εἰ] ἀεὶ Gsf. ἂν εἴη Sauppe οὖν ἐν Hermann 25 θρασύνεσθαι Hermann 26 ὀκνεῖ Kust. ἐν GM: ἐν τοῖς A

κῶν α'· φημὶ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σῴζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ, μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ Ὁμήρῳ δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος τέτακται· φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.

117 Ὀκνῶν: ἀναδυόμενος. Σοφοκλῆς· φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ Σ πράσσων μέγα. Soph.

118 Ὀκολούμ· ἐπηρώθη Ὡράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐπεκλήθη Suid. Κόκλης· τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκολοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

119 Ὁ Κώχ: ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεψυγμένον προφθάσαν τὸ E στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὸν κατέπαυσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὁ Κὼχ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.

120 Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν: παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων Prov. φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο.

121 Ὀκρίβαντας: ἐμβάτας. Σ

122 Ὀκρίβας: σχῆμα ἡνιόχου. Σ

123 Ὀκρίβας: σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. τὰ πλαστικὰ Σ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ ὄνον φασιν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα.

124 Ὀκριόεις: ὁ τραχύς. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ λίθον ὀκριόεντα, Δ δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα θήγεται (τὴν κίσηριν λέγων), ἀμβλυνθεὶς ἐκ Anth. δολιχογραφίης. καὶ Ὀκρυόεσσα, φρικτή, φοβερά. δέξαι μ', εἰ Δ + Anth. καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα βᾶρις, ἀποφθίμενον τὸν Κύνα Διογένη.

125 Ὀκτάβλωμον: ὀκτὼ ἔχοντα δάγματα. Δ

126 Ὀκτάκνημον: ὀκτάραβδον. Δ

117 — ἀναδυόμενος = P, Σ^a cf. H, Ba 315, 26 φιλεῖ sq. Soph. El. 320 119 τὸ sq. Men. Prot. fr. 70, FHG 4, 269 120 cf. Zen. V 30, aliter P 121 = Σ^a, P cf. Ba 315, 28, H 122 = P, Ba 315, 29, H 123 — τραγῳδοί = P cf. Tim., sch. Pl. Conv. 194 b, H, Et. M. 620, 55. ἢ οἱ sq. cf. H, Tim., sch. Pl. Conv. 194 b 124 — τραχύς cf. Orion. 122, 5, unde Et. M. 621, 5; sch. Δ 518 = H; Ap. S. 120, 1, Lex. de sp. καὶ λίθον — δολιχογραφίης Anth. 6, 65, 5—6 φρικτή cf. sch. Z 344, Zon. 1441, H v. ὀκρυόεν; Ambr. 122 = Lex. de sp. δέξαι sq. Anth. 7, 67, 3—4 125 cf. Tzetz. in Hesiod. O. 440, Zon. 1439, Ambr. 123 126 = Ambr. 145 cf. sch. E 723, Et. M. 621, 16

118 ex v. E 1610; hinc Z 1438 119 cf. v. E 3520 124 Anth. 7 cf. vv. A 3638 et B 114

1 et 5 ἡμῖν GT 1 τε om. GTM 5 ὁ om. A 6 τέτακται AM: γίνεται GT A(GTFVM) 8 πᾶς] γρ. πρᾶγμ' ἀνὴρ e Soph. ss. M 118 om. AF post 116 V 15 παροιμία ex A solo, mg. M 19 σχῆμα] γρ. ὄχημα m. rec. in Ba, τὸ βῆμα Ruhnken 22 ξυλίνθων V λογεῖον GTMγρ, Phot., sch. Pl.: λόγιον AFV, Hes. Tim. 23 ἐκ μετεώρου post ἔλεγον transtulit Hemst., Hes. contulit Bhd. ὄνον GTVM, Hes.: ὄνος A ὄνομα F 27 Ὀκριόεσσα TM 28 ὀκριόεσσα GTM 29 δράγματα m. rec. in A, T δήγματα Tzetz. Zon. Ambr.

Suid. 127 Ὀκτάμετρον· ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής, ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου.

Δ 128 Ὀκτώ: ὁ ἀριθμός.

Δ 129 Ὀκτώβριος: ὄνομα μηνός.

Σ 130 Ὀκτώπουν: Κρατῖνος Θράτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν· ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Call. 131 Ὀκχή: στήριγμα, βάσταγμα. γέντο δ' ἐρείκης σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλεν γήραος ὀκχή. καὶ Ὀκχήσασθαι, ἐπικαθεσθῆναι.

Soph. 132 Ὀλβίζειν: μακαρίζειν, εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς· μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

Σ 133 Ὀλβιοδαίμων: εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. ἡ κλητικὴ ὀλβιό-
Δ δαιμον.

Σ 134 Ὄλβιος: πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.

Σ 135 Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.

Δ 136 Ὄλβος: εὐδαιμονία, πλοῦτος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὄλβου παντὸς
Anth. ὑπερπέταται, ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν.

Ar. 137 Ὀλαί: αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.

Soph. 138 Ὀλέθριον: μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς· ὀλέθριον αἰκίζει.

Σ 139 Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.

Σ 140 Ὀλέκει: φονεύει.

Ar. 141 Ὀλέκρανον: τινὲς τὸν ἀγκῶνα· οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ, ἀγκὼν δὲ τὸ ὑπὲρ ἐκεῖνο. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν

128 cf. Ps. Herodian. 98 129 = Ps. Herodian. 98 130 = P cf. H (Paus. Att. attr. Wentzel); Crat. fr. 77, Aeschyl. fr. 169 131 — στήριγμα cf. H. γέντο — ὀκχή Call. fr. 5 K. an. 48 S. 132 μηδέν' sq. Soph. OT 1529—30 133 cf. Zon. 1441, sch. Γ 182. — εὐτυχέστατος = P, Ba 315, 30 ὀλβιόδαιμον cf. Ambr. 176 134 = P, Ba 315, 31 cf. Et. M. 621, 21 (= Et. Gen.); Ap. S. 120, 3 (unde H), sch. θ 413, gl. Dionys. 135 = P, Ba 316, 1 cf. H 136 — πλοῦτος cf. sch. Π 596, H, Lex. de sp., Byz. Zt. 16, 64 vs. 3 ὄλβου sq. Anth. 5, 258, 6—7 137 sch. Ar. Eq. 1167 138 Soph. Ai. 402 c. sch. 139 = P, H cf. Diogen. VI 96; l. = H 402 cett. 140 = P, Ba 316, 2, Zon. 1445, (in Iob. 32, 18) cf. H 141 Ar. Pac. 442—3 c. sch. 443 plenior.; Aristot. fort. h. a. 1, 15 p. 493b 27

127 ex v. A 3932

A(GFVM) 127 om. AFV 6 σκορπίον alt. om. F ἐν — 9 λέγω om. F 8 δ' om. V 10 σκηπάνιον] πονόεντος suppl. Toup χείρεσσιν suppl. Naeke 11 πέλε ed. pr. καὶ om. A, nov. gl. 13 τέρμα om. A 14 Ὀλβιοδαίμων om. V εὐδαίμων om. GM 133—134 inverso ord. V 16 μακάριος om. V 23 ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται om. V ἐπιδέχεται F 24 ἡμῶν GV 27 τρόπος AFV 27. 28 Ἀριστοτέλης — p. 517, 3 ἐξαιρούμενος om. F 28 οὐ — ἀλλὰ om. G cf. infra ἐν] ἐν τῇ G, sch. ἀγκὼν — 29 ἐκεῖνο ex A solo: καὶ οὐ τὸν ἀγκῶνα G cf. supra; ἐπώδυνος — αὐτόν (27) iterum V 29 δὲ om. V

κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν, ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει· ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδέποτε παύσοιτ' ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

142 Ὀλέκρανον: ἀγκών· οἷον τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀριστοφά- Σ
5 νης. κατάρα εἰρηνικῶν· ὅστις πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται, μηδέ- Ar.
ποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

143 Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει. Σ

144 Ὀλετῆρα: φονέα. Σ

10 145 Ὄληαι: ἀπόλῃ. Δ

146 Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν: ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν. ἐς δὲ αὔξησιν ἀρετῆς καὶ μείωσιν κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.

147 Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά. Σ

15 148 Ὀλιγαρκία: τὸ ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. Ὀλιγαρτία δὲ ἡ λεῖψις Δ
τοῦ ἄρτου.

149 Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι, Σ
βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

150 Ὀλιγαῦλαξ: ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τ' ὀλιγαῦλαξ σπείρεσθαι. Anth.

20 151 Ὀλίγαιμος: ὁ ὀλίγον αἷμα ἔχων. Δ

152 Ὀλιγηπελέων: ὀλιγοψυχῶν. Δ

153 Ὀλιγηροσίη· πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης μοῖραν ἁλοεῖται στάχυος. Anth.

154 Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος. Σ

155 Ὀλιγοδεής: ὀλίγων χρῄζων. Σ

25 156 Ὀλιγοδεΐα: τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ Ὀλιγοδεία ὁμοίως. Δ

157 Ὀλιγοδρανέων καὶ Ὀλιγοδρανής: ὀλίγα ἰσχύων. Δ + Σ

158 Ὀλίγον: ἀντὶ τοῦ οὐδόλως, παρ' Ὁμήρῳ. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα Hom.?

142 — κάρανον = P 1 cf. Moer. 205, 4, Phryn. 97, 7 (P 2—3 cum H; Bk. 286, 22 [= Et. M. 621, 19] contulit Wentzel) κατάρα sq. Ar. Pac. 441—3 c. sch. 441 143 = P, Ba 316, 3 144 = P, Ba 316, 4 (in Σ 114) cf. H, Zon. 1441 145 = Ambr. 214, sch. Γ 417 cf. Zon. 1445, H 146 ἐς sq. Dam. fr. 28 147 = P, Ba 316, 5, H 148 — ἀρκεῖσθαι cf. Et. Sym. ap. Gsf. 621, 47; l. = Ambr. 202. Ὀλιγαρτία sq. cf. Et. M. 621, 47 149 = P, Σ^a, Ba 316, 7, H, Zon. 1445 cf. Bk. 285, 3 150 ἢ τ' sq. Anth. 6, 226, 1—2 151 = Ambr. 165, Et. Sym. ap. Gsf. 621, 48 152 cf. sch. O 24, Ambr. 216 153 πενιχρῆς sq. Anth. 6, 98, 2—3 154 = P, Ba 316, 6, Zon. 1441 cf. H 155 = P, Ba 316, 10, H, Zon. 1441 cf. Poll. 6, 28 156 cf. Ambr. 200 et 206, Zon. 1443 157 praeter καὶ Ὀλιγοδρανής = Ambr. 215, sch. O 246 cf. Zon. 1445, H Ὀλιγοδρανής sq. = P, Ba 316, 11 cf. H (in Ar. Av. 686?) 158 — p. 518, 1 γείνατο Ε 800 c. sch. D cf. Orus in Et. M. 621, 45

142 cf. v. Ω 63 146 cf. vv. Ε 3988, Ι 122, Μ 850 147 cf. v. A 4304 153 cf. v. Λ 533 158 init. cf. 165 et v. Π 816

2 παύσαιτο T παύσοις A cf. vs. 6 4 Ἀριστοφάνης — 7 ἐξαιρούμενον A(GTFVM) om. F 5 κατάραι A μᾶλλον εἶναι βούλεται AM, Ar.: μ. β. εἶναι V εἶναι μ. β. G 7 ἐξαιρούμενος G 11 ἀντὶ — 13 ψυχήν om. F 12 εἶχεν om. V 17 ἀρχούμενοι F ἀρχ A ἀρχή in lac. V 19 ἢ — σπείρεσθαι om. A τ'] τοι F ὀλιγαῦλαξ] μικρὰ add. G 20 αἷμα ἔχων AF, Ambr.: ἔχων αἷμα GVM, Et. Sym. 22 ἁλοεῖται] ἤγουν συντρίβεται ss. V cf. porro ad v. Λ 533 26 Ὀλιγοδρανός A

Ε ἐοικότα γείνατο. καὶ Ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον
Anth. φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ μικρά.
καὶ σπονδὴν ὀλίγῃ κιρναμένην κύλικι.
Σ 159 Ὀλίγγος: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
Δ 160 Ὀλιγοστός.
Δ 161 Ὀλιγότης.
Σ 162 Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν, παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ
δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.
Δ 163 Ὀλιγοχρονῶ.
Δ+Ε 164 Ὀλιγωρήσας: ἀμελήσας, ἀφροντιστήσας. τῶν νενομισμένων τοῖς
τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν.
Harp. 165 Ὀλιγωρήσεται: ἀντὶ τοῦ ἀμελήσεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς·
ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην
ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην. ὡς ἐν τῷ, ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο
Τυδεύς. ὥρα δὲ ἡ φροντίς.
Synt. 166 Ὀλιγωρῶ· γενικῇ.
Δ 167 Ὀλιζῶνες: ἔθνος Θρᾳκικόν.
Δ 168 Ὀλίζονος: μικρᾶς.
Ar. 169 Ὄλισβος: αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες,
ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες.
Ἀριστοφάνης· οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον, ὃς ἂν ἡμῖν
σκυτίνη Ἰπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν, συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν
ἀσθενῶν.
Σ 170 Ὀλισθηρός: εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.
Thuc. 171 Ὁλκάς: παρὰ Θουκυδίδῃ ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ Ὁλκάδες,
Σ πλοῖα. ἐν ταῖς δὴ λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς τὰ βαρβαρικὰ διεβίβα-
EL σαν πλήθη.
Ε 172 Ὁλκεῦσιν· οἱ δὲ Τρῶες ὁλκεῦσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἐνάψαντες
ὑπότροχον ὄντα εἵλκον εἰς τὴν πόλιν.

158 ὁ—πιεῖν Iambl. fr. 10* μικρά cf. H, Et. M. 621, 41 καὶ σπονδὴν sq. Anth. 6, 251, 4 159 = P, Ba 316, 9 cf. H v. ὀλίγιοι 162 — δεῖν = P, Ba 316, 12 cf. H, Zon. 1444 164 — ἀμελήσας cf. H τῶν sq. Aelian. 165 Harp. = P; Dem. 1, 17, Ε 800 166 = Synt. Gud., Ambr. 218, An. Ox. 4, 298, 22 cf. Synt. Laur. 167 = Ambr. 190 168 cf. Et. M. 622, 2 (in Dionys. Per. 239); l. = Ambr. 211 (cf. 174) 169 Ar. Lys. 109—110 c. sch. 170 = P, Ba 316, 14 171 — ναῦς sch. Thuc. 2, 91, 3; ναῦς = Lex. de sp., Ps. Herodian. 99 cf. H, Et. M. 622, 5 Ὁλκάδες, πλοῖα = P, Ba 316, 15 cf. H ἐν—πλήθη Men. Prot. fr. 48, FHG 4, 252 = EL 208, 29, 30 172 ad v. Ε 1568 rettulit Hemst., Nic. Dam. attr. Bhd.

165 cf. 158, vv. Ω 149—50, 158, Θ 225 169 cf. v. σύκινον 171 Men. cf. v. Ε 995

A(GFVM) 161 om. V, non nov. gl. GF ambigue A 162 non nov. gl. V 163 om. A 10 τῶν νενομισμένων GM^{ec}: τοῖς νενομισμένοις AFVM^{ac} 12 Ὀλιγωρήσετε et ἀμελήσετε GM^{ec}, Harp. plen. 12 Δημοσθένης] ἐν add. A 13 ὀλίγην alt.] ὀλίγον G ὀλίγα V 14 τῷ] τῇ AFV 166 om. AF 17 Θρᾳκῶν FV, Ambr. Θεσσαλικόν coll. Steph. Byz. Berkelius 20 ὡς—γυναῖκες om. AV 21 Ἀριστοφάνης—23 ἀσθενῶν om. F 28 ἀνάψαντες G 29 ὑπότροχον FMYP: ὑπὸ τρόχον AGVM^{ac} τὴν om. F

173 Ὁλκῇ: δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ σταθμῷ. καὶ τὸν στρεπτόν, ὃν Σ
ἐφόρει, ὁλκῆς γενικῆς χρυσοῦ ὄντα ἀφαιρεῖται. φησὶν Αἰλιανός. E
174 Ὁλκήν: ἐπαγωγήν, τροπήν. Σ
175 Ὁλκόν: ἰσχυρὸν τόνον, ἢ ἑλκυστικόν, ἢ ὅρμον, ἢ ὁδόν. ὁ δὲ Σ
τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν. E
176 Ὁλκός: ὁδός, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος, ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυρίως τὸ Σ
τῶν δρακόντων σύρμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα·
δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεὼς διῆκον.
177 Ὁλκὸς ἄνθρωπος: ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός. Σ
178 Ὁλκοῖς: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις. Σ
179 Ὁλκούς: ἐφελκομένας. Σ
180 Ὁλκούς: ναυστάθμους. Σ
181 Ὅλμος: τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλω- Ar.
νος. καὶ ὁλμειός, στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ
ἄλλα τινά.
182 Ὁλοή: ὀλεθρία. Δ
183 Ὁλοθρεύων· αἰτιατικῇ. ἔστιν ἐν τῷ ὕσσωπος. Synt. + Suid.
184 Ὁλοκαρπούμενον: ὅλον προσφερόμενον. Σ
185 Ὁλοκαυτώματα: ἡ θυσία. Δ
186 Ὁλολυγή: ἡ βοή. Δ
187 Ὁλολύγιον. Δ
188 Ὅλωλα: ἀπόλωλα. καὶ Ὅλοιτο, εὐκτικῶς. Δ
189 Ὀλώλαμεν: ἀπολώλαμεν. Σ
190 Ὅλῳ ποδί: ὅλῃ δυνάμει. Σ
191 Ὀλολυζέτω: θρηνείτω. κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Ὅμηρος· αἱ δ' Δ?
ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
192 Ὀλολυζέτω πίτυς, ὅτι πέπτωκε κέδρος: τουτέστι τῶν E
ἰσχυρῶν πιπτόντων τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν καὶ σωφρονιζέσθω-
σαν. καὶ ὁ Σολομὼν λέγει· τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι
γίνονται. καί, λοιμοῦ μαστιζομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

173 — σταθμῷ = P, Ba 316, 16 cf. H καὶ sq. Aelian. fr. 162 174 = P, Ba 316, 17 175 — ὁδόν = P, Ba 316, 19 ὁ sq. cf. Men. Prot. fr. 15, FHG 4, 220 b = EL 189, 7 176 = P, Ba 316, 21 cf. H, Et. M. 622, 8, sch. Luc. 247, 9, Philop. diff. 177 = P cf. Bk. 111, 1 178 = P, Ba 316, 18 179 = P, Ba 316, 25 180 = P, Ba 316, 26 cf. H 181 sch. Ar. Vsp. 238 cf. sch. Λ 147, H 182 = sch. X 5, H cf. Ambr. 193, Et. M. 622, 25 183 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud. et Laur. 184 = P, Ba 316, 27, H, Zon. 1445 (gl. sacra) 185 = Ps. Herodian. 99 186 = Ambr. 192 187 cf. Zon. 1445 188 — ἀπόλωλα cf. H, Zon. 1445, Ps. Herodian. 99 189 = P, Σ^{a} cf. H 190 = P, Σ^{a} 191 — θρηνείτω cf. Ambr. 217, Ps. Herodian. 99. αἱ sq. Z 301 192 Georg. 645, 9—13; Zach. 11, 2; Prov. 29, 16 et 19, 25

181 cf. v. Ε 1387 182 cf. 195

2 γεννικῆς G, Valck. 178 non nov. gl. G 179—180 om. F 13 ὁ A(GFVM) om. GM 183 ex mg. M: om. rell. 19 Ὁλοκαύτωμα GVM, Ps. Herodian. 188—190 extra ord. 191 om. F 192 non nov. gl. V 29 καὶ ὁ—30 γίνεται om. V

193 Ὀλολύζειν: τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὅμηρος· αἱ δ' ὀλόλυξαν.
Ar. 194 Ὀλολύζει ὁ γέρων, εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.
195 Ολοός: δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δηλοῖ ὁ φρόνιμος καὶ ὑγιής, ψιλουμένης δὲ ὀλέθριος.
Δ 196 Ὀλοόφρονος: τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος.
Δ 197 Ὄλορος, Ὀλόρου: ὄνομα κύριον.
Σ 198 Ὀλός: θολός.
E 199 Ὅλος καὶ πᾶς· ἦν δὲ ὅλος καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν. ἤ,
E πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. ὅλος
E καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους. ἀντὶ τοῦ πάσῃ δυνάμει.
Σ 200 Ὁλοσχερῶς: ὁλοτελῶς.
Harp. 201 Ὁλοσχοίνῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν, ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὁλόσχοινος καλεῖται.
Δ 202 Ὀλοφώϊον: ὀλέθριον.
Σ 203 Ὁλόφωνος: ὁ ἀλεκτρυών. οὕτω Κρατῖνος.
Δ 204 Ὁλόφυλος: ὁ ὁλόκληρος.
Etym.? 205 Ὀλόφυξος: Θρᾳκία πόλις περὶ Ἄθων, ἧς πολίτης Ἡρόδοτος Ὀλοφύξιος περὶ Νυμφῶν ὡς φασι γράψαι καὶ ἱερῶν.
Σ 206 Ὀλοφύρεται: ἀποδύρεται, κλαίει.
Σ 207 Ὀλοφυρμός: θρῆνος.
Ecl. 208 Ὄλπη: ἡ λήκυθος. οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα, διὰ τὸ δι' αὐτῆς
Anth. ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν Ἐπιγράμμασι· χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὅλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου, ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

193 — εὔχεσθαι cf. sch. γ 450. αἱ sq. γ 450 194 sch. Ar. Th. 129 195 ὀλέθριος = Ps. Herodian. 99 cf. Apion; sch. Ξ 139 = Zon. 1444 196 cf. H, Ambr. 164, sch. B 723; l. = Ambr. 175 197 cf. L, Ambr. 168 198 = P cf. Phryn. 19, 1, An. Ox. 1, 442, 7 sq. 199 vs. 10 πρὸς — ἦν Polyb. 3, 94, 10 200 = P, Ba 316, 29 cf. H 201 Harp. = P; Aeschin. 2, 21, Theophr. hist. pl. 4, 12, 1 202 cf. Ambr. 213, H, sch. δ 410, Ap. S. 120, 8; sch. Nic. Th. 1, unde Et. M. 622, 36 203 = P cf. H, Ath. 9, 374d; Crat. fr. 259 205 Steph. Byz. 206 = P, Σ^a cf. H, Et. M. 622, 33, Orion 113, 19 207 = P, Σ^a cf. Zon. 1442 208 — ἔλαιον cf. Et. M. 623, 4, Lex. de sp., sch. Anth. 6, 261; — λήκυθος cf. sch. Theocr. 18, 45, sch. Nic. Th. 97 χάλκεον sq. Anth. 6, 261

195 cf. 182 199 Polyb. cf. v. Π 273

A(GFVM) 4 δασυνομένης A^{cp}GM: διὰ FV; δασυνομένης post συλλαβῆς add. V 4. 5 δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ ψ. δὲ ὀλέθριον G 7 Ὅλωρος $V^{ac}M^{ec}$ cf. 502 et II p. 721, 12 et 14, Ὅλουρος F Ὁλώρου $V^{ac}M^{ec}$ Ὁλούρου AF 9 τὸ] τῷ M^{ec} ἤ] corruptum sec. Bhd. 10 τὸ] τῷ M^{ec}, v. l. v. Π 273; Polyb. καὶ pr. om. V ὅλος — ἦν om. FV 14 τῆς om. G πρεσβείας GFV, Harp. plen. 15 τρία] ἐν τρίτῳ V 16 διαφέρων] φησίν F 18 οὕτω Κρατῖνος om. A οὕτω] καλεῖται add. F 205 om. AFV mg. M post 207 G 20 Ὀλόφυξις G 26 ὅλπιν V

209 Ὁλοοίτροχος: περιφερής, στρογγύλος. καὶ ὁλοίτροχος. Hom. + Δ
210 Ὁλοφέρνης, ἀρχιστράτηγος Καμβύσου, υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαζάδ, βασιλέα Μήδων, καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἕως Αἰγύπτου καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ, μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαζὰδ πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὁλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς· ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν ἀπέστειλεν Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαπειλήσας αὐτῷ, εἰ μὴ ἕλοιτο τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα ἠνάγκασεν ἑτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ Ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη ἀπεκεφάλισε τὸν Ὁλοφέρνην, καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς ου. Δ
211 Ὁλοίτροχος· λίθος ὁλοίτροχος ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὑρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐμπεσὼν τοῦ τε στόματος ἐξήραξε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἄμφω. Ἡρόδοτος· καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὁλοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις· ὁλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίοντες. λίθους ὅλους τροχοειδεῖς. E E E + x
212 Ὁλοιτρόχους: στρογγύλους, τροχοειδεῖς λίθους. Ξενοφῶν· ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὁλοιτρόχους ἁμαξιαίους, οἳ φερόμενοι διεσφενδονῶντο. Δ + x + E
213 Ὀλυμπιάνειος σοφιστής: τοῦ Ὀλυμπιανοῦ. Δ
214 Ὀλυμπιάς: οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλησιν ὁ κατὰ τέσσαρα ἔτη συντελούμενος ἀγών, διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὡρῶν τριῶν συντελουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐπὶ Σολομῶντος, εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός. E
215 Ὀλυμπιάς: τετραετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ δ' ἀγῶνες, Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Νέμεα καὶ Πύθια. λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τουτέστιν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο.
216 Ὀλυμπιόδωρος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικοῖς λόγοις. Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο

209 praeter περιφερής cf. Ambr. 161, Zon. 1442. — στρογγύλος = sch. N 137 cf. Ap. S. 120, 12; στρογγύλος cf. Lex. de sp., P, H 210 κλίνεται sq. aliter Ambr. 169 211 καὶ δὴ — ἀφίεσαν Hdt. 8, 52, 2 τροχοειδεῖς cf. Et. M. 622, 42, Ap. S. 120, 13 212 στρογγύλους cf. ad 209, τροχοειδεῖς cf. ad 211. ἐκυλίνδουν sq. Xen. An. 4, 2, 3 213 l. = Ambr. 186 214 — ἡμέραν Georg. 306, 8—11 215 — τετραετηρικὸς cf. Zon. 1444 216 Marin. c. 9

216 cf. v. H 65

209—10 extra ord. 2 Καμβύσου — 3 ὁ om. A 3 πρὸς] ἦν πρὸς V A(GFVM)
3 et 5 Ἀρφαξάδ ed. pr. 4 παρὰ] περὶ A 8 et 9 Ἀχέωρ G αὐτῷ in αὐτοὺς corr. V 9 ἕλοι GM^{vp} ἀναιρήσειν αὐτόν] ἀνελεῖν αὐτοὺς V 10 Ἰουδὶθ AG 11 ὡς νύμφη om. V 14 τεχνήματος] μηχανήματος V^{ac} τοῦ τε στόματος] τὸ τε στόμα Kust.; τοὺς ὀδόντας post ἐξήραξε suppl. Hemst. 18 Ξενοφῶν — 21 Ὀλυμπιανοῦ om. F 21 Ὀλυμπιάνιος V Ὀλυμπιάνου] Ὀλυμπιανείου ed. pr., Bhd. 23 συγκαλούμενος V 27 καὶ Πύθια om. FV; Πύθια om. in lac. A λέγεται καὶ] καὶ λ. FV 30 Πάτροκλος A 31 τούτου GVM

εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἠγάσθη δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἠγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.

Δ 217 Ὀλυμπιονίκης: ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

218 Ὄλυμπος, ἀδελφὸς Γενερώσης· ὃς ἦκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Σαρπηδόνος. ἦν δὲ ἐς πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονὼς εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ ὠφέλιμος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχήν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις· τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος, ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τούτοις ἑφεπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἵα θεόθεν ἀπήντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅτι Σάραπις ἀφίηι τὸν νεών· ὃ καὶ γέγονεν.

Hesy. 219 Ὄλυμπος, Μαίονος, Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμών τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν· μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὁ Ὄλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

220 Ὄλυμπος: ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρῳδίας ἐνθεὶς καὶ διδάξας.

Hesy. 221 Ὄλυμπος, Φρύξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

Σ 222 Ὄλυμπος: οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον.

Ecl. 223 Ὄλυνθος: παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως

Δ τὸ αὐτὸ ἔχειν. Ὄλυνθος οὖν ἡ ὠμὴ συκῆ.

Σ 224 Ὄλυρα: ζειά, εἶδος σπέρματος.

217 cf. sch. Pl. Rep. 465d, Zon. 1443 218 Dam. fr. 48—9 cf. Phot. bibl. 338b 5—13 219 cf. sch. Ar. Eq. 9, Plut. de mus. c. 5 et 7 222 cf. P = Ba 316, 31, H; Ps. Herodian. 99; An. Ox. 1, 306, 11 et 322, 11, unde Et. M. 623, 6 223 Ὄλυνθος alt. sq. = Ambr. 195, Zon. 1444 cf. Ps. Herodian. 99, H 224 = P, Ba 316, 30 cf. Bk. 284, 28, H, sch. Ε 196 et Θ 560

218 cf. v. A 4343 223 cf. v. σῦκον

A(GFVM) 1 τῶν] ἐτῶν V 2 ἔχον V 4 Ὀλυμπίοις GM^{ec} 6 Σαρπηδόνος] Σαράπιδος Vales. et coll. vs. 19 Kust. ἐς] ἐς τὰ G 8 φρονιμωτάτῳ] γρ. ἐν τῷ φρονίμῳ τότε γεγονὼς ss. M 9 καὶ—10 οὕτως] οὕτος οὐδεὶς δὲ V 11 συγκατεκηλεῖτο V 12 τοῖς] τῆς M 14 κατέστη om. AV 15 τοῦ om. V 18 οὕτως GV 19 ἑτέροις AG 21 Μαίονος om. GM 24 Ὑάγνιδος ed. pr. cf. Marmor Parium vs. 19: Οἰάγνιδος omnes δὲ om. V 26 ἐκθεὶς GM^{ec} 27 γέγονεν F 30 ὅλως G

225 Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον κελαγεῖται: τουτέστιν ὁ ἥλιος. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμὸν ὀνομάζειν αὐτόν. Ar.

226 Ὄμαδος: θόρυβος. Δ

227 Ὄμαυλος: ὁμόθρους, ὁμόφωνος. στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος. Soph.

Σοφοκλῆς.

228 Ὁμαλές: ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς εὐθείας. Προκόπιος· οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὥρμηντο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργαΰνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλές, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. E

229 Ὁμαρτῶν: ἀκολουθῶν· ἢ ὁμοῦ πέμπων. Σ + Δ

230 Ὀμβρήσας: βρέξας. Δ

231 Ὀμβρῶ, ὀμβρήσω. καὶ Ὀμβροβλυτῶ. καὶ Ὀμβρήσαντος, πηγάσαντος. Δ Σ

232 Ὀμβρία χάλαζ' ἐπιρράξασα ἢ Διὸς κεραυνός. Soph.

233 Ὄμβριον ὕδωρ. Δ

234 Ὅμαιμος: ἀδελφός. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἱ τριττοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. λέγονται καὶ σύναιμοι. Σ Anth.

235 Ὁμαίμονος: ἀδελφοῦ. Δ

236 Ὅμαιμος καὶ Ὁμαίμων: ἀδελφός, ἢ συγγενής. καὶ ὁμονήδυος. Σ

237 Ὁμαιχμία: ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ἡρόδοτος· καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ὁμαιχμία ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις· ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς Γότθους. καὶ αὖθις· ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ τῆς Ἰταλίας ἁπάσης ἐς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν. Σ E E E E

238 Ὁμέθνιον: ὁμόφυλον. Σ

239 Ὁμέστιον: ὁμόοικον, ὁμορόφιον γαμετήν. Σ + Δ

225 Ar. Nu. 285 c. sch. 226 = Ps. Herodian. 100, sch. B 96 cf. Ap. S. 120, 18; P = Ba 317, 1; sch. Pl. Rep. 364e, H; Et. M. 623, 18 = Et. Gen. 227 Soph. OT 187 c. sch. 228 οἱ sq. Proc. Bell. 4, 12, 21—2 229 — ἀκολουθῶν = P, Ba 317, 6 cf. sch. Ω 438, Et. M. 623, 21, H. — ὁμοῦ πέμπων cf. Ambr. 272 230 = Ambr. 265 231 Ὀμβροβλυτῶ = Ambr. 275 cf. Zon. 1450, Et. Gud. Ὀμβρήσαντος sq. = P, Ba 317, 7 (in Hesiod. O. 415) 232 Soph. OC 1502—3 233 cf. Ambr. 263 234 — ἀδελφός = Ps. Herodian. 167 cf. ad 236 οἱ—ὅμαιμοι Anth. 6, 13, 1 235 cf. Ambr. 225, Zon. 1446; l. = Ambr. 235 236 = P, Ba 317, 2 cf. Ps. Herodian. 100, H 237 — τίθεσθαι = Ba 317, 4, P cf. sch. Thuc. 1, 18, 3, Et. M. 623, 38, H, Ambr. 259 Ἡρόδοτος cf. Byz. Zt. 21, 418; καὶ ὀλίγον—ἀλλήλους Thuc. 1, 18, 3 238 = P, Ba 317, 8 239 — ὁμορόφιον = P, Σ^{a}, Ba 317, 10 cf. Zon. 1446

229 cf. v. Ω 80 234 Anth. cf. v. A 347. extr. cf. v. συναίμονος 239 hinc 300

1 τουτέστιν—2 ἥλιος om. GM, qui Ὄμμα: ὁ ἥλιος glossae praemittunt A(GFVM) 1 τοῦτό ἐστιν A 2 καὶ οἱ om. F ὀφθαλμὸν post αὐτόν G om. V 230—2 om. F 10 Ὀμβρίσας Kust. 231 non nov. gl. GM, Bhd. 11 καὶ pr. om. AG Ὀμβρολυτῶ A 12 πηγάσαντος om. A 232 non nov. gl. V 15 τοι ταῦτα] τοιαταῦτα F τοιαῦτα V 235—6 om. F 236 non nov. gl. VM 18 καὶ alt. om. G 20 ὁμαιχμία—22 ἐς om. V 21 Λακεδαιμόνιοι] Μακεδόνες F Ἀθηναῖοι] ἀθληταὶ F 22 καὶ—24 ὁμαιχμίαν om. F 23 Καρχηδόνος V cp. AM 24 τὴν ⟨κατὰ⟩ Bhd. 238 om. V 26 ὁμωρόφιον FVM cf. Ba et p. 533, 18 (et Lobeck, Phryn. p. 709); nov. gl. GF

Δ+Σ 240 Ὁμευνέτης, ὁμευνέτου: συγκοίτου ἀνδρός. τὸ δὲ θηλυκὸν ὁμευνέτις διὰ τοῦ ι. ὁμευνέτιδος.

Ar. Δ 241 Ὁμῇ σύ: ὁμοῦμαι. Ὁμῇ, δευτέρου προσώπου.

ΣΔ 242 Ὁμήγυριν: ἄθροισμα, πλῆθος. ἡ εὐθεῖα ὁμήγυρις.

Δ 243 Ὁμήλιξ: ὁ ὁμοήλιξ.

Σ 244 Ὁμηρεύειν: συμφωνεῖν. οἱ δὲ Σάμιοι καίπερ ἐξομηρευομένων
E αὐτοῖς τῶν νεανίσκων ὅμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων.

Harp. 245 Ὁμηρεύοντας: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ν'.

Δ 246 Ὁμηρεία: ἡ ἀντιπρόσωπις.

Δ 247 Ὁμήρειος λόγος: ὁ τοῦ Ὁμήρου.

Σ 248 Ὁμηρίδαι: οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἐν
Harp. Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον· ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας λέγουσιν.

Δ 249 Ὁμηρίζω: τοῖς Ὁμήρου χρῶμαι.

Thuc. +Σ 250 Ὅμηρον: παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός· ὁ δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα καὶ
E φιλίας σύμβολον καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ.

Harp. Ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὡμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

Hesy. 251 Ὅμηρος ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ

240 cf. Ambr. 228 et 247. ὁμευνέτου — ἀνδρός = P, Ba 317, 11 cf. Et. M. 623, 42, H 241 — ὁμοῦμαι sch. Ar. Nu. 247. Ὁμῇ alt. sq. Ambr. 268, H 242 — πλῆθος = P, Ba 317, 12, Et. M. 623, 43 cf. sch. Υ 142 243 cf. Et. M. 623, 55 244 — συμφωνεῖν = P, Ba 317, 13, H 245 Harp. = P; Aeschin. 3, 133 246 cf. L, Zon. 1447, Ambr. 252 247 cf. Zon. 1448, Ambr. 260 248 — ὑποκρινόμενοι Tim. = P γένος sq. Harp. = P cf. Bk. 288, 6 249 cf. Ambr. 286 250 — εἰρήνην cf. sch. Thuc. 1, 82, 4. ἐνέχυρον — διδόμενον = P, Ba 317, 14 cf. H, Et. M. 821, 52 ὁ — αὐτοῦ Aelian. fr. 70 Ὅμηροι sq. Harp. = P; FGrHist 115 fr. 300 251 — p. 526, 13 Ὅμηρον cf. vitae codd. Scorial. Ω I 12 et Σ II 7, bibl. Vict. Emanuel. Rom. 6; vitae Herodotea, Pseudoplutarchi, Procli; certamen Hom. et Hesiod. (edd. Wilamowitz et Allen), Charax FGrHist 103 fr. 62, Anth. 7, 3

240 cf. v. Ξ 135 241 cf. 293 244 cf. v. Ε 1789 251 Vind. phil. 39 f. 1—3 = W cf. Hermes 67, 363—6 Ottob. gr. 58 f. 390—3 (cum ms. E cognatus). Μέλητος cf. v. Μ 487

A(GFVM) 1 τὸ — 2 ι FV: θηλ δὲ διὰ τοῦ ι A; τὸ δὲ θ. ὁ. M τὸ θ. ὁ. G 2 ὁμευνέτιδος om. AFV cf. Ambr. 247 3 σύ om. F ὁμοῦμαι et ὁμῇ alt.] nov. gl. V 5 ὁ om. V ὁμήλιξ F 8 Μακεδονίων A 10 ν' A, Harp. Phot.: η' V ὀκτώ GM 11 ἀντιπρόσωψις FV, v. l. Zon. 18 λέγουσιν VM, Harp. Phot.: καλοῦσιν A ἔλεγον G 24 φασι AV ἀρχαίοις egregie ed. pr. cf. p. 582, 16 25 ἀκολουθίᾳ] ἀκολουθοῦνται F ὁμολογημένων G ὁμολογουμένων Harp. Phot.

Κριθηΐδος νύμφης, ὡς δὲ ἄλλοι Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικὸς Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός· κατὰ δὲ ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη·
5 Αἰθούσης Θρᾴσσης Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δὲ Οἴαγρος, τοῦ δὲ Ὀρφεύς, τοῦ δὲ Δρής, τοῦ δὲ Εὐκλέης, τοῦ δὲ Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτερπής, τοῦ δὲ Εὔφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δὲ Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους ἐποίησεν
10 Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δὲ Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δὲ ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δὲ Ἀθηναῖον, οἱ δὲ Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ
15 δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δὲ Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους
20 ὅμηρον δοθῆναι, ἢ ὅτι βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'· Πορφύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ' φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υζ'. τινὲς δὲ μετὰ
25 ρξ' ἐνιαυτοὺς μόνους τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ ϙοε'. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος· οἱ δὲ υἱεῖς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα
30 οὐχ ἅμα οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν

1 νύμφης om. FW; ὡς φησι Καστρίκιος ὁ Νικαεύς add. W ἄλλη V A(GFVSMW)
2 ὡς — p. 531, 4 πάντων om. F 2 Μάρονος G Μάρωνος W Μητίου A: Μιτίου GVM; ἢ Μητίου om. W μητρός] υἱός G 3 ἄλλους ἢν υἱὸς Τ. τοῦ υἱοῦ Ὀδ. W τῆς] τῆς θυγατρὸς W 4 ἔστι — 10 Ὅμηρον om. W 5 Αἰσθούσης V 7 Ἔφημος G 8. 9 ἐς Σμύρνην G 9 Μελησιγένους Bhd. 10 καί] καὶ κατὰ W 12 οἱ δὲ Ἰήτην et 13 ἀπὸ χωρίου K. om. W 13 χωρίου A: χώρας GVM 14 οἱ δὲ Αἰγύπτιον post vs. 15 Μυκηναῖον transpos. GVMW οἱ δὲ Κνώσσιον post vs. 15 Σαλαμίνιον transpos. GVMW 16 Γρύϊνον GW Ῥωμαῖον] καὶ Ῥ. A 17 καὶ γὰρ] διότι W τῷ om. G 18 κατὰ — 26 ϙοε'] ὡς οἱ ἀξιόπιστοι τῶν ἱστορικῶν φασιν. ἐκλήθη δὲ ὕστερον Ὅ. διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν πρὸς Κ. ὅ. ὑπὸ Σμυρναίων πολέμου συμβάντος. ἱστοροῦσι δὲ αὐτὸν τεχθῆναι μετὰ ρξ' ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως. κατὰ δὲ τὸν Πορφύριον μετὰ ϙοε' ἐνιαυτοὺς τῆς ἁλώσεως Ἰλίου W 19 Σμυρναίας G 20 ὅμηρος V, qui ὅμηροι λέγονται αἱ ὄψιδες mg. add. ὅτι AV: τὸ GM τῷ Wil. 21 τοῦ om. V καὶ alt. om. GM 23 Φιλοσόφῳ] Φιλολόγῳ Clinton 25 μόνους ex A solo 26 Ἀρησιφόνην cf. Wil. Ilias 429, 1 27 θυγατέρα alt.] θ. μίαν W θυγατέρας V 28 Κύπριος — υἱεῖς] ὕπατος Κυπρίων. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ὠνομάζοντο W Ἐρίφων] Εὐρυφῶν v. Τέρπανδρος Θεόλαος] Θέολλος Wil. 29 καὶ om. V

ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιὰς μικρά, Νόστοι, Ἐπικιχλίδες, Ἠθιέπακτος ἤτοι Ἴαμβοι, Βατραχομαχία, Μυοβατραχομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμεῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας ἅλωσις, ἐπιθαλάμια, Κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῷ τέθαπται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται, καὶ παρὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ· ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ νόμοις φησίν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν, τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἀποδέ-

251 vs. 13 ὅτι—p. 527, 23 μαγγανείας Ath. 1, 8 e—9 c textu pleniori (cf. Kaibel, Hermes 22, 326—331)

251 vs. 8 sqq. Ps. Hesych. 52

A (G V S M O W) 1 ἑκάστης ῥαψωδίας V ἐπιδείξας G 2 συνετέθη] συνετέχθη G 3 τῶν om. A 4 ἀναφέρονται W 5 Νόστοι om. W Ἐπικηχλίδες V cf. p. 527, 29 Ἠθ. ἤτοι Ἴαμβοι om. W Ἑπταεπάκτιον Bentley Ἑπτάπεκτος Toup cf. p. 527, 28. 29 et v. Ε 2867 5. 6 Βατρ. Μυοβ.] Βατραχομυομαχία W, ed. pr.; Βατραχομαχία om. O del. Bhd. cf. p. 527, 28; Μυοβατραχομαχία del. Wil. 6 Ἀραχνομαχία om. G Κεραμεῖς—7 παίγνια om. W 6 Κεραμίς A G 7 ἐξέλευσις G, sed vit. Hdt. c. 9 ἐξελασίαν contulit Kust. Σικελίας] Οἰχαλίας Pearson; v. Κ 2276 cett. contulit Kust. Πυθαλύμια G Κύκλος—8 Κύπρια om. W 8 ἐν—10 τυφλός] τέθαπται ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῷ W 9 ἐκ] δὲ ἐκ V οὐχ] οὐχί V 10 ἔρχεται Ps. Hesych. παρὰ A M Γρ: διὰ G V M^{ac} ἱστορήθη] ἐκλήθη V 11 ἐλεγεῖον] ἐπίγραμμα W cf. p. 531, 2, Rh. Mus. 71, 224 12 χρόνῳ om. W, del. Daub; πολλῷ e vit. Hdt. c. 36 add. Allen; ὥς φησι Καλλίμαχος add. W; Call. fr. 74 a et 390 S. contulit Allen ἱερὴν V M, Anth., p. 531, 2 13 Ὅμηρον] Ὅμηρος V ὅτι—16 ἐφεξῆς] φησὶ δὲ Δ. ἐν τοῖς παρ' Ὁ. ν. ὅτι ὁρῶν ὁ ποιητὴς τὴν c. οἱ. οὖσαν καὶ πρώτην τῶν ἀρετῶν καὶ τοῖς νέοις ἁρμόττουσαν μάλα καὶ χ. οὖσαν τῶν καλῶν οὐ λόγῳ μόνον καὶ γράμματι ταύτην νενομοθέτηκεν, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ δι' ἑαυτοῦ W 13 Διοσκουρίδης G W, Ath. p. 11 a Ὁμήρῳ] Ὅμηρου V 14 ἀρετῶν G cf. W 15 πρώτην—18 ἀλλήλους] τοῖς νέοις ἁρμόζουσαν V 16 ἐμφῦναι M^{ec} 17 ἀναλίσκωσι—20 τε] ἔχωσι καὶ ἵνα ὦσιν εὐ. πρὸς ἀ. ὅθεν εὐτελῆ βίον ἔζησεν ὁ θαυμάσιος, λογιζόμενος τὰς ἀτάκτους ἐπιθυμίας καὶ ἡδονὰς γενέσθαι ἰ. ὑπὸ πλησμονῆς W 18 κοινοὶ A M, Ath.: κοινωνοὶ G κοινωνικοὶ egregie Kust. πᾶσι om. V 19 καὶ alt.—20 τε καὶ om. V cf. Ath. 20 οὔσας A G M W: εἶναι V τὰς Kaibel ἐδωδὴν] ἡδονὴν A cf. vs. 19 21 τοὺς—22 ἐγκρατεῖς om. V 21 εὐτάκτους] εἶναι add. W cf. ad vs. 22 22 γινομένους ἐγκρατεῖς] γ. εὐκρατεῖς G ἐγκρατεῖς γε καὶ μεγαθύμους W ἐφ'—p. 527, 24 ποιητοῦ om. W 22 ἐφ' ᾧ καὶ om. A, Ath.; οὖν post ἁπλῆν add. Ath. cf. Herm. 22, 327, 1

δωκε τὴν δίαιταν πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν, σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, ὀψαρτὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, καὶ τούτων ὀπτῶν καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις οὔτε ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν, καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. Μενέλαός τε τῆς Ἑρμιόνης γάμους ποιεῖται καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός, καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου, νῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας ὄπτ', ἐν χερσὶν ἑλών, τὰ ῥὰ οἱ γέρα παρέθεσαν αὐτῷ. οὐ γὰρ θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τῷ Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι, καὶ Ἀλκίνῳ δὲ τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ, παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον· ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ Ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἑστιῶν Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. περὶ Ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ. ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἔπραξε ταῦτα καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον καὶ Ἐπικιχλίδας καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρῳ ἐποίησε

251 vs. 24 ὅτι Ὅμηρος sq. vita Herodotea (ed. Wilam.) 24, 29—31, 17, 19—22, 32—36 cf. Ludwich, Rh. Mus. 71, 46, 66 sq.

251 vs. 6 cf. v. Δ 355. vs. 10. 11 cf. v. Θ 489

1 πᾶσι post αὐτὴν omisso ὁμοίως V 2 ξυστὴν G ἐτάνυσε G V M A (G V M W)
3 κρεῶν A 4 οὔτε—5 οὐδέν] οὐδὲν ἕτερον παρατίθησιν V 5 ἑορτῇ A
6 πολλάκις om. v. Δ 355 7 Μενέλαον δὲ et ποιοῦντα V τῆς pr. A M: τοὺς G V cf. Ath. 9 παρέθηκεν—10 αὐτῷ] φασὶ παραθεῖναι V cf. Herm. 22, 330
9 γέρα ex A, Ath., Hom. 10 θρύα καὶ ἀμήδυλον G τοῖς—11 Ὅμηρος om. V
12 ἔμελλον om. V 13 νώτοισι V τῷ et γηραιῷ ὄντι om. V 14 Ἀλκινόῳ V σπουδάζων—18 δὲ om. V 18 ἑστιῶν—19 Ὀδυσσέα post vs. 20 κατασκευὴν transpos. A et καὶ τὸν Ὀδ. omissis V 19 αὐτοῖς V ep. A 20 καὶ pr.—βίον om. V 21 μνηστῆρας—καὶ] ὑβριστὰς μνηστῆρας V 23 περιελὼν—μαγγανείας om. V 23 περὶ—24 ποιητοῦ ex A solo 24 ὅτι Ὅμηρος] ὢν δὲ ἔτι νέος ἀπώλεσε τὴν ὀπτικὴν ἐνέργειαν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ W πηρὸς A W: πονηρὸς V M πονηρῶς G ὢν] ἔχων G 25 εἰς] πρὸς W, ed. pr. cf. p. 529, 24 αὐτὸν ἤγαγεν] ἤγαγεν αὐτόν W ἀπήγαγεν V 26 ὁ] οὗτος W πολλῶν ἔμπειρον] ἔμπειρον πάντων W αὐτόθι—27 τῶν] μένειν αὐτόθι ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ καὶ τῶν αὐτοῦ W 28 τούς—28. 29 Ἑπταπάκτιον] τό τε τὴν Βατραχομυομαχίαν καὶ Ψ. W cf. p. 526, 5. 6 29 Ἐπικυχλίδας G Ἐπικηχλίδας V cf. p. 526, 5 ἐστιν Ὁμήρῳ] Ὁμήρου ἐστιν V ἐστιν Ὁμήρου vita Hdt. ἐστιν (ante παίγνια) W

παρὰ τῶ Χίῳ ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον καὶ εὗρε γυναῖκα Κουροτρόφῳ θύουσαν καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε· κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα τήνδε νέων μὲν ἀπανήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν, ἣ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν, ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ. ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ Ὅμηρος εἶπεν· ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος, πύργοι δὲ πόλης, ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δ' ἐν θαλάσσαις· χρήματα αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι. αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι. ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα· κλῦθι, Ποσείδαον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε, εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος· δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι. δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι· φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν. ὁ αὐτὸς ἐπιτυχών τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χῖον ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε· ναῦται, ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι αἴσῃ, πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες, αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος· δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις [ξενίου] Διός, ὅς κ' ἀλίτηται. τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι· καὶ λέγει τάδε· ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης, ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν. ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων καὶ ὑλακτούντων, καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε· Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα, ἔπος

A (GVSMBW) 1 ἐν Βολισσῷ A, vita: Ἐμβολισσῷ GVM ἀνδρὶ τῷ Ἐμβολισσῷ W εὗρε] εὗρεν ἐκεῖ W 2 κλῦθί — p. 589, 22 καὶ propter folia deperdita om. V 3 μὲν ex A, vita, Ath. 13, 592a ἀρνήσασθαι W ἀνήνασθαι vita 5 φήτραν et ἦγουν συγγένειαν ss. S 7 στέφανοι GMW, Certamen πόλιος W cf. vita 7. 8 δὲ θαλάσσῃ W cf. vita 8 αὔξῃ οἴκου Ludw. εἰν M, vita: ἐν GW om. AS 9 τ' ἄλλοισιν] κἄλλοισιν dubitanter Ludw. λαοῖσιν Ruhnken αἰσθομένου S 10 πλεῖν] π. εἰς Θρᾴκην W καὶ — 11 αὐτὸν om. S 11 Ποσείδαον] ὦ Πόσειδον ss. S 12 εἰνοσίγαιε εὐρυχώρου μειδέων ἄρξανθοῦ W 13 δ' om. W καὶ] ἠδὲ W αἱρέσθαι ss. ἦγουν ἀ... S ναύταις] νῶτ' G οἳ AW, vita: ἣ GSM 14 ἔασι] εἰσί W ὑψικρήμνοις S 15 αἰδοῖον A, vita τε λιτισαίμην S 16 ὑπεροπεύσας G, v. l. vita, ἠπεροπτεύσας S ὠδύσσατο δὲ A ξενίην — 20 αἰδεῖσθε om. G 16 ξενίην τε τράπεζαν] ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος B cf. vs. 20 ὁ — 25 ἔχωσιν om. W 16 ὁ om. M 17 τισι AS: τι M 17. 18 ἐδεῖτο αὐτὸν λαβεῖν. οἱ S 18 αὐτὸν alt. et τὰ om. S τάδε ἔπη S 19 ποντιπόροι S στυγερῇ] μιερῇ ss. S cf. v. ἐναλίγκιοι] ὅμοιοι ss. S cf. v. Ε 1108 αἴσῃ] μοίρᾳ ss. S cf. v. Al 315 πτωκάσιν] ἐλάφοις ss. S cf. s. v. αἰθυίῃσιν] ss. τρεχούσαις S δύσζηλον] κακὸν ss. S 20 αἰδεῖσθαι et ss. ἐντρέπεσθε S ξένοιο S δεινὸς S 20. 21 μετόπισθεν ὄπις GM, Hermann, Ludw.: μετόπισθε AS μετ' ὄπις vita Hdt. 21 [ξενίου] del. Hermann, Ludw. Διός om. G ἀναπαυσαμένῳ κατὰ νύκτα S 22 ἐπιπίπτει] ἐ. αὐτῷ A στόβιλον A 23 σου] σευ Hermann 24 ἄριστος] Ἄρηος vita, om. A 25 ἔχουσιν S 26 ὁ αὐτὸς Ὅμηρος δ. μ. Γ. τοῦ ποιμένος W cf. p. 529, 3 27 καὶ — τάδε] ἔφη ταῦτα W om. S καὶ om. G λέγει τάδε A cf. vita: φησί G om. M βοτῶν egregie Kust.

τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω· πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι δοῦναι. τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος. ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμέες κάμινον ἐγκάοντες κεράμου λεπτοῦ προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ Ὅμηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται Κάμινος· εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς, ὦ κεραμῆες, δεῦρ', ἀγαθὴ γαίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου, εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱρά, φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄναρ ἐλέσθαι, πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς, πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι. ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε, συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνων δηλητῆρας συντρῖψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβεστον ἠδὲ Σαβάκτην Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει. στεῖλαι πυραίθρυσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων. ὡς γνάθος ἵππειη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος, πάντα ἔντοσθεν αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποοῦσα. δεῦρο καὶ Ἠελίοιο θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη, ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα· δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους, οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἵ τ' ἀπόλοντο. τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος· αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά. γηθήσω δ' ὁράων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. ὃς δέ χ' ὑπερκύψοι, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον φλεχθῇ, ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν. ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα ταῦτα, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, ὠδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. δῶμα προσετραπόμεσθα ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο, ὃς μέγα μὲν ἀυτεῖ, μέγα

1 τοι AS, vita: σοι GMW αὐλίῃσι AS αὐλείοισι W cf. vita et c 238 A(GSMDW) θύραισι W 2 τὼς] πὼς S ὡς W, vita 3 ταῦτα — 4 κεραμέες] ὁ αὐτὸς εἴς τινας κεραμεῖς S 3 Γλαῦκος] ὁ ποιμὴν add. W cf. p. 528, 26 4 τὸν — 23 ῥέζειν om. W 4 ἰδόντες A: ἰ. καὶ GM ἐγκαίοντες G, v. l. vita, ἐκκαόντας S κεράμου — 7 ταῦτα] ᾄδει ταῦτα τὰ ἔπηα S 4 κεράμου] κεράμεος G 8 ἀγαθὴ γαίη] ἄγ' Ἀθηναίη vita ὑπέρσχεθε] ὑπάρχεσθαι S 9 κότυλος G μάλ' ἱερά G, v. l. vita, κάναστρα Poll. 10, 85 μάλευρα Allen 9. 10 τιμῆς ὄνεαρ D τιμῇ ὄνειαρ GM τιμῆς ὦνον vita 10 μὲν] γὰρ S πωλούμενα G πολλὰ δ'] πολλὰ δ' ἐν vita πόλλ' ἐν Ludw. 11 κερδῆσαι A ὑμῖν Ludw. δὲ δὴ ὡς] δ' ἠδέως Wil. σφιν ἄεισα Ludw. σφι νοῆσαι vita ἀναιδείης A ἀναιδίης S 12 τρεφθέντες S, vita, τραφθέντες dubitanter Ludw. ψεύδε' v. l. vita συγκλέω S δ' ἔπειτα G 13 συντρίψω AS σύντριβ ὁμο- vita Σύντριβ' ὅμως vetus coniectura, Wil. σὺν Τριβόλῳ Scaliger σὺν Τριβαλῶ coll. sch. Luc. 181, 2 Ludw. Ἄσβετον Stephanus 14 ὃς] ὣς G πολλὰ om. S πορίζειν Ludw. στεῖλαι] πεῖθε vita πέρθε Scaliger πρῆθε Port. στεῖβε Wil. καὶ] κατὰ Ludw. 16 βρύκει om. GM βρύκοι om. AS αὐτοῖς G 17 ποιοῦσα A^{ac}G Ἠλίοιο GM 18 δὲ] δὴ A 19. 20 φύγον οἵ τ'] φύσαν οἵ θ' AS 20 ἀπώλλον G 21 οἰμώζοντο ἐρώατο G γηθώσω S 22 ὑπερκύψει G ὑπερκόψῃ Hermann τούτων S 23 ἐπίστανται G, v. l. vitae 24 καὶ om. S πρὸς A, vita: εἰς GSMW cf. p. 527, 25 τῶν — 25 ἀείδων] ἤδε S 24 ἐπιφανεστάτων — 26 ἐγχωρίων] ἐπιφανῶν ἐλάμβανε τροφὴν καθ' ἡμέραν ἀείδων τὰ ἔπη ταῦτα W 25 ἔπη SW 26 αὐτὸν — ἐγχωρίων] ἀεὶ καὶ c. τινες τῶν ἐ. παίδων G αὐτὸν ἀεὶ παῖδες S 27 προσετραπόμεθα G(S) δυναμένου S αὐτεῖ] γ' αὐχεῖ Kust. δύναται vita

δὲ βρέμει, ὄλβιος ἀεί. αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπειτι πολύς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη, κυρκαίη δ' ἀεὶ κατὰ δόρπου ἕρπεο μᾶζα. νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὑμνεῖν, ἡμίονοι δ' αὖξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. αὐτὴ δ' ὕφαιν' ἱστὸν ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα, νεύματι τοι εὐμαὶ ἐνιαύσιος, ἔσται χελιδών. ἔστηκε προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος. καί· εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. ἤδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήρχετο δὲ εἰς Ἴον καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἄγε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἄν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι, ἄσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ εἶπαν· ἡμεῖς, ἄσσ' ἂν εἴλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν, φέρομεν. οἱ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς· ἄσσ' ἕλομεν, λειπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἕλαβον τῶν φθειρῶν ἀνήρουν, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε· τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε, οὔτε βαθυκλήρων οὔτε ἄσπετα μῆλα νεμόντων. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθέν, καθάπερ οἴονταί

A(GSMW) 1 αἰεί W, vita αὐτὰρ] αὐταὶ vita ἀνακλίνεσθαι A γὰρ om. S 2 πουλύς W πολλός vita καὶ AS: γε W om. GM τ'] δ' A ὅσσα W, vita 3 κυρκαίη—5 ὑμνεῖν om. W 3 κυρκέη S κυρβαία vita κυρβασίη Wil.; versus corrupti 4 σαμόεσσαν G 5 δίφρακα βήσεται A, (vita): δίφρα καταβήσεται GM δίφρα καταβοήσεται S ὑμνεῖν] ὕμμιν vita ἄξουσι vita 6 αὐτὴ—9 ἤδετο om. W 6 δ' om. G ὑφαίνοι ἱστὸν vita ἱστὸν ὑφαίνοι vetus coniectura ἐπὶ ὡς G βεβακυῖα SM βεβαυῖα vita τοι A: τυ $S^{ac}M^{ac}$ τυὸς G εὔμαιον GSM 7 ἔστε Ludw. ὥστε vita πρὸ θύρης GSM ἐν προθύροις vita πέρσαι—8 καί] πέρσει Ἀπόλλωνος λιγυαστάδου καί Allen ὑπέρ σε τ' Ἀπόλλωνος, ὦ γύναι, τὶ δός Wil. Περσεί, τ' Ἀπόλλωνος, ὦ γυιᾶτι, δός Ludw. 8. 9 ἑστίξομεν S ἐλήξομεν G 9 ἤδετο—10 Σάμῳ om. S 10 τῇ] γῇ G ἀπήρχετο—Ἴον] ὁ δὲ Ὅμηρος γενομένου ἔαρος ἔπλεεν εἰς Ἴον τὴν νῆσον W cf. vita 12 κυματώδους γῆς AS ψάμμου W κατέπλωσαν—17 ἄσσ'] ὅτε καὶ τὸ τῶν ἁλιέων ἐλέχθη: ἃς S 12 κατέπλευσαν GW 13 προσελθόντες—14 ἡμέων] ἦλθον ὅπου ὁ ποιητὴς ἀνεπαύετο· εὑρόντες δὲ ἐκεῖ ἄνδρας Ἰήτας πρὸς αὐτοὺς εἶπον· ἄγε, ὦ φίλοι, ἐ. ἡμῶν W 15 παριόντων G παρόντων W οἱ—17 αὐτούς] τότε αὐτοὶ ἤρξαντο λέγειν τὰ παρόντα ἐν μέτρῳ W 16 κατελείπομεν AM^{ac} 17 λιπόμεσθα W, vita, λειπόμεθα G 18 εἴλομεν A οὐ—22 τάδε] ὧν ἀκούσας Ὅμηρος εἶπε S 19 παῖδες] ἁλιεῖς W cf. vs. 25 ἑλεῖν] εὑρεῖν G 20 καθήμενοι δὲ] διὸ καθίσαντες W 21 ἀνήρουν A: ἀνεῖλον GMW κατέλιπον vita ἠδύναντο GMW οἶκον] ἑαυτοὺς W 22 τὰ ἔπη τάδε] πρὸς αὐτοὺς W γὰρ] δὴ W 24 ταύτης om. S συνέβη] φασὶ W τελευτῆσαι—p. 531, 4 πάντων] ἀποθανεῖν οὐχὶ ὡς τινες λέγουσιν παρὰ τὸ μὴ γν. τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἁλιέων. οἱ δὲ ὁδηγοῦντες αὐτὸν παῖδες ἐπὶ πόλυ χρόνον ἔψαλλον τούτ() ἐν τῇ Σάμῳ τὰ ἔπη ταῦτα S 24 ἐν τῇ Ἴῳ om. W 25 οὐ GMW, vita: καὶ A παίδων] ἁλιέων (S)W cf. vs. 19

τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων.

252 Ὅμηρος: ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὁμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἁρμοδιώτερον.

253 Ὅμηρος: Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής· διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτά, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι ρκδ'. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας με'. Hesy.

254 Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε· ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν, εἴδη πλεῖστα· καταλογάδην Περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, Περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων. Hesy.

255 Ὁμιλαδόν: κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα. Σ

256 Ὁμιλεῖ· δοτικῇ. συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει. Σ

257 Ὅμιλος: ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. Ὅμηρος· ὅμιλος τερπόμενοι. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὅμιλος. Σ Hom.

258 Ὁμίχλη: ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ. Ὁμίχλη, ὁ τεθολωμένος ἀὴρ καὶ μὴ διαυγής, μηδὲ λαμπρός. Ὅμηρος· εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾶται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα. Σ Ar. Ecl.? Ar.

259 Ὁμιχῶ: ῥῆμα. Δ

260 Ὄμνυμι· δοτικῇ. καὶ Ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. οὐκ Ar. + Δ

253 cf. Tzetz. in Lyc. (p. 4, 33 Scheer), sch. Hephaest. p. 279, 5 Consbruch 255 = P, Σ^a, Ba 317, 15 cf. H, Et. M. 624, 3 (in M 3) 256 — δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 298, 26 συναναστρέφεται sq. = P, Ba 317, 17 cf. Zon. 1451, H, sch. Ε 834 257 — πλῆθος = P, Σ^a cf. H; Ba 317, 16 = An. Ox. 2, 482, 17; sch. H 186, Ps. Herodian. 100, An. Ox. 2, 462, 15 ὅμιλος sq. Σ 603—4 c. sch. = sch. A (Aristonic.) 258 — ἀὴρ pr. = P, Ba 317, 18 cf. sch. A 359, H, Et. M. 624, 9 Ὁμίχλη alt. — λαμπρός + vs. 21 ὑπὸ sq. Ar. Eq. 803 c. sch. εὖτ'—ὁμίχλην Γ 10. παρὰ—παρέχειν = An. Ox. 1, 318, 26 (unde Et. M. 624, 11), Orion 112, 24 259 cf. Ambr. 276 = Lex. de sp.; Ps. Herodian. 249, H, Et. M. 624, 4 260 praeter δοτικῇ καὶ Ὀμνύναι sch. Ar. Av. 445 — δοτικῇ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 298, 25 cf. Synt. Gud. καὶ Ὀμνύναι cf. P, Ambr. 266

253 cf. v. M 1464 254 cf. v. Σέλλιος 260 cf. v. Ε 1425

1 ἐν—4 πάντων] ἐκεῖ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ὑπὸ τῶν Ἰήτων ἐντίμως· ἔγραψαν δὲ καὶ ὅπερ εἴρηται ἐ. ἐπάνω τοῦ τάφου W 2 Ἰῆται] τὸ προρρηθὲν add., ἐνθάδε—3 Ὅμηρον om. G cf. p. 526, 12 2 ἐπίγραμμα] ἐλεγεῖον vita cf. p. 526, 11 252 om. S 5 δὲ ex A solo 6 τοῦδε AM: δὲ τοῦδε F δὲ G 253—4 inverso ord. S 9 καὶ—10 με' om. F 9 τῆς] οἱ τῆς coll. vv. Δ 1169 et Σωσίθεος Daub ριδ' S 10 ἔγραψε—με' ante ἤκμαζεν S δὲ om. GS 11 ὁ Σέλλιος Daub ἐποίησε—13 δραμάτων om. F 12 ὕμνους, παίγνια ex p. 526, 7 illapsa putat Flach πλεῖστα] καὶ add. GSM 16 πλῆθος, ὄχλος A 18 Ὁμίχλη alt.] ἡ A Ὁμ. καὶ G; nov. gl. F 21 Ἀριστοφάνης—23 κακουργήματα om. F 23 τῶν πολέμων GSM 24 ῥῆμα] οὑρῶ add. F = Ambr., Ps. Herodian., Lex. de sp. 25 δοτικῇ ss. M: om. rell. A(GFSMW)

ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης· ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε′ ψήφους εὐδαιμόνουν.

Suid. 261 Ὁμογάλακτας Φιλόχορος καλεῖ τοὺς γεννήτας, τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ′ γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται.

Σ 262 Ὁμόγνια: ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα.

x+Σ+Δ 263 Ὁμόγνιος: ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενὴς ἢ γνήσιος, φίλος.

Ar. 264 Ὁμόγνιε Ζεῦ: τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιότατε.

Δ 265 Ὁμογνώμονος.

Σ 266 Ὁμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος.

Σ 267 Ὁμόδουλος: σύνδουλος.

Harp. 268 Ὁμοερκεύς: Δείναρχος, ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

Σ 269 Ὁμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

Σ 270 Ὁμόθυμος: ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμόλογος.

Δ 271 Ὁμοκλήσας: ἀπειλήσας.

Phil. 272 Ὁμολογία· ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς Τόποις προσεχέστερον ἐξ ὁμολογίας εἶπεν. ἐπεὶ γὰρ μὴ αὔταρκες τὸ ἐφ' ἑνός τινος δεικνύναι τῶν ὑπό τι κοινῶν πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε καὶ καθόλου κατασκευήν (οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν), δεῖν φησι προδιομολογεῖσθαι καὶ συντίθεσθαι, ὅτι ὡς ἐφ' ἑνός, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν. δείξαντες ἐπὶ μιᾶς, οἷον τῆς ἁφῆς, ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, ἔχοιμεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρός τι, ὅτι ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν.

273 Ὁμολογία: καὶ ἡ συμφωνία. Αἰλιανός· οἱ δὲ ὁμολογίας E ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

Ar. 274 Ὁμολογῶ: ἀντὶ τοῦ συναινῶ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. περὶ τοῦ

262 = P, Σ^a, Ba 317, 19, gl. Dionys. cf. Et. M. 625, 28 263 ὁμογενὴς ἢ γνήσιος cf. Ambr. 231, Zon. 1446 264 sch. Ar. Ran. 750 265 = Ambr. 236 266 = P, Ba 317, 20, Zon. 1446 267 = P, H, Zon. 1446 cf. Moer. 204, 22, Poll. 3, 82 268 Harp. = P; Dinarch. fr. LXXXIV 269 = P, Ba 317, 21 cf. H 270 = Σ^a, Ba 317, 22 cf. P, H, Zon. 1446 271 = Ambr. 269 cf. H, sch. Є 439, Apion, Et. M. 625, 18 272 Alex. Aphr. 150, 24—151, 8 273 οἱ sq. Aelian. fr. 144 274 — p. 533, 2 σοι Ar. Pl. 93—4 c. sch.

261 ex v. Γ 147 273 cf. v. Є 974

A(GFSM) 2 εὔχεται GM^{ec} cf. vs. 1 261 om. ASF 264 non nov. gl. GM 9. 10 ὁμοιότητα F cp. A ὁμοιότητος v. l. sch. 266 non nov. gl. AFS 14 Ὁμοερκές G, Harp. Phot. 272 om. F 22 κοινῶν] κοινὸν Alex., ed. pr. 24 δεῖ A 26 ἐπί] ὡς ἐπὶ S 27 ποιεῖσθαι G 28 πρός — 29 τῶν om. S 29 ἐκ] καὶ ἐκ G 31 καὶ om. F 34 περὶ — p. 533, 3 ὑπεπλήσθησαν om. F

Διὸς γὰρ εἰπόντος Καρίωνος, ὅτι διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους, ἔφη· ὁμολογῶ σοι. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις E ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν.

275 Ὁμολώϊος: Ζεὺς ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτικαῖς Σ καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ· ἀπὸ Ὁμολῴας προφήτιδος, τῆς Ἐνυέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν β′ Θηβαϊκῶν. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὁμολωΐα ἐν Θήβαις.

276 Ὁμονήδυος: ἀδελφὸς γνήσιος. Σ

277 Ὀμόργνυσιν: ἀπομάσσει, ἀποψήχει. Σ

278 Ὀμόρξας: ἐκμάξας, ἀποψήσας. Σ

279 Ὁμορροθεῖ: συμφωνεῖ. καὶ Ὁμορροθῶ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. Σ ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ Ar. τοῦ συνεργῶ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὁμορροθῶ, συνθέλω.

280 Ὅμορος: πλησιόχωρος. Σ

281 Ὁμοροῦσα: γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα. Σ

282 Ὁμορρόφιον: ὁμόσκηνον. Σ

283 Ὁμόσε: ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, Σ θρασέως. Αἰλιανός· οἱ Ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς E ποιηταῖς. καὶ αὖθις· οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὀστᾶ, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαντι μὴ χωρῶν. καὶ αὖθις· ὁμόσε ἰτέον τοῖς E πολεμίοις.

284 Ὁμόσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς Harp. ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν. ὁμοῦ. καὶ αὖθις ὁμόσε· ὁμοῦ E λαβόντες τὰ ὅπλα ὁμόσε ἴασι τοῖς πολεμίοις.

285 Ὁμόσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον. Σ

274 ὁ sq. Aelian. fr. 89 275 = P cf. H, sch. Theocr. 7, 103a, Steph. Byz. v. Ὁμόλη; Aristodemi fr. 2, FHG 3, 309, Istr. fr. 10, FHG 1, 419 276 = P, Ba 317, 23 277 = P, Ba 317, 24 cf. sch. Є 416, H; — ἀπομάσσει = Ambr. 270 cf. Lex. de sp., Et. M. 625, 33 278 = P, Ba 317, 25, cf. Zon. 1451 279 — συμφωνεῖ = P, Ba 317, 30 cf. sch. Eur. Or. 530, H Ὁμορροθῶ sq. Ar. Av. 851 c. sch. 280 = P, Ba 317, 28 cf. H 281 = P, Σ^a, Ba 317, 29 cf. H 282 = P, Ba 317, 31 283 — θρασέως = P, Ba 317, 32 cf. sch. Pl. Euthyph. 3c, Tim. sch. M 24, H; Ambr. 294 (= Et. Gen.), Ps. Herodian. 996 οἱ — ποιηταῖς Aelian. fr. 166. οὐ — χωρῶν Aelian. fr. 300 vs. 22 ὁμόσε sq. Xen. Cyr. 2, 1, 21 cf. Byz. Zt. 23, 116, 1 284 — φεύγειν Harp. = P 285 = P, Ba 318, 1

282 hinc 300

1 Καρῖνος S τιμᾶται GM, Ar.: μᾶτε AS 3 ὑπερεπλήσθησαν Valck., A(GFSM) sed v. K 2705 contulit Bhd. 4 Ὁμολάϊος G Βοιωτιακαῖς SM 5 ὑπὸ S Ὁμωλόας A Ὁμολῶα F Ὁμολαΐας G Ἐὐνέως G 6 Ἀριστόδημος egregie Reines.; v. Τευμησία contulit Hemst., sch. Theocr. Gsf. 8 ὅμιλον A 9 Θήβαις] καὶ Ὁμολῶα προφῆτις add. S cf. ad 5 14 δὲ κυρίως om. A τὸ — συμφώνως om. F 280—1 om. F 18 Ὁμορόφιον G Ὁμωρόφιον S^{ec}M cf. p. 523, 26 et p. 535, 17, Zon. 1447 20 ἔχουσι] χωροῦσι Kust. 21 καὶ — 23 πολεμίοις om. F 284 om. G 24 λέγεται — 26 ὁμοῦ pr. om. F 26 μηδὲ] καὶ μηδὲ S αὖθις ὁμόσε om. F, ὁμόσε del. Bhd.

Σ 286 Ὁμόσπονδος: φίλος.
Δ 287 Ὁμοστιχάει: ὁμοῦ περιπατεῖ.
Δ 288 Ὁμόστολος: τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὖθις· τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα.
Δ 289 Ὁμόσφυρος: ὁ ἐν ταὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος.
Σ 290 Ὁμοτέρμονας: πλησιοχώρους, τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.
291 Ὁμοῦ: ἔγγιστα. ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἡ παῖς ἦν, καὶ ἀπέσφακτο
E ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατηνέχθη ἀμφοῖν μέσος.
Ar. 292 Ὁμοῦ: ἐγγύς. Ἀριστοφάνης· πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ',
Soph. ἵν' αὐτῆς πυθώμεθα. καὶ Μένανδρος· ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. παρὰ
δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν· θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος
κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν
Rhet. κλέος. καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται ἐν τῷ
κατὰ Ἀριστογείτονος· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριαι χιλιάδες Ἀθηναίων. ἔνθα
γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσιν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ
ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ
πρὸς Δωρόθεον· ⟨ἐς⟩ τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε.
καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην· οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα
ἐπιτάξαντος. Λυσίας δὲ ἐπὶ τόπου τοῦτο ἔταξεν ἐν τῇ πρὸς Μετάνει-
ραν ἐπιστολῇ· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.
καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· Πάτροκλος γὰρ λέγει· μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε
τιθέμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφην ἐν ἡμετέροισι δό-
E μοισι. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ θανάτῳ ὧν ἀνεφθέγξατο
τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἰαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα· ὅρα,
τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς, μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῇς.
E οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἡ μήρινθος αὐτῷ. καὶ αὖθις· μὴ ἰσχύουσα τεκεῖν
Harp. ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. ὡς
καὶ Μένανδρος· ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.
Δ 293 Ὁμοῦμαι.
Σ 294 Ὁμοφυής: ὁμογενής.

286 = P, Ba 318, 2, H 287 cf. H, aliter sch. O 635 288 — ὁδοῦ cf. H τὸ sq. fort. Dam. 289 cf. Ambr. 229 290 = P; — πλησιοχώρους = Ba 318, 3. τοὺς sq. Tim. 291 ὁμοῦ τι sq. Aelian. fr. 301 (fort. Iambl.) 292 — χρῆμα Ar. Th. 572—3; Men. com. fr. 906 παρὰ — κλέος Soph. Ai. 767—9 c. sch. 767 Δημοσθένης — vs. 22. 23 δόμοισι cf. sch. Pl. Phaed. 72 c, P 2, H, Harp., sch. Ap. Rh. 2, 121, Bk. 285, 1 et 192, 7, Ammon. p. 17; fonti rhetor. attr. Wentzel; Dem. 25, 51; Isae. fr. 34 et 75, Lys. fr. 256; Ψ 83—4 vs. 23 ὁ sq. — 26 αὐτῷ Aelian. fr. 64 c. Soph. El. 580—1 μὴ — ἦν Aelian. fr. 302 ἔστι sq. Harp. = P 1; Men. com. fr. 851 293 cf. H (A 233) 294 = Ba 318, 4, H, Zon. 1447

292 Aelian. fr. 64 cf. v. M 978 293 cf. 241

A(GFSM) 1 Ὁμόσπονδον, φίλον G 5 ταὐτῷ ASM: τῷ αὐτῷ G αὐτῷ F, Ambr. 8 σκοπτὸς F σκαπτὸς S 292 non nov. gl. M 9 ἐγγύς] ἀντὶ τοῦ ἐ. S cf. vs. 13 σιγᾶσθ' F 10 καὶ — 28 ὁμοῦ om. F 14 δισμύριοι G, sch. Pl. Phot. Harp. Dem. 15 γὰρ om. S δισμυρίων ed. pr.: μυρίων omnes, Phot. 17 ⟨ἐς⟩ suppl. Port. 18 ὁμοῦ πάντα G 21 Πρόκλος G 24 ἐκ om. S ἰάμβια AM^{ac} 25 μετάγνοιαν MΥp, Soph. 27 ἦν] αὖ G 28 τοῦ] τῷ ss. M 293 om. F post 291 S; ὁμόσω add. G

295 Ὁμοχώρους: πλησιοχώρους.
296 Ὁμῶλαξ: ὁ ὁμοαύλαξ, ὁ γείτων. Δ
297 Ὁμώμοκα. Δ
298 Ὁμωμοσμένος. Δ
299 Ὁμώνυμα: τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον Phil.
λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα,
τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώ-
νυμά ἐστι προφανῆ, τὰ δὲ ἀμφίβολα, οἷον ἡ ἐπιστήμη, ἐπεὶ πλειόνων
ἐστί, πλείω σημαίνει καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ γὰρ οὕτως πλειόνων ἡ
αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη, ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον
οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὡς τέλους καὶ δι' ὧν οἰκία
γίνεται, ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων οὖν ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ
ἰατρικὴ ὑγιείας ποιητικῶν, οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ
ἑτέρων πλειόνων.
300 Ὁμωρόφιος. Suid.
301 Ὅμως: ἐπίρρημα. Δ
302 Ὁμωχαίτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους. Σ
Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὁμωχαίτας δαίμονας, τοὺς συμμετέχον- Thuc.
τας τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.
303 Ὄμπνιον νέφος: μέγα, πολύ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. Σ
καὶ Ὄμπνιος χείρ, ἡ πλουσία.
304 Ὄμπνιον ὕδωρ: τὸ τρόφιμον, καὶ πολύ. λέγεται καὶ
Ὀμπνιηρὸν ὕδωρ, τὸ τρόφιμον. Σ
305 Ὄμπνιος: ἡ Δημήτηρ, αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν. Σ
306 Ὄμπνιος λειμών: ὁ σῖτος, καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Σ
Ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται.
307 Ὄμπνιος χείρ: πλουσία χείρ. Σ
308 Ὁμοίας λαβάς: ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις. Σ
309 Ὁμοῖος: ὁ ὁμοίως πᾶσι χαλεπός. Δ

296 cf. Ambr. 224, Et. M. 625, 37 (fort. e sch. Ap. Rh. 2, 396) 297 cf. Ambr. 273, P 299 Alex. Aphr. 152, 5—17 302 — λέξις = P; Thuc. 4, 97, 4 Ὁμωχαίτας sq. sch. Thuc. 4, 97, 4 303 = P (s. οπ-) cf. H, Diogen. VI 97, sch. Ap. Rh. 4, 989; Soph. fr. 225 304 — ὕδωρ pr. Call. fr. an. 49 S. sed vid. Kapp p. 8 n. 18 τρόφιμον cf. Zon. 1447; Atticistis omnia attr. Wentzel. Ὀμπνιηρὸν sq. = P (s. οπ), H v. ὀμπνηρὸν cf. sch. Ap. Rh. 4, 989 305 cf. H v. ὄμπνια; Atticistis attr. Wentzel 306 = P (s. οπ-) cf. H, Paroem. ed. Gsf. 85 n. 710, sch. Nic. Al. 7, Et. M. 625, 49 307 cf. P (s. οπ), H, Diogen. VI 97 308 = P, aliter sch. Pl. Phaedr. 236 b 309 cf. sch. Δ 315

300 ex 239 vel 282 303 cf. 307 307 cf. 303

2 ὁ alt. om. S 9 ἀμφίβολα S 10 τοῦ om. F τέλος FS οἷον — A(GFSM)
12 τέλος om. S 11 καὶ pr. et ὡς om. F 12 καὶ] καὶ ἡ A 13 ὑγείας GF
ποιητική GF, cp. M 300 om. AFS 17 Ὁμοχαίτας GSM^{ec} (Hes.), Ὁμω-
χέτας Phot. Thuc. ὁμοροφίους S ὁμωροφίους M cf. p. 533, 18 18 Βοιωτιακὴ M,
Phot. Ὁμοχαίτας S; nov. gl. GFS 23 Ὀμπνηρὸν corr. in Ὀμπνιρὸν F
cf. Hes. Ὀμπνικὸν G ὕδωρ, τὸ τρόφιμον om. A 305 om. F 25 καὶ
om. F Δημητρειακοὶ GM^{ec} ἐπεὶ — 26 λέγεται om. A 28 καὶ ἀντὶ τοῦ
μεταθέσεις F

Δ 310 **Ὁμοιομέρεια.** Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην
Phil. οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας· καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι.

311 **Ὅμοιον,** εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος.

Tact. 312 **Ὁμοιόστομος** ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος ἔχει.

313 **Ὁμοίωσις:** ὁμοιότης. καὶ ζήτει ἐν τῷ ὑποβολῇ. καὶ ὁμοιότητι δοτική.

Phil.? 314 **Ὁμοίωσις** διττή, ἡ μέν τις ταὐτόν, ἡ δὲ ἕτερον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος· ὁμοίωσις θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέον.

Ar. 315 **Ὀμφακίαν:** ὠμὸν καὶ σκληρόν. Ἀριστοφάνης· δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πέπανον τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον, ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

Σ 316 **Ὀμφαλητομία:** ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. καὶ **Ὀμφάλιον,**
Anth. ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἐπὶ λαιὰν ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.

Σ 317 **Ὀμφαλόν:** τὸ μεσαίτατον. καὶ **Ὀμφάλιον ἀσπίδος,** τὸ
Δ μεσαίτατον αὐτῆς.

Thdr. 318 **Ὀμφαλός:** οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί· δι' ἐκείνου γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται. ὀμφαλός σου οὐ περιετμήθη.

Ar. 319 **Ὄμφαξ:** σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ οὐ πέπειρος. θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Ἑορταῖς· καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

310 l. = Ambr. 249 Ἀναξαγόρας sq. Laert. 2, 8 311 Synes. Calv. PG 66, 1200b 312 Tact. 52 314 cf. Plotin. Enn. 1, 2, 2—3 315 Ar. Ach. 352—4 c. sch. 316 — λέγονται = P cf. Poll. 2, 169 Ζηνὶ sq. Anth. 6, 84, 1—2 317 — μεσαίτατον = P, Ba 318, 5 cf. H 318 Thdr. in Ps. 70, 6, PG 80, 1420c; Ezech. 16, 4 (hebr.) 319 sch. Ar. Ach. 352; Pl. com. fr. 32

311 cf. v. Φιλέας 312 cf. post litt. Ψ 315 cf. 319 et v. Δ 340 319 cf. 315 et v. Δ 340

A(GFSM) 2 οἰκήσεις] ε´ add. S 3 οὕτως] καὶ add. S 4 ὁμοιομερῶν G, Laert.: ὁμοιομερειῶν ASM 5 Φιλαίας A Φιλίας FS 6 τῆς] τοῦ A ad 311 ὁ Ἀρεωπαγίτης mg. add. S 7 ἐν πορείᾳ M, post litt. Ψ: ἐν πορίᾳ F, v. l. post litt. Ψ, ἐμπορείᾳ AS εὐπορείᾳ G διφαλαγγίας G διφαλαγγία FVM ἥτις] ἤτοι F 313 om. AFS 10 καὶ pr. G: om. M ὁμοιότητος M 11 αὐτόν G 12 τῷ θεῷ G 14 πεποιθέναι S 15 τ'] δ' GM φέρων G, v. l. Ar. 16 οὕτως δὴ αἱ S 21 Ὁμφαλητομίαι A 23 τρυφῆς F 29 οὐ om. F 30 λέγεται S Πλάτων—31 ὄμφακας om. FS

320 **Ὄμφαξ:** ὠμόφαξ τις ὤν. ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροι- Ecl.
μία· Σικελὸς ὀμφακίζεται. Σ

321 **Ὀμφή:** θεία κληδών, ἢ φήμη. Σ

322 **Ὀμφήν:** κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὀνείρου φάντασμα. Σ

323 **Ὄν:** τὸ οἷόν τε ἐστὶ ποιεῖν ἢ πάσχειν.

324 **Ὄναγρος:** εἶδος ζῴου. Δ

325 **Ὀναγροι:** μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες, οἵτε ἁρπάζειν E?
τοὺς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

326 **Ὄναρ:** ὄνειρος. ζήτει ἐν τῷ Ἀλκιβιάδης. λύσις ὀνείρου· ὄναρ Δ On.
καθ' ὕπνους νητρεκὲς λαλεῖν τόδε. ὄναρ ἡ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται. Metaphr

327 **Ὀνάσιμος,** Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικὸς καὶ σοφιστής, τῶν Hesy.
ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε Στάσεων διαιρέσεις, Τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, Περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

328 **Ὄνασθαι:** ἐπαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι. ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ Σ + E
ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων.

329 **Ὀναίατο:** ἀπολαύσειαν. Σοφοκλῆς· μηδέποτ' ἀγλαΐας ὀναίατο· Soph.
τουτέστιν ἡδονῆς, δόξης· τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

330 **Ὀναίμην:** ἐπιτύχοιμι, ἀπολαύσω. καὶτὴ γὰρ ἐγώ, οὕτως Σ
ὀναίμην τῶν τέκνων. Ar.

331 **Ὄναιντο:** ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι. Σ

332 **Ὀνεία:** ἡ τοῦ ὄνου δορά. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους καὶ Δ
τὴν ὀνείαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας. Βάβριός φησιν.

333 **Ὄνειαρ:** ὄνειρον. ἃ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον Δ
ὄνειαρ· ἢ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔης. ἀντὶ τοῦ ἀληθής· Anth. + x
παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.

334 **Ὀνείατα:** οὐ πάντως βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ Hom.

320 — φαγεῖν cf. Orion 118, 5, unde Et. M. 625, 56; Ambr. 227 = Lex. de sp. 321 = P, Σ^a cf. Ba 318, 6, H 322 = Σ^a cf. P, Et. M. 626, 1, Ba 318, 7, H, sch. B 41 324 cf. Ps. Herodian. 100 326 — ὄνειρος cf. sch. A 63, Lex. de sp. ὄναρ καθ'—τόδε Astramps. ὄναρ ἡ sq. Metaphr. 329 Soph. El. 211—2 c. sch. plenior. 330 — ἀπολαύσω = P, Σ^a, Ba 318, 8 cf. H, sch. Luc. 32, 26 καὐτὴ sq. Ar. Th. 469 331 = P, Ba 318, 9 cf. Zon. 1454, H, sch. Luc. 252, 23 sqq. 332 τὴν σάγην sq. Babr. 7, 12—3 333 ἃ—ἔης Anth. 7, 42, 1—2 δοιαὶ sq. τ 562 334 = sch. A (Aristonic.) in Ω 367 cf. Ap. S. 121, 13, unde H, Et. M. 626, 3

320 extr. cf. v. Σικελός 326 Astramps. cf. v. K 138 et v. ὕπνος 2 328 cf. 329—331 cett. 330 cf. v. Ε 156 331 cf. 328, 332, 354, 363—4 332 cf. v. σάγη 333 ἀληθής cf. v. Ε 3285 334 Eust. O. 1877, 64

321 post 317 F 323 om. AF mg. S 324 post 325 iterum A; 325 non nov. gl. AM A(GFSM) 9 ζήτει—Ἀλκιβιάδης ss. M: om. rell. λύσις—10 ἐφίσταται om. AF mg. S 9 λύσις ὀνείρου om. G 10 ὄναρ ἡ—ἐφίσταται om. S 11 ἱστορικὸς om. A; ἱστορικὸς καὶ del. Flach τῶν] εἰς τῶν Daub 12 Κωνσταντίνου F; cp. AS Κωνσταντίου GM ἔγραψε—14 πλεῖστα om. F 14 ἐγκώμια om. G 17 ἀπολαύσειαν—ὀναίατο om. A 22 καὶ om. A, nov. gl. 24 προσέθηκεν F 25 Βατλάδαο A 26 ἀληθές Kust.

πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. Ὅμηρος· ὀνείατ' ἄγοντα. οὐκ εἶπε δὲ φέροντα· οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

Δ 335 Ὀνείδειος λόγος: ὁ ὀνειδιστικός.

Δ 336 Ὀνειδίζω. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς
Soph. οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδιεῖ, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

Synt. 337 Ὀνειδίζω· δοτικῇ. οἴεσθε καὶ τὸν Σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. καί, μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰτιατικῇ δέ· καὶ τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ὠνείδισε θεοῦ παράταξιν; καί, μή μοι γένοιτο καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι.

Δ 338 Ὀνειδιῶ: ὀνειδίσω.

Ε 339 Ὀνειδίσας: μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρίαν αὐτῷ καὶ κακίαν.

Δ 340 Ὄνειδος: μέμψις. ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ'
Anth. ἑκάστα, ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἁρνυμένα βίοτον.

Δ 341 Ὀνεῖον: ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵστανται.

Δ 342 Ὀνειρείῃσι: ποιητικῶς.

Δ 343 Ὀνειρολεσχία: ἡ ὕβρις.

Σ 344 Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον. ὅτι, ὥς φησι
Phil. Πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι καὶ νόσους καὶ σημεῖα.

345 Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει· ἕτερον γάρ ἐστι καὶ οὐ ταὐτό. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν· ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προαγορευτικόν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν, τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν καὶ ἀποβησόμενόν ἐστιν ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὡς καὶ Ὅμηρος· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Σ EL 346 Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται. οὐ χρεὼν οὖν ταῦτα τοὺς Σαρα-

335 = Zon. 1452 cf. sch. Φ 393; l. = Ambr. 321 336 Ὀνειδίζω = Ambr. 366 σὺ sq. Soph. OT 372—3 c. sch. 337 cf. Synt. Gud.; — ὀνειδίσῃς cf. Bk. 160, 3; — ὀνειδίζειν cf. An. Ox. 4, 298, 28. αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. μηδενὶ — ὀνειδίσῃς Isocr. 1, 29. καὶ τίς — παράταξιν 1 Regg. 17, 36 338 = Ambr. 359 cf. Zon. 1454 340 — μέμψις cf. H, Et. M. 626, 14 ζώειν sq. Anth. 6, 174, 7—8 341 — ὄνοι = Ambr. 354, Zon. 1454 342 l. δ 809 343 = Ambr. 329 344 — πληττόμενον = P, Ba 318, 10 cf. H ὅτι sq. Laert. 8, 32 345 Artem. 4, Prooem. p. 199; B 56 346 — φαντάζεται = P, Ba 318, 11 cf. Zon. 1454, H οὐ — p. 539, 1 ὀνειροπολεῖν Men. Prot. fr. 15, FHG 4, 221b = EL 191, 6—7

336 cf. v. τυφλός 340 cf. v. A 3988 343 cf. v. Λ 310

A(GFSM) 2 δὲ om. A 3 Ὀνείδιος GSM (contra ord.), v. l. Zon. ὁ om. G 7 πρὸς — λόγος om. F Τειρεσίου M 337 om. AF post 340 S 8 οἴεσθαι S ὑμῖν M: ἡμῖν G, An. Ox.; S legi neq. 8 καί alt. — 10 ὀνειδισθῆναι om. S 14 ζώην FM ζώον S ζώου G 15 χειρὸς A 17 Ὀνειρήῃσι A Ὀνειρίοισι G 345 extra ord. 21 ἕτερον — 29 ὄνειρος om. F 22 τὸ ἐνύπνιον $A^{ac}S$ 25 ἐξ om. (propter cp.) AS 27 ἐστιν] ἔς τι M cf. Artem. 30 οὐ — p. 539, 4 πάσχοντες om. F

κηνοὺς ὀνειροπολεῖν. Ὀνειροπολεῖν τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε· Ar.
τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων, τὸ δὲ ὀνειρώσσειν ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφιέντων· ὅπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες.

347 Ὀνειροπόλος: ὀνειροκρίτης. Σ

348 Ὄνειρος· ζήτει ἐν τῷ ἄνθρωπος.

349 Ὄνειρος· ἀγκῶνες, οἵ εἰσι μέρος τι τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ προσπηχσόμενα κατ' ὄναρ τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας. Suid.

350 Ὀνείρωξις: ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. καὶ Ὀνειρώσσω, τὸ Δ
ἐνυπνιάζομαι.

351 Ὀνησίκριτος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ἀπόγραφος Δ
ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει. τουτέστι τοῦ Ξενοφῶντος.

352 Ὀνηθῆναι: ὠφεληθῆναι. Ξενοφῶν· ἔχρῃζον πρὸς τὰ χωρία Σ + Ε
προσβάλλειν καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι.

353 Ὀνηλάτης: ὁ ὄνους ἐλαύνων. Δ

354 Ὀνήσασθαι: ὠφελεῖσθαι, ἀπολαβεῖν. Σ

355 Ὀνησιδώρα: ὄνομα κύριον. Δ

356 Ὀνήσιμος: ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον. Δ

357 Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων. Σ

358 Ὀνητήν: ἐναπόλαυστον. Σ

359 Ὀνήτωρ: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. Harp.
εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.

360 Ὀνίας: ὄνομα κύριον. Δ

361 Ὀνιαία: τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. καὶ Ὀνίδες, τὰ τῶν Σ
ὄνων ἀποπατήματα, ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν. Ar.

362 Ὀνίδιον: ὑποκοριστικῶς τὸ ὀνάριον. Δ

363 Ὀνίνασθαι: ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι. Σ

364 Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ. καὶ Ὀνίνημι· αἰτιατικῇ. Σ Synt.

346 τοῦ sq. sch. Ar. Nu. 15 347 = P, Ba 318, 12 cf. H, sch. Ε 149 350 Ὀνείρωξις cf. Ambr. 335. Ὀνειρώσσω sq. aliter Ambr. 360 351 — κύριον = Ambr. 300 ὁ sq. Laert. 6, 84 352 ἔχρῃζον sq. Xen. An. 5, 5, 2 353 = Ambr. 297, Ps. Herodian. 100 354 = P, $Σ^a$, Ba 318, 13 355 = Ambr. 336 356 cf. Zon. 1452. — ὠφέλιμος cf. Ambr. 295 357 = P, Ba 318, 14, H cf. Zon. 1452, Ps. Herodian. 188 358 cf. P = Ba 318, 15 359 Harp. = P; Isocr. 15, 93 360 = Ambr. 302 361 — ἀφόδευμα = P, Ba 318, 17, H Ὀνίδες sq. sch. Ar. Pac. 3 363 cf. P, Ba 318, 19, H 364 — ὠφελεῖ = P, $Σ^a$, H, Ba 318, 18, gl. Dionys. Ὀνίνημι sq. = Synt. Gud., An. Ox. 4, 298, 29 cf. Synt. Laur.

349 ex vv. A 249 et Ε 1503 351 cf. v. A 3274 352 cf. 331, 354, 363—4 354 cf. 331, 352, 363—4 363—4 cf. 331, 352, 354

1 ὀνειροπολεῖν om. GS Ὀνειροπολεῖν om. AM, geminavit Gsf. 348 ex mg. M: om. rell. A(GFSM) 349 om. AFS 7 Ὄνειρος] ἤγουν λύσις ὀνείρου ss. M 7. 8 προσπηχσόμενα G cf. v. A 249 351 post 355 GM, ordo poscit; del. Bhd. 12 ἀπογράφων F post 351 Ὀνησίκριτος, ὄνομα κύριον add. F 16 Ὀνήλατος AFSM^{ac} 17 ἀπολαύειν Ba 24 μνημονεύει G 359—360 inverso ord. A 361 post 330 F 26 Ὀνιβία S Ὀνιδία G, ordo poscit 364 post 359 A

Δ 365 Ὄνιον: ὠφέλιμον.

Σ 366 Ὄνθος: βόλβιτον. τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὅμηρος· ἐν δ' ὄνθου βοέος πλῆτο στόμα. φασὶ δὲ κάνθαρον τὸ ζωῦφιον·
Ar. λέγεται δὲ εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς
ποσίν, ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς
Suid. δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ ὀνθηλεύουσι τὸν οἶνον συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν.

Suid. 367 Ὀνόγυρος: φυτὸν ἀλεξίκακον, ὅπερ τριβόμενον ὄζει· οἱ δὲ ἀνάγυρον αὐτό φασιν. ὅθεν μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν· κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.

Σ 368 Ὀνοκίνδιος: ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.

Δ 369 Ὀνομάδημος: ὄνομα κύριον.

Harp. 370 Ὀνομάζων: ἀντὶ τοῦ φράζων, ἑρμηνείᾳ χρώμενος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Δ 371 Ὀνομακλῆς: ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ Ὀνομακλεῖ, Ὀνομακλεῖ.

Hom. 372 Ὀνομάκλυτος Ἄλτης: ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ αὐτὸς εἴη τοῦ διαβεβοημένου.

Δ 373 Ὀνομαστί: ἐξ ὀνόματος.

Δ 374 Ὀνομαστός: πολύς. καί, Οὐδ' ὀνομαστός, ὁ μὴ ῥηθῆναι
δυνάμενος, ὁ πολύς. τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι
Anth. δεῖμα θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος.

Thdr. 375 Ὀνόματα: γνῶσις. Δαβίδ· ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφορὰς καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν· οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ· ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγου ἐστερημένα· ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

Σ 376 Ὀνομήνω: ὀνομάσω.

377 Ὄνον ἀπότρεψαι κνώμενον.

Ar. 378 Ὄνον ὄρνιν: λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος

366 — κοπρός = P, Ba 318, 16 cf. H; sch. Ψ 775 = Lex. de sp.; Ambr. 299 Ps. Herodian. 101, Et. M. 626, 40 ἐν — στόμα Ψ 777 cf. Ap. S. 121, 16 φασὶ — γεννῶνται sch. Ar. Pac. 7 368 = P, Ba 318, 20 cf. H 370 Harp. = An. Ox. 2, 497, 21 cf. P; Dem. 18, 35 371 cf. Ambr. 305 372 sch. X 51 cf. sch. A (Aristonic. sed non ap. Friedlaender), Hes., Ap. S. 121, 19 373 = Ambr. 368, Zon. 1455 374 τοῦ sq. Anth. 6, 220, 7—8 375 Thdr. in Ps. 147, 4, PG 80, 1980c 376 = P, Ba 318, 23, Zon. 1455, H (gl. Hom.) 378 Ar. Av. 719 et 721 c. sch.

366 Ar. hinc v. K 810 extr. καὶ ὀνθηλεύουσι sq. ex v. K 334 367 ex v. A 1843 378 cf. v. οἰωνοί

A(GFSM) 2 Ὅμηρος — 6 γεννῶνται om. F 3 δ'] θ' S cf. Hom. βοέης GM πλῆστο M^{ac} πλεῖστο AS 4 λέγεται δὲ om. GM 5 ἐγγενήσῃ ASM^{ac} γεννήσῃ G 6 καὶ — 7 σαπρόν om. AF post vs. 5 ἐγγεννήσῃ omisso καὶ S 7 ὀνθολεύουσι S 367 om. AF post 370 S 9 μετηνέχθει ἡ παροιμία S κινεῖς] κατὰ σαυτοῦ κινεῖς G 11 Ὀνοκίνδυνος F 13 ἀντὶ τοῦ om. G τοῦ om. A ἑρμηνεύων χρ. G 14 ὑπὲρ] ἐν τῇ ὑπὲρ F cf. Harp. 15 Ὀνομακλέϊ] Ὀνομακλέει S, Ambr. 16 Ὀνοματόκλυτος GF 17 ὄνομα F αὐτὸς εἴη] κλυτὸς ἐπὶ e sch. Gsf. 19 ὁ] πολύς· ὁ F 22 γνώσεις G 377 om. AF 29 συμβολικῶς GFM, v. l. Ar. συμβουλικὸς ss. ἤγουν μάντικ(ος) S

περὶ ἀρρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα. ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος, πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη· ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη. καὶ αὖθις· ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντ'
5 ὄρνιν. ἐπεί τινας εἰώθασι τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους.

379 Ὀνόουλφις: ὄνομα κύριον. ἐθνικόν. ζήτει ἐν τῷ Ἁρμάτιος. Δ

380 Ὄνος: τὸ ζῷον, καὶ ὄργανον. Δ

381 Ὄνος: τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν καὶ συστρεφό- Hdt.
10 μενον.

382 Ὄνος ἄγων μυστήρια: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόν- Prov.
των. τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων Ar.
ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν οὖν ὅμοια πάσχων τῷ
15 πιεζεῖσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν Ἀριστοφάνης.

383 Ὄνος ἄγων μυστήρια: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. Prov.
τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. Σ
Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησίν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

384 Ὄνος ἀκρῳ̣ κάλπιγγος· Εὔπολις Ταξιάρχαις. Σ

20 385 Ὄνος πρὸς αὐλόν: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων· διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.

386 Ὀνόσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. Τακτικά, Περὶ στρατηγη- Hesy.
μάτων, Ὑπομνήματα εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας.

387 Ὀνόσαιτο: ἐκφαυλίσοι. Δ

25 388 Ὄνος ἐν μελίτταις· Κράτης Τόλμαις. καί, ὄνος ἐν μύρῳ, Σ
παροιμία.

389 Ὄνος εἰς ἄχυρα: παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ Σ
ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

390 Ὄνος εἰς Κυμαίους: ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. διότι Prov.
30 παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. καὶ κατὰ τουτουσὶ E
τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτατα

380 cf. Et. M. 626, 32, H 381 gl. Hdt. 8, 31 cf. H 382 et 383 — πραττόντων cf. Greg. Cypr. 3, 19 382 τοῖς sq. sch. Ar. Ran. 159 cf. H, Paroem. ed. Gsf. 85 n. 706 383 τότε sq. cf. P 384 = P; Eup. fr. 261 387 cf. Ap. S. 121, 17, unde H; sch. Δ 539 388 = P; Cratet. fr. 36 389 = P cf. Ath. 2, 52e; Phryn. 10, 1 390 καὶ κατὰ — p. 542, 1 ἡγούμενοι fort. Aelian.

385 cf. 391

1 εἶδεν — 5 καλοιωνίστους om. F 2 πῶς] πῇ S 5 τινες G 7 Ὀνούολφις G Ὀνόουλφος FM^{ac}, v. A 3968 κύριον om. S 11 τι om. F 12 τοῖς — 18 τότε om. F 14 οὖν om. S ὅμοια GSM: ὁμοιότητα A ὁμοιότατα Bhd. ὅμοιόν τι sch. 383 non nov. gl. SM 18 φησὶν ed. pr., Phot.: φασὶν omnes 19 ἀκροᾶται ed. pr., Phot. Ταξιαρχίαις GM 385 om. AF; καὶ ὄνος π. αὐλόν rel. omissis post vs. 22 Ὀνόσανδρος S 22 Τακτικά] ἔγραψε T. G Τακτητικά F 23 τὰς om. GM 25 καὶ om. A, nov. gl. 26 παροιμία om. A 27 παροιμία om. AS 30 Κυμ. φοβερὸς ἐδόκει ὁ ὄνος G 31 πάντες] ἐν παντὶ Wyttenbach φοβερώτατον G cp. A φοβερώτερον ed. pr. A(GFSM)

Ε εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. ὅτι τὸ ἐπ' ὄνου φέρειν τινὰ γυμνὸν τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη Παρθυαίοις νενόμισται.

Σ 391 Ὄνος λύρας· Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. ἡ δ' ὅλη παροιμία, ὄνος λύρας ἤκουε καὶ κάλπιγγος ὖς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων
Suid. μηδὲ ἐπαινούντων. ὅτι Ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κεκτῆσθαι, σοφίας ἀκροατήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμμωνιανός.

Ar. 392 Ὄνος στύπαξ: τὸ στύπαξ, ὅτι στυπιοπώλης.

Prov. 393 Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κατὰ ἀμφότερα. τό τε γὰρ ζῷόν ἐστι νωχελές· τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαί τινα πάνυ τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο τινι πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος.

Σ 394 Ὄνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι· σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπετίσιν· οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται.

Δ 395 Ὀνοτοί: ψεκτοί, μεμπτοί.

Σ 396 Ὄνου θανάτους: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Prov. 397 Ὄνου παρακύψεως: ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γάρ, ὅτι κεραμεύς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριών, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἁπάντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως.

Σ 398 Ὄνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἱστὸν ἀνέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

Σ 399 Ὄνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ

390 ὅτι τὸ sq. Ios. Ant. 18, 356 (indicav. Gsf. ms.) **391** — ἐπαινούντων = P; Men. com. fr. 527 **392** sch. Ar. Eq. 129 cf. H **393** cf. Zen. V 42, P v. ὄνῳ τις **394** = P; Cephisod. fr. 1 (1, 800 K.), Crat. fr. 52 **395** cf. H, sch. Ap. R. 4, 91 **396** = P **397** cf. Zen. V 39 **398** = P **399** — p. 543, 4 ἀποκείροντα = P; Crat. fr. 348

391 init. cf. **385**. Ἀμμωνιανῷ sq. ex v. A **1639** **399** init. cf. v. Π **1776** (partim hinc) hinc vv. A **4176**, Ει **284**, χύτραν π. extr.

A(GTFSM) 1 ἐπ'] ὑπ' Gsf. ὄνον GT, Ios. φέρεσθαι ed. pr. γυμνὸν om. GT 3 δ' ὅλη Pors. (sch. Pl. Rep. 563d contulit Gsf.): ἡ δοχὴ omnes, Phot. παροιμία om. F 4 λέγεται AF, Phot.: ἡ λ. GTSM κατασυντιθεμένων SM 5 ὅτι — 6 Ἀμμωνιανός om. ATFS 5 ὅτι Ἀμμ. M: Ἀμμ. γὰρ G 7 στύπαξ coll. sch. et Hes. Kust. στυπειοπώλης (G)SM 9 τὸ δὲ] τό τε ss. M τὰ om. F 10 τινα] τί τινα Bhd. 11 ἂν om. S 12 αὐτῷ καὶ ὦτα μέσον ἔχει G 13 Κηφισόδωρος Phot.: Κυφισόδωρος F Κουφισόδωρος A Κηφισίδωρος M^{ec} Κυφισίδωρος GM^{ac} Κυφισέδωρος S 14 σκώπτες S δὲ om. S 15 πιπτάζουσι S 17 θάνατος F, Phot. 21 ἀνέτρεψε T, ed. pr.: ἀνέστρεψε rell. 24 ἁπαντώντων GM: ἁπάντων ATS, Zen. 29 ἀνηνύτων] ἀνοήτων GT

παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κόπρον θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ᾅδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ Ar.
ἐν ᾅδου ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

400 Ὄνου σκιὰ καὶ Περὶ ὄνου σκιᾶς· Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· ὅΣ τι ἄν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν Ὄνου σκιάν. οἱ δὲ πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν ἤρξατο διηγεῖσθαι, ὡς Μεγαράδε ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον, καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δ' εἰπών, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

401 Ὄνου σκιά: ἐπὶ τῆς οὐθενείας. φασὶ γάρ, ὅτι νεανίσκος Ἀθή- Prov.
νηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ λαβούσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπέδυ τὴν σκιάν.

402 Ὀνῶ· αἰτιατικῆ. τὸ ὠφελῶ. Δ

403 Ὀνωρᾶτος: ὄνομα κύριον. Δ

404 Ὀνωρία, ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ· ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν Ε εἴχετο σκήπτρων. Εὐγενίῳ δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἐχόντι πραγμάτων ἦλω ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος, καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

399 παρ' ὅσον sq. sch. Ar. Ran. 186 cf. H, Paroem. ed. Gsf. 85 n. 708 **400** = P cf. sch. Pl. Phaedr. 260c = sch. Luc. 245—6; sch. Ar. Vsp. 191, Phot. Bibl. p. 495a 17—30, Harp. et Phot. περὶ τῆς ἐν Δ.; Soph. fr. 308, Ar. fr. 192, Aristot. fr. 582, Dem. 5, 25 **401** cf. Diogen. VII 1, Paroem. ed. Gsf. 85 n. 711 **402** cf. Synt. Gud., An. Ox. 4, 298, 30. τὸ ὠφελῶ = Ambr. 361, Ps. Herodian. 100 et 211, Herodian. schem. Jb. 149, 345 **403** = Ambr. 308, Zon. 1453 **404** Io. Antioch. fr. 199, 2, FHG 4, 613 = EI 124, 22—26 (Prisco attr. de Boor Byz. Zt. 21, 400)

400 cf. v. ὑπὲρ ὄνου c.

7 γίνεται A^{ac} 8 ἡμῖν G δ' om. G 10 τοῦτον ASM^{ac} om. Phot. A(GFSM)
17 περὶ] ἀπὸ G 19 τὰ om. S αὐτοὺς S εἰ περὶ] εἰπὼν G 20 δέονται καὶ παρακαλοῦσιν] λέγονται S 23 τοῖς Ἀθηναίοις S 26 καταλαβούσης ed. pr., Zen. VI 28 29 Ὀνωράτος ed. pr., Ambr.: Ὀνωράτης F Ὀνωράτ AGM Ὀνοράτ S
30 Βαλεντιανοῦ F 31 σκήπτρων] θρόνων S

Δ 405 Ὀνώριος: ὄνομα κύριον.

Phil. 406 Ὄντα· τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακά, τὰ δὲ οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν αἱ ἀρεταί· κακὰ δὲ τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπά· οὐδέτερα δὲ ὅσα μήτε ὠφελεῖ μήτε βλάπτει, οἷον ζωή, ὑγεία, ἡδονή, κάλλος, ἰσχύς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια· καὶ τὰ τούτοις ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, ἀσθένεια, πενία, ἀδοξία, δυσγένεια καὶ τὰ παραπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθά, ἀλλ' ἀδιάφορα, κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὑγεία· οὐκ ἄρα ἀγαθόν· ᾧ δὲ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· πλούτῳ δὲ καὶ ὑγείᾳ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ ὑγεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς· μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν.

Δ 407 Ὄντος: ὑπάρχοντος.

Σ 408 Ὄντως: ἀληθῶς.

Σ 409 Ὄνοι κανθήλιοι.

Δ 410 Ὄνυξ.

Σ 411 Ὀνυχίζεται: ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινι ἐξαπατηθῆναι. καί, ἀπονυχιῶ σου τὰ ἴν-

Suid. πρυτάνῃ κιτία· ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων· ἀφαιρήσομαι γάρ, φησί, τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι.

Δ 412 Ὀνύχιος: εἶδος λίθου. καὶ Ὀνυχίτης.

Δ 413 Ὄξει: δοτική· ἡ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ Ὀξείδιον.

Suid. ὅτι τὸ ὄξος καὶ ἀλίβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστιν. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός.

Prov. 414 Ὀξεῖα: ἡ λόγχη. καὶ παροιμία· Δι' ὀξείας δραμεῖν, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

Ar. 415 Ὀξίνην· Ἀριστοφάνης· ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.

Ar. 416 Ὀξίς· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα χαλκῆ γέγονεν. ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ἢ λοπάδος εἶδος, εἰς ὀξὺ λῆγον.

405 = Ambr. 309, Zon. 1453 406 Laert. 7, 102—3 407 cf. Zon. 1455 408 = P, H, Zon. 1455 409 = P, Σ^a cf. Ba 318, 21, sch. Ar. Vsp. 170 410 cf. Lex. de sp. 411 — Ἀριστοφάνης (fr. 834) = P cf. Σ^a, Ba 318, 24 ἐν—ἐξαπατηθῆναι Artem. 1, 22 extr. 414 = Zen. III 13; l. = Ambr. 382 415 Ar. Vsp. 1082 416 Ar. Pl. 812—3 c. sch.

407 cf. v. Ει 152 409 cf. v. Κ 313 411 cf. vv. Ε 1802 et 3885. καὶ sq. ex v. Α 3461 413 ὅτι sq. ex v. Α 1210 414 cf. v. Δ 1186 415 cf. v. Θ 571

A (G F S M) 10 οὐκ ἄρα ἀγαθόν om. G ἔστιν alt. — 11 οὐκ om. A 11 πλούτῳ — 12 ἀγαθόν alt. om. S 13 εἶναι] καὶ sed delet. add. A παντὸς sed delet. add. S 407 post vs. 7 παραπλήσια transpos. S 411 non nov. gl. F 19 καί — 21 ὀνυχίσαι om. A F 20 πρυτάνῃ S, v. A 3461: πρυτανείῳ M πρυτανίῳ G ἀντὶ τοῦ S M: ἤγουν G ἀπὸ — 21 φησί et 21 ἀπονυχίσαι — ὀνυχίσαι om. S 22 Ὀνύχιος] Ὀνύχινος G S M 23 Ὀξίδιον G M^{ec} ὅτι — 25 νεκρός om. A F post vs. 26 δραμεῖν S 23 ὅτι om. G 28 Ἀριστοφάνης — 30 Ὀξίς om. F S 28 ἐμαχόμεθ' G cf. v. Θ 571

417 Ὄξος ἐψητόν, τὸ ἀπὸ φοινίκων. E

418 Ὀξώδης, ὀξώδους. Δ

419 Ὄξωνος. Δ

420 Ὀξὺ καὶ βαρὺ κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς· Phil. ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό τε ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀφῆς τὸ ταχέως ἐνεργοῦν, οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ, ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν, ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν· ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων ὀξὺν μὲν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον, βαρὺν δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραὶ οἷον ἡ νεάτη τῶν ἐπ' ἔλαττον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, ὀξυτέρους τοὺς φθόγγους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο, ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσίν εἰσι καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν μαχαίρᾳ.

421 Ὀξύβαφον: τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον Ar. τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν ἢ τρυβλίον. ὅτι φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς Suid. ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλιφίῳ.

422 Ὀξυβελής: ὀξέως βάλλων, ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Σ

423 Ὀξυδέρκεια· Ὀξυδορκία δέ. Δ

424 Ὀξυθύμια· ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος Σ εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθύμια ἐλέγετο.

425 Ὀξυθύμια· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ οὗ Harp. πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθύμοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μέν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι, ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ

417 Xen. An. 2, 3, 14 419 = Ambr. 374 420 — vs. 17 ἐφύλαξε Philop. 373, 14—27. vs. 17 τὸ sq. Alex. Aphr. 108, 19—21 421 — ὄξος aliter H μεῖζον — τρυβλίον alt. Ar. Av. 361 c. sch. 422 = P, Ba 318, 25 cf. sch. Δ 126, unde Et. M. 627, 1 et H 423 cf. Ambr. 381 et 383, Zon. 1456 424 = P cf. H, Bk. 287, 24 et 288, 7 425 Harp. = P cf. Poll. 2, 231; Hyper. fr. 79

421 ὅτι sq. ex v. Δ 1155

2 Ὀξώδης A F: Ὀξώδους S M om. G 5 τὸ alt. om. A 6 οἷον — 7 ἐνεργοῦν A (G F S M) om. S 8 μὲν om. S 10 οὖν om. S μὲν ex A, Philop. 12 παραγενόμενον A G S M^{ac} καί] καὶ μὴ G M 13 τῶν] τὸν S 21 Ἀριστοφάνης — 22 τρυβλίον om. F 21 ἐντεῦθεν S προύσθου A S 22 ὅτι — 23 ξυλιφίῳ om. A F S 22 ὅτι om. G 23 ξυλιφίῳ v. Δ 1155: ξυληφίῳ M ξυλιφίοις G 25 Ὀξυδορκία] Ὀξυδερκία G 425 om. F 29 ὀξυθυμίοις G M^{oc}, Harp. plen. 31 φασι Harp. Phot.: φησι omnes 32 ταῦτα om. S

φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.

Δ 426 Ὀξυλοβῶ: τὸ ταχέως ἀκούω.

Δ 427 Ὄξυλος: ὄνομα κύριον.

Δ 428 Ὀξύνω: παροξύνω. καὶ Ὀξυνῶ, ὀξυνεῖς.

Σ 429 Ὀξυωπέστερον: ὀξύτερον βλέπων.

Σ Δ 430 Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν. τὸ ῥῆμα Ὀξυωπῶ.

E 431 Ὀξυπαθῶς: λίαν περιπαθῶς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς.

Δ E 432 Ὀξυρεγμία. ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνοὺς ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη. Suid. Ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.

Σ 433 Ὀξύρροπον: ὀξέως θέον.

Δ 434 Ὀξύς: ταχύς.

Δ 435 Ὀξυτενής: ἡ ὀξεῖα τρίβος.

436 Ὀξύτης: πικρία, αὐστηρία. Ἀρριανός· κατὰ τὴν βασιλέως E ὀξύτητα καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε καὶ ξὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

Suid. 437 Ὀξύτης· ὅτι τρία μέρη εὐμαθείας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι τήρησις ὧν ἔμαθέ τις, ὀξύτης δὲ ἡ ταχύτης τῆς διανοίας, ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν.

438 Ὁ ὤν: ὁ ἀεὶ ὢν θεὸς ἡμῶν.

Σ 439 Ὄπα: φωνήν.

Σ 440 Ὀπαδός: ἀκόλουθος. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέ- E καστος καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.

Σ 441 Ὀπάζει: θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

Δ 442 Ὀπασάμενος: ἑταίρους λαβών.

Σ + Anth. 443 Ὀπάσας: ἀντὶ τοῦ παρασχών. οὕτινι δ' ἔμπης ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἑοῦ θανάτου.

Ar. 444 Ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν: ἀντὶ τοῦ ἐκροφήσων· ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

429 = Ba 318, 26, P, Σ^{s} cf. Zon. 1455 430 — βλέπειν = P, Ba 318, 28 431 λίαν + οἱ sq. Th. Simoc. 5, 10, 1 432 ἡ — προσποιουμένη Proc. h. a. 4, 23 433 = P, Ba 318, 27 434 cf. H, Lex. de sp. 435 cf. Ambr. 379 436 κατὰ sq. Arr. Parth. fr. 99 438 = Cyrill. sec. Wentzel; gl. sacra 439 = P, Ba 319, 1, sch. B 182; Orion 120, 11, unde Et. M. 627, 9; Byz. Zt. 16, 64, 2 cf. Choer. Epim. 57, 20, H 440 — ἀκόλουθος = P, Ba 319, 2, Et. Gen., Et. M. 627, 10 cf. H; l. = Lex. de sp. ὁ sq. Aelian. fr. 83 441 = P, Ba 319, 3 cf. H, Apion, sch. Ψ 151; sch. Є 334, unde Et. M. 627, 26 442 (fort. in κ 59) cf. sch. Τ 238, H 443 οὔτινι sq. Anth. 7, 149, 1—2 444 Ar. Eq. 691—2 c. sch.

426 Eust. I. 1137, 6 427 cf. v. τριόφθαλμος 432 Ὀξυρεγμία alt. sq. ex v. Є 1806; hinc Z 1456 437 ex v. A 402 439 cf. 1068 440 cf. v. K 2098 441 cf. 443 443 cf. 441

A(GFSM) 3 Ὀξυβολῶ AGF 6 βλέπον ASM, Σ^{s} 7 ῥῆμα] θέμα G 11 Ὀξυρεγμία — ἐποξίσῃ om. AFS 14 Ὀξυτονίς G τρίβους S 15 κατὰ] καὶ Bhd. 16 ὁμῶς F σὺν G 437 om. AFS 18 ἡ om. G 22 ὁ alt. om. F ἄπρακτός FS 24 θεωρεῖ] ἢ θ. G 25 ἑτέρους GS 26 δ' om. A

445 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων. Prov.

446 Ὅπερ· τοῦτο τὸ ὅπερ τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν, καὶ ᾧ ἐὰν προστεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει· οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος· καὶ ὅπερ ὂν καὶ ὅπερ ἀγαθὸν τὸ κυρίως, ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως ἐν τούτῳ τε καὶ τοῦτο. Phil.

447 Ὅπη: ὅπου. Σ

448 Ὀπηνίκα: ὁπότε, ὅταν. Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως Σ ὀπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας τὴν πορείαν ποιοῖντο. E

449 Ὀπή νυκτερίς: ἡ διάτρησις. Δ

450 Ὅπη παρείκοι: ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει. Δ

451 Ὀπήτιον: τὸ συμπλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Ecl.

452 Ὀππιανός, Κίλιξ, ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως. Ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε', Κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις δ', Ἰξευτικὰ βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα· ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας δύο. Hesy.

453 Ὄπιμα· ὁ δὲ Κράσσος τὸν βασιλέα Δάλδων ἀποκτείνας τὰ σκῦλα E τῷ Διῒ ὄπιμα ἀνέθηκε. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

454 Ὀπιπεύω: περισκοπῶ. Δ

455 Ὄπις: ἡ ἐπιστροφή. Δ

456 Ὀπισθοβάμων: ὁ πάγουρος. ὀπισθοβάμονα, τρίχηλον, ὀκτάπουν νηκτάν. Anth.

457 Ὀπισθόδομος: μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ συντάξεως· ἀνέῳξαν δήπου πρῴην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον. Ar. Harp.

445 = Diogen. VII 11 446 Alex. Aphr. 227, 7—12 447 = P, Ba 319, 4 448 — ἄν cf. Ba 319, 5, H οἱ sq. Xen. An. 3, 5, 18 449 cf. Ambr. 399—400 = Zon. 1458 450 cf. Ambr. Π 269 451 τὸ τὰς sq. cf. Orion 118, 6, unde Et. M. 627, 43 452 cf. vita 2 ap. Westerm. 454 cf. sch. Δ 371, H 455 = Ps. Herodian. 101, Ambr. 398 cf. Zon. 1458, sch. Π 388, H vv. ὄπιδα et ὄπιν 456 ὀπισθοβάμονα sq. Anth. 6, 196, 2—3 457 — ναοῦ sch. Ar. Pl. 1193 cf. Bk. 286, 26 = Et. M. 627, 52 ἐν ᾧ sq. Harp. = P cf. sch. Luc. 118, 27; Dem. 13, 14

450 cf. v. Π 590

4 προτεθῇ GM ὁ GM, Alex.: ἢ AFS 7 κυρίως] δ' add. V ἐκείνου — A(GFSME) 8 κυρίως om. A 8 τε GM, Alex.: δὲ A om. S 10 ὅπως] ὅπη S 11 ποιοῦντο S 17 β'] δ' S 19 στίχον G: cp. AM στίχῳ S 20 νομισμάτων E, Kust.: cp. AM νομίσματα GS 21 Κράσσος] Κόσσος Bas. Δάλδων] Γάλλον Bas. 27 τι] τὸ F Ἀθηνῶν F cp. A 28 τὰ om. S 30 τινὲς] δὲ add. S

Greg. 458 Ὀπισθόπους δίκη: ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν.
Δ 459 Ὀπίσω: ὄπισθεν.
Σ 460 Ὀπίστατον: τελευταιότατον.
Δ 461 Ὀπίτης: ὄνομα κύριον.
Σ 462 Ὅπλα φωτός: ὁ Ἀπόστολος, αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.
Σ 463 Ὁπλαί: αἱ πυξίδες, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.
Σ 464 Ὁπλή: ὁ κυκλοειδὴς ποῦς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν
Ar. ὀπισθίοις. κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. καὶ Σιμωνίδης· ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν. καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου· νύσσοντες χηλῇσιν.
465 Ὁπλιστής: ὁ ἐκ τῶν ὅπλων. πάντα τὸν ὁπλιστὰν κόσμον
Anth. ὁλωλεκότα.
Tact. 466 Ὁπλῖται, πελτασταί, ψιλοί, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως, ἔχουσι δὲ διαφοράς· ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόραισι περιμηκεστέροις, ψιλοὶ δὲ οἳ κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἥ τε γὰρ πέλτη μικρά τίς ἐστιν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ
Ar. τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. καὶ Ἀριστοφάνης· τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.
Σ 467 Ὁπλιτεύειν: ὁπλίζεσθαι.
Thuc. 468 Ὁπλίτης: ὡς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνεται παρὰ Θουκυδίδῃ· ὁ δὲ ναύτης ὡς κοινωνὸς τῆς εἰρεσίας ἀναλαμβάνεται.
Hom. 469 Ὁπλότερος: κατ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. Χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται Ὅμηρος, πρεσβυτέραν καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

458 sch. Greg. Ann. p. 95 459 cf. Ambr. 419—20; l. = Lex. de sp. 460 = P, Ba 319, 6 cf. sch. Θ 342 = Et. M. 628, 14, Et. Gen. 462 praeter ὁ Ἀπόστολος = P, Σ^a; Rom. 13, 12 463 = P, Ba 319, 7 cf. H, An. Ox. 2, 462, 26 464 — ὀπισθίοις = P, Ba 319, 8 cf. H κυρίως sq. sch. (plenior.) Ar. Ach. 740; Simonid. fr. 28, Hesiod. O. 489 et Sc. 62 465 πάντα sq. Anth. 7, 230, 2 466 — διαφοραί Tact. 24—5 τὸν θυμὸν sq. Ar. Av. 401—2 c. sch. 467 = P, Ba 319, 11 468 sch. Thuc. 7, 26, 1 469 συγκριτικῶς cf. An. Ox. 1, 322, 7, unde Et. M. 628, 32; Ap. S. 121, 34 Χαρίτων sq. = sch. A (Aristonic.) in Ξ 267

466 Tact. cf. v. I 546, post litt. Ψ

A(GFSM) 4 Ὀπίσθατον S; τὸ add. F 10 Ἀριστοφάνης—13 χηλῇσιν om. F 12 καὶ pr.] Ὅμηρος καὶ add. V 14 ὁπλιστὴν G 19 δὲ om. A 28 ἀντιλαμβάνεται F παραλαμβάνεται G λαμβάνεται sch. 30 Χαρίτων—32 ὁπλοτεράων om. F 30 ἐπειδὴ] ὁπλότερος add. S 31 πρεσβυτέραν Port.: cp. AS πρεσβῦτιν GM

470 Ὀπός: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. πρόκριτός ἐστι, Φίλιννα, τεὴ ῥυτὶς ἢ ὀπὸς ἥβης πάσης. Σ Anth.
471 Ὀπός· καὶ δι' αἰφνιδίου ὀπός, τουτέστιν ἐνθουσιαστικῆς. Suid.
472 Ὀπόσην πλείστην· στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ E
5 τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ᾖ.
473 Ὁπόσον καὶ Ὁποσοῦν καὶ Ὁποσονοῦν, ἐπίρρημα. Ὁπωσοῦν δέ. Δ Suid.
474 Ὁπότερος: ὁποῖος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὁπότερα τὴν Σ
γνώμην ἔχοι περὶ τῆς ἐμπίδος. τουτέστι πῶς διαλογίζεται καὶ διανο- Ar.
εῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δὲ οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.
10 475 Ὁποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους. Σ
476 Ὅπου γε δή. Σ
477 Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: τουτέστιν ἐν Prov.
δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατριβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς δια-
15 τριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.
478 Ὁπούντιος: οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. Ar.
Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἔγωγ' Ὁπούντιος οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου. λέγει δέ, ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φασίν.
20 479 Ὅπωπα: ἐθεασάμην. Σ
480 Ὁπωπή: ἡ πρόσοψις. Δ
481 Ὀπώρα. καὶ Ὁπωρίμων· τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους Δ
ἐξέτεμεν, οἳ δὴ πλέοι ὁπωρίμων δένδρων ἦσαν. σημείωσαι ὅτι οἱ διὰ E
χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται· ζήτει ἐν τῷ βληχωνία καὶ τὴν θερα-
25 πείαν καὶ ἐν τῷ διὰ χρόνου.
482 Ὁπωρινός. Δ
483 Ὁπωροφυλάκιον: τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον. Δ
484 Ὁπωρώνης: ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων. μῆλόν Δ
τις διΐων ἥρπασε, τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανό- E
30 μενον αὐτοῦ ἔχεσθαι.

470 — γάλακτος = P, Σ^a, Ba 319, 15 cf. sch. Ar. Pac. 1184; Ap. S. 122, 3, unde Et. M. 628, 39; H πρόκριτός sq. Anth. 5, 257, 1—2 473 Ὁποσοῦν sq. = Ambr. 417 cf. Lex. de sp. 474 — ὁποῖος = P, Ba 319, 17 cf. H; l. = Lex. de sp. ὁπότερα sq. Ar. Nu. 157 c. sch. 475 = P, Ba 319, 18; l. = Ambr. 418 476 = P, Ba 319, 14 477 cf. Zen. V 52 478 Ar. Av. 153—4 c. sch. 479 = P, Ba 319, 20 cf. H (in B 799) 480 = Et. M. 628, 48 cf. H, Ps. Herodian. 231 481 Ὀπώρα cf. Lex. de sp. 482 cf. Lex. de sp. 483 cf. Zon. 1459, An. Ox. 2, 462, 32, H; l. = Ambr. 408 484 — ἀγοράζων cf. Ambr. 386—7, H; aliter P; Lex. Patm. p. 145 (fonti rhetor. iniuria attr. Wentzel) μῆλόν sq. Aelian.

471 ex v. Δ 891 473 Ὁπωσοῦν δὲ ex 485 474 cf. v. Ε 1020

471 om. AFS 3 Ὀπός] φωνῆς ss. M 472 om. S 4 ἐκ τοῦ πέμπειν A(GFSM)
στρατιὰν ὁπ. F 6 καὶ Ὁποσοῦν (h. e. ὁπωσοῦν) ex A solo Ὁπωσοῦν δέ om. AFS, sed hab. Ambr. 8 ἔχει GS, v. l. Ar. 16 μονόφθαλμος] μωρὸς S
19 οὕτως AM 22 παραδείσους S 23 σημείωσαι—25 χρόνου e mg. M: om. rell.
28 μῆλόν—30 ἔχεσθαι om. F 29 διΐστῶν S ἀντιλαμβανομένου G

Δ 485 Ὅπως καὶ Ὁπωσοῦν. Δαβίδ· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
Thdr. λόγοις σου, καὶ νικήσῃς. τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν, ἀλλ'
Suid. ἐκβάσεως. καὶ Ὁπωστιοῦν. τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα σταιάζον ἀεί, τοῦτο παραλαβὼν ὁ Πομπήϊος οὐδ' ὁπωστιοῦν σταιάζοντας ἔσχεν.

Σ (Δ) 486 Ὀπτανεῖον: τὸ μαγειρεῖον.

Δ 487 Ὀπτανία: ἡ ἀπόβλεψις.

Σ 488 Ὀπτῆρας: κατασκόπους. καί μοί τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ
Soph. ξίφει ὀπτῆρ ἐσιδὼν πηδῶντα φράζει. Σοφοκλῆς.

Δ 489 Ὀπτῶντες: ἕψοντες. καὶ ὀπτώμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ
Etym. ἀσχολεῖσθαι καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὄπτησιν. ἑψῶντες δέ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθόν. καὶ ἕψοντες δὲ ταὐτό, ψῶντες δὲ σπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψήχω καὶ ψῆκτρον.

Σ 490 Ὅποι: ὅπου. ἀπαγγέλλειν κελεύσας, ὅποι ποτὲ γῆς Χοσρόην
EL τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν εἴη.

Δ 491 Ὁποῖος: ποδαπός.

Σ 492 Ὅποι ποτέ: ὅπου ποτέ.

Σ 493 Ὅρα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Δ 494 Ὁραθείς: θεαθείς.

Anth. 495 Ὁράμνους· ἐν Ἐπιγράμμασι· ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὁράμνῳ φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

Δ Suid. 496 Ὁράριον. Ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

497 Ὅρασις: γνῶσις. καὶ ὁ Εὐαγγελιστής· θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς. ζήτει περὶ ὁράσεως ἐν τῷ αἰσθήσεις πέντε.

Σ 498 Ὁρᾶτε: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας.

485 Ὅπως = Lex. de sp. Ὁπωσοῦν cf. Ambr. 417 ὅπως ἂν—δηλωτικόν Thdr. in Ps. 50, 6, PG 80, 1241 d, 1244 a; ἀλλ' ἐκβάσεως e Thdr. in Rom. 3, 4, PG 82, 77 b hausta esse putat Ernesti Ὁπωστιοῦν = Ambr. 421 486 = P, Ambr. 407, Ps. Herodian. 101, H, Et. M. 629, 8, Poll. 1, 80 et 6, 13 487 = Zon. 1459; l. = Ambr. 404 488 — κατασκόπους = P, Ba 319, 19, sch. ξ 261 cf. H καὶ sq. Soph. Ai. 29—30 489 — ἕψοντες cf. Ambr. 411 490 — ὅπου = P, Ba 319, 12, gl. Dionys. ἀπαγγέλλειν sq. Proc. Bell. 2, 5, 27 = EL 95, 6—7 491 l. = Lex. de sp. 492 = P, Ba 319, 13 cf. H 493 = P, Ba 319, 21; Dem. 20, 84 495 ἐνθάδε sq. Anth. 5, 291, 1—2 497 θεὸν—πώποτε Ioh. 1, 18 498 = P, Σ^a, Ba 319, 23; Dem. 19, 48

485 init. hinc 473. τὸ γὰρ sq. ex v. A 2424 488 cf. v. N 201 489 σπογγίζοντες cf. v. A 3112 496 Ῥωμαικῶς sq. ex v. φωσώνιον

A(GFSM) 1 Ὁπωσοῦν] ὁποσονοῦν δὲ μικρά· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁπόσον γίνεται add. F cf. 473 Δαβὶδ om. AF δικαιωθῇ S 2 σου καὶ νικήσῃς om. AFS τὸ ὅπως om. G 2. 3 ἀλλ' ἐκβάσεως ex A solo 3 καὶ—4 ἔσχεν om. AF post 488 S 3 καὶ om. S 4 τοῦτο ex S, v. A 2424: om. GM 7 αὐτὸν] ὀπτῆρ F αὐτὸν—8 ἐσιδὼν] ὀπτῆρ ἐσιδὼν αὐτὸν τὰ πεδία G cf. Soph. 9 ἕψοντες AFS: καὶ ἑψῶντες GM^{ec} καὶ—12 ψῆκτρον om. AFS 11 ταυτόν· ἑψῶντες G 13 ποτὲ] τῆς add. G 15 ποταπός GM^{ec} 22 Ῥωμαικῶς καλεῖται om. AF 26 Περὶ τῆς om. G 27 πρεσβείας FS, Σ^a

499 Ὁράτιος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβημένος ἦν τὰ Ε σκέλη ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

500 Ὁρατὸν καὶ ἀόρατον τό τε χρῶμα καὶ ὃ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, Phil. ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἐχίνων, τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται, ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι· τὸ δὲ τούτων πυρῶδες οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὅτι ὁρᾶν ἔστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανές, διαπορθμευτικὴν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. ὅτι τῶν ὁρατῶν δ' εἰσὶ διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται, τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ δὲ ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν τὰ μέν ἐστι χρώματα, τὰ δὲ ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται, οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων τὰ μὲν ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται, τὰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ μόνως, τὰ δὲ καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα, τὰ δὲ ἀμυδρά, τὰ δὲ μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται, οἷον πυγολαμπίδες, λεπίδες καὶ τὰ ὅμοια· τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος· ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, οἷον σελήνη καί τινα τῶν ἀστέρων, ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ· τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι, ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτοῦ τὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες, οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται ὡς μὲν λαμπρόν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν· καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ, οἷον ὁ ἥλιος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τῆς ἡμέρας τοῦ φωτὸς αἴτιος.

501 Ὁρβηλοῖο· ἐν Ἐπιγράμμασι· τὸν πάρος Ὁρβηλοῖο μεμυκότα Anth. δειράσι ταῦρον.

499 ὁ sq. App. Bas. fr. 10 500 Philop. 319, 20—29. 329, 5—7. 346, 33—347, 24 501 τὸν sq. Anth. 6, 115, 1

499 cf. vv. A 4717 et Ω 161 501 cf. vv. Δ 361 et M 580

2 ὑπατείας—3 ποδῶν om. F 4 καὶ om. AS λόγῳ μέν] λέγομεν S A(GFSM) 5 τοιαῦτα—33 αἴτιος om. F 8 τι] δέ τι S 10 τὸν om. S διαφανές] καὶ add. GSM, del. M. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον mg. add. M 17 καὶ pr. om. GS ss. M 18 αὐτῶν post ὑπέρλαμπρα transpos. S cf. Philop. 20 πυρολαμπίδες AGM, vs. 5 23 ὁ om. M 25 ὡς] ὥστε A 26 ἑαυτὸ] ἑαυτῷ G 27. 28 αὐτοῦ τὸ] αὐτὸ v. l. Philop., Kust. αὐτὸ τοῦτο Bhd. 28 δὲ] δὲ διὰ S 29 ὡς λαμπρὸν μέν GM 30 δὲ om. S cf. Philop. ἤδη om. A 33 ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς αἴτιος καὶ τοῦ τῆς ἡμέρας φωτός G 35 δειράσιον GM

Σ Thuc.? 502 Ὀργᾶν: ἐπιθυμεῖν. καὶ Ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ
Hesy. τοῦ ἐπιθυμοῦντες. Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ
τινος δακρύοντα, ἔφη, μακαρίζω σε, Ὄλορε, τῆς εὐτεκνίας· ὁ γὰρ σὸς
υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.
Soph. 503 Ὀργάνειας: ταράξειας, εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.
Σ 504 Ὀργάς: ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ.
E? ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν
E ὀργάδα ἐγεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν ἢ τὴν
Anth. τιμὴν μόνοις διακρατεῖν. περὶ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. καὶ αὖθις· τμή-
ξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος.
Harp. 505 Ὀργάς: τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα
οὕτως καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη
τις οὖσα.
Suid. 506 Ὀργάσας: μαλάξας.
Ar. 507 Ὄργασον: κυρίως τὸ πίσσωσον. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. Ἀριστο-
φάνης· πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον, μάλαξον.
Δ 508 Ὀργαῖος.
Harp. 509 Ὀργεῶν: ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας.
Δ 510 Ὀργεῶνες: οἱ θύται.
Σ 511 Ὀργεῶνες: οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιά-
ζειν δέ ἐστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα.
Νόμων δ'· μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα
κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δ' ἐν
τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς
συλλόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες
καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ· γενεᾷ
Καβάρνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. καὶ οἷον ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς,

502 — ἐπιθυμεῖν = P, Ba 319, 25 cf. Tim. Ὀργῶντες — ἐπιθυμοῦντες cf. sch. Thuc. 4, 108, 6, Et. M. 629, 49 Ἡρόδοτος sq. cf. Phot. Bibl. p. 19 b 38—42 503 Soph. OT 334—5 c. sch. 504 — ἀκμαία = P cf. Tim., Et. M. 629, 37, sch. Ap. Rh. 1, 920 ἐνεκάλεσε — ἐγεώργησαν fort. Aelian. ἢ τὴν — Ῥήμου Dion. Hal. 1, 79, 12 τμήξας sq. Anth. 6, 41, 5 505 Harp. = P, An. Ox. 2, 497, 23 cf. Lex. Cant., H, Et. M. 629, 36 507 Ar. Av. 839 c. sch. cf. H 509 Harp.; Lys. fr. 112 510 cf. Zon. 1466 511 = P cf. Harp. plen.; Pl. Leg. 10, 910 c, Seleuc. fr. 35 (ap. M. Mueller), Antim. fr. 2 Bergk; Aeschyl. fr. 144, Philoch. fr. 94, FHG 1, 399

502 cf. 520; extr. cf. v. Θ 414 506 ex 517 507 cf. 517 511 cf. 515. Philoch. cf. v. Γ 147

A (GFSM) 1 Ὀργοῦντες S 3 Ὄλωρε AFSM^{ac} cf. 197 4 παθήματα FM 6 φύσις σύ τ' S 10 καὶ Ῥήμου Bas.: Κρήμου ASM Κρίμου G 11 ῥάχιον G 12 λαχμώδη AM 13 οὕτω F cf. vs. 28 506 om. AF post vs. 16 Ὄργασον S 22 ἐφιδρυμένοις G ἀφικνουμένοις S 22. 23 ὀργιάζειν — 23 νόμιμα post gl. transpos. S 23 τὰ] τὸ τὰ G 24 δ'] δεκάτῳ Ruhnken, lac. statuit Gsf. 26 τῶν] τοῦ A 27 συλλόχους S ἢ] ἢ περὶ S 28 γενεᾷ] γένναν Vales. γ' amicus Gsfordi (Algernon Herbert Gsf. ms.) γ'· ἔνθα Gsf. γ'· ἐν δὲ Hermann γενεὰν Bergk 29 Καβάρνου Vales. ἀβλακέας S ἀγακλέας Phot.^{ac}

τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος
ὀργεών, εὐχαῖς δὲ σώοις δεσπότας παιωνίαις. περὶ δὲ τῶν ὀργεώ-
νων γέγραφε καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι
καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.
512 Ὀργεῶνας· Ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δέ Harp.
εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ
θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε· ἢ παρὰ
τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. οἱ
μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μήποτε δὲ
ὕστερον νενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ
ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου δια-
θηκῶν. τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος ὀργεώνων εἷς· φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ E
Περὶ προνοίας.
513 Ὀργή· ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινι γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ Phil.
παρακολουθεῖ λύπη, οὐ μὴν ὡς γένος· οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη, οὐδὲ διὰ
τοῦτό ἐστιν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργή ἐστιν, ἀλλ'
ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή· προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς· λυπηθεὶς γάρ
τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον
χρόνῳ τοῦ εἴδους. ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὠλιγω-
ρῆσθαι· ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γενομένη λύπη ὀργή
ἐστιν.
514 Ὀργῇ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ. Thuc.
515 Ὄργια: μυστήρια, ἱερά. εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν, ὅτι Σ
ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.
516 Ὀργιάζων: θύων, ἐπιτελῶν. Σ
517 Ὀργάσας: μαλάξας. Hdt.
518 Ὀργμεύοντες· ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ E
κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται πολλὰ τῶν θηρίων ἥρουν.
519 Ὀργῶ: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης· ὀργῶ νὴ τὸν Ar.
Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. ἀπὸ
τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπε-

512 Harp. = P τῶν ἐξ — εἷς Aelian. fr. 10 513 Alex. Aphr. 345, 20—26; 492, 8—10 514 sch. Thuc. 1, 140, 1 cf. Zon. 1466 515 — ἱερά = P, Ba 319, 28 cf. H; — μυστήρια = Erotian. 68, 13, Ambr. 511; An. Ox. 2, 396, 2, unde Et. M. 629, 38; sch. Ap. Rh. 1, 920; cf. Lex. de sp. = Ps. Herodian. 102 εὐθὺς sq. Synes. Calv., PG 66, 1204 b 516 Tim. = P cf. Bk. 287, 31, H 517 gl. Hdt. 4, 64 519 Ar. Av. 462—3 c. sch. plenior.

514 cf. v. Ε 3616 515 init. cf. 511; Synes. cf. v. Β 403 517 cf. 507, vv. Μ 813 et Ω 163. hinc 506

2 ὀργεαών SM σώοις M: σώσεις AS δώσεις G σῴζοις Phot. παιωνίαις M^{ac}, A (GFSM) Phot.: παιωνίας rell. 4 τοὺς pr.] τὰς S 7 ὁρᾶν] δρᾶν Vales. 8 τὰ pr.] τὸ S τὰ ἱερὰ om. G 10 νενόμισται Harp. Phot. 12 ὀργεῶνος S 14 ὀργῇ om. F 15 παρακολουθεῖν AF 16 ἡ tert. del. M om. Alex. 19. 20 ὀλιγωρεῖσθαι GS, Alex. 514 nov. gl. A solus 26 Ὀργίσας Hdt., ordo poscit 27 Ὀγμεύοντες bis Kust. sed Hes. v. ὀρχμαί contulit Hemst. 28 ἤρων F

φύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προγεγύμνασται, προκατεσκεύασται, ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

Σ 520 Ὀργῶσα: ἐπιθυμοῦσα, ἢ μανιῶσα.

Δ 521 Ὀργυιά: ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ Τετρόργυιος. τοῦτο κατ' Anth. εὐψαμάθου κείμενον ἠϊόνος διςσάκι τετρόργυιον.

x + Σ 522 Ὀργυιωμένοις: ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

Δ 523 Ὀργυιαί: τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ Ὀργυιαῖος, ὁ μέγας.

Σ 524 Ὀρέγεται: ἐπιθυμεῖ.

Σ 525 Ὀρέγει: παρέχει.

Σ 526 Ὀρεγνύς: ἐκτείνας.

Δ 527 Ὀρεγόμενος: ἐπιθυμῶν.

Σ 528 Ὀρεκτεῖν: ἐπιθυμεῖν. τὸν αὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

Σ 529 Ὀρέξει· δοτικῇ. δώσει, ἐκτενεῖ.

Σ 530 Ὄρεξις: ἐπιθυμία.

Δ 531 Ὀρεοκόμος: ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος. Ὀρεωκόμος δὲ Σ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος ἢ ἡμιόνων. καὶ Δ Ὀρικῷ ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων.

Δ 532 Ὀρεοπολῶ: περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. Ὀρεωπολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς ὄνους ἀναστρέφομαι. ἐκ τοῦ ὀρεύς, ὀρέως, ὃ σημαίνει ἡμίονον.

Δ 533 Ὀρεωπώλης: ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

Δ 534 Ὀρεπύγιον: ὁ λεγόμενος ἀφεδρών.

Δ 535 Ὀρεσκῷος: ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

Δ 536 Ὀρέστειον: ὄνομα τόπου.

Σ 537 Ὀρέστης: ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. Ἀριστοφάνης· εἶτα κατεάξειέ Ar. τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης μαινόμενος.

520 = P, Ba 320, 1 cf. H, Et. M. 629, 49 521 — μέτρου cf. Ps. Herodian. 102, H τοῦτο sq. Anth. 6, 223, 2—3 522 cf. Et. M. 629, 49. — ἐκτεταμένοις cf. sch. Lyc. 26 ἐπιθυμοῦσιν = P, Ba 319, 29 523 — μέτρα cf. Ps. Herodian. 102, H, sch. Ε 33 et Ψ 327; Orion 116, 18 unde Et. M. 629, 46. Ὀργυαῖος sq. = Ambr. 428 524 = P, Ba 320, 2, H, Zon. 1469 525 = P, Ba 319, 30, H cf. sch. Ε 33, Zon. 1469 526 = P, Ba 320, 3, sch. A 351, Et. Gen. cf. H 527 cf. Ps. Herodian. 102 528 = P, Ba 320, 4 cf. H, Byz. Zt. 16, 64, 9 529 δοτικῇ aliter Synt. Laur. et Gud. δώσει sq. = P, Ba 320, 6 cf. Tim., sch. Ε 33, H 530 = P, Ba 320, 7, H cf. Zon. 1466, Ps. Herodian. 102 531 — ἐπιμελούμενος cf. Ambr. 433 Ὀρεωκόμος — ἡμιόνων = Ba 320, 8 cf. Zon. 1461, Ambr. 433, H vv. ὀρειοκόμος, ὀρεοκόμος, ὀρεύς, Et. M. 630, 1, sch. Luc. 31, 22 532 — ἀναστρέφομαι alt. cf. Ambr. 522—3 ὀρεύς sq. cf. ad 531 535 = Ambr. 432 cf. sch. ι 155 et A 268, Et. M. 630, 11 536 cf. Ambr. 509 537 — διαιτώμενος = P, Ba 320, 10 cf. Et. M. 630, 11 εἶτα sq. Ar. Ach. 1167

520 cf. 502 521 Anth. cf. v. Π 1426 522 cf. v. Ω 164 531 cf. 546, 552, 562

A(GFSM) 2 ἄλευρα] ἄλφιτα G 522 om. A 6 Ὀργυωμένοις S Ὡργυιωμένοις M^{ac} 10 Ὀρέχει AS 13 τὸν αὐτὸν AFS: τὸ αὐτὸ GM ταὐτὸν Phot. Ba 530 om. G 16 τοῦ] τοὺς G Ὀρεοκόμος AFS, Ambr. cf. Lobeck, Phryn. p. 696 17 ἢ ἡμιόνων om. GFM, Phot. καὶ om. A 19 δὲ om., nov. gl. Ὀρεωπολῶ — 20 ἀναστρέφομαι post 533 positis F 20 ἐκ — ἡμίονον om. AFS 22 Ὀροπύγιον M^{ec} Ὀρεοπύγιον S Ὀρροπύγιον Kust. 24 Ὀρέστιον S, Steph. Byz. s. v. Ὀρέσται 25 ὁ] δῆθεν ss. M Ἀριστοφάνης — 26 μαινόμενος om. G

538 Ὀρέστης· οὗτος προσποιούμενος μανίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· Ar. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ Ὀρέστης. καὶ παροιμία· Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα τἀπιδέξια. οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐςίγων. ἐπιδέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως· ἐπλήττοντο γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ Ὀρέστῃ· οὐχὶ δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις.

539 Ὀρεχθεῖν: κινεῖν, συνταράττεσθαι. Ἀριστοφάνης· κἀνταῦθα πῶς Ar. οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην.

540 Ὀρεία: ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. τάςδε θεᾶ χαίτας περικλεῖδι θῆκεν ὀρείᾳ. τῇ ἐν ὄρει. καὶ Ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρει Anth. γινόμενα. Δ

541 Ὀρεία: τραχεῖα, σύνδενδρος. ἡ δὲ ὁδὸς ὀρεία τε ἦν καὶ στενή. E καὶ Ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους. ὃς τάδ' ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ Δ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. καὶ Φώτιος ὁ πατριάρχης· ὀρειά σου Anth. τὰ δῶρα, κάστανα καὶ ἀμανῖται.

542 Ὀρείαυλος: ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν. Δ

543 Ὀρειβάσιος, Σαρδιανός, γνώριμος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων Hesy. βασιλέως καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ καταςταθεὶς Κωνσταντίνου πόλεως. ἔγραψε Πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν βιβλία δ', Πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ', Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ', Πρὸς Εὐςτάθιον τὸν υἱὸν καὶ Περὶ βασιλείας καὶ Περὶ παθῶν.

544 Ὀρειβάτης: ὁ ἐν ὄρει βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν· ἀλλ' αὖ Δ + Soph. θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος· οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοῖςιδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανὼν παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην. καὶ Ὀρειβατεῖν ὁμοίως. Δ

545 Ὀρείαις: ταῖς ὀρειναῖς. Ἀριστοφάνης· μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισί τ' Ar. ὀρείαις ἰζόμενος.

546 Ὀρεικὸν ζεῦγος: τὸ τῶν ἡμιόνων. Δ

538 — Ὀρέστης alt. sch. Ar. Ach. 1167 cf. sch. Av. 712. Ὀρέστῃ — ὑφαίνειν Ar. Av. 712. εἰ sq. Ar. Av. 1490—93 c. sch. 539 Ar. Nu. 1368—9 c. sch. 540 τάςδε — ὀρείᾳ Anth. 6, 173, 5 541 vs. 17 Ὄρεια — ὄρους cf. Ambr. 474 et 507 ὃς — πλοκάμους Anth. 6, 217, 9—10 542 = Ambr. 423 543 cf. Eunap. vit. soph. p. 103—6, Philostorg. 77, 21, 103, 3—4 544 — βαίνων cf. Ambr. 422 = Zon. 1461. ἀλλ' αὖ — ἐφερβόμην Soph. Ph. 954—7 Ὀρειβατεῖν cf. Ambr. 540 545 Ar. Av. 739—740 c. sch. plenior. 546 cf. ad 562

540 Anth. cf. v. Γ 23 541 cf. v. Λ 147 546 cf. 531 et 562

1 οὗτος — 10 ὄψεις] ὄνομα κύριον F 2 ὁ om. S 8 δέξια S 9 διεστρέφοντο GM^{ec}, Blaydes 13. 14 περικλεῖδι] ἴςως Περικλείδη, ὄνομα γυναικός ss. M 16 τε] τις G 24 οβ'] ο' Phot. Bibl. c. 217 init. 29 ὁμοίως GM: μοι F om. (propter ep.) AS cf. p. 556, 2 546 om. A 32 Ὀρικὸν S A(GFSM)

Δ 547 Ὀρεινή: ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ Ὀρεινομῶ, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ Ὀρεινὸς ὁμοίως.

Δ + Anth. 548 Ὀρεινόμων: τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν Ἐπιγράμμασι· τριccοὶ θῆκαν ἄρμενα τέχνας, Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων.

Δ 549 Ὄρειον πρέμνον καὶ Ὄρειος ὁμίχλη.

Δ + Soph. 550 Ὀρείων: τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτήτης φησίν· ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι.

Δ 551 Ὀρειπολῶ.

Σ Δ 552 Ὀρεῖς: τοὺς ἡμιόνους. ἡ εὐθεῖα Ὀρεύς.

Δ 553 Ὀρειφοίτης: ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

Σ Δ 554 Ὀρείχαλκος: ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. φιτρὸν ἐλάτης Ε κοιλάναντες ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκους. ἐν Ἐπι-Anth. γράμμασι· ταῦτ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα καὶ μυρόεντα βόστρυχον Δ θήκατο. καὶ Ὀρείχαλκος στήλη.

Δ 555 Ὄρηαι: διεγερθείης.

Thdr. 556 Ὄρη ἔρημα: τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρεια καὶ νότια τμήματα. ταῦτα γάρ, τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα, τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς.

557 Ὅρια ἐθνῶν καὶ ὅρια πατέρων.

Δ 558 Ὀριβρεμέτης: ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.

Δ 559 Ὀρίγανος: ἡ βοτάνη. θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. Ὀρει-Etym. γενὴς δὲ ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.

Σ 560 Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ Ὀριγνώμεθα, ὀρεγόμεθα. ὁ δὲ ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνώμενος Χριστιανὸς γενέσθαι.

Δ 561 Ὀρίδρομος: ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

Δ 562 Ὀρικὸν ζεῦγος: τὸ τῶν ἡμιόνων.

548 τριccοὶ sq. Anth. 6, 14, 1—2 550 — διαιτωμένων cf. sch. Luc. 139, 10. ὦ λιμένες sq. Soph. Ph. 936—7 552 — ἡμιόνους = P cf. Harp. plen. v. ὁρικά, sch. Pl. Lys. 208a, H Ὀρεὺς cf. Lex. de sp., Ps. Herodian. 102, Poll. 7, 183 553 cf. Ps. Herodian. 102 554 — χαλκός = P, Ba 320, 5 cf. Ambr. 424 ταῦτ'—θήκατο Anth. 6, 234, 5—6 555 cf. Ambr. 516 556 Thdr. in Ps. 74, 7, PG 80, 1469b 557 fort. Metaphr. 558 cf. Ambr. 426, Choer. An. Ox. 2, 243, 13 559 — Ἀριστοφάνει cf. Choer. in Et. M. 630, 47; — βοτάνη cf. Ambr. 502; Ar. Eccl. 1030 Ὀρειγενὴς sq. = Choer. An. Ox. 2, 243, 10, unde Et. M. 630, 23; Theognost. An. Ox. 2, 96, 4 560 — ἐπιθυμῆσαι = P cf. H, Zon. 1470, Ambr. 518. Ὀριγνώμεθα, ὀρεγόμεθα = P, Ba 320, 20, Σ[a] 561 = Ambr. 425 562 = Ambr. 503 cf. Zon. 1468; Harp. = P, An. Ox. 2, 497, 26; Ba (in mg) 320, 19, sch. Pl. Lys. 208a; l. = Poll. 7, 183

548 cf. vv. A 3972 et 4423 550 cf. v. Π 2344 552 cf. 531 560 cf. v. συνωριγνώμενοι 562 cf. 531 et 546

A(GFSM) 1 καὶ om. A, nov. gl. 2 καὶ—ὁμοίως om. FS, ὁμοίως om. A cf. p. 555, 29 3 Ὀρεινομένων G Ὀρειονόμων ed. pr. ἐν alt.—6 διαιτωμένων om. A 4 ὀρεινόμων GM 8 Ὀνειροπολῶ A περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι add. F 10 ὄρεσι F 14 στήλη] στόλος F 16 βόρεια] ὄρεια A 557 om. AF post 555 V 19 ὅρια alt.] ὄρεια S πατέρων] Περσῶν Toup 21. 22 Ὀρειγενὴς—22 γεννηθείς om. AF post 558 S 22 δὲ om. S 23 Ὀριγνόμεθα G, Σ[a] 24 ὀριγνόμενος G 25 ἐν] ἐν τῷ G 562 om. AS

563 Ὀρίνεται: ταράσσεται, ἐπιθυμεῖ. ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, Δ + Anth. εἰσόκε ῥέξω ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρροις ἔτευξε τάφῳ.

564 Ὅριον: ὁ ὁρισμός. Ὄρειον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους. Δ

565 Ὁρισμός· ὅτι τῶν ὁρισμῶν λαμβανομένων τῶν μὲν ἐκ τῆς ὕλης, Phil. τῶν δὲ ἐκ τοῦ εἴδους, τῶν δὲ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ὁ μέν ἐστιν ἀρχὴ ἀποδείξεως ὁ ἐκ τοῦ εἴδους, ὁ δὲ συμπέρασμα ὁ ἐκ τῆς ὕλης, ὁ δὲ ἀπόδειξις τῇ θέσει διαφέρουσα ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμὸν κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ· ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης· τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ περὶ καρδίαν αἷμα· εἶτα τὸ συμπέρασμα· τοῦ θυμουμένου ἄρα ζεῖ τὸ περὶ καρδίαν αἷμα. τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμὸς τοῦ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν, ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους ἀρχή· ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα, ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπήσεως, ἡ δευτέρα δὲ τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπήσεως ζεῖ τὸ περὶ καρδιάν αἷμα, ἐν μέντοι τῷ ὁρισμῷ τῷ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζέσις γὰρ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος, εἶτα δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμὸς οὐ μόνον τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

566 Ὄρθαι: διεγερθῆναι. Δ

567 Ὀρθαῖς ἀκοαῖς: προθύμοις. ὁ δὲ ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς Ε ἀκοαῖς.

568 Ὀρθή· Πολύβιος· διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περί- Ε φοβος ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις· τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα. ἀντὶ τοῦ ἀναίδην, ἀποτόμως.

569 Ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει: Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Σ

570 Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις: ἀντὶ τοῦ κεκι- Σ νημένης καὶ πεφοβημένης. Ὑπερίδης φησίν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. καὶ Πολύβιος· τούτων δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ Ε περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν προσδοκωμένων.

563 — ταράσσεται cf. Et. M. 630, 15; sch. I 4, unde H ψυχὴ sq. Anth. 7, 205, 5—6 564 cf. Ps. Herodian. 173; — ὁρισμός cf. Ambr. 515, Erotian. 65, 19. Ὄρειον sq. cf. Ambr. 474 565 — vs. 17 ἀντιλυπήσεως Philop. 231, 6—7, 14—28 566 = Ambr. 517, Zon. 1470 cf. Et. M. 631, 6, sch. Θ 474 567 ὁ sq. Aelian. fr. 41 568 διόπερ—συμβησόμενον Polyb. 11, 1, 1. τὰ—ἀντικαθιστάμενα Polyb. fr. 186 569 = Ba 320, 17, P; Hyper. fr. 257 570 — ἀκεραίου = P, Ba 320, 12; Hyper. fr. 39, Aeschin. non inventum τούτων sq. Polyb. 36, 6, 2 = EL 363, 17—19 cf. Byz. Zt. 21, 390

1 ἐπιθυμεῖται S 3 ὁρισμός] ὁρισμένος F; καὶ add. FS; καὶ Ὄρειον—ὄρους A(GFSM) post 565 transtulit S 4 ὁρισμός om. S 5 ἐκ pr.—δὲ om. A 7 ἀπόδειξιν GM διαφέρουσαν G 10 ζεῖ AM, Diels: ζῇ GS, Philop. περὶ καρδίαν A: περὶ τὴν κ. Philop. περικάρδιον GSM 11 et 15 ζῇ S, Philop. 11 περὶ καρδίαν A: περικάρδιον GSM, Philop. τοῦ] τὸ S 14 et 15 ἀντιλυπῆσαι G 15 περὶ καρδίαν AS[cp]: περικάρδιον GM, Philop. τῷ alt. GM, Philop.: τῶν AS τοῦ om. G 16 περὶ καρδίαν A 25 ἀνέδην Bhd. 569 non nov. gl. F 26 εὐθύς] αὐθ' S 570 non nov. gl. FS 28 περιπεφοβημένης S περιφοβουμένης F 29. 30 καὶ Πολύβιος om. S

Soph. 571 Ὀρθῆς φρενός: τῆς ἀληθοῦς. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενός.

Tact. 572 Ὀρθία· ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους, ὄρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Ar. 573 Ὀρθιασμάτων: ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός. καὶ Ὄρθιος νόμος· Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς ηὗλει ποτὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληττεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα ἀΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ Τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτόν, σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Hdt. 574 Ὄρθιος νόμος: ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά.

Σ+Ar. 575 Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον: τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὔτονοι. Ὅμηρος· ἔνθα στᾶς' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν.

576 Ὀρθομίλιον: τὸ παρ' ἡμῖν.

Σ 577 Ὀρθοπλὴξ ἵππος: ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ὡς δὲ ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

Δ 578 Ὀρθός: λέγεται καὶ ὄρθιος. Μάρκος· ὀρθὸν δὲ εἶναι καὶ μὴ ὀρθούμενον.

Ar. 579 Ὀρθοστάδια· οἱ στατοὶ χιτῶνες ὀρθοστάδιοι, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί.

x+Σ 580 Ὀρθοτίτθιος: ἡ παρθένος ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον, τὸ ὑπομάζιον.

Ar. 581 Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων· Ἀριστοφάνης· ὁτιὴ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχων ταῦτα δρᾶν.

571 Soph. OT 528 c. sch. 572 Tact. 42 573 — κιθαρῳδικός sch. Ar. Ach. 1042 574 gl. Hdt. 1, 24 575 — ἦσαν = P cf. H, Poll. 4, 65, sch. Λ 11 εὔτονοι sq. sch. Ar. Ach. 16; Λ 10—11 577 = P; — πλήσσων = Lex. rhet. fr. 416 Schwabe ap. Eust. I. 629, 54; Ar. fr. 43 578 l. = Lex. de sp. ὀρθὸν sq. Marc. 3, 5, 4 579 sch. Ar. Lys. 45 cf. H, P, Phryn. Ecl. p. 238 580 ἐπιτίτθιον sq. cf. Σ[a] = Ba 233, 12 581 Ar. Vsp. 504—7

572 cf. post litt. Ψ 573 cf. v. Τιμόθεος 2 574 cf. 585 et v. Ν 478 575 Ar. cf. v. Χαιριδεῖς 579 Eust. I. 1166, 55 580 cf. v. Ε 2705 581 cf. v. Ει 68

A(GFSM) 1 δ' om. G cf. Soph. δὲ AS: τε GM om. F cf. Soph. κἐξ F 3 ὀρθία alt. om. G πορεύεται F 5 πᾶν τάγμα] παντάπασιν S 8 καὶ om. S 9 Τιμόθεος—14 ἑπτά om. F 10 ὡς] ὡς καὶ A 11 καὶ om. G, v. Τιμόθεος ἄρξαι S 12 εἶναι χρὴ G (et in v. Τιμόθεος) ὁ—13 γενόμενος] ὄρθιοι νόμοι ἦσαν ζ' S cf. ad vs. 14 574 non nov. gl. AM 14 Ὀρθινόμος A ἦσαν δὲ ἑπτά om. S cf. ad vs. 12 16 δ' om. G 17 τε alt. om. S 576 om. AF post 577 S 20 δυσγάργαλος M[ec] 578 non nov. gl. F 21 Ὀρθῶς F δὲ GSM: δεῖ AF οὖν Marc. 23 συρόμενοι] καὶ add. F 25 τοὺς om. F

582 Ὀρθῷ νόμῳ: τῷ τῆς ἀγάπης. ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. Soph.

583 Ὀρθωσία: ἡ ὄρθωσις. Δ

584 Ὀρθρία: ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις. Δ

585 Ὄρθριος νόμος: οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός. Ἀριστοφάνης· πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. οἶμαι, ὄρθιον θέλει, ἢ ὄρθριον, διὰ τὸν ὄρθρον. Ar.

586 Ὀρθριοφοίτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου. Σ

587 Ὀρθροτόη: χελιδών. λέγεται καὶ ὀρθρόλαλος. κερκίδας ὀρθρολάλοις χελιδόσιν εἰκελοφώνους. Σ Anth.

588 Ὀρθόκραιρος ναῦς: ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα. Δ

589 Ὀρθοί: ἐκπεπληγμένοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως. E

590 Ὀρκάνας: εἱρκτάς. Σ

591 Ὀρκάνη· Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιά, οὕτως καλεῖται. παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος· αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Harp.

592 Ὀρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὅρκων. Σ

593 Ὅρκιος Ζεύς. καὶ Ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς· ἢ ῥάβδος. Ὀρκῶ σε καὶ Ὀρκίζω σε. Δ Σ Synt.

594 Ὅρκος· τύπος· οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις. οὕτω τὰ καὶ τὰ θεός σοι δοίη.

595 Ὁρκωμοσία καὶ Ὁρκωμότης καὶ Ὁρκωμοτῶ. Δ

596 Ὅρμαθός: σύνδεσμος, στίχος. τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφὼς ἔκρυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ Αὐγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. Σ EV

582 Soph. Ai. 350 c. sch. (?) 584 — ὄρθρου = Ambr. 496 585 Ar. Eccl. 740—1 c. sch. plenior. 586 = P, Ba 320, 16 587 — χελιδών cf. P = Ba 320, 11, H, sch. Hesiod. O. 566 κερκίδας sq. Anth. 6, 247, 1 588 cf. sch. Σ 3; l. = Ambr. 475 589 οἱ sq. Polyb. 9, 5, 4 590 = P, Σ[a] cf. Ba 320, 21, H 591 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 27; Bk. 285, 11 = Et. M. 632, 25; H; Lycurg. fr. 74; ω 223 592 = P, Ba 320, 22 593 Ζεύς = Ambr. 470 Ὅρκιον—ῥάβδος = P, Ba 320, 23 cf. Zon. 1468 Ὀρκίζω σε = Synt. Laur. cf. Gud. 595 Ὁρκωμοσία = Ambr. 495, Ps. Herodian. 205 cf. H. Ὁρκωμότης = Ps. Herodian. 205 cf. Ambr. 435. Ὁρκωμοτῶ = Ambr. 531, Ps. Herodian. 205 cf. Zon. 1470 596 — στίχος = P, Ba 320, 25 cf. Et. M. 631, 47, H τοσοῦτον sq. Io. Antioch. fr. 82, FHG 4, 571 = EV 1, 178, 7—9

585 cf. 574 et v. Ν 478 596 cf. v. Γ 12

1 τῷ] τὸ F 6 νυκτῶν GM[ec], v. l. Ar. 8 Ὀρθιοφοίτης S 9 ὀρθόλαλος cett. A 588 extra ord. 12 οἱ—14 κρίσεως om. F 13 διανοίας A 14 πρὸς] περὶ S 16 Λυκοῦργος—19 ἕρκος om. F 17 οὕτω A, Harp. plen. 18 Ὅμηρος—19 ἕρκος om. A 22 Ὀρκῶ—σε alt. om. AF post 594 S Ὀρκῶ σε mg. M om. G 23 Ὅρκου τύπος Gsf. 25 καὶ utrob. om. A, nov. gl. 26 Ὁρμαθία S ὁρμαθῷ GM ὁρμαθῶν S 27 ἔκρυψε SM: ἐκρυ A ἔκρυψα G ἔκρουσε F ἐπεκάλυψε v. Γ 12, Exc. A(GFSM)

Δ 597 Ὁρμαίνοντα: ἐνθυμούμενον.

Σ 598 Ὅρμενα: τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον.

Δ 599 Ὅρμενος: ὄνομα κύριον.

Δ 600 Ὁρμεῖν: ἐπὶ ξηρᾶς. Ὁρμίζω δὲ ἐπὶ θαλάσσης, καὶ νηός, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως.

Phil. 601 Ὁρμή· ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζῴοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζῴῳ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης σύνδεσις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζῴοις· ἐπιγένημα γὰρ ἂν ἦν· εἰ ἄρα ἔστιν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ ἐναρμόζοντα οὐ τῇ ἐν συστάσει ἀπολάβῃ· ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῷα καὶ θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐ διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ φυτῶν καὶ ζῴων, ὅτε χωρὶς ὁρμῆς καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινα φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζῴοις ἐπιγενομένης, ᾗ συγχρώμενα πορεύεται, τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν δεδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν· τέχνη γὰρ οὕτος ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

E 602 Ὁρμητήριον· Πολύβιος· τὸ δὲ φρούριον οἱ Παννόνιοι καταρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες ὁρμητήριον ἐπεποίηντο καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεσαν. ἔστι δὲ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαρτύοντες ἐξίασι μαχεσόμενοι.

Δ 603 Ὁρμίζω: ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ νηός.

Σ 604 Ὁρμίσκος καὶ Ὅρμοι: περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαστήρια.

Δ 605 Ὅρμον: λιμένα. Αἰλιανός· ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων
E τὴν τελευταίαν ὅρμισιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

597 (in K 4) cf. sch. K 28 598 cf. H, P, Ath. 2, 62f, Phryn. Ecl. 110 sq. (et Praep. p. 41, 8), Poll. 1, 247 et 6, 54 599 cf. Ambr. 448, H 600 Ὁρμίζω—νηός cf. Ambr. 547 601 Laert. 7, 85—7 602 l. cf. Ambr. 514 = Zon. 1468. τὸ—ἐξηρήκεσαν [Polyb.] fr. 64 603 cf. Ambr. 547 604 = P, Ba 320, 27 cf. H = Philop. diff.; Et. M. 631, 30 605 — λιμένα = sch. A 435 cf. Lex. de sp., Et. M. 631, 30; H = Philop. diff. ἀναπαυομένων sq. Aelian. fr. 79

598 cf. v. A 4297 600 cf. 603 603 cf. 600

A(GFSM) 2 τῶν AF: τὰ τῶν GSM πάντα τὰ AFS: πάντων GM 5 Ὁρμάζω S 7 τὸ] τῷ M 8 αὐτῆς F 9 σύνεσις F 10 οὐ om. S 11 ἂν om. S 12 αὐτὴ καθ' αὑτὴ S cf. Laert. 13 τὰ om. G ἁρμόζοντα A ὃν] ὃν ἂν G 14 διήλεγξεν S 15 κἀκεῖ G 16 φυτοειδῶς S γίνεται G, Laert. 20 τεχνίτης Laert. οὕτως M^{ac} 22 γὰρ om. S 23 Πανόννιοι GSM 25 ἐξηρτύκεσαν Hultsch τὸν om. G 603 om. A 28 Ὅρμος F, Phot. 31 ὅρμησιν A^{ac}GFSM^{ac}

606 Ὁρμώμενος: προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος. ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ παιδείας ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος. Σ

607 Ὀρνειάς: πόλις. Δ

608 Ὄρνιθα· ζήτει ἐν τῷ αἶνος.

609 Ὀρνιθευομένου: μαντευομένου δι' ὄρνιθος. Σ

610 Ὀρνιθευτής: ὁ ὀρνιθοθήρας. Harp.

611 Ὀρνιθεία: ἡ οἰωνομαντεία. Δ

612 Ὀρνιθίας· ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει ὁ σφοδρὸς χειμών, Ar.
ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός, ἤτοι ψυχρός, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι.

613 Ὀρνιθοθήρας: ὁ τοὺς ὄρνις θηρεύων.

614 Ὀρνιθοκομεῖον: τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Δ

615 Ὄρνις: ἢ κληδών, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δέχου Ar.
τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι τὸ σύμβολον· κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν ἐκάλουν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, πταρμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις· οὐδεὶς ἄρ' οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ὄρνις. παροιμιακὸν τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὑμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὖθις· οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριστάμενος ὄρνις. καὶ αὖθις· ὄρνιν νομίζετε πάνθ' ὅσα μαντείας διακρίνει· φήμη γὰρ ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, ξύμβολον φωνήν, θεράποντα, καὶ ὅσα περὶ μαντείας, ὄνον ὄρνιν. καὶ τὸ πληθυντικὸν τοὺς ὄρνις. Δ?

616 Ὄρνυται: ὁρμᾷ. Σ

617 Ὀροάνδης, Ὀροάνδου: ὄνομα κύριον.

618 Ὄροβος: εἶδος κριθῆς. Δ

619 Ὀρόδαμνος: ἡ παραφυάς. Δ

620 Ὀρόν: τὸν ὀρόν, τουτέστι τὸ σπέρμα τοῦ κανθάρου. Ar.

621 Ὄρον: σκεῦός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. μήποτε μέντοι Harp.

606 — γενεαλογούμενος = Σ^{a}, P cf. H, Zon. 1470 ἐκ sq. Dam. fr. 203 607 cf. Ambr. 480 = H (in B 571) 609 = P, Ba 320, 29 610 Harp. = P, H sch. Ar. Av. 526 cf. Bk. 287, 5 = Et. M. 632, 20 611 cf. Ambr. 486—7 612 sch. Ar. Ach. 877 614 — ἔχον = Ambr. 506 615 — ὅμοια Ar. Pl. 63 c. sch. vs. 18 οὐδεὶς—20 ἀγνώστων Ar. Av. 601 c. sch. vs. 21 ὄρνιν—24 ὄρνιν Ar. Av. 719—21 616 = P, Ba 320, 30 cf. H; gl. Hom. 618 = Ambr. 429, Zon. 1462 cf. Et. M. 632, 26 619 cf. Symmach. in Iob. 40, 17 620 sch. Ar. Pac. 82 621 Harp. = P cf. Poll. 7, 151, Bk. 287, 27; Isae. fr. 24, Aeschyl. fr. 107, Men. com. fr. 172

612 cf. v. χειμὼν ὀρνιθίας 615 Ar. Av. 601 cf. 822. extr. cf. v. οἰωνοί 620 cf. v. K 310

1 καὶ om. FS 4 πόλεις ASM^{ec} 8 οἰωνομαντία ASM 9 ὀρνιθίας alt. A(GFSM)
om. AG 11 ὁ om. A 12 φαίνεσθαι] φέρεται F 613 om. AFS 13 ὄρνεις G cf. vs. 24 17 ὄρνις] nov. gl. S 21 νόμιζε G 24 ὄνον ὄρνιν bis A ὄρνεις G cf. vs. 13 617 om. AF ante 622 S 26 Ὀροάνδου post κύριον transpos. S 621 non nov. gl. GM; καὶ post l. add. G

τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, ὃ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Δ 622 Ὀρόντας: ὄνομα κύριον. καὶ Ὀρόντης, ποταμός.

Δ 623 Ὀρονδάτης: ὄνομα κύριον.

Suid. 624 Ὀρόντης· ὥσπερ οὖν Ὀρόντης φασὶ τὸν Πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν· οὕτω. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρβαζάκιος.

Harp. 625 Ὄρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν, ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Thdr. 626 Ὄρος· παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὄρος ἅγιον πάλαι μὲν τὸ Σιών, νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. καὶ ὁ Ἀπόστολος δέ. λύσις ὀνείρου·

On. ὄρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.

Phil. 627 Ὄρος· ὅρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος· ἢ ἡ ἀπόδοσις. ὑπογραφὴ δέ ἐστι λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα, ἢ ὅρος ἁπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπόδειξις.

Σ 628 Ὀροφὴ καὶ Ὄροφος: ἡ στέγη. καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς.

Ar. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Σφηξίν· ὀροφὴν θέασαι.

Etym. 629 Ὀρούω: τὸ ὁρμῶ.

Σ 630 Ὀροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενον.

Σ 631 Ὀρρωδεῖ: φοβεῖται. κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τούτῳ τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἱδροῦν. ἔστι τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. ἔστι γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος.

622 — κύριον cf. Ambr. 441. Ὀρόντης sq. = Ambr. 460, Ps. Herodian. 102 cf. Nicet. p. 657 623 cf. Ambr. 440 625 Harp. = P cf. Bk. 285, 12; Dem. 41, 6, Men. com. fr. 390 626 — δέ alt. Thdr. in Ps. 98, 9, PG 80, 1668c d; Hebr. 12, 22 ὄρει sq. Astramps. 627 — προσενηνεγμένος Laert. 7, 60 628 — στέγη = P, Ba 321, 2 cf. Ps. Herodian. 102, sch. Ar. Lys. 229; H = Zon. 1467 καὶ θηλυκῶς sq. sch. Ar. Nu. 173; Ar. Lys. 229 et Vsp. 1215 629 = An. Ox. 1, 313, 10 (unde Et. M. 632, 49), 2, 425, 25, Ps. Herodian. 102 cf. Ap. S. 123, 3 630 = Σ^a, P, Ba 321, 3 631 — φοβεῖται = P, Ba 321, 5 cf. Zon. 1472, H, gl. Dionys., Erotian. 66, 10 κυρίως sq. sch. Ar. Pl. 122 cf. sch. Eq. 126

624 ex v. A 3752 626 Astramps. cf. v. B 450 627 cf. vv. A 1951 et 2929. διαφέρει sq. ex v. A 3289

A(GTFSM) 622—3 inverso ord. GTM, ordo poscit 3 καὶ om. A, nov. gl. 4 Ὀροδάντης GT 624 om. AFS 6. 7 Ἀρβάζακος G 8 ὑπόντα GTM 9 ὑπόκειται S, qui iterum add. post οὕτως 15 ἢ om. F 17 διαφέρει—ἀπόδειξις om. AFS 628 om. F post 630 S 18 θηλυκὸν καὶ ἀρσενικόν S cp. A 19 οὐ—20 θέασαι om. S 19 καὶ om. G 629 om. AFS post 630 M, qui ord. corr. 22 Ὀρειφοιτῶντα S cf. 553 26 ὄρρος cett. ed. pr.: ὅρος cett. omnes 27 ὀρρωδεῖν ed. pr.: φοβεῖσθαι omnes cf. vs. 23 28 τρομερὸν T, Bas.: τρομηρὸν rell. μέλος F

632 Ὀρρωδία: φόβος. ἐκ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς, ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδία ἦν, μὴ ἄρα φθάσαιεν ὀπίσω ἀναφυγόντες. Σ + Ar. E

633 Ὀρωρεχότες: ὀρέγοντες. Δ

634 Ὀρῶ σε. Synt.

635 Ὀρῷτο: βλέποιτο. Σ

636 Ὄρπηξ: ἀρσενικόν. κλάδος. παρὰ τὸ ὀρούω· ἢ ὄρφηκές τινες οἱ εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι. Σ Ecl.

637 Ὀρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου. Σ

638 Ὀρταλίχων: εἶδος ὀρνέων οἱ ὀρτάλιχοι. ἢ ἀλεκτρυόνων. | Ar.

Ὀρταλίχων, ὀρνέων νεογνῶν. ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων. Anth.

639 Ὀρτιάγων, Γαλάτης· ὃς ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς αὐτὸν μεταστῆσαι καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ πολεμικὸς καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας. E V

640 Ὀρτιάγοντος· Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστὴς ἀπεδείχθη. E

641 Ὀρτόβριγα: πόλις. εἶδε πόλιν Ὀρτόβριγα δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτην εἶναι. Δ (E) Suid.

642 Ὀρτυγοκόπος: παιδιά τις, ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα λαμβάνει ἑξῆς, οὓς ἂν δύνηται· ὁ δ' ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι. Σ

643 Ὀρτύγωνος. Δ

632 — φόβος = P, Ba 321, 6, Zon. 1467 cf. H ὄρρου—ταῦρος sch. Ar. Ran. 222 633 cf. Ambr. 519, sch. Λ 26 634 = Synt. Laur. cf. Gud. 635 = P, Ba 321, 14, H (in Τ 132) cf. Ambr. 525; Ps. Herodian. 101 et 251 = Lex. de sp. 636 κλάδος = P, Ba 321, 4, Ambr. 427, Ps. Herodian. 102, Lex. de sp., Et. Gen., Et. M. 633, 1 cf. sch. Φ 38, H, Ap. S. 123, 10 παρὰ sq. = Orion 126, 5, unde Et. M. 633, 1 cf. Ap. S. 123, 10 637 = P, Ba 321, 7 cf. Ap. S. 122, 13, unde H; sch. χ 126 638 ἀλεκτρυόνων sch. Ar. Ach. 871 cf. H ὄρνιθες sq. Anth. 5, 291, 4 639 Polyb. 22, 21 = E V 2, 169, 1—7 640 fort. Polyb. 642 — ῥαθυμητέον = P cf. sch. Ar. Av. 1298; Pl. Alc. 120a μηδὲ sq. Marc. 1, 6, 3 643 = Ambr. 451

638 Ar. cf. v. Π 3020 640 cf. v. Π 866 641 cf. v. Ε 959, unde εἶδε sq.

1 ὄρρου ed. pr.: ὅρου GM^{ec} ὄρους AFS ὅρος M^{ac} 634 om. AFS 7 ἀρσενικόν om. AFS παρὰ τὸ ὀρούω om. F 10 ὀρνέων εἶδος A εἶδος ὀρνέου FS 11 Ὀρταλίχων] nov. gl. S μητέρων G 12 βασιλέων F, Exc. 13 τὴν] τὴν τῶν G Γαλατῶν] δυναστῶν G 639—40 inverso ord. 19 εἶδε—20 εἶναι om. AFS 19 εἶδε] εἶλε v. Ε 959; seq. lac. parva in M δοκοῦσα G 26 ἐν Φαίδωνι] ἐμφαίνων egregie Leopardi, ἐν Φάωνι (sc. Pl. com.) temere Bhd. ὅτι] ὅπου S A(GFSM)

644 Ὅροι: τέλη, ὁρισμοί. ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος τῶν θείων ἀφωρισμένα στοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκριςιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύςιμον ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐςυνέτου γνώμης τὸ ἐξιςτάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ ςυνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθιςμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυςιν, ἄλλῃ δὲ οὐδαμοῦ ἀποπλανώμενον.

Δ 645 Ὀροίτης: ὄνομα κύριον.

Σ 646 Ὀροιτύπος: ὑλοτόμος.

Δ 647 Ὄρυγες: ζῳά τινα.

Harp. 648 Ὄρυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο.

Σ 649 Ὀρυμαγδός: θόρυβος, τάραχος, κτύπος. παρὰ τὸ θόρυβος

Ecl. θορυβάζω, θορυβάςςω, τεθορύβαγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέςει τοῦ θ καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ καὶ πλεοναςμῷ τοῦ δ ὀρυμαγδός.

Synt. 650 Ὀρύςςω· αἰτιατικῇ.

Δ 651 Ὀρφανία.

Soph. 652 Ὀρφανιστῶν: ὀρφανιςταί εἰςιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἢ ὀρφανιςταί, ἀρχὴ Ἀθήνηςι τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουςα. ἢ ὀρφανιςτῶν, τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ὑπ' ὀρφανιςτῶν μὴ φίλων, ὅςον κακόν.

ΔΕ EL 653 Ὀρφανός. Ἰώςηπος· καὶ αὐτοὶ πατρὸς δ' ἦςαν ὀρφανοί. καὶ αὖθις· οἱ δὲ χωροῦςιν οἴκοι ὀρφανὰς τὰς πρεςβείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης.

Hesy. 654 Ὀρφεύς, Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δ' ἐςτὶν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ια' γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν, καί φαςι μαθητὴν γενέςθαι αὐτὸν Λίνου· βιῶναι δὲ γενεὰς θ', οἱ δὲ ια' φαςιν. ἔγραψε Τριαςμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροςτολικὰ καλούμενα· Κλήςεις κοςμικαί· Νεοτευκτικά· Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψῳδίαις κδ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεςςαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ

644 ὅρους sq. Dam. fr. 32 645 = Ambr. 446 646 = H, sch. Nic. Th. 5 cf. P = Ba 321, 1 647 cf. H v. ὄρυγξ 648 Harp. = P 649 — κτύπος = P, Ba 321, 8 cf. H, sch. B 810, Et. M. 633, 32 παρὰ sq. cf. Orion 124, 22, unde Et. M. 633, 34 650 = Synt. Laur. et Gud. 651 cf. Ambr. 493 652 Soph. Ai. 512 c. sch. cf. P 653 l. cf. H καὶ αὐτοὶ — ὀρφανοί Ios. Ant. 18, 314 οἱ sq. Th. Simoc. 3, 15, 10 = EL 481, 9—10 654 Orphica ed. Kern Test. 223d cf. Clem. Al. Strom. 1, 21, 131, 3—5, Malal. p. 72, 17 sqq.

644 cf. v. τεκμήριον 654 Λειβήθρων cf. v. Λ 359

A(GFSM) 2 ἀφωριςμένων S cp. AF cf. v. τεκμήριον στοιχ A στοιχείων v. τεκμήριον 6 οὐδαμῆ GSM 8 ὑλοκόμος G 11 et 13 Ὀρυγμαδός GFS, Hes. Orio, Et. 12 θορυβάςςω A, Et.: θορυβάω M θορυβήςω G θορβάζω S om. F τεθορύβηκα G 20 πατρὸς A^{cp} F^{cp} M^{cp}: πρὸς S πατέρες G^{cp} 654 post 659 S 23 Λειβήθρων Gsf., v. Λ 359: Λιβηθρῶν AFS Ληβήθρων GM δ' om. A 27 δέ φαςιν ια' S Τριαγμούς coll. Harp. v. Ἴων Kust. 29 Κλήςεις A: Κλίςεις GSM κοςμικαί A: κοςμικάς S κοςμικαίας GM Νεωτευκτικά Hemst. Fabricius ῥαψῳδίᾳ A cp. SM 30 Κέρκωνος S

Πυθαγορείου· Χρηςμούς, οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον· Τελετάς· ὁμοίως δέ φαςι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου· ἐν τούτοις δ' ἐςτὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται· Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουςίου λέγεται ἢ Περςίνου τοῦ Μιληςίου· Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου φαςί· Θρονιςμοὺς Μητρῴους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φαςὶν εἶναι· Εἰς ᾅδου κατάβαςιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου· Πέπλον καὶ Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροτίνου· Ὀνομαςτικὸν ἔπη ,ας', Θεογονίαν ἔπη ,ας', Ἀςτρονομίαν, Ἀμοκοπία, Θυηπολικόν, Ῥοθυτικὰ ἢ Ῥοςκοπικά, ἐπικῶς· Καταζωςτικόν, Ὕμνους· Κορυβαντικόν· καὶ Φυςικά, ἃ Βροτίνου φαςίν.

655 Ὀρφεύς, Κικωναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βιςαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου, β' γενεαῖς πρεςβύτερος τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε δὲ Μυθοποιΐαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους. Hesy.

655b Ὀρφεύς, Ὀδρύςης, ἐποποιός. Διονύςιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα. Hesy.

657 Ὀρφεύς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός· ὃν Πειςιςτράτῳ ςυνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀςκληπιάδης φηςὶν ἐν τῷ ς' βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικά· καὶ ἄλλα τινά. Hesy.

658 Ὀρφεύς, Καμαριναῖος, ἐποποιός· οὗ φαςιν εἶναι τὴν Εἰς ᾅδου κατάβαςιν. Hesy.

659 Ὀρφεύς, βαςιλεὺς Θρᾳκῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες ἐδαςμολόγηςαν Φρύγας.

660 Ὀρφεύς· ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν, καταλυθείςης τῆς βαςιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, ςοφὸς ἄριςτος γενόμενος καὶ πολλὰ μυςτήρια διδαχθείς· φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ θεογνωςίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰςι ταῦτα. εἶπε γάρ, ὅτι ἐξαρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθείς· καὶ ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα· ςημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν· εἰρηκὼς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι καὶ προγενέςτερον καὶ δημιουργὸν ἁπάντων τόν τε ὑπέρτατον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφηςε δέ,

655 Orph. ed. Kern Test. 197 656 Orph. ed. Kern Test. 198 657 Orph. ed. Kern Test. 177 658 Orph. ed. Kern Test. 176 660 [Io. Antioch.] fr. 14, FHG 4, 548 cf. fr. 13, 7, 547 sq., Malal. p. 74—5

2 ἐν] Λιθικά, ἐν Bhd. 4 ἢ Bhd.: καὶ omnes 6 εἶναι G: εἰςιν A M (ex voc. quod A(GSM) seq. ortum putat Bhd.) om. S 7 Προδίκου KO Mueller Πειρινθίου AM^{ac} καὶ alt. om. S 8 Ἡρακλειώτου G οἱ δὲ Βροτίνου om. S Βροντίνου G, Clem. cf. vs. 10, II p. 688, 15 v. Π 3120 Ὀνομαςτικά G cp. M Ὀνομαςτικῶν Lobeck Θεογονίαν ἔπη ,ας' om. G 9 Ἀμοςκοπίαν ed. pr. Ἀμμοςκοπίαν Diels Ἀμνοςκοπίαν vel Ἀςτροκοπίαν Lobeck Ῥοςκοπικαί S 10 ἐπικῶς] ἔπη addito versuum numero Lobeck Καταζωτικόν S ὰ om. S Βροντίνου GSM cf. vs. 8 12 Κικωναῖος] ἴςως Κικόνιος ss. M Κικοναῖος ed. pr. ἐκ] ἢ ἐκ Gutschmid 18. 19 Δεκαετηρίας G Δωδεκαετηρίαν Lambecius Δωδεκαετηρίδας Diels cf. Tzetz Chil. 12, 399 vs. 146 24 παρὰ Ἰουδαίοις GM: παρὰ Ἰουδαίων S Ἰουδαίων A 27 ἐξ ὧν εἶπε ταῦτα ὅτι S 29 τὰ om. S 30 ςημαίνον S 31 εἶναι — 32 ὑπέρτατον om. A 32 τε GM^{ac}: ται S γε M^{ec}

ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάντων, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· ὅπερ ὠνόμασε Βουλήν, Φῶς, Ζωήν. ταῦτα τὰ γ´ ὀνόματα μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τῶν μὴ ὄντων παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν, ἀκολουθήσας τοῖς Μωσέως· καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς, δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

Δ 661 Ὀρφεία λύρα: τοῦ Ὀρφέως.

Σ 662 Ὀρφναίην: σκοτεινήν.

[Σ 663 Ὀρφνή: ὀξυτόνως. σκοτία· νὺξ μέλαινα.

Ar. 664 Ὀρφώς: ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

665 Ὀρχάδες: νῆσοι περὶ τὸν Ὠκεανόν.

Σ 666 Ὄρχαμος: ἡγεμών.

Σ 667 Ὀρχάτοις καὶ Ὄρχοις: στίχοις ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν.

Ecl. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

Δ 668 Ὄρχεις: πληθυντικόν. καὶ Ὀρχείδιον, ὑποκοριστικόν.

Hdt. 669 Ὀρχηδόν: ὡς ἡβηδόν. Ἡρόδοτος.

670 Ὄρχησις· δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὁ Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητήρων καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής.

E 671 Ὄρχησις παντόμιμος· ταύτην ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ ἐφεῦρε, Πυλάδου καὶ Βακχυλίδου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. καὶ Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυραία, γραμματική, τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν.

661 = Ambr. 488 662 = P, Ba 321, 9, sch. K 83 (unde Et. M. 634, 28) cf. H 663 σκοτία sq. = Ba 321, 10, H cf. Ap. S. 123, 11, Et. M. 634, 27, Erotian. 64, 2 664 sch. Ar. Vsp. 493 cf. Philop. diff., Ambr. 431, H 666 = P, Ba 321, 11, Et. Gen., Et. M. 634, 32 cf. sch. B 837, H 667 — φυτῶν = P, Ba 321, 12 cf. sch. η 112 et ω 340; sch. Ξ 123, unde H v. ὄρχατοι et Et. M. 634, 38; H v. ὄρχοι παρὰ τὸ ἔρχεσθαι cf. Orion 113, 29, unde Et. M. 634, 38 668 Ὀρχείδιον cf. Ambr. 512 669 gl. Hdt. 7, 144 cf. H 670 Ath. 1, 14 d et 19 a 671 — μετελθόντων Zos. 1, 6, 1 καὶ Ἀναγαλλὶς Ath. 1, 14 d

663 cf. v. K 1287 670 cf. v. χορείαν; hinc v. σφαῖρα 671 Zos. cf. v. A 735, Ath. cf. v. A 1817; hinc v. σφαῖρα

A(GFSM) 1 τὴν alt. om. GM 2 πάντων] Πλάτων S 5 τοῦ μὴ ὄντος GS 5. 6 ὁρατά τε καὶ ἀόρατα GM^{ec}, Malal. 6 αὐτοῦ S 8 Μωσέως] σώμ^{α} A 9 τε om. S 10 δεκτικῶν S 661 mg. M 12 λαῦρα FS 14 καὶ σκοτεία F νὺξ] νὺξ καὶ G 16 παρὰ AS 20 πληθυντικῶς. Ὀρχίδιον ὑποκοριστικῶς F 21 Ὀρχηδόν, ὡς Port.: Ὀρχηδόνως omnes; ὡς om. gl. Hdt. 22 εἶδεν FS ὁ om. G, v. χορείαν 23 τὴν — 24 σφαιριστὴς om. F 24 Καρύστιος ASM 671 non nov. gl. S 25 πάντιμος G 26 Πυλάδου — 28 ἀνατίθησιν om. F 26 πρῶτον G

672 Ὀρχήστρα: ἡ παλαίστρα. καὶ Ὀρχήστριον. καὶ Ὀρχηστής. Δ

673 Ὀρχιπέδων· οὐ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. Suid.

674 Ὀρχομενός: ναὸς τῶν εἰδώλων.

675 Ὅσα: τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὂν ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν καρδίαν. Ar.

676 Ὄσσα: θεία φήμη. ψιλοῦται. ἐπὶ πάσης φωνῆς. Ecl.

677 Ὅσα ἰδεῖν· ἐνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς ὅσα ἰδεῖν διέξυεν. ἀντὶ τοῦ ὅλον. E

678 Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι, τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι: ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἑξῆς. Σ

679 Ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν. Σ

680 Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου νενικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῴου δέ, ἀλλὰ Μῦς ἐγένετο ἀθλητὴς Ταραντῖνος. οὗτος ἐν Πίσσῃ ἀγωνιζόμενος καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστάς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ Μῦς πύκτης ὢν ἐπὶ ταῖς ρ´ ὀλυμπιάσι μίαν ἐνίκησεν. Prov.

681 Ὄσσε: ὄμματα, ὀφθαλμοί. Hom.

682 Ὁσημέραι: διαπαντός, πάντοτε, καθημέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. τινὲς δὲ καὶ ὁσημέραι, Ἀττικώτερον δὲ τὸ ὁσημέραι. Σ

683 Ὁσία: ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμή, ἢ ἡμέρα.

684 Ὁσίαν: κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν. ἔθαψαν δὲ αὐτούς, μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσίαν. καὶ αὖθις· καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπέπρακτο σὺν τῇ ὁσίᾳ. Ὅσια δὲ χρήματα, τὰ ἱερά. Σ + x + E

672 Ὀρχήστρα = Ambr. 477. Ὀρχηστής cf. Ambr. 430 675 ὅσα δὴ sq. Ar. Ach. 1 676 cf. Et. M. 635, 50. — ψιλοῦται cf. Lex. de sp.; — φήμη cf. Ambr. 567 = sch. B 93, An. Ox. 2, 462, 4; Ps. Herodian. 103, H 677 — διέξυεν Aelian. fr. 85 678 = P, Ba 321, 18 679 = P. Ba 321, 16; l. Aristid. 680 — ἐνίκησεν cf. Zen. V 46, Paroem. ed. Gsf. 89 n. 738. οὗτος alt. sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 19 n. 194 681 sch. A 104 = 200. ὄμματα = Ambr. 580. ὀφθαλμοί = Et. M. 635, 53, H cf. Lex. de sp. 682 — καθημέραν = P, Ba 321, 15, sch. Pl. Charm. 176 b cf. H, Et. M. 635, 47, Moer. 205, 13, sch. Ar. Pl. 1006 ὅσαι ἡμέραι = Greg. Cor. p. 64, Et. M. 635, 47 Ἀττικώτερον cf. Greg. Cor. p. 64, Thom. M. 257, 13, Moer. 205, 13 684 — κηδείαν cf. Zon. 1475 ἔθαψαν — ὁσίαν et καὶ τὸν — ὁσίᾳ fort. Aelian. Ὅσια sq. cf. Tim. = P

673 ex v. Δ 565 676 cf. 726 680 cf. v. M 1466 684 init. cf. v. A 4039; extr. cf. 687 et 688

672 om. F; Ὀρχήστρα δὲ GM 1 Ὀρχηστής] Ὀρχηστρίς G 673 om. A(GFSM) AFS 3 εἰδώλων] καὶ ἡ χάρμαινα in sp. add. A^{r} 4 δηλοῖ ex GM solis 8 διέξυεν ed. pr.: διέξηεν omnes; ἴσως διέξηνεν ss. M 678—9 om. S; 678 non nov. gl. F 9 τῷ AGM, Ba: τὸ F, Phot.; del. Hercher 15 κόπου AFSM, Paroem. ed. Gsf.: πόνου G, Zen. οὐκ — 18 ἐνίκησεν om. F; 17 οὗτος — 18 ἐνίκησεν om. A 18 τῆς ρ´ ὀλυμπίαδος μίαν om. S 681 non nov. gl. A 21 τινὲς — ὁσημέραι alt. om. AFS 23 Ὁσίαν] καὶ Ὁ. F, non nov. gl. FM 24 καὶ αὖθις — 25 ἱερά om. F 25 ἐπέπραττον S χρήματα post ἱερά transpos. G τὰ] μὴ add. Port.; 687 contulit Kust., Phot. et Tim. Gsf.

Anth. 685 Ὁσίη· οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά, ἐκ ψυχῆς ἀνατεθεῖσα. ἐν Ἐπιγράμμασι.

Prov. 686 Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν: Σικελικός, φασίν, ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν ἔφη· οἶδ' ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις.

Harp. 687 Ὅσιον· Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι· καὶ τὰ χρήματα, τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. καὶ Ἰσοκράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

Σ 688 Ὅσιον χωρίον: τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὦ πότνι' Εἰλείθυια, ἐπίσχες τοῦ τόκου, ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον. καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον. καὶ Δαμάσκιος· [Ὄσιρις, Διόνυσος.] οὐχ ὅσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. ἐπεὶ δ' ὅσιον ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφὸν τὴν ἐπὶ Καρίας ἐτράπετο.

Ε 689 Ὁσιότης: ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν περὶ τοῦ τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἀρνουμένου τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ Μωσῆς· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσιά μοι γένοιτο ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθουργίας οἰκειωθεὶς ὅσιος καὶ δίκαιος εἰκότως ὀνομάζεται.

Σ 690 Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ ἱεράς, ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι.

691 Ὁσίων· ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος· σῴζων σῷζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

692 Ὅσιοι: οἱ εὐσεβείᾳ συντεθραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ὦσιν.

Greg. 693 Ὄσιρις: τοῦτον οἱ μὲν λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον, οἱ δὲ ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γε-

685 οὐ—ὁσίη Anth. 6, 199, 4. καθαρά cf. H v. ὅσιος 686 cf. Paroem. ed. Gsf. 87 n. 720 687 Harp. = P cf. Bk. 288, 3; Hyper. fr. 32, Isocr. 7, 66, Dem. 24, 120 688 — Διονύσιον = P cf. sch. Pl. Rep. 344a, sch. Ar. Lys. 743; Ar. Lys. 742—3 Ὄσιρις—δυνάμενον Dam. fr. 227. ἐπεὶ sq. Dam.(?) fr. 235 689 Georg. 314, 14—22; Deut. 29, 19 690 = P 691 σῴζων sq. Gen. 19, 17 693 sch. Greg. Cat. Bodl. p. 50 (indic. Wentzel)

687—8 cf. 684 extr. 691 cf. v. Δ 1072; hinc v. σῶσαι

A(GFSM) 2 ἀναταθεῖσα G 6 Ὅσιον] Ἀριστοφάνης add. F cf. vs. 12 καὶ—8 ὁσίοις om. F 8 καὶ—10 ἰδιωτικόν om. F 8 δὲ om. G 12 Ἀριστοφάνης—17 ἐτράπετο om. F 14 [Ὄσιρις Διόνυσος] ut ex 693 orta del. Kust. 16 ἦν] ἐστιν S 21 ὁ Μωσῆς M: ὁ Μωϋσῆς G, v. l. Georg. ὁ Μω in lac. S ὁμοίως A om. F μοι AF: μου GSM 24 ἀγαθοεργίας G, v. l. Georg. 28 ἄλλως S, v. σῶσαι; v. l. v. Δ 1072 32 καὶ] ὡς vel ὥστε Bhd.

νέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τοῦ σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον.

694 Ὀσιράζουσαν· ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἔσφαλτο, καταστρέφει δὲ ὅμως εἰς τὸ μαγεύουσαν· γράφει γὰρ ἐν τῷ τέλει· ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ὑπερορίους ἀπῳκίσε τὴν ἀπόρρητον θέμιν, ἔς τε Ἀλεξάνδρειαν τὴν Ὀσιράζουσαν καὶ τῆς ἔω πολλαχῇ τὴν μαγεύουσαν.

695 Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων. Prov.

696 Ὀσμή: ἡ εὐωδία. ὀσμὴ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ' αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ. Δ Ar.

Ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον. λύσις ὀνείρου· δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. On.

697 Ὀσσόμενος: ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων. Hom.

698 Ὅσον βασιλεύτερός εἰμι· Ὅμηρος· τὸ ὅσον ἐνταῦθα οὐκ ἔστι πλήθους ἐμφαντικόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος. Hom.

699 Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι. Σ

700 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Σ

701 Ὅσον οὐκ ἤδη πονηρῶς τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων. καὶ αὖθις· ἐκεῖνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας. Ε

702 Ὅσον οὔπω: ταχύ, μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δὲ ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν. καὶ αὖθις· πεσεῖσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τὴν οἰκίαν. καὶ αὖθις· ὅσον οὔπω προσεδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους. Σ Ε Ε Ε

703 Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ.

704 Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός: τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδός φησιν. Prov.

705 Ὀσπήτιον: τὸ οἴκημα. Δ

706 Ὄσπριον: εἶδος σπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χέδροψ τὸ ὄσπριον παρὰ Θουκυδίδῃ. Δ Suid.

695 = Paroem. ed. Gsf. 88 n. 728 696 ὀσμή alt.—καπνοῦ Ar. Av. 1715—7 δυσωδίαν sq. Astramps. 697 sch. α 115 (Aristonic.?) cf. Ap. S. 123, 25, unde H; Ambr. 585 = Ps. Herodian. 103 698 = sch. A (Aristonic.) in I 160 699 = P, Ba 321, 21 (temere Dam. fr. 147) 700 = P, Ba 321, 22 702 — ἤδη = P, Ba 321, 23; — ταχύ = H ὁ—πολιορκίαν Arr. Parth. fr. 29 πεσεῖσθαι—οἰκίαν Aeliano in Add. attr. Gsf. cf. fr. 78 704 cf. Macar. VI 53; Hesiod. O. 40 705 cf. Zon. 1475

694 ex v. Λ 4174 695 cf. v. A 878 et v. τὸν ἵππον 696 Astramps. cf. v. Δ 1672 698—704 hinc sch. B rec. in I 160 702 Arr. cf. v. τριβήν 704 cf. vv. H 350 et N 325 706 λέγεται sq. ex v. χέδροπας

694 om. AFS 4 τὰς M, v. A 4174: τοὺς G 7 Ὁ om. AGF 8 ἀπορουμένων F 13 ἐπιβλέπων S 700 non nov. gl. S 701 non nov. gl. M 19 βασιλεύσειν Bhd.; γρ. ὅσον οὐ βασιλεύειν textu et ss. M 20 τάχυ—23 οὔπω om. S 20 ὁ—23 βαρβάρους om. F 21 οὔπω] γενησομένην add. Bhd. sed cf. v. τριβήν 22 ἐπιπεσεῖσθαι sch. B 23 προσεδόκει G 703 om. FS 29 λέγεται—30 Θουκυδίδῃ om. AF 29 λέγεται δὲ om. S A(GFSM)

Δ 707 Ὀπροήνη: ὄνομα πόλεως, ἢ τόπου. καὶ Ὀπρόης, ὄνομα κύριον.

Thdr. 708 Ὀστᾶ: τροπικῶς οἱ λογισμοί· ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στεγανωτέραν Δ ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῷον. λέγεται καὶ Ὀστέον, ὀστοῦν.

709 Ὀστᾶ Γιγάντων· ζήτει ἐν τῷ Μηνᾶς. ζήτει ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἀργόλαι.

710 Ὀστᾶναι· οὗτοι πρῶην παρὰ Πέρσαις Μάγοι ἐλέγοντο, κατὰ διαδοχὴν Ὀστᾶναι. ζήτει ἐν τῷ ἀστρονομία.

Δ 711 Ὀστιάριος: εἶδος ἀξιώματος. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου

Suid. ὠστιάριος· παρὰ τὸ ὠθεῖν.

Δ 712 Ὀστία: παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος διὰ

Suid. τοῦ ο μικροῦ.

Ar. 713 Ὀστίνοις: τοῖς αὐλοῖς· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης· τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Δ 714 Ὄστλιγγες: αἱ λαμπηδόνες.

715 Ὀστολογεῖν: ἐξετάζειν, ἐξερευνᾶν.

Σ 716 Ὀστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.

Ar. 717 Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὅτι Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἐξωστρακίσθη.

718 Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες: οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι· ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄρρενά εἰσιν.

Σ 719 Ὀστράκου περιστροφή: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι τοιούν-Ε των λεγομένη. Εὐνάπιος· ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις.

Δ 720 Ὄστρεια. Τραιανῷ ἐν Πάρθοις ὄντι καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα.

707 — τόπου cf. Ambr. 572, Zon. 1474 708 — ζῷον Thdr. in Ps. 6, 4, PG 80, 904a cf. 1105c Ὀστέον sq. cf. Zon. 1475, Thom. 257, 12, Moer. 205, 10, P 710 — Ὀστᾶναι alt. Laert. prooem. 2 711 — ἀξιώματος cf. Ambr. 553 712 — θύρα = Lex. de sp.; θύρα = Ambr. 577, Zon. 1474 et 1895 713 Ar. Ach. 863 c. sch. 714 = Ambr. 565, sch. Ap. Rh. 1, 1297, unde Et. M. 636, 11 715 aliter P, Zon. 1475 716 = P, H 717 — ἔχουσιν sch. Ar. Vsp. 947 cf. Bk. 285, 25 718 Ar. Byz. Epit. 2, 7—10 719 — λεγομένη = P, sch. Pl. Rep. 7, 521c ὥσπερ sq. Eunap. fr. 8 extr. FHG 4, 15 sq. = ES 77, 6—7 720 l. = Ambr. 575 Τραιανῷ sq. Ath. 1, 7d

710 cf. v. M 28 711 cf. v. Ω 246 unde οἶμαι sq. 712 καὶ sq. ex v. Ω 246 713 cf. v. Π 2950 717 hinc v. φυγή extr.; cf. vv. A 3563 et K 1621

A(GFSM) 1 τόπος FS, Zon., cp. A καὶ — 2 κύριον om. AF 1 καὶ om. S 9 οἶμαι — 10 ὠθεῖν om. A 11 καὶ — 12 μικροῦ om. AFS 17 ἐξερευνᾶν] καὶ ἐρευνᾶν A ἐρευνᾶν G 19 γὰρ om. S τὰ ὀνόματα τῶν φευξομένων G 717 non nov. gl. S 720 om. F 30 Ὄστρεα A^{ac} G M^{ac}

721 Ὀσφραντικόν· ὀσφραντικὸν αἰσθητήριόν ἐστιν ἡ κατὰ τὰ ἐμ- Phil.
πρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ γὰρ διόσμός ἐστιν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις Suid.
τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ, οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις ἢ ἀπόθεσις. κατέκειτ' ὀσφραινόμενος. Ar.
οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

722 Ὀσφραίνομαι· γενικῆ. Synt.

723 Ὀσφύς. Suid.

724 Ὄσχεος: ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

725 Ὀσχοφόροι: δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ Harp.
δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

726 Ὄττα: φήμη, μαντεία, θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαν- Σ
τεύεσθαι. ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὀττευσάμενος εἰς ἔννοιαν E
ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.

727 Ὅτ' ἄν σε καιρὸς εἰσάγῃ: ὅταν σε καιρὸς καλῇ. Soph.

728 Ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς: ἀντὶ τοῦ περὶ ἄλλα τὴν Ar.
διάνοιαν ἔχῃς.

729 Ὀτέοισιν: οἷς τισιν. Δ

730 Ὀττευομένη: κληδονιζομένη, οἰωνιζομένη, μαντευομένη. ἐξ Ar.
αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι εἰς παντοδαπὰς E
οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. ἤτοι τὸ ὀρνεοσκοποῦντες.

731 Ὀττευσάμενος: οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος.

732 Ὀττεία: ἡ μαντεία. Δ

733 Ὀτίη τί: ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περιττόν. Ἀριστοφάνης Ar.
Νεφέλαις. ζήτει τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι ἐν τῷ διότι.

721 — δυνάμεως Philop. 392, 31—33; 393, 12—13 κατέκειτ' sq. Ar. Ran. 489 c. sch. 722 = Synt. Gud. et Laur. 723 cf. Lex. de sp. 725 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 28, Bk. 285, 30 726 — μαντεύεσθαι = P cf. sch. Pl. Leg. 7, 800c, Tim., Ael. D. fr. 270 ap. Eust. I. 964, 64, Ps. Herodian. 103 sq., H v. ὄσσα ὁ sq. Polyb. fr. 187 727 Soph. El. 39 c. sch. 728 Ar. Eq. 1032 c. sch. 729 = Ambr. 604, Lex. de sp., sch. O 491 (unde Et. M. 636, 34) cf. H v. ὀτέῳ 730 — μαντευομένη sch. Ar. Lys. 597 (pleniora) cf. H (= Herodian. gramm. 2, 562, 11), Zon. 1475, Moer. 204, 33 ἐξ — ἐνέπιπτον Polyb. 36, 7, 2 732 = Ambr. 601, Zon. 1477 (cf. 1475), Lex. de sp. cf. Ps. Herodian. 104 733 — Νεφέλαις sch. Ar. Nu. 784

721 καὶ γὰρ — ἀπόθεσις ex v. Δ 1211 725 cf. v. Ω 257 726 cf. 730—1, 676 730 cf. 726; Polyb. cf. v. A 3239 731 cf. 726 et 730

1 ὀσφραντικὸν alt. om. A; λέγεται καὶ ὀσφρητὸν supra l. M; ζήτει περὶ A(GFSM)
ὀσφρήσεως ἐν τῷ αἰσθήσεις ε' mg. add. M 2 τοῦ om. S ὁμοειδῆ A 4 τῶν ἀέρων F 4 καὶ — 6 ἀπόθεσις om. AF mg. M post gl. licenter mutata S 6 ἀπόφυσις ἢ om. S, v. Δ 1211 6 κατέκειτ' — 8 γίνεται om. F 6 κατάκειτ' AS 722—3 om. AFS 11 Ὄσχιος S 12 ἦσαν om. F τῶν] τῷ F cf. v. Ω 257 16 ὁ — 17 Πτολεμαίου om. F 17 ἀποτρέψασθαι S 727 non nov. gl. FS 728 non nov. gl. F 22 οἰωνιζομένη om. A ἐξ — 24 ἐνέπιπτον om. F 23 δὲ τῆς] γὰρ S 24 ἔπιπτον G ἐξέπιπτον Hercher τὸ om. F 28 ζήτει — διότι alt. om. AFS ὅτι] διαφορὰν add. ed. pr.

Ar. 734 Ὅ τι μ' εἰδέναι: ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. οὔκουν πονηρά γ' ἐστιν, ὅ τι κἀμ' εἰδέναι.

Harp. 735 Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ΄ ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Harp. 736 Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ Παραπρεσβείας φησίν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο· καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Harp. 737 Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.

Ar. 738 Ὅ τι πέρ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει· Ἀριστοφάνης. τουτέστιν εὐγενεῖς.

Harp. 739 Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

Hom. 740 Ὅτι ῥα: ὅτι δή.

Harp. 741 Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

Harp. 742 Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλείποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Harp. 743 Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ΄ τῶν Νόμων.

Harp. 744 Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Δ + Anth. 745 Ὀτλήσοντες: ὑπομενοῦντες, κακοπαθήσοντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γάρ, φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Δ 746 Ὄτλος: ἡ κακοπάθεια. καὶ Ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. τάλας, ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις.

734 Ar. Eccl. 350 c. sch. 735 Harp. = P 736 Harp. = P; Aeschin. 2, 156, Dem. 19, 194; Aristot. fr. 604 737 Harp. = P 738 Ar. Eccl. 53 c. sch. 739 Harp. = P 740 sch. A 56 = H, Zon. 1477 741 Harp. = P 742 Harp. = P 743 Harp. = P; Dem. 23, 45, Theophr. fr. 104 744 Harp. = P 745 κακοπαθήσοντες cf. Lex. de sp., H. ἔνδικον sq. Anth 5, 226, 7—8 746 — κακοπάθεια = Lex. de sp., cf. Et. M. 636, 36 (aliter Ambr. 595, H). Ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ cf. H τάλας sq. Babr. 37, 3

738 cf. 995

A (GFSM) 734 non nov. gl. S 735 non nov. gl. GS 736 om. F post 738 S 4 ἑαυτῶν S ἑαυτοῦ Harp. 5 δεδεμένους Rust., Harp. Phot.: δε μένους M (lac.) δεμένους AS δεομένους G 10 ἀφῆκας S 737 post 739 S, non nov. gl. F 11 παιδίον καὶ γυναικὸς S 12 κριθῶν Harp. Phot.: cp. AF κριθῆς GSM 15 φυλακὴν FS, v. l. Harp. 21 καταλίποιεν G, Phot. Harp. plen. 23 εἶχον] εἶχον ἐξουσίαν GM φρόντωνα εἶχον Harp. plen. 24 τε ASM, Phot.: δὲ GF, Harp. ep., om. Harp. plen.

747 Ὄτοβον: ὅμαδον, ἦχον. οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον. καὶ Soph. αὖθις· περίσταται διαπρύσιος ὄτοβος. Suid.

748 Ὀτοτύζειν: θρηνεῖν. Ar.

749 Ὅτου χάριν: τίνος ἕνεκεν. Σ

750 Ὅτῳ γὰρ φίλον: ᾧ τινι ἀρέσκει. ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστιν ἐν γνώμῃ φίλα, κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ δὲ ταῦτα. καί, ὅτῳ Soph. ἂν αὐτὸν τιμωρήσαιντο. ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧ τινι. Ε + Δ

751 Ὀτραλέως: σπουδαίως. Hom.

752 Ὁ τρέσας: ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλήθη, ὃς σὺν Εὐρύτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης.

753 Ὀτρῆος. Δ

754 Ὀτρηρός: ταχύς, δραστήριος, ὀξύτατος. Σ

755 Ὄτριχας: ὁμοιότριχας. Hom.

756 Ὁ τρυγίας: παρὰ τῇ Γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

757 Ὁ τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται: ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περί τινων ὑποθέσεων. Ar.

758 Ὀτρυλήφατος: ὁ Δημητριακὸς καρπός. Δ

759 Ὀτρύνοντος: κελεύοντος. καὶ Ὀτρύνω σε· αἰτιατικῇ. Σ Synt.

760 Οὗ: τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου, μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. ἀντὶ Δ Soph. τοῦ προῆλθες μακροτάτην ὁδὸν ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. καὶ αὖθις· δειξάτω, οὗ κεῖται Ὁμήρου ῥαψῳδιῶν στίχος. ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἴωνα δοκῶ τὸν ῥαψῳδὸν ἐξευρεῖν.

761 Οὗ· ὅτι διττῶς τὸ οὗ ἕνεκα λεγομένου, τοῦ τε οὗ καὶ τοῦ ᾧ· Phil. ἡ μὲν γὰρ ψυχή, φησί, τέλος ὡς οὗ, τὸ δὲ ζῷον ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἡ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχὴ ὡς οὗ, τέλος δὲ ὡς ᾧ τὸ ἔμψυχον· ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τῷ ζῴῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ τοίνυν οὕτως τὸ οὗ καὶ τὸ ᾧ ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἕνεκα τῆς κοσμο-

747 — ὄτοβον alt. Soph. Ai. 1202 c. sch. cf. Ps. Herodian. 103, Zon. 1476 748 sch. Ar. Pac. 1011 cf. H 749 = P, Σ^{e}, Ba 321, 24 cf. H (in Ar. Pl. 260) 750 — ἀρέσκει = P, Ba 321, 27 ὅτῳ δὲ — ταῦτα Soph. Ai. 1038—9 ὅτῳ ἂν α. τιμωρήσαιντο fort. Aelian. ᾧ τινι = Ambr. 603 cf. Zon. 1476 751 sch. Γ 260 = Et. M. 637, 1 752 cf. Hdt. 7, 231 753 Γ 186 754 = P, Ba 321, 25 cf. H, Zon. 1476; gl. Hom. 755 = H cf. sch. B 765, Et. M. 637, 22, Orion 120, 19, Ambr. 593 756 gl. in Ps. 74, 9 757 Ar. Pl. 1087 c. sch. plenior. 758 = Ambr. 592 cf. Et. M. 637, 24, P v. ὀτρυγήφαγον 759 — κελεύοντος = P, Ba 321, 26 (in O 199) cf. H Ὀτρύνω sq. = Synt. Laur. et Gud. 760 ὅπου = Lex. de sp., Zon. 1488 cf. H οὗ κῶλα — γέροντι alt. Soph. OC 19—20 c. sch. δειξάτω Synes. Calv. PG 66, 1200 b 761 Philop. 274, 15—23

747 περίσταται sq. ex v. A 1769 756 cf. v. τρυγίας 757 cf. v. τρύγοιπος

1 ὄτοβον] Σοφοκλῆς add. F καὶ — 2 ὄτοβος om. AFS 5 ὅτῳ alt.] nov. gl. A A (GFSM) 6 δὲ om. GM, Soph. 7 ὅπως GM ἀντὶ τοῦ alt. om. A 9 Εὐρύτᾳ GM; or. lacunosa 754 non nov. gl. GF 13 Ὀτριονάς G ὁμοιότριχος GS 14 παρὰ τῇ Γραφῇ om. S; πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη e Ps. 74, 9 mg. add. A^{r} ἔσχον G 17 Ὀτρυγήφατος GM^{ac}, Phot. Et. cf. Hes. 20 ἀξέτου GSM 21 προῆλθε S cp. A 24 τὸ] τοῦ GM 28 τῶν ζῴων A

ποιΐας, καὶ τῆς ἀϊδιότητος· τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται· ᾧ δὲ τῇ ψυχῇ· ταύτῃ γὰρ παρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον· ὅπερ καὶ μᾶλλόν ἐστιν ἀληθέστερον.

EV 762 Οὐαλεντινιανός, Ῥωμαίων βασιλεύς, Χριστιανὸς καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἠδίκει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος, φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς, πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβὴς καὶ τιμωρίαις τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος ἐπί τε τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Οὐάλης τῆς Ἀρείου δόξης μεταποιούμενος πολλοὺς ἐξορίαις ὑπέβαλλε· καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προειστήκει, τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανάσιος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος. ζήτει ἐν τῷ Σαλούστιος.

EV 763 Οὐαλεντινιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης παρετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι οὐ δι' ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καί, οἶδα, φησίν, Οὐαλεντινιανέ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου, τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθεὶς Λικίννιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν, οὕτω καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων ἐτέλεσε, τοῦ θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν, καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διασπαράττων ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων. ὃς τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβει ὁ ἀδίκως σε ἐκβαλών. ἡ σὴ ἀπιστία Μαξίμῳ εὐχέρειαν συνήνεγκεν. εἰ τὸν Χριστὸν βλάπτομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι; ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν.

EV 764 Οὐάλης, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς κακοδοξῶν καὶ συγκροτῶν τοὺς αἱρετικοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας· καὶ πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἐβασάνισε καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ Οὐάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, πέμψαντες π' ἱερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Κουρβασὸς καὶ Μενέδιμος· οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηΐ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος κἀκεῖσε διαλυθέντος. ἐπὶ τοῦ βδελυροῦ Οὐάλεντος Λούκιός τις ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἱρέσεως παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν· ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέστειλε κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιροῦντας καὶ πορθοῦντας τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

762 — vs. 12 διδάσκαλος Io. Antioch. fr. 182, FHG 4, 607 = EV 1, 201, 29—202, 10 763 Georg. 565, 6—566, 15 = EV 1, 152, 24—153, 17 764 Georg. 550, 19—551, 17, 552, 9—20 = EV 1, 151, 12—152, 9 cf. Herm. 21, 6

A (G S M) 2 γὰρ om. S 4 Οὐαλεντινιανός] πατήρ add. S cf. ad vs. 13 et 32 6 φωτίζων G 7 τιμωρὸς GSM, Vales. 8 τε A, Exc.: δὲ GSM, Vales. 9 ὑπέβαλε SM 12 ζήτει ἐν τῷ Σ. ex M mg.: om. rell. 13 Οὐαλεντινιανός] υἱός add. S cf. ad vs. 4 et 32 15 καὶ ἐλθὼν] ἐλθὼν δὲ πάλιν S 20 ὁ pr. ex A, Exc. 21 Λικίνιον GSM, Exc.ac 25 διαφόρους G 29 εἰ GM, Exc.: εἰς AS τὸν om. S βλάπτομεν ASM, Exc.: μὴ βλέπομεν G 32 Οὐάλης] θεῖος add. S cf. ad vs. 4 et 13 34 πρεσβύτας S cp. A 35 Ἀλεξάνδρου S

765 Οὐ ἁρᾶc: οὐ τινος κατάρας. Ps.

766 Οὔαρος, Λαοδικεύς, σοφιστής, σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων. Hesy.

767 Οὐάρωνος: ὄνομα κύριον. Δ

768 Οὐ γὰρ: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γὰρ Ἀττικῶς· ὡς Καλλίμαχος· ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἥκω. καὶ ἐν Βατράχοις, οὐ γὰρ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. ὁ δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκεται καὶ ἐν Βατράχοις· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ πειστέον. οὐδαμῶς, φησίν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. Ar.

769 Οὐ γὰρ ἄκανθαι: λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. Σ

770 Οὐ γάρ μ' οὔ 'στιν ἀλλ' ἀκουστέον: τὸ τέλειον, οὐ γὰρ ἀλλά μοι ἐστὶν ἀκουστέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. καὶ ἐν Ἱππεῦσιν· ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. Ar.

765 cf. H (ex Cyrill., in Ps. 10, 7), An. Ox. 2, 462, 28 766 cf. Philostr. vit. soph. 2, 28 767 cf. Ambr. 617; l. = Ambr. 629 768 — ἥκω alt. sch. Ar. Nu. 232; Call. fr. 92 S. = Hipponact. fr. 13, 1. vs. 19 οὐ—21 κακῶς Ar. Ran. 58 c. sch. vs. 21 οὐ—24 διδόναι Ar. Ran. 498 c. sch. plenior. vs. 24 οὐ sq. Ar. Eccl. 386—7 769 = P cf. H; Eust. O. 1859, 49 (e Suid. sec. Wentzel) 770 — πάνυ γάρ Ar. Ran. 1180 c. sch. ἅπιθ' sq. Ar. Eq. 1205 c. sch.

768 Ar. Eccl. cf. v. σκυτότομος 769 cf. v. A 1183 770 cf. v. A 3206

1 τινας] πολλοὺς τῷ S 5 Μενέδημος Mec 6 ὑφαφθῆναι] καῦσαι S; οἱ ἐν τῇ νηὶ καέντες π' ἱερεῖς παρὰ τοῦ Οὐάλεντος mg. add. M 7 Δακιβίβων Gac cf. Exc. 765 om. AFS 15 καὶ τῶν ἄλλων G 18 ἀκούσαντ' S ἀκούσαντες A οὐ—20 εἶπεν om. G 19 καὶ pr. om. S 769 post 771 V, non nov. gl. F 22 ἀντὶ—πειστέον om. A 26 λέγομεν GM ἀπὸ] ἐκ F 27 εἰς τὸ om. S 770 om. S 28 'στιν GM, Ar.: τίν' AF ἀκουστέα GMec, v. l. Ar. 31 τοῦ alt. om. F A (G F S M)

Ar. 771 Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς: καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

772 Οὐγκία: εἶδος μέτρου· ἢ σταθμός.

E 773 Οὐδαμά· καὶ μέντοι τῆς ἀθεΐας Ἐπίκουρος ἠνέγκατο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῆ μεμπτόν.

Σ 774 Οὐδαμῆ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Αἰλιανός·
E ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περισυλοῖ ὅσους ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου οὐδαμῆ εὐκαταφρόνητα. καὶ αὖθις· καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῆ ἄσημα.

775 Οὐδ' αἵματι κλαίω· ζήτει ἐν τῷ αἵματι κλαίειν.

Δ 776 Οὐδαμινός.

Σ 777 Οὐδαμῶς: κατ' οὐδένα τρόπον.

Σ 778 Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνυσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

779 Οὐδὲ γρὺ λόγων ἁψάμενος, ὅσα γε εἰκός ἐστι ταῖς ἐπιστολαῖς σου τεκμήρασθαι· Ἰουλιανός.

Σ 780 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν β΄ τῆς β΄ συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

781 Οὐδὲν ἀνῆκε: περισσὸν τὸ δεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνῆκεν. οὐδὲν ἀνῆκεν εὖνους τε τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ.

E 782 Οὐδὲν ἀνίει· αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει, παράδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ.
E καὶ αὖθις· οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας τάς τε προσβολὰς ἀνακόπτων καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος.

Σ 783 Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός Ἀττικοί.

Σ 784 Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ
Ar. τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη· ἀντὶ τοῦ τὸ κωλύον.

Σ 785 Οὐδ' ἐν δέρματι: ἀντὶ τοῦ γυμνός. ὑπερβολικῶς.

771 Ar. Pl. 600 c. sch. 772 cf. Bk. 110, 22 773 Aelian. fr. 39 774 — Ἡσιόδῳ = P, Bk. 110, 25; Telecl. fr. 21 (1, 215 K.) ὁ — εὐκαταφρόνητα Aelian. fr. 167. καὶ μαρτύρια sq. Aelian. fr. 303 776 = Ambr. 611 777 = P 778 = P 779 Iul. ep. 82 (p. 110, 12) 780 = P 782 οὐδέν τι sq. Agath. 5, 21 p. 325 783 = P; — ἀπεικός = H 784 — νόμος = P, Ba 321, 29; — νόμου Dem. 21, 46 οὐδὲν alt. sq. Ar. Lys. 135 c. sch. 785 = P

773 cf. v. Ε 2405 774 Aelian. fr. 167 cf. v. Π 1314 780 cf. 794 782 Agath. cf. v. Α 2461 784 Dem. cf. v. οἷον 2

A(GFSM) 772 om. AF post 778 S 4 ἀθεΐας] ἀθρίας S ἀσεβείας G Ἐπίκουρος post μισθὸν transpos. G cf. v. Ε 2405 7 περισυλεῖ GM^{ec} περισυλᾷ v. Π 1314 9 καὶ alt. om. A 775 om. AFS 11 Οὐδαμινός] ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου e vs. 13 add. S 13 γῆς ὤνησεν GM^{ec} γείσων ὦσεν Phot. τοῦ] τῆς G 780 non nov. gl. FS 16 Οὐδὲ] γὰρ add. S Μολυονίδας GFSM ἔφυγε] ἴσως ἔφηγε ss. M Δίων] Δίνων Schwartz P-W 5, 654 (FHG 2, 90 fr. 4); sch. Nic. Th. 613 ad v. Δ 1240 docte contulit Kust.; Δήμων temere Naber 19 οὐδὲν — 20 ἑαυτοῦ om. F 23 καὶ αὖθις] ἀντὶ τοῦ F om. G τι om. F πλεῖον A τάς — 24 διανοούμενος om. F 23 προβολὰς AM^{ac} 27 οὐδὲν] nov. gl. GFS 27. 28 ὦ φίλη] ὀφείλει G 28 τὸ om. GFS 29 δέρματος F γυμνῶς S

786 Οὐδὲν δὲ οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν: τουτέστιν οὐδὲν Ar. κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύον.

787 Οὐδὲν ἔλαττον· ὁ δὲ ἐκήλει τοὺς ἀκούοντας οὐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ καὶ πλέον Ὀδυσσεὺς Ὁμήρου τοὺς Φαίακας. ὁ μέν γε Ἀλκίνοος ἀπολογίας μεστός, ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

788 Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις: ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελές, ἢ κοινόν. Prov.

789 Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. Ar.

790 Οὐδένες: οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ Οὐδένεια, ἡ ἀπανθρωπία. | Suid.

791 Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, Ar. οὐδ' ὦδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

792 Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον: παρέλκει Ar. τὸ δεν. ἦθελε γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε, συνήθως.

793 Οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. Prov.

794 Οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο: φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Prov. Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δύο, Κτέατον καὶ Εὔρυτον, τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης παῖδας, καὶ ἀνελεῖν αὐτούς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρός τινας δύο πυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

795 Οὐδὲν ἧττον: ἀντὶ τοῦ ἴσον, ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην· χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. καὶ αὖθις· ὀρ- Ar. χούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δεν. καί, οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος. παρέλκει τὸ δεν. Ar.

796 Οὐδεναιός: πολυχρόνιος. Δ

797 Οὐδένεια: ἡ ἀπανθρωπία. Δ

798 Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον, ὡς τῶν Σ

786 Ar. Av. 966 c. sch. 787 Dam. fr. 48; Eunap. attr. Bhd. 788 cf. Cohn Z. d. P. p. 79 n. 74 (ex Ar. Eq. 464) 789 Ar. Av. 785 791 Ar. Lys. 1014—5 792 Ar. Nu. 538 c. sch. 793 cf. Diogen. VI 94, Paroem. ed. Gsf. 84 n. 700, Pytherm. ap. Ath. 14, 625 c 794 cf. Zen. V 49 795 — ὅμοιον aliter H φιλοσοφοῦντος — Φρυγῶν Dam. fr. 132; χωρὶς — Φρυγῶν = Phot. Bibl. p. 345 a 27—29 cf. fr. trag. ad. 560 ὀρχούμενος — παύεται Ar. Vsp. 1478. παρέλκει τὸ δεν sch. Ar. Nu. 538 οὐδὲν — ἐνδιαιτώμενος Dam. fr. 73 796 = Ambr. 610 cf. sch. Ε 407, H 797 = Ambr. 643 798 = P

790 Οὐδένεια sq. ex 797 791 cf. v. Π 496 792 cf. 795 794 cf. 780 795 Dam. fr. 132 cf. v. χῶρις τά. Ar. cf. 792 et v. Θ 283 797 hinc 790 extr.

2 et 3 κωλύον] κάλλιον Coulon 5 πλέον] ἢ add. Bas. ὁ Ὁμήρου coll. A(GFSM) Pl. Gorg. 526 c Bhd. 5. 6 Ἀλκίνοος ὁ S 6 ἀπολογίας] ἀπόλογος μυθολογίας Hermann ἀπόλογος εὐγλωττίας Gsf. 8 τοῦ om. S 9 πτερά] πατέρα G^{cp} 790 om. AF 10 οἱ et τῶν — ἀπανθρωπία om. S μὴ δαμινοὶ M 12 πάρδαλις GM, v. l. Ar. 13 καθήμενον F 17 τε om. G 19 ἀνεῖλεν G 22 ἐπαγγέλεσθαι AG 23 τῶν pr. om. GSM, Phot., v. l. v. χωρίς 26 παρέλκει τὸ δεν om. S 796—7 extra ord. 27 Οὐδεναιός] η supra ε M cf. sch., Hes., η supra αι A Οὐδενηός F

εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

E 799 Οὐδενὶ σὺν νῷ: τουτέστιν ἀφρόνως. ὅς τε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ ποιησάμενος φαίνεται.

800 Οὐδενί τῳ ἄλλῳ: οὐδενί τινι.

Prov. 801 Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. παρ' ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

Phil. 802 Οὐδὲν μᾶλλον: ὅτι οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυρρώνειοι, τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς· προσφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας, ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι. διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς τὸ τῆς ἀρεψίας πάθος δηλοῦται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς, οὐδὲν μᾶλλον, καὶ τῆς, παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται, καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, οὐθὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται· ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γάρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ. ἀναιροῦσι δ' οἱ Σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν· ὡς γάρ, οὐ μᾶλλόν ἐστι πρόνοια, ἢ οὐκ ἔστι· οὕτω καὶ τό, οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι, σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν. ἡ δὲ παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δέκα τρόποι, καθ' οὓς τὰ ὑπερκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο.

E 803 Οὐδὲν μέλον αὐτῷ· τὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθέμενον.

Σ + Ar. 804 Οὐδὲν πρὸς ἔπος: ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός.

Ar. 805 Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

799 l. c. Ar. Nu. 580 contulit Gsf. 801 cf. Cohn Z. d. P. p. 79 n. 73 802 Laert. 9, 74—76, 79 803 Th. Simoc. 3. 3, 9 804 sch. Ar. Eccl. 751; l. = P, Ba 322, 2 (seq. lac.) 805 Ar. Eccl. 751—2 c. sch.

802 cf. v. M 115 805 cf. 975

A(GFSM) 1 μόνον S 3 ὅς τε] ὥστε FS ὅς γε M^{ec}, Bhd. 800 om. AFS 16 οὐδὲν G πειραστὴς M^{ec} ἐστιν om. G ὁ alt.] καὶ A 22 γάρ] οὖν A 23 γάρ ex A, Laert. 24 ἐστιν om. S 28 δέκα τρόποι AM ζήτει supra δέκα M cf. Laert.: δὲ καὶ τρόποι S δὲ κακότροποι G καθ' οὓς τὰ GM^{ec}, Laert.: κατὰ AM^{ac} καὶ τὰ S 803 omisso l. ante 802 S 30 ὑπόμαχον GM 31 μέλλον GFS τοῦ om. GF 805 non nov. gl. M

806 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν Διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ Περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ, Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ Περὶ παροιμίας Παρράσιόν φησιν τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις· τὸν Κόροιβον Ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον. καίτοι E?
μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτνῃ προσάγεις τὸν κύνα καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

807 Οὐδὲν προτιμῶ σου: ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις Ar.
Ἀττική. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· φορῶ γὰρ τὸν δακτύλιον ταυτὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. Εὔδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

808 Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν πεφθακότων. ἀπὸ Σ
τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὕπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

809 Οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὔ τοι ᾤοντο E
χρῆναι μὴ οὐχὶ γενναιότατα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις.

810 Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐκτυκὼς ἀνήρ. Σ

811 Οὐ δέον: οὐ πρέπον. ἐκτῆναι τῶν χωρίων, ὧν Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν. EL

812 Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι· οὐδὲ παρ' ἐμοί Ar.
ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ: ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾄδον μέλος τι, Ἁρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή· φίλτατε Ἁρμόδιε, οὔτι που τέθνηκας. ᾄδον δὲ αὐτὸ εἰς

806 — φλυαρούντων = P τὸν Κόροιβον sq. fort. Eunap. 807 Ar. Pl. 883—4 c. sch. (falso Phryn. fr. 345) 808 = P cf. sch. Ar. Vsp. 480, H 809 v. A 2798 i. e. Agath. 5, 21 p. 325 contulit Bhd. 810 = P, Ael. D. fr. 248 ex Eust. I. 455, 40; fr. trag. ad. 330 = fr. com. ad. 598 811 ἐκτῆναι sq. Proc. Bell. 8, 24, 11 = EL 119, 5—6 812 Ar. Ach. 977—981 c. sch.

807 cf. v. Π 2885 810 cf. v. Ε 3237 811 cf. v. Δ 244 812 cf. v. Π 736—7

6 μηκέτι — μνημονεύοντες om. S 8 ὕστερεῖ S 14 τὸν] τὴν M A(GSM)
17 φορῶν S τὸν om. GSM ταυτὶ ASM^{ac}: τουτονὶ GM^{γρ} τονδὶ Ar.
18 δραχμῆς ἀντὶ τοῦ GM: δραχμήσαντ A δραχμήσαντα S δὲ om. S 20 τὴν ἀρχὴν om. S πεφθακότων] γρ. ἐφθακότων M = Phot. 25 ἀνύειν om. S οὔ τοι Gsf.: οὕτοι GSM οὔτι, nov. gl. A καίτοι Bhd. 27 ἑστηκὼς AGS
31 ποτε τὸν om. S ὅτι om. G 32 τι] τὸ G

Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. παροίνιος δὲ ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής.

Σ 813 Οὐδὲ πυρφόρος: ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

Prov. 814 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα καὶ λαμπάδα· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

Soph. 815 Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς: πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

Prov. 816 Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ εὐδόκιμος ἦν.

Σ 817 Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ.

Ar. 818 Οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Σ Λοπάς, τὸ τήγανον.

Σ 819 Οὔδει: ἐδάφει.

Σ 820 Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.

Σ 821 Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.

Ar. 822 Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις: παροιμιακόν. οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλήν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν· οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

Ar. 823 Οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοῇ, ἄδωκας αὐτός; οὐ τάχ'· ἀλλ ἤδη ποιῶ: ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῇ, ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως, φησί, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. οἷον οὐ διστάζω.

813 = P 814 = Zen. V 34 815 Soph. Ai. 439 c. sch. 437 816 cf. Miller, Mél. 351 n. 23 817 cf. P; fr. com. ad. 723 818 — πεπνιγμένον Ar.Vsp. 510—1 Λοπάς sq. cf. Ath. 6, 229 b, H 819 = P, Ba 321, 28 cf. sch. Ε 734, H v. οὔδας; l. = Ambr. 649 820 = P, Ael. D. (fr. 248) ex Eust. I. 455, 39 cf. Poll. 3, 126; fr. com. ad. 277 821 = P; fr. com. ad. 14 822 Ar. Av. 601 c. sch. 823 Ar. Ran. 526—7 c. sch.

818 extr. cf. v. Λ 674 821 cf. v. Κ 1996 et v. ψηνίζω 822 cf. 615

A(GFSM) 1. 2 Πεισιστρατιδῶν GMΥρ, sch.: Πεισιστράτων A Πεισιστράτου M^{ac} cp. S 8 παραπλήσιον SM 11 λαμπάδας S 14 μείων F ἀρκέσης A 816—7 inverso ord. 18 ποιεῖς G 818 non nov. gl. GSM 19 χαίρων F ἐγχέλιcιν FSM, ms. V in Ar. ἐνχέλιcιν A 20 ἐν] ἐ A 21 τὸ] δὲ τὸ G 821 et 822 non nov. gl. M 25 εἴ] γε εἴ F 26 παροιμιακόν — ὄρνις om. G παροιμιακόν om. S 27 πάλιν — 28 Ἀριστοφάνης om. F 27 παριστάμενος S 823 non nov. gl. S 30 ποῶ ASM 31 με] μου F 32 οὐ om. F

824 Οὐ διαφρήσετε: ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε, οὐδὲ διαπέμψεσθε. Ar. Ἀριστοφάνης.

825 Οὐδ' ἴκταρ βάλλει: εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν· ὥσπερ τὸ διωλύγιον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἐξικάζει, οὐδόλως. Prov.

826 Οὐδός: φλιά, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος· ἢ βαθμός. Σ

827 Οὐδὸς ἐς λαύρην: ἡ στενὴ ὁδός. παρὰ τὸ ῥέειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς. ζήτει ἐν τῷ λαύρα. Δ Suid.

828 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν: ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν· μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν. Prov.

829 Οὐδ' ὡς: οὐδαμῶς δή. Σ

830 Οὐδ' ὑφ' ἕνων: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες. Σ

831 Οὗ ἕθεν: οὗ τινος ἕνεκα. Δ

832 Οὐεργίλιος: ὄνομα κύριον. Δ

833 Οὐεσπεσιανός: ὄνομα κύριον. βασιλεὺς Ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βεσπασιανός. Δ

834 Οὐετηρία: ὄνομα κύριον. Δ

835 Οὐηστῖνος, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. Ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου Γλωσσῶν βιβλία ϛδ', Ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, Ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. Hesy.

836 Οὐΐνδικτος: ὁ κατὰ οὐΐνδικτον ἐλευθερούμενος.

837 Οὔθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος. Σ

838 Οὔθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Σ

839 Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις: οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις; Ar.

824 sch. Ar. Av. 193 825 — διωλύγιον cf. Zen. V 55, sch. Pl. Rep. 575 c 826 = P, Σ^{a} cf. Ba 322, 1, Erotian. 25, 9, sch. Z 375, H, Apion, Lex. de sp. 827 cf. sch. χ 128, Zon. 1480; — ὁδός cf. Ambr. 639 828 — ἀγρυπνεῖ = Paroem. app. IV 41 (fort. e Suid.) 829 cf. Ba 322, 3, P 830 = P 831 = Ambr. 658, Zon. 1487, aliter sch. A 114 833 — κύριον = Zon. 1480 836 = Lex. Rom. Barocc. 837 = P, Ba 322, 4 cf. sch. Ι 141 838 = P, Ba 322, 5 cf. sch. ι 440 = H; Ambr. 646, Zon. 1484 839 sch. Ar. Av. 1324

824 cf. vv. Δ 835 et Ω 242 825 cf. v. Ι 277, partim hinc 827 cf. v. Λ 152 828 cf. v. A 651 833 βασιλεὺς sq. ex v. B 246 835 cf. prooem.

824 post 828 FS 1 Οὐ διαφρήσετε om. F διαφρήσετε G^{ec}MΥρ, vv. Δ 835 A(GFSM) et Ω 242, Ar. plerique: διαφρήσεται G^{ac}, v. l. Ar. διαφορήσετε ASM^{ac}, v. l. Ar. οὐ om. G διαφορήσεται G^{ac} cp. F διαπέμψησθε AS πέμψησθε F 4 ἀντὶ — οὐδόλως om. AFS οὐδόλως] nov. gl. οὐδαμῶς addito ed. pr. 827—8 om. A 6 λαθύρην F ἡ] καὶ G; ἡ λαύρη Kust. παρὰ — 7 αὐτῆς om. F 6 ῥεῖν S 7 ζήτει — λαύρα ss. M: om. rell. 8 ἀηδόνος G ὑπνούσιν F 9 ἡ] ὁ S Ἴτυλον FM; Οἴτην add. S 11 ὑφ' om. G Ἀττικοὶ om. A οὐδένα F 831 post 834 A 15 Οὐεσπασιανός GFS, Zon. βασιλεὺς — 16 Βεσπασιανός om. AFS 17 Οὐετουρία S 835 om. A 18 Οὐϊστῖνος F, v. l. prooem., sed cf. Orient. Gr. Inscr. n. 679, sch. Greg. Ann. 71, Miller Mél. 259 18 Ἰούλιος — 21 ῥητόρων] ὄνομα κύριον F = Ambr. 624 19 ϛδ'] δ' ed. pr. 20 βιβλία S Ἰσοκράτου GM

Ar. + Hom. 840 Οὐ θελήσει: οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος· οὐδ' ἐθέλει προρρέειν. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναται.

Prov. 841 Οὔθ' ὕεται οὔτε ἡλιοῦται: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

Thuc. 842 Οὐκ ἀδύνατοι· ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα, οἷον οὔτε τελείως δυνατοὶ οὔτε ἀσθενεῖς.

Σ 843 Οὐκ ἀθεεί: οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Σ 844 Οὐ καθέστηκεν: οὐ νήφει, μαίνεται.

Σ 845 Οὐκ ἄλλως ποιεῖται: ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην.

Ar. 846 Οὐκ ἂν ἀποδοίης; οὐχ, ὅσον γ' ἐμοί γ' εἰδέναι: ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμι καὶ οἶδά τι. τουτέστιν αἰσθάνομαι.

Ar. 847 Οὐκ ἀναςχήςομαι: τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

Σ 848 Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆςαι νέκυν· καὶ Ὅμηρος· γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆςαι Ἀχαιούς.

Prov. 849 Οὐκ ἄνευ γε Θηςέως: Θησεὺς καὶ τῷ Μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κενταύρων καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

Phil. 850 Οὐκ ἄνευ τινός: τοῦτο τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον μήτε ὠφελοῦν. ὡς λέγομεν, οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον ἤ τι τοιοῦτον· ὡς λέγομεν, ἡρίστευσεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας (πρὸς τὴν ἀριστείαν οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι). ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον· ὡς λέγομεν, ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

851 Οὐκ ἂν ὀρθῶς, καὶ ἐξῆς. οὕτως δὴ ἀναγνωστέον· οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες· ἡσύχασον.

Ar. 852 Οὐκ ἀξιῶ: οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.

853 Οὐκ ἀπεικός: οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφειλόμενον, πρέπον, ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός· εἶτα ἀπεικός, τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον.

840 — προρρέειν sch. Ar. Av. 581; Φ 366. ἀντὶ sq. cf. sch. Φ 366 841 cf. Paroem. ed. Gsf. 87 n. 722 842 sch. Thuc. 1, 25, 4 843 = P, Ba 322, 6 cf. H, sch. c 352 844 = P, Ba 322, 7 845 Tim. = P cf. sch. Pl. Phaedr. 232a (Schanz) 846 — τι Ar. Nu. 1252 c. sch. 847 sch. Ar. Ach. 297 848 — νέκυν = P; fr. trag. ad. 331; Ael. D. attr. Wentzel. γαστέρι sq. T 225 849 cf. Paroem. ed. Gsf. 88 n. 731 850 Philop. 45, 25—31 851 οὐκ alt. sq. Gen. 4, 7 852 sch. Ar. Eq. 182 853 = H, Cyrill.

840 cf. vv. Ε 299 et Θ 105 852 cf. v. A 2824 853 cf. 981, vv. A 3120, Ε 83, H 174, Ω 250

A(GFSM) 1 Ὅμηρος—2 δύναται om. F 841—2 om. A 3 φροντίδων S 5 ὅτι—ἀδύνατοι om. F 10 γ' pr. om. A 11 αὐτῷ G 12 τινὲς—13 Ἀριστοκράτους om. F 13 Ἀριστοκράτους] Τιμοκράτους sch., utrumque vitiosum 15 πενθοῦσαι F πενθοῦσα S καὶ om. A 16 ἀρχαίους S cf. p. 524, 24 21 τοῦτο—26 κινδύνου om. F 21. 22 μήτε βλάπτον om. A 24 πρὸς τὴν ἀριστείαν om. G 851 om. AF 27 Οὐκ—ἐξῆς om. S οὕτω G οὐκ] τό, οὐκ S

καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικός, διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ ἥκιστα, οὐδαμῶς· οὐχ ἥκιστα, τὸ μάλιστα.

854 Οὐκ ἀπεικότως: ἀντὶ τοῦ εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. Thuc.

855 Οὐκ ἀποδύςῃ τῶν νυκτῶν, ἣν οἵκοι γε καθεύδῃς, οὐδ' ἢν γε θύραζ', ὥςπερ πρότερον. Ar.

856 Οὐκ ἀπολιβάξεις: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβάς, ὅ ἐστιν ἡ σταγών· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος; Ar.

857 Οὐκ ἀπορρυήςεται: οὐκ ἀποπεςεῖται. Ps.

858 Οὐκ ἀποστατῶ φίλων: ἀντὶ τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων. Ar.

859 Οὐκ ἄπο τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου. Σ

860 Οὐ κατὰ κόςμον: οὐ κατὰ τὸ πρέπον. Σ

861 Οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθην ἀθρόον τοὺς τόνους τοῦ σώματος. Metaphr.

862 Οὐκ ἐᾷ: οὐ συγχωρεῖ. Hom.

863 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔςςεαι: Ὁμηρικόν. ἀντὶ τοῦ μεθέξεις τιμῆς. Δ

864 Οὐκ ἐκθανεῖν.

865 Οὐκ ἐκνεομένως: οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος. Hdt.

866 Οὐκ ἐκομπολάκουν: ἀντὶ τοῦ κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὡς Αἰσχύλος. οὗτοι ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν. Ἀριστοφάνης. Ar.

867 Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου: οὐκ ἐξ ἴσου. ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο. EL

868 Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ὀρθῶς, ὦ γέρον. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν· σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν, καὶ οὗ ἐὰν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον ἡ γλῶςς' ὀμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν, αὐτὸς μὲν ἔςω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ Ar.

854 sch. Thuc. 2, 8, 1 855 Ar. Eccl. 668—9 856 Ar. Av. 1467 c. sch. cf. Bk. 431, 7, Et. M. 127, 3, P v. λιβάζεις, H v. λιβάξεις 857 = An. Ox. 2, 462, 24 cf. H 858 Ar. Av. 314 c. sch. plenior. 859 = P, Ba 322, 8, sch. Pl. Phileb. 34a (Schanz) 860 = P, Ba 322, 9, sch. B 214 861 Nil. narr. PG 79, 677a 862 sch. Ε 256 863 l. I 605 865 gl. Hdt. 6, 65 866 Ar. Ran. 960—1 c. sch. 867 ἀλλὰ sq. Cass. D. fr. 43, 22 = EL 411, 4—5 868 Ar. Ach. 396—400 c. sch. 398; Eur. Hipp. 612; A 3—4

856 cf. v. A 3392 861 cf. v. K 808 868 cf. vv. A 1796 et 4518, H 63

2 τὸ alt.] δὲ τὸ G 3 ἀντὶ τοῦ et καὶ om. G 855 om. F 6 et 8 ἀπολιβάζεις S cf. v. A 3392, Ar. 8 κάκιστος GM 857 om. AS post 859 S 861 om. AFS 14 ἀθρόως G, Nil. τὸν τόνον G post 862 Οὐκ ἐγκρατεύεσθαι· εὕρηται δὲ τὸ δέ, ἐγκρατεύεσθαι οὔ add. F 863—6 om. A 17 ὁμοίως G ἔςεται, Ὅμηρος F 864 om. AFS 20 ἐκνεομένους G Ἡρόδοτος om. F 21 et 23 ἐκομπλάκουν (F)S 21 ἀντὶ—23 ἐκομπολάκουν om. F 21 ἐνεποίουν G 24 ἀλλὰ—25 ἐκελεύοντο om. F 24 οὐκ alt. om. A 25 ἐκελεύετο S 868 om. A 27 ὁ—p. 584, 5 καθήμενος om. F 31 αὐτοῦ M, v. A 1796: cp. S αὐτῷ G A(GFSM)

μετεωρίζεται. Ὁμηρικῶς· Ὅμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰπών, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς, εἶτα, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχεν. οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γάρ, ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην. τουτέστιν ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος, ἢ καθήμενος.

869 Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με.

Thdr. 870 Οὐκ ἐξελεύσῃ: ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν. Δαβίδ· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δ 871 Οὐκ ἐξήεσαν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο. Οὐκ ἐξίεσαν δέ, οὐ συνεχώρησαν.

Ar. 872 Οὐκ ἐξήρκεσεν: οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους ὑμῶν.

873 Οὐκ ἐξόν: οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον. ὃν παρὰ τὰ πάτρια
E ὠνόμασεν ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Σ 874 Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς περιδείπνοις τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

875 Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή: ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ ἐς ὕπνον ἐνέβαλεν.

Σ 876 Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: οὐ βλασφημήσω.

Δ 877 Οὐκ ἐπιεικῶς: οὐ μετρίως. Οὐκ ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

Ar. 878 Οὐκ ἐπίσταμαι: ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Harp. 879 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμὴ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Δ 880 Οὐκ ἔσθενεν: οὐκ ἐδύνατο.

Σ 881 Οὐκ ἐς μακράν: ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Ar. 882 Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Ar. 883 Οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. ἢ γὰρ πεφυκὼς

869 fort. Metaphr. 870 Thdr. in Ps. 59, 12, PG 80, 1324a 872 sch. Ar. Eq. 524 873 ὃν sq. Aelian. 874 = P, Diogen. VII 24 876 = P, H cf. Diogen. VII 3, sch. Ar. Lys. 37 878 Ar. Av. 1432 c. sch. 879 Harp. = P, An. Ox. 2, 497, 30; Dem. 18, 281 880 aliter H 881 = P 882 Ar. Pl. 106 c. sch. plenior. 883 Ar. Ran. 1217—9 c. sch. 1219

873 cf. v. Π 1179 876 cf. v. Ε 2266 877 cf. vv. Ε 2315 et 2412 878 cf. vv. Ε 2637 et Π 913

AF(GSM) 3 τεῦχεν om. S ὁ νοῦς] αὐτὸς S 869 om. AFS 7 τοῦ om. S στρατηγεῖς FS, Thdr. Δαβίδ om. AFS mg. add. A^{r} 9 δέ] δὲ ἀντὶ τοῦ G 11 ἡμῶν GS^{ec}M 12 ὃν—16 ἦν om. F 874—7 om. A 15 τὸν G: τῶν SM; τὸν ante τελευτήσαντα cum Phot. cett. transpos. Kust. 20 τοῦ om. S οὐ om. G 22 οὐ om. S σκάπτειν—26 ἀγκύρας om. F 24 τῆς αὐτῆς] τοῖς αὐτοῖς S, v. l. Harp. ὁρμεῖ M, Harp. plen. ὁρμᾷ G 25 ἐλλειπῶς A, Harp. ep., An. Ox.: ἐλλιπῶς GM, Harp. plen. Phot. ἐλλιπῆ S 29 Ἀττικῶς om. F 30 Ἀριστοφάνης—ἐγώ om. F 883 om. A, non nov. gl. S

ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὢν ληκύθιον ἀπώλεσε. τὸ ἑξῆς, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

884 Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλο: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλως Ar.
γενέσθαι ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτο, φησί, πάντως δέδοκται, καὶ οὐκ ἂν
5 ἐάσαιμί σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἑτοίμως τῶν προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵν' ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ.

885 Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύ- Ar.
10 των. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἤθει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ περίαπτα πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε πρὸς τόδε. ἄλλως· ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην.

15 886 Οὐκ ἔσχον: οὐκ ἔσχισα, οὐ διεῖλον. οὕτως ἔκλινεν Ἀττικῶς. Ar.
ὤπτων γαστέρα, κἄτ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας, ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

887 Οὐκέτι. Suid.

888 Οὐκ ἐτῶς: οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι Σ
20 μάταιον· οὐκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἐτῶς ἅπαντες οἱ δικά- Ar.
ζοντες θαμὰ σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

889 Οὐκ ἐτός: οὐκ ἀλόγως, οὐκ ἀληθῶς. ἀντὶ τοῦ δικαίως· ἐπιρ- Ar.
ρηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτεῶς· ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνῃρημένου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἐτὸς ἀρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

25 890 Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι· οὐδὲν γάρ εἰσι Ar.
πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

30 891 Οὐκ ἐφέξεις: οὐ παύσῃ. Ar.

884 — οὐρανόν Ar. Pac. 110 c. sch. plenior. ὁ δὲ fort. Dam. 885 Ar. Pl. 885 c. sch. 886 Ar. Nu. 409 c. sch. 888 — ἀλόγως = P cf. sch. Pl. Rep. 8, 568a, sch. Ar. Pl. 1166, H οὐκ ἐτὸς sq. Ar. Pl. 1166—7 889 Ar. Pl. 404 c. sch. cf. sch. Ar. Lys. 138 890 Ar. Lys. 138—9 c. sch. 139 891 sch. Ar. Eq. 916

885 cf. v. A 1355

1 δυσθενὴς FS 2 ἀροῖ GM: ἄρῃ S εὕροι F 884 om. S 3 περὶ F AF(GSM)
4 καθῶς—6 ἤ om. F 6 ὁ—8 ἀναπνεύσῃ om. F 7 προσταχθέντων G
885 om. A 10 λείπει—14 φαρμακίτην om. F 13 δείκνυται αὐτὸ G 14 φαρμακίστην S 15 οὕτως—21 γράμμασιν om. F 15 οὕτως] οὐκ add. S
887 om. AFS 19 ἐτός Kust., Phot. sch. Pl. οὐκ] ἢ οὐκ G 20 οὐκ alt.—24 Πλούτῳ om. G 20 ἐτῶς ASM^{ac}: ἐτὸς M^{ec}, Ar. 889 om. A 22 ἐτός M^{ec}, Ar.: ἐτῶς FSM^{ac} 23 ἐτεῶς pr.] ἐτῶς sch. ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς om. M ἐτεῶς alt. S, sch.: ἐτεός F συνῃρημένως M 24 Ἀριστοφάνης—οὐδεπώποτε om. F ἐτὸς M^{ec}, Ar.: ἐτῶς GS οὐδέποτε S 890 om. AF 25 ἐτὸς M^{ec}, Ar.: ἐτῶς GSM^{ac} 26 κυλινδουμένων S cf. sch. 29 Πελίαν M^{ac}, sch.: Πηλέαν M^{ec} Πηλέα GS

Δ 892 Οὐκ ἔχαδεν: οὐκ ἐχώρησεν.

893 Οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσηται τοῖς παροῦσι κακοῖς: ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν.

Ar. 894 Οὐκ ἔχω φράσαι· ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ: ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

Prov. 895 Οὔκ εἰμι τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν.

896 Οὐκί: τὸ οὐχί. Ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει, οὐ διὰ τοῦ χ. δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιφῶν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα, ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον δασύνηται· ψιλοῦ δὲ ὑποτασσομένου, μὴ μεταπίπτοντα.

Ar. 897 Οὐ κομῶ: οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ. τουτέστιν οὐ μέγα φρονῶ.

Σ | 898 Οὔκουν: οὐδαμῶς. Οὐκοῦν δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

E οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίαν ἐπυνθάνοντο ἆρα τοῦ θεοῦ, ὅ τι καὶ χρὴ πράττειν αὐτούς.

Ar. 899 Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις: ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης· ὅτι μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Δ 900 Οὖλε: ὑγίαινε, ὁλοκλήρει.

Σ 901 Οὐ λελήθασι: φανεροί εἰσιν.

Σ 902 Οὐλή: ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίειαν ἦκον.

E 903 Οὐλίθ: ὄνομα κύριον. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατά τινα στενωπόν, προῆει μὲν ὁ Οὐλίθ.

Prov. +Σ 904 Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω Στράττις ἐν Ποταμίοις.

Δ 905 Οὔλιος: ὁ Ἀπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ καὶ ὁλέθριος.

892 = sch. Δ 24, H, Ambr. 651 894 Ar. Ran. 60—1 c. sch. 895 = Paroem. ed. Gsf. 88 n. 729 896 — χ cf. sch. A (Aristonic.) in B 238; — οὐχί = H 897 Ar. Nu. 545 c. sch. 898 — οὐδαμῶς = P, Ba 322, 10, An. Ox. 2, 482, 22, Philop. diff. οὐκοῦν οἱ sq. Aelian. fr. 304 899 Ar. Pl. 369—370 c. sch. 369 900 — ὑγίαινε = sch. ω 402 (ed. Dind.), Pap. Friburg. 12 c vs. 4; Ap. S. 124, 11 unde H; Et. M. 640, 39 901 = P, Σ^a, Ba 322, 12 902 = P, Σ^a, Ba 322, 13 cf. H 904 cf. sch. Pl. Euthyd. 298 c, Paroem. ed. Gsf. 72 n. 608; Strattid. fr. 38 (1, 722 K.) 905 — ἦν cf. Strab. 14 p. 635, Macrob. 1, 17, 21 ὀλέθριος cf. sch. Λ 62 = Ap. S. 124, 31 (unde H)

899 cf. v. K 2492 903 cf. v. ὑποστάς 1 904 cf. v. Λ 566

A F (G S M) 4 γε om. S 7 οἱ — εὐεργετεῖν om. F 9 γὰρ] γὰρ καὶ S τὰ — 10. 11 μεταπίπτοντα om. F 10 δασύνεται M δασὺ S cp. A 10. 11 μεταπίπτοντος S 12 Ἀριστοφάνης — 13 φρονῶ om. F 13 τοιοῦτος] ἀνὴρ ex Ar. add. G 15 οὐκοῦν οἱ — 16 αὐτούς om. F 16 καὶ om. A 17 θρυλλούντων G S M 18 Ἀριστοφάνης — 19 μεταλαβεῖν om. F 18 ὅτι] ἐγὼ G M T P cὺ Ar. 19 μεταλλεῖν ss. ἤγουν ψηλαφᾶν S 20 Οὖλε] Οὐ λέγε G 22 ὑγείαν F, Phot. Ba ἦκον] ἕλκον S 23 πορευομένων — 24 Οὐλίθ om. F 24 προῆει G 25 τοιαῦτα] αὐτὰ ed. pr., Paroem. 26 οὕτω — Ποταμίοις om. F Στράτις G M Ποταμίοις Bhd.: Ποτάμοις Gsf. ποτ A πο in lac. M πόλει S πολίτ G

906 Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος, ἀλλ' ἔργων: ἐπὶ τῶν κομπαζόντων. Prov.

907 Οὐλοθυτεῖν: κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς κατὰ ἀντίθεσιν τῶν ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης κατεψητισμένα· τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἐκάμπτοντο ἐσθίοντες, οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης. καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ πόπανα τῆς ἄρτι ὥρας, τουτέστι τῆς αὐθις.

908 Οὐλομένη: ὀλεθρία. Δ

909 Οὐλός: ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως· γυρὸς ἐν ὤμοις, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Ecl.?

910 Οὔλων: ἁπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων ταῖς θριξίν. Σ + x

911 Οὐλπιανός, Ἐμεσηνός, σοφιστής. Πάτρια Ἐμεσηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμνάσματα, τέχνην ῥητορικήν. Hesy.

912 Οὐλπιανός, Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις· καὶ ἄλλα τινά. Hesy.

913 Οὐλπιανὸς Γαζαῖος.

914 Οὐλπιανός, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου· ὃς εὐφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις γε τῶν ἀποριῶν, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις· ὄνομά τε αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν Ἀθήνησιν. θαυμάζων δὲ αὐτοῦ τὴν φύσιν ὁ Συριανὸς διηγεῖτο πολλοῖς τισιν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβάλεσθαι κλειδίον οὕτω πολύπλοκόν τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύναι ῥᾳδίως αὐτόματον· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ Οὐλπιανὸς ἐγεγόνει καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν· ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτικῶν ἀπέσχετο τὸ πάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι

907 cf. sch. AD in A 449 (unde Et. M. 641, 29) 908 = Ambr. 637, Zon. 1486 cf. sch. A 2 (unde Et. M. 641, 19), Pap. Friburg. 12 c, vs. 10, H 909 cf. Et. M. 640, 38; Ap. S. 124, 3, H; τ 246 910 — μαλακῶν = Ba 322, 14 cf. P = Σ^s; H, Ap. S. 124, 1, sch. K 134, Pap. Friburg. 12 c vs. 23, Et. M. 640, 35, Erotian. 66, 13 913 Marin. c. 9 914 Dam. fr. 296; πεφύκασι — p. 588, 11 ἀχνημονοῦσιν = Phot. Bibl. 352 a 18—32

907 cf. v. ψαιστά 909 cf. v. Γ 509 914 cf. v. M 1127

3 Οὐλοχυτεῖν Hemst. οὐλὰς G M: ὅλας F ὕλας S ἅλας A 5 κατεψητισμένα F, v. ψαιστά: κατεψηνισμένα rell. κατεψηγμένα Stephanus κατεψαισμένα Hemst. κατεψημένα Toup 5 τὰς — 8 αὖθις om. F 5 ἐκάμπτοντο M T P ἐκόπτοντο G ἔκοπτον ed. pr. 7 οὖλας S 8 αὖθις] αὐθ A 10. 11 Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως om. F 11 γυρὸς] σκιρὸς G ἐν] ἔην G M cf. v. Γ 509 13 Ἐμεσηνός — 15 ῥητορικήν] ὄνομα κύριον F 14 Βοσποριτῶν coll. Steph. Byz. v. Βόσπορος Kust. Βοσποριανῶν Daub Βουσιριτῶν Hermann Βοστραίων Gutschmid Διοσπολιτῶν Bhd. 912 om. A F S 913 om. A F 914 om. F, non nov. gl. S M 21 μαθητικὰς S M 22 γε om. G S 23 αὐτοῦ G S M 28 κεκοσμημένος] καὶ κόσμιος Bekk. A (G F S M)

γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτως ἔχον κατά γε τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον, ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται καὶ ἑτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι; τὸ δὲ θαρραλέον καὶ βέβαιον ἡλίκον; τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι καὶ πολλὰ φιλοσοφοῦντες μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι ἀσχημονοῦσιν. ὡς ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλπιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὤν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὺν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπιεικείας ἀπολιπών.

Anth. 915 Οὐμβρακιώτης βουμολγὸς κύρου.

E 916 Οὐ μέλον αὐτῷ: οὐ φροντιστέον. Μένανδρος· ταύτῃ τοι τῆς κατὰ Νισίβιος πολιορκίας οὐ μέλον αὐτῷ.

Σ 917 Οὐ μὲν δή: ἀντὶ τοῦ ὅμως δή, ἥκιστα δή, ἀλλὰ οὐ δή.

Ar.? 918 Οὐ μετὸν αὐτῷ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

E καὶ Μένανδρος· ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

Ar. 919 Οὐ μὴ ληρήσῃς: οὐ παύσῃ ληρῶν;

Σ 920 Οὐ μήν: ἀλλὰ μήν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον, ἔτι μήν, ὅμως δέ.

E οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς.

Suid. 921 Οὕνεκα.

922 Οὐννικόν· ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια.

923 Οὐολοῦσκοι: ὄνομα ἔθνους.

Σ 924 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασίν, ἐν τῷ μεγάλῳ

915 Anth. 6, 255, 1—2 916 ταύτῃ sq. Men. Prot. fr. 36a, FHG 4, 240 917 = P, Ba 322, 17 918 — Νεφέλαις fort. Ar. Eccl. 667 c. sch.; l. temere Ar. fr. 381 ὕδατος sq. Men. Prot., falso Men. com. fr. 901 919 Ar. Nu. 367 c. sch. plenior. 920 — δέ = P, Ba 322, 15 cf. sch. Pl. Leg. 7, 822c, H vs. 23 οὐ sq. Aelian. fr. 305 923 cf. Ambr. 636 924 = P

915 cf. vv. A 4362, B 445, K 1946 923 cf. v. B 451

AF(GSM) 1 γὰρ om. A, v. M 1127; δὲ Phot. 2 ἔχον om. GM 6 τοῦτο—7. 8 ὠφελητικὸν] τοῦ πᾶν δειλητικὸν A; 6 καὶ—7 διόρθωσιν om. S 7 δὲ] γὰρ S 8 βεβαιωτικὸν G 9 λόγοι G, Phot. καὶ—10 σωφροσύνης om. S 9. 10 καὶ φιλοσοφοῦντες πολλὰ G 11 ὡς—12. 13 γενόμενος] οὗτος S 12 Οὔλπιος A 13 πολὺν—14 ἀπολιπών om. S 15 βουμολγὸς κύρου ASM: Ουβουμολγὸς κύ G ὄνομα κύριον F β. κύριον ed. pr. β. Ἐρυκίου vel β. ταύρου ex Anth. Gsf. 16 μέλλον GF αὐταῖς G Μένανδρος—17 αὐτῷ om. F 16 τοι om. S 16. 17 τῆς κατὰ] καὶ τῆς Kust. 17 Νησίβιον S μέλλον G 18 ὅμως] οὐδαμῶς Bekk. cf. 920 19 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις om. F, ad 919 rettulit Bhd. 22 οὐ—23 ἐπιμελῶς] Οὐ μόνον ἐσημηνάμην F om. S (in quo 928 et 930 sequuntur; 928 et suo loco) 22 ἔτι μήν Phot. Ba: ἐς τίμην AGM 23 οὐ] nov. gl. M 921—3 om. AFS 924 om. F 27 ἔσθ' ὁ] ἔστω S

πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς.

925 Οὗπερ: ὅπου. Ἀγαθίας· οἱ συναισθανόμενοι οὗπερ γεγένηντο συμφορᾶς, ἀγεννῆ καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν. E

926 Οὐ περπερεύεται: ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεῖ. ζήτει ἐν τῷ περπερεία.

927 Οὔπω πεπλήρωνται τῶν Ἀμορραίων αἱ ἁμαρτίαι: ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

928 Οὔπως: οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ε'. καὶ Ὅμηρος· ὦ Σ γέρον, οὔ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι ὀΐω.

929 Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός: παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ γαλῇ χιτών· Suid. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν ἐν τῷ γαλῇ.

930 Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ Οὐραγός, ὁ Σ τελευταῖος τοῦ λόχου. Tact.

931 Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Σ

932 Οὐρανία ἀστραπή: ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ἔπτηξα θυμόν· οὐρανία Soph. γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.

933 Οὐρανία ἄχνη: ἡ δρόσος. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ Soph. καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος.

934 Οὐρανία αἴξ: ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ Σ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν· αἴξ οὐρανία. καὶ Οὐρανία τροφή. καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις.

935 Οὐράνιόν γ' ὅσον: ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον. Ar. + Σ E

936 Οὐράνιος ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν E ἦλθε, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι, τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογμάτων οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομψεύετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι, βρενθυόμενος, τῷ δύσερις εἶναι παρὰ τοὺς ξυλλόγους. πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἥμενος πωλητηρίοις διεπλεκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς

925 οἱ sq. Agath. 1, 14 p. 44, 14 927 l. = Gen. 15, 16 928 = P; Thuc. 5, 15, 2; γ 226 930 — στρατοῦ = P, Ba 322, 22 cf. Ambr. 529; Zon. 1486 Οὐραγός sq. Tact. 3 931 = P, Ba 322, 23 cf. H 932 Soph. OC 1466—7 c. sch. 933 Soph. OC 681—3 c. sch. 681 934 — οὐρανία = P cf. H; Crat. fr. 244 Οὐρανία τρόφη sq. fort. Metaphr. 935 — μέγα cf. sch. Ar. Ran. 781. μέγα cf. Phot., H v. οὐράνιον ἄχος, Eust. O. 1753, 23 (contulit Wentzel) οἱ sq. Proc. h. a. 16, 20 936 Agath. 2, 29, p. 127, 15—128, 6; 130, 4—5

926 ex v. Π 1365 929 ex v. Γ 34 930 Tact. cf. post litt. Ψ 934 cf. v. Αἰ 237 935 cf. v. A 2212; Proc. cf. v. A 3151

3 γεγένηνται F 926 om. AF ante 932 S 5 οὐ S: om. GM ζήτει— A(GFSVM) περπερεία om. S 6 πεπλήρωται F ἡ ἁμαρτία S 8 καὶ pr.—9 ὀΐω om. F 8 Θουκυδίδης—καὶ om. A ε' GM, Phot.: ἐμπέπτῳ S 929 om. AF post 916 S 10 παροιμία—11 γαλῇ om. S 11 ἐν τῷ γαλῇ om. M 931 om. S 15 ἔπηξα A ἔπτηρα G 19 οἱ om. GM εὐωχούμενοι A^{ac}F πάντες A ἐτύγχανον F ἴσως—20 οὐρανία om. F 19 ἴσως] δὲ add. G 21 καὶ pr.—δυνάμεις om. AFS 22 μέγα] incipit rursus V 24 κατὰ—p. 590, 6 ἀπηγμένος om. F 25 δὲ om. GM

αὐτόθι ἀγειρομένους καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥήματια τοῦ κρείττονος πέρι ἀνακυκλοῦντας, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀξύγχυτον· ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, οὐδὲ μὴν βίῳ ἀρίστῳ ἐκδεδιητημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος ἦκέ ποτε παρὰ Πέρσας, ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγμένος.

937 Οὐρανίωνες: οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται.

Δ 938 Οὐρανοβάμονος: τοῦ οὐρανοφοίτου. λύσις ὀνείρου· πόλον
On. βλέπειν θέοντα μυστικὸν τόδε.

Ar. 939 Οὐρανόμηκες: μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖς ἔξων. παρὰ τό, ἐπουράνιον κλέος εἴη.

Δ 940 Οὐρανός. Οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ᾗ πᾶν
Phil. ἵδρυται τὸ θεῖον. Οὐρανοὶ δύο, ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος, καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι· ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν.

Hom. 941 Οὐρανόθι πρό: ἐν τῷ ὑπὸ τά νέφη τόπῳ.

942 Οὐρανοφάντωρ.

943 Οὔρβιος: ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ πραξικοπήσας.

Δ+E 944 Οὐραῖα: τὰ τῆς οὐρᾶς. ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι.

Soph. 945 Οὔρησας: ἔσωσας, ἔστησας.

Suid. 946 Οὐρητρίδα: οὐρηρὸν ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης· ἀμὶς μέν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὑτῇ παρά σοι ἠρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

Ar. 947 Οὔρια θεῖτε: ὀρχεῖσθε.

Ar. 948 Οὐρίᾳ ῥιπίδι ἀνήλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος: ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορᾷ τῷ ῥιπιδίῳ ἐξαπτόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες, οἱ στερεοί, οἱ ἰσχυροί.

Eel. 949 Οὐρίαχος: τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου· ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἐξ οὗ καὶ ἰαχή.

Δ 950 Οὐρίαχος. πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ. ἐν Ἐπι-

937 cf. sch. Ε 898 938 πόλον sq. Astramps. 939 sch. Ar. Nu. 459; K 212 940 l. = Ambr. 607 οὐρανός alt. — θεῖον Laert. 7, 138 Οὐρανοὶ δύο sq. in Gen. 1, 6 941 = sch. A (Aristonic.) in Γ 3 944 οὐρᾶς cf. Ambr. 645. ἐδειμάτουν sq. Aelian. fr. 252 945 sch. Soph. OT 696 947 sch. Ar. Lys. 550 plenior. 948 Ar. Ach. 668—9 c. sch. 949 cf. Et. Gen., Et. Sym. ap. Gsf. 642, 21, sch. N 443, H 950 πλήξας — οὐριάχῳ Anth. 6, 111, 4

944 cf. v. Ε 215 et v. οἷον 2 946 ex v. A 1590 947 cf. v. τήθη 948 cf. v. Π 2290 949 extr. cf. vv. I 1, 71, 219 950 Anth. cf. v. P 221

A (G F V M) 3 παθητικὸν G 4 οὐδὲ] οὐ G μὴν] μὴ V 5 ποτε om. V 13 Οὐρανοὶ — 15 προσηγόρευσεν om. F, nov. gl. G 942—3 om. A F V 17 Οὐρανοφάντων G 18 Οὐρβίκιος G 19 ἐδειμάτουν — 20 ἐπανιστάμενοι om. F 21 ἔστησας, ἔσωσας G 946 om. A F post 953 V 23 αὕτη δὲ παρά V κρεμήσεται ex Ar. Vsp. 808 G M^{ec} ἐπὶ] που V 949 ex A solo 29 δόρατος Gsf., Hes.: σώματος A ὀρούειν Gsf., Et.: οὐρούειν A 31 ῥόμβῳ τοῦ A V ῥόμβῳ τὸ G cf. v. P 221 δόρατος A G

γράμμασι. καὶ αὖθις· ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας Anth.
οὐριάχους δέξαιντο. τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν. Call.

951 Οὐριοδρομούσας: ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεούσας. Δ?

952 Οὔριος: ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. Πολύβιος· λαβὼν δ' Σ
οὔριον ἄνεμον καὶ λαμπρόν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἁρμένοις καὶ κατου- E
ρώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. καί, οὐρίῳ πελά- Soph.
σαι δρόμῳ. τουτέστιν εὐθυδρομῆσαι.

953 Οὖρον: φορὸν ἄνεμον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον· Soph.
σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

954 Οὖρος: ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οὖροι Σ
οἱ ὅροι, τὰ ὁροθέσια. Hdt.

955 Οὖρος. καὶ βοὸς οὖρον ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας. Δ Anth.

956 Οὐροτομήσαντες: τὰ οὐραῖα κόψαντες. οὐροτομήσαντες
πεντήκοντα ἵππους.

957 Οὐρούς: ὀξυτόνως. τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν. Σ

958 Οὖς: τὸ ὠτίον.

959 Οὔσβαις: ὄνομα κύριον. ἐν τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἅπο E
ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη.

960 Οὐς ἐγὼ βόσκω, καὶ δίκαια κἄδικα: ὁ Κλέων φησὶ πρὸς Ar.
τοὺς Ἡλιαστάς. τουτέστι πρὸς τοὺς Ἡλιαίας δικαστάς. τὸ βόσκω πικρῶς· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κἄδικα, ἀντὶ τοῦ ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν.

961 Οὐσία· τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδόλως Phil.?
ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται, οἷον οἰκημάτων, βοσκημάτων καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου· καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα

950 ὄφρα sq. Call. fr. 140 K. an. 50 S. c. sch. 951 cf. Zon. 1486, Et. M 642, 40 952 — ἄνεμος = P, Ba 322, 24 cf. Zon. 1479, H, Lex. de sp. λαβὼν — καταστρωμάτων Polyb. 1, 44, 3 οὐρίῳ sq. Soph. Ai. 889 c. sch. 953 — ἄνεμον cf. Et. M. 642, 27, Lex. de sp., Philop. diff., Pap. Friburg. 12 c vs. 35, H, Ambr. 609; in A 479 ἀλλὰ sq. Soph. Tr. 467—9 954 — φύλαξ = P, Ba 322, 25 cf. Ap. S. 125, 2, unde Et. M. 642, 22 et 34; sch. M 421 et O 659, Pap. Friburg. 12 c vs. 35, H, Erotian. 14, 6 οὖροι sq. gl. Hdt. 1, 93 (plenior) 955 cf. Ambr. 609 καὶ sq. Anth. 6, 332, 3—4 956 οὐροτομήσαντες alt. sq. fort. e FGrHist 100 957 = P, Ba 322, 26 cf. H (in B 153), Et. Gen. 958 = H, Lex. de sp. 960 Ar. Eq. 256 c. sch. plenior. 961 cf. Io. Dam. PG 94, 564; p. 592, 7 οὐσία — 8 κατηγορούμενον = Zon. 1482; vs. 10 πρᾶγμα — 11 ὑπαρξιν = Zon. 1481; Ps. 134, 4

953 cf. v. A 1084 955 cf. v. Λ 609 959 cf. v. A 3244 961 cf. v. Π 1228

5. 6 κατουρούσας G 7. 8 πελάσας G 8 εὐθυδρομήσας G 14. 15 οὐρο- A (G F V M)
τομήσαντες π. ἵππους om. A F 958 om. A F V 18 ἐν — 19 ξίφη om. F
20 ὁ — 22 κἄδικα om. G F 21 τοὺς alt.] τῆς add. V Ἡλιαίας] Ἡλιαίους ed. pr.
22 γὰρ om. A δὲ om. M 24 κλῆσιν M 25 ἡ — 967 om. F 27 καὶ] τῶν add. Bhd. 28 ταῦτα — p. 592, 2 ἔγκητον] τον A

κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν· ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καί, περιούσιον λαόν, τὸν ἔγκτητον. καί, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ· ἀντὶ τοῦ κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἶδε παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα· τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὂν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως· οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἢ ἡ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη· ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὕπαρξιν· ἤγουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὂν καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις.

Σ 962 Οὐσίας δίκη: οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.

Harp. 963 Οὐσίας δίκη· οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας, οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρῶν καρποῦ, τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖσαν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις.

Rhet. 964 Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής· Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει· εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ, ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται, αὐτῷ δὲ δέδοται· περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας δῆλον ὅτι ὅς τις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.

965 Οὐσιῶσαι· αἰτιατικῇ. Πισίδης· καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαί σοι θέλεις καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν.

Suid. 966 Οὐ σταθμητή· ὅτι Ἀλιγέρνης ὁ Γότθος τοσοῦτον ἦν κρατερὸς ταῖς χερσίν, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ Ἀλιγέρνης.

Suid. 967 Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος· ζήτει ἐν τῷ τυρόκνηστις.

962 = P 2 cf. Bk. 192, 1 porro P 1 = Bk. 285, 33 963 Harp. = P 3 964 cf. Harp. v. ἀφανής (= v. A 4552); fonti rhetor. iure attr. Wentzel; Lys. fr. 234 965 αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. καὶ sq. Pisid. fr. 132

966 ex v. A 1215

A (G V M) 2 καί—3 κτῆσιν om. V 4 καλοῦσι V 6 καὶ] εἰς add. G 9 ἡ om. A 11 αὐτῷ V 14 ὥστε A G M: ὡς δὲ V ὡς δέον Phot. 17 νίκην A 20 τοῦ om. G ἢ alt.] εἰ G M^{ac}, Harp. ep. 964 non nov. gl. V 24 Ἀνδροκλείδης G, Dionys. de Isaeo 6: Ἀνδρακλείδης A V M 25 οὐδὲν] οὗτος Scheibe αὐτῷ] + ss. M 26 δὲ om. A V περὶ] δὲ add. Scheibe et Hermann 27 δέδωκεν] δέδοται Bekk. 965—77 om. A 28 αἰτιατικῇ om. V 966—7 om. V

968 Οὐτάσας: πλήξας, τρώσας. ὁ δὲ τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας κατέβαλεν. ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Δ + E Suid.

969 Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων: παροιμία. κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. καὶ Ἀριστοφάνης· κἄστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον, οὔτε σὺν πανωλέθροισι, καὶ τὰ ἑξῆς. Ar.

970 Οὔτε του: ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ οὔτε του κοινῶς λέγεται. οὔτε του κλύων σάλπιγγος. Soph.

971 Οὐτήτειρα: πληκτική. καί μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα, σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον, ἠελίου χήρωσεν. Anth.

972 Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος. Σ

973 Οὔτιδες καὶ Σωρῖται: παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι. καὶ Οὖτις, παρ' Ὁμήρῳ οὐδείς· οὖτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς. οὖτις ἔσθ' ὃς οὐ τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες. Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά, οἷον οὔτις ἀποκαλοῦντες. Soph.

974 Οὗτοι: ἀντὶ τοῦ οὐ μήν. Δαβὶδ εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος· στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια· πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ο'. καὶ εἶπε Δαβίδ· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Suid.

975 Οὑτοσί: οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσί, τὸ δὲ ι ἐπέκτασις. Οὕτως δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ Οὑτωσί, Δ Ecl.?

968 — τρώσας cf. Zon. 1486, H vv. οὖτα, οὖτασαι, οὖτασεν, Et. M. 642, 47, sch. Ξ 128 969 Ar. Lys. 1038—9 c. sch.; Susarion. vs. 3—4 (1 p. 3 K.) 970 Soph. Ai. 290—1 c. sch. 971 καὶ sq. Anth. 7, 172, 5—7 972 = P, Ba 322, 29, Pap. Friburg. 12c vs. 1 cf. H; sch. A 293, unde Et. M. 643, 4 973 — καλούμενοι cf. Laert. 7, 82 Οὖτις—οὐδείς cf. H; οὖτις alt.—Ὀδυσσεύς cf. An. Ox. 1, 314, 11, unde Et. M. 643, 14 οὖτις ἔσθ' sq. Soph. Ai. 725—7 c. sch. 727 974 οὐδαμῶς cf. P 975 — ἄνθρωπος cf. Ambr. 606, Zon. 1480 ἀντὶ—ἐπέκτασις cf. An. Ox. 1, 321, 21, unde Et. M. 643, 21 Οὕτως—p. 594, 1 οὕτως pr. cf. H

968 ὅτι sq. ex v. B 77 969 cf. v. τοῦπος 971 cf. v. Ε 1287 974 Δαβὶδ pr.—πρόβατα ex v. Δ 94

1 ὁ—7 ἑξῆς om. F 2 ὅτι—3 τρῶσαι om. V 969 non nov. gl. V G F V M
4 οὐδ' V M^{ac}, v. τοῦπος, cod. R in Ar.: οὔτ' G M Υρ, cod. B in Ar. ἄνευ πανωλέθρων] π. ἄνευ V 5 εὑρεῖν] οἰκεῖν M Υρ, v. τοῦπος, Toup, sch. cett. 6 καὶ om. G κἄστ' G 8 ὅτινα F, sch.: ὅντινα G V M κατὰ om. F 9 παρὰ] τοῖς add. G M κοινῶς—10 σάλπιγγος om. F 11 καί—12 χήρωσεν om. F
15 παρ' Ὁμήρῳ om. F οὔτις ἔσθ'—17. 18 ἀποκαλοῦντες om. F, nov. gl. M
16 ξυναίμονα V cf. sch. 17 πληθυντικά ed. pr., sch.: πληθυντικόν V παθητικά G M
974 om. F V 19 et 22 Οὗτι G 19 ὑπὸ] ὑπὸ τοῦ G 20 τρία] ταῦτα add. G 24 Οὑτοσίν G ἀντὶ] τοῦ add. F V τῷ V M: τὸ F τοῦ G
25 τὸ—p. 594, 2 μηδενός om. F 25 ι G, Et.: ει V M δὲ alt. G M: καὶ V Οὑτωσίν G

Ar. ἀντὶ τοῦ οὕτως. οὕτως ἀνοήτως οὕτως ἐκβαλῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

Ar. 976 Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι: ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης.

Σ 977 Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Σ 978 Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις. Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἐπωρχήσατο περιττῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

Δ 979 Οὐχ ἅλις: οὐ μάταιον.

Ar. 980 Οὐ χεῖρον: ἀντὶ τοῦ βέλτιον. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω; οὐ χεῖρον.

Σ 981 Οὐχ ἥκιστα: μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἧττον. καὶ οὖν τῷ τὸν Ε βασιλέα ἐστοχάσθαι εὖ τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τά οἱ προβουλευθέντα. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον.

Prov. 982 Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη: ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων, καὶ δυσκατανοήτων.

Ar. 983 Οὐχὶ μᾶλλον· Ἀριστοφάνης· κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρῴδηται ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. ἔχει δ' οὕτως· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

EL 984 Οὐχ ὅσον· ἐφ' ᾧ δὴ ὁ Πάρθος οὐχ ὅσον οὐ κατέπτηξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ αὖθις· οὐχ ὅσον

975 οὕτως ἀνοήτως sq. Ar. Eccl. 751 c. sch. 976 Ar. Pl. 853 c. sch. 977 = P 978 = P cf. H; Hermipp. fr. 17 979 aliter sch. Ε 349, H 980 Ar. Eq. 36—37 c. sch. 37 981 — ἧττον = P, Ba 322, 30 cf. Zon. 1488, H, Moer. 204, 36, Tim. καὶ ἄλλον sq. cf. Soz. h. e. 4, 20, falso Dam. fr. 298 983 Ar. Eq. 1252 c. sch. 1251; Eur. Alc. 181—182 984 — ὀνομάσας Cass. D. 55, 10, 20 = EL 420, 22—4. vs. 30 οὐχ sq. Cass. fr. 36, 8 = EL 410, 10—12

975 Ar. cf. 805 976 cf. v. Π 2015 977 cf. vv. Ε 2983 et Μ 1023 981 init. cf. 853; extr. cf. v. Ε 813 982 cf. v. Γ 282 983 cf. v. Κ 1738 quod a sch. plus discedit 984 init. cf. v. ὑπερφρόνως, extr. cf. v. Π 876

AF(GVM) 1 οὕτως sec.] nov. gl. GM οὕτως alt. del. c. 805 Port. 976 non nov. gl. GM 4 Ἀριστοφάνης om. F 977 om. F post 981 G; παροιμία praemisit V 978 incipit rursus A 978 post 980 hab. V, sed l. etiam suo loco 9 Ἱπποκλείδης — 14 Ἱπποκλείδῃ om. F 10 τοῦ τυράννου om. A, ante θυγατέρα transpos. G 12 τῷ] τοῦ V τὴν om. A 15 ματαίως GVM 980 non nov. gl. V 16 βούλει — 17 χεῖρον om. F 981 om. V 18 οὐχ — 21 ὄχλον om. F 19 στοχάσασθαι G 983 om. A 24 Ἀριστοφάνης — p. 595, 2 παρεσκεύασαν om. F 25 παρῴδηται — 27 ἴσως om. G 984 non nov. gl. V

οὐχ εὑρόν τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

985 Οὐχ ὁσονού: ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ· ὡς τὸ μονονού.

986 Οὐ χρή· οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν· μάλιστα Ar. μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Ἀριστοφάνης. Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα· ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασεῦσαι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. ὁ δὲ Διόνυσος πρὸς τάδε φησί· δυσκρίτως μέν γ' ἔχω, σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

987 Οὐχ οἷά τε εἶναι: οὐ δυνατά. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε Σ+E εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα.

988 Οὐχ οἷόν τ' ἀνέσχοντο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα.

989 Οὐχ οἷον· οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ' ἁπλῶς οὐδ' ἀκούσειν ἠξίουν. Πολύβιος· οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' οὐδὲ ἠνείχετο ἀποφαινόμενος ταῦτα. E

990 Οὐχ οἷόν τε: οὐ δυνατόν. Σ

991 Οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην: Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός· ἐφόρει δὲ λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις· οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν. Ar. EV

992 Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα: ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν, λόγος γάρ, πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. Ar.

993 Οὐχ ὑφίει: οὐκ ἐνεδίδου. Δ

994 Ὄφελες καὶ Ὄφελον: εἴθε, μακάρι, εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι Δ+Σ

986 Ar. Ran. 1431—2 c. sch. 1432 et 1434 987 ἀλλὰ sq. Aelian. fr. 220 988 Hdt. 9, 5, 2 contulit Gsf., Cyrsilum (Dem. 18, 204) Bhd. (frustra); verisim. Aelian. 989 — ἠξίουν Polyb. 1, 43, 6. vs. 19 οὐχ sq. Polyb. 3, 82, 5 990 = P, Ba 322, 31 cf. H 991 — ἀνομοίων Ar. Ran. 45—6 c. sch. plenior. vs. 25 οὐχ sq. Polyb. 24, 11, 7 = EV 2, 174, 23—4 992 sch. Ar. Av. 808; Aeschyl. fr. 139 993 = Ambr. 652 cf. H 994 — εὐκτικῶς cf. Ambr. 681, Et. M. 643, 50. Ὄφελον — μακάρι = Ba 322, 32, P cf. H, Lex. de sp. μακάρι alt. — p. 596, 1 αἴθε cf. H v. αἴθε

986 cf. v. σκύμνος 987 init. cf. 990; Aelian. cf. v. Α 3685 990 cf. 987 991 cf. v. Κ 2460 992 cf. v. ταυτὶ μέν

985 mg. V non nov. gl. F; τὸ praemisit V 3 ὁσονοῦν F ὁσονόν G A(GFVM) μόνον V 7 φρόνιμον GMTp τιθασεῦσαι V 9. 10 τροποφορεῖν Port., sch.: τροφοφορεῖν AGM τροφοφυρεῖν V 16 τ' del. Bhd. 18 οὐχ οἷον om. GV 18. 19 ἠξίουν ἀκούσειν V 20 ἀποφαινομένου Port. τῶν ἀποφαινομένων Polyb. 991—2 om. F 28 οὐχ — 29 ἁλισκόμεθα om. AG 29 αὑτῶν M, v. ταυτί: αὐτοῖς V 31 εὐκτικόν F cf. Et., Ambr.

τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ ἀείθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί, τὸ δὲ ὄφελον πρόσωπα ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώ-
Suid. ματά σου. ὅτι Ὀφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάστου πρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, Λεωνίδης ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαίου.

Ar. 995 Ὄφελος· Ἀριστοφάνης· ἄλλας τε γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστιν
E ὄφελος ἐν τῇ πόλει. τουτέστιν εὐγενεῖς. καὶ αὖθις· τοῦ δὲ Λιβίου ἀκούειν ὧν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας.

Δ 996 Ὀφέλλωσιν: αὐξήσωσιν.

Δ 997 Ὀφέλτιος: ὄνομα κύριον.

Suid. 998 Ὀφείδιον.

Δ 999 Ὀφειλέτης: χρεώστης. Σοφοκλῆς· κάτοισθ' ὡς ἐγὼ θεοῖς
Soph. οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι. τουτέστιν οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.

Δ 1000 Ὀφειλή: τὸ χρέος. καὶ Ὄφείλημα ὁμοίως.

Δ 1001 Ὀφείλω: χρεωστῶ. πρὸς δοτικήν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Ar. ὁπόσοις ὀφείλω.

Σ 1002 Ὄφεις παρείας: τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειάς. δοκοῦσι δὲ ἥπιοι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς
Δ ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. καὶ Ὀφείδιον, ὑποκοριστι-
On. κῶς. λύσις ὀνείρου· ὄφεις πατεῖν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.

Δ 1003 Ὀφφικιάλιος: Ῥωμαικὴ λέξις.

Δ 1004 Ὀφιόδηκτος: ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς.

Σ 1005 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.

1006 Ὀφιόπους γυνή: ἕρπουσα.

994 vs. 3 ὄφελον — 4 σου Ps. 118, 5 cf. Ps. Herodian. 270, Lex. de sp. **995** l. = Lex. de sp. — εὐγενεῖς Ar. Eccl. 53 c. sch. τοῦ sq. Aelian. fr. 83 **996** = Ambr. 676, sch. A 510 cf. Apion, H, Ps. Herodian. 104, Et. M. 643, 55 **997** in Z 20, cf. Ambr. 663, Zon. 1488 **998** = Ambr. 675, Zon. 1489 **999** — χρεώστης = H κάτοισθ' sq. Soph. Ai. 589—90 c. sch. **1000** = Ps. Herodian. 104; — χρέος = Ambr. 668, Ps. Herodian. 227, Lex. de sp., Et. M. 644, 3 cf. H. Ὀφείλημα ὁμοίως = Ambr. 671 **1001** — χρεωστῶ = Ps. Herodian. 104, cf. sch. Λ 685. πρὸς δοτικήν cf. Synt. Laur. et Gud. ὁπόσοις ὀφείλω Ar. Nu. 20 **1002** — ἱεροί = P cf. Bk. 286, 29, Lex. Patm. 145, sch. Ar. Pl. 690 Ὀφείδιον = Ambr. 675, Zon. 1489 ὄφεις πατεῖν sq. Astramps. **1003** = Ambr. 661 cf. H **1004** = Ambr. 662 **1005** = P, Ba 323, 3 cf. H (in Levit. 11, 22)

994 ὅτι Ὀφέλλα sq. ex v. Δ 431 **995** Ar. cf. 738. Aelian. cf. v. K 2098 **996** cf. Ω 270 **998** ex **1002** **999** cf. v. K 1125 **1002** init. cf. v. Π 585. Ὀφείδιον, hinc **998**

A(GFVM) 1 ἀπαιδεύτων om. G εὐκτικῶν ἐπίρρημα G εὐκτικοῦ ἐπιρρήματος V ἀείθε AFV: αἴθε GM 2 ἀπαρεμφάτων V cp. A ἐστί] εἰσί G 3 ὄφελον — 4 σου om. A(F)V 4 ὅτι — 6 Πτολεμαίου om. A(F) mg. V 4 ὅτι om. G 7 τε] γε V **998** om. AF; ὑποκοριστικῶς ex **1002** add. G 14 Σοφοκλῆς — 17 ὁμοίως om. F 15 ἔτι om. AV 20 ἐπηρμένους AFV 21 ἥπιον AFV 22 καὶ μυστηρίων εἶναι G καὶ Ὀ. ὑποκοριστικῶς om. F 23 λύσις — λύει om. AF mg. M post **1007** V λύσις ὀνείρου om. G, nov. gl. **1003** om. G 26 ἔχων VM

1007 Ὄφις· ἀπὸ τοῦ ἰός, ὅϊς ἐν ὑπερθέσει· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ Ecl.
ὄφις. ζήτει ἐν τῷ Ἀργόλαι.

1008 Ὀφθαλμία: ἡ πήρωσις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ταύτης ἀπαλ- Ar.
λάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας· ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσίν φησιν.

1009 Ὀφθαλμιάσαι: φθονῆσαι· ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν· ἢ καὶ τοὺς Σ
ὀφθαλμοὺς πάσχειν. οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι E
παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ.

1010 Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Σ
Ἀλεξις.

1011 Ὀφθαλμός· διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθησις τῶν αἰσθη- Phil.
τῶν ἐστιν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διὰ τί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. οἷον διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτὸν συγκείμενος ἐκ τούτων ἃ ἐστιν ὁρατά, λέγω δὴ τῶν στοιχείων· τίς οὖν ἡ λύσις; διότι ἡ αἴσθησις δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο ὅπερ ἐστί, πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος· οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν καὶ ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διὰ τί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἷά τέ ἐστιν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δήποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται· ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ, ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος οὐκ ἀντιλαμβάνεται, οἷον ποιόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτώνων χρῶμα· ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθῃ, ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριώντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχριάσεως αἴσθησιν ἴσχει· διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψει ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπιχύσεων, πρὶν τελείως κωλυθῇ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας καί τινα τοιαῦτα.

1012 Ὀφθαλμὸς βασιλέως: ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ βα- Ar.

1007 — φ = Et. M. 644, 7 **1008** Ar. Pl. 115 c. sch. **1009** — πάσχειν cf. Σ^a, P, Ba 323, 1, H, Zon. 1490 **1010** = P cf. Bk. 110, 15; Alexid. fr. 238 **1011** Philop. 291, 2—33 **1012** sch. Ar. Ach. 92

1009 cf. v. Ε 2821

1 ὑπερθέσει] ὑπερβιασμῷ M (fort. e seq.) 2 ὄφις om. A ζήτει — A(GFVM)
Ἀργόλαι om. AFV ss. M 4 φησιν] φασιν G δηλοῖ V 5 Ὀφθαλμιῶσαι G
φθονέσαι AFVM^{ac} ἢ et σχεῖν om. FV cf. Phot. Σ^a Ba **1011—2** inverso ord. V 10. 11 αἰσθητῶν] αἰσθητικῶν A 11 αἰσθητὰ — 34 τοιαῦτα om. F 16 ὑπό — 20 ἐνέργειαν om. V 18 αἰσθητοῦ alt. — 19 ἐνέργειαν om. A 18 καὶ M: om. G 28 πάθοι AGM 29 τῶν ὀφθαλμῶν V 30 καὶ] δὲ καὶ G

cιλεῖ. οὕτως δὲ ἐκάλουν τοὺς сατράπας, δι' ὧν πάντας ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὦτα τοὺς ὠτακουστάς, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

Σ 1013 Ὀφλεῖν: ἀντὶ τοῦ ἡττᾶсθαι ἐν δικαστηρίῳ.

Σ 1014 Ὄφλημα: χρεώστημα.

Δ 1015 Ὀφλῆсαι: χρεωστῆсαι.

Ar. 1016 Ὀφλήсειν: καταδικасθῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. μέλλων ὀφλήсειν, μὴ παρόντων μαρτύρων. τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύουсιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτисεν ὑπερήμερος γενόμενος, ἐξετίννυε τετραπλοῦν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτίсαι καθείργνυντο ἐν τῷ δесμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ.

Σ 1017 Ὄφληсις: χρέος, ὀφειλή.

Σ 1018 Ὀφλίсκουсι καὶ Ὄφλουсι: χρεωстοῦсι. καὶ Ὀφλι-

Δ сκάνω.

Δ 1019 Ὄφλων: χρεωстῶν. καὶ Ὄφλοι· μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς

E τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ какότητα ὄφλοι. οὗ μ' ἐχρῆν сορὸν πρίαсθαι,

Ar. τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι. ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

Δ 1020 Ὀφνεί: ὄνομα κύριον.

Σ 1021 Ὄφρα: ὅπως, ἢ μέχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

Δ 1022 Ὀφρυάζω: ῥῆμα. ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕстερον, ὀφρυάζοντά

EL τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον.

Harp. 1023 Ὀφρύνιον· Δημосθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐсτὶ τῆς Τρῳάδος.

Σ 1024 Ὀφρυόεντες: ὑπερήφανοι.

Σ 1025 Ὀφρύος: ὑπερηφανίας.

Σ Δ 1026 Ὀφρυόесса: ὑψηλή. καὶ ἀπόκρημνος.

Prov.? 1027 Ὀφρῦς ἀναспῶντες καὶ γνάθους φυсῶντες: ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν.

1013 Tim. = P **1014** = P, Σ^{a}, H, Ambr. 670 cf. Ba 323, 2 **1015** = Ambr. 677 cf. Zon. 1490, H **1016** Ar. Nu. 777 c. sch. 776—7; Dem. 25, 56 **1017** = P, Ba 323, 4 **1018** cf. Ps. Herodian. 104. — χρεωстοῦсι = P, Ba 323, 5 cf. H Ὀφλисκάνω = L, Lex. de sp. cf. Zon. 1490 **1019** — χρεωстῶν cf. L = Et. M. 644, 12 μὴ — ὄφλοι fort. Aelian. οὗ sq. Ar. Ach. 691 c. sch. **1020** = Ambr. 664, Lex. de sp., Zon. 1488 **1021** = P, Ba 323, 6 cf. H, Ap. S. 125, 12; ὅπως = sch. Δ 195, Et. M. 644, 26, Lex. de sp.; ἕως = sch. O 23, Et. M. 644, 29 **1022** ὁ sq. Proc. Bell. 8, 11, 4 = EL 117, 3—4 **123** Harp. = P, Dem. 33, 20 **1024** = P, Σ^{a}, H cf. Ba 323, 7 **1025** = P, Ba 323, 9, Σ^{a} **1026** — ὑψηλή = P, Ba 323, 8 cf. H (in X 411) **1027** l. cf. Dem. 19, 314

1015 cf. **1018** et v. Ω 279 **1018** cf. **1015** et v. Ω 279

A (G F V M) 1 πάντα F, sch. **1014** om. A 9 χρηματικῆι ζημίαι A 10 ἐξετίννυε V M ἐξετίνυс G τετραπλευροῦν G 14. 15 Ὀφλисκάνουсι G 16 Ὄφλοι G M: Ὄφλος A V διαβάλλοι A G 20 ἕως — 21 τινὰ om. A 21 Ὀφράζω cett. G 22 ἀμαθήτῳ V ἐρχόμενον G V M 23 Δημосθένης — Ἀπατούριον om. F post Τρῳάδος Phot. 26 ὑπερηφανείας G, Σ^{a}

1028 Ὄχα: ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἔξοχος, τὸ ἔξοχον, τὰ ἔξοχα, Σ
ἐπίρρημα ἔξοχα, ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέсεως ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ Ecl.
πολλάκις ἡ πρόθεсις· ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγίс, αἰγίс.

1029 Ὄχανος: τὸ κράτημα τῆς ἀсπίδος. ὄχοις Ἀκесταίοιсιν ἐμβεβὼς Δ + Σ
πόδα. καὶ Ὀχάνοις, δесμοῖс. Σ

1030 Ὀχετηγίαν. καὶ Ὀχετηγός, ὑδρηγός. Δ Σ

1031 Ὀχετόκρανα: τὰс λεγομένας ἐκχύсеις τῶν μηχανημάτων· Σ
εἰсὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι. οἱ δέ φаси τοὺс ὑπονόμους καὶ τοὺс ὑπὸ γῆν ὀχετούс.

1032 Ὄχεα: ἅρματα. Σ

1033 Ὀχέесθαι: ἐποχεῖсθαι. Hom.

1034 Ὄχесφι: τοῖс ἅρμαсιν. Δ

1035 Ὀχετεύει: сαλεύει, μεταφέρει. Σ

1036 Ὀχετόс: сωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ. Σ

1037 Ὀχεύω. ἔсθιε, πῖν', ὄχευε· ὡс τά γε ἄλλα οὐδενός ἐсτιν Δ
ἄξια. ἐν ἄλλοις, ὡс τά γε ἄλλα οὐ τούτου ἐсτὶν ἄξια, τοῦ τῶν Σ
δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφесτὼс τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆс κεφαλῆс ἔχον τὰс χεῖрас πεποίητο, ὥсτ' ἂν ἀπολησθὲν τοῖс δακτύλοις, ἀνεζωсμένον Λυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην. Σαρδανάπαλος.

1038 Ὀχεύс: ὁ ἰμὰс τῆс περικεφαλαίας, ᾧ сυνέχεται περὶ τὸν τρά- Σ
χηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ сυνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμάс.

1039 Ὀχεία: μίξις, сυνουсία. καὶ Ὀχεύω, ῥῆμα. Σ Δ

1040 Ὀχεῖον: ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα. Σ

1041 Ὀχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήсατο. ἐχρήсατο Harp.

1028 — ἐξόχως = P, Ba 323, 10, H, Lex. de sp., sch. Γ 110 cf. Et. M. 644, 44 ἀπὸ — ὄχα cf. Et. M. 644, 45 (ex An. Ox. 1, 319, 21) **1029** — πόδα cf. P et H vv. ὄχανον et ὄχος; L = sch. Luc. 170, 5, Zon. 1491; Et. M. 644, 52; Soph. fr. 611 Ὀχάνοις sq. = P cf. H, Et. M. 644, 52, gl. Hdt. 2, 141 **1030** Ὀχετηγίαν cf. Ambr. 695 Ὀχετηγός sq. = P, Ba 323, 15 cf. sch. Φ 257, H **1031** = P cf. Bk. 287, 6, unde Et. M. 644, 48 **1032** = P, Ba 223, 11, Zon. 1493 cf. H, sch. Δ 419 **1033** sch. P 77 **1034** = Ambr. 700 **1035** = P, Ba 323, 14 cf. H **1036** = P, Ba 323, 16 cf. H, Zon. 1491; l. = Lex. de sp. **1037** ἔсθιε δακτύλοις = P v. Σαρδαναπάλους cf. sch. Ar. Av. 1021; F Gr Hist 124, 34 **1038** = P, Ba 323, 17 cf. Ap. S. 125, 15; sch. Γ 372, unde Et. M. 644, 54; H; l. = Lex. de sp. **1039** — сυνουсία = P, Ba 323, 12, H cf. Zon. 1492 **1040** = P, Ba 323, 13 cf. H **1041** Harp. = P cf. Bk. 287, 32 unde Et. M. 645, 12; Dinarch. fr. LXIV 2; Lycurg. fr. 27

1032 cf. **1034** et **1061** **1034** cf. **1032** et **1061** **1037** init. cf. **1039**; rell. cf. v. Σ 122 **1039** cf. **1037** init.

1 τὸ — 3 πρόθεсις om. F 2 ἐπίρρημα ἔξοχα] καὶ G ἀποβάλλεται — A (G F V M)
3 αἰγίс om. V 4 Ὄχανον G M^{ec}, Phot., Hes., Et. M., Lex. de sp. ἐμβεβὼс A: ἐμβεβαὼс F V M, Phot. ἐμβαὼс G **1030—1** extra ord. 6 Ὀχετηγία G M, Ambr. 10 τὰ ἅρματα G 15 Ὀχεύω] Ὄχευε F 16 τά γε] τάδε G 17 ἀποκρατήματος G M, v. l. v. Σ 122 ἐφесτὸс G, v. l. v. Σ 122 18 τὰс χεῖрас om. G ὥсτ'] ὡс v. l. v. Σ 122, Phot., Bhd. 21 περὶ τὸν om. F, Phot. Ba θώρακος F V cf. Ap. S., Phot., Ba ἰώνην F 23 καὶ om. A, nov. gl. 25 μὲν om. F post τοῦ A, v. l. Harp.

δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. φησὶ γάρ· ὠνοῦνταί μου τῶν ἵππων ὀχεῖον. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ Περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦνται.

Σ 1042 Ὀχῆες: δεσμοί, μοχλοί.

Ar. 1043 Ὄχημα: οὐκ ἐπὶ ἅρματος μόνου. Ἀριστοφάνης· οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβὰς ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστι καὶ πολλὴ τρυφή, ὅτ' ἐγὼ μὲν υἱὸς ὢν Σταμνίου Διόνυσος βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ, ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἅχθος φέροι;

Δ 1044 Ὀχήσιος: ὄνομα κύριον.

Σ 1045 Ὄχθας: τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.

Σ 1046 Ὀχθεῖ: στενάζει.

Δ 1047 Ὄχθη: ὁ κρημνός.

Σ 1048 Ὀχθήσας: στενάξας.

Δ 1049 Ὄχθοβος: τὸ γυναικεῖον λῶμα.

Σ 1050 Ὄχθους: ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν
E ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον.

Σ 1051 Ὄχθοι: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί.

Δ 1052 Ὀχλεῦντο: ἐκινοῦντο.

Δ 1053 Ὀχληρός: ταραχώδης.

Δ 1054 Ὄχλησις: ἡ ταραχή.

Σ 1055 Ὀχλίζειν: μοχλεύειν, κινεῖν.

Δ 1056 Ὄχλος: ἡ ταραχή.

x + Δ 1057 Ὄχλου: ἀγανακτήσεως, ταραχῆς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο
E τῷ πατρὶ καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινοῦντας
E εὖ μάλα ἐγκρατὴς καὶ γλώττης ἦρχε. Πολύβιος· ἦν δὲ ὀχλοκόπος
E ὁ Φλαμίνιος καὶ δημαγωγὸς τέλειος. καὶ αὖθις· οὔτε ἐξετάσαι τὸν

1042 = P, Ba 323, 20 cf. Ap. S. 125, 16, unde H; sch. M 455 **1043** — Ἕλληνας Ar. Pac. 865—7 c. sch. εἶτ' sq. Ar. Ran. 21—4 **1045** = P, Ba 323, 21 cf. sch. O 356, Ap. S. 125, 23, Orion 123, 34 (unde Et. Gen., Et. M. 645, 17), H **1046** = P cf. H, Ambr. 705 **1047** = L, Zon. 1492 **1048** = P, Ba 323, 22, Ambr. 703, Zon. 1493, sch. Δ 30, cf. sch. A 517 (unde Et. Gen., Et. M. 645, 24), H, Ap. S. 125, 21 **1049** cf. Ambr. 684; Et. Gen. = Et. M. 645, 22; P v. ὄχθοιβος **1050** — αἰγιαλούς = P, Ba 323, 23 ὡς sq. Dionys. Hal. 9, 15, 4 **1051** = P, Σ^a, Ba 323, 24 cf. H, Zon. 1492 **1052** = Ambr. 701, Zon. 1493 cf. H (in Φ 261) **1053** l. = Lex. de sp. **1054** aliter H **1055** = P cf. H; Ps. Herodian. 104 = Et. M. 645, 35; Ambr. 706 **1056** l. = Lex. de sp. **1057** ἦν—τέλειος Polyb. 3, 80, 3 οὔτε sq. Polyb. fr. 188 (Dam. fr. 143)

1043 Ar. Ran. cf. v. ὕβρισεν **1047** cf. v. K 2388 **1050** Dionys. cf. v. Π 1277 **1057** Polyb. 3 cf. v. Δ 413

A(GFVM) 1 ἀποδεδεμένον V 17 ὡς—19 φρούριον om. F 18 ὄχθοιο τινὸς ἀπὸ τόπου καὶ V **1053** om. V; ταραχώδης om. F **1054** om. V, non nov. gl. F 26 ἐπέθετο V 29 ἐξετάσας G

ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾶν, εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους.

1058 Ὀχλώδης: ὁ ταραχώδης. Δ

1059 Ὀχμάζω: κατέχω. Δ

5 1060 Ὀχοζίας, βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίαιταν E V πονηρὸς ἦν, κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις καὶ Ἱεροβοὰμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι καὶ τὸν λαὸν ἁπατᾶν ἀρξαμένῳ.

1061 Ὄχος: τὸ ἅρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. Δ
ἡ δοτικὴ τῷ ὄχει.

10 1062 Ὀχοῦμαι· γενικῇ. Synt.

1063 Ὀχῶν: ὀχευτικῶς ἔχων. Σ

1064 Ὄχοις· Σοφοκλῆς· μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις. Soph.

1065 Ὀχυρός: ὁ ἰσχυρός. Δ

1066 Ὀχύρωμα: ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.

15 1067 Ὀχυρώτερος: στερεώτερος. Δ

1068 Ὄψ: ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλίνεται ὀπός. Δ

1069. Ὄψα. Δ

1070 Ὀψάριον: τὸ ἰχθύδιον. Δ

1071 Ὀψαρτύτης: μάγειρος. ζήτει ἐν τῷ δαιτρός. Σ

20 1072 Ὀψαρτυτική: μαγειρική. ὅτι Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος Σ
συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις. Suid.

1073 Ὀψέ: βραδέως. Σ

1074 Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι. Σ

1075 Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἵεσο: ἐπὶ τοῖς καθυστερί- Soph. + Σ
25 ζουσι τῶν καιρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

1076 Ὀψιγενής: βραδέως γεννηθείς. Σ

1077 Ὀψία: ἡ βραδεία. Δ

1078 Ὀψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων. Σ

1059 = Et. M. 645, 39 cf. Ambr. 702, H **1060** Ios. Ant. 9, 18 = E V 1, 67, 7—10 **1061** — ἅρμα = Ambr. 685, Ps. Herodian. 104, Lex. de sp., Et. M. 645, 14 **1062** = Synt. Gud. aliter Synt. Laur. **1063** = P v. ὀχλῶν cf. H **1064** Soph. El. 727 **1065** cf. H, Ambr. 692, L, Zon. 1492, aliter Ambr. 682 **1067** l. cf. Ambr. 688 **1068** cf. Zon. 1494, Ps. Herodian. 192; — φωνὴ cf. H = Ps. Herodian. 105 **1070** l. = Lex. de sp.; in Ioh. 21, 9 **1071** — μάγειρος = P, Ba 323, 25, H, Zon. 1493 **1072** — μαγειρική = P, Ba 323, 26 **1073** = P, Ba 323, 27, L cf. sch. Δ 161, H, Zon. 1496, Ambr. 720 **1074** = P, Ba 323, 29 cf. Et. Gen., Zon. 1496, sch. Ξ 37, H, Ap. S. 125, 32, Ambr. 716 **1075** — καιρῶν = Hypoth. Soph. OC cf. Paroem. ed. Gsf. 86 n. 117 = H. ἐπὶ τῶν sq. = P; H s. v. Κολωνός (indic. Wentzel) **1076** = P, Ba 323, 28 cf. H **1077** = Ambr. 714 cf. Ps. Herodian. 105 **1078** = P, Ba 323, 30 cf. H, sch. Γ 353

1061 cf. **1032** et **1034** **1066** cf. v. K 1761 **1068** cf. **439** et v. Ω 290 **1072** ὅτι sq. ex v. Τιμαχίδας

5 Ἰουδαίας F cp. AV ἐν—7 ἀρξαμένῳ om. F 9 ἡ] ἡ δὲ GM A(GFVM)
13 Ὀχυρίς F cf. Laur., Zon. Ambr. 692 20 ὅτι—21 λέξεις om. AF mg. V
20 ὅτι ex M solo 24 ἦλθ' A ἵεσο om. F 27 βραδία FV^{ac} 28 καὶ om. G ἐσομένων FV, Phot. Ba Hes. sch.: γεγεννημένων A γεγενημένων GM

1079 Ὀψιμαθής· ἦν δὲ ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ὑπονωθέστερος, λ′ ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία.

Δ 1080 Ὄψιμον: τὸ βραδέως γινόμενον.

1081 Ὀψινόν: πρὸς ὀψέ.

Σ Δ 1082 Ὄψις: ὅρασις. καὶ ἡ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως Ε ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο, καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέστη φοβερώτερον. ὅτι ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική, λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ τῶν μεταξύ, ξανθοῦ καὶ φαιοῦ, ὠχροῦ, ἐρυθροῦ, κυανοῦ, ἀλουργοῦ, λαμπροῦ, ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτικὴ ἐστιν ὀξέος καὶ βαρέος φθόγγου, ἡ δὲ ὄσφρησις κριτικὴ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν καὶ τῶν μεταξύ, σηπομένων τε καὶ βρεχομένων ἢ τηκομένων ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν καὶ τῶν μεταξὺ ϵ′· ἑπτὰ γάρ εἰσι χυμοί, γλυκύς, πικρός, ὀξύς, δριμύς, στυφός, σομφός, ἁλυκός, στρυφνός. ἡ δὲ ἁφὴ πλειόνων ἐστὶ κριτική· βαρέων, κούφων καὶ τῶν μεταξύ· τραχέων καὶ λείων καὶ τῶν μεταξύ· ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν δ′ αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσι καὶ ἰδιάζουσιν καὶ περικλείονται ὀργάνοις, ἡ δὲ ἁφὴ καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε καί ἐστι κοινὴ πάσης αἰσθήσεως. ζήτει ἐν τῷ αἰσθήσεις.

Ε 1083 Ὀψισθέντα: ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεύς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα.

Σ 1084 Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον.

1085 Ὀψόβαφα· ζήτει ἐν τῷ ἁρμονίαν.

Δ 1086 Ὀψοδεῖα: ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. Ὀψοδεία δέ.

Σ 1087 Ὄψον: πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.

Ε 1088 Ὀψοποιουμένοις: ὄψα ὠνουμένοις. ἔναγχος οὖν ποιμέσι τισὶν ὀψοποιουμένοις ἰχθῦς ἀπεδόμην.

1089 Ὀψοπώλιον· ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

1079 l. cf. Ambr. 708, Zon. 1493. ἦν sq. Dam. fr. 83 **1080** cf. sch. B 325 **1082** — θεωρία cf. H; l. = Lex. de sp.; — ὅρασις = P, Ba 323, 32 θεωρία = Zon. 1494 ὅτι ἡ — αἰσθήσεως vit. Pythag., Phot. Bibl. 439 a 38 — b 16 **1083** ἀπέκτεινε sq. Aelian. fr. 81 **1084** = P, Ba 323, 33 cf. sch. B 325 **1086** cf. Ambr. 711 et 713 = Zon. 1494 **1087** = P, Ba 324, 1 cf. sch. I 485; — προσόψημα cf. sch. A (Aristonic.) in Λ 630. προσφάγιον = H, L, Ps. Herodian. 105, Et. M. 646, 14 cf. Ambr. 715, Thom. 254, 3, Moer. 204, 24 **1088** l. cf. L ἔναγχος sq. Iambl. fr. 1*

1079 cf. v. Σουπηριανός **1083** cf. v. τιμωροῦντος

A (GFVSM) 1 Σουπηριανὸς e v. et e Phot. Kust.: cp. GVM Σουπειρία A **1081** om. AF 5 πρὸ V 6 πρὸς VM 9 ὅτι—21 αἴσθησεις om. F desunt in V post **1089** S 9 ὅτι om. G 11 λαμπροῦ om. G 13 τε om. S 13. 14 ἢ θυμιωμένων om. S 14 τε om. S 15 στυμφύς G, del. c. Phot. Kust. 16 σομφός GM, Phot.: σοφός AS 17 κούφων] λόφων add. S 20 ἐστι] ἐσθη S ζήτει—21 αἰσθήσεις e mg. M: om. rell. 24 Ὀψιτελέστερον V cf. Zon. 1495 τελεούμενον FV **1085** et **1089** om. AF post **1093** S 25 ἁρμονίαν GM: Αὐγουστεῖον S cf. vs. 30 28 οὖν] ἦν G 29 ἰχθῦς om. F

1090 Ὄψος: μοχθηρός. Σ

1091 Ὀψοφαγία· καὶ Ὀψοφάγος, λαίμαργος, ὄψα ἐσθίων. Δ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν προσκαθιέντα ἐς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν· ἐγὼ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς), καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.

1092 Ὀψώνια: κέρδη, χαρίσματα. ὁ Ἀπόστολος· τὰ γὰρ ὀψώνια Σ τῆς σαρκὸς θάνατος.

1093 Ὀψώνιον: παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

1090 = P, H **1091** Ὀψοφαγία cf. H. Ὀψόφαγος = Lex. de sp. Φιλόξενος sq. Ath. 1, 5 b, d—f; Cratyl. fr. 8 (3, 381 K.) **1092** cf. Zon. 1495. — χαρίσματα = P, Ba 324, 2 cf. H; l. = Ambr. 712 τὰ sq. Rom. 6, 23 **1093** Thdr. in 2 Corinth. 11, 8 (PG 82, 441 a) contulit Ernesti

1091 cf. vv. Τιμαχίδας, Φιλόξενος 3, I 98

3 Λευκάδιος GMΥp 3 ἀφ'—11 τεμαχίοις om. F 3 καὶ om. V A (GFVSM)
4 Φιλόξενος] ὁ Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος e vs. 3 add. V 7 δυσκίνητος] γρ. δυσνίκητος ss. M ᾖ] ἦν V ἐπεποιεῖτο V 9 Κρώβουλος V 13 θανάτου V 14 Ὀψώνιον—Π 118 ἀναβὰς ἐπὶ propter fol. deperd. om. V; littera ω post litteram ψ in S legitur

Σ 1 Ὦα: μηλωτή, διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον. Ὦαν ἐκάλεσεν ὁ Δαβὶδ ὃ καλοῦμεν περιτραχή-
Thdr + Ecl. λιον· οἱ δὲ στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν· οἱ δὲ τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

2 Ὦά: τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων γεννώμενα. λύσις ὀνείρου· Oa. ᾠὰ κρατεῖν ἔσθειν τε σημαίνει λύπας.

Σ 3 Ὠατοθήσω; ἀκούσομαι. Δωριεῖς.

Δ 4 Ὠβάξ: παρὰ Πλουτάρχῳ.

Δ 5 Ὠβέλισται: ἠθέτηται, ἠλλοτρίωται. ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.

6 Ὤγ, βασιλεὺς τῆς Βασάν, καὶ Σηών, βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων, οἷον ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύνοντο. ὁ δὲ Ὤγ καὶ κλίνῃ ἐκέχρητο σιδηρᾷ διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, θ′ μὲν πήχεις τὸ μῆκος, ε′ δὲ τὸ εὖρος ἐχούσῃ. ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν Ὤγ προσαγορεύεται, τουτέστι διάφραξις· ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης (τοῦτο γὰρ ἡ Βασάν) τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἡμῖν ἀποφραττόντων. ὃν ἀποκτενεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων.

Δ 7 Ὤ γαθέ: ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ.

Δ 8 Ὠγενίδαι: ἀρχαῖοι.

9 Ὠγκώθη· κἀκ τούτου ἐπὶ πλεῖον ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον ὠγκώθη.

Σ 10 Ὤγμευον: Ξενοφῶν ἐν β′ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὀγμόν, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

Σ 11 Ὤγνυντο: ἠνοίγοντο.

Σ 12 Ὠγύγια κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακά, τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

1 — περιστόμιον = P cf. H; — διφθέρα = Ael. D. fr. 266 ap. Eust. O. 1828, 49, H v. ὅα, P v. ὅας, Moer. 205, 22, Poll. 10, 182. τὸ λῶμα — περιστόμιον = Ba 420, 17 Ὦαν — περιτραχήλιον + ἐπὶ sq. Thdr. in Ps. 132, 2 PG 80, 1912 b; ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου cf. Et. M. 820, 5 (partim ex An. Ox. 2, 426, 7) 2 — γεννώμενα cf. Σ^{e}; Ambr. 3 = Philop. diff. ᾠὰ κρατεῖν sq. Astramps. 3 = P cf. H, Ambr. 4 4 cf. L = Zon. 1880; Plut. Lyc. 6 5 cf. Zon. 1880 (aliter Ambr. 10) 6 cf. Zon. 1880—1 8 cf. Steph. Byz. v. Ὤγενος 10 = P, Ba 420, 19; Xen. Cyr. 2, 4, 20 11 = P, Ba 420, 22 cf. Ambr. 21 = H; sch. B 809 (unde Et. M. 820, 32) 12 = P

6 cf. v. Σηών 11 cf. 39

A(GFSM) 1 πέζαν] τράπεζαν G 7 Ὠατοθήσομαι G, Ambr. 8 Ὠβάς ed. pr., Plut. (et Ὤβάς, κύριον Laur.) Ὠβάξαι Laur. Zon. 5 om. F 9 ἠλλοτρίωται om. S 11 Σηών] σημαίνει S βασιλεὺς alt. G: cp. AS βασιλέα FM οἱ— 17 κρατουμένων om. F 11 οἱ G: οἷον A οἷς SM 25 Ωγήρου S 26 λέξις] λύσις A

13 Ὠγύγιον: ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὤγυγον Σ πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

14 Ὧδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε· ὡς ἡμεῖς. Κρα- Σ τῖνος Δραπέτισι· τοὺς ὧδε μόνον σταδιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· ἐκδότω δέ τις καὶ ψηφολόγον ὧδε καὶ δίφρῳ δύο. καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις· οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

15 Ὧδέ πως: οὕτω πως. Σ

16 Ὤδει: ὠγκοῦτο. Δ

17 Ὦ δειλακρίων σύ: ἀντὶ τοῦ ὦ κακόδαιμον καὶ δειλότατε. Ar.

18 Ὠδεῖον: Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὡς φασι, Περι- Σ κλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἅλφιτα ἐκεῖ.

19 Ὠδή: τραγῳδία. Δ

20 Ὠδηκός: φλεγμαῖνον, πεφυσιωμένον. ᾠδηκός τε γὰρ ἦθος ὑπὸ Δ + x πλούτου κατασταλλει, τὸ εὔδαιμον ἑτέρωθι δείξας· καὶ τὸ καταπεπτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ κατα- μελιττοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι· ὑφ' οὗ κἂν Ξέρξης ἐπείσθη, Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

21 Ὠδηκώς: οἰδήσας, φυσήσας. Σ

22 Ὠδίν, ὠδῖνος. ταῖς ὠδῖσι. καὶ Ὠδίνω· αἰτιατικῇ. Δ Synt.

23 Ὠδίς: ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. ὁ δὲ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα, ἣν Σ ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἄν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπ- E τειν ὑποθάλπων ἄρα ἐκεῖνος.

24 Ὠδῖνες θανάτου καὶ παγίδες: οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. Thdr. Δαβίδ· ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Ὠδῖνες καλοῦνται αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι.

13 = P, Ba 420, 22 cf. H, Zon. 1881, Et. M. 820, 38 14 = P cf. Bk. 116, 29. οὕτως = sch. A 181, Apion cf. Et. M. 820, 42; Moer. 214, 29; Crat. fr. 54; Ar. fr. 348; Eup. fr. 257 15 = P, Ba 420, 25 cf. H 16 = Ambr. 31 17 sch. Ar. Av. 143 18 = P cf. Bk. 317, 32 19 cf. Σ^{e}, aliter Ambr. 26 20 πεφυσιωμένον cf. Ambr. 33. ᾠδηκός τε sq. Dam. fr. 35 21 = P, Ba 420, 26 cf. Moer. 214, 15; Ambr. 33 22 — ὠδῖνος cf. Ambr. 27 Ὠδίνω sq. = Synt. Gud., An. Ox. 4, 306, 30 et 307, 6 23 — ὀδύνη = P, Ba 420, 27, Et. M. 821, 8 ὁ sq. Aelian. fr. 306 24 — θανάτου Thdr. in Ps. 17, 6, PG 80, 973 c. Ὠδῖνες καλοῦνται sq. Thdr. in Ps. 114, 3, PG 80, 1797 b

13 cf. v. Ε 149 23 cf. v. Ε 696

3 οὐ — 8 ἀσπίδα] δασυνόμενον σημαίνει οὕτως, ψιλούμενον δὲ σημαίνει τὸ A(GFSM) ἐνθάδε F 5 ψηφολόγιον Phot. ψηφολογεῖον Kust. 9 οὕτως A 10 ᾠγκοῦται G 11 κακοδαιμονέστατε GS^{ac} 13 εἰς τὸ] ὡς F 14 ἔστι — αὐτῷ] ἐν αὐτῷ δέ ἐστι A 20 om. F 17 πεφυσιωμένον] γρ. πεφυσημένον M cf. Ambr. 19 κατασκευάζει G 23 Ὠδίνω M: Ὠδύνω G 23 extra ord. 24 ὁ — p. 606, 2 συμφοραί om. F

τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδῖνες ᾄδου προσαγορεύονται αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί.

x + E 25 Ὤδινον: ἐνεκυμόνησαν, ἀπέτεκον. ὁ δὲ ἦν πλούτῳ καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὤδινον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον.

x + Σ 26 Ὠδίνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν ἄθρουν ἐξέχεας: ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ὁμοῦ.

Δ 27 Ὠδί πῃ, καὶ Ὠδί πως.

Anth. 28 Ὠδόν: ᾠδικόν, ψάλτην. ἐν Ἐπιγράμμασι· χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Thdr. 29 Ὠδοποίησεν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκώλυσε τῇ φιλανθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ. ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Δ 30 Ὠδώδει: ἔπνει.

Δ 31 Ὠδύσατο: ὠργίσθη.

Soph. 32 Ὤ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν οἵως ἔχεις. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Σ (Δ) 33 Ὤετο: ὑπελάμβανεν.

Δ 34 Ὤζεσαν: προσώζεσαν.

Soph. 35 Ὤ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῆ λέγω; ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῴζω κακοῖς: ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει, πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἥδεται.

Σ 36 Ὠήθησαν: ἐνόμισαν.

Prov.? 37 Ὤ Ἡράκλεις, τί μαίνῃ: τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασιν, ἀνακαλούντων τὸν Ἡρακλέα ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

Δ 38 Ὠΐγνυντο: ἀνεῴχθησαν.

Δ 39 Ὤϊξεν: ἤνοιξεν.

Ar. 40 Ὤ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.

Σ 41 Ὠθήσω: ἀντὶ τοῦ ὤσω. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὤθω γὰρ τὸ

Δ πρώθω. Ὠθῶ δὲ περισπωμένως.

25 — ἀπέτεκον cf. H v. ὠδίνει. ὁ sq. Aelian. fr. 349 26 — ἐξέχεας Iul. ep. 82 init. 27 Ὠδί πως cf. Ambr. 36 28 χάλκεον sq. Anth. 6, 54, 12 29 Thdr. in Ps. 77, 50, PG 80, 1496 b 31 = Ambr. 30, Zon. 1882 cf. sch. Σ 292, H 32 Soph. Ai. 923—4 33 = P, Ba 420, 28, Ambr. 39, Zon. 1882 34 l. cf. L, Ambr. 41; Exod. 8, 14 προσώζεσαν ad Ps. 37, 6 rettulit Gsf., sed v. Π 2759 recte contulit Bhd. 35 Soph. El. 766—8 c. sch. 36 = P, Ba 420, 29, Zon. 1882 cf. H, An. Ox. 2, 486, 17 38 cf. Ambr. 48, Zon. 1883, sch. B 809, H, Ba 420, 22 39 = Ambr. 47, Zon. 1883 cf. sch. Z 298 = Σ^{e} 40 Ar. Eq. 1322 41 Ἀριστοφάνης cf. Eccl. 300 Ὤθω, πρώθω = Ambr. 44 cf. Σ^{e}, An. Ox. 2, 425, 27. Ὠθῶ sq. = Ps. Herodian. 251

26 ἀθρόως sq. cf. v. A 759 31 cf. v. οἷος 5 39 cf. 11

A(GFSM) 3 ἐγκυμώνησαν G 26 non nov. gl. GM 7 Ὠδέ bis G καὶ om. A 20 δ' ἔχει] δέχῃ A 24 αὐτὸν A 29 ἀντὶ τοῦ om. G οὕτως Ἀρ. om. F 30 προώθω Port.

42 Ὤκα: ταχέως. Δ

43 Ὠκεανός: ἡ κύκλῳ πάσης τῆς γῆς θάλασσα. παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, κεανός, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω ὠκεανός· ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πηγαί. Δ

44 Ὠκεάνειον ῥεῦμα: τὸ τοῦ ὠκεανοῦ. ὃν δὴ ἐκπλεῦσαι οὐκ ἔνι, βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα. Δ Suid.

45 Ὠκεῖα: ταχεῖα. Δ

46 Ὤκειλεν. καὶ Ἐξώκειλεν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. ἀποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι. Suid. Ecl.?

47 Ὤκιμον: δένδρον. Δ

48 Ὠκινάκης: οὐδ' ἄλλως Ἀττικόν, ἀλλὰ Ἡρόδοτος οὕτως λέγει, τὸν ὠκινάκην. Σ

49 Ὠκίναρος: ποταμός. Δ

50 Ὤκλασαν: τὰ γόνατα ἔκαμψαν. Σ

51 Ὤκνουν: ηὐλαβούμην. καὶ Ὤκνουν, ηὐλαβοῦντο, ὠλιγώρουν. συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν· Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι Κύρου μὴ συναιρουμένου, συνῆεσαν.

52 Ὠκύαλος ναῦς: ἡ ταχεῖα. Δ

53 Ὠκύμολος: ταχέως πορευόμενος. Σ

54 Ὠκύμορος: ταχυθάνατος. τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. ταῦτά τοι καὶ σπουδῆς ἀνάπλεα· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς. Σ

55 Ὠκυμορώτατος. Δ

56 Ὠκυπέτας: τοὺς ταχεῖς. Σ

57 Ὠκυπλόων: ταχυπόρων. Σ

58 Ὠκύπτερον: ταχυπέτη. Σ

42 = sch. A 447 cf. Ambr. 69, H, Σ^{e}, Ba 420, 30 43 l. = Ambr. 51; — γῆς cf. Ps. Herodian. 98; θάλασσα cf. H παρὰ — ὠκεανός aliter Et. M. 821, 18 (partim ex An. Ox. 1, 449, 23). ἐξ sq. Φ 196—7 44 — ὠκεανοῦ cf. Zon. 1884, Ambr. 63; l. = Ps. Herodian. 98 45 = Ambr. 58, Ps. Herodian. 98 cf. sch. B 786, H, Ba 420, 30 47 cf. Ambr. 62, Ps. Herodian. 99, H 48 Ἡρόδοτος cf. Wesseling in Hdt. 7, 54 49 = L, Ambr. 52, Zon. 1884, Nicet. p. 657 50 = Ba 421, 1, H cf. Bk. 318, 7 52 = Ps. Herodian. 99, Ambr. 54 cf. H, sch. O 705, Zon. 1884 53 = Ba 421, 2 54 — ταχυθάνατος = Ba 421, 3, Ps. Herodian. 99, sch. A 417, Zon. 1884 cf. H, Ambr. 50 τὰ sq. fort. Dam. 55 A 505 cf. Ambr. 50 56 = Ba 421, 4 cf. sch. Θ 42 57 cf. Ba 421, 5, H v. ὠκυπόρων 58 = Ba 421, 6 cf. H

42 cf. 45 et 60 44 δν sq. ex v. Γ 7 45 cf. 42 et 60 46 καὶ Ἐξώκειλεν ex v. Ε 1830 51 συνέντες sq. cf. v. Ξ 48

2 παρὰ — 6 τυγχάνοντα om. F 5 καὶ Ὠκεάνειον GS(M) 5 ὃν — 6 τυγχάνοντα om. A mg. M 8 καὶ Ἐξώκειλεν om. AF, καὶ om. S τοῦ] τὸ S 10 δένδρον] ἢ τὸ βασιλικόν add. A^{r} cf. Ps. Herodian., H, Zon. 1884 11 οὐδ' ἄλλως] οὐδαμῶς egregie Bekk. οὕτω A 12 ἀκινάκην GM^{oc} cf. Hdt. 16 στρατείαν Port. v. Ξ 48: στρατιάν omnes 17 ἀποστροφὴν GSM 18 συναιρομένου v. Ξ 48 συνήνεσαν Hemst. 19 ἡ om. G, Ambr. 22 νέμειν] δεῖ vel simil. suppl. Bhd. 27 ταχυπέτην F A(GFSM)

Σ 59 Ὠκύρροος: ταχέα ἔχων ῥεύματα.

Σ 60 Ὠκύς: ταχύς.

Suid. + x 61 Ὠκυτόκιον Τηλέφου· τοῦτο δέ ἐστι βιβλίον ἄξιον κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον.

Prov. 62 Ὦ Λακιάδαι: ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανῖδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναβάστοις.

Σ 63 Ὠλέκρανον: ὁ ἀγκών.

Δ 64 Ὤλεν: ἑάλω, ὠφείλησεν.

Σ Δ 65 Ὠλέναι: θηλυκῶς. οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. καὶ Λευκώλεναι. ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις. Ὠλὴν δέ, ὠλῆνος, ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι, πληθυντικόν.

Δ 66 Ὠλενία: πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως.

Δ 67 Ὠλένιος ἀγκών: οἱ Σκύθαι.

Δ 68 Ὤλενος: εἶδος ζῴου.

Σ Δ 69 Ὠλεσίκαρποι: ματαιόκαρποι. Ὅμηρος· καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασιν Ὠλεσίβωλος· κώλεσίβωλον σφῦραν. τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους.

Anth.

Δ 70 Ὠλήν, ὠλένος κλίνεται. ὁ βραχίων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ὠλέσιν.

Hesy. 71 Ὠλήν, Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρεος ἢ Λύκιος, ἐποποιός. μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

Σ 72 Ὠλιγώρηται: ἐκβέβληται, ἡμάρτηται.

59 = Ba 421, 7 cf. sch. Ε 598, H 60 = Ba 421, 8, H, Et. M. 821, 20, Ps. Herodian. 98 cf. sch. A 58, Ambr. 49 62 = Paroem. ed. Gsf. 120 n. 958 (cf. n. 777) 63 = Ba 421, 9, H, Ps. Herodian. 99, Zon. 1885 cf. Ambr. 78 65 — Λευκώλεναι cf. sch. A 55, Ap. S. 170, 30. οἱ — χειρῶν = Ba 421, 10 cf. Zon. 1885, H, Herodian. schem. Jb. 149, 344, gl. Dionys.; Orion 169, 24, unde Et. M. 821, 37 ἐποχούμενος — ὠλέναις fort. Metaphr. 66 cf. Ambr. 77, H, Zon. 1885 67 l. = L 68 = Ambr. 71 cf. Zon. 1885 69 — ἰτέαι cf. H, L, Σ^{c}. — ματαιόκαρποι = Ba 421, 11 Ὅμηρος κ 510 κώλεσίβωλον σφῦραν Anth. 6, 104, 1—2 70 cf. Ambr. 75 71 Καλλίμαχος hymn. Del. 305; Alex. Polyhist. fr. 85, FHG 3, 236 72 = Ba 421, 12

60 cf. 42 et 45 61 partim ex v. Τήλεφος 62 cf. v. Π 1683 63 cf. v. Ο 142 65 extr. cf. 70 70 cf. 65

A(GFSM) 1 Ὠκύρους S ταχεῖα GF ἔχων] τὰ add. G 61 om. AF 62 om. F 6. 7 ληφθέντων] μοιχῶν add. ed. pr., Paroem. 7 στειλειοῖς G 8 ἀναβατοῖς S ἀναβράστοις Port. ἀλαβάστοις coll. Eust. I. 1161, 31 (= Paus. Att. fr. 31) Kust. 9 Ὠλέκρανα G 11 θηλυκῶς om. AFS cf. ad vs. 12 οἱ πήχεις om. G καὶ Λευκώλεναι om. FS Λευκώλενοι G^{ec}M^{ec} 12 ἐποχούμενος — 13 πληθυντικόν om. AF, ἐποχούμενος — ὠλέναις om. S 12 Ὠλὴν — 13 πληθυντικόν GM: Ὠλένη, τὸ θηλυκόν. Ὠλὴν δὲ ὠ. ἀ. καὶ τοῖς ὠλέσι S cf. ad vs. 11 66 om. F 15 καὶ Ὠλένιος FS, qui gl. post vs. 11 χειρῶν transpos. οἱ Σκύθαι om. F 17 Ὅμηρος — 19 βώλους om. F 18 σφαῖραν A 20 ὠλένος κλίνεται et καὶ — ὠλέσιν om. AFS 21 Ὑπερβόρεως AFS Ὑπερβόρειος G Λύκειος G 23 Λυκέας G 24 ἐμβέβληται G ἥμαρται F

73 Ὤλισθον: ἀτάκτως ἐρρήθησαν. οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί. E

74 Ὤλκα: τὴν αὔλακα. Δ

75 Ὠλώλειν: ὑπερσυντελικός. Δ

76 Ὦ λῷστε: ὦ βέλτιστε. Δ

77 Ὤλλοι: ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. Δ

78 Ὠλύγιον καὶ Διωλύγιον. Δ

79 Ὦ μακάριε τῆς τέχνης. Ar.

80 Ὡμάρτησαν: ἠκολούθησαν. Σ

81 Ὠμαχθής: ἡ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη. ἐν Ἐπιγράμμασι· σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα. Anth.

82 Ὦ μέγα θαῦμα: ὦ θαυμάσιε. Σ

83 Ὦμαι καὶ Ἐγῷμαι: τὸ οἶμαι. Δ

84 Ὦ μέλε: παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον· ὡς τὸ ὦ τάλαν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. καὶ ἐν Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνους καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. Μένανδρος Συνερώσῃ· ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε; σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἷον μεμελημένε. πρόσφθεγμα, τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε. Σ Ar.

85 Ὠμμένον: λέγουσι δασέως τὸν ἑωραμένον. Σ

86 Ὦ μηδαμῶς: τὸ τοιοῦτο σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον· ἀλλ' ὦ, τί ἄν σε τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς· εἶπεν ὦ μηδαμῶς. Ar.

87 Ὤμην: ἐνόμισα. Σ

88 Ὠμησάμενος: εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών. Δ

89 Ὠμησταί: ὠμὰ ἐσθίοντες. ἐν Ἐπιγράμμασι· δείσας δ' ὠμηστέων θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξαι τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης. Σ Anth.

73 οὐδὲ sq. Aelian. fr. 224 74 = Ambr. 74, sch. N 707, Et. M. 821, 35, Ap. S. 170, 31 75 cf. Ambr. 80 76 = H cf. Σ^{c}, Ambr. 72, Ba 421, 14 77 = Ambr. 70, Et. M. 821, 39 79 Ar. Av. 1423 80 = Ba 421, 15 cf. Zon. 1887, H 81 σπερμοφόρον sq. Anth. 6, 104, 1 82 = Ba 421, 16 83 cf. L 84 — μεμελημένε = sch. Pl. Theaet. 178 e cf. Tim.; Ar. Eq. 671, Pl. Theaet. 178e, Men. com. fr. 457 πρόσφθεγμα sq. sch. Ar. Eq. 671 86 sch. Ar. Ach. 334 (pleniora); Dem. 18, 22 87 = Ba 421, 17 cf. H 88 cf. Ambr. 100, Zon. 1887 89 — ἐσθίοντες = Ba 421, 18 cf. Ambr. 89 = Ps. Herodian. 100; Zon. 1886, sch. Λ 454, H δείσας sq. Anth. 6, 218, 5—6

73 cf. v. Α 1395 78 cf. v. Δ 1233 80 cf. v. Ο 229 83 cf. v. Ε 153 84 cf. 260

1 ἀτάκτως — 2 ἀραί om. F 1 ἐρρήθησαν ASM^{ac}: ἐρρίφησαν GM^{ec} 2 αἱ κατὰ sq.] ἢ αἱ κατὰ τοῦ θεῷ ἐχθροῦ ἀραί ss. M = v. A 1395 3 Ὤλακα G 75 om. F 6 οἱ om. AFS 79 om. F 10 βάρος] βάρβαρος F ἐν — 11 ὠμαχθέα om. F 11 πέρσην G 14 μόνων M^{ac} μόνω G 15 ὡς τὸ om. A 15 παρὰ — 17 μέλε om. F 15 καὶ alt.] ὡς sch., Mein. 16 Ἀριστοφάνους sch.: ep. AS Ἀριστοφάνης GM Πλάτων καὶ GM 20 λέγουσι] δὲ add. G 21 τὸ — 23 ᾧ] ἀντὶ τοῦ F 21 τοιοῦτον G 87—96 om. A 25 Ὠμισάμενος GM^{ec}, Zon. cf. Ambr. 26 Ὠμηστῶν et ecθίοντος G ἐν — 27 νάπης om. FS 27 δόξας B A(GFSMB)

Soph. 90 Ὦ· μή ἐστι τάρβος δρῶντι, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ: τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον.

E 91 Ὠμή τις εἶναι· δέδοικα μὴ δόξῃς ὠμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρουμένη. Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός φησιν.

Σ 92 Ὤμιλλα: παιδιά τις, ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Εὔπολις Χρυσῷ γένει· ἐπεισείμεθα δὲ μείνας εἰς ὤμιλλαν. ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὅμιλλα καὶ ὤμιλλα.

Δ 93 Ὠμοβοΐνας: βύρσας.

Σ 94 Ὠμοβόρων: ὠμοφάγων.

Σ 95 Ὠμογέρων: ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Soph. 96 Ὠμοκρατὴς Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας: ὁ δυσπέραντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος, ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερικός, ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος, ἢ ὁ γενναῖος, ὁ καὶ τῶν ὠμῶν κρατεῖν δυνάμενος. Σοφοκλῆς· ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν. ἀπὸ τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί.

Δ 97 Ὦμος: τὸ μέλος τοῦ σώματος.

Δ 98 Ὠμοσμένος, Ὀμωμοσμένος δέ.

99 Ὠμωμόκεσαν.

Σ 100 Ὠμοτόκησεν: ἐδυστόκησεν, ἢ ἐξέτρωσεν.

Δ 101 Ὠμοχαίτης.

Δ 102 Ὡμωνυμηκώς: παρακείμενος.

Δ 103 Ὤμωξεν.

Σ Δ 104 Ὤμοι: φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

105 Ὤν: ἀΐδιος. ἐγώ εἰμι ὁ ὤν.

Σ 106 Ὤνατο: ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν· ἢ ἠτόρασεν.

Δ 107 Ὤνερ: ὦ ἄνερ. κατὰ συναίρεσιν. τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦνερ, Anth. ἐφεζόμενον.

90 Soph. OR 296 c. sch. cf. fr. trag. ad. 459 91 FGrHist. 90 fr. 82 92 — ὥμιλλαν cf. H, sch. Pl. Lys. 206 e extr.; Eup. fr. 288 93 cf. Ambr. 98, Zon. 1887 94 = Ba 421, 19 cf. Ambr. 91, H 95 = Ba 421, 20 cf. Et. M. 821, 48, sch. Ψ 791, H, Ap. S. 171, 7, Phryn. 114, 5 (Nauck, Ar. Byz. p. 88sqq.) 96 — δυνάμενος Soph. Ai. 205—7 c. sch. 205. ὠμοῖς sq. Soph. Ai. 548—9 c. sch. 97 cf. L = Ps. Herodian. 100; Ambr. 93 98 cf. Ambr. 104 99 cf. Ambr. 103, Zon. 1887 100 = Σ^{c}, Ba 421, 23 cf. Ambr. 108 = Zon. 1887 104 — μοι = Zon. 1888 ἐπίρρημα sq. = Ba 421, 22 cf. H 105 ἐγὼ sq. Exod. 3, 14 106 = Ba 421, 25 cf. sch. P 25, Ambr. 128 107 τὸν sq. Anth. 6, 120, 6

90 cf. v. τάρβη 95 cf. v. A 2855 107 τὸν sq. cf. v. Ε 3652

AF(GSM) 1 δρῶντι τοῦτον om. F, δρῶντι om. S 91 post 89 S 4 Νικόλαος — φησιν om. F 5 Ὥμελλα G 5 ἐν — 8 βύρσας om. F 6 εἰς om. S 7 ὅμιλλα SM: ὥμιλλα G, ἅμιλλα Jungermann καὶ om. ed. pr. ὥμιλλα M: ὥμιλλος S ὠμελλα G 94 om. S 95—168 om. F 15 Σοφοκλῆς om. G 16 ἀπὸ GM: κἀκ S ὡς κατὰ sch. 97 inc. rursus A 99 om. AS mg. M, extra ord. 21 ἐδυστόκησεν om. S 23—24 παρακείμενος. Ὤμωξεν om. S ad 105 Μωϋσῆς ὁ προφήτης mg. add. A^{r} 28 τὸν — p. 611, 10 γίνεται om. A

108 Ὤνευον: παρὰ Θουκυδίδῃ ἐκίνουν καὶ περιῆγον· ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον· καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θουκυδίδης· ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. τουτέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ ὄνος μηχανὴ ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε καὶ σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἠλακάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείῃ· ἐπ' εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται. Thuc. Σ E

109 Ὠνή: ἀγορά. καὶ Ὠνησάμενος, ἀγοράσας. καὶ Ὤνησεν, ὠφέλησεν. Δ Σ

110 Ὠνηματιαῖος. Δ

111 Ὠνητή: τιμῆς κτητή. καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν Τραιανῷ Αὔγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει λαβὼν πολλῶν χρημάτων· καὶ τοῦτο ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται. E

112 Ὠνητιᾶν: ὠνήσασθαι βούλεσθαι. Σ

113 Ὠνητιῶν: ἀγορастικῶς ἔχων. Σ

114 Ὤνητο: ὠφέλητο. ὃς εἰ ἐπείθετο, ὤνητο ἄν. Σ + x

115 Ὤνια: πράσιμα, ἀγορастά. Δ

116 Ὠνίους: ἀγορастούς· ἢ τιμίους. Προκόπιος· εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὤνιον κτήσονται λύτρα διδόντες. Αἰλιανός· καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὤνιοι αὐτόν. συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων καὶ παρ' αὐτοὺς ὤνιον ἀποκομίζειν τὴν μέταξαν. Σ + Δ E E EL

117 Ὤνθρωπος: ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος. Δ

118 Ὠνομάδατο: ὠνομάζοντο. Ἰωνικῶς. Σ?

119 Ὠνομασμένος: ἐξάκουστος. Δ

120 Ὠνόμηνεν: ὠνόμασεν. Σ

108 — ὄνοι = Ael. D. fr. 269 ap. Eust. I 862, 38; — περιῆγον = sch. Thuc. 7, 25, 6 ὤνευον — σταυρούς Thuc. 7, 25, 6 ἔστι δὲ sq. sch. Thuc. 7, 25, 6 109 — ἀγορά cf. Ps. Herodian. 101 (= 230 et Zon. 1888), L; aliter Ambr. 118—9. Ὠνησάμενος, ἀγοράσας cf. Ambr. 125 Ὤνησεν sq. = Ba 421, 26, Ap. S. 171, 12 cf. H, Moer. 214, 18 110 cf. Ambr. 121 111 καὶ τὴν sq. Arr. Parth. fr. 45 112 l. = Poll. 3, 80 113 = Ba 421, 27, H; l. = Poll. 3, 126 115 cf. H. v. ὠνίου. — πράσιμα = Ambr. 122, Ba 421, 28, H, sch. Luc. 149, 7, cf. Moer. 214, 16; ἀγορастά cf. Ambr. 115, An. Ox. 2, 486, 16 116 — ἀγορастούς = Ba 421, 29, H cf. Ambr. 115 εἰ — διδόντες Proc. Bell. 2, 12, 1 καὶ ἀπολύουσι — αὐτόν Aelian. fr. 168 συμβουλεύει sq. Men. Prot. fr. 18, FHG 4, 226a = EL 451, 12—4 117 = Ambr. 116, Zon. 1888 119 = Ambr. 123 120 = Ba 421, 31

109 extr. cf. 114 114 cf. 109 extr.

3 τουτέστιν — 5 σταυροὺς om. G 7 ἕλκυσθαι G 8 λείχοντας S ἰχθύας Toup. ἠλακάτη ἁλιέων mg. add. M 11 καὶ alt. — 12 ὠφέλησεν om. A 15 ὅτι] ὄντι ἄρτι Gutschmid αὐτὴν dubitanter Roos ⟨ἐγνωκότι⟩ ὅτι Toup ⟨εἰδότι⟩ ὅτι Kronius αἰτοῦντι (ἣν post ὠνητὴν adiecto) Bhd. 15 ἔχει — p. 617, 3 Πυθαγορείοις propter fol. deperd. om. A, add. A^{r} in folio novo 15 ἔχει λαβὼν πολλῶν M: ἔχειν λ. π. A^{r} ἔχει λ. παλαιῶν G ἔχειν πολλῶν λαβὼν S 16 ἀσμένῳ Bhd. 21 Ὠνίας S 21. 22 σωτήριον G 23 τὰ $A^{r\,ac}$GM, Exc.; τῶν S τε $A^{r\,ec}$ 25 ἀντὶ τοῦ om. G, τοῦ om. S ὁ om. A^{r}S 118 post 120 S AetA^{r}(GSCM)

Δ+Σ 121 Ὦνον: ὠφέλειαν, τιμήν. τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίνων ὦνον εὑρήσεις; καὶ Ὦνος, ἡ τιμή.

Synt. 122 Ὠνοῦμαι· αἰτιατικῇ. ὠνεῖται δὲ γενικῇ. τοῦτο δ' ἐστίν, ᾧ τῶν εὑρισκομένων ἁπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται.

Δ 123 Ὠνούμενος: ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα.

Δ 124 Ὠνοχόει: ἐκίρνα. ᾠνοχόει δὲ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ νομίζεται παρὰ Ε τοῖς ἑῴοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας.

Prov. 125 Ὦ νῦν θερμοὶ βωμοί: ἐπὶ τῶν διὰ σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις· τὴν κρατίστην δαίμονα, ἧς νῦν θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός. μηνύσει, ὅτι ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

Ar. 126 Ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

E 127 Ὦξος: ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρίων χώρᾳ, ὃς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο· τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἓξ μάλιστα σταδίους, βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους, ἀλλὰ πολὺ δή τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης καὶ ῥεῦμα ὀξύ, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς οὐ χαλεπῶς, οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἱδρυμένα.

Δ 128 Ὠξυθυμώθη: ὠργίσθη.

Δ 129 Ὠξύνθαι.

Δ 130 Ὠόν καὶ Ὠοτόκον. ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ.

Ar. 131 Ὠόπ: κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

Ar. 132 Ὠόπ: ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ἐπὶ πλοίου. ὠόπ παραβαλοῦ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. τουτέστιν ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν· ἐν τῇ νηῒ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

Ar. 133 Ὠοπόπ, ὠοπόπος: ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.

Δ 134 Ὠοτοκάταξις: ὄνομα κύριον.

121 ὠφέλειαν cf. Ambr. O 361 τιμήν = Σ^{e} cf. sch. Φ 41, H τί—εὑρήσεις Babr. 6, 6 Ὦνος sq. = Ambr. 114, Zon. 1888 cf. H 122 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. Ὠνεῖται sq. cf. Bk. 180, 9; —γενικῇ cf. An. Ox. 4, 307, 8; τοῦτο sq. Dem. 9, 9 123 cf. Ambr. 130 (= v. O 361) = Ps. Herodian. 101 124 — ἐκίρνα = Ambr. 124, Zon. 1888, Σ^{e} cf. H, sch. A 598 ὠνοχόει sq. Prisc. fr. 8 = EL 143, 14 sqq. contulit Bhd. 125 = Cohn Z. d. P. 81 n. 89; Ar. fr. 365 126 l. Ar. Eq. 158 127 Arr. An. 3, 29, 3; — ποταμὸς = Ambr. 131, Zon. 1888 128 = H cf. P v. ὀξυθυμεῖσθαι 130 Ὠόν cf. Ambr. 135 ὅτι sq. Aristot. h. a. 2, 16, 506 b 25—27 fort. ex Ar. Byz. Epit. 131 sch. Ar. Av. 1395 132 Ar. Ran. 180 c. sch. 133 sch. Ar. Ran. 208 134 = Zon. 1889 cf. Ambr. 134

127 cf. v. Δ 500 131 cf. v. Ε 2807

A^{r}(GSM) 122 post 123 AS 3 ᾧ] ὃ e Dem. Port., Bk. 6 δὲ om. GM 8 Ὦ] Ὦν Cohn, om. G σπουδῆς AS, Paroem.: χρόνου σπουδῆς G χρόνου σπονδῆς ss. γρ. σπουδῆς M 9 τὴν] καὶ τὴν Pors. 10 μηνύει Bhd., Paroem. 14 τῇ] τῇ τῶν S Βακτηρίων M Ἀλεξάνδρου S 16 βαθύτερον S 17 ὀξύς Bhd. 18 οὐ pr. om. GS βέβαια G 19 ἱδρυμένος S 21 Ὠξύνθη G 22 ὅτι—23 ᾠοτοκεῖ post 131 S 23 μόνη om. GS 25 ὠόπ alt.] nov. gl. G 28 Ὠοπόπ, ὠοπόπης S Ὠόπ, ὠόπ A 29 Ὠοκάταξις A, Ambr., contra ord. et cf. 265

135 Ὦ οὗτος: ὦ σύ. ὦ οὗτος, Αἰαν. διττὴ ἡ κλῆσις. Σ Soph.

136 Ὠοφόρος ἰχθύς. Δ

137 Ὠόψ: ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν ἤ τι τοιοῦτον ποιεῖν. Σ

138 Ὦ πάντα σὺ τολμῶν: τουτέστιν ὦ θρασύτατε καὶ τολμηρότατε. Ar.

139 Ὥπας: ὄνομα κύριον. Δ

140 Ὦ παῖ· Σοφοκλῆς· ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός. Soph.

141 Ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων· εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ᾄσαιμι γὰρ ἂν τότε μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς· τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶμαι γέροντα πυροπίπην, ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ᾄσαι· ὁ Ἀριστοφάνης· πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν· ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησί, πάντων. οὗπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες· ἐπεὶ μηδὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν· ἔδοξε γὰρ εὐδοκιμεῖν ἐκ τοῦ περὶ Πύλον κατορθώματος· οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ᾄσαιμι τὸ Σιμωνίδου· πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυρροπίπην, ὡς παιδερασταῖς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο· ἢ τοῦ ἐν πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχέβακχον ᾄσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον· Βάκχος γὰρ ὁ Διόνυσος. Ar.

142 Ὤπες: οἱ ὀφθαλμοί. Δ

143 Ὤπις: ὄνομα πόλεως. Δ

144 Ὦ πλεῖον ἴλως αἱμύλης ἀλώπεκος: παροιμία. Prov.

145 Ὤπός' αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται. Soph.

146 Ὤπται: ὡράθη. Σ

147 Ὠπτημένος. καὶ Ὠπτῆσθαι. Δ

148 Ὤπυεν: ἐγεγαμήκει. Δ

149 Ὥρα: κάλλος, καιροῦ τροπή, εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς. Σ

135 — σύ = Ba 421, 32, Tim. cf. H ὦ tert. sq. Soph. Ai. 89 c. sch. 136 cf. Ambr. 133 138 Ar. Nu. 374 c. sch. 139 = L 140 Soph. Ai. 550—51 141 Ar. Eq. 402—8 c. sch. 142 = Ambr. 137, H, Zon. 1889 143 cf. Ambr. 139, Zon. 1889 145 Soph. OR 1407 146 = Ba 421, 33 147 cf. Ambr. 141, Zon. 1460 et 1889 148 = sch. N 429 cf. Ambr. 142, H 149 — ἔχοντα = Ba 421, 34, H cf. Ps. Herodian. 102, Philop. diff., Zon. 1890, Et. M 823, 7, Lex. de sp.; Πλάτων com. fr. 2

141 cf. vv. B 52, Ε 1360 et 3675, Π 3230, φαύλως 149 καιροῦ cf. 152—3 156, 166, 181. φροντίς cf. 150, 158, v. O 165

A^{r}(GSCM) 1 Αἶαν] Αἶας ss. M 4 ποιεῖν] εἰς add. S 13 et 20 πυροπίνην AS 13 τ' ἡσθεντ' S ἡσθέντες G ἰηπαιῶν νῆσαι S; γρ. ἰὴ παιᾶν' ᾄσαι mg. add. A γρ. ἰηπαίων ᾄσαι ss. M cf. Ar. 14. 15 ἐξεταζόμενος S 16 οὗπερ] ἴσως ὥνπερ ἢ ὥσπερ ss. M 20 δὲ om. S 21 τοῦ ἐν ASM: ἐν τῷ G πρυτανίου S φυλάσσοντες G 22 Βάκχος—Διόνυσος om. S (non C) 24 πόλεως] κύρ(ιον) S 144 om. G post 148 S 25 ἴλως] ἥλως ed. pr., εἰδὼς coni. Gsf. παροιμία om. S 26 αἰσχίσταις S 30 ῥοπὴ A

ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων·
E ὁδῶ καί· περὶ τῶνδε πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. Αἰλιανός.
γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπής, σώφρων τὸν τρόπον.
Δ 150 Ὥρα: ἡ φροντίς. Αἰλιανός· ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ καὶ τὰ θεῖα ἐν
E μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι καὶ
οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιὲς καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρ-
Ecl. ρητον. 151 Ὥρα: τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστή-
ματα τῆς ἡμέρας.
Δ 152 Ὥρα γάμων: ἀκμή, γάμων καιρός.
Σ 153 Ὥρα ἔτους: τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος. καιρὸς ἔτους.
Synt. 154 Ὡραΐζω· δοτικῇ.
Σ 155 Ὡραϊσμένη: κεκαλλωπισμένη.
Δ+E 156 Ὥρα: καιρὸς ἐπιτήδειος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς
παραδοῦναι τὰ ὅπλα. καὶ ὁ Θεολόγος· ὥρα σοι καὶ βασιλείαν οὐ-
E ρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκῳ σινάπεως ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις Προ-
κόπιος· ὥρα σοι μὴ περιΐδεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ
καὶ χρημάτων ἐστερημένον τοσοῦτον πλῆθος.
Σ 157 Ὡρακιάσας: ἐκλυθείς, ἐκκαυθείς· ἢ ὠχριάσας· ὡς Ἀριστοφάνης
ἐν τῇ Εἰρήνῃ.
Ar. 158 Ὡρακιάσας Κρατῖνος: ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας· εἰς οἰνοφλυ-
γίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διαβάλλεται. ἢ ὠχριάσας· ἢ ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτω-
θείς, ᾧ ἕπεται τὸ ὠχριᾶν· τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες· τρέπεται γὰρ
αὐτῶν πρῶτον ἡ χροιά. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετ' ἰδὼν πίθον
καταγνύμενον οἴνου πλέων. Ὡρακιάσαι λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου
ὠχριάσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ
τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι, ὅ ἐστι τὴν μορφήν. ἢ ὠρακιῶ, ὠχριῶ, φροντίζω·
ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· Ἡσίοδος· ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων.
Δ ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεταί τις. Ὡρακίζω γὰρ τὸ ῥῆμα.

149 γυνὴ sq. Aelian. fr. 12 150 — φροντίς cf. Ambr. 179 = Σ^c; sch. Ar. Ran. 481 ἀνδρὶ sq. Aelian. fr. 106 151 cf. Et. M. 823, 9 (partim ex Orion. 172, 3), Ambr. 179 152 cf. Ambr. 181, H, Moer. 214, 24 153 = Ba 422, 3, H cf. Moer. 214, 19, sch. Thuc. 2, 52, 2 154 = Synt. Gud. 155 = Ba 422, 5 cf. H, Ps. Herodian. 102 156 — καιρὸς = Lex. de sp., Ps. Herodian. 102 vs. 15 ὥρα — ἀπεικάζεται Greg. Naz. or. 39, PG 36, 353 b vs. 17 ὥρα sq. Proc. h. a. 2, 8 157 = Ba 422, 7 cf. sch. Ar. Pac. 702, H, Et. M. 823, 35, Zon. 1892, Ambr. 207, Lex. de sp.; Ar. Pac. 702 158 — πλέων Ar. Pac. 702—3 c. sch. Ὡρακιάσαι — τις sch. Ar. Ran. 481 pleniora cf. Orion 169, 15, unde Et. M. 823, 33; Hesiod. O. 30 Ὡρακίζω sq. cf. Lex. de sp.

150 cf. v. 149, 158, v. O 165 152—3 cf. 149, 156, 166, 181, 185 156 cf. 149, 152—3, 166, 181 158 ὥρα — φροντίς cf. 149—50, v. O 165

Ar(GSM) 2 ὁδῶ καί] ὁδῶν καὶ ed. pr., Ἀδώνιδι Gsf. ὁ κωμικός temere Cobet τῶνδε AS: τῶν GM 5 δὲ om. GM 6 λήγοντι S 10 ἡ ἀκμή, καιρὸς γάμων G 154 om. S 14 εἰ μὲν om. G 18 τοσούτου G 157 post 158 A, iterat S 22 ἢ alt. om. A 24 αὐτῷ S Ἀριστοφάνης post πίθον transpos. S 25 πλέων] καὶ add. G 26 τὸ om. S 29 γὰρ AS: δὲ GM

159 Ὡραπόλλων, Φαινεβύθεως, κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, Hesy.
γραμματικός, διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου. ἔγραψε Τεμενικά, ὑπόμνημα Σοφο-
κλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος
καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν οὐδέν τι μεῖον κλέος ἀπε-
νεγκάμενος. Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως. ζητῶν δὲ ὁ Νικο-
μήδης τὸν Ἁρποκρᾶν ἦν καὶ μὴ εὑρίσκων αὐτόν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὁ
φιλόσοφος τοῦτο μαθὼν πέμπει διὰ γραμμάτων δηλούντων τοὺς ἐπι-
όντας. ἑάλω δὲ ὁ γραμματηφόρος καὶ ὡμολόγει τὸν πέμψαντα· καὶ
τὸν Ὡραπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραΐσκον αἱροῦσι καὶ νεύροις ἀνακρεμά-
σαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἑκάτερον ἀπῄτουν τὸν Ἁρποκρᾶν καὶ Ἰσίδωρον.
ὁ δὲ Ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος, ἀλλά τι καὶ ἐν βυθῷ
τῆς περὶ θεοῦ δόξης ὢν ᾤδει ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ Ἡραΐσκος
προεῖπεν ὡς αὐτομολήσει πρὸς ἑτέρους, καὶ καταπροήσεται τοὺς
πατρίους νόμους ὁ Ὡραπόλλων· ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀπ' οὐδεμιᾶς
γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης αὐθαίρετον εἵλετο τὴν μεταβολήν,
ἔτι ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἁπλήστου τινὸς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι
προχειρίσασθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μετατάσεως. ὡς ἔοικε,
Χριστιανὸς ἐγεγόνει. ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως.
160 Ὡράτ: ὄνομα κύριον. Δ
161 Ὡράτιος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὡράτιος λελωβημένος ἦν τὰ Δ
σκέλη ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ διὰ E
τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.
162 Ὡρατίωνα. Δ
163 Ὡργασμένος: ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, ἀναδεδευμένος. Πλάτων Σ
Θεαιτήτῳ· ὅταν μὲν ὁ καιρός του ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς
καὶ λεῖος καὶ μετρίως ὠργασμένος. Ὀργάζειν δὲ κυρίως τὸ ταῖς
χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν.
164 Ὠργυωμένοις: ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν. Suid.
165 Ὤργων· οἱ δὲ καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν
ποιούμενοι ὤργων. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε E
ἰέναι.

159 Φαινεβύθεως cf. Steph. Byz. v. Φενέβηθις Αἰγύπτιος — Ἰσίδωρον Dam. fr. 177. ὁ δὲ — μετατάσεως Dam. fr. 104 161 — κύριον = Zon. 1890 ὁ sq. App. Bas. fr. 10 162 = Ps. Herodian. 197 cf. Ambr. 163 163 — μεμαλαγμένος Tim. = H. Pl. Theaet. 194 c. Ὀργάζειν sq. cf. H v. ὀργάσαι, Et. M. 629, 34, Erotian p. 102, 1 164 cf. H v. ὤργων 165 l. cf. Zon. 1893, H οἱ alt. sq. Proc. Bell. 8, 8, 5

159 Dam. fr. 177 cf. v. A 4010 161 cf. vv. A 4717 et O 499 163 cf. vv. M 813 et O 517 164 ex. v. O 522

1 Φενεβήθεως ex Steph. Bhd. cf. Pap. Cair. Inst. arch. fr. or. Bull. 1914, Ar(GSM)
176 Πανοπλίτου G 2 καὶ] τῇ temere Kust. ἐν] ἐπὶ S (ter) 3 ὑπομνή-
ματα G 6 Αἰγύπτιος sq.] ἀσύντακτα mg. add. M cf. v. A 4010 8 πέμπει
om. G δηλοῦντα Bhd. 14 αὐτομολήσοι G 16 γὰρ om. S εἵλετο ASM:
εἶναι G 17 ἔτι del. Bhd. ἐπὶ om. S 19 ἢ — ἴσως om. AS ss. M
20 Ὡράς G 28 ἀναδύειν καὶ φυροῦν G 164 om. S post 165 A 29 Ὠργω-
μένοις A cf. Hes.

Σ 166 Ὧραι: καιροί.

Ar. 167 Ὧραι· Προδίκου βιβλίον ἐπιγραφόμενον Ὧραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Σ? 168 Ὡραιοκόμος: ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Σ? 169 Ὡραιοπολῶ: τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι.

Δ 170 Ὡραῖος: ὁ εὔμορφος.

Δ 171 Ὡραίχου.

Σ 172 Ὡρέξατο: ἐξέτεινεν.

Δ 173 Ὡρεός: τόπος.

Σ 174 Ὧρες: αἱ γυναῖκες.

Δ? 175 Ὡρείθυια: ὄνομα Νηρηΐδος. Ὅμηρος· Μαῖρα καὶ Ὡρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια. τοῦ Βορέου ἐρωμένη.

Δ 176 Ὡρείτης: ἀπὸ τόπου τοῦ Ὡρεοῦ.

Δ 177 Ὡρεῖον: τὸ ταμιεῖον. ὅτι ἐν τῷ καλουμένῳ Ὡρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ, ὃς νῦν ἐστι τοῦ μυρελαίου, ἵστατο μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Μαναΐμ.

Δ 178 Ὡρήβ: ὄνομα κύριον.

Σ 179 Ὡρημάτων: φυλαγμάτων.

Σ 180 Ὡρήσσονται: φυλάσσονται.

Δ 181 Ὥρια: τὰ κατὰ καιρόν.

Hesy. 182 Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ κατὰ

166 = Ba 422, 4, H **167** sch. Ar. Nu. 361 **170** = Σ[c] cf. Ambr. 150, Ps. Herodian. 102, H, Zon. 1890 **172** = Ba 422, 9 cf. sch. Ε 851 **173** = Ambr. 169, Ps. Herodian. 103 cf. Zon. 1890 **174** = Σ[e] cf. H, sch. Ε 486 Herodian. schem. Jb. 149, 344, Zon. 1891 **175** — Νηρηΐδος cf. Ambr. 182 = Ps. Herodian. 103; Zon. 1891 Ὅμηρος Σ 48 **176** cf. Ambr. 153, 169, 172, Zon. 1890 **177** — ταμιεῖον aliter Ambr. 190 cf. H; l. = Lex. de sp. ὅτι sq. cf. Preger 27, 9—12 et 202, 17—20 **178** = Ambr. 157, Zon. 1890 **179** = Ba 422, 10, H **180** = Ba 422, 11, H **181** cf. sch. ι 131, H, Ambr. 197 **182** — Ἀδαμάντιος = Hieron. vir. ill. 63 cf. Phot. Bibl. 92 b 26. p. 617, 1 ἀκροατὴς — 10 τρόπον (praeter τοῦ ἐ. Σακκᾶ) = Euseb. h. e. 6, 19, 6 et 8. vs. 14 ὅτι — 18 γίνεσθαι = Hieron. vs. 19 ὁ δὲ — 23 διαδέδοται + 24 ταῦτα — 38 εἴρηται = Euseb. h. e. 6, 19, 5, 9, 11—12, 14. vs. 38 κατὰ — p. 618, 2 λόγον = Hieron. cf. Euseb. 6, 21, 3—4. vs. 2 ἐξ — 13 σύνταξιν = Euseb. 6, 23, 1—2. vs. 13 τοσαύτην — 20. 21 ἔκδοσιν = Hieron. cf. Euseb. 6, 17. vs. 21. 22 τοσαύτη — 36 ἐπισκευάσας = Euseb. 6, 16. p. 619, 2 τοῖς τῶν — 28 προφήτην = Euseb. 6, 18, 2—3; 19, 1; 30; 32, 1. vs. 30 τὸ — p. 620, 3 καθεξῆς = Euseb. 6, 24—25, 2. vs. 3 ἔζησε — 5 ἐτάφη = Hieron. cf. Phot. Bibl. 92 b 19—22. vs. 5 ὁ sq. = Euseb. 6, 1. vid. Wentzel TU 13, 3, 25—29

166 cf. **149**, **152—3**, **156**, **181** **167** cf. v. Π **2366** **177** cf. v. Μ **131** **181** cf. **149**, **152—3**, **156**, **166** **182** init. cf. v. Α **1640**. p. 618, 31 hinc v. Π **54** extr.; p. 619, 18 cf. v. Γ **452**

A[r]F(GSCM) **167** non nov. gl. S **169** inc. rursus F 7 νέων] ὀρνέων S **171** om. FG; ζήτει ss. M 11 τόπος GM, Ambr. Ps. Herodian. Zon.: ποταμός SF πόλις A, Nicet. p. 659, Et. Sym. ap. Gsf. 823, 42 (hinc Zon.) 13 ὄνομα — Ὡρείθυια om. F 14 Ἀμάθεια] Ἀμάρου F 15 τοῦ om. G 16 ὅτι — 19 Μαναΐμ om. F 18 μυρελαίου S: μυρελέου GM μυρεψοῦ A 18 καὶ — 19 Μαναΐμ om. S 22 Ὡρήσονται AGCM (S legi nequit) 24 καὶ om. F

πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος· ἀκροατὴς γενόμενος Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπίκλην Σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διά τοι τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο· συνῆν τε γὰρ ἀεὶ τῷ Πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ, τοῖς τε Νουμηνίου καὶ Κρονίου, Ἀπολλοφάνους τε καὶ Λογγίνου καὶ Μοδεράτου, Νικομάχου τε καὶ τῶν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὡμίλει συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ Χαιρήμονος τοῦ Στωϊκοῦ Κορνούτου τε βίβλοις· παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἕλλησι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἁπαξαπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων, οὐ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν Χριστιανῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου καὶ μακαρίας φύσεως; ὅτι περ διαλεκτικήν, γεωμετρικήν, ἀριθμητικήν, μουσικήν, γραμματικὴν καὶ ῥητορικὴν καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε συνδρομάς τε πολλὰς πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι. τοῦ δέ γε Ὠριγένους καὶ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ καὶ Πορφύριος ὁ κατὰ Χριστιανῶν λυττήσας μνημονεύει καί φησιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας ἐξ ἀνδρός, ᾧ κἀγὼ κομιδῇ νέος ὢν τετύχηκα σφόδρα εὐδοκιμήσαντος καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων, παρειλήφθω Ὠριγένης, οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτῳ τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὗται μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρός, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα Πορφυρίῳ κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ Χριστιανῶν εἴρηται, ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως, ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν (τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ Χριστιανῶν μανείς;)· ἐν οἷς αὐτὸν μέν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μετατίθεσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τῆς Ὠριγένους καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας, περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος ἐν ἐπιστολῇ τινι ταῦτα γράφει· ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῆεσαν ὁτὲ μὲν αἱρετικοί, ὁτὲ δὲ ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι τά τε τῶν αἱρετικῶν δόγματα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάν-

1 ἀκροατὴς — p. 620, 6 ἐτελειώθη om. F 2 τοῦ alt.] τὸ S 7 ἐλλογί- A(GSM)μων] inc. rursus A 9 ὧν] οὗ G τὸν GM: τὸ AS, v. l. Euseb. 10 ἔγνω] τὸν add. AS 11 μόνων SM 12 Χριστιανικῶν GM 13 καὶ] τε καὶ G 15 καὶ pr. om. S 17 τε om. S πολλὰς π. αὐτὸν A: πρὸς αὐτὸν πολλὰς GSM 18 γε om. G 20 συντετύχηκα GM ἐντετύχηκα plerique Euseb. 22 τούτων Port., Euseb. 23 τὸν λόγον S 26 εἴρηται — 27 Χριστιανῶν om. S 30 τῆς AS, Euseb.: τοῦ GM τὰ] τῆς τὰ G 36 ὑπὸ om. S

δρου τῶν Ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ Μαμαία εἰς λόγους Ὠριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή, Ἀμβροσίου εἰς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν μυρίαις ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντι, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες, βιβλιογράφοι τε οὐχ ἧττους ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τῷ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις· ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων ἄφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιος παρεστήσατο· ναὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν, ᾗ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν. τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφάς, ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν, καὶ δίχα τῶν ο' ἑρμηνευτῶν ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν, Ἀκύλα λέγω τοῦ Ποντικοῦ καὶ Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου τῶν Ἐβιωναίων (αἵρεσις δέ ἐστιν αὐτῶν ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον δοξαζόντων)· οἵ τινες τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτισαν, δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν. ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν. ἐκ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἱστοριῶν περὶ Ὠριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ Ὠριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἡ ἐξέτασις, ὡς μόνας πρωτοτύπους αὐτοῖς Ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι ἀνιχνεῦσαί τε τὰς τῶν ἑτέρων παρὰ τοὺς ο' τὰς ἱερὰς γραφὰς ἑρμηνεύσαντα ἐκδόσεις καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἐφευρεῖν, ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὁπόθεν τυχὸν τῷ πάλαι λανθανούσας χρόνῳ εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἔν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν Ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς αὖθις σεσημείωται, ὡς ἐν Ἰεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν διελθών τε πρὸς κῶλον καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων Ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν, ἰδίως δὲ τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ο' ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας. καὶ ἁπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμενος ἐκκλησιαστικὴν πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν, ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τὰς ἀφορμὰς εἰλη-

A(GSM) 1 τῶν AG: τοῦ SM 5 αὐτοῦ GM: ep. AS αὐτὸ Euseb. 6 τῶν G, Euseb.: ταῖς τῶν ASM 7 γὰρ om. GM ὑπαγορεύοντος AS 11 λόγια] λογικῇ G 17 καὶ alt. — Ἐβιωναίων om. S τῶν GM: τοῦ A 18 ψιλὸν ἄ. τὸν X. GSM 22 ἐπηκριβωμένη A ἡ om. Euseb. 24 τὰς G, Euseb.: τίς ASM περὶ S 25 ἱερῶν γραφῶν G ἑρμηνεύσαντα] + ss. M ἑρμηνευσάντων coll. Euseb. Kust. 27 τυχὼν GSM 31 ηὑρημένης AM^{ec} 34 δὲ om. S, Euseb. 36 ἁπλῶς om. S 37 ἐκκλησιαστικῶν ASM

φέναι, ὡς ὁ θεολόγος φάσκει Γρηγόριος· Ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις, μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε γὰρ ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἄλλα παιδεύματα παραδιδούς, εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος, ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν εἰς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς Ἕλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἡκμακότες φιλόσοφοι, ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρός, τοτὲ μὲν αὐτῷ προσφωνούντων, τοτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ ἐς τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους. τῷ δὲ Ὠριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι πολλοὶ προσῄεσαν οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες· ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν Θεόδωρον, ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός, ὅ τε τούτου ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος, οἷς ἀμφὶ τὰ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημένοις φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς τὴν θείαν ἄσκησιν ἀντικαταλλάξασθαι προετρέψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ὄντας ἀμφὶ ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι. τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν Ἠσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἠσαΐου μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ τριάκοντά εἰσι τόμοι· εἰς δὲ τὸν Ἰεζεκιὴλ πέντε καὶ εἴκοσιν, οὓς καὶ μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος δ' ἦν αὐτῷ ἑξηκοστόν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν· ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν σημαίνει, τὰ πρότερα πέντε ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν Εὐαγγέλιον πραγματείας μόνοι β' καὶ κ' περιῆλθον τόμοι, ιβ' δὲ τῶν εἰς τὴν Γένεσιν καὶ εἰς τοὺς πρώτους δὲ ε' καὶ κ' ψαλμοὺς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς Θρήνους· καὶ τὰ Περὶ ἀναστάσεως καὶ τὰ Περὶ ἀρχῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους Στρωματεῖς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ι', οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν. τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης καταλόγου, ὧδέ πως λέγων κατὰ λέξιν· οὐκ ἀγνοητέον δέ, ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκους βίβλους, ὡς Ἑβραῖοι

2 τῇ GM^{ec}: τὴν AS τὴ M^{ac} ἐκκλησίαν SM^{ac} ep. A τοῖς] τῆς S τῶν A(GSM) om. G 3 παρεῖχε S 9 εἰς] ὡς GM^{ec} 12 et 13 ποτὲ S 14 τῆς om. S 19 μαθήματα post Ἑλλήνων transpos. G 21 συγγινόμενοι S^{ec}M συγγινόμενος G 22 ἀπενέγκατο A 25 Ἰεζεκιὴλ] ε' καὶ κ' add. G cf. vs. 27 30 κατὰ] κατὰ τὸν S 35 ἀρχῆς S ὄντας om. S

παραδιδόασι, β′ καὶ κ′, ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ᾽ αὐτοῖς στοιχείων ἐστίν. εἶτα ἐπιφέρει λέγων· εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ᾽ Ἑβραίους αἵδε· Γένεσις, Βαρησίθ, ὅ ἐστιν ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ, τουτέστιν ἕως θ′ καὶ ξ′ ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Λεωνίδης μαρτυρίῳ τῷ διὰ Χρίστὸν ἐτελειώθη.

EV 183 Ὠριγένης Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπίσκοπον καὶ μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήρου βασιλέως ἀκμάσας. ὅστις Ὠριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ μάλιστα Ἀμβρόσιος ἐγένετο, ὃς ἐς γνῶσιν αὐτοῦ ἀφικέσθαι σπουδάσας ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρέσεως. πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο· μέγας γὰρ καὶ παρ᾽ αὐτοῖς ἐνομίζετο, παραδιδοὺς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα προπαιδεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ᾽ Ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα πυνθανόμενος βαθύτερον, τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατήρ, μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν περαιτέρω ζητεῖν. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένου κατεφίλει καὶ τῆς εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἁγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος. καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει, καὶ ἐπ᾽ ἐδάφους καὶ ψιαθίου καθεύδων καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διήνυε, καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος ἐπί τε ἀσιτίᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι· οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος, ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς Ἕλληνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασεν.

183 Georg. 452, 18—459, 4 = EV 1, 137, 5—140, 29

183 cf. vv. Π 2555, Ε 1921, Π 493, συντακτικός

A et A^rF(GSM) 1 ἐστίν] εἰσίν S 4 Βουλουσιανοῦ S Βαλουσιανοῦ G 183 om. A, post litt. Ψ A^r, qui περὶ Ὠριγένους ζήτει εἰς τὸ ω μέγα praemisit et mg. ad 182 extr. add. ζήτει τὸ ἐπίλοιπον περὶ Ὠριγένους πρὸς τὰ τέλη τοῦ βιβλίου 7 ἐπὶ— p. 622, 35 πρέποντος om. F 8 Σευήρου SM 9 κατεβάλετο A^r 10 ὃς om. S 12 πρὸς] εἰς GS 15 αὐτῷ S 16 σφόδρα om. S 17 γραφῆς om. S 22 μόνον SM^{ec}, Exc. cf. Georg. 23 ἀρκεῖσθαι G 24 ψιάθου A^rSM 26 ἐν τούτοις A^r, Exc. Georg.: ἐκ τούτου GSM 27 τοσοῦτο S 30 γέ om. G

πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτοῦ τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἕλληνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας Χριστιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτά, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν τὴν δέουσαν χρείαν παρεῖχεν, ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις. πᾶσαν τε θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη′. λέγεται δὲ ὅτι ,ς′ βίβλους συνέταξε· τοσοῦτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὠριγένης μαρτυρῶν γράφει πρός τινα λέγων· ὁ ἱερὸς θεῷ καὶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος πολλὰ προσηγόρευσεν· ὅστις νομίζων με φίλον εἶναι καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις· οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωμάτιον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατείνοντα. ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἔωθεν μέχρις ἐννάτης καὶ δεκάτης ὥρας· πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶσαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους τούτους ἐν Ἱεριχῷ ἔν τινι πίθῳ περιτυχὼν τὴν Παλαιὰν εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ᾽ οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε· συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτῶμα ἐξαίσιον· καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υἱὸν οὔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν, καὶ τὰ ἑξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἑκάστην γραφήν, καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων

1 αὐτὸν AM^{ec} cf. Georg. 5. 6 καλλιγράφους G 6 ταχυγράφους G A^r(GSM) 7 αὐτὸν] αὐτῶν in αὐτὸς corr. S; αὐτὸν ante γραφὰς transpos. G 9 τὸ G, Exc. Georg : τῷ ASM 11 ἐν τῇ ἐξηγήσει S 17 τὰς om. S 23 ἐνάτης M, Exc. cf. Georg. θ′ S 26 τούτους om. in lac. GM Ἱεριχοῖ GSM^{ac} τῇ Παλαιᾷ Kust. 33 ἀνόμοιοι A(G^{oc}) 36 οἱ pr. om. S

ἐς ἦθη τε καὶ ἐς φύσεις ζῴων καὶ ἀλόγων εἴρηται μέσως φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει· ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὑρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανῃρῆσθαι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασι δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀνατραπῆναι, ἐπινενόηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωμάτιον, οἱ μὲν ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι, οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι, ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος, φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν· Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν ἔρρηξε φωνήν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκε. καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς ἐξηγητὴς καὶ λόγιος προετρέπετο ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ προϋπῆρχε, καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπών· τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ᾀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ Συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκούων, ὡς ἔοικε, τοῦ Σολομῶντος λέγοντος· υἱέ, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά· καί, μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι· εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ· ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καί, μὴ σοφίζου περισσά, μήποτε ἀσεβήσῃς. ταῦτα πάντα παρωσάμενος παρεσφάλη τοῦ πρέποντος.

184 Ὡριέων ἄποικον ὄντα.

Ar. 185 Ὡρικῶς: νεωτερικῶς ἢ εὐπρεπῶς ἢ κατὰ καιρόν. Ἀριστοφάνης

185 — ὡραϊσμου Ar. Pl. 963 c. sch. Ὡρικήν pr. sq. Ar. Ach. 272, 274—5 c. sch. 272 et sch. plenior. 275

185 Ar. Ach. cf. 152 et v. K 498

A(G FSM) 1 μέσος GSM, v. l. Georg. 6 ὅτι] ὅτι τὸ G 8 δὲ] δὲ καὶ S 9 τοῦ om. S 11 αἰσχρότατον v. Π 493, Exc. Georg.: cp. G αἰσχρότητα AM αἰσχρότητα τὸν S 18 τὴν δὲ GM, v. l. Georg.: τὴν S καὶ τὴν A 19 ὡς om. G 20 πρεσβύτης GSM 27 τῆς συντάξεως G 28 Σολομῶνος AM 31 ὅτι ὁ θεὸς] ὁ θεὸς γὰρ G 35 μήποτε] μήτε GM ἐσφάλη G 184 om. F 38 ἢ pr. om. A

Πλούτῳ· ὦ μειρακίσκη, πυνθάνῃ γὰρ ὡρικῶς. προσπαίζουσι τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ. καὶ Ὡρικήν, ἀντὶ τοῦ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὡραῖος, ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. Ἀριστοφάνης· εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον, μέσην λαβόντ', ἄραντα, καταβαλόντα καταγιγαρτᾶν. ἐν τοῖς γιγάρτοις σποδεῖν.

186 Ὥριμον: εὔκαιρον. Σ

187 Ὡρῖνος: ὄνομα κύριον. Δ

188 Ὡρίων, Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. Συναγωγὴν γνωμῶν ἤγουν Hesy. Ἀνθολόγιον πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδα γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

189 Ὡρίων, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. Ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων Hesy. συναγωγήν, Περὶ ἐτυμολογίας, Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

190 Ὡρίως: ἐπίρρημα. ὡρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν. Δ

191 Ὥριστος: ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. Δ

192 Ὡρκωμότηκεν. Δ

193 Ὥρκυπτεν: ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος. Δ

194 Ὥρκυπτον: ἔβλεπον μετεωριζόμενοι. Σ?

195 Ὥρμα: διεγείρετο. Σ

196 Ὡρμένος: διεγερθείς. καὶ Ὡρμένον. Δ

197 Ὥρμησαν: ὁρμῇ ἐχρήσαντο, οὐχὶ ᾖχοντο. Σ?

198 Ὡρογραφία. Δ

199 Ὡρολόγιον: τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. Δ

200 Ὡροκομεῖον. Δ

201 Ὥρος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου Hesy. πόλει. ἔγραψε Περὶ διχρόνων, Ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον, Λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, Περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, Ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, Περὶ τῆς ει διφθόγγου, Ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, Ἀνθολόγιον, Περὶ γνωμῶν.

202 Ὥρος: ὁ ἐνιαυτός. καὶ ὄνομα κύριον. Δ

186 = Ba 422, 12 191 = Ambr. 148, Zon. 1890 cf. H, sch. Λ 288, Et. M. 823, 55 193 = H 194 cf. H v. ὀρκύπτειν 195 = Ba 422, 13 196 Ὡρμενον cf. Ambr. 200 = Zon. 1894 198 = Ambr. 187 199 cf. Orion 170, 28, unde Et. M. 823, 54; l. = Ps. Herodian. 237, L cf. Ambr. 193 202 — ἐνιαυτός = Ambr. 152, Orion 169, 9 (unde Et. M. 823, 48), H. ὄνομα κύριον = Ambr. 159, Lex. de sp.

202 cf. 205

3 καὶ pr. om. S 4 εὖρον A 6 σπονδεῖν GS 188. 189 in unum te- A(GFSM)
mere contraxit Bhd. cf. Reitzenstein, Gesch. d. Etym. 349, 1; vs. 12 Ἀνθολόγιον — 13 ἐτυμολογίας fort. ad 188 transferendum cf. 201 14 κατὰ] ἀντὶ τοῦ κατὰ F 15 ἀντὶ τοῦ om. S ὁ om. ASF, Hes. Et. (ἀόριστος G) 17 ἐπαιρούμενος S 195—6 om. GM 20 καὶ Ὡρμένον ex FS solis 21 οὐχὶ] ἢ καὶ Toup 200 Ὡρονομεῖον egregie Bos cf. Ambr. 196 25 Ἀλεξανδρεύς — 30 γνωμῶν] ὄνομα κύριον F cf. vs. 31 Ἀλεξανδρεύς] Μιλήσιος collato 189 Bhd. sed Μελήσιος vera scriptura Etym. est, Reitzenstein, Gesch. d. Et. 10 29. 30 Ἀνθολόγιον, Π. γνωμῶν ut ex 188 ortum del. Bhd. 31 καὶ — κύριον om. A

Σ Δ 203 Ὡροσκόπος: ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. καὶ Ὡροσκοπεῖον.

Δ 204 Ὡρωπία: χώρα. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρα-
Suid. τον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὡρωπίων λέγοντα.

Δ 205 Ὡρωπός: τόπος. ἐκ τοῦ Ὤρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον, καὶ τοῦ
Etym. ὤψ, ὠπὸς τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν γίνεται Ὡρωπός· ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ Ὤρου ὦπες ἀπεβλήθησαν.

206 Ὤρορεν.

Δ 207 Ὡρυγή: βοή. ἐκ τοῦ ὠρύω.

Σ 208 Ὡρύεται: ὑλακτεῖ.

Δ 209 Ὡρυόμην· καὶ Ὡρυόμενος. καὶ Ὡρύω, τὸ ὠρύομαι.

Δ 210 Ὤρυccον· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ὠρύξομαι.

Δ 211 Ὤρυχα, καὶ Ὀρώρυχα. Ὡρύχειν δὲ καὶ Ὡρωρύχειν, ὑπερσυντελικός.

Ar. 212 Ὡρχιπέδησας: τῶν ὄρχεων ἥψω αἰσχρῶς.

Σ 213 Ὡς: λίαν. Παρμενίδης· θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. Σοφοκλῆς· θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει. λβ' δὲ σημαίνει τὸ ὡς τοῦτο.

Ar. 214 Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά.

215 Ὡσαννά: δόξα σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστὴς λέγει· εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννὰ τὸ δόξα σημαίνει. παρά τισι δὲ σῶσον δή. οὐκ ὀρθῶς.

E 216 Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων: ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτων. ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ βούσης, ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων.

Ar. 217 Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γένωνται: αἱ ψῆφοι δηλονότι. ὑπερβολικῶς δὲ εἴρηται· ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

E 218 Ὤcατο ἑαυτόν: κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Ἀππιανός· οὐ

203 — ὥραν = Ba 422, 15 cf. Ambr. 151 = Zon. 1890; H Ὡροσκοπεῖον = Ambr. 192 **204** — χώρα = Zon. 1891 cf. Ambr. 183 **205** — τόπος = Ambr. 170 **207** = Ambr. 178 **208** = Ba 422, 14, H **209** Ὡρυόμενος et Ὡρύω cf. Ambr. 198, Ps. Herodian. 267 **211** cf. Et. M. 330, 7 **212** sch. Ar. Av. 142 **213** — λίαν cf. H, Et. M. 824, 13. θαυμασίως ὡς δυς. Pl. Parm. 135a. θαυμαστὰ — ὀλισθάνει Soph. fr. 875 λβ' sq. cf. Choer. Epim. 41, 29, unde Et. M. 824, 14 **214** Ar. Pl. 646 c. sch. plenior. **215** εἰρήνη — Δαβίδ pr. cf. Luc. 19, 38. δόξα alt. — Δαβίδ alt. Matth. 21, 9 σῶσον δή = Ps. 117, 25 cf. Zon. 1894 **216** ἀντιλαμβανομένης sq. Iambl. fr. 4* **217** Ar. Ran. 685 c. sch. **218** — ὑπασπιστῶν App. fr. 12

204 ὁ sq. ex v. Δ 454 **205** cf. **202** **214** cf. v. συλλήβδην **217** cf. v. | 625

A(GFSM) 1 καὶ om. A 3 Ὡρωπεία F ὁ — 4 λέγοντα om. AF **205** post **203** S 5 τόπος GFM, Ambr.: ποταμός AS ἐκ — 7 ἀπεβλήθησαν om. AF post **204** praemisso Ὡρωπός S **206** om. AF 11 καὶ pr. et καὶ alt. — ὠρύομαι om. A; ἤγουν τὸ κλαίω post ὠρύομαι add. F = Et. M. 824, 2 **210** et **211** non nov. gl. F 12 ὀρύξομαι ed. pr. ὀρωρύξομαι Bhd. 13 Ὀρώρυχα] Ὡρώρυχα G Ὡρόρυχα M δὲ om. F 16 Παρμενίδης GM δυσανάπιστον AFS Σοφοκλῆς — 17 τοῦτο om. F **214** om. A 22 τὸ om. GFS παρὰ — ὀρθῶς om. AF 25 et 26 γίνωνται G 28 ἑαυτόν] Ἀππιανός· ὥcατο ἑαυτὸν καὶ omisso postea Ἀππιανός Toup

μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν. ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν.

219 Ὡσαύτως: παραπλησίως, ὁμοίως. Σ?

220 Ὥς γ' ἐμοὶ κριτῇ: ἀντὶ τοῦ ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς· Soph.
Ἕρεβος φαεννότατον, ὡς ἐμοί. παρέλκει τὸ ὡς· ἐμοὶ κριτῇ.

221 Ὡς δεῖ: δέον γενέσθαι. Σ?

222 Ὡς δή cφιν: ὡς δὴ αὐτός. Σ

223 Ὡς ἐκ τῶν παρόντων: ἐξ ἀνάγκης. ἢ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ E
τῶν παρόντων αἵρεσιν ἑκάστῃ δόντος θανάτου ὡς ἔνι μάλιστα ἀλύπου τε καὶ κούφου, τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν χρείαν τὴν παροῦσαν βρόχον ἀποφήνασα.

224 Ὡς ἔνι: ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι. δυσχερῶς αὐτοὺς ἐπιδιδόντων Σ
ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην. E

225 Ὡς ἔνι μάλιστα: ἀντὶ τοῦ λίαν. οἱ δὲ τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἔνι μάλιστα· μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατοῦ δόντος παράγγελμα πάντες ἐβοήθουν. καὶ αὖθις· ὅπως καταγωγαὶ ὡς ἔνι ἀσφαλέσταται ἔσονται.

226 Ὡς ἐπίπαν: ὡς ἐπιπολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Σ
Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ'· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν· κἀκ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς cωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρcοῦν ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη. καὶ ἐν ιγ'· καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δ' ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.

227 Ὡς ἔπος εἰπεῖν: ὡς φαίνεται, καὶ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ὡς Σ
ἔπος εἰπεῖν, τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος καὶ ὡς ἔπος φάναι καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι, καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει Ἀριστοτέλης ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. Phil.
τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι μή ἐστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἰπεῖν τὰς μὲν

219 cf. H **220** Soph. Ai. 395 c. sch. cf. Phryn. 129, 1; Eur. Alc. 801 **222** = Ba 422, 16 cf. H (in A **110**) **223** ἢ sq. Aelian. fr. 12 **224** — ἔστι = H **226** = Ba 422, 24; Cass. D. fr. 57, 79 et fr. 54, 3 **227** — αὐτό = Ba 422, 19, sch. Pl. Conv. 186a cf. sch. Pl. Rep. 1, 341a ἀλλαχοῦ sq. Alex. Aphr. 94, 11—14

220 cf. v. | 457 **222** cf. v. cφίν **223** cf. v. ταραντινίδιον

4 κριτῇ pr. del. Bhd. 6 δέον] ὡς δέον GS 7 αὐτόν G αὐτοῖς Ba (Hes. v. ὡς δή) 10 τὸ] καὶ τὸ S 11 εἶτα om. S 13 χωρεῖ GM 16 στρατηγοῦ Kust. 17 ὡς A: τε ὡς GM ται ὡς S 17. 18 ἀσφαλέσταται ed. pr.: ep. A ἀσφαλέστατα GSM **226** om. A 20 Δίων — 25 ὑπάρχειν om. F 21 καὶ ἄλλως om. S 22 μὲν om. G 26 Ὡς ἔπος εἰπεῖν om. F; 26 ὡς alt. — 27 εἰπεῖν om. GM; sed post vs. 30 αὐτό omisso ὡς tert. add. G(F)SM 26 ἐν λόγῳ] λόγος F ὡς quart.] nov. gl. AGM; ὡς ἔπος εἰπεῖν om. sch., Ba 28 ὡς pr. om. F καὶ ὡς φάναι ἔπος om. F 30 ἀλλαχοῦ — p. 626, 2 φυσικάς om. A; 30 ἀλλαχοῦ — Ἀριστοτέλης om. F ὁ Ἀριστοτέλης S ὡς — περιλαβεῖν] καὶ ὡς ἐν τύπῳ περιβαλλεῖν F 31 τοῦτο — p. 626, 2 φυσικάς om. F

τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας ἠθικάς, τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν φυσικάς.

Suid. 228 Ὡς τύπῳ εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Σ? 229 Ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι: παντελῶς ἀπορῆσαι.

Σ 230 Ὡς ἔοικεν: ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γίνεται.

Ar. 231 Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Δ 232 Ὡσηέ: ὁ προφήτης.

Δ 233 Ὡσθείς· καὶ Ὥσθην.

Ar. 234 Ὡς καλόν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία: ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων.

Ps.(Σ) 235 Ὡσμένῳ: ὠθισμένῳ, πεσόντι.

Soph. 236 Ὡς οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν· περὶ τοῦ Τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσει ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι· ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι.

Σ 237 Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος: παροιμία. ὁ στίχος δέ ἐστι Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου.

Δ 238 Ὥσπερ.

Prov. 239 Ὥσπερ κογχύλην διελεῖν: παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

Ar. 240 Ὥσπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες, ὦ σκορδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες, οὐκ ἐξέλκετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε; οὐ λοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε; παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε: ὦ σπερμαγόραι καὶ τὰ ἑξῆς· ᾠὰ γὰρ ἐπώλουν καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

Σ 241 Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι: ἔθος καὶ τοῦτο· φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιΐοντας δὲ ὅτι τις βούλεται.

Ar. 242 Ὡς Πυθώδε ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ᾔτουν. τοῦτο οὖν φησιν

230 cf. H, Tim. Moer. 214, 25 231 Ar. Vsp. 1367 232 = Ambr. 212 cf. Ps. Herodian. 103 = Zon. 1894 233 cf. Ambr. 219 234 Ar. Pac. 564—5 c. sch. 235 = Σ^{c}, An. Ox. 2, 469, 20 cf. H 236 Soph. Ai. 727—8 c. sch. 237 l. = Zen. VI 51; Chaerem. trag. fr. 3 239 cf. H v. ὥσπερ κόρας ἑλεῖν 240 Ar. Lys. 457—461 c. sch. 457 241 cf. Eratosth. fr. 20 in sch. Eur. Hec. 573; l. Pl. Rep. 10, 621 d 242 Ar. Av. 188—193 c. sch. 189 et 193

228 ex 251 234 cf. v. Π 166 237 cf. v. ὑπάρχων 239 cf. v. Κ 1900 241 cf. v. Π 1054 242 cf. vv. Δ 835 et O 824

A F(G S M) 228 om. A, extra ord. 3 καὶ om. F 5 δεῖ GM^{ac}, Hes.: δὴ AFSM^{ac} 233—243 om. F 235 om. A 13 ὠθημένῳ G(S)M 14 μὴ G: μ' ASM 17 παροιμία] ὥσπερ παροιμία add. GM cf. vs. 20 238 ex A solo 20 κογχύλη S παροιμία om. S 22 παιήσετ', οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀρήξετε A 23.24 ὦ σπερμαγόραι] ὥσπερ μάγος A 241—3 om. A 241 non nov. gl. S 25 ἔθους S καὶ om. S 28 Πυθάδ' G Βοιωτοὺς om. S 31 δὲ S, sch.: δὲ καὶ GM

Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτοῦμεν Βοιωτούς, οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἣν μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῖν οἱ θεοί, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε, οὐ διαπέμψεσθε.

243 Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κἀπομορξάμην ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον: ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. τοξότου δὲ ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου. Ar.

244 Ὥστεια: ὄνομα πόλεως. Δ

245 Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών: ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν ἱεράν φασιν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα καλουμένην ὀχυρὰν καὶ δυσκάθεκτον, οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι. Prov.

246 Ὡστία· Ἄγκος Μάρκος βασιλεύσας Ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ ἐτείχισε τόπον. ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὠστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν· ὡς ἂν εἴποιεν Ἕλληνες θύραν· ἐκκαίδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆς Ῥώμης οἶμαι. καὶ Ὠστιάριος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τὸ ὠθεῖν. Ὀστία, ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, ὅθεν καὶ ὀστιάριος τὸ ἀξίωμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. μὴ Ἑλληνικῶς ἐτυμολογείσθω. Δ + Ar.

247 Ὡστίας· οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασίν. παρὰ τὸ ἐξωθειν τὸν ἐπερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν ἕνεκα ὠστιζόμεθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν· οἵδ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωθήσονται περὶ τῆς προεδρείας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντί που δῆλον. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινά ἐστι λεγόμενος. καὶ Ὅμηρος· φαίης κἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας. καί, ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. Ar.

243 Ar. Ach. 706—7 c. sch. 244 = Ambr. 214—5 245 cf. Zen. VI 52 246 — οἶμαι cf. Eutrop. p. 13 247 — ἐκκλησίᾳ Ar. Pl. 329—30 c. sch. οἵδ' sq. Ar. Ach. 24—5 c. sch.; O 697 et Δ 223

243 cf. v. A 3019 et v. τοξότου 246 extr. cf. 247 et vv. O 711—2, partim hinc 247 Ar. Pl. cf. v. τριώβολον

1 Βοιωτία S 2 οἱ ἄνθρωποι G 243 non nov. gl. S 5 ἠλέησαι S A F(G S M) 9 ὄνομα πόλεως] πόλις A^{cp} 245—6 om. F 11 καθηλουμένην Meursius 12 λόχον] γ ss. A γον ss. M 14 Μάρκιος Bas. sed vid. Eutrop. 15 Τιβέριδος] Τιβερίαδος τοῦ S ἐπ' AS: καὶ ἐπ' GM 17 σημείων M^{ac} 18 ante οἶμαι interpung. omnes cf. v. O 711 καὶ Ὠστιάριος post μεγάλου transpos. GSM, v. O 711 δὲ om. SM 19 ὅθεν—20 μικροῦ hic om. S cf. ad vs. 21 19 ὅθεν om. A 20 τὸ—30 ἴδοις om. A 20 μὴ GM: μὴ οὖν S 20. 21 ἐτυμολογείσθω] Ὀστία οὖν ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, ὅθεν καὶ ὀστιάριος τὸ ἀξίωμα διὰ τοῦ ο μικροῦ, παρὰ δὲ τοῖς (τῆς S) Ἕλλησιν διὰ τοῦ ω μεγάλου. μὴ οὖν Ἑλληνικῶς ἐτυμολογείσθω add. S cf. ad vs. 19 23 τὸν] τὸ S ἀπερχόμενον G ἔνθεν om. G ὀστιάριος F 24 Ἀριστοφάνης—30 ἴδοις om. F 25 μὲν om. S 27 διωσθήσονται GS 28 δὲ καὶ om. S

Ar. 248 Ὠστιζομένη: στενοχωρουμένη.
249 Ὠστικῶς: τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ. μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν.
E 250 Ὡς τὸ εἰκός· ἥ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἠγάπα τε, ὡς τὸ
Suid. εἰκός. διάφορα δὲ σημαίνει· πρέπον, ἀκόλουθον, εὔλογον· καὶ ἀντὶ τοῦ
Σ τάχα.
Σ? 251 Ὡς τύπῳ εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.
Σ 252 Ὡς οἷόν τε: ὡς δυνατόν.
Hom. 253 Ὡς φάσαν ἡ πληθύς: παρ' Ὁμήρῳ. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. καί, ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.
Σ 254 Ὡς σφόδρα: οἷον θαυμαστῶς, καὶ ὑπερφυῶς.
Ar. 255 Ὥσφροντο: ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ἤσθοντο· διὰ οἴνου γάρ εἰσιν αἱ σπονδαί. δι' αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.
Σ 256 Ὡσχοφόρια: Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἑορτή· ὦσκαι γὰρ καὶ ὦσχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα.
Harp. 257 Ὡσχοφόρος: δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ δὲ ὦσχη κλῆμά ἐστι, βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.
258 Ὦτα κατεαγότα· ἤδη γὰρ ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολὺν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Δαμάσκιός φησι, διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.
Σ? 259 Ὠτακουστεῖν· γενικῇ. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τι-
Δ νων. καὶ Ὠτακουστής.
Σ 260 Ὦ τάν, ὦ οὗτος, ὦ τάλαν καὶ ὦ μέλεε: ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ

248 sch. Ar. Lys. 330 249 μηδὲ sq. Marc. 9, 3, 3 250 ἥ — εἰκός alt. Aelian. fr. 307 ἀκόλουθον cf. Ba 421, 30 τάχα cf. H v. εἰκός, Ba 208, 31 252 Tim. cf. H, Moer. 214, 28 253 = sch. A (Aristonic.) in B 278 cf. An. Ox. 2, 469, 22 255 sch. Ar. Ach. 179 256 cf. H, Et. M. 824, 55; ἑορτή cf. L 257 Harp. 258 ἤδη — ἀπόρρητα Dam. fr. 77 = Phot. Bibl. 341 b 14—17 259 — γενικῇ cf. Synt. Laur., An. Ox. 4, 307, 10; l. cf. Ambr. 229 Ὠτακουστής = Ambr. 223 260 — p. 629, 6 ἔταν = sch. Pl. Ap. 25 c cf. H; Tim. = Bk. 318, 4; sch. Ar. Pl. 66, Hellad. ap. Phot. Bibl. 530 b 2 sq., Et. M. 825, 13 (partim ex Orione 170, 26); Nicophont. fr. 29 (1, 780, K.) sed fort. Dem. 18, 312

250 cf. v. O 853; διάφορα — καὶ ex v. Εἰ 83; τάχα cf. v. Εἰ 83 251 hinc 228; cf. v. N 607 253 cf. v. A 367 257 cf. v. O 725 258 cf. v. K 903 et v. τὰ ὦτα 260 cf. 84

AF (GSM) 2 μηδὲ — 3 ἔχειν om. F 3 τὸν om. A 250 om. A 4 τε pr.] γε Bhd. 5 διάφορα — καὶ om. F διάφορα SM: καὶ διάφορα δὲ G 251 om. F, non nov. gl. S 253 om. A 9 παρ' — 11 δῆμος om. F 13 διὰ — 16 καὶ om. F 14 αἰσθήσεως] ὀσφρήσεως Dind. 16 ὦσκαι] ὄσχαι vel ὦσχοι Bhd. καὶ om. S 257 om. F 18 τῶν] τῷ A cf. v. O 725 19 οἱ δὲ ὦσχοι GSM 21 ἤδη — καὶ] τῶν F 22 εἰς — 24 ἀπόρρητα om. F 23 Δαμάσκιός — 24 ἀπόρρητα om. GS 25 τὰ] τὸ G 27 οὗτος] φίλε S ὦ τάλαν om. G μέλε ex 84 Gsf. 27 ταῦτα — p. 629, 9 σόν om. F

ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τάν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι· καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναί φησιν ὦ
5 ἑτάν, ἀγνοῶν, ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητικὴ ἔστιν ἔτα καὶ Δωρικῶς ἔταν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τάν. οὔ σοι γάρ ἐστι Ar.
περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου. τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησίν, ἔασον· ἐμὸν δέ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν.
10 261 Ὦ τάν: οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τάν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ὡς Ar.
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. καὶ Κρατῖνος ἆρά γε, ὦ τάν, ἐθελήσετον;
262 Ὠτειλή: τραῦμα. Δ
263 Ὦ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι· Τίμαιον ἐν λη' Prov. (Σ)
15 ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.
264 Ὠτόεις: ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὠτόεντος. καὶ Ὠτίον. Δ
20 265 Ὠτοκάταξις: τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ, ὠτοθλαδίας. Σ
ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπινὴς ὤν, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος.
καὶ τέλος ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῶν ὦτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει τοῦ Metaphr.
ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ὑπερορίαν τοῦ δικαίου καταψηφίζεται.
266 Ὦτος: ὄρνεον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ Σ
25 νυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους οὕτω καλοῦσιν.
267 Ὠυτός: ὁ αὐτός. Δ
268 Ὤφελεν: εὐκτικόν. ἔστι δὲ καὶ ὄφελον. ζήτει ἐν τῷ ο μίκρῳ. Δ

260 τοῦτο sq. Ar. Ran. 952—3 c. sch. 261 Ar. Pl. 66 c. sch.; Crat. fr. 360 262 = Ambr. 226, Ps. Herodian. 104 et 227 cf. H, Zon. 1897 sch. Δ 140, Ammon. 282 263 cf. Polyb. 12, 13, 1 (= v. Δ 472 cett.); l. cf. Diogen. VIII 72; Tim. fr. 140, FHG 1, 227; FGrHist 76 fr. 8 264 — ὠτία cf. Ambr. 224, Zon. 1896, sch. Ψ 264. Ὠτίον cf. Ambr. 228 265 — ὠτοθλαδίας pr. = Ael. D. fr. 335 ap. Eust. I. 1324, 37 cf. Et. M. 826, 29 = Bk. 287, 12; H ὠτοθλαδίας alt. — Καρύστιος Laert. 5, 67 καὶ τέλος sq. Metaphr. PG 25, CXCIIIb 266 — ἁλίσκεται cf. H, Zon. 1896, Aristot. h. a. 9, 12 p. 597 b 24 267 = Ambr. 231 cf. sch. Ε 396 = Et. M. 826, 1 268 — ὤφελον cf. Ambr. O 681, Phot. v. ὄφελον

265 cf. v. τῶν ὦτων 266 cf. v. K 1896

2 Κτησιφῶντι] Δημοσθένει ἐν τῷ ὑπὲρ Κοι. tentaverim Νικοφῶντι Ruhnken AF(GSM)
Κρατίνῳ ex 261 temere Bhd. γὰρ] δὲ sch. Ap.; oratio manca sec. Bhd. δὲ om. AS 4 φασιν A^{cp} 7 δημοκράτους V cp. A 261 om. A, non nov. gl. S 10 τὸ ὦ τάν om. S ὡς om. G 11 ὦ — 12 ἐθελήσετον om. F 263 om. F 14 Τίμαιος et ἱστορεῖ Jacoby 17 Πυθέαν G 19 καὶ alt. om. A, nov. gl. 20 ὠτοθλαδίας om. S, nov. gl. FGM, extra ord. 21 ὠτοθλαδίας — Καρύστιος om. F καὶ om. S ἐμπινὴς e Laert. Gsf.: ἐμπεινὴς ASM ἐμποινὴς G 22 καὶ — 23 καταψηφίζεται om. AFG mg. M 25 ἐξαλίσκεται F 28 δὲ ex A solo καὶ ὤφελον om. F

Soph. ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον ἅδην κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερὸν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη. τουτέστιν ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνήρ, ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα.

E 269 Ὠφελείας: χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα καὶ μηδενὸς φείδεσθαι μηδὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν

Δ + Anth. ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ Ἐπιγράμμασι διὰ τοῦ ι· ὦδε νέμοις ἦρος ὠφελίην. διὰ τὸ μέτρον.

Σ? 270 Ὠφέλιμον πρᾶγμα: ὅτι τοιοῦτον, ὥστε εὐλόγως αὐτὸ αἱρεῖ-

Δ σθαι πρὸς αὔξησιν καὶ προσθήκην. Ὀφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω.

E Ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Δ 271 Ὠφελιμώτερος.

Hesy.? 272 Ὠφελίων, κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθηναῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Δευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύρους, Μούσας, Μονοτρόπους.

Synt. 273 Ὠφελῶ· αἰτιατικῇ.

Δ 274 Ὤφειν: ἀντὶ τοῦ εἶδον. ὄφιν ὤφειν ὀδωδότα.

Ar. 275 Ὦ ὠφήμερε: ὦ ἄνθρωπε. οὕτω παρεισάγει Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην λέγοντα, ὦ θνητέ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σεληνῷ παρεμφερὴς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σεληνοῦ. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σεληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπεύων. ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.

268 vs. 1 ὤφελε sq. Soph. Ai. 1192—6 c. sch. 269 ὁ — σύνθημα Polyb. 10, 15, 4 διὰ τοῦ ι cf. Ambr. 234, Zon. 1897 ὦδε — ὠφελίην Anth. 6, 187, 6 270 ἐπεὶ sq. Xen. An. 4, 1, 23 271 cf. Ambr. 233 = Zon. 1897 272 δευτέρῳ cf. Ath. 2, 43 f, 66 d, 67 a; Κάλλαισχρον Ath. 3, 106 a 273 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 307, 1 et 11 274 — εἶδον aliter Ambr. 239. ὄφιν ὤφειν cf. Ps. Herodian. 271 275 sch. Ar. Nu. 223; Pind. fr. 157

270 cf. v. O 996

AF(GSME) 1 κεῖνος — 4 ὅπλα om. F 2 Ἄρη A, Soph.: Ἄρην S ἄρρην G ἄρνην M 5 ὁ — 9 μέτρον om. F 6 εἰς om. G τὴν om. SM 7 ὠφελείαν A 12 Ξενοφῶν — 13 Ὠφελιμώτερος om. F 12 δὲ om. S 14 κωμικός — 17 Μονοτρόπους] ὄνομα κύριον F 16 Σατύρους — 17 Μονοτρόπους ad Phrynichum rettulit Mein. cf. Rh. Mus. 57, 488, 1 17 Μονότροπον coll. v. Φρύνιχος 2 Toup 19 ὄφιν — ὀδωδότα om. F; ὤφειν ὀδωδότα, ὄφιν δέ temere Bhd. 20 προσάγει GM ἐν om. F 21 ὦ sec. om. F 22 τοῦτο — 30 λέγοντα om. F 25 τὴν τοῦ παρὰ Kust.: τὴν περὶ τοῦ παρὰ M τὴν περὶ τοῦ G περὶ τοῦ S παρὰ τοῦ A et ss. περὶ τοῦ E τὴν παρὰ cod. V in sch. Πινδάρου AE

276 Ὠφθαλμιςμένους: ὠφθαλμιςμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλίναι τῶν ἀρχαίων. Ar.

277 Ὤφθον: ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν. Δ

278 Ὦ φθόρε: ὦ ὄλεθρε. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών, ὦ φθόρε. Ar.

279 Ὤφληςα: ἐχρεώστηςα. Δ

280 Ὦ φῶς, κακοῖςι τοῖς ἐμοῖςιν, ἦκε καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρείαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί· ταῦτά φησι Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον καὶ δυσθανατῶν.

281 Ὤχετο: ἀπῆει, ἐπορεύετο. ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν Σ + E εἰς Αἰτωλίαν ᾤχετο ἀπιών.

282 Ὤχετο ἀπιών· ἐπαγγειλάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν ᾤχετο E ἀπιών. ἀντὶ τοῦ ἐς τοὐπίσω ἀνεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς Σ τοῖς Ἀττικοῖς.

283 Ὤχος, φιλόσοφος παρὰ Φοινιξὶ, Ζάμολξις παρὰ Θρᾳξίν, Ἄτλας Phil. παρὰ Λίβυσιν.

284 Ὤχος: ὄνομα κύριον. Ὤχος τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας ἐβούλετο αὐτὸν Δ τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ Suid. δεῖπνον.

285 Ὤχου, καταλιποῦς' ὡσπερεὶ προκείμενον, μόνον οὐ στεφανώσας' Ar. οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον: εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

286 Ὤχωκα. Δ

287 Ὠχραίνεται. Δ

288 Ὠχριῶςα: οὐ παρὰ τὸ φοβούμενος τὸ ὠχριῶςα, ἀλλ' ἴσον τῷ Ar. ἀςθενοῦςα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν· ἡ πόλις ὠχριῶςα καὶ φόβῳ καθημένη.

289 Ὤχρος: ὠχρίασις. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρός Δ μ' ἔλε. Anth.

290 Ὦψ, ὠπός: τὸ πρόσωπον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ὄψ δέ, ὀπός, Δ ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

276 sch. Ar. Eq. 532 277 cf. Ambr. 236 278 sch. Ar. Eq. 1151 281 ἐπορεύετο cf. Zon. 1899, H 283 Laert. prooem. 1 284 — κύριον = Ambr. 245 285 Ar. Eccl. 537—8 c. sch. 286 cf. Ambr. 247 288 Ar. Pac. 642 c. sch. 289 — ὠχρίασις = Ambr. 243, sch. Γ 35 cf. H, Et. M. 826, 3; l. = Lex. de sp. ὡς sq. Anth. 5, 241, 1 290 cf. Et. M. 826, 17, Zon. 1900, Ps. Herodian. 192

276 cf. v. H 199 279 cf. vv. O 1015 et 1018 281 cf. vv. οἴχεται et οἰχόμενος 284 Ὤχος alt. sq. ex v. A 3201 290 cf. v. O 1068

3 Ὤφθων FG Ὤφθεν Bhd. 5 ἐχρεώστηςα om. F 6 κακοῖςι] κακοῖς AF(GSM) cὺ Bhd. ἐμοῖς AS ἦκες GM καὶ — 8 ἐμοί om. F 7 Μιθριδάτης ἄλλος] Μιθριδάτη ἀντίπαλος vel ἀντίπαλος coll. Eur. Herc. 1206 Bhd. 9 ὁ — 10 ἀπιών om. F 282 om. A; l. om. G 11 ἐπαγγειλάμενος — 12 ἀπιών om. F 12 ἀπέχωρησε ed. pr. συνήθης — 15 Λίβυσιν om. F 14 Φοίνιξι] δὲ add. G 284 om. A 16 Ὤχος alt. — 18 δεῖπνον om. F 285 om. AF 19 στεφανώσους' G 286 om. A 287 om. F 23 φοβούμενος scripsi: φοβούμ$^{\epsilon}$ A φοβούμενον cod. V in sch. φοβοῦμαι F φοβουμένη GSM ὠχριῶςα] χρῶςα F τῷ] τὸ F 28 διὰ — μεγάλου om. S Ὦψ — 29 μικροῦ om. A 29 διὰ — μικροῦ om. S

Δ 291 Ὦψα: ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Δ 292 Ὠψίκασιν: ἐβράδυναν. Ὀψίζω γὰρ τὸ ῥῆμα.

Δ+E 293 Ὠψίσθη: ὀψέ, βραδέως ἦκε νυκτὶ κατεσχέθη. ὁ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ. Αἰλιανός φησιν ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

Σ? 294 Ὠψοπόνος: ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος· ὁ μάγειρος.

Anth. ὠψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

Δ 295 Ὠψωνηκότες: ὀψωνήσαντες.

291 cf. Ambr. 251, Zon. 1900, H **292** — ἐβράδυναν cf. Ambr. 252 **293** — ἦκε cf. H v. ὠψισμένον. ὁ—Πειραιεῖ Aelian. fr. 22 **294** ὠψοπόνος sq. Anth. 6, 306, 9—10 **295** = Ambr. 250 cf. Zon. 1900

293 cf. v. Γ **392**

AF(GSM) 2 Ὀψίζω—ῥῆμα om. A 3 ὀψέ] καὶ add. ed. pr. sed cf. Hes. 4 καὶ om. S Αἰλιανός—5 ἐναργειῶν om. A 6 Ὠψοπόνος] τάχα κατὰ ἐπαύξησιν ὡς τὸ ὠλεσίκαρπος ss. M 7 οὐψοπόνος Anth.; nov. gl. FS Ἑρμῇ] ἐμοὶ G τέχνης om. F

